
LIBRARY OF PRINCETON
FEB 5 1926
THEOLOGICAL SEMINARY

HARVARD THEOLOGICAL STUDIES

HARVARD THEOLOGICAL STUDIES

EDITED FOR THE

FACULTY OF THEOLOGY

IN

HARVARD UNIVERSITY

BY

GEORGE F. MOORE, JAMES H. ROPES
KIRSOPP LAKE

CAMBRIDGE
HARVARD UNIVERSITY PRESS
PARIS: EDOUARD CHAMPION
LONDON: HUMPHREY MILFORD
OXFORD UNIVERSITY PRESS
1925

HARVARD THEOLOGICAL STUDIES
XII

CATALOGUE OF THE GREEK MANUSCRIPTS

IN THE LIBRARY OF THE LAURA ON MOUNT ATHOS

WITH NOTICES FROM OTHER LIBRARIES

BY

SPYRIDON
OF THE LAURA, MONK AND PHYSICIAN

AND

SOPHRONIOS EUSTRATIADES
FORMERLY ARCHBISHOP OF LEONTOPOLIS

CAMBRIDGE
HARVARD UNIVERSITY PRESS
PARIS: EDOUARD CHAMPION
LONDON: HUMPHREY MILFORD
OXFORD UNIVERSITY PRESS
1925

PREFATORY NOTE

THE acquisition and publication of this Catalogue of the Greek Manuscripts in the Library of the Laura on Mount Athos furnishes what has long been earnestly desired by scholars in various fields. The present volume is a contribution to learning made by the generosity of Mr. John Pierpont Morgan of New York.

G. F. M.
J. H. R.
K. L.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΗΣ

ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ

(ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ)

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ
ΥΠΟ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΥ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΘΕΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣ
ΥΠΟ
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΠΛΟΥΤΙΣΘΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΕΛΕΙ
ΔΥΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΥΝΤΩΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

ΕΝ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙᾼ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΡΑ Τῼ ΕΚΔΟΤῌ
ÉD. CHAMPION
—
1925

ΤΗ͂ ΙΕΡΑ͂ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΑ͂
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ͂ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗ͂

ΜΕΓΙΣΤΗΙ ΛΑΥΡΑΙ

(ΤΗ͂ ΕΝ ΤΩ͂ ΑΘΩ͂)

ΔΕΙΓΜΑ ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ
ΑΠΕΙΡΟΥ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Διὰ τοῦ παρόντος Τόμου ἐπισφραγίζεται τὸ τέλος τῶν Καταλόγων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἱερῶν βασιλικῶν καὶ πατριαρχικῶν Μονῶν, τῶν ἀρξαμένων ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1895 τῇ ἀγαστῇ φροντίδι τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου Σπυρίδωνος Λάμπρου (Catalogue of the greek manuscripts on Mount Athos, Cantuariae, 1895-1900) καὶ περατουμένων τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι νῦν. Τὸ μέγα κενὸν τὸ παραμεῖναν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν Καταλόγων τοῦ Λάμπρου διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν χειρογράφων Καταλόγων τῶν ἀπολειφθεισῶν δύο σπουδαιοτέρων καὶ περιφανεστέρων Μονῶν, τοῦ Βατοπεδίου καὶ τῆς Λαύρας, διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ ζήλου τῶν ἐν Ἄθωνι μοναχῶν πληροῦται σήμερον καὶ ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ὁ μετὰ πόνου καὶ πόθου ἐνατενίζων εἰς τὰς δύο περιβλέπτους Ἀθωνικὰς Βιβλιοθήκας καὶ ἐκλιπαρῶν τὴν γνῶσιν τῶν ἐν αὐταῖς φυλαττομένων τιμίων καὶ πολυτίμων θησαυρῶν τοῦ πνεύματος ἀξιοῦται τοῦ ποθουμένου καὶ κατέχει ἐν χερσὶ ὅτι κόπῳ καὶ μόχθῳ διὰ τῶν ἁγιορειτῶν μοναχῶν ἐπὶ αἰῶνας ἀπεθησαυρίσθη καὶ παρέμεινεν σῶον καὶ ἀβλαβές. Ἡ βραδύτης τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ Καταλόγων ἐπεσώρευσεν ἀδίκους κατὰ τῶν ἁγιορειτῶν μομφὰς ὡς ἀδιαφορούντων πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰ γράμματα, ἀλλ' αἱ ἄδικοι κρίσεις καὶ αἱ αἰτιάσεις ἀπεδείχθησαν καὶ ἐνταῦθα μωραὶ καὶ ἐντελῶς ἀστήρικτοι. Ὅτε τῷ 1914 ἠξιώθην νὰ προσκυνήσω τοὺς ἁγίους ἐκείνους τόπους ὅπου τόσα μυρίπνοα ἄνθη ἀρετῆς καὶ ἁγιότητος ἐξήνθησαν, ἐπαφήσαντα ἄθικτον τὴν πνοὴν τῆς ὀσμῆς των, ὅπου τόσοι ἀγῶνες πνευματικοὶ ἐν σταδίῳ καλλιμόρφῳ διεξήχθησαν, ὁπότε ὁ κόσμος ἐσύρετο φθειρόμενος ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τῇ φθορᾷ, ἤκουσα τότε ἐκ τῶν ἰδίων τῶν πατέρων στομάτων τὸν λόγον τῆς τοιαύτης αὐτῶν ἀρνήσεως πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἀδημοσιεύτων· ὠνειροπόλουν καὶ ηὔχοντο ἵνα αὐτοὶ οὗτοι οἱ τῶν Μονῶν τρόφιμοι οἱ τοὺς πνευματικοὺς θησαυροὺς τῶν πατέρων των κληρονομήσαντες καὶ διαφυλάξαντες εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς σκότους στοργικῶς αὐτοὶ οὗτοι ἐπιμεληθῶσιν ὡς δικαιούμενοι καὶ τῆς περαιτέρω χρησιμοποιήσεως αὐτῶν ἵνα μὴ ἡ σειρὰ τῶν ἱδρώτων καὶ ἀγώνων διακοπῇ καὶ τὸ βραβεῖον λάβωσιν οἱ μὴ νυστάξαντες καὶ ἀγρυπνήσαντες. Τιμία καὶ δικαία καὶ ἀξιέπαινος σκέψις καὶ ἀπόφασις. καὶ ἡ τοῦ ποθουμένου ἔκβασις καὶ ἐκπλήρωσις συντελεῖται, κατὰ θείαν πάντως πρόνοιαν, κατὰ τὴν ἐμὴν ἐν Ἁγίῳ ὄρει παρουσίαν καὶ ἐμφάνισιν. Ἐν τῇ τοῦ Βατοπεδίου Μονῇ εὐτυχήσας νὰ ἐπανίδω ἀρχαῖον συμμαθητήν μου ἐν τῇ κατὰ Χάλκην ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ, τὸν καὶ Προϊστάμενον νῦν τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς Γέροντα Ἀρκάδιον ἱεροδιάκονον καὶ καλέσας αὐτὸν εἰς τὴν νέαν διακονίαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Γραμμάτων ἀπέκτησα δοκιμώτατον καὶ φιλοπονώτατον τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην τιμήσαντα καὶ τὴν πνευματικὴν ἡμῶν τροφὸν καὶ τὴν ἰδίαν Μονὴν καὶ ὑπισχνούμενον πολλὰ καὶ καλὰ ἐν προσεχεῖ μέλλοντι. Ἐξασφαλισθείσης ἐν τῇ Βατοπεδινῇ Μονῇ τῆς συντάξεως τοῦ Καταλόγου τῶν πολυτίμων αὐτῆς Κωδίκων χαίρων τῇ ψυχῇ ὡσεὶ ὑπὸ θείας ἐσωτερικῆς δυνάμεως ὠθούμενος κατέλαβον τὴν τῶν Ἰβήρων Μονὴν ἀποσκοπῶν τὴν κατάκτησιν τοῦ Ἰβηρίτου Γέροντος Ἰωακείμ· ἡ κατάκτησις δὲν μοι ἐφαίνετο εὐχερής· διότι ὁ Ἰβηρίτης Γέρων ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς μοναστηριακῆς του δόξης καὶ δράσεως εὑρισκόμενος καὶ μηδενὶ δουλεύειν μαθὼν δὲν ἦτο εὔκολος πρὸς θήραν· πλὴν ἀλλ' ὅτε ἤκουσε τὰ ἐν ἁπλότητι καὶ ἁγιότητι καρδίας τοῦ εὐαγγελίου τῆς ἐργασίας διατυπωθέντα λόγια διὰ τῶν ὁποίων προσεκαλεῖτο νὰ καταθέσῃ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀξιώματα τὰ ὁποῖα ἀπατηλῶς ἐπεδείκνυον αὐτὸν ὑψηλὸν καὶ ν' ἀποβῇ διδάσκαλος ἐκ τῶν ἔργων ὑψηλὸς ἐκ τῆς γνώμης ταπεινός, τὴν ψυχὴν ἐπιεικὴς καὶ ἀκενόδοξος τὸν νοῦν, ὁ ἄρχων ἀπεσύρθη τῆς ἀρχῆς σαγηνευθεὶς καὶ καταθέσας τὰ ἀξιώματα ἐγένετο μαθητευόμενος καὶ εἰς μελέτας ἐπιδοθεὶς ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐνθουσιασμῷ μακαρίζει τὸν αἴτιον καὶ ἑτοιμάζει τὰς ἀποδείξεις καὶ τοὺς καρποὺς τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἀναγεννήσεως. Τὸ ψυχικὸν θάρρος καὶ ἡ ἀσφαλὴς ἐλπὶς τὴν ὁποίαν ἐζωογόνησε καὶ ἐξῆψε ἡ φιλότιμος προθυμία τῶν μνημονευθέντων Γερόντων Ἁγιορειτῶν τοσοῦτον μὲ ἐνίσχυσεν ὥστε μεθ' ὅλην τὴν ἐξ ὑπερκο-

πόσεως κατάπτωσιν τῶν σωματικῶν μου δυνάμεων, παρὰ τὰς ἰατρικὰς συστάσεις καὶ τὴν ἐπιμονὴν τῶν τιμίων Γερόντων τοῦ Βατοπεδίου μετέβην καὶ εἰς τὴν μεγίστην Λαύραν ἵνα συμπληρώσω τὸ ἔργον μου καὶ καταρτίσω κἀκεῖ τὰ δίκτυα· καὶ ἡ πρώτη λεία καὶ τὸ ἐκλεκτὸν θήραμα ὁ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Μονῆς πρὸς θεραπείαν μου ταχθεὶς ἰατρός, ὁ Γέρων μοναχὸς Σπυρίδων. Ἀπὸ τοῦ Βατοπεδίου μέχρι τῆς Λαύρας συνοδὸν εἶχον τὸν παρήγορον φίλον τὸν τότε μητροπολίτην Κιτίου Μελέτιον καὶ ἔπειτα Οἰκουμενικὸν πατριάρχην. Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ σωματική μου κατάστασις ὥστε ἀποχαιρετήσας οὗτος καὶ ἀσπασθείς με ἐν συγκινήσει εἶπε μοι. « Σωφρόνιε καλὴν ἀντάμωσιν εἰς τὴν ἄλλην ζωήν » · ἀλλ' ὁ καλὸς φίλος ἀπεδείχθη καὶ πάλιν, εὐτυχῶς, προφήτης ἀδόκιμος· ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνησύχει καὶ ἐμὲ καὶ τὸν ἰατρόν ἦν ἡ ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ βαθεῖα πληγὴ ἡ προξενηθεῖσα δι' ἀκαθάρτου ἐνέσεως ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Βατοπεδίου ἥτις ἐδηλητηρίασε τὴν χεῖρα καὶ ἐξώγκωσε ταύτην ἐπικινδύνως· ἀλλ' εἰς τοῦτο ἴσως τὸ κακὸν ὀφείλεται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Λαυριωτικοῦ Καταλόγου· διότι ἐνῷ ὁ ἰατρὸς κεκυφὼς ἐπὶ τῆς ταλαιπώρου χειρός μου ἐμάλασε τοὺς πόνους αὐτῆς ἐπιλύων καὶ δένων καὶ ἐπαλείφων, ἐγὼ εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ ἐψιθύριζον λόγους παραδόξους καὶ ἔσπειρον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῇ δεκτικῇ πάσης ἀρετῆς τῆς ἐργασίας τὰ σπέρματα, τὰ ὁποῖα τόσον θαυμασίως ἔμελλον νὰ καρποφορήσωσιν ἐν καιρῷ· καὶ ἐν μέσῳ τῶν πληγῶν καὶ τῶν πόνων καὶ τῶν φαρμάκων καὶ τῆς ὀδύνης συνελήφθη καὶ ἐφιλοπονήθη τὸ σχέδιον τῆς συντάξεως καὶ καταρτισμοῦ τοῦ Καταλόγου τῆς Λαύρας· ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως ὑπεσχέθην εἰς τὸν πολύτιμον ἰατρὸν τὴν παροχὴν πνευματικῶν μου πόνων καὶ ἐτήρησα τὸν λόγον καὶ ἐθεράπευσα κἀγὼ κατὰ δύναμιν τὰς πληγὰς τοῦ ἰατροῦ μου καὶ ἀλλήλων τὰ ἀρρωστήματα ἐβαστάσαμεν καὶ τὰς νόσους ἐκουφίσαμεν· καὶ ἰδοὺ ὁ καρπὸς τῆς κοινῆς ὑγείας καὶ εὐρωστίας ἀκαλλὴς μὲν ἴσως καὶ στύφων πλὴν καρπὸς ὁμολογησάντων χειλέων ἀνθρώπων οὓς ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀλλήλους ἥνωσεν καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐνίσχυσεν ἵνα εἰς πέρας ἀχθῇ τὸ δυσχερέστατον ὄντως ἐγχείρημα ὁ Κατάλογος ὑπερδισχιλίων Κωδίκων συνταχθεὶς κατὰ τὴν ἐμὴν ὁδηγίαν ὑπὸ τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἀρίστου ἰατροῦ Γέροντος Σπυρίδωνος Λαυριώτου, ἐπεξεργασθεὶς δὲ καὶ διαρρυθμισθεὶς ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ φιλοπονήσαντος Σπυρίδωνος ὅστις ἀποστείλας μοι τοῦτον συμπεπληρωμένον γράφει ἐπιεικῶς καὶ ἀξιοῖ δικαιωματικῶς ταῦτα:

« Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἔσχον τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ νὰ γνωρίσω ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ νὰ ἀντιληφθῶ καὶ νὰ θαυμάσω τὸ φιλόπονον καὶ τὴν εἰδικότητα περὶ τὴν πνευματικὴν ταύτην ἐργασίαν ὡς καὶ τὰ διάφορα χαρίσματα δι' ὧν εἶνε πεπλουτισμένη ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης ἔπλεον εἰς ὄνειρα δόξης τῆς εἰς Θεὸν καὶ τιμῆς εἰς τὸ γένος καὶ τὸν κλῆρον ἡμῶν· εὗρον τὸν ἄνδρα ὅστις θὰ οἰακοστροφῇ πρὸς εὐόδωσιν τοῦ πρὸς τὴν ἐργασίαν πόθου μου εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους ἡμῶν· ἐπληγώνετο ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία μου βλέπων τοὺς ξένους νὰ καρπῶνται τῶν ἑτοίμων κόπων τῶν προγόνων μας καὶ ἡμεῖς κεχηνότες νὰ παρακολουθῶμεν αὐτοὺς προδίδοντες οὕτω τὴν ἡμιμάθειαν καὶ ἀνικανότητα ἡμῶν κατ' αὐτούς· ἐνῶ οὔτε ἀνίκανοι ἐσμὲν οὔτε ἡμιμαθεῖς ὅταν ἔχωμεν τὴν πνευματικὴν πυξίδα πρὸς ἐργασίαν.... πάντοτε εὐπειθὴς καὶ ὑπήκοος εἰς τὰς ὑποδείξεις σας ἀποστέλλω ὑμῖν τὸν Κατάλογον· ὡς θὰ ἀντιληφθῆτε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ ἐργασία αὕτη ἀπῄτει εἰδικότητα καὶ οὐχὶ τὸν ὑποφαινόμενον. Καὶ διὰ νὰ ὁμολογήσω τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐθάρρευον ποτὲ νὰ τὴν ἐκδόσω οὕτω πως ἔχουσαν· ἤδη ὅμως ὁπότε εἰδικότης περὶ τὰ τοιαῦτα ἔξοχος ἀναλαμβάνει τὴν ἐκ βάθρων ἐπιδιόρθωσιν αὐτῆς θαρρεύω μὲ ὅλας μου τὰς ἐλπίδας ὅτι δὲν θὰ ἐκτεθῶμεν ἀπέναντι τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ξένων· Θὰ ὑποβληθῆτε εἰς μεγάλους κόπους πρὸς εὐπρόσωπον παράστασιν αὐτῆς, σχεδὸν νέαν ἐργασίαν καὶ νέαν ὄψιν θὰ δώσητε εἰς αὐτήν· γνωρίζω ὅμως τὴν πρὸς τὴν ἐπιστήμην αὐταπάρνησίν σας καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀγῶσιν ὑπὲρ αὐτῆς θὰ προσθέσητε καὶ τοῦτον.... ὅτι σᾶς φωτίσῃ ὁ πανάγαθος Θεὸς εἰς τὴν δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ὁποίου ἀφιερώσατε ὁλόκληρον τὸν βίον σας καὶ ὅτι ὑπαγορεύει ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη σας πράξατε· ἐγὼ θὰ εἶμαι πάντοτε εἰς τὰς διαταγάς σας πρόθυμος καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην σας διὰ νὰ σκεπάζωνται αἱ ἐλλείψεις μου· διότι τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, αἱ δὲ γνώσεις ἀσθενεῖς » (Ἐπιστολὴ τῆς 10ης Ἰουλίου 1921).

Ἡ μελέτη τοῦ ἀποσταλέντος μοι Καταλόγου ἔπεισέ με ὅτι ἔδει νὰ ὑποβληθῶ εἰς ὑπερβολικοὺς κόπους· ἀλλ' ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὸν φιλοπονώτατον Σπυρίδωνα ὅστις τοιαύτην ἔδειξεν πρὸς τὴν ἐπιστήμην αὐταπάρνησιν καὶ ὁ πόθος νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἔργον χρησιμώτατον διὰ τοὺς περὶ τὴν πάτριον ἡμῶν ἱστορίαν ἀσχολουμένους ἐξενίκησε καὶ μετὰ διετεῖς ἀκαταπαύστους προσπαθείας καὶ πόνους ἐπετέλεσα τὸ καθῆκόν μου καὶ πρὸς τὸν φίλον καὶ πρὸς τὰ γράμματα· Ἡ φωνὴ τοῦ φίλου ἰατροῦ τοῦ θεραπεύσαντός με « Σεβασμιώτατε ἐπιθυμῶ πρὶν ἀποθάνω νὰ ἴδω ἐκδεδομένον τὸν Κατάλογον· παρακαλῶ Αὐτὴν ἥτις ἔσπειρε τὸν σπόρον τοῦ ἔργου τούτου καὶ εἶνε οὕτως εἰπεῖν ἰδικόν της νὰ τὸ καλλιεργήσῃ διὰ νὰ τροφοδοτήσῃ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐκκλησίαν »

ἡ φωνὴ αὕτη ὑπῆρξε δι' ἐμὲ ἱερὰ ὡς ἦτο ἁγνὸς καὶ ἱερὸς ὁ πόθος τοῦ πολλὰ κεκοπιακότος Σπυρίδωνος. Εἰς τὴν διάθεσίν μου ἐτέθη ἅπαν τὸ τῶν Κωδίκων περιεχόμενον ἐν εὐσυνειδήτῳ ἀκριβείᾳ καὶ λεπτομερείᾳ. Κείμενα, σημειώσεις, νουθεσίαι ἀσκητικαί, ἠθικὰ παραγγέλματα, παροιμίαι, στίχοι τὰ πάντα καὶ αὐτὰ τὰ ἐπουσιώδη ἀντεγράφησαν ἐκ τῶν Κωδίκων καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖράς μου ἵνα ἐκ τούτων ἀρυόμενος τὰ χρήσιμα οἰκοδομήσω τὸ ἔργον. Ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ εἰς τὴν διάθεσίν μου χῶρος δὲν ἐξίσχυσε νὰ περιλάβῃ ταῦτα πάντα. Ἐκ τῶν σημειωμάτων περιελήφθησαν μόνον ἐκεῖνα ὅσα ἦσαν ἄγνωστα· τὰ λοιπὰ ὡς δημοσιευθέντα ὑπ' ἐμοῦ ἐν « Γρηγορίῳ τῷ Παλαμᾷ » ἀφέθησαν, ὡς ἀπεσιωπήθησαν καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν γνωστῶν κειμένων σημειωθεῖσαι μόνον εἰς τὰ ἐπίσημα κείμενα καὶ τὰ ἄγνωστα καὶ σπάνια. Κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια καὶ προσοχὴ ἵνα μὴ μένῃ ἀδήλωτον οὐδὲν ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν Κωδίκων. Πᾶσα παρουσιαζομένη δυσχέρεια καὶ ἀπορία ἐλύετο διὰ συνεχοῦς ἀλληλογραφίας καὶ πολλάκις διὰ νέας περιγραφῆς τοῦ Κώδικος ἐπεζήτουν νὰ πείσω ἐμαυτὸν περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου. Ὡς ἀθεράπευτον σημεῖον τὸ ὅλου ἔργου παρέμεινεν ἡ ἡλικία καὶ ἐποχὴ τῶν Κωδίκων τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ μοὶ ἐξασφαλίσῃ τελείως ὁ συγγραφεύς· καὶ διὰ τοῦτο παρεκάλεσε με νὰ ἀποσιωπήσω τὸν χρόνον τῶν χειρογράφων τῶν στερουμένων πάσης οἱασδήποτε χρονολογίας· οὐχ ἧττον ἐπειδὴ ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ δήλωσίς τις καὶ νύξις χρονολογική, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν παρήκουσα καὶ ἔθεσα τὴν ἐπιφυλακτικὴν γνώμην τοῦ ὁσιωτάτου Σπυρίδωνος φοβουμένου τὰς ἐπικρίσεις τῶν αὐστηρῶν. Ἀπαλλάσσων οἱασδήποτε εὐθύνης τὸν εὐσυνειδήτως καὶ ἐντίμως καὶ ζηλωτῶς ἐργασθέντα ἰατρὸν προτείνω εἰς τοὺς μεμψιμοίρους καὶ αὐστηροὺς διάπλατον τὴν πλάτην μου καὶ παρακαλῶ τὰ μὲν ἐπαίνων ἄξια ν' ἀναγράψωσιν εἰς τὸν τὴν μοναχικὴν φιλοπονίαν τιμήσαντα[1], τὰς δ' ἐλλείψεις καταλογίσωσιν εἰς τὴν ἐμὴν ἀδυναμίαν καὶ ἀμάθειαν.

Ἀλλ' οἱ τὴν ὕπαρξιν θαυμασίου Καταλόγου ἐν χειρογράφῳ ἀποκειμένου ἐν τῇ ἱερᾷ Λαύρᾳ γινώσκοντες θὰ ἐρωτήσωσι διατὶ δὲν ἐδημοσιεύθη ὁ διὰ τοσούτων μόχθων ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος Χρυσοστόμου Λαυριώτου[2] μετὰ τόσης ἀκριβείας καὶ φιλοπονίας παραδειγματικῆς συνταχθεὶς Κατάλογος; Πρῶτον διότι οἱ τῆς Λαύρας προϊστάμενοι διὰ λόγους ἀγνώστους ἠρνοῦντο καὶ ἀπέστεργον τὴν δημοσίευσιν τούτου καίτοι πολλάκις καὶ ξένοι ἐπεζήτησαν ἀντίγραφον αὐτοῦ πρὸς δημοσίευσιν· δεύτερον διότι οἱ δύο παμμεγέθεις οὗτοι τόμοι τοῦ Καταλόγου ἀπῄτουν κολοσσιαίας δαπάνας πρὸς ἔκδοσιν ἃς ἠδύνατει νὰ διαθέσῃ ἡ Λαύρα σφοδρῶς ποθοῦσα αὐτὴ ἐξ ἰδίων νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὰ τῶν τροφίμων πονήματα καὶ σπουδάσματα· τρίτον διότι καὶ ὁ Κατάλογος οὗτος, ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς σημερινὰς τῆς ἐπιστήμης ἀξιώσεις καὶ προόδους ἀνάγκην εἶχε πολυχρονίου ἐπεξεργασίας καὶ διασκευῆς· καὶ τέταρτον διότι ἦν ἀτελὴς μὴ περιλαμβάνων τοὺς μετὰ ταῦτα καὶ δὴ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν συλλεγέντας ὑπερεκατὸν Κώδικας οὓς ὁ ζῆλος καὶ ἡ φιλοτιμία τοῦ Γέροντος Χριστοφόρου, Βιβλιοθηκαρίου τῆς Λαύρας, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνήγαγεν ἐκ διαφόρων κελλίων καὶ γωνιῶν τῆς Μονῆς ἁλιεύσας καὶ κατα-

---

1) Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος Καταλόγου ἀντέγραψε πρὸς ἔκδοσιν καὶ τοὺς ἑξῆς Κώδικας τῆς Λαύρας. **Β** 2, 4, 6, 15, 16, 21, 32, 39, 43, 71, 102, 113. **Γ** 1, 2, 6, 7, 11, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 25, 27, 28, 47, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 77, 79, 86, 102, 105. **Δ** 4, 5, 10, 12, 14, 16, 17, 19, 20, 24, 25, 27, 29, 31, 32, 34, 36, 37, 45, 53, 55, 68, 79, 86, 87. **Ε** 15, 16, 21, 24, 67, 99, 142, 152, 188, 189, 191. **Η** 3, 6, 13, 16, 34, 70, 76, 94, 95, 96, 150, 153, 155, 185, 199. **Θ** 5, 6, 9, 14, 25, 33, 35, 36, 37, 38, 41, 43, 44, 45, 46, 49, 54, 57, 58, 59, 61, 64, 66, 71, 73, 75, 77, 79, 84, 85, 86, 87, 88, 91, 129, 136, 141. **Ι** 1, 3, 19, 20, 23, 24, 29, 30, 34, 36, 39, 41, 49, 50, 57, 59, 61, 62, 65, 67, 68, 70, 73, 77, 96, 99, 101, 102, 107, 109, 114, 115, 123, 128, 135, 136, 140, 184, 185, 190, 195, 197. **Κ** 9, 10, 12, 13, 14, 19, 22, 23, 25, 29, 34, 36, 37, 103, 111, 126, 132, 161, 203. **Λ** 5, 7, 19, 33, 34, 38, 41, 55, 59, 66, 78, 106, 164, 165, 166, 168, 170, 197. **Μ** 31, 58, 78, 81, 88, 100, 102. **Ω** 6, 17, 22, 27, 28, 29, 43, 47, 52, 56, 62, 72, 81, 89, 111, 119, 126, 138, 147. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω Κωδίκων ἀντέγραψε τὸ ἡρωελεγεῖον Ψαλτήριον τοῦ Τυρνόβου Ἰωσήφ, τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Ζωναρᾶ εἰς τοὺς ἀναστασίμους Κανόνας (ἣν καὶ ἐξέδωκε), τὴν Βίβλον τῶν Βασιλειῶν τοῦ Καισαρίου Δαπόντε, τὴν Ἀλφαβηταλφάβητον Μελετίου τοῦ Ὁμολογητοῦ (ἧς τὸ προοίμιον συγγραφὲν ὑπὸ Νικοδήμου Ἁγιορείτου ἐξέδωκεν (ἐν Γρηγορίῳ Παλαμᾷ), τὴν Διόπτραν τοῦ μοναχοῦ Φιλίππου (ἣν καὶ ἐδημοσίευσε), τὸ Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου Ὄρους καὶ τὴν Μέλισσαν τοῦ Εὐθυμίου Λαυριώτου, Χρυσόβουλλα, Σιγίλλια κλπ. Δὲν συνήντησα εἰς τὰς ἐρεύνας μου ἀντιγραφέα Κωδίκων γονιμώτερον καὶ ὑπομονητικώτερον τοῦ Γέροντος Σπυρίδωνος· κατέχει τὰ σκῆπτρα τῆς ὑπομονῆς καὶ τιμᾷ τὰ μοναχικά μας τάγματα.

2) Ὁ μακαριστῆς μνήμης ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Λαυριώτης ἦν πνευματικὸν ἀνάστημα τοῦ προηγουμένου τῆς Λαύρας Κοσμᾶ τοῦ Σταυρίδου, τοῦ ἐν Ἀθήναις τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διανύσαντος. Ὁ Κοσμᾶς μουσικὸς ὢν ἄριστος καὶ καλλιφωνότατος κατὰ τοὺς χρόνους τῶν πανεπιστημιακῶν αὐτοῦ σπουδῶν ἦν δεξιὸς ψάλτης τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρύτσῃ. Τοῦ περὶ τὰ γράμματα ζήλου αὐτοῦ τεκμήρια παραμένουσιν αἱ πανεπιστημιακαὶ αὐτοῦ σημειώσεις περικλειόμεναι εἰς τοὺς Κώδικας τῆς Λαύρας Μ 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109 (1863-1866) καὶ ἡ ἀνάδειξις πνευματικοῦ ἀναστήματος ἀνταξίου τῶν εὐχῶν του, τοῦ Γέροντος Χρυσοστόμου, ὅστις ἐξεπαιδεύθη ἀρτίως ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ, τὴν ὁποίαν διὰ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀγωνισμάτων ἀξίως ἐτίμησεν.

τάξας αὐτοὺς ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον **Μ.** οὐδὲ τοὺς ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Μονῆς ἐνυπάρχοντας 79 ἐν ὅλῳ Κώδικας, οὓς συμπεριελάβομεν ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει.

Ἐκτὸς τοῦ χειρογράφου Καταλόγου τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Λαυριώτου κεχωρισμένως περιεγράφησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἱκανοὶ τῶν Κωδίκων ὑπὸ τῶν μελετησάντων αὐτοὺς ξένων, ὡς ὁ ὑπ' ἀριθ. **Β 64** ὑπὸ τοῦ von der Golz ἐν τῷ 4ῳ Τεύχει τῶν Texte und Untersuchungen τοῦ ἔτους 1899, ὁ **Λ 170** περιγραφεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἀποσταλεὶς μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ (φ. 139α) εὑρισκομένου ποιήματος Κωνσταντίνου Ἀσηκρίτου τοῦ Ροδίου εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Association pour l'encouragement des études grecques ἥτις παρέδωκε τό τε κείμενον καὶ τὴν περιγραφὴν τοῦ Κώδικος τῷ E. Legrand ὅστις καὶ ἐδημοσίευσεν ταῦτα ἐν Παρισίοις τῷ 1896[1]. Τὴν τοιαύτην περιγραφὴν ὡς ἐδημοσιεύθη παρέθηκα καὶ ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας Καταλόγῳ. Πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι μεμονωμέναι περιγραφαὶ Κωδίκων τῆς Λαύρας ἐγένοντο ὧν παραλείπω τὴν λεπτομερῆ καταγραφὴν ὡς ἄσκοπον καὶ περιττήν.

Ἐν τέλει τοῦ Καταλόγου ἐπισυνῆψα δύο Παραρτήματα « Ἁγιορειτικῶν Κωδίκων Κατάλοιπα » καὶ « Ἐκκλησιαστικοὶ Μελογράφοι ». Ἐν τῷ πρώτῳ περιεγράφησαν Κώδικές τινες τῶν Καθολικῶν τῆς Μονῆς Ἰβήρων, Παντοκράτορος καὶ Σταυρονικήτα μὴ περιγραφέντες ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Λάμπρου, καὶ δύο τῆς ἐμῆς Βιβλιοθήκης εὑρεθέντες ἐν Παρισίοις εἰς χεῖρας Ἀρμενίου παλαιοπώλου καὶ ἀγορασθέντες ὑπ' ἐμοῦ μετὰ καὶ ἄλλων ἱερῶν ἀντικειμένων ἅτινα ἐκ τῶν χριστιανῶν προσφύγων ἀντὶ εὐτελοῦς τιμήματος ἐξαγοράσας ὁ Ἀρμένιος μετέφερεν εἰς Παρισίους πρὸς πώλησιν. Περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἑνὸς ἰδίως τοῦ περιέχοντος τὰ ἔργα τοῦ Μηδείας Θεοφάνους, ἅτινα καὶ δημοσιεύονται, θεωρῶ περιττὸν νὰ ὁμιλήσω ἐνταῦθα · ἔκρινα ἀναγκαίαν τὴν ἀναδημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ καὶ ἐνταῦθα διότι ὁ ἐμὸς Κῶδ · εἶνε πληρέστερος καὶ ἐγκυρώτερος τῶν Κωδίκων οὓς εἶχον ὑπ' ὄψιν ὅ τε Λάμπρος καὶ ὁ Κεραμεὺς οἱ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Μηδείας ἐκδόσαντες.

Ἐν τῷ Β' Παραρτήματι παρατίθενται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν οἱ μουσικοδιδάσκαλοι ὧν τὰ ὀνόματα καὶ ἔργα συνήτησα ἐν ταῖς μελέταις μου ἐν τοῖς Κώδιξι τῆς ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων, τοῦ Μιλάνου, τῆς Λαύρας, τοῦ Βατοπεδίου καὶ τῶν Βλατέων ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἰδιαζούσης προσοχῆς ἠξιώθησαν οἱ ἐν τέλει κείμενοι ἐννέα Πίνακες τοῦ περιεχομένου τῶν Κωδίκων, οὕτως ὥστε οὐδὲν ἀπομένει ἀμνημόνευτον ἢ ἀδήλωτον εἴτε σπουδαῖον καὶ χρήσιμον εἴτε μὴ τοιοῦτον. Εἴ τι ἐνυπάρχει ἐν τοῖς Κώδιξι ἐταμιεύθη μετ' ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας πολλῆς εἰς τὰς ὀλίγας τῶν εὑρετηρίων Πινάκων σελίδας ἵνα ἀκόπως ὁ ἀναγνώστης εὑρίσκῃ τὸ ζητούμενον.

Ἔγραφον ἐν Chennevières-sur-Marne
ἐν τῇ villa l'Ermitage

τῇ 24 Ἀπριλίου μηνὸς τοῦ σωτηρίου ἔτους 1925.

† **Ὁ πρ. Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος.**

---

1) Émile Legrand, *Description des Œuvres d'art et de l'Église des Saints-Apôtres de Constantinople*, poème en vers iambiques, par Constantin Le Rodien. Paris, 1896.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΗΣ

ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ

(ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ)

Α

1. — Α 1. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 13 × 9 αἰῶν. ια' φ. 200 κολοβ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ Προλόγου ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανόν.

Τοῦ Κώδ. προηγεῖται Πίναξ ἢ Κανὼν μὲ παραπομπὰς εἰς τὰ ἀνάλογα Κεφάλαια.

2. — Α 2. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 15 × 9 αἰῶν. ιβ' φ. 328.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ ποικιλμάτων ἐν ἀρχῇ ἑκάστου Κεφαλαίου.

Ἐν τέλει · « Τετραευάγγελον τοῦ ἀρμαρίου τῆς ἁγίας Λαύρας καὶ εἴ τις ἀλλοτριώσει ταύτης νὰ ἦναι ἀφορισμένος ἀπὸ Θεοῦ. »

3. — Α 3. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 15 × 11 αἰῶν. ια' φ. 206 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ Πίνακος ἐν τέλει (φ. 191-206β)

Ὁ Κώδ. ἐν πολλοῖς ἐφθαρμένος.

4. — Α 4. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 14 × 10 αἰῶν. ιδ' φ. 210.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ Προλόγου ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανόν.

Ἐν φ. 15 Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου · ἐν φ. 71 Εἰκὼν τοῦ Μάρκου · ἐν φ. 108 Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ · ἐν φ. 168 β Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου · ἅπασαι ἐπὶ χρυσοῦ ἐπιπέδου καὶ ἐν καλῇ καταστάσει.

5. — Α 5. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 14 × 10 αἰῶν. ια' φ. 301.

1. Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τῶν οἰκείων κεφαλαίων.
2. φ. 296α Μηνολόγιον.

6. — Α 6. *[1]Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 14 × 10 αἰῶν. ια' (1047) φ. 308.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ Προλόγου τοῦ Εὐσεβίου.

7. — Α 7. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 15 × 11 αἰῶν. ιβ' φ. 349.

1. Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ Προλόγου τοῦ Εὐσεβίου ἐν ἀρχῇ καὶ ὑποθέσεων τῶν Εὐαγγελίων Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου.
2. φ. 324 Εὐαγγέλια τῆς α' καὶ μεγάλης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν.
3. φ. 325 Εὐαγγέλια τῶν ἁγίων παθῶν.
4. φ. 327 Ἐκλογάδιον τῶν τεσσάρων διὰ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τὴν περικοπὴν ἑκάστου Εὐαγγελιστοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων παρασημείωσιν ἀκριβῶς διαγορεῦον.

Ἐν φ. 13 Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου · ἐν φ. 102 Εἰκὼν τῆς βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ · ἐν φ. 161 β Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ.

---

1. Οἱ Κώδικες οἱ φέροντες ἀστερίσκον περιέχουσι σημειώσεις χρονολογικὰς καὶ ἄλλας ποικίλας. Ταύτας ἐξέδοτο ὁ Σεβ. πρώην Λεοντοπόλεως κ. Σωφρόνιος ἐν « Γρηγορίῳ Παλαμᾷ » Ἔτος Α σελ. 49 κἑ ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἁγιορειτικῶν Κωδίκων Σημειώματα », ἐθεωρήθη ἑπομένως περιττὴ ἡ τούτων ἀναδημοσίευσις ἐνταῦθα.

8. — Α 8. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 17 × 12 αἰῶν. ιδ' φ. 277.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ Πινάκων « τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὀφείλειν ἀναγινώσκεσθαι Εὐαγγελίων τῆς ἑβδομάδος τοῦ ὅλου χρόνου. »

Ἐν φ. 18 β Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου · ἐν φ. 91 β Εἰκὼν τοῦ Μάρκου · ἐν φ. 141 β Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ · ἐν φ. 217 α Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου.

9. — Α 9. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 17 × 12 αἰῶν. ιε' (1480) φ. 187.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ τῆς Θεοτόκου.

10. — Α 10. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 17 × 10 αἰῶν. ιδ' (1337) φ. 230.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ ἐν ἀρχῇ « Προοίμιον εἰς τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς » · μετὰ τοῦτο « διατὶ τέσσαρες οἱ Εὐαγγελισταὶ καὶ τὰ Εὐαγγέλια τέσσαρα » καὶ εἶτα Στίχοι ἰαμβικοὶ εἰς τὸν Ματθαῖον ὑπὸ Νικήτα τοῦ φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος :

« Τὸν ἐκ τελώνου θαύμασον θεηγόρον
εὐαγγελιστὴν πρῶτον ἐκλελεγμένον
ὀλέθριον λιπόντα κέρδος χρημάτων
καὶ ζῶντα κερδάναντα τὸν θεὸν λόγον
ἔθνη μαθητεύσαντα πάντα καὶ κόσμον
καλῶς τελωνήσαντα καὶ σωτηρίως ·
Ματθαῖος οὗτος ὃς διδάσκων συγγράφων
ὡς ἐν σαγήνῃ τῇ θεοπλόκῳ βίβλῳ
πλέκοντα θεῖα τοῦ κενωθέντος λόγου
καὶ σάρκα προσλαβόντος ἐκ τῆς παρθένου
καὶ ζῶντι καὶ τρέφοντι τὰς ψυχὰς λόγῳ
ζωγρεῖ πρὸς εὐσέβειαν ἀνθρώπων γένος. »

Ἐν φ. 73 Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον.

« Πέτρου μυηθεὶς τοῖς ἀπορρήτοις λόγοις
τὴν τοῦ θεοῦ κένωσιν εἰς βροτῶν φύσιν
ἐν ᾗ τὸ διπλοῦν ὢν θεάνθρωπος φέρει
ταύτην καθεξῆς συντίθησι πανσόφως
ὁ δεύτερος Μάρκος ἐν θεογράφοις. »

Ἐν φ. 111α Στίχοι Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.

« Ζωῆς τὸν ἄρτον Χριστὸν ἠξιωμένος
φαγεῖν ταφῆς λάμψαντα τῆς τριημέρου
εὐαγγελιστὴς τυγχάνει Λουκᾶς τρίτος
ᾧ Παῦλος αὐτὸς οὐρανὸν φθάσας τρίτον
καὶ τὴν ἄνωθεν τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον
λόγων ἀκούσας ἐκμυεῖ θεωρίαν ·
οἵων ὁ Λουκᾶς εὐτυχεῖ διδασκάλων
οὕτως ἄνωθεν οὗτος ἠκριβωμένος
τὰ θεῖα θείως ἱστορεῖ δεδειγμένος
ῥήτωρ πυρίπνους πάνσοφος θεηγόρος. »

Ἕτεροι εἰς τὸν αὐτὸν ἀπόστολον.

« Τρίτος δὲ Λουκᾶς ῥητορεύει μειζόνως
τοῦ μέχρις ἡμῶν μετριωθέντος λόγου
τὴν παιδικὴν αὔξησιν εἶτα καὶ μέσην
καὶ τὴν τελείαν τῆς Θεώσεως χάριν ·
Παῦλον γὰρ ἔσχε τεχνικὸν παιδοτρίβην. »

Ἐν φ. 170α Στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

« Βροντῆς τὸν υἱὸν τὶς βροτῶν μὴ θαυμάσῃ ·
ἀεὶ γὰρ οὗτος ὡς ἐν ἀρχῇ τὸν λόγον
τῷ πατρὶ δεικνὺς καὶ πρὶν οὐσιωμένον
πάλιν τὸν αὐτὸν γηγενῆ πεφηνότα
τρανοῖ θεουργὸν καὶ παθητὸν σαρκίῳ. »

Ἐν τέλει · « Ἐπληρώθη τὸ παρὸν τετραευάγγελον ἐν μηνὶ Ἰουλίου ις' ἡμέρα δ' ἐν ἔτει ϛωμε' » (1337).

11. — Α 11. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 18 × 12 αἰῶν. ιδ' φ. 264.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

12. — Α 12. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 16 × 11 αἰῶν. ιδ' φ. 280.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

Ἐν φ. 6 β
« Ματθαῖος ἔγραψε θεοῦ σαρκώσεως ἔξοχα θαύματα πάντα Ματθαῖος σελίδεσι ἐπεὶ λίπε δόμα τελώνου. »
Ἐν φ. 87 β
« Μάρκον οὐ κατεπώνυμε δοῦναι τὸ πτύον ἔλαχε λαὸν ὄρφνη ἐπεὶ φωνῆς Μάσκου ἔδεκτο φάος. »
Ἐν φ. 136 β
« Λουκᾶν ἀθανάτου βρότοιο τελεσφόρα ἔρματα Χριστοῦ πυκτίου ἐν λαγόνεσι σαφῶς ἐνέπασσε γε Λουκᾶς. »
Ἐν φ 217 β
« Ἰωάννης ἀρχιερεὺς Ἐφεσίο θεηγόρος ἐκ θεοῦ εἶπε πρῶτος Ἰωάννης ὡς θεὸς ἦν ὁ λόγος.
Στήθει θεουργῷ τοῦ θεαρχικοῦ λόγου
εὐαγγελιστὰ τῆς τριφαοῦς θεαρχίας
ἐπικλιθεὶς ἤντλησας ἀρρήτους λόγους
ἐν οὐρανοῖς θεουργῶν ποίμνιον τὸ σὸν σκέπε. »

Ἐν φ. 278 β « Εὕρηται καὶ ἕτερα ἐν ἀρχαίοις ἀντιγράφοις ἅπερ συνείδομεν γράψαι πρὸς τὸ τέλει τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ ἅ ἐστι τάδε :

« Καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν · ὄρθρου δὲ πάλιν βαθέως ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς · ἄνουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ... . εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω πορεύου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρτανε. »

13. — Α 13. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 16 × 12 αἰῶν. ιδ' φ. 256 κολοβ.

1. φ. 1-85 Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ ἑπτὰ εἰκόνων.

2. φ. 86 Αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 111β Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
4. φ. 168β Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαί.
5. φ. 178α Ψαλτήριον πλῆρες μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν.

14. — Α 14. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 17 × 10 αἰῶν. ιδ' φ. 319.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει « ἐκλογάδιον τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν διά τε τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τὴν παρακοπὴν ἑκάστου Εὐαγγελιστοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων παρασημείωσιν ἀκριβῶς διαγορεῦον. περιέχον δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸ πάσχα καὶ τελειοῦν ἐν τῷ Μηνολογίῳ. »

Ἐν φ. 2 β « Χριστὲ προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων τοῦ ταπεινοῦ Ἰακὼβ τάχα καὶ μοναχοῦ. »

15. — Α 15. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 19 × 12 αἰῶν. ιδ' φ. 411.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν λίαν καλλιτεχνικῶν.

Πλὴν τῶν ὑπομνημάτων εἰς ἕκαστον Εὐαγγελιστὴν φέρει ἐν τῇ ᾤᾳ καὶ ἑρμηνείαν τοῦ κειμένου καὶ πολλὰς σημειώσεις καθιστώσας τοῦτον ἄξιον μελέτης. Ἡ γραφὴ εὐανάγνωστος καὶ καλλιτεχνική.

16. — Α 16. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 18 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 192.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μεθ' ἑρμηνείας ἐν τῇ ᾤᾳ καὶ λύσεων διαφόρων ἀποριῶν.

17. — Α 17. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 18 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 271

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τριῶν εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν, τῆς εἰκόνος τοῦ Μάρκου ἀποκοπείσης.

18. — Α 18. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ιγ' φ. 254 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

19. — Α 19. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 18 × 14 αἰῶν. ι' (992) φ. 266.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

20. — Α 20. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 17 × 13 αἰῶν. ιγ' φ. 207.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

21. — Α 21. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ια' φ. 256.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια· ἐν ἀρχῇ ἡ πρὸς Καρπιανὸν ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου. πρὸ ἑκάστου εὐαγγελίου ἡ ὑπόθεσις καὶ τὰ κεφάλαια αὐτοῦ.

Ἐν φ 78 α « Στίχοι εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον :

« Ματθαίου τόδε τοὖργον ἀριστοπόνοιο τελώνου
ὅς τόκον ἔφρασε θεῖον ἀπειρογάμοιο γυναικός
ἣ τέκεν ἄσπορον υἷα τὸν οὐ χάδεν οὐρανὸς εὐρύς
Χριστὸν ἀεὶ ζώοντα θεὸν βροτὸν ἐόντα. »

Ἐν φ. 122 α Στίχοι εἰς τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον :

« Πέτρου θεσπεσίοιο πάϊς καὶ μύστης Μάρκος
τὴν δ' ἱερὴν ζαθέην τε βίβλον θέτο κοινὸν ὄνειαρ
τῆς ἀρχὴ βάπτισμα θεοῦ ἰδὲ θαύματα πλεῖστα
καὶ τέλος εἰς πόλον ἄρσις Ἰησοῦ παμμεδέοντος. »

Ἐν φ. 201 β Στίχοι ἡρωϊκοὶ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον :

« Λουκᾶς ἠπιόθυμος ἀκεστορίης ἐπιίστωρ
ἀθανάτου Χριστοῖο γένος καὶ θέσκελα ἔργα
ἀτρεκέως κατέλεξε καὶ ὡς θάνεν ἄμμε σαώσας
καὶ πάλιν ἐκ τύμβοιο θορὼν μερόπεσσιν ἐμίχθη
ἔνθεν δ' οὐρανίην ἄντυγα πατρὶ φαάνθη. »

Ἐν φ. 256 α Στίχοι ἡρωϊκοὶ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον :

« Βροντῆς θεόφωνος Ἰωάννης πανάριστος
πρωτοτόκου σοφίης ὑπεράρχιον εὕρατο ἀρχήν
πρωτοφανῆ γενετῆρα θεοῦ θεὸν αὐτογένεθλον. »

Ἐν φ. 9 β Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου. ἐν φ. 80 β Εἰκὼν τοῦ Μάρκου. ἐν φ. 126 β Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ. ἐν φ. 203 β Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου· Ἐκτὸς τῶν θαυμασίων τούτων εἰκόνων ἐν ἀρχῇ ἑκάστου εὐαγγελίου εὕρηνται διάφορα ποικίλματα ἀρίστης τέχνης.

22. — Α 22. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ια' φ. 283.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

Ἐν φ. 77 β Στίχοι εἰς τὸν Ματθαῖον ὡς καὶ ἐν τῷ Κώδ. 10.

Ἐν φ. 125 α Στίχοι εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Μάρκον :

« Υἱὸν Πέτρου τὸν Μάρκον ἡ θεία χάρις
τίθησιν ἄλλην ἀρραγεστάτην πέτραν
κρηπῖδα καὶ σφραγίδα τῆς ἐκκλησίας
εὐαγγελιστὴν δεύτερον θεηγόρον·
ἐξ οὗ μυηθεὶς τῶν θεοπρεπεστάτων
ἔργων Ἰησοῦ σκέπτεται τὸ βιβλίον
υἱὸν Θεοῦ τὸν Χριστὸν ἐκ προοιμίων
λαμπρῶς διδάσκων καὶ σοφῶς ἀναγράφων. »

Ἐν φ 202 β Στίχοι εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν ὡς καὶ ἐν Κώδ. 10.

Ἐν φ. 262 α Στίχοι εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

« Ὁ παρθένος τί τὸν τεκόντα τὸν κάτω
λιπὼν τεκόντα τὸν θεὸν κτᾶται μόνον·

ὡς παρθένος γὰρ πρὸς τὸν ἐκ τῆς παρθένου
καλοῦντα Χριστὸν οἷα συγγενὴς τρέχει·
ἐνταῦθεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ γνησίως
πεσὼν ἐκεῖθεν λαμβάνει τὴν ἄβυσσον
τῆς γνώσεως καὶ πάντα πλουτεῖ τὸν κόσμον
μυστηρίων ἄγνωστα καὶ τοῖς ἀγγέλοις·
θεηγόρος τέταρτος οὖν Ἰωάννης
εὐαγγελισταῖς ἀλλ' ἐν ὕψει δογμάτων
πρῶτος μέγιστος, ἄκρος, ἀρχὴ καὶ τέλος. »

23. — Α 23. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 13 αἰῶν. ια' φ. 271.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν τριῶν Εὐαγγελιστῶν, τῆς τοῦ Λουκᾶ ἀφαιρεθείσης.

24. — Α 24. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 19 × 13 αἰῶν. ια' φ. 227.

1. φ. 1α Τετραευάγγελον.
2. φ. 115α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 140β Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
4. φ. 214α Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαί.

25. — Α 25. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 19 × 13 αἰῶν. ι' φ. 254.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τριῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, τῆς τοῦ Ματθαίου ἀφαιρεθείσης, καὶ ὑπομνήματος εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

26. — Α 26. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 19 × 14 αἰῶν. ι' φ. 324.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει· « Ἡ τοιαύτη βίβλος ἐδόθη εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Νικόλαον παρὰ τοῦ ἱερομονάχου Νικάνδρου ὑπὲρ σωτηρίας αὐτοῦ ψυχικῆς..... ἐπαρεῖν ταύτην διὰ τοῦ ἐπιτιμίου .... σὺν τοῖς ἱεροσύλοις.
Τὰ φ. 35 καὶ 36 παλίμψηστα. »

27. — Α 27. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 19 × 14 αἰῶν. ια' φ. 214 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει·
« Σοὶ δόξα πᾶσα καὶ τιμὴ πρέπει Λόγε
ἀρχὴ πέλοντι καὶ πάλιν ὄντι τέλος. »

28. — Α 28. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 18 × 12 αἰῶν. ια' φ. 268.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

29. — Α 29. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 14 αἰῶν. ι' φ. 332.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν φ 17-18 « Ἰστέον ὅτι τέσσαρα εἰσι τὰ εὐαγγέλια καὶ οὔτε πλείονα οὔτε ἐλάττονα, ἐπείπερ τέσσαρα καθολικὰ πνεύματα καὶ τέσσαρα τὰ εὐαγγέλια πανταχόθεν πνέοντα τὴν ἀφθαρσίαν καὶ ἀναζωπυροῦντα τοὺς ἀνθρώπους ἐξ ὧν φανερὸν ὅτι ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ φανερωθεὶς τοῖς ἀνθρώποις, καθὼς φησιν ὁ Δαυΐδ, ἔδωκεν ἡμῖν τετράμορφον τὸ εὐαγγέλιον· καὶ γὰρ τὰ χερουβὶμ τετραπρόσωπα καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰκόνες τῆς πραγματείας τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ ὅμοιον λέοντι, τὸ ἔμπρακτον καὶ βασιλικὸν καὶ ἡγεμονικὸν χαρακτηρίζει·, τὸ δὲ ὅμοιον μόσχῳ τὴν ἱερουργικὴν καὶ ἱερατικὴν ἐμφαίνει· τὸ δὲ ἀνθρωποειδὲς τὴν σάρκωσιν διαγράφει, τὸ δὲ ὅμοιον ἀετῷ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμφανίζει. »
Ἐν φ. 18 β « Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ προστεθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Σοφονίου Ἐνένου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἐκείνου. »

30. — Α 30. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ι' φ. 161 κολοβ.

Περικοπαὶ εὐαγγελίων ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ σημαδοφώνων.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα καλλιτεχνικῶς πεποικιλμένα.

31. — Α 31. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιβ' φ. 217.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εἰς πρόσθετα μεβρ. φύλλα γνῶμαι πατέρων.
Ἐν φ. 1 α « Πένης προσῆλθεν αἰτῶν καὶ ἀπῆλθε μὴ τυχών· δέδοικα τῆς σῆς χειρὸς Χριστέ ᾧ γὰρ τις οὐκ ἔδωκε μηδὲ ἐλπίζειν τότε λαβεῖν. »

32. — Α 32. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 13 αἰῶν. ι' φ. 214.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ λαμπρῶν τῶν εὐαγγελιστῶν εἰκόνων καὶ ἑτέρας τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ.

Ἐν τέλει· « Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ὑπάρχει τῆς ἁγίας τριάδος πλησίον Ἀβαρνίτζας »

33. — Α 33. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 26 × 13 αἰῶν. ι' φ. 294.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

34. — Α 34. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 13 αἰῶν. ια' φ. 316.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 76 α
« Ὅσα περὶ Χριστοῖο θεηγόρος ἔθνεα Πέτρος
κηρύσσων ἐδίδασκεν ἀπὸ στομάτων ἐριτίμων
ἐνθάδε Μάρκος ἄγειρε καὶ ἐν σελίδεσιν ἔθηκε
τοὔνεκα καὶ μερόπεσιν εὐάγγελος ἄλλος ἐδείχθη. »
Καὶ κατωτέρω.
« Ἔργον ἀριπρεπὲς ἐκ μεγάλου Πέτρου μυηθεὶς
Μάρκος ἔτευξε τόδε πνεύματος ἐν σοφίῃ. »
Ἐν τέλει καὶ ἐν ἀρχῇ ἐπὶ προσθέτων φύλλων Δοξαστικὰ τονισμένα τοῦ ἀπ. Ματθαίου, Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, τῆς Θεοτόκου καὶ Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ.

35. — Α 35. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 13 αἰῶν. ιγ' (1270) φ. 237.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 2-5 Ὑπόμνημα περὶ τῶν συγγενῶν τοῦ Ἰησοῦ τῶν κατὰ σάρκα οὗ ἡ ἀρχή : « Ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς τῶν μάγων παρουσίας ἔτη δύο · πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γὰρ αὐτὸν ἐφάνη αὐτοῖς ὁ ἀστὴρ ἐν Περσίδι, καθώς φησιν ὁ Ἀφροδιτιανός. »

36. — Α 36. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 12 αἰῶν. ι' φ. 346.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ Μηνολογίου ἐν τέλει.

37. — Α 37. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 14 αἰῶν. ι' φ. 247.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια · τῶν εὐαγγελίων προηγεῖται ἑρμηνεία περὶ τοῦ πῶς ὀφείλουσιν ἀναγινώσκεσθαι τὰ εὐαγγέλια καὶ συναξάριον τῶν εὐαγγελίων τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἑβδομάδος (φ. 1-9β), ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου πρὸς Καρπιανὸν καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (φ. 19-20), Ἡσυχίου Πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων (φ. 20-22) · ἀκολουθοῦσιν οἱ γνωστοὶ Στίχοι εἰς τὸν Ματθαῖον, τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ματθαῖον καὶ εἶτα τὸ εὐαγγέλιον · ὁμοίως καὶ πρὸ τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων προτάσσονται Στίχοι εἰς τοὺς εὐαγγελιστάς · ἐν φ. 133 Τίτου ἐπισκόπου Βόστρων ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν · ἐν δὲ φ. 133β-134 Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν · ἐν φ. 135α Στίχοι εἰς τὸν Λουκᾶν.

« Τρίτος δὲ Λουκᾶς ρητορεύει μειζόνως
τοῦ μέχρις ἡμῶν μετριωθέντος λόγου
τὴν παιδικὴν αὔξησιν εἶτα καὶ μέσην
καὶ τὴν τελείαν τῆς θεώσεως χάριν ·
Παῦλον γὰρ ἔσχε τεχνικὸν παιδοτρίβην. »

Ἐν φ. 198 α Στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν θεολόγον :
« Βροντῆς τὸν υἱὸν τὶς βροτῶν μὴ θαυμάσῃ ·
ἀεὶ γὰρ οὗτος ὡς ἐν ἀρχῇ τὸν λόγον
τῷ πατρὶ δεικνὺς καὶ πρὶν οὐσιωμένον
πάλιν τὸν αὐτὸν γηγενῆ πεφηνότα
τρανοῖ θεουργὸν καὶ παθητὸν σαρκίῳ. »
Καὶ ἐν φ. 200 α
« Βροντίης θεόφωνος Ἰωάννης πανάριστος
πρωτοτόκου σοφίης ὑπεράρχιον εὕρατο ἀρχήν
πρωτοφανῆ γενετῆρα θεοῦ θεὸν αὐτογένεθλον. »
Ἐν ἀρχῇ τοῦ Κώδ. ἐπὶ τεμαχίου χάρτου ἐσημειώθησαν ὑπὸ νεωτέρας χειρὸς τάδε :
« Τὸ ἅγιον δὲ καὶ πανάγιον τοῦτο εὐαγγέλιον ἐγράφη μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ μόχθου καὶ μεγάλων ἐννοιῶν εἰς τὸ τέλος · ἀλλ' ὁ γράψας αὐτὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἰς τὸ τέλος οὐκ ἐδήλωσεν, οὔτε ἐν ᾧ ἔτει ἐτελειώθη, ἵνα πᾶς ὁ ἀναγνοὺς αὐτὸ μακαρίσῃ αὐτὸν καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ · ἀλλ' ἐὰν καὶ ἡμεῖς οὐ γινώσκοντες, ἀλλ' ὁ Κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ φωτίσας αὐτὸν καὶ ἐπεμελήθη τοιοῦτον ἔργον αὐτὸς μακαρίζει καὶ ἁγιάζει αὐτὸν · ὅθεν καὶ τὸ παρὸν γράμμα ἐγράφη ἐν ἔτει ζσωι' ἰνδ. ιδ'. »
Καὶ κατωτέρω.
« Ὁ γράψας τὸ παρὸν περίφημον εὐαγγέλιον ἁμαρτωλὸς ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀχρεῖος δοῦλος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ συγχωρῶν πάντας τοὺς χριστιανοὺς μικροὺς τε καὶ μεγάλους ἵνα καὶ αὐτοὶ συγχωρήσωσιν ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἁμαρτωλούς · Νοεμβρίῳ κδ'. »

38. — Α 38. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 15 αἰῶν. ι' φ. 174 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

39. — Α 39. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ι' φ. 215.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει. « Τὸ εὐαγγέλιον τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθωνος καὶ ἐσταχώθην παρὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Ἰγνατίου ἁμαρτωλοῦ τάχα καὶ θύτου ἐν τῇ νήσῳ Εὐρίπου ἐν ἔτει ζρς'. »

40. — Α 40. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 13 αἰῶν. ια' φ. 396.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 3 β « Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶ Μακαρίου μοναχοῦ οὕτω ἐπίκλην ὁ Συριάνος καὶ διὰ τὸν θεὸν ὅστις ἀναγινώσκει τὸ βιβλίον τοῦτο αὐτόν συγχωρεῖ ὅτι πολλὰ ἐκοπίασεν καὶ ὁ θεὸς συγχωρήσει αὐτὸν · ὁ θεὸς νὰ τὸν ἐλεήσῃ ἀμὴν γένοιτο. »

41. — Α 41. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 19 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 311.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια · ἑκάστου προηγεῖται ὑπόμνημα, ὑπόθεσις καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων.

42. — A 42. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ι' φ. 227.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια πρὸ ἑκάστου εὐαγγελιστοῦ πίναξ τῶν Κεφαλαίων καὶ ὑπόθεσις· ἐν ἀρχῇ ἡ πρὸς Καρπιανὸν ἐπιστολὴ Εὐσεβίου.

43. — A 43. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. αἰῶν. ιγ' (1290).

Περιέχει περικοπὰς εὐαγγελίων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

44. — A 44. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ι' φ. 417.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει· « Βιβλίον τετραευάγγελον τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου· μὴ τεμνέτω τις φύλλα τὰ τῶν βιβλίων εἰμὴ θέλη σχεῖν τὴν ἀρὰν τῶν πατέρων. »

45. — A 45. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 15 αἰῶν. ι' φ. 279.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν οἰκείων εὐαγγελιστῶν ἄνευ πολλῆς ἀξίας καὶ σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ.

46. — A 46. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' (1333) φ. 350.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ τεσσάρων χρυσῶν εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν, καὶ ὑπομνημάτων εἰς αὐτούς.

Ἐν φ. 12 β Εὕρηται τὸ ἑξῆς σχόλιον.

« Εὐαγγέλιον ἑρμηνεύεται λόγος περιέχων ἀγαθῶν ἀγγελίαν πραγμάτων κατὰ τὸ εὔλογον, διὰ τὸ ὠφελεῖν εὐφραίνων τὸν ἀκούοντα ἐπειδὰν παραδέξηται τὸ ἀπαγγελόμενον· ἢ λόγος περιέχων ἀγαθῶν παρουσίαν, ἢ λόγος ἀπαγγέλων παρεῖναι ἀγαθὸν τὸ προσδοκώμενον· οὐ γὰρ κρίσεως ἀναίρεσιν καὶ ἁμαρτημάτων λύσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμὸν καὶ υἱοθεσίαν καὶ κληρονομίαν τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, πᾶσιν εὐαγγελίζεται, ἀλλὰ καὶ βέβαια καὶ ἀκίνητα ἀγαθά. »

Ἐν τέλει· « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ἐν ἔτει ςωμα' (1333). »

47. — A 47. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 15 αἰῶν. ιγ' φ. 287.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 5 β « Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου προστεθὲν παρα Ἰγνατίου μοναχοῦ τοῦ Ἀχριδηνοῦ ἐκείνου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ. »

48. — A 48. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ια' φ. 230.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ χρυσῶν ἐπικεφαλίδων· τούτων προηγεῖται πίναξ καὶ ὑπόθεσις· ἐν ἀρχῇ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Εὐσεβίου.

Ἐν ἀρχῇ πρόσθετον φύλλον δίστηλον (τοῦ ς' πιθανῶς αἰῶνος) περιέχον λόγον οὗ ἡ ἀρχή· « ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν ἔχει τὸ εἶναι μήτε ἀρξάμενον μήτε παυσόμενον οἱονεὶ πέλαγος οὐσίας ἄπειρον καὶ ἀόριστον. »

49. — A 49. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 15 αἰῶν. ι' φ. 267.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια· ἐν φ. 237-264 Μηνολόγιον καὶ ἐν φ. 265 Κύκλοι ἡλίου.

50. — A 50. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 14 αἰῶν. ι' φ. 243.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια· ἐν φ. 235α « Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχήν· πόθεν τε ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν ». Ἐν φ. 240β Ἑορτολόγιον τῶν ιβ' μηνῶν.

51. — A 51. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ια' φ. 334.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 225α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 286α Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.
4. φ. 302β Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ λῃστοῦ.
5. φ. 317β Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.
6. φ. 320β Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν καινὴν Κυριακήν.
7. φ. 326β Νουθεσία γερόντων πνευματικῶν.

Ἀρχ· « Ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ εὕρηται τὸ καὶ σὺ μὴ λάβῃς σεαυτῷ γυναῖκα ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ».

Ἐν φ. 11 β « Ἐν μηνὶ νοεμβρίῳ ἡμέρα κυριακῇ ἐν ἔτει ζρκθ' ἤλθομεν εἰς χώραν λεγομένην Ἀντιγόνου ἀπὸ νήσου τῆς Καλολύμου ἀπὸ κίνδυνον τῆς θαλάσσης καὶ μόλις ἐλευθερώθημεν. »

Ἐν ἀρχῇ ἡμίφυλλον τοῦ ς' αἰῶνος μετὰ σημαδοφώνων.

52. — A 52. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ι' φ. 222.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν οἰκείων εὐαγγελιστῶν· ἐν φ. 1α Στίχοι εἰς τοὺς τέσσαρας εὐαγγελιστάς.

53. — Α 53. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ια' (1032) φ. 279.

Περιέχει περικοπὰς τῶν εὐαγγελίων εἰς ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν καὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις.

Ἐν φ. 1.3 β « Ἐτελειώθη μηνὶ Ἰουνίῳ ις' ἰνδ. ιε' ἡμέρα ε' ὥρα γ' ἔτος ϛφμ' » (1032).

54. — Α 54. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιδ' (1304) φ. 395.

1. φ 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ μιᾶς εἰκόνος τοῦ Ματθαίου ἐφθαρμένης.
2. φ. 193α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 245α Αἱ Καθολικαὶ ἐπιστολαί.
4. φ. 269α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου · ἑκάστης ἐπιστολῆς προηγεῖται ὑπόθεσις.
5. φ. 381α Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχήν, πόθεν τε ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν.

Ἐν φ. 389 α « Ἐτελειώθη μηνὶ ἀπριλίῳ ϛ' ἰνδ. β' τοῦ ἔτους ϛωιβ » (1304).

55. — Α 55. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ζ' φ 212 δίστηλ. κολοβ.

Περιέχει περικοπὰς τῶν εὐαγγελίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ · Ἡ γραφὴ διὰ κεφαλαίων γραμμάτων · ἐπὶ τοῦ κειμένου σημαδόφωνα · Ἄρχεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα καὶ λήγει εἰς τὸ θ' ἑωθινόν « τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ».

56. — Α 56. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ζ' φ. 200 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ εὐαγγέλια τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ καὶ διαφόρων ἑορτῶν. Ἡ γραφὴ ὁμοία τῷ ἀνωτέρω Κώδ. Ἄρχεται « αὐτοῖς ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; » καὶ τελευτᾷ « ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους » (Εὐαγγέλιον τῆς ζ' ὥρας τῆς Μ. Παρασκευῆς).

57. — Α 57. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 19 αἰῶν. ιγ' φ. 272.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια · ἐν. φ. 83β Στίχοι εἰς τὸν Μάρκον μετὰ τῆς ἑρμηνείας αὐτῶν.

58. — Α 58. *Πράξεις ἀποστόλων.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ιβ' (1118) δίστηλ. φ. 142.

1. φ. 1 Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων μετὰ εἰκόνος ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀπ. Ἰωάννου.
2. φ. 39α Αἱ Καθολικαὶ ἐπιστολαί.
3. φ. 57α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

59. — Α 59. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 299.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν ἀρχῇ · « Τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εὐεργέτιδος. »
Ἐν τέλει · « Μαξίμου ἱερομονάχου οὗ τὸ ἐπίκλην τοῦ Χαντη ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας. »

60. — Α 60. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ιγ' φ. 227.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν.
2. φ. 224α Εὐχαὶ τῆς Μεταλήψεως.

Ἐν φ. 1 α « Ἐδόθη ἡ ἱερὰ αὕτη βίβλος ἐν τῷ καθολικῷ ἡμῶν ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου παρὰ τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Νικοδήμου καὶ συναδέλφου ἡμῶν ἕνεκα ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας. »

61. — Α 61. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 19 αἰῶν. ια' (1098). φ. 233.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

62. — Α 62. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 277.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

63. — Α 63. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιδ' φ. 274.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

64. — Α 64. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 23 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 217.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

65. — A 65. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 308.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 168α Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου Παύλου.
3. φ. 168β Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων· καὶ μετὰ τὰς Πράξεις ὑπόμνημα περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀπ. Παύλου.
4. φ. 208α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
5. φ. 286α Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαί· ἑκάστης προηγεῖται ὑπόθεσις.

Ἐν ἀρχῇ ὁ γνωστὸς Πρόλογος τοῦ Εὐσεβίου καὶ πίνακες κανόνων καὶ Κεφαλαίων.

Ἐν φ. 167 α

« Ἡ βίβλος ἤδη τῶν θεοφράστων λόγων
κιρνᾷ κρατῆρα τοῖς βροτοῖς θείων λόγων
τυφλοὺς σοφίζει καὶ χαρίζεται βλέπειν
κόρας νοητῶν ὀμμάτων τῆς καρδίας
χωλοὺς ἐγείρει καὶ δρόμους σωτηρίους
τρέχειν διδάσκει καὶ καταλύειν ἄνω
οὗ δεῖ μάλιστα προστρέχειν ἐχεφρόνως·
ἐπεὶ δὲ ταῦτα προξενεῖ τῶν ἐν βίῳ
πειθώμεθα πρὶν ἡκέναι πικρὸν τέλος
χωρίζον ἡμᾶς κοσμικῆς ξυναυλίας
εἰς πῦρ προπέμπον ὢ μεγίστης ζημίας!
ψυχὴν γὰρ οἴμοι ζημιούμεθα φίλοι.

66. — A 66. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 23 × 15 αἰῶν. ιβ' φ. 195.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 1 β Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου· ἐν φ. 64 β Εἰκὼν τοῦ Μάρκου· ἐν φ. 106 β Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ· ἐν φ. 161 β Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου.

Ἐν τέλει· « Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τῆς Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου. »

67. — A 67. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 23 × 14 αἰῶν. ιδ' (1342) φ. 347.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

68. — A 68. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 195.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν.

69. — A 69. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 267.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

70. — A 70. Ἀποστολικαὶ περικοπαί.

Μεμβρ. 25 × 19 αἰῶν. ιβ' δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀναγινωσκομένας ἀποστολικὰς περικοπάς.

71. — A 71. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 26 × 19 αἰῶν. ιβ' (1200) δίστηλ. φ. 158.

Περιέχει τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀναγινωσκομένας εὐαγγελικὰς περικοπάς.

72. — A 72. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 26 × 18 αἰῶν. ιγ' δίστηλ. φ. 294.

1. φ. 1α Περικοπαὶ εὐαγγελίων ἀπὸ τοῦ Πάσχα.
2. φ. 247α Μηνολόγιον.
3. φ. 290α Τὰ ἕνδεκα ἑωθινά.

Ἐν φ. 294 β « Χριστὲ ὁ θεὸς ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ· εἴληφε τέλος σὺν θεῷ τὸ τοιόνδε ἱερὸν εὐαγγέλιον διὰ χειρὸς τοῦ ἐν βροτοῖς ἐλαχίστου καὶ πάνυ ἁμαρτωλοῦ Ἀλεξίου μοναχοῦ. »

73. — A 73. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιδ' δίστηλ. φ. 262 ἀκέφ.

1. φ. 1 Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου μετὰ ὑποθέσεων.
2. φ. 58α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν.

74. — A 74. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ιγ' φ. 287.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

75. — A 75. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 345.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου εὐαγγελίου ἀπαντῶσι τὰ ἑξῆς δίστιχα.

« Ὁμοῦ δὲ καὶ ξύμπασα λαμβάνει πέρας
εὐαγγελικὴ συγγραφὴ τοῦ Ματθαίου·
Κἀνταῦθα Μάρκος τῇ γραφῇ πέρας νέμει
τῶν δεσποτικῶν καὶ λόγων καὶ θαυμάτων·
Καὶ Λουκᾶς ὧδε τοὺς καλοὺς παύει λόγους
ἄπαυστον αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς ἐνθεὶς πόθον·
Καὶ λήξας οὐκ ἔληξας, ὦ βροντῆς γόνε,
τρανὸν δ' ἀπηχεῖς εἰσαεὶ πάσῃ κτίσει·
Εὐαγγελιστῶν ἡ τετρὰς τῶν ἁγίων
τὸ τῆς γραφῆς εἴληφεν ἐνθάδε πέρας. »

76. — Α 76. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 217.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 10 β Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου · ἐν φ. 69 β Εἰκὼν τοῦ ἐν Κανᾷ θαύματος · ἐν φ. 70 α Εἰκὼν τῆς Μεταμορφώσεως · ἐν φ. 11 β Εἰκόνες δύο τῶν θαυμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

77. — Α 77. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 16 αἰῶν. ιγ' φ, 235.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν τετραευάγγελον τοῦ κυροῦ Δαμιανοῦ τοῦ Ἀλετρουβιάρη προσετέθη ἐν τοῖς κατηχουμένοις τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ. »

78. — Α 78. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 156 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

79. — Α 79. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 202.

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 28α Αἱ Καθολικαὶ ἐπιστολαί.
3. φ. 98α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
4. φ. 91α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

80. — Α 80. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ' δίστηλ. φ. 120 ἀκέφ.

1. φ. 1α Περικοπαὶ εὐαγγελικαὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων.
2. φ. 98α Τὰ ἕνδεκα ἑωθινά.
3. φ. 98β Μηνολόγιον.

81. — Α 81. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 20 αἰῶν. ια' δίστηλ. φ. 173 ἀκέφ. κολ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

82. — Α 82. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 15 αἰῶν. θ' φ. 194 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

83. — Α 83. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 27 × 21 αἰῶν. ι' φ. 265 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

84. — Α 84. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 27 × 21 αἰῶν. ιγ' (1292) φ. 291.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 286 α « Ἐπληρώθη τὸ θεῖον ἱερὸν καὶ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐν ἔτει ςω (1292) ἰνδ. ε'.
Τῷ γραφεῖ τούτου σῶτερ ἐν κρίσει ἄνες. »
Ἐν φ. 287 β « Ἐδόθη τὸ παρὸν ἅγιον εὐαγγέλιον παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ματθαίου ἱερομονάχου εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἕνεκα ψυχικῆς σωτηρίας καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. »

85. — Α 85. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 26 × 19 αἰῶν. ιδ' φ. 190 δίστηλ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

86. — Α 86. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 27 × 22 αἰῶν. η' δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

Ἐν φ. 16 α Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου · ἐν φ. 64 β Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου · ἐν φ. 65 α Εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ · ἐν φ. 96 β Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ · ἐν φ. 126 β Εἰκὼν τοῦ Μάρκου, καὶ πολλῶν ἁγίων εἰς τὴν ὤαν.
Ἅπας ὁ Κῶδ. καὶ αἱ εἰκόνες λίαν θαυμασταί · ὁ Κῶδ. λήγει εἰς τὰς λέξεις · « διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσονται ἃ εἶδον εἰμὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. »

87. — Α 87. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 27 × 17 αἰῶν. η' φ. 408.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 8 β « Βιβλίον τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου · προσετέθη δὲ παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς ἡμῶν Νείλου ἱερομονάχου τοῦ καὶ πολλὰ κεκοπιακότος ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τούτῳ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου. »

88. — Α 88. Πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Μεμβρ. 27 × 18 αἰῶν. θ' φ. 149 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 49α Καθολικαὶ ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα.

3. φ. 73α Ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου μέχρι τῆς πρὸς Ἐφεσίους.

89. — Α 89. Ἑρμηνεία ψαλμῶν.

Μεμβρ. 39 × 22 αἰῶν. ιδ' φ. 120 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Ἐπὶ τῆς μιᾶς στήλης τοῦ Κώδ. τὸ κείμενον τῶν ψαλμῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας ἑρμηνεία τούτων.

90. — Α 90. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 26 × 18 αἰῶν. ιδ' φ. 387.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 132α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. Ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα.
4. φ. 195α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
5. φ. 280α Ψαλτήριον (πλῆρες).
6. φ 354α Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ὡρολογίου περιέχοντος ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
7. φ. 368β Μηνολόγιον περιέχον τὰ ἀπολυτίκια πάντα, τὰ τῆς τεσσαρακοστῆς καὶ Πεντηκοστῆς.

Ἐν φ. 386 β « Προσετέθη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς περιωνύμου Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἤγουν εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Νεοφύτου τοῦ Φαρδῆ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ · εἴ τις βουληθῇ ἀλλοτριῶσαι ταύτην ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς ἤγουν τοῦ κοιμητηρίου ἔστω ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰούδα. »

91. — Α 91. *Πράξεις ἀποστόλων.

Μεμβρ. 25 × 16 αἰῶν. ιδ' (1385) φ. 193.

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
2. φ. 179α Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

92. — Α 92. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ή φ. 300 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

Ἐν φ. 1 β Εἰκὼν τοῦ Κυρίου εἰς μέγα σχῆμα · ἑκατέρωθεν ἡ Θεοτόκος, ὁ Πρόδρομος καὶ οἱ εὐαγγελισταὶ ἐν μικρογραφίᾳ.

93. — Α 93. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 28 × 22 αἰῶν. ι' φ. 229 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

Ἐν τέλει · « Ἔστιν ὁ κόσμος τοῦ παρόντος εὐαγγελίου σταυροὶ δύο ἐκ τῶν δύο μερῶν, ὁ μὲν εἷς ἔχων τὴν σταύρωσιν καὶ τοὺς τέσσαρας εὐαγγελιστὰς ἐν τοῖς κέρασιν..., ὁ δὲ ἕτερος ἔχων τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον » κτλ

Ἀτυχῶς οἱ σταυροὶ οὗτοι ἀφηρέθησαν.

94. — Α 94. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 28 × 21 φ. 229 δίστηλ.

Εὐαγγελικαὶ περικοπαὶ ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τέλει · « ἔστιν ὁ κόσμος τοῦ παρόντος εὐαγγελίου σταυροὶ δύο ἐκ τῶν δύο μερῶν · ὁ μὲν εἷς ἔχων τὴν σταύρωσιν καὶ τοὺς τεσσαρας εὐαγγελιστὰς ἐν τοῖς κέρασι καὶ... μικρο κεχαραγμένας ιϛ', ὁ δὲ ἕτερος ἔχων ἐντὸς τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον καὶ... ἐν τοῖς κέρασι καὶ αὐτὴ κεχαραγμένη ια' · καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν ἤ - οἱ μὲν τῶν ἀριστερῶν οἱ τέσσαρες ἔχουσιν ἐντὸς τοὺς τεσσαρας εὐαγγελιστὰς καὶ... ὥσπερ κομπία κζ' · οἱ δὲ τῶν ἀριστερῶν ἔχουσι καὶ αὐτοὶ κομπία λίου κγ' καὶ ἕν κεχαραγμένον καὶ κομποθήλυκα καὶ θηλύκκα γ'. »

95. — Α 95. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ιγ' φ. 207 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

96. — Α 96. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ι' φ. 86 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

97. — Α 97. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 29 × 20 αἰῶν. θ' φ. 222 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

Εἰς τὸ περίβλημα φέρει τὴν εἰκόνα Μιχαὴλ τοῦ Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ · κάτωθεν τὰς εἰκόνας Ἰωάννου Ματθαίου Μπακαρᾶ καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἑλένης ἡγεμόνων Οὐγκροβλαχίας · ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ τοῦ Κώδ. εὕρηται ἡ ἑξῆς ἀφιέρωσις :

« Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ἐγγωμιάσθη παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου ἡμῶν αὐθέντου κυρίου Ἰωάννου Ματθαίου Μπακαρᾶ Βοϊβόνδα σὺν τῇ εὐσεβεστάτῃ Ντόμνα αὐτοῦ κυρίᾳ Ἑλένα καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν ἁγίαν Λαύραν τοῦ Ἄθω διὰ χάριν καὶ εὐλογίαν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ · ἐπεδόθη γοῦν αὐτῷ ὅταν ἤφεραν τὴν τιμίαν αὐτοῦ κάραν εἰς τὴν Βλαχίαν ἐν ἔτει ζρνα' διὰ συνδρομῆς δὲ τοῦ πανοσιωτάτου προηγουμένου κυρίου Ἰωσὴφ ἰνδ. ια'. »

98. — Α 98. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 28 × 21 αἰῶν. ιδ' φ. 295 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

99. — A 99. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 29 × 20 αἰῶν. ιδ' (1317) φ. 261 δίστηλ.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 128α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων, αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
3. φ. 246α Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ).

Ἐν ἀρχῇ · « Ἀνεκαινίσθη ὁ πραξαπόστολος οὗτος σὺν τῷ τετραευαγγέλῳ δι' ἐμοῦ Μακαρίου μοναχοῦ ἐν ἔτει ζι' · Ἐκοιμήθη ὁ Μακάριος ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ ἐν ἔτει ζλγ' Ἰανουαρίου κζ'. »

100. — A 100. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ιδ' φ. 383 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

Ὁ Κῶδ. πολύτιμος διὰ τὴν καλλιγραφίαν.

101. — A 101. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 28 × 21 αἰῶν. ιδ' φ. 287 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

102. — A 102. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 28 × 21 αἰῶν. θ' φ. 186 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

103. — A 103. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 27 × 21 αἰῶν. ι' φ. 182 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

104. — A 104. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 28 × 21 αἰῶν. ιδ' φ. 181 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 8 α καὶ 64 α εἰκόνες δύο ἐν μικρογραφίᾳ καὶ δύο ἄλλαι · ἐν φ. 89 β καὶ 133 β ἐν ἰχνογραφίᾳ.

105. — A 105. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ι' φ. 339 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

106. — A 106. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 30 × 21 αἰῶν. ι' φ. 194.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

Ἐν φ. 1 β Εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου · ἐν φ. 41 β Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου · ἐν φ. 59 β Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ · ἐν φ. 82 β Εἰκὼν τοῦ Μάρκου · ἅπασαι ἐξόχου τέχνης.

Ἐν φ. 194 β « Ἔδοσέ το διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἡ πρεσβυτέρα τοῦ παπᾶ Βασιλείου Κουλμούτου εἰς χεῖρας παπᾶ Γρηγορίου Λαυριώτου · μηνὶ αὐγούστῳ α' ἔτους αχκς' διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν. »

107. — A 107. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 30 × 23 αἰῶν. ι' φ. 168 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

108. — A 108. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 33 × 25 αἰῶν. ζ' φ. 53 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

Ἀρχ · « Προσδαπανήσας ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι ».

109. — A 109. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 29 × 20 αἰῶν. ιγ' φ. 93 δίστηλ. ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

110. — A 110. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ι' φ. 189 δίστηλ. ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

111. — A 111. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 38 × 27 αἰῶν. ια' φ. 402 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ τεσσάρων θαυμασίων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν · ἀφιέρωμα Εἰρήνης τῆς Παλαιολογίσσης. Τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἐξόχως καλλιτεχνικά · ὁ ὅλος δὲ Κῶδ. ἐν ἀπαραμίλλῳ καλλιτεχνίᾳ γεγραμμένος.

112. — A 112. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 35 × 25 αἰῶν. ι' φ. 300 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

Ἐν ἀρχῇ τρία φύλλα πρόσθετα περιέχουσι δύο λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου · ἐν τέλει 4 ἕτερα περιέχουσι λόγον τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν παραλυτικόν.

113. — A 113. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 34 × 25 αἰῶν. ιδ′ (1367) φ. 351 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων καὶ τεσσάρων εἰκόνων καλῶς διατηρουμένων τῶν εὐαγγελιστῶν.

Αἱ εἰκόνες καὶ ἅπας ὁ Κῶδ. καλλιτεχνικώτατος. Ἐν τέλει · « ἰδοὺ τὸ ἔτος ὅταν ἐγράφη τοῦτο ςωοε′ » (1367).

Καὶ κατωτέρω.

« Διὰ τὸ ἀκάθεκτον χρέος ταύτης τῆς Λαύρας οἱ προεστῶτες εὔγαλαν ἀπο τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τὸν διάχρυσον θαυμάσιον καὶ ὡραιότατον κόσμον καὶ ἐδόθη διάφορον τοῦ εἰς τὴν πόλιν χρέους · οὐαί · οὐαί · οὐαί. »

114. — A 114. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 34 × 26 αἰῶν. ια′ φ. 232.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

115. — A 115. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 32 × 23 αἰῶν. ια′ φ. 272.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

116. — A 116. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβ. 34 × 24 αἰῶν. ιδ′ φ. 125.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

117. — A 117. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 33 × 24 αἰῶν. ιδ′ φ. 273.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

118. — A 118. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 31 × 23 αἰῶν. ι′ φ. 397 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων καὶ τεσσάρων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν.

119. — A 119. *Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 32 × 23 αἰῶν. ι′ φ. 293 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

120. — A 120. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 32 × 22 αἰῶν. ι′ φ. 219 δίστηλ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

B

121. — B 1. Ἀκολουθία Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.

Μεμβρ. 17 × 11 αἰῶν. ιδ′ φ. 81 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία (μετὰ δύο Κανόνων) τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λατρῳ.
2. φ. 13α Βίος τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.

122. — B 2. Ἀκολουθία ἁγίου Νικολάου.

Μεμβρ. 14 × 11 αἰῶν. ιδ′ φ. 153 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νικολάου (μετὰ δύο Κανόνων).
2. φ. 51α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

Τὰ φύλλα 1-36 χαρτῷα καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ κατεστραμμένα.

123. — B 3. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 14 × 10 αἰῶν. ιγ′ φ. 154 ἀκέφ. κολοβ.

124. — B 4. Κανόνες ἁγίων.

Μεμβρ. 14 × 11 αἰῶν. ια′ φ. 149 ἀκέφ.

1. φ. 1α Κανόνες δύο εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον.
2. φ. 25α Κανόνες δύο εἰς Θωμᾶν τὸν ἀπόστολον · ὁ εἷς Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἕτερος Θεοφάνους · ἕτερος κανὼν ὀκτάηχος (φ. 35α) Ἰωσήφ.
3. φ. 87α Κανὼν ὀκτάηχος εἰς τὸν ἅγ. Παντελεήμονα ποίημα Ἰωσήφ.
4. φ. 126α Κανὼν εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον.
5. φ. 133α Κανόνες δύο εἰς Νικηφόρον τὸν Φωκᾶν, Στιχηρὰ, Καθίσματα, Οἶκος καὶ Κοντάκιον.

Ἐν φ. 125 α « Μνήσθητι Κύριε τῶν δούλων σου Ἰωάννου καὶ Ναυκρατίου καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. »

125. — B 5. Πράξεις Ἀποστόλων.

Μεμβρ. 15 × 10 αἰῶν. ιβ' φ 303.

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 92α Καθολικαὶ ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα.
3. φ. 124α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
4. φ. 275α Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

126. — B 6. Κανόνες διάφοροι.

Μεμβρ. 15 × 12 αἰῶν. ιγ' φ. 123 κολοβ.

1. φ. 1α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. φ. 5α Κανὼν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ, εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον ποίημα Ἰωσήφ.
3. φ. 10α Κανὼν εἰς τοὺς ἀσωμάτους ποίημα Θεοφάνους.
4. φ. 13α Κανὼν εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ ποίημα Ἰωσήφ.
5. φ. 18α Ἕτερος Κανὼν εἰς τοὺς ἀσωμάτους ποίημα Θεοφάνους.
6. φ. 22α Κανὼν εἰς τὸν θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ψαλλόμενος τῇ Μ. Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀντὶ ἀποδείπνου.
7. φ. 27α Κανὼν τῷ ἁγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἰδρούντος φέρων ἀκροστιχίδα « Καὶ σήμερον δέ » τὰ δὲ ἀπό τῆς ς' ᾠδῆς ποίημα Κοσμᾶ ὧν ἡ ἀκροστιχὶς « Σάββατον μέλπω μέγα ».
8. φ. 30α Κανόνες ἀναστάσιμοι (4) ποίημα Κοσμᾶ.
9. φ. 46α Κανόνες ἀναστάσιμοι (3) ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.
10. φ. 56α Κανόνες ἕτεροι ἀναστάσιμοι (3) ποίημα Κοσμᾶ
11. φ. 68α Ἕτερος Κανὼν ἀναστάσιμος Ἰωάννου μοναχοῦ.
12. φ. 71α Κανὼν σταυρώσιμος ποίημα Κοσμᾶ καὶ Ἰωσὴφ (τὰ πρῶτα τέσσαρα τροπάρια τοῦ Κοσμᾶ καὶ τὰ λοιπὰ τρία ἑκάστης ᾠδῆς τοῦ Ἰωσήφ).
13. φ. 78α Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ εἰς τὴν μεγαλόπολιν ἀνακομιδῇ τοῦ ἁγίου λίθου ἐν ᾧ μετὰ τὴν ἀποκαθήλωσιν ἐτέθη παρὰ τοῦ Ἰωσὴφ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν γεγονυῖα ἐν ἔτει κζ' τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ πορφυρογεννήτου βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ ποίημα Σκυλίτζη (ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος τοῦ κανόνος).
14. φ. 84α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
15. φ. 87α Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου (ὁ γνωστός).
16. φ. 91α Κανόνες εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ζωαρχικὴν τριάδα ποίημα Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ψαλλόμενοι καθ' ἕκαστον Σάββατον εἰς τὸ απόδειπνον (οἱ γνωστοὶ τριαδικοὶ Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς).
17. φ. 117α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.
18. φ. 122α Κανὼν εἰς τὴν Κοίμησιν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ποίημα Κωνσταντίνου.

127. — B 7. Εὐχολόγιον.

Μεμβρ. 13 × 9 αἰῶν. ιγ' φ. 226 ἀκέφ. κολοβ.

Εὐχολόγιον μετὰ δύο εἰκόνων μιᾶς τοῦ μεγάλου Βασιλείου (φ. 3β) καὶ ἄλλης τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου (φ. 91α).

128. — B 8. *Ἑρμηνεία ἑξαψάλμου.

Μεμβρ. 15 × 11 αἰῶν. ι' φ. 34 κολοβ.

Ἑρμηνεία τοῦ ἑξαψάλμου ὑπὸ Ἰωάννου ἐπισκόπου Πρισδριανῆς.

129. — B 9. Γρηγεντίου διάλογος.

Γρηγεντίου ἐπισκόπου διάλογος μετὰ τοῦ Ἑρβάν.

Ἐν φ. 1 α Ὕμνος εἰς τὸν Γρηγέντιον · ἐν φ. 2 α Ὕμνος εἰς τὸν Χριστόν · « Χριστὲ τῶν θνητῶν βασιλεῦ θεῶν τε. »

130. — B 10. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 12 × 9 αἰῶν. ια' φ. 237.

Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Κεφάλαια ἀσκητικὰ ρκα'.

131. — B 11. Δογματικὸν Ἀνθολόγιον.

Μεμβρ. 12 × 9 αἰῶν. ι' φ. 158 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀναστασίου ἐλαχίστου μοναχοῦ ποίημα περὶ πίστεως ὀρθοδόξου ἀνθομολογηθὲν ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ διδασκάλων.

Ἐν φ. 91 β Εἰκὼν τῆς σταυρώσεως · ἑκατέρωθεν ἡ Θεοτόκος καὶ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος · ἄνωθεν δύο ἄγγελοι.
Ὁ Κῶδ. δυσανάγνωστος.

132. — B 12. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 11 × 10 αἰῶν. ια' φ. 247 ἀκέφ. κολοβ.

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν.

133. — Β 13. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 11 × 8 αἰῶν. ιδ' (1399) φ. 158.

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν · ἐν τέλει Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου.

Ἐν φ. 158 α « Ἐγράφη ἐν ἔτει ϛωιζ. »

134. — Β 14. Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.

Μεμβρ. 9 × 7 αἰῶν. ιδ' φ. 183.

1. φ. 1α Εὐχαὶ πρὸ καὶ μετὰ τὴν Μετάληψιν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Νείλου, Συμεὼν τοῦ Λογοθέτου, καὶ ἄλλων.
2. φ. 121α Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου.

135. — Β 15. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 9 × 6 αἰῶν. ιδ' (1302) φ. 192.

Ψαλτήριον πλῆρες.

Ἐν φ. 191 α « Ἔλεος τῷ γράψαντι, ἁγιασμὸς τῷ κτησαμένῳ, χάρις τῷ ἀναγινώσκοντι, μερὶς τῷ ὑπερευχομένῳ · ἐν ἔτει σωτηρίῳ ϛωι' » (1302).

136. — Β 16. Τυπικόν.

Μεμβρ. 9 × 6 αἰῶν. ιδ' φ. 241 ἀκέφ.

1. φ. 1α Τυπικόν.
2. φ. 195α Στιχηρὰ παρακλητικὰ εἰς τὴν Θεοτόκον.
3. φ. 199α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Χριστόν.
4. φ. 206α Ἐξαποστειλάρια κατ' ἦχον καὶ Προσόμοια εἰς τὴν Θεοτόκον.

137. — Β 17. Ἑρμηνεία τῶν ψαλμῶν.

Μεμβρ. 15 × 10 αἰῶν. ιδ' φ. 255 ἀκέφ.

1. φ. 1α Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου ἑρμηνεία τοῦ ψαλτηρίου.
2. φ, 250α Ἑρμηνεία τῶν ᾠδῶν ὑπὸ Θεοδωρήτου Κύρου καὶ Εὐσεβίου Καισαρείας.

Ὁ Κῶδ. δυσανάγνωστος.

138. — Β 18. *Πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Μεμβρ. 15 × 12 αἰῶν. ια' (1015) φ. 233 ἀκέφ.

Περιέχει τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ τὰς ἐπιστολάς.

Ἐν φ. 1 α Τὰ ὀνόματα τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων · ἐν φ. 4 β Τὸ ὀνόματα τῶν δώδεκα · ἐν φ. 55 β Εἰκὼν τοῦ ἀπ. Ἰακώβου · ἐν φ. 61 β Εἰκὼν τοῦ Πέτρου · ἐν φ. 71 β Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου · ἐν φ. 80 β Εἰκὼν τοῦ ἀπ. Ἰούδα · ἐν φ. 117 β Εἰκὼν τοῦ ἀπ. Παύλου.

Ἐν φ. 233 α « ἔτους ϛφκγ' (1015) ἰνδ. ιγ' μηνὶ Ἰουνίῳ κα'. »

139. — Β 19. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 16 × 12 αἰῶν. ιδ' φ. 230 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου (ἀκέφαλος).
2. φ. 56α Ἐπιφανίου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου περί τε τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων καὶ τέλους τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου καὶ πρωτοκλήτου τῶν ἀποστόλων Ἀνδρέου.
3. φ. 97α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.
4. φ. 112α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης.
5. φ. 132α Ἀνδραγαθήματα καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανία Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ.
6. φ. 142α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ ἐγκώμιον εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ, ἀναγινώσκεται δὲ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.
7. φ. 184α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
8. φ. 204α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.
9. φ. 225α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας (Σεπτεμ. ια').

140. — Β 20. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Μεμβρ. 16 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 168 ἀκέφ. κολοβ.

Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου · εἰς τοὺς Λόγους τῶν Χριστουγέννων, τῶν Φώτων (φ. 38α-71), τοῦ ἐπιταφίου εἰς τὸν Μ. Βασίλειον (φ, 71α), τοῦ εἰς τὸν Μ. Ἀθανάσιον (φ. 106α), εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν (φ. 127α), καὶ εἰς τὸν περὶ φιλοπτωχίας (φ. 152α).

141. — Β 21. Μηναῖον Νοεμβρίου.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ια' φ. 220.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν · αἱ ἐν τούτῳ ἀκολουθίαι διαφέρουσιν οὐσιωδῶς τῶν ἐντύπων.

142. — Β 22. Εὐχολόγιον.

Μεμβρ. 16 × 10 αἰῶν. ιδ' φ. 152 κολοβ.

Περιέχει ἀκολουθίας καὶ εὐχὰς παραλλασούσας τῶν ἐντύπων.

143. — Β 23. *Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 18 × 12 αἰῶν. ιδ′ (1351) φ. 219 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ψαλτήριον καὶ αἱ ἐννέα ᾠδαί (φ. 187-204).
2. φ. 205α Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος.

144. — Β 24. *Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 18 × 12 αἰῶν. ιδ′ φ. 219 κολοβ.

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν.

Ἐν φ. 3 β Εἰκὼν τοῦ Δαυὶδ · ἐν φ. 253 α Εἰκὼν τῆς Μαριάμ, ἀδελφῆς τοῦ Μωϋσέως.
Ἐν φ. 201 β « Τὸ παρὸν ψαλτήριον ἔδωσα ἐγὼ Παΐσιος μοναχὸς διὰ συγχώρησιν καὶ μνημόσυνον · ὅστις οὖν τοῦτο διέρχεται παρακαλῶ ἵνα συγχωρεῖ καὶ μνημονεύει Παΐσιον μοναχόν. »
Ἐν φ. 219 α « Τὸ παρὸν ψαλτήριον ὑπάρχει τῆς ἁγίας Λαύρας ἔτει ͵ςψο ἰνδ. ε′ παραμονὴ τῆς Ἀναλήψεως ἡμέρα γ′ καὶ ὥρα ς′. »

145. — Β 25. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 16 × 11 αἰῶν. ιδ′ φ. 328.

1. φ. 1α Ψαλτήριον μεθ' ἑρμηνείας · ἐν τέλει ἑκάστου καθίσματος τροπάρια καὶ εὐχαὶ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Θεοτόκον.
2. φ. 218α Ὡρολόγιον.

Ἐν φ. 196 α Εἰκὼν « ἡ τοῦ Δαυὶδ τρίτη χρίσις ἥτις μετὰ τὸν Μεμφιβοσθὲ τελευταία γέγονεν ὑπὸ τῶν δώδεκα φυλῶν » · ἐν φ. 196 α Εἰκὼν τοῦ καταποντισμοῦ τοῦ Φαραὼ · ἀμφότεραι καλῆς τέχνης.

146. — Β 26. *Καινὴ Διαθήκη.

Μεμβρ. 17 × 12 αἰῶν. ια′ (1084) φ. 278.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 109α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων, αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαί, καὶ αἱ ιδ′ τοῦ Παύλου.
3. φ. 210α Ψαλτήριον καὶ αἱ θ′ ᾠδαί.

Ἐν φ. 12 β Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου · ἐν φ. 13 α Εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ · ἐν φ. 41 β Εἰκὼν τοῦ Μάρκου · ἐν φ. 57 β Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ · ἐν φ. 87 β Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου · ἐν φ. 108 β Ἑτέρα τοῦ Λουκᾶ · ἐν φ. 109 Εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ · ἐν φ. 137 α Εἰκὼν τοῦ Ἰακώβου · ἐν φ. 140 α Εἰκὼν τοῦ Πέτρου · ἐν φ. 145 α Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου · ἐν φ. 149 α Εἰκὼν τοῦ Ἰούδα · ἐν φ. 150 β Εἰκὼν τοῦ Παύλου καὶ Τιμοθέου · ἐν φ. 209 β Εἰκὼν τοῦ Δαυὶδ · ἐν φ. 227 β Εἰκὼν Δαυὶδ καὶ Νάθαν · ἐν φ. 260 α Εἰκὼν Δαυὶδ καὶ Γολιὰθ · ἐν φ. 261 β Ὁ Μωϋσῆς σχίζων τὴν Ἐρυθράν · ἐν φ. 262 α Ἡ Μαριὰμ καὶ αἱ παρθένοι χορεύουσαι · Ὁ Μωϋσῆς ἐκ τῆς θαλάσσης · Ἡ δικαία Ἄννα, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὁ Ἰωνᾶς, οἱ τρεῖς παῖδες καὶ ἡ Θεοτόκος · ἅπασαι καλῆς τέχνης.

Ἐν φ. 108 α
« Ἡ τετρὰς ὧδε τῶν μαθητῶν τοῦ λόγου
ἐκχεῖ τὸ ῥεῦμα τῶν ἀειρρύτων λόγων ·
τοίνυν ὁ διψῶν μὴ κατόκνει πίνειν
ψυχὴν κατάρδει καὶ ποτίζει τὰς φρένας. »

Ἐν φ. 11 α
« Ἐνταῦθα τὴν θέλγουσαν εἰκότως λύραν
κινῶν τελώνης συγκινεῖ καὶ τοὺς λίθους
ὅθεν πλάνος σίγησον Ὀρφέως λύρα
Ἱλαρίων γὰρ ἥρμοσε ξένην
καθημεροῦσαν τὴν λιθότροπον φύσιν. »

147. — Β 27. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 18 × 14 αἰῶν. ι′ φ. 179.

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν.

148. — Β 28. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

Μεμβρ. 18 × 12 αἰῶν. ιδ′ φ. 212 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας λόγος οὗ ἡ ἀρχὴ ἐξέπεσε.
2. φ. 26α Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου καὶ τῆς διὰ σώματος πρὸς ἡμᾶς ἐπιφανείας.
3. φ. 143α Τοῦ αὐτοῦ διάλεκτος ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ πρὸς Ἄρειον.
4. φ. 211α Ἀποφθέγματα τῶν ἐν ἀσκήσει γηρασάντων ἐν ἐπιτομῇ τὴν εἰς ἄκραν ἀρετὴν αὐτῶν δηλοῦντα.

149. — Β 29. Διάφορα.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ιδ′ φ. 186 κολοβ.

1. φ. 1α Εὐθαλίου ἐπισκόπου ὁμολογία περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
2. φ. 5α Ἀθανασίου ἐπιστολὴ πρὸς Μάξιμον τὸν φιλόσοφον.
3. φ. 8α-24 Εὐχὴ προσφόρου Σεραπίωνος ἐπισκόπου.
4. φ. 21α Περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ.
5. φ. 25α Πολυχρονίου πρόλογος εἰς τὸν Ἰώβ.
6. φ. 29α Ἰώβ.
7. φ. 70α Σοφία Ἰησοῦ υἱοῦ Σειράχ.
8. φ. 134α Παροιμίαι Σολομῶντος.
9. φ. 169α Ἐκκλησιαστής.
10. φ. 182α Ἆσμα ἀσμάτων (ἀτελές).

150. — Β 30. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 17 × 13 αἰῶν. ιδ′ φ. 247.

Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Κεφάλαια ἀσκητικά.

151. — Β 31. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 20 × 13 αἰών. ιβ' φ. 347.

Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Κεφάλαια ἀσκητικά.

152. — Β 32. Εἱρμολόγιον.

Μεμβρ. 19 × 14 αἰών. ιγ' φ. 312.

Εἱρμολόγιον μετὰ σημαδοφώνων.

Πλὴν τῶν γνωστῶν εἱρμῶν περιέχει πλείστους ἀγνώστους τῶν μεγάλων τῆς ἐκκλησίας ποιητῶν.

153. — Β 33. Εὐχολόγιον.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰών. ιβ' φ. 154.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει · « Προσετέθη ἡ παροῦσα θεία βίβλος παρὰ τοῦ ἀποιχομένου ἐκείνου ἱερομονάχου Θεοστηρίκτου εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα τῆς καθ' ἡμᾶς Λαύρας. »

154. — Β 34. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 21 × 13 αἰών. ιη' φ. 187 ἀκέφ.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

155. — Β 35. Ὡρολόγιον.

Χαρτ. 20 × 13 αἰών. ιη' φ. 392.

1. φ. 1α Ὡρολόγιον · ἀρχὴ τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τὰ λοιπά.
2. φ. 129α Μηνολόγιον τοῦ ὅλου χρόνου.
3. φ. 292 Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, Ἀπολυτίκια ἀναστάσιμα (φ. 315α), Ἀπολυτίκια Θεοτοκία ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ χρόνῳ (φ. 322α).
4. φ. 341β Ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως.

156. — Β 36. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 18 × 11 αἰών. ιβ' φ. 287.

1. φ. 1α Ψαλτήριον πλῆρες.
2. φ. 256α Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος.
3. φ. 276α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον (εἰς ἦχον πλ. δ' Κύματι θαλάσσης).

157. — Β 37. *Διάφορα.

Μεμβρ. 19 × 13 αἰών. ι' (970) φ. 259 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Γεροντικόν (ἄνευ ἀρχῆς).
2. φ. 15α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Μαξίμου ἐπιστολὴ πρὸς Ἐλπίδιον πρεσβύτερον καὶ περὶ ἀγάπης ἑκατοντάδες τέσσαρες.
3. φ. 60α Διαλέξεις ἁγίων γερόντων πρὸς ἀλλήλους περὶ λογισμῶν.
4. φ. 62α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου λόγος περὶ νόμου πνευματικοῦ, περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι (φ. 72α), περὶ μετανοίας (φ. 88α), ἀπόκρισις πρὸς τοὺς ἀποροῦντας περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος (φ. 99α), νουθεσίαι ψυχωφελεῖς τῷ Νικολάῳ (φ. 123α), συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν (φ. 125α), ἀντιβολὴ πρὸς σχολαστικόν (φ. 140α), εἰς τὸν Μελχισεδέκ (φ. 156α).
5. φ. 167α Διδασκαλίαι συλλεγεῖσαι ἀπό τε τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου, Ἐφραίμ, Νείλου, Κάρπου καὶ λοιπῶν ὁσίων.
6. φ. 173α Πρόλογος τῆς βίβλου τῶν γερόντων ὁ λεγόμενος Παράδεισος.
7. φ. 175α Παραίνεσις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.
8. φ. 228α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ τοῦ κατὰ θεὸν πολιτεύεσθαι καὶ ἑρμηνεία τῆς προσευχῆς.
9. φ. 235α Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία τοῦ ρμ' ψαλμοῦ.
10. φ. 251α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ρμα' ψαλμόν.
11. φ. 256 Νείλου Διδασκαλίαι πατέρων.

158. — Β 38. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

Μεμβρ. 20 × 14 αἰών. ι' φ. 219 κολοβ.

1. φ. 1α Κεφάλαια σὺν Θεῷ ξη' τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὰς ε' φωνὰς καὶ εἰς τὰς ι' κατηγορίας ἀπὸ τῶν ἔξω σοφῶν εὐσεβῶς αὐτῷ μετενηνεγμένα εἰς γνῶσίν τε τῶν φιλομαθῶν πιστῶν καὶ ὑπόθεσιν ἐν ἀρετῇ τῆς μετὰ ταῦτα ἀκριβοῦς ἐκδόσεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν ἐκ πάσης ἑλληνικῆς φιλοσόφου φωνῆς ἀναχθέντα λίαν ὑψηγόρως εἰς τὴν θείαν γραφὴν (Προηγεῖται ἐπιστολὴ πρὸς Κοσμᾶν ἐπίσκοπον Μαϊουμᾶ).
2. φ. 53α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
3. φ. 199α Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος περὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας.
4. φ. 201α Τοῦ ὁσίου Χίλωνος πρὸς Εὔκαρπον τὸν αὐτοῦ μαθητήν.
5. φ. 205α Κεφάλαια ἀσκητικὰ ρ'.

Ἐν ἀρχῇ · « Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ ὁσίου Δαμασκηνοῦ ἦν τοῦ μακαρίου ἱερομονάχου κυροῦ Θεογνώστου καὶ ἐτέθη

ἐν τοῖς κατηχουμένοις διὰ τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου καὶ πατρὸς ἡμῶν ἱερομονάχου κυροῦ Νήφωνος διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐκείνου. »

Ὁ Κῶδ. ἅπας παλίμψηστος τοῦ ς' αἰῶνος. Τὸ ἀρχικὸν κείμενον ἦν φαίνεται Γεροντικόν · ἡ ἀρχαία γραφὴ ἀπὸ τοῦ φ. 1-16 εἶνε ὁριζόντιος · ἀπὸ τοῦ φ. 17-68 κάθετος · ἀπὸ τοῦ φ. 69-195 ὁριζόντιος καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ 196-199 κάθετος.

159. — B 39. Ἐπιστολαὶ διαφόρων.

Μεμβρ. 19 × 13 αἰῶν. ιγ' φ. 232 κολοβ.

1. φ. 1α Μέλισσα ἤτοι διάφορα ἠθικὰ διδάγματα ἐκ τῶν εὐαγγελίων, τῶν πατέρων, προφητῶν καὶ λοιπῶν ἐν ὅλῳ 70.

2. φ. 131 Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου ἐπιστολαὶ (52). (Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως κ. Σωφρονίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῷ 1910 ἐκ χειρογράφου τῆς αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βιέννης).

3. φ. 193α Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος περὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης.

4. φ. 200α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀργῆς καὶ ἔχθρας.

5. φ. 204α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πλούτου καὶ πενίας.

6. φ. 211α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἁμαρτίας.

7. φ. 217α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ ἀκαταλήπτου.

8. φ. 225α Πέτρου Ἀντιοχείας ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν πάπαν Ρώμης ἐπιστολῆς αὐτοῦ περὶ πίστεως.

160. — B 40. Λόγοι ἀσκητικοί.

Μεμβρ. 19 × 14 αἰῶν. ιβ' φ. 146 ἀκέφ. κολοβ.

1. Λόγοι περὶ ἀμνησικακίας, περὶ ἀπαθείας καὶ τελειότητος (φ. 27α).

2. φ. 34α Λόγοι ὡραῖοι ψυχωφελεῖς ἐκλελεγμένοι ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Νύσσης.

3. φ. 70α Λόγοι ὡραῖοι ψυχωφελεῖς ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον τὸ πρῶτον ἐκλεχθέντες παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ταπεινοῦ τοῦ λεγομένου Ξένου.

4. φ. 102α Ὑποθέσεις εἰς τὰς ιδ' ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου καὶ τὰς καθολικάς.

5. φ. Παραινέσεις ἁγίων.

161. — B 41. Ἀπόστολος.

Μεμβρ. 19 × 13 αἰῶν. ιβ' φ. 93 δίστηλ.

Περιέχει τὰς ἀποστολικὰς περικοπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

162. — B 42. Πράξεις ἀποστόλων.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ιβ' φ. 189.

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων · τούτων προηγεῖται ὑπόθεσις.

2. φ. 49α Αἱ Καθολικαὶ ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα καὶ αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου · καὶ τούτων προηγεῖται ὑπόθεσις.

163. — B 43. Διάφορα.

Μεμβρ. 18 × 12 αἰῶν. ιβ' φ. 216.

1. φ. 1α Ἐπιστολὴ ἀδελφοῦ πρός τινα γέροντα (περὶ νηστείας καὶ καταλύσεως).

2. φ. 11α Ἐρωτήσεις κανονικαὶ καὶ ἀποκρίσεις τῆς ἁγίας συνόδου τῆς γεγενημένης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Νικολάου πρός τινας μοναχοὺς ἐπαπορήσαντας

3. φ. 22α Κανόνες τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνελθόντων πατέρων, τῆς ἐν Λαοδικείᾳ (φ. 23α), τῆς ἐν Γάγγρᾳ (φ. 26α), τῆς ἐν Λαοδικείᾳ (φ. 26α), τῆς ς' συνόδου (φ. 31β).

4. φ. 35α Ἐρωτήματα ἅπερ ἔλυσεν ὁ τιμιώτατος Χαρτοφύλαξ Πέτρος καὶ διάκονος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἐν ἔτει ςχ.

5. φ. 39α Κεφάλαιά τινα ἀπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων.

6. φ. 53α Πρὸς τοὺς λέγοντας ὡς ἡ Ρώμη πρῶτος θρόνος.

7. φ. 57α Ὁ τῆς ἱερολογίας θεῖος κανών, ὅτι ὁ ὄγδοος ὀφείλει πληροῦσθαι βαθμὸς καὶ οὕτω συνάπτονται · περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ βιβλίου (φ. 58α). Συνοδικὴ οἰκονομία ἐπὶ συνόδου γενομένης κατὰ μῆνα ἀπρίλιον ιζ' ἰνδ. ς' ἔτους ςφμς' (1038) ἐπὶ πατριάρχου Ἀλεξίου (φ. 61α).

8. φ. 64α Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου Ψελλοῦ πρὸς βασιλέα κὺρ Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα Στίχοι δογματικοὶ θεολογικοί.

9. φ. 101α Ἄλλοι Στίχοι ἐκ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου.

10. φ. 66α Νικήτα μητροπολίτου Κλαυδιουπόλεως Ἀλφάβητος εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

11. φ. 67α Ἄλλος Ἀλφάβητος Οὐρανοῦ τοῦ περιφανεστάτου μαγίστρου.

Ἀρχ · « Ἀπὸ χειλέων λόγους σοι ποίους προσοίσω Λόγε. »

12. φ. 68α Ἀνθολογικὸν ἐκ τῆς τοῦ Γεωμέτρου Ἰωάννου (εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, Στίχοι εἰς τοὺς ἀποστόλους, εἰς τὸν ἐξώπυλον τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν ᾧ ἱστόρηται ἕκαστος πῶς ἐτελειώθη).

13. φ. 69α Ἄλλοι Στίχοι κατ' ἀλφάβητον · ἀρχ · « Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα ἀπὸ καρδίας πόνους. »

14. φ. 69β Στίχοι εἰς τὰ ιβ' ζώδια.

15. φ. 70α Λόγοι πνευματικοῦ πατρὸς πρός τινα φιλόχριστον.

16. φ. 76β Τοῦ μακαριωτάτου Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ · ἀρχ · « ἔχε μοι γνῶσιν δέσποτα καὶ τοῦ νομοκανόνου. »

17. φ. 79α Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν

συνόδων καὶ ποία σύνοδος τίνα καθεῖλε καὶ οἵῳ τῷ ἀναθέματι καθυπέβαλεν.

18. φ. 88α Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἑκάστη αὐτῶν συνήχθη.

19. φ. 97α Ἔκθεσις πίστεως ἐκ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου. Ἔκθεσις πίστεως ἐν συντόμῳ γινομένη. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων ἔκθεσις πίστεως (φ. 98α). Αὐγουστίνου (φ. 100α).

20. φ. 102α Ἀλφαβητάριον περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως Λέοντος δεσπότου τοῦ φιλοσόφου · ἀρχ · « Ἄρα τίς γῆθεν ἀείρας. »

21. φ. 104α Περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος διαφόρων πατέρων (Χρυσοστόμου, Νείλου, Ἰσιδώρου, Θεοδωρήτου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων κλπ) καὶ περὶ μνημοσύνων,

22. φ. 106α Ἐκ τοῦ βίου Θεοδώρου Ἐδέσης λόγος διδασκαλικὸς καὶ περὶ τῶν συνόδων.

23. φ. 111β Ἐρωτήσεις καὶ λύσεις πάνυ ἀναγκαῖαι πρὸς τὸν πατριάρχην κύριν Νικόλαον παρὰ τοῦ Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυροῦ Κωνσταντίνου.

24. φ. 113α Ἐὰν ἀπέλθω εἰς ἀγάπην ἢ εἰς ξένους ἀδελφοὺς καὶ καθήμενος ἐπιτρέψει με ὁ πρεσβύτερος ἢ ὁ ἀββᾶς τοῦ εὐλογῆσαι ἢ ποιῆσαι εὐχὴν ὀφείλω ὑπακοῦσαι ἢ οὔ.

25. φ. 114α Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.

26. φ. 123β Φωτίου πατριάρχου κατὰ Λατίνων.

27. φ. 126α Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης πρὸς Λατίνους περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

28. φ. 137β Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Βενετίας.

29. φ. 138α Νικολάου Μεθώνης περὶ ἀζύμων.

30. φ. 144α Ἐπιστολὴ Λέοντος πάπα Ῥώμης πεμφθεῖσα πρὸς Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κ/πόλεως ἔστι δὲ καὶ ἐγκύκλιος ἤτοι συνοδική.

31. φ. 152α Περὶ πίστεως Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου ἐκ λόγου τοῦ εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

32. φ. 153α Περὶ οὐρανοῦ, περὶ βροχῆς, περὶ χιόνος, περὶ ἀστραπῶν, βροντῶν κλπ.

33. φ. 160α Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς.

34. φ. 161α Περὶ ψυχῆς, περὶ καρδίας κλπ.

35. φ. 176α Συμεὼν Μεσοποταμίτου περὶ τοῦ ἐν νῷ ἔχειν τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς.

36. φ. 177α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἐλεήμονος ὅτι πάντων αἱ ψυχαὶ διερευνῶνται ἐν τῇ ἀνόδῳ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας.

37. φ. 178β Ἀνδρέου Κρήτης ὅτι πάντων αἱ ψυχαὶ διὰ τοῦ ᾅδου διέρχονται.

38. φ. 180α Νεμεσίου ἐπισκόπου περὶ προνοίας.

39. φ. 180β Ἀναστασίου Ἀντιοχείας περὶ θεοῦ κριμάτων, περὶ τοῦ εἰ ἔχει ὅρον ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ περὶ αἰφνηδίου θανάτου.

40. φ. 181β Περὶ ποικίλων ζητημάτων (περὶ ὀπτασιῶν, περὶ ψυχῆς κλπ.).

41. φ. 192β Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ λέπρας.

42. φ. 193α Ἀθανασίου περὶ τοῦ οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου.

43. φ. 193 Περὶ ψυχῆς (διαφόρων πατέρων).

44. φ. 197α Λόγος περὶ τοῦ ἄτρεπτος ὁ Θεὸς Λόγος.

45. φ. 203α Ἀπὸ τοῦ Νομοκανόνου τινά.

46. φ. 206α Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ Νομοκάνονον πῶς δεῖ ἐξομολογεῖσθαι.

47. φ. 211α Ὅσοι χριστιανῶν βασιλεῖς γεγόνασιν ἐν Κ/πόλει καὶ περὶ τῶν συνόδων.

48. φ. 214β Ἐρώτησις τῶν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ὄρους μοναχῶν πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Νικόλαον, ἐὰν ἔλθῃ τις ἀπὸ τὸν κόσμον ἱερεὺς ἢ ἀρχιερεὺς καὶ θέλει ἀποκείρασθαι μεγαλόσχημος ὀφείλει παύσασθαι τῆς ἱερωσύνης ἢ οὐκ ἔχει ἐμπόδιον τοῦ ἱερατεύειν; τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ μόνοις οὐκ ἐφεῖται μετὰ τὸ μοναχικὸν ἱερᾶσθαι, τοῖς δὲ ἱερεῦσιν ἔξεστι.

164. — Β 44. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 21 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 300.

Ψαλτήριον μετὰ ἑρμηνείας.

165. — Β 45. Πράξεις ἀποστόλων.

Μεμβρ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 237

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 70α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
3. φ. 205α Αἱ ζ' καθολικαὶ ἐπιστολαί.

166. — Β 46. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ι' φ. 302 κολοβ.

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν.

167. — Β 47. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ι' φ. 192.

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν.

168. — Β 48. Λόγοι.

Μεμβρ. 21 × 15 αἰῶν. ιγ' φ. 210 κολοβ.

1. φ. 1α Γέννησις, ἀνατροφή, πολιτεία καὶ βίος θεοφιλὴς καὶ τῶν θαυμάτων διήγησις τοῦ μεγάλου ἐν ἀρχιερεῦσι θεοῦ καὶ ἐν θαυματουργίαις περιωνύμου Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων.

2. φ. 65α Τοῦ ὁσίου Μακαρίου Λόγοι δέκα περὶ διαφόρων ζητημάτων.

169. — Β 49. Βιβλία προφητικά.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ′ φ. 288 δίστηλ.

Περιέχει τὰ βιβλία τῶν ιβ′ μικρῶν προφητῶν καὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων.

Ἐν φ. 283 α Εὕρηνται κανόνες τινες ἀναστάσιμοι · ἐν ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα περιέχοντα ψαλμούς.

170. — Β 50. Ψαλτήριον.

Μεμβρ. 20 × 14 αἰῶν. ι′ φ. 237.

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν.

171. — Β 51. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 21 × 15 αἰῶν. ιγ′ φ. 174 κολοβ.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου : 1. Ὁμιλίαι (8) εἰς τὴν ἑξαήμερον. 2. Ὁμιλίαι ἐννέα κατὰ τῶν ἀλληγορησάντων (φ. 120α). 3. Ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα (φ. 135α). 4. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς μ′ μάρτυρας (φ. 150α).

Ἐν φ. α′ « Μάρκος ἱερομόναχος ἐκ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Μενικέῳ ὄρει τῇ τῶν Σερρῶν περιοχῇ. Καὶ τόδε τοῦ κυροῦ Ἰωσὴφ ἐστὶ τὸ βιβλίον τοῦτο. »

172. — Β 52. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 15 αἰῶν. θ′ φ. 262 ἀκέφ.

1. φ. 1α Τὰ τρία Εὐαγγέλια, κατὰ Μάρκον, Λουκᾶν, καὶ Ἰωάννην.
2. φ. 103α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 153α Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ιδ′ τοῦ Παύλου.

173. — Β 53. Ἡ Καινὴ Διαθήκη.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιγ′ φ. 332 ἀκέφ.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.
2. φ. 157α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 205α Αἱ ιδ′ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
4. φ. 294α Αἱ ζ′ καθολικαὶ ἐπιστολαί.
5. φ. 311α Ὑπόθεσις τῆς βίβλου τῶν Πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων.
6. φ. 313α Ἔκθεσις κεφαλαίων τῶν Πράξεων.
7. φ. 318α Πρόλογος τῶν καθολικῶν ἐπιστολῶν καὶ ἔκθεσις κεφαλαίων.

174. — Β 54. *Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ιγ′ φ. 244.

1. φ. 1α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου κατηχήσεις (ἐν ὅλῳ 134).
2. φ. 240α Διαθήκη Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἐν φ. 243 β « Φύλαττε Θεόδωρε Κύριλλον σὸν ἱκέτην. »

175. — Β 55. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 23 × 14 αἰῶν. ιδ′ φ. 318.

Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Ἀσκητικὰ κεφάλαια.

176. — Β 56. Πράξεις ἀποστόλων.

Μεμβρ. 22 × 14 αἰῶν. ιγ′ φ. 271.

Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων, αἱ ζ′ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ιδ′ τοῦ Παύλου.

177. — Β 57. Προφητολόγιον.

Μεμβρ. 24 × 15 αἰῶν. ι′ φ. 201 κολοβ.

Περιέχει τὰ προφητικὰ ἀναγνώσματα μετὰ σημαδοφώνων.

178. — Β 58. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιγ′ φ. 135 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν περὶ τὰ εἴδωλα πλάνης.
2. φ. 48α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου καὶ τῆς διὰ σώματος πρὸς ἡμᾶς ἐπιφανείας αὐτοῦ.
3. φ. 108α Τοῦ αὐτοῦ Διάλεκτος ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ πρὸς Ἄρειον.

179. — Β 59. Γρηγορίου Νύσσης.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιγ′ φ. 356 ἀκέφ.

1. φ. 1α Γρηγορίου Νύσσης ἐπιστολὴ τῇ σεμνοπρεπεστάτῃ Ὀλυμπιάδι.
2. φ. 84α Τοῦ αὐτοῦ προοίμιον εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων.
3. φ. 90α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ιε′ εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων.

180. — B 60. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιγ' φ. 170 κολοβ.

Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος κεφάλαια ἀσκητικά.

181. — B 61. Πράξεις ἀποστόλων.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ιγ' φ. 164 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 15α Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαί.
3. φ. 48α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

182. — B 62. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιγ' φ. 247.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κεφάλαια σλγ' τῶν ἠθικῶν ὅρων τῶν κατὰ πλάτος καὶ τῶν κατ' ἐπιτομήν.
2. φ. 66α Τοῦ αὐτοῦ Ἀσκητικαὶ διατάξεις.
3. φ. 75α Ἐρωτήματα ἀσκητῶν (ἐν ὅλῳ 348) καὶ ὅσα ἐπιτίμια (φ. 243α).
4. φ. 247α Κανόνες τοῦ ἁγίου Βασιλείου περὶ μοναστριῶν.

183. — B 63. Ἀσκητικά.

Μεμβ. 23 × 17 αἰῶν. ιγ' φ. 247 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀδήλου ἀσκητικά. Ἀρχ · « ὅτι οὐ χρὴ λογισμοῖς ἰδίοις στηρίζεσθαι. »

184. — B 64. *Πράξεις ἀποστόλων.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 102.

1. φ 1α Πράξεις ἀποστόλων.
2. φ. 31α Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαί.
3. φ. 45α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

Ἐν τέλει · « Διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀναγινώσκων ὑπερευξάσθω τῆς ἁμαρτωλῆς ψυχῆς τοῦ γράψαντος Ἐφραὶμ μοναχοῦ · ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ ἀμήν. »

185. — B 65. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 295 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου κεφάλαια τῶν ἠθικῶν ὅρων, τῶν κατὰ πλάτος κατ' ἐπιτομήν.
2. φ. 47 Τοῦ αὐτοῦ πρόλογος ἀσκητικός.
3. φ. 52α Τοῦ αὐτοῦ προοίμιον λόγος παρακλητικός.
4. φ. 60α Τοῦ αὐτοῦ ἀρχὴ τῶν διὰ πλάτος ἀσκητικῶν ἐπερωτήσεων.
5. φ. 247α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Γρηγόριον.
6. φ. 253α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μονάζοντα ἐκπεσόντα.
7. φ. 256α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ δεῖν τὴν εὐχὴν προτίθεσθαι.
8. φ. 263α Τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς τοὺς τὸν μονήρη βίον ἀσκοῦντας.
9. φ 265α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν λογισμῶν ἐπιστάσεως καὶ ὅτι οὐ κακὸν τὸ σῶμα ὥς τινες ὑπειλήφασιν.
10. φ. 270α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ δεῖ τὰς τῶν γυναικῶν συντυχίας ἀφυλάκτως ποιεῖσθαι.
11. φ. 271α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι δεῖ τῇ δυνάμει τοῦ σώματος μετρεῖν τὴν ἐγκράτειαν καὶ ὅτι καλὸν καὶ ἔννομον ἡ τοῦ σώματος ἐργασία.
12. φ 279α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι προσήκει τὸν ἀσκητὴν ἔργα ἐπιτελεῖν τὰ πρέποντα.
13. φ. 279α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ χρὴ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀφυλάκτως συνδιατρίβειν τὸν ἀσκητήν.
14. φ. 282α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ χρὴ συχνὰς καὶ ἀβασανίστους ποιεῖσθαι τὰς προόδους.
15. φ. 283α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ χρὴ τοῖς ἀτακτοῦσι τῶν μοναχῶν μεταδιδόναι θάρσους καὶ παρρησίας, ἀλλὰ καὶ τούτους φυλάττεσθαι.
16. φ. 285α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι κλήρου ἢ προστασίας ἀδελφῶν οὐδαμῶς ἐφίεσθαι προσήκει τὸν ἀσκητήν.
17. φ. 285α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ χρὴ πρὸς κενοδοξίαν βλέποντα ζηλοῦν τὰ καλὰ τὸν ἀσκητήν.
18. φ. 287α Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐκαιρίας λόγων.
19. φ. 287α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ χρὴ πρὸς εὐτραπελίαν βλέπειν τὸν ἀσκητήν.
20. φ. 288α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πραότητος καὶ ἄλλων ἀρετῶν.
21. φ. 289α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίῳ κανονικούς.
22. φ. 293α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι δεῖ τὸν ἀσκητὴν βεβαίᾳ κρίσει προσιέναι τῇ ἀσκήσει.
23. φ. 294α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ χρὴ τὰς πρὸς τοὺς βιωτικοὺς συγγενεῖς μεταδιώκειν ὁμιλίας ἢ τὰ ἐκείνων φροντίζειν.

186. — B 66. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 226.

1. φ. 1α Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον Ἐφέσου περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας (κεφάλαια ιε').
2. φ. 35α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας (κεφάλαια ζ').
3. φ. 87α Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείων ὀνομάτων (κεφάλαια ιγ').

4. φ. 144 Τοῦ αὐτοῦ περὶ μυστικῆς Θεολογίας (κεφάλαια ε΄).

5. φ. 148α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ (10) πρὸς Γάϊον τέσσαρες, πρὸς Δωρόθεον λειτουργόν, πρὸς Σώπατρον ἱερέα, πρὸς Πολύκαρπον ἱεράρχην, πρὸς Δημόφιλον θεραπευτήν, πρὸς Τίτον ἱεράρχην, πρὸς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

6. φ. 166α Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων τῶν ἕξ.

7. φ. 170α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου Σχόλια εἰς τὰ περὶ θείων ὀνομάτων καὶ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἐν φ. 31 α
« Ἀγγελικῶν γραφίδων ἀμαρύγματα πολλὰ βιχήσας ἀνθρώποις ἀνέφηνας ἰδεῖν νοὸς σύνθετον ἄστρον. »

187. — B 67. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιγ΄ φ. 193 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας.

2. φ. 43α Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείων ὀνομάτων.

3. φ. 130α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.

4. φ. 182α Τοῦ αὐτοῦ περὶ μυστικῆς θεολογίας.

5. φ. 187α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ (8).

Ἐν τῇ ὤᾳ πλεῖστα σχόλια· πολλὰ φύλλα τοῦ Κώδ. χαρτῷα.

188. — B 68. Γρηγορίου Διαλόγου.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ιγ΄ φ. 211 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 5α Γρηγορίου πάπα Ρώμης πρὸς Πέτρον ἀρχιεπίσκοπον κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου (εἰς Βιβλία τέσσαρα).

2. φ. 173α Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγοι τρεῖς περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.

3. φ. 200β Τοῦ αὐτοῦ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

189. — B 69. Θεοδωρήτου Κύρου.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ιγ΄ φ. 205 ἀκέφ. κολοβ.

Θεοδωρήτου εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας Γραφῆς κατ' ἐκλογήν, εἰς τὴν Γένεσιν (φ. 1-92), εἰς τὴν Ἔξοδον (φ. 94-134), εἰς τὸ Λευϊτικὸν (φ. 134-159), εἰς τοὺς Ἀριθμοὺς (φ. 159-185), εἰς τὸ Δευτερονόμιον (φ. 185-205).

190. — B 70. *Προφητολόγιον.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ια΄ (1078) φ. 252 δίστηλ.

Περιέχει τὰ προφητικὰ ἀναγνώσματα μετὰ σημαδοφώνων.

Ἐν τέλει· « Χριστὲ βοήθει Διονυσίῳ μοναχῷ καὶ καθηγουμένῳ μόνης τοῦ ἁγίου Νικολάου ἧς ἡ ἐπωνυμία Δοχειαρίου τῷ κτησαμένῳ τὴν βίβλον ταύτην πόθῳ· ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς Γερασίμου ταπεινοῦ ἐν ἔτει ϛφπϛ΄ (1078) ἰνδ. α΄ ἐπὶ ἡμερῶν Νικηφόρου βασιλέως οὗ ἡ ἐπωνυμία ὁ Βοτανιάτης. »

191. — B 71. *Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ιγ΄ φ. 372.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

2. φ. 152α Βίος τῆς μακαρίας Μάρθας μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ θαυμαστορείτου.

3. φ. 196α Λόγοι Συμεὼν τοῦ Κιονίτου.

192. — B 72. *Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 24 × 15 αἰῶν. ια΄ (1005) φ. 278.

Κλίμαξ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου.

193. — B 73. Τριῴδιον.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ιδ΄ φ. 247.

Τριῴδιον διῆκον μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς ϛ΄ ἑβδομάδος.

194. — B 74. Ἀπόστολος.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ι΄ φ. 287 δίστηλ.

Περιέχει τὰς ἀναγινωσκομένας ἀποστολικὰς περικοπάς.

Ὁ Κῶδ. καλλιτεχνικός· ἐν τῷ ἐπενδύματι ἡμίφυλλον μεμβράνινον τοῦ ζ΄ αἰῶνος περιέχον περικοπὴν εὐαγγελίου τοῦ νιπτῆρος μετὰ σημαδοφώνων.

195. — B 75. Προφητολόγιον.

Μεμβρ. 25 × 19 αἰῶν. ια΄ φ. 111 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰς προφητικὰς περικοπὰς τοῦ ἔτους μετὰ σημαδοφώνων.

196. — Β 76. **Προφητολόγιον.**

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ιβ′ φ. 106 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω.

197. — Β 77. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου.**

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιβ′ φ. 120.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλίαι θ′ εἰς τὴν ἑξαήμερον.
2. φ. 66α Γρηγορίου ἐπισκόπου περὶ εἰκόνος εἰς τὰ ἐλλειφθέντα τῶν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Βασιλείου ἐπισκόπου γεγραμμένων εἰς τὴν ἑξαήμερον.

198. — Β 78. **Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.**

Μεμβρ. 24 × 15 αἰῶν. ιβ′ φ. 416 ἀκέφ. κολοβ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τὰ εὑρισκόμενα.

1. φ. 1α Λόγος ἀκέφαλος.
2. φ. 20α Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ πάσχα.
3. φ. 23α Ἐπιτάφιος εἰς Καισάριον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.
4. φ. 40α Ἐπιτάφιος εἰς τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Γοργονίαν.
5. φ. 53α Εἰρηνικὸς πρῶτος ἐπὶ τῇ ἑνώσει τῶν μοναζόντων.
6. φ. 67α Εἰρηνικὸς δεύτερος εἰς τὴν σύμβασιν ἣν μετὰ τὴν στάσιν ἐποιησάμεθα οἱ ὁμόδοξοι.
7. φ. 75α Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Γρηγόριον συμπαρόντος αὐτῷ Βασιλείου ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων.
8. φ. 78α Ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυγῆς.
9. φ. 80α Εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸν πατέρα γέροντα ἡνίκα ἐπέτρεψεν αὐτῷ φροντίζειν τῆς Ναζιανζοῦ ἐκκλησίας.
10. φ. 84α Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐν ᾧ καὶ εἰς Νόνναν παραμυθητικός· εἴρηται ἐπὶ παρουσίᾳ Βασιλείου.
11. φ. 112α Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον.
12. φ. 120α Εἰς Ἥρωνα φιλόσοφον ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθόντα.
13. φ. 133α Πρὸς τὸν κατάπλουν εἰς τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου ἐπιδημήσαντας.
14. φ. 140α Περὶ δόγματος θεολογίας καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων σχεδιασθείς.
15. φ. 147α Πρὸς Εὐνομιανοὺς προδιάλεξις καὶ ὅτι οὐ παντὸς περὶ θεοῦ διαλέγεσθαι ἢ πάντοτε.
16. φ. 154α Περὶ Θεολογίας.
17. φ. 175α Περὶ υἱοῦ λόγοι δύο.
18. φ. 202α Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
19. φ. 220α Περὶ εὐταξίας τῆς ἐν διαλέξεσι καὶ ὅτι οὐ παντὸς ἀκούειν οὐδὲ παντὸς καιροῦ τὸ διαλέγεσθαι περὶ θεότητος.
20. φ. 239α Εἰρηνικὸς τρίτος λεχθεὶς ἐν Κ/πόλει ἐπὶ τῇ γενομένῃ τῷ λαῷ φιλονικείᾳ περὶ ἐπισκόπων τινῶν διενεχθέντων πρὸς ἀλλήλους.
21. φ. 249α Κατὰ Ἀρειανῶν καὶ περὶ ἑαυτοῦ.
22. φ. 259α Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιστὰς μετὰ τὰ κατὰ Μάξιμον.
23. φ. 272α Εἰς ἑαυτὸν λόγος Β′.
24. φ. 280α Ἐπιστολὴ Α′ πρὸς Κληδόνιον πρεσβύτερον.
25. φ. 288α Ἐπιστολὴ Β′ πρὸς τὸν αὐτὸν Κληδόνιον.
26. φ. 292α Πρὸς Εὐάγριον μονάζοντα περὶ θεότητος.
27. φ. 295α Πρὸς Νεκτάριον ἐπίσκοπον Κων/πόλεως.
28. φ. 297α Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων.
29. φ. 299α Εἰς παρθένον παραινετική.
30. φ. 302α Εἰς τὸ ῥητὸν « ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους. »
31. φ. 315α Σημασία εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ.
32. φ. 316α Μετάφρασις εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν.
33. φ. 333α Εἰς μάρτυρας καὶ κατὰ Ἀρειανῶν.
34. φ. 336α Κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικὸς Α′ καὶ Β′ καὶ κατὰ ἑλλήνων.

199. — Β 79. **Ἀπόστολος.**

Μεμβρ. 26 × 18 αἰῶν. ιβ′ φ. 143 δίστηλ. ἀκέφ. κολ.

Περιέχει τὰς κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀναγινωσκομένας ἀποστολικὰς περικοπάς.

200. — Β 80. **Πράξεις ἀποστόλων.**

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ιβ′ φ. 307.

1. φ. 1α Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 73α Καθολικαὶ ἐπιστολαί.
3. φ. 107β Αἱ ιδ′ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
4. φ. 272α Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

201. — Β 81. **Διάφορα.**

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιγ′ φ. 178 κολοβ.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία Νήφωνος ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιανῆς.
2. φ. 155α Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ὃ ἐφανέρωσεν αὐτῷ ὁ Κύριος ἐν τῷ ὄρει τοῦ

Θαβὼρ περὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ παρουσίας καὶ ἐσχάτης ἐλεύσεως καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Ἀρχ· « Μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὄντων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων. »

3. φ. 166α Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

202. — Β 82. Γρηγορίου Διαλόγου.

Μεμβρ. 25 × 22 αἰῶν. ια' φ. 249.

1. φ. 1α Γρηγορίου πάπα Ρώμης διάλογοι ἱστορικοὶ πρὸς Πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας περὶ πολιτείας διαφόρων πατέρων ἐν Ἰταλίᾳ διαλαμψάντων (ἐν Βιβλίοις Δ').
2. φ. 211α Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου πάπα Ρώμης.
3. φ. 214α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἐπισκόπου Καρπάθου πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰνδίᾳ μοναχοὺς γράψαντας αὐτῷ παραμυθητικὰ κεφάλαια ρ'.
4. φ. 236α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ ἐρημίτου περὶ νόμου πνευματικοῦ κεφάλαια ρή.
5. φ. 247α Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου ἀπόκρισις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων.
6. φ. 249β Συμεὼν Μεσοποταμίας Λόγος περὶ τοῦ ἐν νῷ ἔχειν τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου αὐτοῦ.

203. — Β 83. Ἑρμηνεία τῶν Ψαλμῶν.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ια' φ. 362.

1. φ. 1α Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου καὶ ἄλλων ἑρμηνεία εἰς τοὺς ρν' ψαλμοὺς καὶ τὰς θ' ᾠδάς.
2. φ. 346α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὸν ριθ' ψαλμόν.
3. φ. 349α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ρκζ' ψαλμόν.
4. φ. 354α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ρμ' ψαλμόν.

204. — Β 84. *Κλίμαξ Ἰωάννου.

Μεμβρ. 28 × 20 αἰῶν. ιϐ' φ. 223.

Ἰωάννου τοῦ σχολαστικοῦ Κλίμαξ μετά σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ.

Ἐν φ. 222 ϐ « Αἴτησαι ὁ ἀναγινώσκων Νικολάῳ ἁμαρτωλῷ καὶ πτωχῷ τῷ τὴν βίβλον σχολιάσαντι βραβευθῆναι παρὰ Κυρίου λύτρον ἁμαρτημάτων. »

205. — Β 85. *Ἀπόστολος.

Μεμβρ. 28 × 21 αἰῶν. ια' φ. 216.

Περιέχει τὰς ἀναγινωσκομένας περικοπὰς μετα σημαδοφώνων.

206. — Β 86. *Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 27 × 21 αἰῶν. ια' φ. 295 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Νοεμβρίου.

1. φ. 1α Βίος τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
2. φ. 4α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀκινδύνου, Πηγασίου Ἀνεμποδίστου κλπ.
3. φ. 14α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀκεψιμᾶ Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶ.
4. φ. 25α Βίος Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.
5. φ. 31α Βίος τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου.
6. φ. 52α Βίος Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ.
7. φ. 56α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἱέρωνος.
8. φ. 60α Βίος τῆς ἁγίας Ματρώνης.
9. φ. 73α Βίος Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.
10. φ. 80α Βίος Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου.
11. φ. 84α Βίος Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.
12. φ. 110α Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
13. φ. 175α Βίος Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.
14. φ. 182α Βίος Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.
15. φ. 208α Βίος τοῦ ἁγίου Πλάτωνος.
16. φ. 214α Βίος Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.
17. φ. 220α Βίος Γρηγορίου Ἀκραγάντων.
18. φ. 251α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
19. φ. 261α Βίος Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
20. φ. 269α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μερκουρίου.
21. φ. 277α Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου.
22. φ. 287α Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

207. — Β 87. *Προφητολόγιον.

Μεμβρ. 27 × 18 αἰῶν. ις' (1579) φ. 202.

Περιέχει τὰς κατὰ τὰ ἔτος ἀναγινωσκομένας προφητικὰς περικοπάς.

208. — Β 88. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 26 × 19 αἰῶν. ια' φ. 270 κολοϐ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ Λόγοι κη'.

209. — Β 89. *Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας.

Μεμβρ. 26 × 17 αἰῶν. ιδ' (1320) φ. 338.

1. φ. 1α Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἑρμηνεία εἰς τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 258α Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης Λόγος λεκτέος πρὸς Λατίνους περὶ τῶν ἀζύμων.

3. φ. 267α Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου λόγος ἐκ πάντων τῶν ἁγίων προφητῶν περὶ τοῦ πῶς ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος μήτηρ θεοῦ ἐγένετο καὶ πῶς μετὰ τὸ τεκεῖν παρθένος διέμεινεν.
Ἀρχ.· « Προσφέρων ὁ Ἰωακεὶμ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ θεῷ ὠνειδίσθη παρὰ τοῦ Ρουβὶμ ὡς ἄτεκνος. »
4. φ. 295α Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ἀπόδειξις περὶ τοῦ πότε καὶ διὰ τίνων ἡ τῆς Ρώμης ἐξέπεσεν ἐκκλησία.
5. φ. 299α Περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀντιχρίστου· ἐκ τῆς γενέσεως Ἰακώβ.
6. φ. 300α Περὶ ἀναστάσεως καὶ κρίσεως ἐκ τῶν προφητῶν.
7. φ. 301α Ἀπόδειξις περὶ τοῦ πάσχα ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς θύεται ὅτι ἐγένετο ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου αφλθ' μαρτίου κε'· ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ πάσχα.
8. φ. 305α Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου ἐκ τοῦ περὶ προφητίδων λόγου περὶ τοῦ πῶς μετέχει τῶν δύο φυλῶν ἡ ἁγία Θεοτόκος.
9. φ. 306α Περὶ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
10. φ. 307α Εἰς τὰς καθόλου ἑρμηνείας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκλογαὶ ἐν ἐπιτομῇ ἐκλεγεῖσαι παρὰ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

210. — B 90. Ἀπόστολος.

Μεμβρ. 27 × 19 αἰῶν. ι' φ. 267 δίστηλ.

Περιέχει τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγινωσκομένας ἀποστολικὰς περικοπάς.

211. — B 91. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Μεμβρ. 27 × 21 αἰῶν. ια' φ. 202 ἀκέφ.

1. φ. 1α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου κατηχήσεις (40).
2. φ. 112α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι κατηχητικοὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ (29).

212. — B 92. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 29 × 20 αἰῶν. θ' φ. 206.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τὰ εὑρισκόμενα.
1. φ. 3α Περὶ υἱοῦ λόγοι δύο.
2. φ. 18α Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
3. φ. 29α Περὶ θεολογίας καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων.
4. φ. 33α Περὶ Θεολογίας Λόγος Β'.
5. φ. 47α Εἰς τὸν κατάπλουν τῶν Αἰγυπτίων ἐπισκόπων.
6. φ. 51α Περὶ φιλοπτωχίας.
7. φ. 68α Πρὸς Κληδόνιον πρεσβύτερον κατὰ Ἀπολιναρίου λόγοι δύο.
8. φ. 75α Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας ἐπιθυμεῖν αὐτὸν τῆς καθέδρας Κ/πόλεως.
9. φ. 80α Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιστάντα μετὰ τὰ κατὰ Μάξιμον.
10. φ. 88α Εἰς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον Ἀλεξανδρέα ἐξορισθέντα διὰ τὴν πίστιν καὶ ἐπανελθόντα μετὰ τετραετῆ χρόνον.
11. φ. 97α Εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα ἐξ ἀγροῦ ἐπανελθόντα μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνήμης.
12. φ. 105α Εἰς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας ἐπιτάφιος.
13. φ. 120α Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.
14. φ. 127α Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ἐπισκόπων παρουσίαν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας.
15. φ. 134α Κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλέως λόγοι στηλιτευτικοὶ δύο.
16. φ. 139α Εἰς τὸ ρητὸν τοῦ εὐαγγελίου.
17. φ. 202α Ἐπιστολὴ πρὸς Νεκτάριον ἐπίσκοπον Κ/πόλεως κατὰ Ἀπολιναρίου.
18. φ. 204α Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ.
19. φ. 205α Πρὸς παρθένον παραινετικός.
20. φ. 206β Δοξολογία.

213. — B 93. Νομοκάνων.

Μεμβρ. 28 × 17 αἰῶν. ια' φ. 287 ἀκέφ. κολοβ.

1. Κανόνες πε' τῶν ἁγίων ἀποστόλων.
2. φ. 9α Κανόνες κ' τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τιη' ἐν ὑπατείᾳ Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων ἔτους χλς ἀπὸ Ἀλεξάνδρου μηνὶ Δεσίῳ ἐννέα καὶ δεκάτη πρὸ ιγ' καλανδῶν Ἰουλίων.
3. φ. 14α Κανόνες κε' τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνελθόντων μακαρίων πατέρων, οἵτινες προγενέστεροι μὲν εἰσὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθέντων κανόνων, δευτερεύουσι δὲ διὰ τὴν τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου αὐθεντίαν.
4. φ. 17α Κανόνες ιδ' τῶν ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες δεύτεροι μὲν εἰσὶ τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ, τῶν δὲ ἐν Νικαίᾳ προγενέστεροι διὰ δὲ σεβασμιότητα προτέτακται αὐτῶν ἡ ἐν Νικαίᾳ.
5. φ. 18α Κανόνες κ' τῶν ἐν Γάγγρᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ἐξετέθησαν.
6. φ. 21α Κανόνες κε' τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων.
7. φ. 26α Κανόνες νθ' τῶν ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας
8. φ. 29α Κανόνες ζ' τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κ/πόλει ρν' συνελθόντων ἐν Ὑπατείᾳ Φλαβίου Εὐχερίου καὶ Φλαβίου Εὐαγρίου τῶν λαμπροτάτων πρὸ ἑπτὰ Καλενδῶν Ἰουλίων.
9. φ. 32α Κανόνες θ' τῶν σ' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντων μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαβίου Θεοδοσίου καὶ Φλαβίου Οὐαλεντιανοῦ τὸ γ' τῶν αἰωνίων Αὐγούστων πρὸ ι' καλανδῶν Ἰουλίων.

10. φ. 35α Κανόνες λ' τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίων πατέρων συνελθόντων ὑπατείας Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν Νοεμβρίῳ.

11. φ. 41α Κανόνες κα' τῶν ἐν Σαρδικῇ ἁγίων πατέρων.

12. φ. 46α Κανόνες ρλη' τῶν ἐν Καρθαγένῃ συνελθόντων σιζ' πατέρων μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν ἐνδοξοτάτων βασιλέων Ὀνωρίου τὸ δωδέκατον καὶ Θεοδοσίου τὸ ὄγδοον τῶν αὐγούστων. Τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν Ἰουνίων ἐν Καρχηδόνι εἰς τὸ σηκρῆτον τῆς ἐκκλησίας Φαύστου συνελθόντων.

13. φ. 96α Κανόνες ρβ' τῶν ἐν Κ/πόλει ἐν τῷ τρούλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων πατέρων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως.

Μετὰ τὸν ρβ' κανόνα ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ : Φλάβιος Ἰουστινιανὸς πιστὸς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ θεῷ βασιλεὺς Ρωμαίων στοιχήσας ἅπασι τοῖς ὁρισθεῖσι καὶ ἐμμένων ὑπέγραψα.

Παῦλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κ/πόλεως νέας Ρώμης ὁρίσας ὑπέγραψα · κτλ.

14. φ. 127α Κανόνες κβ' τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον ἔτει ςσς̇ς τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἰνδ. ια' εὐσεβῶς βασιλευόντων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρός.

15. φ. 141α Κανόνες ιζ' ἐν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναῷ ἐν Κ/πόλει συστάσης Α' καὶ Β' συνόδου.

16. φ. 150α Κανόνες τῆς Ζ' οἰκουμενικῆς συνόδου ἐπὶ Φωτίου πατριάρχου, τῆς συστάσης ἐν τῷ περιωνύμῳ ναῷ καὶ ἐπωνύμῳ τοῦ θεοῦ λόγου.

17. φ. 154α Τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας λόγῳ αὐτοῦ.

18. φ. 164α Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου πρὸς Ἀμμοῦν μονάζοντα.

19. φ. 167α Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου Ἀμφιλοχίῳ ἐπισκόπῳ Ἰκονίου περὶ κανόνων.

20. φ. 191α Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης πρὸς Λητόϊον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς.

21. φ. 198α Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ.

22. φ. 198β Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων.

23. φ. 200α Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας.

24. φ. 202α Ἀποκρίσεις Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας.

25. φ. 204α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς Δόμνον.

26. φ. 206α Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ἐγκύκλιος (φέρουσα πολλὰς ὑπογραφάς).

27. φ. 210α Ἀθανασίου πρὸς Ρουφιανὸν ἐπίσκοπον (αὐτόθι διὰ τοὺς ἀσελγαίνοντας καὶ ὀμνύοντας κατὰ τριχός τε καὶ κεφαλῆς).

28. φ. 212α Γερμανοῦ Κ/πόλεως περὶ τῶν ς' οἰκουμενικῶν συνόδων ἐν συντόμῳ.

29. φ. 217α Ἐκ τῶν μετὰ τὸν Κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων Ἰουστινιανοῦ βασιλέως Ρωμαίων.

30. φ. 121α Ἕτεραι διατάξεις τοῦ αὐτοῦ.

31. φ. 239β Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου περὶ πασῶν τῶν αἱρέσεων.

32. φ. 257α Τιμοθέου πρεσβυτέρου τῆς ἐκκλησίας Κ/πόλεως πρὸς Ἰωάννην πρεσβύτερον καὶ σκευοφύλακα τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν Χαλκοπρατείοις περὶ διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ εὐαγεστάτῃ ἡμῶν πίστει.

Τὰ φύλλα ἀπὸ 240-287 κατὰ τὸ ἥμισυ κατεστραμμένα.

214. — Β 94. *Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 27 × 20 αἰῶν. ιβ' φ. 256 κολοβ.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐγκώμια εἰς διαφόρους ἁγίους.

1. φ. 3α Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας.

2. φ. 11α Κατὰ ἑλλήνων καὶ εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Βαβύλαν.

3. φ. 70α Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Ἰουβεντῖνον, Μαξιμῖνον τοὺς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου μαρτυρήσαντας.

4. φ. 78α Εἰς Βερενίκην καὶ Προδόκην καὶ Δομνίναν (ὀκτωβ. δ').

5. φ. 95α Εἰς μάρτυρας Αἰγυπτίους (Σεπτ. ιθ').

6. φ. 102α Εἰς τὸν ἅγιον Βαρλαὰμ (Νοεμ. ις').

7. φ. 112α Εἰς τὸν ἅγιον Ρωμανόν (Νοεμ. ιη').

8. φ. 121α Εἰς τὸν μακάριον Φιλόγονον (Δεκεμ. κ').

9. φ. 133α Εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Λουκιανόν (Ἰανουαρ. ζ').

10. φ. 140α Εἰς Ἰγνάτιον Ἀντιοχείας (Ἰανουαρ. κθ').

11. φ. 154α Εἰς Μελέτιον Ἀντιοχείας (Φεβρ. ιβ').

12. φ. 161α Εἰς Εὐστάθιον Ἀντιοχείας.

13. φ. 172α Εἰς τὴν παρθενομάρτυρα Πελαγίαν.

14. φ. 181α Εἰς μεγαλομάρτυρα Ἰουλιανόν.

15. φ. 193α Εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον λόγοι ζ'.

16. φ. 248α Εἰς τοὺς Μακκαβαίους ἐγκώμια δύο.

Ἐν φ. 26 « Κύριε βοήθει τὸν δοῦλόν σου Ἰωάννην ἁμαρτωλόν. »

215. — Β 95. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ια' φ. 424 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τὰ εὑρισκόμενα ὡς καί τινες σημειώσεις ἐκ τῶν ἑξαπλῶν Ὠριγένους εὑρισκόμεναι εἰς τὰς ἔξωθεν τάβλας.

1. φ. 1α Ἀπολογητικὸς καὶ περὶ ἱερωσύνης λόγος Α' (στίχοι ͵αωξς').

2. φ. 37α Εἰς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἡνίκα ἐπέτρεψεν

αὐτῷ φροντίζειν καὶ τῆς ἐν Ναζιανζῷ ἐκκλησίας (στίχ. ρν').

3. φ. 41α Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα συμπαρόντος αὐτῷ Βασιλείου ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων (στίχ. ρμή).

4. φ. 45α Εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἰς Βασίλειον ἡνίκα ἔμελλε χειροτονεῖν αὐτὸν ἐπίσκοπον Σασίμων (στίχ. ρ').

5. φ. 47α Εἰς Γρηγόριον τὸν Βασιλείου ἀδελφὸν ἐπιστάντα μετὰ μίαν τῆς χειροτονίας ἡμέραν (στίχ. σέ).

6. φ. 52α Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον · ἔτι γὰρ τὸ μοναχικὸν περιβεβλημένος σχῆμα χειροτονεῖται ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς πρεσβύτερος ἐν Ναζιανζῷ ἧς καὶ ἐπίσκοπος ὁ πατὴρ ἐτύγχανεν · ὁ δὲ τὴν ἡσυχίαν φιλοσοφῶν ᾤκει ἐν κώμῃ λεγομένῃ Ἀριανζῷ ἀφ' ἧς καὶ ὡρμᾶτο · τῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα παρεκάλεσαν αὐτὸν οἱ κληρικοὶ Ναζιανζοῦ συνεορτάσαι αὐτοῖς · καὶ ὁ μὲν παρεγένετο, οἱ δὲ ἀπελείφθησαν (στίχ. ρμβ').

7. φ. 56α Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἔκδικον Ναζιανζοῦ (στίχ. τιζ').

8. φ. 67α Πρὸς τοὺς πολιτευομένους Ναζιανζοῦ ἀγωνιῶντας καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον (στίχ. τλέ).

9. φ. 75α Πρὸς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης (στίχ. χκς').

10. φ. 91α Εἰς Καισάριον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἐπιτάφιος περιόντων ἔτι τῶν γονέων. (στίχ. ψιγ').

11. φ. 110α Ἐπιτάφιος εἰς τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Γοργονίαν (στίχ. φξθ').

12. φ. 124α Ἐπιτάφιος λεχθεὶς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐν ᾧ καὶ εἰς Νόνναν μητέρα παραμυθητικός · εἴρηται δὲ ἐπὶ Βασιλείου εἰς ὃν καὶ τὸ προοίμιον (στίχ. ασλή).

13. φ. 155α Εἰρηνικοὶ λόγοι τρεῖς.

14. φ. 190α Εἰς τοὺς ἁγίους Μακκαβαίους.

15. φ. 196α Εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα.

16. φ. 204α Εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

17. φ. 217α Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν.

18. 228α Περὶ φιλοπτωχίας.

19. φ. 244α Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

20. φ. 281α Παραινετικὸς πρὸς παρθένον.

21. φ. 282α Εἰς τὰ γενέθλια τοῦ σωτῆρος (στίχ. υν').

22. φ. 294α Εἰς τὰ φῶτα (στίχ. φή').

23. φ. 308α Εἰς τὸ βάπτισμα (κολοβός).

24. φ. 347α Εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα (στιχ. ρή').

25. φ. 347β Εἰς τὸ πάσχα (στίχ. ωπγ').

26. φ. 370α Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν (στίχ. σξγ').

27. φ. 377α Εἰς τὴν Πεντηκοστήν. (στίχ. φή').

28. φ. 389α Περὶ τῆς ἐν διαλέξει εὐταξίας (στίχ. ωια').

29. φ. 409α Πρὸς Ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτόν (στιχ. υμ').

30. φ. 420α Πρὸς Εὐνομιανούς (κολοβός).

Εἰς τινα τῶν περιθωρίων εὕρηνται καὶ σχόλια.

216. — Β 96. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Μεμβρ. 30 × 23 αἰῶν. ια' φ. 141 ἀκέφ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τὰ εὑρισκόμενα.

1. φ. 1α Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.

2. φ. 12α Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐπὶ παρουσίᾳ Βασιλείου.

3. φ. 35α Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτήν.

4. φ. 43α Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας καὶ εἰς τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον.

5. φ. 49α Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

6. φ. 91α Περὶ φιλοπτωχίας.

7. φ. 112α Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων σχεδιασθείς.

8. φ. 117α Πρὸς Εὐνομιανοὺς προδιάλεξις, ἢ ὅτι οὐ παντὸς τὸ περὶ θεοῦ διαλέγεσθαι ἢ πάντοτε.

9. φ. 123α Περὶ θεολογίας.

Ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξέπεσον λόγοι 11. Ἐν τέλει · « ἔχει τὸ παρὸν βιβλίον φύλλα 247 · πατέρες μέμνησθαι τοῦ εὐτελοῦς Ἰγνατίου. »

217. — Β 97. *Γρηγορίου Νύσσης.

Μεμβρ. 31 × 23 αἰῶν. ιβ' φ. 278 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. Γρηγορίου Νύσσης Λόγος ἄνευ ἀρχῆς.

2. φ. 34α Περὶ τοῦ κατὰ θεὸν σκοποῦ καὶ τῆς κατ' ἀλήθειαν ἀσκήσεως.

3. φ. 53α Προτρεπτικὸς περὶ μετανοίας.

4. φ. 61α Ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων (ὁμιλίαι ις).

5. φ. 233α Περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

6. φ. 243α Λόγος εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν.

7. φ. 252 Εἰς τὸ « πάτερ ἡμῶν » λόγοι δ'.

218. — Β 98. Γεροντικόν.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ια' φ. 322 δίστηλ κολοβ.

1. Κεφάλαια παραινετικὰ κε'.

2. Ἱερωνύμου μοναχοῦ περὶ ἀποκαλύψεως.

219. — Β 99. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Μεμβρ. 30 × 22 αἰῶν. ια' φ. 218 δίστηλ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τὰ εὑρισκόμενα.

1. φ. 3α Εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

2. φ. 5α Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα λόγος β'.

3. 23α Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα.

4. φ. 29α Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
5. φ. 39α Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.
6. φ. 47α Εἰς τὸν Κυπριανὸν ἱερομάρτυρα.
7. φ. 57α Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν ουλιανόν.
8. φ. 65α Εἰς τὰ γενέθλια τοῦ σωτῆρος.
9. φ. 73α Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.
10. φ. 116α Εἰς τὰ φῶτα.
11. φ. 125α Εἰς τὸ βάπτισμα.
12. φ. 150α Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.
13. φ. 154α Εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας.
14. φ 170α Εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν συντακτήριος.
15. φ. 183α Περὶ πτωχοτροφίας ἤτοι φιλοπτωχίας.
16. φ. 203α Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῶς χαλάζης.
17. φ. 214α Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τὰ φῶτα λόγῳ, οὗ ἡ ἀρχή : πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός.

220. — B 100. Ἑρμηνεία εἰς τὸν Ἰώβ.

Μεμβρ. 30 × 22 αἰῶν. ιγ' φ. 196 ἀκέφ.

Ἑρμηνεία εἰς τὸν Ἰὼβ διαφόρων πατέρων.

Ἐν τῷ Κώδ. εὕρηνται εἰκόνες 40 παριστῶσαι διάφορα ἐπεισόδια ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἰώβ · καὶ δὴ εἰς τὰ φύλλα 7, 8, 22, 26, 40, 45, 63, 72, 80, 84, 90, 97, 101, 107, 112, 114, 116, 139, 140, 142, 146, 150, 154, 165, 174, 175, 176, 178, 181, 182, 189, 192, 195.

221. — B 101. Κλίμαξ Ἰωάννου.

Μεμβρ. 31 × 22 αἰῶν. ιδ' (1305) φ. 209.

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Ἐν φ. 208 α « Ἔτους ϛωιγ (1305) ἐγράφη ἡ παροῦσα θεία βίβλος. »

Ἐν φ. 209 α « Ἐγὼ ὁ εὐτελὴς καὶ ἐλάχιστος καὶ ἁμαρτωλὸς δοῦλος πάντων τῶν ἡμετέρων ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφῶν ἐσυνήρμοσα τὴν βίβλον ταύτην καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ Γρηγορίου διὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀγάπην ἵνα ὁ Κύριος ὑμᾶς ἐλεήσῃ · καὶ μὴ τεμνέσθω τις φύλλα ἐκ τῶν βιβλίων τούτων τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ καθολικῷ ἁρμαρίῳ τῆς ἐκκλησίας ἵνα μὴ λάβῃ κατάραν ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ ταύτῃ καὶ τῷ ἀναθέματι ὑποπέσῃ τῶν πατέρων. »

222. — B 102. *Κλίμαξ Ἰωάννου.

Μεμβρ. 29 × 21 αἰῶν. ια' φ. 272 δίστηλ.

Κλίμαξ Ἰωάννου ἡγουμένου Σινᾶ.

Ἐν ἀρχῇ 15 χαρτῷα φύλλα περιέχοντα πραγματείας τοῦ μακαρίου Μαρκιανοῦ, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου καὶ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ περὶ ψυχῆς · ὡσαύτως καὶ τὰ φύλλα 170-272 χαρτῷα μονόστηλα ἐν οἷς εὕρηνται τάδε : « Στίχοι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ αὐτοῦ κλίμακος ἐν σχήματι ἐγκωμίου παραίνεσιν παρεισάγοντες καὶ κλίμακα παριστῶντες ἑτέραν ἧς μία ἑκάστη ἀνάβασις δι' ἓξ στίχων συνίσταται · προοίμιον τῆς διὰ στίχων κλίμακος.

Ψήγματα χρυσᾶ τοῖς λυδοῖς αἱρεῖ λόγοις
πακτωλὸν ἐκρεῖν ὄντα τοῦ τμώλου κάτω. »

Οἱ ὅλοι στίχοι τῆς κλίμακος καὶ τοῦ κήπου 324. Ἐκ τοῦ φύλ. 173 α καὶ ἑξῆς ἄρχονται τὰ Σχόλια εἰς τὴν κλίμακα.

223. — B 103. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 29 × 20 αἰῶν. ιβ' φ. 247 δίστηλ.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τὰ εὑρισκόμενα ὁ Κῶδ. ὅμοιος κατὰ τὸ περιεχόμενον τῷ ὑπ' ἀριθ. B 88.

Ἐν φ. 156 β « Εὔχεσθαι τοῦ γράψαντος τουτὶ τὸν στίχον Μεθοδίου τάλανος ξένου ἐν μονοτρόποις. »

224. — B 104. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 33 × 23 αἰῶν. ια' φ. 347 δίστηλ.

Γρηγορίου Ναζιανζοῦ τοῦ Θεολόγου τὰ εὑρισκόμενα.

Περιέχει ὅσα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. B 88 καὶ τινα τοῦ B 78 Κώδ.

225. — B 105. *Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 28 × 21 αἰῶν. ια' φ. 332.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλίαι θ' εἰς τὴν ἑξαήμερον.
2. φ. 78α Λόγος κεφαλαιώδης τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐν λ' τὸ πᾶν τῆς ὑποθέσεως κεφάλαια περιλαμβάνων · οἷς προτέτακται ἐπιστολὴ αὕτη · τῷ ἀδελφῷ δούλῳ θεοῦ Πέτρῳ ἐπισκόπῳ Γρηγόριος ἐπίσκοπος Νύσσης.
3. φ. 140β Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πέτρον ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπολογία περὶ τῆς ἑξαημέρου.
4. φ. 173α Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας Καππαδοκίας τῶν πρὸς Εὐνόμιον ἀντιρρητικῶν, λόγοι δ'.
5. φ. 239α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται ».
6. φ. 244α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
7. φ. 266α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου ἀντιρρητικὰ κατὰ Εὐνομίου περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος Κεφάλαια λ'.

226. — B 106. Εὐεργετινός.

Μεμβρ. 30 × 20 αἰῶν. ιγ' φ. 388 ἀκέφ.

Εὐεργετινοῦ Α' καὶ Β' βιβλίον · ἄρχεται ἀπὸ τῆς ιη' ὑποθέσεως ἧς ἡ ἀρχὴ ἐξέπεσε · ιθ') περὶ τοῦ ὅτι ἀναγ-

καία ἡ ὑποταγὴ καὶ τίς ἡ ἐκ ταύτης ὠφέλεια καὶ πῶς κατορθοῦται.

227. — B 107. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 32 × 23 αἰῶν. ιγ' φ. 512 δίστηλ.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τὰ εὑρισκόμενα. Περιέχει ὅσα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. B 103 Κῶδ.

Ἐν φ. 1 α « Ἡ παροῦσα βίβλος ἦν τοῦ ἱερομονάχου κυρίου Σάββα τοῦ Σίμωνος ἥν περ ἔδωκε αὐτὴν ἐν ἐκκλησίᾳ ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας καὶ συνεργίας τοῦ ἱερομονάχου κυροῦ Θεογνώστου καὶ ἡγουμένου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν βίβλον ταύτην μέμνησθε κἀμοῦ Σάββα πτωχοῦ καὶ ξένου. »

228. — B 108. Μέλισσα.

Μεμβρ. 34 × 23 αἰῶν. ιδ' φ. 342 κολοβ.

Μέλισσα ἤτοι συλλογὴ διαφόρων πατέρων ἢ βίβλος ἑρμηνειῶν.

Τοῦ Κῶδ. προηγεῖται Πίναξ· μετὰ δὲ τοῦτον α) Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν ἑρμηνειῶν τοῦ ἁγίου Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου (φυλ. 7-9).

Τὸ τελευταῖον Κεφάλαιον ξγ' (φυλ. 327-342) περὶ χειροτονίας καὶ καθαιρέσεως κληρικῶν.

Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ προσθέτου φύλλου διστήλου δύο ἐκθέσεις περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως· ἡ πρώτη ἀκέφαλος, ἡ δὲ δευτέρα ἔργον Ἰουστινιανοῦ αὐτοκράτορος.

Ἐν φ. 266 β « Ἀνεκαινίσθη τὸ παρὸν βιβλίον ἤγουν καὶ ἐσταχώθη εἰς τὸ Νεοχῶρι ἐπὶ ἐξόδου ἐμοῦ Λαζάρου Τζικαρᾶ ἔτους ζϞς' (1588) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν Κύριον. »

229. — B 109. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 32 × 24 αἰῶν. ιβ' φ. 202 δίστηλ. κολοβ.

Γρηγορίου Ναζιανζοῦ τὰ εὑρισκόμενα.

1. φ. 1α Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.
2. φ. 23α Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
3. φ. 32α Εἰς τοὺς ἁγίους Μακκαβαίους.
4. φ. 40α Εἰς τὸν μάρτυρα Κυπριανόν.
5. φ. 47α Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.
6. φ. 57α Εἰς τὰ γενέθλια τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.
7. φ. 65α Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.
8. φ. 111α Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.
9. φ. 122α Εἰς τὸ βάπτισμα.
10. φ. 150α Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου.
11. φ. 172β Εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν.
12. φ. 187α Περὶ φιλοπτωχίας.
13. φ. 208α Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα καὶ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.
14. φ. 221α Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος α' εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.
15. φ. 226α Τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

230. — B 110. *Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 34 × 25 αἰῶν. ιβ' φ. 364 δίστηλ.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τὰ εὑρισκόμενα.

1. φ. 1α Κατὰ Ἰουδαίων λόγοι γ' (ὁ δ', ε' καὶ ς').
2. φ. 36α Περὶ ἱερωσύνης λόγοι.
3. φ. 99α Ὁμιλία μετὰ τὰς καλάνδας καὶ κατὰ μεθυόντων.
4. φ. 116α Εἰς τὸν Λάζαρον λόγοι δ'.
5. φ. 146α Εἰς τὸ ῥητὸν « οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ ἵνα μὴ λυπεῖσθε ὡς καὶ οἱ λοιποί ».
6. φ. 154α Εἰς τὸ τοῦ Ἡσαΐου « καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεύς ».
7. φ. 159α Εἰς τὴν Α' τῶν Παραλειπομένων τὴν λέγουσαν « ὑψώθη ἡ καρδία Ὀζίου ».
8. φ. 165α Εἰς τὸ τοῦ Ἡσαΐου « καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεύς ».
9. φ. 173α Εἰς τὸ τοῦ Ἡσαΐου « Εἶδον τὸν Κύριον ».
10. φ. 178α Ὁμιλία εἰς τὰ σεραφίμ.
11. φ. 183α Ἔπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
12. φ. 191α Περὶ ἀκαταλήπτου ἀπόντος τοῦ ἐπισκόπου πρὸς Ἀνομοίους λόγοι ζ'.
13. φ. 261α Κατὰ αἱρετικῶν καὶ εἰς τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.
14. φ. 271α Πρὸς τοὺς σκανδαλισθέντας ἐπὶ ταῖς δυσημερίαις ταῖς γενομέναις καὶ τῇ τοῦ λαοῦ καὶ πολλῶν ἱερέων διώξει.
15. φ. 289 Βίος Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

231. — B 111. *Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 33 × 24 αἰῶν. ιβ' φ. 398 δίστηλ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ναζιανζοῦ Λόγοι.

1. φ. 1-338 Λόγοι ις' ἐκ τῶν ἔμπροσθεν μνημονευθέντων ἐν Κῶδ. B 109.
2. φ. 338 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.
3. φ. 368α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον.
4. φ. 382α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

Ἐν φ. 398 β Διὰ νεωτέρας χειρός· « Φῶς νοερὸν καὶ ἄϋλον καὶ ὑπερβαῖνον πᾶσαν ἔννοιαν τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Θεολόγου νοῦς καὶ οἷα ποταμὸς ποτίζων ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν ἕως οὗ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ. »

Ἐν φ. 1 β Εἰκὼν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μεγάλου σχήματος.

232. — Β 112. *Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 35 × 24 αἰῶν. ια' φ. 288 δίστηλ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλίαι (νε') εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 189α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμια (ζ') εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον.
3. φ. 205α Νικήτα ῥήτορος τοῦ κατὰ τὴν Παφλαγόνα κειμένου ἁγίου ἀνδρὸς ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Πέτρον.
4. φ. 210α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πρωταπόστολον Παῦλον.
5. φ. 216α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.
6. φ. 219α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους ιβ' ἀποστόλους.
7. φ. 222α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εις τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
8. φ. 226α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου.
9. φ. 229α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς Θωμᾶν τὸν ἀπόστολον.
10. φ. 232α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου.
11. φ. 235α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Βαρθολομαῖον.
12. φ. 237α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Φίλιππον.
13. φ. 240α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμια δύο εἰς τὸν πρωτόκλητον Ἀνδρέαν.
14. φ. 257α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς Ματθαῖον τὸν εὐαγγελιστήν.
15. φ. 260α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Λουκᾶν τὸν εὐαγγελιστήν.
16. φ. 263α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον τὸν εὐαγγελιστήν.
17. φ. 265α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον.
18. φ. 268α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ ἱερομάρτυρα Τιμόθεον.
19. φ. 271α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην.
20. φ. 276α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Ἰωάννην τὸν τῆς Κλίμακος.
21. φ. 281α Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.
22. φ. 287α Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Κύπρου ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

Ἐν φ. 188 β « Ἰδοὺ καὶ εἰς τὴν Ῥώμην Παῦλος. Τὸ δὲ μετέπειτα ποῦ; ζητῶ καὶ θέλω μαθεῖν. Εὔχεσθε δέ μοι ταύτην τὴν ἔφεσιν ἐκπληρωθῆναι ἵν' ἐκ τῶν μελιρρύτων λόγων τοῦ αὐτοῦ ἀρρύσομαι τὴν γνῶσιν ὥσπερ μέλισσα κηρίον ἐκ τῶν ἀνθέων. »

Ἐν φ. 204 β Κεφαλαίοις γράμμασι τάδε :
« Πιστοῖς φίλοις ὡς οὖσι Χριστοῦ δεσπότου
δοῦλος βραχὺς τῷ ὄντι μικρός τε σφόδρα
τολμῶν προσάδω ταῦτα τὴν δόξαν τρέμων. »

233. — Β 113. Σειραὶ πατέρων.

Μεμβρ. 36 × 24 αἰῶν. ια' φ. 252 κολοβ.

Σειρὰ τῶν ἁγίων πατέρων εἰς τοὺς τέσσαρας εὐαγγελιστὰς ἤτοι ἑρμηνεία αὐτῶν.

Ὁ Κῶδ. δυσανάγνωστος καὶ λίαν ἐφθαρμένος.

234. — Β 114. *Προφῆται.

Μεμβρ. 36 × 26 αἰῶν. ιβ' φ. 245 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Οἱ Προφῆται.
2. φ. 195α Ὁ Ἰώβ.
3. φ. 219α Παροιμίαι.
4. φ. 245α Ἐκκλησιαστής.

Ἑκάστου προφήτου προηγεῖται συνοπτικὴ ὑπόθεσις.

235. — Β 115. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 38 × 26 αἰῶν. ιβ' φ. 115 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλίαι (ξθ') εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.

236. — Β 116. *Γρηγορίου Νύσσης.

Μεμβρ. 40 × 29 αἰῶν. ιδ' (1330) φ. 202 ἀκέφ.

Γρηγορίου Νύσσης λόγοι.

1. φ. 1α Λόγος ἄνευ ἀρχῆς.
2. φ. 14α Εἰς Πουλχερίαν θυγατέρα Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως.
3. φ. 44α Εἰς τὸ « ὅταν ὑποταγήσεται αὐτῷ τὰ πάντα. »
4. φ. 49α Ἐκλογὴ μαρτυριῶν πρὸς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς παλαιᾶς μετά τινος ἐξεργασίας περὶ τῆς ἁγίας τριάδος ὅτι λόγον καὶ πνεῦμα ὁ θεὸς ἔχει κατὰ τὰς γραφάς, λόγον δὲ ἐνυπόστατον καὶ ζῶντα καὶ πνεῦμα ὡσαύτως.
5. φ. 56α Λόγος κατηχητικός.
6. φ. 77α Εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ.
7. φ. 93α Βίος τῆς μακαρίας Μακρίνης.
8. φ. 103α Ζήτησις περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Μακρίνης (κολοβός).
9. φ. 122α Θεωρία τῆς ἐκτεθείσης ἱστορίας.
10. φ. 149α Σιμπλικίῳ Τριβούνῳ κατὰ Ἀρειανῶν καὶ Ἀνομοίων καὶ Πνευματομάχων.
11. φ. 151α Ὀλυμπίῳ ἀσκητῇ περὶ τοῦ τί τοῦ χριστιανοῦ τὸ ἐπάγγελμα.

12. φ. 154α Πρὸς τοὺς ἀπαιτήσαντας ἀσκητὰς περὶ τοῦ τῆς εὐσεβείας σκοποῦ καὶ τοῦ ὅπως χρὴ συνεῖναι ἀλλήλοις καὶ συναγωνίζεσθαι ὑποτύπωσις.
13. φ. 164α Ὁμιλία πρός τε τοὺς ἀποτόμως καὶ ἀσυμπαθῶς κατακρίνοντας.
14. φ. 168α Πρὸς τοὺς ἀχθομένους ταῖς ἐπιτιμήσεσιν.
15. φ. 171α Περὶ φιλοπτωχίας καὶ εὐποιΐας.
16. φ. 174α Κατὰ τοκιζόντων.
17. φ. 178α Πρὸς τοὺς βραδύνοντας εἰς τὸ βάπτισμα.
18. φ. 182α Πρὸς Θεόφιλον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἀπολιναριστῶν.
19. φ. 183β Κατὰ Μανιχαίων διὰ δέκα συλλογισμῶν ὅτι τὸ κακὸν φθαρτὸν καὶ γενητὸν καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ὁ τούτου δὲ πατὴρ διάβολος οὐκ ἀγέννητος.
20. φ. 184α Εἰς τὴν ἑαυτοῦ χειροτονίαν.
21. φ. 185β Προτροπὴ νέων ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν παρθενίαν ἤτοι ὑπόθεσις τοῦ περὶ παρθενίας λόγου ἔχουσα κβ′ κεφάλαια.
22. φ. 204α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ.
23. φ. 210α Ἱερίῳ περὶ τῶν πρὸ ὥρας ἀναρπαζομένων νηπίων.
24. φ. 217α Κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβελλίου.
25. φ. 221α Εἰς τὴν φωτοφόρον καὶ ἁγίαν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

237. — Β 117. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Μεμβρ. 40 × 28 αἰῶν. ιϛ′ φ. 308 δίστηλ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τὰ εὑρισκόμενα.
1. Περὶ τῆς ἐν διαλέξεσιν εὐταξίας. 2. Περὶ θεολογίας καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων. 3. Περὶ θεολογίας λόγος Β′. 4. Εἰς ἑαυτὸν Α′. 5. Εἰς ἑαυτὸν Β′. 6. Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ἐπισκόπων παρουσίαν. 7. Περὶ φιλοπτωχίας. 8. Εἰς τὰ βάπτισμα. 9. Εἰς τὸ πάσχα Β′. 10. Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον. 11. Πρὸς Νεκτάριον ἀρχιεπίσκοπον Κ/πόλεως. 12. Πρὸς Κληδόνιον κατὰ Ἀπολιναρίου. 13. Κατὰ Ἀπολιναρίου πρὸς Κληδόνιον. 14. Κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλέως λόγοι στηλιτευτικοὶ δύο. 15. Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων. 16. Πρὸς παρθένον παραινετικός. 17. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου. 18. Πρὸς Εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος. 19. Σημασία εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ. 20. Μετάφρασις εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν. 21. Βίος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου συγγραφεὶς ὑπὸ Γρηγορίου πρεσβυτέρου Καισαρείας τῆς Καπαδοκίας.

238. — Β 118. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Μεμβρ. 38 × 27 αἰῶν. ι′ φ. 244 δίστηλ. ἀκέφ. κολ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τὰ εὑρισκόμενα.
1. φ. 1α Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.
2. φ. 8α Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.
3. φ. 33α Εἰς Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας.
4. φ. 44α Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.
5. φ. 48α Εἰς Κυπριανόν.
6. φ. 54α Κατὰ ἑλλήνων καὶ κατὰ Ἰουλιανοῦ.
7. φ. 78α Στηλιτευτικὸς Β′.
8. φ. 88α Πρὸς Κληδόνιον κατὰ Ἀπολιναρίου (λόγοι δυο).
9. φ. 93α Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου.
10. φ. 97α Πρὸς Κληδόνιον Β′ ἐπιστολή.
11. φ. 99α Ἀπολογητικὸς διὰ τὸ μὴ καταδέξασθαι αὐτὸν τὸν πρεσβύτερον.
12. φ. 118α Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ σωτῆρος.
13. φ. 128α Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.
14. φ. 129α Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς Μάμαντα τὸν μάρτυρα.
15. φ. 132α Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.
16. φ. 137α Εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν πατέρα.
17. φ. 138α Ἀπολογητικὸς ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονεῖτο Σασήμων· Ναζιανζοῦ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐγένετο.
18. φ. 140α Εἰς τὸν πατέρα καὶ εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον.
19. φ. 141α Εἰς Γρηγόριον τὸν ἐπίσκοπον.
20. φ. 143α Πρὸς τοὺς καλέσαντας καὶ μὴ ἀπαντήσαντας.
21. φ. 144α Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτήν.
22. φ. 149α Εἰς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας.
23. φ. 152α Πρὸς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.
24. φ. 158α Πρὸς Καισάριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
25. φ. 166α Εἰς τὴν ἀδελφήν.
26. φ. 171α Ἐπιτάφιος τοῦ πατρὸς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
27. φ. 183α Περὶ εἰρήνης (λόγοι γ′).
28. φ. 197α Περὶ τῆς εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσιν.
29. φ. 205α Πρὸς Ἀρειανούς.
30. φ. 209α Πρὸς Εὐνομιανούς.
31. φ. 212α Περὶ υἱοῦ (λόγοι β′).
32. φ. 224α Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
33. φ. 232α Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων.
34. φ. 235α Περὶ θεολογίας λόγος β′.
35. Εἰς τὸν κατάπλουν τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπιδημησάντων.
36. Πρὸς Κληδόνιον πρεσβύτερον κατὰ Ἀπολιναρίου.
37. Μετάφρασις εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν.

239. — Β 119. Λόγοι.

Μεμβρ. 36 × 26 αἰῶν. ιϛ′ φ. 190 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 2α Ἰωάννου Χρυσοστόμου πρὸς τὸν μακάριον Φιλόγονον.

2. φ. 9α Γρηγορίου Νύσσης περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ Πνεύματος καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.
3. φ. 17α Ἀστερίου Ἀμασείας Λόγος εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς τὴν Σωσάναν.
4. φ. 21α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ σωτῆρος.
5. φ. 30α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν καὶ εἰς τὰ ἐν Βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα νήπια.
6. 40α Βασιλείου Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ σωτῆρος.
7. φ. 50α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ἐν Βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου.
8. φ. 54α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν « οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ὑμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν ».
9. φ. 64α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Θεοφάνεια.
10. φ. 71α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.
11. φ. 80α Μαρτυρίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Λόγος εἰς τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.
12. φ. 120α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος εἰς τὴν ἀπαντὴν καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα.
13. φ. 133α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν παρείσδασιν τῶν ἁγίων νηστειῶν.
14. φ. 136α Βασιλείου ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.
15. 139α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.
16. φ. 143α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν παραλυτικόν.
17. φ. 152α Βασιλείου Σελευκείας Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ.
18. φ. 155α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν · ἐλέχθη ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ρωμανησίας.
19. φ. 165α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς εἰς τὸ ῥητὸν « παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ».
20. φ. 171α Βασιλείου Σελευκείας εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.
21. φ. 175α Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
22. φ. 183α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
23. φ. 189α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Τὰ φύλλα ἀπὸ τοῦ 113 μέχρι 190 χαρτῷα.

240. — B 120. *Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 35 × 27 αἰῶν. ιγ' φ. 306 δίστηλ. κολοβ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.
1. Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.
2. Βίος Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.
3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νεοφύτου.
4. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπ. Τιμόθεον.
5. Μαρτύριον Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.
6. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
7. Βίος τῆς ὁσίας Ξένης.
8. Βίος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
9. Βίος Ξενοφῶντος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
10. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
11. Βίος Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.
12. Μαρτύριον Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Γ

241. — Γ 1. Γεροντικόν.

Μεμβρ. 13 × 9 αἰῶν. ιε' φ. 347 κολοβ.

Γεροντικὸν οὗ ἡ ἀρχή : Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους τῷ κόσμῳ · ἀδελφέ μου εἰ ἀπετάξω τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ δέδωκας σεαυτὸν τῷ Χριστῷ τί πάλιν ἐν τῷ κόσμῳ ἀναστρέφεσθαι θέλεις.

Ἐν τέλει · « Σῶσον με κυρία μου Θεογεννῆτορ τὸν ἄθλιον καὶ ἀνάξιον ἱκέτην σου Κυρίων · σὺ δὲ ὁ ψάλλων εὔχου καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου διὰ τὸν Κύριον τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Ἰησοῦν τὸν γλυκύτατον δεσπότην Χριστόν «

Ἐν φ. 161 α « Τῷ γράψαντι ἀθλίῳ Κυρίωνι διὰ τὴν ἁγίαν τριάδα εὔχεσθέ μοι. »

242. — Γ 2. Μεγαλυνάρια.

Μεμβρ. 14 × 12 αἰῶν. ιδ' φ. 30.

1. φ. 1α Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ εἰς τὸν ἄμωμον (Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ).
2. φ. 19α Περικοπαὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελίων εἰς ἁγίους, προφήτας, μάρτυρας, ἱερομάρτυρας, εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον καὶ εἰς ὁσίους.

243. — Γ 3. Ἀσματικόν.

Μεμβρ. 17 × 11 αἰῶν. ιε' φ. 78 κολοβ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ἀσματικοῦ (Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια τὸν παράδεισον ἐσύλησεν) καὶ λήγει εἰς τὸ Δοξαστικὸν τῶν Βαΐων.

244. — Γ 4. Παρακλητική.

Μεμβρ. 19 × 14 αἰῶν. ια' φ. 78 ἀκέφ. κολοβ.

Παρακλητικὴ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ε' ᾠδῆς τῆς Κυριακῆς τοῦ β' ἤχου.

Τὰ ἐν αὐτῇ Σταυροαναστάσιμα διαφέρουσι τῶν ἐν τύπων.

245. — Γ 5. Τυπικόν.

Μεμβρ. 17 × 12 αἰῶν. ια' φ. 179 ἀκέφ. κολ.

1. φ. 1α Τυπικὸν (τοῦ ἁγίου Σάββα) Ἀρχ· « τούτων ἀπόλυσιν οὐ δεῖ τοὺς μοναχοὺς ποιεῖν συντυχίας πρὸς ἀλλήλους ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις ἀπέρχεσθαι κελλίοις καὶ σχολάζειν εἰς τὸ μικρὸν τρισάγιον ὃ παρελάβομεν. »
2. φ. 161α Ἀντίφωνα τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν.
3. φ. 165β Κοντάκια τοῦ ὅλου χρόνου τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν καὶ τῶν μεγάλων ἁγίων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς μέχρι τῶν ἁγίων πάντων.
4. φ. 176α Στιχηροκαθίσματα τῶν ἤχων ἤγουν Θεοτοκία καὶ Προσόμοια.

246. — Γ 6. Ἀποστολοευαγγέλια.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ι' φ. 179 κολοβ.

Αἱ καθ' ἅπαν τὸ ἔτος καὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ἀναγινωσκόμεναι ἀποστολικαὶ περικοπαὶ καὶ τῶν εὐαγγελίων.

Ἐν φ. 178 β « Βιβλίον τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου τοῦ κειμένου ἐν τῷ προσπόδῳ τοῦ Ἄθω μέρει καὶ ὅστις βουληθῇ ἀποσπάσαι αὐτὸ ἐχέτω τὰς ἀρὰς πάντων τῶν ἁγίων ὁμοίως καὶ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου. »

Τὰ τελευταῖα φύλλα 178 καὶ 179 παλίμψηστα.

247. — Γ 7. *Εὐχολόγιον.

Μεμβρ. 18 × 14 αἰῶν. ιβ' φ. 139 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰς εὐχὰς καὶ ἀκολουθίας κατ' ἰδίαν τάξιν διάφορον τῆς τῶν ἐντύπων καὶ οὐσιωδῶς τούτων διαφερούσας.

248. — Γ 8. Γεροντικόν.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ια' φ. 71 ἀκέφ. κολοβ.

Γεροντικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τὰς λέξεις « καὶ ταπεινώσεως ἕξις ἀδελφῷ πράγμα ποιεῖσαι. »

Περιέχει : 1. Ὀπτασίαν Κοσμᾶ τινος μοναχοῦ (φ. 11β). 2. Λόγον τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ (φ. 23), λόγον ὠφέλιμον περὶ φροντίδων (φ. 25), περὶ πειρασμῶν (φ. 28), λόγον Στεφάνου τοῦ Θηβαίου (φ. 30), ἐπιστολὴν τοῦ ἀββᾶ Μωϋσέως πρὸς μοναχόν (φ. 35), λόγον περὶ τῆς ἐκ ψυχῆς εὐχῆς (φ. 51), περὶ νηστείας (φ. 53), λόγον τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου (φ. 57), διδασκαλίαν ἀββᾶ Ἀμμῶνα (φ. 58), καὶ δύο διδασκαλίας τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ (φ. 59).

249. — Γ 9. Εἱρμολόγιον.

Μεμβρ. 20 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 89.

Εἱρμολόγιον τῶν η' ἤχων · ἐν ἀρχῇ τέσσαρα χαρτῷα φύλλα περιέχοντα ψαλμούς.

250. — Γ 10. Τόμος συνοδικός.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 40.

Τόμος συνοδικὸς κατὰ Βαρλαάμ.

251. — Γ 11. Κανόνες διάφοροι.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιβ φ. 186.

1. φ. 1α Ἀρχὴ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῶν ὀκτὼ ἤχων τῆς Παρακλητικῆς.
2. φ. 40α Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ.
3. φ. 71α Μικρὰ παράκλησις.
4. φ. 80β Κανόνες διάφοροι (εἰς τὸν Χριστόν, εἰς τὴν Θεοτόκον, εἰς ἀνομβρίαν, εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον).
5. φ. 109α Μεγαλυνάρια τοῦ μεγάλου Σαββάτου.
6. φ. 119β Στιχηρὰ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν καὶ τὰ Βάϊα.
7. φ. 128α Κοντάκια καὶ Δοξαστικὰ εἰς διαφόρους ἁγίους.
8. φ. 135 Στιχηρὰ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
9. φ. 138α Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου (εἴ τις εὐσεβής).
10. φ. 139α Ἰδιόμελα ἁγ. Ἀθανασίου καὶ Εὐαγγελισμοῦ.
11. φ. 140α Εὐχαὶ διάφοροι.
12. φ. 149α Δοξαστικὰ τῆς λιτῆς καὶ ἀπόστιχα.
13. φ. 156α Κανὼν τοῦ σεισμοῦ.
14. φ. 161α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον ἐπὶ ἐχθρῶν εἰσβολῇ.
15. φ. 168α Μεγάλη Παράκλησις.
16. φ. 174α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
17. φ. 182α Μεγαλυνάρια εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τέλει · « Διονυσίῳ τῷ ἱερομονάχῳ τῷ Θεταλιώτῃ καὶ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀναξίῳ καὶ τοῦ ζῆν εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ πατέρες ἅγιοι ἵνα σωθῇ καλῶς ἐν ὥρᾳ κρίσεως. »

252. — Γ 12. **Ἰδιόμελα.**

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. ι' φ. 83 ἀκέφ. κολοβ.

Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου μετὰ σημαδοφώνων, διαφέροντα οὐσιωδῶς τῶν ἐν τοῖς ἐντύποις.

253. — Γ 13. **Εὐχολόγιον.**

Μεμβρ. 20 × 14 αἰῶν. ια' φ. 220 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἀποστολοευαγγέλιον τῆς μεγάλης Πέμπτης.
2. φ. 20α Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρόλογος καὶ ἀκριβὴς διάταξις περὶ τοῦ μετὰ φρίκης καὶ κατανύξεως καθυπουργεῖν τοῖς θείοις μυστηρίοις.
3. φ. 21α Εὐχολόγιον.

Ἐν τέλει · « Ἔδωκέ με φίλος φύλλο καὶ τριαντάφυλλο καὶ φύλλα καὶ παράγγειλέ με ὁ φίλος φύλαττε τὸ φύλλον φίλε ὅσον ν' εὕθρης ἄλλον φίλον σὰν τοῦ φίλου σου τὸν φίλο. »
Αὐτόθι : « Ἐκ τῶν μαρμάρων σμάραγδος
ἐξ ἀκανθῶν τὸ ρόδον
τὰ κρίνα καὶ ὁ βάλσαμος
ἐκ τῶν φυτῶν προῆλθεν. »
Ἐν φ. 44 α « Μνήσθητι Κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Κυπριανοῦ μοναχοῦ. »

254. — Γ 14. **Μηναῖον Σεπτεμβρίου.**

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ια' φ. 104 ἀκέφ.

Περιέχει τὰς Ἀκολουθίας τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς παραλλασσούσας τῶν ἐντύπων.

255. — Γ 15. **Τριῴδιον.**

Μεμβρ. 21 × 13 αἰῶν. ι' φ. 268 κολοβ.

Τριῴδιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν πρὸς ἐπὶ πλέον Τριῴδιον ποίημα Ἰωσήφ.

256. — Γ 16. **Μηναῖον Σεπτεμβρίου.**

Μεμβρ. 19 × 14 αἰῶν. ια' φ. 224 κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν διάφορον τῶν ἐντύπων.

257. — Γ 17. ***Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.**

Μεμβρ. 19 × 13 αἰῶν. ια' φ. 129 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγοι ἀσκητικοί.
2. φ. 79α Ἐπιστολὴ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.
3. φ. 101α Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Κιτιώτου περὶ τοῦ πῶς δεῖ εἶναι τὸν μοναχόν.
4. φ. 103α Ἐρώτησις Θηβαίου καὶ ἀπόκρισις Σκητιώτου.
5. φ. 114α Τοῦ ἁγίου Μωϋσῆ Λόγος περὶ μνησικακίας.

258. — Γ 18. **Ἰωάννου τῆς Κλίμακος**

Μεμβρ. 19 × 14 αἰῶν. ια' φ. 165 ἀκέφ. κολοβ.

Ἰωάννου ἡγουμένου Σινᾶ Κλίμαξ.

Ἐν φ. 10 α « Προέδραμε ποτε Πέτρου Ἰωάννης, προτέτακται δὲ νῦν ὑπακοὴ μετανοίας; ὁ μὲν γὰρ προλαβὼν ὑπακοῆς, ὁ δὲ ἕτερος τῆς μετανοίας. »

259. — Γ 19. **Μηναῖον Μαΐου**

Μεμβρ. 21 × 17 αἰῶν. ια' (1047) φ. 155 ἀκέφ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν διάφορον ὅλως τῶν ἐντύπων.

Ἐν τέλει « Ἐτελειώθη χειρὶ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου μηνὶ ἀπριλίῳ β' Ἰνδ. ιε' ἔτει ϛφνε' (1047) ἡμέρα πέμπτη ὥρα ϛ'.
Νυκτός με Χριστὲ τῆς πανολέθρου πλάνης
ἐχθρῶν τε ρύσαις σῇ σοφῇ χειρουργίᾳ
βίβλῳ λιταῖς νῦν τῶν ἐν ταύτῃ κειμένων. »

260. — Γ 20. **Λεξικόν.**

Μεμβρ 19 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 224 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. Λεξικὸν κείμενον καθ' ὑποδιαίρεσιν στίχων καθυποτέτακται οὕτως τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου.
2. φ. 181α Ὅροι καὶ ὑπογραφαὶ κατὰ στοιχεῖον. Ἀρχ · « Ἀγαθόν ἐστιν οὗ πάντα ἐφίεται ».

261. — Γ 21. **Παρακλητική.**

Χαρτ. 19 × 15 αἰῶν. ιϛ' φ. 103 ἀκέφ. κολοβ.

Παρακλητικὴ περιέχουσα τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ ἀκολουθίαν. διαφέρει μικρὸν τῆς ἐντύπου.

262. — Γ 22. **Παρακλητική.**

Μεμβρ. 20 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 110 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴς ἀνήκουσαν αὐτῇ ἀκολουθίαν.

263. — Γ 23. **Ἀββᾶ Ἰσαάκ.**

Μεμβρ. 19 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 106 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγοι ἀσκητικοί (η').

264. — Γ 24. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 96.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ἁγίου Νικήτα συγγραφεὶς ὑπὸ Θεοστηρίκτου μοναχοῦ.
2. φ. 35β Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.
3. φ. 47α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα καὶ τετρακισχιλίων διακοσίων πεντήκοντα δύο τῶν ἐν Νιγρὰν τῇ πόλει μαρτυρησάντων καὶ διήγησις ἐν ἱστορίας εἴδει τῶν κατὰ τὸν Ὁμηρίτην πεπραγμένων. Ἀρχ· « Ἔτος ἤδη πέμπτον ἐνειστήκει τῷ εὐσεβεῖ Ἰουστίνῳ. »
4. φ. 72β Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Δημητρίου περὶ Μαρινιανοῦ τοῦ ὑπάρχου.
5. φ. 90α Μαρτύριον ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

265. — Γ 25. Τριῴδιον.

Μεμβρ. 22 × 15 αἰῶν. ιγ' φ. 68 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν μετὰ μικρᾶς παραλλαγῆς τῶν ἐντύπων.

266. — Γ 26. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Μεμβρ. 20 × 14 αἰῶν. ιβ' φ. 65 ἀκέφ. κολοβ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι γ' · ὁ α' ἄνευ ἀρχῆς ὁ β' εἰς τὰ ἅγια φῶτα (φ. 7α), καὶ ὁ γ' εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα (φ. 25-65).

267. — Γ 27. Κοντάκια Ρωμανοῦ.

Μεμβρ. 21 × 15 αἰῶν. ια' φ. 108 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ Κοντάκιον καὶ οἶκοι (ε') εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
2. φ. 10α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ὕμνος ».
3. φ. 14α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον (οἶκοι ε').
4. φ. 17α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ φῶτα οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ » (οἶκοι ιη').
5. φ. 20β Τοῦ αὐτοῦ τῇ ἐπαύριον τῶν Φώτων οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ὕμνος ».
6. φ. 26α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀντώνιον (οἶκοι ε').
7. φ. 34α Τοῦ αὐτοῦ εις τὴν Ὑπαπαντὴν οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ τὸ ἔπος ».
8. φ. 39α Τοῦ αὐτοῦ Τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων (οἶκοι ε').
9. φ. 43α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν οὗ ἡ ἀκροστιχις « εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν ».
10. φ. 61β Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (οἶκοι κγ').
11. φ. 67β Κοντάκια καὶ οἶκοι τοῦ Τριῳδίου.
12. φ. 68α Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Θρῆνος ».
13. φ. 69β Ἀναστασίου μοναχοῦ ἕτερα Κοντάκια καὶ οἶκο. ψαλλόμενα τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Ν' ὧν ἡ ἀκροστιχίς « Ἀναστασίου τοῦ ταπεινοῦ αἶνος ».
14. φ. 73α Ρωμανοῦ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ τὸ ἔπος ».
15. φ. 78α Τοῦ αὐτοῦ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ψαλμός ».
16. φ. 81 Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου οὗ ἡ ἀκροστιχίς « εἰς τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ ».
17. φ. 88α Ρωμανοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ».
18. φ. 93α Τοῦ αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ πάσχα οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ψαλμός ».
19. φ. 103α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνάληψιν οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ».

268. — Γ 28. Κοντάκια Ρωμανοῦ.

Μεμβρ. 19 × 15 αἰῶν. ια' φ. 230 ἀκέφ. κολοβ.

Καὶ ὁ παρὼν Κῶδ. ὡς καὶ ὁ προηγούμενος περιέχει Κοντάκια καὶ οἴκους κεκολοβωμένους ὧν οἱ πλεῖστοι Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ. Ἐνταῦθα ἀναγράφομεν τὰ Κοντάκια τὰ ἔχοντα πλείονας τῶν τριῶν Οἴκων.

1. φ. 5α Τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου (Σεπτεμ. κ') οἶκοι τέσσαρες.
2. φ. 9α Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Σεπτ. κς') οἶκοι ε'.
3. φ. 29α Τοῦ ἁγίου Δημητρίου (Ὀκτωβρ. κς') Οἶκοι ε'.
4. φ. 31α Ἕτεροι τοῦ ἁγίου Δημητρίου Οἶκοι γ'.
5. φ. 32α Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων (Νοεμβρ. α') Οἶκοι ε'.
6. φ. 33α Ἑτερου Κοντάκιον καὶ Οἶκοι γ' εἰς τοὺς αὐτούς.
7. φ. 49α Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (Νοεμβρ. κα') Κοντάκια β', οἶκοι ς'.
8. φ. 54α Τοῦ Πέτρου Ἀλεξανδρείας (Νοεμβρ. κε') Οἶκοι ς'.
9. φ. 72α Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ τῇ Κυριακῇ τῶν προπατόρων Κοντάκιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ὁ ψαλμός οὗτος ».
10. φ. 77α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ὕμνος ».
11. φ. 83α [Τοῦ αὐτοῦ] τῇ ἐπαύριον τῶν Χριστουγέννων οἶκοι ε'.

12. φ. 84α Τοῦ αὐτοῦ τῶν μεθεόρτων οὗ ἡ ἀκροστιχίς « ὁ ὕμνος Ρωμανοῦ ».
13. φ. 89α Τοῦ ἁγίου Βασιλείου (Ἰαν. α′) Κοντάκια β′, οἶκοι δ′.
14. φ. 91α Τοῦ Ρωμανοῦ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ».
15. φ. 96α [Τοῦ αὐτοῦ] τῇ ἐπαύριον τῶν Φώτων οἶκοι ς′.
16. φ. 105α Τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου Κοντάκια β′, Οἶκοι ς′.
17. φ. 110α Τοῦ Χρυσοστόμου Οἶκοι δ′.
18. φ. 116α Ρωμανοῦ εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ».
19. φ. 130 Τοῦ αὐτοῦ τῶν ἁγίων μ′ μαρτύρων (Φεβρ. 9) οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ. »
20. 171α Εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου (Ἰουν. κδ′) Οἶκοι ς′.
21. φ. 173α Ρωμανοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου (Ἰουν. κθ′) οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ὁ ψαλμός. »
22. φ. 192α Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν οὗ ἡ ἀκροστιχίς « εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. »
23. φ. 197α Ἕτερον Κοντάκιον καὶ Οἶκοι β′ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
24. φ. 198α Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Κ. »
25. φ. 199α « Ἕτερον Κοντάκιον καὶ Οἶκοι γ′ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
26. φ. 206α Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου Κοντάκια β′, Οἶκοι ε′.
27. φ. 209. Ρωμανοῦ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ. »
28. φ. 211α Τοῦ αὐτοῦ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ τὸ ἔπος. »
29. φ 219α Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου οὗ ἡ ἀκροστιχίς « εἰς τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ. »
30. φ. 222α Τῆς Μεσονηστίμου οὗ ἡ ἀκροστιχίς « τοῦ ταπεινοῦ »
31. φ. 225α Εἰς τὸν Λάζαρον Οἶκοι ζ′.
32. φ. 226α Ρωμανοῦ εἰς τὰ Βαΐα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς « εἰς τὰ Βαΐα Ρ. »

269. — Γ29. Κατάστιχον.

Μεμβρ. 17 × 12 αἰῶν. ιϛ′ φ. 158.

Κατάστιχον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Σκηριανοῦ πρὸς τοὺς ἐν Χριστῷ μου ἀδελφούς.

Περιέχει ὀνόματα συνδρομητῶν κατ′ ἀλφάβητον καὶ κατὰ πατρίδας καὶ ἐπιτηδεύματα.

Ὁ Κῶδ. παλίμψηστος· περιεῖχε τὸ πρῶτον εὐαγγέλια.
Ἐν φ. 127 β « Καγὼ Ἰωάννης ὁ ταπινὸς καὶ δοῦλος τοῦ μοναστηρίου ἔγραψα ταῦτα πούχη μητέρα μου εἰς τὸ μοναστῆρι τῆς ἁγίας Λαύρας τὸ ὄνομα αὐτῆς Εἰρήνης ὑποσχέθηκα καὶ ἐγὼ νὰ ὑπογράφω ἐγὼ νὰ τὴν ἔχῃ παντοῦ τὸ αὐτὸ μοναστήριον εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν. »

270. — Γ30. Τετραευάγγελον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ις′ φ. 449.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.
2. φ. 226α Αἱ Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων.
3. φ. 279α Αἱ Καθολικαὶ ἐπιστολαί.
4. φ. 305α Αἱ ιδ′ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
5. φ. 428α Οἱ Μακαρισμοὶ τῶν η′ ἤχων.

Ἐν φ. 2 β
« Ἠδεῖς ποταμοὺς τέτταρας ὧδε βλέπων
πηγῆς ῥεούσης σωστικὰς ἀναβλύσεις
σοφοὺς μαθητὰς πανσόφου διδασκάλου
πίνε προσιὼν τὴν θεόρρυτον χάριν·
Ἀνθρωπικὸν πρόσωπον Ματθαῖος φέρει
λέοντος εἶδος εἰκονίζει τὸν Μάρκον
Λουκᾶν ὁ μόσχος γνησίως ὑπογράφει
ὡς ἀετὸν σκόπει δὲ τὸν Ἰωάννην·
Τῶν ἀκανθῶν με καὶ παθῶν με ποικίλων
κάθαρον ὡς εὔσπλαγχνος ὡς παντοκράτωρ
ὦ σύνθρονε ξύμμορφε τοῦ θεοῦ λόγε
δάκρυα κατάνυξιν αὐγὴν καρδίας
πάρασχέ μοι τέλος τε χρηστὸν Χριστέ μου
τῷ πρὸς τέλος φθάσαντι τῆς δε τῆς βίβλου
Ἰωνᾷ τῷ τάλανι καὶ παναθλίῳ. »

271. — Γ31. Γεροντικόν.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ιγ′ φ. 206 ἀκέφ κολοβ.

1. φ 1α Γεροντικόν.
2. φ. 39β Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸ « πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. »
3. φ. 48α Βασιλείου τοῦ μεγάλου περὶ τοῦ δεῖ τὴν εὐχὴν προτιθέναι πάντων.
4. φ. 52β Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Χίλωνα ἴδιον αὐτοῦ μαθητήν.
5. φ. 56β Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς παρθένον ἐκπεσοῦσαν.
6. φ. 60α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τό « εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ».
7. φ. 66β Τοῦ αὐτοῦ ὅτι διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν θείων μυστηρίων τῷ Κυρίῳ πνευματικῶς ἑνούμεθα.
8. φ. 69α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ πάντοτε νήφειν καὶ ἐγρηγορέναι.
9. φ. 70β Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. »
10. φ. 75α Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν.
11. φ. 81α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων ὅπως αἱ περὶ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιΐαι ὀνίνησιν.
12. φ. 94β Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.
13. φ. 98β Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ φιλοπτωχίας.

14. φ. 118α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Λόγος περὶ νηστείας.

15. φ. 120β Παλλαδίου ἐπισκόπου Ἑλενοπόλεως ἐπιστολὴ Λαύσῳ Πρεποσίτῳ.

16. φ. 125α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐκ τῶν τοῦ κατὰ Ματθαῖον ῥητῶν ἐν ᾧ καὶ ἠθικαὶ παραινέσεις.

17. φ. 129α Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας περὶ ξενιτείας.

18. φ. 143α Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.

19. φ. 200α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ παραινέσεις (3).

272. — Γ 32. Ἀββᾶ Ἰσαάκ.

Μεμβρ. 21 × 15 αἰῶν. ιγ' φ. 113 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγοι ἀσκητικοί.

2. φ. 44α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος ἀσκητικός.

3. φ. 59α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Φεβρωνίας.

4. φ. 77α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ Λόγος περὶ ἀγάπης καὶ εἰς τὸν σταυρὸν καὶ τὴν δευτέραν παρουσίαν.

5. φ. 97α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Μακαρίου.

6. φ. 109α Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ Λόγος περὶ ἐξόδου τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος.

7. φ. 111α Λόγος ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.

Ἐν ἀρχῇ πέντε φύλλα μεμβραν· περιέχοντα λόγους περιληπτικοὺς τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τεμάχιον τοῦ Διαδόχου « προσήκει δὲ λυπεῖσθαι ἡμᾶς εγκαταλειφθέντας ἵνα πλεῖον ταπεινωθῶμεν καὶ ὑποταγῶμεν τῇ δόξῃ Κυρίου. »

273. — Γ 33. Γεροντικόν.

Μεμβρ. 20 × 13 αἰῶν. ιγ' φ. 190 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Γεροντικόν.

2. φ. 10α Θαῦμα γενόμενον ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὠφέλιμον καὶ παράδοξον (περὶ πρεσβυτέρου τινος καὶ διακόνου ἐχόντων ἀγάπην μεταβληθεῖσαν εἰς μίσος).

3. φ. 14α Διηγήματα περὶ σωφροσύνης, περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν, περὶ ἀββᾶ Δανιὴλ καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ (φ. 16), περὶ γαστριμαργίας (φ. 19), περὶ ὑπερηφάνων (φ. 19β).

4. φ. 20α Τοῦ ἁγίου Σωφρονίου ἐκ τοῦ Λιμωναρίου Ἀρχ· « Ἀπὸ τεσσάρων μιλίων Δαμασκοῦ χωρίον ἐστι λεγόμενον Βαρσατάς. »

5. φ. 21α Καθολικὴ διδασκαλία περὶ λαϊκῶν.

6. φ. 30β Περὶ ἐπισκόπου τινος ἐκπεσόντος.

7. φ. 32α Περὶ διαφόρων πολέμων τοῦ πονηροῦ.

8. φ. 34α Περὶ τοῦ τυράννου Φωκᾶ δι' ὃν ἤκουσέ τις τῶν ἁγίων φωνὴν ἐκ θεοῦ « οὐχ εὗρον χείρω δώσω γὰρ ὑμῖν ἄρχοντα κατὰ τὰς καρδίας ὑμῶν. »

9. φ. 35α Τοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ πρὸς Κάστορα ἐπίσκοπον περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀνατολὴν κοινοβίων.

10. φ. 36α Βίβλος τῶν παραινέσεων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ.

Ἀρχ· « Γέγονέ τις ἀνὴρ ἐν τῇ ἀνατολῇ ὀνόματι Ἐφραίμ. »

11. φ. 52α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀσκητικὸς πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων καὶ τιμὰς ἀπαιτούντων.

12. φ. 63α Τοῦ αὐτοῦ παραινέσεις ἀσκητικαί.

13. φ. 89α Διηγήματα διάφορα πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐκ τῆς πορνίας ἡμῖν ἐπανισταμένων πολέμων.

14. φ. 102α Περὶ ἀκτημοσύνης ἐν ᾧ δεῖ καὶ τὴν πλεονεξίαν φυλάττεσθαι.

15. φ. 106α Διηγήματα διάφορα πρὸς ὑπομονὴν καὶ ἀνδρείαν ἡμᾶς ἐπαλείφοντα.

16. φ. 131α Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ κεφάλαια. Ἀρχ. « Ἡσυχίαν ἄσκει καὶ ἀπὸ πολυλογίας φύλαξαι. »

17. φ. 132α Ἐκ τοῦ Λειμοναρίου γεροντικὰ πάνυ ὠφέλιμα.

18. φ. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἀρχ. « Ἐγγὺς τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ὄρος ἐστιν καλούμενον τόπος τῆς κιβωτοῦ. »

19. φ. 181α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου Λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.

Ὁ Κῶδ. ἐν πολλοῖς κατεστραμμένος.

274. — Γ 34. Βίβλος παραινέσεων.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 148 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει λόγους ἀσκητικοὺς παραινετικοὺς καὶ ἀσκητικὰ κεφάλαια ἑκατόν (φ 113).

Ὁ Κῶδ. ἐν πολλοῖς ἐφθαρμένος.

275. — Γ 35. Βασιλείου τοῦ μεγάλου

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιγ' φ. 46 ἀκέφ. κολοβ.

1. Κεφάλαια τῶν μικρῶν ἀσκητικῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

2. φ. 37α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀποταγῆς βίου καὶ ἀσκήσεως διατύπωσις καὶ τῆς ἀληθοῦς παρθενίας.

3. φ. 45α Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια τῶν μικρῶν ἀσκητικῶν.

276. — Γ 36. Γρηγεντίου βίος.

Μεμβρ. 21 × 17 αἰῶν. ιγ' φ. 106 ἀκέφ. κολοβ.

Βίος τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου ἐπισκόπου Αἰθιοπίας ἢ διάλογος Γρηγεντίου καὶ Ἑρβὰν τοῦ Ἑβραίου.

277. — Γ 37. Λόγοι.

Μεμβρ. 20 × 15 αἰῶν ιδ' φ. 210.

1. φ. 1α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ... ἐκ τῶν κατὰ Εὐνομίου.

2. φ. 5α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν περὶ τῆς ὁμοουσίου τριάδος.

3. φ. φ. 15α Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἐκ τοῦ περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως.

4. φ. 23α Μαξίμου ἐκ τοῦ περὶ πῶς ἐνῴκισεν ὁ Θεός.

5. φ. 25α Τοῦ Νύσσης μαρτυρίαι ἐκ τοῦ Κατηχητικοῦ.

6. φ. 26α Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους.

7. φ. 30α Μιχαὴλ τοῦ Συγκέλλου Ἱεροσολύμων λίβελλος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

8. φ. 33α Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἕξ συνόδων.

9. φ. 38α Ἀναστασίου Ἀποκρίσεις (18) πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων.

10. φ. 137α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ.

11. φ. 146α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια (λόγοι τρεῖς).

12. φ. 152α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι εἰς τὸ ἅγιον πάσχα (δύο).

13. φ. 158α Ἰδιόμελα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἁγίων πάντων (μετὰ σημαδοφώνων).

14. φ. 161α Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασίας ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας.

15. φ. 176β Ὁμολογία Θεοδοσίου ἀρχιφερεκίτου τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχ. « Ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ βασιλέως γέγονεν ἄνθρωπός τις ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων. »

16. φ. 187α Γεροντικόν.

278. — Γ 38. Νείλου ἐπιστολαί.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ιδ΄ φ. 331 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος (ἀκέφαλος) τοῦ ὁσίου Νείλου

2. φ. 31β Νείλου ἐπιστολαί.

3. φ. 73α Ὀλυμπιοδώρου ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν (μετὰ 12 ὑποθέσεων τῶν κεφαλαίων).

4. φ. 136α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου πρὸς Θεοχάριστον περὶ τοῦ πῶς καὶ ποίῳ τρόπῳ συμβολικῶς εἰκονίζει τὸν ἄνθρωπον ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία.

5. φ. 140α Ἐρώτησις πρὸς τὸν ἅγιον Μάξιμον : Πάλιν γέγραπται ἐν τῷ δευτέρῳ Ἔσδρα « καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν ἐληλύθασιν ἐπιγνῶναι τίς ἡ φωνὴ τῶν σαλπίγγων » κέ τί ἄρα σημαίνει ταῦτα καὶ μάλιστα ὁ φθόνος δι' ὅν οὐκ ἠθέλησαν συνοικοδομῆναι αὐτοῖς τοὺς τῷ αὐτῷ θρησκεύοντας Θεῷ; Ἀπόκρισις.

6. φ. 143α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « πολλὰ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη ».

7. φ. 144α Τοῦ μακαρίτου Θεοδωρίτου περὶ προνοίας.

8. φ. 212α Περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἐνανθρωπήσεως καὶ ὅτι ἄνωθεν ὁ Θεὸς οὐκ Ἰουδαίων μόνον ἀλλὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων κηδόμενος διετέλεσεν.

9. φ. 224α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τὴν ἑξαήμερον.

10. φ. 292α Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου.

Ἀρχ · « Κλήμης Ἰακώβῳ τῷ Κυρίῳ ἐπισκόπῳ καὶ ἐπισκόπων ἐπισκόπῳ διέποντι δὲ τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ ».

279. — Γ 39. Ἀββᾶ Ἰσαάκ

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ. φ. 238 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγοι (92) · ἐκ τούτων οἱ πρῶτοι πέντε ἐξέπεσον καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἕκτου.

2. φ. 160α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου παραινέσεις πρὸς μοναχούς.

3. φ. 163α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον Λόγοι ψυχωφελεῖς κεφαλαιώδεις περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς τά λεγόμενα ἀντιρρητικὰ καὶ εὐκτικά (ἑκατοντάδες κεφαλαίων δύο).

4. φ. 185α Περὶ τῶν ἐκλειπόντων καὶ πάλιν ὑποστρεφόντων ὅτι κατὰ θείαν οἰκονομίαν τοῦτο γίνεται καὶ ὅτι πολλάκις οἱ ἁμαρτωλοὶ ἔτι ἐμπνέοντες τὰ ἐν ᾅδῃ ὁρῶντες δικαιωτήρια καὶ τοὺς δαίμονας τρέμουσι καὶ οὕτω τοῦ σώματος διαζεύγνυνται (ἐκ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Πέτρου καὶ Ἐφραίμ).

5. φ. 189α Τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ περὶ ἀγάπης τέσσαρες ἑκατοντάδες κεφαλαίων πρὸς Ἐλπίδιον πρεσβύτερον.

6. φ. 224α Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαιώδεις λόγοι περὶ θεολογίας καὶ ἀλληγορικὸς περὶ ἀρετῶν, ἑκατοντὰς πέμπτη.

280. — Γ 40. Λόγοι ἀσκητικοί.

Μεμβρ. 23 × 13 αἰῶν. ιδ΄ φ. 240.

1. φ. 1α Τοῦ ἁγίου Ἡσαΐου λόγοι ὠφέλιμοι.

2. φ. 20α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγος ἐν τίνι φυλάττεται τὸ καλὸν τῆς μοναχικῆς πολιτείας καὶ τίς ὁ τρόπος τῆς τοῦ θεοῦ δοξολογίας.

3. φ. 21α Περὶ τοῦ ᾅδου.

4. φ. 25α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Φιλήμονος.

5. φ. 38α Τοῦ ἀββᾶ Νείλου περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν κεφάλαια δέκα.

6. φ. 40α Διάλεξις ἁγίων γερόντων πρὸς ἀλλήλους.

7. φ 47α Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν.

8. φ. 51β Λόγος ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου.

9. φ. 61α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος.

Ἀρχ · « Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος

ἤγουν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος διπλᾶς ἔχει καὶ τὰς αἰσθήσεις ».

10. φ. 65α Ἐκ τῆς β' ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου.

Ἀρχ· « Τῶν ἀκουόντων τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ ποιούντων ἀγαθὸν καρπὸν· σημεῖα ἐν αὐτοῖς εἰσί τάδε ».

11. φ. 69α Τοῦ ὁσίου Νείλου περὶ τῶν ὀκτὼ κακιῶν.

12. φ. 76α Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια ρν' περὶ προσευχῆς.

13. φ. 86α Τοῦ αὐτοῦ περὶ λογισμῶν κεφάλαια κγ'.

14. φ. 94α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί (53) πρὸς μονάζοντας.

15. φ. 100α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου μοναχοῦ περὶ νόμου πνευματικοῦ κεφάλαια τιδ'.

16. φ. 107α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι.

17. φ. 121α Φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου Ἀσκητικά.

18. φ. 137α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι τῇ τῆς καρδίας φυλάξει συμφυλάσσονται καὶ αἱ θεῖαι τοῦ Χριστοῦ ἐντολαί.

19. φ. 144α Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου περὶ ἀσκητικῆς ζωῆς καὶ νήψεως.

20. φ. 145α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῶν κεφαλαιώδεις δύο ἑκατοντάδες.

21. φ. 177α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.

22. φ. 178α Ἕτερα κεφάλαια (σμβ') τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

23. φ. 201α Τοῦ μακαρίου ἀββᾶ Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ κεφάλαια ρ' περὶ πράξεως γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς καὶ περὶ πίστεως ἐλπίδος καὶ ἀγάπης.

24. φ. 239β Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος ἀσκητικός.

Τὰ φύλλα ἀπὸ 69-120 χαρτῷα.

281. — Γ41. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 23 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 71 ἀκέφ. κολοβ.

Κλίμαξ Ἰωάννου ἡγουμένου Σινᾶ.

282. — Γ42. Μάρκου μοναχοῦ.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 203.

1. φ. 1α Μάρκου μοναχοῦ λόγοι ἀσκητικοί.

2. φ. 139α Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς κεφάλαια πρακτικὰ περὶ γνώσεως καὶ διακρίσεως.

Ὁ Κῶδ. λίαν δυσανάγνωστος.

283. — Γ43. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιβ. φ. 160 κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ πατρὶ Κοσμᾷ ἐπισκόπῳ τοῦ Μαϊουμᾶ ἐλάχιστος Ἰωάννης ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

2. Τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ὄντως φιλοσόφου ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

3. φ. 131α Θεοδώρου ἐπισκόπου Χαρρῶν τοῦ ἐπίκλην Ἀβουνὴρ πρὸς τὸν τῆς Ἐμέσης αἰτησάμενον ἀπόδοσιν ἀπὸ λογισμῶν εἰ ἔστι θεός (διάλεξις μεταξὺ πιστοῦ καὶ ἀπίστου).

4. φ. 135α Τοῦ αὐτοῦ ἐρωταποκρίσεις.

5. φ. 137α Ἐρώτησις Ἀράβων, ἀπίστου καὶ ἀγαρηνοῦ πρὸς τὸν αὐτόν.

6. φ. 138α Τοῦ αὐτοῦ διάλεξις πρὸς Ἰουδαίους.

7. φ. 140α Ἐρώτησις Νεστοριανοῦ πρὸς ὀρθόδοξον.

8. 141α Τοῦ αὐτοῦ Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων τῶν κοινῶν τῆς ἁγίας τριάδος καὶ τῶν ἰδίων ἑκάστου τῆς τριάδος.

9. φ. 142α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι πέντε ἐχθροὺς ἔχομεν ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ σωτὴρ ἐλυτρώσατο.

10. φ. 146α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν πρὸς τοὺς σαρακηνοὺς ἀντιρρήσεων διὰ φωνῆς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

11. φ. 148α Βεβαίωσις τοῦ χριστιανισμοῦ ἐκ τῶν ἐλαττόνων τοῦ κηρύγματος φωνῶν.

12. φ. 149β Δόγμα δεικνύον εἶναι τὸν εὐλογημένων ἄρτον σῶμα Χριστοῦ.

13. φ. 152α Ὅτι ἐχθρός ἦν τοῦ Θεοῦ ὁ Μωάμετ καὶ ὅτι ὑπὸ δαίμονος ὠχλεῖτο.

14. φ. 152β Ἀπόδειξις ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν ὁμοούσιον συνάναρχον καὶ συναΐδιον.

284. — Γ 44. Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου.

Μεμβρ. 12 × 16 αἰῶν. ι' φ. 214 ἀκέφ.

1. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολαί 852 (ἐξ ὧν αἱ 15 πρῶται ἐλλείπουσιν).

2. φ. 139α Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς ἠθικαὶ ὁμιλίαι (3).

3. φ. 144β Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ ζ' ψαλμοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς περὶ εὐχῆς καὶ ἐκ τῆς παραβολῆς τοῦ πλουσίου, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους ὁμιλίαι.

4. φ. 150α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ ἁγιοπολίτου καὶ ποιητοῦ.

Ἀρχ· « Νόμος ἐστὶ παλαιὸς καὶ καλῶς ἔχων ».

5. φ. 158α Κεφάλαια (19) περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.

6. φ. 166α Τοῦ ἁγίου Βασιλείου περὶ μοναχῶν.

7. φ. 169α Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν

ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ ἁγίᾳ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία.

8. φ. $175^β$ Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παϊσίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ. Ἀρχ. « Ὥσπερ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ».

9. φ. $202^α$ Πίναξ βιβλίου πάνυ ὠφέλιμος κεφ. κδ' (περὶ διαφόρων ἠθικῶν ἀρετῶν).

10. φ. $207^α$ Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τοῦ μακαρίου Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν μέγαν Εὐσέβιον Ἀλεξανδρείας.

11. φ. $207^β$ Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ περὶ ψαλμῳδίας καὶ εὐχῆς.

Ὁ Κῶδ. ἅπας παλίμψηστος.

285. — Γ 45. *Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 23 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 326.

1. Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου ἡγουμένου τῆς Ῥαϊθοῦ πρὸς Ἰωάννην ἀξιάγαστον τοῦ Σινᾶ ὄρους ἡγούμενον.

2. Τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ὄντος μεγάλου μοναχοῦ τοῦ γενομένου ἡγουμένου ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Σινᾶ, τὸ ἐπίκλην Σχολαστικοῦ, λόγος ἀσκητικός, οὗ ἡ ἐπωνυμία φωτισμός, ὃν καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾷ Ἰωάννῃ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Ῥαϊθοῦ προτραπεὶς ἤτοι αἰτηθεὶς παρ' αὐτοῦ. (Λόγοι τριάκοντα).

286. — Γ 46. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 319 ἀκέφ. κολοβ.

Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμούς.

287. — Γ 47. Πεντηκοστάριον.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιβ' φ. 168 κολοβ.

Περιέχει τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν μόνον τὰς Ἀκολουθίας, τῶν δὲ καθημερινῶν τὰ τριῴδια τοῦ Ἰωσήφ.

288. — Γ 48. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 20 × 15 αἰῶν. ιδ' δίστηλ. φ. 211.

Περιέχει τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 198 α « Εὐθυμίῳ τλήμονι χριστέ μου σῶσον. »

289. — Γ 49. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 138 κολοβ.

Περιέχει τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

290. — Γ 50. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 136 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

291. — Γ 51. Παραινέσεις.

Μεμβρ. 20 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 183 δίστηλ. ἀκέφ.

Παραινέσεις ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς καὶ ἰδίως ἐκ τῶν Παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος, ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ, τοῦ ᾄσματος τῶν ᾀσμάτων, καὶ τῆς Σοφίας Σειράχ. ἐν τέλει τῶν Παροιμιῶν (φ. $39^β$) προστίθεται « Αὗται αἱ παιδεῖαι Σολομῶντος ἀδιάκριτοι ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ».

292. — Γ 52. Διονυσίου Ἀθηνῶν.

Μεμβρ. 19 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 127 ἀκέφ. κολοβ.

1. [Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου] περὶ τῶν θείων μυστηρίων Πολυκάρπῳ ἱεράρχῃ ἐπιστολὴ ζ'. Ἀρχ. « Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα πρὸς ἕλληνας ».

2. φ. $49^α$ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον Ἐφέσου περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. (Κεφάλαια ιε').

293. — Γ 53. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 169 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

294. — Γ 54. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 21 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 261 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

295. — Γ 55. Εὐαγγέλια.

Μεμβρ. 22 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 164 διστηλ. ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

296. — Γ56. **Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας.**

Μεμβρ. 20 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 104 ἀκέφ. κολοβ.

Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Βουλγαρίας α) ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον (φ. 1-48). β) εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην (φ. 49-104).

297. — Γ57. **Πράξεις τῶν ἀποστόλων.**

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 220 κολοβ.

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις των ἀποστόλων.
2. φ. 72α Ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα.
3. φ. 102α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

298. — Γ58. **Εὐαγγέλιον.**

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ι' φ. 265 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

299. — Γ59. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.**

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ι' φ. 56. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιστολαί (234 ἐξ ὧν αἱ 168 ἐξέπεσον).
2. φ. 33β Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπιστολαί. α) πρὸς Εὐστάθιον φιλόσοφον ἀπὸ Ἀντιοχείας πρὸ τοῦ πρεσβύτερον κατασταθῆναι· ἐν ᾗ καὶ τὸ περὶ εἱμαρμένης διασύρει δοξάριον (Ἐν ὅλω ἐπιστολαί κδ').

300. — Γ60. **Διήγησις.**

Μεμβρ. 20 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 168 ἀκέφ. κολοβ.

1. Ἐν ἀρχῇ κείμενον κολοβὸν ἀδήλου ἀρχόμενον οὕτω : ἀξιοῦντες πεισθέντας ἡμᾶς κοινωνῆσαι τῷ Ἀττικῷ παρασιωπήσαντας τὴν Ἰωάννου δίκην.
2. Διήγησις περὶ βίου καὶ πολιτείας τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· κατ' ἐρώτησιν διακόνου τινος Θεοδώρου ὀνόματι καὶ ἀπόκρισιν ἐπισκόπου.

301. — Γ61 **Παροιμίαι Σολομῶντος.**

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιε' φ. 61 ἀκέφ. κολοβ.

1. Αἱ Παροιμίαι Σολομῶντος.
2. Αἱ προφητεῖαι τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Ὁ Κῶδ. σιτόβρωτος καὶ ἐφθαρμένος.

302. — Γ62. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.**

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 96 ἀκέφ. κολοβ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι : α) εἰς τοὺς Μακκαβαίους· β) εἰς Κυπριανὸν ὅτε ἐξ ἀγροῦ ἐπανῆκε μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν (φ. 4β)· γ) εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης (φ. 8α)· δ) εἰς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον (φ. 13α)· ε) εἰς τοὺς πολιτευομένους καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον (φ. 17)· ς) εἰς τὸν α' τῶν εἰρηνικῶν ἐπὶ τῇ ἑνώσει τῶν μοναζόντων (φ. 20)· ζ) εἰς τὸν β' τῶν εἰρηνικῶν (φ. 23)· η) εἰς τὸν περὶ τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσιν εὐταξίας (φ 28)· θ) εἰς τὸ μέγα ἀπολογητικὸν διὰ τὸ μὴ καταδέξασθαι τὸν πρεσβύτην (φ. 34)· ι) πρὸς τοὺς καλέσαντας καὶ μὴ ἀπαντήσαντας ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν πρεσβύτην (φ. 45)· ια) εἰς Καισάριον τὸν ἀδελφόν (φ. 46)· ιβ) εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν (φ. 51)· ιγ) ἐπιτάφιος τοῦ πατρὸς (φ. 45)· ιδ) Ἀπολογητικὸς ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων, Ναζιανζοῦ γάρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐγένετο (φ. 58)· ιε) εἰς πατέρα καὶ τὸν ἅγιον Βασίλειον (φ. 60)· ις) εἰρηνικῶν γ' (φ. 61)· ιζ) εἰς χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ (φ. 65)· ιη) εἰς αὐτόν καὶ πρὸς Ἀρειανούς (φ. 66)· ιθ) περὶ δογμάτων καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων σχεδιασθεὶς (φ. 68)· κ) πρὸς τὸν καθάπαξ εἰς τὸν ἀπ' Αἰγύπτου ἐπιδημήσαντα (φ. 71)· κα) πρὸς Κληδόνιον (φ. 74)· τῷ αὐτῷ (φ. 75)· κβ) εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας τῆς καθέδρας αὐτὸν ἐπιθυμεῖν Κωνσταντινουπόλεως (φ. 77)· κγ) εἰς ἑαυτὸν μετὰ κατὰ Μάξιμον ἐξ ἀγροῦ ἐπιστάς (φ. 80)· κδ) πρὸς Εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος (φ. 82)· κε) πρὸς Εὐνομιανοὺς προδιάλεξις (84)· κς) περὶ θεολογίας λόγος α'.

303. — Γ63. **Παύλου ἐπιστολαί.**

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 93 ἀκέφ. κολοβ.

Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

304. — Γ64. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.**

Μεμβρ. 21 × 15 αἰῶν. ιγ' φ. 16 ἀκέφ.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγος εἰς τὸ βάπτισμα.
2. φ. 41α Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.
3. φ. 74α Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα.
4. φ. 88α Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.
5. φ. 147α Εἰς τὴν παρουσίαν τῶν ρν' ἐπισκόπων.

305. —* Γ 65 Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 277 κολοβ.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι.

1. φ. 1α Περὶ ἀκαταλήπτου λόγος α' (ἀκέφ.)
2. φ. 7α Πρὸς ἀνομοίους (ἀκέφ.)
3. φ. 16α Περὶ ἀκαταλήπτου ὅτι οὐδὲ ἡ συγκατάβασις τοῦ θεοῦ φορητὴ τοῖς σεραφίμ.
4. φ. 21β Περὶ ἀκαταλήπτου λόγος δ' (ἀκέφ.)
5. φ. 23α Περὶ ἀκαταλήπτου λόγος ε'.
6. φ. 30α Πρὸς ἀνομοίους λόγος ς'.
7. Πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας τῆς συνάξεως καὶ τοῦ ὁμοούσιον εἶναι τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ ἀπόδειξις.
8. Κατὰ αἱρετικῶν καὶ εἰς τὴν αἴτησιν τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.
9. Εἰς τὸν Ἰωσήφ.
10. Εἰς τὴν Σωσάναν.
11. Εἰς μάρτυρας.
12. Εἰς τὸ « πᾶς ὁ ἐμβλέψας γυναῖκα εἰς τὸ ἐπιθυμῆσαι. »
13. Εἰς τὴν τρυγῶνα.
14. Κατὰ Ἰουδαίων λόγοι γ'.
15. φ. 84α Μακρὰ ὁμιλία κατὰ Ἰουδαίων βράγχῳ κατασχεθεὶς ἀπὸ τοῦ μήκους τῶν εἰρημένων ταύτην εἶπεν.
16. φ. 99α Κατὰ Ἰουδαίων λόγος ε' καὶ ς'.
17. φ. 109α Πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα τοῦ διαφυγεῖν τὴν ἱερωσύνην.
18. φ. 114α Περὶ ἱερωσύνης λόγοι ε'.
19. φ. 154α Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον περὶ συντελείας τοῦ κόσμου.
20. φ. 157α Λόγοι δ' εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον.
21. φ. 196α Εἰς τὴν Α' τῶν παραλειπομένων τὴν λέγουσαν « ὑψώθη ἡ καρδία Ὀζίου καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης.
22. φ. 204α Πρὸς τοὺς σκανδαλισθέντας ἐπὶ ταῖς δυσημερίαις ταῖς γινομέναις καὶ τῇ τοῦ λαοῦ καὶ πολλῶν ἱερέων διώξει καὶ διαστροφῇ.
23. φ. 138α Εἰς τὸν σεισμὸν καὶ εἰς τὸν Λάζαρον καὶ ὅτι οὐ δεῖ φοβεῖσθαι θάνατον ἀλλ' ἁμαρτίαν.
24. φ. 252α Περὶ τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ εἰς τὸ « εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου ».
25. φ. 260α Εἰς τὸ « ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ ».
26. φ. 265α Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ὀζίου καὶ ὅτι ἀναξίως θυμιάσας ἐλεπρώθη.
27. φ. 273α Ὅτι μείζων ἡ ἱερωσύνη καὶ αὐτοῦ τοῦ τὸ διάδημα περικειμένου καὶ εἰς τὸν Ὀζίαν.
28. 278α Λόγος εἰς τὸν Ὀζίαν καὶ εἰς τὰ σεραφίμ.

306. — Γ 66. Ὡρολόγιον.

Μεμβρ. 23 × 15 αἰῶν. ι' φ. 240.

Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ περιέχον πᾶσαν τὴν συνήθη ἀκολουθίαν· πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἐντύποις εὐχῶν περιέχει καὶ εὐχὴν τοῦ ἁγ. Ἰακώβου (φ. 234-235) ἐν τῷ μέλλειν ἐξέρχεσθαι πρὸς ὁδοιπορίαν, καὶ εὐχὴν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου (φ. 235) ὁμοίαν.

307. — Γ 67. Ἰδιόμελα.

Μεμβρ. 21 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 162 ἀκέφ. κολοβ.

1. Δοξαστικὰ καὶ ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ἐξ ὧν πλεῖστα οὐχ εὕρηνται ἐν τοῖς ἐντύποις.
2. φ. 107α Ἀνατολικὰ ἀναστάσιμα.
3. φ. 150α Τὰ ια' ἑωθινά.
4. φ. 156α Ἀκολουθία ἀναπαύσιμος.

308. —* Γ 68. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 251 κολοβ.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ λόγος (οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ἐφθαρμένη).
2. φ. 3α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.
3. φ. 16α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἔκδικον Ναζιανζοῦ.
4. φ. 24α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα καὶ περὶ ἐγκαινίων.
5. φ. 29α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Χριστούγεννα.
6. φ. 37α Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰ Φῶτα.
7. φ. 55α Τοῦ αὐτοῦ Βίος τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ.
8. φ. 65α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.
9. φ. 74α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.
10. φ. 84α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
11. φ. 94α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ Θεοφάνεια.
12. φ. 125α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς Φιλογόνιον.
13. φ. 135α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας.
14. φ. 153α Τοῦ αὐτοῦ εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.
15. φ. 157α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν παρουσίαν τῶν ρν' ἐπισκόπων.
16. φ. 172α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ φιλοπτωχίας.
17. φ. 194α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι εἰς τὸ ἅγιον πάσχα (δύο).

18. φ. 213α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

Τὰ φύλλα ἀπὸ τοῦ 53 καὶ ἑξῆς παλίμψηστα · ἐν φ. 156 β δηλοῦται ὅτι τὸ ἐπίγραμμα τὸ εἰς τὸν θεολόγον Γρηγόριον, τὸ διὰ στίχων ἡρωϊκῶν καὶ ἐλεγείων συνετεθειμένον συνετάχθη παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος.

309. — Γ 69 Προφητολόγιον.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 122 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ προφητικὰ τοῦ Τριῳδίου ἀναγνώσματα μετὰ σημαδοφώνων.

310. — Γ 70. Μηναῖον Δεκεμβρίου.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 137 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν μετά τινων Κανόνων (τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ, τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πατέρων, τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, τῶν νηπίων, καὶ τοῦ ἁγ. Ζωτικοῦ) μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις

311. — Γ 71. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιγ' φ. 339 ἀκέφ. κολοβ.

Μουσικὸν Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῶν ιβ' μηνῶν (φ. 1-173β), τοῦ Τριῳδίου (φ. 174-241), τοῦ Πεντηκοσταρίου (φ. 241-269) καὶ Παρακλητικῆς (φ. 278-339).

Ἐν τέλει · « Ἐκοιμήθη ἡ δούλη τοῦ θεοῦ Εὐγενοῦ ἡ Κουβουκλήσενα ἡ δομεστικένα μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ια' ὥρᾳ α' τῆς ἡμέρας ἐν ἔτει ςξξη' καὶ μακαρία ἡ μνήμη αὐτῆς. »

312. — Γ 72. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 92 ἀκέφ.

Μουσικὸν Στιχηράριον τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Ἐν τέλει · « Ἀντωνίῳ ταπεινῷ τῷ ἐκ πόθου τονίσαντι εὔχου ὁ ψάλλων ἀμήν. »

313. — Γ 73. Ἐπιστολαί.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιδ' φ. 116 ἀκέφ. κολοβ.

Ἐπιστολαὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λιβανίου καὶ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

314. — Γ 74. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ια' φ. 116 ἀκέφ. κολοβ.

Στιχηράριον τῶν ιβ' μηνῶν μετὰ σημαδοφώνων.

315. —* Γ 75. Πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ι' φ. 259.

1. φ. 1α Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 70α Αἱ ιδ' Ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.
3. φ. 220α Αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα.

316. — Γ 76. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιγ' φ. 284 κολοβ.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλίαι εἰς τοὺς ψαλμούς.
2. φ. 149α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν.
3. φ. 167α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».
4. φ. 176α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας ».
5. φ. 194α Τοῦ αὐτοῦ Λογοι (2) περὶ νηστείας.
6. φ. 208α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ μεθυόντων.
7. φ 217α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ὀργιζομένων.
8. φ. 225α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φθόνου.
9. φ. 231α Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχαριστίας.
10. φ. 239α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλλίταν.
11. φ 249α Τοῦ αὐτοῦ Λογος λ' εἰς Γόρδιον μάρτυρα.
12. φ. 256α Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς μ' μάρτυρας.
13. φ. 263α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Λακίζοις.
14. φ. 271α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Λακίζοις περὶ ταπεινοφροσύνης.
15. φ. 273α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ « ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος ».
16. φ. 282α Τοῦ αὐτοῦ εἰς παρθένον ἐκπεσοῦσαν.

317. — Γ 77. Τριῴδιον.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 294 κολοβ.

1. φ. 1α Τριῴδιον.
2. φ. 69α Πεντηκοστάριον.
3. φ. 293α Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Ὁ Κῶδ. λίαν εὐανάγνωστος.

318. — Γ78. Πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Μεμβρ. 23 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 221.

Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων, αἱ ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα καὶ αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

319. — Γ79. Κανόνες Παρακλητικῆς.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' (1600) φ. 320 κολοβ.

1. φ. 1α Κανόνες ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ πλ. α' ἤχου.
2. φ. 304α Κανόνες νεκρώσιμοι εἰς τοὺς τέσσαρας ἤχους ἐξ ὧν ὁ τοῦ πλ. δ' κολοβός.

Ἐν φ. 303 β « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ζρχη' (1600) μηνὶ Ἰανουαρίῳ, ὑπάρχει δὲ κτῆμα τῆς μεγίστης Λαύρας. »

320. — Γ 80. Ἡ Καινὴ Διαθήκη.

Μεμβρ. 29 × 20 αἰῶν. ιδ' φ. 410 δ στηλ.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. 177α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων, αἱ ἐπιστολαὶ αἱ καθολικαὶ καὶ αἱ ιδ' τοῦ Παύλου.
3. φ. 386α Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (μετὰ σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ).

Ἐν ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα πρόσθετα τοῦ ζ' αἰῶνος περιέχοντα περικοπὰς εὐαγγελίων.

321. —* Γ81. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ λόγοι.

Μεμβρ. 28 × 20 αἰῶν. ιδ' φ. 197.

1. φ. 1α Φιλοθέου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης
   Ἀρχ. « Γρηγόριος μὲν ὁ μέγας πανηγύρεως ὑπόθεσις ».
2. φ. 122α Νείλου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης.
3. φ. 142β Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὁμιλία εἰς τὴν σωτήριον γέννησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.
4. φ. 145β Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον.
5. φ. 153α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
6. φ. 175α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
7. φ. 180α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν, ἐν ᾗ δείκνυται ὅτι τὸ κατ' αὐτὴν φῶς ἄκτιστον ἐστίν.
8. φ. 185α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου.
9. φ. 191β Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνάληψιν, ἐν ᾗ καὶ πῶς ἀναπληροῦται τὸ νομικὸν Σάββατον.

Ἐν φ. 197 β « Γρηγορίου τοῦ πάνυ. Γρηγορίου τοῦ θαυμαστοῦ· Γρηγορίου τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως Χριστοῦ, τοῦ δόντος αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν κατὰ τῶν ἑτεροδόξων τοῦ πατεῖν καὶ διασκορπίζειν αὐτοὺς ὡς σκεύη κεραμέως· τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν λόγους οὓς κέκτηται ἡ παροῦσα δέλτος αὕτη. »

Ἐν τέλει· « Ἐκ τῶν τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθω καὶ τοῦτο κτῆμα πέλει καὶ μηδεὶς τολμήσει ἀποξενῶσαι τοῦτο· ὑπόδικος γὰρ ἔσται ταῖς ἀραῖς τῶν ἁγίων πατέρων. »

322. — Γ82. Φιλοκαλία.

Μεμβρ. 26 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 114 κολοβ.

Ἐκ τῆς Φιλοκαλίας Κεφάλαιά τινα.

1. φ. 2α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου πρὸς Ἐλπίδιον πρεσβύτερον περὶ ἀγάπης ἑκατοντάδες τέσσαρες.
2. φ. 49α Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Καρπαθείου ἐπισκόπου πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχοὺς παρακλητικὰ Κεφάλαια ἑκατόν.
3. φ. 74β Τοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου πρὸς Κάστορα ἐπίσκοπον περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν.
4. φ. 104α Ἑκατοντὰς Κεφαλαίων ἀδήλου (ἀκέφαλος).
5. φ. 108α Ἑτέρα ἑκατοντὰς φέρουσα τὴν δὲ ἀκροστιχίδα: « Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ ἀδελφὲ τιμιώτατε ὅτι μεγάλα κακὰ προσδοκῶ ἄξια τῆς ἐμῆς προαιρέσεως λύπας τῇ ψυχῇ καὶ ὀδύνας τῷ σώματι. »

Ἐν τῷ πίνακι τῶν περιεχομένων εὕρηνται καὶ ἄλλα κεφάλαια ἅτινα ἐξέπεσον ἐκ τοῦ Κώδικος· οἷον Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου πρὸς Κάστορα ἐπίσκοπον περὶ ἀνατυπώσεως κανόνων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀνατολὴν κοινοβίων. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Λεόντιον περὶ τῶν κατὰ τὴν Σκήτην πατέρων. Νείλου μονάζοντος παραίνεσις πρὸς μοναχούς. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κακίας τῶν ὀκτὼ λογισμῶν. Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια διάφορα. Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι ἀπάγουσαι τῶν φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ τῆς διδασκαλίας τῆς πρὸς τοὺς Ἱεροσολυμίτας Ἰωάννου τοῦ βλέποντος. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος. Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου κεφ ζ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπιτιμίων. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Γρηγόριον. Πρόλογος τῆς βίβλου τῶν γερόντων ὁ λεγόμενος παράδεισος.

323. — Γ83. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Μεμβρ. 28 × 22 αἰῶν. ιδ' φ. 216 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Λόγος ἀκέφαλος οὗ ἡ ἀρχὴ « γῇ ἀγαθῇ καὶ γενναίᾳ ἡλικίας τε ἤδη ἥπτετο καὶ γραμματιστῇ παρεδίδετο ».
2. φ. 19α Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὸν βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
3. φ. 34α Λόγος ἀκέφαλος, οὗ ἡ ἀρχὴ « πρὸς

Θεοῦ μετὰ τούτων παρατετάγμεθα τῶν λογισμῶν καὶ οὕτως ὡπλίσμεθα ».

4. φ. 40α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκων μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν.

5 φ. 51β Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.

6. φ. 61α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Θεοφάνεια.

7. φ. 71α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

8. φ. 122α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Φῶτα.

9. φ. 132α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ βάπτισμα.

10. φ. 159β Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

11. φ. 176α Τοῦ αὐτοῦ εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

12. φ. 180α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν.

13. φ. 194β Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπτωχίας (κολοβός).

14. φ. 198α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου (Ἰουλίου η'). Ἀρχ. « Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τὴν βασιλείαν ἰθυνόντων ἀρχήν ».

324. — Γ 84. Βίοι παράλληλοι.

Μεμβρ. 28 × 22 αἰῶν. ιδ' φ. 127 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος ἀκέφαλος.

2. φ. 6β Αἰμίλιος Παῦλος. Τιμολέων· Ἀρχ· « Τὰ μὲν Συρακουσίων πράγματα πρὸ τῆς Τιμολέοντος εἰς Σικελίαν ».

3 φ. 35α Εὐμενής. Ἀρχ. « Εὐμενῆ δὲ τὸν καρδιακὸν ἱστορεῖ δούρια ».

4. φ. 45α Φιλοποίμην · Ἀρχ. « Κάσανδρος ἦν ἐν Μαντινείᾳ γένους ».

5. φ. 55α Τίτος · Ἀρχ. « Ὃν δὲ παραβάλλομεν αὐτῷ Τίτος Κοίντιος Φλαμίνιος ».

6 φ. 64α Πελοπίδας. Ἀρχ· « Κάτων ὁ πρεσβύτερος πρός τινας ἐπαινοῦντας ».

7. φ. 80α Μάρκελλος · Ἀρχ. « Μάρκον καὶ κλαύδιον τὸν πεντάκις ὑπατεύσαντα Ρωμαίων ».

8. φ. 105α Καῖσαρ · Ἀρχ. « Τὴν Κίννα τοῦ μοναρχήσαντος θυγατέρα Κορνηλίαν ».

325. — Γ 85. Ἀποστολοευαγγέλια.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ιγ' φ. 230 ἀκέφ. κολοβ.

Περικοπαὶ ἀποστολικαὶ καὶ εὐαγγέλια τῆς ἡμέρας.

326. — Γ 86. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ιδ' φ. 283.

Στιχηράριον ἰδιομέλων καὶ Δοξαστικῶν.

1. φ. 1α Τοῦ Μηνολογίου.

2. φ. 166β Τοῦ Τριῳδίου.

3. φ. 222α Τοῦ Πεντηκοσταρίου.

4. φ 246α Ἀναστάσιμα τῶν ὀκτὼ ἤχων τὰ λεγόμενα Ἀνατολικά.

5. φ. 267β Τὰ ια' ἑωθινά.

6. φ. 271α Προσόμοια Στιχηρὰ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.

7. φ. 280α Δογματικὰ κατ' ἦχον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

327. — Γ 87. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 28 × 20 αἰῶν. ιγ' φ. 228 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Βίοι ἁγίων τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

2. φ. 7α Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου εἰς τὸν βίον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

3. φ. 26α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σιλβέστρου πάπα Ρώμης.

4. φ. 45α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία προπρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα

5. φ. 53α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

6. φ. 58α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

7. φ. 70α Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος τοῦ Συγκλητικοῦ.

8. φ. 77α Κοσμᾶ Βεστήτορος Λόγος εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

9 φ. 84α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάννου, Θεοδότης, Θεοκτίστης, Εὐδοξίας καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Ἀθανασίας

10. φ. 88α Βίος τοῦ ἁγίου Τρύφωνος. Ἀρχ. « ὁ μὲν σωτήριος λόγος τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ».

11. φ. 94α Ἕτερος βίος τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Ἔτους ἐνενηκοστοῦ πέμπτου ἀπὸ τῆς βασιλείας Αὐγούστου ».

12. φ. 101α Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου λογος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13. φ. 106α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικηφόρου μαρτυρήσαντος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ πόλει.

14. φ. 109α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βλασίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

15. φ. 114α Εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τιμίας κάρας τοῦ Προδρόμου.

16. φ. 117α Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ α' Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν τὴν μνήμην ἑορτάζομεν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.

17 φ. 125α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει.

18. φ. 130α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
19. φ. 133α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
20. φ. 148α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
21. φ. 157α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
22. φ. 159α Τὰ παραλειπόμενα Ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ. Ἀρχ· «Ἐγένετο ἡνίκα αἰχμαλωτεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ »
23. φ. 168α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.
24. φ. 186α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου βίος τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου.
25. φ. 197α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου.
26. φ. 208α Ὀπτασία τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου ἣν ἑώρακεν ἐν τῷ Δουναβίῳ ποταμῷ· καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ.
27. φ. 214α Περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν ἁγίων ἥλων.
28. φ. 215α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
29. φ. 221α Περίοδος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρνάβα.
30. φ. 225α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.

328. —* Γ88. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 27 × 18 αἰῶν. ιδʹ φ. 168.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι ιʹ εἰς τὴν ἑξαήμερον.
2. φ. 67α Τοῦ μακαρίου Γρηγορίου, ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου τῷ τιμιωτάτῳ ἀδελφῷ δούλῳ Θεοῦ Πέτρῳ ἐπισκόπῳ. Ἀρχ· «Εἰ ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς ἔδει γεραίρειν. »
3. φ. 69α Κεφάλαιον αʹ ἐν ᾧ τίς ἐστι μερικὴ περὶ τοῦ κόσμου φυσιολογία καί τις ἁβροτέρα διήγησις περὶ τῶν προγεγονότων τῆς τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως.
4. φ. 102α Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου διάλογος πρὸς Μακρίναν τὴν ἀδελφὴν περὶ ψυχῆς.
5. φ. 128α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Λόγος περὶ παρθενίας τῆς ὄντως ἀληθοῦς ἀφθορίας.
6. φ. 164α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ περιστατικῶν ἀρετῶν.

329. — Γ89. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 29 × 22 αἰῶν. ιβʹ φ. 413 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι ιςʹ εἰς τοὺς ψαλμούς (ἐξ ὧν αἱ δʹ πρῶται ἐξέπεσον, ἡ δὲ εʹ ἀκέφαλος).
2. φ. 139α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν.
3. φ. 161α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.
4. φ. 176α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία περὶ εὐχαριστίας.
5. φ. 188α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν καὶ εἰς τὰ λειπόμενα περὶ εὐχαριστίας.
6. φ. 203α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Γόρδιον μάρτυρα.
7. φ. 214α Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μʹ μάρτυρας.
8. φ. 224α Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Βαρλαὰμ τὸν μάρτυρα.
9. φ. 228α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ. »
10. φ. 242α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον καὶ κατὰ πλεονεκτούντων.
11. φ. 253α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.
12. φ. 269α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι (2) περὶ νηστείας.
13. φ. 282 Τοῦ αὐτοῦ περὶ μέθης (ἀκέφαλος).
14. φ. 300α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀργῆς πρός τινα εὐεμπτώτως ἔχοντα πρὸς τὸ πάθος.
15. φ. 313α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φθόνου.
16. φ. 324α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Λακίζοις.
17. φ. 339α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.
18. φ. 352α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα.
19. φ. 367α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως.
20. φ. 373α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου.
21. φ. 379α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία πρὸς τοὺς συκοφαντοῦντας αὐτὸν ὅτι τρεῖς Θεοὺς λέγει.
22. φ. 385α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐν λιμῷ ῥηθεῖσα καὶ αὐχμῷ.
23 φ. 400α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Σαβελλιανῶν καὶ Ἀρείου καὶ Ἀνομοίων.
24 φ. 408α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς.

330. — Γ90. Παύλου Αἰγινήτου.

Μεμβρ. 39 × 19 αἰῶν. ιʹ φ. 256 ἀκέφ. κολοβ.

Παύλου Αἰγινήτου ἰατρικὴ πραγματεία ἐν βιβλίοις ἑπτά.

Βιβλίον Αʹ καὶ Βʹ περὶ πυρετῶν (ἐν κεφαλαίοις 59).

Βιβλίον Γʹ « ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ τρίτῳ τῆς πραγματείας ὑπάρχοντι περὶ τῶν κατὰ τόπους πεπονθότας παθῶν ὁ λόγος ἀρχόμενος μὲν ἀπὸ ἄκρας κεφαλῆς, τελευτῶν δὲ ἐν ἄκροις τοῖς ποσί (κεφάλαια 80). Τὸ Δʹ βιβλίον περιλαμβάνει κεφ. 58, τὸ Εʹ 65, τὸ Ϛʹ 122 καὶ τὸ Ζ κεφάλαια 26.

331. — * Γ 91. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 28 × 22 αἰῶν. ια' φ. 304 κολοβ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι (μθ') εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

332. — * Γ 92. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 28 × 18 αἰῶν. ιβ' φ. 271 ἀκέφ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον Α' καὶ Β', εις τὴν πρὸς Τίτον καὶ Φιλήμονα ἐπιστολήν.

333. — * Γ 93. Θεοδωρήτου.

Μεμβρ. 24 × 19 αἰῶν. ιγ' φ. 315 κολοβ.

1. Θεοδωρήτου Φιλόθεος ἱστορία, ἤτοι βίοι λα' πατέρων.
2. φ. 116α Ἐπιστολὴ Παλλαδίου ἐπισκόπου Ἑλενουπόλεως πρὸς Λαῦσον πραιπόσιτον. Βίοι τῶν ἁγίων πατέρων τὸ λεγόμενον παράδεισος.
3. φ. 179α Περὶ Εὐαγρίου.
4. φ. 181α Ἡ κατὰ Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία.
5. φ. 226α Εὐαγρίου μοναχοῦ κεφάλαια πρακτικά.
6. φ. 236α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίῳ ἢ ἐν συνοδίαις μοναχούς.
7. φ. 241α Τοῦ αὐτοῦ περὶ λογισμῶν.
8. φ. 267α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἁγιασμοῦ.
9. φ. 272α Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια.
10. φ. 273α Τοῦ αὐτοῦ περὶ λογισμῶν ἐξαγορίας καὶ βίου συμβουλίας πρὸς Εὐλόγιον (τοῦ ἀββᾶ Νείλου ἄλλοι).
11. φ. 296α Τοῦ αὐτοῦ τὰς ἀντιζύγους τῶν ἀρετῶν κακίας ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι ὑποτάξαι τῇ σῇ φιλοπονίᾳ.
12. φ. 299α Τοῦ αὐτοῦ σκέμματα.
13. φ, 302α Τοῦ αὐτοῦ ὅροι παθῶν ψυχῆς λογικῆς.
14. φ. 303α Τοῦ αὐτοῦ παραινέσεις πρὸς μοναχούς.
15. φ. 307α Τοῦ αὐτοῦ ὑποθῆκαι τῶν ὀκτὼ λογισμῶν.

334. — Γ 94. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ι' φ. 220 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιόπων χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ ἀνδρὸς τιμίου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα.
2. φ. 43α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου.
3. φ. 60β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.
4. φ. 66α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βονιφατίου.
5. φ. 71α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν μακάριον Φιλόγονον γενόμενον ἀπὸ δικολόγων ἐπίσκοπον.
6. φ. 93α Ἀββᾶ Δωροθέου διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησαμένου μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου (ιε' διδασκαλίαι).
7. φ 204α Ὅτι δύο γεγόνασι Δωρόθεοι καὶ δύο Βαρσανούφιοι, οἱ μὲν τὰ Σευήρου νοσήσαντες, οἱ δὲ ὀρθοδοξίαν καὶ τελείαν ἄσκησιν ἀσπασάμενοι.
8. φ. 205α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου.
9. φ. 214α Τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου πρὸς τοὺς ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐπιστάτας καὶ μαθητάς, πῶς δεῖ ἐπιστατεῖν ἀδελφῶν καὶ πῶς τοῖς ἐπιστάταις ὑποτάσσεσθαι.
10. φ. 217α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινας Κελλιώτας ἐπερωτήσαντας αὐτὸν περὶ τοῦ παραβάλλειν.

335. — Γ 95. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.

Μεμβρ. 26 × 17 αἰῶν. ι' φ. 68 ἀκέφ. κολοβ.

Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Ἀσκητικά.

336. — Γ 96. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 25 × 19 αἰῶν. ιβ' φ. 108 κολοβ.

Ἰωάννου ἡγουμένου Σινᾶ Κλίμαξ.

337. — Γ 97. Βίος Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 26 × 19 αἰῶν. ιβ' φ. 166 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Ἀδήλου βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

338. — Γ 98. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 25 × 21 αἰῶν. ιβ' φ. 276 κολοβ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλιαι κβ'.

339. —* Γ 99. Βίοι ἁγίων καὶ ἐγκώμια.

Μεμβρ. 24 × 16 αἰῶν. ιδ' (1303) φ. 253.

1. φ. 1α Ἰωάννου Εὐχαΐτων ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

2. φ. 29α Μιχαὴλ Ψελλοῦ Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ μεγάλου.
3. φ. 71α Εὐθυμίου πρωτασυγκρίτου ἐγκώμιον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
4. φ. 96α Κωνσταντίνου τοῦ Ἀκροπολίτου ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν καὶ ἅγιον Κωνσταντῖνον καὶ Ἑλένην.
5. φ. 135α Τοῦ χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης Σταυρακίου Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας (Μαΐου κθ').
6. φ. 155α Τοῦ μεγάλου Λογοθέτου τοῦ Ἀκροπολίτου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
7. φ. 179α Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτου Λόγος εἰς τοὺς ἐνδόξους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.
8. φ. 213α Τοῦ μεγάλου Λογοθέτου Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτου Ἐγκώμιον καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
9. φ. 238α Λόγος ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ θείου καὶ ἁγίου λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Ἐν ἀρχῇ « Εἰ μὲν φίλος πέφυκας εἴσελθε χαίρων.
εἰ δ' ἐχθρὸς καὶ βάσκανος καὶ δόλου γέμων
πόρρω ἄπελθε τῆς δε τῆς βίβλου. »

Ἐν τέλει · « Ἔτει γραφεῖσα τῶ ςωια (1303) ἀπὸ κτίσεως κόσμου βασιλευόντων Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων · καὶ πατριαρχεύοντος Ἀθανασίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀσκητικωτάτου. »

Εἰς δὲ τὸ ἐξώφυλλον · « Μετεδέθη ἐπιμελῶς τὸ παρὸν βιβλίον διὰ συνδρομῆς ἐμῆς Γενναδίου Προηγουμένου Λεσβίου · δι' ἐξόδων δὲ τοῦ προηγουμένου κὺρ Γαβριὴλ Λημναίου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ἀμφοτέρων αψος'. »

340. — Γ 100. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ι' δίστηλ. φ. 179.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

341. — Γ 101. Εὐαγγέλιον.

Μεμβ. 23 × 17 αἰῶν. ιά φ. 80 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

342. — Γ 102. Μηναῖον Φεβρουαρίου.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ιϐ'.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

343. — Γ 103. Γεροντικόν.

Μεμβρ. 26 × 21 αἰῶν. ιϐ' φ. 130 ἀκέφ. κολοϐ.

1. φ. 1α Περὶ κατανύξεως.
2. φ. 23α Περὶ ἐγκρατείας.
3. φ. 44α Διηγήματα διάφορα πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐκ τῆς πορνείας ἐπανισταμένων ἡμῖν πολέμων.
4. φ. 75α Περὶ ἀκτημοσύνης.
5. φ. 86α Διηγήματα διάφορα πρὸς ὑπομονὴν καὶ ἀνδρείαν ἡμᾶς ἀλείφοντα.
6. φ. 122α Περὶ τοῦ μηδὲν ποιεῖν πρὸς ἐπίδειξιν.

344. — Γ 104. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 26 × 21 αἰῶν ιϐ' φ. 104 ἀκέφ. κολοϐ.

Ἰωάννου ἡγουμένου Σινᾶ Κλίμαξ (ἐν κεφ. λά μετὰ σχολίων).

345. — Γ 105. Τριῴδιον-Πεντηκοστάριον.

Μεμβρ. 27 × 16 αἰῶν. ι' φ. 293 ἀκέφ. κολοϐ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτοῖς Ἀκολουθίαν.

346. — * Γ 106. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 25 × 19 αἰῶν. ιδ' φ. 221 ἀκέφ.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ παρθενίας κεφάλαια.
2. φ. 16α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἔχοντας συνεισάκτους λόγος Β'.
3. φ. 44α Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ τὰς κανονικὰς μὴ συνοικεῖν ἀνδράσιν.
4. φ. 71α Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἑλλήνων.
5. φ. 125α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου καὶ τῆς διὰ σώματος πρὸς ἡμᾶς ἐπιφανείας αὐτοῦ.
6. φ. 184α Τοῦ αὐτοῦ Διάλεκτος ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ πρὸς Ἄρειον.

347. — Γ 107. Γρηγεντίου.

Μεμβρ. 25 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 72 ἀκέφ. κολοϐ.

Γρηγεντίου διάλογος.

348. — Γ 108. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 26 × 18 αἰῶν. ιγ' φ. 208 ἀκέφ.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀσκητικά.
2. φ. 186α Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.
3. φ. 202α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου.
4. φ. 206α Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως δι' ἣν αἰτίαν ἑορτάζομεν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν

νηστειῶν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.

Ὁ Κῶδ. κατὰ τὸ ἥμισυ κατεστραμμένος.

349. — Γ 109. Γεροντικόν.

Μεμβρ. 27 × 21 αἰῶν. ιγ' φ. 39 ἀκέφ. κολοβ.

Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.

350. — Γ 110. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 26 × 17 αἰῶν. ια' φ. 166 δίστηλ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

351. —* Γ 111. Συμεὼν Μαγίστρου.

Μεμβρ. 26 × 17 αἰῶν. ιβ' φ. 327.

Συμεὼν Μαγίστρου καὶ Λογοθέτου ἐκλογὴ λόγων τριάκοντα ἀπὸ πάσης συγγραφῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὁ πρῶτος περὶ προσευχῆς — ὁ κθ' ὁ καὶ τελευταῖος ἐν τῷ κώδ. περὶ τῶν τεθνεώτων ὅτι μεγάλα εὐεργετοῦσι τοὺς τελευτήσαντας αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι ἐλεημοσύναι).

352. —* Γ 112. Παλαιὰ Διαθήκη.

Μεμβρ. 31 × 21 αἰῶν. ιβ' φ. 307.

Περιέχει τὴν Γένεσιν (φ. 1-55 ἐν κεφ. ρν' στιχ. Δτη'), τὴν Ἔξοδον (φ. 55-105 ἐν κεφ. πβ' στίχ. ς' υ'), τὸ Λευϊτικόν (φ' 105-142 ἐν κεφ. ξβ' στιχ. ,Β), τοὺς Ἀριθμοὺς (φ. 142-194 ἐν κεφ. ξδ' στιχ. ,Γφλε), τὸ Δευτερονόμιον (φ 194-240 ἐν κεφ. ξη' στιχ. ,Γρ), τὸν Ἰησοῦν (φ. 240-272 ἐν κεφ. κθ' στιχ. ,Βρ), τοὺς Κριτάς (φ. 272-303 ἐν κεφ. λδ' στιχ. ,Βζ'), καὶ τὴν Ῥοὺθ (φ. 303-307 στίχ. τ').

353. — Γ 113. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 33 × 23 αἰῶν. ιβ' φ. 300 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι μβ' εἰς τὴν Ἑξαήμερον.

354. — Γ 114. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 32 × 24 αἰῶν. ιβ' φ. 230 διστηλ. ἀκέφ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λ' εἰς τὴν ἑξαήμερον (ἐκ τούτων ἡ πρώτη ἐξέπεσεν ἡ δὲ β' ἀκέφαλος).

355. —* Γ 115. Βίβλος Σωτήριος.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ιγ' φ. 224 δίστηλ.

Βίβλος γενομένη καὶ συντεθεῖσα ἐκ διαφόρων λόγων καὶ διηγήσεων ψυχωφελῶν ἡ λεγομένη Σωτήριος.

1. φ. 2α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τοῦ κατὰ Εὐνομίου περὶ τῆς ὁμοουσίου τριάδος.

2. φ. 4β Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῶν προσεχῶν περὶ τῆς ὁμοουσίου τριάδος.

3. φ. 9α Μαξίμου ἐκ τοῦ πῶς ἐνώκησεν ὁ Θεὸς λόγος καὶ τί ἐστιν ἐνοίκησις.

4. φ. 9β Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πῶς σῶμα μικρὸν δύναται ἀπερίγραπτον εἶναι ὃ ἀνέλαβεν ὁ Κύριος ὁ γὰρ Θεὸς πανταχοῦ.

5. φ. 10α Γρηγορίου Νύσσης ἐκ τοῦ κατηχητικοῦ μικρὸν οὖν φησι καὶ εὐπερίγραπτον ἡ ἀνθρωπίνη φύσις.

6. φ. 10β Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Α' ἐπιστολῆς · τὰ τοίνυν ὑπερβαίνοντα λογισμὸν πίστεως δεῖται μόνης.

7. φ. 13β Μιχαὴλ Συγγέλου Ἱεροσολύμων Λίβελλος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

8. φ. 15β Ἁγίου Ἀναστασίου ἀπόκρισις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων (ἄνευ ἀρχῆς · ἄρχεται ἐκ τοῦ « καλὸν ἐστιν ἆρα ἐξομολογεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν πνευματικοῖς ἀνδρᾶσιν) »; ἐν ὅλω κεφαλ. μη'.

9. φ. 131α Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων. ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν κζ'.

10. φ. 135α Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀρχ · « Τί ἐστιν ἀρχή; τὸ πρῶτον αἴτιον τοῦ δευτέρου αἰτίου ».

11. φ. 137α Θεοδωρήτου ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.

12. φ. 139 Εἰρηναίου Λουγδούνων ἐκ τοῦ εἰς τὴν Γένεσιν καὶ Αὐγουστίνου ἐκ τῶν δογματικῶν.

13. φ. 141α Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν Διατάξεων.

14. φ. 144α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν Μακεδονικῶν μηνῶν ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως.

15. φ. 145α Περὶ τῆς θείας δεκαλόγου.

16. φ. 146α Περὶ τῶν ἐνδιαθέτων βιβλίων τοῦ αὐτοῦ.

17. φ. 146α Περὶ τῶν ἱερῶν βιβλίων καὶ ὅσα τούτων ἐκτός.

18. φ. 147α Περὶ τῶν ἑβδομήκοντα δύο προφητῶν καὶ προφητίδων.

19. φ. 148α Περὶ τῶν 16 προφητῶν πόθεν τε ἦσαν καὶ ποῦ ἐτελειώθησαν.

20. φ. 153α Ἱππολύτου περὶ τῶν ιβ' ἀποστόλων.

21. φ. 154α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Ο' ἀποστόλων.

22. φ. 156α Περὶ πατριαρχῶν Ῥώμης, Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Κων/πολεως.
23. φ. 157α Περὶ βασιλέων τῶν Ἰουδαίων, τῶν Ἀσυρίων, τῶν Ἑλλήνων, τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Κ/πόλεως.
24. φ. 160α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ φύσεως.
25. φ. 162α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑνώσεως, ὅτι κατὰ δέκα τρόπους γίνεται ἡ ἕνωσις.
26. Τίτλοι τῶν Παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος ἤτοι γε παραινέσεων.

356. — Γ 116. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 31 × 22 αἰῶν. ιϐ' φ. 311 δίστηλ. κολοϐ.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου τὰ εὑρισκόμενα.
1. φ. 2α Ὁμιλίαι ις' εἰς τοὺς ψαλμούς.
2. φ. 118α Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ.
3. φ. 126α Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου κατὰ πλεονεξίας.
4. φ. 131α Πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.
5. φ. 141α Περὶ νηστείας λόγοι δύο.
6. φ. 153α Κατὰ μεθυόντων.
7. φ. 160α Εἰς τὸ βάπτισμα.
8. φ. 169α Περὶ εὐχαριστίας.
9. φ. 176α Εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν καὶ τὰ λειπόμενα περὶ εὐχαριστίας.
10. φ. 189α Εἰς Γόρδιον μάρτυρα.
11. φ. 189α Εἰς τοὺς ἁγίους μ' μάρτυρας.
12. φ. 195α Ἐγκώμιον εἰς Βαρλαὰμ τὸν μάρτυρα.
13. φ. 197α Ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Λακίζοις.
14. φ. 205α Περὶ ὀργῆς πρός τινα εὐεμπτώτως ἔχοντα πρὸς τὸ πάθος.
15. φ. 212α Περὶ φθόνου.
16. φ. 218α Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν.
17. φ. 233α Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.
18. φ. 243α Περὶ πίστεως.
19. φ. 245β Εἰς τὸ « ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος ».
20. φ. 249α Πρὸς τοὺς συκοφαντοῦντας αὐτὸν ὅτι τρεῖς θεοὺς λέγει.
21. φ. 252α Πρὸς τοὺς νέους πῶς ἂν ὠφελοῖντο ἐξ ἑλληνικῶν λόγων.
22. φ. 263α Ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ.
23. φ. 272α Κατὰ Σαβελλιανῶν καὶ Ἀρείου καὶ τῶν Ἀνομοίων.
24. φ. 279α Περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας.
25. φ. 289α Περὶ ταπεινοφροσύνης.
26. Περὶ Παρθενίας.
27. Εἰς Μάμαντα μάρτυρα.
28. Πρὸς παρθένον ἐκπεσοῦσαν.
29. φ. Πρὸς μονάζοντα ἐκπεσόντα.
30. Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος.

357. — Γ 117. Λόγοι Πανηγυρικοί.

Μεμβρ. 32 × 24 αἰῶν. ια' φ. 240 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἀδήλου ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον (ἀκέφαλος).
2. φ. 10α Ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀπόδειξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφόρων μαρτυριῶν ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυίδ. Ἀρχ. « Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις ».
3. φ. 16α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ.
4. φ. 20α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν σταυρόν.
5. φ. 24α Γερμανοῦ Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.
6. φ. 27α Γεωργίου Χαρτοφύλακος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Κ/πολεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια. Ἀρχ. « Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεως ἀρχὰς ἡ παροῦσα πανήγυρις ».
7. φ. 34α Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
8. φ. 40α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ὑπαργίας Θεοτόκου καί εἰς τὸν Ἰωσήφ.
9. φ. 44α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸ Γενέθλιον τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἀναιρεθέντα νήπια.
10. φ. 57α Βασιλείου Σελευκείας Λόγος εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
11. φ. 61α Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα.
12. φ. 68α Βασιλείου ἐπισκόπου Ἰσαυρίας εἰς τὰ ἀναιρεθέντα νήπια.
13. φ. 72α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
14. φ. 80α Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Συμεὼν καὶ εἰς τὴν Ἄνναν.
15. φ. 84α Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
16. φ. 95α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.
17. φ. 100α Ἐφραὶμ Λόγος περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς συντελείας ὅλου τοῦ κόσμου.
18. φ. 106α Ἐξήγησις παραδόσεως ὅπως ἡ κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου ἐκ τῆς Ἡρώδου πόλεως εἰς τὴν Ἐμεσινῶν ἐλικεύθη. Ἀρχ. « Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἑώας ὁρμώμενοι ».
19. φ. 108α Ἀποκάλυψις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ ἁγίῳ σπηλαίῳ. Αρχ. « Ἐπεφάνη ὁ τρισόλϐιος καὶ οἰκουμενικὸς ἀπόστολος ».
20. φ. 111α Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίου ἐγκώμιον εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

21. φ. 113α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
22. φ. 116α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
23. φ. 124α Γρηγορίου Νεοκαισαρείας εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
24. φ. 127α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτήν. Ἀρχ. « Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας καὶ ὑμνωδίας ».
25. φ. 132α Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
26. φ. 135α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.
27. φ. 145α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Βαΐα.
28. φ. 158α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας προοίμιον ὁμιλίας εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.
29. φ. 162α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν.
30. φ. 164α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πάσχα.
31. φ. 165α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.
32. φ. 171α Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς συνόδου κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀθεοτάτου.
33. φ. 175α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας.
34. φ. 176α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον.
35. φ. 179α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ιβ′ ἀποστόλους.
36. φ. 181α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν.
37. φ. 183α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
38. φ. 185α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου Ἀρχ. « Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις ».
39. φ. 191α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. Ἀρχ. « Ὅσοι τὸ σεπτὸν τοῦτο τῆς Θεοτόκου κατειλήφατε τέμενος ».
40. φ. 199α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν λόγος γ′. Ἀρχ· « Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχὲς τοῦ λόγου ».
41. φ. 205α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
42. φ. 210α Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
43. φ. 219α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς τοὺς κοιμηθέντας.
44. φ. 231α Πέτρου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀργείων εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ· « Χαρᾶς ὑμῖν μέλλων, ὦ φιλόχριστον ἄθροισμα, προσαγγέλλειν μηνύματα ».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ Κώδ. εὕρηνται ὀκτὼ φύλλα δίστηλα περιέχοντα λόγον Γρηγορίου τοῦ Νύσσης προτρεπτικὸν εἰς ἀρετὴν καὶ περὶ παρθενίας ὅτι ἴδιον τῆς θείας φύσεως κατόρθωμά ἐστιν ἡ παρθενία Ἀρχ. « τὸ σεμνὸν τῆς παρθενίας εἶδος, ὃ πᾶσι μὲν τίμιον ». Κεφ. γ′ Μνήμη τῶν ἐκ τοῦ γάμου δυσχεριῶν καὶ ἔνδειξις τοῦ τὸν γεγραφότα τὸν λόγον μὴ ἄγαμον εἶναι. »

358. — * Γ 118. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Μεμβρ. 30 × 21 αἰῶν. ιϐ′ φ. 81 ἀκέφ. κολοϐ.

Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου κεφάλαια ἀσκητικὰ (ἐκ τοῦ νζ′ μέχρι τοῦ ρζ′ κεφ.).

Ἐν φ. 53 α « Προσπίπτω καὶ δέομαι ἅπαντας τοὺς ἀναγινώσκοντας τὴν δέλτον ταύτην ἵνα διὰ τὸν Κύριον εὔχονται ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Νικολάου ἐλαχίστου· Κύριος ὁ Θεὸς τάξοι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπάονται καὶ ἐλεήσοι κἀμοὶ τῷ πάσης ἀκαθαρσίας ἐμπλέῳ καὶ πάσης ἀγαθοεργίας ἀλλοτρίῳ »

Ἐν φ. 79 α « Σῶσον σωτήρ μου τῷ γράψαντι Νικολάῳ ἐλαχίστῳ ἐτελειώθη ὁ ἅγιος Ἐφραὶμ καὶ ἄρχεται ὁ Δωρόθεος ».

359. — Γ 119. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 31 × 21 αἰῶν. ι′ φ. 245.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.
2. φ. 108α Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3. φ. 108β Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀναστάσεως. Θεογνώστῳ πρεσβυτέρῳ.
4. φ. 109β Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν τριῶν ἡμερονυκτίων τῆς ταφῆς τοῦ κυρίου. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
5. φ. 110α Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐπὶ τῆς φαινομενικῆς διαφορᾶς τῶν εὐαγγελιστῶν.
6. φ. 111β Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.
7. φ. 182α Τίτου ἐπισκόπου Βόστρων καὶ ἄλλων τινων ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον.
8. φ. 216α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμούς.

Ἐν φ. 215 « Παρακαλῶ πάντας τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ ἀκροωμένους ἐκτενῶς καὶ ἀδιαλείπτως εὔχεσθαί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀναξίῳ τῶν μοναχῶν Εὐθυμίῳ τῷ ταῦτα γράψαντι ἵνα ρυσθῶ τῆς αἰωνίου καὶ ἀτελευτήτου κολάσεως τῶν ἁμαρτωλῶν ».

360. — Γ 120. Λόγοι ἠθικοί.

Μεμβρ. 30 × 19 αἰῶν. ια′ φ. 301 δίστηλ.

1. φ. 5α Συλλογὴ χρήσιμος πάνυ καὶ ψυχωφελὴς ἀπὸ τῶν τοῦ θείου Χρυσοστόμου ἑρμηνειῶν καὶ ἠθικῶν αὐτοῦ λόγων καὶ ἐξ ἑτέρων πατερικῶν θείων συγγραμμάτων, ἧς καὶ προηγοῦνται αἱ κατὰ ἀπόφασιν θεῖαι ἐντολαί, ἃς ὀφείλει φυλάττειν πᾶς ὁ θέλων ζωῆς ἐπιτυχεῖν ἀναντιρρήτως οἱῳδήτινι σχήματι πολιτεύεται, ἐν αἷς καὶ περὶ μετανοίας ἀληθοῦς εὕρηται, ἧς χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὴν ζωὴν τὴν μακαρίαν τε καὶ αἰώνιον.

2. φ. 218α Ὑπόθεσις περὶ τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων τοῦ ζωοπαρόχου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ διαφόρων ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων ἐκτεθεῖσα συλλεγεῖσα παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Ἰωάννου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας.

3. φ. 234α Ἰωάννου πρεσβυτέρου Λόγος εἰς κοιμηθέντας.

4. φ. 242α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας.

5. φ. 251α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν πικρῶς τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ μνήμας καὶ εὐχὰς καὶ ἐλεημοσύνας ὑπὲρ αὐτῶν ποιεῖσθαι εἴγε βουλόμεθα τούτους ὠφελῆσαι · μεγάλως γὰρ εὐεργετοῦσι τοὺς τελευτήσαντας αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι ἐλεημοσύναι καὶ εὐχαὶ καὶ προσφοραί.

6. φ. 255α Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων διήγησις τοῦ βίου τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

7. φ. 268α Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα, περὶ τοῦ παροδόξως γενομένου θαύματος ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν, οἵ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες · ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ᾄδει εὐχαριστήριον Ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατονομάζουσα. Ἀρχ. « Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ρωμαίων βασιλέως. »

8. φ. 273α Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου.

9. φ. 281α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

10. φ. 283α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ πικρῶς κλαίειν τοὺς τελευτῶντας (τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ν΄).

11. φ. 290α Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας.

Ἀρχ. « Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου τὸ κατ' ἐκείνου καιροῦ ».

12. φ. 298α Κανὼν τῶν Χριστουγέννων (ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς ζ΄ ᾠδῆς τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισε).

13. φ. 299α Κανὼν εἰς τὴν Σύναξιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου (Δεκεμ. κς΄. «Ὁ ἀνατείλας πρὸ ἑωσφόρου ἐκ πατρός »).

14. φ. 300α Κανὼν τῶν ἁγίων δυσμυρίων νηπίων καὶ τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου. Ἦχος πλ. β΄ « Νεοποιεῖται ἡ κτίσις ».

361. — Γ 121. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Μεμβρ. 30 × 20 αἰῶν. ιβ΄ φ. 189 δίστηλ.

1. φ. 1α Κλίμαξ Ἰωάννου ἡγουμένου τοῦ ὄρους Σινᾶ (κεφ. λ΄).

2. φ. 150α Νείλου μοναχοῦ περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν.

3. φ. 159α Τοῦ αὐτοῦ περὶ διδασκάλων καὶ μαθητῶν. Ἀρχ. « Ἄτεχνος κυβερνήτης ἕτοιμον ναυάγιον ». (Κολοβόν).

4. φ. 160α Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια ἀσκητικὰ ρνγ΄ (ἀκέφ. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ κθ΄ κεφ. ἐν τέλει τοῦ ρνγ΄ κεφαλαίου. « Τέλος σὺν Θεῷ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νείλου μοναχοῦ Ἀγκυρανοῦ »).

5. φ. 168β Ἡσυχίου Πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων λόγος παραινετικὸς πρὸς μοναχούς.

6. φ. 174α Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια ρ΄ ἀσκητικά (Ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ιζ΄ κεφ. καὶ λήγουσιν εἰς τὸ ρ΄ ὅπερ μένει ἀτελές).

Τὰ φύλλα 1-8 καὶ 183-189 χαρτῷα.

362. — * Γ 122. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιδ΄ (1327) φ. 492 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λ΄ εἰς τὴν Γένεσιν.

Ἐν τέλει « ἔτους ςωλε΄ (1327). Γρηγόριος ἁμαρτωλὸς ὁ γράψας ταῦτα καὶ συναρμόσας εἰς ἓν βιβλίον. »

363. — * Γ 123. Ἀπόστολος.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ιδ΄ (1331) φ. 277 δίστηλ.

Αἱ ἀναγινωσκόμεναι ἀποστολικαὶ περικοπαί.

Ἐν φ. 276 β « Ἐτελειώθη μηνὶ Μαΐῳ ἕκτη ἰνδικ. ιγ΄ ἔτους ςωλθ » (1331).

364. — Γ 124. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 29 × 21 αἰων. ιβ΄ φ. 350 δίστηλ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ ἱερωσύνης ὁμιλίαι ς΄.

2. φ. 73α Λόγος κατὰ Ἰουδαίων ἐλέχθη δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαΐζοντας καὶ μετ' ἐκείνων νηστεύοντας.

3. φ. 87α Πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τὰς σάλπιγγας τοῦ πάσχα αὐτῶν ἐλέχθη ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

4. φ. 97α Λόγοι ἕτεροι δ΄ κατὰ Ἰουδαίων.

5. φ. 157α Περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς Ἀνομοίους λόγοι ς΄.

6. φ. 210α Πρὸς τοὺς σκανδαλισθέντας ἐπὶ ταῖς δυσημερίαις ταῖς γινομέναις καὶ τῇ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων διώξει καὶ διαστροφῇ.

7. φ. 256α Ὁμιλία μετὰ τὰς Καλένδας τῇ ἑξῆς κατὰ μεθυόντων.

8. φ. 276α Εἰς τὸν Λάζαρον καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων οὐ γίνονται δαίμονες.

9. φ. 287α Εἰς τὸν Λάζαρον καὶ τίνος ἕνεκα οὐκ εἶπεν ἔλαβες τὰ ἀγαθά σου. ἀλλ' ἀπέλαβες.

10. φ. 304α Εἰς τὸν Λάζαρον καὶ ὅτι τὸ συνειδὸς

εἴωθεν ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν παλαιὰ ἁμαρτήματα καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ.

11. φ. 316α Εἰς τὸ ῥητόν « καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεύς ».

12. φ. 321α Εἰς τὴν Α' τῶν Παραλειπομένων τὴν λέγουσαν. « Ὑψώθη ἡ καρδία Ὀζίου ».

13. φ. 329α Εἰς τὸ ῥητὸν. « Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεύς εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ».

14. φ. 339α Εἰς τὸ ῥητὸν. « Εἶδον τὸν Κύριον » καὶ ἀπόδειξις ὅτι δικαίως ἐλεπρώθη ὁ Ὀζίας ἀναξίως θυμιάσας.

15. φ. 345α Ὁμιλία εἰς τὰ σεραφίμ.

365. — * Γ 125. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 35 × 23 αἰῶν. ιϐ' φ. 364 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον. Ὁμιλίαι μδ'.

366. — * Γ 126. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 40 × 26 αἰῶν. ιγ' φ. 312 δίστηλ. ἀκέφ.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λδ' εἰς τὴν Γένεσιν.

367. — Γ 127. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 38 × 28 αἰῶν. ιγ' φ. 315 δίστηλ. κολοϐ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι μδ' εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

368. — * Γ 128. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 36 × 27 αἰῶν. ιδ' (1357) φ. 171 δίστηλ. ἀκέφ.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολήν. Ὁμιλίαι κα'.

Ἐν φ. 171 α « ἐτελειώθη μηνὶ Αὐγούστῳ ἰνδ. ι' ἔτους ϛωξε, (1357) · Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Θεοληπτου μονάχου και θύτου τῆς ἁγίας Λαύρας ».

369. — Γ 129. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 40 × 27 αἰῶν. ιδ' φ. 243 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

370. — Γ 130. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 37 × 26 αἰῶν. ιδ' φ. 288 δίστηλ. ἀκέφ. κολοϐ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Ὁμιλίαι με'.

371. — * Γ 131. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 38 × 28 αἰῶν. ι' (995) φ. 255 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' καὶ Β' καὶ τὴν πρὸς Τιμόθεον Α' καὶ Β' ἐπιστολήν.

Ἐν φ. 255 α « Τετέλεσται μηνὶ μαρτίῳ ιϐ' ἰνδ. η' ἔτους ϛφγ' » (995).
Ἐν φ. 70 « Πληρῶν γαίαν ὁ χρυσορρόας ἄρδει. Κύριε μνήσθητι τοῦ δούλου σου Δημητρίου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ».

372. — Γ 132. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 37 × 26 αἰῶν. ιϐ' φ. 168 δίστηλ. ἀκέφ. κολοϐ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι κ' εἰς τὴν Γένεσιν (Ἀπὸ τῆς λϛ' μέχρι τῆς νε' ὁμιλίας).

373. — Γ 133. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 37 × 27 αἰῶν. ιϐ' φ. 199 δίστηλ. ἀκέφ. κολοϐ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον Εὐαγγέλιον (Ἀπὸ τῆς νε' μέχρι τῆς πη' Ὁμιλίας).

374. — Γ 134. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 37 × 26 αἰῶν. ια' φ. 246 δίστηλ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος δ' εἰς τὸ ῥητόν τοῦ Ἡσαΐου « εἶδον τὸν Κύριον » καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι δικαίως ἐλεπρώθη Ὀζίας ἀναξίως θυμιάσας, ὅπερ οὐκ ἔξεστι βασιλεῦσιν ἀλλ' ἱερεῦσι.

2. φ. 5α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὰ σεραφείμ.

3. 12α Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐξήγησις ἤτοι βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀρχ. « πάντες οἱ παλαιοὶ ἱστοριογράφοι τὰ μὲν ἐκ προγενεστέρων αὐτῶν συγγραφέων ἐκδέδοκαν, τὰ δὲ ἀπὸ ἀκοῆς ».

4. φ. 151β Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἀποστολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν. « Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον. » Ὁμιλίαι 3 εἰς τὴν αὐτὴν ῥῆσιν.

5. φ. 184α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ζητοῦντας τίνος ἕνεκεν οὐκ ἐκ τοῦ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος καὶ ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς βλάπτει ἡ τούτου πονηρία ἐὰν προσέχωμεν.

6. φ. 191α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν « οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ὑμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν ».

7. φ. 203α Τοῦ αὐτοῦ περὶ μνησικακίας.

8. 118α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Κ/πόλει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ μεγάλῃ ὀλίγων συνελθόντων.

9. φ. 225 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς τοὺς μὴ ἀπαντήσαντας εἰς τὴν σύναξιν.

10. φ. 241α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ « ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ».

375. — Γ 135. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 35 × 24 αἰῶν. ιβ′ φ. 315 δίστηλ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λ′ εἰς τὴν Γένεσιν.

2. φ. 269α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον.

3. φ. 276α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν.

4. φ. 282α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τῆς ἀπὸ ἑταιρίδων ὁσίως ἀσκησάσης πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ.

5. φ. 298α Εὐωδίου μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων.

Ἀρχ. « Φαιδρὰ μὲν τῆς πανηγύρεως ἡ ὑπόθεσις · Χριστοῦ γὰρ μαρτύρων ἄθλησιν ».

6. φ. 310α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τοὺς μ′ μάρτυρας.

376. —* Γ 136. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 37 × 25 αἰῶν. ιβ′ φ. 258 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λ′ εἰς τὴν Γένεσιν.

Δ

377. — Δ 1. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιγ′ φ. 197 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Θεοδοσίου τοῦ Στηλίτου καὶ Ἰωάννου τοῦ ἐρημίτου.

2. φ. 115α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

3. φ. 152α Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὅτε ἀνήχθη ἀπὸ Κόμανα. Ἀρχ. « Ἀλλὰ πῶς ἄν τις αἰτίας καὶ μώμων ἡμᾶς ἀπαλλάξοι ».

4. φ 167α Τοῦ ὁσίου Θεοδώρου Κεφάλαια πρακτικά. Ἀρχ · « Ἐπειδὴ περ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι ἀποταξάμενοι τῷ σατανᾷ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τῷ Χριστῷ συνεταξάμεθα ».

378. — Δ 2. Παρακλητική

Μεμβρ. 22 × 15 αἰῶν. ιβ′ φ. 159 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ Ἀκολουθίαν ἀπὸ τοῦ δ′ ἤχου μέχρι τέλους · διαφέρει τῶν ἐντόπων κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Θεοτόκου.

379. — Δ 3. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ′ φ. 337.

Στιχηρὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μετὰ σημαδοφώνων.

380. — Δ 4. Μηναῖον Ἰουνίου, Ἰουλίου.

Μεμβρ. 23 × 18 αἰῶν. ιβ′ φ. 56 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχουσι τὰς ἀνηκούσας αὐτοῖς ἀκολουθίας καί τινας Κανόνας μὴ ἀπαντῶντας ἐν τοῖς ἐντύποις.

381. — Δ 5. Μηναῖον Μαΐου, Ἰουνίου.

Μεμβρ. 23 × 16 αἰῶν. ιγ′ φ. 126 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχουσι τὴν ἀνήκουσαν αὐτοῖς ἀκολουθίαν καὶ κανόνας τινας μὴ εὑρισκομένους εἰς τὰ ἔντυπα.

382. — Δ 6. Παρακλητική.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιγ′ φ. 203 κολοβ.

Παρακλητικὴ τῶν τεσσάρων Ἤχων α′, β′, γ′, δ′. κατὰ πᾶν Σάββατον καὶ Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν τῆς Λαύρας.

383. — Δ 7. Μηναῖον Ἰουνίου.

Μεμβρ. 23 × 17 αἰῶν. ιγ′ φ. 137 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν μετά τινων Κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις.

384. — Δ 8. Μηναῖον Νοεμβρίου.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ιβ' φ. 102 ἀκέφ. κολοβ.

Ἡ συνήθης αὐτῷ ακολουθία καὶ τινες κανόνες διάφοροι τῶν ἐντύπων.

385. — Δ 9. Διάφορα.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. ιβ' φ. 60.

1. φ. 1α Ἡ θεία μυσταγωγία τῶν προηγιασμένων.
2. φ. 21α Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας.
3. φ. 48α Ὁ ἁγιασμὸς τῶν ἁγίων Θεοφανείων.

Ἐν τέλει · « Οἱ πατέρες μέμνησθε τοῦ Δημητρίου ρακενδύτου καὶ πολυαμαρτήτου. »

386. — Δ 10. Μηναῖον Ἰουνίου.

Χαρτ. 23 × 18 αἰῶν. ιγ' φ. 54 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν καὶ ἱκανοὺς κανόνας μὴ ἀπαντῶντας ἐν τοῖς ἐντύποις.

387. — Δ 11. Τριῴδιον.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιβ' φ. 105 ἀκέφ.

Τὰ ἐν αὐτῷ Ἰδιόμελα μετὰ σημαδοφώνων.

388. — Δ 12. Μηναῖον Ἰουλίου.

Μεμβρ. 23 × 18 αἰῶν. ιγ' φ. 85 κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν καὶ κανόνας μὴ ἀπαντῶντας ἐν τοῖς ἐντύποις.

389. — Δ 13. Τριῴδιον.

Μεμβρ. 24 × 18 αἰῶν. ιγ' φ. 79 ἀκέφ.

Ἐκτὸς τῆς συνήθους ἀκολουθίας περιέχει καὶ Τριῴδια τοῦ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς καθαρᾶς δευτέρας μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς ς' ἑβδομάδος (φ. 33-72β).

390. — Δ 14. Μηναῖον Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου.

Μεμβρ. 24 × 20 αἰῶν. ιβ' φ. 190 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει καὶ πλείστους Κανόνας μὴ ἀπαντῶντας ἐν τοῖς ἐντύποις.

Ἐν φ. 110 β « Εὔχου μοι πάτερ τοῦ τέκνου σου Ἡσαΐου ».

391. — Δ 15. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 24 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 291.

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
1. φ. 1α Στιχηράριον τῶν ιβ' μηνῶν.
2. φ. 164α Τοῦ Τριῳδίου.
3. φ. 220β Τοῦ Πεντηκοσταρίου.
4. φ. 251α Τῆς Παρακλητικῆς.

Ἐν φ. 164 β « Τὸ παρὸν ὑπάρχει κἀμοῦ Δαυὶδ ἱερομονάχου τοῦ Εὐστρατινοῦ καὶ τὸ ἠγόρασα ἀπὸ τὸν θεῖόν μου παπᾶ Ἰωσὴφ εἰς τὰ ᾳχνα' (1651) ἐν μηνὶ Μαΐῳ δύο ».

Ἐν φ. 291 β « Τὸ παρὸν Στιχηράριον ὑπάρχει κἀμοῦ Ἰωσὴφ ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου τῆς Λαύρας καὶ τὸ ἐπῆρα ἀπὸ τὸ Σινώπη ἀπὸ τὸν παπᾶ Παρασκευᾶ τὸν Σακελάριον διὰ μισθὸν προθέσεως ἔτος ᾳχν' ».

392. — Δ 16. Τριῴδιον.

Μεμβρ. 26 × 19 αἰῶν. ιγ' φ. 48 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν καὶ κανόνα ἀνέκδοτον της β' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν.

393. — Δ 17. Μηναῖον Ἰουλίου, Αὐγούστου.

Μεμβρ. 23 × 19 αἰῶν ιγ' φ. 103 ἀκέφ. κολοβ.

Μετά τινων Κανόνων ἀνεκδότων.

394. — Δ 18. Μηναῖον Ἰουλίου.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν ιγ' φ. 172.

Ματὰ ἱκανῶν Κανόνων ἀγνώστων.

395. — Δ 19. Μηναῖον Ἀπριλίου, Μαΐου.

Μεμβρ. 24 × 19 αἰῶν. ιβ' φ. 145 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀρχ · « λελαμπρυσμένοι κάλλει νοητῷ τῷ δεσπότῃ παρίστασθε ». Μετὰ πολλῶν Κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις.

396. — Δ 20. Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Μέμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ιβ' φ. 104 κολοβ.

Ματὰ δύο Κανόνων ἀγνώστων.

397. — Δ 21. Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Μεμβ. 25 × 18 αἰῶν. ιβ' φ. 253 ἀκέφ.

Μετά τινων Κανόνων ἀνεκδότων

398. — Δ 22. Τριῴδιον, Πεντηκοστάριον.

Μεμβρ. 26 × 19 αἰῶν. ιβ′ φ. 145 ἀκέφ. κολοβ.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ Κώδ. διαφέρει ἱκανῶς τῶν ἐντύπων. ἐν τούτῳ καὶ τὰ Τριῴδια τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ ἀντίπασχα μέχρι τῶν ἁγίων Πάντων.

399. —* Δ 23. Μηναῖον Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου.

Μεμβρ 25 × 20 αἰῶν. θ′ φ. 47 ἀκέφ. κολοβ.

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ τέλους Σεπτεμβρίου καὶ περιλαμβάνει μέρος μόνον τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός.

400. — Δ 24. Μηναῖον Δεκεμβρίου.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ιβ′ φ. 263.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν καὶ τινας κανόνας ἀγνώστους.

401. — Δ 25. Μηναῖον Μαρτίου.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ιβ′ φ. 99 ἀκέφ. κολοβ.

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Καθίσματος τῆς ἁγίας Εὐδοκίας. ἐν αὐτῷ ἱκανοὶ Κανόνες ἀνέκδοτοι. Ἐν φ. 96α-99 κδ′ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου κατὰ ἀλφάβητον.

402. — Δ 26. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 25 × 17 αἰῶν. ιβ′ φ. 135 ἀκέφ.

Στηχηράριον μουσικὸν περιέχον τὰ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου Στιχηρά.

403. —* Δ 27. Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ιβ′ φ. 102 δίστηλ. ἀκέφ.

Μετά τινων Κανόνων ἀνεκδότων.

404. — Δ 28. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 26 × 18 αἰῶν. ιγ′ φ. 214 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Στιχηράριον τῶν ιβ′ μηνῶν.
2. φ. 127α Τοῦ Τριῳδίου.
3. φ. 200α Τοῦ Πεντηκοσταρίου.

405. — Δ 29. Τριῴδιον.

Μεμβρ. 27 × 19 αἰῶν. ιγ′ φ. 167 ἀκέφ. κολοβ.

Ἐκτὸς τῶν γνωστῶν Τριῳδίων περιέχει καὶ ἕτερά τινα ἄγνωστα, καὶ τινας Κανόνας.

406. — Δ 30. Στιχηράριον.

Μεμβρ. 27 × 18 αἰῶν. ιγ′ φ. 262.

Στιχηράριον σὺν Θεῷ περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

407. — Δ 31. Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

Μεμβρ. 25 × 18 αἰῶν. ιβ′ φ. 69 ἀκέφ. κολοβ.

Ὁ Κῶδ. τὸ πλεῖστον κατεστραμμένος

408. — Δ 32. Παρακλητική.

Μεμβρ. 28 × 21 αἰῶν. ιγ′ φ. 85 ἀκέφ. κολοβ.

Μετά τινων κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις.

409. — Δ 33. Παρακλητική.

Μεμβρ. 24 × 15 αἰῶν. ιγ′ φ. 211 ἀκέφ.

Μόνον αἱ τῶν Κυριακῶν ἀκολουθίαι εὕρηνται πλήρεις, ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐλλείπουσιν οἱ Κανόνες.

410. — Δ 34. Μηναῖον Μαρτίου.

Μεμβρ. 25 × 19 αἰῶν. ιγ′ φ. 68 ἀκέφ. κολοβ.

Μετὰ Κανόνων τινῶν μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις.

411. — Δ 35. Εἱρμολόγιον.

Μεμβρ. 27 × 19 αἰῶν. ιγ′ φ. 158.

Περιέχει τοὺς Εἱρμοὺς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ (πλείονας τῶν ἐντύπων) Στίχοι εἰς τὸν α′ Ἦχον :
Τέχνη μελουργὸς σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους
Ἤχων ὁ πρῶτος μουσικῷ κληθεὶς λόγῳ
Πρώτην νέμει σοι τάξιν · ὢ τῆς ἀξίας !

412. — Δ 36. Μηναῖον Μαΐου.

Μεμβρ. 26 × 17 αἰῶν. ιγ′ φ. 184 κολοβ.

Μεθ' ἱκανῶν Κανόνων ἀνεκδότων.

413. — Δ 37. Μηναῖον Μαρτίου, Ἀπριλίου.

Μεμβρ. 26 × 18 αἰῶν. ιγ′ φ. 139 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀπὸ τῆς ζ′ μέχρι τῆς λα′ Μαρτίου καὶ ἀπὸ τῆς α′ μέχρι τῆς ιη′ Ἀπριλίου. Ἐν αὐτοῖς καὶ Κανόνες μὴ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς ἐντύποις.

414. — Δ 38. Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Μεμβρ. 30 × 21 αἰῶν. ιβ′ φ. 221 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ

1. φ. 1α « Προσαχθῆναι δοκῶν τοῖς πολλοῖς, ἀλλ οὐ κόλασις ». Τέλος. « Καὶ τῶν χειρῶν ἀποτείναντες ἑκατέραν καὶ τῶν ποδῶν καὶ ὀρθίους ».
2. φ. 2α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου ἐπισκοπου Νικομηδείας.
3. φ. 9α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βαβύλα Ἀντιοχείας.
4. φ. 17α Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν Χώναις.
5. φ. 24α Μαρτύριον Εὐδοξίου, Ρωμύλου, Ζήνωνος καὶ Μακαρίου.
6. φ. 31α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σώζοντος.
7. φ. 35α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβηριανοῦ.
8. φ. 43α Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.
9. φ. 50α Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
10. φ. 64α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.
11. φ. 69α Πράξεις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.
12. φ. 88α Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Σοφίας, Πίστεως καὶ Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.
13. φ. 99α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.
14. φ. 109α Μαρτύριον Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
15. φ. 135α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φωκᾶ.
16. φ. 140α Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Θέκλης.
17. φ. 156α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης τῆς μετονομασθείσης Σμαράγδου.
18. φ. 166α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστήν.
19. φ. 176α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιστράτου.
20. φ. 186α Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου.
21. φ. 199α Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.
22. φ. 212α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου Γρηγορίου ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

415 — Δ 39. Συναξαριστής.

Μεμβρ. 30 × 22 αἰῶν. ιβ′ φ. 250 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Συναξαριστὴς τῶν μηνῶν Μαρτίου (ἀπὸ τῆς ις′), Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (μέχρι τῆς ιζ′).

416. — Δ 40. Πεντηκοστάριον.

Μεμβρ. 29 × 20 αἰῶν. ιγ′ φ. 148 δίστηλ. ἀκέφ.

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

417. —* Δ 41. Τριῴδιον, Πεντηκοστάριον.

Μεμβρ. 29 × 21 αἰῶν. ια′ φ. 107 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Τριῴδιον (ἄρχεται ἀπὸ τοῦ τριῳδίου τῆς μεγάλης τρίτης τοῦ Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ ψαλλομένου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις).
2. φ. 25α Πεντηκοστάριον (Λήγει τὴν Τρίτην τῆς Δ′ ἑβδομάδος).
3. φ. 102α Κανόνες τριαδικοὶ (Α′, Β′ καὶ Γ′ Ἤχου).

418. — Δ 42. Μηναῖον Ἰουνίου, Ἰουλίου.

Μεμβρ. 31 × 22 αἰῶν. ια′ φ. 111 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Μετά τινων Κανόνων μὴ εὑρισκομένων ἐν τοῖς ἐντύποις.

419. — Δ 43. Συναξαριστής.

Μεμβρ. 31 × 22 αἰῶν. ια′ φ. 332 δίστηλ.

Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων (τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου), ὅθεν τε ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἔφυ καὶ ἐν οἷς χρόνοις καὶ εἴτε τὸν διὰ μαρτυρίου, εἴτε τὸν δι᾽ ἀσκήσεως ἐδέξατο στέφανον.

Ἐν φ. 330 β « Αὕτη πέφυκε χειρὶ γραφεῖσα πόθῳ, τοῦ τρισαθλίου Γερμανοῦ ρακενδύτου· εὐχὰς τὸ λοιπὸν πέμπετε Χριστοῦ λάτραι ἐπιστροφῆς τυχεῖν με καὶ σωτηρίας »

420. —* Δ 44. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 32 × 22 αἰῶν. ιαʹ φ. 346 δίστηλ ἀκέφ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

1. Βίος τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου. Ἀρχ · « ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης καὶ τῆς ὑπακοῆς τὸ μέγεθος κἄν πολλοῖς ἄν τις ἑτέροις κατίδοι ».
2. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάμαντος.
3. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας ἐπὶ Μαξιμίνου.
4. Ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις Βαβύλα ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας παθόντος ὑπὸ Νουμεριανοῦ.
5. Διήγησις μερικὴ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ πανενδόξου Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν Χώναις.
6. Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐδοξίου, Ρωμύλου, Ζήνωνος καὶ Μακαρίου.
7. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σώζοντος.
8. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.
9. Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.
10. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τῆς ὁσίας καὶ μακαρίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
11. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος Αὐτονόμου.
12. Πράξεις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου Κορνηλίου.
13. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.
14. Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.
15. Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.
16. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.
17. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου.
18. Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Φωκᾶν.
19. Ἄθλησις τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος Θέκλης τῆς ἐν Ἰκονίῳ.
20. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
21. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον ἀπόστολον Ἰωάννην.
22. Μαρτυριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιστράτου.
23. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.
24. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.
25. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.
26. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἀββακούμ.
27. Ἱστορία Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου εἰς τὸ Γενέθλιον τῆς ἁγίας Θεοτόκου.
28. Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς φανερώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ παρὰ τῶν πανενδόξων καὶ ἁγίων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
Ἀρχ · « Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως ».

421. — Δ 45. Μηναῖον, Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

Μεμβρ. 33 × 23 αἰῶν. ιαʹ φ. 364 δίστηλ. ἀκέφ.

1. φ. 1α Μηναῖα ἀπὸ τοῦ Μαρτίου-Αὐγούστου.
2. φ. 182α Ψαλτήριον (ἐν φ. 201-203 αἱ θʹ ᾠδαί).
3. φ. 204α Τριῴδιον.
4. φ. 316α Πεντηκοστάριον.
5. φ. 345α Ὀκτώηχος.
6. φ. 363α Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικὰ ἑωθινά.
7. φ. 364α Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

422. —* Δ 46. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 31 × 23 αἰῶν. ιβʹ φ. 326 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Σεπτεμβρίου.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.
2. φ. 42β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος.
3. φ. 54α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας.
4. φ. 63α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα.
5. φ. 72α Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν Χώναις.
6. φ. 80α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σώζοντος.
7. φ. 83β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σεβηριανοῦ.
8. φ. 91β Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Μηνοδώρας, Νυμφοδώρας καὶ Μητροδώρας.
9. φ. 99β Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
10. φ. 116α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου.
11. φ. 121β Πράξεις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.
12. φ. 133α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικήτα.
13. φ. 138α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.
14. φ. 151β Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.
15. φ. 163β Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.
16. φ. 174α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου.
17. φ. 204α Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Φωκᾶν.

18. φ. 210α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Θέκλας.
19. φ. 227α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
20. φ. 238β Ὑπόμνημα εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
21. φ. 253α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
22. φ. 264α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος.
23. φ. 277α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ.
24. φ. 291β Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Ὁ Κῶδ. λίαν καλλιτεχνικός· τὰ ἀρχικὰ γράμματα διὰ διαφόρων ποικιλμάτων. Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου. Ἀφιερώθη τῇ ἁγίᾳ Λαύρᾳ παρὰ τοῦ μητροπολίτου Κρήτης Νικηφόρου.

423. — Δ 47. Λόγοι.

Μεμβρ. 34×23 αἰῶν. ια΄ (1057) φ. 324 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀδήλου λόγος κζ΄ εἰς τὸ « Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ »...
2. φ. 7α Λόγος κη΄. « Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου »...
3. φ. 9α Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ ὄρους Σινᾶ εἰς τὸν ς΄ ψαλμὸν καὶ εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν.
4. φ. 19α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι βοσκὸς παρεύομαι.
5. φ. 22α Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις περὶ ἀρετῆς εἰς νεώτερον μοναχόν. Παραίνεσις γ΄ (φ. 26β), παραίνεσις δ΄ (φ. 31) διῃρημένη εἰς δέκα κεφάλαια.
6. φ. 38β Τοῦ αὐτοῦ Πρόλογος εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτόν.
7. φ. 38β Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀσκητικὸς εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ (εἰς ι΄ κεφάλαια).
8. φ. 51β Τοῦ αὐτοῦ Ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι ἀλλὰ κλαίειν καὶ πενθεῖν ἑαυτόν.
9. φ. 54α Τοῦ αὐτοῦ Συμβουλία περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς νεόφυτον (εἰς κεφ· ρδ΄).
10. φ. 64α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀρθοῦ βίου (κεφ. πθ΄).
11. φ. 70α Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμοὶ (κεφ. νς΄).
12. φ. 73β Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμοὶ ἕτεροι.
13. φ. 76β Τοῦ αὐτοῦ Παραίνεσις ἤτοι λόγοι παραινετικοὶ πρὸς μονάζοντας (κεφ. μη΄).
14. φ. 101α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι δεῖ τὸν χριστιανὸν μακρόθυμον καὶ ἀμνησίκακον εἶναι (κεφ. ἢ παραινέσεις κθ΄).
15. φ. 103β Τοῦ αὐτοῦ πῶς δεῖ παρακαλεῖν ὀλιγωροῦντας. Παραίνεσις.
16. φ. 106α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα ἀδελφὸν φιλοπονεῖν ἀναγινώσκων ὡς τοῦ Θεοῦ παρόντος.
17. φ. 108α Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις περὶ ἁγνείας.
18. φ. 109α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ ῥέμβεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὧδε κἀκεῖσε, ἀλλὰ μᾶλλον κάτω ἔχειν τὸ βλέμμα, ἄνω δὲ τὴν ψυχὴν πρὸς Κύριον.
19. φ. 110α Τοῦ αὐτοῦ περὶ προσπαθείας παραίνεσις.
20. φ. 111β Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνυποτάκτων καὶ περὶ καταστάσεως καὶ φόβου Θεοῦ καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος.
21. φ. 115β Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις περὶ εὐλαβείας.
22. φ. 117α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐκπιπτόντων ἐξ οἰκείας ἀμελείας καὶ προφασιζομένων προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
23. φ. 120β Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀδελφοὺς ἐκπεσόντας καὶ περὶ μετανοίας.
24. φ. 124β Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ δεῖ ὀμνύειν οὐδὲ δυσφημεῖν.
25. φ. 126α Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα ἀδελφὸν λόγον εἰρηκότα ὅτι κρεῖσσον γαμεῖν ἢ πυροῦσθαι· ἀπόκρισις.
26. φ. 127α Τοῦ αὐτοῦ ἀπολογία πρὸς ἀδελφὸν περὶ Ἠλὶ τοῦ ἱερέως κατ' ἐρωταπόκρισιν.
27. φ. 130α Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις περὶ φόβου Θεοῦ.
28. φ. 132β Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς Εὐλόγιον.
29. φ. 135α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀκηδιαστὴν μοναχὸν λέγοντα « ἀφίημι καὶ πρὸς τὸν κόσμον ὑπάγω ».
30. φ. 140α Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις περὶ κακοηθείας.
31. φ. 140β Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφορᾶς τοῦ μοναχικοῦ βίου ὑπὲρ τῆς τοῦ κοσμικοῦ.
32. φ. 141β Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ρ΄ πῶς κτᾶταί τις ταπεινοφροσύνην.
33. φ. 158α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν.
34. φ. 165β Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς θείας χάριτος.
35. φ. 168β Τοῦ αὐτοῦ περὶ γλωσσαλγίας καὶ παθῶν.
36. φ. 174β Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.
37. φ. 185α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς καθαίρεσιν ὑπερηφανίας.
38. φ. 188α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος κατανυκτικός.
39. φ. 207β Τοῦ αὐτοῦ κατὰ μίμησιν τῶν Παροιμιῶν.
40. φ. 208α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φόβου.
41. φ. 231α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων τῶν καί τινων ἀπαιτούντων.
42. φ. 245α Τοῦ αὐτοῦ ἔλεγχος αὐτοῦ καὶ ἐξομολόγησις.
43. φ. 259α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν παθῶν.

44. φ. 261α Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας.
45. φ. 264β Τοῦ αὐτοῦ περὶ κατανύξεως.
46. φ. 267α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι κατανυκτικοί (2).
47. φ. 271α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος παραινετικός.
48. φ. 274β Τοῦ αὐτοῦ εἰς πατέρας τελειωθέντας.
49. φ. 276β Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας.
50. φ. 279α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου τετρασύλλαβα.
51. φ. 280α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φόβου ψυχῆς.
52. φ. 182β Εὐχὴ ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ διδασκαλίας.
53. φ. 283α Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηστικόν.
54. φ. 286α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς ὅταν πειράζηται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ πῶς ὀφείλει μετὰ δακρύων τῷ Κυρίῳ προσεύχεσθαι.
55. φ. 289α Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρίσεως καὶ κατανύξεως.
56. φ. 293α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπομονῆς.
57. φ. 297α Τοῦ αὐτοῦ περὶ μακαρισμῶν καὶ ταλανισμῶν.
58. φ. 298α Τοῦ αὐτοῦ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἤγουν προσευχὴ πρὸς τὸν Θεόν.
59. φ. 299α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου.
60. φ. 302β Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως.
61. φ. 305α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ σωτηρίας ψυχῆς καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.
62. φ. 313α [Σωφρονίου Ἱεροσολύμων] Βίος τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
63. φ. 320α Ἀδήλου λόγος ἄνευ ἀρχῆς · « δοξάζειν αὐτὸν, σὺ δὲ περὶ μικρὰ στρέφῃ τῇ σκιᾷ εὐπροσεδρεύων ἔτι ὅπερ οὐ σφόδρα ἐστὶ δοξάζοντος ».
64. φ. 323β Λόγος ἀδήλου εἰς τὸ « λέγω δὲ Χριστὸν Ἰησοῦν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας.

Ἐνφ. 174 α « τέλος σὺν Θεῷ τοῦ Α' βιβλίου ἀμήν, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ἱ ςφξε (1057) ἔτος ».

424. — Δ 48. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 35 × 26 αἰῶν. ιβ' φ. 325 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Ὀκτωβρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ μάρτυρος Ἀνανίου.
2. φ. 5α Μαρτύριον Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
3. φ. 24α Μαρτύριον Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.
4. φ. 34β Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χαριτίνης.
5. φ. 40β Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Θωμᾶν.
6. φ. 46α Μαρτύριον Σεργίου καὶ Βάκχου.
7. φ. 61β Βίος τῆς ὁσίας Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.
8. φ. 98β Μαρτύριον Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.
9. φ. 76α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ταράχου, Πρόβου καὶ Ἀνδρονίκου.
10. φ. 84β Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κάρπου, Παπίλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
11. φ. 97β Πολιτεία καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καί Κελσίου.
12. φ. 105α Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ.
13. φ. 116α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου.
14. φ. 124α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
15. φ. 131α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
16. φ. 143α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.
17. φ. 153α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.
18. φ. 187β Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος.
19. φ. 216α Βίος καὶ πολιτεία Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως.
20. φ. 239α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον καὶ ἀδελφόθεον.
21. φ. 248β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων καὶ ἱστορία τῶν κατὰ χώρας τότε πραχθέντων.
22. φ. 274α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν Νοταρίων.
23. φ. 276β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.
24. φ. 282β Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῆς ὁσίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.
25. φ. 293β Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.
26. φ. 314α Μαρτύριον Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.
27. φ. 320β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐπιμάχου.

425. — * Δ 49. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 34 × 27 αἰῶν. ιβ' φ. 198 δίστηλ. ἀκέφ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Ἄρχεται ἀπὸ τῆς μέ Ὁμιλίας « εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ». καὶ λήγει εἰς τὴν πδ'.

Ἐν τέλει · « Ἀφιερώθη ἡ βίβλος αὕτη παρὰ Συμεὼν μοναχοῦ καὶ κτήτορος τῇ παρ' αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀρχιστρατήγου ἱδρυμένῃ μονῇ καὶ Κουλᾶ ἐπονομαζομένῃ ».

426. — * Δ 50. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ιά (1040) φ. 407 δίστηλ. ἀκέφ.

Βίοι ἁγίων τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου Δεκεμβρίου καὶ Μαΐου.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Ἀρχ. « Μέγα καὶ παράδοξον τεράστιον ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ».

2. φ. 4β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μάμαντος.

3. φ. 15α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου.

4. φ. 22α Κοσμᾶ Βεστήτορος Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον προφήτην καὶ ἀρχιερέα Ζαχαρίαν καὶ πατέρα τοῦ Προδρόμου.

Ἀρχ · « ὥσπερ χρυσοῦν θυμιατήριον ἡμῖν ».

5. φ. 25α Τοῦ ὁσίου Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου διήγησις περὶ τοῦ πανσέπτου καὶ σεβασμίου Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν ταῖς Χώναις.

Ἀρχ · « Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν τῶν δοθέντων ἡμῖν ».

6. φ. 31α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σώζοντος, τοῦ πρώην ὀνομαζομένου Ταρασίου.

7. φ. 33α Ἱστορία Ἰακώβου εἰς τὸ γενέσιον τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀρχ · « Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν ιβ' φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ».

8. φ. 41α Μαρτύριον τῶν ἁγίων τριῶν παρθένων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.

9. φ. 45α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

10. φ. 53β Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου Λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

11. φ. 63β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικήτα.

12. φ. 66β Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας.

13. φ. 74α Βίος καὶ Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου.

14. φ. 86β Μαρτύριον τῆς ἁγίας Θέκλης τῆς ἐν γυναιξὶ πρωτομάρτυρος.

15. φ. 93β Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης τῆς μετονομασθείσης Σμαράγδου.

16. φ. 100α Προχόρου τοῦ ἐπὶ ταῖς χρείαις τῶν ἑπτὰ κατασταθέντων, ἀνεψίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος περὶ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ περὶ τῆς ἐξορίας αὐτοῦ.

Ἀρχ · « Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ».

Μηνὸς Ὀκτωβρίου.

17. φ. 114α Πράξεις τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἀρχ · « Τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὐρανόθεν γενομένης εἰς γῆν ».

18. φ. 117α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἀρχ · « Τῶν προφητικῶν οὖν λόγων πληρουμένων ».

19. φ. 132β Περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἀρχ · « Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦμεν πάντες οἱ ἀπόστολοι ».

20. Αὐτόθι · τελείωσις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἀρχ · « Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὡς ἐγένετο προστάξαντος Μισδέου τοῦ βασιλέως ».

21. φ. 135β Μαρτύριον Σεργίου καὶ Βάκχου.

22. φ. 146β Βίος τῆς ἁγίας Πελαγίας.

23. φ. 153β Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.

24. φ. 161β Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἀρχ · « Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ σέβας τοῦτο πρῶτον ».

25. φ. 165α Δευτέρα ἐξέτασις ἐν Μομψωεστίᾳ.

Ἀρχ · « Φλάβιος Γάϊος Νουμέριος ὁ καὶ Μάξιμος εἶπεν ».

26. φ. 168β Τρίτη ἐξέτασις ἐν Ἀναζαρβῷ τῇ ἐνδόξῳ μητροπόλει.

Ἀρχὴ « Φλάβιος Γάϊος Νουμέριος ὁ καὶ Μάξιμος εἶπεν · κάλει τοὺς τῆς ἀσεβοῦς θρησκείας ».

27. φ. 174β Τὰ ἀκόλουθα τῆς ἐπιστολῆς τῶν ἕνδεκα ἀδελφῶν περὶ τῆς τελειώσεως τῶν μαρτύρων.

Ἀρχ · « Τῆς τοίνυν τρίτης ἐξετάσεως γενομένης τῶν ἁγιωτάτων μαρτύρων τοῦ Θεοῦ ».

28. φ. 177α Κοίμησις τοῦ ἁγίου καὶ μακαρίου εὐαγγελιστοῦ καὶ ἀποστόλου Λουκᾶ.

29. 178α Ἡσυχίου Πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.

30. φ. 181α Βίος τοῦ μακαρίου Ἀβραμίου καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεψίας ὃν διηγήσατο ὁ μακάριος Ἐφραίμ.

Ἀρχ · « Ἀδελφοί μου βούλομαι ὑμῖν διηγήσασθαι καλὴν καὶ τελείαν ».

31. φ. 193β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

32. φ. 195β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα.

33. φ. 213β Μαρτύριον τῶν ἁγίων Νοταρίων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

34. φ. 215α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δημητρίου.

Ἀρχ · « Ὅτε Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ διῆγεν ».

35. φ. 219α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας.

Μηνὸς Νοεμβρίου.

36. 222β Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

37. φ. 236α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀκινδύνου, Πηγασίου κλπ.

38. φ. 248α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἀειθαλᾶ, καὶ Ἰωσὴφ ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

39. φ. 262α Παντολέοντος διακόνου καὶ

Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διήγησις θαυμάτων τοῦ παμμεγίστου Μιχαήλ.

40. φ. 270α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν τῷ Κοτυαίῳ.

41. φ. 280α Λόγος εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

Ἀρχ· « Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Χριστοῦ ».

42. φ. 287β Θαῦμα γενόμενον ἐν Ἐδέσῃ τῇ πόλει ὑπὸ τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν τῶν ἐκεῖσε μαρτυρησάντων Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

Ἀρχ· « Νῦν Καιρὸς εὔκαιρος μετὰ τοῦ πνευματοφόρου ».

43. φ. 296β Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὴν παναγίαν Θεοτόκον ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων.

44. φ. 300α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Αἰκατερίνης.

45. φ. 308β Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Μηνὸς Δεκεμβρίου.

46. φ. 315β Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Βαρβάρας

47. φ. 333α Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Νικόλαον ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λικίας.

48. φ. 335α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου.

49. φ. 341β Μαρτύριον τῶν ἁγίων πέντε μαρτύρων Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

50. φ. 359α Ἄθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαὴλ καὶ περὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου.

51. φ. 363α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ λόγος εἰς τὴν πρᾶσιν τοῦ δικαίου καὶ παγκάλου Ἰωσὴφ (Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως).

52. φ. 377α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον.

53. φ. 383β Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

54. φ. 390α Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

55. φ. 396α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον.

56. φ. 399α Λόγος εἰς τὰ νήπια καὶ εἰς τὸν Ἡρώδην.

57. φ. 401α Ἀναζήτησις καὶ εὕρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. (Μαΐου κα΄).

Ἀρχ· « Ἔτους διακοσιοστοῦ καὶ τριακοστοῦ τοῦ πάθους ».

Ἐν τέλει « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ βασιλέων αὐτοκρατόρων Μιχαὴλ καὶ Ζωῆς τῆς Πορφυρογεννήτου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. η΄ ἐν ἔτει ςφμη΄ » (1040)

427. — Δ 51. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 34 × 25 αἰῶν. ια΄ φ. 243 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Δεκεμβρίου.

1. φ. 2α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Θύρσου, Λευκίου, Φιλήμονος.

2. φ. 33β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου.

3. φ. 43α Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.

4. φ. 62β Βίος τοῦ ἁγίου Βονιφατίου.

5. φ. 72α Μαρτύριον τοῦ Βαστιανοῦ καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

6. φ. 87β Βίος τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

7. φ. 97β Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης.

8. φ. 105β Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας.

9. φ. 127α Μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.

10. φ. 131β Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Εὐγενίας καὶ τῶν αὐτῆς γονέων.

11. φ. 156α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Θεοφάνους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

12. φ. 170α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἴνδη καὶ Δόμνας καὶ τοῦ πλήθους τῶν δυσμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

13. φ. 196α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιμανδρίτου Μαρκέλλου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

14. φ. 220β Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαΐας.

Δέκα τέσσαρες εἰκόνες ἐν τῇ ἀρχῇ ἑκάστου βίου κοσμοῦσι τὸν κώδ. ὧν ἀξιοσημείωτος ἡ τῶν δέκα μαρτύρων (φ. 127α). Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα πρόσθετα περιέχοντα περικοπὴν ἐκ τοῦ βίου τῆς ὁσίας Θεοκτίστης « εἶτα περιβλεπόμενος θεάσασθαι ταύτην κατὰ τὸν τόπον ἔνθα καὶ πρὶν ἑωράκειν αὐτὴν μεταλλάξασαν ». Καὶ ἀρχὴν τοῦ βίου Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου « Βασιλεύοντος Διακλητιανοῦ τε καὶ Μαξιμιανοῦ » ἕως « ἐστενοχωρεῖτο τὰ δεσμωτήρια »· ἐν δὲ τῷ τέλει τρία ἕτερα φύλλα ὧν τὰ δύο περιλαμβάνουσιν τεμάχια βίου ἁγίου τινος, τὸ δὲ τρίτον τὸ καὶ ἀρχαιότερον ἀπόσπασμα τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου.

428. — Δ 52. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 35 × 25 αἰῶν. ια΄ φ. 194 δίστηλ.
ἀκέφ. κολοβ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

1. φ. 1α (Ἀκέφ.) « Καὶ ὁ καρπὸς τῆς ῥίζης ἀπόδειξις ὀφθῇ ἄξιον τοίνυν ἄξιον καὶ ὑπόχρεων τὸν μέγαν καὶ ἅγιον γεραίρειν Ζαχαρίαν ».

2. φ. 6α Συμεὼν Λογοθέτου Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεο-

πρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς. Προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος πᾶσι χριστιανοῖς τεθησαύρισται.

Ἀρχ· « Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον ὥσπερ αὐτη θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφοιτᾶν μέλλοντος ».

3. φ. 29α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

4. φ 33β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σεβηριανοῦ.

5. φ. 38α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

6. φ. 50β Μαρτύριον Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.

7. φ. 58α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν σεβάσμιον σταυρόν.

8. φ. 62α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τίμιον σταυρόν.

9. φ. 70α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικήτα.

10. φ. 73α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας.

11. φ. 81α Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Πίστεως, Ἐλπίδος, Ἀγάπης καὶ Σοφίας.

12. φ. 89α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

13. φ. 96α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

14. φ. 112α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φωκᾶ.

15. φ. 116α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν.

16. φ. 121α Μαρτύριον τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης.

17. φ. 132α Βίος τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης.

18. φ. 139α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

19. φ. 149α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλιστράτου.

20. φ. 156α Βίος τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος.

21. φ. 164α Βίος τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ.

22. φ. 172α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, Γαϊανῆς τε καὶ Ριψιμίας.

429. — * Δ 53. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 33 × 23 αἰῶν. ιά φ. 281 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

1. φ. 3α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς Ἀρσενίου.

2. φ. 26α Γρηγορίου Νύσσης Διήγησις περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς θείας καὶ ἀχειροποιήτου δυνάμεως τῶν Καμουλιανῶν, ἀναδειχθεῖσα μὲν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως τῇ μακαρίᾳ Βάσσῃ, φανερωθεῖσα δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως.

Ἀρχ· « Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ δίκαιος καὶ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ οὐσίᾳ τῆς θεότητος ἀόρατος ».

3. φ. 31α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν χριστιανοῖς βασιλεύσαντος.

Ἀρχ· « Τὰ κάλλιστα τῶν διηγημάτων οὐ μόνον ἡδονήν ».

4. ρ. 42α Λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εὕρεσιν.

Μηνὸς Ἰουνίου.

5. φ. 50α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.

6. φ. 60α Βίος Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου.

7. 74α Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

Μηνὸς Ἰουλίου

8. φ. 87α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

9. φ. 108α Τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Βέστου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πανεύφημον Εὐφημίαν.

Ἀρχ· « Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ὡσεὶ ὄρθρος ».

10. φ. 126α Κωνσταντίνου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τίου Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου λειψάνου τῆς ἁγίας Εὐφημίας.

Ἀρχ· « Ἥκω τὸ ἐπίταγμα φέρων, ὦ παναγιώτατε πάτερ ».

11. φ. 136α Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας ἔκφρασις εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν τὴν πανεύφημον.

12. φ. 138α Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Κήρυκον καὶ Ἰουλίταν.

13. φ. 144α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀνατολίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως.

14. φ. 155α Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μαρίνης.

15. φ. 164α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

16. φ. 179α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου.

17. φ. 184α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου.

Μηνὸς Αὐγούστου.

18. φ. 193α Ἰωσίπου Διήγησις εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων.

Ἀρχ· « Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων ».

19. φ. 213α Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς, προσέτι καὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται.

20. φ. 240α Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ρωμαίων Διήγησις ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Αὔγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν.

Ἀρχ· « Οὐκ ἄρα μόνον αὐτὸς ἀκατάληπτος ἦν ὁ συναΐδιος ».

21. φ. 255α Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς.

22. φ. 272α-273 Ὑπομνήματα τῶν δέκα προφητῶν, Ἰωήλ, Ἀμώς, Ἀβδιού, Ἰωνᾶν, Μιχαίαν, Ναούμ (ἕτερον εἰς τὸν Ναούμ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου), Ἀββακούμ (ἕτερον εἰς τὸν αὐτὸν) Σοφονίαν (ἕτερον εἰς τὸν αὐτον), Ἀγγαῖον, Ζαχαρίαν καὶ Μαλαχίαν τὸν καὶ Ἄγγελον.

430. — Δ 54. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 33 × 26 αἰῶν. ια′ φ. 98 ἀκέφ. δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Δεκεμβρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, καὶ Ἀπολλωνίου.

2. φ. 21α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

3. φ. 28α Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν καὶ Μισαήλ.

4. φ. 43α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Βονιφατίου.

5. φ. 51α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου ἀρχιμανδρίτου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

6. φ. 71α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μελάνης.

7. φ. 89α Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον.

Ἐν τέλει.

« Τοῖς ἐκ πόθου ζητοῦσιν ἁγίων βίβλους
πάρεσχε φιλάνθρωπε μισθὸν τοῦ πόθου
τὸ συμπαρῆναι τοῖς χοροῖς τῶν ἁγίων
ἵνα φανῶσι ἁγίων ἰσόρροποι
σῶτερ βασιλεῦ καὶ δίδου τούτοις σθένος
καλῶς βιῶσαι καὶ περατῶσαι δρόμον
Νεόφυτος μοναχός ».

Καὶ κατωτέρω· « Δέξαι κύριέ μου δέησιν Δωροθέου τοῦ εὐτελοῦς καὶ τάχα διακόνου καὶ μὴ ἐκπέμψης με εἰς πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἀλλ' ἀνακάλεσέ με εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων ἵνα ὑμνολογῶ, δοξολογῶ καὶ προσκυνῶ σε λόγε, ὡς δωρεὰν σώσας με πανοικτίρμων ».

Καὶ κατωτέρω· « Ἐν ἁγίοις χοροῖς κατάταξον τοὺς μετὰ πόθου καὶ πίστεως μελετῶντας τὴν θείαν Γραφὴν καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους μὴ καταλύοντας, φιλάνθρωπε Κύριε, κτητόρων τόπων ἐπέχουσιν.

431. —* Δ 55. Μηναῖον Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου.

Μεμβρ. 34 × 23 αἰῶν. ια′ φ. 221 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τῶν τριῶν μηνῶν μετὰ πολλῶν κανόνων καὶ τροπαρίων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις.

Ἐν τέλει· « Προσετέθη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν τοῖς κατηχουμένοις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου παρα τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Ἰσαὰκ τοῦ Παξηνοῦ ».

432. — Δ 56. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 31 × 22 αἰῶν. ια′ φ. 88 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου (ἀκέφ.).
Ἀρχ· « Καθαρόν, οὔτε γὰρ ὡς ἀπὸ ἀνίας συνεσταλμένη ἦν οὔτε ὑφ' ἡδονῆς διακεχυμένη ».

2. φ. 31α Λόγος ιε′. Πράξεις καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου πρωτοκλήτου τῶν ἀποστόλων Ἀνδρέου.

3. φ. 74α Λόγος ις′. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

433. — Δ 57. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Μεμβρ. 32 × 24 αἰῶν. ι′ φ. 176 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγοι.

1. φ. 1α (Ἄνευ ἀρχῆς) « μαρτυρεῖ τῷ ὄντι τῷ ἰσχυρῷ κυρίῳ ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι ».
2. φ. 3β Λόγος εἰς τὸν κθ′ ψαλμόν.
3. φ. 6α Εἰς τὸν λδ′ ψαλμόν.
4. φ. 16β Εἰς τὸν λγ′ ψαλμόν.
5. φ. 33α Εἰς τὸν λζ′ ψαλμόν.
6. φ. 42β Εἰς τὸν μδ′ ψαλμόν.
7. φ. 56α Εἰς τὸν με′ ψαλμόν.
8. φ. 63α Εἰς τὸν μη′ ψαλμόν.
9. φ. 75α Ἑρμηνεία εἰς τὸν νθ′ ψαλμόν.
10. φ. 80α Εἰς τὸν ξα′ ψαλμόν.
11. φ. 86α Ἑρμηνεία εἰς τὸν ριδ′ ψαλμόν.
12. φ. 91α Ἑρμηνεία εἰς τὸν ριε′ ψαλμόν.
13. φ. 96α Λόγοι (2) περὶ νηστείας.
14. φ. 111α Λόγος εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».
15. φ. 120α Λόγος περὶ εὐχαριστίας.
16. φ. 129α Ὁμιλία εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίταν.
17. φ. 139α Ὁμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.
18. φ. 150α Ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων.
19. φ. 158α Περὶ φθόνου.
20. φ. 165α Ὁμιλία εἰς τὸ ρητὸν « καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω ».
21. φ. 172α Ὁμιλία πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.

434. — Δ 58. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 31 × 24 αἰῶν. ιά φ. 230 δίστηλ. ἀκέφ.

Βίοι ἁγίου τοῦ Μηνὸς Αὐγούστου, Ὀκτωβρίου, Δεκεμβρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος (ἀκέφ).

2. φ. 12α Διήγησις Ἰωσίππου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μακκαβαίων.

3. φ. 29α Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀναστροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς, προσέτι δὲ καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται.

4. φ. 59α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα.

5. φ. 84α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ Ἰουστίνης· αὐτόθι καὶ θαῦμα γενόμενον εἰς Σαμουὴλ τὸν ἐξ Ἰουδαίων λεπρόν.

6. φ. 116-230 [Εὐαγρίου ἐπισκόπου] Βίος τοῦ ἁγίου Παγκρατίου, Βονιφατίου καὶ Ἐπαφροδίτου (ἄνευ ἀρχῆς).

Ἀρχ· « Ἔστη ἐν αὐτῷ καὶ ἐδίδασκε τὸν λόγον· παραχρῆμα δὲ ἐπίστευσε πᾶς ὁ λαὸς τῇ διδαχῇ ».

Ἐν φ. 217β σημείωμα ἀναφέρει περὶ τοῦ ἀνωτέρω βίου ὅτι « ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναγνώσεως τό « ἀκούσατε δὴ λοιπὸν, ὦ φιλοθεάμονες· Εὐαγρίου ἐπισκόπου εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παγκρατίου ἀρχιεπισκόπου προέδρου Ταυρομενίας ».

Ἐν τέλει· « Εὔχεσθαι οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν βίβλον ταύτην τῷ ταπεινῷ Ἰωάννῃ καὶ Μαξίμῳ τῷ ἱεροδιακόνῳ ».

435. — Δ 59. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 33 × 25 αἰῶν. ια' φ. 102 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Δεκεμβρίου.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ὁσίου Σάβα τοῦ ἡγιασμένου (ἄνευ ἀρχῆς).

Ἀρχ· « Μετὰ μικρὸν εἰς λόγους ἐλθόντες τῷ πατριάρχῃ αἰτοῦνται παρ' αὐτοῦ τινά τόπον ἰδιάζειν ἐν αὐτῷ βουλόμενοι ».

2. φ. 11α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

3. φ. 28α Βίος καὶ πολιτεία Ἀμβροσίου Μεδιολάνων.

4. φ. 36α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παταπίου.

5. φ. 40α Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου.

6. φ. 61α Βίος καὶ πολιτεία Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

7. φ. 87α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.

436. — Δ 60. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 34 × 25 αἰῶν. ια' φ. 115 δίστηλ. ἀκέφ.

1. φ. 1α [Βίος Στρατονίκου καὶ Ἑρμύλου] Ἄρχ· « ...σέτατε διαπειρασθαι μέχρις ἂν ὀφθαλμοῖς ἴδοι. »

2. φ. 4α Νείλου μοναχοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ τῇ Ραϊθῷ ἁγίων πατέρων.

3. φ 37α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ.

4. φ. 50α Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου Πέτρου.

5. φ. 68α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου ἀποσταλεὶς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ μοναχούς.

Ἐν τέλει· « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ Μαρτίῳ ιδ'. μνήσθητι Κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Μαρτυρίου τάχα καὶ μοναχοῦ τοῦ καὶ γράψαντος ταῦτα ».

437. — Δ 61. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 37 × 27 αἰῶν. ια' φ. 180 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Σεπτεμβρίου.

1. φ. 1α [Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν Χώναις] Ἀρχ· « ...κέτι τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ἔχον διατελοίη, ἀλλὰ τῶν ἰαμάτων ἀποβάλοι τὴν δύναμιν ».

2. φ. 3α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

3. φ. 15α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

4. φ. 20α Μαρτύριον τῆς πανευφήμου Εὐφημίας.

5. φ. 31α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης καὶ τῶν τέκνων.

6. φ. 56α-132 (Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. αὐτόθι (φ. 70α) περίοδοι ἤτοι θαῦμα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, συγγραφεῖσαι παρὰ Προχόρου μαθητοῦ αὐτοῦ ἑνὸς τῶν ἑπτά, ἀνεψιοῦ τοῦ ἁγίου πρωτομαρτυρος Στεφάνου. (φ. 95α) περὶ Βασιλείου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ. (φ. 97α) περὶ Χρύσου τοῦ πολιτάρχου. (φ. 101α) περὶ Κύνωπος τοῦ μάγου. (φ. 113α) περὶ τῆς τελουμένης θυσίας ἐν Μυρινούσῃ τῇ πόλει τῇ νεομηνίᾳ τῷ λύκῳ (φ. 118α) περὶ Νοητιανοῦ τοῦ μάγου καὶ ἀπαταιῶνος. (φ. 121α) περὶ Σωσιπάτρου τοῦ σώφρονος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Προκλιάνας. (φ. 127α) Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

7. φ. 132α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος.

8. φ. 143α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

438. — * Δ 62. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 38 × 28 αἰῶν. ιδ' φ. 194 δίστηλ. κολοβ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Φεβρουαρίου, Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου.

1. φ. 4α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος.
2. φ. 7α Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον.
3. φ. 11α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἁγίου Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου.
4. φ. 15α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
5. φ. 18α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικηφόρου.
6. φ. 21α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βλασίου.
7. φ. 23α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Μελέτιον Ἀντιοχείας καὶ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν συνελθόντων.
8. φ. 25α Βίος τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ.
9. φ. 30α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.
10. φ. 33α Μητροφάνους Σμύρνης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Πολύκαρπον.
11. φ. 35α Ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἀρχ· « Μοναχοὶ δύο τῆς ἑῴας μὲν ἐξορμώμενοι. »

Μηνὸς Μαρτίου.

12. φ. 37α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων. Ἀρχ· « Φαιδρὰ μὲν τῆς πανηγύρεως ὑπόθεσις ».
13. φ. 42α Ἕτερον μαρτύριον τῶν αὐτῶν. Ἀρχ· « Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων σκῆπτρα Λικίνιος ».
14. φ. 44α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
15. φ. 48α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίος ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
16. φ. 54α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
17. φ. 58α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Βασιλέα.

Μηνὸς Μαΐου.

18. φ. 61α Προχόρου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων καὶ μαθητοῦ γεγονότος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου περὶ τῶν αὐτοῦ θαυμάτων καὶ τοῦ κηρύγματος, συγγραφῆς τε τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς αὐτοῦ μεταστάσεως.
19. φ. 78α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.
20. φ. 85α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Παχωμίου.
21. φ. 104α Πέτρου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἰταλίας χώρας Δάφνης τῆς Συρίας Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου. Ἀρχ· « Δεκίου τὴν αὐτοκράτορα Ρωμαίων παρανόμως ».
22. φ. 109α Βίος τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
23. φ. 119α Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.
24. φ. 121α Λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν α', β' καὶ γ' εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Μηνὸς Ἰουνίου.

25. φ. 124α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου.
26. φ. 130α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.
27. φ. 133α Μαξίμου τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥήτορος τῶν ῥητόρων λόγος εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.
28. φ. 139α Βίος τοῦ ἁγίου Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
29. φ. 143α Βίος καὶ πολιτεία Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου.
30. φ. 148α Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.
31. φ. 152α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

Μηνὸς Ἰουλίου

32. φ. 154α Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθής.
33. φ. 158α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου.
34. φ. 166α Θεοδώρου τοῦ Βέστου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πανεύφημον μεγαλομάρτυρα Εὐφημίαν.
35. φ. 173α Κωνσταντίνου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τίου Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου λειψάνου τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
36. φ. 176α Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Κήρυκον καὶ Ἰουλίτταν.
37. φ. 178α Βίος Ἀνατολίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως.
38. φ. 182α Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μαρίνης.
39. φ. 185α Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.
40. φ. 186α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
41. φ. 193α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου.

439. — Δ 63. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 37 × 26 αἰῶν. ιδ' φ. 253 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

1. φ. 1α Ἄθλησις τῆς ἁγίας Βαρβάρας.
2. φ. 11α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα.

3. φ. 115α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.
4. φ. 146α Βίος καὶ πολιτεία Ἀμβροσίου τοῦ Μεδιολάνων.
5. φ. 176α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παταπίου.
6. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου.
7. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.
8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.
9. Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

440. —* Δ 64. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 36 × 27 αἰῶν. ιβʹ φ. 273 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Ἰανουαρίου.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Γόρδιον.
2. φ. 12α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου.
3. φ. 21α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ.
4. φ. 40α Βίος καὶ πολιτεία Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.
5. φ. 94α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου.
6. φ. 103α Τοῦ ὁσίου Νείλου εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ ἁγίων πατέρων.
7. φ. 148α Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ Θηβαίου.
8. φ. 164α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ.
9. φ. 179α Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.
10. φ. 206α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου.

441. — Δ 65. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 34 × 26 αἰῶν. ιαʹ φ 360 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Ἰανουαρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου.
2. φ. 8α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ.
3. φ. 21α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.
4. φ. 61α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου.
5. φ. 67α Νείλου μοναχοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων ἀββάδων τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει καὶ ἐν τῇ Ραϊθῷ.
6. φ. 102α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
7. φ. 113α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀντω ίου.
8. φ. 160α Βίος καὶ πολιτεία Ἀθανασίου τοῦ Ἀλεξανδρείας.
9. φ. 188α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου.
10. φ. 249α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Τιμόθεον.
11. φ. 225α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.
12. φ. 275α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
13. φ. 313α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ξένης.
14. φ. 322α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος.
15. φ. 337α Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
16. φ. 345α Βίος καὶ πολιτεία Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.
17. φ. 352α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἐν τέλει · « Μᾶλλον τοίνυν τῆς κόρης φύλαττε τὴν γλῶτταν. ἵππος ἐστὶν βασιλικὸς ἡ γλῶσσα. ἂν μὲν νοῦν ἐπιθῆς ἐπ' αὐτὴν καὶ διδάξῃς βαδίζειν εὐθὺ ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὴν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἐπεὶ καθιεῖται ὁ βασιλεύς. ἐὰν δὲ ἀφῇς αὐτὴν.... οἱ δαίμονες ».

442. — Δ 66. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 32 × 23 αἰῶν. ιαʹ φ. 341 δίστηλ. κολοβ.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀσκητικά.
2. φ. 120α Ἐρωταποκρίσεις (τίτλοι τιγʹ).
3. φ. 206α Πρόλογος ἀσκητικὸς καὶ Λόγος ἀσκητικός.
4. φ. 212α Ἐρωταποκρίσεις (τίτλοι τιγʹ).
5. φ. 310α Ἐπιστολὴ πρὸς κανονικὴν περὶ βίου κανονικῶν.
6. φ. 314α Ὅσα ἐπιτίμια.
7. φ. 315α Ἀσκητικὸν εἰς γυναῖκας.
8. φ. 316α Λόγος ἀσκητικός.
9. φ. 322α Ἐπίλογος εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

Ἐν τέλει · « Πάρασχε Χριστὲ τῷ γράψαντι τὴν βίβλον ταύτην λύσιν τῶν σφαλμάτων τε καὶ ἁμαρτάδων ».

443. — Δ 67. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Μεμβρ. 30 × 24 αἰῶν. ιαʹ φ. 279 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου [Εἰς τοὺς Μακκαβαίους] ἄνευ ἀρχῆς. Ἀρχ · « ἐπιτάφιοί τινες οὖν οἱ τῶν παίδων λόγοι · καλὸν γὰρ ἀπομνημονεύεσθαι καὶ τούτων ὑμῖν ».
2. φ. 9α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μάρτυρα Κυπριανὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκων μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν.
3. φ. 22α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτήν.
4. φ. 33α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

5. φ. 45α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.
6. φ. 105α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Φῶτα.
7. φ. 118α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.
8. φ. 180α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν.
9. φ. 197α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.
10. φ. 210α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπτωχίας.
11. φ. 237α Τοῦ αὐτοῦ περὶ υἱοῦ λόγοι δύο.
12. φ. 265α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

444. — Δ 68. Μηνολόγιον.

Μεμβρ. 30 × 21 αἰῶν. ια' φ. 285 ἀκέφ.

1. φ. 1α Στιχηράριον τῶν ιβ' μηνῶν.
2. φ 218α Τριῴδιον.
3. φ. 243α Πεντηκοστάριον.
4. φ. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ποίημα τοῦ ἁγίου Θεδώρου τοῦ Στουδιτου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.
5. φ. 274α Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τὰ ὀγδοήκοντα τῶν ὀκτὼ ἤχων τὰ λεγόμενα ἀνατολικὰ ποίημα Ἀνατολίου πατριάρχου Κ/πόλεως.
6. φ. 276α Τὰ ια' ἑωθινὰ δοξαστικά.
7. φ. 280α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Στιχηρὰ δογματικά.

Ἐν τέλει · « Τέλος δεδωκὼς τῇ δε τῇ βίβλῳ μόλις
ἐπευχαριστῶ τῷ θεῷ καὶ δεσπότῃ.
Χριστὲ φύλαττε τῳ πόθῳ κτησαμένῳ
τῷ γράψαντι χειρὸς Θεοφυλάκτου Εὐτυχίου ».

445. — *Δ 69. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 32 × 25 αἰῶν. ι' φ. 186 δίστηλ. ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἀδήλου Ἀρχ · « Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται ».
2. φ. 1α Ἑρμηνεῖαι ἐκ τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 17α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀσκητικά.

446. — *Δ 70. Ἑρμηνεία τοῦ Ψαλτῆρος.

Μεμβρ. 32 × 25 αἰῶν. ι' (984) φ. 229.

1. φ. 1α Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ὑπόθεσις εἰς τοὺς ρν' Ψαλμούς.
2. φ. 4α Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου προθεωρία εἰς τοὺς Ψαλμούς.
3. φ. 8α Ψαλτήριον σὺν θεῷ κατὰ τὸν Ἁγιοπολίτην.
4. φ. 203α Ἑρμηνεία εἰς τὰς θ' ᾠδάς.
5. φ. 220α Ἑρμηνεία τοῦ « νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα. »
6. φ. 221α Ἑρμηνεία εἰς τὴν προσευχὴν Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως « Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου. »
7. φ. 225α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὸ « πάτερ ἡμῶν ».
8. φ. 226α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς μακαρισμούς.
9. φ. 227α Περὶ τοῦ βισέξτου ἑρμηνεία.
10. Περὶ τοῦ Αὐγούστου μηνός · τέλος · « Ἀντώνιος ἐνίκησε καὶ ἤρξατο τῆς μοναρχίας καὶ ἐτίμησεν αὐτὸν ἀρχὴν ἰνδικτιῶνος αὐτὸν ποιησάμενος ἤτοι ἀρχὴν χρόνου, ὅθεν ὁ Σεπτέμβριος τετίμηται ».

Ἐν φ. 6 β « Κατ' ἐκλογήν ἐστιν ἡ ἑρμηνεία τῆς βίβλου ταύτης τῶν ἁγίων Βασιλείου, Χρυσοστόμου, Κυρίλλου, Ἀθανασίου, Γρηγορίου Νύσσης, Ἡσυχίου, Γεωργίου, Θεοδωρήτου, Κύρου, Σεβήρου. Ὅπου καὶ εὕρηται τὸ α σημαίνει ὁ Ἀκύλας, ὅπου τό ς ὁ Σύμμαχος, ὅπου τὸ θ ὁ Θεοδοτίων. Ἔχει καὶ τοῦ Ὠριγένους, τοῦ Διδύμου, τοῦ Εὐσεβίου, τοῦ Ἔσδρα, τοῦ Εὐλογίου, τοῦ Ἑβραίου, τοῦ Διοδώρου, τοῦ Ἰσιδώρου, τοῦ Ἀρέθα, τοῦ Ἀπολιναρίου, τοῦ Ἰωβίου, Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ Ἰωάννου. ».
Αὐτόθι · « Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τὸ ἀλληλούϊα. Αὐτόθι · « διαίρεσις τοῦ ἀλληλούϊα · αλ = Θεός. ηλ = ἰσχυρός. οὔϊα = κραταιός ».
Ἐν φ 7 α « Μὴ τεμνέτω τις τὰ φύλλα τῶν βιβλίων. γράμμασιν αἰῶ κἄν σιγᾷ μου τὸ στόμα τοῖς δοκοῦσιν εὐτελῆ τὰ χαρτία ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ κρίμα ἐστὶ μέγα ».
Ἐν φ. 229 α.
« Πόθῳ τέτευχα ἱερὰν ταύτην βίβλον.
εὔρυθμον εὐσύνοπτον ὡς ψάλλειν θέμις
Ἰωάννης ὁ πολὺς ἐν ἁμαρτίαις
Ἐτελειώθη κατὰ τὰ τέλη τοῦ αὐγούστου μηνὸς ἰνδ. ιε' ἔτους ςυϞβ (984).
Οὗτος ὁ Ἰωάννης ὁ γράψας ταύτην τὴν βίβλον ἴσως εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ καὶ διάδοχος τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ὁ γράψας καὶ τὴν διαθήκην του, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἔτος δηλοῖ καὶ τὸ γράψιμον ὁμοιάζει.
ὡς μακαριστὸς σὺ πάτερ Ἰωάννη
εἰς μνημόσυνον τοῦ σοφοῦ καλλιγράφου. »

447. — Δ 71. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 32 × 24 αἰῶν. ια' φ. 258 δίστηλ. κολοβ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Νοεμβρίου.

1. φ. 7α Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.
2. φ. 38α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πλάτωνος.
3. φ. 45α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀμφιλοχίου.
4. φ. 52α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.
5. φ. 90α Βίος τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κλήμεντος Ῥώμης.
6. φ. 149α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Πέτρου.
7. φ. 160α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μερκουρίου.
8. φ. 169α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
9. φ. 182α Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.
10. φ. 195α Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

11. φ. 204α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ νέου, τοῦ ὁμολογητοῦ.
12. φ. 256α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.

Ἐν ἀρχῇ ἓξ φύλλα ἰδιαίτερα περιέχοντα περικοπὰς βίων ἁγίων, τοῦ ἁγίου Μάμαντος, τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ.
Ἐν φ. 6 α « Ἡ παροῦσα βίβλος χειρὸς ἐγράφη τοῦ πάνυ Συμεῶνος τοῦ Μεταφραστοῦ καὶ ποιητοῦ τοῦ ἐξοχοτάτου τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφῶν τῶν μουσικοχαρίτων ».
Ἐν δὲ φ. 6 β.

« Ἔγκριτός εἰμι βίβλος ἐν πρώτῃ θέσει
τεσσαρακοστόπρωτος ἀριθμουμένη. »
καὶ κατωτέρω.
« Ἐρεύγεται μὲν καρδία καὶ τοὺς λόγους
ἀνδρῶν μεγίστων... πανσόφων
τούτους δὲ χεῖρες εὐστόχων καλλιγράφων
δέλτοις κατατάττουσιν εὐφυεστάτως
καθὼς ὁρᾶτε τὴν βίβλον ταύτην ἔχειν.
τοίνυν ἄριστον τυγχάνει τὸ βιβλίον.
ἄμφω γὰρ αὐχεῖ πῆξιν εὐφημουμένην.
ἐν γράμμασι μὲν χειρὶ τοῦ χρυσογράφου,
γνώσει δὲ συγγράμμασι τῶν συγγραφέων.
οἱ συγγραφεῖς δέ τίνες ; εἴπω συντόμως.
τὸν Νύσσης Γρηγόριον, Κλήμεντα Ρώμης
τοῦ Στεφάνου Στέφανον ἐν Συμεῶνι
τῷ Μεταφραστῇ συγγραφεῖς ἐγὼ λέγω.
ὧν ταῖς προσευχαῖς καὶ Θεόδουλον σκέποις
βασιλεῦ τῶν καλῶν χορηγέτα ».

448. — Δ 72. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 35 × 24 αἰῶν. ι' φ. 327 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λα' εἰς τὴν ἑξαήμερον.

449. — Δ 73. Φωτίου πατριάρχου.

Μεμβρ. 34 × 23 αἰῶν. ι' φ. 421 δίστηλ.

Φώτιος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος Κων/πόλεως Ἀμφιλοχίῳ μητροπολίτῃ Κυζίκου. ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν. Ζητήματα διάφορα εἰς ἀριθμὸν τι' κεφαλαίων συντελούντων τὴν ἐπίλυσιν αἰτησάμενον.

Προηγεῖται Πίναξ · ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ πίνακος « ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μεγίστης Λαύρας Θεοφάνης ἱερομόναχος ».
Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Φωτίου καὶ Ἀμφιλοχίου.
Ἐν τέλει. « Τέλος τῶν τί Ἀμφιλοχίων τῶν ἐν τῷ παρόντι μεμβραΐνῳ βιβλίῳ περιεχομένων. Ἀνεπληρώθησαν δὲ τὰ τελευταῖα δύο ἔκτινος ἄλλου χειρογράφου τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Γρηγορίου, τὸ ὁποῖον περιεῖχε μέν σϛζ' τῶν ζητημάτων, παρηλλαγμένην ὅμως ἔφερε τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων · ἀλλ' ἐν τοῖς σϛζ τούτοις εὑρέθησαν ἓξ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ παρόντι διὰ τοῦτο καὶ ἀντεγράφησαν κατωτέρω πρὸς συμπλήρωσιν δῆθεν μ'ὅλονότι καὶ ὁ ἱερὸς Φώτιος ἐν τῷ προλόγῳ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ παρόντος βιβλίου εἰς τ' μόνον λέγουσιν εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν κεφαλαίων.
Διονύσιος Λαυριώτης ».
Τὰ ἐκ τοῦ Κώδικος τῆς τοῦ Γρηγορίου Μονῆς προστεθέντα Κεφάλαια εἶναι. α) Διατὶ ἐπετίμησεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ πρὸς τὸν θάνατον δυσανασχετοῦντι. β) Τί σημαίνει ἡ τοῦ Ἀβεσαλὼμ τῷ πατρὶ ἐπανάστασις. γ) Πῶς ἐντελλόμενος ὁ Σωτὴρ πάντας ἀγαπᾶν ἐπιτάττει πέμπων τοὺς μαθητὰς εἰς τὸ κήρυγμα μηδένα ἀσπάζεσθαι κατὰ τὴν ὁδόν. δ) Τί ἐστι τὸ φοιβάσασθαι καὶ φαλάκρυμα περιθεῖναι τῇ κεφαλῇ. ε) Διατὶ ὁ κόραξ ἀκάθαρτος ὢν ὑπηρετεῖ τῷ προφήτῃ. ϛ) Περὶ δράκοντος τοῦ διαβόλου.

450. — Δ 74. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 32 × 23 αἰῶν. ι' φ. 304 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι λγ' εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.

451. — *Δ 75. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 32 × 26 αἰῶν. ι' (987) φ. 295 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι (ἀπὸ τῆς μζ'-πή).

Ἐν φ. 292 β « Ἐγράφη ἡ παροῦσα θεόπνευστος βίβλος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου χειρὶ Ἰωάννου μοναχοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἐτελειώθη Θεοῦ εὐδοκίᾳ κατὰ τὴν ϛ' τοῦ ἐνεστῶτος Σεπτεμβρίου μηνὸς ἰνδ. ιε' ἔτους ϛυϟϛ (987).

Νοημάτων ἄβυσσος πέλαγος χαρίτων
ψυχὴν φρένα νοῦν καθαρὰ δεῖξον πάτερ.
Νικηφόρου μέμνησο πάτερ τοῦ Κρητός. »

452. — *Δ 76. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 33 × 25 αἰῶν. ιγ' φ. 274 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι μζ' εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

453. — *Δ 77. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 38 × 27 αἰῶν. ιδ' φ. 399 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι εἰς τοὺς ἀνδριάντας.
2. φ. 144α Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως δι' ἣν αἰτίαν ἑορτάζομεν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.
3. φ. 150α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
4. φ. 159α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.
5. φ. 168α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ βάϊα.
6. φ. 172α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν δίκαιον καὶ ἄμεμπτον καὶ μακάριον Ἰώβ.
7. φ. 176α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς δέκα παρθένους.
8. φ. 180β Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ρητὸν « τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ ».
9. φ. 185α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προδοσίαν καὶ εἰς τὸ πάσχα.

10. φ. 195α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευήν.

11. φ. 199α Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας εἰς τὸ « εἱστήκει δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ».

12. φ. 208α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν τοῖς θεάτροις ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις.

13. φ. 218α Βασιλείου τοῦ μεγάλου περὶ νηστείας (λόγοι δύο).

14. φ. 229α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης καὶ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα.

15. φ. 238α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας ἐξ ἀγροῦ ἐπανελθόντος.

16. φ. 245α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ φιλοπτωχίας.

17. φ. 260α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου.

18. φ. 263α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου.

19. φ. 170α Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν πικρῶς τοὺς τελευτῶντας, ἀλλὰ μνήμας καὶ εὐχὰς καὶ ἐλεημοσύνας ὑπὲρ αὐτῶν ποιεῖσθαι.

20. φ. 275α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν τίμιον σταυρόν.

21. φ. 278α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας τίνος χάριν οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος.

22. φ. 283α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ».

23. φ. 291α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν καὶ προσκύνησιν καὶ προπομπὴν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ξύλου.

24. φ. 300α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου Σαδὼθ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν ρκή δευτέρῳ ἔτει τοῦ διωγμοῦ (Φεβρ. ιά). Ἀρχ· « Μετὰ τὸ τελειωθῆναι τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Συμεῶνος ».

25. φ. 302α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχ· « Ἐπαινετὸς καὶ οὗτός ἐστιν τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος ».

26. φ. 309α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὸ πάσχα.

27. φ. 311α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἐγκαίνια.

28. φ. 322α Ἐξήγησις παραδόσεως πῶς ἡ κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἐμεσσινῶν ἀνεδείχθη πόλιν.

29. φ. 328α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸ δεῖν καὶ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ καὶ ἀεὶ νηστείας μεμνῆσθαι.

30. φ. 335α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πίστιν τῆς Ἄννης καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ εἰς τὴν ἐπιείκειαν αὐτῆς.

31. φ. 341α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἄννης καὶ εἰς τὴν τοῦ Σαμουὴλ γαλακτοτροφίαν.

454. — Δ 78. Λόγοι πανηγυρικοί.

Μεμβρ. 38 × 26 αἰῶν. ιά φ. 377 δίστηλ.

1. φ. 3α Κοσμᾶ Βεστήτορος Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον προφήτην καὶ ἀρχιερέα Ζαχαρίαν τὸν πατέρα τοῦ Προδρόμου.

2. φ. 6α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν λόγος Β'.

3. φ. 8α Θεοδώρου τῶν Στουδίου ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

4. φ. 14α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

5. φ. 20α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

6. φ. 25α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου μετ' ἀποδείξεως ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυίδ.

7. φ. 32α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

8. φ. 38α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

9. φ. 44α Κοσμᾶ Βεστήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν.

10. φ. 47α Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.

11. φ. 67α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.

12. φ. 71α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

13. φ. 74α Παντολέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντίων Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ.

14. φ. 80α Ἀναζήτησις καὶ εὕρεσις τοῦ τιμίου σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

15. φ. 86α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν.

16. φ. 88α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἁγίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

17. φ. 94α Νικήτα ῥήτορος φιλοσόφου ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

18. φ. 102α Θεοδώρου τῶν Στουδίου ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

19. φ. 108α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην.

20. φ. 117α Εὐθυμίου ἐλαχίστου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἱερόθεον.

21. φ. 124α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.

22. φ. 129α Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου.

23. φ. 134α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κάρπου καὶ Παπύλου.

24. φ. 143α Βίος τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

25. φ. 135α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.

26. φ. 164α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

27. φ. 168α Ὑπόμνημα εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
28. φ. 177α Νικήτα ῥήτορος Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
29. φ. 182α Ὑπόμνημα εἰς Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον.
30. φ. 188α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον.
31. φ. 194α Ἰωάννου Χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαύματα Δημητρίου τοῦ μυροῤῥόα.
32. φ. 226α Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν.
33. φ. 234α Μιχαὴλ τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ καὶ συγκέλλου Λόγος εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις.
34. φ. 249α Νικήτα ῥήτορος Λόγος εἰς τοὺς ἀσωμάτους.
35. φ. 256α Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίου.
36. φ. 285α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον.
37. φ. 290α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
38. φ. 295α Βίος καὶ θαύματα Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.
39. φ. 311α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὰ Εἰσόδια.
40. φ. 315α Γεωργίου Χαρτοφύλακος τῆς ἐκκλησίας Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.
41. φ. 322α Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου πάσης Βουλγαρίας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.
42. φ. 326α Βίος καὶ πολιτεία Στεφάνου τοῦ νέου.
43. φ. 359α Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος ἐγκώμιον εἰς Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.
44. φ. 367α Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Κύπρου Ὁμιλία εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.
45. φ. 370α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Βαρλαάμ.
46. φ. 372α Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

455. — Δ 79. Λόγοι πανηγυρικοί.

Μεμβρ. 37 × 24 αἰῶν. ια´ φ. 378 δίστηλ.

1. φ. 11α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
2. φ. 24α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
3. φ. 34α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.
4. φ. 43α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Μάρκον τὸν εὐαγγελιστήν.
5. φ. 47α Μαρτύριον Βασιλείου ἐπισκόπου Ἀμασείας.
6. φ. 54α Νικήτα ῥήτορος καὶ σοφωτάτου ἀνδρὸς ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου.
7. φ. 59α Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ Εὐαγγελιστήν.
8. φ 61α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην.
9. 62α Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον.
10. φ. 74α Ἀντιπάτρου ἐπισκόπου Βόστρων Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιγὴν τοῦ Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς Θεοτόκου.
11. φ. 78α Ἀετίου πρεσβυτέρου Κ/πόλεως Ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου
12. φ. 81α Σωφρονίου ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον εἰς τὸν Πρόδρομον.
13. φ. 93α Νικήτα ῥήτορος καὶ φιλοσόφου ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον.
14. φ. 99α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς αὐτούς.
15. φ. 102α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς ιβ´ ἀποστόλους.
16. φ. 107α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ιβ´ ἀποστόλους.
17. φ. 109α Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον καθ᾽ ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθὴς ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σεβασμίᾳ σορῷ τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένη.
18. φ. 118α Νικήτα ῥήτορος καὶ σοφωτάτου ἀνδρὸς τοῦ Παφλαγῶνος ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Ὑάκινθον.
19. φ. 125α Νικήτα πατρικίου καὶ κοιαίστορος καὶ πανευφήμου Βίος τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
20. φ. 129α Κωνσταντίνου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τίου Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ λειψάνου τῆς ἁγίας Εὐφημίας προτραπέντος παρὰ Γεωργίου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀλάστρηος.
21. φ. 137α Βίος καὶ πολιτεία Μιχαὴλ τοῦ Μαλείνου συγγραφεὶς ὑπὸ Θεοφάνους μαθητοῦ αὐτοῦ.
22. φ. 148α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς Κήρυκον καὶ Ἰουλίτταν.
23. φ. 153α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς συνόδου κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀθεωτάτου.
24. φ. 157α Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Μαρίναν.
25. φ. 169α Ὑπόμνημα εἰς τοὺς προφήτας Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισσαῖον.
26. φ. 183α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.

27. φ. 186α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Παντελεήμονα.

28. φ. 195α Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ σωτῆρος.

29. φ. 199α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

30. φ. 210α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

31. φ. 218α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

32. φ. 222α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

33. φ. 225α Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν ῥηθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ ἁγίῳ ὄρει Θαβωρίῳ ἐν τῇ αὐτῇ ἑορτῇ.

34. φ. 231α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

35. φ. 239α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

36. φ. 250α Τοῦ αὐτου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

37. φ. 253α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

38. φ. 258α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

39. φ. 266α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

40. φ. 272α Γερμανοῦ Κ/πόλεως εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

41. φ. 277α Νικήτα ῥήτορος εἰς τὸν ἅγιον Βαρθολομαῖον τὸν ἀπόστολον.

42. φ. 282α Ἐγκώμιον εἰς Μωσῆν τὸν Αἰθίοπα.

43. φ. 285α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

44. φ. 290α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

45. φ. 300α Χρυσίππου πρεσβυτέρου καὶ μαθητοῦ τοῦ θειοτάτου Εὐθυμίου ἐγκώμιον εἰς τὸν Πρόδρομον.

46. φ. 308α Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ. ὑπόμνημα εἰς τὸν ὅσιον ἡμῶν πατέρα Κύριλλον τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπίσκοπον.

47. φ. 316α Τοῦ αὐτοῦ Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

48. φ. 328α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν.

49. φ. 347α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

50. φ. 349α Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδοσίαν.

51. φ. 360α Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

52. φ. 372α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

53. φ. 1-8β (ἐν ἀρχῇ) Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμεν ταφὴν τοῦ Κυρίου.

456. — Δ 80. Λόγοι πανηγυρικοί.

Μεμβρ. 38 × 26 αἰῶν. ιϛ′ φ. 345 δίστηλ.

1. 2α φ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας Βίος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

2. φ. 15α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

3. φ. 19α Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Θεοτόκου.

4. φ. 27α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

5. φ. 40α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον.

6. φ. 46α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ.

7. φ. 51α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τό « ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ».

8. φ. 56α Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

9. φ. 61α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ σωτῆρος. Πρὸ τούτου μὲν ἄδηλον οὖσαν, πρὸ ὀλίγων δὲ ἐτῶν γνωρισθεῖσαν παρά τινων τῶν ἀπὸ τῆς δύσεως ἐλθόντων καὶ ἀπαγγειλάντων.

10. φ. 69α Βασιλείου Σελευκίας Λόγος εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ σωτῆρος.

11. φ. 78α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ σωτῆρος.

12. φ. 87α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

13. φ. 96α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

14. φ. 102α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν Ἡρώδη καὶ τὰ βρέφη.

15. φ. 104α Βασιλείου Ἰσαυρίας εἰς τὰ ἅγια νήπια.

16. φ. 108α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ Πνεύματος καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

17. φ. 116α Λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομὴν τοῦ Κυρίου καί ἔπαινος διὰ βραχέων εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

18. φ. 120α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μέγαν Βασίλειον.

19. φ. 131α Βίος καὶ πολιτεία Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης.

20. φ. 149α Βασιλείου τοῦ μεγάλου προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα.

21. φ 156α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος εἰς τό « οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ».

22. φ. 161α Τοῦ αὐτοῦ Λογος εἰς τὰ Φῶτα.

23. φ. 169α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

24. φ. 176α Γρηγορίου Νεοκαισαρείας εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.

25. φ. 180α Θεοδώρου τοῦ Δαφνοπάτους

ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς τιμίας χειρὸς τοῦ Προδρόμου τὴν ἐξ Ἀντιοχείας γινομένην.

26. φ. 186α Ἀμμωνίου μοναχοῦ Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἁγίων πατέρων ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ καὶ ἐν τῇ Ῥαϊθοῦ.

Ἀρχ· « Ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένου ».

27. φ. 196α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Πέτρον.

28. φ. 204α Βίος καὶ πολιτεία Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

29. φ. 231α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς Τιμόθεον τὸν ἀπόστολον.

30. φ. 236α Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

31. φ. 247α Κοσμᾶ Βεστήτορος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

32. φ. 254α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἱερομάρτυρα Ἰγνάτιον.

33. φ. 261α Ἰωάννου Εὐχαΐτων εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

34. φ. 271α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

35. φ. 276α Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἄνναν.

36. φ. 280α Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

37. φ. 291α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς.

38. φ. 294α Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

39. φ. 297α Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

40. φ. 301α Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Λουκᾶ « καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας ».

41. φ. 305α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Γόρδιον.

42. φ. 311α Γεωργίου Νικομηδείας λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

43. φ. 321α Λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν ά καὶ β' καὶ γ' τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εὑρεσιν.

44. φ. 324α Τοῦ μεγάλου Λογοθέτου καὶ πρωτοβεστιαρίου Θεοδώρου τοῦ Μουζάλωνος Λόγος εἰς τὸν μάρτυρα Νικήταν.

45. φ. 338α Ἰωάννου Εὐχαΐτων ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας. Ἀρχ· « Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον παροτρύνουσι κίνησιν καὶ οἱ τρεῖς ἀπλανεῖς ».

457. — Δ 81. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Μεμβρ. 39 × 25 αἰῶν. ι' φ. 318 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι.

1. φ. 1α Εἰς τὴν ἑξαήμερον.

2. φ. 26α Πρὸς Ἀμφιλόχιον ὅτι ἀναγκαῖαι αἱ περὶ τῶν μικροτάτων τῆς θεολογίας ἔρευναι. (ἐν ὅλῳ κεφάλαια λ').

3. φ. 77α Περὶ τῆς ἐν παρθενίᾳ ἀληθοῦς ἀφθορίας πρὸς Λητόϊον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς.

4. φ. 130α Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν (Ὁμιλίαι ιβ).

Ἐν φ. 174 β « Μνήσθητι Κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ Λεοντίου μοναχοῦ καὶ πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν ἀμήν ».

458. — * Δ 82. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 36 × 26 αἰῶν. ιβ' δίστηλ. φ. 285.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Δεκεμβρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Θύρσου, Λευκίου, Φιλήμονος.

2. φ. 39α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

3. φ. 51α Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.

4. φ. 74α Βίος τοῦ ἁγίου Βονιφατίου.

5. φ. 86α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σεβαστιανοῦ καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

6. φ. 104α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

7. φ. 116α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

8. φ. 125α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας.

9. φ. 151α Μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

10. φ. 156α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εὐγενίας καὶ τῶν αὐτῆς γονέων.

11. φ. 182α Βίος Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Θεοφάνους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

12. φ. 198α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἴνδη καὶ Δόμνας καὶ τοῦ πλήθους τῶν δεσμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

13. φ. 227α Βίος Μαρκέλλου τοῦ ἀρχιμανδρίτου

14. φ. 257α Βίος Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

459. — Δ 83. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 37 × 38 αἰῶν. ιγ' φ. 279 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Δεκεμβρίου.

Περιέχει τοὺς αὐτοὺς τῶν ἁγίων Βίους οὓς καὶ ὁ ἀνωτέρω (Δ 82) σὺν δυσὶν ἄλλοις.

1. φ. 166-173 Μαρτύριον τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

2. φ. 173-185 Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα καὶ ἀρχιδιάκονον Στέφανον.

Ἐν φ. 279 α « Εὔξασθε ἀντιβολῶ πατέρες ἅγιοι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ γράψαντος τάδε ἁμαρτωλοῦ Γερμανοῦ ἵνα ἐλέους ἀξιωθῶ ».

460. — Δ 84. Λόγοι.

Μεμβρ. 37 × 24 αἰῶν. ιγ' φ. 432 δίστηλ.

1. φ. 3α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον.

2. φ. 6α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον.

3. φ. 11α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γενόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιίαι τούτους ὀνίνησιν.

4. φ. 20α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ λόγος περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ τῆς συντελείας ὅλου τοῦ κόσμου.

5. φ. 26α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὸ «πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ».

6. φ. 33α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν.

7. φ. 36α Ἀναστασίου Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ς' ψαλμόν.

8. φ. 46α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν.

9. φ. 54α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον.

10. φ. 59α Νεκταρίου Κ/πόλεως Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ α' Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου.

11. φ. 67α Διήγησις ψυχωφελὴς περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰκόνος τῶν Χαλκοπρατείων δι' ἣν αἰτίαν ἐκλήθη Ἀντιφωνητὴς καὶ περὶ Θεοδώρου ναυκλήρου τοῦ Βυζαντίου καὶ Ἀβραὰμ τοῦ Ἑβραίου.

Ἀρχ· «Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις».

12. φ. 77α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος ἀποδεικτικὸς περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων πρὸς πάντας χριστιανοὺς καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Καβαλῖνον καὶ πρὸς πάντας αἱρετικούς.

13. φ. 88α Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἀρχ· «Ὁ βασιλεὺς Θεόφιλος συγχωρήσει Θεοῦ».

14. φ. 95α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν τίμιον σταυρόν.

15. φ 98α Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ σταυροῦ.

16. φ. 101α Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

17. φ. 103α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν.

18. φ. 108α Διήγησις περὶ τῆς Ἀκαθίστου. Ἀρχ· «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ρωμαίων».

19. φ. 114α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

20. φ. 124α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ βάϊα.

21. φ. 134α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὰ Βάϊα.

22. φ. 142α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν καὶ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀμπελῶνος.

23. φ. 147α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.

24. φ. 155α Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸ σωτήριον πάθος καὶ τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου.

25. φ. 167α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ μέγα Σάββατον.

26. φ. 181α Γρηγορίου Ἀντιοχείας Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Σάββατον καὶ εἰς τὴν τριήμερον τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀνάστασιν.

27. φ. 188α Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου.

28. φ. 197α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν.

29. φ. 208α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν νέαν Κυριακήν.

30. φ. 212α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

31. φ. 216α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ὅτι κατὰ μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ εὐαγγελισταὶ διαφόρως τὰ συμβεβηκότα περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἐμμανουὴλ ἱστορήσαντες καὶ περὶ τῶν Μυροφόρων γυναικῶν.

32. φ. 225α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

33. φ. 208α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.

34. φ. 213α Λεοντίου Πρεσβυτέρου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὸν Τυφλόν.

35. φ. 224α Βασιλείου Ἰσαυρίας πόλεως Σελευκείας Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

36. φ. 223α Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

37. φ. 226α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

38. φ. 232α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

39. φ. 234α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

40. φ. 237α Γεωργίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Καππαδοκίας Λόγος εἰς τοὺς τιή ἁγίους πατέρας καὶ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα.

41. φ. 243α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς τοὺς ἀπ' αἰώνων κεκοιμημένους.

42. φ. 254α Λεοντίου Πρεσβυτέρου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

43. φ. 261α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

44. φ. 265α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

45. φ. 269α Κωνσταντίνου ἀρχιδιακόνου καὶ Χαρτοφύλακος τῆς ἐκκλησίας Κ/πόλεως Λόγος εἰς πάντας τοὺς ἁγίους μάρτυρας.

46. φ. 288α Εὐοδίου μοναχοῦ Μαρτύριον τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων (Μαρτίου ς').

47. φ. 298α Βίος Θεοφυλάκτου Νικομηδείας (Μαρτ. η').

48. φ. 303α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων.
49. φ. 309α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μ'.
50. φ. 315α Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μ'.
51. φ. 320α Βίος τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
52. φ. 327α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
53. φ. 333α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
54. φ. 340α Γρηγορίου Νεοκαισαρείας εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
55. φ. 344α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
56. φ. 347α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
57. φ. 349α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος.
58. φ. 357α Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ Ὑπόμνημα εἰς τὸν ὅσιον Σωφρόνιον πατριάρχην Ἱεροσολύμων.
59. φ. 364α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
60. φ. 384α Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναστηλώσεως καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς Θεόφιλος συγχωρήσεως ἔτυχε καὶ περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας.
Ἀρχ · « Κἂν ἁπλοῦς ὁ μύθος τῆς ἀληθείας ἔφυ ».
61. φ. 396α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ εἰς τὴν πόρνην.
62. φ. 404α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Ἀνάληψιν.
63. φ. 407α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
64. φ. 411α Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ρωμαίας. Ἀρχ · « Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὅσα ὑπὸ χρόνον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν γενόμενα ».
65. φ. 427α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος περὶ τῶν κεκοιμημένων.

Τά φύλλ. ἀπὸ 411-432 χαρτῷα τοῦ ιέ αἰῶνος.

461. — Δ 85. Ἑρμηνεῖαι.

Μεμβρ. 35 × 24 αἰῶν. ι' φ. 277 κολοβ.

1. φ. 1α Ἀδήλου ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον. Ἀρχ · « Οἱ μὲν πρὸ τοῦ νόμου ἐκεῖνοι θεῖοι ἄνδρες ».
2. φ. 111α Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον Εὐαγγέλιον. Ἀρχ · « Ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται ».

462. — Δ 86. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Μεμβρ. 40 × 25 αἰῶν. ιγ' φ. 349 δίστηλ.

1. φ. 10α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Ὁμιλία εἰς τὸν α' ψαλμόν.
2. φ. 17α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».
3. φ. 24α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πλεονεξίας εἰς τὸ ρητὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν.
4. φ. 30α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.
5. φ. 39α Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας (λόγοι δύο).
6. φ. 51α Τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς εἰς τὸ βάπτισμα.
7. φ. 59α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ζ' ψαλμόν.
8. φ. 67α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ μεθυόντων.
9. 73α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ιδ' καὶ τὰ λειπόμενα τοῦ ιδ' ψαλμοῦ.
10. φ. 83α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φθόνου.
11. φ. 89α Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχαριστίας.
12. φ. 95α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν.
13. φ. 104α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων.
14. φ. 113α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν.
15. φ. 127α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.
16. φ. 136α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ψαλμούς (κη', κθ', λβ', λγ', μδ', με', μη', νθ', ξα', ριδ', ριε').
17. φ. 215α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Γόρδιον μάρτυρα.
18. φ. 221α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς μ' μάρτυρας.
19. φ. 227α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μάρτυρα Βαρλαάμ.
20. φ. 230α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως.
21. φ. 233α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου.
22. φ. 236α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Σαβελλιανῶν καὶ Ἀρείου καὶ τῶν Ἀνομοίων.
23. φ. 242α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν Λακίζοις.
24. φ. 249α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ.
25. φ. 257α Τοῦ αὐτοῦ περὶ σωφροσύνης.
26. φ. 262α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς.
27. φ. 271α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀργῆς πρός τινα εὐπτώτως ἔχοντα πρὸς τὸ πάθος.
28. φ. 278α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ὄπτιμον ἐπίσκοπον περὶ τοῦ πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει.
29. φ. 282α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς παρθένον ἐκπεσοῦσαν.
30. φ. 286α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.
31. φ. 293α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν β' τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν.
32. φ. 296α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει ».
33. φ. 304α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐν ταῖς συνάξεσι.

34. φ. 306α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος περὶ νηστείας καὶ φιλοπτωχίας.

35. φ. 313α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸ « Κύριε ἐκέκραξα ».

36. φ. 326α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ».

37. φ. 335α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὸν Δαυίδ.

38. φ. 340α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

Ἐν ἀρχῇ ὀκτὼ φύλλα μεμβράνινα δίστηλα περιέχοντα λόγον ἄνευ ἀρχῆς περὶ τοῦ μὴ θρηνεῖν τοὺς νεκροὺς (τοῦ Χρυσοστόμου).

Ἐν φ. 340 α « Εὔξασθε τῷ γράψαντι πάντες ὦ φίλοι πτωχῷ μοναστῇ καὶ ξένῳ Ἰωάννῃ ».

Ε

463. — Ε 1. Μουσικόν.

Χαρτ. 11 × 7 αἰῶν. ιη' φ. 126 ἀκέφ.

Περιέχει μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

464. — Ε 2. Μουσικόν.

Χαρτ. 12 × 8 αἰῶν. ιη' φ 298 ἀκέφ.

Περιέχει τὰ τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

Ἐν φ. 295 β.

« Ὁ θέλων μουσικὰ μαθεῖν καὶ θέλων ἐπαινεῖσθαι
θέλει πολλὰς ὑπομονὰς θέλει πολλὰς ἡμέρας.
τιμὴ πρὸς τὸν διδάσκαλον, δουκάτα εἰς τὰς χεῖρας.
Νικολάου ἱερομονάχου ».

Ἐν φ. 296 α « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει Θεοδοσίου προηγουμένου λαυριώτου ἁγιορείτου καθηγουμένου τῆς λαύρας ».

465. Ε 3. — Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 13 × 9 αἰῶν. ιη' φ. 74.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2. φ. 19α Εὐχαί, ἤτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων καὶ ἑκάστην ἀσθένειαν.

3. φ. 21α Εὐχαὶ τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὰ αὐτά.

4. φ. 38α Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρρωστίαν.

5. φ. 39α Εὐχὴ τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων εἰς ἀσθενῆ καὶ μὴ ὑπνοῦντα.

6. φ. 42α Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος λεγομένη εἰς κήπους καὶ ἀμπελῶνας.

7. φ, 45α Εὐχὴ ἐπὶ εὐλογήσει οἴνου.

8. φ. 46α Εὐχαὶ ὠφέλιμοι εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν.

9. φ. 67α Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ Μητροπόλεις καὶ αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἤγουν τῆς Κ/πόλεως. α) ὁ Ρώμης. β) ὁ Κ/πόλεως. γ) ὁ Ἀλεξανδρείας. δ) ὁ Ἀντιοχείας. ε) ὁ Αἰλίας ἤ τῶν Ἱεροσολύμων. Αἱ μητροπόλεις τὸ ὅλον οα'. ἐξ ὧν α' ὁ Καισαρείας καὶ οα' ὁ Μολδοβλαχίας ἤ τοι Μπουγδανίας. Ἀρχιεπισκοπαί. α) ἡ Προικόνησος. β) Ἡ Κάρπαθος. γ) Ἡ Αἴγινα. δ) Ἡ Πωγωνιανή. ε) Ἡ Ἐλασών. ς) Ἡ Κῶ. ζ) Ἡ τῆς Λευκάδος. η) Ἡ τῆς Ἐζηβῶν ἤγουν τῆς Ἐζοβίας.

10. Περὶ τοῦ ποῖοι τῶν Μητροπολιτῶν ἔχουσι τὴν σήμερον ἐπισκοπὰς καὶ ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι. ποῖοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνον.

11. Εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγομένη παρὰ πνευματικοῦ.

12. φ. 73α Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

13. Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρὸν καὶ ὠά.

466. — Ε 4. Μουσικόν.

Χαρτ. 12 × 8 αἰῶν. ιζ' φ. 262.

Περιέχει τὰ τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

Ἐν φ. 253 α « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐπροσηλώθη εἰς τὴν ἱερὰν λαύραν ἵνα εἴη πάντοτε διὰ τοὺς τὸν χορὸν ᾄδοντας θεῖα ᾄσματα καὶ ὁ θέλων ἀλλοτριῶσαι ἐξ αὐτῆς ἔστω ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰούδα ».

467. — Ε 5. Πατερικόν.

Χαρτ. 13 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 239.

1. φ. 1α Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγος ὡραῖος πρὸς ἀρχαρίους μοναχοὺς μεταφρασθεὶς πεζῇ γλώσσῃ παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου καὶ ῥήτορος, τοῦ πνευματικοῦ εἰς ὠφέλειαν ψυχικὴν καὶ σωματικήν.

2. φ. 9α Βίος τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης.

3. φ. 29α Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων καὶ ἐναρέτων πατέρων Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου τῶν περιβοήτων καὶ ἑτέρων ἀσκητῶν.

4. φ. 55α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ Λόγος ψυχωφελής.

5. φ. 78α Περὶ τοῦ σφραγίσαντος τὸν δαίμονα μέσα εἰς τὸ σταμνίον.

6. φ. 88α Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου διήγησις πάνυ ψυχωφελής.
7. φ. 101α Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
8. φ. 126α Λόγοι ψυχωφελεῖς (9) ἐκ τῶν θεωριῶν τοῦ ἁγίου Νήφωνος.
9. φ. 174α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Πέτρου, τοῦ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσαντος.

Ἐν φ. 1 α « Τὸ παρὸν πατερικὸν ὑπάρχει Παρθενίου ἱερομονάχου ἐκ νήσου Τήνου »
Ἐν φ. 137 α « Εἰς τὰ 1688 ἐβούλευσεν ἡ Σμύρνη ἡμέρα Σάββατον ὥρᾳ ἕκτῃ Ἰουνίου μηνός ».

468. — Ε 6. Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ις' φ. 298.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων.
2. φ. 9α Μέθοδος τῆς μετροφωνίας ποίημα τοῦ σοφωτάτου Γρηγορίου τοῦ Ἀλυάτου.

469. — Ε 7. Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ις' φ. 179 ἀκέφ. κολοβ.

1. Μουσικὸν ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου.
2. Στιχηράριον ἰδιομέλων.

470. — * Ε 8. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 125.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ιά ἑωθινῶν ποιηθέντα παρὰ τοῦ σοφωτάτου Λέοντος δεσπότου.
2. Μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

Ἐν φ. 125 « Αὕτη ἡ ψαλτικὴ ὑπάρχει κἀμοῦ Ἀνθίμου ἱερομονάχου Μωραΐτη ».

471. — Ε 9. Κρατηματάριον.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' (1676) φ. 278.

Κρατηματάριον ἐκλελεγμένον καὶ πλουσιώτατον πάνυ.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωσὴφ τε πόνος ἐν ἔτει αχζς' ἀπὸ Χριστοῦ ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ».

472. — Ε 10. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 187.

Μουσικὸν Σλαβωνικόν.

Ἐν φ. 3 α « Τὸ τερερέ δηλοῖ δόξα σοι ὁ Θεός. Καὶ ὢ θαῦμα ὅπου ἐποίησεν ὁ Θεός. Ετερε, Χαῖρε ὦ σύντροφοί μου χαίρετε. Ρουτε, δηλοῖ τὸ ἔλα ἐδῶ. Γρούμ, δηλοῖ πῶς νά ἔλθω. Ἀνανές δηλοῖ ὦ ἄναξ, ὦ βασιλεῦ ἄφησε τὰς ἁμαρτίας μου ».

473. — Ε 11. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 140 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ μαθήματα.

474. — Ε 12. Φυσική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 68.

1. Περὶ ζωδίων, πλανητῶν καὶ ἀστέρων.
2. Σεληνοδρόμιον.
3. Σεισμολόγιον.
4. Ὀνειροκρίτης.
5. Φαρμακολογία.

475. — Ε 13. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 35 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει Δοξολογίας, Χερουβικά, Κοινωνικὰ καὶ ἰδιόμελα.

476. — Ε 14. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 87.

Περιέχει τὰ τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

477. — Ε 15. Μουσικόν.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 119.

Ἰδιόμελα (ἀπὸ τῆς α' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ς' Αὐγούστου).

478. — Ε 16. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1680) φ. 152.

Περιέχει τά ἰδιόμελα ἀπὸ τῆς α' Μαρτίου μέχρι τῆς λα' Αὐγούστου.

Ἐν φ. 1 α « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Δαμιανοῦ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου καὶ Βερροιώτου κατὰ τὸ αχπ' ».

479. — Ε 17. Μουσικόν.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ. φ. 27 ἀκεφ. κολοβ.

Περιέχει μέλη τινὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

480. — Ε 18. Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 212.

1. Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. Ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

481. — Ε 19. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 76 κολοβ.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.
2. φ. 56α Ὁ μικρὸς ἁγιασμός.
3. φ. 64α Εὐχὴ συγχωρητικὴ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.
4. φ. 68α Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐκτεθεῖσα αὐτομάτως ἐπὶ τοῖς καινοφανέσιν αὐτῆς θαύμασιν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κὺρ Φιλοθέου κατὰ πολεμίων.
5. φ. 71α Τοῦ αὐτοῦ εὐχαί. α) εἰς πληγὴν θανατικοῦ. β) ἐπὶ ἱερέα τελευτήσαντα. γ) εἰς μοναχόν.

482. — Ε 20. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 84 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ τοῦ ὄρθρου.

483. — Ε 21. Ἰωάννου Θηκαρᾶ.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1621) φ. 153 ἀκέφ.

Ἰωάννου τοῦ Θηκαρᾶ εὐχαί.

Ἐν φ. 138 β « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλιδάριον ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ εἰς τὰς ιδ'. ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ Ἀναστασιώτου ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τῷ Ἄθωνι κατὰ ζρνδ' (1621) καὶ ὁ ἔχων αὐτὸ ἂς εὔχεται ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἂς μὴ καταρᾶται διὰ τὰ ἄπειρά μου σφάλματα ».

484. — Ε 22. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 79 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Μαθήματά τινα εἰς τὸν ὄρθρον καὶ τὴν λειτουργίαν.
2. Ἰωάννου Κουκουζέλη ἐγκώμια εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον.

485. — Ε 23. Γραμματική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1543) φ. 104.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν τοῦ Μοσχοπούλου ἐρωτημάτων βραχυθέντων παρὰ Μανουὴλ Μοσχοπούλου (Γραμματική).

Ἐν τέλει « Τέλος εἴληφε τὸ παρὸν κατὰ τὸ ζνά (1543) ἔτος ἰνδ. ιϛ' παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου ».

486. — Ε 24. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 177.

Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὰ (ἀπὸ τῆς δ' Δεκεμβρίου μέχρι τῆς β' Φεβρουαρίου).

487. — Ε 25. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 231.

Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

488. — Ε 26. Νομοκάνων.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 124 κολοβ.

1. Νομοκάνων ἤτοι κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων ἁγίων νεωστὶ συντεθὲν εἰς ἁπλῆν φράσιν κατὰ τάξιν διὰ τὸ ἀσύγχυτον. (Περιέχει Κεφάλαια σιϛ').
2. φ. 114α Μάρκου Ἀλεξανδρείας ἐὰν ἐκ τοῦ ἁγίου ποτηρίου ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου δίσκου συμβῇ χυθῆναί τι κατὰ γῆς ποίαν τῷ τηνικαῦτα ὁ ἱερουργῶν ὑποστήσεται ἀγανάκτησιν.
3. φ. 115α Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.
4. φ. 121α Ἀρμενοπούλου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.
5. φ. 123α Εὐχὴ συχωρητικὴ ἡ μεγάλη εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Ἐν ἀρχῇ· « Τοῦτο τὸ νομικὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Γερασίμου ἱερομονάχου ἐκ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου, τὸ ἠγόρασα εἰς τὰς Καρυὰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐπῆγα εἰς τὸ Βελιγράδι καὶ ὅταν ἀποθάνω εἰς οὗτινος χεῖρας τύχῃ νὰ τὸ δώσῃ εἰς τὸ μοναστήριον δια' νὰ μὴ ἔχῃ κρίμα ».

489. — Ε 27. Παρακλητική.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 215 κολοβ.

1. φ. 1α Παρακλητική.
2. φ. 56α Ἀκολουθίαι εἰς προφήτας, ἀποστόλους, ἱεράρχας καὶ μάρτυρας.
3. φ. 80α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ ὅλων τῶν ἑορτῶν.
4. φ. 148α Τριῴδιον.
5. φ. 182α Πεντηκοστάριον.

490. — Ε 28. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 138.

Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, Ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

491. — Ε 29. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη′ φ. 241 κολοβ.

Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, Ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

492. — Ε 30. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιθ′ φ. 195.

Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω.

493. — Ε 31. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις′ φ. 102 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
2. φ. 16α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κόνωνος (Μαρτ. ε′).
3. φ. 32α Ἀκολουθία τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.
4. φ. 59α Ἀκολουθία εἰς πάντας τοὺς ἁγίους.

494. — Ε 32. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη′ φ. 265 κολοβ.

Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, Ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

Ἐν ἀρχῇ · « Ἡ παροῦσα μουσικὴ ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ διδασκάλου Τιμοθέου ἱερομονάχου ἥνπερ ὠνησάμην αὐτὴν δι' ἀργυρίων φμ′ ἐκ τοῦ ἁγίου διδασκάλου Ματθαίου ἱερομονάχου ».

495. — Ε 33. Καταβασίαι.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη′ φ. 112.

Καταβασίαι τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν συντεθεῖσαι κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου.

496. — Ε 34. Κρατηματάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ′ φ. 158 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.
2. φ. 107α Κρατήματα κατ' ἦχον.

Ἐν φ. 87 α.

« Ἐπωφελὴς μέθοδος ἡ τοῦ Κορώνη
μαθημάτων φέρουσα χειρονομίαν
εἰς ἦχον τερπνὸν τοῦ πλ. β′
καὶ νενανὼ δέματος ἠκριβωμένου.
ἥδυστον καὶ γὰρ τοῦ νενανὼ τὸ μέλος
ὡς ἡ τέχνη δείκνυσι τῆς μελουργίας.
τὰ γὰρ ἄλλα δέματα τοῦ πρώτου ἤχου
καὶ καθ' ἑξῆς τῶν ἄλλων
δένουσι καὶ λύουσιν ἐντέχνως πάνυ
τὴν μεταβολὴν ὡς ἐν βραχεῖ δεικνύντες.
τὸ νενανὼ ὡς ἐκτεταμένον μέλος
ὑπὲρ τῶν ὀκτὼ ἔνατος ἦχος πέλει ».

497. — Ε 35. Εὐχαί.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις′ φ. 111.

1. φ. 1α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Εὐχὴ ἱκετήριος καὶ κατανυκτική.
2. φ. 12α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου εὐχὴ εἰς ἐξομολόγησιν.
3. φ. 18α Εὐχαὶ ἱκετήριοι εἰς τὴν Θεοτόκον (ἑπτά).
4. φ. 41α Κανὼν τοῦ πάσχα (ὁ γνωστός).
5. φ. 44α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ πρόλογος τῶν παρακειμένων ἐν τοῖς.... Ἀρχ· « Ἐμοὶ δὲ ὦ ἄνδρες ἕλληνες τὴν ὑμετέραν σκουπουμένῳ ταυτηνὶ τύχην καὶ οἷς ἄλλοτε ἄλλως τὰ τῶν ἑλλήνων φέρεται πράγματα ».
6. φ. 49α Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ θάνατον γίνονται τριήμερα, ἐννεαήμερα, τεσσαράκοντα.
7. φ. 49β Περὶ τῶν δύο ἀγγέλων οὓς εἶδεν ὁ ἀββᾶς Παχώμιος νὰ συνοδεύωσι νεκρὸν ὅστις ἐν τῇ ζωῇ του ἐφύλαττε τὰς Τετράδας καὶ Παρασκευάς.
8. φ. 49β Περὶ τῆς μεγάλης Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου.
9. φ. 51α Περὶ τῆς Πορταϊτίσσης τῶν Ἰβήρων.
10. φ. 53α Περὶ τῆς Μονῆς τοῦ Ζωγράφου.
11. φ. 54α Διηγήσεις ὠφέλιμοι περὶ τῶν ἀνεξιχνιάστων κριμάτων τοῦ Θεοῦ.
12. φ. 64α Διηγήσεις περὶ καταστάσεως τῆς μοναχικῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐν αὐτῇ θείας χάριτος.
13. φ. 71α Διηγήσεις ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ λίαν ἐπωφελεῖς.
14. φ. 105α Ἡσαΐου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ ἐγκλείστου περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν διὰ τὰ σαραντάρια.
15. φ. 108α Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων πατέρων ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω ἐπὶ τῶν λατινοφρονούντων.

Ἐν ἀρχῇ · « Ἡ παροῦσα βίβλος ὑπάρχει κἀμοῦ τοῦ Ἰωακεὶμ τοῦ ἐκ τῆς νήσου Πάρου 1666 μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιδ′ ».

498. — Ε 36. Ἀλληλουάριον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιζ′ φ. 235 κολοβ.

Ἀλληλουάριον κὺρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη.

499. — Ε 37. Διάφορα.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ′ φ. 201 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀδήλου λόγος περὶ βλασφημίας.
2. φ. 14α Λόγος εἰς τὸ « ἀνθρώπου τινος πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα ».

3. φ. 33α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακήν.
4. φ. 39α Λόγος διδασκαλικὸς τῇ β' Κυριακῇ τῆς τεσσαρακοστῆς.
5. φ. 50α Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.
6. φ. 58α Διήγησις φρικτὴ καὶ παράδοξος περὶ ἀναξίων ἱερέων.
7. φ. 75α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος.
8. φ. 91α Περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας.
9. φ. 93α Περὶ τῶν ἑπτὰ θανασίμων ἁμαρτημάτων.
10. φ. 94α Παραίνεσις πνευματική.
11. φ. 99α Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ ῥήτορος διδασκαλία πεζῇ φράσει εἰς τὰ ιβ' ἄρθρα τῆς πίστεως.
12. φ. 114α Περὶ τῆς ἁγίας Κοινωνίας.
13. φ. 117α Λόγος εἰς τὸ « καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως ».
14. φ. 139α Ἐρώτησις Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπαν Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον τί δύνανται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν.
15. φ. 144α Βίος τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.
16. φ. 168α Βίος τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.
17. φ. 182α Βίος τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
18. φ. 198α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ μεγάλου.

500. — * Ε 38. Μαθηματάριον.

Χάρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιθ' φ. 300.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν καλλοφωνικῶν μαθημάτων τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν καὶ τῶν δοξαζομένων ἁγίων ποιήματα διαφόρων ποιητῶν.

Ἐν φ. 298 α « Τὸ παρὸν Μαθηματάριον εἶναι ἐμοῦ τοῦ Προηγουμένου τοῦ παπᾶ Ἰωσὴφ τοῦ Παριανοῦ ».
Ἐν φ. 298 β « Τὸ ἐστάχωσα ἐγὼ ὁ προηγούμενος Γρηγόριος Τηνιακός ».

501. — Ε 39. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιη' φ. 242.

Περιέχει τὰ τῆς λειτουργίας καὶ Κρατήματα εἰς διαφόρους ἑορτάς.

502. — Ε 40. Μουσική.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 226 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Τριῳδίου.

503. — Ε 41. Εὐχαί.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 45.

Εὐχαὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις.

Ἐν τέλει · « Εἰς τοὺς 1752 χρόνους Μαΐου 18 ἡμέρα Δευτέρα τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχιώνισε εἰς Βιλαέτι Ἰωάννινα ».

504. — Ε 42. Συντακτικόν.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. κ' φ. 53 κολοβ.

Συντακτικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

505. — Ε 43. Ἰωάννου Ψελλοῦ.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιδ' (1324) φ. 89.

Ἰωάννου τοῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κὺρ Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα κεφάλαι ρξε' περὶ διαφόρων ζητημάτων. τὸ α' κεφ. περὶ τῆς ἁγίας πίστεως· τὸ δὲ τελευταῖον περὶ τῆς θείας προνοίας τῆς διοικούσης τὸ πᾶν.

Ἐν τέλει Ἀριστοτέλους περὶ κόσμου. Καὶ ἀποφθέγματα φιλοσόφων.

Ἐν φ. 89 « Χειρὶ ἁμαρτωλοῦ Ῥωμανοῦ ἀναγνώστου ἐν ἔτει ϛωλβ (1324).

506. — Ε 44. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιθ' φ. 660.

Ἀνοιξαντάρια καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

507. — Ε 45. Λειτουργία.

Χαρτ. 17 × 13 αἰῶν. ιθ' φ. 24.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἡ θεία λειτουργία.

508. — Ε 46. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιη. φ. 262.

Περιέχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

509. — Ε 47. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 427 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

510. — Ε 48. Στιχηράριον.

Χαρτ. 19 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 229.

Περιέχει ἅπαντα τὰ Στιχηρὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

511. — Ε 49. Κρατηματάριον.

Χαρτ. 18 × 11 αἰῶν. ιη' (1771) φ. 449.

Κρατηματάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ λίαν πλουσιώτατον.

Ἐν φ. 449 β « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Κρατηματάριον εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα ἕνα ἡμέρα Σαββάτῳ κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τῇ ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σεραφεὶμ ἱερομονάχου Μιτυληναίου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ ψάλλοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς συγγραφέως ταύτης τῆς μουσικῆς αψοα' ».

512. — Ε 50. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη'.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένων εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.
2. φ. 9α Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν τριαδικῶν ὕμνων ψαλλομένων ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις.
3. Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

513. — Ε 51. Στιχηράριον.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιη' φ. 328.

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

514. — *Ε 52. Ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 15 × 8 αἰῶν. ιη' φ. 407 ἀκέφ. κολοβ.

Ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

515. — Ε 53. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 145 ἀκέφ. κολοβ.

Ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν.

516. — Ε 54. Εὐχαί.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 121.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. φ. 23α Εὐχαὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις.
3. φ. 73α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν δοξαζομένων ἁγίων τὰ δοξαστικὰ Τροπάρια καὶ Κοντάκιον εἰς τὸ ὑψῶσαι τραπέζια.
4. φ. 111α Μεγαλυνάρια τῶν Δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.

517. — Ε 55. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 194.

Ἀνθολόγιον τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἁγίων.

518. — Ε 56. Εὐχαί.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν κ' φ. 46.

Εὐχαὶ (ζ') εἰς διαφόρους περιστάσεις.

519. — Ε 57. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 125 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀνθολογία τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

520. — Ε 58. Κεκραγάρια.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 316.

1. φ. 1α Χρυσάφου τοῦ νέου Κεκραγάρια.
2. Στιχηρὰ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων.
3. Δοξαστικὰ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

521. — Ε 59. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1740).

Ἐν φ. 32 β « Ἐγράφησαν ταῦτα τὰ τετράδια διά χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Νικολάου Στάμου Μεταξᾶ καὶ πρωτοψάλτου Τρίκης ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψμ' ».

522. — Ε 60. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 56 ἀκέφ.

1. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
2. φ. 30α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἐν φ. 29 β « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νείλου ὁ πόνος.

523. — Ε 61. Μουσικόν.

Χαρτ. 17 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 252 ἀκέφ. κολοβ.

Μαθήματα ποικίλα διαφόρων διδασκάλων · ἐν τέλει εὑρηται φήμη εἰς τὰς ὥρας τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς μεγάλης Παρασκευῆς.

524. — Ε 62. Κεκραγάρια.

Χαρτ. 18 × 13 αἰῶν. ιη' φ. 74 κολοβ.

1. φ. 1α Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. φ. 7α Κεκραγάρια.

525. — 63. Ε 'Ακολουθία τοῦ σχήματος.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 65.

'Ακολουθία ρασοφόρου, σταυροφόρου καὶ μεγαλοσχήμου.

526. — Ε 64. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 98.

Αἱ τρεῖς λειτουργίαι λίαν καλλιτεχνικῶς γεγραμμέναι.

527. — Ε 65. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1615) φ. 80.

Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

'Εν φ. 79 β « 'Εγράφη διά χειρὸς Σεραφεὶμ μοναχοῦ ἐν ἔτει ϛρκγ' (1615).
'Η παροῦσα λειτουργία εἶνε τῆς Πορταϊτίσσης ».

528. — Ε 66. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1629) φ. 89 ἀκέφ.

Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

'Εν φ. 89 α « Τὴν παροῦσαν λειτουργίαν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τὴν προηγιασμένην ἐτελειώθη (!) διὰ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Θεωνᾶ τάχα καὶ ἱερομονάχου... κατὰ τὸ ζρλζ' (1629) ἔτος μηνὶ Αὐγούστῳ κθ' ».

529. — Ε 67. Θηκαρᾶ.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 170.

1. φ. 1α Θηκαρᾶ μοναχοῦ ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικόν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, καὶ ἔτι μετὰ τὸν τρισάγιον· ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου.
2. φ. 156α Στίχοι εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ζωαρχικὴν τριάδα.
3. φ. 159α Εὐχὴ ἑτέρα πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν Χριστόν.
4. φ. 160α Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου Κατήχησις ἀποσταλεῖσα πρὸς τοὺς ὁσίους πατέρας.
5. φ. 166α 'Εφραὶμ τοῦ Σύρου παραίνεσις.
6. φ. 167α Εὐχὴ ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
7. φ. 170α Θεοκτίστου μοναχοῦ τοῦ Στουδίτου εἰς τὸν ἅγιον ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς (διὰ στίχων).

530. — Ε. 68. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 71.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου.

'Εν φ. 71 β « Αὕτη ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς Ματθαίου μητροπολίτου Μυρέων καὶ ἀφιερώθη ἐν τῷ Κυριακῷ τῆς ἁγίας Ἄννης, τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, ἔνθα συναθροίζονται οἱ πανόσιοι ἀσκηταί τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· ἐπειδὴ ἐκ τοῦ δε τοῦ βίου μεταστὰς παρήγγειλεν ἡμῖν δοθῆναι αὐτὴν ἔνθα ἀφιέρωσεν αὐτὸς ἰδίῳ θελήματι, καὶ δὴ γράφω ἐγὼ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἴσαρης ὁ 'Αγγελάτος ἐν ἔτει ζρλβ (1624) ἰνδ. ζ'. συγχωρήσατέ μοι πατέρες ἅγιοι διὰ τὸν Κύριον καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ ».

531. — Ε 69. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' (1613) φ. 138.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου.
2. φ. 53α Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου, ὑποδιακόνου, διακόνου καὶ πρεσβυτέρου.
3. φ. 60α 'Ερωταποκρίσεις διάφοροι (περὶ τοῦ πότε ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν 'Αδὰμ καὶ πόσον καιρὸν ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ).
4. φ. 64α Νομοκάνων (κεφάλαια σλ') κολοβ.
5. φ. 117α 'Ερωταποκρίσεις διάφοροι.

'Εν φ. 116 καὶ ἐν τέλει · « Χεὶρ Σωφρονίου ἀρχιερέως Μελενίκου ζρκα (1613) ».

532. — Ε 70. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 50.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία 'Ιωάννου Χρυσοστόμου.
2. φ. 30α 'Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. φ. 43α Εὐχὴ τῶν κολύβων.
4. φ. 46α Εὐχὴ συγχωρητικὴ (ἡ μεγάλη).

533. — Ε 71. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 74.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.
2. φ. 62α 'Αποστολοευαγγέλια τῆς ἑβδομάδος.
3. φ. 69α Μακαρισμοὶ τῶν η' ἤχων.

534. — * Ε 72. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιϛ′ φ. 134 ἀκέφ.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.
2. φ. 80α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. φ. 99α Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ (2) εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων.
4. φ. 104α Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας συνόδου εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας τῇ ὀρθοδόξῳ τε καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς τρισὶν ἁγιωτάτοις πατριαρχείοις τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξανδρείας δηλονότι Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων · ἐτυπώθη ἐν ἔτει ϛϡϟβ′ (1484) ἐν Κ/πόλει ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κὺρ Συμεών.
5. φ. 110α Ἀκολουθία εἰς μνήστρα.
6. φ. 116α Μεθοδίου πατριάρχου Κ/πόλεως διάταξις περὶ τῶν διαφόροις τρόποις καὶ ἡλικίαις ἀρνησαμένων τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν εἶτα πάλιν ἐπιστρεφόντων.
7. φ. 119α Ἰδιόμελα Στιχηρὰ (διαφόρων ἑορτῶν).

Ἐν τέλει · « Ἡ παροῦσα θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία σὺν ταῖς λοιπαῖς ἀκολουθίαις κτῆμα ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Ἀνδριανουπόλεως Ἀνθίμου κατὰ τὸ ζρή (1600) ἔτος ἰνδ. ιγ′ ».

535. — Ε 73. Λειτουργία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ′ φ. 30.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου.
2. φ. 26α Εὐχαὶ (5) ἀναγινωσκόμεναι παρὰ τοῦ ἀρχιερέως εἰς κοιμηθέντας ἄνωθεν τοῦ μνήματος.

536. — * Ε 74. Διάταξις λειτουργίας.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιϛ′ (1541) φ. 129.

1. φ. 1α [Δημητρίου Γεμιστοῦ πρωτονοταρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας] Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας, ἐν ᾗ καὶ τῶν χειροτονιῶν ἡ τάξις πότε καὶ πῶς γίνεται ἑκάστη (ἐξεδόθη ἐν ἰδίῳ τεύχει ὑπὸ Παπαδοπούλου Κεραμέως).
2. φ. 54α Ἡ θεία λειτουργία Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
3. φ. 78α Εἴδησις τῆς θείας λειτουργίας τῶν προηγιασμένων.
4. φ. 90α Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ναοῦ καὶ ἱδρύσει τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τραπέζης.
5. φ. 113α Τάξις γινομένη ἐπὶ σαλευθείσης ἁγίας τραπέζης.
6. φ. 116α Τάξις γινομένη ἐπὶ ἐγκαίνια ναοῦ.
7. φ. 116α Τάξις γινομένη τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐν τῇ ἐκπλύσει τῆς ἁγίας τραπέζης.
8. φ. 118α Περὶ τραπέζης ἁγίας ἧς τὰ ἄμφια διεφθάρησαν.
9. φ. 119α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νιπτῆρος.
10. φ. 123α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
11. φ. 129α Ἔνταλμα εἰς πνευματικὸν καὶ συστατικὸν εἰς ἱερέα.

Ἐν φ. 129 β « Ἐγένετο τὸ παρὸν τακτικὸν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανιερωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου νέων Πατρῶν τῆς Ἑλλάδος κυροῦ Γρηγορίου ἐπὶ ἔτους ζμθ′ ἰνδ. ιδ (1541) ».

537. — Ε 75. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ′ φ. 93.

1. φ. 2α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.
2. φ. 69α Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ἑβδομάδος.
3. φ. 85α Εὐχαὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις.

538. — Ε 76. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ′ (1653) φ. 95.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.
2. φ. 84α Τάξις ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου, ψάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου καὶ πρεσβυτέρου.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ἐν ἔτει ζρξα (1653) χειρὶ Ἰωάσαφ ἱερομονάχου ».

539. — Ε 77. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ′ φ. 81.

Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.

Ἐν φ. 24 α « Ἐγράφη ὑπὸ Ραφαὴλ ἱεροδιακόνου ».

540. — Ε 78. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ′ (1638) φ. 101.

Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

Ἐν αὐτῷ αἱ εἰκόνες Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (φ. 1 α), Βασιλείου τοῦ μεγάλου (φ. 34 α) καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου (φ. 80 α).

Ἐν τέλει · « Ἡ παροῦσα δέλτος ἐγράφη ὑπὸ εὐτελοῦς Ἀνθίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ο ἀναγινώσκοντες εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν Κύριον. Ἐπὶ ἔτους ζρμς (16 8) ».

541. — Ε 79. Ψαλμοί.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ′ φ. 61 ἀκέφ. κολοβ.

Ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ λεγόμενοι εἰς διαφόρους περιστάσεις.

542. — E 80. Λειτουργία.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 34.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

543. — E 81. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν ιζ' (1659) φ. 57.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
2. φ. 40α Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη χειρὶ Παρθενίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχνθ' (1659) ».

544. — E 82. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 92 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

545. — E 83. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιε' (1467) φ. 21.

Ἡθεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει· « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἰωάννου τοῦ πίκλην Πλουσιαδηνοῦ τάχα καὶ θύτου ψάλτου τε καὶ ἄρχοντος τῶν ἐκκλησιῶν πρωτόπαπα δὲ Βιτζα Χάνδακος Κρήτης. Ἐγράφη ἐν Βενετίᾳ τῷ αυξζ' (1467) ἔτει ἐν ταῖς ἡμέραις Χριστοφόρου Μώρου δουκὸς Βενετίας Ἀπριλλίῳ κη' ».

546. — * E 84. Εὐχαί.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 60 ἀκέφ.

1. φ. 1α Αὐγουστίνου εὐχαί.
2. φ. 10α Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου πατριάρχου Κ/πόλεως 6ον ἐδόθη τοῦτο ἀπαιτήσασι παρὰ τοῦ Ἀμηρᾶ, σύντομόν τι καὶ σαφὲς περὶ τινων κεφαλαίων τῆς ἡμετέρας πίστεως περὶ ὧν ἡ διάλεξις γέγονε καὶ ἡρμηνεύθη τοῦτο ἀρραβικῶς μετὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπιγέγραπται περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων καὶ συνετέθη ὡς οἷόντε σαφὲς καὶ εὐπαράδεκτον τοῖς ἀμυήτοις.
3. φ. 14α Σημείωσις προσκολληθεῖσα εἰς τὴν θύραν τοῦ κελλίου τοῦ Γενναδίου « μετὰ τὸ ἐλθεῖν λατῖνον καρδηνάλιον ὅταν ἐγένετο ἀπόφασις νὰ μνημονεύουν τὸν πάπαν ».
4. φ. 14β Περὶ τῶν πρακτικῶν τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων.
5. φ. 15α Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου εὐχαί.
6. φ. 47α Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μεταλήψεως (προτάσσονται 24 Τροπάρια κατ' ἀλφάβητον Λέοντος τοῦ σοφοῦ· ἐκτὸς τῶν συνήθων εὐχῶν εὑρηνται δύο μὲν τῆς Μεταλήψεως ἄγνωστοι, μία τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρα τοῦ Χρυσοστόμου. Καὶ δύο τῆς εὐχαριστίας, μία τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἑτέρα Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου.

Ὁ Κῶδ. αὐτόγραφος Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου. Ἐν φ. 9 β σημειοῖ ὁ πατριάρχης Γεννάδιος ὅτι « τὰς εὐχὰς ταύτας τοῦ Αὐγουστίνου μετέγραψεν ὁ κύρ Γαλησιώτης ἐν Ἰταλίᾳ ἡμῶν χάριν ὡς ἡμέτερος τότε κοσμικὸς ὤν, ὕστερον δὲ γενόμενος καὶ κληρικὸς καὶ σακελλάριος ἐν τῷ πατριαρχείῳ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου κὺρ Ἰσιδώρου μετὰ τὴν ἡμῶν παραίτησιν καὶ ἀπαλλαγήν. δόξα τῷ ἀπαλλάξαντί με Θεῷ ».

547. — E 85. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 75.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου.
2. φ. 37α Ἡ θεία λειτουργία Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Ἐν φ. 35 β « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἡσαΐου πόνος ». ὁ Κῶδ. Καλλιτεχνικός· πρὸ ἑκάστης λειτουργίας καὶ εἰκὼν τῶν ἁγίων συγγραφέων.

548. — E 86. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 20 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 111.

Περιέχει τὰ μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὄρθρου.

549. — E 87. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 29.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

550. — E 88. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1619) φ. 46.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη ἐν ἔτει ζρκζ' (1619) μηνὶ Αὐγούστῳ χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ καὶ δαπάνῃ Κλήμεντος μοναχοῦ καὶ Βηματαρίου ».

551. — E 89. Ἰδιόμελα.

Χαρτ. 19 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 62.

Ἰδιόμελα τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

552. — E 90. Ρητορική.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 64.

Ζητήματα τῆς ρητορικῆς κατ' ἐρωταπόκρισιν.

553. — E 91. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 21.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει· « Θεοῦ δῶρον καὶ Νείλου πόνος ».

554. — E 92. Λειτουργία.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1519) φ. 22.

Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Ἐν ἀρχῇ· « Ἡ πυκτὶς αὕτη ὑπάρχει τοῦ Προδρόμου μονῆς δὲ νέας τῶν Ταβενησιωτῶν. Ἡ παροῦσα λειτουργία πέφυκε τοῦ μοναστηρίου τῆς Χάλκης.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Παφνουτίου, ἐν ἔτει ζκζ (1519) ἰνδ. ζ' ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ιγ' ἡμέρα ς' ὥρα γ' ».

555. — E 93. Λειτουργία.

Χαρτ 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 38.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
2. φ. 34α Εὐχαὶ διάφοροι.

Ἐν φ. 1 α Εὕρηται ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Νείλου πρὸς Ἀναστάσιον (ἄνευ τέλους). Ἀρχ· « Ὁ τῆς ἐν Βυζαντίῳ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ παντὸς τοῦ κόσμου φωστὴρ Ἰωάννης ὁ θαυμάσιος ἱερεύς ».

556. — E 94. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1664) φ. 34.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
2. φ. 29α Εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη χειρὶ Ἀνθίμου ρακενδύτου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι καὶ μὴ ἀρᾶσθαι αχξδ' (1664) μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κε' ».

557. — E 95. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1661) φ. 31.

Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱερομονάχου καὶ ἀφιερώθη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων εἰς τὸ ἀρχονταρίκιον παρὰ τοῦ ἱερομονάχου κύρ Γρηγορίου αχξα (1661) ἔτος ».

558. — E 96. Λειτουργία.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1608) φ. 39.

Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει· « Ὁ γράψας Ἱερόθεος θύτης ὁ καὶ Κουκουζέλης ζρις' (1608) Μαρτίου γ' ».

559. — E 97. Λειτουργία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 44.

Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας τοῦ παμμάκαρος καὶ σοφοῦ Χρυσοστόμου.

560. — E 98. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 19.

Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

561. — E 99. Μιχαὴλ Συγγέλου.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 44.

1. φ. 1α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς δύο ταξιάρχας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· « Ἀγγέλων ἀρχηγοῖς ὕμνον αἴδω Νεοφυτος ».
2. φ. 9α Τοῦ ἁγιωτάτου Μιχαὴλ Συγγέλου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ ἀρχαγγέλους καὶ ἀγγέλους καὶ πάσας τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις.

562. — E 100. Γραμματική.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1709) φ. 56.

1. φ. 1α Γραμματική.
2. φ. 19α Θέμα ἐκ τοῦ ἁπλοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικόν.
3. φ. 36α Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου περὶ ψαλμῳδίας.
4. φ. 38α Ἑρμηνεία τῶν ἰαμβικῶν κανόνων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
5. φ. 35α Περὶ τοῦ πότε καὶ πῶς ἐμερίσθησαν οἱ φράγγοι τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος καὶ συστήματος.

Ἐν τέλει· « Εἴληφε τέρμα τὸ πυκτίον διὰ χειρὸς εὐτελοῦς ἱερομονάχου Διονυσίου Λαυριώτου ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δημητριάδος ἐκ τῆς κώμης Μακρυνίτσης 1709 Ἀπριλίου ιδ' ».

563. — 101. Λειτουργία.

Χαρτ. 20×14 αἰῶν. ιζ' (1655) φ. 36.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν φ. 28 α « Ἀφιερώθη ἡ παροῦσα θεία λειτουργία ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἄνωθεν τοῦ μύλου τῆς θείας Λαύρας παρὰ τοῦ ἐλαχίστου Παρθενίου ἱερομονάχου, ἣ καὶ ἐγράφη διὰ χειρὸς αὐτοῦ αχνέ (1655) ».

564. — 102. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20×14 αἰῶν. ιη' φ. 36.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
2. φ. 24. Ἡ θεία λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ἐν φ. 36 β « Ἡ παροῦσα θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Λεοντίου ἱερομονάχου συνδρομῇ τοῦ τιμιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου ἐπιτρόπου καὶ ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου κὺρ χατζῆ κὺρ Μιχαήλ ».

565. — 103. Μουσικόν.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 249.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἐξηγήσεως τῶν ὡρῶν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Βύζαντος.
2. φ. 37α Στιχηρὰ ἰδιόμελα ψαλλόμενα εἰς τὰς ὥρας τῶν ἁγίων Θεοφανείων. Καὶ ἕτερα εἰς τὰς ὥρας τῆς μεγάλης Παρασκευῆς.
3. φ. 101α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν, ὧν τὰ μὲν γράμματα Λέοντος τοῦ σοφοῦ, τὸ δὲ μέλος σύνθεσις κὺρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως· ἐξηγήθησαν δὲ παρὰ κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας Κυρίου Κυρίλλου.
4. φ. 150α Ἀνθολογία συντεθεῖσα παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων· τὸ παρὸν σύνθεσις κὺρ Ἰωάννου Κουκουζέλη, ἐξήγησις δὲ παρὰ κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου.
5. φ. 159α Ἀνοιξαντάρια διαφόρων ποιητῶν ἐξηγηθέντα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Πέτρου.
6. φ. 227 « Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός » σύνθεσις τοῦ αὐτοῦ Πέτρου.

566. — * Ε 104. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' (1676) φ. 66.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
2. φ. 48α Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Ἐν τέλει « Ἐγράφη χειρὶ Διονυσίου ἀμαθοῦς ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχος' » (1676).

567. — Ε 105. Ὕμνοι.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 8.

Οἶκοι καὶ ὕμνοι εἰς τὴν ὁμοούσιον καὶ παντοδύναμον καὶ ἀδιαίρετον τριάδα ἀπὸ τῆς κοσμοποιΐας ἀρχόμενοι καὶ μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς θείας συγκαταβάσεως περαιωμένοι ποίημα τοῦ Νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ ἀδελφοῦ γνησίου τοῦ ἐν ἁγίοις Μάρκου τοῦ Ἐφέσου.

568. — Ε 106. Λειτουργίαι.

Καρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ (1683) φ. 84.

1. φ. 1α Τάξις ἐπὶ χειροτονίᾳ ψάλτου, ἀναγνώστου, ὑποδιακόνου, διακόνου καὶ πρεσβυτέρου.
2. φ. 13α Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

Ε'ν φ. 80 α « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Φιλοθέου ἐλαχίστου ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχπγ' (1683) ἐκ Πάρου νήσου ».

569. — Ε 107. Παραινέσεις πατέρων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 32 ἀκέφ.

Περὶ εὐχῆς καὶ εὐχαριστίας καὶ ἀρετῆς διαφόρων πατέρων παραινέσεις.

570. — Ε 108. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 98 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

571 — Ε 109. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 81.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου.
2. φ. 34α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
3. φ. 68α Μάρκου Ἀλεξανδρείας ἐρωταποκρίσεις.
4. φ. 64α Εὐχὴ συγχωρητικὴ (ἡ μεγάλη).

572. — Ε 110. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 37.

Ἀκολουθία πλήρης τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐρημήτου τοῦ λάμψαντος ἐν τῇ

νήσῳ Κρήτῃ (ἐναυτῇ καὶ ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ (φ. 22-27) καὶ Μακαριστάρια ψαλλόμενα εἰς τὴν κοίμησιν αὐτοῦ, ὧν αἱ δύο στάσεις φέρουσιν ἀκροστιχίδα « Βενέδικτος ἱερομόναχος ὁ Τζανκάρολος », ἡ δὲ τρίτη κατὰ ᾱβ̄).

Ἐν φ. 37 β « Τὸν γράψαντα καὶ τὸν ἔχοντα καὶ τὸν ἐξοδιάσαντα Χριστέ μου σῶσον. Ἡ παροῦσα φυλλάδα ὑπάρχει τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μονῆς τοῦ Γδερνέτου · ὁ γράψας αὐτὰ Δανιὴλ ἱερομόναχος ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ ἐμετατύπωσεν αὐτὰ διὰ βοήθειάν του ».

Ἐν φ. 26 β « Ἡ παροῦσα' ἐστιν τῆς Κυρίας τῶν ἀγγέλων τοῦ κύρ Ἰωάσαφ τοῦ ἀειμνήστου κτήτορος καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν ».

573. — Ε 111. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 74

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
2. φ. 25α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
3. φ. 54α Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
4. φ. 68α Εὐχαὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις.
5. φ. 72α Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

574. — Ε 112. Ἱστορία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 113 ἀκέφ. κολοβ.

Ἱστορία τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ὁ Κῶδ. σιτόβρωτος καὶ ἐν πολλοῖς ἐφθαρμένος.

575. — Ε 113. Καταβασίαι.

Χαρτ. 19 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 244.

1. φ. 1α Καταβασίαι τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθεῖσαι παρὰ κὺρ Γερμανοῦ νέων Πατρῶν.
2. φ. 171α Εἱρμοὶ καλοφωνικοί.

576. — Ε 114. Λόγοι.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 72 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Λόγος εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας.
2. φ. 18α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.
3. φ. 22α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ νηστείας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τεσσαρακοστῆς.
4. φ. 40α Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τῷ Σαββάτῳ τῆς α' ἑβδομάδος καὶ περὶ τοῦ θαύματος αὐτοῦ καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.
5. φ. 49α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας καὶ ἀγάπης καὶ ἐλεημοσύνης.
6. φ. 57α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μετανοίας καὶ σωτηρίας ψυχῆς καὶ ἑρμηνεία τοῦ πάτερ ἡμῶν.
7. φ. 65α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

577. — Ε 115. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 284.

Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, Ὄρθρου καὶ ἄλλα τινα μαθήματα.

578. — Ε 116. Θεμιστίου.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιζ' φ. 32 ἀκέφ.

1. φ. 1α Σύνοψις φιλοσοφίας.
2. φ. 24α Περὶ ἀριθμητικῆς, μουσικῆς, γεωμετρίας καὶ ἀστρονομίας.
3. Θεμιστίου παράφρασις εἰς τὸ πρῶτον τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν καὶ δευτέρων.
4. Προδρόμου εἰς τὸ ὕστατον τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν.

Ὁ Κῶδ. λίαν δυσανάγνωστος.

579. — * Ε 117. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 23 × 14 αἰῶν. ιζ' (1624) φ. 230 ἀκέφ.

1. φ. 1α Εὐαγγέλια τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν.
2. φ. 187α Περικοπαὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελίων.
3. φ. 209α Μακαρισμοὶ τῆς ἑβδομάδος τῶν ὀκτὼ ἤχων.

Ἐν τέλει · « Τετέλεσται σὺν Θεῷ ἡ παροῦσα ἁγιωτάτη βίβλος διὰ χειρὸς λίαν ἁμαρτωλοῦ ρακενδύτου Θεοστηρίκτου · οὐκοῦν δουλικῶς δέομαι οἱ τήνδε ἀναγινώσκοντες δεήθητε πρὸς Κύριον ἐλέους τυχεῖν με · ἔτους ͵ζρλβ (1624) ἰνδ. ζ' ».

580. — Ε 118. Μηναῖον.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 157.

Μηναῖον Νοεμβρίου (ἀπὸ τῆς α' — ιδ' τοῦ ἁγίου Φιλίππου).

581. — Ε 119. Λειτουργία.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 88

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ἡ γραφὴ μεγάλη καὶ καλλιτεχνική.

582. — Ε 120. Εἱρμολόγιον.

Χαρτ. 18 × 14 αἰῶν. ιη' (1761) φ. 205.

Περιέχει τοὺς εἱρμοὺς ὅλων τῶν ἤχων.

Ἐν τέλει · « αψξα (1761) Ἰουνίῳ κς' · χεὶρ καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Σακελλίου Παναγιώτου ἱερέως. Πόνος δὲ καὶ κτῆμα ἡμέτερον · οἱ μελιρροῦντες δὲ ἐν ταύτῃ εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς συγγραφέως · καὶ εἴτι ἐπιδιορθώσεως ἄξιον εὕρητε διορθώσατέ το διὰ τὸν Κύριον καὶ ἔρρωσθε ».

583. — Ε 121. Εὐχολόγιον

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιε' (1592) φ. 55 κολοβ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐχελαίου.
2. φ. 47α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.
3. φ. 54α Εὐχαὶ εἰς τὸν μέλλοντα φωτισθῆναι διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

Ἐν φ. 47 α « Ἔτους ζϡ (1492).
Μέμνησθε κἀμοῦ
Γρηγορίου μοναχοῦ
ὦ καλοί μου ἀδελφοί
καὶ Θεοῦ μου λειτουργοί
ὅπως τύχω ἐκφυγεῖν
τῶν δαιμόνων τὴν πληγήν ».

584. —* Ε 122. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 159.

1. φ. 1α Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας ἐν ᾗ καὶ τὰ διακονικά.
2. φ. 15α Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
3. φ. 39α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
4. φ. 75α Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
5. φ. 88α Ἀποστολοευαγγέλια.
6. φ. 115α Εὐχαὶ διάφοροι.
7. φ. 119α Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου εὐχαί. α) εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (φ. 119-122). β) εἰς ἀνομβρίαν (εὐχαὶ δύο. φ. 122-27). γ) εἰς τὴν πληγὴν τοῦ σεισμοῦ (εὐχαὶ δύο. 127-30). δ) εἰς τὴν πληγὴν τοῦ θανατικοῦ (εὐχαὶ δύο. φ. 130-34). ε) εὐχὴ λεγομένη ἐν ταῖς Λιταῖς τῆς τεσσαρακοστῆς (φ. 134-136). ς' εὐχὴ ἱκετήριος εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ Θεὸν ῥηθεῖσα ἐν αὐχμῷ καὶ λιμῷ καὶ δυσκρασίαις καὶ ἐναντιότησιν ἀνέμων καὶ ἐφόδοις βαρβαρικαῖς (φ. 136-38). ζ) εὐχὴ ἑτέρα ἐν Λιτῇ καὶ δεήσει λεγομένη. η) εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων.
8. φ. 143α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
9. φ. 151α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος κατηχητικὸς τῇ Κυριακῇ τοῦ πάσχα.
10. φ. 154α Εὐχὴ εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν · καὶ ἕτεραι δύο ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν θείων μυστηρίων.

Ἐν φ. 24 β Εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου · ἐν φ. 38 β εἰκὼν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
Ἐν φ. 158 β « Τοῦτο τὸ εὐχολόγιον προσετέθη ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου προηγουμένου τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς μονῆς μεγίστης Λαύρας Μάρκου ἱερομονάχου ».

585. — Ε 123. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 142.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι.
2. φ. 109α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. φ 122α Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
4. φ. 136β Εὐχαὶ τρεῖς (τῶν κολύβων, εἰς τὰς σταφολὰς καὶ ἡ σύντομος συγχωρητική).
5. φ. 140α Προσκομιδή.

Ἐν φ. 80 α « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Λαυρεντίου ».

586. — *Ε 124. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 19 × 18 αἰῶν. ιζ' (1603) φ. 113.

1. φ 1α Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας.
2. φ. 6α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.
3. φ. 88α Κύκλοι τοῦ ἡλίου.
4. φ. 89α Μῆνες Ρωμαίων, Ἀθηναίων, Αἰγυπτίων, Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων.
5. φ. 90α Πότε πίπτει τὸ ἅγιον πάσχα.
6. φ. 99α Κύκλοι σελήνης.
7. φ. 112α Διάταξις καὶ ἑρμηνεία περὶ τῶν εὐαγγελίων ἐκ τοῦ Τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα.

Ἐν φ. 87 α « Ἐγράφη ὑπὸ Μωϋσέως ἱερομονάχου Σιναΐτου τοῦ πολίτη εἰς Λέσβον χωρίον πολιχνίτου κατὰ τὸ ζρια (1603) ἰνδ. α' κατὰ μῆνα Γαμηλιῶνα ».

587. — Ε 125. Μουσικόν.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιθ' (1803) φ. 28.

Περιέχει τὰ Στιχηρὰ τῶν ὡρῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων καὶ Ἰδιόμελα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Κυρίλλου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐξ Ἀνδριανουπόλεως ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωγ (1803) κατὰ μῆνα Ἰούνιον ».

588. — Ε 126. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 71 κολοβ.

1. φ. 1α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ εἰς πατέρας τελειωθέντας.

Ἀρχ· « τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ συμπαθεῖτε ἀδελφοί ».
2. φ. 6α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας.
Ἀρχ· « Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καὶ εὐσήμῳ ».
3. φ. 10α Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου τετρασύλλαβα.
Ἀρχ· « Νικηθεὶς δὲ κατὰ κράτος ὁ πονηρὸς διάβολος ».
4. φ. 12α Τοῦ αὐτοῦ λόγου ἑπτασύλλαβα.
Ἀρχ· « Εἰδότες οὖν ἀδελφοὶ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ ».
5. φ. 14α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι βοσκὸς παρεύομαι καὶ περὶ σωφροσύνης.

589. — Ε 127. Μουσικόν.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 246.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς.
2. φ. 6α Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ.
3. φ. 41α Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον Θεοτοκίων μαθημάτων.
4. φ. 48α Ἀρχὴ τῶν μαθημάτων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
5. φ. 64α Ἀρχὴ τοῦ ὄρθρου, τῶν ια' ἑωθινῶν ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως καὶ τῆς Λειτουργίας.
6. φ. 126α Ἀκολουθία νεκρώσιμος.
7. φ. 128α Εἱρμοὶ καλοφωνικοί.
8. φ. 133α Ἀνθολογία πλουσιωτάτη περιέχουσα τάς τε Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

590. — Ε 128. Μουσικόν

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιη' (1741) φ. 546.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης.
2. φ. 19α Μέθοδος πάνυ ὠφέλιμος τοῦ Στιχηραρίου ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ κυροῦ Ξένου τοῦ Κορώνη καὶ πρωτοψάλτου τῆς ἁγίας Σοφίας.
3. φ. 23α Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ.
4. φ. 49α Στίχοι καλοφωνικοὶ ἐκ τοῦ β' ψαλμοῦ.
5. φ. 79α Ἀρχὴ τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.
6. φ. 404α Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει· « Τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις. Αψμά Αὐγούστου κβ'. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀγαπίου πόνος ».

591. — Ε 129. Στιχηράριον.

Χαρτ. 24 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 227.

Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον ἅπαντα τὰ Στιχηρὰ ἰδιόμελα ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅτινα ἐκαλλωπίσθησαν παρὰ κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐν ἀρχῇ· « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει κἀμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Σωφρονίου ἱερομονάχου καὶ ἐκκλησιάρχη τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μεγίστης Λαύρας ».

592. — Ε 130. Μουσικόν.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 452.

Περιέχει ὅσα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. Ε 127 Κῶδ.

593. — Ε 131. Στιχηράριον.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 345.

Στιχηράριον καλοφωνικὸν περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τῶν Στιχηρῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη χειρὶ Γεωργίου Δροσινοῦ Χίου ».

594. — Ε 132. Παπαδική.

Χαρτ. 24 × 16 αἰῶν. ιη' (1733) φ. 637.

Ὅμοιος τῷ ὑπ' ἀριθ. Ε 128.

Ἐν φ. 635 β « Εἴληφε πέρας ἡ παροῦσα ἀσματομελιρρυτόφθογγος βίβλος, ἥτις παπαδικὴ τοῖς ἀρχαίοις κέκληται, παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τε καὶ ἀναξίου Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Κεφαληνίας... ἐν ἔτει ᾳψλγ' (1733) Ἰουνίου κς' ».

595. — Ε 133. Κυριακοδρόμιον.

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιζ' φ. 234 ἀκέφ. κολοβ.

Ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ὁ Κῶδ. σιτόβρωτος καὶ δυσανάγνωστος.

596. — Ε 134. Στιχηράριον.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιη' φ. 366 κολοβ.

1. φ. 1α Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καὶ τοῦ Τριῳδίου.
2. φ. 295β Τα' ια' ἑωθινά.
3. φ. 300α Ἀναστασιματάριον.
4. φ. 339α Εἱρμολόγιον.

Ἐν τέλει· « Αὕτη ἡ ψαλτικὴ ὑπάρχει κἀμοῦ Γρηγορίου ἱεροδιακόνου...
Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις κἀμοῦ Ἀλεξίου τοῦ ἐκ Συλλιβρίας ὅπερ ὠνησάμην ἐκ τοῦ ἄνωθεν γεγραφότος γρόσια δύο καὶ δέκα.
Ἤρχησα σὺν Θεῷ νὰ διαβάζω τὸ παρὸν Στιχηράριον παραδόσει τοῦ μουσικολογιωτάτου Κυρίτζη Γιαννάκη

τοῦ καὶ πρωτοψάλτου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψνθ' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ια'.... Ἀλέξιος ».

597. — Ε 135. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 24 X 17 αἰῶν. ις' (1587) φ. 157 ἀκέφ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει · « Ἔτει ζ,ϙ,έ (1587) ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ κέ ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ βασιλικῇ λαύρᾳ. Νεῖλος μοναχός ».

598. — Ε 136. Λόγοι.

Χαρτ. 29 X 22 αἰῶν. ιζ' φ. 119 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀδήλου λόγοι (ιε' ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ιζ' λόγου καὶ τελευτᾷ εἰς τὸν λα').

599. — Ε 137. Προφητολόγιον.

Χαρτ. 29 X 20 αἰῶν. ιζ' φ. 226 δίστηλ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς προφητείας τῇ ε' τῆς Τυροφάγου.
2. φ. 142α Συναξάρια εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τοῦ Τριωδίου ποίημα τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου.

600. —* Ε 138. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 29 X 19 αἰῶν. ιέ φ. 322.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 321 α Εὕρηται παραίτησις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Νήφωνος.
Ἐν. φ. 321 β Σημείωμα περὶ σεισμοῦ γενομένου τῷ 1511 ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτὰν Βαγιαζίτ.

601. — Ε 139. Τριῴδιον.

Χαρτ. 29 X 22 αἰῶν. ις' φ. 250 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

602. —* Ε 140. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 27 X 18 αἰῶν. ιε' φ. 301.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 13 β Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου. ἐν φ. 96 β Εἰκὼν τοῦ Μάρκου. ἐν φ. 154 β Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ. ἐν φ. 235 β Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου. Ἅπασαι καλῆς τέχνης.
Ἐν φ. 301 β « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τετραευάγγελον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ πέντε καὶ δεκάτῃ. Προσετέθη αὐτῷ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν μοναχοῖς Μακαρίου ».

603. — Ε 141. Παλαιὰ Διαθήκη.

Χαρτ. 28 X 21 αἰῶν. ις' φ. 124 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Λευϊτικόν.
2. φ. 19α Ἀριθμοί.
3. φ. 66α Δευτερονόμιον.

604. — Ε 142. Μηναῖον.

Χαρτ. 29 X 18 αἰῶν. ιε' φ. 333.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου.

605. — Ε 143. Τριῴδιον.

Χαρτ. 29 X 19 αἰῶν. ις' φ. 184 κολοβ.

Τριῴδιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τὸ Σάββατον τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

Ἐν τούτῳ ἀπαντῶσιν καὶ οἱ ἑξῆς λόγοι.

1. φ. 2α Λόγος εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον.
2. φ. 11α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν ἄσωτον.
3. φ. 19α Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιΐαι τούτους ὀνίνησιν.
4. φ. 33α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.
5. φ. 54α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ.
6. φ. 122α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν β' Κυριακὴν τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.

606.— Ε 144. Στιχηράριον.

Χαρτ. 31 X 22 αἰῶν. ιζ' φ. 168 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

607. — * Ε 145. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Χαρτ. 32 X 21 αἰῶν. ιδ. φ. 326 δίστηλ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι (μετὰ τῆς αὐτῶν ἑρμηνείας) α) εἰς τὸ ἅγιον πάσχα Λόγος β' (φ. 1α). β) εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα (φ. 48α), γ) εἰς τὴν Πεντηκοστὴν (φ. 62α) δ) εἰς τοὺς Μακκαβαίους (φ. 81α). ε) εἰς Κυπριανὸν τὸν μάρτυρα (φ. 94α). ς) εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν (φ. 105α). ζ) εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν (φ. 116α). η) ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον (φ. 132α). θ) εἰς τὰ Φῶτα (φ. 183α). ι) ἕτερος εἰς τὰ Φῶτα (φ. 200α). ια) εἰς

Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης (φ. 236α). ιδ)] εἰς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας (φ. 241α). ιγ) εἰς τὴν παρουσίαν τῶν ρν' ἐπισκόπων (φ. 263α). ιδ) περὶ φιλοπτωχίας (φ. 285). ιε) εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα καὶ εἰς τὴν τῆς χαλάζης πληγὴν (φ. 326α).

Ὁ Κῶδ. ἐν πολλοῖς σιτόβρωτος καὶ δυσανάγνωστος. Ἐν τέλει· « Τέλος τοῦ παρόντος Θεολόγου μηνὶ Αὐγούστῳ ἰνδ. ιβ' διὰ χειρὸς Γρηγορίου Χειλαρᾶ ».

608. — Ε 146. Τριῴδιον.

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ιε' φ. 221 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

609. — Ε 147. Μηναῖον.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιδ' (1383) φ. 175 δίστηλ.

Μηναῖον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου μετὰ ὑπομνημάτων.

1. φ. 1α Ὑπομνήματα εἰς διαφόρους ἁγίους.

2. φ. 133α Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν.

3. φ. 136α Τοῦ μεγάλου ἀποστόλου καὶ ἐνδόξου πρώτου ἀρχιερέως Ἰακώβου του ἀδελφοθέου ἱστορία καὶ ὑπόμνησις εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτοκου. Ἀρχ· « Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν ιβ' φυλῶν ».

4. φ. 138α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

5. φ. 142α Ἐγκώμιον εἰς τὸν τίμιον σταυρόν.

6. φ. 147α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.

7. φ. 150α Ἐγκώμιον εἰς τόν ἅγιον Νικήταν (Σεπτ. ιε').

8. φ. 153α Εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἐλισάβετ μητρὸς τοῦ Προδρόμου.

9. φ. 154α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

10. φ. 160α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

11. φ. 155α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμια εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

12. φ. 170α Γερμανοῦ Κ/πόλεως Εἰς τὰ Εἰσόδια.

13. φ. 173α Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου εἰς τὴν Θεοτόκον, Συμεῶνα καὶ Ἄνναν.

14. φ. 174α Κυρίλλου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ἐν φ. 132 β « Ἐπληρώθη σύν Θεῷ ὁ Ὀκτώβριος μὴν διὰ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ καὶ τάλανος οὗ τὸ ὄνομα αριθ (= Ἰωάννης) ἐν ἔτει ςωϟα (1383), τὸ δέ ἐπίκλη ἐμοὶ τλδ (= ;)

610. — Ε 148. Μουσικόν.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ις' φ. 368 κολοβ.

1. φ. 1α Τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Γαβριὴλ ἱερομονάχου ἐκ τῆς Μονῆς τῶν Ξανθοπούλων περὶ τῶν ἐν τῇ Ψαλτικῇ σημαδίων καὶ ὁμολογίας καὶ ἑτέρων χρησίμων.

2. φ. 10α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς Ψαλτικῆς τέχνης.

3. φ. 18α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Κύριε ἐκέκραξα κατ' ἦχον.

4. φ. 24α Ἀκολουθίαι συντεθειμέναι παρὰ τοῦ μαΐστορος κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ μέχρι καὶ τῆς θείας λειτουργίας τῶν προηγιασμένων.

5. φ. 98α Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

6. φ. 254α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατ' ἦχον Κατανυκτικῶν.

7. φ. 348α Οἱ κδ' Οἶκοι τῆς Θεοτόκου μελοποιημένοι μετὰ Κρατήματος · λήγουσιν εἰς τὸ « συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ οὐ μετάβασις δέ τοπική ».

611. — Ε 149. Ἑρμηνεία.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 358 δίστηλ. κολοβ.

1. φ. 9α Ἀδήλου ἑρμηνεία εἰς τὰ εὐαγγέλια (ἄνευ ἀρχῆς).

2. φ. 350α Περικοπαὶ ἐκ τῶν λόγων τοῦ Χρυσοστόμου.

3. φ. 355α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ἀλαζονίας καὶ κενοδοξίας.

612. — Ε 150. Στιχηράριον.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 300 ἀκέφ. κολοβ.

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

613. — Ε 151. Ἀββᾶ Ἰσαάκ.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιδ' φ. 296 δίστηλ. ἀκέφ.

Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγοι (οὗτοι εὕρηνται καὶ ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. κωδ. Γ 8, Γ 17, Γ 23, Γ 39. ἐνταῦθα σημειοῦμεν τοὺς ἐλλείποντας ἐν ἐκείνοις).

1. φ. 1α Λόγος περὶ εὐχαριστίας. β) περὶ λογισμῶν (φ. 10α) γ) περὶ τῶν αἰσθήσεων (φ. 11α). δ) περὶ τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ δεσπότου (φ. 14α). ε) περὶ τοῦ μακρύνεσθαι τοῦ κόσμου καὶ πάντων τῶν θολούντων τὸν νοῦν (φ. 15α). ς) ὅτι συμφερόντως συνεχώρησεν ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν δεκτικὴν εἶναι τῶν παθῶν (φ 23α). ζ) κεφάλαιον διδάσκον ὑπὸ τίνος ὠφελεῖται ἄνθρωπος εἰς τὸ προσεγγίσαι τῷ Θεῷ τὴν καρδίαν του (φ. 29α). η) περὶ τρόπων τῆς εἰς Θεόν ἐλπίδος

(φ. 37α). θ) ὑπόθεσις τῇ ψυχῇ τῇ ζητούσῃ τὴν βαθεῖαν θεωρίαν τοῦ βυθισθῆναι ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῶν σαρκικῶν μολυσμῶν (φ. 70α). ι) ὑπόδειγμα καὶ παραβολὴ περὶ τῆς κατὰ Κυριακὴν καὶ Σάββατον θεωρίας (φ. 74α). ια) περὶ ἀγάπης Θεοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀναπαύσεως (φ. 186α). ιβ) ἐν τίνι διαφυλάττεται τὸ κάλλος τῆς μοναχικῆς πολιτείας (φ. 193α).

2. φ. 199α Νικήτα μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Στουδίου τοῦ Στηθάτου Λόγος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.

3. φ. 200α Τοῦ αὐτοῦ α΄ ἑκατοντὰς Κεφαλαίων πρακτικῶν.

4. φ. 214α Τοῦ αὐτοῦ β΄ φυσικῶν Κεφαλαίων ἑκατοντάς.

5. φ. 230α Τοῦ αὐτοῦ γ΄ γνωστικῶν Κεφαλαίων ἑκατοντάς.

6. φ. 247α Βασιλείου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τῆς τοῦ Μαλείνου Λόγος περὶ ἀσκητικῆς ὑποτυπώσεως.

7. φ. 249α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου κεφάλαια δύο καὶ Στίχοι.

8. φ. 250α Ἀντίγραφον παρὰ Νικολάου πρὸς Μάρκον ἀσκητήν.

9. φ. 250α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου περὶ παραδείσου καὶ νόμου πνευματικοῦ.

10. φ. 253α Τοῦ αὐτοῦ ἀντιβολὴ πρὸς σχολαστικόν.

11. φ. 263α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐγκρατείας καὶ ταπεινοφροσύνης.

12. φ. 264α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινοφροσύνης.

13. φ. 264α Τοῦ ὁσίου Νείλου περὶ προσευχῆς.

14. φ. 265α Εὐαγρίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ πρόλογος καὶ Κεφάλαια οβ΄.

15. φ. 272α Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου Κεφάλαια ριζ΄.

16. φ. 280α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχούς.

17. φ. 291α Ὑποθῆκαι ἃς ὑπόθεσιν ἑαυτοῖς γεγράφασι σπουδαῖοί τινες καὶ ὠνόμασαν ἐγχειρίδιον (Κεφ. οβ΄).

614. — Ε 152. Ἐκλογάδιον.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιζ΄ φ. 367.

Μηναῖον ἐκλογάδιον ἐξαμηναῖον (ἤτοι τὰ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου Μηναῖα).

615. — Ε 153. Κανόνες.

Χαρτ. 34 × 22 αἰῶν. ιε΄ φ. 272 κολοβ.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν Κανόνων τῶν τε ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων πονηθεῖσα τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας.

1. φ. 1α Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

2. φ. 16α Κανόνες τῆς Α΄ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς Β΄ Γ΄, Δ΄, Ε΄, καὶ ς΄. (ἐν δὲ φ. 30α ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου πρὸς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ εὐαγῆ σύνοδον περὶ Εὐσταθίου τοῦ γενομένου αὐτῶν μητροπολίτου).

3. φ. 44α Κανόνες τῶν ἐν Κ/πόλει ἐν τῷ τρούλῳ τοῦ παλατίου συνελθόντων ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως τοῦ Ρινοτμήτου.

4. φ. 73α Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἑβδόμης.

5. φ. 83α Ἐπιστολὴ Ταρασίου πατριάρχου Κ/πόλεως πρὸς Ἀδριανὸν τὸν πάπαν Ρώμης περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι γίνεσθαι τὰς χειροτονίας.

6. φ. 84α Τοῦ αὐτου ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ὑφ᾽ ἑαυτὸν ἐπισκόπους ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασι.

7. φ. 86α Περὶ τῆς ἁγίας Α΄ καὶ Β΄ μεγάλης συνόδου τῆς ἐν Κ/πόλει ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

8. φ. 94α Κανόνες συντεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περιωνύμῳ ναῷ συστάσης τῷ ἐπωνύμῳ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας τῆς καὶ τὴν Ζ΄ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιωσάσης καὶ πᾶσαν σχισματικὴν καὶ αἱρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης.

9. φ. 95α Ἡ ἐν Καρχηδόνι γινομένη σύνοδος, ἧς ἐξῆρχεν ὁ μέγας Κυπριανὸς καὶ ἱερομάρτυς ἀρχιεπίσκοπος ὢν Καρχηδόνος.

10. φ. 100α Κανόνες τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ συνόδου.

11. φ. 107α Κανόνες τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνόδου.

12. φ. 110α Κανόνες τῆς ἐν Γάγγρᾳ συνόδου.

13. φ. 114α Κανόνες τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου.

14. φ. 122α Κανόνες τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου.

15. φ. 130α Κανόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου.

16. φ. 140α Κανόνες τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου (αὐτόθι καὶ ἐπιστολὴ τῆς συνόδου πρὸς Βονιφάτιον πάπαν Ρώμης).

17. φ. 189α Ἐπιστολὴ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν ἐν Ἀφρικῇ σύνοδον στείλαντος καὶ τοὺς Κανόνας τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου ἀπὸ τῆς ἑλληνίδος διαλέκτου, ἥν τινα δὴ τῶν Γραικῶν ὠνόμαζον οἱ Λατῖνοι μεταβληθέντας εἰς τὴν ἐκείνων διάλεκτον.

18. φ. 189α Ἐπιστολὴ Ἀττικοῦ ἐπισκόπου Κ/πόλεως τοῖς τιμιωτάτοις ἀδελφοῖς καὶ συνεπισκόποις τοῖς ἐν Ἀφρικῇ.

19. φ. 190α Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀφρικῇ συνόδου πρὸς Κελεστῖνον Ρώμης

20. φ. 192α Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κ/πόλει περὶ Ἀγαπίου καὶ Βαγαδίου ἑκατέρου ἀντεχομένου τῆς ἐπισκοπῆς Βόστρων.

21. φ. 193α Ἐπιστολὴ τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Βασιλίδην ἐπίσκοπον ἐρωτήσαντα περὶ διαφόρων κεφαλαίων.

22. φ. 196α Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἐν καιροῖς διωγμῶν παραπεπτωκότων εἶτα μετανοησάντων.

23. φ. 204α Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἐν ἁγίοις

πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ περὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰδωλόθυτα φαγόντων καὶ ἕτερά τινα πλημμελησάντων.

24. φ. 208α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμμοῦν μονάζοντα.

25. φ. 211α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς λθ' ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς.

26. φ. 213α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ρουφιανόν.

27. φ. 215α Ἐπιστολαὶ Κανονικαὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου τῆς Φρυγίας (3).

28. φ. 242α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Διόδωρον τὸν Ταρσοῦ.

29. φ. 245α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον εἰς τὸ χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναίου.

30. φ. 246α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς χωρεπισκόπους αὐτοῦ εἰς τὸ μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοῖς κανόσι.

31. φ. 247α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς οὔτε χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασι.

32. φ. 248α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κζ' κεφαλαίου τῶν περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων.

33. φ. 251α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐκ τοῦ κθ' κεφαλαίου.

34. φ. 252α Γρηγορίου Νύσσης ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Λητώνιον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς ἐν Κεφαλαίοις ὀκτώ.

35. φ. 262α Ἀποκρίσεις κανονικαὶ τοῦ Ἀλεξανδρείας Τιμοθέου ἑνὸς τῶν 150 ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κ/πόλει πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

36. φ. 264α Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας ὑπομνηστικὸν ὅπερ ἔλαβεν Ἀμμοῦν διὰ τὴν Λυκόπολιν τῆς Αἰγύπτου.

37. φ. 267α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς Δόμνον.

38. φ. 269α Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου Κ/πόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι χειροτονεῖν.

39. φ. 270α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ποιημάτων περὶ τοῦ τίνα δεῖ ἀναγινώσκεσθαι βιβλία τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης.

40. φ. 270α Ἐξήγησις τοῦ ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Νικοπολίτας ἐπιστολῆς λογου τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

41. φ. 270α Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις τῶν γεγονυιῶν ἐρωτήσεων παρὰ μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκουμένων· τῶν δὲ ἀποκρίσεων παρὰ τῆς ἐν Κ/πόλει εὑρεθείσης ἁγίας συνόδου τηνικαῦτα ἧς προΐστατο ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης κὺρ Νικόλαος, ἐπὶ βασιλέως κὺρ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

42. φ. 271α Σισινίου τόμος συνοδικός.

43. φ. 271α Ἴσον τῆς ἐκτεθείσης ψήφου συνοδικὸν ἐπὶ Μιχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου παρὰ Νικήτα τοῦ ὁσιωτάτου πρωτοσυγγέλου καὶ Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ τὸ ςφξ' (1052) ἔτος τῆς ε' ἰνδικτιῶνος.

44. φ. 272α Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφφίκια πόσα καὶ οἷα εἶναι.

616. — * Ε 154. Κανόνες.

Χαρτ. 36 × 25 αἰῶν. ις' (1563) φ. 172 κολοβ.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων Κανόνων, τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων πονηθεῖσα Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ τῆς Βίγλας καὶ πρωτασικρίτῃ.

Περιέχει τὰ αὐτὰ ὅσα καὶ ὁ ἀνωτέρω Κῶδιξ. Πρὸς ἐπὶ τούτοις.

1. φ. 154α Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου περὶ τοῦ τίνα χρὴ ἀναγινώσκεσθαι βιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης, ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβων.

2. φ. 156α Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως τίτλος α'. Πίνακα τῶν ἁγίων κανόνων ἐποίησεν οὗτος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης καὶ ἔγραψεν ἐν τίτλοις τέσσαρες καὶ δέκα.

3. φ 167α Γρηγεντίου ἐπισκόπου Αἰθιόπων διάλεξις μετὰ Ἰουδαίου Ἐρβάν.

Ἐν φ. 162 α « Ἰωάννου Μαλαξοῦ καὶ τάδε ἐγράφη. Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς Ἰωάννου ἀναγνώστου εὐτελοῦς τοῦ Μαλαξοῦ ἔσω ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας μου τῆς ἐπονομαζομένης Χρυσοπηγῆς ἐν Γαλατᾷ· δι' ἐξόδου καὶ κόπου καὶ μόχθου τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῦ πατρὸς παπᾶ κὺρ Ἰγνατίου καὶ μεγάλου πρωτοσυγγέλου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζογ· ἰνδ. ὀγδόης καὶ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αφξε (1565) μηνὶ Μαΐῳ κη' καὶ εὔχεσθε ».

Καὶ κατωτέρω· « Τὸ παρὸν βιβλίον ἀφιερώθη εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ βασιλικωτάτην ἁγίαν μονὴν τῆς μεγίστης λαύρας τὴν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω κειμένην διὰ μίαν πρόθεσιν· καὶ μηδεὶς ἀποξενώσει ἐξ αὐτῆς τῆς μονῆς ἐν βάρει ἐπιτιμίου πολλοῦ· καὶ ὁ ἀφιερώσας εἰμὶ Γαλακτέων ἱερομόναχος ὁ ἀπὸ Μωραίαν αχξζ' Ἰουλίῳ η' ».

617. — Ε 155. Στιχηράριον.

Χαρτ. 32 × 21 αἰῶν. ις' φ. 341.

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἔτι δὲ τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

618. — Ε 156. Στιχηράριον.

Χαρτ. 32 × 22 αἰῶν. ις' φ. 242.

Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω.

619. — Ε 157. Καινὴ Διαθήκη.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιζ' φ. 362 δίστηλ.

Ἅπαντα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἐν φ. 21 β « Τὸ παρὸν βιβλίον προσετέθη ἐν τοῖς

κατηχουμένοις τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν κυροῦ Καλλιστράτου τοῦ ἡγουμενειάρχου καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτὸ εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ ».

620. — E 158. **Στιχηράριον.**

Χαρτ. 32 × 21 αἰῶν. ιη' (1785) φ. 371.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν Στιχηρῶν τῶν καλλοφωνικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ · ἐποιήθησαν μὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων, ἐκαλλωπίσθησαν δὲ παρὰ κυροῦ Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλη καὶ παρὰ ἄλλων ποιητῶν.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη καὶ ἐτελειώθη τὸ παρὸν Μαθηματάρη ἐκ παλαιῶν ἀνθηβόλων διά χειρὸς ἐμοῦ Σεραφεὶμ Προηγουμένου λαύρας τοῦ ἐκ νήσου Μιτυλήνης εἰς τοὺς 1785 κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ ψάλλοντες εὔχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς συγγραφέως ταύτης τῆς μουσικῆς ἵνα με ἀξιώσῃ ὁ Κύριος τῷ τρισαθλίῳ καὶ τάλανι τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀμὴν αψπέ ».

621. — E 159. **Τριῴδιον.**

Χαρτ. 36 × 26 αἰῶν. ιζ' φ. 270 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν μετὰ τῶν προφητειῶν, Συναξαρίων καὶ ἀποστολοευαγγελίων.

622. — E 160. **Λόγοι ἐγκωμιαστικοί.**

Χαρτ. 37 × 26 αἰῶν. ιη' (1705) φ. 420 δίστηλ.

1. φ. 1α Κοσμᾶ Βεστήτορος Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον προφήτην καὶ ἀρχιερέα Ζαχαρίαν τὸν πατέρα τοῦ Προδρόμου.
2. φ. 4α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
3. φ. 7α Θεοδώρου τῶν Στουδίου ἡγουμένου ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου, ἐν ᾧ τὸ ἑξήκοντα χαῖρε.
4. φ. 14α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
5. φ. 21α Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (ἐγκώμια τέσσαρα).
6. φ. 51α Κοσμᾶ Βεστήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα.
7. φ. 53α Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν καὶ ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.
8. φ. 74α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (Λόγοι δύο).
9. φ. 82α Παντολέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντίων εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
10. φ. 96α Ἀναζήτησις καὶ εὕρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
11. φ. 97α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν. (Λόγοι δύο).
12. φ. 106α Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
13. φ. 114α Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου εἰς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην.
14. φ. 121α Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος ἐγκώμιον εἰς Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην.
15. φ. 130α Εὐθυμίου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς Ἱερόθεον.
16. φ. 138α Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.
17. φ. 144α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν Ἀλφαίου.
18. φ. 149α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κάρπου καὶ Παπύλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
19. φ. 158α Βίος τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
20. φ. 182α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.
21. φ 187α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει.
22. φ. 194α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
23. φ. 198α Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Λουκᾶν.
24. φ. 204α Ὑπόμνημα εἰς Ἰάκωβον τὸν ἀπόστολον καὶ ἀδελφόθεον.
25. φ. 211α Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος εἰς τὸν αὐτὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον.
26. φ. 217α Ἰωάννου Χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ Σταυρακίου Λόγος εἰς τὰ θαύματα τοῦ μυρορρόα μεγάλου Δημητρίου.
27. φ. 252α Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν.
28. φ. 260α Μιχαὴλ μοναχοῦ καὶ Συγγέλου λόγος εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις.
29. φ. 277α Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀρχιστρατήγους Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.
30. φ. 286α Βίος τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου
31. φ. 319α Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον.
32. φ. 324α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
33. φ. 330α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Βαρλαάμ.
34. φ. 332α Βίος καὶ πολιτεία Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.
35. φ. 335α Γερμανοῦ Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.
36. φ. 355α Γεωργίου Χαρτοφύλακος τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας Κ/πόλεως εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
37. φ. 362α Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
38. φ. 368α Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
39. φ. 374α Βίος καὶ πολιτεία Στεφάνου τοῦ νέου.
40. φ. 410α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν.

41. φ. 418α Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Κύπρου Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

Ἐν φ. 121 α « Ἔτος ᾳψέ (1705) χεὶρ Διονυσίου ἐκ νήσου Κῶ ».

623. — Ε 161. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Χαρτ. 31 × 23 αἰῶν. ιδ′ φ. 151 ἀκέφ.

Γρηγόριου τοῦ Θεολόγου Λόγοι μετὰ ἑρμηνείας αὐτῶν. α) Λόγος ἄνευ ἀρχῆς (φ. 1-10). β) Εἰς τοὺς Μακκαβαίους (φ. 10). γ) Εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα (φ. 18). δ) Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν (φ. 25). ε) Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον (φ. 40). ς) Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα (φ. 63). ζ) Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα (φ. 71). η) Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν (φ. 92). θ) Εἰς τὴν τῶν ρν′ ἐπισκόπων παρουσίαν (φ. 95). ι) Εἰς Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας (φ. 109). ια) Περὶ φιλοπτωχίας (φ. 124). ιβ) Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης (φ. 140-151).

Ὁ Κῶδ. ἐκ πολλοῖς σιτόβρωτος.

624. — Ε 162. Στιχηράριον.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιζ′ φ. 348.

Στιχηράριον σὺν θεῷ ἔχον πᾶσαν ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει · « Δημητρίου πέφυκα κἀγὼ σὺν τοῖς ἄλλοις ».

625. — *Ε 163. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιδ′ φ. 103 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι μετὰ τῆς ἑρμηνείας αὐτῶν (ὡς καὶ ἐν Κῶδ. Ε 161).

626. — Ε 164. Καινὴ Διαθήκη.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιδ′ φ. 174.

1. φ. 1α Τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.
2. φ. 22α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 64 Αἱ Καθολικαὶ ἐπιστολαί.
4. φ. 83α Αἱ ιδ′ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

627. — *Ε 165. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ιδ′ (1324) φ. 261 δίστηλ. ἀκέφ.

Βίοι ἁγίων τοῦ Μηνὸς Νοεμβρίου.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου (ἄνευ ἀρχῆς · « ἐπειδὴ περιόντα ἐπύθετο τὸν μακάριον ἐξαγαγὼν ἅμα τῇ γυναικί. »
2. φ. 20α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.
3. φ. 33α Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος.
4. φ. 96α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
5. φ. 105α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.
6. φ. 114α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου.
7. φ. 128α Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
8. φ. 137α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ νέου.
9. φ. 181α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.
10. φ. 194α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι (6) εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.
11. φ. 249α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
12. φ. 256α Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

Ἐν φ. 193 α « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Μητροφάνους. Ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν τῷ ςϡλβ (1324) ἔτει ἰνδ. ζ′ κατὰ μῆνα Νοέμβριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Μητροφάνους τάχα καὶ μοναχοῦ ».
Ἐν φ. 205 α « Ἔστι τὸ παρὸν βιβλίον Μαξίμου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐν Σέρραις ἐν ἔτει ζκζ′ (1519) ἐν ἡμέραις Ἱερεμίου πατριάρχου Κ/πόλεως ».

628. — *Ε 166. Λόγοι.

Χαρτ. 29 × 23 αἰῶν. ιζ′ (1647) φ. 305 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου.
2. φ. 39α Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς συγγραφέντες παρὰ Συμεὼν μοναχοῦ ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ παναθλίου πρὸς τὴν ἐμαυτοῦ ψυχήν, ἑκάστης κατηγορίας τὸν πλανισμὸν ἀναφέροντος ἐν Κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυσὶ καθὼς ὑποτέτακται.

Ἐν φ. 304 α « Ἐτελειώθη σὺν Θεῷ ἡ παροῦσα ἱερὰ βίβλος μηνὶ Μαΐῳ ιγ ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὥρᾳ ὡσεὶ ια′ ἔτους ζρνε′ (1647) ἰνδ. ιε′ οἱ οὖν ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Νείλου τοῦ τῆς βίβλου γραφέως ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ παρρησίαν πρὸς Χριστὸν ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ».

629. — Ε 167. Λόγοι.

Χαρτ. 31 × 23 αἰῶν. ιδ′ φ. 80 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Ἀδήλου Λόγοι ἀσκητικοί (44) · ὁ αος ἀκέφ · ὁ βος περὶ λογισμῶν ἀκουσίων πονηρῶν · ὁ μδος περὶ τῶν

τριῶν τρόπων τῆς γνώσεως καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ τῶν νοημάτων αὐτῶν.

630. — Ε 168. Πραγματεία ἰατρική.

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ιδ' φ. 189 ἀκέφ. κολοβ.

Πραγματεία ἰατρικὴ σπουδαιοτάτη πραγματευομένη περὶ ὅλων τῶν γνωστῶν ἀσθενειῶν ἐν ᾗ ἐπιφέρονται αἱ γνῶμαι ὅλων τῶν διασήμων ἰατρῶν τοῦ Γαληνοῦ, Ἡροδότου, Ἀρχιγένους, Ἀσκληπιάδου, Φιλουμένου, Σεβήρου, Ἀετίου, Ἀνδρομάχου καὶ ἄλλων. Ἄρχεται ἐκ τοῦ κεφ. « περὶ τῶν ὑπὸ μελαίνης χολῆς ἐνοχλουμένων τὸν στόμαχον. Ἡροδότου » · καὶ λήγει εἰς τὸ περὶ λέπρας κεφάλαιον.

Ἐκ τοῦ φ. 27-41 « Διαιτητικὸν τῶν ὑγειῶν παράγγελμα : ὅτι χρὴ τὸν ἰατρὸν ἐπιστήμονα τῶν τῆς φύσεως ἔργων εἶναι · ὅτι ἄνευ τοῦ προγνῶναι τὴν νόσον οὐχ οἷόν τε καλῶς θεραπεῦσαι. »

631. — Ε 169. Εὐθυμίου Ζηγαδινοῦ.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 415.

1. φ. 1α Εὐθυμίου Ζηγαδινοῦ ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ καὶ εἰς τὰς θ' ᾠδάς.

2. φ. 258α Γεωργίου διακόνου τῆς ἁγίας μεγάλης ἐκκλησίας καὶ Ραιφενδαρίου εἰς τὴν ἑξαήμερον καὶ εἰς τὸ « ὡς ἐμεγαλύνθη. »
« Ὦ παντὸς ἔργου καὶ θεηγόρου λόγε. »

3. φ. 266α Θεολογία περὶ τοῦ υἱοῦ (κατὰ τοὺς πατέρας τῆς ἐκκλησίας).

4. φ. 280α Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου Λόγοι (3) ἀντιρρητικοὶ κατὰ εἰκονομάχων.

5. φ. 294α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ περὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν καὶ πανσέπτων εἰκόνων.

6. φ. 295α Τοῦ αὐτοῦ Ἔλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων Ἰωάννου, Ἰγνατίου, Σεργίου καὶ Στεφάνου τῶν νέων Χριστομάχων · πρῶτον μὲν δι' ἐμμέτρων στίχων ἰσαρίθμων αὐτοῖς καὶ ἑτέρων ἔπειτα διὰ πεζῆς λέξεως.
« Χριστὸς καθεῖλε σταυρικῷ θείῳ σθένει. »

7. φ. 300β Τοῦ αὐτοῦ κατὰ εἰκονομάχων ἀλφάβητος δι' ἰαμβικῶν μέτρων ὅτι γραπτός ἐστιν ὁ Χριστός.
« Ἄνθρωπος ὢν ὁ Χριστὸς ἔγγραπτος πέλει ».

8. φ. 300β Τοῦ αὐτοῦ προβλήματά τινα πρὸς εἰκονομάχους λέγοντας τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μὴ ἐγγράφεσθαι κατὰ τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα.

9. φ. 301β Τοῦ αὐτοῦ κατὰ εἰκονομάχων πρὸς τοὺς λέγοντας θεοποιεῖσθαι τὴν εἰκόνα τοὺς χριστιανοὺς προσκυνοῦντας τὴν Χριστοῦ εἰκόνα ἢ τῆς Θεοτόκου ἤ τινος τῶν ἁγίων.

10. φ. 303α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπὸ Σαμοθράκης ἐπὶ Σαγριανὴν ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Θεοφάνους τοῦ ὁσιωτάτου καὶ σημειοφόρου πατρὸς ἡμῶν.

11. φ. 305α Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλῳ βασιλεῦσιν ἀπολογία τε καὶ προσφώνησις · « Ἐγνωσμένον ἐστὶ τοῖς λόγου μετέχουσιν ».

12. φ. 308α Τοῦ μακαριωτάτου πάπα Λέοντος Ρώμης ἐπιστολὴ δογματικὴ πρὸς Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κ/πόλεως κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ.

13. φ. 310α Μιχαὴλ Συγγέλου Ἱεροσολύμων λίβελλος περὶ ὀρθοδόξου πίστεως.

14. φ. 310β Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια δέκα κατὰ Ἀρείου, Σαβελλίου, Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς.

15. φ. 310β Τοῦ ἁγίου Βασιλείου κατὰ Ἀρειανῶν.

16. φ. 311α Τῷ εὐλαβεστάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ συλλειτουργῷ Νεστορίῳ Κύριλλος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

17. φ. 311α Τῷ δεσπότῃ μου καὶ ἁγιωτάτῳ συλλειτουργῷ Κυρίλλῳ Νεστόριος. « Οὐδὲν ἐπιεικείας χριστιανικῆς βιαιότερον ».

18. φ. 312α Διαμαρτυρία προτεθεῖσα ἐν δημοσίῳ κατὰ τῶν κληρικῶν Κ/πόλεως καὶ κατὰ ἐκκλησίας ἐμφανισθεῖσα ὡς ὅτι ὁμόφρων ἐστὶν Νεστόριος Παύλου τοῦ Σαμωσατέως τοῦ ἀναθεματισθέντος πρὸ ἐτῶν ρξ' ἀπὸ ὀρθοδόξων ἐπισκόπων. « Ὁρκίζω τὸν λαμβάνοντα τόδε τὸ χαρτίον ».

19. φ. 312α Τῷ εὐλαβεστάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ συλλειτουργῷ Νεστορίῳ Κύριλλος.

20. φ. 313α Τῷ εὐλαβεστάτῳ Κυρίλλῳ Νεστόριος. « Τὰς μὲν καθ' ἡμᾶς ὕβρεις τῶν θαυμαστῶν σου γραμμάτων ».

21. φ. 310α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρὸς τοὺς ἐγγράφως αὐτὸν αἰτιασαμένους ὅτι οὗπερ οὐ σεσιώπηκεν ἐξ ἀκοῆς μαθὼν τίνειν ἐπὶ τὸ χεῖρον τὴν δυσσεβῆ Νεστορίου διδασκαλίαν.

22. φ. 314α Ἰωάννου ἐπισκοπου Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς Νεστόριον.

23. φ. 315α Κυρίλλου ἐπιστολὴ πρὸς Ἀκάκιον ἐπίσκοπον Βερροίας περὶ τοῦ αἱρετικοῦ Νεστορίου.

24. φ. 315α Ἀκακίου Βερροίας ἐπιστολὴ πρὸς Κύριλλον Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς ἀκαταστασίας τῶν ἐκκλησιῶν ἣν ἐνέβαλεν αὐταῖς ὁ ἀσεβὴς Νεστόριος κακῶς διδάσκων.

25. φ. 315α Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἰδίους κληρικοὺς πεμφθείσης ἐν Κ/πόλει διάγοντας.

26. φ. 316α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νεστόριον παραινετικὴ ὥστε εἰ μὲν πεισθείη καὶ καθυπογράψει ἐν τοῖς τεταγμένοις ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκκλησιαστικοῖς καφαλαίοις κοινωνικὸν ἐπίσκοπον αὐτὸν εἶναι · εἰ δὲ μὴ ξένον καὶ ἀκοινώνητον τυγχάνειν αὐτὸν παρὰ τοῦ τῶν Ρωμαίων ἐπισκόπου Κελεστίνου.

27. φ. 318α Τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις καὶ λαῷ Κ/πόλεως Κύριλλος ἐπίσκοπος καὶ ἡ συνελθοῦσα σύνοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

28. φ. 318α Κυρίῳ Κυμαρίῳ Ποτάμωνι ἐπισκόπῳ

καὶ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ τῶν μοναστηρίων κυρίῳ Δαλματίῳ καὶ Τιμοθέῳ καὶ Εὐλογίῳ πρεσβυτέροις Κύριλλος ἀρχιεπίσκοπος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

29. φ. 319α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς τοὺς ἐν Κ/πόλει κληρικούς.

30. φ. 320α Τοῦ αὐτοῦ ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον.

31. φ. 324α Βασιλικὸν γράμμα πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας ἀποσταλὲν δὶ Ἀριστολάου Τριβούνου περὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν.

32. φ. 324α Βασιλικὸν γράμμα ἀποσταλὲν πρὸς Ἀκάκιον τὸν Βερροίας ἐπίσκοπον.

33. φ. 324α Κύριλλος πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις καὶ λαῷ Ἀλεξανδρείας.

34. φ. 325α Κυρίλλου ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ Ἐφέσου πρὸς πατέρας τῶν μοναζόντων Κ/πόλεως.

35. φ. 325α Λίβελλος ἐπιδοθεὶς τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίλλῳ παρὰ Παύλου ἐπισκόπου Ἐμέσης τοῦ ἀποσταλέντος παρὰ Ἰωάννου Ἀντιοχείας.

36. φ. 325α Κυρίλλῳ Ἰωάννης Ἀντιοχείας.

37. φ. 326α Ἰωάννῃ Ἀντιοχείας Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

38. φ. 327α Ὑπομνηστικὸν Εὐλογίῳ πρεσβυτέρῳ Ἀλεξανδρείας παραμένοντι ἐν Κ/πόλει παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου.

39. φ. 327α Κύριλλος πρὸς Ἀκάκιον Μελιτινῆς.

40. φ. 330α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου.

41. φ. 330α Τοῦ αὐτοῦ Ρούφῳ ἐπισκόπῳ Θεσσαλονίκης.

42. φ. 331α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀκάκιον Μελιτινῆς.

43. φ. 331α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀκάκιον τῆς Μελιτινῆς καὶ Θεόδοτον τῶν Ἀγκύρων καὶ Φίρμον Καισαρείας τῆς Καπαδοκίας ἐπίσκοπον.

44. φ. 331α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Λάμπωνα πρεσβύτερον.

45. φ. 331α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον.

46. φ. 331β Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πρόκλον ἐπίσκοπον Κ/πόλεως.

47. φ. 332α Τοῦ αὐτοῦ Ρούφῳ ἐπισκόπῳ Θεσσαλονίκης.

48. φ. 332α Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννῃ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας.

49. φ. 332β Τοῦ αὐτοῦ Ὑπομνηστικὸν ἕτερον πρὸς Σούκενσον.

50. φ. 333α Τοῦ αὐτοῦ Οὐαλεριανῷ ἐπισκόπῳ τοῦ Ἰκονίου.

51. φ. 336α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Καλοσίρινον ἐπίσκοπον Ἀρσενοΐτου περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα.

52. φ. 336α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Μελετιανῶν τοῖς κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν ἐπισκόποις καὶ ποθεινοτάτοις ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

53. φ. 337α Τοῦ αὐτοῦ Μαξίμῳ, Ἰωάννῃ, Θαλασσίῳ πρεσβυτέροις καὶ ἀρχιμανδρίταις.

54. φ. 337α Ἴσον ἐπιστολῆς Θεοδωρήτου πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας.

55. φ. 337α Κύριλλος Λάμπωνι, καὶ Ἥρωνι πρεσβυτέροις.

56. φ. 337β Γρηγόριος τῷ πάσης τιμῆς ἀξίῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Νεκταρίῳ.

57. φ. 338α Πρὸς Εὐάγριον περὶ ὁμοουσίου.

58. φ. 339α Σύμβολον τῆς πίστεως · ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος Βασίλειος, Κωνσταντῖνος καὶ Λέων πιστοὶ ἐν αὐτῷ τῷ Θεῷ βασιλεῖς Ρωμαίων ἀναλογοῦμεν τὰ ὑποτεταγμένα. « Πιστεύομεν ταγαροῦν εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα ».

59. φ. 340α Ἀνατροπὴ καὶ καθαίρεσις τοῦ πολυθρυλήτου προβλήματος πάντων τῶν μονοφυσιῶν τοῦ φάσκοντος ὡς οὐκ ἔστι φύσις ἀνυπόστατος.

60. φ. 340β Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

61α φ. 342α Τοῦ ἁγίου Νείλου ἐρώτησις τί Θεός; ἀίδιος οὐσία καὶ ἀπαράλλακτος δημιουργικὴ τῶν ὄντων εὐσεβεῖ συνειδήσει προσκυνουμένη.

62. φ. 342α [Μιχαὴλ Ψελλοῦ] περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων.

63. φ. 344α Ἑτέρα πάλιν διδαχὴ τοῦ μακαριωτάτου [Ψελλοῦ] εἰς τὸν ρηθέντα Μιχαὴλ Δούκα τὸν βασιλέα περὶ τῆς εἰσηγήσεως τῶν ἱερῶν συνόδων αἵτινες συνεστήσαντο τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

« Γίνωσκε γοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων ».

64. φ. 345α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τοῦ πρὸς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον ἀπὸ τῆς ἐξορίας ἐπανελθόντα.

65. φ. 345β Διάλεξις Κυρίλλου καὶ Νεστορίου.

66. φ. 336α Διάλεξις ἁγίου Γρηγεντίου μετὰ Ἐρβὰν (μέρος μόνον).

67. φ. 347α Βασιλείου τοῦ Μεγάλου ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυσταγωγική.

68. φ. 350α Ἡ ἐξομολόγησις τοῦ Νικαίας. « Ἔφθασε μὲν ὁ ἱερώτατος τῆς Νικαέων μητροπόλεως ἀρχιερεὺς Εὐστράτιος δύο λόγους ἐκθέσθαι ».

69. φ. 352α Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου περὶ τῶν ἐν τῇ θείᾳ Γραφῇ τῆς ὀκτατεύχου ζητημάτων καὶ λύσεων.

70. φ. 388α Λόγος ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν ἀπαρεσκόμενον διὰ τὰ ἐπιτελούμενα εἰς τὸν ἅγιον καὶ πνευματικὸν ἡμῶν πατέρα καὶ διδάσκαλον.

71. φ. 389α Κανόνες τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ αἱ ἑρμηνεῖαι αὐτῶν.

632. — Ε 170. Μηναῖον.

Χαρτ. 31 × 21 φ. 31 δίστηλ. κολοβ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Ἐν ἀρχῇ « Προσετέθη ἡ παροῦσα βίβλος παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἐν ἱερομονάχοις Ἀθανασίου τῷ ἀνεγερθέντι τῷδε ναῷ τῷ μεγάλῳ πατρὶ Ἀντωνίῳ ».

633. — Ε 171. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 88 κολοβ.

1. φ. 1α Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.
2. φ. 60α Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἰς γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ ὁμαλήν. Ὁ Κωδ. περιέχει εἰκόνας 83 οὐχὶ καλῆς τέχνης.

634. — Ε 172. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ις' φ. 118 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν

635. — Ε 173. Μουσικόν.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιε' (1436) φ. 550.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένη εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου μοναχοῦ Δαυὶδ τοῦ Ραιδεστινοῦ ἐν ἔτει ϛϡμδ' (1436) ἰνδ. ιδ'.

Τὸ παρὸν ἐστὶ Ἰωάσαφ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. »

636. — Ε 174. Νικοδήμου Ἁγιορείτου.

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ιθ' σελ. 101.

Ἀκολουθία ᾀσματικὴ καὶ ἐγκώμιον τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων συγγραφέντα ὑπὸ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Νικοδήμου Ἁγιορείτου.

Προηγεῖται προοίμιον ἰδιόγραφον τοῦ Νικοδήμου φέρον τὴν ἰδιόχειρον αὐτοῦ ὑπογραφήν. Ἐν φ 1 β Ἐπίγραμμα Ἡρωελεγεῖον εἰς τοὺς ὁσίους πατέρας τοῦ Ἄθω · εἶτα ἰαμβικὸν εἰς τὸν ἐκδεδωκότα τὴν παροῦσαν βίβλον καὶ ἕτερον διὰ στίχων πολιτικῶν. Ἐν τέλει κεῖται σφραγὶς αὐστριακὴ μὲ τὰς λέξεις « Venezia 17 Marzo 1820 ».

637. — Ε 175. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιζ' φ. 215 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 2α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 144α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων αἱ Καθολικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ ἡ πρὸς Ρωμαίους.

638. — Ε 176. Διηγήσεις.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 116.

Διήγησις ἐπάνω εἰς ταῖς πέντε λεγόμεναις διαφοραῖς ἀναμέσον τῶν δύο ἐκκλησιῶν Ρωμαίας καὶ Λατίνας παρμέναις ἀπὸ ταῖς σημείωσις ἑνὸς ὀρθοδόξου ποιμένος διὰ πράξεως καὶ σπουδῆς ἑνὸς μαθητοῦ αὐτοῦ. (Διὰ τὰ ἄζυμα, διὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθαμένων, διὰ τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πάπα).

639. — Ε 177. Ἐπιστολαὶ Παύλου.

Χαρτ. 31 × 23 αἰῶν. ις' φ. 105 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ ἀπ. Παύλου.
2. φ. 68α Ἡ Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (μετὰ σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ).
3. φ. 92α Οἱ Μακαρισμοὶ ὅλων τῶν ἤχων.

640. — Ε 178. Ἰνστιτουσιόνες.

Χατ. 31 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 135 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα βιβλία τῶν Ἰνστιτούτων.

Τὸ α' περιέχει τίτλους κε' · ὁ τελευταῖος τίτλος περὶ κωδικέλλων · τό γον τίτλους κθ' · καὶ τὸ δον βιβλίον τίτλους ις' · ὁ τελευταῖος « περὶ τιμωρίας καὶ φόβου τῶν δικαζομένων ».

641. — Ε 179. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ις' φ. 239 δίστηλ. ἀκέφ.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 192α Περικοπαὶ ἀποστολικαὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῆς Διακαινησίμου, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν μεγάλων ἁγίων.
3. φ. 216α Οἱ Μακαρισμοὶ τῶν ἤχων.

642. — Ε 180. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Χαρτ. 31 × 23 αἰῶν. ιγ' φ. 105 ἀκέφ. κολοβ.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἑρμηνεία εἰς τὴν ἑξαήμερον.

Ἐν φ. 84 β « Πέρας εἴληφεν ἡ ἡδυτάτη καὶ μελίρρυτος ἑξαήμερος δέλτος δι' ἐνθέου καὶ σεπτοῦ πόθου τοῦ πάνυ εὐνοωστάτου καὶ ἀγχινουστάτου καὶ οἰκειοτάτου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Γαβριηλοπούλου · διὰ χειρὸς δὲ Κωνσταντίνου Γραμματικοῦ τοῦ Ἰβατζόπλου ».

643. — Ε 181. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ις' φ. 186 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

644. — Ε 182. *Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 38 × 28 αἰῶν. ιβ' φ. 381 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Βίοι ἁγίων τῶν μηνῶν Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου (ἄνευ ἀρχῆς)
2. φ. 6α Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου Παχωμίου.

Ἰουνίου.

3. φ. 63β Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σαβέλ, Μανουὴλ καὶ Ἰσμαὴλ μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ.
4. φ. 79α Βίος τοῦ ὁσίου Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.
5. φ. 103α Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἰουλίου.

6. φ. 126α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.
7. φ. 161α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.
8. φ. 185α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου.

Αὐγούστου.

9. φ. 207α Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μακκαβαίων.
10. φ. 241α Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς τελευτῆς συνέδραμε, προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται.
11. φ. 287α Διήγησις πάνυ θαυμαστὴ καὶ ψυχωφελὴς ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Αὔγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων Κ/πολιν. « Οὐκ ἄρα μόνος αὐτὸς ἀκατάληπτος ἦν ὁ συναΐδιος ».
12. φ. 308α Περὶ τῆς ἁγίας καὶ ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως ἐτιμᾶτο ἐν Ἐδέσῃ τῇ πόλει παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων. « Περὶ τῆς ἐν Ἐδέσῃ ἀχειροποιήτου καὶ θείας μορφῆς ».
13. φ. 312α Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς.
14. φ. 342α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Στρατηλάτην (Ἰουνίου ή).
15. φ. 357α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Δαυὶδ τοῦ ἐν τῇ θεοσώστῳ πόλει Θεσσαλονίκῃ.
16. φ. 365α Βίος καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.
17. φ. 381β Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἐν φ 356 β « Ἐσπούδασε δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς γραφῆς τῶν τοιούτων βιβλίων ὑπείξας τῷ προστάγματι τοῦ θειοτάτου καθηγουμένου μοναχός τις τὴν κλῆσιν Ἰωαννίκιος καὶ τῆς ἁπάντων εὐχῆς ὑμῶν τῶν ἐντυγχανόντων ταῖς ἱεραῖς ταύταις βίβλοις ὁ τοιοῦτος ἐπιδεής ἐστιν· καὶ προσετέθη ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν Λαύρᾳ ».

645. — Ε 183. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Μεμβρ. 37 × 27 αἰῶν. ιβ' φ. 191 δίστηλ. κολοβ.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι (κθ') εἰς τὴν ἑξαήμερον.

646. — Ε 184. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 38 × 28 αἰῶν. ιβ' φ. 317 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ Στυλίτου.
2. φ. 40α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα ἀρχιεπισκόπου γενομένου Ἀντιοχείας.
3. φ. 50α Διήγησις μερικὴ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ πανενδόξου Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν Χώναις.
4. φ. 58α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐδοξίου, Ρωμύλλου, Ζήνωνος καὶ Μακαρίου.
5. φ. 66α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σώζοντος.
6. φ. 70α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβηριανοῦ.
7. φ. 78α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.
8. φ. 86α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
9. φ. 102α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου.
10. φ. 107α Πράξεις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.
11. φ. 118α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.
12. φ. 131α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.
13. φ. 136α Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.
14. φ. 149α Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.
15. φ. 160α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.
16. φ. 172α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης καὶ τῶν δύο τέκνων αὐτῶν Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.
17. φ. 200α Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Φωκᾶ.
18. φ. 205α Ἄθλησις τῆς ἁγίας Θέκλης τῆς ἐν Ἰκονίῳ.
19. φ. 222α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
20. φ. 233α Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον
21. φ. 247α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

22. φ. 259α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ.
23. φ. 272α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

24. φ. 286α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

647. — Ε 185. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 38 × 26 αἰῶν. ιβ′ φ. 408 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου (ἀπὸ τῆς ιε′ — λ′).

1. φ. 4α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σαμωνᾶ, Γουρία καὶ Ἀβίβου.
2. φ. 29α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
3. φ. 33α Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ.
4. φ. 81α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.
5. φ. 91α Βίος καὶ πολιτεία Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.
6. φ. 102α Βίος καὶ πολιτεία Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκράγαντος.
7. φ. 159α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
8. φ. 177α Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ρώμης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου.
9. φ. 267α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
10. φ. 289α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.
11. φ. 297α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου.
12. φ. 316α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
13. φ. 329α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου.
14. φ. 391α Ὑπόμνημα εἰς Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα περιέχουσι μέρος τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Παχωμίου · Ἀρχ · « μὴ πρότερον νικήσας τὰ πάθη διὰ τῆς σαρκός ».

648. — Ε 186. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. 38 × 27 αἰῶν. ιβ′ φ. 371 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, Μαρτίου, Ἀπριλίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος.
2. φ. 14α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Βενδεδιανοῦ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου ἀσκήσαντος.
3. φ. 21α Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου Λόγος εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
4. φ. 28α Μαρτύριον Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
5. φ. 33α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀγάθης.
6. φ. 43α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Φαύστας, Εὐϊλασίου καὶ Μαξιμίνου.
7. φ. 50α Βίος καὶ πολιτεία Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου.
8. φ. 66α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Λουκᾶ τοῦ νέου τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι κειμένου.
9. φ. 133α Μαρτύριον Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
10. φ. 147α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Νικηφόρου.
11. φ. 159α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.
12. φ. 174α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου.
13. φ. 184α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ.
14. φ. 204α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου.
15. φ. 248α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Μαρτίου.

16. φ. 260α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ′ καὶ δύο μαρτύρων. Ἀρχ · « Φαιδρὰ μὲν τῆς πανηγύρεως ἡ ὑπόθεσις ».
17. φ. 280α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ′ τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων. Ἀρχ. « Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων σκῆπτρα Λικίνιος. »
18. φ. 294α Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων περιεκύκλωσαν οἳ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες, ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ᾄδει εὐχαριστήριον ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατονομάζουσα. Ἀρχ · « Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ρωμαίων βασιλέως. »

Ἀπριλίου.

19. φ. 306α Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
20. φ. 335α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
21. φ. 358α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Βασιλέα ἀρχιεπίσκοπον Ἀμασείας.

649. — Ε 187. Γεωργίου Κορεσίου.

Χαρτ. 35 × 23 αἰῶν. ιη′ (1735) φ. 620.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορεσίου ἀκέστορος τῆς Θεολογίας ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ περὶ Θεολογίας (ἐν 489 Κεφαλαίοις).

Προηγεῖται ἐπίγραμμα « πρὸς τὸν εὐκλεέστατον σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον καὶ ἐν ἰατροῖς ἄριστον

κύριον κύριον Γεώργιον τὸν Κορέσιον, ἑλλάδι τε καὶ λατινίδι φωνῇ κεκοσμημένον ἄνδρα τῷ ὄντι εὐσεβείᾳ, σωφροσύνῃ, νοῦ καθαρότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ διαπρεπῆ πολλῶν ὄντα βίον ἄλλων.

Οὐ φανὸς ἐπτάζωνος χάρισιν εἶ γλυκερῇσιν. »

Μετὰ τοῦτο ἐπιστολὴ « Κυρίλλῳ τῷ ἐκ Βερροίας οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ Γεώργιος Κορέσιος Θεολόγος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἀπάντησις τοῦ Κυρίλλου πρὸς αὐτὸν ἐν ἔτει ᾳχλζ (1637).

Ἐν τέλει· « Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ᾳψλέ (1735) ».

650. — Ε 188. Λόγοι Πανηγυρικοί.

Χαρτ. 39 × 25 αἰῶν. ιζ' (1627) δίστηλ. φ. 434.

Πανηγυρικὸν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.
2. φ. 3α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἄσωτον υἱόν.
3. φ. 7α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιΐαι τούτους ὀνίνησιν· τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω.
4. 15α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ Λόγος περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ περὶ συντελείας ὅλου τοῦ κόσμου. Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.
5. φ. 20α Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὸ « πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει. »
6. φ. 26α Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Κυρίου παρουσίαν.
7. φ. 28α Τῇ β' τῆς Τυρινῆς. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».
8. φ. 34α Τῇ γ' τῆς Τυροφάγου. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ εὐχαριστίας.
9. φ. 39α Τῇ δ'. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ νηστείας.
10. φ. 43α Τῇ ε'. Τοῦ ὁσίου Ἀναστασίου τοῦ ὄρους Σινᾶ Λόγος εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ϛ' ψαλμόν.
11. φ. 52α Τῇ Παρασκευῇ. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ νηστείας.
12. φ. 57α Τῷ Σαββάτῳ. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας· « Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ ».
13. φ. 59α Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης Λόγος εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν.
14. φ. 65α Τῷ Σαββάτῳ τῆς α' ἑβδομάδος. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Θεόδωρον.
15. φ. 68α Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.
16. φ. 74α Τῇ Κυριακῇ α' τῶν νηστειῶν. Διήγησις ψυχωφελὴς περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνος τῶν Χαλκοπρατείων δι' ἣν αἰτίαν ἐκλήθη ἀντιφωνητὴς καὶ περὶ Θεοδώρου ναυκλήρου τοῦ Βυζαντίου καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἑβραίου· « Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεστι ».
17. φ. 83α Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς παναμώμου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ρωμαίας συγγραφὲν παρὰ τοῦ κυροῦ Συμεὼν καὶ Λογοθέτου τοῦ Μεταφραστοῦ. « Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὅσα ὑπὸ χρόνον ».
18. φ. 95α Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ἀποδεικτικὸς περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων πρὸς πάντας Χριστιανοὺς καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Καβαλῖνον καὶ πρὸς πάντας αἱρετικούς.
19. φ. 104α Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ δι' ἣν αἰτίαν καὶ ὅπως παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ α' Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. « Ὁ βασιλεὺς Θεόφιλος συγχωρήσει Θεοῦ ».
20. φ. 110α Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῆς τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀναστηλώσεως καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς Θεόφιλος ἔτυχε συγχωρήσεως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ἑορτὴν τῆς ὀρθοδοξίας τελεῖν κατὰ τὴν α' Κυριακὴν τῶν ἁγίων νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίαι. « Κἂν ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ».
21. φ. 121α Κυριακῇ γ' τῶς νηστειῶν. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν τίμιον σταυρόν.
22. φ. 123α Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὴν Προσκύνησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.
23. φ. 126α Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου Λόγος εἰς τὴν Προσκύνησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.
24. φ. 128α Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.
25. φ. 132α Διήγησις περὶ τῆς Ἀκαθίστου. « Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ρωμαίων βασιλέως ».
26. φ. 138α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.
27. φ. 147α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ βάϊα.
28. φ. 157α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ βάϊα.
29. φ. 163α Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ. Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν καὶ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀμπελῶνος
30. φ. 168α Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ · Ἰωάννου

Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.

31. φ. 171α Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ. Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸν φαρισαῖον καὶ εἰς τὴν πόρνην.

32. φ. 179α Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ. Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.

33. φ. 185α Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ. Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸ σωτήριον πάθος καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου.

34. φ. 196α Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Σάββατον.

35. φ. 208α Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Σάββατον καὶ εἰς τὴν τριήμερον τοῦ Κυρίου ἁγίαν ἀνάστασιν.

36. φ. 215α Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν καὶ εἰς τὸν ἀπὸ Ἀριμαθείας Ἰωσήφ.

37. φ. 223α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν.

38. φ. 233α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν νέαν Κυριακήν.

39. φ. 237α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

40. φ. 240α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ὅτι κατὰ μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ εὐαγγελισταὶ διαφόρως τὰ συμβεβηκότα περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἐμμανουὴλ ἱστόρησαν καὶ περὶ τῶν Μυροφόρων γυναικῶν.

41. φ. 248α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

42. φ. 251α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.

43. φ. 256α Λεοντίου Πρεσβυτέρου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν.

44. φ. 261α Βασιλείου ἐπισκόπου Ἰσαυρίας πόλεως Σελευκίας Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

45. φ. 264α Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

46. φ. 267α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (λόγοι δύο)

47. φ. 276α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

48. φ. 278α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

49. φ. 280α Γεωργίου πρεσβυτέρου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας λόγος εἰς τοὺς τιη΄ ἁγίους πατέρας καὶ Κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα.

50. φ. 286α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς τοὺς ἀπ' αἰώνων κεκοιμημένους πιστούς.

51. φ. 297α Λεοντίου πρεσβυτέρου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.

52. φ. 304α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (Λόγοι τρεῖς).

53. φ. 317α Κωνσταντίνου ἀρχιδιακόνου Χαρτοφύλακος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Κ/πόλεως Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους πάντας μάρτυρας τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀθλήσαντας.

Μαρτίου.

54. φ. 337α Εὐοδίου μοναχοῦ μαρτύριον τῶν ἁγίων μβ΄ μαρτύρων.

55. φ. 347α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας.

56. φ. 349α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ΄ μαρτύρων.

57. φ. 356α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μ΄ μάρτυρας.

58. φ. 364α Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μ΄ μάρτυρας.

59. φ. 370α Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ Ὑπόμνημα εἰς τὸν ὅσιον Σωφρόνιον πατριάρχην Ἱεροσολύμων.

60. φ. 377α Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

61. φ. 385α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

62. φ. 392α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

63. φ. 399α Γρηγορίου Νεοκαισαρείας εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (Λόγο δύο).

64. φ. 407α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

65. φ. 409α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

66. φ. 427α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Ἰωάννην τὸν τῆς Κλίμακος.

Ἐν τέλει· « Ἔτος ζρλέ (1627) ἡ παροῦσα θεόπνευστος βίβλος ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ραφαὴλ ἱερομονάχου, διὰ συνδρομῆς δὲ καὶ ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μουσικωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Λουκᾶ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ἔρρωσθε καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν ».

651. — Ε 189. Μηναῖον.

Χαρτ. 40 × 27 αἰῶν. ιε΄ (1436) φ. 195 δίστηλ. ἀκέφ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.

Ἐν τέλει· « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει ϛϡμδ (1436) ἰνδ. ιδ΄ μηνὸς Νοεμβρίου κη΄ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Μελετίου καὶ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ παναθλίου Μωϋσέως μοναχοῦ. ».

652. — Ε 190. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 40 × 28 αἰῶν ιζ΄ (1646) φ. 416 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

2. φ. 17α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

3. φ. 29α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

4. φ. 40α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Μάρκον τὸν Εὐαγγελιστήν.

5. φ. 45α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βασιλέως ἀρχιεπισκόπου Ἀμασείας.

6. φ. 53α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου.

Μαΐου.

7. φ. 59α Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ Θεολόγον.

8. φ. 61α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

9. φ. 63α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ θεόστεπτον βασιλέα Κωνσταντῖνον.

10. φ. 85α Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου ἐγκώμιον εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

11. φ. 88α Τοῦ λογιωτάτου Χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης Ἰωάννου τοῦ Σταυρακίου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν ὁσιομάρτυρα Θεοδοσίαν.

Ἰουνίου.

12. φ. 98α Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας.

13. φ. 106α Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον.

14. φ. 120α Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

15. φ. 134α Ἀντιπάτρου ἐπισκόπου Βοστρῶν Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιγὴν τοῦ Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

16. φ. 139α Ἀετίου πρεσβυτέρου Κ/πόλεως ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου.

17. φ. 144α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Πρόδρομον.

18. φ. 158α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

19. φ. 165α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

20. φ. 169α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς ιβ′ ἀποστόλους.

21. φ. 175α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἰουλίου.

22. φ. 177α Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος δηλῶν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐφανερώθη ἡ θεία τῆς Θεοτόκου ἐσθὴς ἡ ἀνακειμένη ἐν τῇ σεβασμίᾳ σορῷ τῇ ἐν Βλαχέρναις προσκυνουμένῃ.

23. φ. 189α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ὑάκινθον.

24. φ. 197α Νικήτα πατρικίου καὶ Βεστήτορος βίος τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

25. φ. 203α Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Τίου Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ λειψάνου τῆς πανευφήμου Εὐφημίας προτραπέντος παρὰ Γεωργίου ἐπισκόπου Ἀλάστρης.

26. φ. 211α Βίος Μιχαὴλ τοῦ Μαλείνου συγγραφεὶς ὑπὸ Θεοφάνους μοναχοῦ καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ.

27. φ. 225α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Κήρυκον καὶ Ἰουλίταν.

28. φ. 231α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς συνόδου κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀθεωτάτου.

29. φ. 235α Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίναν.

30. φ. 250α Ὑπόμνημα εἰς τοὺς προφήτας Ἠλιοῦ καὶ Ἐλισσαῖον τὸν ὀπαδὸν αὐτοῦ καὶ φοιτητήν.

31. φ. 265α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.

32. φ. 269α Ἰωάννου Ζωναρᾶ Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

33. φ. 282α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Παντελεήμονα.

Αὐγούστου.

34. φ. 292α Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.

35. φ. 296α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

36. φ. 307α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

37. φ. 317α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (λόγοι δύο).

38. φ. 323α Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν Λόγος ῥηθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ Θαβὼρ ὄρει.

39. φ. 330α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου (Λόγοι τρεῖς).

40. φ. 355α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν (Λόγοι τρεῖς).

41. φ. 376α Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Λόγος εὐχαριστήριος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

42. φ. 382α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Βαρθολομαῖον.

43. φ. 387α Ἐγκώμιον ἐκ μέρους εἰς τὸν ἅγιον Μωϋσῆ τὸν Αἰθίοπα.

44. φ. 391α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

45. φ. 396α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

46. φ. 408α Τοῦ μακαρίου Χρυσίππου πρεσβυτέρου καὶ μαθητοῦ τοῦ θειοτάτου Εὐθυμίου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Πρόδρομον.

Ἐν τέλει· « Τὸ παρὸν πανηγυρικὸν ἐτελειώθη διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανοσιωτάτου προηγουμένου τῆς θείας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς μονῆς ἁγίας Λαύρας κυροῦ Συμεὼν τοῦ ἐκ χώρας Καρύστου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὔχεσθε ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας τούτου γὰρ χάριν

ἀφιέρωσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἱερᾷ αὐτοῦ μονῇ τῇ ἁγίᾳ Λαύρᾳ · ἐπὶ ἔτους ζρνδ, ἀπὸ δὲ Χριστοῦ 1646 · ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων Ἀντωνίου ».

653. — Ε 191. Μηναῖον.

Χαρτ. 39 × 26 αἰῶν. ιε′ φ. 227 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου μετὰ Συναξαρίων.

654. — Ε 192. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 40 × 28 αἰῶν. ιε′ φ. 236 κολοβ.

Ἰατροσόφιον κατὰ ἄδ ποίημα Νικολάου τοῦ Μυρεψοῦ. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀντιδότων τοῦ α′ στοιχείου. Αλφα · περὶ ἁλατίων.

Ἐν φ. 57 α « Τὸ παρὸν ἰατροσόφιον εὑρίσκετο ἐρριμμένον καὶ καταβρεμένον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ταυτης τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Λαύρας καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ὁ μακαρίτης παπᾶ Σεραφεὶμ ὁ Ταλαντινὸς καὶ περιποιησάμενος αὐτὸ ἔδωσέν το τῷ παπᾷ κὺρ Δαμασκηνῷ τῷ Ἀναστασίτῃ καὶ τὸ ἐστάχωσε κατὰ τὸ ζριζ′ (1609) αἰωνία του ἡ μνήμη ».

655. — Ε 193. Μηναῖον.

Χαρτ. 40 × 27 αἰῶν. ιε′ φ. 191 κολοβ.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου μετὰ Συναξαρίων.

Η

656. — Η 1. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 11 × 7 αἰῶν. ιζ′ φ. 85.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. φ. 17α Ἐπευλόγησις οἴνου (εὐχή).
3. φ. 24α Μεγαλυνάρια ἁγίων καὶ δεσποτικῶν ἑορτῶν.
4. φ. 57α Εἱρμοὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
5. φ. 70α Ἀρχὴ τῆς μικρᾶς Στιχολογίας.
6. φ. 81α Μικρὰ παράκλησις καὶ εὐχαὶ τῆς Μεταλήψεως.

657. — Η 2. Γεροντικόν.

Χαρτ. 11 × 7 αἰῶν. ιζ′ φ. 206 ἀκέφ. κολοβ.

Παραινέσεις ἁγίων πατέρων καὶ συλλογὴ ἀποφθεγμάτων ἔκ τε τῶν ἁγίων Γραφῶν, τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἑλλήνων φιλοσόφων.

658. — Η 3. Τριῴδια.

Χαρτ. 12 × 10 αἰῶν. ιζ′ φ. 88.

Τριῴδια τοῦ κὺρ Ἰωσὴφ ψαλλόμενα ἀπὸ τῆς Β′ τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῶν ἁγίων Πάντων ἐν τῷ ἀποδείπνῳ.

Ἐν ἀρχῇ εὕρηται εὐχὴ κατανυκτικὴ ἧς ἡ ἀρχή : « Ἥμαρτον εἰς σὲ πάτερ ὡς ὁ ἄσωτος υἱός. »

659. — *Η 4. Διάφορα.

Χαρτ. 13 × 10 αἰῶν. ιζ′ φ. 163 ἀκέφ.

1. φ. 1α Περὶ τῶν δέκα ἐντολῶν, ἤτοι λόγοι δέκα παραινετικοί.
2. φ. 15α Περὶ τῶν νηστευσίμων ἡμερῶν (ἄνευ ἀρχῆς).
3. φ. 16α Κεφάλαια διάφορα περὶ μοναχῶν.
4. φ. 17 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εἰς τὸν πλούσιον καὶ Λάζαρον.
5. φ. 20α Ἀποφθέγματα φιλοσόφων · περὶ χαρᾶς (φ. 22), ἐτυμολογία διαφόρων λέξεων.
6. φ. 26α Ἐξήγησις τῶν ἐρωταποκρίσεων. Ἀρχή · « Ζεύγη βοῶν δώδεκα, παρασπαρτάδες τέσσαρες καὶ θεριστάδες 150... ἤτοι οἱ δώδεκα ἀπόστολοι, οἱ τέσσαρες εὐαγγελισταί καὶ οἱ 150 ψαλμοί τοῦ Ψαλτῆρος. »
7. φ. 30α Παύλου τοῦ ἁπλοῦ Λόγος (κολοβός).
8. φ. 35α Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Λόγος κατὰ Ἰουδαίων (ἀκέφ.).
9. φ. 38α Ἐρώτησις δῆλον ὅτι κτιστοί εἰσιν οἱ ἄγγελοι οὐ φέρεται τοιοῦτον ἐν τῇ βίβλῳ τῆς Γενέσεως.
10. φ. 81α Ἑρμηνεία διαφόρων λέξεων τῆς Ἑξαημέρου καὶ ἄλλων κατ᾽ ἀλφάβητον.
11. φ. 119β Ἑρμηνεία τῶν ὀνομάτων τῶν προφητῶν.
12. φ. 120α Διάφοροι ἐρωταποκρίσεις · τί ὑψηλότερον τοῦ οὐρανοῦ; ἡ ἀγάπη · τί φωτεινότερον τοῦ ἡλίου; ἡ ἀλήθεια.
13. φ. 130α Λόγος πάνυ ὠφέλιμος περὶ τῆς θείας λειτουργίας.
14. φ. 132α Ἑρμηνεία εἰς τὰς παραβολὰς τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου.
15. φ. 144α Περὶ Μανωέ.
16. φ. 145α Παραίνεσις ὠφέλιμος.
17. φ. 152α Παραβολαὶ τοῦ θείου εὐαγγελίου ἀπὸ τῶν ἑρμηνειῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
18. φ. 158α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ νηστείας.

660. — Η 5. Μηνολόγιον.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιθ' φ. 98 κολοβ.

Μηνολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

661. — Η 6. Βροντολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 50 ἀκέφ.

1. φ. 1α Βροντολόγιον, σεισμολόγιον καὶ γιατροσόφι.
'Αρχ· « ὀλίγαι χάλαζαι καὶ ψύχος ἔσται καὶ ψόφος βοῶν ».
2. φ. 42α 'Ονομασία ὡραιοτάτη μὲ συντομίαν ὅλων τῶν ὀπωρικῶν καὶ καθένα μὲ τὸ ὀφίκιόν του.

662. — Η 7. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' σελ. 82.

1. σελ. 1 Καταβασίαι τῶν ἑορτάδων καὶ τῶν Κυριακῶν.
2. σ. 63 Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα κατὰ τάξιν εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς εἰς τὴν ἐννάτην ᾠδήν.
3. σ. 78 Ἡ Στιχολογία.

663. — Η 8. Γεροντικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 78 κολοβ.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων καὶ ἐναρέτων πατέρων ἡμῶν Παφνουτίου καὶ 'Ονουφρίου τῶν περιβοήτων καὶ ἑτέρων ἀσκητῶν.
2. φ. 29 Διηγήσεις καὶ λόγοι ψυχωφελεῖς ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

664. — Η 9. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 208 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος 'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
2. φ. 27α Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ πῶς εὗρεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἑλένη ἡ βασίλισσα.
3. φ. 44α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος τοῦ γενομένου πάππου Μαρίας τῆς βασιλίσσης Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, τοῦ καὶ νέου 'Ιὼβ χρηματίσαντος.
4. φ. 80α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικῶν θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας.
5. φ. 120α Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς ἁγίας δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς.
6. φ. 134α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου 'Ιωάννου τοῦ Καλυβίτου.
7. φ. 155α Παραίνεσις πρὸς τοὺς ἱερεῖς νὰ [μὴ] λαμβάνωσι τι ὅταν κοινωνοῦν τοὺς χριστιανούς, νὰ τοὺς ἐξετάζωσι μόνον ἐὰν ἐξομολογήθησαν.
8. φ. 156α 'Αββᾶ 'Ισαὰκ Λόγος πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους μεταγλωττισθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὑρισκομένων.
9. φ. 166α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τοὺς μοναχούς, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος εἰς τὸ κοινότερον πρὸς ὠφέλειαν τῶν εὑρισκομένων.
10. φ. 172α Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ ῥήτορος διδασκαλία εἰς τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως πεζῇ φράσει πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς.
11. φ. 189α Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
12. φ. 205α Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

665. — Η 10. Εὐχαί.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 44

Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ (φ. 1-10), τοῦ Ὄρθρου (φ. 10-25), τὸ « Θεὸς Κύριος » τονισμένον εἰς ὅλους τοὺς ἤχους (φ. 25-26) τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον (φ. 27) καὶ ἄλλα τινα μουσικά.

666. — Η 11. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν ιζ' φ. 156.

Τὸ Τριῴδιον καὶ Πεντηκοστάριον μελοποιημένα.

667. — Η 12. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 295

Ἡ θεία λειτουργία.

'Εν τέλει ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας ὕμνοι πρὸς τὸν α' βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνα.
« Τὸν βασιλέα μας τὸν πρῶτον Ὄθωνα σῶσον θεέ'. »

668. — Η 13. Νουθεσίαι.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 45 κολοβ.

Παραγγελίαι νουθετικαὶ διαφόρων σοφῶν λυσιτελεῖς ἄμφω διά τε ψυχὴν καὶ σῶμα.

669. — Η 14. Νομοκάνων.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' σελ. 212 κολοβ.

Νομοκάνονον ἐξηγημένον. Κεφ. ρξθ' (προηγεῖται νουθεσία εἰς πνευματικὸν πατέρα (φ. 1-63).

Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων ἁγίων νεωστὶ διορθωθέντες κατὰ τάξιν διὰ τὸ ἀσύγχυτον· πρῶτον οὖν δεῖ περὶ τῶν πνευματικῶν εἰπεῖν πῶς χρὴ αὐτοὺς εἶναι, εἶτα περὶ τῶν λοιπῶν.

670. — Η 15. Ὡρολόγιον.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν ις' (1556) φ. 297.

Ὡρολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

Ἐν φ. 295 α « Τὸ παρὸν Ὡρολόγιον ἐγράφη παρὰ οἰκτροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ Κυρίλλου τοῦ Ναυπακτίου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανοσιωτάτου προηγουμένου κυρίου Παύλου τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς Λαύρας κατὰ τὸ ἔτος ζξδ' (1556) ἰνδ. ιγ' καὶ συγχωρεῖτε τῷ εὐτελεῖ ὡς ἄνωθεν εἴρηται Κυρίλλῳ διὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἀγάπην ὅπως αἱ εὐχαὶ ὑμῶν αἱ ἅγιαι ἀξιώσουν με εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. »

671. — Η 16. Πατερικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1602) φ. 181 ἀκέφ.

1. φ. 1α Γεροντικόν.
2. φ. 34α Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς.
3. φ. 38α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀκροστιχὶς κατὰ διπλοῦν ἀβ.
« Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν.
Ἄκουσον υἱὲ πατρικῶν διδαγμάτων ».
4. φ. 39α Τοῦ αὐτοῦ Γνῶμαι δίστιχοι.
« Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστον εἶναι δεῖ τέλος ».
5. φ. 42α Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ὑπαπαντὴν « Ἀγκαλίζεται χερσὶν ὁ πρεσβύτης Συμεὼν ».
6. φ. 43α Εὐχαὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἄλλαι.
7. φ. 47α Διήγησις φοβερὰ περὶ μοναχοῦ ὑποκριτοῦ εἰς τὸ φανερὸν νηστευτοῦ καὶ εἰς τὸ κρυπτὸν λαθροφάγου (μετὰ σχετικῆς εἰκόνος· ἐν φ. 48 ἑτέρα εἰκὼν τοῦ πανδαμάτορος χρόνου· ἐν δὲ φ. 49 ἑτέρα εἰκὼν παριστῶσα τὸ δένδρον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου δύο μῦς καὶ τέσσαρες ὄφεις κατατρώγουσι τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου).
8. φ. 50α Λόγοι τῶν ἁγίων πατέρων πάνυ ὠφέλιμοι.
9. φ. 69α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου Λόγος ἀσκητικός.
10. φ. 72α Διήγησις ψυχωφελὴς ἵνα γνῶς τῆς ἀρρήτου προνοίας Θεοῦ τὰ θαυμάσια.
11. φ. 82α Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (ἐκ ταύτης ἀπεκόπησαν πλείονα τῶν 20 φύλλων).
12. φ. 82α Πατερικόν (περὶ διαφόρων Κεφαλαίων).
13. φ. 167α Περὶ διαφόρων ζώων κατ' ἀβ, περὶ ἀσπίδος, αἰγός, βοός κλπ.

Ἐν τέλει· « Μέμνησο τοῦ γράψαντος Μητροφάνους ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγκέλλου· ἔτους ζρι (1602) μηνὶ Ὀκτωβρίῳ θ' ἡμέρᾳ ε'. »

672. — Η 17. Εἱρμολόγιον.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 107α κολοβ.

1. φ. 1α Εἱρμολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ.
2. φ. 75α Εἱρμολόγιον τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
3. φ. 100α Ἐρωταποκρίσεις διάφοροι.

673. — Η 18. Λεξικόν.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 189 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον (τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας (φ. 1-57), τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων (φ. 55), τῶν Ψαλμῶν καὶ ᾠδῶν (φ. 58), τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (φ. 72) τῶν Εὐαγγελίων (φ. 84), τῶν ἰαμβικῶν κανόνων Χριστουγέννων, Φώτων καὶ Πεντηκοστῆς (φ. 92).
2. φ. 132α Ἰγνατίου διακόνου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ ἀλφάβητον δι' ἰάμβων παραινετικὸς πρὸς νέους. « Ἄκουσον ὦ παῖ τῆς ἐμῆς συμβουλίας ».
3. φ. 133α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἰαμβικοὶ στίχοι κατὰ ἀβ. « Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν ».
4. φ 135α Σοφία Ἰησοῦ υἱοῦ Σειράχ.
5. φ. 155α Περὶ βρωμάτων, λόγοι παραβολῶν, περὶ παιδείας στόματος, περὶ αἰνέσεως, περὶ τέκνων, περὶ βρωμάτων, περὶ δούλων, περὶ βρωμάτων, ὕμνος πατέρων (φ. 188).

Ὁ Κῶδ. λίαν δυσανάγνωστος.

674. — Η 19. Τυπικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1572) φ. 178 ἀκέφ.

Μάρκῳ ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ.

Ἐν τέλει· « Φθίνοντος τὸ τέρμα ἐν ἔτει ζω (1572) ἰνδ. ιε'. Θαργηλιῶνος γ' ἱσταμένου. »

675. — Η 20. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιθ' φ. 91.

Ἀναστασιματάριον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

676. — Η 21. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 196.

Στιχηράριον περιέχον τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ στιχηρά.

677. — Η 22. Νομοκάνων.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιζ' 86 ἀκέφ. κολοβ.

Νομοκάνονον (ἐκ φ. 1-36 περὶ νηστειῶν · Κεφ. 37 περὶ ἐξομολογήσεως, καὶ ἐπιτιμίων).

678. — Η 23. Ἀριστοτέλους.

Χαρτ. 17 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 162 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων α' καὶ β' · καὶ ἀναλυτικῶν ὑστέρων α' καὶ β'. (μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ).

679. — Η 24. Σχόλια.

Χάρτ. 15 × 11 αἰῶν. ις' φ. 136 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 8α Γεωργίου Σχόλια εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
2. φ. 53α Εἰς Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης.
3. φ. 74α Ἐκ τῶν δογματικῶν του ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐρωτήσεις : τί ἐστι θεός ; Ἀποκ. Θεός ἐστιν ἀΐδιος οὐσία.
4. φ. 79α Ἑρμηνεῖαι μερικαὶ τοῦ Βουλγαρίας [Θεοφυλάκτου] εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον.
5. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτός, πυρός, ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ ἄστρων.

Ἐν ἀρχῇ λόγος ἀσκητικὸς ἀκέφαλος.

680. — Η 25. Μουσικόν.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ις' φ. 253.

Μουσικὸν ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

681. — Η 26. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1772) σελ. 855.

1. σ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ εὐχῆς.
2. σ. 7 Ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀσκητικὴν Ἀκολουθίαν.
3. σ. 9 Ἀκολουθία εἰς τὸν Ἀκάθιστον ὕμνον.
4. σ. 31 Ἑσπερινὰ κατανυκτικὰ προσόμοια δι' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ἔτι δὲ καὶ Δοξαστικὰ κατ' ἦχον καθ' ἑσπέραν τῆς ἑβδομάδος, ὁμοίως κατ' ἦχον τοῦ ὄρθρου Καθίσματα καὶ Προσόμοια τῶν Αἴνων καὶ ἄλλα Δοξαστικὰ πάλιν εἰς τοὺς Αἴνους, καὶ Τριαδικὰ κατ' ἦχον, καὶ Φωταγωγικὰ κατ' ἦχον τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
5. σ. 127 Κανόνες διὰ καθ' ἑσπέραν τῆς ἑβδομάδος (εἰς τὸν Χριστόν).
6. σ. 201 Κανόνες διαφόρων ποιητῶν εἰς τὸν ὄρθρον.
7. σ. 257 Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια κατ' ἀβ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως, Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ (σ. 280) καὶ Νικολάου.
8. σ. 321 Κανόνες εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Θεοτόκον.
9. σ. 439 Εὐχαὶ λεγόμεναι εἰς τὸν ὄρθρον ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τέλος α) Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου εὐχὴ διά στίχων εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. β) Εὐχὴ β' εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα ποίημα Νομοφύλακος φιλοσόφου Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ διακόνου καὶ αὐταδέλφου Μάρκου τοῦ Ἐφέσου · ἑτέρα εὐχὴ εἰς τὸν Χριστόν (σ. 461) καὶ ἄλλη εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα τοῦ αὐτοῦ (σ. 473). γ) Εὐχαὶ ἕτεραι δύο εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα καὶ τῶν ἐννέα ὡρῶν.
10. σ. 593 Λόγοι περὶ πίστεως τοῦ Θηκαρᾶ καὶ μερικῶν ἁγίων ὁ ὁποῖος Θηκαρᾶς δὲν ἐφανέρωσε τὸ ὄνομά του διὰ ταπείνωσιν · διότι οἱ ὕμνοι θεόθεν δεδώρηνται, καθὼς φανερώνει ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ οὐχὶ ἐξ αὐτοῦ · καὶ ὅστις θέλει νὰ πιστωθῇ ἂς διαβάσῃ τὸ χειρίσσον τοῦ Θηκαρᾶ καὶ θέλει βεβαιωθῇ.
11. σ. 597 Περὶ πίστεως κατὰ συντομίαν καὶ πῶς δεῖ πιστεύειν τὸν ἀληθῆ χριστιανόν (ἀποδείξεις ἐκ τῶν συνόδων καὶ τῶν ἁγίων πατέρων).
12. σ. 699 Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας.
13. σ. 711 Νουθεσίαι καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τὴν θείαν Γραφὴν τοῦ Θηκαρᾶ καὶ μερικῶν ἁγίων ὅτι δεῖ χρεωστικῶς νὰ αἰνοῦμεν Θεὸν μὲ ὕμνους καὶ δοξολογίας ἀκαταπαύστως.
14. σ. 841 Διονυσίου μοναχοῦ κεφάλαια γνωστικὰ περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων.
15. σ. 842 Κανὼν κατανυκτικὸς ὅστις λέγεται κάθε νύκτα ἐγειρόμενος τοῦ ὕπνου · κατὰ ἀβ. Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Ὁ Κῶδ. λίαν εὐανάγνωστος « ἐγράφη ἐν τῇ μεγίστῃ μονῇ τῶν Ἰβηριτῶν εἰς τὰ τοῦ Ἄθωνος ὄρος μοναστήρια ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψοβ' ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ὑπὸ Χριστοφόρου μοναχοῦ. »

682. — Η 27. Ὡρολόγιον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' σ. 198.

Ὡρολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

683. — Η 28. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιη' (1741) φ. 92.

Περιέχει εὐχάς τινας ἐκ τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου.

Ἐν φ. 91 α « Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Γορδίου κτῆμα πέλει · ὁ γράψας δὲ Γεννάδιος ὁ Λεσβίτης.

Μέμνησο δ' ὅμως τούτου Γόρδιε φίλε μὴ λήθης τοῦτον βυθοῖς τόποις καλύψης αψμα'. »

Ἐν φ. 92 Τετράστιχον ἰαμβικὸν τοῦ Γορδίου.

« Καὶ οὗτο δὲ πέπρακται παρὰ δαπάνης
Γορδίου πνευματικοῦ ἱερομονάχου
ὅς γε τοῦτο πέφυκεν οἰκεῖον κτῆμα
καὶ πρὸς χρῆσιν ὥρισται τῶν ἱερέων ».

684. — Η 29. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 67 ἀκέφ.

1. φ. 1α Μικρὸς ἁγιασμός (ἄνευ ἀρχῆς).
2. φ. 7α Εὐχαὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν.
3. φ. 37α Προσευχὴ καὶ ἀφορκισμὸς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ ἐκ χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων.
4. φ. 55α Εὐχὴ συγχωρητικὴ ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ πατρός.
5. φ. 57α Εὐχὴ εἰς ἀφορισμὸν ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως.

685. — Η 30. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 29.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου ἐν τῷ ὄρθρῳ.

686. — *Η 31. Διάφορα.

Χαρτ. 16 × 12 αἰῶν. ιθ' (1840) φ. 112 + 57 ἀκέφ.

1. φ. 39α Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
2. φ. 43α Εὐχαὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
3. φ. 47α Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ὑπατίου περὶ ἀκρίδων κτλ.
4. φ. 48α [Ἰωάννου Εὐχαΐτων] Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς μεγαλομάρτυρας κατὰ βαρβάρων. « Κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν ἐνίσχυσον ἡμᾶς φιλάνθρωπε ».
5. φ. 56α Διήγησις περὶ τοῦ τιμίου πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς ἁγίας αὐτοῦ ἀναστάσεως συγγραφεῖσα παρὰ Ἰουδαίου Ἀγγαία ὀνόματι ἣν μετήνεγκεν ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλώττης εἰς ρωμαΐδα διάλεκτον Νικόδημος τοπάρχης Ρωμαῖος.
6. φ. 108α Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Σχολαρίου ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἐν μοναχοῖς Μάξιμον τὸν Σιναΐτην ἐπιστολῆς.
7. φ. 32α Ὀπτασία τοῦ ἁγίου Νήφωνος περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.

Ἐν φ. 107 α « Ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Ἰωάσαφ ἐν ἔτει ἀπὸ Θεογονίας αωμ (1840) ».

687. — Η 32. Διάφορα.

Χαρτ. 19 × 12 αἰῶν. ιζ' σελ. 270 ἀκέφ.

1. φ. 1α Εὐχὴ κατανυκτική (ἀκέφ. κολοβ.).
2. φ. 2α Περὶ τῶν ἐντολῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης.
3. φ. 65α Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου Κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα ὧν ἡ ἀκροστιχίς ἐστιν αὕτη : « λόγοι διάφοροι περὶ ἐντολῶν δογμάτων ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελιῶν ». Ἔτι δὲ καὶ περὶ λογισμῶν καὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν λόγοι, ἔτι καὶ περὶ ἡσυχίας καὶ προσευχῆς. Κεφάλαια ρλς'.
4. φ. 183α Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια τὰς μεθηλικιώσεις πάσας τὰς ἐν Χριστῷ φθάσαι πᾶς τις ὀφείλει ὁ βαπτισθεὶς ἐν Χριστῷ.
5. φ. 189α Τοῦ αὐτοῦ εἴδησις ἀκριβὴς περὶ ἡσυχίας καὶ προσευχῆς. ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν τεκμηρίων τῆς χάριτος καὶ τῆς θέρμης καὶ τῆς ἐνεργείας, καὶ ὅτι χωρὶς ὁδηγοῦ εὐχερῶς συνεισέρχεται ἡ πλάνη.
6. φ. 231α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ τῶν τριῶν τρόπων τῆς προσευχῆς καὶ περὶ τῶν πέντε δυνάμεων τῆς ψυχῆς (φ. 253).
7. φ. 254α Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα.
8. φ. 256α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ τίνες εἰσὶν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ οἱ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦντες τῷ Θεῷ οἵ οὔτε ἐν τῷ ὄρει οὔτε ἐν Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσουσι τῷ Θεῷ καὶ πατρί.
9. φ. 259α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου περὶ αὐταρκίας.
10. φ. 264α Γεροντικόν.

688. — Η 33. Ἐντολαὶ Ἡσαΐου.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιη' (1788) φ. 270.

1. φ. 1α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἡσαΐου ἐντολαὶ τοῖς ἀποταξαμένοις (ἐν ὅλῳ κθ' ἐντολαί).
2. φ. 101α Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ (λόγοι ἠθικοί) καὶ περὶ διακρίσεως καὶ περὶ προσευχῆς.
3. φ. 207α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, τίς ἡ διαφορὰ τοῦ καλοῦ λόγου καὶ τοῦ σκληροῦ.
4. φ. 216α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ θυμοῦ καὶ περὶ λοιδορίας.
5. φ. 219α Τοῦ ἁγίου Νικήτα περὶ προσευχῆς.
6. φ. 221α Τοῦ ἁγίου Νείλου (περὶ πολιτείας τῶν μοναχῶν).
7. φ. 223α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων καὶ τιμὰς ἀπαιτούντων.
8. φ. 234α Τοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου πρὸς πάπαν Λεόντιον περὶ τῶν κατὰ τὴν Σκήτην πατέρων.
9. φ. 251α Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ περὶ τῆς ἐναλλαγῆς καὶ τροπῆς τῆς γινομένης τοῖς ὁδεύουσιν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἡσυχίας τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμένης (κεφ. ιδ').

10. φ. 255α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀναχωρήσεως καὶ ὅτι οὐ δεῖ δειλιᾶν καὶ φοβεῖσθαι, ἀλλὰ στηρίζεσθαι τὴν καρδίαν τῇ εἰς Θεὸν πεποιθήσει καὶ θαρρεῖν τῇ ἀδιστάκτῳ πίστει ὡς ἔχοντα φύλακα καὶ φρουρὸν τὸν Θεόν.

11. φ. 267α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀγρυπνίας.

12. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ περὶ ἀγάπης ἐκ τῆς α' ἑκατοντάδος.

Ἐν τέλει· « 1788 Μαΐου 22 Ἰάκωβος ἱεροδιάκονος » ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου περὶ ὑπακοῆς.

689. — * Η 34. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιη' (1769) φ. 82.

1. φ. 1α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐπιτομὴ λογικῆς.

2. φ. 25 Τίς ὁ τῶν Ἀναβαθμῶν ποιητὴς καὶ τίνος ἕνεκεν τούτους ἐποίησε καὶ πότε καὶ περὶ ἀντιφώνων, περὶ Ὑπακοῆς, Κοντακίου, Οἴκων καὶ Ἐξαποστειλαρίων.

3. Τοῦ μακαρίου βασιλέως Βασιλείου ὡς ἐν εἴδει κεφαλαίων παραίνεσις, ἧς ἡ ἀκροστιχὶς τοιάδε : « Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ρωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ » (Κεφάλαια ξς').

Ἐν φ. 24 β « Ἐν ἔτει αψξ' ἐν Σμύρνῃ εἰς τὴν γ' τοῦ Φεβρουαρίου ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ καὶ ἔχοντος τὴν ἀνὰ χεῖρας βίβλον Κυρίλλου ἱερομονάχου Κορωναίου ». Ἐν τέλει · « Ἐν τῇ τῆς Δακίας περιωνύμῳ νέᾳ τε καὶ αὐθεντικῇ ἀκαδημίᾳ ταῦτα τὰ χρυσᾶ κεφάλαια ἐγράφη · ἐν ἔτει αψξθ' Ἰανουαρίου κς' διὰ χειρὸς ἐμοῦ Κυρίλλου ἱερομονάχου ».

690. — * Η 35. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 193 ἀκέφ.

1. φ. 1α Περὶ τῶν καινοτομιῶν τῶν Λατίνων.

2. φ. 4α Περὶ τοῦ πῶς καὶ πότε ἐμερίσθησαν οἱ Φράγκοι τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας.

3. φ. 8α Σύντομος ἀπόδειξις ὅτι οὐ δεῖ ἐσθίειν τὰ ἄζυμα οὔτε μὴν νηστεύειν ἐν τοῖς Σάββασιν.

4. φ. 15α Ἀποδείξεις περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ τῶν θείων Γραφῶν συλλεγεῖσαι.

5. φ. 17α Σύνοψις τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως ἣν πᾶς τῶν χριστιανῶν ὀφείλει γινώσκειν.

6. φ. 17β Ὅτι οὐ δεῖ τοῖς παραδεδομένοις τι προστιθέναι ἢ ἀφαιρεῖν τούτων, ἢ στροφαῖς λόγων τὴν ἀλήθειαν συσκιάζειν.

7. φ. 18α Ἀπάντησις τοῦ πατριάρχου κὺρ Γερμανοῦ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ πάπα σταλέντας.

8. φ. 25α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀϊδίου ὑπάρξεως τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος καὶ πρὸς τοὺς Σαβελλίζοντας, οὗ ἡ ἀρχή : Ἰουδαϊσμὸς ἀντίκειται ἑλληνισμῷ.

9. φ. 26α Περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος παραδείγματα καὶ ἀποδείξεις θαυμασιώταται Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ ἄλλων ἁγίων.

10. φ. 40. Λόγος ἀνατρεπτικὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος, τοῦ δεῖν γίνεσθαι λέγοντος τὴν τῶν θείων μυστηρίων προσένεξιν δι' ἀζύμων. (Αὐτόθι ἐπιστολὴ Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Βρεδένης).

11. φ. 55α Τίτλος θ' κατὰ Σίμωνος τοῦ Σαμάρεως καὶ Μαρκίωνος τοῦ Ποντικοῦ καὶ τοῦ Πέρσου Μάνεντος καὶ τῶν Μανιχαίων, τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου.

12. φ. 57α Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σιναΐτου ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Ὁδηγοῦ χρήσεις ἃς προσφέρουσι Θεοδοσιανοὶ βουλόμενοι δεῖξαι παθητὴν τοῦ υἱοῦ τὴν θεότητα, οὓς διὰ τοῦτο θεοπασχίτας προσηγόρευσαν · μέρος δὲ τῶν τῶν μονοφυσιτῶν καὶ οὗτοι.

13. φ. 62α Τίτλος ις' · κατὰ ἀφθαρτοδοκιτῶν τῶν ἀπὸ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἁλικαρνασέως καὶ Γαϊανοῦ τοῦ Ἀλεξανδρέως, ἐκ τῶν σχολίων Λεοντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ ἄλλων ἁγίων.

14. φ. 64α Κατὰ θεοπασχιτῶν καὶ μονοθελητῶν, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

15. φ. 73α Παράτιτλος Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων.

16. φ. 85α Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων.

17. φ. 89α Ἐπιφανίου ἐκ τῶν Παναρίων περὶ παραβολῆς.

18. φ. 90α Πότε χρὴ φυτεύειν ἀμπέλους καὶ πότε δεῖ μεταγγίζειν οἴνους.

19. φ. 91α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συλλογιστικὴ ἀπόδειξις ὅτι εἷς ἐστιν Θεός.

20. φ. 92α Περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος διακεκριμένως ἅμα καὶ ἡνωμένως · θεολογία τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ τοῦ περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης Θεολογίας, ἐκ τοῦ β' κεφαλαίου.

21. φ. 94α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ περὶ ἁγίας τριάδος.

22. φ. 113α Περὶ θεωνυμίας τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

23. φ. 113β Περὶ θείας δημιουργίας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τοῦ εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Χριστοῦ λόγου.

24. φ. 115α Ἑρμηνεία τῶν ἰαμβικῶν Κανόνων τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῆς ὑψώσεως τοῦ σταυροῦ.

25. φ. 139α Γρηγορίου ἑρμηνεία εἴς τινα ρητὰ τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυίδ.

26. φ. 148α Σὺν θεῷ λόγοι ἀπὸ τοῦ ἁγίου Μαξίμου.

27. φ. 152α Εἰς δόξαν Θεοῦ λόγοι ὠφέλιμοι ἐκ τῆς παναρέτου Σοφίας Σολομῶντος καὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Σειράχ.

28. φ. 168α Ἑρμηνεία τοῦ βαπτίσματος.

29. φ. 169 Ποικίλα · πόσους ὀδόντας καὶ πόσα ὀστέα ἔχει ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ζῶα · περὶ πίστεως, περὶ προνοίας, πόσα εἴδη δειλίας καὶ λύπης καὶ φόβου,

περὶ ἐπιγραφῆς τῶν ψαλμῶν ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ Ἀγαπητοῦ κλπ.

30. φ. 177α Γαληνοῦ περὶ χυμῶν καὶ ἄλλων.

31. φ. 181α Περὶ θέρους, φθινοπώρου, χειμῶνος καὶ ἀνοίξεως.

32. φ. 181α Τοῦ Πτωχοπροδρόμου περὶ τῶν 12 μηνῶν διὰ στίχων παριστώντων τῶν μηνῶν τὰς ἐνεργείας.

Μάρτιος.

« Ἐγὼ στρατηγοὺς πρὸς πανοπλίαν ἄγω
ξίφει τε θίγω καὶ καινουργῶ πρὸς μάχας ».

33. φ. 183α Ἱππολύτου Θηβαίου ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ συντάγματος περὶ γενεαλογίας τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

691. — * Η 36. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιϛ′ (1598) φ. 114.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς λειτουργίαι, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ ἡ τῶν Προηγιασμένων.

2. φ. 95α Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου.

Ἐν τέλει · « Εἴληφον τέρμα αἱ παροῦσαι θεῖαι λειτουργίαι κατὰ τὸ αφϟη′ ἔτος τὸ σωτήριον μηνὶ Ἰουνίῳ · ἐγράφησαν δὲ ἐν Ἐνετίαις καὶ οἱ ταύτας ἀναγινώσκοντες ὑπερ τοῦ γράψαντος εὔχεσθε ἁμαρτωλοῦ διακόνου [Ναθαναήλου ἐξ Αθηνων] ἀμήν ».

692. — Η 37. Ἐκλογή.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιη′ φ. 41.

1. φ. 1α Ἐκλογή.

2. φ. 39α Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα κατὰ τάξιν εἰς τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς.

693. — Η 38. Ἐκλογή.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ′ φ. 78.

Ἐκλογή (ἡ συνήθης εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου καὶ τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἑορτάς).

Ἐν τέλει ·

« Τλῆμον χθονερὸν καὶ ζῶον ἐφθαρμένον
τέτευχε τάδε σὺν δεξιᾷ Κυρίου
ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες.

Ἐσταχώθη δὲ ἡ παροῦσα ἐκλογὴ διὰ χειρὸς Διονυσίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχλη′ ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ ». Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα μεβρ. τοῦ ζ′ αἰῶνος περιέχοντα ἀποστολικὰς περικοπὰς μετα σημαδοφώνων.

694. — Η 39. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ′ φ. 103.

1. Θεοδώρου τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ ἡγουμένου τῶν Στουδίου Κατηχήσεις (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Πάσχα· Κατηχήσεις κή).

2. φ. 96α Εὐχὴ ἱκετήριος καὶ κατανυκτικὴ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πρεσβυτέρου.

695. — Η 40. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ′ φ. 78.

Μηνὶ Ἰουνίῳ ιϐ′ Ἀκολουθία εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Πέτρον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ (μετὰ τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς γλῶσσαν ἁπλῆν).

696. — Η 41. Κῶδιξ κτιτόρων.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιϛ′ φ. 143.

Ὁ Κῶδιξ οὗτος περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν κτιτόρων βασιλέων, καὶ πάντων τῶν συνδραμόντων τὴν ἁγίαν Λαύραν πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν ὡς καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν συνδρομητῶν ἀνὰ τὴν Ἀσίαν, Θράκην, Μακεδονίαν, Ἤπειρον καὶ τὰς Νήσους, ὅσοι συνέδραμον τοὺς κατὰ καιροὺς ἀπεσταλμένους τῆς Μονῆς μοναχούς. Εἶνε σπουδῆς ἄξιος διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ὀνομάτων τῶν ἑλληνικῶν.

697. — Η 42. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιϛ′ φ. 56.

Αἱ θεῖαι λειτουργίαι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

698. — Η 43. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη′ (1777) φ. 63.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2. φ. 34α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.

3. φ. 41β Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ἐν φ. 1 α « Ἀφιερώθη ἡ παροῦσα φυλλάδα παρὰ Γενναδίου εὐτελοῦς προηγουμένου Λεσβίου τῷ ἱερῷ βήματι τοῦ κομίζεσθαι ταύτην ἐν τῇ ϛ′ Αὐγούστου, ἐν ᾗ ἑορτάζομεν τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν ἐν τῷ ἱερῷ Ἄθωνι αψοζ′ ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ε′ ».

699. — Η 44. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη′ (1723) φ. 118.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.

2. φ. 89α Εὐχαὶ διάφοροι.

3. φ. 90α Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

4. φ. 96α Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου.

Ἐν τέλει · « Ἔτος 1723 ἐν μηνὶ Μαρτίου ἐτελειώθη ἡ παροῦσα λειτουργία. Γεώργιος ἱερεύς, υἱὸς τοῦ μακαρίτου Διοματάρη προσκυνητοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου τάφου ὁ γράψας τὴν βίβλον ταύτην ».

700. — Η 45. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1648) φ. 98.

Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.

Ἐν τέλει · « Ἡ παροῦσα δέλτος ἐγράφη ὑπὸ εὐτελοῦς Ἀνθίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν Κύριον ἔτους ζρμθ (1648) ».

701. — Η 46. Τριῴδιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις' φ. 110 ἀκέφ. κολοβ.

Τριῴδιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

702. — Η 47. Συναξαριστής.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ις' φ. 219 ἀκέφ. κολοβ.

Συναξαριστὴς τῶν μηνῶν Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

703. — Η 48. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ις' φ. 314.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει · « Θύτης Θεόδωρος ἱερεὺς ὁ Γενούσις αελςλ϶λωῖε϶εχωλξενλχωβω ».

704. — Η 49. Παθολογία.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 97 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀνωνύμου παθολογία πρὸς Αἰγίλοπα. Περὶ τραχώματος, κριθῆς, φθειρῶν τῶν ἐν τοῖς βλεφάροις, σκυφισμοῦ, πτιλώσεως, τραχίασις βλεφάρων, ἐγκανθίδων καὶ ροιάδων, περὶ ἑλκῶν, περὶ προπτώσεως, περὶ ὑποπίων, περὶ οὐλῶν καὶ λευκωμάτων, περὶ πτερυγίων, περὶ ἀνθρακώσεως, καὶ καρκινωμάτων, περὶ φθίσεως καὶ ἀτροφίας, περὶ νυκτάλωπος, περὶ γλαυκώματος καὶ ὑποχύματος. Κεφάλαιον κγ' ὠτικὰ νοσήματα (φ. 6-9) περὶ ὀδύνης, πρὸς ὀδύνας μεγίστας καὶ πύον καὶ δυσηκοίας, πρὸς χρόνια ἕλκη, πρὸς ρύπον σκληρότητα, πρὸς αἱμασσόμενα ὦτα, πρὸς ὑπερσαρκώματα αὐτῶν, πρὸς σκωλικιῶντα ὦτα, περὶ ψηφίδων καὶ τῶν παραπλησίων ἐμπιπτόντων τοῖς ὠσί, πρὸς χρονίους ἤχους, περὶ δυσηκοίας καὶ κωφώσεως, πρὸς θλάσιν ὤτων, περὶ παρωτίδων.

Κεφ. κδ' περὶ τῶν τῆς ρινὸς καὶ τῆς ὀσφρήσεως (φ. 9), πολύποδες καὶ σαρκώματα, πρὸς τὰς τῆς ρινὸς δυσωδίας, πρὸς ἕλκη, πταρμούς, περὶ τῆς τῶν ρινῶν αἱμοραγίας.

Κεφ. κε' Ἀρύτιδον φυλάξαι πρόσωπον, πρὸς ἔφηλιν καὶ φακούς (φ. 11), περὶ ὀδύνης ὀδόντων, πρὸς σειομένους ὀδόντας καὶ πρὸς οὖλα ρευματιζόμενα, καὶ πρὸς νομὴν τὴν ἐν τῷ στόματι, ὀδοντόσμιγμα, πρὸς αἱμωδίαν, πρὸς διαβεβρυμένα οὖλα, ὀδόντας ἐψυγμένους, πρὸς χείλη ἐρωγότα, πρὸς τὸν βάτραχον, παρισθμίων φλεγμονή, περὶ κιονίδος. πρὸς τὰς ἐκ στόματος αἱμορραγίας.

Κς' περὶ συνάγχης καὶ παρασυνάγχης καὶ κυνάγχης καὶ παρακυνάγχης καὶ περὶ τῶν ἀποσχομένων ἢ ἄλλως πως πνιγομένων (13), θεραπεία κατάρρου καὶ κορύζης (15).

Ἀρτηριακῶν θεραπεία · περὶ βηχός, ἀρτηριακὴ ὑπὸ γλώσσης φωνὴν ἀποκεκομμένοις, βραχνῶσι καὶ ἀναφορικοῖς, ἀρτηριακῶν ἤχων ἀποκεκομμένων.

κζ' καὶ κη' Περὶ ὀρθοπνοίας, ἄσθματος καὶ δυσπνοίας (17), περὶ πνευμονίας (18), περὶ αἱμοπτύσεως (19), περὶ ἐμπύων καὶ φθίσεως (21).

λθ' Περὶ πλευρίτιδος (22).

λδ' Περὶ τῶν τῆς καρδίας παθῶν (24), περὶ παλμῶν.

λε' Περὶ τῶν κατὰ μαστοὺς παθῶν (25) Ἀρχιγένους, πρὸς ἀναβρύσεις μαστῶν μετὰ κακοηθείας.

λς' Πρὸς τὰς τῶν μασχαλῶν δυσωδίας καὶ συνιδρώσεως.

λζ' Περὶ τὸν κατὰ τὸν στόμαχον καὶ τὰ ὑποχόνδρια καὶ τὴν γαστέρα (26), πρὸς σιελισμὸν στομάχου, περὶ ἀνορεξίας, πρὸς τοὺς ἐκλύτους καὶ ἀτόνους στομάχους καὶ μὴ πέπτοντας τὴν τροφήν, ἀλλ' ἐμοῦντας, πρὸς τὰς ἰλεώξεις τοῦ στομάχου, διαθέσεις τουτέστιν ἰσχυρὰς καὶ σπασμῶν ὀδύνας.

λη' Περὶ ἐμπνευματώσεως γαστρός (29).

λθ' Περὶ χολέρας καὶ διαρροίας (29).

μ' Περὶ λειεντερίας καὶ κοιλιακῆς διαθέσεως (30).

μα' Περὶ τεινεσμοῦ (31).

μβ' Περὶ δυσεντερίας (32).

μγ' Περὶ κωλικῆς διαθέσεως (34).

μδ' Περὶ εἰλεοῦ (35).

με' Περὶ τῶν κατὰ τοὺς νεφροὺς παθῶν (36), περὶ λιθιάσεως, φλεγμονῆς νεφρῶν καὶ κύστεως, ἀποστήματος καὶ ἑλκώσεως τῶν οὐρητικῶν μορίων, περὶ παραλυθείσης κύστεως, περὶ ἐνουρούντων.

μς' Περὶ τῶν τοῦ ὕπατος παθῶν (39), πάλιν περὶ ἀποστήματος καὶ ἑλκώσεως τῶν οὐρητικῶν μορίων, περὶ αἱμορραγίας νεφρῶν, περὶ σκληρίας νεφρῶν, περὶ διαβήτου, περὶ στραγγουρίας καὶ δυσουρίας.

μζ' Περὶ σπληνός.

μη' Περὶ καχεξίας.

μθ' Περὶ ὑδέρων (45-49), πρὸς ἐσκιρρωμένον σωλῆνα.

ν' Περὶ ἰκτέρου (49).

να' Περὶ πτώσεως ὀμφαλοῦ (51).
νβ' Πρὸς ἀνήβους καὶ ἀγενείους ἐπὶ πολὺ μένοντας καὶ πρὸς τὰ τῶν μορίων καὶ διδύμων φύλακας ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ ψίλωθρα.
νγ' Περὶ βουβονοκοίλης καὶ ἐντεροκοίλης καὶ ὑδροκοίλης (51).
νδ' Περὶ φλεγμονῆς διδύμου καὶ ὀσχέου καὶ πρὸς ἕτερα αὐτῶν πάθη (53).
νε' Περὶ γονορροίας καὶ ὀνειρωγμοῦ (53).
νς' Περὶ σατουριάσεως, πριαπισμοῦ, περὶ ἀπράκτων μορίων.
νζ' Πρὸς αἰδοιϊκὰ καὶ ἑδρικὰ πάντα πάθη (55), περὶ αἱμορροΐδων, πρὸς προσπίπτοντας ἀρχούς (57).
νη' Περὶ τῶν κατὰ τὴν μήτραν παθῶν, περὶ ἐμμήνου καθάρσεως (58), περὶ ἐποχῆς ἐμμήνων, περὶ ὑπερκαθάρσεως καὶ αἱμορραγούσης ὑστέρας (59). περὶ γυναικείου ρευματισμοῦ ἤτοι τῆς ὑστέρας (60), περὶ φλεγμονῆς καὶ παρεκλίσεως τῆς ὑστέρας, περὶ ἀποστήματος ὑστέρας, περὶ ἑλκώσεως ὑστέρας, περὶ καρκίνου ἐν μήτρα. περὶ σκίρρου καὶ σκληρώματος μήτρας, περὶ πεσσῶν, περὶ μύλης, περὶ ἐμπνευματώσεως ὑστέρας, περὶ ὑστερικῆς πνιγός. περὶ προπτώσεως ὑστέρας (69), περὶ φίμου ἐν ὑστέρα, περὶ μὴ κυϊσκομέναις θεραπεία.
νθ' Περὶ ραγάδων καὶ κονδυλωμάτων καὶ αἱμορροΐδων (72). Περὶ δυστοκίας.
ξ' Περὶ ἰσχιάδος, ποδάγρας καὶ ἀρθρίτιδος (76) θεραπεία τῶν ἐπὶ χολώδη χυμῶν ρευματιζομένων καὶ τῶν ἐπὶ αἱματικῶν χυμῶν (78).
ξα' Πρὸς χείμετλα τῶν ἐν πέλμασι, μαρκέλλιον πρὸς χείμετλα, πρὸς ραγάδας, ἥλους, τύλους, παρωνυχίας.
Βιβλίον δ'. — Περὶ ἐλέφαντος (87), λέπρας, ψώρας, λειχήνων, κνησμῶν, περὶ λεύκης, περὶ ἀλφῶν, πρὸς στίγματα, περὶ ἐξανθημάτων, περὶ ἐπινυκτίδων. περὶ φλυκταινῶν. πρὸς τὰ πυρίκαυστα, πρὸς τοὺς ὑπὸ μαστίγων πληγέντας τρίχας ἐκ καταγμάτων φυῆναι, πρὸς ἀπὸ σύρματα, περὶ μυρμηκίων, ἀκροχορδύνων, περὶ γαγλίου, περὶ φλεγμονῆς. περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος ἀποστημάτων, περὶ γαγραίνης καὶ σφακέλου (κολοβὸν) · λήγει εἰς τὰς λέξεις « καὶ εἰ μέντοι φλεγμαίνει τῆς φακῆς καταπλάσματα, μὴ φλεγμαίνοντος δὲ. »

705. — Η 50. **Τριῴδιον.**

Χαρτ. 23 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 200 ἀκέφ. κολοβ.

Τριῴδιον καὶ Πεντηκοστάριον.

706. — Η 51. **Μηναῖον.**

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 259 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Νοεμβρίου.

707. — Η 52. **Νομοκάνων.**

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 168 ἀκέφ. κολοβ.

Συλλογὴ κανόνων ἐκ διαφόρων πατέρων.
1. φ. 1α Περὶ γαστριμαργίας καὶ ὑπερηφανίας.
2. φ. 18α Περὶ μνησικακίας.
3. φ. 45 Πίναξ τῶν ἐγκληματικῶν καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπιτίμια ἐπὶ τῶν περιπιπτόντων ἐξ οἰκείας ραθυμίας.
4. φ. 45β Τί ἐστιν ἡ μέριμνα ἡ βιωτική.
5. φ. 46α Ἐκλογὴ ὑπὸ ὁσίων πατέρων ἐκ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας Διαθήκης, ἅμα καὶ αἰνιγμάτων ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν τῶν ἐν ἀσκήσει καὶ θεαρέστῳ πολιτείᾳ διαπρεψάντων καὶ διάφορος αὐτῶν διδασκαλία πάνυ ὠφέλιμος.
6. φ. 54α Στίχοι σταυρώσιμοι.

« Ἔχων με φρουρὸν μὴ πτοοῦ κτύπους φόβων
καυτὴρ γάρ εἰμι φρικτοειδὴς δαιμόνων
ἐφ' ᾧ τυποῦμαι χώραν οὐ σατὰν ἔχει.
καθεῖλον γάρ τὸ κράτος αὐτοῦ παντάπαξ.
τύπον δὲ δέρκων τοῦ θεοπλόκου ξύλου.
σταυρέ φῶς μου λάμπε μοι παντὶ τῷ χρόνῳ
πόρρω διώκων τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος.
ἐν τῷ δε χεῖρας ἐξαπλοὺς ὁ δεσπότης.
ρύει κόσμον ἐκ βάθρου τῶν πταισμάτων.
χαίροις τρόπαιον τῆς ἄνω παντευτυχίας.
ἐν σοὶ τέτραπται πᾶσα δαιμόνων φάλαγξ.
χαίροις μοναστῶν παντέλαφρον φορτίον.
ἐν σοὶ γάρ αὐτοῖς κοῦφος ὁ Χριστοῦ δρόμος.
σταυρὸς μοναστῶν εὔδρομος σωτηρία.
σταυρὸς φιλούντων ἔνθεος πορνοκτόνος.
χαίροις φυλακτὴρ οὓς παρεδρεύεις τόπους.
σκέποις ἄσινον τοὺς μένοντας ἐνθάδε. »

7. φ. 54β Σοφῶν ἀποφθέγματα, ρητὰ ἐκ τοῦ εὐαγγελίου καὶ ρήσεις καὶ διδασκαλίαι τῶν ἁγίων πατέρων.
8. φ. 71α Κεφάλαια τοῦ ἁγίου Μαξίμου.
9. φ. 74α Ἑρμηνεία λέξεών τινων τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυίδ. (κατ' ἀλφάβητον ἀπὸ Α — Π).
10. φ. 78α Συλλογὴ διαφόρων ἀποφθεγμάτων ἀπὸ Μάρκου, Διαδόχου.
11. φ. 82α Νομοκάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.
12. φ. 87α Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων (κεφ. πέ).
13. φ. 93α Κανόνες τῶν ἁγίων Συνόδων.
14. 103β Κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων, Διονυσίου, Βασιλείου καὶ ἄλλων.
15. φ. 110α Νικηφόρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συντάξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων τῶν κατα πτωματισθέντων ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Λέοντος τοῦ τυράννου καὶ νέου αἱρεσιάρχου περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν αἱρέσει θρονιασθέντων.
16. φ. 113α Κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων περὶ μοναχῶν.
17. φ. 115α Κανόνες τῆς ἁγίας συνόδου τῆς

γενομένης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Νικολάου.

18. φ. 119α Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἑνὸς τῶν ρν' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κων/πόλει.

19. φ. 122α Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Θεοφίλου ἐπισκόπων Ἀλεξανδρείας ἐπιλύσεις τοῦ πάτερ ἡμῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης.

20. φ. 126α Κανόνες τοῦ ἁγίου Διονυσίου καὶ ἄλλων.

21. φ. 126α Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ τεμάχια.

22. φ. 127α Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας περὶ τῶν Θεοφανείων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ, τῶν ἁγίων ἀποστόλων περὶ τῆς Κυριακῆς (φ. 129), περὶ Τετράδος καὶ Παρασκευῆς νηστείας, περὶ διαφορᾶς ἀρετῶν καὶ διάκρισις τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων (φ. 142).

23. φ. 143α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου περὶ τοῦ Μελχισεδὲκ ἡ γένεσις πόθεν κατάγεται, καὶ περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

24. φ. 143α Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ καὶ ὁμολογητοῦ ἱστορία περὶ τῆς συγγενείας τῆς Θεοτόκου.

25. φ. 148α Ἀποφθέγματα τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ.

26. φ. 150α Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὰς παραβολὰς τῶν εὐαγγελίων.

27. φ. 154α Ἐρώτησις τοῦ ἁγίου Βασιλείου πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῆς ἐκκλησίας· αὐτόθι διάλυσις τῆς θείας λειτουργίας.

28. φ. 157α Λόγος πρός τινας κελλιώτας ἐπερωτήσαντας περὶ τοῦ παραβαλεῖν.

29. φ. 164α Νομοκάνων σὺν θεῷ καὶ διατάξεις, ὁρισμοὶ κανόνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου σὺν τῷ ὁσίῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ μεγάλῳ Βασιλείῳ καὶ τῶν ἄλλων πατέρων καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

30. φ. 168α Εὐχὴ εἰς μετανοοῦντας.

Ὁ Κῶδ. κακογεγραμμένος, δυσανάγνωστος καὶ σιτόβρωτος ἐν τοῖς πλείστοις.

708. — Η 53. Πανδέκτη.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 155 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰς Ἀκολουθίας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς ἀρχόμενος, τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου μέχρις Ἀπριλίου.

Ἐφθαρμένος κατὰ τὸ ἥμισυ.

709. — Η 54. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιδ' (1326) φ. 208 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Καλλινίκου μοναχοῦ τοῦ τάλαντος ἐν ἔτει ϛωλδ (1326) ».

710. — Η 55. Γεροντικόν.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 309.

1. Γεροντικὸν ἤτοι Παράδεισος· παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.

2. φ. 184α Παύλου ἐπισκόπου Μονεμβασίας διηγήσεις ψυχωφελεῖς περὶ ἐναρέτων καὶ θεοσεβῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

3. φ. 265α Τοῦ ταπεινοῦ ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου Ἀλβέλτρου Μαρίνου τοῦ Χίου λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤγουν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

711. — Η 56. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1641) φ. 89 ἀκέφ.

Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.

Ἐν φ. 87 α « Ἡ παροῦσα δέλτος ἐγράφη ὑπὸ εὐτελοῦς Ἀνθίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν Κύριον· ἔτους ζρμθ' (1641) ».

« Ἡ παροῦσα λειτουργία τὴν ἤφερεν ὁ προηγούμενος ὁ παπᾶ κὺρ Ἰωσὴφ ὁ Παρηανὸς ἀπὸ τῆς Βλαχίας καὶ τὴν ἐπροσήλωσεν εἰς τὴν ἁγίαν Λαύραν, ἤγουν εἰς τὸ πρῶτον ταξεῖδι. »

Ἐν φ. 88 α « Ἡ παροῦσα λειτουργία ἀφιερώθη εἰς τὴν Λάβρα παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθεντὸς κυρίου Ἰωάννου Ματέη βοηβόδα πάσης Οὐγκροβλαχίας εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ αἰώνιον ».

712. — Η. 57. Μουσικόν.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ. φ. 78.

Ἀκολουθία εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευήν, ἅγιον Ἀρτέμιον καὶ ἅγιον Δημήτριον (μόνον τὰ ἰδιόμελα)· ὡσαύτως μάθημα εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευήν, εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς τοὺς πέντε μάρτυρας Εὐστράτιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, πρὸς δὲ τὸ μακάριος ἀνήρ, Χερουβικὰ καὶ Κοινωνικά τινα.

713. — Η 58. Συναξαριστής.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 432.

Συναξαριστὴς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

714. — Η 59. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 194 ἀκέφ.

1. φ. 1α Κλίμαξ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου.
2. φ. 156α Κεφάλαια Α' καὶ Β' ἑκατοντάδος.

715. — Η 60. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 24 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 140 ἀκέφ. κολοβ.

Ὕμνοι Θηκαρᾶ.

716. — Η 61. Ὁμιλίαι.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 335 ἀκέφ.

Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Ὁμιλίαι μζ' (ἡ α' ἀκέφ. ἄρχεται : « ὡς χεῖρα ἀνθρώπου ὑποβαστάζουσαν καὶ φέρουσαν καὶ τοῦτο ὅπερ εἶδεν ὁ προφήτης »).

717. — Η 62. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 320 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (ἄρχεται ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς η' ᾠδῆς).
2. φ. 56α Θεοτοκάριον, ἀρχὴ σὺν Θεῷ κανόνων τῶν η' ἤχων τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
3. φ. 153α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Στιχεροκαθισταρίου περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν.
4. φ. 293α Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν · ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Μαυρόποδος], οὗ τὸ ὄνομα ἐντέτακται ἑκάστη ἐννάτη ᾠδῇ (ἐν ὅλῳ Κανόνες 8 εἰς ἕκαστον ἦχον).
5. φ. 312α Κανόνες παρακλητικοὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Μαυρόποδος] (ἐν ὅλῳ Κανόνες 4).

718. — Η 63. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 211 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

719. — Η 64. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 294 ἀκέφ. κολοβ.

1. Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. Αἱ Καθολικαὶ ἐπιστολαί.
4. Ἡ πρὸς Ρωμαίους.

720. — Η 65. Τυπικόν.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 216 κολοβ.

1. φ. 1α Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατέρος ἡμῶν Σάββα.
2. φ. 140α Τὰ Κοντάκια τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
3. φ. 158α Καθίσματα Σταυροθεοτοκία τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ τῶν η' ἤχων.
4. φ. 163α Εἱρμολόγιον.

721. — Η 66. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 267.

Εὐαγγέλιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὸ κατὰ Ἰωάννην καθ' ἡμέραν, τὸ δὲ κατὰ Ματθαῖον τῶν Κυριακῶν καὶ Σαββάτων, ὁμοίως καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν τὸν αὐτὸν τρόπον · τὸ δέ γε κατὰ Μάρκον Σαββατοκύριακον τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς · ὁμοίως καὶ ἡ ἁγία ἑβδομὰς τὴν πᾶσαν της ἀκολουθίαν καὶ τὰ ια' ἑωθινὰ σὺν τῷ Μηνολογίῳ.

722. — Η 67. Λογική.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 223.

Λογικὴ ὑπὸ Βλεμμύδους.

723. — Η 68. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 207 κολοβ.

Εὐχολόγιον περιέχον τὰς ἀνηκούσας αὐτῷ εὐχάς.

724. — Η 69. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 20 × 16 αἰῶν. ιε' φ. 221.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Θεοτοκαρίου κατ' ἦχον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.
2. φ. 30α Πεντηκοστάριον (ἀτελές).
3. φ. 35α Παρακλητικὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχουσα τὴν προσήκουσαν αὐτῇ Ἀκολουθίαν.

725. — Η 70. Ὀκτάηχος.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 121 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Τριαδικοὶ Κανόνες.
2. φ. 36α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ὀκταήχου.

726. — Η 71. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 151 ἀκέφ.

1. φ. 1α Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας.
2. φ. 30α Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείων ὀνομάτων.
3. φ. 83α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.

4. φ. 129α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ μυστικῆς θεολογίας.
5. φ. 133α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ α) Γαΐῳ θεραπευτῇ (ἐπιστολαὶ τέσσαρες). β) Δωροθέῳ λειτουργῷ. γ) Σωσιπάτρῳ ἱερεῖ. δ) Πολυκάρπῳ ἱεράρχῃ. ἑ) Δημοφίλῳ θεραπευτῇ περὶ ἰδιοπραγίας καὶ χρηστότητος. ς') Τίτῳ ἱεράρχῃ ἐρωτήσαντι δι' ἐπιστολῆς τίς ὁ τῆς σοφίας οἶκος καὶ τίς ὁ κρατὴρ καὶ τίνα τὰ βρώματα αὐτῆς καὶ τὰ πόματα. ζ) Ἰωάννῃ Θεολόγῳ ἀποστόλῳ καὶ εὐαγγελιστῇ περιορισθέντι κατὰ Πάτμον τὴν νῆσον.

727. — Η 72. Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.

Χαρτ. 25 × 15 αἰῶν. ις' φ. 117 κολοβ.

1. φ. 1α Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου πάπα Ῥώμης.
2. φ. 4α Γρηγορίου πάπα Ῥώμης διάλογοι ἱστορικοὶ πρὸς Πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας περὶ πολιτείας διαφόρων πατέρων τῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ διαλαμψάντων. (εἰς τρία βιβλία).

728. — Η 73. Ἱστορία.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 211 ἀκέφ. κολοβ.

Προκοπίου Καισαρέως ἱστορία (μέρος μόνον τοῦ ἔργου).

Ὁ Κῶδ. δυσανάγνωστος καὶ ἐν πολλοῖς ἐφθαρμένος.

729. — Η 74. Ὀκτάηχος.

Χαρτ. 21×13 αἰῶν. ιδ' φ. 233 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ὀκτώηχος.
2. φ. 153α [Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος] Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Θεοτόκον (Ἴδ. καὶ Κῶδ. Η 62).

730. — Η 75. Ἀσκητικοὶ λόγοι.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 175 ἀκέφ. κολοβ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ, ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευὶ λογοι ἀσκητικοὶ καὶ οἱ τούτων πλείονες πρὸς ἡσυχίαν προτρέποντες, ἑρμηνευθέντες ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀβραμίου τῶυ φιλοσόφων τῶν εἰς τῇ Λαύρᾳ ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα.

731. — Η 76. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 248 ἀκέφ.

Μηναῖον τοῦ μηνὸς Μαρτίου περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

732. — Η 77. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 267 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Κλίμαξ Ἰωάννου μοναχοῦ.
2. φ. 174 Τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ κεφάλαια ἀσκητικά (κδ').

733. — Η 78. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 248 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Κλίμαξ Ἰωάννου μοναχοῦ.
2. φ. 224α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον λόγοι ψυχωφελεῖς κεφαλαιώδεις περί νήψεως ἀρετῆς (εἰς ἑκατοντάδας δύο).

734. — Η 79. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 276 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

735. — Η 80. Ἀπολυτίκια.

Χαρτ. 19 × 19 αἰῶν. ιδ' φ. 111 ἀκέφ. κολοβ.

1. Ἀπολυτίκια ἀπὸ Βαβύλα ἱερομάρτυρος μέχρι τέλους Αὐγούστου.
2. φ. 69α Ἀπολυτίκια τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ ἐξωπασχίου.
3. φ. 79α Ἀπολυτίκια ἀναστάσιμα τῶν ὀκτὼ ἤχων σὺν τοῖς Θεοτοκίοις καὶ τὰς Ὑπακοὰς αὐτῶν.
4. 84α Θεοτοκία ἀπολυτίκια ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου.

736. — Η 81. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 178 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

737. — Η 82. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 204 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

738. — Η 83. Ὀκτάηχος.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε (1457) φ. 251.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ περιέχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει · α Ἐπληρώθη ὁ παρὼν ὀκτάηχος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ χωρικοῦ ἱερέως σκευοφύλακος τοῦ

Μαδαροῦ · ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιδ' ἰνδ. ε' ἐπὶ ἔτει ς϶ξέ (1457) καὶ εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν Κύριον καὶ μὴ καταρᾶσθε δια τῶν σφαλμάτων ὧν ἔχει. σωθείη ὁ γράψας ἐλεηθείη ὁ ἔχων ».

739. — Η 84. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 96 ἀκέφ. κολοβ.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

740. — Η 85. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 90 ἀκέφ. κολοβ.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

741. — Η 86. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 182 ἀκέφ. κολοβ.

Τρία ψαλτήρια ἐπὶ τὸ αὐτό, ἀλλ' ἐλλειπῆ πάντα

742. — Η 87. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 268 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου.

743. — Η 88. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 339.

Μηναῖον Δεκεμβρίου (μετὰ Συναξαρίων).

Ἐν τέλει « Χριστὲ δίδου πανέοντι τεὴν πολύολβον ἀρωγήν. ἐτελειώθη τό παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου τοῦ Βροντέα καὶ ὅσοι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὸ εὔχεσθαι καὶ μὴ καταράσθαι ὅτι χωρικός εἰμι .. καὶ διὰ τοῦτο ἄς ἔχω συγγνώμην ».

744. — Η 89. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 246 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

745. — Η 90. Μηνολόγιον.

Χαρτ. 23 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 358 ἀκέφ. κολοβ.

Μηνολόγιον (ἀπὸ τῆς κε' Δεκεμβρίου μέχρι τῆς η' Μαΐου (φ. 1-328) καὶ ἀπὸ κγ' Ὀκτωβ. μέχρις κζ' Ἰανουαρίου).

746. — Η 91. Μηνολόγιον.

Χαρτ. 24 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 429 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Μηνολόγιον (ἀπὸ τῆς α' Σεπτεμβρίου μέχρις κθ' Αὐγούστου).
2. φ. 306α Προφητικὰ ἀναγνώσματα (ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ).
3. φ. 350α Ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, αἱ Λιταὶ τῆς Μεταμορφώσεως καὶ Εὐαγγελισμοῦ, Ἀκολουθία εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
4. φ. 402α Διάφορα Στιχηρὰ προσόμοια.

747. — Η 92. Μηναῖον.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 317 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.

748. — Η 93. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Χαρτ. 24 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 174 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 11α Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ ἐπιστολαὶ σκγ'.
2. φ. 83α Συνεσίου ἐπισκόπου ἐπιστολαὶ ρκγ'.
3. φ. 131α Δίωνος περὶ βασιλείας λόγοι δ'.
4. φ. 144α Συνεσίου Κυρηναίου εἰς τὸ αὐτὸ κράτος περὶ βασιλείας.
5. φ. 157α Τοῦ αὐτοῦ Δίωνι περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.
6. φ. 168α Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον.

Ἐν ἀρχῇ (φ. 1-11) δύο ἐπιστολαὶ ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἄνευ ἀρχῆς « πρὸς τὸν σεβασμιώτατον καὶ ἰσάγγελον δεσπότην καὶ πνευματικῷ ἀδελφῷ τῷ ἁγίῳ ἀρχιεπισκόπῳ Βραδέντζης Ἀπιλεγέντζη » περὶ τῶν καινοτομιῶν τοῦ πάπα.

749. — Η 94. Μηναῖον.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιζ' φ. 231 κολοβ.

Μηναῖον Δεκεμβρίου.

750. — Η 95. Διάφορα.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 236 κολοβ.

1. φ. 1. Τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης ἐπιστολαὶ (ιγ' τὸ ὅλον μεθ' ἑρμηνείας).
2. φ. 17α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἐπιστολαὶ (κα' μεθ' ἑρμηνείας).
3. φ. 39α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸ γενέσθαι πρεσβύτερον ἐν τῷ πάσχᾳ.

4. φ. 45α Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος περιόντων ἔτι τῶν γονέων.
5. φ. 67α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας.
6. φ. 79α Θέματα παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ Πατμίου εἰς τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν, εἰς τό β' καὶ γ' καὶ εἰς τὰ οὐδέτερα καὶ μέσα καὶ παθητικά, ὁμοίως θέματα εἰς τὰ οὐσιαστικά, πατρωνυμικά, κτητικά κλπ. Γυμνάσματα εἰς ἐπιστολικοὺς τύπους (φ. 129).
7. φ. 209α Θέματα εἰς τὰ κατ' ἐκπομπὴν καὶ περιποίησιν ἐκδοθέντα παρὰ Νεοφύτου διάφορα.
8. φ. 213α Αἰνίγματα (ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 41-92).
9. φ. 217α Ἕτερα θέματα.
10. φ. 221α Λόγος περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων τῆς πίστεως ἡμῶν.
11. φ. 227α Λόγος περὶ σωφροσύνης.
12. φ. 232α Ἕτερα θέματα πρὸς διδασκαλίαν.

751. — Η 96. Μηναῖον.

Χαρτ. 25 × 15 αἰῶν. ιϛ' φ. 162 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

752. — Η 97. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιζ' (1651) φ. 202 ἀκέφ.

Θεοτοκάριον.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη χειρὶ Παρθενίου ἱεροδιακόνου ἐν ἔτει αχνά ».

753. — Η 98. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 59.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
2. φ. 26α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Ἐν φ. 24 β « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀρσενίου πόνος ».

754. — Η 99. Θουκυδίδου.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιδ' φ. 264 ἀκέφ. κολοβ.

Θουκυδίδου συγγραφαί.

Ὁ Κώδ. δυσανάγνωστος καὶ ἐφθαρμένος.

755. — Η. 100. Πέτρου Δαμασκηνοῦ.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 103.

1. φ. 1α Πέτρου Δαμασκηνοῦ λόγοι.
2. φ. 42α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ.
3. φ. 45α Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου περὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόντων μετ' εἰρήνης οἰκῆσαι μετ' ἀλλήλων.
4. φ. 53α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγοι συνοπτικοὶ κδ' κατὰ ἀλφάβητον πλήρεις ὄντες πνευματικῆς γνώσεως.

756. — Η 101. Λουκιανοῦ.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 191 κολοβ.

1. φ. 1 Λουκιανοῦ νεκρικοὶ διάλογοι.
2. φ. 16α Χρηστοήθεια.
3. φ. 48α Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.
« Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει Φωκυλίδης ».
4. φ. 58α Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη.
5. φ. 61α Ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγειῶν γνωμικά.
6. φ. 66α Κανὼν εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν ποίημα Κυρίου Ἰωάννου μοναχοῦ, εἰς τὰ Θεοφάνεια (φ. 71β).
7. φ. 77α Κανόνες τῶν Βαΐων, μεγάλης Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς, Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς.
8. φ. 113α Παρεμβολαὶ εἰς τὴν α', β', γ' καὶ δ' ῥαψῳδίαν τοῦ Ὁμήρου.

Πάντα μετ' ἐξηγήσεως καὶ σχολίων.

757. — Η 102. Προφητολόγιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιϛ' (1561) φ. 215 ἀκέφ.

Περιέχει τὰ προφητικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου (ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς α' ἑβδομάδος μέχρι τοῦ Μεγάλου Σαββάτου). Ἐν τέλει δύο εὐχὰς τοῦ ἁγίου Τρύφωνος δι' ἄλλης χειρὸς (211-213) καὶ κατανυκτικὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου (213 215).

Ἐν φ. 213 « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εὐχολόγιον διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Κυρίλλου μοναχοῦ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Θεοφάνους κατα τὸ ζξθ' (1561) ἰνδ. δ' ».

758. — *Η 103. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 90.

1. φ. 1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν.
2. φ. 38α Διηγήσεις ὠφέλιμοι πῶς ἦλθον οἱ μάγοι εἰς τὴν Βηθλεέμ: Ἀναστασίου Πατριάρχου Θεουπόλεως ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι πραχθέντων.
3. φ. 60β Χρησμοὶ τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4. φ. 62α Χρονολογία ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ.
5. φ. 62β Περὶ τῆς ἠθικῆς τῶν πρὸ Χριστοῦ κοινωνιῶν.
6. φ. 63α Γεωργίου μοναχοῦ χρονογράφου Κωνσταντινοπολίτου περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τίνος βασιλείας ἐγεννήθη ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ πάσης κτίσεως.
7. φ. 76. Λόγος (ἄνευ ἀρχῆς)· αὐτόθι ποῖα ἔργα ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ζ' ἡμέραις καὶ περὶ Ἀδάμ, Λάμεχ, Κάϊν, Ἄβελ καὶ ἄλλων προσώπων τῆς Π. Διαθήκης.

Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα φύλλα μεμβρ. δίστηλα περιέχοντα λόγον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου· ἐν τέλει ἕτερα δύο μεμβρ. παλίμψηστα τὸ ἀρχαῖον κείμενον καθέτως, τὸ δὲ νεώτερον ὁριζοντίως. Ἐν φ. 4 α Στίχοι τοῦ Κυρίλλου εἰς τὴν φυάλην τῆς Λαύρας· ἐν φ. 4 β « Θεοδώρου Στουδίτου τοῦ Γραπτοῦ· εἰ ὁ φέρων φέρει σε φέρου καὶ φέρε· εἰ δὲ τὸ φέρον φέρει καὶ σὺ οὐ φέρεις σαὐτὸν κακώσεις καὶ τὸ φέρον σε φέρῃ ».

759. — Η 104. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 210 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1. Νομοκάνων.
2. φ. 8α Εὐχολόγιον.
3. φ. 94. Μεθοδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου διάταξις περὶ τῶν διαφόρῳ τρόπῳ καὶ ἡλικίᾳ ἐπιστρεφόντων πρὸς τὴν ἡμετέραν πίστιν.
4. φ. 101α Πῶς δεῖ δέχεσθαι τὸν ἐξ Ἑβραίων τῇ τῶν χριστιανῶν πίστει προσερχόμενον.
5. φ. 110α Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας, καὶ τοῦ εὐχελαίου.
6. φ. 159α Τὰ ιά ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
7. φ. 170α Ἀποστολευαγγέλια διάφορα.

760. — Η 105. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 285 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Αὐγούστου.

761. — Η 106. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 231 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου (μετὰ Συναξαρίων).

762. — Η 107. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 130 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Κλίμαξ Ἰωάννου μοναχοῦ (μετὰ σχολίων).
2. φ. 11α Βασιλειῶν Α' Β' Γ' καὶ Δ'.
3. φ. 81α Μέρος τῆς Κλίμακος τοῦ ὁσίου Ἰωάννου (μετὰ σχολίων).
4. φ. 96α Τοῦ ἀββᾶ Νείλου πρὸς τὸν βουλόμενον ἀσκεῖσθαι τὴν σωτήριον ἄσκησιν.
5. φ. 101β Προσευχὴ Ἰησοῦ υἱοῦ Σειράχ.
6. φ. 102α Ἰωάννου Χρυσοστόμου πρὸς Αὐξέντιον πρεσβύτερον περὶ τοῦ ᾄσματος τῶν ᾀσμάτων.
7. φ. 109α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ τῇ πόλει.
8. φ. 110β Ἰωάννου Χρυσοστόμου δόγμα δεικνύον εἶναι τὸν εὐλογούμενον ἄρτον σῶμα Χριστοῦ.
9. φ. 112. Παραίνεσις τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς.
10. φ. 112β Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰ τὸ τῆς ἰατρικῆς κεχρῆσθαι κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς εὐσεβείας.
11. φ. 116α Ὅρασις τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ.
12. φ. 117α Βασιλειῶν Α'.
13. φ. 126α Λόγος α' τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος (μετὰ σχολίων).

763. — Η 108. Μαξίμου διδασκάλου.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 59.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας Νοεμβρίῳ ι' μεταφρασθὲν εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Νικηφόρου ἱερομονάχου.
2. φ. 14α Μαξίμου διδασκάλου Λόγος εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.
3. φ. 27α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ἕκτην Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ.
4. 37α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ ιά Κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ.
5. φ. 46α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.

764. — Η 109. Εἰρμολόγιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1769) φ. 185.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παρόντος βιβλίου Εἰρμολόγιον ὀνομαζομένου ἅτινα ἐκαλλωπίσθη καὶ ἐδιορθώθη παρὰ τοῦ ἐντιμοτάτου Νομοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐν ἱερεῦσι κὺρ Κυρίου Μπαλασίου, συνετέθη δὲ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ὡς καθὼς τανῦν ἀσματομελῳδεῖται.

Ἐν φ. 184 β « Ἐγράφη τὸ παρὸν Εἰρμολόγιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σεραφεὶμ Μητυλιναίου καὶ ψάλτου τῆς μεγίστης Λαύρας εἰς τας 1769 ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ 28 καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ γραφέως ».

765. — Η 110. Στιχηράριον.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 313 ἀκεφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ἐνιαυτοῦ.

766. — Η 111. Νικηφόρου Βλεμμίδου.

Χαρτ. 21 × 25 αἰῶν. ιζ' (1680) φ. 89.

Νικηφόρου Βλεμμίδου Λογική. Προθεωρία σὺν θεῷ τῆς ὑποθέσεως τῶν ὅρων τῆς βίβλου ἥτις λέγεται ὁδηγὸς τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας ἡ σύστασις ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ νοερᾶς καὶ τῆς τῶν στοιχείων συνδρομῆς. φ. 7α Νικηφόρου Βλεμμίδου ἐπιτομῆς λογικῆς προοίμιον.

Ἐν φ. 5 β « Γεωργίου τοῦ Λεβαδίτου » · ἐν τέλει · « 168) Μαΐου 12 ».

767. — Η 112. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιζ' φ. 162.

1. Μαθηματάριον καὶ εἱρμοὶ καλοφωνικοὶ εἰς διαφόρους ἑορτάς.

2. φ. 16α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἁπάντων ποιημάτων τοῦ μουσικωτάτου κὺρ Πέτρου Εὐτυχέως τοῦ Κωνσταντινοπολίτου ὅστις τουρκιστὶ ὀνομάζεται Μπερεκέτης (Πολυέλεοι, Δοξολογίαι κλπ).

3. φ. 129α Ἐγκώμιον εἰς τὸν Μασχοβίας · « Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ βοήσωμεν συμφώνως ».

4. φ. 129α-135β Κρατήματα ἐθνικὰ τέσσαρα, ἐξ ὧν τὰ δύο τελευταῖα καλοῦνται Μασκάλι.

768. — Η 113. Νομοκάνων.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιθ' (1832) σελ. 367.

Νομοκάνονον συλλεχθὲν ἐκ τῶν ἐν τῇ Πανδέκτῃ ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε θεοσόφων ἀποστόλων, τῶν οἰκουμενικῶν τε καὶ Τοπικῶν ἁγίων συνόδων τῶν πνευματοφόρων πατέρων καὶ βασιλικῶν νόμων καὶ νεαρῶν, καὶ εἰς κοινὴν γλῶσσαν μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ταπεινοῦ Θεοκλήτου μοναχοῦ. καὶ τινων ἑρμηνειῶν τῶν ἐξηγητῶν τῶν κανόνων, τοῦ τε Βαλσαμῶνος δηλαδὴ καὶ τοῦ Ζωναρᾶ, ἔτι δὲ καὶ τοῦ Βλαστάρεως καὶ ἄλλων τινων πρὸς τὴν τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφέλειαν.

Ἐν σελ. 367 « Ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν τῇ Καλλιουπόλει διὰ κόπου καὶ μόχθου διὰ χειρὸς παπᾶ Ἰωάννη ἐν τῷ αωλβ' ἔτος ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ λ' ».

769. — Η 114. Στιχηράριον.

Χαρτ. 11 × 8 αἰῶν. ιη' φ. 126.

Στιχηράριον (ἀπὸ τῆς ά — λα' Ἰουλίου).

770. — Η 115. Μουσικόν.

Χαρτ. 12 × 8 αἰῶν. ιζ' φ. 122 ἀκέφ.

Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

771. — Η 116. Στιχηράριον.

Χαρτ. 11 × 7 αἰῶν. ιη' φ. 105.

Στιχηράριον τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

772. — Η 117. Στιχηράριον.

Χαρτ. 11 × 7 αἰῶν. ιη' φ. 183.

Στιχηράριον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

773. — Η 118. Μουσικόν.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 243.

1. Μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας καὶ εἱρμοὶ καλοφωνικοί.

2. ἐν φ. 104β « Πολυχρονισμὸς εἰς τὸν ἁγιώτατον καὶ μακαριώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ δεσπότην ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἁγιωτάτης καὶ θειοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ καὶ Ραϊθοῦ, Χωρὴβ ἁγίας Βάτου καὶ πάσης γῆς Μαδιὰμ Κυρίου Ἀνανία ».

774. — Η 119. Μουσικόν.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 190.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ψαλτικῆς τέχνης.

2. Μαθήματα ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

775. — Η 120. Μουσικόν.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 204.

Περιέχει μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν φ. 36 β σημειώσεις περὶ ταξειδίων τῶν μοναχῶν εἰς διάφορα μέρη κατὰ τὰ ἔτη 1665, 1666 καὶ 1667 πρὸς διακονίαν τῆς μονῆς · ταύτας γράφει ὁ παπᾶ Σκοῦρτος ὅστις τὴν 6' Μαΐου τοῦ 1667 μετὰ τοῦ παπᾶ Ἰωακεὶμ τοῦ Κρητικοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ Νεοφύτου τοῦ πρώην κασάπη ἀνεχώρησεν εἰς Ἀδριανούπολιν.

776. — Η 121. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 195.

Ὅμοιον κατὰ τὸ περιεχόμενον τῷ ὑπ' ἀριθ. Η 119 Κώδικι.

777. — *Η 122. **Στιχηράριον.**

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 364.

Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

778. — Η 123. **Μουσικόν.**

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1634) φ. 295.

Περιέχει τὰ τοῦ Τριῳδίου (φ. 1-226) ἰδιόμελα, καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου (226-295).

Ἐν φ. 293 β « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν τριῴδιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γερασίμου ἱερομονάχου ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ις' ἔτους ζρμβ (1634). Θεοῦ τὸ δῶρον Γερασίμου πόνος ».

779. — Η 124. **Μουσικόν.**

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1750) φ. 276.

Μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

Ἐγράφη ὑπὸ Νεκταρίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει αψν (1750).

780. — Η 125. **Παπαδική.**

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 293.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς μικρᾶς παπαδικῆς ποιήματα συνθεμένα ἐκ παλαιῶν τε καὶ νέων διδασκάλων ἀσματαμελιρρητόφθογγα ῥήματα.

Ἐν ἀρχῇ · « Ἐδόθη δωρεὰν ἐμοὶ προηγουμένῳ Λαύρας τοῦ Ἄθωνος Σάββα παρὰ γυναικός τινος Σερβιατίσης τ'οὔνομα Μαρίας ἧς ὁ ἀνὴρ μουσικὸς ὑπῆρχεν οὗτινος καὶ ἡ παροῦσα ψαλτικὴ ἦν · αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.
Οἱ ὀκτὼ ἦχοι τουρκιστί · α' = χουσενὶκ · β' = ἀρακ · γ' = ρχαβὴ · δ' = νεβα' · πλ. α' = σεμπα' · πλ · β' = νιγερής · βαρύς = εὔτζη · πλ · δ = ράς.
Ἡ παροῦσα ἀσματοζαχαρομελιρητόφθογγος μικρὰ παπαδικὴ ὑπάρχει ἐμοῦ Φωτίου Νικολάου τοῦ πίκλην δὲ Βεζηρόπουλος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων διὰ δαπάνης γροσίων ὀκτὼ ».

781. — Η 126. **Στιχηράριον.**

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 206 ἀκέφ. κολοβ.

Στιχηράριον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

782. — Η 127. **Ἀνθολόγιον.**

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 233.

1. φ. 1α Στιχηρὰ τοῦ Μηνολογίου, Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
2. φ. 169α Ἀναστασιματάριον.

783. — Η 128. **Ἐγκόλπιον.**

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 284.

Μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

784. Η 129. **Ἀναστασιματάριον.**

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 121 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀναστασιματάριον καὶ μέρος τῆς λειτουργίας.

785. — Η 130. **Ἀναστασιματάριον.**

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 86 κολοβ.

Περιέχει τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια.

786. — Η 181. **Στιχηράριον.**

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν ιη' φ. 187.

Στιχηράριον Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

787. — Η 132. **Μαθηματάριον.**

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1665) φ. 210.

Μαθηματάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἀρχόμενον ἐκ τοῦ Μαρτίου ἕως τέλους τῶν ἑξαμήνων σὺν τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου μαθήμασιν.

Ἐν τέλει · « Χάρις τῷ ἑνὶ καὶ μεγάλῳ ἐν οὐρανοῖς θεῷ μου δηλαδὴ τῷ παναγίῳ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ αὐτοῦ υἱῷ Ἰησοῦ Χριστῷ καὶ τῷ παναγίῳ αὐτοῦ πνεύματι τῷ παρακλήτῳ καὶ ζωοποιῷ · ἡ ἐμὴ λατρεία καὶ τὸ σέβας ὅτι πέρας ἔλαβεν τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἰωσὴφ καὶ τάχα ἱερομονάχου ἐμπόνως καὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ κόπου · ἤγουν ἔκλεξα τὰ κρείττονα στιχηρὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ καὶ τῶν ἀναγραμματισμῶν αὐτῶν καθὼς εὑρέθησαν ἐν τῷ ἰδιοχείρῳ βιβλίῳ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ ἀληθῶς μαΐστορος τοῦ Χρυσάφη καὶ οἱ μέλλοντες ἐν αὐτῷ ᾄδειν εὔχεσθέ μοι εἰ ἐνδέχεται · καὶ γὰρ ἕνεκα τούτου κεκοπιάκαμεν · τὸ δὲ ἔτος ὑπάρχει αχξε' (1665) ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ α' · κρατήματα ἔχει τὸ παρὸν 100 ».

788. — Η 133. **Εἱρμολόγιον.**

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' (1717) φ. 272.

Εἱρμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ καλλωπισθὲν καὶ διορθωθὲν παρὰ τοῦ ἐντιμοτάτου Νομοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἐν ἱερεῦσι κὺρ Μπαλασίου, συνετέθη δὲ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ὡς καθὼς τὰ νῦν ἀσματομελῳδεῖται.

Ἐν τέλει . « Καὶ τόδε πόνος καὶ κτῆμα ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς

ἐν ἱερεῦσι Παύλου καὶ Κανστρισίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· εἴληφε τέλος τῷ αψιζ' Σεπτεμβρίου ις' ».

789. — Η 134. Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 255.

Μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

790. — Η 135. Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 158 ἀκέφ.

Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω.

791. — Η 136. Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 305.

Περιέχει μαθήματα Δημητρίου τοῦ Ταμία καὶ πρωτοψάλτου Κρήτης, Ἀντωνίου πρωτοψάλτου πόλεως Κυδωνίας (φ. 148) καὶ Βενεδίκτου ἐπισκόπου.

792. — Η 137. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 405.

Στιχηράριον τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν δοξολογουμένων ἁγίων.

793. — Η 138. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 307 ἀκέφ.

Μαθηματάριον καὶ ἀναγραμματισμοὶ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη καὶ Παπαδοπούλου, Μανουὴλ Χρυσάφου καὶ μαίστορος.

794. — Η 139. Μουσικόν.

Χαρτ. 14 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 73 ἀκέφ.

Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

795. — Η 140. Στιχηράριον.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιη' φ. 213.

Στιχηράριον Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

796. — Η 141. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 284.

Μαθήματα διαφόρων διδασκάλων, Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαδινοῦ, Γρηγορίου τοῦ Ἀλυάτου, Θωμᾶ του Ραιδεστινοῦ, Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ καὶ ἄλλων.

Ἐν φ. 51 α « Καὶ τόδε Ἰακώβῳ προηγουμένῳ Σαμίῳ υἱοῦ προηγουμένου κὺρ Μακαρίου ».

797. — Η 142. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 144.

Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ.

798. — *Η 143. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιε' φ. 233.

1. φ. 1α Τὸ θαῦμα τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου περὶ τῆς κόρης.
2. φ. 25α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος τοῦ Συγκλητικοῦ καὶ τῶν τέκνων Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου.
3. φ. 56α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
4. φ. 80α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.
5. φ. 96α Διήγησις ὡραῖα περὶ τινος ἀναχωρητοῦ καὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.
6. φ. 104α Περὶ τῆς μικρᾶς κενοδοξίας καὶ ταπεινώσεως.
7. φ. 112α Λόγος κατανυκτικὸς (ἄνευ ἀρχῆς).
8. φ. 120α Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὑρισκομένων.
9. φ. 127α Τοῦ ἁγίου Βασιλείου λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχὸν μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου.
10. φ. 132α Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ τοῦ πῶς ὀφείλει τοὺς μοναχοὺς διάγειν ἐν κοινοβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινόβια.
11. φ. 135α Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ρενδίνης προέδρου Πολυανῆς.
12. φ. 151α Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.
13. φ. 159α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ περὶ σωτηρίας ψυχῆς.
14. φ. 171α Διδαχὴ ἁπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς.
15. φ. 176α Διήγησις περὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὁποῦ ἔδραμεν ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐξομολόγησιν πῶς ἐσυγχωρήθη παρὰ Θεοῦ.
16. φ. 179α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ μνήμης Θεοῦ.

17. φ. 184α Τοῦ αὐτοῦ τί δεῖ πράττειν ὁ χριστιανὸς κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον.
18. φ. 189α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῖς θείοις μυστηρίοις μὴ προσέρχεσθαι ἀναξίως.
19. φ. 197α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι εἰ καὶ πάντων ἁμαρτημάτων ἐσμὲν ὑπεύθυνοι δυνάμεθα καὶ δι' ἐξαγορεύσεως σωθῆναι.
20. φ. 211α Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας λόγοι δύο.
21. φ. 216α Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχῆς.
22. φ. 220α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος παραινετικὸς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νηστείας.
23. φ. 223α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ δακρύων· « ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὰ γράμματα ἀφανίζει οὕτω τὰ δάκρυα τὰ πταίσματα ἐξαλείφειν δύνανται ».

799. — Η 144. Ἀσκητικά.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' σελ. 179.

1. σελ. 1 Περὶ κοινοβίου καὶ ἀσκητικῆς πολιτείας.
2. σ. 88 Σιγγίλιον Ἱερεμίου πατρίαρχου Κ/πόλεως ἐκδοθὲν τῷ ζπγ' (1575) ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. γ' περὶ μετατροπῆς τῆς Λαύρας εἰς κοινόβιον· τοῦτο συνυπογράφει καὶ ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σίλβεστρος μετὰ δώδεκα ἄλλων ἀρχιερέων.
3. σ. 134. Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγοι.

800. — *Η 145. Μουσικόν.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 37.

Μαθήματα τῆς λειτουργίας.

Ἐν φ. 36 α Ἰδιόμελον ψαλλόμενον ὅταν στολίζεται ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἦχος πλ. β'. Δόξα. Σήμερον στολίζεται ἡ ἐκκλησία καὶ νύμφη τοῦ Χριστοῦ· σήμερον στολίζεται φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος.

801. — Η 146. Διηγήσεις.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 155.

1. 1α Περὶ ἱερέων ἀναξίων διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ αὐθάδεις.
2. φ. 7α Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου περὶ ἱερέων.
3. φ. 8α Διήγησις Σωφρονίου Ἱεροσολύμων περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὰς ὥρας καὶ πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν κληρικῶν.
4. φ. 10α Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου περὶ τῆς Τετράδος καὶ Παρασκευῆς.
5. φ. 11α Συμεὼν Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ τί εἶσιν αἱ μερίδες καὶ ἐὰν εἶσι πρέπον νὰ προσφέρωνται διὰ γυναῖκας ὁποῦ ἔχουσιν ἄνδρας αἱρετικοὺς ἢ ἀσεβεῖς.
6. φ. 12α Νικηφόρου [πατριάρχου Κ/πόλεως] διὰ ποίαν αἰτίαν γίνονται τὰ τρίτα, τὰ ἔννατα καὶ τεσαρανταλείτουργα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν.
7. φ. 18α Ἐρώτησις τοῦ Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπαν Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον τί δύνανται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν.
8. φ. 22α Ἡσαΐου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν διὰ σαρανтάρια.
9. φ. 26α Διήγησις περὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὁποῦ ἔδραμεν ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐξομολόγησιν πῶς ἐσυγχωρήθη παρὰ Θεοῦ.
10. φ. 29α Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος διδαχὴ ἁπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς.
11. φ. 33α Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης.
12. φ. 60β Ἀββᾶ Ἰσαὰκ λόγος πρὸς μοναχοὺς μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὑρισκομένων.
13. φ. 68α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχὸν μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς τὸ κοινότερον δι' ὠφέλειαν.
14. φ. 74α Ἐκ τῶν Ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ τοῦ πῶς ὀφείλει διάγειν ἐν κοινοβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινοβιάται.
15. φ. 78α Πότε ἤρξατο νὰ ψάλληται τὸ « ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη ».
16. φ. 80α Ἀνάμνησις μερικὴ τὰ λεγόμενα Πάτρια περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους.
17. φ. 85α Τοῦ ὁσίου Νήφωνος Κεφάλαια (ζ').
18. φ. 138α Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.
19. φ. 153α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου.
20. φ. 156α Περὶ προσευχῆς.
21. φ. 157α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου.
22. φ. 161α Ἐκ τοῦ Παραδείσου ἤγουν τοῦ Πατερικοῦ.
23. φ. 167α Βίος καὶ πολιτεία Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.
24. φ. 174α Περὶ δειλίας καὶ τοῦ νηπιώδους φόβου τοῦ ἀνάνδρου.
25. φ. 180α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀντωνίου καὶ ἀββᾶ Παχωμίου.

802. — Η 147. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιη' (1745) φ. 28.

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω.
α ψ μ δ' Ἰουνίου ιδ'.

'Εν τέλει ·

« Μέγας μὲν 'Αντώνιος ἀρχὴ πατέρων
θεῖος δ' 'Αθανάσιος ἔνθεον τέλος.
'Αθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἑξάδι
ναοὶ λύονται σώματος ναοῦ λύσει.
κἂν ἦν 'Α θ α ν ά σ ι ο ς ὕστερον χρόνοις
ἀλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.
πέμπτη δ' 'Αθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ θεοῖο ».

803. — Η 148. Λειτουγίαι.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 94.

Αἱ τρεῖς λειτουργίαι (καλλιτεχνικῶς γεγραμμέναι).

'Εν φ. 94 α « 'Ετελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἐπισκόπου Ποζέου Λ ο υ κ ᾶ τὸ γένος Κύπριος καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν Κύριον καὶ τὸ ἐπροσήλωσα εἰς τὸν ἅγιον 'Αθανάσιον τὸν πρόεδρον 'Αλεξανδρείας καὶ ὅστις αὐτὸ συλήσῃ θέλει καὶ ἀποξενῶσαι ἀπὸ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν τῆς Λαύρας ἔστω ἀσυγχώρητος ».

804. — Η 149. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιζ' (1640) φ. 83.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς λειτουργίαι (λίαν καλλιτεχνικῶς γεγραμμέναι).
2. φ. 60α Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου.
3. φ. 77α Εὐχαὶ συγχωρητικαί (δύο).

'Εν φ. 83 « Ἡ παροῦσα αὕτη θεία λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ 'Ι α κ ώ β ο υ ἀρχιερέως τοῦ πρώην Γάνου καὶ Χώρας ἔτους αχμ (1640) ».

805. — Η 150. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιζ' (1654) φ. 106.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι (λίαν καλλιτεχνικῶς γεγραμμέναι).
2. φ. 81α Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου, μητροπολίτου καὶ ἐπισκόπου.
3. φ. 101α Στίχοι εἰς τὸν πατριάρχην.

« Παναγιώτατε ἡμῶν αὐθέντα καὶ δεσπότη
δῶρον μικρὸν προσήνεγκα τῇ σῇ παναγιότητι
δέξου αὐτὸ ὡς ὁ ποτὲ ὁ θαυμαστὸς 'Ηλίας
τῆς χήρας τα δύο λεπτὰ 'κείνης τῆς μακαρίας
καὶ μέμνησο τοῦ γράψαντος δούλου σου τ' ἀναξίου
τὸ ὄνομα Γ ε ρ α σ ί μ ο υ τε, πατρίδος δὲ Κυπρίου.
νὰ σ'ἀξιώσῃ ὁ Κύριος νά ζήσῃς νὰ γεράσῃς 1654 ».

806. — Η 151. 'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου περίοδοι.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιζ' (1628) φ. 58.

Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἠγαπημένου 'Ι ω ά ν ν ο υ τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγίου Π ρ ο χ ό ρ ο υ ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων.

'Εν τέλει · « 'Ετελειώθη ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἐπὶ ἔτει αχκη' (1628) χειρὶ 'Α ρ σ ε ν ί ο υ ἀλιτροῦ καὶ μονοτρόπου · οἱ οὖν ἀναγινώσκοντες σύγγνωτέ μοι ὅτι πένης ὑπάρχω τῶν ἀντιστοίχων ».

807. — Η 152. 'Ακολουθίαι.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιε' (1406) φ. 58.

1. φ. 1α 'Ακολουθία τῆς γονυκλισίας τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.
2. φ. 26α 'Ακολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανείων.
3. φ. 41α Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος.
4. φ. 55α 'Ιωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ πάσχα.

'Εν φ. 40 β καὶ ἐν τέλει · « ἔτους ϛϠιδ (1406) ἰνδ. ιδ' μηνὶ 'Ιανουαρίου η'
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ 'Ι ω ά σ α φ πόνος ».

808. — Η 153. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιζ' (1698) φ. 59.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.
2. φ. 51β Εὐχὴ εἰς εὐλόγησιν σταφυλῶν.
3. φ. 52α Εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγομένη ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν τῶν θείων καὶ ἀχράντων μυστηρίων.
4. φ. 55α Εὐχὴ ἑτέρα συγχωρητικὴ μικρά.
5. φ. 57α Στίχοι κατὰ ᾶβ τοῦ ἀββᾶ Νείλου πρὸς ἀρχάριον μοναχόν · « 'Αρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτείαν ποιοῦ ».
6. 57β Ἕτεροι στίχοι εἰς τοὺς ἀποτασσομένους μοναχούς.
« Ἄνδρες βροτοὶ φύγωμεν ἐκ πλάνου κόσμου ».
7. φ. 57β Ἕτεροι στίχοι ἐκ διαφόρων σοφῶν καὶ ποιητῶν.

« Ξίφος τιτρώσκει σάρκα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
πονηρὸν ἄνδρα μηδ' ἀποκτήσῃ φίλον.
εἰ θνητὸς εἶ βέλτιστε θνητὰ καὶ φρόνει ·
διὰ πενίαν μηδενὸς καταφρόνει ·
Δίκαιος ἴσθι καὶ φίλοισι καὶ ξένοις.
Ζήσεις βίον κάλλιστον ἂν θυμοῦ κρατῇς »
'Εν φ. 50 β « Θεόκλητος ἱερομόναχος αχϞη' ».

809. — Η 154. 'Ιωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 25 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 114 ἀκέφ. κολοβ.

Κλίμαξ 'Ιωάννου μοναχοῦ.

810. — Η 155. **Ἀκολουθία.**

Χαρτ. 27 × 18 αἰῶν. ιη' (1774) φ. 37.

1. φ. 3α Ἀκολουθία τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος ἰσαποστόλου καὶ θαυματουργοῦ Εἰρήνης (Μαΐου ε').

2. φ. 15α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις καὶ μερικῶν θαυμάτων διήγησις τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος ἰσαποστόλου καὶ θαυματουργοῦ Εἰρήνης.

Ἐν ἀρχῇ κεῖται πρόλογος κατακλείων οὕτω : « ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψοδ' μηνὶ δὲ Μαρτίῳ τῆς ὑμῶν ἐν Χριστῷ ἀγάπης ὅλως ἐξηρτημένος ὁ ἐν τῇ κατὰ τὸ ἅγιον τοῦ Ἄθω ὄρος σεβασμίᾳ βασιλικῇ Μονῇ τῆς μεγίστης Λαύρας ταπεινὸς προηγούμενος Γεννάδιος ὁ Κρὴς ὁ ἐκ κώμης Καστέλου ».

Ἐν φ. 1 α Εἰκὼν τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

811. — Η 156. **Λειτουργία.**

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιζ' (1608) φ. 41.

Ἱερὰ καὶ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν ἀρχῇ ἐγκώμιον εἰς τὴν παναγίαν τὴν Οἰκονόμισσαν τῆς Λαύρας ἐν ᾧ γίνεται λόγος καὶ περὶ ἀφιερωμάτων τοῦ Σεραφείμ, τοῦ ἐκ Βιτίνης τῆς Πελοποννήσου.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφεὶμ μοναχοῦ ἐν ἔτει ͵ζρις' (1608) ὀκτωβρίου ε' ».

Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου.

812. — Η 157. **Λειτουργία.**

Χαρτ 24 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 25.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει ἔχει εὐχάς τινας ἐπὶ μετανοούντων (δύο), εἰς πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμόν, εἰς τεθνεῶτας (δύο) καὶ συγχωρητικήν.

813. — Η 158. **Ἰωσήπου.**

Χαρτ. 25 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 236 ἀκέφ.

Φλαβίου Ἰωσήπου ἰουδαϊκῆς ἱστορίας περὶ ἁλώσεως. Λόγος α' (ἀκέφαλος · ἄρχεται « τοῖς φιλοτιμουμένοις ἐπειρεάζοντες ») Λόγος β' (φ. 56-99). Λόγος γ' (φ. 99-126). Λόγος δ' (φ. 126-160). Λόγος ε' (φ. 160β-191). Λόγος ς' (φ. 191-236).

Ὁ Κῶδ. λίαν δυσανάγνωστος.

814. — Η 159. **Εὐαγγέλιον.**

Χαρτ. 28 × 18 αἰῶν. ιδ' φ. 177.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

815. — Η 160. **Ἀκολουθία.**

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιθ' (1875) φ. 30.

Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἐν τέλει · « Ἀφιερώθη ἡ παροῦσα φυλλάδα παρὰ Καισαρίου εὐτελοῦς μοναχοῦ Λαυριώτου Ἰωαννίτου τῷ ἱερῷ καὶ πανσέπτῳ ἡμῶν βήματι τοῦ κομίζεσθαι ταύτην ἐν τῇ ς' Αὐγούστου ἐν ᾗ ἑορτάζομεν τὴν ἁγίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μεταμόρφωσιν ἐν τῷ ἱερῷ Ἄθωνι · ὃς δ' ἂν τολμήσας ταύτην λῃστρικῶς ἐξαρπάσαι εἴη ὑπεύθυνος ταῖς τῶν πατέρων ἀραῖς ͵αωζε' ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ε' ».

816. — Η 161. **Κανόνες.**

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιθ' (1857) φ. 32.

1. Ἰακώβου μοναχοῦ ἁγιορείτου Παράκλησις τοῦ ἁγίου Νικολάου μεγάλη.

2. φ. 10α Τοῦ αὐτοῦ Παράκλησις τοῦ ἁγίου Νικολάου μικρά.

3. φ 23α Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν ἕτερος παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καὶ Οἶκοι κατὰ ἀβ κδ' εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

4. φ. 29α Θαῦμα παράδοξον ὅπου ἐτέλεσεν ὁ μέγας Νικόλαος, μεταγλωτισθὲν ἐκ τῆς Σλαβωνικῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἡμετέραν κοινὴν γλῶσσαν.

Ἐν φ. 9 α «.. ὡς ἐδέξω Χριστὲ τὰ δύο λεπτὰ τῆς χήρας οὕτω δέξαι κἀμοῦ πόνου χεῖρας Καλλινίκου μοναχοῦ ͵αωνζ' (1857) ὀκτωβρίου 28 ».

817. — Η 162. **Λόγοι.**

Χαρτ. 25 × 19 αἰῶν. ιθ' φ. 82.

Λόγοι (ιβ') ἐκφωνηθέντες τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.

818. — Η 163. **Ἀπόστολος.**

Χαρτ. 27 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 173 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀποστολικαὶ καὶ εὐαγγελικαὶ περικοπαὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγινωσκόμεναι.

819. — Η 164. **Εὐαγγέλιον.**

Χαρτ. 25 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 231 δίστηλ. ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ὁ Κῶδ. ἀνορθόγραφος καὶ ἐν κακῇ καταστάσει.

820. — Η 165. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιδʹ φ. 162 ἀκέφ. κολοβ.

Κλίμαξ Ἰωάννου μοναχοῦ (μετὰ σχολίων).

821. — Η 166. Συναξάρια.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιζʹ φ. 314.

1. φ. 1 Συναξαριστὴς τῶν ἓξ μηνῶν (Μαρτίου — Αὐγούστου).
2. φ. 262α Συναξαριστὴς τοῦ Τριῳδίου.
3. φ. 296α Συναξαριστὴς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

822. — Η 167. Συναξάρια.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιδʹ φ. 244.

Συναξαριστὴς τῶν ἓξ μηνῶν (Σεπτεμβρίου — Φεβρουαρίου).

823. — Η 168. Μηναῖον.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιεʹ φ. 133 κολοβ.

Μηναῖον Ἀπριλίου.

Περιέχει 13 Κανόνας μὴ ἀπαντῶντας ἐν τοῖς ἐντύποις.

824. — Η 169. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιηʹ (1755) φ. 300.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέου τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα.

Ἐν φ. 286 β « Τέλος τῆς ὅλης πραγματείας · γέγραπταί μοι καὶ τόδε Γεωργίῳ τῷ Δρυστίῳ ἐν Βουκουρεστίῳ διατρίβοντι ἐν ἔτει αψνέ (1755) παραδοθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Τυρνάβου Λαρίσσης ».

825. — Η 170. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιηʹ (1755) φ. 147.

Βίβλος κατ' ἦχον τῇ Θεοῦ γεννητρίᾳ
πρεσβευτικὰς ᾄδουσι τὰς μελουργίας

Κανόνες παρακλητικοὶ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἐν τέλει · « αψνέ (1755) μηνὶ Ἀπριλίῳ Καλλίνικος εὐτελής ».

826. — Η 171. Ἀπόστολος.

Χαρτ. 27 × 18 αἰῶν. ιζʹ (1654) φ. 251.

Ἀποστολικαὶ περικοπαί.

Ἐν φ. 207 α « Γέγραπται διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱεροδιακόνου ἐν ἔτει αχνδʹ (1654) ».

827. — Η 172. Λειτουργία.

Χαρτ. 29 × 22 αἰῶν. ιζʹ φ. 14.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

828. — Η 173. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιζʹ φ. 124 ἀκέφ.

Κανόνες εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

829. — Η 174. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιηʹ φ. 65.

1. φ. 1. Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.
2. φ. 51α Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου.
3. φ. 65α Ἡ ὀπισθάμβωνος εὐχὴ τῆς λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

830. — Η 175. Συναξάρια.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιδʹ φ. 275 ἀκέφ. κολοβ.

Συναξαριστὴς ἓξ μηνῶν (Μαρτίου — Αὐγούστου).

831. — Η 176. Γεροντικόν.

Χαρτ. 28 × 21 αἰῶν. ιδʹ (1331) φ. 265 ἀκέφ.

1. Γεροντικὸν κατὰ στοιχεῖον.
2. φ. 195α Διηγήματα ἐκ τοῦ Νέου Παραδείσου τοῦ λεγομένου Λειμωναρίου.
3. φ. 258α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου γνῶμαι συλλεχθεῖσαι ἐκ τῶν περὶ ἀγάπης λόγων.

Ἐν τέλει · « Ἐπληρώθη τῷ ἔτει ϛωλθ (1331) ».

832. — Η 177. Συναξαριστής.

Χαρτ. 28 × 21 αἰῶν. ιεʹ φ. 249 ἀκέφ. κολοβ.

Συναξαριστὴς ἀπὸ τῆς κθʹ Σεπτεμβρίου (τοῦ ἁγίου Γοδδελαᾶ) μέχρι τῆς καʹ Φεβρουαρίου (Εὐσταθίου Ἀντιοχείας).

833. — Η 178. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 28 × 22 αἰῶν. ιζ' (1675) φ. 43.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ θείου Χρυσοστόμου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ἐν φ. 1, 20, 23, αἱ εἰκόνες τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἐν μεγάλῳ σχήματι· ἐν δὲ φ. 4, 20, 23, 25, 28, 40 εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ ἐν σμικρῷ σχήματι. Τὰ ἀρχικὰ γράμματα θαυμασίας τέχνης.
Ἐν φ. 42 β « Ἡ παροῦσα δέλτος ἐγράφη ὑπὸ εὐτελοῦς Νεκτάριος ἀρχιερέως τοῦ ἐξ Ἀράβων καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες δέομαι τὴν ὑμετέραν ἀγάπην εἴτι σφαλτόν ἐστι τῆς ὀρθογραφίας μὴ μέμφεσθε· ἐγράφη εἰς τὴν Καλιούπολιν ἐν ἔτει ᾳχοε (1675). Ἠγοράσθη δὲ παρὰ Λαυρεντίου ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγγέλου Ἡρακλείας καὶ Καληβήτου διὰ χρημάτων 10 γροσίων ».

834. — Η 179. Λόγοι.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιδ' φ. 384.

Λόγοι πανηγυρικοί.

1. φ. 4α Συμεὼν Λογοθέτου Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς, προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται.

2. φ. 36α Τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

3. φ. 46α Ἀλεξάνδου μοναχοῦ Λόγος ἱστορικὸς περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ πρός τινας ὁσίους πατέρας προτραπέντος ὑπ' αὐτῶν, ἐν ᾧ ἐστι θεολογία ἀληθὴς καὶ περὶ τῆς θείας οἰκονομίας ἀπλανὴς ὁμολογία καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου.

4. φ. 74α Διήγησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ καὶ ἀνεύρεσις, ὃν ἐφανέρωσεν ἡ μακαρία Ἑλένη.

5. φ. 81α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν.

6. φ. 85α Ὑπόμνημα εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

7. φ. 98α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

8. φ. 106α Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηθείας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

9. φ. 117α Τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια.

10. φ. 123α Μεθοδίου Πατάρων Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἄνναν.

11. φ. 140α Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν αὐτήν.

12. φ. 146α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

13. φ. 161α Ἐπιστολὴ Γρηγορίου πάπα Ρώμης γραφεῖσα πρὸς Λέοντα βασιλέα τὸν παραβάτην καὶ εἰκονομάχον περὶ τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων.

14. φ. 170α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Λέοντα τὸν Ἀρμένιον καὶ εἰκονομάχον ἐπιστολὴ δευτέρα.

15. φ. 174α Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας· « τοῦ βασιλέως Θεοφίλου τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ».

16. φ. 189α Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

17. φ. 191α Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ ὁμολογητοῦ Λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν.

18. φ. 196α Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς παναμώμου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ρωμαίας. « Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὅσα ὑπὸ χρόνον ».

19. φ. 208α Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων.

20. φ. 218α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

21. φ. 223α Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Ἐγκώμιον εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

22. φ. 232α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

23. φ. 254α Διήγησις περὶ τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου. « Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ρωμαίων βασιλέως ».

24. φ. 264α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

25. 272α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.

26. φ. 282α Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. « Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας ἀποδεχόμεθα. »

27. φ. 297α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς αὐτούς.

28. φ. 301α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιωπὴν τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

29. φ. 309α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιωπὴν τοῦ Ζαχαρίου.

30. φ. 312α Ὑπόμνημα εἰς τὸν μέγιστον ἐν προφήταις προφήτην Ἠλίαν.

31. φ. 319α Τοῦ σοφωτάτου καὶ ρητορικωτάτου ἀρχιεπισκόπου Σικελίας τοῦ πίκλην Κεραμέως Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.

32. φ. 334α Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

33. φ. 339α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

34. φ 359α Τοῦ Λογοθέτου κυροῦ Συμεὼν Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς. « Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης τὸν βαπτιστήν. »

35. φ. 378α Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν παρείσδασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ς' ψαλμόν.

Ἐν τέλει · « Ἀνεκαινίσθη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Λεοντίου μοναχοῦ δι ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ὄντως κατὰ ἀλήθειαν πνευματικοῦ πατρὸς Κυροῦ Κλήμεντος τοῦ ἐκ τῆς Σκήτεως τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ».
Ἐν φ. 46 α καὶ 97 α « Ἔτος ζρλθ' (1631) ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ἦλθεν ὁ ἱεροδιάκων Δανιὴλ Μωραΐτης καὶ ἐκοινοβίασεν εἰς τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας Λαύρας ».

835. — Η 180. Παρακλητική.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 475 δίστηλ.

1. φ. 1α Παρακλητικὴ (περιέχουσα Κανόνας πλειοτέρους τῶν ἐν τοῖς ἐντύποις).
2. φ. 448α Τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια, Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικά.
3. φ. 457α Ὕμνοι τριαδικοί.
4. φ. 458α Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
5. φ. 459α Κανόνες ὀκτάηχοι εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον τῆς Λαύρας (ὁ α' εὕρηται ἐν φ. 57α καὶ ὁ β' ἐν φ. 121α).
6. φ. 473α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

836. — Η 181. Παρακλητική.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 158.

Παρακλητικὴ περιέχουσα μόνον Κανόνας τῶν τεσσάρων πρώτων ἤχων (ἐξ ὧν 4 εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τῆς Λαύρας).

837. — Η 182. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 30 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 94.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι (μετὰ τῶν εἰκόνων Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου).
2. φ. 70α Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου.
3. φ. 87α Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ εἰς πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμὸν καὶ τεθνεῶτα.

838. — Η 183. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιε' σελ. 600.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

1. φ. α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ ἀρχιμανδρίτου.
2. φ. ο Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάμαντος.
3. φ. ηα Ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου.
4. φ. ρζ' Ἄθλησις τοῦ ἱερομάρτυρος Βαβύλα.
5. φ. ρκγ' Διήγησις τοῦ ἐν ταῖς Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.
6. φ. ρλη' Μαρτύριον Εὐδοξίου, Ρωμύλου, Ζήνωνος καὶ Μακαρίου.
7. φ. ρνε' Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σώζοντος.
8. φ. ρξα' Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σεβηριανοῦ.
9. φ. ρος' Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.
10. φ. ρηα' Βίος τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
11. φ. σκ' Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου.
12. φ. σκη' Ἄθλησις Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.
13. φ. σμη' Ἄθλησις Νικήτα μεγαλομάρτυρος.
14. φ. σνς' Ἄθλησις τῆς πανευφήμου Εὐφημίας.
15. φ. σπ' Μαρτύριον τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.
16. φ. τα' Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.
17. φ. τκα' Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης.
18. φ. τοβ' Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Φωκᾶν.
19. φ. τπβ' Μαρτύριον τῆς ἁγίας Θέκλης.
20. φ. υια' Βίος τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
21. φ. υλα' Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.
22. φ. υοζ' Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
23. φ. υοζ' Βίος τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ.
24. φ. φβ' Βίος τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
25. φ. φκθ' Βίος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

839. — Η 184. Παρακλητική.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ις' φ. 259 δίστηλ. ἀκέφ.

1. φ. 1α Παρακλητικὴ (ἀπὸ τῆς Πέμπτης τοῦ πλ. α' ἤχου μέχρι τέλους τοῦ πλ. δ' · περιέχει καὶ κανόνας εἰς τὴν Θεοτόκον ψαλλομένους ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις).
2. φ. 242α Τὰ ια' ἑωθινὰ Εὐαγγέλια, Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικά.
3. φ. 252α Ὕμνοι Τριαδικοί.
4. φ. 253α Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
5. φ. 259β Κοντάκιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (ἦχ · β' κατὰ τὸ προστασία τῶν χριστιανῶν. « Ἔκτεινόν σου παλάμας ἐν αἷς ὁ πάντων δεσπότης. »

840. — Η 185. **Μηναῖον.**

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 201 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου (μετά τινων Κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις).

841. — Η 186. **Ἀσκητικά.**

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ιε' φ. 174 δίστηλ. ἀκέφ.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κεφάλαια ἀσκητικά · ἐν φ. 171α Κανόνες περὶ μοναστριῶν.

842. — Η 187. **Εὐεργετινός.**

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 249 ἀκέφ. κολοβ.

Εὐεργετινός (ἐκ τοῦ α' βιβλίου ὑποθέσεως ε' « ὅτι δεῖ τοῦ θανάτου μεμνῆσθαι καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως » μέχρι τῆς λθ' ὑποθέσεως « ὅτι δεῖ τὸν πιστὸν μὴ ἑαυτῷ θαρρεῖν ἀλλὰ πιστεύειν ὡς διὰ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ σώζεται καὶ δυναμοῦται εἰς πᾶν ἀγαθόν » · ὁ Κῶδ. οὗτος εἶνε πληρέστερος τοῦ ἐντύπου Εὐεργετινοῦ).

843. — Η 188. **Μηναῖον.**

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 148 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον τοῦ Σεπτεμβρίου (μετὰ Συναξαρίων).

844. — Η 189. **Γεροντικόν**

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 185.

1. Γεροντικόν · παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.

2. Ἀναστασίου μοναχοῦ διηγήσεις διάφοροι περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων.

3. Θαῦμα ἐξαίρετον καὶ διήγημα φόβον μέγαν ἐπέχον.

4. Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ραϊθῷ ἐξήγησις.

5. Περὶ σημειοφόρων ἁγίων πατέρων.

Ἐν τέλει · « αψπθ' Αὐγούστου ιζ' καὶ αὖθις αω ὀκτωβρίου κθ' εἶδον ἐπέγνων ἐθεώρησα καὶ διεξῆλθον ταύτην τὴν ἱερὰν βίβλον τὴν ὄντως παράδεισον καὶ ἐθαύμασα ἔφριξα καὶ ἀπεπάλην κατὰ ἀλήθειαν καὶ εἶπον δόξα σοι Κύριε δόξα σοι εὖγε καὶ ὑπερεῦγε τοῖς κατὰ Θεὸν ζήσασιν ὁσίοις · οὐαὶ δ' ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις κακογήροις · οὐαί · οὐαί · οὐαί · εὐτελὴς Κύριλλος ».

845. — Η 190. **Συναξαριστής.**

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιδ' φ. 236 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Συναξαριστὴς (ἀπὸ τῆς κς' Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς κζ' Αὐγούστου).

846. — Η 191. **Βίος ὁσίου Κυρίλλου.**

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 138.

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου Νικολάου τοῦ Κατασκεπηνοῦ.

« Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

847. — Η 192. **Λόγοι.**

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 69.

Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Λόγοι.

1. Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
2. φ. 12α Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν λόγος β'.
3. φ. 19α Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
4. φ. 24α Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
5. φ. 29α Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
6. φ. 33α Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
7. φ. 40α Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
8. φ. 47α Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου (λόγοι δύο · ὁ τελευταῖος κολοβός).

848. — Η 193. **Τριῴδιον.**

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ις' φ. 237 δίστηλ. κολοβ.

1. Τριῴδιον σὺν Θεῷ ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῶν ἁγίων πάντων.

2. φ. 228α Κανόνες κατ' ἦχον τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ψαλλόμενοι ἐν τοῖς Σάββασιν.

849. — Η 194. **Ἰωάννου Χρυσοστόμου.**

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 109.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι (τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ Παρασκευῇ).

2. φ. 89α Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὸ « εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ » καὶ εἰς τὸ σωτή-

ριον πάθος καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου.

(Διῄρηται εἰς τρεῖς στάσεις ὧν ἡμία ἀνεγινώσκετο τὴν α' ὥραν (φ. 73α-81), ἡ ἄλλη εἰς τὴν ς' (φ. 81-89), καὶ ἡ ἑτέρα εἰς τὴν θ' ὥραν τῆς Μ. Παρασκευῆς (φ. 89-99).

Ἐν τέλει · « Εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες τοῦ πολλὰ ἁμαρτωλοῦ Νείλου καὶ εἰ εὕρητε σφάλμα σύγγνωτε ὅτι ὑπὸ δύο κακῶν ἐμποδίσθην ἀμαθείας καὶ γήρατος ».

850. — Η 195. Εὐεργετινός.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιζ' (1604)
σελ. 167 + 166 = 333.

Εὐεργετινοῦ βιβλίον τρίτον (φ. 1-167) καὶ τέταρτον (φ. 167-333).

Ἐν τέλει · « Ἱερεμίας ἐν ἔτει ζριβ (1604) ».

851. — Η 196. Συναξαριστής.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν ιζ' (1655) φ. 167 δίστηλ.

Συναξαριστὴς Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ζρξγ' (1655) μηνὶ Μαΐῳ ιη' Ἰωάσαφ ».

852. — Η 197. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 216.

Κανόνες εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἐν τέλει · « Ἔλαβε πέρας τὸ παρὸν Θεοτοκάριον χειρὶ κἀμοῦ ἀλιτροῦ Ἀρσενίου μονοτρόπου, προτραπεὶς παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Θεοκλήτου καὶ Σκευοφύλακος τῆς μεγίστης Λαύρας, ἧς καὶ ἱερὸν ἀνάθημα ταύτης ἐγένετο ».

853. — Η 198. Συναξαριστής.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιζ' (1619) φ. 202.

Συναξαριστὴς Μαρτίου — Αὐγούστου.

Ἐν τέλει · « Τοῦ ταπεινοῦ Ἀνθίμου μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως. —

Ὁ τῶν ἱερομονάχων ἐλάχιστος Παρθένιος γέγραφεν ἐν ἔτει ζρκζ (1619) ἰνδ. β' ».

854. — Η 199. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 289 δίστηλ.

1. φ. 1α Ἀκολουθίαι εἰς ἀνωνύμους ἁγίους, εἰς προφήτην ἕνα, εἰς μάρτυρας (φ. 3), εἰς ἕνα μάρτυρα (φ. 5), εἰς ὁσίους (φ. 7), εἰς ἀποστόλους (φ. 9), εἰς ἱερομάρτυρας (φ. 10), εἰς ἱεράρχην (φ. 12), εἰς γυναῖκας μάρτυρας (φ. 14), εἰς γυναῖκα μάρτυρα (φ. 16), εἰς ὅσιον ἕνα (φ. 18).

2. φ. 20α Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὴν β' Στιχολογίαν μετὰ τοῦ Ἀμώμου τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ εἰς τὸν ἐπιτάφιον θρῆνον (ἐξ ὧν 43 διαφέρουσι τῶν ἐν τύπων).

3. φ. 33α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ.

4. φ. 39α Ἀνδρέου Κρήτης Κανὼν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας τοῦ Λαζάρου.

5. φ. 40α Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.

6. φ. 44α Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

7. φ. 49α Ἀκολουθία τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος.

8. φ. 108α Πεντηκοστάριον.

9. φ. 268α Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας Λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

10. φ. 281α Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου.

855. — Η 200. Διήγησις.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν ιε' φ. 91.

Παντολέοντος διακόνου καὶ Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διήγησις τῶν παμμεγίστων θαυμάτων τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει ἀνὰ ἓν φύλλον μεμβρ. τοῦ θ' αἰῶνος περιέχοντα περικοπὴν λόγου τινος.

856. — Η 201. Κατάστιχον.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιθ' φ. 179.

Συνδρομαὶ προσκυνητῶν · (Βιβλίον ἐν ᾧ εἰσι καταγεγραμμένα ἀπὸ τοῦ 1802 τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν τῆς Λαύρας ὅσοι διὰ τῶν διαφόρων ἀπεσταλμένων μοναχῶν τῆς Μονῆς ἀνα τὰς χριστιανικὰς χώρας προσήνεγκαν χρήματα καὶ κτήματα πρὸς βοήθειαν τῆς δυστυχούσης Λαύρας.)

857. — Η 202. Ἱερὰ παρρησία.

Χαρτ. 31 × 23 αἰῶν. ιθ' φ. 41.

Ἱερὰ παρρησία τῆς μεγίστης καὶ ἁγίας Λαύρας ἔνθα καταγράφονται τῶν φιλελεημόνων χριστιανῶν τὰ ὀνόματα (τὸ ὅλον 3.740 ὀνόματα) · τα' δ' ἑξῆς ὀνόματα καθ' ἑκάστην μνημονεύονται. Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου τῶν βασιλέων ἡμῶν καὶ κτιτόρων τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης. Διονυσίου πατριάρχου, Λεοντίου, Ζαχαρίου καὶ Ἀνθίμου τῶν ἀρχιερέων.

Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκομεν · « Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Θεοφρουρήτου Σερβικοῦ ἔθνους καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ Μυλώση ἡγεμόνος, Λούμπιτζας Δόμνης καὶ τῶν τέκνων Μηλάνου, Μιχαήλ, Πετρία, Ἐλισάβετ τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου Ἐφραὶμ συμβιῶν καὶ τέκνων αὐτῶν ».

858. — Η 203. Μηναῖον.

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ιη' φ. 101 δίστηλ.

Μηναῖον Ἀπριλίου (περιέχει ιε' κανόνας μὴ ἀπαντῶντας ἐν τοῖς ἐντύποις).

859. — Η 204. Λόγοι.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιδ' φ. 145 ἀκέφ. κολοβ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

1. φ. 2α Πρὸς Κληδόνιον λόγος β'.
2. φ. 6α Πρὸς τοὺς λέγοντας ἐπιθυμεῖν αὐτοῦ τῆς καθέδρας Κωνσταντινουπόλεως.
3. φ. 10α Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιστὰς μετὰ τὰ κατὰ τὸν Μάξιμον.
4. φ. 15α Εἰς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον.
5. φ. 21α Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ μὴ ἀπαντήσαντας ἐν τῷ πάσχα.
6. φ. 23α Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἐπιτάφιος.
7. φ. 29α Εἰρηνικὸς α', β' καὶ γ'.
8. φ. 43α Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου « ὅτε ἐτέλεσε τοὺς λόγους τούτους μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. »
9. φ. 48α Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ.
10. φ. 49α Πρὸς Εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος.
11. φ. 50α Σημασία εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ.
12. φ. 51α Μετάφρασις εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν.
13. φ. 58α Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον.
14. φ. 61α Εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν γέροντα (πατέρα του).
15. φ. 62α Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Γρηγόριον συμπαρόντος αὐτῷ Βασιλείου ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων · Ναζιανζοῦ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦν, ἧς καὶ αὐτὸς ἦρξε μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς ἀλλὰ καὶ ἔτι περιόντος τοῦ πατρός.
16. φ. 64α Ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς φυγῆς.
17. φ. 65α Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἐν ᾧ καὶ εἰς Νόναν τὴν μητέρα.
18. φ. 77α Πρὸς Ἀρειανούς, καὶ Εὐνομιανούς.
19. φ. 84α Πρὸς Νεκτάριον ἐπίσκοπον Κ/πόλεως ἐπιστολή.
20. φ. 85α Στηλιτευτικὸς κατὰ Ἰουλιανοῦ α' καὶ β'.
21. φ. 115α Παραινετικὸς πρὸς παρθένον.
22. φ. 116α Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς καὶ αὖθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν διὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν.
23. φ. 135α Εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν.
24. φ. 142α Περὶ τῆς ἐν ταῖς συνάξεσιν εὐταξίας.

Ὁ Κῶδ. δυσανάγνωστος καὶ σητόβρωτος.

860. — Η 205. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ιδ' φ. 137 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 2α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ Φῶτα.
2. φ. 15α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ βάπτισμα.
3. φ. 46 Τοῦ αὐτοῦ εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.
4. φ. 50α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.
5. φ. 68 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν.
6. φ. 86α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπτωχίας.
7. φ. 105α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.
8. φ. 119α Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου παρθένου τοῦ Θεολόγου (οἵ τε ἀνωτέρω λόγοι καὶ ἡ Ἀποκάλυψις μετὰ ἑρμηνείας).

861. — Η 206. Λόγοι.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ις' φ. 331 δίστηλ.

Πανηγυρικοὶ λόγοι σὺν βίοις καὶ μαρτυρίοις καὶ θαύμασι μαρτύρων καὶ ἁγίων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς καὶ τελευτᾷ μέχρι τῶν ἁγίων πάντων.

1. φ. 4α Βίος τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.
2. φ. 9α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.
3. φ. 13α Βίος τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
4. φ. 17α Ὀπτασία τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ γενομένη ἐπὶ τῶν βαρβάρων εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ.
5. φ. 20α Βίος τοῦ ἁγίου Νικήτα.
6. φ. 24α Ἐγκώμιον εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ τιμίου Προδρόμου.
7. φ. 27α Αἱ περίοδοι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου
8. φ. 54α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.
9. φ. 57 Βίος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνανίου.
10. φ. 59α Βίος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.
11. φ. 62α Πράξεις τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ ἐν Ἰνδίᾳ καὶ ὅτε τὸ οὐράνιον παλάτιον ᾠκοδόμησε τῷ βασιλεῖ.
12. φ. 66α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σεργίου κα Βάκχου.
13. φ. 73α Μαρτύριον Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.
14. φ. 76α Βίος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Λουκᾶ.
15. φ. 78α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.
16. φ. 94α Περὶ τῶν ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.
17. φ. 101α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον ἀπόστολον καὶ ἀδελφόθεον.

18. φ. 106α Μαρτύριον Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.
19. φ. 108α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
20. φ. 115α Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.
21. φ. 119α Παντολέοντος διακόνου καὶ Χαρτοφύλακος διήγησις τῶν παμμεγίστων θαυμάτων τῶν ἁγίων ἀρχαγγέλων.
22. φ. 136α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.
23. φ. 143α Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου Λόγος εἰς τὸν βίον Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.
24. φ. 157α Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
25. φ. 167α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Φίλιππον.
26. φ. 170α Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
27. φ. 172α Γερμανοῦ πατριάρχου Κων/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
28. φ. 174α Λεοντίου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβδα τῆς Ρωμαίων πόλεως διήγησις εἰς τὸν βίον καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων ἐκκλησίας.
29. φ. 201α Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
30. φ. 205α Περίοδοι Ἀνδρέου τοῦ ἀποστόλου.
31. φ 210α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ιβ' ἀποστόλους.
32. φ. 212α Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας.
33. φ. 222α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ.
34. φ. 224 Ἠλιοῦ μοναχοῦ Λόγος προεόρτιος τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.
35. φ. 226 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.
36. φ. 230 Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
37. φ. 240 Βίος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου.
38. φ. 257 Μαρτύριον τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων.
39. φ. 259 Βίος τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
40. φ. 261 Λόγος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ τῆς ἀντιλογίας τοῦ διαβόλου.
41. φ. 262 Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.
42. φ. 264 Περὶ τοῦ Μαγιστριανοῦ τοῦ ποιήσαντος ἐλεημοσύνην εἰς τὸν τυφλόν.
43. φ. 265 Περὶ τῶν τὴν ἐλεημοσύνην ποιούντων καὶ τῆς πορνείας μὴ ἀφισταμένων.
44. φ. 266 Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ τοῦ ματαίου βίου τούτου.
45. φ. 269 Διήγησις περὶ τῶν τριῶν γυναικῶν τῶν φανερωθεισῶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.
46. φ. 270 Θαῦμα γενόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως.
47. φ. 271 Περὶ τῆς ἱερωσύνης Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν.
48. φ. 273 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
49. φ. 275 Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου (Διάλογος τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀγγέλου καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωσήφ).
50. φ. 281 Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.
51. φ. 285 Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης συλλεχθεὶς ἐκ διαφόρων ἐξηγήσεων.
52. φ. 290 Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ πρωτομάρτυρα Στέφανον.
53. φ. 291 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.
54. φ. 293 Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου καὶ θεολόγου λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πανένδοξον Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
55. φ. 300 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους.
56. φ. 302 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ᾅδην καὶ εἰς τὸν διάβολον καὶ εἰς τὸν σταυρόν.
57. φ. 304 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν προδοσίαν καὶ εἰς τὰ ἅγια καὶ τίμια πάθη τοῦ Σωτῆρος.
58. φ. 307 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.
59. φ. 308 Μαρτύριον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
60. φ. 310 Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
61. φ. 314 Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βαρβάρας.
62. φ. 317 Λόγος περιέχων τόν τε βίον καὶ τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου γραφεὶς παρὰ Εὐρύπου τοῦ δευτέρου μαθητοῦ αὐτοῦ· « Πληρωθέντων ἐτῶν πεντακισχιλίων ».
63. φ. 320 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἔνδοξον προφήτην Ἠλίαν.
64. φ. 322 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ Φῶτα.
65. φ. 325 Ἰωσὴφ μοναχοῦ Βρυενίου Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀκαθίστου.

Ἐν φ. 331 β « Φρίξον ὅστις ἂν ἧς ἄνθρωπε ὄντως τὰς χεῖρας Θεοῦ φυγεῖν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐξισχύσει ὡς γέγραπται· οὐ πόρνος, οὐ βέβηλός τις, μοιχός, οὐ κλέπτης, ληστής, ἀλαζών, οὐκ ἄλλος τίς παράνομος, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδέ τις εἰ ἐὰν ἀμελείᾳ διέζησεν, ἢ μίσος ἔσχε πρὸς τὸν ἔγγιστα ἄδικον, ἢ ἐλάλησε καὶ ψυχήν τινος ἔπληξε· τούτοις πᾶσι τοῖς κρίμασιν ἐγὼ ὑποκείμενος καὶ ἄλλοις πλείστοις ὑπάρχων ὁ ἐναγὴς καὶ παμμίαρος πρὸς σὲ καταφεύγω Θεοτόκε σύ με σῶσον ἐξαπορούμενον ».

862. — Η 207. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 30×21 αἰῶν. ιε' φ. 341 δίστηλ. κολοβ.

1. φ. 1α Διήγησις τοῦ βίου καὶ θαυμάτων τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.
« Ἰδοὺ καὶ ὁ καθ' ἡμᾶς βίος ».

2. φ. 97α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

3. φ. 124α Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην.

4. φ. 135α Φιλοθέου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Φωκᾶν.
« Εἰ δὲ καὶ τοὺς λαμπρους ἐκείνους μαθητάς ».

5. φ. 153α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

6. φ. 176 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου.

7. φ. 188 Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον.

8. φ. 190 Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.

9. φ. 207 Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

10. φ. 221 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ ῥητὸν « ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων ».

11. φ. 235 Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

12. φ. 245 Ἰωάννου Εὐχαΐτων Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
« Ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ Λόγου ».

13. φ. 265 Φιλοθέου πατριάρχου Κ/πόλεως Ὁμιλία εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
« Ἥκω τήμερον ὦ φίλοι. »

14. φ. 294 Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

15. φ. 312. Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

16. φ. 332 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν καὶ εἰς τὴν Ἡρωδιάδα.

863. — *Θ 1. Διάφορα.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιϛʹ φ. 228 κολοβ.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου.

2. φ. 14α Ἀνθολόγιον περιέχον τὰς ἀρχὰς τῶν τροπαρίων.

3. φ. 86α Ψαλτήριον περιέχον μόνον τὰς ἀρχὰς τῶν στίχων.

4. φ. 89α Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ.

5. φ. 95α Ἀκολουθία εἰς σκεῦος μιανθέν.

6. φ. 97α Ὡρολόγιον σὺν θεῷ περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν.

7. φ. 168α Τάξις γινομένη ἐὰν συμβῇ μιαρὸν ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ ἐλαίου.

8. φ. 169α Περὶ παθῶν τῶν λέξεων ἐκ τῶν τοῦ ῥηματισμοῦ Τρύφωνος.
« Τὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα εἴδη διαιροῦνται ποσόν τε καὶ ποιόν. »

9. φ. 172α Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ στοιχεῖον.

10. φ. 183α Περὶ πνευμάτων δασείας καὶ ψιλῆς.

11. φ. 188α Κανόνες περὶ τοῦ ο. υ. ω.

12. φ. 189α Περὶ διφθόγγων.

13. φ. 189 Γνῶμαι μονόστιχοι ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν.
« Ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ. »

14. φ. 203α Ἐτυμολογικόν.

15. φ. 204α Δοκιμὴ τῶν πεῖραν ἐχόντων καὶ χάριν γνώσεως διὰ στίχου (αἰνίγματα).
« Γράμμασι πέντε συλλαβὴν φέρω μίαν
φύσις δέ μοι πρόσεστι λεπτὴ τῶν πάνυ. »

16. φ. 206 Ἑρμηνεία κανόνων ἰαμβικῶν (Χριστουγέννων, Θεοφανείων, καὶ Πεντηκοστῆς).

864. — Θ 2. Ὡρολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιϛʹ φ. 325.

1. φ. 1α Ὡρολόγιον.

2. φ. 151 Εὐχαὶ πέντε εἰς ἐξομολόγησιν ὧν μία Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (φ. 163) καὶ ἄλλη τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ (φ. 166).

3. φ. 167α Μηνολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ, τοῦ Τριωδίου (φ. 273) καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου (Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια).

865. — Θ 3. Ἀκολουθία ἁγιασμοῦ.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιηʹ φ. 16.

Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Ἐν φ. 15 α Εὐχὴ εἰς τὸν ἅγιον Μιχαὴλ ἐπίσκοπον Συνάδων. καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γνῶμαι μονόστιχοι κατ' ἀλφάβητον ἰαμβικόν
« Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν ».

Ἐν τέλει ·
« Χεὶρ Ἀγαπίου εὐτελοῦς ῥακενδύτου
ἐν νήσῳ φύντος τῆς περιφήμου Κρήτης
νῦν δὲ τῇ Λαύρᾳ μονάζοντος τοῦ Ἄθω.
οἱ δ' ἀναγινώσκοντες τανῦν ἐν ταῦθα
εἰ σφαλερόν τι ἕνεκ' ἀπροσεξίας
τοῦ γεγραφότος εὕρωσι τῇ πυκτίδι
ὀρθωσάτωσαν ἀκατηγνώστως τοῦτο ·
πρώτη γὰρ πέλει τῶν γεγραμμένων αὕτη
ὑπ' αὐτοῦ πάντως · ὅθεν οὐκ ἄξιος ψόγου ».

866. — Θ 4. Κοσμογραφία.

Χαρτ. 14×9 αἰῶν. ις' φ. 35 ἀκέφ.

1. φ. 1α Περὶ ζωδίων.
2. φ. 4 Ἀρχὴ τῆς ἀστρονομίας · κεφαλαιον α' περὶ σχήματος τῆς γῆς.
3. φ. 12α Γρηγορίου Νύσσης περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου.
4. φ. 15α Τί ἐστι πνεῦμα · « πνεῦμα τὸ θεῖον, ὁ ἄγγελος, ἡ ψυχή, ὁ νοῦς, ὁ ἄνεμος, ὁ δαίμων » · καὶ περὶ προσευχῆς.
5. φ. 19α Βροντολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
6. φ. 21 Περὶ τῶν μαθηματικῶν κανὼν Λαοδικείας λς'. « Τέσσαρά εἰσι τὰ λεγόμενα μαθηματικὰ βιβλία Ἀριθμητική, Μουσική, Γεωμετρία καὶ Ἀστρονομία · οὐ ταῦτα τοίνυν ὁ κανὼν ἀναγινώσκειν ἀπείργει, ἀλλὰ τὸ περιέργως αὐτοῖς κεχρῆσθαι καὶ ταῖς τῶν οὐρανίων κινήσεσι πιστεύειν συμπεριφέρεσθαι τὰ ἡμέτερα καί τινα τῶν ἐσομένων οἴεσθαι προγινώσκειν ὡς ἐξ ἀνάγκης συμβησομένων διὰ τὴν τοιάδε κίνησιν τῶν ἀστέρων. »
7. φ. 22 Στίχοι δι' ἕκαστον μῆνα τί χρὴ ποιεῖν. « Σεπτέμβριος · Ἀπόχρη τὸν Σεπτέμβριον ἐσθίεν γάλα καὶ οἶνον πίνειν. »
8. φ. 24α Τὰ ἰδιώματα καὶ ἤθη τῆς παναγίας Θεοτόκου « Ἰστέον ὅτι κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἀφροδισιανὸν τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τὸ ἦθος ἦν σεμνόν. »
9. φ. 24 Περὶ κοσμογονίας.
10. 27α Ἰατροσόφιον κατὰ τοῦ σεληνιασμοῦ, διὰ πληγάς, περὶ πόνου ὀδοντίου, περὶ ὀφθαλμοῦ ὅταν οὐ παύει τὸ δάκρυον.
11. φ. 28α Περὶ ψαλμωδίας καὶ κανόνος τῶν ἀγροίκων καὶ ἀγραμμάτων.
12. φ. 29α Περὶ ἔρωτος τῶν ἑρπετῶν. « Ὁ ἔχις γὰρ ὁ τῆς γῆς ὄφις εἰς τὴν μύραιναν οἰστροῖ. »
13. φ. 30α Τί δεῖ ποιεῖν εἰς ἕκαστον μῆνα.
14. φ. 32 Περὶ φλεβοτομίας.
15. φ. 34 Περὶ καλάνδων.
16. φ. 35 Ἰατρικὸν διὰ τὸ χελώνη.

867. — Θ 5. Κεφάλαια ἠθικά.

Χαρτ. 15×10 αἰῶν. ιζ' φ. 57.

1. φ. 1α Κεφάλαια συναθροισθέντα ἀπό τε τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, τῶν πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν θεοφόρων διδασκάλων, καὶ προφητῶν καὶ τῶν ἔξω φιλοσόφων.
2. φ. 34α Στίχοι ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ψαλλόμενοι εἰς τὴν δοξολογίαν (ἦχος πλ. β' « παριστάμενοι πάντες τῇ κλίνῃ τῆς παρθένου τὸν ὕμνον μελωδήσωμεν τῇ κεχαριτωμένῃ).
3. φ. 36α Περὶ τῆς γιατροσοφικῆς ἐπιστήμης, ἤγουν ἀρχόμενον ἀπὸ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ φλεβοτομήματος.
4. φ. 38α Περὶ τὸ μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος τῆς γῆς.
5. φ. 42α Πασχάλιον κύκλων ἡλίου καὶ σελήνης.
6. φ. 43α Περὶ προσωδίας.
7. φ. 44β Φιλοσοφικά τινα ἠθικά.
8. φ. 45α Περὶ βασιλέων τινῶν.
9. φ. 45β Ἐκ τοῦ πατερικοῦ διήγησις λίαν ὠφέλιμος.
10. φ. 51α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατὰ ἀβ · λέγεται τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ · πρὸς τὸ « ἡ ἀσώματος φύσις. »

« Ἀπεσπέρου φωτὸς ἡ γεννήτρια
ἐξαγγέλοντα πρόσχες μοι δέομαι. »

11. φ. 53α Ἑρμηνεία τῶν ἰαμβικῶν Κανόνων (τῶν Χριστουγέννων).

868. — Θ 6. Παροιμίαι.

Χαρτ. 17×11 αἰῶν. ιζ' σελ. 330 ἀκέφ.

1. σελ. 1 Παροιμίαι κοιναί.
« Ἀπὸ πικρὰν κολοκύνθην ἔχεις κολοκυνθόσπορον = τῶν κακοτρόπων καὶ τυράννων καὶ ἡ διαδοχὴ τῆς γενεᾶς αὐτῶν ἀπευκτέα. »
« Ἀπὸ τὸ γουροῦνι καὶ μία τρίχα καλὴ εἶναι = ἀπὸ φειδωλὸν καὶ ἀδιάκριτον ὅταν προαιρεθῇ νὰ χαρίσῃ δῶρον τι χαρίζει τὸ δι' ὅλου εὐτελές.
Αὐγὰ καὶ ὄχι πτερά = εἰς ἐκείνους ὅπου ἐπαγγέλλονται μόνον μὲ γυμνὰ λόγια.
2. Διάφορα · ὅτι αἱ πρῶται τῶν ἐκκλησιῶν ἐστάθησαν αἱ τῶν γραικῶν καὶ Σύρων — Περὶ τῶν θείων εὐαγγελίων εἰς ποίας διαλέκτους ἐγράφησαν — Περὶ ἀγάπης — Ὅτι οἱ ἀπόστολοι δὲν ἔλαβον παρὰ Χριστοῦ καμμίαν πρόσκαιρον κυριότητα, ἀλλ' οἱ πάντες ἴσοι — Περὶ ἐνθρονισμοῦ τῶν πάπιδων τῆς Ρώμης — Περὶ τῆς ἐν Καρχιδόνι ἐκκλησίας — Περὶ ὑπεροχῆς θρόνου τῷ ὄντι ἔπρεπε νὰ εἶνε ὁ Ἱεροσολύμων — Περὶ θρόνων Πέτρου καὶ Παύλου — Περὶ πατριαρχῶν — Περὶ τοῦ βασιλέως Χιλδερίκου καὶ ὅτι ὁ Πιπῖνος ἔστειλε πρὸς τὸν πάπαν Ζαχαρίαν διὰ νὰ ἐρωτήσῃ ποῖος πρέπει νὰ βασιλεύσῃ — Πῶς ἐλάμβανον τοὺς θρόνους οἱ πάπιδες — Περὶ ἰνδουλγέντζιας ἤγουν ἀφέσεως — Περὶ δογμάτων — Ὅτι κατὰ τὸν ς' αἰῶνα ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἤρχισαν νὰ χρονολογοῦν τὸ ἀπὸ Χριστοῦ — Ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τῷ 965 — Ὅτι μία γυνὴ εὑρεθεῖσα εἰς Ἰβηρίαν αἰχμάλωτος ἐδίδαξε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν — Περὶ ἰγκιζίτορος — Περὶ Γρηγορίου δεκάτου τρίτου ὅτι ἐσύστησε τὸν δικαστήριον τῆς Ἰγκιζιτῶνος — Περὶ τοῦ ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς — Ὅτι ἐν Τεργέστῃ πρῶτος ἐσύστησεν ἐκκλησίαν τῶν γραικῶν ὁ ἀρχιμανδρίτης Δαμασκηνὸς ἐν ἔτει 1751 ὁ ἐκ Σμύρνης — Περὶ τοῦ συλλογί-

ζεσθαι — Ὅτι μόνον εἰς τὸ Παρίσιον ἐσφάγησαν 600 χιλιάδες ἀνθρώπων ὑπὸ τῶν ἱεροεξεταστῶν τῶν παπῶν.

3. σ. 65α Περὶ τῆς ἀνοχῆς εἰς τοὺς ἀλλοθρήσκους σχεδίασμα.

4. σ. 170α Ἀποσπάσματα κανόνων τῶν θείων ἀποστόλων καὶ ἁγίων πατέρων, ὅτι παρὰ πάντων πρέπει νὰ φυλάττωνται οἱ θεῖοι κανόνες ἀπαρασάλευτοι· οἱ γὰρ μὴ φυλάττοντες εἰς φρικτὰ ἐπιτίμια ὑποβάλλονται.

5. σ. 214α Περὶ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ ἁγίων πατέρων Βασιλείου, Γρηγορίου, Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Θεοφίλου, Ἀμφιλοχίου καὶ ἄλλων.

6. σ. 253α Πίναξ διαλαμβάνων τὰς οἰκουμενικὰς συνόδους, πόσαι, πότε καὶ ποῦ καὶ εἰς τίνων βασιλέων ἡμέρας καὶ τίνων παπῶν καὶ πατριαρχῶν καὶ κατὰ τίνων αἱρετικῶν γεγόνασι.

7. σ. 256 Βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες Ρωμαίων ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἕως τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ παραδόσαντος τὴν πόλιν, θανατωθέντος εἰς τὸν πόλεμον τῇ κθ΄ Μαΐου 1453 παρὰ Μεχμὲτ τοῦ Β΄ σουλτάνου τῶν Ὀθωμανῶν.

8. σ. 326 Παροιμίαι « Εἰς τὸν τρελλὸν καὶ λωβωμένον μόνον ὁ λάκκος ὅτι κάμει, ἤτοι εἰς τοὺς παντάπασιν μὴ δεχομένους θεραπεῖαν. Τὸ φεῖδι ἂν δὲν φάγῃ φεῖδι δράκος δὲν γίνεται = οἱ ἡγεμόνες ἂν δὲν ἐξολοθρεύσουν τοὺς ἐχθρούς των δὲν εἶναι ἀσφαλεῖς » κλπ.

869. — Θ 7. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ΄ φ. 200 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 2α Θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

2. φ. 12α Ὀπτασία φοβερὰ μοναχοῦ πάνυ ὠφέλιμος.

3. φ. 19α Βίος τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης.

4. φ. 45α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου, ἀββᾶ Γερασίμου καὶ περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

5. φ. 57α Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι.

6. φ. 72α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλία εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου καὶ περὶ κατανύξεως.

7. φ. 88α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ρωμαίου.

« Παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ καὶ ἐλάχιστοι Θεόφιλος, Σεργιος καὶ Γήϊνος ».

8. φ. 127α Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα παρὰ θεοῦ παντοκράτορος.

« Λίθος πεσὼν ἐξ οὐρανοῦ μετὰ κριῶν. »

9. φ. 139α Περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐρωτήσεις καὶ λύσεις.

« Τί δηλοῖ τὸ σήμαντρον ὅταν αὐτὸ σημαίνῃ. »

10. φ. 158α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ διηγήσεις.

11. φ. 166α Θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

« Ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀνατολῆς μοναστήριον ὑπῆρχεν ἐπονομαζόμενον ἡ Μεγάλη Ἀντίληψις. »

12. φ. 171α Περὶ Εὐτροπίου.

13. φ. 175α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ διηγήσεις.

14. φ. 179α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Παφνουτίου.

870. — Θ 8. Τυπικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη΄ φ. 180 κολοβ.

Τῆς ἐκκλησίας Τυπικὸν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων.

871. — Θ 9. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιθ΄ φ. 72 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Θηκαρᾶ ὕμνοι εὐχαριστήριοι καὶ δοξολογίαι καθ' ἑκάστην ᾠδὴν καὶ εἰς ἑκάστην ἡμέραν.

2. φ. 61α Λόγος περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων (ἀκέφαλος).

3. φ. 63α Ἰωάννου Χρυσοστόμου (;) ποίημα εἰς τὴν Θεοτόκον. « Ἀλλ' ὦ ἁγνὴ πανάχραντε παρθένε θεοτόκε. »

4. φ. 72α Εὐχὴ εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Γαβριήλ.

872. — Θ 10. Νικηφόρου Βλεμμύδου.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ΄ φ. 74.

1. φ. 1α Τοῦ μακαριωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδους ἐκλογή, στίχοι ἐκ τῆς Δαυιτικῆς βίβλου συλλεγεῖσα καὶ τεθεῖσα ἁρμοζόντως ἑκάστης ἑορτῆς.

2. φ. 52α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

873. — Θ 11. Εὐχαί.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη΄ φ. 64 κολοβ.

Εὐχαὶ κατανυκτικαὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ Θεὸν καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ πανυπέραγνον μητέρα ἃς ὀφείλεις λέγειν καθ' ἡμέραν κατ' ἔμπροσθεν τῶν σεπτῶν αὐτῶν εἰκόνων εἰ θέλεις τὸν μὲν εὑρεῖν ἵλεων καὶ εὐμενῆ ἐν τῇ φοβερᾷ αὐτοῦ κρίσει, τὴν δὲ μεσίτιν καὶ πρόμαχον εἰς ἃ ὡς ἄνθρωπος ἐφήμαρτες.

Εὐχὴ α΄ κατὰ ἀβ διὰ στίχων.

« Ἄχραντε πανάσπιλε σεμνὴ παρθένε
βασιλέα τέξασα θεὸν καὶ λόγον. »

874. — Θ 12. Προσκυνητάριον.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιζ' (1623) φ. 43.

Προσκυνητάριον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῖς ἀναγινώσκουσιν χαίρειν καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ τῆς ὁμιλίας καὶ διηγήσεως καὶ ἑρμηνείας περὶ τοῦ ἁγίου τόπου τῶν Ἱεροσολύμων ἤγουν τῆς ἐπαγγελίας.

Ἐν τέλει · « Τέλος τῆς ἐξηγήσεως καὶ ἑρμηνείας τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ αχκγ' (1623) ἐν μηνὶ Μαΐῳ ις'.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Καλλινίκου ἱερομονάχου πόνος ».

875. — Θ 13. Πέτρου Ἀθωνίτου βίος.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' (1708) φ. 45.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν καὶ ἅγιον ὄρος τοῦ Ἄθω. « Καὶ νὰ διηγῆταί τινας ἐγγράφως. »

Ἐν τέλει · « Χεὶρ καμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου καὶ Λαυριώτη 1708 ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 10 ».

876. — Θ 14. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 262 ἀκέφ.

1. φ. 1α Χρησμοὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.
2. φ. 8α Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
3. φ. 14α Τροπάρια ἑσπερινοῦ καὶ Αἴνων εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
4. φ. 18α Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.
5. φ. 24α Εἱρμολόγιον σὺν θεῷ περιέχον τοὺς ἅπαντας εἱρμούς.
6. φ. 137α Μανουὴλ ἱεροδιακόνου καὶ μεγάλου Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (περὶ συγγενείας ἐξ αἵματος ἐξ ἀγχιστείας, ἐκ τριγενείας, ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος υἱοθεσίας) ἔκθεσις ἁπλουστέρα τε καὶ συντομωτέρα συντεθεῖσα.
7. φ. 156 Συναξάριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.
8. φ. 163α Διήγησις ὠφέλιμος γεωργοῦ τινος Μετρίου λεγομένου.
9. φ. 168α Συναξάριον τῶν ἁγίων πέντε κανονικῶν ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῶν ἀναιρεθέντων, Θέκλας, Μαριάμνης, Μάρθας, Μαρίας καὶ Ἐνναθᾶ (Ἰουνίου θ').
« Ἐν ταῖς ἡμέραις Σαβὼρ βασιλέως Περσῶν ».
10. φ. 174α Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν πόλει Καρταγένῃ.
11. φ. 176α Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης διήγησις περὶ μελλούσης κρίσεως καὶ τῶν ἐπὶ γῆς κολάσεων.
12. φ. 180α Βίος τοῦ ὁσίου Δονάτου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων.
« Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. »
13. φ. 184α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
14. φ. 192α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.
15. φ. 207α Βίος τοῦ ἁγίου Νικολάου.
16. φ. 214α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν εἰς τοὺς ἐσχάτους καιροὺς ἀκριβοῦς ἀποδείξεως (χρησμοί).
17. φ. 260α Ἐρωταποκρίσεις εἴς τινας ψαλμοὺς τοῦ Δαυΐδ.
18. φ. 262α Στίχοι τῶν ἁγίων Θεοφανείων λεγόμενοι πρὸς τὸ « σήμερον τὰ Φῶτα ».

« Ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὁ Πρόδρομος ἦλθε νὰ βαπτίσῃ τὸν Κύριον. Βάπτισμα καινὸν ὑποδέχεται ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
Ἐν τέλει · Δημητρίου τάλανος μέμνησο θύτα
« ὅταν τὴν θείαν ἐκτελεῖς λειτουργίαν.
Ἐν φ. 257 α « Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη · αὐξηθεὶς δ ὑπ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ πάλιν θηρίον ἔσται — ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται ».

877. — Θ 15. Κανόνες ἀποστολικοί.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιθ' (1824) σελ. 222.

Κανόνες ἀποστολικοὶ (μετὰ σχολίων καὶ ἑρμηνείας).

Ἐν τέλει · « 1824 Ἀπριλίου 6 ἐτελειώθησαν οἱ κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῇ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου ».

878. — Θ 16. Γραμματική.

Χαρτ. 17 × 12 αἰῶν. ιθ' φ. 223.

Συλλογὴ διαφόρων κανόνων (τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ · πλουσιωτάτη καὶ μελέτης ἀξία ἡ τῶν κανόνων τούτων συλλογή).

879. — Θ 17. Βίος Ἀνδρέου Σαλοῦ.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις' φ. 132 ἀκέφ. κολοβ.

Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ καὶ Ἐπιφανίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ.

880. — Θ 18. Λόγος.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 63 ἀκέφ.

Ἀδήλου λόγος περὶ προνοίας.

881. — Θ 19. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιδ' (1332) φ. 297 ἀκέφ.

1. φ. 1α Λόγος ἀσκητικὸς πρὸς παραίνεσιν.
2. φ. 21α Περὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλήμονος λόγος πάνυ ὠφέλιμος.
3. φ. 34α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ παραινέσεις ἀσκητικαί.
« Ἀγαπητὲ πρόσεχε σεαυτῷ μή ποτέ σε διδάξῃ ὁ ὄφις ».
4. φ. 43α Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (ἦχος πλ. α' πρὸς τὸ « τῷ Σωτῆρι Θεῷ »).
5. φ. 46α Στιχηρὰ διάφορα.
6. φ. 47α Ἀκολουθία ἐπὶ ἐνοχλήσει αἰσχρῶν καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν.
7. φ. 48α Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ πυρώσει σαρκός.
8. φ. 49α Ἀκολουθία εἰς ἐνυπνιασμὸν τῆς ῥεύσεως.
9. φ. 50α Κανὼν τριαδικὸς εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν (ἦχος πλ. δ').
10. φ. 54α Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια.
11. φ. 58α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Ὡρολογίου.
12. φ. 139α Οἱ Μακαρισμοὶ ὅλων τῶν ἤχων.
13. φ. 177α Ἀπολυτικοκοντάκια τῆς Ἑβδομάδος.
14. φ. 183α Παραίνεσις γεροντική.
15. φ. 186α Ἀρχὴ τοῦ Μεσονυκτικοῦ τοῦ Σαββάτου.
16. φ. 194α Ἐκ τοῦ Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Λόγος.
17. φ. 199α Γεροντικόν.
18. φ. 218α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον (Ἦχος πλ. δ'. ὡς ἐν ἠπείρῳ).
19. φ. 221α Κατηχήσεις ἀσκητικαί.
20. φ. 228α Ἡ μικρὰ παράκλησις.
21. φ. 231α Ἕτερος κανὼν παρακλητικὸς Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Μαυρόποδος] οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « Παναγία πρόσδεξαι τὸν Ἰωάννου θρῆνον ».
22. φ. 234α Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς ἀποστόλους (ἦχος πλ. δ' Κύματι θαλάσσης) καὶ ἕτερος εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.
23. φ. 242 Στιχηρὰ προσόμοια καθ' ἡμέραν, καὶ ἕτερα τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
24. φ. 257α Εὐχαὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
25. φ. 263α Στίχοι κατανυκτικοὶ τοῦ Μεταφραστοῦ κατὰ ἀβ « Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα ἀπὸ καρδίας πόνους ».
26. φ. 264 Γεροντικόν.
27. φ. 265 Κανὼν εἰς τὸν Πρόδρομον (ἦχος β' ἐν βυθῷ κατέστρωσε) ἕτερος σταυρώσιμος (ἦχος δ' Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον).
28. φ. 273α Τάξις γινομένη εἰς τὸ γεῦμα καὶ εἰς τὸ δεῖπνον ἐν τοῖς κοινοβίοις.
29. φ. 274α Κοντάκια διάφορα.
30. φ. 275α Κανόνες τινὲς τῶν ἁγίων Συνόδων καὶ πατέρων.
31. φ. 276α Ἀκολουθία εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν περὶ νήψεως.
32. φ. 280α Παραίνεσις τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.
« Ἀγαπητὲ ἀδελφὲ εἰπέ μοι τίνος χάριν νίπτεις τὸ πρόσωπόν σου, πάντως ἵνα τῷ πλησίον σου ἀρέσῃς ».
33. φ. 281 Περικοπαὶ Ἀποστόλων καὶ εὐαγγελίων τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
34. φ. 290 Γεροντικόν.
35. φ. 291 Κύκλοι ἡλίου καὶ σελήνης.

Ἐν φ. 296 β « Βιβλίον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς παντανάσσης μετοχίου τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου · ἀνετέθη καὶ ἐπεδόθη ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς παντανάσσης ἡ βίβλος αὕτη παρ' ἐμοῦ Ἰὼβ μοναχοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας Δημητρίου καὶ Ἄννης καὶ ἐμοῦ καὶ εἰς μνημόσυνον αὐτῶν τε καὶ ἐμοῦ. Ἐπληρώθη δὲ ἐν ἔτει ϛωμ (1332) ἰνδ. ιε'.
Ἐν τέλει · « Θεόφιλε μέμνησο κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Γενναδίου γραφέως ἐν ταῖς προσευχαῖς σου ».

882. — Θ 20. Ἐξορκισμοί.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1735) φ. 218 ἀκέφ.

Ἐξορκισμοὶ κατὰ τῶν δαιμονώντων.
1. φ. 1α Τίνι τρόπῳ δεῖ ὁρκίζειν — Ἑρμηνεία εἰς σεληνιασμόν — Εὐχὴ πρὸς σεληνιαζόμενον — Περὶ τῶν δαιμονόντων — Πῶς γνωρίζεται ὁ δαιμονῶν — Τίνι τρόπῳ ἐξέρχονται — Τίνα ποιοῦσι κατὰ τοῦ ἐξορκίζοντος — Ἀκολουθία τοῦ ἐξορκισμοῦ — εὐχαὶ ἐξορκιστικαί — Πρὸς λύσιν μαγείων — Ἀφορκισμὸς Ἰωάννου Χρυσοστόμου πρὸς δαιμονῶντας (φ. 105) — Ἀφορκισμὸς Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ ἐπὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων (φ. 114α) — Ἑρμηνεία περὶ ὅταν εὑρεθῇ νεκρὸς λεγόμενος παρ' ἡμῶν καταχθόνιον, ἤγουν βουρκόλακας τί ὀφείλει περὶ τούτου ποιῆσαι (φ. 129-136) — Ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων καὶ ἑκάστην ἀσθένειαν (φ. 136-141) — Ἐξορκισμοὶ Ἰωάννου Χρυσοστόμου (φ. 141-144).
2. φ. 145α Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Μοδέστου καὶ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ Συνάδων.
3. φ. 145 Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
4. φ. 160 Εὐχαὶ ἐπὶ εὐλογήσει σταφυλῶν, οἴνου, εἰς κατάρτισιν πλοίου, ἐπὶ ἐκδημίᾳ πλοίου, εἰς ἀμπελῶνα, εἰς χωράφιον καὶ εἰς κῆπον, καὶ ἄλλαι εἰς διαφόρους περιστάσεις, ἐν αἷς δύο Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου (φ. 188-194).
5. φ. 218α Δέησις εἰς τὸν ἅγιον ἱεράρχην Μιχαήλ.

Ἐν τέλει « αψλε (1735) Ἰουλίου ιη' ».

883. — Θ 21. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 143 ἀκέφ.

1. φ. 1α Θηκαρᾶ ὕμνοι.
2. φ. 39 Χαιρετισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (Κανών) ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως

Θεοδώρου τοῦ Λασκάρεως (ἦχος α´ Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά · « Χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν παρθενομῆτορ ἄχραντε »).

3. φ. 48 Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος.

4. φ. 52 Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι εἰς τὰς ὥρας καὶ εἰς τὸν ἑσπερινόν.

5. φ. 137α Τροπάρια εἰς τοὺς ἁγίους ἑκάστου μηνός.

884. — Θ 22. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 13 × 10 αἰῶν. ιη´ φ. 45 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου ἀγγελικοῦ σχήματος.

885. — Θ 23. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη´ φ. 281 ἀκέφ.

1. φ. 1-278 Θηκαρᾶ μοναχοῦ ὕμνοι καὶ εὐχαί.

2. φ. 278 Ἰωάννου Χρυσοστόμου εὐχαὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

3. φ. 281β Περὶ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χρόνων ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

886. — * Θ 24. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις´ φ. 133.

1. φ. 1α Μεθοδίου πατριάρχου Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (ἦχος πλ. β´ ὡς ἐν ἠπείρῳ · « Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ρυπαρόν »).

2. φ. 9α Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως · Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἀνελθὼν ἐν τῷ Κελλίῳ σου ὀφείλεις ἀλάσσειν ἱμάτια καθαρά. Εἶθ´ οὕτως ψάλλων τὰς ὥρας ἄρχεσθαι οὕτως μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ συντετριμμένης καρδίας ποίησον στίχον « ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με » καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, Νικηφόρου Βλεμύδου, Ἰωαννικίου, Χρυσοστόμου, Ἐφραίμ, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Νίκωνος, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, τοῦ ὁσίου Παύλου, Ἀντιόχου τοῦ συγγραφέως τῆς Πανδέκτου, Εὐστρατίου, ἀββᾶ Ἰσαάκ, Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας πρὸς τὴν πανάχραντον δέσποιναν Θεοτόκον, καὶ Δωροθέου εἰς τὴν Θεοτόκον.

3. φ. 40α Εὐχαὶ λεγόμεναι τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

4. φ. 49α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ Λόγος κατανυκτικός.

« Δεῦτε ἀγαπητοὶ δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοὶ τὸ ἐκλεκτὸν ποίμνιον ».

5. φ. 73α Διήγησις · περὶ ἀναχωρητοῦ τινος ὅπως ἐπλάνησεν αὐτὸν ὁ διάβολος.

6. φ. 79α Περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.

7. φ. 84α Περὶ τῆς γυναικὸς χριστιανῆς οὔσης ἐβάπτισε τὸν ἕλληνα ἄνδρα της.

8. φ. 86α Περὶ τοῦ πραγματευτοῦ ὅπου ἐναυάγησε τὸ πλοῖον ἐν τῇ θαλάσσῃ.

9. φ. 88α Περὶ τοῦ ἀντιφωνητοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἤγουν τοῦ Χριστοῦ.

10. φ. 90α Περὶ τοῦ ἀσκητοῦ ὅπου ἠβουλήθη ὁ διάβολος πειράξαι αὐτόν.

11. φ. 93α Ἀποκάλυψις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου περὶ τοῦ πῶς εἶδε τὰς κολάσεις τῶν ἁμαρτωλῶν.

12. φ. 100α Διήγησις τῆς ἁγίας βαπτίσεως, πῶς ἐβάπτισαν τὸ τοῦ ἑβραίου παιδίον οἱ τῶν χριστιανῶν παῖδες.

13. φ. 103α Ἰωάννου τῆς Κλίμακος περὶ τῆς παμφήμου καὶ δεσποίνης πονηρᾶς γαστρός.

14. φ. 107α Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

15. φ. 113α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

16. φ. 123α Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ μοναχοῦ τινος πλανηθέντος ὑπὸ τῶν δαιμόνων.

17. φ. 126 Περὶ προχειρίσεων καὶ ἐξουσιῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων καὶ παντὸς ὑπερέχοντος ἃς ἐνεργεῖ ὁ Θεὸς ὡς καρδιογνώστης.

18. φ. 127α Περὶ ἱερέων (διήγησις).

19. φ. 129α Ὅτι ἐξ ἀνάγκης βαπτίζει καὶ ὁ κοσμικός.

20. φ. 130α Περὶ τοῦ θέλοντος νὰ μεταλάβῃ ὅτι νὰ μὴ συνευρεθῇ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ποίας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος νὰ φυλάγηται.

21. φ. 131α Ἱστορία θαυμαστὴ εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἔδραμεν ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐξομολόγησιν πῶς ἐσυγχωρήθη παρὰ Θεοῦ · ἐκ τοῦ πατερικοῦ θαυμαστόν.

887. — Θ 25. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν ις´ φ. 192.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου (ἐν ᾗ καὶ ἕτερος κανὼν (φ. 32) εἰς τὴν Θεοτόκον ἦχος δ´ Ἀνοίξω τό στόμα μου · « Χαρὰν ἡ κυήσασα χαῖρε παρθένε θεόνυμφε ».

2. φ. 40α Ἀκολουθία εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

3. φ. 50α Στιχηρὰ προσόμοια κατανυκτικά.

4. φ. 52α Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Μαυρόποδος] κανὼν εἰς τὸν φύλακα ἄγγελον τῆς ψυχῆς · οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « τὸν ἄγγελον μέλπω σε τὸν φύλακά μου » · ἦχος πλ. δ´.

5. φ. 66α Τροπάρια κατανυκτικὰ εἰς πάντας τοὺς ἤχους.

6. φ. 82α Τροπάρια ἀναστάσιμα κατ´ ἦχον, ἅτινα λέγονται τῇ Κυριακῇ ἐν ταῖς ὥραις καὶ εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον.

7. φ. 89α Ἕτερα Ἀπολυτίκια Θεοτοκία κατ' ἦχον ἅπερ ψάλλονται τῇ ἑβδομάδι ὅλῃ.
8. φ. 95α Ἕτερα κατ' ἦχον Θεοτοκία. λέγονται καὶ ἐν ταῖς δόξαις τῶν Ἰδιομέλων.
9. φ. 126α Τὸ α' ἑωθινὸν καὶ Ἐξαποστειλάριον.
10. φ. 131α Ἀκολουθία ὅταν ἐνυπνιασθῇ τις.
11. φ. 140α Ἀκολουθία ἐπὶ ὀχλήσει πονηρῶν καὶ αἰσχρῶν λογισμῶν.
12. φ. 149α Εὐχαὶ διάφοροι.
13. φ. 189α Τυπικὸν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν ὡρῶν.

Ἐν φ. 190 α « 1744 Μαΐου 24 ἐδώσαμεν πουγγήα 12 καὶ ἐκάμαμεν καὶ χάρτζη ἄλλα 3 ».
Ἐν φ. 190 β « Διὰ τὴν μεγάλην θαλασσοταραχὴν ἥτις ἐγένετο τὸ 1744 Ἰανουαρίου ιη' εἰς τὰς ἕξ ὥρας τῆς ἡμέρας ἐπῆρεν ἀέρας καὶ ξυμερόνοντας εἰς τὰς 11 ὥρας μεσανύκτου ἐπάτησε τὸν ἀρσανᾶ καὶ ἐτζάκησεν ταῖς πόρταις καὶ τὰ σίδηρα καὶ ἐπῆρε τρεῖς βάρκαις ἀπὸ μέσα καὶ ἔβγαλε καὶ δύο φαλάγγια ἀπὸ μέσα · καὶ νὰ εἴχαμεν καὶ τὰ μεγάλα καΐκια θὰ τὰ ἔπερνε καὶ ἐκεῖνα. ἐτζάκησε καὶ τοῦ μικροῦ ἀρσανᾶ τὴν πόρτα τὸ ἕνα κανάτι ὅμως · ἔπεσεν ἡ μία βάρκα δίπλα καὶ δὲν ἐπῆρε καμίαν · εἴχαμε καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν σκάλα τοῦ σιταροσπητίου ἄλλη μία τὴν ἐπῆρε καὶ ἐκείνην · ἐπάτησε καὶ τὴν πέρα μερέαν τοῦ ἀρσανᾶ ἀπὸ πάνω καὶ ἐπῆρε καὶ τὰ φαλάγγια καὶ δύο βάρκες ὅπου ἔγειναν ὅλαις ἕξ · καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ ἄλλην φοράν · ἀμὴ ἐβάσταξαν ἡ φουρτοῦνες ἀπὸ τὰς 22 τοῦ Δεκεμβρίου ἕως τὰς.... καὶ χιόνα πολλὰ ἔκαμεν · ταῦτα δὲ ἐνθύμησιν τῶν μεταγενεστέρων Νικηφόρος ».

888. — Θ 26. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις' φ. 168 ἀκέφ. κολοβ.

Εὐχολόγιον περιέχον τὰς ἀνηκούσας αὐτῷ εὐχάς.

889. — Θ 27. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 59.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.
« Ξένον μυστήριον καὶ παράδοξον ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὅπου ἔδοξε καὶ ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ Ἀντωνίῳ γράψαι ἐκεῖνο ὅπου ἐκατάλαβα ».
2. φ. 24α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου.
3. φ. 34α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

890. — Θ 28. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 198.

Εὐχολόγιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν ἐξορκισμῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν.

891. — Θ 29. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ις' φ. 119 ἀκέφ. κολοβ.

Ἰατροσόφιον ἐν γλώσσῃ ἁπλῇ.
Περὶ τὰ στοιχεῖα ὅπου γίνεται ὁ ἄνθρωπος — Περὶ τοῦ πῶς γίνεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν κοιλίαν τῆς γυναικὸς καὶ ποῖον μέλος γίνεται πρῶτον — Περὶ γυναικῶν ὅπου δὲν κάνουν παιδιὰ ἀπὸ τί εἶναι τὸ ἐμπόδιον — Περὶ τοῦ πῶς ὁμοιάζουν τὰ παιδιὰ ἄλλα τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλα τῆς μητρός — Περὶ τοῦ ποῖον μέρος τοῦ κορμιοῦ κατοικεῖ ἡ ψυχή — Περὶ γυναικὸς ὅπου κάμνει ἀγόρι παιδί — Περὶ ἀνθρώπου ἀσθενῆ νὰ ἰδῇς ζῇ ἢ ἀποθάνει — Περὶ γυναικὸς ποῦ νὰ κάμῃ παιδί — Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ σταθοῦν τὰ ἔμμηνα αὐτῆς, ἢ ὅταν γεννήσῃ χαθῇ τὸ γάλα της — Περὶ κεφαλῆς ὅπου ἔχει νουσλὰ καὶ δίδει πόνον εἰς τὰ μάτια — Ὅταν πονῇ ἡ ράχη τοῦ ἀνθρώπου — Περὶ ὕπνου καὶ εἰς καρδίαν — Περὶ μίσους ἀνδρογύνου — Περὶ πόνων τῶν ὀφθαλμῶν — Περὶ πόνων σικότου περιέχον σκωλίκια — Περὶ πόνου λεμοῦ — Νὰ μὴ διψᾷ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν στράταν — Περὶ κάψιμον — Περὶ σφάκτου — Περὶ ὅταν τρέχῃ αἷμα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ἀνθρώπου — Περὶ δυσεντερίας, ἀνορεξίας, κιτρινάδας — Περὶ κοιλίαν τρέχουσαν ξίσματα — Περὶ πόνου καρδίας — Περὶ κεφαλόπονον — Περὶ νὰ γιατρεύῃς σπλῆνα — Περὶ ὅταν ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος πέτραν εἰς τὴν κοιλίαν — Περὶ τοῦ ὅπου κατουρίεται τὴν νύκτα — Περὶ ὅταν πριστῇ τὸ κορμὶ τοῦ ἀνθρώπου — Περὶ ὅταν τρέχῃ τὸ δάκρυον νὰ τὸ σταματήσῃς — Περὶ ὅταν βρωμεῖ τὸ στόμα τοῦ ἀνθρώπου — Περὶ τζάκισμα χειρὸς ἢ ποδός — Περὶ θερμασίαν — Περὶ φαρμακωμένου ἀνθρώπου κτλ.

Ἐν φ. 32 β « Ἰατροσόφιον λελεγμένον ἀπὸ πολλῶν ἰατρῶν Ἱπποκράτους, Γαληνοῦ καὶ Μελετίου μοναχοῦ καὶ ἄλλων πολλῶν ἰατρῶν. Ἐν φ. 63 « Προσευχὴ τοῦ ὀρθοδοξοτάτου βασιλέως Κωνσταντίνου ». Ἐν φ. 67 Περὶ κύκλου σελήνης ἡλίου κλπ. τινὰ περὶ γεωμετρίας καὶ περὶ κατασκευῆς χρωμάτων.

892. — Θ 30. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις' φ. 149.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Εὐχολογίου περιέχον τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν.

893. — Θ 31. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ις' φ. 319 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

894. — Θ 32. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ις' φ. 397.

Ἀνθολόγιον περιέχον τὰς Ἀκολουθίας τῶν ιβ' μηνῶν· Ἐν αὐτῷ πολλὰ Προσόμοια καὶ Κανόνες μὴ ἀπαντῶντες ἐν τοῖς ἐντύποις Μηναίοις.

Ἐν φ. 117 β Γνωμικὰ κατὰ ἀβ
« Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενητείαν ποιοῦ.
Βίον εὐκλεῆ κοινόβιον λογίζου.
Γαστέρα γλῶτταν ὀφθαλμοὺς παιδαγώγει.
Δούλευσον καλῶς καὶ καλῶς δουλευθήσει.
Ἔχε τοὺς πρὸ σοῦ ὡς ἀγγέλους Κυρίου.
Ζήλου τὰ καλὰ τὰ δὲ κακὰ ἐκτρέπου ».
Ἐν τέλει· « Ἐτοῦτο τὸ παρὼν καὶ ἅγιον καὶ τίμιον καλὸν Ἀνθολόγιον ὑπάρχει καμοῦ ἐλαχίστου ἱερομονάχου Ἰγνατίου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Εὐρήπου ἐκ τῆς Ἀθωνικῆς Λαύρας ».

895. — *Θ 33. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 252.

Μηναῖον Αὐγούστου (μετὰ Συναξαρίων). Περιέχει καὶ τινας Κανόνας μὴ εὑρισκομένους ἐν τῷ ἐντύπῳ Μηναίῳ.

Ἐν τέλει· « Εὔχεσθαι τῷ γράψαντι ἁμαρτωλῷ Ἀνδρέᾳ ».

896. — Θ 34. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις' φ. 296.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου (μετὰ Συναξαρίων).

897. — Θ 35. Παρακλητική.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 289 ἀκέφ. κολοβ.

Παρακλητικὴ (περιέχουσα πολλοὺς Κανόνας μὴ ἀπαντῶντας ἐν ταῖς ἐντύποις).

898. — Θ 36. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' (1706) φ. 298.

Βίβλος κατ' ἦχον τῇ Θεοῦ γεννητρίᾳ
πρεσβευτικὰς ᾄδουσι τὰς μελουργίας.

Κανόνες παρακλητικοὶ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις (πολλοὶ Κανόνες παρὰ διαφόρων ποιητῶν).

Ἐν τέλει· « Νῦν ὀγδοὰς ἔδειξεν ἤχων ἑπτάκις.
τὴν μητέρα ἄνανδρον εὐλογοῦσα παρθένον.
Τῆς Θεοτόκου τὸ δῶρον καὶ Ἰωνᾶ πόνος.
Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψς' (1706) κατὰ μῆνα Μάρτιον.
Δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ ».

899. — Θ 37. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ις' φ. 357.

1. φ. 1α Θεοτοκάριον ἤτοι κανόνες παρακλητικοὶ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.
2. φ. 221α Παρακλητικὴ (περιέχει μόνον τὰ ἀναστάσιμα).
3. φ. 251α Τὰ ια' ἑωθινα'.

Ἐν τέλει· « Πάντες οἱ μελετῶντες μὴ βουληθῆτε τὸν γράψαντα τοῦτο κατηγορῆσαι, ὡς τὰ γράμματα οὐχ ὁμοιάζουν, μηδ' εἴπητε ποῖ μικρὰ μὲν βλέπομεν, ποῖ δὲ μεγάλα· καυτὸ κἀγὼ λέγω οὕτως ὑπάρχει· ὅτι καθ' ἡμέραν γὰρ οὐκ ἔγραφ' ὧδε, ἀλλ' ὁ πότε μὲν ἄλλα ἄλλοτε δ' ἄλλα· κ' ἐν χειροῖν οὐκ ἐκράτουν τουτὶ μόνον, ἀλλ' ὁ ποτ' εὐκαίρουν τότ' ἐπεχείρουν· κ' ἀπὸ τῆς μακρότητος τῶν ἡμερῶν γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ πότε τοῦτ' ἠρχησάμην· ἀλλ' ὁ πότ' ἐτέλεσα οἶδα καὶ γράφω· εἰκάδη τε καὶ τετάρτη τοῦ Ἰουνίου καὶ ἡμέρα τρίτη ἐτελεσάμην· Γράμματα κεφάλεα ἐποίησα ἅμα· ὅμως ἱκετεύω Θεῷ καὶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἀναγνόντας δῶτε συγγνώμην ἐμοὶ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλαχίστῳ καὶ παρεπιδήμῳ τε τῶν ἀποστόλων ᾧ καλεῖται τοὔνομα καὶ πίκλην Πουλίτζης εἴπερ παρεσφάλοιμεν ἔκ τινος τύχης· Ἄνθρωποι μὴ κρίνετε βροτὸς κἀγὼ δὲ καὶ σφαλμάτων πέπλησμαι ἄχρι σφονδήλου· σύγγνωτε τοίνυν ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἵνα θεῖον ἵλεων εὕροιμεν πάντες ἐν τῇ φοβερᾷ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ ».

900. — Θ 38. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' (1312) φ. 183 ἀκέφ.

Μηναῖον Φεβρουαρίου (περιέχει ἱκανὰ προσόμοια καὶ Κανόνας μὴ ἀπαντῶντας ἐν τοῖς ἐντύποις).

Ἐν τέλει· « Θεὸν ἱλεούμενοι ὅσιοι πατέρες ἐλαχίστου μέμνησθε Ἰγνατίου τοῦ γεγραφότος ἔτους ςωκ (1312) ἰνδ. ι' ».

901. — Θ 39. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 260 κολοβ.

Πεντηκοστάριον (περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν πρὸς τούτοις δὲ καὶ τριῴδια τοῦ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πατέρων).

902. — Θ 40. Ὀκτάηχος.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιθ' φ. 187.

1. φ. 1α Ὀκτάηχος.
2. φ. 178α Τὰ ιά ἑωθινά.

903. — Θ 41. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις' (1539) φ. 367.

Πεντηκοστάριον (μετὰ Συναξαρίων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς ἑορτάς).

Ἐν τέλει·

« Τῷ συμπεραστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις
δόξαν δῶμεν ἅπαντες βρότειον γένος
σὺν ἀγγέλων τάγμασιν ἀπιλληθέντες.
Χεὶρ τελειοῖ Νικοδήμου δὲ θύτου
ἐν μονασταῖς πέλοντος ἀγρείου δούλου.
Χριστὲ σωτὴρ δόξα σοι εἰς τοὺς αἰῶνας.
ἐν ἑπτάκις δὲ χιλιοστῷ τῷ χρόνῳ
τεσσαρακοστῷ ἑβδόμῳ τοῦδε
πλάσεως Ἀδὰμ μέχρι τοῦ δεῦρο
μηνὸς Δεκεμβρίου τε ἑβδόμη πέλει
Ἀμβροσίου δ' ἔφερε μνήμην ποιμένος
Μεδιολάνων Σικελίας ἁπάσης.
ὦ Χριστέ μου δόξα σοι εἰς τοὺς αἰῶνας ».

904. — Θ 42. Μηναῖον.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιζ' (1631) φ. 370.

Μηναῖον Νοεμβρίου (μετὰ πολλῶν Κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις).

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη χειρὶ οἰκτροῦ Ραφαὴλ ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζρλθ' (1631) ὀκτωβρίου ιγ' ».

905. — Θ 43. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 315 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Ἰουνίου. Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (μετὰ πολλῶν Κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις).

906. — Θ 44. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιε' (1426) φ. 312.

Μηναῖον Ἰουνίου (μετὰ πολλῶν Κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις).

Ἐν τέλει· « Ετελειώθη ἐν ἔτει ϛϡλδ' (1426) ἰουνίου κ' ἰνδικτιῶνος δ' ἡμέρα ε' θεοῦ χάριτι καὶ χειρὶ Φιλοθέου. Δόξα σοι ἁγία τριὰς ἕνεκα πάντων ἀμήν ».

907. — Θ 45. Παρακλητική.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιϛ' φ. 333.

1. φ. 1α Τὰ ιά ἑωθινὰ ποίημα Λέοντος τοῦ σοφοῦ.
2. φ. 6 Παρακλητικὴ (μετὰ Κανόνων ἱκανῶν εἰς τὴν Θεοτόκον ἰδίως τοῦ Μητροφάνους καὶ Ἰωσήφ).

Ἐν τέλει· « Γρηγόριος τοῦ Κυπρέου ἁμαρτωλὸς τάχα καὶ Λαυριώτης ὅπου τὸ ἔγραψε τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ εὔχε ὑπὲρ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτημάτων καὶ ὁ Θεὸς συγχωρήσει πάντας ὑμᾶς ».

908. — Θ 46. Παρακλητική.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιϛ' φ. 608 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Παρακλητικὴ (ἔχουσα πλήρη ἀκολουθίαν μόνον τὰς Κυριακάς, τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας μόνον Στιχηρὰ ἑσπέρια ποίημα Παύλου Ἀμορίου, ἀπόστιχα, καθίσματα τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόστιχα τῶν Αἴνων).
2. φ. 165α Οἱ Μακαρισμοὶ τῶν η' ἤχων.
3. φ. 181β Περικοπαὶ ἀποστολικαὶ καὶ εὐαγγελικαὶ εἰς τοὺς ἁγίους.
4. φ. 361 Ψαλτήριον (πλῆρες).
5. φ. 482α Μηνολόγιον σὺν Θεῷ περιέχον ἀπολυτικοντάκια τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῶν ἑορτῶν.
6. φ. 519α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
7. φ. 529α Κανόνες ἱκετήριοι εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτοκον (2) καὶ εἰς τὸν Χριστὸν (3) ὧν ὁ εἷς Παύλου μοναχοῦ φέρων ἀκροστιχίδα « σῶσόν με Χριστὲ ὡς θέλεις κἂν μὴ θέλω » Ἦχος πλ. β' μετ' αὐτοὺς ἕτεροι (5) Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
8. φ. 553α Γνωμικὰ πατέρων.

Τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον φύλλον τοῦ Κώδ. παλίμψηστα τοῦ ε' αἰῶνος περιέχοντα ὕμνους τριαδικούς.

909. — Θ 47. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιϛ' φ. 264 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Νοεμβρίου (μετὰ Συναξαρίων).

910. — Θ 48. Παρακλητική.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1695) φ. 189.

Παρακλητικὴ περιέχουσα τὰ κατανυκτικὰ καθημερινά, τὰ ἑσπέρια ἤγουν τὰ ἀπόστιχα, τὰ Καθίσματα, τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἴνων καὶ τοὺς καθ' ἡμέραν Μακαρισμούς.

Ἐν τέλει· « Ἔτους ζργ' (1695) ἐν μηνὶ σεπτεμβρίῳ. Θεοῦ τὸ πᾶν, ἡ χεὶρ ἐργαλεῖον, ὁ κινῶν αὐτός ἐστιν ».

911. — Θ 49. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιϛ' (1538) φ. 298.

Μηναῖον Φεβρουαρίου (μετὰ Συναξαρίων καὶ πολλῶν Στιχηρῶν καὶ τινων Κανόνων μὴ κειμένων ἐν τοῖς ἐντύποις).

Ἐν τέλει· « Τέλος σὺν θεῷ ἐπὶ ἔτους ζμϛ' (1538) διὰ δὲ χειρὸς Ματθαίου ἁμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου.... »

912. — Θ 50. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' (1456) φ. 207 κολοβ.

Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

Ἐν τέλει· « Ἐτελειώθη ὁ παρὼν μὴν ὀκτώβριος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωσὴφ ἱερομονάχου τάχα καὶ πνευματικοῦ καὶ ἡγουμένου μονῆς τῆς Ὁδηγητρίας καὶ μὴ μέμφεσθε τὴν σκαμβότητα καὶ ἀκουσίαν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων· καὶ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν ὑπάρχει τὸ αἴτιον· διὰ τὸ ὑγειῶς μὴ ἔχων τὸ φῶς· μᾶλλον δὲ εὔχεσθε πρὸς Κύριον ὅπως ἵλεων αὐτὸν εὕρω ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Ἐτελειώθη δὲ ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ λα' ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ἔτει ϛϡξδ' (1456) ἰνδ. δ' ».

913. — Θ 51. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 191 ἀκέφ.

Μηναῖον Μαρτίου (μετὰ πολλῶν ἀνεκδότων κανόνων καὶ ἀκολουθιῶν).

Ἐν τέλει· « Ἐκ νήσου Σύμης Ματθαίου χεὶρ ὑπῆρχεν οὗ εἰδὼν ὧν καὶ πανη ἰδειότης πλῆστος ὑπάρχων σφάλμασιν καὶ αἰτῶ τὴν συγγνώμην ».

914. — Θ 52. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 151.

Ἀκολουθία τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Ἑβδομάδος· Ἐν φ. 146 εὕρηνται τὰ Συναξάρια ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τοῦ μεγάλου Σαββάτου « ταῦτα συνετμήθησαν παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀμαθοῦς Κυρίλλου προηγουμένου τῆς μεγίστης Λαύρας » (φ. 151α).

Ἐν φ. 145 β « Φήμη τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ· Σώσει Χριστὸς ὁ Θεὸς τὸν πανοσιώτατον πατέρα ἡμῶν καὶ ἅγιον καθηγούμενον τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας Κύριον (τόνδε) ἱερομόναχον σὺν πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι. Κύριε φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη ».

Λείψανον καὶ τοῦτο τῶν χρόνων τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, καθ' οὓς κατὰ τὰς μεγάλας ὥρας τῆς μεγάλης Παρασκευῆς καὶ δὴ μετὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐπολυχρόνιζον τοὺς βασιλεῖς εἰσερχομένους ἐν τῷ ναῷ· περὶ τούτου ἴδ. Σωφρονίου Μητροπολίτου πρ. Λεοντοπόλεως « Ὁ βασιλικὸς πολυχρονισμός » Ἐν Γρηγορίῳ Παλαμᾷ τομ. Α σελ. 473.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα μεμβρ. τοῦ ϛ' αἰῶνος δίστηλα περιέχοντα περικοπὰς ἀποστόλων καὶ μηνολόγιον καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὴν ὑπογραφὴν « Ἱερεμίας ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης » ὑπὸ χειρὸς νεωτέρας.

915. — Θ 53. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' (1425) φ. 205 ἀκέφ.

Μηναῖον Φεβρουαρίου (μετὰ Συναξαρίων καὶ τινων Κανόνων ἀνεκδότων).

Ἐν τέλει· « Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις· ἔτος ϛϡλγ' (1425) μηνὶ Μαρτίῳ κγ' ».

916. — Θ 54. Ἰδιόμελα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 257 ἀκέφ.

Περιέχει τὰ Δοξαστικὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, τῶν ἀποστίχων καὶ τῶν Αἴνων, ὡς καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ· εὕρηνται δὲ πλεῖστα Ἰδιόμελα μὴ ὑπάρχοντα ἐν τοῖς ἐντύποις Μηναίοις.

917. — Θ 55. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 143.

1. φ. 1α Ψαλτήριον (μετὰ τῶν ἐννέα ᾠδῶν).
2. φ. 86α Αἱ ὧραι καὶ τὰ μεσώρια αὐτῶν.
3. φ. 94 Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ἀποδείπνου.
4. φ. 102 Ἀκολουθία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ψαλμῳδίας τε καὶ συνάξεως τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

918. — Θ 56. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιϛ' (1561) φ. 144.

Τὰ καθ' ἡμέραν κατανυκτικὰ προσόμοια τῆς Παρακλητικῆς, Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑβδομάδος (φ. 68β), Ἀκολουθίαι, εἰς ἕνα ἀπόστολον (φ. 70), εἰς ἀποστόλους (φ. 73β), εἰς μάρτυρα (φ. 77α), εἰς μάρτυρας (φ. 81α), εἰς ὅσιον (φ. 84), εἰς ὁσίους (φ. 87α), εἰς ἱεράρχην (φ. 90), εἰς ἱερομάρτυρα (φ. 94), εἰς μάρτυρα γυναῖκα (φ. 96), εἰς προφήτην (φ. 100α), καὶ εἰς τοὺς ἐνδόξους Ἀναργύρους (φ. 104). Περικοπαὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελίων (φ. 110β), τὰ ιά ἑωθινὰ εὐαγγέλια καὶ Ἐξαποστειλάρια σὺν τοῖς Θεοτοκίοις, ἰδιόμελα ἑωθινὰ ἀναστάσιμα (φ. 124) « Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἰδιόμελα Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βασιλέως ».

Ἐν τέλει· « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Μηναῖον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Κυριακοῦ ἱερέως τάχα δε καὶ γεγραφότος· ἐτελειώθη ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου εἰς τὰς κ' ἔτους ζξθ' (1561) ».

919. — Θ 57. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 222.

Μηναῖον Ἀπριλίου (μετὰ πολλῶν Κανόνων ἀνεκδότων).

Ἐν τέλει· « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Μαλαχίου πόνος ».

920. — Θ 58. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 128.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη (Ἰανουαρίου ιγ').

2. φ. 33 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ Καυσοκαλύβη λεγομένου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος ἱερομονάχου· ὁ Νήφων εἶνε καὶ συγγραφεὺς τῆς ἀνωτέρω Ἀκολουθίας, ἧς ὁ Κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα « Δέησιν οἰκτρὰν ὦ Μάξιμε προσδέχου Νήφωνος ».

3. φ. 69α Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος τοῦ ἐν τῷ Ἄθω ἀσκήσαντος ἱερομονάχου· (ὑπὸ Ἱερεμία Πατητᾶ, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος τοῦ Κανόνος « Νήφωνι δῶρον πατρὶ Ἱερεμίας ὁ Πατητᾶς ». Ἰουνίου ιδ').

4. φ. 105α Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου (Ἰουλίου ε').

Ἐν φ. 103 α « Κατάλογος ὀνομάτων ἅτινα προσεκόμισεν ὁ παπᾶ κὺρ Ἄνθιμος ὁ ἐκκλησιάρχης ἐκ Μιτυλίνης Νοεμβρ. 1816 · ἕτερα ἅτινα προσεκόμισεν ὁ παπᾶ Ἰωσὴφ ἐκ Σμύρνης καὶ Μιτυλίνης τὸ αχξγ' — ἕτερα τοῦ παπᾶ Παϊσίου ».

921. — Θ 59. Κανόνες.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 121 κολοβ.

1. φ. 1α Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

2. Μεγαλυνάρια (εἰς γ' στάσεις) ψαλλόμενα εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ὧν ἡ ἀκροστιχίς.

« Μνήμην γεραίρω τῆς μεταστάσεώς σου
ἐνθεαστικοῖς λόγοις θεοχυῆτορ
οἰκτρὸς ἱερεὺς Βασίλειος σὸς λάτρις ».

3. Εὐλογητάρια καὶ Μακαρισμοί.

4. Κανὼν θρηνώδης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ψαλλόμενος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.
« Θέλων σου τὸ πλάσμα σωτήρ μου ζῶσαι. »

5. Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τρεῖς στάσεις εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὧν ἡ ἀκροστιχίς· « Αἶνος ἔδ' ὑψιμέδοντος κήδεα οὐλύμποιο » ποίημα Ἰγνατίου Ἱεροσολυμίτου ἀρχιμανδρίτου μονῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

922. — Θ 60. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 274 κολοβ.

1. Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

2. φ 191 Θηκαρᾶ μοναχοῦ εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, πλεῖσται δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν αὐτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαίρεσιν.

3. φ. 263 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου πάσχα.

923. — Θ 61. Παρακλητική.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 178 ἀκέφ. κολοβ.

Παρακλητικὴ (μετὰ κανόνων ἀνεκδότων εἰς ἁγίους καὶ τὴν Θεοτόκον).

924. — Θ 62. Συναξαριστής.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 484.

Συναξάριον διαλαμβάνον συνεπτυγμένως τῶν ὑπερβολικῶς ἀσκησάντων ἢ ἀθλησάντων ἁγίων, ὅθεν τε ἦν ἕκαστος καὶ ποῦ καὶ πότε καὶ πῶς εἴτε δι' ἀθλήσεώς φημι εἴτε δι' ἀσκήσεως τὸν βίον διήνυσεν, ἔτι καὶ περὶ τῶν δεσποτικῶν καὶ ἑτέρων ἐπισήμων ἑορτῶν ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου.

925. — Θ 63. Λειτουργία.

Χαρτ. 25 × 15 αἰῶν. ιη'.

Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

926. — Θ 64. Μηναῖον.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ις' φ. 330 δίστηλ. ἀκέφ.

Μηναῖον Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου (μετὰ πολλῶν Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν φ. 265 « Τὸ τέρμα μηνὸς Ἰανουαρίου μικράν μοι παῦλαν ἄγει · Χριστὲ δίδου πονέοντι τὴν πολύολβον ἀρωγὴν σου ».

927. — Θ 65. Νεαραί.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ις' φ. 279 ἀκέφ. κολοβ.

Νομικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ διατάξεις. Νεαραὶ ἤτοι σύντομος τῶν νεαρῶν διατάξεων σὺν παραπομπαῖς τῆς κειμένης ὁμοίας διαιρέσεως, πῇ μὲν ἐν τῷ κώδικι πῇ δὲ ἐν αὐταῖς ταῖς νεαραῖς· Θεοδώρου σχολαστικοῦ Θηβαίου Ἑρμοπολίτου.

928. — Θ 66. Παρακλητική.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 290 ἀκέφ. κολοβ.

1. Παρακλητικὴ (τῶν τεσσάρων πρώτων ἤχων).

2. φ. 283α Τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια, Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικά.

Κατὰ τοὺς ἑσπερινοὺς περιέχει καὶ κανόνας εἰς τὴν Θεοτόκον.

929. — Θ 67. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 386 δίστηλ.

1. φ. 3α Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

2. φ. 9α Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀκινδύνου, Πηγασίου κλπ.

3. φ. 26α Ἄθλησις τῶν ἁγίων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶ.
4. φ. 46α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου.
5. φ. 84α Βίος καὶ μαρτύριον Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.
6. φ. 94α Βίος τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
7. φ. 103α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἱέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
8. φ. 110α Παντολέοντος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Διήγησις τῶν παμμεγίστων θαυμάτων τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.
9. φ. 162α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας ἡμῶν Ματρώνης.
10. φ. 186α Βίος καὶ πολιτεία Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.
11. φ. 199α Μαρτύριον Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου.
12. φ. 207α Βίος Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος.
13. φ. 253α Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
14 φ. 378β Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Διονυσίου πόνος » Εὐφραίνει ψυχὰς καρδίας καταθέλγει βίος θαυμαστὸς Χρυσοστόμου τοῦ Ἰωάννου.

Γάϊος ἐζήτησε ποιεῖν ἐκκλησίαν ἀριανῶν καὶ οὐ συγχωρήθη καὶ διὰ τοῦτο ἀπεῖδεν εἰς τυραννίδα. Λούκιος μετὰ τετρακοσίους στρατιώτας αὐτὸν ἔξωσε τῆς πόλεως · ὁ Λούκιος ἔλλην ἦν ὁ πονηρὸς Γαλάτης ὁ καὶ Γαλάτης αὐτὸν εἰς τὴν ἐξορίαν ἦγεν.

Τιμιώτατε ἐν ἱερεῦσι καὶ ἐν Κυρίῳ μοι ποθεινότατε καὶ πατὴρ ἡμῶν Ζαχχαῖε καὶ καθηγούμενε τῆς ἁγίας Λαύρας.

Ἐν δὲ φ. 1 α.

« Τὰ ξύλα φέρουσι καρπόν
τὰ κλίματα τὸν βότρυν
καὶ πᾶσα γῆ τὰ σπέρματα
ἀξίως ἐπιφέρει ·
ἐγὼ δὲ ξύλον ἄκαρ πον
τῷ γεωργῷ μου βλύζω
ποτιζει με διηνεκῶς
σκέπει με καθ' ἑκάστην
ἀλλ' ἔρχεται καρπὸν εὑρεῖν
καὶ πάλιν οὐχ εὑρίσκει
καὶ βούλεται ἐκκόψῃ με
καὶ πάλιν συμπαθεῖ με .
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γρηγορίου πόνος »

930. — Θ 68. Εὐχαί.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ις' φ. 65 ἀκέφ. κολοβ.

Εὐχαὶ διάφοροι (ὀκτὼ εἰς διαφόρους περιστάσεις).

931. — Θ 69. Τριῴδιον.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 523 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Τριῴδιον (μετὰ Συναξαρίων).
2. φ. 269α Πεντηκοστάριον.
3. φ. 445α Μεγαλυνάρια τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ κατὰ τὸ « Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ ».
4. φ. 447α Παρακλητική.
5. φ. 510α Τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια, Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικά.
6. 516α Ὕμνοι τριαδικοί.
7. φ. 517β Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

932. — Θ 70. Ἑρμηνεία.

Χαρτ. 39 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 285 ἀκέφ.

Ἀδήλου ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμούς.

Ὁ Κῶδ. δυσανάγνωστος καὶ σητόβρωτος.

933. — Θ 71. Παρακλητική.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιδ' (1358) φ. 312 δίστηλ.

Παρακλητικὴ (μετὰ Κανόνων εἰς τὴν Θεοτόκον καθ' ἡμέραν · ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πλ. α' ἤχου).

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ϛωξϛ' (1358). Ἡ βίβλος αὕτη Σοφονίου ἱερομονάχου ».

934. — Θ 72. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ιε' φ. 269 δίστηλ.

Πεντηκοστάριον (μετὰ Εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων· Ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ μέχρι τέλους κεῖνται τὰ γνωστὰ τοῦ Ἰωσὴφ Τριῴδια).

935. — Θ 73. Παρακλτική.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 227 δίστηλ. ἀκέφ.

Παρακλητικὴ (μετὰ πολλῶν Κανόνων εἰς τὴν Θεοτόκον ἀνεκδότων καὶ Στιχηρῶν, καὶ Ἰδιομέλων μετὰ σημαδοφώνων).

Ἐν φ 173 α « Τοῦτο τὸ παρὸν παρακλητικὸν ἐπροσέφερα ἐγὼ ὁ παπᾶς Ἰωσὴφ κυροῦ Σολωμοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Λαύραν τὴν βασιλικὴν διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐν ἔτει ζρκϛ' (1618) ».

936. — Θ 74. Παρακλητική.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιδ' (1358) φ. 275 δίστηλ. ἀκέφ.

Παρακλητικὴ τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἤχου · (μετὰ πολλῶν Κανόνων εἰς τὴν Θεοτόκον ἀνεκδότων ψαλλομένων καθ' ἑκάστην ἑσπέραν).

Ἐν φ. 272 α « Ἔτους ϛωξϛ' (1358) ἰνδ. ια'. Μαρκιανὸς ἱερομόναχος ἔχει ἔτη 231 ἀφ' οὗ ἐγράφη ἀπὸ τὸ ζϛωρ (;) τὸ βιβλίον τοῦτο τῆς ἱερᾶς μονῆς Λαύρας ».

Ἐν ἀρχῇ φύλλον ἓν καὶ δύο ἐν τέλει περιέχουσιν ἰταλιστὶ δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων ὁδηγίας περὶ ἐξαρτήσεως καὶ κατασκευῆς πλοίου

937. — Θ 75. Γεροντικόν.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιδ' φ. 329 ἀκέφ. κολοβ.

Μέγα Γεροντικόν.

1. φ. 2α Συμβουλὴ νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν · διάφοροι ἐρωταποκρίσεις ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τοῦ Παραδείσου.

2. φ. 17α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ τῆς τῶν ἁγίων μυστηρίων μεταλήψεως καὶ ὅτι τοῖς ἀξίοις σωτηρία ἐστὶν ὥσπερ τοῖς ἀναξίοις κόλασις.

3. φ. 18α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ φέρειν γενναίως τὰς λοιδορίας.

4. φ. 20α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου περὶ ἡσυχίας.

5. φ. 21α Ἐκ τῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου.

6. φ. 21β Ἁγίου γέροντος διδασκαλία πάνυ ὠφέλιμος.

7. φ. 22α Διαφόρων πατέρων συλλογὴ παραινέσεων.

8. φ. 46α Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Μαξίμου πρὸς τὸν ὅσιον Θαλάσσιον ἀποριῶν συλλογή.

9. φ. 60α Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου Κεφάλαια διάφορα.

10. φ. 65α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐκ τοῦ περὶ παρθενίας λόγου.

11. φ. 71α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Φιλήμονος πάνυ ὠφέλιμος.

12. φ. 76α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ Κεφάλαια.

13. φ. 83α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης (Ἰαν. κδ').

14. φ. 87α Γεροντικόν.

15. φ. 93α Ἑτέρα συλλογὴ ἐκ διαφόρων βιβλίων, Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου, ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ, ἐκ τῶν Παροιμιῶν (φ. 106), ἐκ τοῦ ᾄσματος τῶν ᾀσμάτων (φ. 108), Μιχαίου (φ. 112), Ἱερεμίου καὶ Ἡσαΐου (φ. 113).

16. φ. 114α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μετάφρασις εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν.

17. φ. 119α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.

18. φ. 122α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς τὰ Φῶτα, ἐκ τοῦ πάσχα.

19. φ. 125 Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον.

20. φ. 132α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ · Διδασκαλία τοῦ ἀββᾶ Ζωσιμᾶ πάνυ ὠφέλιμος. Συλλογὴ διαφόρων παραινέσεων.

21. φ. 144α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ Λόγος εἰς τὴν παρείσδασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ς' ψαλμόν.

22. φ. 150α Παραινέσεις διάφοροι.

23. φ. 153α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγράμματα ἐπιτάφια εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον διὰ στίχων ἡρωικῶν ἑρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσοφου τοῦ Παφλαγονίας δυοκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα ἅπερ ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου Βασιλείου αὐτὸς ὁ μέγας Γρηγόριος τέθεικεν.

24. φ. 154α Ἀναγνώσματα ἀναγινωσκόμενα εἰς τὴν σύναξιν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

25. φ. 155α Προφητικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Δανιήλ, Σοφονίου, Ὠσηέ. Ἕτερα διάφορα ἐκ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ τοῦ Διαλόγου, Ἰώβ, Ἰεζεκιήλ, Ἱερεμίου, ἐκ τῆς Σοφίας, ἐκ τοῦ ἁγίου Μαξίμου, ἀββᾶ Ἀμμοῦν, ἁγίου Ἀρσενίου, ἐκ τοῦ εἰς τὸν Πρόδρομον ὑπομνήματος τοῦ Μεταφραστοῦ καὶ ἄλλων.

26. φ. 165α Εὐαγρίου περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν.

27. φ. 172α Κεφάλαια ὠφέλιμα γεροντικά.

28. φ. 180 Ὀδυρμοὶ καὶ θρῆνοι τοῦ σοφοῦ κυροῦ Λέοντος

29. φ. 181α Τοῦ Μεταφραστοῦ Συμεὼν θρῆνοι.

30. φ. 182α Κλαυθμοὶ καὶ θρῆνοι μοναχοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ξένου δι' ὧν καὶ διελέγετο πρὸς ψυχὴν τὴν ἰδίαν.

31. φ. 185α Παραινέσεις διαφόρων ἁγίων.

32. φ. 186 Ἀνδρέου Κρήτης Κανὼν κατανυκτικός (ἦχος πλ. δ' τῷ συντρίψαντι · « Οἴμοι τάλαινα ψυχή μου πῶς ἀπέπτης ἐκ Θεοῦ »).

33. φ. 188α Στιχηρὰ τοῦ μεγάλου Κανόνος κατὰ ἀβ ποίημα τοῦ Μεταφραστοῦ (ἦχος δ' Ἤθελον δάκρυσιν. « Ἄνω τὸ ὄμμα τῆς διανοίας »).

34. φ. 189α Ἐκ τῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τοῦ Θεολόγου ἐκλογὴ συλλεγεῖσα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.

35. φ. 198α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

36. φ. 202α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.

37. φ. 208α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

38. φ. 214α Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως πρὸς τὸν Πρῶτον τοῦ ἁγίου Ὄρους ὡς Τυπικόν. « Πολλάκις μὲ ἐβίασας καὶ ἔθλιψας τέκνον ».

39. φ. 217α Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Ἰσαὰκ ὅτι τὰ μέτρα τῆς πολιτείας ἡμῶν ἐκ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς διανοίας ἡμῶν νοοῦμεν καὶ ὅτι εἰς τὸ πλῆθος τῆς ἀλλοιώσεως τῶν ἔργων ἡμῶν νηπιωδῶς μὴ ἐπερειδόμεθα, ἀλλὰ τὸ μέτρον τῶν ψυχῶν ἡμῶν γνωσόμεθα ὡς σοφοὶ ἐκ τοῦ ἀνακαινισμοῦ τοῦ ἐν κρυπτῷ, οὗ αἰσθανόμεθα ἡμέραν καθ' ἡμέραν · καὶ περὶ τάξεως λεπτῆς καὶ διακρίσεως.

40. φ. 228α Γεροντικόν.

41. φ. 261 Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ διαφορᾶς προσοχῆς καὶ προσευχῆς.

42. φ. 264α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν οἰομένων ἀγνώστως ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, μὴ ἐπαισθανομένους δὲ καθόλου τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ.

43. φ. 269α Τοῦ αὐτοῦ κατήχησις εἰς τοὺς ἄρτι ἀποταξαμένους τῷ κόσμῳ.

44. φ. 272α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου καὶ τίς ἡ θεωρία τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

45. φ. 274α Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεωρίας καὶ απο-

καλύψεως καὶ πεφωτισμένης εὐχῆς καὶ ὅπως ὁ ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ κατασχεθεὶς καὶ εἰς βάθος ταπεινοφροσύνης ἐλάσας ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου.

938. — Θ 76. Παρακλητική.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιε′ φ. 215 δίστηλ.

Παρακλητικὴ τῶν η′ ἤχων (ἀπὸ τοῦ πλ. α — πλ. δ′) μετὰ Θεοτοκίων Κανόνων καθ' ἡμέραν μετὰ τὸν ἑσπερινόν · ὁ Κῶδ. ὅμοιος κατὰ πάντα τῷ Θ 71.

Ἐν τέλει τὰ ια′ ἑωθινὰ Ἐξαποστειλάρια · καὶ Δοξαστικὰ καὶ οἱ καθ' ἡμέραν Τριαδικοὶ ὕμνοι μετὰ τῶν Φωταγωγικῶν.

939. — Θ 77. Μηναῖον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιε′ φ. 380 κολοβ.

Μηναῖον Ὀκτωβρίου (μετὰ πολλῶν κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις).

Ἐν τέλει · « Πόνος καὶ δαπάνη Ματθαίου μοναχοῦ ἐὰν καὶ θέλεις ».

940. — Θ 78. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις′ (1546) φ. 93.

Εὐχολόγιον.

1. Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου, ὑποδιακόνου, διακόνου, ὀφείλοντος εἶναι χρόνων τελείων εἴκοσι πέντε, πρεσβυτέρου, ὀφείλοντος εἶναι χρόνων τριάκοντα τελείων, καὶ ἐπισκόπου.

2. Τάξις ἐπὶ καθιερώσει ναοῦ καὶ ἱδρύσει τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τραπέζης.

3. Τάξις ἐπὶ σαλευθείσης ἁγίας τραπέζης.

4. φ. 56α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

5. φ. 74α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.

Ἐν φ. 54 α « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ρακενδύτου Νεοφύτου πόνος τάχα καὶ θύτου ζνδ ω (1546) ».

Ἐν τέλει · « Στίχοι τοῦ κυροῦ Μανουὴλ μεγάλου ῥήτορος.

Ὁ πανταχοῦ τὸ θεῖον ἐξαπλῶν φάος
μέγα σε εἰργάσατο Θεοτόκου ἀξίως
ἑαυτοῦ ὄντος φωτὸς ἀΰλου κόρη
γέγηθε λαμπρῶς διὰ σοῦ πᾶσα κτίσις
αἴγλην θεογνωσίας εἰσδεξαμένη ·
σεσωμάτωται καὶ γὰρ ἐκ σοῦ ἀφράστως
ῥοῦν ἀνακόψας τῆς πολυθέου πλάνης
ἡμῖν δ' ἐπιγνώσεως ἐντιθεὶς χάριν ·
τοίνυν ἐν ὕμνοις σοὶ βοῶμεν παρθένε ·
ὦ χαῖρε ἀνεκλάλητε χαρὰ τοῦ γένους
ῥώμη τε πιστῶν κατὰ βαρβάρων θράσους »

Οἱ ἀνωτέρω Στίχοι φέρουσιν ἀκροστιχίδα « Ὁ μέγας ῥήτωρ ».

941. — Θ 79. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιε′ φ. 174 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία προεόρτιος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

(Πλήρης Ἀκολουθία μετὰ κανόνος φέροντος ἀκροστιχίδα · « Μέλπω σε δώρων ἐνθέων ἐπώνυμε » Αἴνων καὶ Μεγαλυναρίων (φ. 10β).

2. φ. 11α Ἡ μικρὰ παράκλησις.

3. φ. 14β Εὐχαὶ εἰς τὰς ἐγκύους, εἰς παιδίον, εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι γυναῖκα εἰς τεσσαρακοστὴν ἡμέραν, εἰς τὸ γεννηθὲν παιδίον, εἰς νεοφώτιστον.

4. φ. 17α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου πλήρης μετὰ πέντε ἑτέρων Στιχηρῶν κατὰ τὸν ἑσπερινὸν καὶ Δοξαστικοῦ καὶ τριῶν Κανόνων ἑνὸς εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ δύο εἰς τὸν Θεόδωρον ἐξῶν ὁ εἷς ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων φέρων ἀκροστιχίδα · « Δῶρον Θεοῦ μέλψω... » (ἦχος πλ. δ′) καὶ οἱ τρεῖς ἀτελεῖς μέχρι τῆς ς′ ᾠδῆς.

5. φ. 30α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον.

6. φ. 38α Ἀφορκισμοὶ καὶ εὐχαὶ ἀφορκισμῶν · αὐτόθι καὶ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

7. φ. 51α Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς κοσμικούς, εἰς μοναχούς, εἰς ἱερέα καὶ λειτουργὸν Θεοῦ (ἔνθα μετὰ τὰ προσόμοια τῶν ἤχων καὶ εὐχὴ εἰς ἦχον α′ « Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οἴκησιν ἔχων τὸν οὐρανὸν καὶ πάντα διέπων τὰ ἐν γῇ »). « Εἰσαγομένου δὲ τοῦ λειψάνου εἰς τὸν τάφον ψάλλομεν καὶ τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα · ἦχος πλ. δ′ « Γῆ χανοῦσα ὑπόδεξαι τὸν ἐκ σοῦ πλασθέντα χειρὶ Θεοῦ τὸ πρότερον ».

8. φ. 109α Ὕμνοι τριαδικοὶ τῶν η′ ἤχων.

9. φ. 100β Φωταγωγικά.

10. φ. 111β Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα μετὰ τὴν τιμιωτέραν ἑκάστης ἡμέρας.

11. φ. 112α Τροπάρια (33) ψαλλόμενα εἰς τὴν Λιτὴν τοῦ πάσχα ἦχος πλ. δ′ Νικηταὶ τυράννου · « ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τὸν θάνατον θανάτῳ λύσας ».

12. φ. 115 Στιχηρὰ ἐγκωμιαστικὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου γεγονότα ἐπὶ τοῖς ἐνεργουμένοις θαύμασιν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου · ἦχος β′ Ποίοις εὐφημιῶν.

« Ποίοις εὐφημιῶν μέλεσιν ἀνυμνήσωμεν τὴν Θεοτόκον ». (Τροπάρια ιβ′).

13. φ. 118α Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

14. φ. 119α Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ζωοδόχον πηγήν.

15. φ. 120α Εὐχὴ ἑτέρα.

16. φ. 121α Ἀκολουθία ἀρραβῶνας.

17. φ. 125α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.

18. φ. 133α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

19. φ. 138α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.

20. φ. 144α Κανόνες τριαδικοὶ τῶν ὀκτὼ ἤχων.

942. — Θ 80. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 324 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια. Ἑκάστου Εὐαγγελιστοῦ προηγεῖται ὑπόθεσις καὶ Πίναξ τῶν Κεφαλαίων.

943. — Θ 81 Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 252.

Εὐχολόγιον.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου · (τὸ αον καὶ τὰ τρία τελευταῖα εὐαγγέλια τῆς Ἀκολουθίας διαφέρουσι τῶν ἐν τοῖς ἐντύποις).
2. φ. 42α Ἀκολουθία τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος.
3. φ. 109α Ἀκολουθία εἰς τὸ ἀποκουκουλίσαι · (ἡ ἐν τῷ Κώδικι διάταξις ἐκτενεστέρα τῆς ἐντύπου).
4. φ. 113α Κεφάλαια τοῦ ἁγίου Βασιλείου.
5. φ. 124α Ἐπιτίμια τοῦ Χρυσοστόμου.
6. φ. 131α Κεφάλαια διάφορα πάνυ τερπνά.
7. φ. 144α Τί ὀφείλει ποιεῖν ὁ μοναχὸς τὸ νυχθήμερον.
8. φ. 146α Ζητήματα ἀναγκαῖα ἤτοι ἐρωτήσεις παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς τοῦ Φιλανθρώπου σωτῆρος Χριστοῦ ἁγίας Μονῆς Κυροῦ Εὐφημιανοῦ ἐπὶ τῆς συνόδου · προκαθεζόμενος ἦν ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης κὺρ Λουκᾶς σὺν τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ Θεουπόλεως κὺρ Ἀθανασίῳ.
9. φ. 161α Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.
10. φ. 195α Εὐχὴ ἥν περ λέγει πατὴρ πνευματικὸς ἐπὶ λειψάνῳ ὅταν μέλλῃ κατάγεσθαι ἐν τῷ μνημείῳ.
11. φ. 197α Ἀκολουθία τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Πεντηκοστῇ Γονυκλισίας.
12. φ. 200α Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ὅλης ἑβδομάδος καὶ εἰς διαφόρους ἁγίους.
13. φ. 216β Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
14. φ. 223α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.
15. φ. 243α Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος.
16. φ. 247α Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εὐχὴ συγχωρητικὴ ὑπὲρ τινων ἀδελφῶν μετὰ θάνατον ὑπὸ ἀφορισμῷ εὑρεθέντων.

944. — Θ 82. Παρακλητική.

Χαρτ. 24 × 16 αἰῶν. ιε' φ. 343 ἀκέφ. κολοβ.

1. Παρακλητικὴ (τοῦ πλ. α', πλ. β', βαρέως καὶ πλ. δ' ἤχου, μετὰ τὰ τρία κατανυκτικὰ ἑσπέρια καθ' ἡμέραν καὶ τρία εἰς τὴν Θεοτόκον).
2. φ. 326α Ἐξαποστειλάρια ἀναστάσιμα καὶ ἑωθινά.
3. φ. 338α Ὕμνοι τριαδικοὶ καὶ Φωταγωγικά.
4. φ. 342α Μακαρισμοὶ τοῦ Σαββάτου τοῦ πλ. α' ἤχου.

Ἐν φ. 341 β « Αὕτη ἡ βίβλος προσετέθη ἐν τοῖς κατηχουμένοις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου παρὰ τοῦ μακαρίου ἐκείνου κυροῦ Γερασίμου τοῦ Ἀθηναίου · οὐκοῦν οἱ ἐντυγχάνοντες ταύτῃ εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ ».

945. — Θ 83. Παρακλητική.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 252 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Κανὼν τοῦ κυροῦ Θεοφάνους οὗ ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη « Σοὺς Χριστὲ δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ ».
2. φ. 3β Παρακλητικὴ τοῦ β', γ' καὶ δ' ἤχου (ἐν τῷ ἑσπερινῷ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ τρία στιχηρὰ Θεοτοκία).
3. φ. 230α Ἐξαποστειλάρια ἀναστάσιμα καὶ τὰ ὀκτὼ ἑωθινά.
4. φ. 241α Ὕμνοι τριαδικοὶ καὶ Φωταγωγικά.

Ἐν φ. 244 β « Αὕτη ἡ βίβλος δέδοται ἐν τοῖς κατηχουμένοις τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Ἀθανασίου παρὰ τοῦ μακαρίτου κυροῦ Γερασίμου ἐκείνου καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ταύτῃ εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ ».

946. — Θ 84. Τριῴδιον.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ις' φ. 254 κολοβ.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Τριῳδίου ἀρχομένου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου (κατὰ πᾶν Σάββατον εὕρηται καὶ Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τῆς Λαύρας).
2. φ. 159α Πεντηκοστάριον.
3. φ. 244α Ἰδιόμελα εἰς τὴν Λιτὴν ἑκάστης Κυριακῆς.
4. φ. 246α Θεοτοκία δογματικὰ τῶν ὀκτὼ ἤχων ποίημα Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.
5. φ. 247β Θεοτοκία ψαλλόμενα κατ' ἦχον κατὰ Σάββατον ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ.
6. φ. 251α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ εὐαγγελιστήν.
7. φ. 253α Ὁμιλία περὶ τοῦ ὅτι δεῖ πᾶσαν ἀποθέσθαι μέριμναν κοσμικήν.

947. — Θ 85. Τριῴδιον.

Χαρτ. 23 × 14 αἰῶν. ις' φ. 196 ἀκέφ. κολοβ.

Τριῴδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου.

948. — Θ 86. Μηναῖον.

Χαρτ. 24 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 277.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου (μετὰ πολλῶν Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

949. — Θ 87. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις' (1545) φ. 165.

Μηναῖον Ἀπριλίου καὶ Μαΐου (μετὰ πολλῶν Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν φ. 164 β « Εἴληφε τέρμα ἐν τῷ ζνγ' (1545) ».

950. — Θ 88. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 22 × 12 αἰῶν. ις' (1475) φ. 519.

1. φ. 5α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος πρὸς τὸν ἱερέα περὶ τοῦ μετὰ φρίκης καὶ κατανύξεως καθυπουργεῖν τοῖς θείοις μυστηρίοις.

Αὐτόθι τοῦ Χρυσοστόμου πῶς ὀφείλουσιν οἱ ἱερεῖς προσέρχεσθαι τοῖς ἁγίοις καὶ πῶς ὀφείλουσιν διδάσκειν τὸν λαὸν τοῦ ἔχειν ἀγάπην καὶ τὰ ἑξῆς.

2. φ. 8α Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας ἐν ᾗ καὶ τὰ διακονικά.

3. φ. 20β Εἴδησις τῆς θείας λειτουργίας τῶν προηγιασμένων.

4. φ. 24α Ἀρχὴ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ, τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (φ. 25) καὶ τῆς Λιτῆς τοῦ ὄρθρου (φ. 30β).

5. φ. 36α Διάταξις τῆς καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίας.

6. φ. 44β Ἀπολύσεις τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ὅτε ἐστὶν ἑορταζόμενος ἅγιος.

7. φ. 49α Αἱ τρεῖς λειτουργίαι.

8. φ. 101α Τάξις καὶ εὐχαὶ τῶν χειροτονιῶν καὶ πρῶτον ἐπὶ προχειρίσει κηροφόρου καὶ δεπουτάτου, ἀναγνώστου καὶ ἐφεξῆς.

9. φ. 114α Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ, τοῦ Ὄρθρου (φ. 116), καὶ ἄλλαι διάφοροι (φ. 121-134).

10. φ. 134α Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου εἰς κήπους καὶ ἀμπελῶνας.

11. φ. 135α Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος.

12. φ. 137α Εὐχὴ ἐπ' εὐλογίᾳ ἐλαίου, ἐπὶ παντὸς εἴδους μιανθέντος, εἰς ἀμνὸν προσφερόμενον ἢ πρόβατον ἢ ἕτερόν τι, εὐχὴ εἰς θυσίαν βοῶν καὶ προβάτων (φ. 137), ἐπὶ ἅλατος, εἰς δίκτυα, εἰς ἄγραν ἰχθύων (φ. 138).

13. φ. 141α Τάξις καὶ ἀκολουθία εἰς υἱοθεσίαν, καὶ εἰς ἀδελφοποίησιν.

14. φ. 144α Εὐχὴ ἐπὶ ἀποδημούντων, ἐπὶ ἐξομολογουμένων, ἐπὶ ὅρκου, ἐν τῷ μέλλειν ἀναγινώσκειν ἢ ἀναγινώσκοντος ἑτέρου ἀκροᾶσθαι (φ. 148), ἐπὶ ἐνυπνιαζομένων, εἰς πόλεμον πορνείας (φ. 149) εἰς πᾶσαν ἀρρωστίαν (φ. 150), ἱκετήριος ἐξομολογητικὴ πρὸς ἑαυτόν (φ. 151), ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν (φ. 154), εἰς ψυχορραγοῦντα καὶ κρινομένην ψυχὴν (φ. 155β), ὅταν ἀπαίρῃ ὁ ἄνθρωπος τῶν τῆδε (φ. 156), ἐπὶ τελευτήσαντος ἱερέως καὶ διακόνου, ἐπὶ τεθνηκότι τινὶ καὶ ἀφορισθέντι ὑπό τινος (φ. 157), εἰς ἔγκλειστον φ. 157β).

15. φ. 158α Ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου· ἀφορκισμοὶ εἰς πᾶσαν ἐπιβουλὴν τοῦ ἐχθροῦ (φ. 168), ἀφορκισμοὶ Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ (φ. 170).

16. φ. 174α Εὐχαὶ ἕτεραι ἐπὶ ἀνομβρίας, πολέμων, λιμοὺς εἰς πᾶσαν Λιτήν, εἰς θανατικόν, ἑτέρα εὐχαριστήριος ἅμα καὶ ἱκετήριος μετὰ τὸ στῆναι τὴν τοῦ θανάτου πληγὴν Λιτῆς γινομένης καὶ κοινοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐν τῷ τέλει τοῦ μνημοσύνου (φ. 197), ἐπὶ ἐλευθερίᾳ τῶν αἰχμαλώτων (φ. 197β).

17. φ. 199α Τοῦ σοφωτάτου Φιλοθέου πατριάρχου Κ/πόλεως εὐχαὶ ἱκετήριοι ὁμοῦ καὶ εὐχαριστήριοι εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον αὐτοσχεδίως ἐκτεθεῖσαι ἐπὶ τοῖς καινοφανέσιν αὐτοῖς τοῖς μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν ἀναδειχθεῖσι τῆς Ἡρακλείας.

18. φ. 205α Εὐχὴ λεγομένη ἐν ταῖς Λιταῖς τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἐν ταῖς Λιταῖς μετὰ τὸ Κύριε ἐλέησον (φ. 206β), τῆς Ἰνδίκτου, ἑτέρα Ἀθανασίου πατριάρχου Κ/πόλεως (φ. 208), εὐχὴ ἣν μετὰ τὴν χειροτονίαν λέγει εἰς τοὺς βασιλεῖς ἄρτι πρώτως κατὰ τὴν τῶν ἀρχιερέων συνήθειαν εἰσελθὼν (φ. 211), καὶ δύο ἄλλαι, ἑτέρα εἰς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως (φ. 216), εὐχὴ ἐπιβατήριος ὅτε καθίσταται πρὸς τὴν λαχοῦσαν ἐπαρχίαν ἄρτι πρώτως ὁ χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν πόλιν, ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ (φ. 217), ἑτέρα ἐπιβατήριος λεγομένη εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ κεχειροτόνηται (φ. 219) Εὐχὴ Μακαρίου τοῦ Μακρῆ εἰς ἐλαίας μὴ καρποφορούσας (φ. 220α), ἕτεραι ἐπὶ παντὸς σκεύους μιανθέντος, ἀφέσιμος διδομένη ἐγγράφως τοῖς ἐξομολογουμένοις (φ. 223), εἰς κατάρτισιν πλοίου (φ. 228), εἰς δίκτυα, ὑπὲρ τῶν μισούντων ἡμᾶς καὶ ἐπηρεαζόντων (φ. 229), ἐπὶ βασιλέων (φ. 229), ἐπὶ ἐξομολογουμένων (φ. 230), Εὐχαὶ ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ ἐπὶ πᾶν εἶδος ἀρρωστίας (φ. 231), εἰς γλωσσοφαγίαν (φ. 242).

19. φ. 243α Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ἑβδομάδος· ἕτερα εἰς διαφόρους ἁγίους καὶ τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς.

20. φ. 332α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.

21. φ. 338α Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας.

22. φ. 348α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.

23. φ. 362α Ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων.

24. φ. 378α Εὐχὴ Ταρασίου πατριάρχου ἐπὶ λύσεως ναοῦ ὑπὸ αἱρέσεων μιανθέντος ἢ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως ἢ ζῶον ἄλογον.

25. φ. 380α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

26. φ. 396α Μεθοδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου διάταξις περὶ τῶν διαφόρῳ τρόπῳ καὶ ἡλικίᾳ ἐπιστρεφόντων.

27. φ. 400α Ἀκολουθία τοῦ γάμου.

28. φ. 409α Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου.

29. φ. 431α Ἐξομολόγησις ἀναγινωσκομένη ἐνώπιον τῶν τοῦ Χριστοῦ ἁγιωτάτων λειτουργῶν καὶ ἱερέων παρὰ τοῦ προσκαλουμένου αὐτοὺς καὶ ποιοῦντος τὸ Εὐχέλαιον.

30. φ. 434α Ἀκολουθία τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος μετὰ δύο Κανόνων, τοῦ ἐν τοῖς ἐντύποις καὶ ἑτέρα

μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἦχος δ' « Θαλάσσης βιωτικῆς τὸν κλύδωνα » (φ. 446α).

31. φ. 468α Ἀκολουθία εἰς ψυχὴν κρινομένην (μετὰ δύο Κανόνων, ἑνὸς εἰς τὴν Θεοτόκον ποίημα Ἰωάννου Εὐχαίτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· « ῥῦσαί με σεμνὴ δαιμόνων τυραννίδος » καὶ ἑτέρου Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ ἀνωνύμως κειμένου ἐν τοῖς ἐντύποις).

32. φ. 474α Ἀκολουθία νεκρώσιμος (μετὰ Κανόνος τοῦ Θεοφάνους, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « θνήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκω μέλος. »

33. φ. 500α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλαίου ψαλλομένη ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ὑπὸ ἑπτὰ ἱερέων καὶ ὁλοκαυτούμενον ἐπάνω τοῦ τάφου, ποιηθεῖσα παρὰ Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Ἀθηνῶν.

34. φ. 516α Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ εἰς τελευτήσαντας.

35. φ. 518β Ἑτέρα εὐχὴ εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν.

Ἐν τέλει. « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Εὐχολόγιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νεοφύτου τάχα καὶ ἱερομονάχου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν Κύριον διὰ τὰ πολλά μου σφάλματα καὶ ὅπως λυτρωθῶ τῆς αἰωνίου κολάσεως καὶ τύχω τῆς ἐκ δεξιῶν στάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Εὐχολόγιον δια χειρὸς Νεοφύτου ἱερομονάχου ἔτους ϛϡπγ (1475) μηνὸς Ἀπριλίου ε' εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω ».

951. — Θ 89. Μηναῖον.

Χαρτ. 23 × 18 αἰῶν. ιζ' (1694) φ. 286.

Μηναῖον Δεκεμβρίου (καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἐντύποις Στιχηρῶν καὶ τρία τῆς Θεοτόκου).

Ἐν τέλει· « Τίς ὁ κινῶν τὴν χεῖρα; τίς τὰ δῶρα χαρίζων; τίς τὸ ἀναπνεῖν δωρεῖται; ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς καὶ τὸν ἁμαρτωλὸν Νεῖλον ἐνίσχυσε τελειῶσαι τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τῷ ζρβ' (1694) ἔτει ἐν μαρτίῳ· καὶ εἴτις βουληθείη ἀλλοτριῶσαι τῆς σεβασμίας ταύτης Λαύρας ξενωθείη ἐκ τῆς χορείας τῶν χριστιανῶν καὶ ἡ μερὶς ἔστω μετὰ τοῦ Ἰούδα καὶ κληρονομήση τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων πατέρων καὶ πατριαρχῶν καὶ δικαίων ».

Καὶ κατωτέρω ἡ φήμη αὕτη.

« Σώσει Χριστὸς ὁ Θεὸς τὸν πανοσιώτατον πατέρα ἡμῶν καὶ ἅγιον καθηγούμενον τῆς καθ' ἡμᾶς βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας Κύριον Ἱερόθεον ἱερομόναχον σὺν πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι. Κύριε φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη ».

952. — Θ 90. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 23 × 13 αἰῶν. ιϛ' φ. 512.

1. φ. 5α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.

2. φ. 65β Ἀποστολοευαγγέλια.

3. φ. 223α Ἀκολουθίαι τῶν μοναχικῶν σχημάτων.

4. φ. 269α Μεθοδίου πατριάρχου διάταξις περὶ τῶν διαφόρῳ τρόπῳ καὶ ἡλικίᾳ ἐπιστρεφόντων.

5. φ. 272α Εὐχὴ πρὸς χριστιανοὺς ὑπαχθέντας ἐθνικῇ πλάνῃ, ἐπιστρέψαντας δὲ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντας.

6. φ. 273α Εὐχὴ ἐπὶ ἀποστατήσαντος παιδός.

7. φ. 275α Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι ἐθνικὸν κατηχούμενον.

8. φ. 277α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

9. φ. 297α Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου.

10. φ. 331α Ἀκολουθίαι νεκρώσιμοι.

11. φ. 354α Ἀκολουθία εἰς ψυχὴν κρινομένην ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῆς· (μετὰ τεσσάρων Κανόνων, ὁ τῶν ἐντύπων τοῦ Ἀνδρέου Κρήτης, τῆς Θεοτόκου (ἦχος β' « Μῆτερ Θεοῦ κλῖνον τὸ οὖς σου τὸ ἄχραντον »), τοῦ [Θεοφάνους] οὗ ἡ ἀκροστιχίς· « θνήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκω μέλος » καὶ ἑτέρου τῶν ἐντύπων « ἐν οὐρανίοις θαλάμοις »).

12. φ. 370α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

13. φ. 379α Εὐχὴ τῶν κολύβων, τοῦ σεισμοῦ, σταφυλῶν.

14. φ. 380α Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανείων.

15. φ. 390α Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ, ἑωθιναί (φ. 393).

16. φ. 399α Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας.

17. φ. 411α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.

18. φ. 427α Ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων.

19. φ. 437α Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ναοῦ καὶ ἱδρύσει τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τραπέζης.

20. φ. 454α Τάξις γινομένη ἐπὶ σαλευθεῖσαν ἁγίαν τράπεζαν.

21. φ. 459α Εὐχαὶ εἰς εὐλόγησιν οἴνου, εἰς μιαροφαγήσαντας, εἰς πᾶν εἶδος μιανθέντος, ἐν Λιτῇ καὶ δεήσει, συγχωρητικὴ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν (φ. 463 λίαν ἐκτενής), ἑτέρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν (φ. 466), ἐπὶ ἐξομολογουμένων καὶ εἰς ὕδωρ μιανθὲν (φ. 468).

22. φ. 469α Τάξις γινομένη εἰ συμβῇ μιαρὸν ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον ἐλαίου ἢ οἴνου προσφάτως ἢ χρονίως.

23. φ. 471α Τάξις γινομένη εἰς χωράφιον ἢ εἰς ἀμπελῶνα ἢ εἰς κῆπον εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν.

24. φ. 482α Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄντων καὶ ἑαυτοὺς ὅρκῳ δεσμούντων, ἱκετήριος ἐν αὐχμῷ καὶ δυσκρασίαις καὶ ἐναντιότησιν ἀνέμων (φ. 490), εἰς ἀνομβρίαν, εἰς τὸν σεισμόν, εἰς τὴν πληγὴν τοῦ θανατικοῦ (φ. 500-507).

25. φ. 507α Φιλοθέου πατριάρχου εὐχὴ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τέλει· « Βιβλίον Δοσιθέου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τῆς Λαύρας ἡμῶν ».

953. — *Θ 91. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιϛ' (1536) φ. 318.

1. φ. 4α Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ, ἑωθιναὶ (φ. 7α), εἰς τὸ φυτεῦσαι ἀμπελῶνα (φ. 11), ἐπὶ τρύγους,

οἴνου, σπόρου (φ. 12), θέρους, ἅλωνος (φ. 13), εἰς θεμέλιον ἐκκλησίας, οἰκίας, εὐλόγησιν οἴκου (φ. 14), ἐπὶ παντὸς εἴδους μιανθέντος, ἐπὶ μικροφαγησάντων (φ. 15), Τάξις γινομένη ἐὰν συμβῇ μικρὸν ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ μέλιτος (φ. 16), Ἀκολουθία εἰς φρέαρ μιανθέν (φ. 17), εὐχὴ μετὰ τὸ ἀριστῆσαι (φ. 17), εἰς ἄριστον, περὶ λύσεως ἀφορισμοῦ (φ. 22) εἰς ψυχὴν κρινομένην (φ. 24) εἰς τὸ ἀποπλεῖν πλοῖον, εἰς κατασκευὴν πλοίου (φ. 25). εἰς ἄγραν ἰχθύων (φ. 26).

2. φ. 28α Ἀκολουθία τοῦ κατὰ μῆνα γινομένου ἁγιασμοῦ.

3. φ. 36α Ἀκολουθία εἰς λεχώ, εἰς τὸ λαβεῖν ὄνομα τὸ παιδίον (φ. 39), εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι παῖδα μετὰ τὰς 40 ἡμέρας.

4. φ. 43α Ἀκολουθία εἰς τὰ ἀποθνήσκοντα νήπια πρὸς ὥραν βαπτιζόμενα.

5. φ. 46α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου βαπτίσματος (μετὰ πολυχρονισμοῦ εἰς τὸν νεοφώτιστον · « πολυχρόνιον ποιήσοι ὁ Θεὸς τὸν νεοφώτιστον σὺν τοῖς γονεῦσι καὶ τοῖς ἀναδόχοις αὐτοῦ εἰς πολλὰ ἔτη » (φ. 60).

6. φ. 60α Ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ περὶ τὸ βάπτισμα καὶ ὅπως χρὴ βαπτίζειν καὶ εἰς τίνος θάνατον.

7. φ. 60α Περὶ τῶν ἀμφιβαλλομένων νηπίων εἰ ἐβαπτίσθησαν.

8. φ. 61α Περὶ τῶν βαπτιζομένων παρ' ἀνιέρων.

9. φ. 62α Ἀκολουθία εἰς τὸ ἀπολοῦσαι τὸν νεοφώτιστον.

10. φ. 65α Ἀκολουθία εἰς μνῆστρα, στεφανώματος (φ. 69), εἰς μνῆστρα διγάμων (φ. 83), εἰς ἱερολογίαν διγάμων.

11. φ. 86α Κανόνες τῆς Δ' συνόδου περὶ τριγάμων.

12. φ. 88α Κανόνες διάφοροι Παύλου τοῦ ἀποστόλου

13. φ. 90α Διάταξις τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ποίας ὥρας καὶ διατὶ ἐν ταύταις δεῖ προσεύχεσθαι.

14. φ. 90α Ἕτεροι Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ιβ'.

15. φ. 91α Περὶ τῶν ἐξαγορεύσεων, τὸ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν ἀκριβῶς ὁμοίως καὶ ἐπιτιμᾶν.

16. φ. 92α Περὶ τῶν ἐπιτιμήσεων ἑκάστου πλημμελήματος.

17. φ. 92α Περὶ μελλόντων ἱερατεύειν καὶ περὶ λαϊκῶν.

18. φ. 95α Περὶ διαφορᾶς τῶν τρόπων τῶν ἐξαγγελόντων καὶ περὶ διαφορᾶς τῶν σαρκικῶν ἁμαρτημάτων · περὶ ἐπιτιμίων καὶ διαιρέσεως αὐτῶν.

19. φ. 100α Κανόνες τῶν ἐν Χαλκηδόνι, καὶ τῆς Δ' συνόδου.

20. φ. 106α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

21. φ. 119α Εὐχὴ συγχωρητικὴ τοῦ ἁγίου ἐλαίου.

22. φ. 120α Μικρὰ Παράκλησις (διαφέρει αὕτη οὐσιωδῶς κατά τε τὴν διάταξιν καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ἐντύπων).

23. φ. 130α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.

24. φ. 161α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.

25. φ. 173β Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας.

26. φ. 187α Ἀκολουθία εἰς ἁγίους ἀνωνύμους (δέκα τὸν ἀριθμὸν μετὰ δέκα Κανόνων).

27. φ. 204α Ἀκολουθία κατανυκτικὴ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ.

28. φ. 213α Ἀκολουθία εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα βασιλέως Θεοδώρου τοῦ Λασκάρεως (ἦχος α' « χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν παρθενομῆτορ χαρὰν ἡ κυήσασα »).

29. φ. 216α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.

30. φ. 230α Ἀκολουθίαι ψαλλόμεναι καθ' ἡμέραν.

31. φ. 276α Κατήχησις τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας · Θηλαρᾶ μοναχοῦ εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τὰς θείας Γραφάς, τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγγινομένην προαίρεσιν.

Ὕμνων ἱερῶν ἐνταῦθα πέλει φίλε
πένθους δ' ἔναρξις ἀκριβὴς μάκαρ
ὅπερ ἐκληρῶν παρακληθήσει μάλα
τὴν τῶν οὐρανῶν ἐφευρῶν βασιλείαν.

32. φ 329α Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (5) καὶ ἕτεροι διάφοροι ὁμοῦ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ ψαλλόμενοι κατὰ πάσης αἱρέσεως, ἀσθενείας κλπ · ὁ πρῶτος φέρει ἀκροστιχίδα : « Τὰς αἱρέσεις δίωξον ὦ Θεοτόκε » Ποίημα Ἰγνατίου · οἱ λοιποὶ ἀνωνύμως.

33. φ. 353α Κανὼν εἰς μετανοοῦντας καὶ ἐξομολογουμένους φέρων ἀκροστιχίδα : « Ἀναστασίου ἁμαρτωλοῦ ἐξομολόγησις » (ἦχος πλ. δ').

34. φ. 355α Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « Δέησιν ᾄδω τῇ τριφώτῳ λαμπάδι » · (ἦχος πλ. δ').

35. φ. 358α Κανὼν εἰς τὸν ἄγγελον φύλακα οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « τὸν ἄγγελον μέλπω σε τὸν φύλακά μου ».

36. φ. 362α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀρχή : « Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ρυπαρόν. »

37. φ. 365α Κανόνες κατανυκτικοὶ (4) ψαλλόμενοι τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ (ἦχος α', β', γ', δ').

38. φ. 385α Κανὼν εἰς φόβον σεισμοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « ὦ Χριστὲ τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος Ἰωσήφ ». (ἦχος πλ. β').

39. Κανὼν ψαλλόμενος εἰς ἀνομβρίαν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Δίδου ὑετὸν τῇ γῇ διψώσῃ σῶτερ » (Ἦχος β').

40. Ἕτερος Κανὼν ποίημα Μιχαὴλ ἱερομονάχου, οὗ ἡ ἀρχή : « Σταγόνας ἐλέους σου πανυπεράγαθε στάλαξον ἡμῖν τοῖς οἰκέταις σου » (ἦχος δ').

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον χειρὶ ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ Λουκᾶ ἱερομονάχου προκο... ἐν χρόνοις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αφλϛ' (1536) καὶ οἱ ἀναγνώσκοντες συγχωρήσατέ μοι διὰ τὸν κύριον ὅτι ἀμαθὴς εἰμι, ὅμως δέομαί σας λέγεται ὁ Θεὸς συγχωρήσοι τὸν γράψαντα ταῦτα, κἀγὼ λέγω ὁ Θεὸς συγχωρήσοι τὸν ἀναγινώσκοντα.

Εἰς τοὺς αυπα (1481) Χριστοῦ, κγ' Ἀπριλίου ἔγινεν ὁ σεισμὸς ποῦ ἐχάλασεν ἡ ἁγία Σοφία ».

954. — Θ 92. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. κ' φ. 73.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸν πανένδοξον καὶ παμμέγιστον ἐν μάρτυσιν Ἀρτέμιον μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν φράσιν· « Μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν. »

Ἐν ἀρχῇ εὕρηται εἰκὼν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου καὶ ὑπὸ τὴν εἰκόνα τάδε : « Ἀρτέμιος ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ ἄρτιος τὸν νοῦν μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ δεσπότης οὕτως αἰκίζεται καὐτὸς ὑπὲρ πίστεως μαχήσας νόμος καθένας τοῦτο διατάσσει καὶ ἄγγελοι οὑτωσί ἅρματι γὰρ καὶ ὥσπερ δόρατι ἀλιτήριον κατεχρήσατο, λόγεσι θαυμασίοις ἥδυνας τοὺς ἀκροατάς, ὥστε πάντες ἐξίστασθε· ἀροτριᾷ δὲ ἅπασαν θεορήμασι λόγοις γαίαν ἀεὶ ἀποκτείνας βδελυρὸν ἀλάστορα τὸν Ἰουλιανόν.
Ἀρτίως τέτμηκεν Ἰουλιανὸν ἀρειανόφρονα ».

955. — Θ 93. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. κ' φ. 59.

1. φ. 2α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.
2. φ. 25α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

956. — Θ 94. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 137.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν καὶ μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου πάπα Ρώμης, οὕτινος ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις· (ἐν τῷ Συναξαρίῳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας προστίθεται καὶ « ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρσιμαίου ἐπισκόπου τῆς ἐν Ἐδέσῃ ἐκκλησίας »).
2. φ. 52α Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ Λόγος περὶ ἀγάπης καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.
3. φ. 67β Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι.
4. φ. 74β Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος τοῖς τὴν ἀσκητικὴν μετερχομένοις πολιτείαν· « Ἱστέον ὅτι διπλοῦς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ἤγουν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος διπλᾶς ἔχει καὶ τὰς αἰσθήσεις ».
5. φ. 80α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἡσαΐου τοῦ ἀσκητοῦ θρῆνοι ἐν κοπετῷ· « Οὐαὶ ἡμῖν φιλήδονοι καὶ ὀλιγοχρόνιοι ὅτι διὰ πρόσκαιρον ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐκ ὀψόμεθα τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ».
6. φ. 85α Θαῦμα τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου « Ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀνατολῆς μοναστήριον ὑπῆρχεν ἐπονομαζόμενον ἡ μεγάλη Ἀντίληψις ».
7. φ. 87. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ Γεροντικοῦ καὶ Ἀντιόχου τοῦ Παντέκτους « ὑπερήφανος μοναχὸς δένδρον ἄκαρπον ».
8. φ. 97α Παρακλητικὴ (τοῦ α' καὶ δ' ἤχου).
9. φ. 106α Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων.

957. — Θ 95. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 20 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 53.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.
2. φ. 24α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μοδέστου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (Δεκεμ. ιη'· μετὰ δύο Κανόνων· τοῦ α' ἡ ἀκροστιχίς : « Μόδεστον ὑμνῶ τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων ». Τοῦ δ' « Χώροις (;) Μοδέστῳ μαρτύρων μέλπω κλέος » ἀμφότεροι εἰς ἦχον α'. Ἐν τέλει τοῦ Κώδ. κεῖται καὶ εὐχὴ τοῦ ἁγίου Μοδέστου).

958. — Θ 96. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 50.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.

Ἐν ἀρχῇ·
« Γαστέρα γλῶτταν ὀφθαλμοὺς παιδαγώγει
δούλευσον καλῶς καὶ καλῶς δουλευθήσει ».
Ἐν τέλει·
« Χεὶρ Ἀγαπίου μοναχοῦ ».

959. — Θ 97. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ (1690) φ. 38.

Ἀκολουθία πλήρης τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη κατὰ τὸ αχϟ (1690) ἔτος διὰ χειρὸς μὲν Γαβριὴλ ἱερομονάχου καὶ δι' ἐξόδων τῶν ὁσιωτάτων Νικηφόρου καὶ Νήφωνος τῶν μοναχῶν καὶ ἀφιέρωται εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν ».

960. — Θ 98. Εὐχαί.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' (1748) φ. 20.

1. φ. 1α Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου.
2. φ. 13β Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν λεγόμεναι εἰς τὸν ἑσπερινόν, εἰς τὸν ὄρθρον καὶ τὴν λειτουργίαν.
3. φ. 16α Τάξις γινομένη εἰς τὴν ζύμην.
4. φ. 17α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος κατηχητικὸς εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως.
5. φ. 20α Εὐχὴ συγχωρητική.

Ἐν φ. 19 α « Χεὶρ Γενναδίου ἱερομονάχου αψμη' » (1748).

961. — Θ 99. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ις' φ. 42.

Ἀκολουθία πλήρης τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου.

Ἐγράφη ὑπὸ Ἱερεμίου μοναχοῦ.

962. — Θ 100. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιθ' φ. 24.

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καί Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου (τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν).

Ἐν τέλει·

« Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.
Χριστὲ δίδου πονέσαντι τεὴν πολύολβον ἀρωγὴν
ἐνθάδε καὶ μετέπειτα διηνεκέεσι γενέθλαις ».

963. — Θ 101. Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν ιη' φ. 122.

1. φ. 1α Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ (τοῦ Μηνολογίου (φ. 1-87β) καὶ τοῦ Τριῳδίου (φ. 88-97β).

2. φ. 97β) Ἀπολυτίκια ἀναστάσιμα τῶν ἠ ἤχων σὺν τοῖς Θεοτοκίοις καὶ ταῖς Ὑπακοαῖς αὐτῶν.

3. φ. 101α Ἀκολουθία τῶν μνημοσύνων.

4. 104α Θεοτοκία Ἀπολυτίκια ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ.

964. — Θ 102. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 54.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (ὀκτωβ. ιβ' μετὰ ἐγκωμίου, οὗ ἡ ἀρχή: « Σήμερον κοινὴ χαρὰ εἰς πάντα τὸν κόσμον ἀνέτειλε »).

Ἐν. φ. 25 β· « Ἡ ἑορτή τοῦ ἁγίου Συμεὼν ἐτελεῖτο πρότερον λαμπρῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ ἀσματικῆς Ἀκολουθίας καὶ λόγου ἐπιταφίου, ἐπειδὴ δέ ὑπὸ τοῦ πανδαμότορος χρόνου ἀπώλοντο ἧτε Ἀκολουθία καὶ τὸ ἐκείνου ἐγκώμιον, ἐγένοντο ἄλλα διὰ συνθήκης νέας ».

Ἀκολουθίαν καὶ ἐπιτάφιον καὶ ὕμνους εἰς τὸν Συμεὼν συνέθετο Νικήτας ὁ Στηθάτος, τοὺς ὁποίους καὶ ἔψαλλε μετ' ἄλλων εὐσεβῶν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου (ἴδ. Μ. Γεδεὼν Βυζαντ. Ἑορτολογ. Προλεγόμενα σ. 21).

965. — Θ 103. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 40.

Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Κανόνος.

Ἐν τέλει· « Τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι τῆς ἱερᾶς Λαύρας εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς ἐκκλησίας καὶ οἱ θέλοντες αὐτὸ ξενῶσαι ἐξ αὐτῆς ἔστω ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰούδα· ἐγράφησαν μὲ γνώμην ἡγουμένου καὶ προηγουμένου καὶ πάντων ἐν τῇ συνάξει.

Εἰς τῶν ὁσίων γράφει οὕτως:

Καπνὸς τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν ἐκτρέπει
ψαλμωδία δὲ δαιμόνων τὴν φάλαγγα
βάλλει κεραυνοῖ πυρπολεῖ καταφλέγει·

Εἰς τοῦ Προδρόμου [τὴν κάραν]

Ὁρᾷς δέσποτα τὴν μανίαν Ἡρώδου
ἐλεγχόμενος μὴ θέλων ἐπιστρέψαι
τὴν ἐμὴν κάραν τέτμηκε Θεοῦ λόγε·

Οἰκοδομεῖν χωρὶς θεμέθλου πόνος ἐστὶ μάταιος ».

966. — Θ 104. Γραμματική.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 93 κολοβ.

Γραμματικῆς τὸ Β'· περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν.

Μέρος Γ' Γενικώτεροι Κανόνες τῆς συντάξεως οἷς δεῖ χρῆσθαι τοὺς σπουδάζοντας ἐν τῷ ἀναλύειν τοὺς συγγραφεῖς καὶ ἐν τῷ θεματογραφεῖν συλλεχθέντες ἐκ τῆς Γραμματικῆς τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Γρηγορίου Σαράφη Κυδωνιαίως χάριν τῶν ἀρχομένων συντάττειν.

967. — Θ 105. Γραμματική.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιθ' σελ. 183.

1. Ἔκθεσις τῆς τοῦ Θεοδώρου Γραμματικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν φιλοπονηθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ τοῦ Πατμίου.

2. (Ἐν ἀρχῇ) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ (μετὰ Κανόνος, οὗ τὰ τροπάρια Θεοτοκία καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου).

3. Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸν ἁγιασμὸν τοῦ ὕδατος.

4. Ἰδιόμελον ψαλλόμενον κατὰ τὴν προσκύνησιν τῆς κάρας τοῦ μεγάλου Βασιλείου (Ἦχος πλ. δ').

5. Παράκλησις καὶ Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

6. Εὐχαὶ εἰς ἀσθενοῦντας, εἰς κῆπον ἢ εἰς ἄμπελον, εἰς ποίμνην, εἰς πλοῖον.

7. Παραίνεσις καὶ διδαχὴ πρὸς τοὺς κατὰ μόνας μονάζοντας πάνυ ὠφέλιμος καὶ ὡραῖα.

8. Ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου διάταξις περὶ ἡσυχίας.

9 Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυλακῆς τῆς μοναχικῆς πολιτείας καὶ τὸ κάλλος καὶ μὲ τίνα τρόπον δοξάζεται ὁ Θεὸς παρ' αὐτῆς.

10. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ περὶ προσευχῆς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν. « Φησὶν ὁ θεῖος Παῦλος ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμῶν ».

11. Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ προσοχῆς καὶ προσευχῆς.

968. — Θ 106. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιζ′ (1687) φ. 41.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου (Δεκεμ. ιγ′).

Ἐν. φ. 41 α · « Τὸ παρὸν φυλλάδιον γέγραπται χειρὶ Κυρίλλου εὐτελοῦς ἱερομονάχου ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχπζ (1687) ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ δ′. ἀφιέρωται δὲ παρά τινος Λαυρεντίου ἀδελφοῦ εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων πέντε μαρτύρων ἤγουν εἰς τὸ ὡρολόγιον καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὅστις τὸ ἀποξενώσει νὰ ἔχῃ τοὺς ἁγίους ἀντίδικον ».

969. — Θ 107. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ′ φ. 11 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων. (Μαΐου κγ′).

970. — Θ 108. Λόγοι.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιθ′ σελ. 344.

1. Λόγοι ψυχωφελεῖς εἰς τὸ σωτήριον πάθος καὶ εἰς τὴν ἔνδοξον ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συντεθέντες παρὰ Ἀθανασίου ἱερομονάχου Βαρούχα τοῦ Κρητὸς εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν · νῦν δὲ ἐπιμελῶς διορθωθὲν ὑπὸ Πολυχρονίου Φιλιππίδου · ἐν Βενετίᾳ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς τυπογραφίας Νικολάκου Γλυκῆ 1848.

2. Βιβλίον ψυχωφελέστατον καλούμενον Ἀόρατος πόλεμος συντεθὲν μὲν παρά τινος σοφοῦ ἀνδρός, καλλωπισθὲν δὲ καὶ διορθωθὲν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Νικοδήμου, ἐν ᾧ προσετέθησαν παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ εὐχαὶ κατ' ἀλφάβητον ἐν εἴδει Οἴκων εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατανυκτικαὶ καὶ ὡραῖαι.

971. — Θ 109. Ἀναστασίου Γορδίου.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ′ φ. 75 κολοβ.

1. Ἐγχειρίδιον περὶ τοῦ τίς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ καὶ περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλειῶν ἀπὸ τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Ναβουχοδονόσωρ συντεθὲν παρὰ τοῦ ἱερολογιωτάτου καὶ ἐν ἐπιστήμαις ἀρίστου κυρίου Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου.

2. φ. 60α Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον δύο καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον · (ὁ τῆς Θεοτόκου φέρει ἀκροστιχίδα : « σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῳ μέλπω καὶ πόθῳ προσάδω » · ὁ τοῦ ἁγίου Νικολάου κατ' ἀλφάβητον · ἀμφότεροι εἰς ἦχον α′).

972. — Θ 110. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ (1624) φ. 78.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου · Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας συντεθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως.

2. φ. 41α Ἡ θεία λειτουργία Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

3. φ. 62β Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθησαν αὗται αἱ θεῖαι καὶ ἱεραὶ τρεῖς λειτουργίαι παρ' ἐμοῦ ταπεινοῦ Φράγκου ἀναγνώστου ἐν κώμῃ Μπεζῆλα, τῆς ἐπαρχίας δὲ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου τῆς Δεξοπόλεως (;) πλὴν οἱ λειτουργοῦντες εὔχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον... ἐν ἔτει ζρλβ (1624) Ἰουνίου ιδ′ ».

973. — Θ 111. Παράκλησις.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιθ′ φ. 19.

Ἀκολουθία τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως.

974. — Θ 112. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιθ′ φ. 101 ἀκέφ.

Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου ἀγγελικοῦ σχήματος.

975. — Θ 113. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη′ φ. 28.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τιμοθέου ἐπισκόπου Ἐφέσου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου (Ἰαν. κβ′).

976. — Θ 114. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιζ′ (1655) φ. 68.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.

2. φ. 46β Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνα (μετὰ δύο κανόνων [τοῦ Θεοφάνους] · τοῦ πρώτου ἡ ἀκροστιχίς « θνήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκω μέλος » (φ. 47α), τοῦ δευτέρου « ἕκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος » (φ. 55α)).

3. φ. 61 Ἀκολουθία εἰς ψυχὴν κρινομένην, ἧς ὁ Κανὼν ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης (Ἦχος πλ. β′ Δεῦτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβεῖς »).

4. φ. 68α Κατήχησις διὰ τὸν ἀδελφόν.

Ἐν. φ. 67 β « Ἐγράφη τὸ παρὸν ἐξοδιαστικὸν διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐν πνευματικοῖς κυροῦ Ματθαίου ἐν ἔτει αχνε » (1655).

977. — Θ 115. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' (1678) φ. 33.

1. φ. 3α Κανόνες παρακλήσεως εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον (οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « τοῦ πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα » Ποίημα Θεοφάνους).
2. φ. 16β Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. φ. 28α Εὐχὴ συγχωρητικὴ « Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. »
4. φ. 30β Εὐχαὶ ἐπὶ σταφυλῶν, οἴνου, εἰς φύτευμα ἀμπελῶνος.
5. φ. 33α Εὐχὴ εἰς τὸν ἅγιον Μιχαὴλ Συνάξων.

Ἐν τέλει · « Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχοη' (1678) χειρὶ Παρθενίου ἱερομονάχου ».

978. — Θ 116. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 44.

1. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μοδέστου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (Δεκ. ιη') (μετὰ ὑπομνήματος οὗ ἡ ἀρχή : « Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου θαυμάσιος ἄνθρωπος ἐπὶ τῶν ἐν εἰδωλολατρείᾳ κρατουμένων τυράννων »).
2. φ. 38α Εὐχαὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος λεγόμεναι ὅταν ἐνσκήψῃ λοιμώδης νόσος ἐν τοῖς κτήνεσι.

979. — Θ 117. Θηκαρᾶ.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ις' φ. 176 ἀκέφ.

1. φ. 1α Εὐχαὶ Θηκαρᾶ.
2. φ. 41α Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρη τοῦ βασιλέως (ἦχος α' « χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν »).
3. φ. 43 Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου (μετὰ εὐχῆς εἰς τὴν Θεοτόκον (φ. 51)).
4. φ. 52α Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας.
5. φ. 54α Ὕμνοι εἰς τὴν α' ὥραν, στίχοι καὶ εὐχαὶ συναχθέντα μετὰ τῶν ὕμνων τῆς ἡμέρας παρὰ Θηκαρᾶ μοναχοῦ τοῦ ποιήσαντος τοὺς ὕμνους τοῖς κατ' ἰδίαν βουλομένοις ἀσκῆσαι.
6. φ. 106α Τοῦ αὐτοῦ Θηκαρᾶ εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, πλεῖσται δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαίρεσιν.
7. φ. 141α Ἑρμηνεία πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας καὶ ἀποδείξεις τῶν ἁγίων πατέρων περὶ τῶν θείων ὕμνων.
8. φ. 149α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον « Χαῖρε τῶν πατέρων τὸ εὔφημον κράτος ».
9. φ. 165α Ἀκολουθίαι εἰς ἀνωνύμους ἁγίους, εἰς προφήτην, προφήτας, ἀπόστολον, ἀποστόλους κλπ.

980. — Θ 118. Γραμματική.

Χαρτ. 21 × 17 αἰῶν. ιθ' φ. 80.

Ἐκλογὴ τῆς ἑλληνικῆς Γραμματικῆς (φ. 1-59) καὶ περὶ συντάξεως (μετὰ σημειώσεων ἐν τῇ ὤᾳ).

981. — Θ 119. Εὐχαί.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 80 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.
2. φ. 6α Ἀδήλου Στίχοι · ἕτεροι Γεωργίου τοῦ Γεωμέτρου (φ. 8).
3. φ. 9α Κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους (ἦχος πλ. δ' « παντοκράτορ ποιητὰ πατρὸς ἀνάρχου »).
4. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἄγγελον [Ἰωάννου Εὐχαΐτων].
5. φ. 26α Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν Χριστὸν (ἦχος πλ. δ' « Ἁμαρτιῶν μου τὰ πλάθη τὰ χαλεπά »).
6. φ. 32α Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
7. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον Μεθοδίου πατριάρχου (ἦχος πλ. δ' « Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ρυπαρόν »).
8. φ. 38α Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν Χριστὸν (ἦχος πλ. δ' « Ὁ δικαιώσας τελώνην καὶ τὸν λῃστήν »).
9. φ. 44α Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.
10. φ. 46α Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν Χριστὸν φέρων ἀκροστιχίδα « Τὸν νυκτερινὸν ὕμνον σῶτερ δέχου Θωμᾶ ».
11. φ. 51α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου (μετὰ δύο εὐχῶν εἰς τὴν Θεοτόκον).
12. φ. 74α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ Στιχηρὰ (πρὸς τὸ ὅλην ἀποθέμενοι).

982. — Θ 120. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ις' φ. 26.

Ἀκολουθία πλήρης τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

983. — Θ 121. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιθ' (1817) φ. 32.

Ἀκολουθία εἰς τὴν Σύναξιν τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Ἐν τέλει · « Ἔλαβε πέρας ἡ παροῦσα Ἀκολουθία τῶν οὐρανίων πασῶν ταγμάτων παρ' ἐμοῦ ἀλιτροῦ Διονυσίου τοῦ Ἀγιαρτεμίτι διὰ συνδρομῆς καὶ προτροπῆς καὶ ἐξόδων παρὰ τοῦ σεβασμιωτάτου ἐν πνευματικοῖς κυρίου Ἰγατίου σὺν τῇ ἱερᾷ συνοδίᾳ αὐτοῦ ἀσκούμενοι εἰς τὸ ἱερὸν αὐτῶν μονύδριον τοῦ Κουκουζέλη ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς

τῆς μεγίστης Λαύρας εἰς μνημόσυνον αἰώνιον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων·

'Εν τῇ πανσέπτῳ καὶ πανιέρῳ σκήτῃ
τῆς Θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης
ἡ τῆδε βίβλος τῶν ἁγίων ἀρχαγγέλων
γέγραπται πλείστῃ ἐπιμελείᾳ ὄντως
καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὔχεσθε πάντες
ὑπὲρ τῆς ταλαίνης μου ψυχῆς
'Εν ἔτει σωτηρίῳ ͵αωιζ' Ἰουλίου κδ' ».

984. — Θ 122. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 62.

Ἀκολουθίαι τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

1. φ. 3α Τῆς γ' Νοεμβρίου (ἧς ὁ Κανὼν ποίημα Θεοφάνους) ἦχος πλ. β' Κύματι θαλάσσης. « Δέξαι τὰς δεήσεις τῶν πίστει καὶ πόθῳ προσερχομένων σοι ». Καὶ ἕτερος τοῦ Ἰωσὴφ οὗ ἡ ἀκροστιχίς. « Δέχου τέταρτον ὕμνον ἐξ ἡμῶν μάκαρ. Ἰωσήφ ».

2. φ. 13 Ἑτέρα Ἀκολουθία τὴν γ' Νοεμβρίου, ἧς ὁ Κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα « Γεώργιον Θεοῦ σε δοξάζω μάκαρ Ἰωσήφ (ἦχος δ').

3. φ. 36α Ετέρα Ἀκολουθία (τῇ κγ' Ἀπριλίου μετὰ δύο Κανόνων, τοῦ Θεοφάνους, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Θερμὸς πέφυκας μάρτυς ὄντως προστάτης » (ἦχος β') καὶ τοῦ Κοσμᾶ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Χαίροις ἀθλητὰ παμμάκαρ Γεώργιε (ἦχος δ').

985. — Θ 123. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 67.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.
2. φ. 46α Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνα.
3. φ. 62α Ἀκολουθία εἰς ψυχορραγοῦντα Ἀνδρέου Κρήτης.
4. Διάταξις ὅταν τελευτήσῃ τις τὴν ἑβδομάδα τῆς Διακαινησίμου.

'Εν φ. 62 α « Μνήσθητι Κύριε Κυπριανοῦ μοναχοῦ ».

986. — Θ 124. Ὁδηγία τῶν Χριστιανῶν.

Χαρτ 20 × 14 αἰῶν. ιη' σελ. 185.

Ἀγαπίου μοναχοῦ Ὁδηγία τῶν Χριστιανῶν (ἐν τῷ Προοιμίῳ « τῷ πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης κυρίῳ κὺρ Γαβριὴλ ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Ἀγάπιος τὴν προσήκουσαν κομίζει μετάνοιαν » (φ. 1-13).

987. — Θ 125. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 14.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας τοῦ θαυματουργοῦ (μετὰ δύο Κανόνων).

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη ἡ παροῦσα ἱερὰ ἀκολουθία δι' ἐξόδων τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου Καθηγουμένου τῆς μεγίστης Λαύρας Κυρίλλου Λαυριώτου ».

988. — Θ 126. Συναξαριστής.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 115 ἀκέφ.

[Νικηφόρου Καλλίστου] τοῦ Ξανθοπούλου ὑπομήματα εἰς τὸ Τριῴδιον καὶ Πεντηκοστάριον.

989. — *Θ 127. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 77.

1. Αἱ τρεῖς θεῖαι καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι.
2. φ. 74α Εὐχὴ τῶν κολύβων, ἐπὶ σταφυλῶν εὐλογήσεως (φ. 75) καὶ δύο ἐπὶ μετανοούντων (φ. 76).

990. — Θ 128. Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' (1763) φ. 88.

[Ἀναστασίου] τοῦ Γορδίου περὶ τοῦ ἐθνικοῦ Μωάμεθ τίς ἐστιν καὶ τίς ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν τεσσάρων βασιλειῶν τῶν μεγάλων ἀπὸ τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Ναβουχοδονόσορ.

Ἐν ἀρχῇ· « Ἐξεφωνήθη τὸ παρὸν παρά τινος ζηλωτοῦ σπουδαίου Γορδίου ἐξ Ἀγράφων καὶ ἀντεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Εὐθυμίου Μακεδόνος τοῦ Τραπεζουντίου καὶ Λαυριώτου νεωστὶ ἐν ἔτει 1763 Μαρτίου 10 ».

991. — Θ 129. Λόγοι.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 119.

1. φ. 1α Γρηγορίου Νύσσης ὁμιλία εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
2. φ. 11α Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
3. φ. 21α Γρηγορίου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὴν ἰσάγγελον ζωὴν ὅπου διεπέρασεν αὐτὴ μέσα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, μεταφρασθεὶς εἰς κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Νικοδήμου μοναχοῦ.
4. φ. 80α Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου· « ὅταν ἐγὼ δώσω μίαν εὐλαβητικὴν θεωρίαν. »
5. φ. 92α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ὑπὸ Νικοδήμου Ἁγιορείτου (μετὰ δύο Κανόνων· ὁ εἷς τοῦ Θεοφάνους φέρων ἀκροστιχίδα « Τὸν νοῦν γεραίρω τῶν σοφῶν διδαγμάτων » (ἦχος α') καὶ ὁ ἕτερος τοῦ Νικοδήμου μετὰ ἀκροστιχίδος « ὕμνον προσάδω τῷ Ἀρεοπαγίτῃ· Νικοδήμου. » (Ἦχος β).

992. — Θ 130. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 34.

Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν φ. 33 β « αψε (1705) Αὐγούστου 9 ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Δανιὴλ ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς πατὴρ ὅπου εἶχε κελλίον τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον ».

993. — Θ 131. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. κ' φ. 39.

Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.

994. — Θ 132. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' (1425) φ. 68 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (μετὰ δύο Κανόνων καὶ ὑπομνήματος διπλοῦ).

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ὁ παρὼν λόγος ἔτει ϛϡλγ' (1425) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ».

995. — Θ 133. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 95.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφὶμ ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου τοῦ θαυματουργοῦ. [Ποίημα Διονυσίου ἱερομονάχου, τοῦ ἀπὸ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων] ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ Προοιμίου « τοῖς ὁσιωτάτοις ἀδελφοῖς τοῖς κατὰ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης Κορώνης καὶ Κρυερᾶς Βρύσεως ἀσκουμένοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐντευξομένοις Διονύσιος ἱερομόναχος ὁ ἀπὸ τοῦ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων τὸ χαίρειν ἐν Κυρίῳ ». Περιέχει ἕνδεκα Μεγαλυνάρια εἰς τὸν ἅγιον καὶ Κανόνας δύο · ὁ εἷς τῆς Θεοτόκου ποίημα Θεοδώρου τοῦ βασιλέως [τοῦ Λάσκαρη] (ἦχος δ') « Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα » · ὁ ἕτερος ποίημα Ἀναστασίου ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς Θεοτοκίοις καὶ ἐν τῇ θ' ᾠδῇ τοῦ Κανόνος · Πρὸς δὲ καὶ μαρτύριον καὶ βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφείμ, οὗ ἡ ἀρχὴ « οἱ ἅγιοι καὶ θεοφόροι πατέρες διὰ τῆς χάριτος ».

996. — Θ 134. Διηγήσεις.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιζ (1647) φ. 35.

1. φ. 1α Συλλογὴ ἐκ πολλῶν βίων ἁγίων συναγωνισαμένων τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν Μιχαὴλ ἐπισκόπῳ Συνάδων τῷ ὁμολογητῇ μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις Γερμανοῦ τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλου.

2. φ. 33α Διήγησις τοῦ θαύματος της Θεοτόκου ἥτις ἔδωκε Γρηγορίῳ τῷ Δομεστικῳ τῆς μεγίστης Λαύρας ἓν χρυσοῦν νόμισμα εἰποῦσα « ὦ Δομέστικε δέξαι τὸ ψαλτικόν σου ».

3. Διήγησις ἑτέρου θαύματος γενομένου ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει πλησίον τῶν Καρυῶν ἐν τῷ Ἄδειν.

Ἐν τέλει · « Ἐν πνευματικοῖς ἐλάχιστος Ματθαῖος ἔγραψε καὶ ἀφιέρωσεν ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ ἐν τῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ ἐν ἔτει αχμζ (1647) ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ κγ' ».

997. — Θ 135. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιε' φ. 279 ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Ἰουνίου (μετὰ Συναξαρίων καὶ ἱκανῶν κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις).

998. — Θ 136. Παρακλητική.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 270 ἀκέφ.

1. φ. 1α Παρακλητική.
2. φ. 258α Κανὼν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φέρων ἀκροστιχίδα · « Χριστοῦ δέδοικα δευτέραν παρουσίαν. »

999. — Θ 137. Μηναῖον.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' (1601) φ. 263 ἀκέφ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου (μετά τινων Κανόνων ἀνεκδότων).

Ἐν τέλει · « Πληρώσας εἶπον Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει.
τλήμων Κύριλλος ἀρετῆς πάσης ξένος.
Ἐν ἔτει ζρθ (1601) μηνὶ Αὐγούστῳ.
Τὸ παρὸν βιβλίον ἦν τῆς θείας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς Λαύρας καὶ ὁ τοῦτο ἀναθήσας καὶ τὴν ἔξοδον ποιήσας ἦν ὁ ὁσιώτατος ἐν μοναχοῖς Θεόκλητος ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας αὐτοῦ ».

1000. — Θ 138. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιϛ' φ. 142.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως.
2. φ. 32α Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3. φ. 46α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
4. φ. 84α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
5. φ. 118α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
6. φ. 131α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

1001. — Θ 139. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 95.

1. φ. 1α 'Ακολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (ὁ βος Κανὼν ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἦχος α' « Ἄποινον ὁ θεόπτης »).
2. φ. 29α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν ὁ συντακτήριος ὅστις ἀναγινώσκεται εἰς τὴν μνήμην τοῦ αὐτοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου πατρός.
3. φ. 48α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου « Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος ὁ πάνυ. »
4. φ. 83α Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον.
5. φ. 90α Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Λόγος κατὰ Ὠριγένους (κολοβὸς).

1002. — Θ 140. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 338.

Πεντηκοστάριον (ἔχον ἐν τέλει καὶ Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου (φ. 325β) μετὰ δύο κανόνων εἰς ἦχον β' καὶ δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου).

1003. — Θ 141. Θεοτοκάριον.

Χαρτ 20 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 288.

Κανόνες εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἐν τέλει ·
« νῦν ὀγδοὰς ἔδειξεν ἤχων ἑπτάκις τὴν μητέραν ἄνανδρον εὐλογημένην τὴν παρθένον.
Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δοσιθέου πόνος ».
Ἐν τῇ ἀρχῇ ὀκτὼ φύλλα Λεξικοῦ ἀρχόμενα ἀπὸ τῶν λέξεων Αν — απ.

1004. — Θ 142. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 132.

1. 1α Ἀκολουθία ἐπὶ τελευτήσαντος μοναχοῦ (ἐν. φ. 22 εὑρηνται τέσσαρα Στιχηρὰ νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους καὶ τρία τοῦ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.
2. φ. 35α Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνον (μετὰ δύο κανόνων [τοῦ Θεοφάνους] ὧν αἱ ἀκροστιχίδες « θνήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκω μέλος » ἦχος πλ. δ' καὶ « ἕκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος » ἦχος πλ. δ'.
3. φ. 45α Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς ἀρχιερεῖς, ἧς ὁ Κανὼν [ποίημα Θεοφάνους] φέρει ἀκρυστιχίδα « τοῖς τεθνεῶσι δεύτερον πλέκω μέλος ».
4. φ. 50α Ἀκολουθία εἰς ψυχὴν κρινομένην.
5. φ. 56α Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον μοναχόν, εἰς σταυροφόρον καὶ τὸ μέγα καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα (ἐκτενεστέρα τῆς ἐντύπου).
6. φ. 93α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλαίου.

Ἐν τέλει · « Ἐσταχώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς Γερασίμου ἱερομονάχου καὶ Δομεστίκου Χριστοῦ τοῦ Ἀκαταλήπτου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἔτους ϛϡμη' (1440) ἰνδ. γ' ».

1005. — Θ 143. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 167 κολοβ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. φ. 16α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.
3. φ. 33β Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
4. φ. 46α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Κατήχησις τῇ Κυριακῇ τοῦ πάσχα.
5. φ. 49α Εὐχὴ εἰς λεχὼ καὶ ὅταν ἀποβάλη ἡ γυνή · ἑτέρα εἰς σαραντισμὸν αὐτῆς.
6. φ. 57α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.
7. φ. 83α Εὐχὴ συγχωρητικὴ ἐπὶ ἀφορισμῷ.
8. φ. 85α Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας.
9. φ. 108α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλαίου.
10. φ. 153α Εὐχαὶ διάφοροι.
11. φ 160α Ἀκολουθία εἰς μνῆστρα.

1006. — Θ 144. Μηναῖον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ (1698) φ. 212.

Μηναῖον Φεβρουαρίου (μετά τινων Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν φ. 212 α « Ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς Ματθαίου μοναχοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ ἐκ νήσου Σύμης αχ4η' ».
Ἐν φ. 212 β
« Χεὶρ Ματθαίου εὐτελοῦς ρακενδύτου
ἐν νήσῳ φύντος τῇ καλουμένῃ Σύμῃ
νῦν δὲ τῇ Λαύρᾳ μονάζοντος τοῦ Ἄθω
οἱ δ' ἀναγινώσκοντες τανῦν ἐνταῦθα
εἰ σφαλερόν τι ἕνεκεν ἀμαθείας
τοῦ γεγραφότος εὕρωσι τῇ πυκτίδι
ὠρθωσάτωσαν ἀκαταγνώστως τοῦτο ·
πρώτη γὰρ πέλει τῶν γεγραμμένων αὕτη
ὑπ' αὐτοῦ πάντως ὅθεν οὐκ ἄξιος ψόγου ».

1007. — Θ 145. Μηναῖον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ (1612) φ. 329 ἀκέφ.

Μηναῖον Μαΐου (μετὰ ἱκανῶν ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν φ. 329 α « Πόνος Ματθαίου κτῆμα δ' ἡ βίβλος πέλει Μονῆς τε Λαύρας τῆς ἐν Ἄθῳ τῷ ὄρει ζρκ (1612) ὀκτωβρίῳ. »

1008. — Θ 146. Μηναῖον.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 248 ἀκέφ.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει · « Δόξα σοι τῷ ἀξιώσαντι ἰδεῖν τὸ τέλος τοῦ παρόντος βιβλίου. Νεῖλος ἁμαρτωλός ».

1009. — Θ 147. Ὡρολόγιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' (1312) φ. 227 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1. Ὡρολόγιον.
2. φ. 197α Εὐχὴ ἐπὶ τῶν κολύβων καὶ συναπτὴ εἰς κοιμηθέντας.
3. φ. 198α Ἡ ἀνάμνησις τοῦ θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν ταῖς Χώναις · Ἀκολουθία πλήρης.
4. φ. 205. Ἀκολουθία εἰς τὸ Γεννέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
5. φ. 217α Ἀκολουθία τῆς ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.
6. Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς νήπια.

Ἐν φ. 137 α « ὥσπερ ξένοι χαίροντες ἰδεῖν πατρίδα καὶ οἱ θαλαττεύοντες εὑρεῖν λιμένα καὶ οἱ στρατευόμενοι ἰδεῖν τὸ κέρδος, οὕτω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος.
Φίλου σου πιστοῦ μὴ ἐκφαυλίσῃς ῥῆμα
θάψον δὲ αὐτὸ ἐν τῷ καρδίας τάφῳ
μήπως παρελθεῖν εἰς ἄλλους παρ' ἐλπίδα
καὶ ἄπιστον κηρύξει σε τῇ σῇ φιλίᾳ.
Ἔτος ϛωκ (1312) Νεόφυτος ».

1010. — Θ 148 Ὡρολόγιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 230 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ὡρολόγιον.
2. φ. 192α Μάρκῳ ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ.
3. φ. 227α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ περὶ φιλοπτωχίας λόγου.
4. φ. 228α Πῶς δεῖ στιχολογεῖσθαι τὸ ψαλτήριον καθ' ὅλον τὸν ἐνιαυτόν.
5. φ. 230α Ἰδιόμελά τινα ἑορτῶν.

1011. — Θ 149. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' (1343) φ. 168 ἀκέφ.

Μηναῖον Ἀπριλίου (μετὰ Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν τέλει · « ἐν ἔτει ϛωνα » (1343).

1012. — Θ 150 Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 259 κολοβ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

1013. — Θ 151. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 402 ἀκέφ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

1014. — Θ 152. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 506.

1. φ. 1α Αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων.
2. φ. 88α Ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου, Ἰούδα καὶ Παύλου.
3. φ. 254α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1015. — Θ 153. Παπαδική.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 403.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ οἱ ἐν τῷ ὄρθρῳ Πολυέλεοι (Πέτρου Μπερεκέτου, Χρυσάφου, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ).
2. Αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος.
3. Εὐλογητάρια.
4. Πασαπνοάρια Βαλασίου ἱερέως.
5. Τιμιωτέρα ὀκτάηχος κὺρ Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου.
6. Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως.
7. Δοξολογίαι (Βαλασίου Γερμανοῦ, ἀρχιερέως, Βλάχικη διδασκάλου τινος, Ἀθανασίου ἱερομονάχου, Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου, Χρυσάφου τοῦ νέου. Τὰ τυπικὰ (φ. 201), Δύναμις Ξένου τοῦ Κορώνη, Ἀλληλουάριον (203) κὺρ Θεοδούλου).
8. Χερουβικὰ Χρυσάφου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ Βαλασίου.
9. Κοινωνικὰ Χρυσάφου καὶ Βαλασίου.
10. Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἡ Προηγιασμένη.
11. Κοινωνικὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ Χρυσάφου καὶ Βαλασίου.
12. φ. 257α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν χερουβικῶν ὕμνων τοῦ μουσικωτάτου κὺρ Πέτρου, ὀκτάηχον τοῦ αὐτοῦ (φ. 271)
13. φ. 373α Κοινωνικὰ Πέτρου Μπερεκέτου, ἕτερα τῆς ἑβδομάδος.
14. φ. 295α Χερουβικὰ διαφόρων διδασκάλων (Ἰωακεὶμ Βιζύης, Θεοφάνους πατριάρχου ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Καρύκι. Παύλου ἱερέως (φ. 297), Ἀθανασίου Ἀδριανουπόλεως (φ. 341), Ἀντωνίου ἱερέως (φ. 306).
15. φ. 314α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν κατ' ἦχων Θεοτοκίων Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, καὶ μαθημάτων.
16. φ. 336α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ μασκάλη ποίημα κὺρ Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ μετεβλήθη δὲ ἐκ παρὰ Ἰσραηλιτῶν · ἕτερον ναὶ καλούμενον ποίημα κὺρ Θεοφάνους πατριάρχου (φ. 337).
17. Εἱρμοὶ καλοφωνικοὶ Πέτρου, Μελετίου ἱερομονάχου, Δανιὴλ Λαμπαδαρίου, Χουρμούζη ἱερέως, Κράλη ἱερομονάχου ποίησις καὶ Πέτρου μελοποίησις.

18. φ. 254α Ἀκολουθία τῶν κεκοιμημένων ὑπὸ Βαλασίου.

19. φ. 374α Καταβασίαι εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, τὰ Θεοφάνεια, τὴν Ὑπαπαντήν, τῆς ἀναστάσεως (φ. 388), τῆς Πεντηκοστῆς (φ. 391), καὶ τῆς Κοιμήσεως τᾶς Θεοτόκου (φ. 398).

1016. — Θ 154. Παπαδική.

Χαρτ. 16 × 12 αἰῶν. ιη' (1786) φ. 435.

1. φ. 1α Κοινωνικὰ τοῦ α' ἤχου διαφόρων διδασκάλων · (Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Γεωργίου πρωτοψάλτου Γάνου, Χρυσάφου, Γερασίμου, Κλήμεντος ἱερομονάχου Μητυλιναίου καὶ ἁγιορείτου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Γεωργίου τοῦ Ραιδεστινοῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Βαλασίου ἱερέως, Ἀθανασίου Ἀδριανουπόλεως, Πέτρου Μπερεκέτου, Φιλαρέτου ἱερομονάχου Λαυριώτου, Ἀναστασίου ἱερομονάχου καὶ καθηγητοῦ Χρυσοβέργη, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοβέργη ἀναψιοῦ καὶ μαθητοῦ τοῦ ἄνωθεν Ἀναστασίου, Ἀρσενίου ἀρχιερέως, Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Γρημάνη, Δημητρίου Μητυλιναίου τοῦ Πλουμαρίτου, Θεοδούλου μοναχοῦ, Ἀναστασίου Ραψανιώτου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Πέτρου Λαμπαδαρίου, Γερασίμου ἱερομονάχου Λαυριώτουκαὶ Δομεστίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Σεραφεὶμ προηγουμένου Λαυριώτου, Παύλου ἱερέως, Καλλίστου ἱερομονάχου ἐξηγηθὲν παρὰ Θεοδούλου, Κυρίλλου ἀρχιερέως).

2. φ. 38α Κοινωνικὰ τοῦ β' ἤχου (Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἰωάννου Κλαδᾶ, τοῦ τιμιωτάτου Μαρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐκ τῶν Ξανθοπούλων, Ναθαναὴλ μητροπολίτου Νικαίας τοῦ Κρητικοῦ, Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη, Γεωργίου τοῦ Ραιδεστινοῦ καὶ πρωτοψάλου, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Βαλασίου ἱερέως, Πέτρου τοῦ γλυκυτάτου Μπερεκέτη, Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀναστασίου ἱερομονάχου Ἰωαννίτου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοβέργη, Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κυδωνιῶν, Νεκταρίου ἱερομονάχου Μιτυλιναίου, Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου Κλαυδίου, Θεοδούλου μοναχοῦ τοῦ ἁγιορείτου, τοῦ νῦν πρωτοψάλτου κὺρ Δανιήλ, Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ, Ἀναστασίου Ραψανιώτου, Γερασίμου Λαυριώτου καὶ Δομεστίκου, Πέτρου Λαμπαδαρίου, Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν).

3. φ. 62α Κοινωνικὰ τοῦ γ' ἤχου (Γεωργίου Δομεστίκου τοῦ Σγουροπούλου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου τοῦ Οὐρανιώτου, Μιχαὴλ ἱερέως τοῦ Κουκουλᾶ, Θεοφυλάκτου Δομεστίκου τοῦ Ἀργυροπούλου, Μανουὴλ Γούτα).

4. φ. 85α Κοινωνικὰ τοῦ δ' ἤχου (Νικολάου τοῦ Ἀσὰν ἀπὸ τὴν Κύπρον, Θεοδώρου Δομεστίκου Καλλικρατείας, Ἰωάννου τοῦ Σγουροπούλου καὶ διακόνου, Ἰωάννου τοῦ Λασκάρεως τοῦ Πιγωνίτου, Μανουὴλ τοῦ Ἀργυροπούλου, Γεωργίου Κουρτικά, Δαμιανοῦ Βατοπαιδινοῦ, Ἰωακεὶμ Κλαυδίου, Κύρδαμουσισοῦ (;) καὶ Σεραφεὶμ προηγουμένου Λαύρας).

5. φ. 118α Κοινωνικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου (Ξένου τοῦ Κορώνη, Φωκᾶ τοῦ Δομεστίκου. Γεωργίου τοῦ Παναρέτου, Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Ὑπατίου καθηγητοῦ τοῦ νέου Χρυσάφη, Ἀθανασίου πατριάρχου, Δημητρίου Μιτηλιναίου, Χριστοφόρου ἱερομονάχου, Κυρίλλου ἀρχιερέως).

6. φ. 149α Κοινωνικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου (καὶ ἄλλων ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων διδασκάλων καὶ Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ).

7. φ. 168α Κοινωνικὰ τοῦ βαρέως ἤχου (Βλατεροῦ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, Ἀγάθωνος μοναχοῦ, Δημητρίου τοῦ Ραιδεστινοῦ, Ἰωακεὶμ ἀρχιερέως Βιζύης, Νεκταρίου ἱερομονάχου. Θεοδούλου μοναχοῦ, Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ).

8. φ. 192α Κοινωνικὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου (Ἰωάννου Λαμπαδαρίου, τοῦ Δομεστίκου τῶν παπαδῶν (;) Κοσμᾶ τοῦ Μακεδόνος, Μελχισεδὲκ ἱεροδιακόνου).

9. φ. 229α Κοινωνικὰ τῆς ὅλης ἑβδομάδος (Κωνσταντίνου τοῦ Μαγουλᾶ, Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου τοῦ Θετταλοῦ, Ἀντωνίου ἱερέως, Ξένου τοῦ Κορώνη, Δημητρίου τοῦ Δοκιανοῦ, τοῦ Κοντοπετρῆ, Κυρίλλου πρώην Τήνου, Καλλίστου ἱερομονάχου, Ἰωάννου Κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου, Δαυὶδ ἱερομονάχου, Ἀντωνίου ἱερέως, Μανουὴλ Γούτα τοῦ Θεσσαλονικέως, Γεωργίου τοῦ Ἀργυροπούλου).

10. φ. 305α Κοινωνικὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ (Παγκρατίου). Κοινωνικὰ τοῦ Πάσχα (Ἰγνατίου ἱερομονάχου, Μανουὴλ τοῦ Βλατήρου (φ. 352-395β).

11. φ. 396α Λειτουργία τῶν προηγιασμένων (Λογγίνου μοναχοῦ, Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλη, Κοσμᾶ Ἰβηρίτου, Δανιὴλ μοναχοῦ τοῦ Ἁγιορείτου, Γαβαλᾶ, Μοσχιανοῦ, Κοσμᾶ τοῦ Μακεδόνος, Γαβριὴλ μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου.

12. φ. 428α Ἆσμα εἰς τὸ ἀντίδωρον ψαλλόμενον ποίημα Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ · τὸ δὲ κράτημά ἐστι τὸ λεγόμενον σημαντάρι. Ἕτερον Κράτημα Μαλαχία μοναχοῦ.

Ἐν φ. 435 β « Ἐτελειώθη ὁ παρὼν τέταρτος τόμος τῆς Παπαδικῆς περιέχων τῶν κατ' ἦχον κοινωνικῶν καὶ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μέχρι καὶ τῶν προηγιασμένων παλαιῶν καὶ νέων ποιητῶν τοὺς μέχρι νῦν χρηματίσαντας χρησίμους διδασκάλους διὰ χειρὸς παρ' ἐμοῦ Σεραφεὶμ προηγουμένου τῆς μεγάλης Λαύρας τοῦ ἐκ νήσου Μητυλίνης καὶ οἱ μανθάνοντες καὶ οἱ ψάλλοντες, εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ ἀμαθοῦς ταύτης τῆς μουσικῆς, τοῦ κοπιάσαντος καὶ συνάξαντος ταῦτα πάντα παλαιά τε καὶ νέα ὅπως με ἐλεήσει ὁ Κύριος τῷ τρισαθλίῳ καὶ τάλανι · εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ὀγδοήκοντα ἕξ, ἰνδ. δ' Μαΐου μῆνα ».

1017. — Θ 155. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 14×10 αἰῶν. ιη' φ. 111.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

1018. — Θ 156. Ψαλτική.

Χαρτ. 16×10 αἰῶν. ιη' φ. 414.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.
2. φ. 10α Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ποιηθέντος ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν.
3. φ. 34α Ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων Στιχηρῶν τῶν ὀκτὼ ἤχων.
4. φ. 114α Ἀρχὴ τῶν ια' ἑωθινῶν ἰδιομέλων.
5. φ. 126β Τὸ φῶς ἱλαρόν, μὴ ἀποστρέψῃς καὶ τὸ ὀκτάηχον Θεοτόκε παρθένε.
6. φ. 132α Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

1019. — *Θ 157. Ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 17×12 αἰῶν. ιθ' σελ. 935.

Περιέχει τὰ τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας μαθήματα.

1020. — Θ 158. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 17×11 αἰῶν. ιη' φ. 289.

1. φ. 1α Ἀναστασιματάριον.
2. φ. 57α Ἀνθολογία Στιχηραρίου περιέχουσα πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ δοξαστικὰ τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν καὶ ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων ἅπερ συνετέθησαν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου Λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κὺρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου δι' ἰδίαν τε καὶ κοινὴν ὠφέλειαν.
3. φ. 223β Καταβασίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν ὑπὸ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἔτι δὲ καὶ αἱ τοῦ Τριῳδίου καὶ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος ὁλόκληροι οἱ Κανόνες.
4. φ. 270α Τὰ αὐτόμελα προσόμοια καὶ ἰδιόμελα Καθίσματα.
5. φ. 286α Μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὴν μνήμην τῶν ὁσίων πατέρων τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσει λαμψάντων ὑπὸ Χρυσάφου τοῦ νέου (ἦχος πλ. δ' « προσδέχου παναγία τριάς »).

1021. — Θ 159. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16×10 αἰῶν. ιη' φ. 643.

1. φ. 1α Ἀνθολογία πλουσιωτάτη καὶ ὡραῖα περιέχουσα πλεῖστα τῶν μαθημάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμερονυκτίου ἀκολουθίας τῶν τε παλαιῶν καὶ νέων μουσουργέτων · καὶ ἀρχὴ πρῶτον τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου θεοῦ μέλος ἀρχαῖον.
2. φ. 494α Θεοτόκε παρθένε ὀκτάηχον ἐξήγησις Γρηγορίου Λαμπαδαρίου.
3. φ. 636α Μάθημα ὡραῖον εἰς τὴν ἔνδοξον ἑορτὴν τῶν βαΐων ποίημα Σεραφεὶμ προηγουμένου Λαυριώτου · Τοῦ αὐτοῦ μάθημα εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον τῆς Λαύρας (φ. 636β-641 · ἦχος πλ. δ'). Τοῦ αὐτοῦ μάθημα εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου (φ. 641-643) ἦχος δ'.

1022. — Θ 160. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 17×12 αἰῶν. κ' φ. 38.

1. φ. 1α Μακάριος ἀνὴρ ποίημα Ματθαίου Βατοπαιδινοῦ.
2. φ. 11α Δοξαστικὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ ἀρχιεπισκόπου Συνάδων, καὶ ἕτερον τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου.
3. φ. 26α Μάθημα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ποίημα Χρυσάφου τοῦ νέου.
4. φ. 30α « Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ » μάθημα ὀκτάηχον.

1023. — Θ 161. Δοξαστάριον.

Χαρτ. 17×12 αἰῶν. ιη' φ. 135 ἀκέφ.

1. φ. 1α Δοξαστικὰ καὶ Ἰδιόμελα τοῦ ἐνιαυτοῦ.
2. φ. 127α Εἱρμοὶ καλοφωνικοί.

1024. — Θ 162. Παπαδική.

Χαρτ. 17×11 αἰῶν. ιη' (1788) φ. 386 κολοβ.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν συλλειτουργημάτων τῶν θείων καὶ ἱερῶν λειτουργιῶν τοῦ τε Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, καὶ ἡ τῶν προηγιασμένων.
2. φ. 340α Τὸ σύμβολον τῆς πίστεως (πιστεύω εἰς ἕνα θεόν) ποίημα Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ καὶ Λαμπαδαρίου. Μετὰ δὲ τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ψάλλεται τὸ « ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι » ποίημα Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαδινοῦ (φ. 342).

Ἐν φ. 352 α « Ἐτελειώθη ὁ παρὼν τρίτος τόμος τῆς Παπαδικῆς περιέχων τῶν κατ' ἦχον Χερουβικῶν μέχρι καὶ τῶν προηγιασμένων παλαιῶν τε καὶ νέων ποιητῶν τοὺς μέχρι

τανῦν χρηματίσαντας διδασκάλους χρησίμους διὰ χειρὸς παρ' ἐμοῦ Σεραφεὶμ προηγουμένου τῆς Λαύρας τανῦν δὲ δυστυχοῦς, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Μιτυλίνης, καὶ οἱ μανθάνοντες καὶ ψάλλοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον τοῦ ἀναξίου καὶ ἀμαθοῦς ταύτης τῆς μουσικῆς τοῦ κοπιάσαντος καὶ συνάξαντος καὶ ἐκλέξαντος ταῦτα πάντα παλαιά τε καὶ νέα ὅπως με ἐλεήσει ὁ Κύριος τῷ τρισαθλίῳ καὶ τάλανι · εἰς τοὺς χρόνους 1788 κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ».

1025. — Θ 163. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιθ (1809) φ. 452.

Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας μαθήματα.

Ἐν φ. 453 β « Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.
Ὁ γράψας Κωστῆς τοῦ ποτὲ Παρασκευᾶ 1809 Σεπτεμβρίου 1 ».

1026. — Θ 164 Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιθ' φ. 269.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας.

2. φ. 6α Ἀνθολογία περιέχουσα τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας μαθήματα ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1027. — Θ 165. Παπαδική.

Χαρτ. 17 × 10 αἰῶν. ιθ' φ. 231.

Ἀνθολογία τῆς Παπαδικῆς περιέχουσα τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῇ ἀκολουθίαν (ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας).

Ἐν φ. 177α Μάθημα εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον « Θεῖοι τοῦ Λόγου μαθηταὶ Πέτρε σοφὲ καὶ Παῦλε ἀκτῖνες παμφαέστατοι τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ἵπποι ταράξαντες θαλάσσας ἀπιστίας..... οἱ μὲν λόγοι Γρηγορίου Καλέργη τοῦ Βατοπαιδινοῦ, τὸ δὲ μέλος διαφόρων ποιητῶν.

Ἐν φ. 211α Μάθημα εἰς τὴν ἁγίαν Ζώνην ψαλλόμενον, οἱ μὲν λόγοι κυρίου Ἰωσὴφ Βατοπαιδινοῦ, τὸ δὲ μέλος ἐκλογὴ ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν τῆς αὐτῆς μονῆς « Ζώνη ἁγία καὶ σεπτὴ μητρὸς τοῦ Θεοῦ λόγου. » Ἕτερον μάθημα εἰς τὴν ἁγίαν Ζώνην λόγοι τοῦ κὺρ Ἰωσήφ, τὸ δὲ μέλος ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν. « Ἐν τῇ καταθέσει σου Ζώνη σεπτὴ ῥᾶνον οὐρανόθεν τὴν χάριν σου τοῖς μελῳδοῦσι σὰ θαυμάσια πιστῶς καὶ ἐκτελοῦσι πάντοτε πόθῳ καὶ χαρᾷ τὴν σὴν πανήγυριν ».

Ἐν φ. 186 β
« Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κρατημένον,
τὸν ἀσματοψάλλοντα μετ' εὐλαβείας
φύλαττε τοὺς τρεῖς ὦ παρθένε ἁγία
μελῳδὲ τὸν γράψαντα Θεοτόκε Μαρία ».

1028. — Θ 166. Λειτουργία.

Χαρτ. 18 × 14 αἰῶν. ιη' σ. 162 κολοβ.

Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1029. — Θ 167. Παπαδική.

Χαρτ 17 × 11 αἰῶν. ιη' (1766) φ. 385.

Ἀνθολόγιον ἥδε ἡ βίβλος φέρει
τῆς Παπαδικῆς ἢ μᾶλλον τοῦ γε ὅλου
ἐνιαυτοῦ γὰρ ταῦτα πάντα τυγχάνει
ἀναγκαῖα τε καὶ λυσιτελῆ πάνυ
καὶ ἁρμόζοντα τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ
ἅπαντα συνήγαγε καλλιγραφήσας
Λέσβιος ἄζυξ μουσολόγος καὶ θύτης
Σεραφεὶμ φημι ἔκ τε Λαύρας τοῦ Ἄθω.

Ἐν τέλει φ. 385 α · « Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα 1766 ἐν μηνὶ Μαΐῳ 2 διὰ χειρὸς Σεαφεὶμ θύτου ».
Καὶ ἐν φ. 385 β.
«Εἴληφε τέλος Ἀνθολογία αὕτη
χειρὶ Σεραφεὶμ ἄζυγός τε καὶ θύτου
ἐκ Λαύρας μονῆς ἐν Ἄθωνι κειμένης
σπουδῇ πόνῳ τε ὡς κάλλιστα γραφεῖσα ».

1030. — Θ 168. Παπαδική.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' (1769) φ. 546.

Ἀνθολόγιον τῆς Παπαδικῆς περιέχον τὰ μαθήματα τοῦ ὄρθρου.

Ἐν φ. 359β Οἱ Στίχοι τῆς τιμιωτέρας « καθεῖλε δυνάστας » καὶ « ἀντελάβετο Ἰσραὴλ » τονισμένα κατ' ἦχον · ἐν δὲ φ. 378α ἡ « τιμιωτέρα » ὀκτάηχος μετὰ κρατήματος ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου.

Ἐν φ. 498α Ἅγιος ὁ Θεὸς ἐξήγησις εἰς τὸ Ἀθηναΐκον ὑπὸ Βαλασίου ἱερέως νεκρώσιμον.

Ἐν φ. 504α Φῆμαι εἰς πατριάρχας, εἰς τὸν αὐθέντην Βλαχίας (φ. 516), εἰς τὸν Σιναίου ἀρχιεπίσκοπον (φ. 518), εἰς τοὺς ἐξάρχους πάσης Βηθυνίας (φ. 521).

Ἐν. φ. 524α Στίχοι ποιηθέντες παρὰ Βαλασίου ἱερέως εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ παναγιωτάτου σοφωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κὺρ Διονυσίου τοῦ Κωνσταντινοπολίτου, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Ἱεροσολύμων (φ. 526), εἰς εὐχαριστίαν ἀρίστου ὀκτάηχον (φ. 529), ἐγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα Μοσχοβίας (φ. 539), εἰς ἀρχιερέα τὰ μὲν γράμματα τοῦ Συρίγου, τὸ δὲ μέλος Χρυσάφου (φ. 545), εἰς προϋπάντησιν ἀρχιερέως (φ. 546).

Εν τέλει · « Ἐτελειώθη ὁ δεύτερος τόμος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σεραφεὶμ προηγουμένου Λαύρας καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ ἀμαθοῦς ταύτης τῆς μουσικῆς ὅπως μὲ ἐλεήσει ὁ κύριος τῷ τρισαθλίῳ · Ἐν ἔτει 1769 μηνὶ Αὐγούστῳ ».

1031. — Θ 169. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 230 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ Στιχηρὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1032. — Θ 170. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 296 κολοβ.

1. φ. 1α Ἀρχὴ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. φ. 7α Ἀναστασιματάριον.
3. φ. 107α Τὰ ιά ἑωθινά.
4. φ. 122α Ἀσματικὰ « ἅγιος ὁ Θεός » κατ' ἦχον ὑπὸ Πέτρου.
5. φ. 123α Τὸ « Θεὸς Κύριος » καὶ λοιπὰ τῆς Ἀκαθίστου.
6. φ. 128α Εἰς προϋπάντησιν ἀρχιερέως.
7. Τὰ τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας καὶ ὁ ἄμωμος.

1033. — Θ 171. Μουσική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1756) φ. 319.

Ὅμοιος τῷ ἀνωτέρω.

Ἐν τέλει · « Αὕτη ἡ ἀσματομελιρρυτόφθογγος βίβλος ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ταπεινοῦ Μακαρίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Σκήτεως Βερροίας καὶ ἐτελειώθη ἐν ἔτει 1756 μηνὶ Ἰουνίῳ 6 ».

1034. — Θ 172. Στιχηράριον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' (1715) φ. 255.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἰδιομέλων τῶν τοῦ Ἀνθολογίου Στιχηρῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθέντων παρὰ τοῦ κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου.

Ἐν τέλει · « αψιε'
καθέδρα λοιμῶν πεφυκώς
ἵλαθί μοι σωτὴρ τοῦ παντός
ἐν τῇ φρικτῇ ἐτάσει σου
Ζαχαρίας ἱερομόναχος ».

1035. — Θ 173. Μουσική.

Χαρτ. 17 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 210 κολ.

Περιέχει ὅσα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. Θ 170 κῶδ.

Ἐν φ. 7 α · « καὶ τοῦτο κτῆμα τῆς ἐν τῷ Καψοκαλυβίῳ μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ θαυματουργοῦ Νικολάου καὶ τοῦ μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, τοῦ πνευματικοῦ κυρίου Τιμοθέου ὅστις τολμήσει νὰ τὸ ἀποξενώσῃ νὰ ἔχῃ τοὺς ἁγίους ἀντιδίκους ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ».

1036. — Θ 174. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 242.

Μαθηματάριον χρονικὸν διαφόρων ποιητῶν ἐξηγηθὲν παρὰ Ματθαίου Βατοπαιδινοῦ.
Ἐν τέλει · « Εἴληφε τέλος τὸ παρὸν μαθηματάριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σωφρονίου προηγουμένου τῆς μεγίστης Λαύρας δι' αἰτήσεως τοῦ Ἐκκλησιάρχου κὺρ Σωφρονίου ἱεροδιακόνου ».

1037. — Θ 175. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιθ' σελ. 433.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1038. — Θ 176. Μουσικόν.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 146 κολοβ.

Ὅμοιον τῷ Θ 170.

Ἐγράφη Παρ' Ἀναστασίου Δημητρίου μαθητοῦ Γερμανοῦ ἱερομονάχου ἐκ Θεσσαλονίκης.

1039. — Θ 177. Στιχηράριον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 263 κολοβ.

Στιχηράριον Ἰδιομέλων καὶ Δοξαστικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1040. — Θ 178. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιθ' (1815) φ. 641.

Ἀνθολογία πλουσιωτάτη καὶ ὡραῖα περιέχουσα πλεῖστα τῶν μαθημάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας τῶν τε παλαιῶν καὶ νέων μουσουργέτων καὶ πρῶτον τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ὃν καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ ἄρχου · μέλος ἀρχαῖον.

Ἐν. φ. 632 α « χωιέ γέγραπται διά τινος ἁμαρτωλοῦ ὑπάρχει δὲ κτῆμα ἀναφαίρετον τῆς μεγίστης Λαύρας καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον ».

1041. — Θ 179. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. κ' σελ. 413.

Ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1042. — Θ 180. Λόγοι.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιϛʹ φ. 163 κολοβ.

Λόγοι ἀσκητικοὶ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου ἡγουμένου τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει μοναχῶν.

1043. — Θ 181. Στιχηράριον.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιηʹ φ. 309.

Στιχηράριον Ἰδιομέλων καὶ Δοξαστικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1044. — Θ 182. Θηκαρᾶ.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιϛʹ φ. 69 ἀκέφ. κολοβ.

[Θηκαρᾶ μοναχοῦ] εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἁγίας Γραφῆς, τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

1045. — Θ 183. Λόγοι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζʹ φ. 68.

Ἀδήλου λόγοι καὶ κεφάλαια πνευματικά.

1046. — Θ 184. Παρεκβολαί.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζʹ φ. 70 κολοβ.

Παρεκβολαὶ ἀναγκαῖαι παραμυθητικαὶ συλλεγεῖσαι ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἁγίων (Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Νύσσης καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου).

1047. — Θ 185. Λογική.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιηʹ (1783) φ. 117.

Τοῦ λογιωτάτου Κυρίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐπὶ σοφίᾳ μέγιστον ἐσχηκότος ὄνομα εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίκησις ἤτοι εἰσαγωγή · τί ἐστι λογικὴ καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοὸς ἐνεργειῶν. (μετὰ σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ).

Ἔγραψε Δημήτριος Ἰωάννου 1783.

1048. — Θ 186. Ἰωσήπου.

Χαρτ. (φ. 1-47) Μεμβρ. (48-101) 22 × 15 αἰῶν. ιεʹ φ. 101 κολοβ.

1. φ. 1α Ἀγαπίου ῥήτορος ἱστορίαι τῆς Περσῶν βασιλείας (κολοβόν).
2. φ. 48α Ἰωσήπου περὶ ἁλώσεως (κολοβ.).

1049. — Θ 187. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιηʹ φ. 139 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
2. φ. 14α Κεφάλαια κδʹ κατὰ τῶν λεγομένων Παυλικιανῶν (ἐκ τῶν τοῦ Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ σταυροῦ, Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἀπὸ τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου λʹ κεφαλαίων (φ. 41), Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ προτρεπτικοῦ εἰς τὸ βάπτισμα (φ. 42), Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ βαπτίσματος (φ. 44), Γρηγορίου Νύσσης ἐκ τοῦ κατηχητικοῦ λόγου (φ. 47).
3. φ. 49α Κεφάλαιον κϛʹ κατὰ Μασαλιανῶν · « κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντιανοῦ καὶ Οὐάλεντος ».
4. φ. 102α Ἕτερον βιβλίον τὸ λεγόμενον Ἄνθος τῶν Χαρίτων ὅπερ περιέχει χάριτας καὶ ἐλαττώματα ἤτοι διήγησις περὶ Στεφανίτου καὶ Ἰχνηλάτου. (Μύθοι διδακτικοί).

1050. — Θ 188. Γαβριὴλ Σεβήρου.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζʹ φ. 180.

Τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γαβριὴλ ἐκ Μονεμβασίας τοῦ Σεβήρου καὶ ἐπιτρόπου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τοῦ ἀπὸ τοῦ Κυροῦ Ἱερεμίου καὶ τῶν μέχρι τοῦ νῦν οἰκουμενικῶν, ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι λέγουσι καὶ γράφουσι καὶ διδάσκουσιν ἀμαθῶς καὶ παρανόμως ὅτι ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι Ρωμαῖοι εἴμεθα σχισματικοὶ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ · (ἐν ἓξ κεφαλαίοις πραγματεύεται περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος (φ. 1), περὶ τῆς ὕλης τοῦ ἐνζύμου καὶ ἀζύμου ἄρτου (φ. 76), περὶ τῆς τῶν ἁγίων μακαριότητος (92), περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός (φ. 95) περὶ τῆς ἐξουσίας καὶ μοναρχίας τοῦ πάπα (φ. 106), καὶ περὶ τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας (φ. 166).

1051. — Θ 189. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζʹ φ. 135.

1. φ. 1α Νικομάχου Γελασινοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον ὅπερ ἐξηγεῖται ὁ φιλόσοφος Πρόκλος.
2. φ. 69α Σύνοψις εἰς τὸ πρῶτον τῆς περὶ οὐρανοῦ πραγματείας.
3. φ. 73α Πρόκλου περὶ σφαίρας κύκλων καὶ περὶ ἄξωνος καὶ πόλων.
4. φ. 79α Ἰωάννου Γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνου περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως.

5. φ. 95α Καταγραφὴ ὡρολογίου ἐπὶ ἐπιπέδου τοῦ ὁρίζοντος γραμμική.

6. φ. 103α Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία β'.

1052. — Θ 190. Μιχαὴλ Γλυκᾶ.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 168 κολοβ.

Μιχαὴλ Γλυκᾶ Ἱστορία χρονικὴ διεξιοῦσα κατ' ἐπιτομὴν περί τε τὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περί τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπὸ Θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ἓξ περί τε τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῶν λοιπῶν καθεξῆς.

« Βιβλος χρονικὴ σύνθεσις τεχνουργίας
ἧς τὸ γλυκὺ σύνταγμα τοῦ λόγου χάριν
ἔργοις παριστᾷ κλῆσις ἡ συγγραφέως
Γλυκᾶς ὁ γράψας Μιχαὴλ τὸ βιβλίον
θείων λόγων νοῦς καὶ κανὼν τῶν δογμάτων ».

1053. — Θ 191. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 167 κολοβ.

1. φ. 1α Ἑρμηνεία ἐκ κεφαλαίων σνς' τοῦ μεγάλου κανόνος Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

2. φ. 162α Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου περὶ τῆς Ὑπακοῆς καὶ τοῦ Κοντακίου καὶ τοῦ Οἴκου καὶ τοῦ Ἐξαποστειλαρίου πότε οὕτω ἐκλήθησαν.

3. φ. 164β Πόθεν οἱ ἄνθρωποι τὸ κατ' ἀρχὰς τοὺς ἤχους εὗρον ὅτι ἀπὸ τῶν πλανητῶν.

4. φ. 164β Ὅτι ἀπὸ τοῦ χαλκοτυπίου πρῶτον τὰ μουσικὰ ὄργανα εὑρέθησαν καὶ πῶς οἱ ὀκτὼ ἦχοι ἐγένοντο διὰ Πυθαγόρου τοῦ Σαμαίου καὶ διατὶ οἱ τέσσαρες πλαγιάζουσιν.

5. φ. 165α Τίνι λόγῳ οὐκ ἀκούομεν καὶ ἡμεῖς τὴν τῶν ἑπτὰ πλανητῶν συμφωνίαν.

6. φ. 165β Ὅτι πρῶτον ὁ Πυθαγόρας μουσικὴν ἐφεῦρεν ἀπὸ τοῦ χαλκοτυπίου.

7. φ. 166α Διὰ ποῖον λόγον καὶ ὁ ποιητὴς οὗτος τοὺς παρόντας πλαγιάζει ἀναβαθμούς.

8. φ. 166β Περὶ Ἀχαὰβ βασιλέως Ἱερουσαλήμ.

1054. — Θ 192. Γεροντικόν.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιθ' σελ. 159.

Παραινέσεις καὶ λόγοι γερόντων.

1055. — Θ 193. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 286 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀνθολόγιον περιέχον τα' τε τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης εἰρημένα καὶ τῶν ἔξω σοφῶν πολλὰ τινα παραδείγματα καὶ παραγγέλματα· καὶ τοῦτο ἕκαστός τις συνεχῶς ἀναγινωσκέτω ὅπως καὶ τὴν τούτου ὠφέλειαν σκεψάμενος, εὑρήσειεν ἂν τὴν τοῦ ἑαυτοῦ βίου ὁδόν, ἥπερ σε εἰσάξει πρὸς τὰ θεῖα ἴχνη τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ σοφίας.

Τὰ πρῶτα φύλλα (1-14) ἔπαθον ἐκ τῆς ὑγρασίας· ὁ ἀξιοπερίεργος οὗτος κῶδ. δὲν χωρίζεται οὔτε διὰ κεφαλαίων γραμμάτων, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἄνευ διακοπῆς ἀποτελεῖ μίαν συνέχειαν.

1056. — Θ 194. Ρητὰ θεολογικά.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 179 ἀκέφ.

Θησαυροὶ ἤτοι παραθέσεις ἤγουν συναγωγαὶ ρητῶν διάφοροι χρήσιμοι πρὸς μαρτυρίαν τῆς θεότητος τοῦ πατρός, τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος (ἐν Κεφ. ιε).

1057. — Θ 195. Νομοκάνων.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιζ' σελ. 188 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Περὶ ἐξομολογήσεως κανόνες καὶ ἐπιτίμια· (ὅτι διάφοραι αἱ διαθέσεις τῶν ἐξομολογουμένων κρύφια ἁμαρτήματα καὶ τῶν ταῦτα ἀναδεχομένων ἀληθιναὶ καὶ ἄπταιστοι πρὸς θεὸν καὶ ὑπὸ θεοῦ καὶ ἐκ θεοῦ αἱ διακρίσεις ὡς οἶμαι ὁ ταπεινὸς Θεόδωρος τῶν Στουδίου (φ. 40), πῶς δεῖ ἐξομολογεῖσθαι ἐκ τοῦ Χρυσοστόμου (φ. 64), Πέτρου τοῦ ἀποστόλου πρὸς Κλήμεντα (φ. 65), Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἄλλων πατέρων (φ. 66).

2. φ. 83α Περὶ ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ διακόνων καὶ ἱερωμένων γυναικῶν.

3. φ. 90α Περὶ ἐπιορκησάντων.

4. φ. 96α Ἐρωταποκρίσεις διάφοροι.

5. φ. 105α Ἐρωταποκρίσεις Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

6. φ. 106α Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου ἐπιστολὴ περὶ ἱερέων.

7. φ. 108α Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων περὶ ἱερέων, τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ (καν. ζ'), τῆς ἐν Λαοδικείᾳ (καν. νγ'), τῆς ἐν Γάγγρᾳ (καν. α', δ, ια', ιδ), Πέτρου Ἀλεξανδρείας, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ λοιπῶν.

8. φ. 113α Βασιλείου τοῦ μεγάλου περὶ μοναζουσῶν.

9. φ. 116α Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς προεορτίου ἡμέρας τῶν ἁγίων Θεοφανείων.

10. φ. 116α Κανόνες διάφοροι.

11. φ. 136α Περὶ γάμων ἐπιτετραμένων καὶ κεκωλυμένων, περὶ συστάσεως μνηστείας καὶ λύσεως αὐτῆς (φ. 141), περὶ μνηστείας (φ. 142), περὶ γάμων ἐπιτετραμένων ἐγγράφως καὶ ἀγράφως (φ. 142), περὶ παλλακῆς (φ. 147), περὶ λύσεως γάμου (φ. 148), περὶ προικὸς καταγραφηθείσης καὶ μὴ ἐπιδοθείσης

(φ. 150), περὶ συστάσεως ἀγράφου ἁπλῆς δωρεᾶς (φ. 151), περὶ διαθηκῶν ἐγγράφων καὶ ἀγράφων καὶ περὶ τῶν κεκωλυμένων διατίθεσθαι προσώπων (φ. 152), περὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτων κληρονομιῶν καὶ λεγάτων καὶ περὶ τῶν ἐν εὐχαριστίαις ἐμπιπτόντων (φ. 154), περὶ κουρατόρων (φ. 156), περὶ ἐλευθέρων (φ. 157), περὶ πράσεως καὶ ἀγορασίας ἐγγράφου καὶ ἀγράφου καὶ ἀρραβῶνας αὐτῶν (φ. 158), περὶ δάνους ἐγγράφου καὶ ἀγράφου καὶ τῶν διδομένων παρ' αὐτοῖς ἐνεχύρων (φ. 159).

12. φ. 161α Τοῦ ἀββᾶ Σερίνου περὶ τῆς κοινωνίας τῶν δαιμονιζομένων.
13. φ. 162α Ἰωάννου Χρυσοστόμου διαφοραὶ ἐπιτιμήσεων λίαν εὐσυμπάθητοι.
14. φ. 175α Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἐπιτίμια.
15. φ. 181α Κανόνες τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

1058. — Θ 196. Προσευχαί.

Χαρτ. 19 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 41.

1. φ. 1α Προσευχαὶ ἑσπεριναὶ εἰς τὴν παναγίαν Τριάδα (2).
2. φ. 6α Προσευχαὶ ὀρθριναὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (2).
3. φ. 13α Ἡ μικρὰ Παράκλησις.
4. φ. 24α Ἀκολουθία εἰς τὸν Ἀκάθιστον ὕμνον.

Ἐν φ. 22 β « Τοῦτο τὸ χαρτὶ τὸ θεοχαρίτωτον εἶναι ἐμοῦ τοῦ παπᾶ Γαβριὴλ ἀπὸ τὴν Τῆνον, τώρα δὲ ἁγιοταφίτου αχϟ (1690).

Καὶ πρῶτα ιη' Ἰωάννου Κωνσταντίνου Δούκα βοεβόνδα καὶ Μαρίας Ντόμνας Σερμπάνου ».

1059. — Θ 197. Στιχηράριον.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιϛ' φ. 316.

1. φ. 1α Ἀκολουθία ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.
2. φ. 103α Χρυσάφου Μάθημα εἰς δοξολογίαν τῆς ἁγίας Τριάδος.
3. φ. 105α Μάθημα παρακλητικὸν εἰς δοξολογίαν τῆς ὑπερφώτου Σοφίας ἤτοι τοῦ υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ Θεοῦ.
4. φ. 109α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
5. φ. 110α Τοῦ αὐτοῦ Ρόδον τὸ ἀμάραντον.
6. φ. 113α Μαθήματα εἰς τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα, εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, εἰς τὰ Θεοφάνεια καὶ λαμπράν.
7. φ. 122α Εἱρμοὶ καλοφωνικοί.
8. φ. 126α Στιχηράριον Δοξαστικῶν καὶ Ἰδιομέλων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.
9. φ. 309α Σημάδιά τινα τῆς μουσικῆς συντεθέντα παρὰ Ἰωάννου Κουκουζέλη ὀκταήχον.
10. Κοινωνικά.

1060. — Θ 198. Πέτρου Μπερεκέτη.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 169.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τὰ ποιήματα ὅλα τοῦ κὺρ Πέτρου Μπερεκέτη (Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, τῆς λειτουργίας καὶ εἱρμοὶ ἔντεχνοι καὶ γλυκύτατοι (φ. 156-169).

1061. — Θ 199. Παπαδική.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 131.

Σύνοψις παπαδικῆς τέχνης ὡραιοτάτη συντεθεῖσα παρὰ διαφόρων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων τῆς μουσικῆς τέχνης, περιέχουσά τινα τῶν ἀναγκαίων πάνυ ὠφέλιμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἀρξαμένη πρῶτον μὲν ἐκ τῶν Πασαπνοαρίων, ὕστερον δὲ πάντα τὰ ἅπερ ἐν ταύτῃ εἰσὶν εὑρισκόμενα.

Ἐν φ. 123 β « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Φιλαρέτου πόνος ».

1062. — Θ 200. Ἀκάθιστος ὕμνος.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' (1750) φ. 164.

1. φ. 1α Κοντάκιον ψαλλόμενον τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ἀκάθιστον ὕμνον τῆς Θεοτόκου ποίημα τοῦ Πρωτοψάλτου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκῆ (ἦχος πλ. δ').
2. φ. 8α Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ψαλλόμενος τῇ Παρασκευῇ τῆς μέσης ἑβδομάδος κατὰ ᾶδ ποιηθὲν ὑπὸ διαφόρων ἀρχαίων διδασκάλων τὸ παρὸν ποίημα Μιχαὴλ Δομεστίκου τοῦ Ἀνανεώτου.

Ἐν φ. 162 β « Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἢ Οἶκοι διὰ χειρὸς Θεοδούλου μοναχοῦ 1750 ».

Ἐν φ. 164 α « Ἐδιδάχθην ὑπὸ τοῦ μουσικωτάτου καὶ μελιρρυτοποιοῦ ἀρίστου πάντων καὶ διδασκάλου μου Σεραφεὶμ Λαυριώτου τοῦ καὶ Προηγουμένου ».

1063. — Θ 201. Στιχηράριον.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 271 ἀκέφ. κολοβ.

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1064. — Θ 202. Κανόνες.

Χαρτ. 19 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 94.

1. φ. 1α Κανόνες δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.
2. φ. 82α Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.

1065. — Θ 203. Στιχηράριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 304.

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1066. — Θ 204. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 162.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

1067. — Θ 205. Στιχηράριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 230.

Περιέχει τὰ Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

1068. — Θ 206. Στιχηράριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' (1723) φ. 246.

Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ναθαναὴλ ἱερομονάχου ἐκ Βερροίας αψκλ (1723) Μαρτίου 20 ».

1069. — Θ 207. Ἀναγραμματισμοί.

Χαρτ. 22 × 18 αἰῶν. ις' φ. 426 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Τὰ ιά ἑωθινά.
2. φ. 14α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν Ἀναγραμματισμῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ποιηθέντων παρὰ κυροῦ Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλη καὶ ἄλλων οἷον τοῦ Κορώνη (φ. 46), Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδαρίου (φ. 48), τοῦ Μαγουλᾶ (φ. 75), Γερασίμου ἱερομονάχου ἁγιορείτου (φ. 77), τοῦ Μεσοποταμίτου Μιχαὴλ (φ. 89).
3. φ. 104α Ἀρχὴ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς Ἀναγραμματισμοὶ εἰς τὸ ἐκάθισεν Ἀδὰμ κλπ.
4. φ. 165α Κράτημα τοῦ Μαΐστορος λεγόμενον βιολλ (;), τὰ δὲ γράμματα ἅπερ ὁρᾷς πρὸς αὐτὸ γεγόνασι παρὰ τοῦ Λαμπαδαρίου διὰ στίχων δι' ὁρισμοῦ καὶ ζητήσεως τοῦ ἁγίου πατριάρχου κυροῦ Ματθαίου · (ἕπονται διάφορα Θεοτοκία « ἣν πάλαι προεκήρυξαν τῶν προφητῶν χορεῖαι ἀπόστολοι ἐδίδαξαν παρθένον μετὰ τόκον » κλπ.
5. φ. 352α Ποίημα Γρηγορίτζη Δομεστίκου ποιηθὲν παρ' αὐτοῦ καὶ ψαλθὲν ἐν τῷ παλατίῳ ὁρισμῷ τοῦ βασιλέως τοῦ τότε καιροῦ ὅτε ἀποκρισάριος ἐγένετο πρὸς τὸν βασιλέα.
6. φ. 357α Ἕτερον ποίημα λεγόμενοι ἐθνικὸν καὶ μαργαριτικὸν τοῦ μαΐστορος τῶν μαϊστόρων Ἰωάννου Κουκουζέλη.
7. φ. 372α Θεοτοκία κατ' ἦχον ποίημα Ἰωάννου Λαμπαδαρίου καὶ ἑτέρων.

Ἐν φ. 165 α ·
« Ὁρῶν τὸ μέλος τῆς προκειμένης βίβλου
τὴν ἀστραπὴν ἄνθρωπε τῶν λόγων νόει
οὓς ἡ τετρακτὺς τῶν σοφῶν ἀποστόλων
ἐρητόρευσε πνεύματος μουσουργία ».

1070. — Θ 208. Ἀββᾶ Δωροθέου.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 216.

1. φ. 1α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Δωροθέου διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀββᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησαμένου μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου.
2. φ. 186α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Δοσιθέου λόγος λα'.
3. φ. 198α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου.
« Ἰστέον ὅτι δύο γεγόνασι Δωρόθεοι καὶ δύο Βαρσανούφιοι, οἱ μὲν τὰ Σεβήρου νοσήσαντες, οἱ δὲ ὀρθοδοξίαν καὶ τελείαν ἄσκησιν ἀσπασάμενοι ».
4. φ. 202α Γεροντικὸν · « Ἐγένετό τις ἀρχιληστὴς τοὔνομα Δαυίδ ».

1071. — Θ 209. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ιδ' (1338) φ. 338 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Α' ἐπιστολήν (λόγοι λ').
2. φ. 248α Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολήν.

Ἐν φ. 246 β « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος μηνὶ Μαΐῳ κη' ἡμέρᾳ Πέμπτῃ ὥρᾳ θ' ἔτους ςωμς' (1338) ἰνδ' ς' · οἱ γοῦν ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὅπως εὕροιμι ἔλεος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ».

1072. — Θ 210. Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμούς.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιζ' φ. 285 ἀκέφ. κολοβ.

Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμούς (Ἄρχεται ἐκ τοῦ δ' ψαλμοῦ « ἐπινίκιος καὶ ἐπιτάφιός ἐστιν ὁ προκείμενος ψαλμός » καὶ τελευτᾷ εἰς τὸν ιδ' ψαλμόν).

1073. — Θ 211. Συναξαριστής.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 289 δίστηλ. ἀκέφ.

Συναξαριστὴς τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.

1074. — Θ 212. Τριῴδιον.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιζ' φ. 236 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν καὶ ὀκτὼ κανόνας εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον τῆς Λαύρας.

1075. — Θ 213. Τριῴδιον.

Χαρτ. 31 × 23 αἰῶν. ιζ' φ. 395 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Τριῴδιον (ἄρχεται ἐκ τῆς Πέμπτης τῆς ϛ' ἑβδομάδος).
2. φ. 245α Πεντηκοστάριον.
3. φ. 262α Ἑωθινὰ Ἐξαποστειλάρια, Δοξαστικὰ καὶ Εὐαγγέλια.
4. φ. 269α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον.
5. φ. 272α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.
6. φ. 275α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Λόγος περὶ ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς συντελείας ὅλου τοῦ Κόσμου « πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἁμαρτωλὸς Ἐφραίμ ».
7. φ. 285α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος εἰς τὴν παρείσδασιν τῶν νηστειῶν.
8. φ. 292α Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Δήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.
9. φ. 299α Κυριακῇ α' τῶν ἁγίων νηστειῶν Διήγησις ψυχωφελὴς περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνος τῶν Χαλκοπρατείων, δι' ἣν αἰτίαν ἐκλήθη ἀντιφωνητὴς καὶ περὶ Θεοδώρου ναυκλήρου τοῦ Βυζαντίου καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἑβραίου.
10. φ. 311α Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων καὶ δι' ἣν αἰτίαν καὶ ὅπως παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ ἐκκλησία · « Ὁ βασιλεὺς Θεόφιλος συγχωρήσει Θεοῦ ».
11. φ. 318α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ
12. φ. 324α Τῷ Σαββάτῳ τῆς ε' ἑβδομάδος Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων πολέμῳ περιεκύκλωσαν οἵ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες, ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ᾄδει εὐχαριστήριον Ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατονομάζουσα.
« Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ρωμαίων βασιλέως ».
13. φ. 330α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.
14. φ. 341α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.
15. φ. 352α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα... ἐρρέθη τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ.
16. φ. 360α Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸ σωτήριον πάθος καὶ τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
17. φ. 373α Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὸν ἀπὸ Ἀριμαθείας Ἰωσήφ.
18. φ. 383α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

1076. — Θ 214. Λόγοι.

Χαρτ. 29 × 22 αἰῶν. ιη' (1763) φ. 242 ἀκέφ.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλίαι (9) εἰς τὴν ἑξαήμερον.
2. φ. 20α Στίχοι ἰαμβικοὶ τοῦ ὑπερτίμου Ψελλοῦ ἐπιγράμματα εἰς τὰς εἰκόνας τῶν ιβ' ἀποστόλων.
« Σταυροῖ Πέτρον κύμβαλον ἐν Ρώμῃ Νέρων ».
3. φ. 19α Ἔκθεσις πίστεως ἣν ἔγραψε μὲν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θαυματουργός, ὑπηγόρευσε δὲ αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος καὶ θεολόγος ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ προτροπῇ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου · « Εἷς Θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος. »
4. φ. 21α Μητροπολίτου Ἡρακλείας κυροῦ Νικήτα τοῦ Σερρῶν ἐξήγησις καὶ ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἓξ καὶ δέκα λόγους τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
5. φ. 131β Μιχαὴλ πανυπερτίμου τοῦ Ψελλοῦ καὶ μοναχοῦ λόγος εἰ ἀληθῶς τὸ καταβασκαίνεσθαι τινας ὑπὸ τῶν ὁρώντων ἢ ψευδές ἐστιν τὸ καταβασκαίνεσθαι τινας καὶ μαραίνεσθαι ὑπὸ τὰς τῶν ὁρώντων ὄψεις.
6. φ. 132α Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.
« Δεῦρο δὴ πάντες οἱ τὰ τοῦ ἁγίου θαυμάζοντες. »
7. φ. 132β Ἐπιστολὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην καὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον.
8. φ. 238α Μιχαὴλ πανυπερτίμου μοναχοῦ τοῦ Ψελλοῦ ἀποκρίσεις συνοπτικαὶ καὶ ἐξηγήσεις πρὸς ἐρωτήσεις διαφόρους καὶ ἀπορίας.
9. φ. 239β Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἰαμβικὰ εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ βίβλος γενέσεως, εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, εἰς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ φυγὴν τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ κήρυγμα καὶ τὴν δίαιταν Ἰωάννου, εἰς τὴν βάπτισιν, εἰς τὸν παρὰ τοῦ διαβόλου πειρασμὸν τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν λεπρὸν κλπ · εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν κλῆσιν Ματθίου, εἰς τὴν κατήχησιν τοῦ Πέτρου, εἰς τὸν ὑπὸ Πέτρου καὶ Ἰωάννου ἰαθέντα χωλόν, εἰς τὰ κατὰ τὸν Ἀνανίαν καὶ Σαπφείραν κλπ · εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ, εἰς τὴν ἑξαήμερον, εἰς τὴν α' ἡμέραν, β' ἡμέραν κἑ.

'Εν φ. 50 α « Θεόδοτος ἁμαρτωλὸς καὶ θύτης ».
'Εν φ. 132 α « ἔτους ωιθ' ἰνδ. θ'. 'εκ τοῦ παρόντος ἔτους δοκεῖ ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ εἰκονομάχου ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ 819 · καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν αψπγ' (1783) εἶνε χρόνοι περασμένοι 964 · ἐγράφη ἡ χρυσέπος δέλτος αὕτη μηνὶ αὐγούστῳ ».
'Εν φ. 132 β « Δέξαι δέησιν οἰκτροῦ σοῦ οἰκέτου ὄκνον πενιχρὸν τάχα καὶ ἱερομονάχου τοὔνομα Θεοδότου ὦ πάτερ μυροβλύτα μέγα Νικόλαε ».
'Εν φ. 242 β « Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα σήπεται τάφῳ τὰ δὲ γράμματα μένουσιν εἰς αἰῶνας.
Λαυρέντιος ἱερομόναχος
'Αθανάσιος ἱερομόναχος ».

1077. — Θ 215. Πρακτικὰ τῆς Ζ' Συνόδου.

Χαρτ. 29 × 22 αἰῶν. ις' φ. 374.

1. φ. 1 Πρακτικὰ τῆς ἑβδόμης συνόδου ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης, ἣ νύμφη ἦν Κωνσταντινου τοῦ Κοπρωνύμου ἐπὶ υἱῷ Λέοντι τῷ ἐκ τῆς Χαζάρας.
Ὑπομνήματα τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου τὸ δεύτερον (εἰς Πράξεις ἑπτά).
2. φ. 335α Λόγος ἐγκωμιαστικὸς τῇ ἁγίᾳ προσφωνηθεὶς συνόδῳ παρ' Ἐπιφανίου διακόνου Κατάνης τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας καὶ τοποτηρητοῦ Θωμᾶ ἀρχιεπισκόπου τῆς Σαρδῶων νήσου.
3. 366α Κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ ἐκφωνηθέντες παρὰ τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου (τὸ ὅλον κβ').
4. 367α Ἐπιστολὴ Ταρασίου Κων/πόλεως πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης · ἑτέρα ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν (φ. 369-374).

1078. — Θ 216. Κατὰ Λατίνων.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιζ' φ. 334 δίστηλ.

1. φ. 1α Ῥήσεις τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ πατρὸς λέγουσαι τὸ ἅγιον πνεῦμα.
Ἔλεγχος ὧδε τῆς πλάνης τῶν Λατίνων.
θύτου παρ' οἰκτροῦ Ματθαίου μονοτρόπου.
2. φ. 24α Παράτιτλος περὶ τῶν λατίνων ἤτοι Φραγγῶν πόθεν κατάγονται αἱ τούτων γενεαὶ καὶ περὶ τῆς αἱρέσεως αὐτῶν καὶ διατὶ ἀπεσχίσθησαν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας καὶ πότε.
3. φ. 32α Ἀποδείξεις περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ τῶν θείων Γραφῶν συλλεγεῖσαι.
4. φ. 33α Σύνοψις τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἣν πᾶς τῶν χριστιανῶν ὀφείλει γινώσκειν. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ λοιπῶν ἁγίων παραδειγματικὴ ἀπόδειξις θαυμασιωτάτη περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος.
5. φ. 43α Λόγος ἀνατρεπτικὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος τοῦ δεῖν γίνεσθαι λέγοντος τὴν τῶν θείων μυστηρίων προσένεξιν δι' ἀζύμων.
6. φ. 45α Ἐπιστολὴ Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Βραδένης Ἀπηλεγένσης.
7. φ. 49α Ἀθανασίου ταπεινοῦ ἱερομονάχου κατὰ Λατίνων.
8. φ. 54α Τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης Κυροῦ Νικολάου Λόγος διαλεκτικὸς περὶ τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, εὐχῆς τάξιν ἐπέχον τὸ προοίμιον.
9. φ. 64α Νικηφόρου φιλοσόφου ἴαμβοι στίχοι.
10. φ. 69α Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ Λόγος διαλαμβάνων περὶ χρήσεών τινων ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς οὐμὴν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται, καὶ οὐ ταὐτὸν ἀποστολὴ καὶ ἐκπόρευσις (πρὸς Μάξιμον τὸν Σμενιώτην).
11. φ. 75α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀζύμων καὶ τοῦ πάσχα.
12. φ. 86α Φωτίου Κων/πόλεως ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ.
13. φ. 87α Ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ σταλέντος πρὸς τὸν βασιλέα Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν ὡς ἐκ τῶν Λατίνων παρά τινος ἐλλογίμου ἐπισκόπου Μεδιολάνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
14. φ. 89α Ἐκ τῆς τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Ἰωάννου καὶ Πρώτου τοῦ ἁγίου Ὄρους τοῦ Φουρνᾶ ἀντιρρητικῆς πρὸς ταῦτα ἀπολογίας.
15. φ. 91α Δύο λόγοι τοῦ μεγάλου Λογοθέτου Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτου περὶ τῆς ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
16. φ. 93α Τοῦ μακαρίου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
17. φ. 96α Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἥτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κων/πόλεως καὶ διέλυσε καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν, τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης.
18. φ. 122α Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Καβάσιλα ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος (ἴδ. καὶ φ. 108-121 τοῦ αὐτοῦ) καὶ κατὰ Λατίνων λύσεις τῶν κεφαλαίων αὐτῶν.
19. φ. 282α Βαρλαὰμ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα.
20. φ. 288α Βαρλαὰμ μοναχοῦ πρὸς Λατίνους λόγοι δ'.
21. φ. 309α Πρὸς τοὺς ἀντιλογικοὺς τῶν Λατίνων ὅτι ἀδύνατόν ἐστι αὐτοῖς πρὸς Γραικοὺς διαλεγομένους διὰ συλλογισμῶν ἀποδεῖξαι ὅτι οὐ μόνος ὁ πατὴρ ἀρχὴ καὶ πηγή ἐστι θεότητος.
22. φ. 314α Πρὸς τὰς κυριωτέρας τῶν Λατίνων ὑποθέσεις ἐξ ὧν οἴονται δεικνύναι ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἔχει τὴν ὕπαρξιν.
23. φ. 319α Πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Νικόλαον περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς.
24. φ. 390β Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα τῶν Λατίνων ἢ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λόγοι πέντε.
25. Λόγοι Λατίνων δι' ὧν ἐκείνοις δοκεῖ συνάγεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι ἐν κεφαλαίοις μθ'.

26. Ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ὀγδόης συνόδου ἥτις ἀποκατέστησε τὸν Φώτιον εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν διέλυσεν οὗ ἡ ἀρχὴ « ἦν ἂν μακάριον ἀληθῶς ».

1079. — Θ 217. Διδαχαί.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιζ' (1642) φυλ. 898 δίστηλ.

Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ὑψώσεως.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου Ξηροποταμινοῦ ζρν' (1642) διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Συνάδων κυροῦ Καλλίστου τοῦ ἐκ τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας καὶ ἐπροσήλωσεν αὐτὸ ἐν αὐτῇ ἕνεκεν ψυχικῆς ὠφελείας καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ ἀκούοντες εὔχεσθε ».

1080. — Θ 218. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιδ' (1337) φ. 315 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀνανίου.
2. φ. 7α Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
3. φ. 26α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.
4. φ. 38α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Χαριτίνης.
5. φ. 41α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Θωμᾶν.
6. φ. 50α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.
7. φ. 66α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.
8. φ. 74α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.
9. φ. 82α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ταράχου, Πρόβου καὶ Ἀνδρονίκου.
10. φ. 91α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κάρπου καὶ Παπύλου καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.
11. φ. 104α Πολιτεία καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου.
12. φ. 113α Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ.
13. φ. 125α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.
14. φ. 133α Ὑπόμνημα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
15. φ. 140α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου.
16. φ. 152α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.
17. φ. 163α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.
18. φ. 198α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος.
19. φ. 227α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως.
20. φ. 252α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον.
21. φ. 263α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων καὶ ἱστορία τῶν κατὰ χώραν τότε πραχθέντων.
22. φ. 292α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.
23. φ. 294α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.
24. φ. 306α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.
25. φ. 316α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου.
26. φ. 340α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.
27. 348α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς κἀμοῦ ἁμαρτωλοῦ Βαρθολομαίου τοῦ τάλα ἐξ ἐπιταγῆς Νήφωνος ἱερομονάχου καὶ προϊσταμένου τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς μονῆς Λυκοστομίου ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ιθ' ἔτος ϛωμε' (1337) ἰνδ. ε' ».

1081. — Θ 219. Σύνταγμα Βλαστάρεως.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 411.

Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ τιμιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κυρῷ Ματθαίῳ.

1082. — Θ 220. Σύνταγμα Βλαστάρεως.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 763 δίστηλ.

1. φ. 1α Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον (ὡς τὸ ἀνωτέρω) Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως.
   Ματθαῖος οἰκτρὸς ἐν μονασταῖς καὶ θύτης
   πίνακα τοῦτον ὀργανοῖ τῶν κανόνων.
2. φ. 674α Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἤμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν Ματθαῖος.
3. φ. 678α Νικήτα τοῦ μακαριωτάτου Ἡρακλείας ἀποκρίσεις πρός τινα Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη.
4. φ. 679α Τοῦ ἐν ἁγίοις Νικηφόρου Κων/πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συντάξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων λη'.
5. φ. 680β Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου τοῦ

ἱερώτατου Ἐπισκόπου Κίτρους πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον Δυρραχίου Καβάσιλαν « Ματθαῖος ἔγνω ταῦτα συντεταχέναι » κδ'.

6. φ. 685β Τὰ ιβ' Κεφάλαια ἃ συνέταξεν ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου.

7. φ. 686β Ἡ γεγονυῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κ/πόλεως · (πγ' μητροπόλεις · λθ' ἀρχιεπισκοπαὶ · αἱ ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης ἐπισκοπαὶ ιγ' · αἱ ὑπὸ τὴν Σμύρναν τῆς Ἀσίας η').

8. φ. 689α Ἐρωτήσεις τινῶν μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκουμένων καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς γενόμεναι παρὰ τῆς ἐν Κ/πόλει ἁγίας συνόδου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Νικολάου βασιλεύοντος τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

9. 692β Ἰωάννου τοῦ Κίτρους ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δυρραχίου κυροῦ Καβάσιλα.

10. φ. 693β Ἀποκρίσεις Θεοδώρου Βαλσαμῶνος πρὸς τὰς ἐρωτήσεις Μάρκου τοῦ Ἀλεξανδρείας.

11. φ. 711α Ἐρωτήσεις τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βελλᾶς πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον ἃς ἠρώτησε διὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Δυρραχίου κυροῦ Ρωμανοῦ.

12. φ. 712α Περὶ γάμου καὶ βαθμῶν ἐρωτήσεις πρὸς τὸν Θεσσαλονίκης κὺρ Βασίλειον.

13. φ. 715α Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις διάφοροι γενόμεναι παρὰ διαφόρων ἀρχιερέων πρὸς τὸν Χαρτοφύλακα κῦριν Νικήταν τὸν γεγονότα ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης.

14. φ. 718α Περὶ μνηστείας καὶ ὅτι οὐδέν ἐστι γάμου τε καὶ μνηστείας διαφορὰ εἰς σύστασιν τοῦ θεμιτοῦ καὶ ἐρρωμένου.

15. φ. 723α Κεφάλαια νομικὰ περὶ προικός.

16. φ. 723β Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας κυροῦ Δημητρίου τοῦ Χωματηνοῦ περὶ βαθμῶν συγγενείας.

17. φ. 729α Τοῦ αὐτοῦ ἀποκρίσεις πρὸς τὸν Δυρραχίου Κωνσταντῖνον Καβάσιλα.

18. φ. 739α Αἱ ἐν τοῖς νομίμοις κείμεναι Ἰταλικαὶ λέξεις κατὰ στοιχεῖον.

19. φ. 742α Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

20. φ. 747β Κεφάλαια κατ' ἐκλογὴν τοῦ Μωσαϊκοῦ παραγγέλματος περὶ κρίματος καὶ δικαιοσύνης.

21. φ. 749α Περὶ τῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει κτισάντων ἢ σπειράντων ἢ φυτευσάντων.

22. φ. 749β Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι νηστειῶν ἑκάστου ἔτους.

23. φ. 757α Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ τοῦ γεγονότος μεγάλου δρογγαρίου τῆς Βίγλης καὶ πρωτασηκρίτου Λόγος πρὸς τοὺς τὴν φυσικὴν ἐκροὴν τῆς γονῆς μίασμα ἡγουμένους καὶ κωλύοντας τοὺς παθόντας σπέρματος ἔκρυσιν οὐ μόνον τῆς ἁγίας τῶν θείων μυστηρίων μετέχειν μεταλήψεως, ἀλλὰ μηδὲ τῶν θείων θίγειν εἰκόνων διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

1083. — Θ 221. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' σελ. 573.

1. Ἀρχὴ τῆς α' βίβλου τῶν ἐφωδίων ἣν ἐσύνθεσεν Ἰσαὰκ ὁ Ταξιώτης υἱὸς Ἀβραμίου ὃς καὶ συρικῶς κοινῶς ὀνομαζόμενος Ἀχμέτ.

Περὶ ἀλωπεκίας, περὶ διτριχίας κολοβώσεως (φ. 10), περὶ πολυώσεως καὶ τί τὸ τῆς ἀλλοιώσεως (12), περὶ πιτυρίων τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ (14), περὶ τραυμάτων τῶν γινομένων εἰς τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς (17), περὶ ἀρρωστίας τῆς καλουμένης μελιτώδους ἤτοι γλυκιᾶς (19), περὶ διαφόρων εἰδῶν τῶν γινομένων εἰς τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καὶ εἰς τὴν ὄψιν τοῦ προσώπου (σάλφε καὶ ρύββε) (19), περὶ φθειρῶν κεφαλῆς καὶ ὅλου τοῦ σώματος (20), περὶ κεφαλαλγίας (22), περὶ κεφαλαλγίας καὶ ἡλιοκαΐας (31), περὶ ἡμικρανίας (38), περὶ φαντάσεως καὶ σκοτασμοῦ (41), περὶ ληθάργου (42), περὶ ἐγρηγόρσεως (45), περὶ καταχθονισμοῦ (47), περὶ ἀγρυπνίας καὶ ἐγρηγόρσεως (49), περὶ φρενίτιδος (54), περὶ μέθης (58), περὶ ἔρωτος (61), περὶ πταρμοῦ (63), περὶ ἐπιληψίας ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀφωνίας (65), περὶ ἡμιπληξίας (70), περὶ σπασμοῦ ἤτοι τετάνου (81), περὶ τρόμου καὶ ναρκώσεως (84).

Βιβλίον β'. Περὶ ὀφθαλμίας (86), περὶ λευκώματος (93), περὶ ρεύσεως αἵματος εἰς τὸν χιτῶνα τοῦ ὀφθαλμοῦ (96), περὶ δακρυρροούντων (98), περὶ ἑσπερινῆς ἀμβλυωπίας (100), περὶ ὁμίχλης ὀφθαλμῶν (101) περὶ βαρυκοΐας (104), περὶ βόμβου καὶ κτύπου καὶ πλήξεως τῶν ὤτων (107), θεραπεία τοῦ ἄλγους τῶν ὤτων (109), περὶ ὅταν τρέχῃ ἕλκος ἐκ τῶν ὤτων (110), περὶ τοῦ ὅταν τρέχῃ αἷμα (112), περὶ τοῦ ὅταν πέσῃ τι ἐν τοῖς ὠσὶ λίθος, χόρτον, κόκκος κλπ (113), περὶ ἀλλοιώσεως τῆς ὀσφρήσεως (115), περὶ κατάρρου (119), περὶ αἱμορραγίας ρινῶν (122), περὶ σχισμάτων χειλέων (124), περὶ ἐμποδισμοῦ τῆς κινήσεως τῆς γλώσσης (125), περὶ ὀδονταλγίας (129), περὶ καταβρώσεως καὶ σαλεύσεως τῶν ὀδόντων (134), περὶ ἀλλοιώσεως τῶν ὀδόντων (134), περὶ ὀδοντριμάτων ὅπου καθαρίζουν τοὺς ὀδόντας (139), περὶ παθῶν τῶν οὔλων (141), περὶ δυσωδίας στόματος (143), περὶ παθῶν τοῦ στόματος (145), περὶ ἀλφῶν προσώπου.

Βιβλίον γ' τῶν ἐφωδίων — Περὶ κυνάγχης (154), περὶ γαργαρεῶνος καὶ τῆς ρίζης τῆς γλώσσης (162), περὶ σταφυλῆς (162) περὶ βραχνάσεως φωνῆς (164), περὶ φωνῆς (166), περὶ τραχύτητος τῆς φωνῆς (166), περὶ βηχός (168), περὶ μαρασμοῦ ἐκ καταβρώσεως τοῦ πνεύμονος (182), περὶ αἱματατοπτυσίας (189), περὶ πτώσεως ἕλκους (195), περὶ πτώσεως αἵματος ἀπὸ βδέλης (194), περὶ δυσπνοίας (196), περὶ παλμῶν

καρδίας (208), περὶ λειποθυμίας (212), περὶ μαστῶν οἰδήματος (216), περὶ δυσωδίας μασχάλης (217).

Βιβλίον δ' τῶν ἐφωδίων — Περὶ δυσκαταπόσεως (219), περὶ ἀποπαύσεως καὶ ἀργίας τῆς βρώσεως ἐπιθυμίας (222), περὶ κυνώδους ὀρέξεως, ἤτοι ἀκορέστου ἐπιθυμίας τῆς βρώσεως (223), περὶ τῆς ἀηδοῦς καὶ ἀπλήστου ἐπιθυμίας (225), περὶ ἀνορεξίας ὕδατος (226), περὶ δίψης (227), περὶ ἐρυγῆς (229), περὶ λυγμοῦ (231), περὶ τῆς συμβαινούσης βλάβης ἀπὸ ἀπληστείας (233), περὶ ἀνατροπῆς στομάχου (235), περὶ ἐμέτων (236), περὶ ἐμπνευματώσεως στομάχου (239), περὶ στρύφου (241), περὶ λειεντερίας (243), περὶ τραυμάτων τῶν ἐντέρων (246), περὶ εἰλεοῦ (252), περὶ κωλικῆς ἀσθενείας (255), περὶ σκωλήκων καὶ ἑλμένθων καὶ ποσιδινίας (262), περὶ ἐξοχάδων καὶ αἱμορροΐδων καὶ τραυμάτων τῆς ἕδρας (265), περὶ χαυνώσεως καὶ ἐξόδου τῆς ἕδρας.

Βιβλίον ε' — Περί τοῦ ἥπατος (271), περὶ ἐμφράξεως ἥπατος, περὶ τῶν πληγωμάτων τοῦ ἥπατος (277), περὶ τοῦ αἵματος ὁποῦ κινεῖ ἀπὸ τὸ ἧπαρ (281), περὶ ὕδρωπος (283), περὶ ἀντιδότων (286), περὶ τροχίσκων τῶν ὠφελούντων τὰ σπλάγχνα (299), περὶ ἑψητῶν σεραπίων (301), περὶ ζουλαπίων (304), περὶ ἰκτέρου (308), περὶ σπληνός (312), περὶ πόνου νεφρῶν (314), καὶ διατὶ ἐμοῦσι φλέγμα οἱ νεφριτικοί, περὶ ἀρρωστημάτων καὶ πόνων τῶν νεφρῶν (316), περὶ τραυμάτων τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως (318), περὶ τοῦ οὐροῦντος αἷμα (320), περὶ λιθιόντων (322), περὶ διαβήτου (324), περὶ στραγγουρίας (326), περὶ τῶν οὐρούντων ἐν τῇ στρωμνῇ (327), περὶ κρατήσεως τοῦ οὔρου.

Βιβλίον ϛ' — Περὶ ἐλαττώσεως τῆς συνουσίας καὶ τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς (329), περὶ τῆς διηνεκοῦς ὀγκώσεως τοῦ καυλοῦ (331), περὶ γονορροίας ἐν ὀνείρῳ (332), περὶ γονορροίας (333), περὶ τραυμάτων καυλοῦ καὶ τῶν ὄρχεων (334), περὶ κήλης (336), περὶ κρατήσεως τῶν ἐμμήνων (338), περὶ αἱμορροουσῶν γυναικῶν (339), περὶ πνιγμονῆς μήτρας (340), περὶ δυστοκουσῶν γυναικῶν (343), περὶ τοῦ πῶς νὰ ἐκβάλῃς τὸ ἔμπιπλον ἀπὸ τὴν γαστέρα (345), περὶ ἁρμονίας καὶ νευροπονίας (346), περὶ ποδάγρας (348), περὶ ἀθριτικῶν (350), περὶ πυρετοῦ ἐφημέρου (351), περὶ καύσου πυρετοῦ (356), περὶ τριταίου καὶ τεταρταίου πυρετοῦ (358), περὶ πλήθους ἱδρῶτος καὶ πῶς νὰ κινήσῃς τὸν ἱδρῶτα (361), περὶ τῆς φλυκτενούσης λοιμικῆς καὶ τῆς ἄλλης τῆς λεπτῆς καὶ τῆς πυκνῆς (361).

Βιβλίον ζ' — Περὶ δηλητηρίων (363), περὶ ὄφεως δήγματος (364), περὶ πληγῆς βδέλλης (366), περὶ λυσσοδήκτων (367), περὶ οἰδημάτων σώματος (367), περὶ φάγουσας καὶ μαμουδίου (369), περὶ ἀκροχορδῶν (369), περὶ λώβης καὶ ἐλεφαντιάσεως ἢ κελεφάρας (370), περὶ λέπρας, ἀλφῶν, λειχίνων, ψώρας καὶ κνισμάρας (370), περὶ δροτσίλας, λουθουναρίων καὶ χελώνης (373), περὶ τομῆς ξίφους, περὶ καύσεως πυρὸς καὶ περὶ σχισμάτων ποδῶν (373-77).

2. σ. 383 Ἐκ τῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἰωάννου περὶ τῆς διὰ τῶν φαρμάκων κενώσεως.

3. σ. 398 Κατὰ μαλαφράντζας, περὶ σφυγμοῦ (407).

4. σ. 411 Ἀντιδοτάριον ἐξηγημένον ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν τῶν Γραικῶν παρὰ Νικολάου Ἱερόπαιδος, τοῦ τὴν ἰατρικὴν ἀσκοῦντος. Ἀντίδοταις ἀπὸ τῶν τουρκικῶν τὸ βιβλίον τοῦ Γεντάνι (ἤτοι περὶ μαντζουνίων) (455-458).

5. σ. 458 Περὶ καθαρτικῶν ἀντιδότων τοῦ Νικολάου, περὶ κοκίων (474), περὶ βηχικῶν κόκκων (487), περὶ στυπτικῶν κοκκίων (489), περὶ σεραπίων ἤτοι δροσάτων (493), περὶ στομαχικῶν φαρμάκων (503), περὶ εἰλιγμάτων διαφόρων (504), περὶ τροχίσκων (506), περὶ ἐμπλάστρων καὶ ἀλοιφῶν (511), περὶ ἐλαιῶν (523), περὶ περπεράτων καὶ κουδίτων (533). (Ἐντεῦθεν ἀπεικόπησαν φύλλα δύο).

6. σ. 538 Νικολάου Ἱερόπαιδος Λεξικὸν εἰς ἀρχαρίους ἰατρούς.

7. σ. 559 Πίναξ φαρμάκων κατ' ἀλφάβητον.

1084. — Θ 222. Διηγήσεις.

Χαρτ. 20 × 12 αἰῶν. ιε' φ. 420 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 2α Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

2. φ. 4α Ἑτέρα διήγησις Συνεσίου ἐπισκόπου περὶ Εὐαγρίου τινος φιλοσόφου « Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Θεοφίλου ».

3. φ. 7α Ἡ εὕρεσις τῆς ἀχειροποιήτου καὶ θείας εἰκόνος τῶν Καμουλιανῶν συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης « Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ δικαιος καὶ μόνος ἀληθινός ».

4. φ. 10α Διήγησις περὶ εἰκόνος δεσποτικῆς ἀχειροποιήτου πάνυ ὠφέλιμος.

5. φ. 14α Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροποιήτου μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Ἐδεσινῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ βασιλίδα πόλιν ἀνακομισθείσης.

6. φ. 20α Θωμᾶ Ἰσραηλίτου φιλοσόφου ῥητὰ εἰς τὰ παιδικὰ τοῦ Κυρίου Χριστοῦ σωτῆρος ἡμῶν · « Ἀναγγέλλω ὑμῖν ἐγὼ Θωμᾶς Ἰσραηλίτης πᾶσι ».

7. φ. 46α Γεροντικὸν ἤτοι πατερικόν.

8. φ. 52α Περὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας κεφάλαιον ὡραῖον.

9. φ. 56α Ἕτερον θαυμάσιον περὶ μνησικακίας.

10. φ. 60α Διηγήσεις θαυμασταὶ καὶ πάνυ ὠφέλιμοι ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

11. φ. 67α Θαῦμα θαυμαστὸν καὶ ἐξαίσιον περὶ Ἰούδα Ἰσκαριώτου.

12. φ. 71α Κεφάλαια ὡραῖα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

13. φ. 105α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν παγκαλον Ἰωσὴφ · « Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ ».

14. φ. 132α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τῆς προδοσίας καὶ εἰς τὸν σταυρόν.
15. φ. 147α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
16. φ. 180α Ζωσίμου μοναχοῦ Βίος καὶ πολιτεία περὶ τῆς διηγήσεως τῶν μακάρων· « Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὑπῆρχεν ἀνήρ τις ἐν ἐρήμῳ ὀνόματι Ζώσιμος ».
17. φ. 193α Λέοντος ἐπισκόπου Νέας πόλεως Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου κατὰ ἀλφάβητον.
18. φ. 210α Περὶ τῶν Μαγιστριανῶν.
19. φ. 212α Περὶ εὐχαρίστου κοσμικοῦ.
20. φ. 215α Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου « οὗτος ἦν Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἥτις θυγάτηρ ἦν Ἰωσήφ ».
21. φ. 232α Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· « Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ τρισμάκαρος ».
22. φ. 238α Μακαρίου τοῦ Ρωμαίου διήγησις· « Τρεῖς τινες ἡγιασμένοι γέροντες ».
23. φ. 241α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Δάδα, Γοβδελαᾶ, Κασδόας καὶ τῶν λοιπῶν· « Ἐν ταῖς ἡμέραις Σαβαρίου τοῦ βασιλέως ».
24. φ. 251α Διήγησις ἐκλεκτὴ τῶν ἁγίων πέντε κανονικῶν τῶν ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῶν ἀποκεφαλισθεισῶν.
25. φ. 255α Διήγησις περὶ Μετρίου τινος γεωργοῦ.
26. φ. 260α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ διηγήσεις ὠφέλιμοι.
27. φ. 270α Ὁμιλία τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρα καὶ εἰς τὸν Ἰώβ. τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους (φ. 273), τῇ μεγάλῃ Τετράδι καὶ περὶ τῆς πόρνης (φ. 274).
28. φ. 275α Σεισμολόγιον ἡμερονύκτιον τῶν ιβ' ζωδίων καὶ περὶ γεννήσεως ἀνθρώπου.
29. Περὶ λέοντος, ὕδρωπος, ἐλέφαντος, ἐλάφου, ἀετοῦ, γυπός, πελεκάνου, πελαργοῦ, πέρδικος, τρυγῶνος, περιστερᾶς, ταῶνος, φοίνικος ὀρνέου, ἄλωπος, χελιδῶνος καὶ μεταφορικὴ ἔννοια τούτων.
30. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
31. φ. 315α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου.
32. φ. 373α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον.
33. φ. 397α Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ Λόγος καὶ ἱστορία Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου.

Ἐν φ. 396 α « αχλϐ (1632) ἠσθένησεν ὁ μακαρίτης ὁ κὺρ διάκος τοῦ Δημητρίου ὁ Λογοθέτης διὸ καὶ λαχὼν ἐπίτροπος τοῦ παναγιωτάτου, ἡμέρα Πέμπτη Μαρτίου α' καὶ ἐκοιμήθη Μαρτίου θ' ἡμέρα παρασκευῇ τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ ἐθρηνήθη περισσῶς ὑπὸ πάντων· καὶ διὰ τὴν ἐνθύμησιν καὶ συγχώρησιν γράφομεν ἐγὼ ὁ ὑπ' αὐτοῦ φιλούμενος Ἀνδρέας ἱερομόναχος καὶ ἀρχιμανδρίτης Σάμου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες μακαρισάτωσαν αὐτὸν καὶ ἐμέ· αχξγ (1663) ἐκ μηνὶ Ἰουνίῳ κ' ἐκοιμήθη ὁ κὺρ Διακο Δημήτρης ».

Ἐν φ. 260 α « Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ δεσπότην Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νέας Ρώμης τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Κύριον Τιμόθεον πολλὰ τὰ ἔτη.

Πολυχρόνιον ποιήσοι ὁ Κύριος τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας καὶ Σάμου Κύριον Ἰάκωβον πολλὰ τὰ ἔτη ἐκ γ'.

Διατηροῖ Κύριος ὁ Θεός τὸ ἔνθεον ὕψος τῆς θεοπροβλήτου σου ἀρχιερωσύνης ἄνοσον, εὔφημον, ἄτρωτον, ὑγιᾶ, μακρόβιον, ἐκτὸς παντὸς ἀνιαροῦ συναντήματος. Φυλάξοι στηρίξοι ὁ Θεὸς τοὺς τιμιωτάτους σου κληρικούς, τοὺς εὐλαβεστάτους σου ἱερεῖς, τοὺς ἐντιμοτάτους καὶ χρησιμοτάτους ἄρχοντας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς ἔτη πολλά ».

Ἐν φ. 215 α « Ἱεροδιάκων Χριστόδουλος Καρακαλινὸς καὶ μέγας Λογοθέτης ».

I

1085. — *I 1. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 231.

1. φ. 1α Θεοτοκία δοξαστικὰ καὶ καὶ νῦν ὅλων τῶν ἤχων τῆς ἑβδομάδος.
2. φ. 16α Καθίσματα τοῦ ὄρθρου τῆς ἑβδομάδος.
3. φ. 19α Τὰ Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν.
4. φ. 24α Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς ἐξομολόγησιν (ἦχος πλ. β' « πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ρυπαρόν »).
5. φ. 28α Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Μαυρόποδος] Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Χριστόν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « ρῦσαί με φθορᾶς πάσης Χριστὲ παντάναξ τὸν Ἰωάννην » (πλ. β').
6. φ. 33β Ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων Ἐξαποστειλαρίων καὶ τῶν ἑωθινῶν Ἰδιομέλων τῶν ια'· εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἑωθινὰ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βασιλέως.
7. φ. 40α Τὰ Φωταγωγικὰ τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
8. φ. 41α Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
9. φ. 42α Ἀκολουθία μνημοσύνου. Τυπικόν· « Ἔδει μὲν ὑμᾶς, ὦ πατέρες, ἔχειν καὶ τοὺς ὀκτὼ κανόνας κατὰ τὴν τοῦ Τυπικοῦ διάταξιν τῆς ὀκτωήχου, ἀλλ' ἴσως ὑπὸ τῆς ἀμελείας τοῦτο γίνεται ἀρκέσθητε καὶ εἰς τὸν παρόντα. Ἡ δὲ τούτου διάταξις ἤ ἀκολουθία γίνεται οὕτω : τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ ποιοῦμεν ἐν τῷ νάρθηκι παννυχίδα διὰ τοὺς κτήτορας καὶ πάντας τοὺς κοιμηθέντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κοιμητήριον ἀπέρχεται ὁ ταχθεὶς ἱερεὺς καὶ ἐκτελεῖ κἀκεῖσε

ὁμοίως. Γίνεται δὲ οὕτω : μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸν ἱερέα εὐλογητὸν ἀρχόμεθα τοῦ ψαλμοῦ « ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ » · εἶθ' οὕτω τὸ « ἀλληλούϊα » γ' ἦχος πλ. δ' καὶ τὸ Τροπάριον « ὁ βυθῷ σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν » · κέ · τοῦ δὲ κανόνος ἡ ἀκροστιχὶς « θρήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκω μέλος » (ἦχος πλ. δ' [ποίημα Θεοφάνους].

10. φ. 49α Οἶκοι καὶ τροπάρια νεκρώσιμα « Νουνεχῶς δυσωπῶ ἐπακούσατε » [ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ].

11. φ. 53 Μητροφάνους Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον φύσιν ».

12. φ. 56α Καθίσματα κατανυκτικά.

13. φ. 58β Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

14. φ. 77α Χρονολογίαι ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ Νῶε.

15. φ. 79α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ περὶ διακρίσεως εὐδιακρίτου.

16. φ. 80α Διάλεξις τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (κατ' ἐρωταπόκρισιν). « Τίς μετὰ τὸ γεννηθῆναι καὶ γηράσαι πάλιν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰσῆλθεν ; — ὁ Ἀδάμ ».

17. φ. 81β Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἀθανασίου ἐρωταπόκρισις · « Διὰ πόσων στοιχείων συνίσταται ὁ κόσμος ».

18. φ. 82α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ περὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

19. φ. 83β Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ σοφωτάτου ψηφαρίου · στάσις πρώτη · α + α = β. α + β = γ κέ.

20. φ. 84α Συνοπτικὴ περιγραφὴ μερῶν τινων τῆς Ἱερουσαλήμ.

21. φ. 87α Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου πολυέλεος καὶ ἐκλογὴ ἐκ τῆς δαυιτικῆς βίβλου συλλεγεῖσα καὶ τεθεῖσα ἁρμοζόντως ἑκάστης ἑορτῆς. (κολοβ.).

22. φ. 92α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεῖαι εἰς τὰς παραβολὰς τῶν ἁγίων εὐαγγελίων.

23. φ. 98β Νομοκάνονον εἰς ἐξομολόγησιν.

24. φ. 107α Ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας « πέντε εἰσὶν αἱ ἐργασίαι δι' ὧν θεραπεύεται ὁ Θεός ».

25. φ. 108α Περικοπαὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελίων τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

26. φ. 117α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος.

27. φ. 118α Παραινέσεις ἁγίων πατέρων.

28. φ. 122α Εἱρμολόγιον τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν.

29. φ. 138α Τριώδιον (ἀπὸ τοῦ τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς α' ἑβδομάδος).

30. φ. 162α Ψαλμοί τινες τοῦ Δαυίδ.

31. φ. 176α Εὐχὴ εἰς τὸν μέγαν Πρόδρομον.

32. φ. 176α Γεροντικόν.

33. φ. 211α Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα.

34. φ. 212β Μεγαλυνάρια εἰς τὸν Χρυσόστομον καὶ Βασίλειον.

35. φ 212β Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

36. φ 214α Φιλοθέου πατριάρχου Κ/πόλεως Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας, ἐν ᾗ καὶ τὰ διακονικά.

37. φ. 216α Στοιχείωσις τῆς κατὰ Θεὸν εἰσαγωγῆς (Ψαλμοὶ εἰς διαφόρους περιστάσεις).

38. φ. 224α Περὶ προσευχῆς.

39. φ. 225α Πῶς δεῖ τοὺς πνευματικοὺς πατέρας οἰκονομεῖν τοὺς εἰς αὐτοὺς ἐξομολογουμένους.

40. φ. 226α Παραινέσεις ἁγίων πατέρων.

41. φ. 230α Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐν φ. 227 α « Τέλος πέφυκε τῆς παμποικίλης δέλτου τῆς δε παρ' ἐμοῦ Μωσέως ἐφαμάρτου, τάλανος μοναχοῦ τῇ κλήσει οὐ τῷ τρόπῳ ».

1086. — *I 2. Εὐχαί.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιη' (1748) φ. 59.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ μετὰ τῆς ἑρμηνείας αὐτῆς.

2. φ. 19α Εὐχαὶ εἰς πᾶσαν ἀρρωστίαν.

3. φ. 20α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐξορκισμοί.

4. φ. 37α Εὐχὴ εἰς ἀσθενῆ μὴ ὑπνοῦντα, εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν τῇ Κυριακῇ τοῦ πάσχα, ἤγουν εἰς τὰ κουρμπάνια (φ. 39), εἰς ποίμνην, εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρὸν καὶ ὠά, οἶνον, καὶ εἰς τὰ κουκούλια.

5. φ. 44α Τά ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

6. φ. 58α Εὐχὴ εἰς τὸν Πρόδρομον διὰ τὴν θερμασίαν.

Ἐν τέλει · « Εἴληφε τέλος τὸ παρὸν ἐν ἔτει αψμη' (1748) ἐν μηνὶ αὐγούστῳ διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Μητροφάνους ἱερομονάχου Σταυρονικητιανοῦ ».

1087. — I 3. Διάφορα.

Χαρτ. 13 × 8 αἰῶν. ιζ' φ. 196.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Μιχαὴλ τοῦ ἰαματικοῦ (Σεπτεμ. θ') « Οὗτος ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα πόλεως Ἀκροκόου ».

2. φ. 7α Διήγησις θαύματος περὶ τῆς μητρὸς Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

3. φ. 13α Ἀδήλου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν (ἀκέφ.).

4. φ. 23α Γεροντικὸν ἤτοι παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος τῶν διὰ Θεὸν ἀγωνιζομένων.

5. φ. 36α Ἐπιστολαὶ πρὸς λογίους ἄνδρας α) Ἰωάννῃ τῷ Βάρδαλη, β) Ἱεροθέῳ, γ) τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ, δ) τῷ Μηδείας, ε) τῷ Καλαρχόντῃ, ς) τῷ Θεοστηρίκτῳ, ζ) τῷ Σωζοπόλεως.

6. φ. 52α Ἐκ τοῦ πατερικοῦ εἰς προκοπὴν τελειότητος.
7. φ. 116α Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ.
8. φ. 159α [Σωφρονίου Ἱεροσολύμων] Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

1088. — Ι 4. Παρακλητική.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιη′ φ. 299.

1. Παρακλητικὴ περιέχουσα τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ Ἀκολουθίαν (μετὰ Κανόνων εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας τοῦ πλ. δ′ ἤχου κανὼν εἰς τὸν Χριστὸν τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ (φ. 172) « Οἴμοι τί κλαύσω τί θρηνήσω πρότερον ». Τῇ δὲ Δευτέρᾳ τοῦ πλ. β′ ἑσπέρας Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον ποίημα κυροῦ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ (φ. 234) « Θέλων σου τὸ πλάσμα σωτήρ μου ζῶσαι σταυρῷ ἀνήρτησαι »).
2. φ. 285α Ἀκολουθία τοῦ ἐνυπνιασμοῦ.

1089. — Ι 5. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ′ φ. 46.

1. φ. 3α Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ εἰς κοσμικούς.
2. φ. 15α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. φ. 25α Τάξις γινομένη εἰς χωράφιον ἢ ἀμπελῶνα ἢ κῆπον ὅταν συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν.
4. φ. 29α Τάξις γινομένη εἰ συμβῇ τι μιαρὸν ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ ἐλαίου.
5. φ. 38α Ἀκολουθία τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ πάσχα.
6. φ. 42β Εὐχαὶ διάφοροι (εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν, ἐπὶ μετανοούντων καὶ ἄλλαι).

1090. — Ι 6. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ′ φ. 144.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως.
2. φ. 28β Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.
3. φ. 36α Ἡ μικρὰ καὶ μεγάλη παράκλησις (φ. 46).
4. φ. 53α Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν Χριστόν.
5. φ. 60α Ἀκολουθία εἰς τὸν Ἀκάθιστον ὕμνον.
6. φ. 81β Ἀνδρέου Κρήτης ὁ μέγας Κανὼν (μέχρι τῆς ς′ ᾠδῆς).
7. φ. 111α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
8. φ. 111β Εὐχὴ εἰς τὸν Χριστόν.
9. φ. 121α Θεοκτίστου μοναχοῦ εὐχὴ ἐγκωμιαστικὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
10. φ. 136α Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸν Χριστόν.

1091. — Ι 7. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη′ φ. 52.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.
2. φ. 39α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

1092. — *Ι 8. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ′ φ. 239.

1. φ. 7α Ἐκλογή.
2. φ. 35α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυσταγωγικὴ περὶ τῆς ἐκκλησίας.
3. φ. 75α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
4. φ. 89α Εὐχὴ συγχωρητικὴ καὶ ἄλλαι.
5. φ. 103α Γεροντικόν.
6. φ. 106α Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Λόγος τοῖς θέλουσι σωθῆναι.
« Ἀγαπητοὶ φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν ».
7. φ. 118α Ἰωάννου Χρυσοστόμου (;) ποίημα διὰ στίχων ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὴν Θεοτόκον.
« Ἀλλ' ὦ ἁγνὴ πανάχραντε παρθένε Θεοτόκε ».
8. φ. 129α Εὐχαὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὀκτώ.
9. φ. 142α Ἀκολουθία περὶ τῆς νυκτερινῆς φαντασίας (αὐτόθι καὶ τοῦ ὁσίου Μάρκου εἰς τὴν Θεοτόκον).
10. φ. 147α Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνον ἧς ὁ Κανὼν [ποίημα Θεοφάνους], φέρων ἀκροστιχίδα « Θνήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκω μέλος ».
11. φ. 157α Εὐχὴ τῆς εἰσόδου καὶ τῆς κεφαλοκλισίας.
12. φ. 158α Προσευχὴ τοῦ Νήφωνος εἰς ψυχορραγοῦντας.
13. φ. 164α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Σαββάτου.
14. φ. 186α Ὁ Κανὼν τοῦ πάσχα.
15. φ. 194α Ἀκολουθία τῇ ε′ τῆς Ἀναλήψεως.
16. φ. 210α Ἡ μικρὰ Παράκλησις.
17. φ. 220α Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν Κ/πόλει εἰς τοὺς ἐκ τῶν Λατινικῶν αἱρέσεων τῇ καθολικῇ προσερχομένους ἐκκλησίᾳ τῶν δ′ πατριαρχικῶν θρόνων, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Κυροῦ Συμεὼν ἐν ἔτει ͵ϛϠϞβ′ (1484) Μαΐῳ κη′.
18. φ. 231α Περὶ τοῦ πότε ἐθεπίσθη ἑορτάζειν τὸ ἅγιον πάσχα ὡς σήμερον.
19. φ. 133α Περὶ τοῦ πάτερ ἡμῶν (κολοβ.).
20. φ. 139β Χρονολογία ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

Ἐν. φ. 1 α « Ἐνθύμησις πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τί τοὺς κάμνει χρεία νὰ τρώγουν καθ' ἕκαστον μῆνα ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ νὰ εἶναι πρὸς ὑγείαν των καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν (μόνον διὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον).

1093. — Ι 9. Ἑβδομαδευχάριον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' (1708) φ. 38.

Βιβλίον καλούμενον Ἑβδομαδευχάριον ἤτοι προσευχαὶ διὰ καθ' ἡμέραν εἰς γλῶσσαν κοινὴν ποίημα Κωνσταντίνου τοῦ Ἄβια ἐκ νήσου Πάτμου.

Ἐν φ. 38 α « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν ἔτει 1708 ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ γ' πονηθὲν παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου πάντων Θεοδωράκη υἱοῦ Νιάγουλου Μπερκαλάμπου ἐκ κώμης Φιλιππέστιου, τοῦ εὑρισκομένου παρὰ τῷ ἐνδοξοτάτῳ, πανευγενεστάτῳ τε καὶ σοφωτάτῳ Κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ Στολνίκῳ, ἡγεμονεύοντος τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ γαληνοτάτου αὐθέντου κυρίου Κωνσταντίνου Μπασαράμπα βοεβόνδα ».

1094. — Ι 10. Εὐχαί.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 66.

Εὐχαί τινες ἐκ τοῦ Εὐχολογίου καὶ ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου (φ. 1-22).

Ἐν φ. 37

« Ἡ σπουδὴ τῶν μαθημάτων
καὶ ὁ πόθος τῶν γραμμάτων
προξενεῖ τὴν ἀφεντίαν
τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξίαν
καὶ τὴν ἄνω βασιλείαν ».

Ἐν φ. 66 α « Βιβλίον τὸ παρὸν ὑπάρχει γνῶτε φίλοι
θύτου εὐτελοῦς Βησαρίωνος τὴν κλῆσι
ὅστις ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐνδόξου Θράκης
τέκνον ἱερὸν Ἀθανασίου θείου
τοῦ δομήτορος μεγίστης θείας Λαύρας
οἱ δ' ἀναγινώσκοντες βιβλίον τόδε
εὔξασθε ἐκ ψυχῆς Βησαρίωνος θύτου
κατευθύνειν πρὸς πόλον θείας τρίβου
ὑμνεῖν τε ἀεὶ ὑψιμέδοντι Κυρίῳ
πατρὶ υἱῷ τε σὺν Πνεύματι ἁγίῳ
ᾧ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν ».

1095. — *Ι 11. Τυπικόν.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ις' φ. 222 ἀκέφ.

1. φ. 1α Τυπικὸν τῆς Λαύρας (διάταξις τυπικὴ διὰ τὸν Ὡρολόγον, ἐκκλησιαστικούς, δουλευτήν, ἀρωγὸν ἢ ἀεργόν, χαμηλόν.
2. φ. 14α Ἀκολουθία τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς.
3. φ. 60α Τροπάρια Θεοτοκία τῶν ὀκτὼ ἤχων.
4. φ. 67α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Μηνολογίου.
5. φ. 99α Τυπικὸν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.
6. φ. 200α Κύκλοι σελήνης καὶ λοιπά.

Ἐν φ. 96 α « Εἰς τὴν τράπεζαν ἑκάστην Κυριακὴν ψάλλεται Πολυχρονισμὸς τῶν βασιλέων εἰς πολυχρόνιον ζωὴν ὑγείαν εἰρήνην εὐημερίαν εὐόδωσιν καὶ κατ' ἐχθρῶν νίκην τῶν πανευσεβῶν κραταιῶν καὶ ἁγίων ἡμῶν αὐθεντῶν καὶ βασιλέων · καὶ διὰ τὸν ἡγούμενον εἰς σωτηρίαν ὑγείαν καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ πανοσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ καθηγουμένου τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμίας (μονῆς) καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς μονῆς Λαύρας τοῦδε ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος ».

1096. — Ι 12. Ὡρολόγιον.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 285 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ὡρολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν (ματὰ Κανόνων καὶ Στιχηρῶν καὶ εὐχῶν μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις).
2. φ. 264α Τυπικόν.
3. φ. 270β Νουθεσία ἐκ κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρ' Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ὧν ἡ ἀκροστιχὶς ὧδε πως ἔχει · « Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. »
4. φ. 281α Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς παναγίας καὶ ὅπως γέγονεν καὶ διατί.
5. Εὐχὴ λεγομένη ἐν ταῖς λιτανείαις καὶ ὅταν βούλη.

1097. — Ι 13. Θηκαρᾶ.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1613) φ. 114.

1. Εὐχαὶ καὶ πένθη αἵτινές εἰσι πρὸς ὠφέλειαν ἀναγινωσκόμεναι εἰς τοὺς κατ' ἐμὲ ἐμπαθεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς μοναχοὺς Θηκαρᾶ μοναχοῦ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν προαίρεσιν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην · λέγονται δὲ μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον. Πρῶτον δὲ λέγε κανόνα κατανυκτικὸν ἢ τῆς Θεοτόκου εἶτα τὴν παροῦσαν εὐχὴν μετὰ κατανύξεως
2. φ. 97α Παραίνεσις πρὸς ἐξομολογούμενον καὶ συγχωρητικαὶ εὐχαὶ εἰς τοὺς ἐξομολογουμένους.

Ἐν φ. 89 α « Τέλος τῆς Ἀκολουθίας τῶν πενθῶν · ἐγράφη ἐν ἔτει ζρκα' (1613) χειρὶ Κυρίλλου Μαρτίῳ δεκάτῃ ».

1098. — *Ι 14. Ὀκτάηχος.

Χαρτ. 16 × 9 αἰῶν. ις' (1551) φ. 227.

Ὀκτάηχος περιέχουσα τὴν πρέπουσαν αὐτῇ Ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει « Τοῦ ἔτους τρέχοντος ζνθ' (1551) ἰνδ. θ' Ἀπριγίου ιζ', τοῦ δὲ γράψαντος χεὶρ ἁμαρτωλοῦ Κοσμᾶ ἱερομονάχου τάχα καὶ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ροζηνότησας ».

1099. — Ι 15. Μηνολόγιον.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 402.

Μηνολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ (ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ε' Ἰουλίου τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ).

1100. — *Ι 16. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 48.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ · καὶ ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου.
2. φ. 29α Εὐχαὶ εἰς διαφόρους ἀνάγκας.
3. φ. 42α Διαθήκη τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Ἐν φ. 45 α « Κτῆμα προηγουμένου Ἰγνατίου ἱερομονάχου 1689 ».

1101. — Ι 17. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 41.

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω (Ἰουλίου ε' · μετ' ἐγκωμίων εἰς τὴν Θεοτόκον (φ. 32-35) καὶ δύο κανόνων εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον).

1102. — Ι 18. Εἱρμολόγιον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 101 ἀκέφ.

Εἱρμολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1103. — Ι 19. Λόγοι.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιγ' φ. 110.

1. φ. 1α Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου λόγος πεζῇ φράσει εἰς τὸν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.
2. φ. 24α Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Λόγος πεζῇ φράσει εἰς τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως.
3. φ. 40α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος.
4. φ. 57α Περὶ ἀναθέματος ὅτι τοῦτο χριστιανοῦ οὐκ ἔστι · τῆς Δ' συνόδου « τὸ ἀνάθεμα χωρισμὸς εἶνε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ».
5. φ. 58α Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ρενδίνης καὶ προέδρου Πολυανῆς.
6. φ. 76α Διήγησις περὶ ἐλευθερίας ψυχῆς κολασμένης πάνυ ὠφέλιμος.
7. φ. 84α Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.
8. φ. 100α Περίοδος τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους τοῦ Ἄθωνος διὰ στίχων :

« Εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὅπ' ὅλοι προσκυνοῦμεν
νὰ μᾶς χαρίσῃς νοῦν καλὸν καὶ νὰ διηγηθοῦμεν
τὰ ὅσα ὀφθαλμοφανῶς εἴδαμεν παρρησίᾳ
καὶ ὄντων τὴν διήγησιν λέγω ἐν συντομίᾳ ».

1104. — Ι 20. Θηκαρᾶ.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 232.

1. Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικόν · λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Τρισάγιον ἢ τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν καὶ ἔτι μετὰ τὸν Τρισάγιον ἐκ τῶν δογματικῶν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, Ἐκλογὴ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ · (ἕκαστος ὕμνος ἢ εὐχαριστία μεθ' ἑκάστην ᾠδὴν λεγομένη ὑποδιαιρεῖται εἰς Προοίμιον, διαδοχήν, στιγμὴν α', διαδοχὴν καὶ στιγμὴν β').
2. φ. 171α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον (« χαῖρε τῶν πατέρων τὸ εὔφημον κράτος »).
3. φ. 176α Θεοκτίστου τοῦ Στουδίτου Κανὼν εἰς τὰς ἀΰλους καὶ ἐπουρανίους δυνάμεις, οὗ ἡ ἀκροστιχίς : « Πληθύς με σῶσον ἀγγέλων ἀρχαγγέλων » (ἦχος πλ. β').
4. φ. 181α Στίχοι κατανυκτικοὶ κατὰ ἀβ εἰς τὸν δεσπότην μου Χριστόν.
« Ἀνοίκαστε μακρόθυμε Χριστέ μου σύγγνωθί μοι ».
5. φ. 182α Εὐχαὶ εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους, εἰς τὸν Χριστόν (φ. 187), εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα (φ. 189), ὑπὲρ τῶν μισούντων (φ. 190), εἰς τὴν Θεοτόκον (φ. 193), εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα (φ. 196), εἰς τὸν Χριστὸν (φ. 199), εἰς τὴν Θεοτόκον (φ. 207) εἰς τὸν Χριστὸν (φ. 210), τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἐν τῷ μέλλειν ἐξέρχεσθαι πρὸς ὁδοιπορίαν ὁ ἄνθρωπος (φ. 225).
6. Κανὼν εἰς τὸν θεῖον Χρυσόστομον (ἦχος πλ. δ' Ἁρματηλάτην · « Τὸ χαριτόπνουν τῆς σοφίας ὄργανον καὶ μουσικώτατον »).

1105. — Ι 21. Ἀποφθέγματα.

Χαρτ. 11 × 7 αἰῶν. ιζ' φ. 446.

Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων συλλεγέντα ἐκ τοῦ πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἄλλων τινων βιβλίων εἰς ὠφέλειαν (ἐν ὅλῳ κεφάλαια 470).

1106. — Ι 22. Νομοκάνων.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιζ' (1602) φ. 434

1. φ. 1α Νομοκάνονον σὺν Θεῷ πάνυ πλούσιον (περιλαμβάνει ἐν ὅλῳ κεφάλαια ρξε'. Περὶ πνευματικῶν κεφ. ιβ' (φ. 1-108) περὶ ἀρχιερέων κεφ. ιζ'. Περὶ κληρικῶν κεφ. ε'. Περὶ ἱερέων κεφ. ε'. Περὶ νηστειῶν κεφ. ι'. Περὶ ἁγίας κοινωνίας κεφ. ε'. Περὶ μοναχῶν κεφ. λς'. Περὶ λαϊκῶν κεφ. με'.
2. φ. 111α Μηνολόγιον.
3. φ. 128α Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ὅλης ἑβδομάδος τῶν ὀκτὼ ἤχων.
4. φ. 184α Ἀκολουθίαι εἰς ἀποστόλους, προφήτας, ἁγίους ἀνωνύμους.
5. φ. 231α Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ρασοφόρον,

τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου ἀγγελικοῦ σχήματος (φ. 233-280), τοῦ ἀποκουκουλίσματος (281-282) καὶ εὐχὴ συγχωρητικὴ (φ. 282).

6. φ. 287α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

7. φ. 302α Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν (μετὰ Ἰδιομέλων (3) ψαλλομένων ὅταν ἀσφαλίζεται ὁ τάφος).

8. φ. 347α Τριῴδιον.

9. φ. 381α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλαίου.

Ἐν φ. 108 α « Κυρίλλου μοναχοῦ ζρι (1602) μηνὶ Ἀπριλίῳ ἐν ὄρει τοῦ Ἄθω ».

1107. — Ι 23. Διάφορα.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιζ' (1618) φ. 329.

1. φ. 1α Ἱστορία καὶ διήγησις περὶ Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου πάνυ ὠφέλιμος διὰ στίχων.
« Ἐφάνη γοῦν ὁ Ἀβραὰμ ἐν Μεσοποταμίᾳ. »

2. φ. 44α Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων πάνυ ὠφέλιμα.

3. φ. 151α Ἐρώτησις Πέτρου μοναχοῦ πρὸς Γρηγόριον τὸν Διάλογον τί δύνανται αἱ λειτουργίαι ὠφελῆσαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ περὶ σαρανταρίων καὶ μνημοσύνων Ἡσαΐου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου.

4. φ. 166α Διὰ ποίας αἰτίας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμνουν αὐτοῦ μνημόσυνα εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς σαράντα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Ἀλεξάνδρου καὶ Νικηφόρου Ξανθοπούλου (φ. 168).

5. φ. 169α Περὶ τοῦ τί εἰσιν αἱ μερίδες καὶ εἰ ἐστὶ πρέπον νὰ προσφέρωνται διὰ γυναῖκας ὅπου ἔχουσιν ἄνδρας αἱρετικοὺς ἢ ἀσεβεῖς Συμεὼν τοῦ Θεσσαλονίκης.

6. φ. 170α Περὶ τῆς Τετράδος καὶ Παρασκευῆς ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου.

7. φ. 171α Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Ἄθω ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν καὶ περὶ τῆς μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου καὶ περὶ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης καὶ περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου καὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

8. φ. 189α Διήγησις εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου μαΐστορος τῆς μουσικῆς τέχνης κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη.

9. φ. 199α Ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

10. φ. 215α Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.

11. φ. 228α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Νήφωνος, ἐν Κων/πόλει μὲν ἀσκήσαντος, ἐπισκόπου δὲ γενομένου Κωνσταντιανῆς τῆς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.
« Εἰ μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν ».

12. φ. 279α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης.
« Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων ».

13. 297α Ἐκ τῶν Διατάξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων τινά.

14. φ. 301α Περὶ τῶν Φράγκων ἢ Λατίνων καὶ πῶς ἀπεσχίσθη ἡ Ρώμη τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν.

15. φ. 313α Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως περὶ τῆς τῶν Φράγκων αἱρέσεως ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς κεφάλαια λ'.

16. 318α Ἐπιστολὴ καὶ ὅρος γραφικὸς πεμφθεῖσα καὶ παρὰ τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν καὶ ὀρθοδόξων, Φιλοθέου Ἀλεξανδρείας, Ἰωακεὶμ Ἱεροσολύμων καὶ Δωροθέου Ἀντιοχείας περὶ τῶν ἐν Φλωρεντίᾳ πρὸς Ἰταλίαν ὡς μὴ γενέσθαι.

17. φ. 324α Λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ
« Δεῦτε βροτοὶ θεάσασθε τὸν πάντων βασιλέα ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου ».

18. φ. 329 Στιχοι ἴαμβοι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕκαστος.
« Ψυχὴ ταπεινὴ δεῦρό μοι δέξαι λόγον
ὁ καιρὸς ὀξὺς ὡς δρομεὺς διατρέχων ».

Ἐν τέλει · « Ἐγράφησαν χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ζρκς' (1618) Ἰουνίου ε' ».

1108. — Ι 24. Ποικίλα.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 424.

1. φ. 1α Βιβλίον σὺν Θεῷ καλούμενον Ἑβδομαδαρέα.

2. φ. 102α Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἀπόκρισις ὅτι τὸ καθ' ἑκάστην ἱερουργεῖν λίαν ὠφέλιμον καὶ περὶ Κασίου ἐπισκόπου Ναρκίας.

3. φ. 104α Εὐχὴ ἐπὶ τεθνεῶτα ἀφορισθέντα ὑπό τινος ὅτε ἐν τῷ βίῳ ὑπῆρχεν · λέγεται δὲ παρὰ ἀρχιερέως.

4. φ. 105α Μικρὰ παράκλησις εἰς τὴν Θεοτόκον.

5. φ. 108α Κανόνες εὐχαριστήριοι εἰς τὴν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ.

6. φ. 112α Ἀκολουθίαι εἰς ἀπόστολον, εἰς μάρτυρα (φ. 119), εἰς προφήτην (φ. 126) εἰς ἱεράρχην (φ. 132), εἰς γυναῖκα μάρτυρα (φ. 137), εἰς γυναῖκας μάρτυρας (φ. 139), εἰς ὁσίαν γυναῖκα (φ. 142).

7. φ. 144α Ἆρα πάντες οἱ κρημνιζόμενοι ἢ ποτιζόμενοι ἢ καὶ χωνύμενοι κατὰ θείαν θέλησιν καὶ πρόσταξιν πάσχουσιν ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου.

8. φ. 145β Περὶ πλούτου.

9. φ. 146α Ὅρος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτεθεὶς παρὰ τῶν τιη' ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων νεύσει Θεοῦ κατὰ Ἀρείου δυσσεβοῦς καὶ ματαιόφρονος ἤγουν τῆς πρώτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ὅστις ὅρος καὶ ἅγιον σύμβολον λέγεται : καὶ ὅρος μὲν λέγεται ὡς ὁρίζει καὶ δήλην καὶ φανερὰν ποιῶν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, σύμβολον δὲ ὡς συμβαλλόμενόν ἀριδήλως καὶ φανερῶς ἐν αὐτῷ · (μετὰ ἑρμηνείας).

10. φ. 152α Ἑρμηνεία τοῦ πάτερ ἡμῶν.

11. φ. 154β Ποῦ θέλομεν νοεῖν ἀπέρχεσθαι τὰ

παιδία τὰ ἄκακα πάντα τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἀβαπτίστων, τῶν αἱρετικῶν εἰς κόλασιν ἢ εἰς παράδεισον.

12. φ. 155α Ἀπὸ τῆς βίβλου ἥτις λέγεται τῶν θείων ὕμνων ἔρωτες τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.

13. φ. 178α Ἀπὸ τῶν κατηχήσεων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν τοῦ νέου θεολόγου Συμεὼν Λόγος περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως.

14. φ. 193α Γεροντικόν.

15. φ. 203α Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων καὶ φιλοσόφων πάνυ ὠφέλιμα.

16. φ. 216α Τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου ἐκκλησιάρχου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας διαίρεσις τῶν συγγενῶν καὶ δήλωσις γάμων γινομένων καὶ κεκωλυμένων.

17. φ. 235α Νομακάνων.

18. φ. 246α Συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου (ἐν ὅλῳ 230).

19. φ. 277α Εὐχαὶ συλλεγεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, αἱ πλεῖσται ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαίρεσιν.

20. φ. 327α Ἀκολουθία ὅταν ἐνυπνιασθῇ τις.

21. φ. 327α Εὐχὴ ὅταν ἀπαίρῃ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν τῇδε · γράφει δὲ ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ πατὴρ ταύτην καὶ βάλει εἰς τὴν χεῖρα τοῦ τεθνηκότος διὰ τὸν φόβον τῶν τελωνείων τοῦ ἀέρος τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου.

22. φ. 329α Ὑποτύπωσις πάνυ ὠφέλιμος τοῖς ἄρτι ἐκ τοῦ κόσμου παραγενομένοις παραδώσωμεν · τοιοῦτα ἐκ προοιμίων ὑποτιθεμένῳ ἐντύπῳ ὑμῖν καθὼς καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν πατέρων παρελάβομεν.

23. φ 345α Ἐγκώμια εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πρὸς τὴν τιμιωτέραν.

« Ἰησοῦ γλυκύτατε Ἰησοῦ τὸ θεῖον καὶ σεβάσμιον Ἰησοῦ ὄνομα καὶ πρᾶγμα σωτήρ μου ».

24. φ. 350α Ἐγκώμια κατὰ ἄβ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον πρὸς τὴν τιμιωτέραν, μεγαλυνάρια καὶ εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

« Ἄκουσον παρθένε τῆς ἐμῆς φωνῆς ».

25. φ. 357α Χαρακτῆρες ἐπιστολῶν διαφόρων (ἐν ὅλῳ 38).

26. φ. 367α Γνωμικά · « Τὸ ἑκούσιον λυπηρὸν τοῦ ἀκουσίου τερπνοῦ τιμιώτερον ».

27. φ. 368α Ἕτεραι ἐπιστολαὶ διάφοροι.

28. φ. 406α Ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες κατ᾽ ἐπιτομήν.

29. φ. 420α Εὐχὴ συγχωρητικὴ ἡ μεγάλη.

1109. — Ι 25. Κατάνυξις.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ′ (1665) φ. 507.

Βίβλος ἡ Κατάνυξις συγγραφεῖσα παρὰ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ (;) καὶ νέου Θεολόγου

Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων τῆς τε Παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς συγγραφέντες παρὰ Συμεὼν μοναχοῦ ἀνδρὸς καὶ παναθλίου ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν ἑκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμὸν ἀναφέροντος ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυσὶ καθὼς ὑποτέτακται.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ἐν Ἄθωνι ὄρει χειρὶ Ἰωάσαφ ἱερομονάχου · ἐν ἔτει ζρογ′ (1665) μηνὶ Σεπτεμβρίῳ λ′ ».

1110. — Ι 26. Ἑρμηνεία ἐντολῶν.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιη′ φ. 416.

Ἑρμηνεία τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (ἐν κεφαλαίοις λη′).

1111. — * Ι 27. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ′ φ. 74 ἀκέφ.

1. φ. 1α [Γερμανοῦ πατριάρχου Κων/πόλεως] Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

2. φ. 7α Περὶ συγγενείας καὶ τριγενίας, περὶ συγγενείας ἀπὸ δύο γενεαῖς καὶ περὶ υἱοθεσίας.

3. φ. 12α Τυπικὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

4. φ. 21α Ἑρμηνεία εἰς τοὺς μακαρισμούς.

5. φ. 22α Περὶ ψυχῶν.

6. φ. 22β Ἑρμηνεία τοῦ πάτερ ἡμῶν.

7. φ. 23α Περὶ τῶν μηνῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τὰς ἡμέρας τοῦ καθ᾽ ἑκάστου μηνὸς ἃς δεῖ φυλάττειν ἀπὸ παντὸς πράγματος.

8. φ. 23α Περὶ τῶν ἑπτὰ ἀρετῶν καὶ τῶν ἑπτὰ θανασίμων ἁμαρτιῶν.

9. φ. 24α Στίχοι εἰς τὰς ιβ′ ἑορτάς.

10. φ. 24α Ἑρμηνεία εἰς τὸ « εὑρήσετε ἄνθρωπον κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα ».

11. φ. 25α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸ « πᾶς ὁ ἐμβλέψας γυναικί ».

12. φ. 26α Διατὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἶνε ἁλμυρόν — περὶ ἀέρος, περὶ νεφῶν · κλπ.

13. φ. 31α Ἰωάννου Χρυσοστόμου κατ᾽ ἐρωταπόκρισιν ἐρώτησις τί ἐστι τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

14. φ. 36α Λόγος παραινετικὸς (ἀκέφαλος).

15. φ. 38α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Κεφάλαια περὶ πίστεως.

16. φ. 40α Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον περὶ πίστεως ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρ᾽ ἅπασι χριστιανοῖς ἀναγινώσκειν ὀφειλομένων · κατ᾽ ἐρωταπόκρισιν.

« Τί ἐστι Θεός ; — Θεός ἐστιν οὐσία νοερά».

17. φ. 60α Ἑρμηνεία τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου (ἀκέφαλος).

18. φ. 68β Πόσοι ἦσαν οἱ ἐργάται, οἱ λατόμοι, οἱ ἐπιστάται εἰς τὴν ἁγίαν Σιών.

19. φ. 69α Περὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων τῶν ἐκ τῆς γῆς ἐξερχομένων.

20. φ. 69β Ὀνόματα ποταμῶν μεγίστων καὶ ὀρέων.
21. φ. 70α Αἰνίγματα.
22. φ. 70β Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἀλφάβητος παραινετικὸς πρὸς φιλόπονον παῖδα ἕκαστος στίχος τέλειον ἔχει τὸν σκοπὸν καὶ ἀποσώζων τὸν φυλάττοντα.
« Ἄνω πτέρωσον πρὸς Θεόν σου τὰς φρένας ».
23. φ. 71α Παραβολαὶ ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἑρμηνεῖαι αὐτῶν.

Ἐν ἀρχῇ « Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρακλείου βασιλέως τοῦ μετὰ Φωκᾶν τὸν τύραννον Ρωμαίων βασιλεύσαντος καὶ περιβοήτου γεγονότος ἐν ταῖς τῶν ἐχθρῶν νίκαις ἀνεφάνη τοῖς Ἰσμαηλίταις ὁ μιαρώτατος Μωάμεθ ἐν ἔτει ςρμέ (637).

1112. — *I 28. Φιλοθέου πάρεργα.

Χαρτ. 21 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 105.

1. φ. 1α Φιλοθέου πάρεργα τμῆμα α'.
« Ἡ μὲν παροιμία σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας εἶναί φησιν ».
2. φ. 46α Φροντίσματα περιεκτικῆς ἑρμηνείας τῶν τοῦ ἀνθρώπου κινημάτων καὶ πράξεων (κεφ. ιε').
3. φ. 55α Ἀφιερωτικὴ ἐπιστολὴ Δημητρίου Προκοπίου ἰατροῦ τῷ ὑψηλοτάτῳ θεοσεβεστάτῳ καὶ σοφωτάτῳ ἡμῶν αὐθέντῃ Κυρίῳ Ἰωάννῃ Νικολάῳ Ἀλεξάνδρῳ Βοεβόνδα Μαυροκορδάτῳ (αψκθ').
4. φ. 57α Συνοπτικὴ πραγματεία τῆς Λογικῆς περιέχουσα τῶν ἀνηκόντων τῇ Λογικῇ τὰ εὐχερέστερα διῃρημένη εἰς τρία μέρη, μετενεχθεῖσα ἀπὸ τῆς Λατινικῆς φωνῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἑλληνικὴν παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου καὶ λογιωτάτου ἰατροῦ Κυρίου Δημητρίου Προκοπίου.

1113. — *I 29. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 247.

1. φ. 1α Γραμματικὴ κατ' ἐρωταπόκρισιν.
2. φ. 6α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τετράστιχα (μετὰ σχολίων καὶ ἑρμηνείας).
3. φ. 30α Ὁμήρου Ἰλιάς (μετὰ ἑρμηνείας).
4. φ. 52α Τιμοθέου περὶ ὀρθογραφίας.
5. φ. 59α Περὶ ἐτυμολογίας τινῶν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων.
6. φ. 60 Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ τινά.
7. φ. 61α Πρὸς Γραμματικὸν ἴαμβοι εὐχαριστικοί.
« Τῇ τριστίχῳ σου χρυσομαργάρῳ φράσει σμαραγδότιμον ἀντεπεξάγω χρέος ».
8. φ. 62α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τὰ ὑποτεταγμένα σημεῖα.
9. φ. 63α Περὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἐξήγησις ὠφελιμωτάτη εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ἐμμανουὴλ Μοσχοπούλου πεμφθεῖσα πρὸς τὴν σεβασμιωτάτην σεβαστοκρατόρισσαν οὕτως εἰπόντος τοιαῦτα λέγων. « Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα φιλολογωτάτη μοι βασιλίδων ».
10. φ. 109α Τοῦ σοφωτάτου Κυροῦ Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Χάρακος περὶ ὀρθογραφίας.
11. φ. 116α Τιμοθέου περὶ γένους, εἴδους, οὐσίας, διαφορᾶς, συμβεβηκότος ἤτοι τῶν πέντε φωνῶν.
12. φ. 122α Ἰαμβικοὶ Κανόνες τοῦ Κυροῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Πεντηκοστῆς (μετὰ ἑρμηνείας).
13. φ. 142α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἴαμβοι παραινετικοὶ μονόστιχοι κατ' ἀλφάβητον.
« Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεὸν ».
14. φ. 142β Ἀδήλου ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον.
« Γρηγόριος μούσας πολλῷ πλεῖον ἢ Ὅμηρος ».
15. φ. 143α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγράμματα ἐπιτάφια εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον δυοκαίδεκα ἡρωελεγεῖα.
16. φ. 144α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ ἐννοεῖν τι σωματικὸν ἐν τῷ θείῳ.
17. φ. 150α Προοίμιον τοῦ τὸ σύγγραμμα ποιησαμένου τὸ παρὸν προσφώνησιν ἔχον πρὸς τὸν ἀξιώσαντα ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν τῶν τετραστίχων τοῦ Θεολόγου; Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ.
« Εἰς σὴν χάριν μακαριώτατε ἀδελφὲ τὸ πόνημά μου τοῦτο πεπόνηται ».
18. φ. 152α Νικήτα τοῦ καὶ Δαυὶδ δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ φιλοσόφου ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἄτερ τῆς α' καὶ θ' καὶ ι' γνωμολογίας ἢ ἔνι τοῦ Ζωναρᾶ (κεφ. 59).
19. φ. 190α Λατινικοὶ ἔλεγχοι διῃρημένοι εἰς τμήματα (γ').
20. φ. 230α Τί λέγεται Κοντάκιον, τί Συναξάριον, τί Ἐξαποστειλάριον.
21. φ. 133α Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι ποιηθέντες ἅμα καὶ συντεθέντες τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν ἱεροδιακόνοις Κυρῷ Ματθαίῳ.

1114. — I 30. Ἐπιστολαί.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 184.

Ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Μαξίμου μοναχοῦ.

α) Τῷ αὐτοκράτορι. β) Τῷ Φακρασῇ ὄντι Λογοθέτῃ τῶν ἀγελῶν! γ) Τῷ ὀρφανοτρόφῳ κυρῷ Λέοντι τῷ Βαρδαλῇ (φ. 8). δ) Τῷ Φακρασῇ (φ. 11). ε) Τῷ Βαρδαλῇ (φ. 15). ς) Τῷ Φακρασῇ (φ. 16). ζ) Τῷ Βαρδαλῇ τῷ υἱῷ (φ. 31). η) Τῷ Παλαιολόγῳ (φ. 32). θ) Τῷ Λογοθέτῃ τοῦ Δρόμου τῷ Γλυκεῖ (φ. 33). ι) Τῷ μεγάλῳ Παπίᾳ (φ. 34). ια) Γρηγορίῳ πατρὶ τῷ μονάζοντι τῷ αὐτοῦ ὁμιλητῇ. ιβ) Τῷ ἀνθοπώλει κὺρ Θεοδώρῳ (φ. 37). ιγ) Δημητρίῳ τῷ Σγουροπούλῳ (φ. 40). ιδ) Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Ζαρίδῃ (φ. 41). ιε) Τῷ Αὐτωρειανῷ ἐξισωτῇ ὄντι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων (φ. 42). ις) Τῷ ὀρφανοτρόφῳ. ιζ) Τῷ Βρυεννίῳ (φ. 44). ιη) Τῷ Παλαιολόγῳ κὺρ Ἀνδρο-

νίκῳ (φ. 46). ιθ) Ἰωάννῃ τῷ Ζαρίδῃ (φ. 48). κ) Τῷ δεσπότῃ κὺρ Ἀνδρονίκῳ τῷ Παλαιολόγῳ (φ. 49). κα) Τῷ Βεκίῳ κὺρ Γεωργίῳ (φ. 53). κβ) Τῷ Νικομηδείας (φ. 57). κγ) Τῷ Πρωτοσεβαστῷ (φ. 58). κδ) Τῷ ἰατρῷ (φ. 59). κε) Τῷ Φιλανθρωπινῷ (φ. 61). κς) Τῷ Αὐτοριανῷ κὺρ Γεωργίῳ (φ. 63). κζ) Τῷ Χαλκωματοπούλῳ. κη) Τῷ Μερκουρίῳ (φ. 66). κθ) Τῷ ἐξάρχῳ καὶ Λογοθέτῃ Φαπῇ (φ. 67). λ) Τῷ Μελχισεδὲκ (φ. 68). λα) ...Τοῖς ἐν τῷ Κρίτζῳ μονάζουσι (79). λβ) Τῷ κὺρ Ἰγνατίῳ (φ. 80). λγ) Τῷ κὺρ Ἀθανασίῳ (φ. 90). λδ') Τῷ Δούκᾳ (φ. 94). λε) Τῷ Μελχισεδέκ. λς) Τῷ Φιλανθρωπινῷ. λζ) Παραμυθητικὴ τῶν φίλων τινὶ (φ. 112). λη) Τοῦ σοφωτάτου Θεοδώρου τοῦ Ποταμίου τῷ Κυδώνῃ (φ. 114). λθ) Τῷ Πόθῳ (φ. 115). μ) Τῷ Ἀθηνοδώρῳ (φ. 117). μα) Τῷ Γεμιστῷ καὶ Ἀθηνοδώρῳ (φ. 118). μβ) Καντακουζηνῷ τῷ θείῳ τοῦ βασιλέως (φ. 119). μγ) Τῷ Θεσσαλονίκης κὺρ Ἰσιδώρῳ (φ. 121). μδ) Ἐπιστολὴ δογματική. με) Μαξίμῳ πρεσβυτέρῳ τῷ μοναχῷ. μς) Τῷ ἀθυμοῦντι περὶ μακρυσμοῦ.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τοῦτο κἀμοῦ Ἰωσὴφ τοῦ Τορνόβου ».

1115. — Ι 31. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 119 ἀκέφ.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου (ἀκέφ. ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ Κουκουζέλη καὶ τῆς παναγίας Κουκουζελίσσης).

2. φ. 9α Διήγησις πῶς μετέβη ἡ Κυρία Θεοτόκος εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθω.

3. φ. 12α Πῶς οἱ Ἴβηρες ἦλθον εἰς θεογνωσίαν.

4. φ. 13α Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου.

5. φ. 15α Περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς Πορταϊτίσσης τῶν Ἰβήρων.

6. φ. 16α Περὶ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου.

7. φ. 18α Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου.

8. φ. 19α Περὶ τοῦ Δαυίδ, Σολομῶντος, τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου κτλ.

9. φ. 28α Περὶ τοῦ προδότου Ἰούδα (βίος αὐτοῦ).

10. φ. 32α Περὶ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ (βίος αὐτοῦ).

11. φ. 49α Βίος Υἱοῦ Εὐτροπίου τοῦ Στρατηλάτου, Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

12. φ. 62α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

13. φ. 82α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίνης.

14. φ. 98α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βαρβάρας.

15. φ. 104α Βίος τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

16. φ. 111α Βίος τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης τῆς ἐπονομασθείσης Σμάραγδος.

1116. — Ι 32. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1621) φ. 135.

1. φ. 1α Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυκτικόν · λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν καὶ ἔτι μετὰ τὸν τρισάγιον καὶ τὸ ἰδοὺ ὁ νυμφίος · ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ (ἐν φ. 49-54 Κανὼν χαιρετισμὸς εἰς τὴν Θεοτόκον ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρη · « Χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν » (ἦχος α').

2. φ. 121α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐν ἐπιτόμῳ λεγόμεναι εὐχαὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νυχθημέρου πάνυ ὠφέλιμοι.

3. φ. 122α Γενναδίου πατριάρχου Κ/πόλεως εὐχαί.

4. φ. 124β Θεοδούλου ἐκ τῆς ἑρμηνείας περὶ τῶν ιη' ὕμνων.

5. φ. 126α Οἶκοι κδ' εἰς τὸν ἄγγελον καὶ ἀρχάγγελον Μιχαήλ.

6. φ. 135α Διήγησις γενομένη ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω πλησίον εἰς τὰς Καρυὰς ἐν τῷ τόπῳ καλουμένῳ Ἄδειν.

7. φ. 135β Ἑτέρα διήγησις περὶ θαύματος γινομένου εἰς τὴν Σκήτην τῶν Καρεῶν κατὰ τὴν μεγάλην Πέμπτην.

Ἐν φ. 120 α « Τέλος τοῦ Θηκαρᾶ ζρκθ » (1621).

1117. — Ι 33. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 44.

Ἀκολουθία σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Εὐχελαίου ψαλλομένη εἰς πολλούς.

Ἐν τέλει · « Καὶ οἱ ἐντευξόμενοι τούτου εὔχεσθέ μοι τῷ γράψαντι Δοσιθέῳ τῷ ῥακενδυτοῦντι ».

1118. — * Ι 34. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1777) φ. 260 κολοβ.

1. φ. 5α Περὶ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Κοσιφοινίσσης ἐπικεκλημένης θαύματος τῆς πανσέπτου ἀχειροποιήτου καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

(Προτάσσονται ἡρωλογεῖα εἰς τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα ποιηθέντα παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις πρωτοσυγγέλου Χρυσάνθου.)

2. φ. 10α Περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς ἱερᾶς σεβασμίας καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κοσιφοινίσσης καὶ πόθεν αὐτῇ ἡ τοιαύτη ὀνομασία σαφηνισθείσης οὕτω καὶ ἐξηγηθείσης παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου πρωτοσυγγέλου Χρυσάνθου.

3. φ. 20α Κανὼν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου πατριάρχου Κ/πόλεως, τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κοσιφοινίσσης ἀσκήσαντος ποιηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ταπεινοῦ πρωτοσυγγέλου Χρυσάνθου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτικίων « Διονύσιον ὑμνῶ πόθῳ Χρύσανθος » (Ἦχος πλ. δ).

4. φ. 26α Ἐπίγραμμα ἡρωελεγεῖον πρὸς τὸν πανιερώτατον καὶ θεοπρόβλητον μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Τουρνόβου Κύριον Καλλίνικον, ποίημα τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ταπεινοῦ πρωτοσυγγέλου Χρυσάνθου.

Ἕτερον διὰ στίχων σαπφικῶν εἰς τὸν αὐτὸν Τουρνόβου Καλλίνικον.

Ἕτερον ἐπίγραμμα ἡρωελεγεῖον διὰ στίχων ἐμμέτρων πρὸς τὸν πανιερώτατον καὶ θεοπρόβλητον μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Ναθαναὴλ καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν μητρόπολιν Ξάνθης εἰς ἐκ προσώπου τῆς μητροπόλεως (φ. 26β) ποίημα τοῦ αὐτοῦ Χρυσάνθου.

5. φ. 31α Ἔκθεσις Βασιλείου καὶ Ἰωάννου παραβολαὶ ἑρμηνεῖαι τοῦ εὐαγγελίου.

6. φ. 38α Περὶ τῆς Σιβύλλης ἐλθούσης εἰς Ρώμην καὶ οἱ 100 κριταὶ αὐτῆς ἰδόντες ἐν μιᾷ νυκτὶ ὅραμα ἐννέα ἡλίους λάμποντας ἐζήτουν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὁράματος ἀπὸ τὴν Σιβύλλαν.

7. φ. 40α Γραμματική · Περὶ πτώσεων κλπ.

8. φ. 84α Γραμματικὴ τεχνολογικὴ περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου μετὰ τῆς ἐτυμολογίας αὐτῶν, ἐν ᾗ περιέχονται Κανόνες ὀρθογραφίας σχεδιασθεῖσα οὕτω καὶ ἐκ πολλῶν γραμματικῶν συνερανισθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου πρωτοσυγγέλου Κυρίου Χρυσάνθου πρὸς εὐκολωτέραν κατάληψιν καὶ εὐληπτοτέραν διάγνωσιν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας.

9. φ. 100α Ἐπιστολὴ σταλθεῖσα παρὰ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου μοι γέροντος ἁγίου Φιλίππων καὶ Δράμας κὺρ Γρηγορίου πρὸς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Τζίᾳ διατελοῦντας προεστῶτάς τε καὶ λοιποὺς συντεθεῖσα παρ᾽ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐν ἱερομονάχοις Χρυσάνθου (ἔτει σωτηρίῳ αψοζ´ βοηδρομιῶνος ἕκτη ἐπὶ δεκάτῃ).

10. φ. 105α Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Τζίας Ἀνανίαν (ἔτει α ψοζ´ βοηδρομιῶνος ἕκτη ἐπὶ δεκάτῃ).

11. φ. 107α Μοίριδος Ἀττικιστοῦ λέξεις ἀττικῶν καὶ ἑλλήνων κατὰ στοιχεῖον.

12. φ. 131α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καὶ νέου μάρτυρος Ἀγγελῆ τοῦ ἐν Κ/πόλει ἀθλήσαντος ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν ἔτει αχπ (1680) ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ε´ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτὰν Μεϊμέτ, ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ πανιερωτάτου Παρθενίου Χίου μητροπολίτου Δρύστης εἰς Κ/πολιν, ὕστερον δὲ διορθωθεῖσα παρὰ τοῦ Γεωργίου καὶ ἀρίστου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς τοῦ Τραπεζουντίου ·

Ὁ Οὐγγροβλαχίας Φιλάρετος ἐπιβεβαιοῖ.
Ὁ Δρύστης Παρθένιος ἐπιβεβαιοῖ.

13. φ. 156α Βασιλείου ἐπισκόπου Λακεδαιμονίας ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον τὸν ἐν Μύροις τῆς Λυκίας διαπρέψαντα.

14. φ. 171α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ γενέθλια τοῦ σωτῆρος (μετὰ ἑρμηνείας ἄνωθεν τοῦ κειμένου).

15. φ. 184α Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζινοῦ τοῦ Θεολόγου Τραγῳδία ὁ Χριστὸς πάσχων (μετὰ ἑρμηνείας ἄνωθεν τοῦ κειμένου).

16. φ. 188α Τροπάριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ νέου (ἦχος γ´ · « πόλις ἅπασα ἡ Ἰωαννίνων νέον βλέπουσα γυμνὸν τεθέντα) ».

17. φ. 204α Λογική.

Ἐν ἀρχῇ δύο ἰδιόμελα εἰς ἀνομβρίαν ποίημα Χρυσάνθου · καὶ ἄθροισμα μουσικὸν συνθέσεως τῶν δεινῶν θέσεων τοῦ « Στιχηραρίου τοῦ Μηνολογίου » (φ. 1-4 β).

Ἐν φ. 80 α « Δέλτος κατὰ ῥῆμα κανόνων καὶ τῷ βοηθοῦντι θεῷ δόξα · Χρυσάνθου πόνος καὶ ἐκλογὴ ὁμοῦ γέγραπται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει Δράμας ἐν ἔτει αψοζ´ (1777) Ἰανουαρίου α´ ».

Ἐν τέλει στίχους ποιηθέντας ὑπὸ Γρηγορίου μοναχοῦ Βατοπαιδινοῦ ἐν ἔτει αψξζ´ Ἀπριλίου κ´ καὶ ἀφιερωθέντας εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον μονῆς Σταυρονικήτα (ἴδ. Γρηγορίου παλαμᾶ Τόμ. Α´ σ. 617).

1119. — Ι 35. Ἱστορία τῶν Ρώσσων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ (1697) φ. 152.

1. φ. 1α Ἱστορία ἤτοι διήγησις περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ρώσσων ἤγουν τῶν Μοσχόβων πόθεν κατάγονται καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ πότε καὶ πῶς ἔλαβον τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ ἔγιναν χριστιανοὶ καὶ περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου ὅπως ἦλθε σωματικῶς εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ ἐκήρυξε τὸ θεῖον κήρυγμα μεταγραφὲν καὶ συλλεχθὲν ἐν συντομίᾳ ἐκ τῶν Σλαβικῶν βιβλίων εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον παρὰ τοῦ ἐλαχίστου Διονυσίου ἀρχιμανδρίτου ὑπάρχοντος ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων.

2. φ. 133α [Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ Λόγοι κατὰ Μωάμεθ]. Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος Ἰωάννης Καντακουζηνὸς ὅπου ὕστερον ὠνομάσθηκεν διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰωάσαφ μοναχὸς εἰς τοὺς ατξ (1360) χρόνους ἀπὸ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν, ἐμετεφράσθη δὲ εἰς κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Μελετίου τοῦ Συρίγου μὲ παρακίνησιν τοῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθεντὸς πάσης Μολδοβλαχίας Κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βοεβόνδα αχλε (1635) Δεκεμβρίου α´.

« Ἕνας κάποιος τοῦρκος Ἀχαιμενίδης τὸ ὄνομά του, τέλειος εἰς τὴν ἡλικίαν, εὐγενικὸς εἰς τὴν τέχνην. »

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη ἐν ἔτει αχϞζ´ (1697) διὰ χειρὸς Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ προηγουμένου παπᾶ Φιλήμονος, οὗ καὶ κτῆμα πέλει ».

1120. — * Ι 36. Θεματογραφία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1767) φ. 176.

1. φ. 2α Θεματογραφία — Θέματα εἰσαγωγικὰ κατὰ τὴν Γραμματικὴν Κωνσταντίνου τοῦ Λασκάρεως συντεθέντα παρὰ τοῦ ἀρίστου ἐν διδασκάλοις Κυρίου Ἀντωνίου Κεφαλαιωνᾶ (ἐν ὅλω 94).
2. φ. 32α Θέματα εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ Ἀπορρήτων.
3. φ. 107α Περιγραφὴ ἀρίστη ἑνὸς παραδείσου ὡραιοτάτη.
4. φ. 110α Θέματα εἰς τὰ τρία κατὰ Θεόδωρον εἴδη.
5. φ. 132α Ἀντωνίου Λογοθέτου γενικοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς ἐν Κ/πόλει σχολῆς περὶ ἐγκλιτικῶν καὶ ἐγκλινομένων ὡς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τινα φίλον αὐτοῦ (αψη' = 1708).
6. φ. 138α Λουκιανοῦ ψευδοσοφιστὴς ἢ σολοικιστὴς Λυκῖνος.
7. φ. 152α Σημειώματά τινα θαυμάσια τὴν φράσιν ἐκ τῆς βίβλου Νικήτα Χωνειάτου — Παροιμίαι καὶ γνῶμα τοῦ αὐτοῦ (φ. 155β). — Φυσικά τινα ἰδιώματα τῶν Λατίνων (φ. 156-156β).
8. φ. 157α Θέματα εἰς τὰ ς' εἴδη ἁπλοῦν καὶ ἑλληνικόν.
9. φ. 171α Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν τῆς Βλαχίας Μιχαὴλ Βόδαν (1792 Δεκεμβρίου ια').
10. φ. 172α Ἐκ τοῦ β' βιβλίου τῶν Γεωγραφικῶν τοῦ Στράβωνος.

Ἐν ἀρχῇ ἡρωελεγεῖον ἐπίγραμμα εἰς μουσικὴν βίβλον ἔχουσαν τοὺς κδ' οἴκους τῆς Θεοτόκου ὑπὸ Σεραφεὶμ μελιχροῦ τέττιγος.
Ἐν φ. 106 β « αψξζ (1767) Αὐγούστου 9 διὰ χειρὸς Κυρίλλου ἱερομονάχου Λαυριώτου ».

1121. — Ι 37. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 312 κολοβ.

Μηναῖον Φεβρουαρίου (μετὰ ὀκτὼ κανόνων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις).

1122. — Ι 38. Γραμματικά.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 137 ἀκέφ.

1. φ. 1α Λόγος ἐπικήδειος καὶ ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν κοίμησιν νέου τινος Αὐγουστίνου ὀνόματι.
2. φ. 17α Γραμματικὰ κατὰ στοιχεῖον (ἀπὸ τοῦ Α-Ω).

« Ἀρχὴ τοῦ Ω διφθόγγου.
Τὸ δέ γε Ω τὸ δίφθογγον οὕτως εὑρήσεις φίλε
Τὰ μέντοι ἄρθρα καὶ αὐτοῦ ἀεὶ δασύνονταί γε »).

Ἐν φ. 28 α
« Φίλε ἀρκεῖ σοι ἐνταυθὶ τὸ ὕφος τῶν πνευμάτων
ἀμισθωτὸς καὶ νήστεις τε τὸ γράφειν οὐκ ἰσχύω
οὔτε ψωμόν μοι ἔφερες, οὔτ' οἶνον τὸν εὐώδην
οὔτε τυρὸν εἰς ὄψον τι οὔτε ὠὰ ὀρνίθων
ἃ καὶ οἱ οἶκοι πλήθουσιν ἀεὶ μὲν καὶ τῶν ἱρῶν
ἀλλ' οὔτ' ὀλίγα κήπια ἢ καί τινας ὀπώρας
ἵνα ἐσθίω πρὸς μικρὸν ἰσχύω λέγειν ταῦτα... »

3. φ. 30α Ἕτερα ὀρθογραφικὰ κατὰ στοιχεῖον (ἀπὸ τοῦ Α-Ψ).

« Αἳ μὲν τὸ ἀΐδιον τὸ ὂν καὶ διαμένον
διὰ τοῦ ι γράφεται ἐν τοῖς ἐπισταμένοις ».

4. φ. 40α Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμοὺς (τὸν ζ', ιδ', κθ', λε', λγ', λζ', μδ', με', μη', νθ', ξα', ριδ' καὶ ριε').
5. φ. 135α Θεοδότου ἐλαχίστου μοναχοῦ ἐρημίτου λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
6. φ. 136α Μαρτύριον τοῦ νέου μάρτυρος Χρίστου τοῦ ἐκ Πρεβέζης τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν τῇ νήσῳ Κῷ ἐν ἔτει αχξθ' (1669) Ἀπριλίου ις'.

« Ὄντος μου ἐν τῇ νήσῳ Κῷ τῇ περιφήμω κατὰ τὸ αχξη' (1668) Αὐγούστου ε' ἐδοξάσθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Χρίστος τοὔνομα ἐκ Πρεβέζης ».

Μετὰ τοῦ Κώδ. συνεδέθη καὶ ἔντυπον βιβλίων ἐκ φ. 59 τοῦ μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γαβριὴλ ἐπιτρόπου καὶ ἐξάρχου πατριαρχικοῦ Συνταγμάτιον περὶ τῶν ἁγίων καὶ ἱερῶν μυστηρίων τοπωθὲν ἐν Βενετίᾳ τῷ αχ (1600).

1123. — Ι 39. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 310.

Κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ψαλλόμενοι ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ποίημα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. (ἐν ὅλω Κανόνες 56).

1124. — * Ι 40. Ἑβδομαδαρία.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 238.

1. φ. 1α Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου.
2. φ. 17α Ἐξαποστειλάρια ἑωθινὰ τὰ ιά σὺν τοῖς ἑωθινοῖς εὐαγγελίοις.
3. φ. 33α Ἑβδομαδαρέα σὺν θεῷ ἀρχομένη τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας Στιχηρὰ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τελευτῶσα τῷ Σαββάτῳ τοῦ ὄρθρου.
4. φ. 104α Λόγος περὶ μαρτυρίου.
5. φ. 104 Πιτάκιον πατριάρχου Ἰωάσαφ πρὸς Λεόντιον ἱερομόναχον.
6. φ. 105α Γρηγορίου Νύσσης ἐκλογαὶ μαρτυριῶν πρὸς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς παλαιᾶς μετά τινος ἐργασίας καὶ περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.

« Ὅτι λόγον καὶ πνεῦμα ἔχει ὁ Θεὸς κατὰ τὰς Γραφάς ».

7. φ. 121α Γραμματικὰ κατὰ στοιχεῖον.
8. φ. 121β Γεωργίου τοῦ Ζηγαβηνοῦ περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψι-

λοῦνται προσέτι καὶ περὶ ἀντιστοίχων τριπλῶν ἐν λέξεσιν εὑρισκομένων.

« Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν ὧδέ σοι σαφηνῆσαι τῶν φωνηέντων τῶν ἑπτὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν τάξιν ».

9. φ. 133β Ὁμολογία περὶ τῆς πίστεως ἢ λέγεται παρὰ Ρωμαίοις λίβελος.

« Οἰκτρὸς προσφέρω σύμβολον ὁμολογίαν
ὁ τρισάθλιος μοναχὸς Σεραπίων ».

10. φ. 137α Εὐχαὶ τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον.

11. φ. 139α Εὐχαὶ εἰς διαφόρους ἁγίους.

12. φ. 142α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος παραινετικὸς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς εἰς Θεόδωρόν τινα ἐκπεσόντα.

13. φ. 150α Ἐπιστολὴ τοῦ πεπτωκότος Θεοδώρου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

14. φ. 156α Πιτάκια νουθετικά.

15. φ. 157α Γραμματικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου καὶ ῥήτορος τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν.

16. φ. 175α Λέξεις ἀναγκαῖαι ἐγκείμεναι εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἰς τὸ κατὰ Μάρκον, Ἰωάννην, εἰς τοὺς ρν' ψάλμούς (φ. 176), λέξεις ἀποστολικαί (φ. 180).

17. φ. 190α Περὶ τῶν συγκειμένων ἐπιμερισίων πάνυ ὠφελίμων καὶ ἀναγκαίων τοῖς ἐφιεμένοις μαθεῖν τὰ παρὰ τοῦ ἄγχι συγκείμενα διὰ τοῦ ι γράφεται.

18. φ. 192α Γυμνάσματα κατ' ἐκλογὴν καὶ ἀποφθέγματα ἐκ τοῦ Δημοκρίτου καὶ Ἀγχειριδίου τοῦ Ἐπικτήτου, καὶ ἐκ τῆς πρὸς Δημόνικον ἐπιστολῆς τοῦ Ἰσοκράτους καὶ ἑτέρων φιλοσόφων.

19. φ. 194α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Λεξικοῦ κατὰ ΑΒ.

20. φ. 231α Λεξικὸν περὶ πνευμάτων ἐκλεγὲν ἐκ τῶν περὶ πνευμάτων Τρύφωνος Χοιροβοσκοῦ, Θεοδωρίτου καὶ ἑτέρων πολλῶν.

Ἐν φ. 236 β « Ἔτους ζρε' (1697) Σάβας ἱερομόναχος. »
Ἐν φ. 102 β « Τέλος εἴληφε τὸ παρὸν πηκτίον καὶ παῦλαν οὐχ εὕρηκεν ἡ χεὶρ ἡ γραφέως · μοχθεῖ γὰρ ἀπέραντα · φεῦ ἕως πότε; Σεραπίων γράψαντος ὁ ρακενδύτης. »

1125. — Ι 41. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 183.

1. φ. 1α Φιλοσοφία παλαιὰ καὶ νέα πρὸς εὐμαρεστέραν τῶν πάλαι καὶ νῦν φιλοσοφησάντων κατάληψιν ἐκτεθεῖσα, ἐκ δὲ τῆς Λατινίδος τῇ καθ' ἡμᾶς ἑλληνίδι διαλέκτῳ μετοχετευθεῖσα παρὰ τοῦ ἐπιστημονικωτάτου καὶ πανσόφου ἐν ἱεροδιδασκάλοις Κυρίου Εὐγενίου ἱεροδιακόνου Βούλγαρι καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα ἐν τῇ τῶν Ἰωαννίνων νεωστὶ ἱδρυθείσῃ Ἀκαδημίᾳ · Τόμος Α' περιέχων τὴν λογικὴν πραγματείαν.

2. φ. 43α Διήγησις ἐν στίχοις περὶ ἔρωτος καὶ λοιπῶν.

« Καὶ ἄγκαλὰ μᾶς φαίνονται τῶν παλαιῶν ἐκείνων
αἰσχρολογίαις βέβαια καὶ μῦθοι τῶν ἑλλήνων
δὲν τὸ ἀρνοῦμαι καὶ ἐγὼ μυθώδεις ἱστορίαις
ποῦ εἶν' τὰ περισσότερα ἑλλήνων φλυαρίαις
ὅμως μὲ περιέργειαν ἀνίσως καὶ βαθύνει
καθένας εἰς τὴν γνώμην μου νομίζω θέλει κλίνει.
θαρρῶ νὰ μὴ τὸ ἀρνηθῇ πολλαῖς φοραῖς οἱ μῦθοι
νὰ συμβουλεύσουν πῶς μποροῦν καὶ νὰ στολίσουν ἤθη ·
μπορεῖ ὁ μῦθος συμβουλὴ παράδειγμα νὰ γίνῃ
μὲ ἕνα τέτοιον σκοπὸν τοὺς ἔγραψαν κ' ἐκεῖνοι
καὶ θέλει γένῃ ἀρκετὴ σ' αὐτὸ πληροφορία
εἰς κάθε ἕνα βέβαια τούτη ἡ ἱστορία
ὅπου ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὴν ἁπλῆν τὴν φράσι
ἐμεταφράσθη ἀκριβῶς καὶ ὅποιος τὴν διαβάσῃ
ἄς στοχασθῇ καὶ θέλει ἰδεῖ πῶς φανερὰ τοῦ λέγει
σ' ἄλλα νὰ γίνῃ μιμητής, κι ἄλλα νὰ ἀποφεύγῃ... »

3. φ. 62α Στίχοι περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου.

« Πρὸς τί ταχύνεις τὸν βραχὺν δρόμον βίου
τύχην διώκων τοῦ τυχεῖν τύχης δῶρα ·
ἀμφότερα γὰρ εἶνε ἄδηλα καὶ ὅρα
ζῆν ἀμερίμνως ὡς δύσιν κἂν ἡλίου
τὸ αὔριον δὲ ἀβέβαιον ὁμοίως
ὡς ἄστατος εἶν' ἡ τύχη καὶ ὁ βίος... »

4. φ. 123α Περὶ νικοτιανῆς καὶ τῆς μεγίστης βλάβης αὐτῆς.

5. φ. 133α Παροιμίαι κοιναὶ κατὰ Ἰωαννίτι. Προσετέθησαν καὶ αὗται προτροπῇ καὶ παρακλήσει τινων χάριν τῶν ἀμαθῶν · τούτων δὲ ἁπασῶν εἰς τὴν ἑλληνίδα μετενηνεγμένων διάλεκτον, τὰς μὲν ἐν ταῖς κατὰ στοιχεῖον, τὰς δὲ ἐν τῷ πίνακι τῶν ταὐτοσημάντων εὑρήσεις (ἐν ὅλῳ 726 « Κόψε ξύλο κάμε Κώστα κι ἀπὸ κουτζουπιὰ Μιχάλη — Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα θέλεις βάρει θέλει μή — Πέρα βρέχει — ὅπου εἶχαν τὰ μαλλιὰ τἄχασαν κι οἱ κασιδιαρέοι τἄπλεξαν »).

6. φ. 149α Τὰ δασυνόμενα πρὸς τὸ « ὅλην ἀποθέμενοι ». « Ὁμοῦ τὸ ἱλάσθητι ἄβαξ ἅλυσος ἅδης ἁλμυρὸς καὶ ἕτοιμος ».

7. φ. 153α Ἀπαρίθμησις ὅλων τῶν ἀνωμάλων Γαλλικῶν λέξεων.

Dénombrement de tous les verbes irréguliers français.

8. φ. 169α Πίναξ τῶν διχρονομακρογραφομένων λέξεων.

1126. — Ι 42. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 140 ἀκέφ.

1. φ. 1α Λεξικόν.

2. φ. 31β Ἑρμηνεία τῶν λέξεων τῶν ψαλμῶν, τῶν θ' ᾠδῶν (φ. 34), τῶν δ' εὐαγγελιστῶν, τῶν Πράξεων (φ. 37) καὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου.

3. φ. 47β Ἱππολύτου τοῦ Θηβαίου ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ συγγράμματος.

« Ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου μέχρι τῆς τῶν μάγων παρουσίας ἔτη δύο ».

4. φ. 49α Ποικίλα · περὶ τῶν τριάκοντα δηναρίων ὑπὸ Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ · περὶ τοῦ φῶς ἱλαρόν · τινὰ ἐκ τῶν ἀποστολικῶν Διατάξεων · πότε ἐγεννήθη ὁ Κύριος, πότε ἐβαπτίσθη, πότε ἐσταυρώθη, πότε ἀνελήφθη κλπ.

5. φ. 52α Ἐρωταποκρίσεις περὶ διαφόρων ζητημάτων « τί ἐστι ψυχή, τί ἐστιν ἄνθρωπος, πόθεν ὁ ἄνθρωπος » κλπ.

6. φ. 61α Κυριακοδρόμιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελίου.

7. φ. 63β Ἰωάννου τῆς Κλίματος γνωμικὰ « Σιωπὴ καὶ ἡσυχία κενοδοξίας πόλεμοι » · καὶ περὶ ἄλλων « τί ἐστι συνείδησις, περὶ κενοδοξίας, περὶ ἀκηδίας » κτλ.

8. φ. 71α Ἀπολογία καὶ ἀνατροπὴ τῶν κεφαλαίων τοῦ Φρὰ Φραντζέσκου. Μανουὴλ ὁ μέγας ῥήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Φρὰ Φραντζέσκῳ τῷ πρεδιακτόρῳ ἐκ παλαιᾶς Ῥώμης χαίρειν.

9. φ. 78α Τοῦ αὐτοῦ κὺρ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος Λόγος περὶ παραδείσου.

10. φ. 87α Γεωργίου τοῦ Ζηγαβινοῦ περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται, προσέτι καὶ περὶ ἀντιστοίχων τριπλῶν ἐν λέξεσιν εὑρισκομένων.

11. φ. 104α Τοῦ παναγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου κυροῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου περὶ τῆς πρώτης τοῦ Θεοῦ λατρείας ἤ νόμος εὐαγγελικὸς ἐν ἐπιτομῇ αὐτοσχεδίως καὶ εὐλήπτως ἐξεδόθη μοναχῷ τινι φίλῳ ζητήσαντι ἐν τῇ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἐν τῷ ὄρει Μενοικέων λεγομένῳ.

« Δυοῖν οὐσῶν τοῖς εὐσεβοῦσι λατρειῶν. »

12. φ. 125α Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἁγίας ἐκκλησίας Λόγος πρός τινας εἰπόντας ἀμαθῶς ὡς ὁ Ἰουδαϊσμός ἐστι τὸ τηρεῖν τινα τοῦ παλαιοῦ νόμου καὶ περὶ τοῦ ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ θάνατον πῦρ πουργατόριον ἤγουν καθαρτήριον ὥς τινες ὑποτίθενται.

13. φ. 131α Εὕρεσις τοῦ τῆς σελήνης θεμελίου, κύκλου ἡλίου κλπ.

14. φ. 135α Θεολογικὸν περὶ τῆς θείας οὐσίας, καὶ περὶ θείου φωτός.

« Ὅτι ἀμέθεκτος μέν ἐστιν ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ πάσῃ τῇ κτίσει καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀγγέλοις, μεθεκτὴ δὲ ἡ ἐνέργεια. »

15. φ. 136β Ὅτι ὁ παράδεισός ἐστι νοητὸς καὶ αἰσθητός — Περὶ σεισμοῦ τῆς γῆς ἐκ θελήματος Θεοῦ — Περὶ τῶν τεσσάρων θαλασσῶν καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ — Περὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων — Περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων.

1127. — Ι 43. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 64

1. φ. 1α Τοῦ μακαριωτάτου πάπα Λέοντος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης τοῦ μεγάλου ἐπιστολὴ δογματικὴ πεμφθεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κ/πόλεως κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ.

2. φ. 10α Μιχαὴλ συγγέλου Ἱεροσολύμων λίβελος περὶ ὀρθοδόξου πίστεως.

3. φ. 14α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια ι' κατὰ Ἀρείου, Σαβελλίου, Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς.

4. φ. 16α Βασιλείου τοῦ μεγάλου κατὰ Ἀρειανῶν.

5. φ. 16 Διαμαρτυρία προτεθεῖσα ἐν δημοσίῳ κατὰ τῶν κληρικῶν Κ/πόλεως καὶ κατὰ ἐκκλησίαν ἐμφανισθεῖσα ὡς ὅτι ὁμόφρων ἐστὶν Νεστόριος Παύλου τοῦ Σαμωσατέως τοῦ ἀναθεματισθέντος πρὸ ἐτῶν ρξ' ἀπὸ ὀρθοδόξων ἐπισκόπων.

6. φ. 18α Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου πρὸς Καλοσίριον ἐπίσκοπον περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα.

« Ἀφικόμενοί τινες ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Καλαμῶνος. »

7. φ. 21α Σύμβολον τῆς πίστεως ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος Βασίλειος, Κωνσταντῖνος καὶ Λέων πιστοὶ βασιλεῖς Ῥωμαίων ἐν αὐτῷ τῷ θεῷ ἀναλογοῦμεν τὰ ὑποτεταγμένα.

8. φ. 28α Τοῦ ἁγίου Νείλου ἐρωτήσεις.

9. φ. 30α Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων.

10. φ. 41α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον ἀπὸ τῆς ἐξορίας ἐπανελθόντα.

11. φ. 43α Διάλεξις Κυρίλλου καὶ Νεστορίου.

12. φ. 43α Ἐκ τῆς διαλέξεως τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου καὶ Ἑρβᾶν.

13. φ. 50α Ὑπομνηστικὸν Εὐλογίῳ πρεσβυτέρῳ Ἀλεξανδρείας παραμένοντι ἐν Κ/πόλει παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου.

14. φ. 53α Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου πρὸς Ἀκάκιον ἐπίσκοπον Μελητινῆς.

1128. — Ι 44. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 91.

Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος ψαλλομένη ἀντὶ τῆς Παρακλητικῆς.

Ἐν τέλει · « Χεὶρ Διονυσίου Κώτι ».
Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἀνὰ δύο φύλλα μεμβράνης περιέχοντα περικοπὰς λόγων τοῦ Χρυσοστόμου.

1129. — Ι 45. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 58.

1. φ. 1α Ἀκολουθία εἰς τὴν Σύναξιν τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων (μετὰ δύο Κανόνων).

2. φ. 44α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

3. φ. 53α Διήγησις εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου μαΐστωρος τῆς μουσικῆς τέχνης κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη.

« Δεῦτε οἱ τῶν ἀγαθῶν ἔργων εὐήκοοι ἀκροαταί. »

Ἐν φ. 52 β « Ἔλαβε πέρας ἡ παροῦσα ἀκολουθία τῶν οὐρανίων πασῶν ταγμάτων παρ' ἐμοῦ ἀλιτροῦ Ἀρσενίου προτραπεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου Σκευοφύλακος τῆς μεγίστης Λαύρας κὺρ Θεοκλήτου, ὃς καὶ ἀφιέρωσε ταύτην ἐν τῷ σηκῷ τῶν Ἀρχαγγέλων ἔξω τῆς μονῆς · ὁ γοῦν συλήσας ταύτην ἐχέτω αὐτοὺς ἀντιμάχους ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. »

1130. — Ι 46. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 257.

1. φ. 1α Διονυσίου μοναχοῦ γνωστικὰ Κεφάλαια περὶ διαφορᾶς ὕμνων.
2. φ. 10α Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία περὶ διαφορᾶς τῆς νηπτικῆς εὐχῆς.
3. φ. 13α Μητροφάνους ὕμνοι πρὸς τὸ θεῖον ἐρωτικοὶ πλήρεις τῶν θαυμασίων αὐτοῦ μεστοὶ εὐφροσύνης καὶ ἐκπλήξεως καὶ ἀγαλλιάσεως πνευματικῆς.
4. φ. 14α Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀφιέναι τι ἀπὸ τῆς ὅλης ἀκολουθίας ταύτης καὶ πότε δεῖ λέγειν τὴν ἀσκητικὴν τῆς ἡμέρας ἀκολουθίαν καὶ πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους.
5. φ. 16α Ὡρολόγιον σὺν θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον· εἰσὶ δὲ ποίημα Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

Σύνταξις ὕμνων πυρπατροθεοσδότων
ἐρατοφυῶν φωσφόρων τοῖς εὐθέσι
τῇ τρισοφαῇ καὶ μιᾷ θεαρχίᾳ
οἰκτροῦ τάλανος Θηκαρᾶ μονοτρόπου
εὔχεσθέ μοι γοῦν τοῖς δε χάριν ὦ φίλοι (φ. 38).

6. φ. 45α Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν ἐκ τῶν δογματικῶν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.
7. φ. 101α Κανὼν χαιρετισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα τοῦ βασιλέως κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι. « Χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν. »
8. φ 106 Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.
9. φ. 115α Εὐχαὶ εἰς τὴν Θεοτόκον (2) λεγόμεναι ἐπὶ τῇ θείᾳ μεταλήψει τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων.
10. φ. 122α Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας.
11. 211α Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεόθεν δεδώρηνται καὶ ὅτι χρὴ τοὺς αἱρουμένους λέγειν αὐτοὺς τηρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν· εἶτα καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τῶν ἁγίων διδασκάλων περὶ τῆς πρὸς Θεὸν αἰνέσεως καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστείας καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

Ἐν τῷ Κώδ. εὕρηνται εἰκόνες τέσσαρες Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου, καὶ Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.

1131. — Ι 47. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 517.

1. φ. 1α Ψαλτήριον.
« Δαυὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.
Ἁρμονίης ἱερῆς μελιηδέα ἄσματα Δαυίδ ».
2. φ. 135α Ἀρχὴ τῆς Ἑβδομαδαρίας ἤτοι ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος ψαλλομένη ἀντὶ τῆς Παρακλητικῆς.
3. φ. 217α Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι εἰς διαφόρους μνήμας κατὰ τὴν τάξιν ἁγίους.
4. φ 270α Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ψαλλόμενα εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν μετὰ τῶν Στιχηρῶν προσομοίων τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἑορταζομένων ἁγίων.
5. φ. 272α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ (αὐτόθι καὶ δύο εὐχαὶ συγχωρητικαί, ἐξ ὧν ἡ β' ἐπὶ τῶν ἀλόγως ἀφοριζόντων ἑαυτούς).
6. φ. 278α Τὰ ιά ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
7. φ. 295α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
8. φ. 320α Κανὼν τοῦ πάσχα, Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως (φ. 325) καὶ τῆς Πεντηκοστῆς (φ. 336).
9. φ. 353α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.
10. φ. 411α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.
11. φ. 420α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.
12. φ. 433α Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ῥηθεὶς ἐν τῷ Θαβωρίῳ ὄρει.
13. φ. 453α Ἀκολουθία τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
14. φ. 471α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
15 φ. 485α Ἀκολουθία εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου.
16. φ. 492α Ἀκολουθία εἰς τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
17. φ. 497α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
« Τὸ τοὺς τῶν ἁγίων βίους καὶ τὴν αὐτῶν θεοφιλῆ πολιτείαν. »

1132. — Ι 48. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 421 ἀκέφ.

1. φ. 1α [Ἰωάννου Χρυσοστόμου] Λόγος (ἄνευ ἀρχῆς).
2. φ. 18α Ἰωάννου πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ Κυριακοῦ σώματος καὶ αἵματος οὗ μεταλαμβάνομεν.
3. φ. 19α Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαιον ἄλλο εἰς τὸ αὐτό· εὑρέθη δὲ τοῦτο εἰς χαρτίον παλαιότατον κατεφθαρμένον ἐξ ἰδιοχείρου αὐτοῦ ἐσχεδιασμένον γράμμασι κατασύγκλοις ὡς ἦν δὲ δυνατὸν τὰ σωζόμενα ἀνελέγησαν εἰ καὶ ἀτελῶς ἵνα μὴ πάντη ἀπόλωνται.
« Τὸ τοῦ Κυρίου σῶμα οὗ μεταλαμβάνομεν ἀδελφοί αὐτό ἐστι τὸ σῶμα ὃ ἐκ τῆς ἡμετέρας οὐσίας ἀνέλαβεν. »
4. φ. 23α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ μαρτυρία ἀναντίρρητος δεικνῦσα τὸν λόγον ὅτι αὐτό ἐστι τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.
5. φ. 24α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως.

6. φ. 25α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως.
7. φ. 26α Διατὶ λέγονται βαΐα τὰ κλαδία τῶν φοινίκων.
8. φ. 26α Ὅτι ἡ ὑπεραγία Θεότόκος ἐν σχήματι ἀνθρώπου εἶδε τὸν Γαβριὴλ καὶ διὰ τοῦτο ἠπίστει ἀμφιβάλλουσα.
9. φ. 26β Περὶ τῶν ζ′ ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου.
10. φ. 27α Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ περὶ τῆς παναγίας πότε ἔσχε τὴν ἀρχὴν γίνεσθαι.
« Μετὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φρικτὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος κάθοδον. »
11. φ. 29α Βιβλίον β′ τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.
12. φ. 46α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος κατανυκτικός.
« Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὄρθρου μίαν ἀναστάς. »
13. φ. 50α Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος · « Κατανύγηθι ψυχή μου κατανύγηθι. »
14. φ. 55α Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρίσεως καὶ κατανύξεως.
« Δεῦτε πάντες ἀδελφοὶ ἀκούσατε. »
15. φ. 66α Γεροντικόν.
16. φ. 133α Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ρωμαίας.
« Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὅσα ὑπὸ χρόνον κατὰ γενεάν. »
17. φ. 169α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.
18. φ. 183α Διήγησις περὶ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ καὶ ἀνεύρεσις ὃν ἐφανέρωσεν ἡ μακαρία Ἑλένη.
19. φ. 192α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστός.
20. φ. 197α Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου καὶ ὁμολογητοῦ Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.
21. φ. 204α Αἱ διαθῆκαι τῶν ιβ′ πατριαρχῶν.

(Ἐν φ. 276 β « Αἱ παροῦσαι διαθῆκαι τῶν παλαιῶν πατριαρχῶν πάνυ εἰσὶν ὠφέλιμοι, πλέον τῶν ἄλλων τοῦ ἀοιδίμου Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου καὶ σώφρονος · ὅτι δὲ καὶ σφάλματα εὑρήσεις ἐν τοῖς γράμμασι μὴ θαυμάσῃς ὅτι καὶ τὸ ἀρχέτυπον ἐξ οὗ μετεγράφομεν πάνυ ἦν σφαλερὸν καὶ ἡμεῖς ἰδιῶται καὶ μικρᾶς γνώσεως τυγχάνομεν · εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ »).

22. φ. 277α Βασιλείου τοῦ μεγάλου πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.
23. φ. 280α Γεροντικόν.
24. φ. 329α Ἐκλογὴ ἐκ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ὑπὸ ὁσίων πατέρων διαθῆκαι ἅμα καὶ αἰνίγματα ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.
25. φ. 350α Κεφάλαια ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης: περὶ Ἄβελ, περὶ τοῦ Λάμεχ κλπ.
26. φ. 390α Χρονολογίαι ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς Ζ′ οἰκουμενικῆς συνόδου.
27. φ. 392α Περὶ τῆς Θεοῦ γνώσεως ἐν συντόμῳ.
28. φ. 393α Ἑρμηνεία τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας πάσης τῆς ὑπηρεσίας καὶ τίνος τύπος ὑπάρχει.
29. φ. 395α Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
30. φ. 419β Μέθοδος περὶ τοῦ κύκλου τῆς σελήνης.

1133. — Ι 49. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ′ (1677) φ. 381 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἐρωταποκρίσεις.
2. φ. 2α Ἑρμηνεία δύο παραβολῶν τοῦ εὐαγγελίου.
3. φ. 3α Περὶ ἐτυμολογίας ὀνομάτων τινων.
4. φ. 11α Ἐκλογὴ τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν πάνυ σύντομος καὶ ὠφέλιμος.
5. φ. 34α Ἑρμηνεία τοῦ Ψαλτηρίου.
6. φ. 37α Περὶ τῆς παρουσίας τοῦ ἀντιχρίστου καὶ λύσεις διαφόρων ἄλλων θεολογικῶν ἀποριῶν.
7. φ. 54α Κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα ἐκλεχθέντα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ἐξαιρέτως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν κυροῦ Ἰσαὰκ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
8. φ. 78α Κατήχησις.
9. φ. 100α Ἐκλογαὶ περὶ διαφόρων ζητημάτων ὑπὸ διαφόρων πατέρων καὶ Γεροντικόν.
10. φ. 171α Ἐκ τῶν κεφαλαίων Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα.
11. φ. 182α Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ ἐκ Καρπάθου μοναχοῦ πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰνδίᾳ μοναχοὺς γράψαντας αὐτῷ · παρακλητικὰ κεφάλαια ρ′. Τοῦ αὐτοῦ δευτέρα ἑκατοντὰς (φ. 205).
12. φ. 219α Ἠλία μοναχοῦ κεφάλαια ἀσκητικὰ καὶ νηπτικά τε καὶ θεωρητικά ·
« Πηγὴν νάουσαν ἠθικῶν δρόσον λόγων
ἐνταῦθα ἐφεύρῃς εἰ μετέλθῃς γνησίως ».
13. φ. 230α Ἡσυχίου πρὸς Θεόδουλον Λόγος ψυχωφελὴς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῶν κεφαλαιώδης ἀρχὴ φωτισμοῦ ψυχῆς ἀληθὴς ὑποθήκη τὰ λεγόμενα ἀντιρρητικὰ καὶ εὐκτικά · κεφ. ρ′. ἑκατοντὰς β′ (φ. 245).
14. φ. 262α Περὶ πονηροῦ λαοῦ καὶ φθονεροῦ.
15. φ. 262β Στίχοι περὶ μοναχῶν.
16. φ. 262β Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος.
« Οὐκ ἔστι δὲ κακὸν οὐδὲ ἓν πρᾶγμα γινόμενον μετὰ ταπεινώσεως κατὰ Θεόν ».
17. φ. 263β Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς κακίας λογισμῶν δι' ὧν πᾶσα ἁμαρτία τελεῖται.
18. φ. 264β Κυρίλλου περὶ ψυχῆς.
19. φ. 269α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ πῶς ἐπιτελοῦμεν τρίτα καὶ ἔννατα καὶ τεσσαρακοστά.
20. φ. 270α Ἐρωταποκρίσεις διάφοροι.

21. φ. 273β Εἰς μνῆμα καὶ τάφον νὰ γραφοῦν αὐτὰ τὰ λόγια · εἶνε χρήσιμα.

« Ὦ τύμβε πικρὲ τῶν βίου γλυκασμάτων
πάντας κατασπῶν οὐκ ἐπαρκεῖ χορτάσαι
μικροὺς μεγίστους ὀλβίους ἀναιτίους
σοφοὺς ἀμύστους δυσπροσώπους εὐθέτους
ὅλους ἀληθῶς τέφραν ἰσχὺν ἐξ ἴσου
μηδὲν φέροντας ἢ μόνον τὰ πρακτέα
ἅπερ παραστῇ τῷ Θεοῦ κριτηρίῳ ·
εἰ μὲν κράτιστα δόξα τῷ κεκτημένῳ
εἰ δ' αὖ κάκιστα φεῦγε τῷ φαυλοπράτῃ
Ἄνθρωπε λοιπὸν πρόσχες οἷόν σε μένει ».

22. φ. 274α Σχόλιον εἰς τὸ ὅτι οὐ θελήματι ἀνθρώπου δεῖ ἀκολουθεῖν ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ (Κλήμεντος Ῥώμης, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας καὶ ἄλλων).

23. φ. 275α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. ἐρώτησις · ἐπειδή τινες καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες πολλάκις τινὰς εὐποιίας ἐργάζονται ἄρα εἰς βασιλείαν ἀπέρχονται ἢ τί χρὴ λογίζεσθαι περὶ τούτων.

24. φ. 276α Περὶ τῶν ποιούντων ἐλεημοσύνας ἐξ ἀδικίας καὶ οὐκ ἀπὸ δικαιοσύνης ὅτι παροξύνουσι τὸ θεῖον.

25. φ. 278α Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τοῦ μακαρίου Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν μέγαν Εὐσέβιον.

26. φ. 279α Ἐκ τῶν Ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

27. φ. 281α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἐκ τῶν ἀπόρων.

28. φ. 282α Περὶ εὐνούχων διαφορᾶς ἐκ τοῦ Νηστευτοῦ.

29. φ. 282β Περὶ μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως.

30. φ. 282β Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν μακάριον Φιλόγονον πρὸ ε' ἡμερῶν τῆς γεννήσεως.

31. φ. 285α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ πῶς ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται.

32. φ. 285β Τίνος ἕνεκεν ὁ Κάϊν καὶ ὁ Λάμεχ φόνον δράσαντες οὐχ ὁμοίως ἐκολάσθησαν (Ἰσιδώρου, Θεοδωρήτου).

33. φ. 286α Τοῦ ἁγίου Νείλου Χαρικλεῖ πρεσβυτέρῳ ἀποτόμως ἐπεξερχομένῳ καὶ λέγοντι μὴ ἀρκεῖν τὴν μετάνοιαν εἰς ἐξομολόγησιν.

34. φ. 289α Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου περὶ ἐξομολογήσεως.

35. φ. 290α Ἐκ τῶν Ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ μετανοίας.

36. φ. 293α Πόθεν ὁρῶμέν τινας δικαίους ψυχορραγοῦντας ἐπὶ ἡμέρας καὶ κρινομένους, τινὰς δὲ ἁμαρτωλοὺς εἰρηνικῶς καὶ συντόμως ἐκπνέοντας.

37. φ. 293 Ἐρωτήσεις ἐκ τῶν κανονικῶν ἀποκρίσεων τοῦ ἁγίου Τιμοθέου καὶ λοιπῶν ἁγίων.

38. φ. 294α Περὶ τῶν ποιούντων σημεῖα καὶ προφητευόντων ἢ ἐνυπνιαζομένων κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ. Ὅτι οὐ βλέπειν εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ ἔχειν ἁγίους αὐτοὺς ἀλλ' εἰς πίστιν ὀρθὴν καὶ ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου.

39. φ. 304α Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος ὅτι αἱ ἐξουσίαι τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν, ἄρα λοιπὸν πᾶς ἄρχων καὶ βασιλεὺς καὶ ἐπίσκοπος ὑπὸ Θεοῦ προχειρίζεται;

40. φ. 305α Ἆρα πάντα τὰ κακὰ ὅσα ποιοῦσιν ἡμῖν τὰ ἔθνη κατὰ κέλευσιν Θεοῦ ποιοῦσιν;

41. φ. 308α Ἕτεραι ὠφέλιμοι ἐρωταποκρίσεις.

42. φ. 321α Ἀπόκρισις μικρά τις τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Μπαλασίου πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ Προσκομιδῇ.

(Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο ἐγράφη τῷ αχος' (1676) παρὰ μοναχοῦ Νεκταρίου τοῦ Σιναΐτου (φ. 350β).

43. φ. 351α Κεφάλαια ἀσκητικὰ (Βαρσανουφίου, Ἑρμίου, Μαξίμου, Ἰωάννου Καρπαθίου, Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς, Ἐφραίμ, ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, καὶ Δωροθέου).

44. φ. 379α Περὶ συνειδήσεως.

45. φ. 380α Τρία κεφάλαια περὶ προσευχῆς ἐκ τῶν ρνγ' κεφαλαίων τοῦ ὁσίου Νείλου τοῦ ἀσκητοῦ.

Ἐν τέλει · « Τρύφωνος ἀλοιτροῦ ἱερομονάχου πόνος αχοζ » (1677).

1134. — I 50. Φιλοθέου πατριάρχου.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 362 ἀκέφ.

1. φ. 1α [Φιλοθέου πατριάρχου Κ/πόλεως] Ἑρμηνεία τῶν τῆς ἐκκλησίας μερῶν ὡς καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας.

2. φ. 17α Τοῦ αὐτοῦ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ (μετὰ Ἰδιομέλων ψαλλομένων ὅταν δίδοται ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ ἁγίου (φ. 46β-48β) · καὶ τριῶν Κανόνων · τοῦ α' ἡ ἀκροστιχίς · « Στάθμην ἀνυμνῶ δογμάτων τῶν ἐνθέων » ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις « Φιλόθεος » · τοῦ β' ἡ ἀρχή · « Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι » · τοῦ γ' ἡ ἀκροστιχίς « τῶν θεολόγων συνῳδὸν ὑμνῶ σε τῶν μεγάλων » · ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις « Φιλόθεος » (φ. 49).

3. φ. 55α [Τοῦ αὐτοῦ] Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

« Γρηγόριος μὲν ὁ μέγας πανηγύρεως ὑπόθεσις ».

4. φ. 225α Τοῦ αὐτοῦ Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ νέου τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω.

« Σάββας ὁ θαυμάσιος ὑπόθεσις ἀγώνων τῷ λόγῳ πρόκειται σήμερον ».

5. φ. 361α Ἐκ τῆς φιλοθέου ἱστορίας τῆς γραφείσης παρὰ τοῦ μακαρίτου Θεοδωρίτου.

6. φ. 361β Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ.

1135. — I 51. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 398.

1. φ. 3α Βίος καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

« Θεῖόν τι χρῆμα ἡ ἀρετή ».

2. φ. 98α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος.

« Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράπτους τίθεσθαι πράξεις ».

3. φ. 170α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

« Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος ».

4. φ. 350α [Σωφρονίου Ἱεροσολύμων] Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

1136. — Ι 52. Χριστιανῶν ὁδηγία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη′ φ. 129.

1. Βίβλος καλουμένη Χριστιανῶν ὁδηγία συντεθεῖσα παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητὸς εἰς κοινὴν διάλεκτον ἐν ᾗ εἰσὶ γεγραμμέναι αἱ τρεῖς μεγάλαι ἀρεταὶ δι᾽ ὧν πᾶς εὐσεβὴς ἀξιοῦται τῆς αἰωνίου βασιλείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ μακαριότητος.

2. φ. 119α Κανὼν τῶν ἀρχαγγέλων οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « Ἀγγέλων ἀρχηγοῖς ὕμνον αἴδω Νεόφυτος » (ἦχος πλ. δ′).

3. φ. 125 Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον (ἦχος β′ Δεῦτε λαοί) « Διηνεκῶς τῷ θείῳ θρόνῳ τῆς χάριτος παρεστηκὼς Νικόλαε. »

Ἐν φ. 118 α « Τέλος τῆς παρούσης ψυχωφελοῦς βίβλου · ἐγράφη δὲ αὕτη διὰ χειρὸς παπᾶ Ἀνατολίου Σιφνίου Δοχειαρίτου. οὗ τὸ ἐπίκλην Ντεπεράκης · ὅστις δὲ κτήσηται ταύτην λεγέτω καθ᾽ ἑκάστην ἔν Κύριε ἐλέησον ὑπὲρ τῆς ἁμαρτωλῆς μου ψυχῆς ὡσαύτως καὶ ὁ ἀναγινώσκων. »

1137. — Ι 53. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ′ φ. 202 κολοβ.

1. φ. 1α Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν (μετὰ περιεχομένου διαφέροντος τοῦ τῶν ἐντύπων Εὐχολογίων).

2. φ. 106α Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος (μαρτυρίαι ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων).

3. φ. 117β Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἐπιστολὴ πρὸς Μαρῖνον πρεσβύτερον Κύπρου ἧς ἡ ἀρχή : « Νόμῳ θείῳ κατὰ Θεὸν εὐθυνούμενος. »

4. φ. 119α Ἐκ τῶν Κανόνων κατὰ λατίνων.

5. φ. 122α Τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς κατὰ πνεῦμά μοι ποθεινοτάτῳ αὐθέντι πατρί τε καὶ ἀδελφῷ κὺρ Ματθαίῳ τῷ ἀ.... διαπορουμένῳ εἰ ὁ Ἀδὰμ ἀθάνατος ὑπὸ Θεοῦ παρήχθη, πῶς αὐτόν τινες μέσον ἀθανασίας καὶ θνητότητος γεγονέναι λέγουσι, καὶ εἰ φθαρτῆς ἐν παραδείσῳ μετελάμβανεν βρώσεως καὶ πῶς ὁ προβεβηκὼς καὶ ὁ ἐν σπαργάνοις τὴν ψυχὴν ἀφεὶς κατὰ τὸν πρῶτον ἐκεῖνον ἐγείρονται ἄνθρωπον καθ᾽ ἡλικίαν ὅμοιοι.

6. φ. 134α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἐπιστολὴ πρὸς Μαρῖνον πρεσβύτερον Κύπρου (ὡς καὶ ἐν φ. 117β τοῦ αὐτοῦ Κώδ.).

7. φ. 135α Ὅροι φιλόσοφοι (αὐτόθι καὶ ἐπεξήγησις τοῦ περὶ ἐλέγχου ὅρου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου).

8. φ. 141α Φακρασῆ τοῦ πρωτοστάτορος ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος τῆς ἐπὶ τοῦ Παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης Κυροῦ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου.

9. φ. 152β Ὡς ἀπό τινος ἱερομονάχου συγγραφεὶς περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας.

« Μεταλαχεῖν ἀθλίως τὸν Γρηγορᾶν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου τῶν κακοδόξων δοξῶν. »

10. φ. 169β Ἐπιστολὴ ἀνώνυμος πρός τινα περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας τῆς προηγιασμένης.

11. φ. 171α Πῶς δεῖ εὑρίσκειν σύνοδον ἢ ἐποχὴν σελήνης — πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὸν μῆνα τὸν Αἰγύπτιον ἐπὶ συνόδου ἢ ἐποχῆς σελήνης — πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὰς ἐπακτὰς κτλ.

12. φ. 188α Περὶ τοῦ σεπτοῦ πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13. φ. 190α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Χριστὸν (« Ἰησοῦ γλυκύτατε »).

14. φ. 193α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.

1138. — Ι 54. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιη′ φ. 175.

1. φ. 1α Περὶ τῆς τῶν Λατίνων αἰτίας ὅπως τε ἀπέστησαν τοῦ ὀρθοῦ δόγματος καὶ πότε.

2. φ. 6α Διάλεξις τοῦ βασιλέως [Ἰωάννου] Καντακουζηνοῦ μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ πάπα ἐλθόντος σὺν τῷ Κόντῳ Σαβείας κὺρ Παύλου μητροπολίτου μὲν εὑρισκομένου Θηβῶν, νῦν δὲ ὀνομασθέντος παρὰ τοῦ πάπα πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ μῆνα Ἰούνιον ε′ ἰνδ. τοῦ ϛωοε (1337) ἔτους.

3. φ. 15α Προοίμιον τῆς περὶ τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύσεως διαλεκτικῆς πραγματείας τοῦ θεοσόφου βασιλέως Μανουὴλ μετὰ τῶν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καρδιναλίων. Καὶ ἡ τούτων διάλεξις (φ. 18α).

4. φ. 41α Προσδιαλαλιὰ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πανάγιον Πνεῦμα λέγοντας ἐκπορεύεσθαι διαλεχθέντας καρδιναλίους μετὰ τοῦ θεοσόφου βασιλέως καὶ ἔκθεσις τῶν παρ᾽ ἐκείνων ζητηθεισῶν μαρτυριῶν ἔκ τε τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων.

5. φ. 110α Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ μητροπολίτου τῆς Ἐφέσου ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις ἐπὶ ταῖς ρηθείσαις ὁμιλίαις παρὰ τῶν καρδιναλίων καὶ ἄλλων λατινικῶν διδασκάλων.

6. φ. 122α Ῥήματα καὶ λόγοι τοῦ φρα Φραγκίσκου καθὼς ἐκεῖνος ἔγραψε πρὸς τὸν σοφώτατον Κύριον Μανουὴλ μέγα ῥήτορα τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. Ταῦτα τὰ κεφάλαια καὶ δόγματα τῆς εὐσεβείας κρατῶ καὶ παρὰ σοῦ μέγα ῥήτωρ καὶ διδάσκαλε ποῦ σφάλλω διδαχθῆναι ἐπιζητῶ.

7. φ. 132α Ἐπιστολὴ Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Βενδέσης Ἐπιλιγγέσης περὶ τῆς τῶν ἀζύμων διαφορᾶς.

8. φ. 140α Σημειώσεις εἰς τὰς πέντε διαφορὰς ἀποδεικνύουσαι διὰ γραφικῶν ἀποδείξεων καὶ συλλογισμῶν ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν πατέρων καὶ διδασκάλων ὅτι κακῶς φρονοῦσιν οἱ Λατῖνοι περὶ ὧν κομπάζουσιν εὑρηκέναι εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἀναίρεσιν.

9. φ. 175α Τὸ περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος θεώρημα τοῦ ἁγίου Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἐν φ. α'
« Κατὰ Λατίνων συλλογαὶ ἀληθείας
ἃς δι' ἐράνου συνέλεξεν ἐμπόνως
Νεόφυτος Ναυπάκτου ὁ Μαυρομάτης
μονάζων τῇ ἐν ὄρει Ἄθωνος Λαύρᾳ. »

1139. — Ι 55. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 117.

1. φ. 4α Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ περὶ τῆς πολιτείας τῶν ἁγίων μακάρων.

2. φ. 15α Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μελίσσης φρικτὴ καὶ παράδοξος περὶ ἀναξίων ἱερέων.

3. φ. 22α Ἕτερα κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα τοῦ ἀββᾶ Παλλαδίου.

4. φ. 25α Λόγος τῆς ἁγίας Κυριακῆς τῆς ἐνδόξου τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως.

5. φ. 27α Βίος καὶ πολιτεία ἐν συντόμῳ τοῦ ὁσίου Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

6. φ. 32α Διήγησις ὠφέλιμος γεωργοῦ τινος Μετρίου λεγομένου.

7. φ. 35α Διήγησις Συνεσίου ἐπισκόπου περὶ Εὐαγρίου τινος φιλοσόφου.

8. φ. 37α Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9. φ. 42α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

10. φ. 53α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

11. φ. 62α Διήγησις Σωφρονίου Ἱεροσολύμων περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὰς ὥρας καὶ πᾶσαν ἀκολουθίαν κληρικῶν.

12. φ. 63α Ἐπιστολὴ κατενεχθεῖσα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ κατελθοῦσα ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου.

13. φ. 69α Περὶ ἐλεημοσύνης — Περὶ μετανοίας (φ. 71).

14. φ. 74α Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου τί δύνανται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελίσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν.

15. φ. 77α Θαῦμα γενόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει.

16. φ. 83α Βίος τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

1140. — *Ι 56. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 165.

1. φ. 2α Ἐκλογὴ Κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ἱερῶν καὶ ποικίλην καὶ παντοδαπὴν καὶ μεγαλοφυῆ περιέχουσα διδασκαλίαν, τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκεῖ δικαιωτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων μυστηρίων.

2. φ. 14α Ἀνδρέου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐκ τῆς θρησκευτικῆς αὐτοῦ δευτέρας Βίβλου, περὶ τίνων λέγει ὁ ἀπόστολος « ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. »

3. φ. 37α Ἀρχὴ τῆς β' ὑποθέσεως περὶ εὐχῆς καὶ ψαλμῳδίας Κεφάλαια διάφορα ὑπὸ ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ῥηθέντα.

4. φ. 61α Ἀρχὴ τῆς γ' ὑποθέσεως περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως καὶ τῶν θείων μυστηρίων (ἐν φ. 74β « τέλος τῆς βίβλου τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας »).

5. φ. 75α Περὶ τοῦ στρατιώτου τοῦ τελευτήσαντος ἐν πόλει τῆς Ἀφρικῆς Καρθαγένῃ καὶ ἀναστηθέντος πάλιν καὶ διηγηθέντος τὰ τῶν ἐναερίων τελωνείων, τὰ τοῦ ᾅδου κλπ.

6. φ. 77α Ἀββᾶ Μάρκου Λόγος ὠφέλιμος περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι.

7. φ. 87α Τοῦ αὐτοῦ συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

8. φ. 90α Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόμου πνευματικοῦ.

9. φ. 97α Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας.

10. φ. 106α Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας.

11. φ. 107α Τοῦ αὐτοῦ διάλογος ἀντιρρητικὸς πρός τινα σχολαστικόν.

12. φ. 119α Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ Λόγοι ἀσκητικοὶ φημὶ δὴ Κεφάλαια ρ' πάνυ ὠφέλιμα.

13. φ. 147α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐπιστολὴ πρός τινα ἡγούμενον αἰτήσαντα παρ' αὐτοῦ πεμφθῆναι αὐτῷ κανόνα πνευματικῆς διδασκαλίας εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀδελφῶν.

1141. — Ι 57. Λόγοι.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 280.

Λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικοί · πονηθὲν δὲ καὶ ἐκλεχθὲν παρὰ Κυροῦ Μάρκου ἱερέως.

1142. — I 58. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 312.

1. φ. 1α Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προφήτου Προδρόμου.

2. φ. 13α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος τοῦ γενομένου πάππου τῆς βασιλίσσης Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

3. φ. 36α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου.

4. φ. 73α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων.

5. φ. 110α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

6. φ. 122α Βίος καὶ πολιτεία Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

7. φ. 131α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον.

8. φ. 136α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ ὠφελείας ψυχῆς.

« Δεῦτε τὸ ἐκλεκτὸν ποίμνιον τοῦ πατρὸς οἱ ἐσφραγισμένοι. »

9. φ. 149α Βίος τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου.

10. φ. 163α Μαξίμου περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης κεφ. α'.

11. φ. 169α Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεως.

12. φ. 175α Κατήχησις περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως συναθροισθεῖσα παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων.

13. φ. 179α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγος πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὑρισκομένων.

14. φ. 182α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγοι δύο ἀσκητικοὶ πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν, καὶ περὶ τοῦ πῶς ὀφείλει διάγειν ἐν κοινοβίῳ καὶ ὅπως λέγονται κοινοβιάται, μεταφρασθέντες παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου εἰς τὸ κοινότερον δι' ὠφέλειαν.

15. φ. 186α Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους τὰ λεγόμενα Πάτρια.

16. φ. 198α Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.

17. φ. 205α Ἐν τῷ ὑπομνήματι τῷ εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

18. φ. 207α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ Λόγος.

19. φ. 210α Ἱστορίαι Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ Σκέτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης.

20. φ. 216α Τοῦ αὐτοῦ διδαχὴ ἁπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς.

21. φ. 218α Διήγησις περὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὅπου ἔδραμεν ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐξομολόγησιν πῶς ἐσυγχωρήθη παρὰ Θεοῦ.

22. φ. 219α Τοῦ ὁσίου Νήφωνος κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα.

23. φ. 226α Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ ῥήτορος διδασκαλία πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς πεζῇ φράσει εἰς τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως.

24. φ. 234α Διήγησις περὶ τινος γέροντος σημειοφόρου μοναχοῦ ὅπως ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.

25. φ. 238α Διήγησις γινομένη ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει πλησίον τῶν Καρεῶν τὸ Ἄξιόν ἐστιν καὶ διὰ τὸν παρήκοον ἱερέα.

26. φ. 239α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Κοσμᾶ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου.

27. φ. 242α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

28. φ. 253α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.

29. φ. 260α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

30. φ. 283α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

31. φ. 288α Ἐρώτησις τοῦ Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπαν Ρώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον τί δύνανται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν τὰς ψυχάς.

32. φ. 290α Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν διὰ σαραντάρια τοῦ ὁσίου Ἡσαΐου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου.

33. φ. 293α Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ διήγησις περὶ τῶν σαρανταρίων ὅπου κάμνουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους ὅτι τελείως λυτρώνει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν.

34. φ. 295α Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμνουν αὐτοῦ μνημόσυνα εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς τεσσαράκοντα, τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Νικηφόρου Ξανθοπούλου.

35. φ. 296α Διατί εἰσιν αἱ μερίδες καὶ ἐὰν εἶνε πρέπον νὰ προσφέρωνται διὰ γυναῖκας ἐχούσας ἄνδρας αἱρετικοὺς ἢ ἀσεβεῖς, Συμεὼν Θεσσαλονίκης.

36. φ. 297α Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου περὶ τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς.

37. φ. 297 Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

38. φ. 305α Περὶ ἱερέων ἀναξίων διηγήματα φοβερὰ καὶ παράδοξα ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ αὐθάδεις.

39. φ. 317α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὰς ὥρας καὶ πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν κληρικῶν.

40. φ. 320α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Δοσιθέου, τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ (φ. 328), Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου (φ. 330), περὶ τοῦ σφάζοντος τὸ παιδίον αὐτοῦ διὰ τὸν φίλον αὐτοῦ (φ. 332), περὶ τοῦ Νοταρίου (φ. 335), περὶ τῆς παρθένου τῆς πεσούσης εἰς πορνείαν (φ. 337), περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν Χριστὸν κουράτορα (αὐτόθι), περὶ τοῦ δόντος πλουσίου τὰς λ' λίτρας τοῦ χρυσίου εἶτα μεταμεληθέντος (φ. 339), περὶ Ἰουλίου τοῦ ἐλεήμο-

νος ὅπως πέπρακε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν καὶ ὡς ἐρρύσθη τοῦ θανάτου οὗτος διὰ τὴν ὑπακοὴν αὐτοῦ (φ. 339), περὶ Εὐλογίου τοῦ λατόμου (φ. 344), ἱστορία ὠφέλιμος (φ. 347), περὶ τῆς σώφρονος γυναικὸς ὅπως φρονίμως ἐπέτασεν τὸν ἐρῶντα αὐτῆς (φ. 350), περὶ τοῦ Μαγιστριανοῦ ὅπως ἐρρύσθη τοῦ κινδύνου διὰ τῆς ἐλεημοσύνης (φ. 357), περὶ τοῦ ἀδελφοῦ οὗ ἡ ἀδελφὴ ἦν πόρνη καὶ πῶς μετενόησεν (φ. 353), περὶ μοιχεύσαντος τοῦ γεωργοῦ τὴν γυναῖκα (φ. 353), παραδείγματα πάνυ ὡραῖα ἐξῶν εἴρηκεν ὁ θεῖος Βαρλαὰμ διδάσκων τὸν Ἰωάσαφ (φ. 358), ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου περί τινος λῃστοῦ μετανοήσαντος (φ. 368), ἑτέρα ἱστορία ὠφέλιμος περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ταϊσίας (φ. 371), περὶ τοῦ Φιλεντόλου ἀνδρὸς πόρνου (φ. 373), περὶ τῆς ὀπτασίας ἣν εἶδεν ὁ ἀββᾶς Μακάριος περὶ τῶν κεκοιμημένων (φ. 374).

41. φ. 378α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα τοῦ θαυματουργοῦ Μαρτίου ιϛ´ (αὐτόθι περὶ ἀκριβοῦς καὶ ἀσχηματίστου καὶ ἀληθοῦς ταπεινώσεως).

Ἐν φ. τλα β « Καὶ τόδε μετὰ τῶν ἄλλων ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου προηγουμένου καὶ ἀρχιμανδρίτου Χριστοφόρου τοῦ ἐκ Προικονήσου Λαυριώτου 1836 Μαρτίου ιε. »

1143. — Ι 59. **Διάφορα.**

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη´ φ. 125 κολοβ.

1. φ. 1α Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐγενέστατον καὶ ἐνδοξότατον ἄρχοντα πρώην πρωτοσπαθάριον Κυρίτζη Γεωργάκην Σταυράκην.

2. φ. 6α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ θανάτου.

3. φ. 10α Τοῦ αὐτοῦ. Λόγος ἕτερος.

4. φ. 13α Τοῦ αὐτοῦ Ἕτερον ἐγκώμιον πρὸς ἀρχιερέα.

5. φ. 17α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως (τῷ αψζ´ ἔτει).

6. φ. 19α Τοῦ αὐτοῦ Ἕτερος κατὰ τὴν Θεοφανείων ἑορτήν.

7. φ. 22α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν προβιβασμὸν τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Γρηγορίου Γκίκα βοεβόδα (αὐτόθι « Πολυχρόνιον ποιήσοι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ θεοσεβέστατον ἡμῶν αὐθέντην Κύριον Κύριον Γρηγόριον Ἀλεξάνδρου Γκίκα βοεβόδα πάσης Μολδαβίας Κύριε φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη »).

8. φ. 25α Τοῦ αὐτοῦ ἕτερον ἐγκώμιον πρὸς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην Γρηγόριον Θεοδώρου (« Ἐκφωνήθη ἐν Γιάσι τῆς Μολδάβας κατὰ τὸ αψζδ Ἰουνίου ϛ´ · Ν : δδ : π (= Νικοδήμου διδασκάλου Πελοποννησίου (;)).

9. φ. 27α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν προβιβασμόν.

10. φ. 31α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἕτεροι (5) κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

11. φ. 42α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων λόγοι (6).

12. φ. 55α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀναστάσεως λόγοι (4).

13. φ. 64α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν προβιβασμὸν τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Γκίκα βοεβόδα.

14. 67α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν προβιβασμὸν καὶ Χριστοῦ γέννησιν τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντου Ἰωάννου Θεοδώρου βοεβόδα.

15. φ. 70α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων.

16. φ. 72α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

17. φ. 73α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην τῆς Μολδαυΐας Κύριον Ἰωάννην Νικολάου βοεβόδαν ἐκφωνηθὲν τὴν ἡμέραν τοῦ προβιβασμοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἔκλαμπρον θρόνον τῆς ἡγεμονίας.

18. φ. 75α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν αὐθέντην τῆς Μολδαυΐας κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

19. φ. 78α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν αὐθέντην κατὰ τὴν τῶν Θεοφανείων ἑορτήν.

20. φ. 81α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν αὐθέντην κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀναστάσεως.

21. φ. 86α [Ἰωσὴφ Τυρνόβου]. Ἐπιστολαὶ εἰς διαφόρους.

(Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τούτων αἱ πλεῖσται εἰκάζομεν ὅτι εἶναι τοῦ πρώην Τυρνόβου Ἰωσήφ, ὅστις ἐν μιᾷ τούτων (τῇ 21) γράφει · « τῷ πανιερωτάτῳ καὶ πολλά μοι καὶ πάνυ σφόδρα ἀγαπητῷ ἁγίῳ Τορνόβου κὺρ Νικηφόρῳ τὸν ἐν Χριστῷ καὶ σωτήριον ἀσπασμόν... τὸν συγχωρίτην τὸν αὐτόχθονα καὶ τὸν ὁμόφρονα τὸν ὁμόγνωμον τὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν διὰ τῆς θείας χάριτος ἔργον, τὸν μετ' ἐμὲ τὴν παρὰ θεοῦ θείᾳ καὶ κανονικῇ ψήφῳ προσκληρωθεῖσαν μοι ποίμνην κληρονόμον τε καὶ διάδοχον ». Ἡ 22 ἐπιστολὴ εἶνε τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Μελετίου. Ἡ πρώτη ἐκ μέρους τῆς μονῆς πρὸς τὸν πατριάρχην · ἡ δευτέρα τινος νεοχειροτονηθέντος ἐπισκόπου Μπουζέου τῆς Μολδοβλαχίας εὐχαριστήριος πρὸς τὸν ἡγεμόνα · Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται οὔτε χρονολογίαν φέρουσιν οὔτε ὑπογραφήν).

1144. — Ι 60. **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.**

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιδ´ φ. 183 ἀκέφ.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου λόγοι.

α) Ἄνευ ἀρχῆς (φ. 1-22) · β) λόγος η´ εἰς τὰ Φῶτα (φ. 22) · γ) λόγος θ´ εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου Γρηγόριον τὸν Νύσσης (φ. 38) · δ) λόγος ι´ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα (φ. 44) · ε) λόγος ια´ εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας (φ. 84) · ϛ) λόγος ιβ´ Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ρν´ ἐπισκόπων παρουσίαν λεχθεὶς ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας (φ. 111) · ζ) λόγος ιγ´ περὶ φιλοπτωχίας (φ. 132) · η) λόγος ιδ´ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης (φ. 165).

Ἐν τέλει · « Τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ μονυδρίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Παντανάσσης · μηδεὶς οὖν ἀφέλοιτο τοῦτο ἐκ τοῦ παρόντος μονυδρίου εἰμὴ θέλοι ἔχειν τὸ τῆς ἱεροσυλίας ἔγκλημα καὶ τὴν τῆς Παντανάσσης ἀγανάκτησιν καὶ τὰς ἀρὰς τοῦ ἱερομονάχου κὺρ Παϊσίου. »

1145. — Ι 61. Βίος Βασιλείου τοῦ νέου.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις΄ φ. 248.

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ νέου συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου (ἐν φ. 38 τὰ περὶ τῆς ὀπτασίας τῶν τελωνείων τῆς ἁγίας Θεοδώρας · ἀπὸ δὲ τοῦ φ. 94 ἄρχεται ἡ θεωρία Γρηγορίου τοῦ μαθητοῦ τοῦ ἁγίου περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας).

Ἐν τέλει · « Εὔχεσθε πατέρες ἅγιοι τοῦ γράψαντος τὴν βίβλον ταύτην μοναχοῦ Μαλαχίου τοῦ Κυπρέου καὶ Δομεστίκου τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μαλαχίας ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ δεκάτῃ, ὥρα ἐννάτῃ, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ τῷ ζπα » (1573).

1146. — Ι 62. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιδ΄ φ. 87 ἀκέφ. κολοβ.

1. Νομοκάνων (ἐν κεφ. 467) περὶ κληρικῶν · (τὰ πλεῖστα τῶν κεφαλαίων τούτων ἐξέπεσον ἢ ἀφηρέθησαν ἐκ τοῦ Κώδικος).
2. φ. 11α Ἑρμηνεία παραβολῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
3. φ. 12β Πρόβου ὀρθοδόξου ἀπὸ Ἰακωβιτῶν ἀπόκρισις πρὸς Ἰακωβίτην περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἰδίᾳ περὶ ἁγίας τριάδος.
4. φ. 14α Τοῦ μακαρίτου Θεοδωρήτου περὶ θυσιῶν τοῦ παλαιοῦ νόμου καὶ καθαρισμοῦ.
5. φ. 31α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Λευϊτικόν, εἰς τὸ Δευτερονόμιον (φ. 69).

1147. — Ι 63. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ΄ φ. 272 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Γεροντικόν.
2. φ. 17α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἰσιδώρου.
3. φ. 21α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ Σύρου λόγος περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.
4. φ. 27α Ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
5. φ. 33α Περὶ τῆς τῶν παθῶν ἀπωλείας διὰ τῆς ὑψίστου ταπεινοφροσύνης.
6. φ. 45α Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας καὶ ἀπαθείας.
7. φ. 49α Τοῦ ὁσίου Ζωσιμᾶ Λόγος ὠφέλιμος.
8. φ. 70α Τοῦ μακαρίου Διαδόχου ὅροι προλεγόμενοι καὶ ἐκ τῶν Κεφαλαίων ἐκλογαί.
9. φ. 79α Ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.
10. φ. 80α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ Λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος.
« Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος ».
11. φ. 87α Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλήμονος.
12. φ. 102α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία παραινετικὴ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.
13. φ. 110α Περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας ἤτοι περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων.
14. φ. 122α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.
15. φ. 130α Τοῦ αὐτοῦ ἔπαινοι τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς δοξολογίαις.
16. φ. 143α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ν΄ ψαλμοῦ.
17. φ. 160α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους.
18. φ. 170α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μά ψαλμόν.
19. φ. 186α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρός τινα ἡγούμενον αἰτήσαντα πεμφθῆναι αὐτῷ κανόνα πνευματικόν.
20. φ. 196α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
21. φ. 208α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου Γρηγόριον ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν.
22. φ. 213α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.
23. φ. 217α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.
24. φ. 246α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.
25. φ. 267α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (Ἦχος α΄ · ᾠδὴν ἐπινίκιον · « ᾠδὴν κατανύξεως τῇ Θεοτόκῳ θερμῶς προσενέγκωμεν »).
26. φ. 270α Ἕτερος Κανὼν (Ἦχος β΄ Δεῦτε λαοί · « Τὸν εὐσεβῶς σὲ Θεοτόκον κυρίως ἁγνή »).

1148. — Ι 64. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ΄ φ. 474.

1. φ. 2α Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου τοῦ ὁμολογητοῦ.
« Καὶ πᾶσι μὲν ἡδὺς καὶ τοῦ παντὸς ἄξιος »
2. φ. 93α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἀντιοχείας.
« Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ ἀρρύπωτον ».
3. φ. 124α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.
« Οὐδὲν οὕτω κινῆσαι ψυχήν ».
4. φ. 261α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας.
« Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χείρ ».
5. φ. 298α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου Μεδιολάνων.
« Οὐαλεντιανὸς μετὰ τελευτὴν Ἰοβιανοῦ ».
6. φ. 315α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παταπίου.
« Οὐ πολλοὺς Αἴγυπτος ἐπὰν δὲ τέκῃ μέγαν τίκτει ».
7. φ. 324β Βίος καὶ πολιτεία Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

« Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριστέων ».
8. φ. 390α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
« Μέγιστον εἰς ψυχῆς ὠφέλειαν ».
9. φ. 437α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου.
« Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ».

1149. — I 65. Μηναῖον.

Χαρτ. 27 × 16 αἰῶν. ιδ' (1362) φ. 399.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου · (μετὰ κανόνων ἀνεκδότων).

Ἐν φ. 392 α « Ἔγραψεν κατὰ τὸ ςω̄ο (1362) συνδρομῇ κυρίου Ἰωάννου τοῦ ἐν τῇ Δαμασκῷ ὁ μητροπολίτης Βηθλεὲμ καὶ Εὐφραθᾶ Γρηγόριος. »
Ἐν τέλει · « Βιβλίον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν τῇ Σκύρῳ. »

1150. — I 66. Συναξαριστής.

Χαρτ. 27 × 18 αἰῶν. ιζ (1669) δίστηλ. φ. 374.

Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου χρόνου ὅθεν τε ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἔφυ καὶ ἐν οἷς χρόνοις καὶ εἴτε τὸν διὰ μαρτυρίου εἴτε τὸν δι' ἀσκήσεως ἐδέξατο στέφανον (ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι Φεβρουαρίου).

Ἐν τέλει · « Ὁ παρὼν Συναξαριστὴς ὑπάρχει κτῆμα τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας · ἐγράφη δὲ χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζροζ (1669) κατὰ τὸ πρωτότυπον τοῦ μοναστηρίου διὰ συνδρομῆς τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου παπᾶ κὺρ Ἰωσὴφ τοῦ Ἀνδριώτου καὶ ἐξόδου Παϊσίου μοναχοῦ ἐκ Νάξου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων εἴτι δὲ σφαλερὸν εὕρητε διορθώσαντες σύγγνωτε · ἀνθρώπινον γάρ ἐστι τὸ σφάλλειν. »

1151. — I 67. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιη' φ. 190.

Κανόνες παρακλητικοὶ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Βίβλος κατ' ἦχον τῇ Θεοῦ γεννητρίᾳ
πρεσβευτικὰς ᾄδουσι τὰς μελουργίας

Ἐν ἀρχῇ · « Ἐσταχώθη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Ἱερεμίου προηγουμένου τοῦ Πελοποννησίου αψπς'. »

1152. — I 68. Μηναῖον.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν ιδ' φ. 248 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Δεκεμβρίου (μετὰ Συναξαρίων).

1153. — I 69. Ὁμιλίαι.

Χαρτ. 27 × 18 αἰῶν. ιε' φ. 345 δίστηλ.

Ὁμιλίαι (61) τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου Θεοφάνους ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενείας τοὐπίκλην Κεραμέως (Αἱ αὐταὶ καὶ ἐν Κώδ. Κ. 116 φ. 110α-247).

1154. — I 70. Μηναῖον.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιδ' (1363) φ. 286 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου (μετὰ πολλῶν Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ συνδρομῆς μὲν τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῦ πατρὸς κυροῦ Ἱλαρίωνος ἐκ τῆς περιωνύμου ἔχοντος τὴν πατρίδα..... χειρὶ δὲ Πέτρου εὐτελοῦς ἀναγνώστου Τηλεμάχου · οἱ γοῦν ἐντυγχάνοντες τὴν προκειμένην βίβλον καὶ ἀνὰ χεῖρας ἑλόμενοι εἴπου τι παρελείφθη τοῦδε ἢ κατὰ σύγχυσιν νοὸς ἢ κατὰ λήθην συγγνώμην ἔχοιεν τῷ γεγραφότι · τῷ δὲ κεκτημένῳ ταύτην αἰτῶ παρὰ τῷ Κυρίῳ βίου εὐθυνίαν καὶ λύσιν ἀμπλακιῶν ὅπως ἵλεως γένηται Κύριος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως · νόει δέ μοι καὶ τὸ ἔτος ἓξ λυκαβάντων χιλίων παρῆλθον καὶ πρὸς τούτοις δὶς τετρὰς ἑκατὸν πλήρης καὶ δεκάδων ἑπτὰ καὶ πρὸς ἁπλῆς μόνης (6871 = 1363) ἰνδ. β' μὴν Ἰούνιος ἄγων ἐννάτην. »

1155. — *I 71. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιε' (1435) φ. 297.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν (κατὰ διάφορον διάταξιν τῶν ἐντύπων καὶ ποικίλον περιεχόμενον).

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Εὐχολόγιον σὺν θεῷ παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου μοναχοῦ μὲν τῷ σχήματι, τὸ πίκλην δὲ Ἀλιάτη λεγομένῳ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου κυροῦ Μελετίου τοῦ ἀπὸ τὴν Κερασέαν · εὔχεσθαι οὖν ὅσοι μέλλετε ἐντυγχάνειν τοῦτο καὶ δότε συγγνώμην τοῖς σφάλμασιν ὡς ἀγροίκῳ πάνυ γε · ἐγράφη οὖν ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ ἰνδ. ιγ' τοῦ ςω̄μ' (1435) ἔτους. »

1156. — I 72. Μηναῖον.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιη' (1700) φ. 249.

Μηναῖον Δεκεμβρίου (μετὰ Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν φ. 78 β Τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος σημειοῦνται ταῦτα : « Ἐν ἔτει αψοη' (1778) Δεκεμβρίου ια' συνάξεως τῶν προεστώτων γινομένης ἀπεφασίσθη ἵνα, καθὼς ἐν ὅλαις ταῖς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαις τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ψάλλεται ἑορτάζεται καὶ δοξολογεῖται ὁ μέγας Σπυρίδων, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ταύτῃ μεγίστῃ Λαύρᾳ · διὸ καὶ ἐνταῦθα ἐγράψαμεν πληρεστάτην τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου · ἐὰν δέ τις ὑπερυφανευθείη ἀνατρέψῃ ταῦτα ὁ τοιοῦτος ἐχέτω τὴν κατάραν τοῦ μεγάλου ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος. »

Ἐν τέλει · « Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψ (1700) ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ' χειρὶ Διονυσίου ἱεροδιακόνου. »

1157. — I 73. Μηναῖον.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 258.

Μηναῖον Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (μετὰ Συναξαρίων καὶ ἀνεκδότων Ἀκολουθιῶν).

1158. — I 74. Μηναῖον.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 127.

Μηναῖον Φεβρουαρίου (μετ' ἀνεκδότων Ἀκολουθιῶν).

1159. — I 75. Κυριακοδρόμιον.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 321.

Ὁμιλίαι (52) εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἧς ἡ ἀρχή « ὁ Θεῖος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος πρῶτος πάντων » μέχρι τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν « ὥσπερ πολλὰ μέν εἰσι τὰ τὸν γενναῖον στρατιώτην χαρακτηρίζοντα »).

1160. — I 76. Προφητολόγιον.

Χαρτ. 27 × 19 αἰῶν. ιζ' (1655) φ. 152.

Περιέχει τὰ προφητικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου.

Ἐν τέλει · « Γέγραπται ἡ παροῦσα προφητεία διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐν πνευματικοῖς κυροῦ Ματθαίου ἐν τῷ ἔτει αχνε' » (1655).

1161. — I 77. Κανόνες.

Χαρτ 29 × 20 αἰῶν. ιδ (1345) φ. 365 ἀκέφ.

Ἰωάννου Εὐχαΐτων τοῦ Μαυρόποδος Κανόνες.

1. φ. 1α Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν (Κανόνες 28).

2. φ. 71α Τοῦ αὐτοῦ παρακλητικοὶ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου (ἐν ὅλῳ Κανόνες 63).

3. φ. 263α Τοῦ αὐτοῦ κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον ἐκ προσώπου ἀνθρώπου μὴ ὁρῶντος οὗ ἡ ἀκροστιχὶς · « ἅγνισον ἁγνὴ δακρύων με λιβάσιν · ἡ ᾠδὴ αὕτη Ἰωάννου » (Ἦχος πλ. δ').

4. φ. 267α Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν ψαλλόμενος ὅταν τις πολεμῆται ὑπὸ παθῶν ἀκαθάρτων, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς · « Παθῶν ἰλύος ἔκσπασόν με παρθένε τὸν ἀμελῆ Ἰωάννην ». (Ἦχος πλ. δ).

5. φ. 270α Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν εἰς ἀσθενῆ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς · « Τὰς ἀσθενείας θεράπευσόν μου κόρη μοναχοῦ Ἰωάννου ». (Ἦχος πλ. δ).

6. φ. 277α Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν ψαλλόμενος ἐπὶ ἐγκλήματι παρακοῆς τοῦ ἰδίου πατρός, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Παρακοῆς βόθρου με ῥῦσαι παρθένε Ἰωάννην μοναχόν ».

7. 281α Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν ψαλλόμενος ἐπὶ προσδοκίᾳ βαρέως πολέμου κατὰ τὴν μεγαλούπολιν ἐκ διαφόρων ἐθνῶν τῆς Ἰταλῶν γλώσσης συγκροτηθησομένου ἢ καὶ ἑτέρων βαρβάρων, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς · « ὑπερμάχησον τῶν πολιτῶν σου Κορη ὑμνῳδία Ἰωάννου ».

8. φ. 287α Τοῦ αὐτοῦ Κανόνες (12) εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

Ἐν φ. 71 α « Τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ τὴν τερετίζουσαν γλῶτταν πλουτίσας εὐρυχωρότατος καὶ ποριμότατος οὑτοσὶ διδάσκαλος διττὸν διαγράφων φύσιν καὶ χρόνον ἐπιτετηρημένως ἐν πάσαις ταῖς ᾠδαῖς ἀνὰ πέντε τροπαρίων τέθεικεν, ἐν δὲ τῇ θ' ἀνὰ ἑπτὰ διὰ τούτου τὸ πενταδικὸν τῶν αἰσθήσεων καὶ τὸ ἑβδοματικὸν τοῦ χρόνου αἰνιττόμενος · θαυμαστὸν γοῦν πῶς τὸ τῆς ἀκροστιχίδος μέτρον ἐν παντὶ [τηρεῖ]. »

9. φ. 323α Ἀκολουθία τῶν τιμίων ἀσωμάτων (μετὰ τριῶν Κανόνων, τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς ἦχον πλ. δ' « Πάντες ἀνυμνήσωμεν λαοὶ τὴν πάσας διευθύνουσαν »), τοῦ Γερμανοῦ (εἰς Ἦχον πλ. δ' « τὰς πυριμόρφους ἀγελαρχίας τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ») καὶ τοῦ Κλήμεντος (εἰς ἦχον πλ. δ' « τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων »),

Προηγεῖται ταύτης ἡ ἑξῆς σημείωσις · « Ἰστέον ὅτι δι' αὐτὴν τῶν ἀγγελοθρησκητῶν αἵρεσιν οὐκ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν ἐτάχθη ἡ τῶν ἀσωμάτων ἑορτή · καὶ ταχθεῖσα δὲ ὕστερον εἰς ἄγγελον ἕνα ἢ καὶ εἰς δύο τὴν ἀναφορὰν ἔχει καὶ αὕτη δὲ ὑφειμένη πως καὶ ἀσύντακτος ἑνὶ προσώπῳ ἐπιγραφομένων τῶν Στιχηρῶν · τοῦ δὲ κανόνος ἄλλως συντεταγμένου καὶ τὸ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ συνάξει καὶ εἰς λοιπὰς αὐτῶν μνείας ἀναγινωσκόμενον εὐαγγέλιον οὐδέν τι περὶ αὐτῶν περιέχει ἢ μόνην τὴν τοῦ σατανᾶ ἀποστασίαν · ἐνταῦθα γοῦν ἀγρυπνίας διατεταγμένης εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀσωμάτους, ἀνάλογος δὴ καὶ ἡ ἀκολουθία ἐπονήθη καὶ προσφόρως κατετάχθη καὶ μάλιστα αἱ προφητεῖαι ἐξ ὧν πᾶσα ἀφορμὴ τοῖς εἰρηκόσιν ἁγίοις τι περὶ ἀγγέλων · αὗται γὰρ εἰσι πηγαὶ καὶ οἱονεὶ θεμέλιον οὐ μόνον τῶν περὶ αὐτῶν θεωρημάτων, ἀλλὰ δὴ καὶ πάσης σχεδὸν θεολογίας · ἐντεῦθεν καὶ ὁ εἰς τὰ σεραφεὶμ τοῦ ἁγίου πατρὸς Χρυσοστόμου λόγος ἀρτίως ἀναγινώσκεται · περιέχουσι μέν τοι ἕως εἰς ἡμᾶς ἐληλυθότων περὶ τῶν νοητῶν τὰ φρικωδέστερα καὶ θαυμασιώτερα, διαλαμβάνουσι δὲ τὰ καιριότερα πάντων ».

10. φ. 336α Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος Κανόνες κατ' ἦχον (8) εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

11. φ. 364α Κυρίλλου Κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑπὲρ τῶν μισούντων ἡμᾶς ἀδελφῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς · « Μισοῦσιν ἡμᾶς ἵλεως εἴης λόγε » · ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις « Κύριλλος ».

Ἐν φ. 323 ά « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἱερὰ βίβλος μηνὶ Φεβρουαρίου κε', ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ὥρᾳ θ' ἔτους ςωνγ' (1345) ἰνδ. ιγ'. »

1162. — Ι 78. Συναξαριστής.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιδ' φ. 367 δίστηλ.

Συναξαριστὴς τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

1163. — Ι 79. Παπαδική.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 237 κολοβ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.
(Μαθήματα ὑπὸ διαφόρων διδασκάλων τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.)

1164. — Ι 80. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ις' φ. 199.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

1165. — Ι 81. Παπαδική.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 380.

Ὅμοιος τῷ ὑπ' ἀριθ. Ι 79.

1166. — Ι 82. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 68.

1. φ. 1α Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἠγαπημένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγίου Προχόρου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων.
2. φ. 64α Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου περὶ τῆς τῶν ἀσκητῶν τροφῆς.
« Ἅπαξ τῆς ἡμέρας τράπεζαν μετὰ τὴν ς' ὥραν ».
3. φ. 65α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ προφήτου Ἡσαΐου.
4. φ. 67β Ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.

Ἐν φ. 62 καὶ 68 « Κτῆμα καὶ πόνος τοῦ ἐν πνευματικοῖς οἰκτροῦ Ματθαίου · πόνος Ματθαίου κτῆμα δ' ἡ βίβλος πέλει. »

1167. — Ι 83. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 192 κολοβ.

Ἰωάννου μοναχοῦ Κλίμαξ (λόγοι λ').

Ἐν ἀρχῇ · « ͵αχοδ' (1674) Νοεμβρίῳ λ' τὸ παρὸν βιβλίον τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος ὑπάρχει κἀμοῦ Ἱεροθέου ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μεγίστης Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. »

1168. — Ι 84. Στιχηράριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 199 κολοβ.

1. Μουσικὸν Στιχηράριον σὺν θεῷ ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῶν ἁγίων πάντων.
2. φ. 188α Τὰ ἀνατολικὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ κυροῦ Ἰωάννου τὰ ια' ἑωθινὰ καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ νιπτῆρος.
3. φ. 192α Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ ψαλλομένων Στιχηρῶν τῆς ὀκτωήχου ἢ τῶν λεγομένων ὀγδοήκοντα σὺν τοῖς εἴκοσι τέσσαρσι.

1169. — Ι 85. Συναγωγὴ λέξεων.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 214.

1. Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τε φημὶ Γραφῆς καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δήπου τῆς θύραθεν κατὰ στοιχεῖον.
« Ἄαπτος = ὁ ἀπροσπέλαστος παρὰ τοῦ ἅπτω ἁπτός ».
2. φ. 213α Περὶ ἐτυμολογίας.
« Ἐτυμολογία ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὀρθότης ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἑρμηνευομένη ».

1170. — Ι 86. Γραμματική.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 150 ἀκέφ. κολοβ.

Γραμματικά · τί ἐστι ἀπόστροφος, τί ἐστι Γραμματική.

1171. — Ι 87. Γραμματική.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 101.

1. φ. 1α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἰατροῦ τε ἀρίστου κυροῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κ/πόλεως περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου. (ἐν κεφ. λε').
2. φ. 84α Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητὸς τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου κήρυκος (κεφ. κ').
3. φ. 37-80. Θέσεις γραμματικαὶ πληρέσταται μεθόδῳ διαλεκτικῇ ὑποστρωθεῖσαι καὶ εἰς διάλεξιν προτεθεῖσαι ἐκ τῆς τέχνης θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς Ἱλαρίωνος Κιγάλα Κυπρίου ἱεροδιδασκάλου καὶ ἱεροκήρυκος Βιβλίον α' · τμῆμα α' περὶ τοῦ τεχνολογικοῦ μέρους κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον (θέσεις 84).

1172. — I 88. Ανθολογία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιθ (1808) φ. 326.

1. Περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας (διαφόρων διδασκάλων μαθήματα Πέτρου Λαμπαδαρίου, Γεωργίου Παναρέτου, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Μανουήλ, Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Δανιὴλ πρωτοψάλτου, Ἀναστασίου Ραψανιώτου Λαρίσσης, Μπαλασίου, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Μπερεκέτη, Πέτρου Βυζαντίου, Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Ξένου τοῦ Κορώνη, Βασιλείου Στεφάνου).

2. φ. 233α Μαθηματάριον ὑπὸ Δανιήλ · Μάθημα εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον τὸν ἐν ὄρει τῷ Ὀλύμπου σύνθεσις Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 254), εἰς τὸν Ἀκάθιστον ὕμνον, εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν κλπ.

3. φ. 263α Εἱρμοὶ Καλοφωνικοί (Παναγιώτου Χαλάτζογλου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Μελετίου ἱερομονάχου Σιναΐτου.

4. φ. 289α Σύνθεμα γράμματα καὶ μέλος κὺρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου προσφωνηθέντα τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων κυρίῳ Ἀνθίμῳ ἐπὶ τῷ ψάλλεσθαι καθ' ἣν ἐπιτελεῖ ἡ αὐτοῦ Μακαριότης λαμπρὰν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀνθίμου.

5. φ. 300α Ἕτερα χερουβικὰ Δημητρίου Ὑδριώτου.

Ἐν φ. 299 β « Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα ἀσματομελιρυτόφθογγος Ἀνθολογία διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς τε καὶ ἀμαθοῦς Σωφρονίου προηγουμένου τῆς μεγίστης Λαύρας... ἐν ἔτει αωη' (1808) ἐν μηνὶ Ἰουλίου κδ'. »

1173. — I 89. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 231 ἀκέφ. κολοβ.

Μαθηματάριον καὶ ἀναγραμματισμοὶ (διαφόρων διδασκάλων δηλουμένων ἐν τῇ ἀρχῇ ἑκάστου μαθήματος).

1174. — I 90. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 328 ἀκέφ.

Μαθηματάριον, Ἀναγραμματισμοὶ καὶ ἄλλα (διαφόρων διδασκάλων).

1175. — I 91. Στιχηράριον.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' (1755) φ. 157.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀρχομένου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Ἐν φ. 153 β « Εἴληφε τέλος τὸ παρὸν Τριώδιόν ὁμοῦ μὲ τὸ Πεντηκοστάριον διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀμαθοῦς ὑπὲρ πάντας Διονυσίου ἱερομονάχου ἐκ Ζαγορᾶς χωρίου Μακρηνίτζας ἐν ἔτει αψνε' (1755) ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κς'. »

1176. — I 92. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 152.

Ἀνθολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἐκλελεγμένον ἀρχόμενον ἀπὸ Σεπτεμβρίου ὀγδόης ἤτοι ἀπὸ τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Περὶ τοῦ Μανουὴλ Χρυσάφου σημειοῦνται ἐν φ. 82 α τάδε :
« Ἐκ τῆς χάριτος τοῦ μεταμορφωθέντος
ὁ χαριτόπνους αὐλὸς χαριτωνύμου
ᾄδει μέλος εὔηχον εἰς δόξαν τούτου. »

1177. — I 93. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιε' φ. 187.

1. φ. 1α Τοῦ κυρίου Ψελλοῦ εἰς τὰς ἁγίας ἑπτὰ συνόδους. « Γίνωσκε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων ».

2. φ. 4α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν, εἰς τὸν Ἐλισαῖον, εἰς τὸν Χρυσόστομον, εἰς τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἅμα.

3. φ. 5β Ὀνειροκτικὸν ἐκ τοῦ Σουίδα.
« Ἀργῶς κινεῖσθαι δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους ».

4. φ. 9α Κανόνες εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ (μετὰ ἑρμηνείας), εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων (δύο) (φ. 14), εἰς τὰ Φῶτα (δύο) φ. 24α (μετὰ ἑρμηνείας), εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν (φ. 33α μετὰ ἑρμηνείας), εἰς τὰ βαΐα τῶν φοινίκων (φ. 37), τὰ τριῴδια τῆς μεγάλης ἑβδομάδος (φ. 40), τοῦ μεγάλου Σαββάτου ὁ Κανὼν ποίημα Μάρκου μοναχοῦ ἐπισκόπου Ἰδροῦντος οἱ εἱρμοὶ δὲ ποίημα γυναικός τινος Κασσίας ὀνομαζομένης, ἀπὸ δὲ τῆς ἕκτης καὶ ἐφεξῆς ᾠδῆς ποίημα τοῦ κυροῦ Κοσμᾶ (φ. 45), κανὼν τῆς ἀναστάσεως (φ. 51), τῆς Πεντηκοστῆς κυροῦ Κοσμᾶ, ἕτερος ἰαμβικὸς ποίημα Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ (φ. 57).

5. φ. 66α Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς τί ἐστιν ἔργον ἄρχοντος (μετὰ ἑρμηνείας).

6. φ. 96α Ἐπιστολαὶ Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
Ἰσίδωρος πρεσβύτερος ὁ Πηλουσιώτης ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ ἐπιστολὰς ἑρμηνευούσας τὴν θεῖαν Γραφὴν χιλιάδας δ' καὶ ἄλλα τινὰ [ἔγραψε] · (ἐν τῷ Κώδ. ἐπιστολαὶ μόνον 101 εὑρήνται).

7. φ. 139α Λιβανίου Λόγος περὶ λάλου γυναικὸς καὶ δυσκόλου ἀνδρὸς (ἐξήγησις).
« Ὦ Κριταὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἀκούσητε » (αφοή Ἰουλίου α').

8. φ. 155α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κυρίου Κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κ/πόλεως περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου.

'Εν φ. 1 καὶ 9 α « Κτῆμα Κωνσταντίνου ἢ τῆς τύχης, τοῦ νῦν δὲ Κυρίλλου ἱερομονάχου Λαυριώτου. »

1178. — Ι 94. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 137 ἀκέφ. κολοβ.

Ματηματάριον καὶ ἀναγραμματισμοὶ (διαφόρων διδασκάλων, ἐν οἷς καὶ Γεώργιος ὁ Πατζάδος (φ. 88), Συμεὼν ὁ λεγόμενος Ψηρήτζας, ὁ Καματηρὸς καὶ ἄλλοι).

1179. — Ι 95. Λογική.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' (1782) φ. 77.

1. φ. 1α Λογικὴ· προοίμιον· « Ἡ φιλοσοφία πᾶσα πρὸς τὸ εὐδαιμόνως ζῆν ἀφορᾷ. »

2. φ. 49α Ρητορικῆς λευχείμων ἤτοι τέχνης ρητορικῆς προγυμνάσματα.

« Οἱ μὲν παλαιοὶ τῶν ρητόρων καὶ μάλιστα οἱ εὐδοκιμηκότες οὐκ ᾤοντο δεῖν ἐφικέσθαι. »

'Εν φ. 48 α « Τέλος τῆς λογικῆς περιλήψεως αψπβ (1782) Ἰουνίου β'. »

1180. — Ι 96. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 17 αἰῶν. ιθ' (1828) φ. 79.

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ (Νοεμ. κς') · (μετὰ δύο Κανόνων φερόντων ἀκροστιχίδας « τὸ φαιδρὸν ὑμνῶ παμμάκαρ σῶν θαυμάτων (ἦχος β') καὶ « Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μέλπω πάτερ » (Ἦχος δ).

'Εν φ. 79 σημειοῦται : « Ἡ παροῦσα Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος συνετέθη παρ' ἐμοῦ Σεραφεὶμ προηγουμένου Λαύρας ὑπάρχοντος γέννημα τῆς νήσου Σκύρου δι' ἐξόδων τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Γεωργίου Γαλατζιάνου ὑπάνδρου καὶ κατοίκου τῆς ρηθείσης νήσου 1828. »

1181. — Ι 97. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιθ' (1821) φ. 137.

Τὸ Καλοφωνικὸν εἱρμολόγιον ἐν ᾧ περιέχονται ἅπαντες οἱ μελοποιηθέντες Καλοφωνικοὶ Εἱρμοὶ εἰς τὰς παρελθούσας τρεῖς ἑκατονταετηρίδας παρὰ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν μουσικοδιδασκάλων, ἐξηγηθέντες παρὰ τῶν μουσικοδικασκάλων Γρηγορίου τοῦ πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου κατὰ τὴν παράδοσιν Πέτρου Λαμπαδαρίου καὶ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου· Ἔτι Κρατήματα κατὰ τοὺς ὀκτὼ ἤχους ἀνήκοντα ἑκάστῳ εἱρμῷ ἐν ᾧ δεῖ ψάλλεσθαι· Τόμος ε' διὰ χειρὸς παρ' ἐμοῦ Γεωργίου Ἀναγνώστου τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1821.

1182. — Ι 98. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 174 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ὁσίου Παχωμίου.

2. φ. 131α Κανὼν τοῦ ἁγίου Παχωμίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « Παχωμίῳ τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω » (ἦχος β' Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ) · καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « ὑμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον » (ἦχος β').

3. φ. 135α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παϊσίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου μοναχοῦ Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ.

« Ὥσπερ πάντα τὰ τερπνά ».

1183. — Ι 99. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' σελ. 632.

1. φ. 1α Ἐπιστολὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον περὶ τῆς κατ' ἐρημίαν διαγωγῆς · « Ἐπέγνων σου τὴν ἐπιστολήν ». (κολοβ).

2. φ. 3α Περίληψις τῆς ὑποθέσεως καὶ διδασκαλίας τοῦ παρόντος περὶ βασιλείας Λόγου τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου κεφαλαιώδης.

3. φ. 19α Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας Λόγος μεταφρασθεὶς εἰς κοινὴν διάλεκτον παρὰ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου Κυμινήτου.

4. φ. 115α Εἰς τὸν περὶ βασιλείας τοῦ Συνεσίου Λόγον ὑπόθεσις καὶ περίληψις πρότερον τῷ σοφωτάτῳ Κυρῷ Σεβαστῷ Τραπεζουντίῳ τῷ Κυμινήτῃ τῇ ἀγοραίᾳ διαλέκτῳ ἐκπονηθεῖσαι, νῦν δὲ τὸ τῆς ἑλλάδος εὐπάρυφον μεταμφιεθεῖσαι παρ' ἐμοῦ Ἰγνατίου τοῦ Κεμίζου τε καὶ Ἐπιδαυρίου ἐν Ἰωαννίνοις κατὰ τὸ αψμε' ἔτος σωτήριον.

5. φ. 122α Σημειώματα ἔκ τινος χειρογράφου Ὀκτωήχου μετὰ σχολίων ἐν Μοσχοπόλει.

« Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία. Τοῦ χάριν μίαν ὠνόμασε τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης ἡμέρας ».

6. φ. 125α Κλήσεις τινες τῆς Θεοτόκου · « Ὀνομάζεται Κλίμαξ διὰ τὴν Κλίμακα ἣν ἐν ὕπνοις εἶδεν ὁ Ἰακώβ ».

7. φ. 136α Σημειώσεις ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Φωτίου.

« Διατί μὴ ὁ πατὴρ ἢ τὸ Πνεῦμα, ἀλλ' ὁ υἱὸς σεσάρκωται ; » (Κεφ. νζ').

8. φ. 143α Ἰγνατίου τοῦ ἐκ Μονεμβασίας ἱεροδιακόνου ἐκ τῶν συνουσιῶν τοῦ ἱεροδιδασκάλου αὐτοῦ κυροῦ Εὐγενίου τοῦ Βούλγαρη κατὰ Λατίνων περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

9. φ. 159α Ἀναστασίου Γορδίου περὶ τοῦ ἐν Θαβὼρ θείου φωτός.

« Ἐκ σαρκός σου βολίδες θεότητος ἐξεπορεύοντο ».

10. φ. 161α Διήγησις δύο θαυμάτων γεγονότων

παραδόξως κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔν τε τῷ περιωνύμῳ τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ πατριαρχικῷ ναῷ.

Τοῦ πρώτου ἡ ἀρχή : « Ἀχμέτου τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου τῶν Ὀθωμανῶν βασιλέως ».

Τοῦ δευτέρου ἡ ἀρχή : « Χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν τέταρτον κύκλον » · (Ἐν τέλει τῶν θαυμάτων : « Ἰγνάτιος ἱεροδιάκων ὁ Κεμίζος καὶ Ἐπιδαύριος ἐν Ἰωαννίνοις αψμε »).

11. φ. 171α Νικήτα μονάζοντος καὶ πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Στουδίτων τοῦ Στηθάτου Ρωμαίοις περὶ ἀζύμων καὶ Σαββάτων νηστείας καὶ γάμων ἱερέων καὶ τελείας ἀναφορᾶς.

12. φ. 201α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13. φ. 204α Νικηφόρου πατριάρχου Κ/πόλεως περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ συνόδων.

14. φ. 211α Ψελλοῦ μοναχοῦ θαυμαστὴ ἑρμηνεία εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν τοῦ προφήτου Δαυὶδ διὰ στίχων πολιτικῶν.

« Ἐνταῦθα πέλει θησαυρὸς στίχων τῶν μελιρρύτων
οὓς εὐφυῶς ἐξύφανε πρὸς Μιχαὴλ τὸν Δούκα
ὁ μοναχὸς ὑπέρτιμος ὁ Ψελλὸς κατ' ἐπίκλην
τὰς τῶν Ψαλμῶν ἐπιγραφὰς θαυμαστῶς ἑρμηνεύων».

15. φ. 227α Ἐκ τῶν ζητημάτων καὶ ἐπιλύσεων Θεοφάνους ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενείας Σικελίας τοῦ Κεραμέως καὶ Ἰουστίνου φιλοσόφου ἀπορίαι καὶ λύσεις (ξβ').

16. φ 313α Νεοφύτου ἀρχιερέως Κρήτης τοῦ Πατελάρου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐνδοξότατον καὶ σοφώτατον ἄρχοντα Κύριον Κύριον Κωνσταντῖνον Κανταχουζηνόν.

17. φ. 337α Ἐγκώμιον πρὸς τὸν υἱὸν Δούκα τοῦ αὐθέντου ποιηθὲν παρὰ Ἰωάννου τοῦ λογιωτάτου Μολύβδου τοὐπίκλην, τοῦ ἐξ Ἡρακλείας.

« Ἢ φιλοσοφητέον ἢ τιμητέον φιλοσοφίαν ».

18. φ. 345α Ἐκ τοῦ Ἰουλίου Πολυδεύκους ἐν τῷ Δ' βιβλίῳ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφάλαιον κε' περὶ τῶν ἰατρικῶν ὀνομάτων.

19. φ. 359α Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Πολυδεύκους ἐν τῷ Β' τοῦ ὀνομαστικοῦ τῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος μερῶν ὀνόματα.

20. φ. 403α Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἐξήγησις εἰς τοὺς Ἀναβαθμοὺς τῶν ὀκτὼ ἤχων (πρὸς τὸν αἰτησάμενον ἀρχιμανδρίτην τῆς τοῦ Κουζηνᾶ μονῆς ἱερομόναχον Καλλίνικον).

21. φ. 612α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς Ὑπακοῆς, τοῦ Κοντακίου, τοῦ Οἴκου καὶ τοῦ Ἐξαποστειλαρίου πόθεν οὕτως ἐκλήθησαν.

22. φ. 621α Τὰ παρὰ τῶν Λατίνων παρὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν δοξαζόμενα καὶ τελούμενα, δι' ἃ καὶ ἔχομεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους.

23. φ. 626β Τοῦ αὐτοῦ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου στίχοι εἰς τὰς ιβ' ἑορτάς.

24. φ. 627α Ὥρου Ἀπόλλωνος Νειλώου ἱερογλυφικὰ ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς Αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον.

« Πῶς αἰῶνα σημαίνουσιν, πῶς κόσμον, πῶς ἐνιαυτόν, πῶς μῆνα, πῶς τὸ ἐνιστάμενον ἔτος, τί δηλοῦσιν ἱέρακα γράφοντες, πῶς δηλοῦσι ψυχήν, πῶς Ἄρεα καὶ Ἀφροδίτην ».

Ἐν φ. ζ' ·

« Λειμὼν ὑπάρχω ἀνθέων παμποικίλων
ὃ Νικολάου χεὶρ συνείλοχ' ἐνθάδε
δρέψαι δ' ὁ χρήζων παντὸς ἄνθους εὐόδμου
καὶ Νικολάῳ γνῶθι πλείστην τὴν χάριν. »

1184. — Ι 100. Παπαδική.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 153.

Περιέχει τὰ περὶ τῶν σημαδίων τῆς παπαδικῆς τέχνης, διάφορα μαθήματα πρὸς ἄσκησιν καὶ πολυελέους καλουμένους Λατρινοὺς καὶ τοῦ Κουκουμᾶ.

1185. — * Ι 101. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 20 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 103 κολοβ.

Γεωργίου Παλαμίδι μετάφρασις τοῦ ψαλτῆρος.
Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας.
« Τὰ πάθη μου τὰ περισσὰ καὶ τόσαις δυστυχίαις
ποῦ μέβρασιν τὸν ἄτυχον ἀνδρῶν συκοφαντίαις
καὶ τὰ ἀπανεβάσματα τοῦ καιροῦ ὅπου μᾶλλον
στὴν ξενητειὰν μὲ ἔρχουνταν μὲ κίνδυνον μεγάλον
μὲ παρακινήσασιν συχνὰ νὰ ἀναγνώσω
τὸν Ψαλτῆρα τοῦ λόγου μου παρηγοριὰ νὰ δώσω...
ψαλμός α'
Καλότυχος ποῦ στὴν βουλὴν τῶν κακῶν δὲν ὑπάγει
μηδὲ τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν τὴν στράτα 'κολουθάγει ».

Ἐν φ. 2 α « 1651 κτῆμα Γεωργίου τοῦ Ξενοπότου. »

1186. — Ι 102. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 72.

1. φ. 1α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ περὶ ἀγάπης καὶ εἰς τὸν σταυρόν.

2. φ. 15α Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Ρωμαίου τοῦ εὑρεθέντος ἀπὸ κ' μιλίων τοῦ παραδείσου.

3. φ. 43α Γεωργίου Λεβούνη ποίημα.
« Ὦ βασιλεῦ παράκλητε πνεῦμα τῆς ἀληθείας
φιλάνθρωπε σοῦ δέομαι δύναμιν βοηθείας
τὸν τετραυματισμένον μου νοῦν θεέ μου νὰ σοφίσῃς
διατὶ πέφτω εἰς πέλαγος δέομαι μὴ μ' ἀφίσῃς.
τὰ φρικτά σου θαυμάσια νὰ δυνηθῶ νὰ γράψω
ὁ λογισμὸς συνέχει με καὶ λέγει με νὰ παύσω »...

4. φ. 57α Ἐρώτησις κγ' τοῦ Χρυσοστόμου πῶς ὁ ληστὴς πρὸ τῆς ἀναστάσεως εἰσῆλθεν εἰς τὸν παράδεισον.

5. φ. 58α Λέοντος τοῦ σοφοῦ βασιλέως

παρεμβολαὶ σὺν Θεῷ ὡς μυθικὸν ἔκ τινος μοναχοῦ Λεοντίου ἐκ τῶν συμβολικῶν ἀνδριάντων τῆς Κωνσταντινουπόλεως (μεθ' ἑρμηνείας).

« Θεὸς τὸ Κράτος πρὸς ἡμᾶς ἀνταλλάξαν
τὴν χάριν ταύτην ἢ τὴν ἡμῶν προσδόκα.
Εἰς Οὐγκρίαν ἀκούω σημαίνουν
παπαρίζουν καὶ φωνάζουν
καὶ πτερὸν ἀποτινάσσουν ».

6. 65α Περὶ τοῦ θρηλουμένου πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ πρώτῃ ἄκρῳ τῆς Βυζαντίδος.

7. 68α Ἐκ τῶν τοῦ Δανιὴλ ὁράσεων
« Ἀναστήσεται μειράκιον ἐξ ὀσφύος κώνωπος καὶ ἀπὸ Λιβύης μετὰ ξανθοῦ γένους ».

8. φ 68β Ἐσχάτη ὅρασις τοῦ προφήτου Δανιήλ.
« Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ · οὐαί σοι ἡ γῆ ὅταν τῶν Ἀγγέλων σκῆπτρον βασιλεύσει ἐν σοί ».

9. φ. 70α Περὶ διαφορᾶς τοῦ τε ἐνζύμου καὶ ἀζύμου καὶ τὶ τὸ ἅλας σημαῖνόν ἐστι καὶ περὶ τῶν γυναικῶν τῶν ποιουσῶν τὸ ἄλευρον ποίημα Γεωργίου Λεβούνη.
« Πρῶτον οἴομαι ἀπερισπάστως καὶ εὐσήμως καὶ σταθερῶς ».

10. φ. 72 Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις διὰ στίχων.
« Σὲ ἀμφιβολίαν εὑρίσκοντας μὲ κόπον νὰ θαυμάζω
ὡς ἀμαθὴς γυρεύοντας εἰς τοῦτο λογιάζω...
Ἀπόκρισις
Εἰς τὸ ζητᾶς ἀπόκρισιν καὶ κάμνεις ἀπορίαν
ἄκουσον καὶ κατάλαβε χωρὶς τὴν πονηρίαν ».

1187. — Ι 103. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιε' (1421) φ. 484 ἀκέφ.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ πᾶσαν Ἀκολουθίαν.

Ἐν φ. 439 α « Ἔτους ϛϡκθ (1421) ἰνδ. ιδ'. »

Ἐν φ. 439 β « Τὰ νεωστὶ παρόντα γεγραμμένα χειρὸς πεφύκασι Μελετίου τε τὴν κλῆσιν κεκτημένου ἀναξίου τλήμονος καὶ θυτορακενδύτου · οἱ τ' αὐτὰ δὲ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι κἀμοὶ τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων παρὰ Θεοῦ δοθῆναί μοι τοῦ μόνου φιλανθρώπου. »

1188. — Ι 104. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιϛ' φ. 422.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

2. φ. 18α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου.

3. φ. 24α Διήγησις περὶ τοῦ Τωβὶτ τοῦ δικαίου θαυμαστὴ καὶ ὠφέλιμος.

4. φ. 31α Περὶ ἐλεημοσύνης λόγοι ὠφέλιμοι.

5. φ. 36α Γαβριὴλ μητροπολίτου παλαιῶν Πατρῶν Διδαχὴ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς.

6. φ. 41α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικηφόρου.

7. φ. 54α Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος ἀσκήσαντος ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Λαύρας, κοιμηθέντος δὲ ἐν ἔτει ζρδ' (1596) ὀκτωβρίου ϛ'.

8. φ. 58α Διήγησις καὶ ὀπτασία ὠφέλιμος ὀρθοδόξου τινὸς Δημητρίου συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου πνευματικοῦ καὶ ῥήτορος, τεθεῖσα δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ τοῦ πνευματικοῦ κυροῦ Λαυρεντίου.

9. φ. 70α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

10. φ. 85α Ἀπὸ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ.

11. φ. 95α Ἱστορία Διονυσίου τοῦ ῥήτορος ἱερομονάχου ἀσκήσαντος ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Λαύρας.

12. φ. 106α Βίος Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος.

13. φ. 135α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως (τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου).

14. 150α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ Λόγος περὶ κατανύξεως καὶ σωτηρίας ψυχῆς.
« Δεῦτε πάντες ἀδελφοὶ ἀκούσωμεν καλῆς συμβουλῆς ».

15. φ. 159α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παϊσίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Κολοβοῦ · « ὥσπερ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ».

16. 204α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

17. φ. 261α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου.

18. φ. 262α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου καὶ πῶς τὸν ἐπούλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ πῶς ἐγένετο αὐθέντης τῆς Αἰγύπτου.

19. φ. 292α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενὴρ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας.

20. φ. 346α Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς α' καὶ β' καὶ γ' εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

21. φ. 362α Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ρενδίνης καὶ προέδρου Πολυανῆς.

22. φ. 372α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος ἀσκητικὸς καὶ περὶ μετανοίας κατανυκτικός.
« Δεῦτε ἀγαπητοί, δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοί, τὸ ἐκλεκτὸν ποίμνιον ».

23. φ. 393α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ λόγοι ὠφέλιμοι.

24. φ. 414α Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
« Ἔζησεν δὲ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος χρόνους νδ' ».

Ἐν φ. 291 β Χειρὶ νεωτέρα · « Καὶ τόδε μετὰ τῶν ἄλλων ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου προηγουμένου καὶ ἀρχιμανδρίτου Χριστοφόρου ἐκ Προικοννήσου 1836 Αὐγούστου 18. »

1189. — I 105. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' (1640) φ. 410.

1. φ. 2α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης (τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου).
2. φ. 16α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μάμαντος μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Βενεδίκτου τοῦ Κρητός.
3. φ. 37α Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ Ὁμιλία τῇ Β' Κυριακῇ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ὑπόθεσιν ἔχουσα τὸν ἐν Καπερναοὺμ ἰαθέντα παρὰ τοῦ Κυρίου παράλυτον, ἐν ᾗ καὶ πρὸς τοὺς ἀκαίρως ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις ἐν ταῖς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἱεραῖς συνάξεσιν · μεταφράσθη δὲ εἰς τὸ ἁπλούστερον παρὰ τοῦ λογιωτάτου ἐν πνευματικοῖς κυροῦ Ἰγνατίου μονῆς τοῦ κυροῦ Διονυσίου.
4. φ. 52α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δικαίου Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου.
5. φ. 84α Περὶ τῆς ἀσκητρίας τῆς παρθένου Λόγος ψυχωφελής.
6. φ. 88α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ « συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον τί ποιήσωμεν » (τῇ Μ. Δευτέρᾳ).
7. φ. 92α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς δέκα παρθένους (τῇ Μ. Τρίτῃ).
8. φ. 100α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν πόρνην (τῇ Μ. Τετάρτῃ).
9. φ. 104α Περὶ ὑπομονῆς Λόγος καὶ περὶ τῶν ὑπὸ Θεοῦ δεδομένων στεφάνων (ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ).
10. φ. 111α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Ἀγαπίου.
11. φ. 150α Βίος καὶ πολιτεία Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας μεταφρασθεὶς εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ τοῦ λογιωτάτου ἱερομονάχου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Κρητός.
12. φ. 168α Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου (τῷ Μ. Σαββάτῳ).
13. φ. 189α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ ὠφέλιμα.
14. φ. 191α Διδασκαλία προτρεπτικὴ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.
15. φ. 203α Διδασκαλίαι εἰς τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων (φ. 210), εἰς τὰ Φῶτα (φ. 216), μετὰ τὰ Φῶτα (φ. 227), εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Σωτῆρος (φ. 236), περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς (φ. 243), περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (φ. 250), εἰς τοὺς ἁγίους Μακκαβαίους (φ. 255), εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν (φ. 264), εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (φ. 276), εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου (φ. 284).
16. φ. 295α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ τινα ὠφέλιμα.
17. φ. 299α Βίος καὶ πολιτεία Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου ἡγουμένου χρηματίσαντος μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ξηροκρήνου.
« Χρῆμα θερμὸν ἀρετή. »
18. φ. 405α Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ρενδίνης καὶ προέδρου Πολυανῆς.

Ἐν τέλει · « Ἡ βίβλος αὐτὴ πόνος καὶ κτῆμα ὑπάρχει τοῦ ἐν πνευματικοῖς Ματθαίου · ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει αχμ (1640) ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιε'. »

1190. — I 106. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 72.

1. φ. 1α Οὐολταίρου διεγερτικὸν τῶν βασιλέων.
« Ἰδοὺ ἄλλη μία ἀνόσιος καὶ δυσσεβεστάτη ἐπιβουλή. »
2. φ. 4α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν αὐτοκρατόρισαν τῶν Ρώσσων.
« Ὦ Ἀπόλλωνος καὶ Θέμιδος καὶ Ἄρεως σὺ θρέμμα ὅπου μὲ τέχνας τὰς καλὰς συνέπλεξας τὸ στέμμα. »
3. φ. 8α Λόγος τοῦ παπᾶ Νικολάου τοῦ Χαριστησκίου κηρυχθεὶς ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Τελερανσκίῳ, χωρίῳ τῆς Λιτουανίας κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς τῶν μάγων προσκυνήσεως.
« Σήμερον ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τριῶν μεγάλων βασιλέων Μαλχίωρος, Βαλτασάρου καὶ Γασπάρου. »
4. φ. 12α Παρθενίης ἔπος.
« Παρθενίην στεφάνοις ἀναδήσωμεν ἡμετέρησιν
ἐκ καθαρᾶς κραδίης καθαροῖς μέλποντες ἐν ὕμνοις ·
τοῦτο γὰρ ὑμετέροιο βίου ξηνήϊον ἐσθλόν. »
(μετὰ τὸ κείμενον ἀκολουθεῖ ἡ ἐξήγησις μέχρι τέλους τοῦ Κώδικος).

1191. — I 107. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 221 ἀκέφ.

1. φ. 1α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον (ἀκέφ.).
2. φ. 4β Τύπος συμμαρτυρίας εἰς τὸν ἱερωθῆναι μέλλοντα.
3. φ. 5α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ φθόνου.
4. φ. 6α Τὸ ἴσον τοῦ Βουλγαρικοῦ Χρυσοβούλλου τοῦ τῆς Ἐλεούσης μονῆς γεγονότος.
5. φ. 7β Τοῦ Ζωναρᾶ κανόνες, τοῦ παναγιωτάτου Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τὰ ἄδεκτα βιβλία τῆς νέας Γραφῆς.
« Τὴν ἀποκάλυψιν Παύλου καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια καὶ σεληνοδρόμια ».
6. φ. 8α Γερμανοῦ Κ/πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
7. φ. 30α Ἰωάννου Χρυσοστόμου διδασκαλία ὠφέλιμος περὶ ἐλεημοσύνης καὶ περὶ ψυχῆς.
8. φ. 33α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
9. φ. 36α Τὰ ὀφφίκια τῆς βασιλείας · ὁ δεσπότης, ὁ σεβαστοκράτωρ, ὁ Καίσαρ, ὁ πανυπερσέβαστος, ὁ πρωτοβεστιάριος, ὁ μέγας δοὺξ κλπ (ἐν ὅλῳ 92 ὀφφίκια).

10. φ. 38α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.

11. φ. 44α Πρόλογος τοῦ λεγομένου Συντύπα τοῦ φιλοσόφου μεταβληθεὶς ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ὡς εἶχεν αὐταῖς λέξεσιν εἰς τὴν ἑλλάδα γλῶτταν· Διήγησις φιλοσόφου συγγραφεῖσα παρ' ἡμῶν περὶ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Κύρου καὶ τοῦ γνησίου τούτου παιδὸς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συντίπα καὶ περὶ τῶν τοῦ βασιλέως ἑπτὰ φιλοσόφων καὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ πονηρᾶς καὶ ἀναιδοῦς γυναικὸς καὶ πῶς τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως διαβολὴν κατεσκεύασεν ἡ μητρυιὰ αὐτοῦ· Ταύτην οὖν τὴν διήγησιν προϊστόρησε Μοῦσος ὁ Πέρσης πρὸς τὴν τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφέλειαν.

12. φ. 116α Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν αἰτήσαντα πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὑρεθέντας λόγους τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου (φ. 120), ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις τοῦ αὐτοῦ Δωροθέου πρὸς τὸν μέγαν Γέροντα τὸν ἅγιον Βαρσανούφιον καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν ἀββᾶ Ἰωάννην (φ. 129), τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου διδασκαλίαι πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀββᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν θεῷ συστησάμενος μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου (φ. 135).

13. φ. 189α Περὶ τῶν Ταβεννησιωτῶν.

14. φ. 190α Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου τοῦ εἰς τοὺς μακάρους πορευομένου.

15. φ. 198α Βροντολόγιον τῶν ιβ' μηνῶν καὶ σεισμολόγιον καὶ περὶ καλανδῶν.

16. φ. 200α Διδασκαλίαι διάφοροι ποιητῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων.

17. φ. 216α Ἀλφάβητος.

« Ἄναρχος θεὸς ἐκατέβη καὶ ἐν τῇ Παρθένῳ ἐνῴκησε ».

18. φ. 218β Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ὁμιλία περὶ ἀρετῆς καὶ ὅτι πολλὰ δεινὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς περιμένουσι καὶ περὶ πονηρῶν ἀνδρῶν καὶ διαβόλων.

« Καλὸς ὁ βίος τῶν ἀρετῶν πάντοτε καθέστηκεν ».

Ἐν φ. 1 β « Τοῦ Εὐγενίου πέλει μὲ ἕτερα ιβ' βιβλία τάχα καὶ ἐπισκόπου. »

Ἐν φ. 1 α « Τὸ παρόν ἐστι τοῦ ἁγίου προηγουμένου κὺρ Γαβριὴλ Σίσκου Λαυριώτου. »

Ἐν φ. 221 β « Γρηγόριος ἱερομόναχος ἐκ τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ Ἄθω ».

1192. — I 108. Βίος Ἀνδρέου Σαλοῦ.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' (1670) φ. 141.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

« Βίον θεάρεστον καὶ πολιτείαν ἄμεμπτον ».

Ἐν ἀρχῇ · « Τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι ἐμοῦ τοῦ Σεραφεὶμ τοῦ Σκυριανοῦ καὶ τὸ ἐφρόντισα μὲ πολὺν κόπον καὶ ἔξοδον. »

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν ἔτει ζροη' (1670) διὰ χειρὸς Γερασίμου καὶ οἰκτροῦ ἱερομονάχου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων. »

1193. — I 109. Θεματογραφία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 105.

1. φ. 1α Θέματα ἔξω τῶν εἰδῶν · περὶ μυστηρίων (ἐκ τῆς ἁπλῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν).

2. φ. 16α Θέματα ἕτερα εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ ἐξ Ἀπορρήτων. (Πάντα τὰ θέματα ἔχουσι θρησκευτικὴν ὑπόθεσιν).

1194. — I 110. Βίος Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1602) φ. 79 ἀκέφ.

Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

« ...αὐτὸς γοῦν ὁ ἀληθινὸς τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ὅπου ἦτον καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ τὸ στόμα χρυσοῦς ».

Ἐν τέλει · « Ἱερεμίας ἐν ἔτει ζρι' » (1602).

1195. — *I 111. Περίοδοι Ἰωάννου.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 89.

Περίοδες τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἐπιστηθίου παρθένου φίλου ἠγαπημένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

« Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναλφθῆναι τὸν Κύριον ».

1196. — I 112. Βαρδαλάχου Παιδαγωγία.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιθ' φ. 241.

Παιδαγωγία ἱστορική, γεωγραφική, φυσική, ἠθική. Μαθήματα διὰ τοὺς παῖδας συνερανισθέντα ὑπὸ Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου · τόμος Α' περίοδος πρώτη · ἐν Ὀδησσῷ ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ τῶν ἑλλήνων ἐμπόρων σχολείου 1830.

(Ἐν ὅλῳ μαθήματα 25).

1197. — I 113. Κυριακοδρόμιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1666) φ. 342.

Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ (ἐν ὅλῳ 54).

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν Κυριακοδρόμιον ἐγράφη ἐν ἔτει ζροδ (1666) ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἐν τῷ τοῦ Ἄθω ἁγίῳ ὄρει καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε διὰ τὸν Κύριον · εἴπερ παρεσφάλημεν ἔκτινος τύχης · ἄνθρωποι μὴ κρίνετε · βρωτὸς ἔγωγε καὶ σφαλμάτων πέπλησμαι ἄχρι σφανδήλου. Σύγγνωτε

τοίνυν ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἵνα θεὸν ἵλεων εὕρημεν πάντες ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀδεκάστῳ κρίσει.
Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα σήπεται τάφῳ
ἡ δὲ βίβλος ἵσταται μέχρι τερμάτων.
Τὸ παρὸν Κυριακοδρόμιον ἀφιερώθη εἰς τὸ Τζαγκαρίον τῆς Λαύρας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Πάντων διὰ χειρὸς ἐμοῦ Λουκιανοῦ μοναχοῦ. »

1198. — *I 114. Διάφορα.

Χαρτ. 20 X 14 αἰῶν. ιζ' φ. 299 κολοβ.

1. φ. 2α Περὶ τῶν πατρίων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας.
« Ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία ἡ ἐπονομαζομένη ».
2. φ. 13α Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τοῦ Καλέκα Ὁμιλίαι εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τοῦ Ἀσώτου, τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυροφάγου.
3. φ. 48α Ἀδήλου περὶ νηστείας καὶ ἐξομολογήσεως (εἰς φράσιν ἁπλῆν).
4. φ. 68α Δημητρίου τοῦ Χρυσολωρᾶ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.
« Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ ».
5. φ. 84α Γενναδίου πατριάρχου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν μετὰ τὴν παραίτησιν.
« Οἱ λαμπρότατοι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες ».
6. φ. 98α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος παραμυθητικὸς τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ἐπὶ τῇ κοιμήσει τῆς ἀοιδίμου Δεσποίνης, τῆς αὐτοῦ μητρός.
7. φ. 106α Σημειώσεις περὶ τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδὰμ καὶ ἀναπλάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ περὶ συντελείας τοῦ κόσμου, περὶ τῆς βασιλείας τῶν χριστιανῶν καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀνατροπῆς αὐτῶν· ἐκ ἔτει ϛϠπ' (1472).
8. φ. 180α Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ ἐπιστολαὶ (19 ἐν ὅλῳ).
9. φ. 115α Περὶ τοῦ τέλους ἡμῶν καὶ τῆς ἱερᾶς τάξεως τῆς κηδείας καὶ τῶν κατ' ἔθος ὑπὲρ μνήμης γινομένων.
10. φ. 168α Νομοκάνονον (περιλαμβάνον ρλζ' Κεφάλαια).

Ἐν φ. 2 α « Ἐκ τῶν τοῦ Δανιὴλ τοῦ Κορίνθου · ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Κορίνθου Δανιήλ.
πόνος Γεωργίου καὶ Νοταρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. »
Ἐν φ. 1 α
« Ἡ βίβλος αὕτη πέφυκεν ἐμοῦ τοῦ Δανιήλου
τοῦ ταπεινοῦ καὶ οἰκτροῦ Σερρῶν δὲ ἀρχιθύτου
αχμ (1640) μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδ. κ'. »

1199. — *I 115. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Χαρτ. 20 X 15 αἰῶν. ιη' φ. 177.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ τῆς ἀληθοῦς ἀφθαρσίας τῆς παρθένου εἰς Λητόϊον ἐπίσκοπον τῆς Μάλτας μεταγλωττισμένος εἰς τὸ ἁπλοῦν παρὰ Νεοφύτου μοναχοῦ Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ κατὰ τὸ ἁγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἄθω Σκήτῃ τῶν Καυσοκαλυβίων.
2. φ. 118α Τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Κεφάλαια περὶ τῆς κατὰ πνεῦμα τελειότητος, παραφρασθέντα μὲν παρὰ τοῦ μακαρίου Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ ρν', τανῦν δὲ ἑρμηνευθέντα καθὼς εὑρέθησαν ἐν τῷ παλαιῷ τυπογράφῳ εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς Στεφάνου ὁ τοῦ Κωνσταντίνου Γιαννάδη. »

1200. — I 116. Κυριακοδρόμιον.

Χαρτ. 21 X 15 αἰῶν. ιζ' (1662) φ. 320.

Κυριακοδρόμιον Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ὑψώσεως μέχρι τῆς ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν · ἐν ὅλῳ διδαχαὶ λα').

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν Κυριακοδρόμιον ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζρο' (1662) μηνὶ Ἀπριλίου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Σάβα ἱερομονάχου ἐξ ἁγίας Λαύρας, οὗ καὶ κτῆμα πέλει. »

1201. — I 117. Διάφορα.

Χαρτ. 22 X 12 αἰῶν. ιε' φ. 315.

1. φ. 7α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.
2. φ. 20α Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
3. φ. 33α Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κυπρίων νήσου εἰς τὸν βίον Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος.
« Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστιν ».
4. φ. 78α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
« Ἀγαπητοὶ ἀψευδὴς ὁ Θεός ».
5. φ. 95α Βίος καὶ πολιτεία Στεφάνου τοῦ νέου.
« Ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβεῖν ».
6. φ. 158α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ μοναχοὺς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
7. φ. 224α Βίος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ (ἄνευ ἀρχῆς).
« ...καὶ θέλγοντες κἀντεῦθεν καὶ τὰ ἐγκώμια ἐκείνων λήθης βυθοῖς. »
8. φ. 259α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παϊσίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ.
9. φ. 290α Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Σωτῆρος.
10. φ. 301α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ὀνου-

φρίου τοῦ ἐρημήτου ἱστορηθεὶς παρὰ Παφνουτίου μοναχοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ.

« Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν σπουδὴν ἐποιησάμην ».

Ἐν ἀρχῇ φ. 1-7 Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας.

1202. — I 118. Λόγοι ἀσκητικοί.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' (1639) φ. 318.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευΐ Λόγοι ἀσκητικοὶ πρὸς ἡσυχίαν προτρέποντες, μεταγλωττισθέντες ἀπὸ τῆς Σύρων γλώττης ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου καὶ ἀββᾶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάβα.

Ἐν ἀρχῇ ·
« Ἐὰν ἔχῃς ἄνθρωπε τὸν Θεοῦ φόβον
καὶ κατατρυφᾷς τὴν θεόπνευστον βίβλον
εὕρεις τρυφὴν ἄφθαρτον καὶ φῶς καὶ δόξαν,
ἣν εὗρεν αὐτὸς Ἰσαὰκ ἄλλος νέος
ἐκ τῶν ἀσκητῶν εὐσεβὴς ἀθλοθέτης
σὺν Πατρικίῳ καὶ λαμπρῷ Ἀβραμίῳ
τοῖς συνασκηταῖς καὶ καλοῖς φιλοσόφοις. »

Ἐν τέλει · « ͵αχλθ΄ (1639) ἔτος ἰνδ. ζ' ὑπὸ Μιχαὴλ Κολοθέτου. »

1203. — I 119. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 229.

Κλίμαξ Ἰωάννου ἡγουμένου Σινᾶ θείας σὺν Θεῷ ἀναβάσεως.

Ἐν ἀρχῇ Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἡρωελεγεῖα εἰς τὴν Βίβλον καὶ τοὺς ἀναβαίνοντας τὴν νοητὴν Κλίμακα.
« Οὐρανίης κλίμακος τὴν δ' ἀτραπὸν ἀνέρες ἁγνοὶ
βαίνετε προφρόνως ἅρματι κουφοτάτῳ
ἀλκὰν δ' αὖ νοεροῦ ποτὶ δέγμενοι ὄμματος ὄγγον
ἄψορρον σαρκὸς καλλίπετ' εὐσθενέως
τοῖον δ' ἀμπετάσαντες εὔδρομον ἅλμα νοοῖο
ἄντυλος αἰθερίης ἕξετε χαρμοσύνην. »

Ἐν φ. 1 α « Διονυσίου πατριάρχου καὶ τῶν φίλων. »

1204. — I 120. Γρηγεντίου διάλεξις.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1600) φ. 163 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1^{α} Διάλεξις ἁγίου Γρηγεντίου καὶ Ἑρβάν.

2. φ. 46^{α} Διάλογος ὃν ἐποίησεν ὁ ἁγιώτατος καὶ σοφώτατος πατριάρχης Κ/πόλεως κὺρ Μιχαὴλ ὁ Ἀγχιάλου πρὸς τὸν πορφυρογέννητον βασιλέα κὺρ Μανουὴλ τὸν Κομνηνὸν περὶ τῆς τῶν Λατίνων ὑποθέσεως ὅτε πολλοὶ τῶν ὑπὸ τὸν πάπαν ἀρχιερέων καὶ ἐπισκόπων καὶ φερίων εἰς τὴν Κ/πολιν κατέλαβον τῶν ἐκκλησιῶν ζητούντων τὴν ἕνωσιν καὶ μηδὲν ἕτερον ἀπαιτούντων ἢ παραχωρῆσαι τῷ πάπᾳ τῶν πρωτείων καὶ τοῦ ἐκκλήτου, δοῦναι καὶ τούτῳ καὶ μνημόσυνον.

3. φ. 53^{α} [Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ] περὶ τοῦ πῶς δεῖ πρὸς Ἰουδαίους ἀπαντᾶν ἡνίκα καὶ μᾶλλον ἐκεῖνοι τὸ κατὰ Χριστὸν ἐπιχειροῦσι διαστρέφειν μυστήριον.

4. φ. 66^{α} Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τοὺς Ψαλμούς.

5. φ. 70^{α} Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρόλογος εἰς τὸ Ψαλτήριον.

6. 71^{α} Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Μαρκελλῖνον μοναχὸν ἑρμηνεία προτρεπτικὴ τῶν Ψαλμῶν.

7. φ. 72^{β} Διατί δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀναβαθμῶν πέντε καὶ δέκα Ψαλμῶν ὑπάρχει ; (κολοβόν).

8. φ. 73^{α} Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων καὶ ὠφελίμων κατ' ἐρωταπόκρισιν (ρλα' ἐρωταποκρίσεις).

9. φ. 111^{α} [Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ] εἰς τὰς ἀπορίας τῆς θείας Γραφῆς λόγοι ιθ (Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως Σωφρονίου Εὐστρατιάδου).

Ἐν φ. 45 α « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα διάλεξις διὰ χειρὸς Μιχαὴλ Ἀνδρίστου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐν ἔτει αχ (1600) Ὀκτωβρίου λ'.

Τοῦ ταπεινοῦ Ἀδριανουπόλεως Ἀνθίμου ὑπάρχει ἔτος ζρλω (1613) Ἰουνίῳ ἰνδ. ς'.

Νεοφύτου πατριάρχου τὸ παρὸν πρώην Κωνσταντινουπόλεως. »

1205. — I 121. Γεροντικόν.

Χαρτ. 19 × 12 αἰῶν. ιζ' σελ. 448.

1. σ. 1 Γεροντικόν.

2. σ. 301 Τοῦ μακαρίου Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ Κεφάλαια πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς.

3. σ. 303 Τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Ἐφέσου τίνα τριαδικῶς ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λέγονται καὶ τίνα μοναδικῶς.

4. σ. 304 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα.

« Σὺ μὲν ὦ θειότατε βασιλεῦ οὐ διαλείπεις ».

5. σ. 539 Τοῦ ὁσίου Νείλου Λόγος ὅτι διαφέρουσι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀσκουμένων οἱ ἐν ἐρήμοις ἡσυχάζοντες κἂν πολλοῖς τῶν ἀπείρων τὸ ἐναντίον δοκῇ.

6. σ. 384 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀναστάσιον.

« Ὅταν ἀναξίως μετέχωμεν τῶν μυστηρίων ».

7. σ 386 Νικήτα μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Στουδίου περὶ τοῦ τίς ὁ νοητὸς παράδεισος καὶ τίνα τὰ ἐν αὐτῷ φυτὰ καὶ οἱ τούτων καρποὶ θεῖοι · σοφωτάτη τροπικὴ θεωρία.

8. σ. 394 Ἐκ τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου.

« Τὸ ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν καὶ τὸν σταυρὸν ἆραι »

9. σ. 402 Νεμεσίου περὶ τοῦ ἀκουσίου.

10. σ. 408 Τοῦ Χρυσοστόμου πόθεν γίνεται τὸ ἀκούεσθαι · ἐκ τοῦ ἀξίους εἶναι ἡμᾶς λαβεῖν.

11. σ. 408 Τοῦ αὐτοῦ πῶς δεῖ φεύγειν τὴν κενοδοξίαν.

12. σ. 409 Νεμεσίου περὶ τοῦ ἀλόγου μέρους τῆς ψυχῆς.

13. σ. 421 Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Λόγος « Βλέψις μὲν τοῦ σώματος ὁ ὀφθαλμός, ὅρασις δὲ ψυχῆς ὁ συμφυὴς αὐτῇ νοῦς ».

14. σ. 423 Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ Λόγος « Ἔστιν ἐγκράτεια ἐπὶ γλώσσης τὸ μὴ λόγοις πλείοσι καὶ κενοῖς ἐξέλκεσθαι ».

15. σ. 435 Εἰ χρὴ τὸν συναπτόμενον τοῖς τῷ Κυρίῳ ἀνακειμένοις προσαφιέναι ἀδιαφόρως τοῖς ἀγνώμοσι τῶν οἰκείων τὰ αὐτῷ διαφέροντα.

16. σ. 439 Ἐάν τις ἀδικηθῇ ὑπό τινος μηδενὶ ἀνάθηται λόγῳ μακροθυμίας καὶ ἀνεξικακίας δόξῃ δὲ τῷ Θεῷ ἀποδιδόναι τὸ κρίμα καὶ κατὰ Κύριον ποιεῖ.

17. σ. 441 Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος « Ἐπὶ τὸ κοινωνικὸν καὶ φιλάλληλον καὶ φύσει οἰκεῖον ὁ λόγος ἡμᾶς προσκαλεῖται ».

18. σ. 444 Γεροντικόν.

Ἐν σ. 443 « Εἴληφε πέρας ἐν τῷ κοιμητηρίῳ Ἐσφιγμένου παρ' εὐτελοῦς καὶ οἰκτροῦ, οὗ μέμνησθε πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ οἱ ἀναγινώσκοντες. »

1206. — I 122. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 25 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ὁμιλίαι εἰς τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

2. φ. 57α Τὰ κεφάλαια τῆς αἱρέσεως ἅπερ ὁ Βαρλαὰμ καὶ ὁ Ἀκίνδυνος ἐφρόνησαν καὶ συνεγράψαντο αἱρετικὰ καὶ βλάσφημα δόγματα ἐν κεφαλαίοις ιδ'. Κεῖται δὲ τῶν Κεφαλαίων ἕκαστον ἀνατετραμμένον παρὰ τῶν ἁγίων συντετμημένως μετὰ καί τινος ἐξεργασίας πεζῆς συντεθείσης παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου.

3. φ. 77α Συνοδικὸς Τόμος γεγραμμένος ἐπὶ ταῖς ἐξελεγξάσαις καὶ ἀποβαλομέναις τὴν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου δυσσέβειαν μεγάλαις συνόδοις, ἐφ' αἷς οὐχὶ ἐκκλησία πᾶσα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ Σύγκλητος καὶ οἱ Καθολικοὶ παρῆσαν τῶν Ρωμαίων κριταὶ προκαθημένου καὶ τοῦ θειοτάτου βασιλέως ἕως οὗ περιῆν.

Ἐν φ. 94 б « Εἶχε καὶ ὄπισθεν ὁ Κώδιξ οὗτος τό, ἐδόθη κατὰ μῆνα Αὔγουστον τῆς θ' ἰνδ. τοῦ ϛωμθ (1341) ἔτους (αψνη). »

1207. — I 123. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 300 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι. Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, εἰς τὰ Φῶτα (φ. 15), εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα (φ. 21), εἰς Γρηγόριον τὸν Νύσσης (φ. 37), εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον (φ. 39), εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν συντακτήριος (φ. 50), περὶ φιλοπτωχίας (φ. 59), εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης (φ. 73).

2. φ. 82α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν, ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα (φ. 88).

3. φ. 94α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

4. φ. 108α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

5. φ. 136α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λογοι ἠθικοί, εἰς Γόρδιον μάρτυρα, εἰς τοὺς μ' μάρτυρας (φ. 139), εἰς τὸν Βαρλαὰμ μάρτυρα (φ. 143), εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν καὶ περὶ εὐχαριστίας (φ. 149), ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός (φ. 155), κατὰ ὀργιζομένων (φ. 161), περὶ φθόνου (φ. 165), εἰς τὸ ρητὸν « καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω » (φ. 169), πρὸς τοὺς πλουτοῦντας (φ. 174), Ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ (φ. 181), περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ γενομένου ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας (φ. 189), εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ » (φ. 196), περὶ νηστείας (φ. 202), κατὰ μεθυόντων (φ. 209), περὶ πίστεως (φ. 212), εἰς τὸ « ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος » (φ. 214), περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος (φ. 217), ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν Λακίζοις (φ. 218), ὁμιλία εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν (φ. 223), εἰς τὸν α', ζ', ιδ', κη', κθ, λδ', λγ', γζ', μδ', με', μη', νθ', ξα', ριδ', ριε' Ψαλμόν, πρὸς παρθένον ἐκπεσοῦσαν (φ. 294), πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων (φ. 297).

1208. — I 124. Θαύματα ἁγίου Νικολάου.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 37.

1. φ. 1α Θαῦμα γενόμενον παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου περὶ τοῦ δένδρου — Ἕτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου (φ. 6) — Ἕτερον θαῦμα ὅπου ἔγινεν ἀπὸ τὸν ἅγιον Νικόλαον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν παράδοξον καὶ σιμὰ εἰς τοὺς πολλοὺς ἄπιστον (φ. 10).

2. φ. 17α Βασιλείου ἐπισκόπου Λακεδαιμονίας ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν καὶ μέγαν Νικόλαον τὸν ἐν Μύροις τῆς Λυκίας διαπρέψαντα.

Ἐν τέλει ·

« Σοὶ τοῦ νοητοῦ τῆς ἐκκλησίας πόλου
τῷ λαμπροφεγγεῖ καὶ ἱερῷ φωστῆρι
καὶ τοῦ ὁρατοῦ τῷ εὐεργέτῃ κόσμου
Νικολάῳ νῦν προσκομίζω ὡς δῶρον
τὸ ἐγκώμιον τῶν ἱερῶν σου ἔργων
σοῦ θεράποντος πόνημα Βασιλείου. »

1209. — I 125. Κυριακοδρόμιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 224 κολοβ.

Ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων « Ἄλλας ἐγὼ παρὰ τὰς νῦν προκειμένας λέγων ὑποθέσεις ἐνεστησάμην ἂν θεῷ μὲν οὐδὲν ἧττον » · μέχρι τῆς μεγάλης Πέμπτης · προηγεῖται ἑκάστης ὁμιλίας ἡ ὅλη τοῦ εὐαγγελίου περικοπὴ καὶ ἕπεται ἡ ὁμιλία διὰ τῆς προσφωνήσεως « Ἄνδρες ἀδελφοί »).

1210. — I 126. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 332 κολοβ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνανίου.
2. φ. 5α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
3. φ. 25α Βίος καὶ μαρτύριον Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.
4. φ. 36α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χαριτίνης.
5. φ. 40α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν.
6. φ. 48α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου.
7. φ. 65α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τῆς ὁσίας Πελαγίας.
8. φ. 72α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.
9. φ. 80α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου.
10. φ. 89α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κάρπου καὶ Παπύλου.
11. φ. 102α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου.
12. φ. 110α Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ.
13. φ. 121α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.
14. φ. 129α Βίος καὶ μαρτύριον Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.
15. φ. 140α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Λουκᾶν.
16. φ. 147α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου.
17. φ. 159α Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.
18. φ. 193α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἱλαρίωνος τοῦ μεγάλου.
19. φ. 222α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως.
20. φ. 245α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον.
21. φ. 255α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρέθα καὶ τῶν λοιπῶν.
22. φ. 281α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μαρτιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν Νοταρίων.
23. φ. 284α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.
24. φ. 294α Βίος καὶ πολιτεία Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.
25. φ. 303α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου.
26. φ. 326α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας.
27. φ. 332α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἐπιμάχου.

Ἐν τέλει · « ἔτος αχοδ' (1674) Μαρτίου · Τὸ παρὸν πατερικὸν ὑπάρχει κἀμοῦ προηγουμένου Λάβρας Γερμανοῦ ἐκ νήσου Σκύρου. »

1211. — *I 127. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 342.

1. φ. 1α Εἰς τὸν βίον καὶ τὴν ἄθλησιν τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

« Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεόν ».

2. φ. 28α Ἡ πρὸς Πύρρον τοῦ θαυμασίου καὶ ἁγίου Μαξίμου διάλεξις.

« Τί σοι κακὸν ἐποιήσαμεν κὺρ ἀββᾶ Μάξιμε ».

3. φ. 64α Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος · (τὰ Στιχηρὰ τοῦ ἑσπερινοῦ εἰς ἦχον α' · ὁ β' κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα · « Δέησιν ἄδω δευτέραν σοι τρισμάκαρ ». Ἦχος β' · μετὰ τὴν ϛ' ᾠδὴν ἐκτενὲς συναξάριον οὗ ἡ ἀρχή : « οὗτος ὁ ἐν μονάζουσι πυρσοφαὴς ἀστήρ »).

4. φ. 81α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ.

« Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας ἡμῶν ».

5. φ. 296α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος, συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γρηγορίου.

« Ὁ τῶν κατὰ θεὸν πολιτευομένων βίος ἐξιστορούμενος ».

(Ὁ βίος οὗτος ἐγράφη διὰ νεωτέρας χειρὸς « ἐκ τοῦ τυπικοῦ τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου τοῦ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει » ὡς σημειοῦται ἐν τέλει).

1212. — I 128. Νομοκάνων.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 175 ἀκέφ. κολοβ.

Νομοκάνονον (διῃρημένον εἰς θ' βιβλία, ἐξ ὧν τὸ α' περιέχει Κεφάλαια θ', τὸ β', ξγ' · τὸ γ', κ' · τὸ δ', ιδ. τὸ ε', κ' · τὸ ϛ', λ' · τὸ ζ', νθ' · τὸ η', λ' · καὶ τὸ κεφ. ν', οε').

1213. — Ι 129. **Μηναῖον.**

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 197 κολοβ.

Μηναῖον Φεβρουαρίου (μετὰ Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

1214. — Ι 130. **Βασιλείου τοῦ μεγάλου.**

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 284 ἀκέφ. κολοβ.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλίαι.

α) φ. 1α Ἀκέφαλος · β) κατὰ ὀργιζομένων (φ. 14), γ) περὶ φθόνου (φ. 29), δ) εἰς τὸ « καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω » (φ. 40), ε) πρὸς τοὺς πλουτοῦντας (φ. 54), ς) ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ (φ. 74), ζ) εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν (φ. 91), η) εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν (φ. 119), θ) προτρεπτικὸς εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα (φ. 141). ι) κατὰ μεθυόντων (φ. 158), ια) περὶ πίστεως (φ. 173), ιβ) εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον (φ. 179), ιγ) ἕτερος περὶ πίστεως (φ. 187), ιδ) εἰς Βαρλαὰμ μάρτυρα (φ. 191), ιε) εἰς Γόρδιον μάρτυρα (φ. 197), ις) εἰς τοὺς μ' μάρτυρας (φ. 212), ιζ) ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν Λακίζοις (φ. 225), ιη) περὶ ταπεινοφροσύνης (φ. 242), ιθ) περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς (φ. 253), κ) πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων (φ. 275).

1215. — Ι 131. **Βίοι ἁγίων.**

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1602) φ. 405.

1. φ. 2α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων.

2. φ. 35α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν γλῶτταν παρὰ Δανιὴλ ἱερομονάχου.

3. φ. 66α Μαρτυριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

4. φ. 91α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος τοῦ Ἀλεξανδρείας.

5. φ. 118α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος, τοῦ νέου Ἰὼβ χρηματίσαντος, τοῦ γενομένου πάππου Μαρίας τῆς βασιλίσσης συζύγου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως

« Βίον ἀρεστὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ζωὴν ἀληθῶς ».

6. φ. 143α Ἱστορίαι Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ρήτορος ἀσκοῦντος ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Λαύρας.

7. φ. 150α Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεως.

8. φ. 157α Διήγησις περὶ τινος γέροντος σημειοφόρου πῶς ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.

9. φ. 161α Ἱστορία καὶ διήγησις Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου πάνυ ὠφέλιμος διὰ στίχων.

« Ἐφάνη γοῦν ὁ Ἀβραὰμ ἐν Μεσοποταμίᾳ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ποιητὴν τοῦ κόσμου ἔκαυσε καὶ τὰ εἴδωλα ἦλθεν εἰς Παλαιστίνην ἦτον καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Λὼτ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ του ».

10. φ. 189α Θαῦμα τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία καὶ Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου τὸ γεγονὸς εἰς τὴν κόρην.

11. φ. 197α Λόγος κατ' ἐπιτομὴν περὶ τῆς α', β' καὶ γ' εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

12. φ. 209α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.

13. φ. 216α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

14. φ. 255α Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

15. φ. 263α Τοῦ ταπεινοῦ ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου Ἀλεξέστρου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἤγουν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

16. φ. 306α Κατήχησις ἣ λέγεται παρὰ τοῦ ἡγουμένου ὅταν κοιμηθῇ ἀδελφός τις.

17. φ. 310α Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἑρμηνείας.

18. φ. 311α Διήγησις Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ.

« Ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀσεβεστάτου ».

19. φ. 315α Λόγος Εὐσεβίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας διδασκάλου εἰς τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστὴν περὶ νηστείας ψυχῆς καὶ σώματος.

20. φ. 319α Περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὀπτασίαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

21. φ. 326α Περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γεγονότος διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

22. φ. 329α Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

23. φ. 337α Διήγησις περὶ τινος λῃστοῦ ὠφέλιμος.

24. φ. 338α Περί τινος γυναικὸς σώφρονος φυλαττούσης τὴν τιμὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ὠφέλιμον.

25. φ. 340α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν καὶ ἅγιον ὄρος τοῦ Ἄθω.

Ἐν φ. 339 β « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ ἐξόδου καὶ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου καὶ ἁγίου προηγουμένου παπᾶ κὺρ Γαβριὴλ τοῦ ἐκ τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας, οὗ καὶ κτῆμα πέλει · Ἐγράφη δὲ χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζρν' (1602) μηνὶ Νοεμβρίῳ ἐν Σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης. »

Ἐν ἀρχῇ · « Εἰς τοὺς 1659 ἐκοιμήθη ὁ προηγούμενος Γαβριὴλ ὁ Μηκονιάτης.

Εἰς τοὺς 1661 ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ἐχάθη ὁ ἥλιος ἡμέρα Τετράδη καὶ ἔτυχα εἰς τὴν Σκύρον οἰκονόμος καὶ εἴμουνα ἐπάνω εἰς τὰ πουριὰ εἰς τὰς 3 ἢ ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τοῦτο τὸ πατερικὸν εἶνε τοῦ Ἀθανάσι τοῦ Μηκονιάτη καὶ τόχη ἀγοραστὸ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του τὸν προηγούμενον παπᾶ Γαβριὴλ διὰ ἄσπρα 467. »

Ἐν τέλει · « Ἐνθύμησις πῶς εἶχον ἀνόνα σιτάρι εἰς τὴν

Σκύρο μόδια 8 καὶ τὸ κάμε ὁ γερο Ἡσαΐας μόδια 14 καὶ ἐγὼ τὸ ἔκαμα μόδια 21 καὶ μισὸ καὶ ὅποιος τὸ ἀποκόψει καὶ σπείρει ὀλιγότερα νὰ ἔχῃ τὴν κατάρα. Ἀθανάσιος μοναχός.
Εἰς τὰς 1668 ἦλθα ἐγὼ ὁ παπᾶ Γαλακτίων εἰς τὴν Λαύραν ἡγουμενεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου παπᾶ κὺρ Γερασίμου. »

1216. — Ι 132. Ἀπολυτίκια.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ′ φ. 206.

Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια καὶ ἀπόστολοι εἰς τοὺς ἑορταζομένους ἁγίους ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

1217. — *Ι 133. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν ιζ′ (1606) φ. 291.

Κανόνες εἰς πάντας τοὺς ἤχους εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἐν φ. 290 α « Ἐγράφη ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ζριδ (1606) μηνὶ Νοεμβρίου κε′.
Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἐφέρθη ἐκ τῶν Κατηχουμένων τῆς ἁγίας Λαύρας καὶ ἀφιερωθὲν ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ τοῦ Σαρακίνα κατὰ τὸ αχοθ′ » (1679).

1218. — Ι 134. Νομοκάνων.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ′ φ. 228.

1. φ. 1α Νέον Νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον συναθροισθὲν ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων νομίμων. Νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια.
2. φ. 33α Νόμιμον συλλεχθὲν ἐκ διαφόρων ἀναγκαίων κανόνων τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ τινων νεαρῶν βασιλικῶν νόμων καὶ ἄλλων τινων, μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ματθαίου ἱερομονάχου τοῦ νομοθέτου καὶ πάνυ σοφωτάτου τοὐπίκλην Βλαστάρεως.

1219. — Ι 135. Μηναῖον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ′ (1600) φ. 349.

Μηναῖον Ἰουλίου (μετ' Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν Μηναῖον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ματθαίου μοναχοῦ καὶ ἐλαχίστου τῶν ἱερομονάχων ἐν ἔτει ζρη′ (1600) Μαρτίου ε′. »

1220. — Ι 136. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε′ φ. 278 κολοβ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου (μετὰ Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

1221. — Ι 137. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιε′ φ. 370.

1. φ. 1α Ὀκτώηχος.
2. φ. 56α Ἐπιστολὴ τῆς ἁγίας Κυριακῆς περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς πεμφθεῖσα ἐξ οὐρανοῦ εἰς Ρώμην.
3. φ. 59α Ἕτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου περὶ τῆς κόρης καὶ τοῦ δράκοντος.
4. φ. 62α Εὐχαί τινες τῆς ἀγρυπνίας τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ εἰς τὴν Λιτήν, εἰς εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, εἰς εὐλογίαν οἴκου, εὐχὴ ἀφέσιμος.
5. φ. 64α Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὴν πᾶσαν Ἀκολουθίαν.
6. φ. 118α Κανόνες καθημερινοὶ ψαλλόμενοι ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ὄρθρῳ μετὰ Στιχηρῶν προσομοίων.
7. φ. 139α Μηνολόγιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς α′ Σεπτεμβρίου.
8. φ. 281α Τριῴδιον.
9. φ. 318α Πεντηκοστάριον.
10. φ. 360α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
11. φ. 364α Ἀκολουθία τοῦ μνημοσύνου (ὁ Κανὼν τοῦ Θεοφάνους οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Θνήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκω μέλος »).

1222. — Ι 138. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε′ φ. 234.

Οἱ Ψαλμοὶ τοῦ Δαυΐδ.

1223. — Ι 139. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ′ φ. 127 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (φ. 17), τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου (φ. 32), τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (φ. 38), καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου (φ. 56).
2. φ. 80α Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ρασοφόρον, εἰς τὸ μικρὸν καὶ πρῶτον σχῆμα, εἰς τὸ μέγα καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα.
3. 114α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

1224. — Ι 140. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις′ (1567) φ. 272.

Μηναῖον Μαρτίου (μετὰ πολλῶν Κανόνων ἀνεκδότων).

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν τῷ ζοε ἔτει (1567) ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ η′ καὶ προσετέθη ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Σκύρῳ ἐν τῷ μετοχίῳ τῆς ἁγίας Λαύρας, παρ' ἐμοῦ Ἰγνατίου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τῆς αὐτῆς ἁγίας Λαύρας ὑπάρχοντος δὲ καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου... »

1225. — Ι 141. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 20 × 12 αἰῶν. ιϛ' φ. 396.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
2. φ. 8α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
3. φ. 20α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακήν.
4. φ. 24α Ἀκολουθία εἰς τὸ Γεννέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου (μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν (φ. 38) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸ Γεννέσιον τῆς Θεοτόκου · « Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλικὴ καὶ ὑπέρξενος ἑορτή »).
5. φ. 66α Ἀκολουθία τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ (μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν « Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ · « Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν »).
6. φ. 90α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
7. φ. 120α Μετὰ τὴν ια' τοῦ μηνὸς (ὀκτωβρίου) τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθούσης τὸ β' ἐπὶ καθαιρέσει καὶ ἀνατροπῇ τῶν ἀθέων δογμάτων τῶν μισοχρίστων καὶ χριστιανοκατηγόρων εἰκονομάχων καὶ τῶν αὐτῶν συμφρονούντων ἀθλίων ἐπισκόπων καὶ ἀνιέρων ἀρχιερέων καὶ τοῦ αὐτῶν ἀθέσμου καὶ ἐξαγίστου συνεδρίου.
8. φ. 133α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.
9. 168α Ἡ Σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ καὶ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.
10. φ. 198α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
11. φ. 220α Ἀκολουθία εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
12. φ. 244α Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα.
« Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα πανήγυρις ».
13. φ. 257α Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
« Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ φαιδρὰ ἑορτή ».
14. φ. 267α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νικολάου · (μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ · « Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ θαυμαστά »).
15. φ. 302α Ἀκολουθία τῶν ἁγίων προπατόρων.
16. φ. 315α Ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων ἤτοι πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.
17. 335α Αἱ ὧραι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων (εἰς τὴν ϛ' ὥραν μετὰ τὸ « σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου » (φ. 338) « Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν αὐτῶν, τὴν κραταιὰν καὶ ἁγίαν, τὴν θεόστεπτον, θεοπρόβλητον καὶ θεομεγάλυτον κραταιὰν καὶ ἁγίαν βασιλείαν εἰς πολλὰ ἔτη · τὸν Δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν Κύριε φύλαττε : (τρίς) · Σῶσοι Χριστὸς ὁ Θεὸς τὸν πανοσιώτατον πατέρα ἡμῶν καὶ καθηγούμενον σὺν πάσῃ τῇ Ἀδελφότητι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν »).
18. φ. 339α Ἀκολουθία τῶν χριστουγέννων.
19. φ. 357α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.
20. φ. 374α Ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν.
21. φ. 381α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου Ζωσίμου καὶ πῶς ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τοὺς μακαρίους καὶ ἔλαβε τὰς αὐτῶν διηγήσεις.
« Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνήρ, ᾧ ὄνομα Ζώσιμος, ὃς οὐκ ἔφαγεν ἄρτον ».
22. φ. 392α Γεροντικὸν τοῦ ἀββᾶ Σιλουανοῦ.
23. φ. 396α Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου ἐρώτησις πῶς κτᾶσθαι τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ προσευχὴν τελείαν καὶ ποιῶν μὴ ρεμβεσθαι.

1226. — Ι 142. Προφητολόγιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 501.

1. φ. 1α Τριῴδιον.
2. φ. 350α Προφητολόγιον τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

1227. — Ι 143. Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 210.

Ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1228. — Ι 144. Παπαδική.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 149.

1. φ. 5α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων.
2. φ. 10α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν Ἀναστασίμων μετὰ τῶν Κεκραγαρίων αὐτῶν καλλωπισθέντα παρὰ Χρυσάφου τοῦ νέου.
3. φ. 134α Ἀρχὴ Βροντολογίου · Βροντολόγιον ἐκ τῶν δώδεκα ζωδίων συντεθέντα ὑπὸ Ἡρακλέος βασιλέως · (κολοβ.).

1229. — Ι 145. Παπαδική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 397.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. φ. 5α Ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.
3. φ. 273α Μαθηματάριον.

1230. — I 146. Παπαδική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 308.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. φ. 5α Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1231. — I 147. Κρατηματάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1682) φ. 271.

Κρατηματάριον σὺν Θεῷ ἐκλελεγμένον πλουσιώτατον πάνυ · ἀρχαῖον οὖν ἐκ τῆς κορωνίδος τῶν ποιητῶν τοῦ Κουκουζέλη.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη τὸ παρὸν Κρατηματάριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γαβριὴλ ἱερομονάχου καὶ οἱ μέλλοντες ἐν αὐτῷ ᾄδειν εὔχεσθέ μοι εἰ ἐνδέχεται · καὶ γὰρ ἕνεκεν τούτου κεκοπιάκαμεν · ἔτος ζρϟ (1682) καὶ τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις Γρηγορίου ἱερομονάχου ἐκ νήσου Τήνου, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Γέροντός μου προηγουμένου παπᾶ Παρθενίου Μωραΐτη μαθητοῦ τοῦ Κότη τοῦ διδασκάλου ὁ ὁποῖος ἀνεπαύθη τὸ αψιζ' » (1717).

1232. — I 148. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 106.

Μαθήματα ποικίλα καὶ τὰ τῆς λειτουργίας, ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου.

Ἐν ἀρχῇ εὕρηται εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1233. — I 149. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 131 ἀκέφ. κολοβ

Διάφορα μαθήματα ἀναμὶξ τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ Ἀναστασιματαρίου.

1234. — I 150. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 126.

1. φ. 1α Κοντάκιον τῇ ὑπερμάχῳ μετὰ τῶν οἴκων ψαλλόμενον τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου τοῦ Κουκουζέλη.
2. φ. 4α Ἀκάθιστος ποιηθεῖσα παρὰ κυροῦ Ἰωάννου Λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ μιμούμενος κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν παλαιὰν ὡς αὐτὸς γράφει.
3. φ. 119α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν προκειμένων τῆς ὅλης ἑβδομάδος μετὰ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων δοξῶν τῆς Κυριακῆς ἑσπέρας.

1235. — I 151. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 29.

1. φ. 1α Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς τὸν νιπτῆρα.
2. φ. 12α Ακολουθία τῶν ἁγίων παθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3. φ. 74α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κεκραγαρίων κατ' ἦχον σὺν τοῖς κατευθυντήτω.

1236. — I 152. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' σελ. 291 κολοβ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἀναστασιματάριον.

1237. — I 153. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 144 ἀκέφ.

Στιχηράριον Ἰδιομέλων.

1238. — I 154. Τροπάρια.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 121 κολοβ.

Τροπάρια ψαλλόμενα τῇ παραμονῇ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως (ποίημα Σωφρονίου Ἱεροσολύμων), τῶν Φώτων, τῆς μεγάλης Πέμπτης καὶ τῶν Βαΐων.

1239. — I 155. Ἐκλόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 147.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. φ. 5α Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.
Ἐν ἀρχῇ εὕρηται ἡ φήμη τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Παϊσίου, τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἀρχόντων.

1240. — I 156. Ἀναστασιματάριον.

Χαρτ. 14 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 134.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης.
2. φ. 5α Ἀναστασιματάριον.

1241. — I 157. Δοξαστάριον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν ιζ' φ. 197.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν Δοξαστικῶν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων.

1242. — *Ι 158. Μουσικόν.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 103.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν μεγάλων Κεκραγαρίων μετὰ τῶν ἀναστασίμων.

1243. — Ι 159. Εἱρμολόγιον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 186.

Εἱρμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον πάντας τοὺς εἱρμοὺς τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς Θεοτόκου· καλλωπισμὸς τοῦ Μπαλασίου.

1244. — Ι 160. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις' φ. 302.

Μαθηματάριον καὶ ἀναγραμματισμοὶ εἰς διαφόρους ἑορτάς.

1245. — Ι 161. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 161.

Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1246. — Ι 162. Εἱρμολόγιον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 142.

Εἱρμολόγιον περιέχον πάντας τοὺς εἱρμοὺς τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς Θεοτόκου.

1247. — Ι 163. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 342 ἀκέφ. κολοβ.

Μαθηματάριον καὶ ἀναγραμματισμοὶ εἰς διαφόρους ἑορτὰς καὶ ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν.

1248. — Ι 164. Μουσικόν.

Χαρτ. 17 × 12 αἰῶν. ιη' (1772) φ. 209.

Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

Ἐν φ. 191 α « Τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἀναστασίου Βάϊας δὶ αἰτήσεως τοῦ τζελεπῆ Παναγιωτάκη Γούναρι αψοβ » (1772).

1249. — Ι 165. Μουσικόν.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 66.

Ἰακώβου ἐπισκόπου Σίδης Δοξολογία καὶ ἄλλων διδασκάλων· Τροπάρια, Ἄμωμος, Χερουβικά, Κοινωνικά, Μαθηματάριον.

Ἐν τέλει· « Ἐγκώμιον κατὰ ἄβ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν. « Ἄναρχος Θεὸς καταβέβηκεν καὶ ἐν τῇ παρθένῳ κατῴκησεν. »

1250. — Ι 166. Μουσικόν.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 453.

Αἱ ὧραι τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, Κεκραγάρια, μαθήματα τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας καὶ Μαθηματάριον.

1251. — Ι 167. Στιχηράριον.

Χαρτ. 14 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 153.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν Στιχηρῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

1252. — Ι 168. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 192.

Περὶ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου καὶ κατ' ἦχον ἠχήματα διαφόρων διδασκάλων.

1253. — Ι 169. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1705) φ. 210.

Περιέχει τὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου ἰδιόμελα.

Ἐν τέλει· « αψε (1705) ἔτους. »

1254. — Ι 170. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 658.

Μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας, Μαθηματάριον, Ἀναγραμματισμοί, Εἱρμοὶ Καλοφωνικοὶ διαφόρων ποιητῶν, ἠχήματα κατ' ἦχον.

Ἐν φ. 5 α « Ἐπιτροπευόντων τοῦ ὁσιωτάτου Γερο Ἰγνατίου καὶ παπᾶ Παρθενίου ἐκκλησιάρχου ἠγοράσθη τὸ παρὸν βιβλίον κατὰ τὸ ἔτος αωκς' (1826) ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ. »

1255. — Ι 171. Εἱρμοὶ Καλοφωνικοί.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 334.

1. φ. 1α Εἱρμοὶ Καλοφωνικοὶ καὶ Ἀνοιξαντάρια.
2. φ. 19 Ἀρχὴ σὺν Θεῷ των Κεκραγαρίων μετὰ τῶν δογματικῶν καὶ Πασαπνοαρίων καλλωπισθὲν παρὰ κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου, Μαθηματάριον κλπ.

1256. — I 172. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιζ' (1700) φ. 515.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀναστασίμων Στιχηρῶν καὶ Κεκραγαρίου παρὰ Χρυσάφου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· ὄρθρου λειτουργίας μαθήματα, ἠχήματα κατ' ἦχον, Μαθηματάριον, Καλοφωνικοὶ εἱρμοί.

Ἐν τέλει· « Εἴληφε τέρμα ἡ παροῦσα ἀσματομελιρρυτόφθογγος βίβλος ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ͵αψ (1700) ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀρσενίου ἐπισκόπου Κυδωνίας, διὰ δὲ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μουσικωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Καλλινίκου τοῦ Σμυρναίου, ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν οἱ ψάλλοντες ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ μέμνησθαι κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς τε καὶ ἀμαθοῦς συγγραφέως καὶ ἁμαρτωλοῦ διὰ τὸν Κύριον ὅπως ἔξομεν τὸν μισθὸν ἅμα παρὰ θεοῦ καὶ ἀξιωθῶμεν τῆς δεξιᾶς μερίδος τοῦ γλυκυτάτου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. »

1257. — I 173. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 297 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας καὶ ἀναγραμματισμούς.

1258. — I 174. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 486.

Περιέχει μετροφωνίαν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, σημάδια συντεθέντα εἰς τοὺς ὀκτὼ ἤχους ὑπὸ Κουκουζέλη, μαθήματα τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας, ἠχήματα κατ' ἦχον, καλοφωνικὰ μαθήματα κατ' ἦχον καὶ ἄλλα.

1259. — I 175. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 12 αἰῶν. ιε' φ. 206.

Ἀρχὴ τῶν ἀκολουθιῶν σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ μέχρι συμπληρώσεως τῆς θείας λειτουργίας παρὰ Ἰωάννου Κουκουζέλη.

1260. — I 176. Στιχηράριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 389.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ μεγάλου ἴσου ὅπερ ἐξηγήθη παρὰ τοῦ κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου.

2. φ. 5α Ἀνθολογία Στιχηραρίου περιέχουσα πάντα τὰ Δοξαστικὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν τε ἑορτῶν καὶ ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου Πέτρου Λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Πελοποννησίου δι' ἰδίαν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν.

3. φ. 339α Κεκραγάρια καὶ Δογματικὰ τῆς Ὀκτωήχου καὶ Πασαπνοάρια τῶν Αἴνων.

4. φ. 367α Δοξολογίαι κατ' ἦχον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

1261. — I 177. Δοξαστάριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιθ' φ. 328.

Σύντομον Δοξαστάριον τοῦ ἀοιδίμου Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου μεταφρασθὲν κατὰ τὴν νέαν μέθοδον τῆς μουσικῆς τῶν μουσικολογιωτάτων διδασκάλων τοῦ νέου συστήματος.

1262. — I 178. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιδ' (1377) φ. 273.

Ἀναγραμματισμοί, Μεγαλυνάρια καλοφωνικά, Πολυέλεοι, Χερουβικὰ καὶ Κοινωνικά.

Ἐν φ. 250 α « Ἐγράφησαν αἱ παροῦσαι ἀκολουθίαι κυρίῳ Χαρίτωνι καὶ ἐμῷ ἐπιστημονάρχῃ διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Βαρθολομαίου μοναχοῦ καὶ Δομεστίχου ταύτης τῆς ἁγίας Λαύρας καὶ οἱ ψάλλοντες δότε συγγνώμην τοῖς σφάλμασιν ὡς ἀγροίκῳ πάνυ γε καὶ ἀμαθεῖ· ἐτελειώθησαν δὲ μηνὸς Ἰανουαρίου ις' ἔτους τρέχοντος ϛωπε' (1377).

1263. — I 179. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιζ' 179 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει ὅσα καὶ ὁ ἀνωτέρω Κῶδιξ, ἀλλ' ἐφθάρη λίαν.

1264. — I 180. Στιχηράριον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 228 ἀκέφ.

Στιχηράριον ἰδιομέλων Δοξαστικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1265. — I 181. Μουσικόν.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1765) φ. 181.

Στιχηράριον ἰδιομέλων τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Ἐν φ. 180 β « Τοῦ Γρηγορίου καὶ τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις βιβλιαρίοις· μουσικοῖς πάνυ τε ὠφελίμοις.
Θύτου ὑπάρχοντος Θεοῦ τοῦ καὶ δεδοξασμένου
λατρευομένου ὑπ' αὐτοῦ, ὀρθῶς τε σεβομένου·
ἐκ πρώτης οὖν ἀρξάμενος μηνὸς τοῦ Νοεμβρίου
κἀμὲ ἀγωνιζόμενος πρὸς κτῆσιν τοῦ βιβλίου·
ἰδὼν δὲ τὴν συμπλήρωσιν ἐν εἴκοσι Μαρτίου
συνάρσει βοηθείᾳ τε Θεοῦ τοῦ τρισαγίου

δόξαν αἶνον ἀνέπεμψα τῷ μόνῳ ἐν τριάδι
συντελεστῇ τε τῶν καλῶν καὶ τριὰς ἐν μονάδι·
ὁ βίος δὲ τροχός ἐστιν ἀστάτως πεπηγμένος
φέρων τὰ πάντα καὶ μηνῶν οἷα δὴ ἐσφαλμένος·
Διὸ δοκεῖ μοι τοῦ ποτε μετὰ τὴν τελευτήν μου
χερσὶν ἑτέραις ἐμπεσεῖν καὶ ἀποβιώσιν μου·
πᾶς οὖν ὁ ἐφαψάμενος τῆς βίβλου ἐν μαθήσει
μνημονείτω ἥκιστα κἀμοῦ ἐν τῇ δεήσει
τῇ πρὸς θεὸν εἰ ἱερεὺς ὑπάρχει ὁ τοιοῦτος
τοῦ εὐδοκήσαντος ποτὲ τὰ πάντα τρέχειν οὕτως.
Τὸ παρὸν ἐτελειώθη ἐν ἔτει αψξε (1765) μηνὶ Νοεμβρίῳ διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ εὐσελοῦς Γρηγορίου ἱερομονάχου Λεσβίου· μέμνησθαι καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. »

1266. — I 182. Δοξαστάριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 192.

Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ ἄλλα τινὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκ θέσεων στιχηρῶν τε καὶ εἱρμολογικῶν παρὰ κὺρ Ἰακώβου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου φιλομούσῳ γνώμῃ κινηθέντος πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

1267. — I 183. Μουσικόν.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιη' φ. 271.

Περιέχει τὰ περὶ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας, εἱρμοὺς καλοφωνικοὺς καὶ ἐν φ. 184^α « Κεκραγάρια κατ' ἦχον Ναυπλιώτικα καλούμενα με' στιχηρὸν ὕφος καὶ παλαιόν ».

Ἐν ἀρχῇ·
« Μέλη τὰ πανευφρόσυνα τῆς θείας ὑμνῳδίας
ποθῶν ὁ φίλος Γαβριὴλ ὁ μύστης μελῳδίας
τὴν βίβλον ταύτην ἔγραψε μετὰ φερεπονίας
ὁμοῦ καὶ συνεκήσατο μετὰ φιλοτιμίας·
λοιπὸν οἱ ἐντυγχάνοντες συναδελφοὶ καὶ φίλοι
μνήσθητι τούτου ἅπαντες ξένοι τε καὶ οἰκεῖοι
προηγουμένου Γαβριὴλ τῆς παμμεγίστης Λαύρας
ἐκ Μακρινίτζης Ζαγορᾶς τῆς ἐκπεμπούσης αὔρας
ἀσμάτων λόγων τε τερπνὰς ᾠδὰς λογογραφίας
τὰς ἐμπιμπλώσας τῶν ψυχῶν αἰσθήσεις μελῳδίας. »

1268. — I 184. Παπαδική.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 625.

1. φ. 1^α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης — ἀρχὴ τῆς ἐξηγητῆς παραλλαγῆς ἀρχομένης καὶ κατερχομένης καὶ αὖθις ἀνερχομένης — Μέθοδος τῆς μετροφωνίας Γρηγορίου Μπούνη ἱερομονάχου τοῦ Ἀλυάτου — Θετταλικὸν Ἰωάννου δεμεστίχου τοῦ Ξηροῦ — Μέθοδος ἁγιορίτικη ὀκτάηχος « ἀββᾶς ἀββᾶς ὑπήντησε — Μέθοδος τῆς καλοφωνίας τε καὶ συνθέσεως — ἑτέρα τῶν νανανισμάτων καὶ τερεντισμάτων — Μέθοδος τῆς μετροφωνίας παρὰ τοῦ Καμπάνη. Πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Πλουσιαδινοῦ. Στίχοι ποιηθέντες παρὰ τοῦ Κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.

« Ἐπωφελὴς μέθοδος ἡ τοῦ Κορώνη
κρατημάτων φέρουσα χειρονομίας
εἰς ἦχον τερπνὸν τοῦ πλαγίου δευτέρου
καὶ νενανὼ θέματος ἠκριβωμένου·
ἥδιστον καὶ γὰρ τοῦ νενανὼ τὸ μέλος
ὡς ἡ τέχνη δείκνυσι τῆς μελουργίας.
τὰ γὰρ ἄλλα θέματα τῶν ὀκτὼ ἤχων
τοῦ πρώτου φημὶ καὶ καθεξῆς τῶν ἄλλων
δένουσι καὶ λύουσιν ἐντέχνως πάνυ
τὴν μεταβολὴν ὡς ἐν βραχεῖ δεικνύντες
τὸ δὲ νενανὼ ἐκτεταμένον μέλος
ὑπὲρ τοὺς ὀκτὼ ἔννατος ἦχος πέλει ».

Μέθοδος τοῦ Στιχηραρίου Ξένου τοῦ Κορώνη.

2. φ. 24^α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, ποιηθέντος παρὰ διαφόρων ποιητῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων σοφῶν τε καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν (Χρυσάφου, Κουκουζέλη, Παναρέτου, Κλαδᾶ, Κοντοπετρῆ, Ἀρκαδίου μοναχοῦ, Ἀγάθωνος ἀδελφοῦ τοῦ Κορώνη, Ἀμπελοκηπιώτου, Γεωργίου τοῦ Σγουροπούλου, Χαλιβούρη, Δημητρίου Δοκιανοῦ φοιτητοῦ τοῦ Κουκουζέλη, Κορώνη, Μανουὴλ τοῦ Ἀγαλλιανοῦ, Ἀθαθανασίου μοναχοῦ, Τζακνοπούλου, Στυλιανοῦ ἱερέως, Μοσχιανοῦ, Μανουὴλ τοῦ Ἀργυροπούλου, Δούκα Λαοσυνάκτου, Μιχαὴλ ἀπὸ τὴν Φώκιαν, Κουκουμᾶ καὶ μαΐστορος, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων, Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Ξένου τος Κορώνη πρωτοψάλτου τῆς ἁγίας Σοφίας ὅστις μετωνομάσθη Ξενοφῶν, Γαβριὴλ ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων).

3. φ. 70^α Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον Κεκραγαρίων τε καὶ Κατευθυνθήτων πάνυ ἔντεχνα καὶ μελῳδικά (Μπαλασίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος).

4. φ. 77^α Τὰ προκείμενα τῆς ὅλης ἑβδομάδος ἅτινα καὶ δοχαὶ καλοῦνται μετὰ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων.

5. φ. 87^α Ἀναγραμματισμὸς Κουκουζέλη ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀρτοκλασίαν.

6. φ. 88^α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ὄρθρου κατὰ τάξιν. Πολυέλεος τοῦ Κουκουμᾶ, οὕτως ὀνομασθεὶς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ — Ἡ λεγομένη Βουλγάρα τοῦ Κουκουζέλη — Γεωργίου τοῦ Πλαγιώτου, Χριστοφόρου Μυστάκωνος — Β' στάσις « Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ... » (ἀναφώνημα δεξιόν, ἀριστερόν· ἄγαλμα δεξιόν, ἀριστερόν· ἕτεροι στίχοι ψαλλόμενοι μετὰ τῶν βαστακτῶν) — Πολυέλεος ἕτερος λεγόμενος Λατρινὸς ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν — Β' στάσις « Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ » Ἄγαλμα λατρινόν, ἕτερον πολίτικον.

7. φ. 138^α Ἀντίφωνα ψαλλόμενα εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ποιηθέντα παρὰ διαφόρων

ποιητῶν (Γρηγορίου, Ἀνδρέου τοῦ Σιγγροῦ, Ἰωάννου Βατάτζη καὶ ἄλλων).

8. φ. 141α Ἕτερα εἰς μνήμας ἁγίων καὶ ἑορτάς (τοῦ Γλυκύ, τοῦ Θηβαίου, Θεοφυλάκτου Ἀργυροπούλου, Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ, Μιχαὴλ τοῦ Ἀνεώτου καὶ ἄλλων).

9. φ. 151α Πασαπνοάρια κατ' ἦχον (Κλήμεντος ἱερομονάχου τοῦ Λεσβίου · ὀκτάηχον τοῦ αὐτοῦ ὑφ' οὗ καὶ ὑμνωδικὸν ὠνομάσθη, Γεωργίου τοῦ Ραιδεστινοῦ, Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ καὶ ἄλλων).

10. φ. 173α Ἡ τιμιωτέρα (τοῦ Λουλούτζου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου (ὀκτάηχος καὶ δίχορος), Δαμιανοῦ ἱερομονάχου τοῦ Βατοπαιδινοῦ).

11. φ. 180α Τὰ ια' ἑωθινά (Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως).

12. φ. 158α Δοξολογίαι (Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ραιδεστοῦ, Μπαλασίου ἱερέως, Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος καὶ ἄλλων).

13. φ. 205α Φήμη καὶ πολυχρονισμὸς τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῦ Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἱεροσολύμων ἕτερος ὀκτάηχος ὑπὸ Μπαλασίου ἱερέως.

14. φ. 215α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου — Ἀλληλουάρια κατ' ἦχον (Μανουὴλ Χρυσάφου, Θεοδούλου μοναχοῦ, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Γερασίμου ἱερομονάχου).

15. φ. 223α Χερουβικά (Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ Λαμπαδαρίου καὶ εὐαγοῦς τοῦ βασιλικοῦ κλήρου, Παγκρατίου ἱερομονάχου, Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν, Παϊσίου μοναχοῦ, Κλήμεντος ἱερομονάχου τοῦ Λεσβίου, Ἀνθίμου ἱερομονάχου, Γερασίμου τοῦ Ἁγιορείτου, Θεοδούλου μοναχοῦ, Θεοφάνους πατριάρχου τοῦ Καρύκη, Χερουβικὸν Παλατιανὸν τοῦ Κουκουζέλη, ἕτερον λεγόμενον Δυσικὸν Ἰωάννου τοῦ Γλυκύ, Μανουὴλ τοῦ Βλατηροῦ, Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Μικροῦ, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, Ἀθανασίου ἱερομονάχου, Δούκα τοῦ Συροπούλου, Νικηφόρου ἱερομονάχου τοῦ Ἠθικοῦ καὶ ἄλλων).

16. φ. 277α Κοινωνικὰ (Ναθαναὴλ Νικαίας, Μιχαὴλ ἱερέως τοῦ Κουκουλᾶ, Ἰωάννου τοῦ Οὐρανιώτου, Γεωργίου τοῦ Συροπούλου, Θεοφυλάκτου δομεστίχου τοῦ Ἀργυροπούλου, Νικολάου τοῦ Ἀσὰν τοῦ Κυπρίου, Θεοδώρου δομεστίχου Καλικρατείας, Ἰωάννου τοῦ Σγουροπούλου, Λασκάρεως τοῦ Πιγγνίτου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου Βατοπαιδινοῦ, Φωκᾶ δομεστίχου, Ἀθανασίου πατριάρχου Κ/πόλεως, Γεωργίου τοῦ Παναρέτου, Μανουὴλ τοῦ Ἀργυροπούλου, Δημητρίου Ραιδεστινοῦ, Μάρκου Κορίνθου, Δομεστίχου τοῦ Καρακάλου, Λογγίνου μοναχοῦ, Παγκρατίου, Γαβριὴλ ἱερομονάχου ἐξ Ἀγχιάλου καὶ ἄλλων.

17. φ. 349α Μαθηματάριον καὶ ἀναγραμματισμοὶ (Θεοδώρου τοῦ Γλαβᾶ, Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλη καὶ ἄλλων).

18. φ. 481α Κρατήματα κατ' ἦχον (τοῦ Πρασίνου, ἕτερον ὀνομαζόμενον Σύριγξ Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Θεοφάνους πατριάρχου τοῦ Καρύκη, ἕτερον ναγμὲς ὁμοῦ μὲ τὸ πεστρέφη Πέτρου τοῦ μουσικωτάτου, ἕτερον μουσκάλη ὀνομαζόμενον).

19. φ. 502α Πολυέλεοι Πέτρου δομεστίχου ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου · ἀναγραμματισμὸς τοῦ αὐτοῦ.

20. φ. 524α Ἡ τιμιωτέρα κατ' ἦχον.

21. φ. 540α Ἐγκώμιον πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα τῆς Μοσχοβίας, οἱ μὲν λόγοι ποίημα κὺρ Κράλη ἱερέως, τὸ δὲ μέλος Πέτρου.

22. φ. 543α Ἕτερα χερουβικὰ (μεταξὺ τουτων καὶ ἓν περσικὸν καὶ ἄλλο ψαλλόμενον ἄνευ ἤχου ὡς καθεὶς βούλεται).

23. φ. 560α Κοινωνικὰ ἕτερα.

24. φ. 568α Ἕτερον Μαθηματάριον ποίημα Πέτρου.

Ἐν ἀρχῇ · « Μελετίου πρωτοσυγγέλου Σερρῶν νῦν δὲ μητροπολίτου Λαρίσσης. »

1269. — Ι 185. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 312 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς παπαδικῆς τέχνης ψαλλόμενα κατ' ἦχον ἀρχὴ μέση καὶ τέλος · σύστημα πάντων τῶν σημαδίων τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων · τὸ ἴσον ἐστὶ ἐμμελέστατον οὐχ ἧττον δὲ ἄφωνον ὅτι φωνὴν οὐκ ἔχει · φωνεῖται μέν, οὐ μετρεῖται δὲ · χωρὶς γὰρ τοῦ ἴσου οὐ κατορθοῦται φωνή.

2. φ. 175α Τροπάρια « Σὲ τὴν ἄναρχον Τριάδα ».

3. φ. 218α Γερμανοῦ πατριάρχου τοῦ Ἠθικοῦ ἐγκώμια εἰς τὴν Θεοτόκον κατὰ ἀβ.

« Ἀκατάφλεκτε βάτε....
Βάτον καιομένην....
Γῆν τὴν Παναγίαν τέξασαν ἀσπόρως.... ».

4. φ. 280α Μάθημα ποίημα τοῦ Ξανθοπούλου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Κομνηνός », τὸ δὲ μέλος τοῦ Μαΐστορος.

« Κόσμου τὴν πλάνην ἄνθρωπε καὶ τὴν ἀπάτην βλέπε ὄναρ ὁ βίος ἀληθῶς φάσμα σκιὰ καὶ κόνις ».

5. φ. 289α Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Δημήτριον τὸν μυροχεύμονα ποίημα τοῦ Πορφυρογεννήτου κὺρ Κωνσταντίνου, μελισθὲν δὲ παρὰ τοῦ πρωτοψάλτου Θεσσαλονίκης κὺρ Μανουὴλ τοῦ Πλαγιάτου (Ἦχος β' · Δεῦτε λαοὶ · « Ρεῖθρα ζωῆς ῥέοντα ἐκ τῆς κοιλίας σου » · μέχρι τῆς η ᾠδῆς).

Τὰ φύλλα 303-312 παλίμψηστα τοῦ ε' αἰῶνος κατὰ τὸ ἥμιου ἐφθαρμμένα.

1270. — I 186. Στιχηράριον.

Χαρτ. 22×16 αἰῶν. ιη' φ 315.

Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον πάντα τὰ Στιχηρὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἅμα καὶ τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

1271. — I 187. Στιχηράριον.

Χαρτ. 23×16 αἰῶν. ιη' (1761) φ. 159.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη τὸ παρὸν Τριῴδιον καὶ Πεντηκοστάριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σεραφὶμ δι' αἰτήσεως Γαβριὴλ ἱερομονάχου καὶ ἡμετέρου μαθητοῦ εἰς τοὺς αψξα' (1761) Αὐγούστῳ μηνί. »

1272. — I 188. Στιχηράριον.

Χαρτ. 22×15 αἰῶν. ιη' (1765) φ. 285 ἀκέφ.

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει « Τοῦ Γρηγορίου καὶ τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις βιβλιαρίοις κέ (ἴδ. Κῶδ I 181).

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν ἔτει αψξε' (1765) μηνὶ Μαρτίῳ διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ εὐτελοῦς Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Λεσβίου. »

1273. — I 189. Παπαδική.

Χαρτ. 21×15 αἰῶν. ιη' φ. 448.

Περιέχει ὅσα σχεδὸν καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. I 184 Κῶδιξ. (ἐν τούτῳ πλὴν ἄλλων διδασκάλων φέρονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἑξῆς : Διονυσίου Ἡρακλείας, Ρεφενδαρίου, Θεοδοσίου, Κωνσταντίνου τοῦ Καμπᾶ, Ζουρνᾶ, Μοσχιανοῦ, Ἀθανασίου ἱερομονάχου Ἰβηρίτου, Ἀνθίμου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τῆς ἁγίας καὶ μεγίστης Λαύρας, Καλλίστου ἱερομονάχου ἐκ της μονῆς τοῦ Μαρζηνάνου τῆς Οὐγροβλαχίας, Δαμασκηνοῦ τοῦ Παλαλατίου, Νεκταρίου τοῦ Χιλλίδη.

Ἐν φ. 373 α Πολυχρονισμοὶ εἰς ἀρχιερεῖς, εἰς αὐθέντην (φ. 375 α). Ἐν φ. 378 α Τῇ Κυριακῇ τῶν βαΐων μάθημα οὗ τὰ γράμματά εἰσι Θεοφίλου βασιλέως, τὸ δὲ μέλος Μανουὴλ μαΐστορος τοῦ Χρυσάφη.

1274. — I 190. Μηναῖον.

Χαρτ. 30×21 αἰῶν. ιε' φ. 425 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖα Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου (μετὰ Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

1275. — I 191. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιθ' φ. 207 κολοβ.

Πεντηκοστάριον (περιέχον καὶ τὰ τριῴδια τοῦ Ἰωσὴφ καὶ κανόνα εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τῆς Λαύρας κατὰ πᾶν Σάββατον).

1276. — I 192. Μηναῖον.

Χαρτ. 31×22 αἰῶν. ιε' φ. 274 δίστηλ. ἀκέφ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου (μετὰ Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

1277. — I 193. Τριῴδιον.

Χαρτ. 29×19 αἰῶν ιε' φ. 406 δίστηλ. κολοβ.

Τριῴδιον καὶ Πεντηκοστάριον (μετὰ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένων ἀποστολικῶν καὶ εὐαγγελικῶν περικοπῶν καὶ ἀκολουθίας τοῦ νιπτῆρος (φ. 223).

1278. — I 194. Τριῴδιον.

Χαρτ. 29×19 αἰῶν. ιε' φ. 265 δίστηλ. κολοβ.

Τριῴδιον (περιλαμβάνον καὶ τὰ ἀναστάσιμα τῶν Κυριακῶν καὶ καθημερινῶν, ὡς καὶ κανόνας κατὰ Σάββατον εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τῆς Λαύρας).

1279. — I 195. Τριῴδιον.

Χαρτ. 29×19 αἰῶν. ιη' (1758) φ. 310 ἀκέφ.

Τριῴδιον (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῶν Βαΐων).

Ἐν τέλει· « Τὸ παρὸν Τριῴδιον ἐκέλευσεν ἡμῖν ὁ προηγούμενος παπᾶ κὺρ Ναθαναὴλ νὰ γράψωμεν ὡσὰν καὶ τὸ στάμπινον ἤγουν νὰ ἔχῃ στὴν ἄκραν τοῦ βιβλίου τὰ Μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς ὅπου λέγονται τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας κατὰ τὸν ἦχον ὅπου περιπατεῖς· ὁμοίως τῷ Σαββάτῳ οἱ Αἶνοι καὶ τὰ νεκρώσιμα καὶ τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ καὶ ἕνα Κάθισμα καθ' ἡμέραν τὸ πρῶτον καὶ τὸ μαρτυρικὸν ὅπου λέγομεν εἰς τὴν ζ' ᾠδὴν ἀντὶ Κοντακίου. Ἄλλο δὲ γίνωσκε ἀδελφὲ ὅτι πυκνὰ ἔχω ἤγουν τὰ γράμματα καὶ τόσον σπρογμένα ὅτι ποτέ μου ἀπὸ στάμπαν δὲν ἔγραψα καὶ φοβούμενος νὰ μὴ γένῃ βαρὺ τὸ βιβλίον ἔχω πολλὰ ἀτζαμίδικα μέσα ἤγουν πυκνά· καὶ σύγγνωτέ μοι διὰ τὸν Κύριον ὅτι καὶ τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ νοός μου εἶνε ἀχαμνὸν ἀλλὰ νὰ γράφῃ τινας καὶ ἀπὸ στάμπαν κατὰ πολλὰ εἶνε δύσκολον· Αὐγούστου 24 ἔτους 1758. »

1280. — *I 196. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 30×20 αἰῶν. ις' φ. 218 δίστηλ. ἀκέφ.

Ἀνθολόγιον τῶν ιβ' μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ· περιέχει γοῦν τὸ παρὸν βιβλίον τὰς ἑορτὰς τοῦ καθεκάστου

μηνὸς μετὰ τῶν Ἀποστολοευαγγελίων ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς μέχρι τοῦ Αὐγούστου · ἔτι δὲ καὶ τὰς ἀνωνύμους ἀκολουθίας, Στιχηρὰ ψαλλόμενα ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς, ὅταν τύχῃ ἀλληλούϊα, ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος ψαλλομένη ἀντὶ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια, ἀποστολοευαγγέλιον εἰς κοιμηθέντας καὶ πασχάλιον.

1281. — I 197. Τριῴδιον.

Χαρτ. 32 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 408 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Τριώδιον.
2. φ. 291α Τάξις τοῦ νιπτῆρος.
3. φ. 346α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
4. φ. 357α Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ.
5. φ. 364α Γεωργίου ῥήτορος ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.
6. φ. 374α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐνδοξοτάτου τῶν φιλοσόφων καὶ διδασκάλου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου διακόνου Γεωργίου τοῦ Γλαβᾶ ὁμιλία εἰς τὴν μεγάλην Παρασκευὴν καὶ λεχθέντων προφαίνουσα καὶ τὰ ἐκ μετανοίας ὑποδεικνῦσα γέρα.
« Ὅτε τὰ μεγάλα ἐπὶ γῆς ἐτετόλμητο »
7. φ. 381α Στίχοι λεγόμενοι εἰς τὸν ἐπιτάφιον θρῆνον τοῦ Ἰησοῦ.
« Δεῦτε βροτοὶ θεάσασθε τὸν πάντων βασιλέα ».
8. φ. 383α Στίχοι ὅμοιοι τῆς Θεοτόκου καὶ ἕτεροι εἰς τὸ πάθος τοῦ σωτῆρος.
9. φ. 388α Κανὼν εἰς τὸν θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.
« Θέλων σου τὸ πλάσμα σωτήρ μου ζῶσαι. »

1282. — I 198. Μηναῖον.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 288 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Μηναῖον Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου (μετὰ Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

1283. — I 199. Τριῴδιον.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 319 δίστηλ.

Τριῴδιον (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τοῦ Λαζάρου).

1284. — I 200. Μηναῖον.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιδ' (1341) φ. 327 δίστηλ. κολοβ.

Μηναῖον Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου (μετὰ ἀνεκδότων ἀκολουθιῶν).

Ἐν φ. 191 β « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἱερὰ βίβλος Μαΐου 29 ἡμέρα Τρίτη ἔτους ͵ϛωμθ (1341) ἰνδ. θ'. »

1285. — *I 201. Συναξαριστής.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιδ' (1327) φ. 278 δίστηλ ἀκέφ.

Συναξαριστὴς (Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου).

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη αὕτη ἡ θεία βίβλος ἐν τῷ ͵ϛωλε (1327) ἔτει ἰνδ. ι' μηνὶ Ὀκτωβρίου ιε' καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ Ἰωάσαφ πατέρες ἅγιοι διὰ τὸν Κύριον. »

1286. — I 202. Τριῴδιον.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιϛ' (1587) φ. 299.

Τριῴδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου καὶ καταλῆγον τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαΐων ποίημα Ἰωσὴφ καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου τῶν αὐταδέλφων.

1287. — I 203. Τριῴδιον.

Χαρτ. 30 × 19 αἰῶν. ιε' φ. 259 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Τριῴδιον (περιέχον καὶ Κανόνας κατὰ πᾶν Σάββατον εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τῆς Λαύρας, ὡς καὶ τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. I 202).

Κ

1288. — Κ 1. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιε' φ. 368 ἀκέφ. κολοβ.

Ἰωάννου μοναχοῦ τῆς Κλίμακος Λόγοι λα'.

1289. — Κ 2. Καλλίστου Ξανθοπούλου.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1779) φ. 136.

1. φ. 1α Νεοφύτου (;) Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου διήγησις εἰς τοὺς Ἀναβαθμοὺς τῶν ὀκτὼ ἤχων · Πρὸς τὸν αἰτησάμενον ὁσιώτατον ἀρχιμανδρίτην τῆς τοῦ Κουζηνᾶ μονῆς ἱερομόναχον Καλλίνικον.

2. φ. 132α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς Ὑπακοῆς, τοῦ Κοντακίου, τοῦ Οἴκου καὶ τοῦ Ἐξαποστειλαρίου πόθεν οὕτω ταῦτα ἐκλήθησαν.

Ἐν τέλει· « Ἐτελειώθησαν τὰ παρόντα ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Γεωργίου Σμυρναίου κατὰ μῆνα Δεκέμβριον βοηθείᾳ θεοῦ 1779 Δεκεμβρίου 15. »

1290. — Κ 3. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιε' φ. 339 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Περὶ νηστείας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ περὶ τῆς ἑβδομάδος τοῦ ἀρτζηβουρίου.

2. φ. 6α Τοῦ ἀββᾶ Κασιανοῦ ἐκ τῆς παραινέσεως τοῦ ὁσίου πατρὸς Παφνουτίου ἣν πρὸς τὸν ἀποτασσόμενόν πεποίηκε.

3. φ. 10α Θεογνώστου ἱερομονάχου περὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας.

« Οὐ τὸ σῶμα τὸ ἀναληφθὲν τοῦ Θεοῦ Λόγου. »

4. φ. 11α Ἐκ τοῦ ἁγίου Νίκωνος περὶ θείας κοινωνίας.

5. φ. 20α Γρηγορίου Νύσσης ἐκ τῶν ἀπόρων περὶ τοῦ τί ἐστι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

6. φ. 21α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου καὶ εἰς κατάνυξιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

7. φ. 37α Ἰωάννου πατριάρχου Κ/πόλεως τοῦ Καλέκα Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

8. φ. 52α Περὶ τῶν νηστειῶν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, τῆς α' ἑβδομάδος, Σαββατοκυρίακα τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, περὶ τῆς ἁγίας μεγάλης ἑβδομάδος, περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα, περὶ τῆς Τετράδος καὶ Παρασκευῆς τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ τῆς τεσσαρακοστῆς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, περὶ τῆς Τετράδος καὶ Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, περὶ τῆς ἑβδομάδος τῶν ἁγίων πάντων.

9. φ. 57α Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.

10. φ. 85α Ἕτεραι ἐρωταποκρίσεις περὶ διαφόρων ζητημάτων.

11. φ. 95α Ἐκ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ περὶ πίστεως κατὰ συντομίαν καὶ πῶς δεῖ πιστεύειν τὸν ἀληθῆ χριστιανόν.

12. φ. 100α Μιχαὴλ Συγκέλου Ἱεροσολύμων λίβελος ἤγουν ὁμολογία περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

13. φ. 106α Περὶ πίστεως (ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου).

14. φ. 111α Νομοκάνονον περὶ νηστείας.

15. φ. 127α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ περὶ πίστεως κεφ. κα'.

16. φ. 131α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας Τριάδος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν.

17. φ. 139α Περὶ πίστεως καὶ περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

18. φ. 142α Κατήχησις τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας.

19. φ. 146α Πῶς δεῖ πιστεύειν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

20. φ. 156α Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως κυροῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς ἡμετέρας πίστεως, περὶ ὧν διάλεξις γέγονεν κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Ἀμηρᾶ σύντομόν τι καὶ σαφές.

21. φ. 164α Διάλογος σχολαστικοῦ τινος πρὸς Συμεὼν τὸν νέον Θεολόγον.

22. φ. 170α Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς πάνυ ὠφέλιμος.

23. φ. 183α Παραίνεσις ἠθικὴ πάνυ ὠφέλιμος.

24. φ. 201 Γεροντικόν.

25. φ. 221α Ἐξήγησις τῆς εὐχῆς « Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν. »

26. φ. 222α Περὶ μοναχῶν· ἐκ τῆς ἐν Κ/πόλει συνόδου ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

27. φ. 225α Ἐντολαὶ τῆς νέας Διαθήκης.

28. φ. 249α Κατήχησις τοῦ Στουδίτου περὶ παρθενίας.

29. φ. 242α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ κατὰ πρόσκλησιν ποιεῖν τι πρὸς τὴν ἀδελφότητα, ἀλλὰ συμπαθῶς καὶ φιλαδέλφως ὡς ἂν δοξάζοιτο Θεός.

30. φ. 249α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ εἰς ἀρχαρίους μοναχούς.

31. φ. 254α Περὶ διαίτης ἀνθρώπου ζητοῦντος τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν.

32. φ. 261α Τοῦ ἁγίου Βασιλείου κανὼν λα' περὶ τῆς νηστείας τῶν τεσσαρακοστῶν καὶ Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς.

33. φ. 267α Περὶ μετανοιῶν καὶ γονυκλισιῶν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

34. φ. 271α Τί ἐστι νηστεία καὶ τί ἐστιν ἐγκράτεια.

35. φ. 272α Περὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ τῶν Χριστουγέννων.

36. φ. 277α Νομοκάνονον περὶ μοναχῶν.

37. φ. 287α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ τῶν ψυχῶν πότε ἀπέρχονται ἐν τῷ οὐρανῷ.

38. φ. 290α Τοῦ ἁγίου Νήφωνος περὶ τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων.

39. φ. 296α Τοῦ αὐτοῦ περὶ χωρισμοῦ ψυχῆς καὶ σώματος.

40. φ. 299α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας λειτουργίας.

41. φ. 304α Ποίημα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ ἡμῶν.

« Ὁ γνοὺς ἑαυτὸν γνώσεται θεόν. »

42. φ. 309α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ τῇ πόλει.

« Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν. »

43. φ. 318α Γρηγορίου πάπα Ῥώμης ἐπιστολὴ πρὸς Λέοντα τὸν Ἴσαυρον περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Ἐν φ. 200 β « Πάτερ ἅγιε· ὁ Κύριος οἶδε μετὰ βίας ἔγραψα τὸν λόγον ἀπὸ τὴν πεῖναν μου διὰ τοῦτο παρακαλῶ

σε διὰ τὴν ψυχήν σου εὔχου μοι καὶ εἴτις ἄλλος ἀδελφὸς τὸ ἀναγινώσκει συγχωρεῖται μοι διὰ τὸν Κύριον ὅτι ἁμαρτωλός εἰμι παρὰ πάντας ἀνθρώπους · Λεόντιος σὸς ἀδελφός. »

1291. — Κ 4. Εὐχαί.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 20 κολοβ.

Εὐχαὶ εἰς τὴν θείαν μετάληψιν κοινῇ γλώττῃ πρὸς τὸν βουλόμενον καὶ θέλοντα γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ κατάστασιν καὶ ἀσθένειαν.

1292. — Κ 5. Διάφορα.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 110.

1. φ. 1α Ψαλτήριον (ἀπὸ τοῦ α' — με' ψαλμοῦ).
2. φ. 57α Ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου παραβολαὶ καὶ ἑρμηνεῖαι αὐτῶν.
3. φ. 74 Ἐρωταποκρίσεις ὠφέλιμοι « πόθεν καὶ πότε καὶ πῶς γεγόνασιν ἄγγελοι » κλπ.
4. φ. 88α Περὶ τῶν ιβ' ἄρθρων τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως καὶ περὶ δεκαλόγου καὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων.
5. φ. 92α Γνωμικὰ ἀρχαίων ἑλλήνων φιλοσόφων.
6. φ. 94α Στίχοι Σιβύλλας τῆς Ἐρυθραίας περὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἔχοντες ἀκροστιχίδα τήν δε : « Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ υἱός σωτὴρ σταυρός ».
7. φ. 96-99 Ἔντυπος περικοπὴ λόγου Γρηγορίου Θεολόγου.
8. φ. 100α Ἐρώτησις μοναχοῦ πρὸς ἅγιον Γέροντα.
9. φ. 101β Ἑρμηνεία τοῦ ἰαμβικοῦ κανόνος τῆς Πεντηκοστῆς.
10. φ. 113-134 Ἔντυπος λόγος περὶ φιλοπτωχίας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1293. — Κ 6. Γρηγορίου Κορίνθου.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 129.

1. φ. 1α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου μητροπόλεως Κορίνθου ἑρμηνεία εἰς τοὺς Κανόνας τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν (τῆς ὑψώσεως τοῦ σταυροῦ, τῶν Χριστουγέννων (φ. 29), τῶν Φώτων (φ. 72), τῆς Πεντηκοστῆς (φ. 121) τῆς Ἀκαθίστου καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς αἱ Καταβασίαι καὶ τῆς Κοιμήσεως (φ. 122β).
2. φ. 127α Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς εἰς τὴν θ' ᾠδὴν λεγόμενα.
3. φ. 128β Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν λεγόμεναι εἰς τὸν ἑσπερινόν, ὄρθρον καὶ λειτουργίαν κατὰ τάξιν.

1294.— Κ 7. Διδαχαί.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' σελ. 267.

1. φ. 1α Διδαχαὶ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
2. 147α Χριστοῦ γέννησις καὶ οἱ τῆς Ρώμης αὐτοκράτορες (αὐτόθι περὶ Ὠριγένους (φ. 161) καὶ περὶ Μάνητος (φ. 169).
3. φ. 177α Τροπάρια κατανυκτικά.
4. φ. 193α Διδακτικὰ σχόλια ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου περὶ τῆς Κυριακῆς, περὶ τῶν Μυροφόρων κτλ.
5. φ. 236α Περὶ Σαρδαναπάλου, Περσέως, Κροίσου, Κύρου, Δαρείου, Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου.
6. φ. 244α Περὶ ἀνέμων, ποταμῶν, θαλασσῶν καὶ ὑδάτων.
7. φ. 256α Περὶ ἐρωδιοῦ, πελεκάνος, καὶ ἀλληγορία τούτων.
8. φ. 260α Ὅτι ἕκαστος πιστὸς ἔχει ἕνα ἄγγελον.
9. φ. 262α Περὶ κεραυνοῦ, σκυλοψάρου, θαλασσίας χελώνης, γερανῶν, πελαργῶν, κοράκων.

1295. — Κ 8. Συντίπα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 125 κολοβ.

Πρόλογος τοῦ λεγομένου Συντίπα τοῦ φιλοσόφου · ἐμεταβάθη καὶ ἐμεταγράφη ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἐμετεγράφη εἰς τὴν χυδαίαν καὶ ἁπλῆν καὶ ἀπεζὴν φράσιν παρὰ Κωνσταντίνου Ρεσινοῦ τοῦ Κορινθίου εἰς ὠφέλειαν ποῦ τὴν ἀναγνώθουσιν. Διήγησις φιλοσόφου ἐγράφη παρ' ἡμῶν περὶ τοῦ βασιλέως Κύρου καὶ τοῦ γνησίου τούτου παιδὸς καὶ τοῦ διδασκάλου τούτου Συντίπα.

1296. — Κ 9. Περὶ ἐξομολογήσεως.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ' (1658) φ. 83.

Περὶ ἐξομολογήσεως πῶς δεῖ γενέσθαι.

Ἐν τέλει · « Νοεμβρίου ιη' αχνη' (1658) χεὶρ Δημητρίου ἱερέως. »

1297. — Κ 10. Νομοκάνων.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 165.

Νομοκάνονον πλουσιώτατον καὶ νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια (περιέχει κεφάλαια σκε').

1298. — Κ 11. Νομοκάνων.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 120.

Νομοκάνονον πάνυ πλούσιον · νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια (κεφάλαια σκιε').

1299. — K 12. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1665) φ. 241.

1. φ. 1^α Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα κυροῦ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ· ἔνι δὲ ποίημα κατὰ πάντων σχεδὸν τῶν αἱρέσεων (ἦχος πλ. δ' Ἁρματηλάτην Φαραὼ · Κατὰ Ἀρείου.

« Ὑπεραγία ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν συμφυῆ τῷ πατρί ».

2. φ. 4^α Ἐπιστολὴ Μεθοδίου πατριάρχου Κ/πόλεως τῷ μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν (ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδ. ς') περὶ τοῦ μὴ ἐξέρχεσθαι εἰς τὰς πόλεις τοὺς μοναχοὺς τῆς Πεντέλης.

3. φ. 7^α Βιβλίον Γραμματικῶν ἐρωτημάτων (τί ἐστι Γραμματική; — ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ πολὺ λεγομένων).

4. φ. 32^α Γρηγορίου τοῦ ἀνεπωνύμου συνοπτικὸν τῆς φιλοσοφίας σύνταγμα. Ταπεινὸς τάδε ἔγραψεν ἐν μονοτρόποις Γρηγόριος τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν καὶ εὐμάθειαν εὐσύνοπτον αὐτοῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄργανον ἅμα τῇ τῶν ἐπιστημῶν τετρακτύϊ προθέμενος ὡς μήτε κλονοῖντο τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς μήτε τριβὴν αὐτοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγγίνεσθαι ὧν καταφρονεῖν ἐκελεύσθησαν. Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας Γρηγορίῳ πονηθὲν τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν · ἀρίστη σύνοψις εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν.

5. φ. 64^α Γενναδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως περὶ πνευματικοῦ νόμου ἐν ἐπιτομῇ.

« Δυοῖν οὐσῶν τοῖς εὐσεβέσι λατρειῶν καὶ θεραπειῶν τοῦ Θεοῦ ».

6. φ. 92^α Τοῦ αὐτοῦ ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν.

« Πιστεύω εἰς ἕνα μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ».

7. φ. 104^α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Ἀμηρᾶ Σουλτάνου τοῦ Μουχαμέτη, τί πιστεύετε ὑμεῖς οἱ χριστιανοί, ἀπεκρίνατο δὲ οὕτως καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν « πιστεύομεν ὅτι ἔστι θεὸς δημιουργὸς πάντων » · μετεγλωτίσθη δὲ εἰς τὴν τουρκοαραβόγλωσσαν ὑπὸ τοῦ Ἀχμὲτ καδδῆ Βερροίας τοῦ πατρὸς Μαχουμοὺτ Τζελεπὶ τοῦ ἀναγραφέως · (ἡ μετάφρασις δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων).

8. φ. 120^α Διαθήκη καὶ σύμβασις ἀνάμεσα εἰς τὸν Μωάμεθ τὸν προφήτην τῶν Τούρκων καὶ εἰς τοὺς χριστιανούς.

9. φ. 125^β Στίχοι πολιτικοὶ κατανυκτικοί.

« Νῆφε ψυχή μου ταπεινὴ καὶ σκόπει σου τὸν βίον καὶ φύλασσε τῆς χάριτος τὴν παρακαταθήκην.

Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου τοῦ Ρινεύου. »

10. φ. 132^α Σουρέτη ἢ Διαθήκη τοῦ Μουχαμέτη τοῦ προφήτου τῶν Τούρκων ὅπου ἔδωκε τῶν καλογέρων καὶ τῶν Γραικῶν τῶν χριστιανῶν.

« Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐλεήμων καὶ ἐλεημοσύνας νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς ».

11. φ. 143^α Σύντομοι κανόνες τῆς τῶν Τούρκων διαλέκτου.

12. φ. 160^α Γραμματικὴ τουρκική.

13. φ. 168^α Τί ἐστι τὸ τοῦ ἱεράρχου ἐπάγγελμα.

« Τὸν ἀρχιερέα μέσον ἑστηκότα Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ».

Ἐν φ. 158 β « Τέλος τῆς κοινῆς τῶν Τουρκῶν διαλέκτου καὶ Γραμματικῆς καὶ τῷ θεῷ ἡμῶν δόξα · Κύριος καὶ δεσπότης τοῦ παρόντος βιβλίου μοναχὸς ὁ καλούμενος ἐν ἱερεῦσι Δαμασκηνός · ἐγράφη δὲ τοῦτο ἐν ἔτεσι ͵αχξδ (1665) εἰς Ἀθήνας ».

1300. — K 13. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 197.

1. φ. 1^α Διάλογος μεταξὺ καρπῶν.

« Βασιλεύοντος τοῦ πανενδοξοτάτου κυδωνίου καὶ ἡγεμονεύοντος τοῦ περιβλέπτου κίτρου, συνεδριάζοντος δὲ ῥοδίου ».

2. φ. 6^α Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ Οἶκοι εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ὧν ἡ ἀκροστιχὶς « Τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ὁ ὕμνος ».

3. φ. 21^α Διάλογος Παναγιώτου τινος ὀρθοδόξου πρὸς Λατῖνον Ἀζυμήτην.

4. φ. 26^α Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἤτοι περὶ τοῦ ἀντιχρίστου ἐλέχθη δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.

« Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρεγενόμην ἐγὼ Ἰωάννης ».

5. φ. 39^α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ μετανοίας καὶ περὶ τοὺς ἀπολειφθέντας ταῖς συνάξεσι καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης καὶ κρίσεως.

6. φ. 46^α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας τίνος ἕνεκεν οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος.

7. φ. 61^α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὰς δέκα ἐντολὰς ὅπου ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν προφήτην Μωϋσῆν.

8. φ. 87^α Εὐχαὶ ἤτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν.

9. φ. 109^α Ἐπιστολὴ Λεοντίου ἱεροδιακόνου εἰς Ἁγιανανήτας.

10. φ. 124^α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοκτίστης τῆς Λεοβίας μεταφρασθεὶς εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἱερομονάχου Νικηφόρου « Τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς στήλας ».

11. φ. 155^α Σεισμολόγιον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀρχόμενον ἀπὸ τὸν μῆνα Μάρτιον.

12. φ. 160^α Καλανδολόγιον ὑπὸ Ἡρακλείου βασιλέως.

13. φ. 164^α Περὶ τοῦ Μελχισεδὲκ πόθεν κατάγεται.

14. φ. 165^β Προσευχαὶ κατανυκτικαί.

15. φ. 171^α Εὐχὴ τοῦ Μεταφραστοῦ κυροῦ Συμεὼν τοῦ Λογοθέτου · ἰαμβικοὶ στίχοι ἀκατάληκτοι τρίμετροι.

Ὦ πάτερ υἱὲ πνεῦμα τριὰς ἁγία
ἀγαθὸν ἀκένωτον εἰς πάντας ῥέον
κάλλος πολυέραστον οὐκ ἔχον κόρον
πίστει μόνη σῶσόν με καὶ παρ' ἐλπίδα.

16. φ. 187β Στίχοι κατὰ ἄβ.
« Ἀνυμνῶ σου τὴν χάριν ὦ δέσποινα
δυσωπῶ σε τὸν νοῦν μου χαρίτωσον.
Βηματίζειν ὀρθῶς με εὐόδωσον
τὰς ὁδοὺς τῶν Χριστοῦ διατάξεων ».

17. φ. 188α Εὐχαὶ κατανυκτικαί.

18. φ. 195α Ἀπὸ 1900 στίχων στίχοι 40 ἐκλελεγμένοι πάνυ ὠφέλιμοι ὡς γνωματικοὶ ἐκτεθέντες ἐνθάδε, οἷς ὁ προσμείνας τῶν καλῶν οὐκ ἐκπέσει.
« Φίλος φιλητὸς φιλοῦντι συναντήσας
γέγηθεν ὥσπερ ὄγκον εὑρὼν χρυσίου.
πάντα πειρασμὸν εὐχαρίστως προσδέχου
καὶ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς ἀπολήψει ».

Ἐν φ. 187 β · « Ἡ ζωὴ ὀλίγη · ὁ κόσμος δύσκολος · ἡ ἀρετὴ ἐπίπονος · ὁ διάβολος δυνατός · αἱ ἁμαρτίαι πολλαί · ὁ θάνατος ἐγγύς · τὰ μετὰ θάνατον φρικτά · οἴμοι λοιπὸν τί γενήσομαι; Κύριε βοήθει μοι τῷ ταλαιπώρῳ. »

1301. — K 14. Κανόνες.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1600) φ. 320.

Κανόνες συντεθέντες παρὰ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων τῶν ἑπτά · ἔτι δὲ καὶ τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων τοπικῶν συνόδων καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως καὶ ἑτέρων ἁγίων πάνυ μεγάλων. Κεφάλαια διάφορα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τοὺς τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν εἰληφότας... σποράδην ὑπ' αὐτῶν ὁρισθέντα εἰς ἓν ἡμεῖς συναθρῖσαι σπουδάσωμεν καὶ ταῦτα διελθόντες Μακάριος ἱερομόναχος ἐκτεθήκημεν ἕνα ἕκαστον κεφάλαιον τῶν αὐτῶν ἁγίων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ὁμοῦ ὅσα ἂν εὑρεθῶσι τῆς μιᾶς ὑποθέσεως ζητούμενα πρὸς τὸ ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεμποδίστως εὑρίσκειν εὐθὺς τοὺς τῆς ψυχῆς οἰκονόμους. (κεφ. σλα').

Ἐν τέλει · « Τέλος τοίνυν εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Λογγίνου ἱερέως καὶ πρωτοπαπᾶ τῆς ἁγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Πογωϊανῆς ἀρχιερατεύοντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς αὐτῆς ἀρχιεπισκοπῆς κυροῦ Ἀνθίμου τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ τοῦ ζρη' (1600) μηνὶ Ἰουλίῳ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν Κύριον · κοινὸν γὰρ τοῖς πᾶσι τὸ τοῦ θανάτου ποτήριον. »

1302. — K 15. Νομοκάνων.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1775) φ. 193.

1. φ. 1α Νομοκάνονον. Νουθεσία εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια (κεφ. σλζ').

2. φ. 82α Νομοκάνονον ἕτερον ἐκ κεφ. ρϛζ' κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Μάρκου.

Ἐν ἀρχῇ · « 1775 Μαρτίου 5 καὶ ἔχει γρόσα τρία καὶ μισό. »

1303. — K 16. Γρηγορίου Κορίνθου.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' (1730) φ. 243.

Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ Γρηγορίου ἐξήγησις δι' ὀλίγων συντάξεων εἰς τοὺς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν κανόνας (τῆς ὑψώσεως τοῦ σταυροῦ, τῶν Χριστουγέννων (φ. 27), τῶν Φώτων (φ. 66), τῆς Ὑπαπαντῆς (φ. 102), τῶν Βαΐων (φ. 119), τῶν Τριῳδίων τῆς μεγάλης ἑβδομάδος (φ. 136), τῶν κανόνων τῆς μεγάλης Πέμπτης, Παρασκευῆς καὶ Σαββάτου, τοῦ πάσχα (φ. 138), καὶ τῆς Πεντηκοστῆς (φ. 213).

Ἐν τέλει · « αψλ » (1730).

1304. — K 17. Διάφορα.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' (1770) φ. 136.

1. φ. 3α Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων (ἐρωταποκρίσεις ρλϛ').

2. φ. 99α Διονυσίου μοναχοῦ γνωστικὰ Κεφάλαια ν' · περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων καὶ περὶ διαφορᾶς τῆς νηπτικῆς εὐχῆς (φ. 115α).

3. φ. 120α Μητροφάνους μοναχοῦ Ὕμνοι πρὸς τὸ θεῖον ἐρωτικοὶ πλήρεις τῶν θαυμασίων αὐτοῦ μεστοὶ εὐφροσύνης.

4. φ. 121α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ ὕμνου.
« Μέγα ἀληθῶς ὁ εἰς θεὸν αἶνος · ἐκκαθαίρει γὰρ τὴν ἡμετέραν ψυχήν ».

5. φ. 135α Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχαριστίας.

Ἐν τέλει · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει Γεωργίου Ντίμκα καὶ οἱ μετὰ πόθου ἀναγινώσκοντες πρεσβεύσατε τὸν ἅγιον καὶ εἴτι σφαλερὸν εὕρητε ἐπιδιορθώσαντες σύγγνωτέ μοι · ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ ἁμαρτάνειν · Ἐγράφη δὲ ἔνδον τῆς Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν ἔτει 1770 Μαρτίῳ ιη'. »

1305. — K 18. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 19. αἰῶν. ιζ' φ. 225.

1. φ. 1α Ἱστορίαι σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
« Θεὸς ὁ πατὴρ ἄναρχος ἀπερίγραπτος ἀπεριόριστος ».

2. φ. 248α Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.
« Φοβοῦμαι τὸν θάνατον ».

3. φ. 157α Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ.

4. φ. 170α Περὶ τοῦ ψαλτηρίου.
« Πολλῶν μέν εἰσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ψαλμοὶ κἂν ὅλον τοῦ Δαυὶδ καλεῖται ».
5. φ. 171α Περὶ τῶν Βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

1306. — Κ 19. Κατηχήσεις.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1645) φ. 173.

1. φ. 1α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις (κθ' ἐν ὅλῳ).
2. φ. 169α Τοῦ αὐτοῦ Προοίμιον εἰς τὸν Κατηχητικὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα.
« Τί τοῦτο πατέρες καὶ ἀδελφοὶ φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι ».

Ἐν τέλει · « ζρνγ' (1645) Ἰανουαρίου γ' · ἐγράφησαν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος. »
Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα μεμβρ. καὶ ἓν καὶ ἥμισυ εἰς τὸ τέλος τοῦ θ' αἰῶν · πραγματευόμενα περὶ μοναχῶν.

1307. — Κ 20. Κατηχήσεις.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιζ' (1642) φ. 140.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις (κθ' ὡς καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρω Κώδικι).

Ἐν τέλει · « Ἡ παροῦσα κατήχησις ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ παπᾶ Παχωμίου ἐν ἔτει ζρν' (1642) ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιϐ' ἐτελειώθη. »

1308. — Κ 21. Συνεσίου Πτολεμαΐδος.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 59.

1. φ. 1α Συνεσίου τοῦ Κυρηναίου τοῦ ἐπισκόπου Πτολεμαΐδος ὕμνοι ἐν διαφόροις μέλεσιν · Ὕμνος πρῶτος.
« Ἄγε μοι λίγεια φόρμιγξ
μεταλεσβίαν τε μολπὰν
κελάδει δώριον ᾠδάν ».
2. φ. 32α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τοῦ πρὸς Θεὸν πόθου ἐλεγεία πρώτη.
« Μῆτερ ἐμὴ τί μ' ἔτικτες ἐπεὶ πολύμοχθον ἔτικτες ».
3. φ. 40α Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου Λόγος περὶ ἀγάπης.
« Ἡλίκοι μὲν οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθληταὶ καὶ ὅσους καὶ οἵους στεφάνους ».

1309. — *Κ 22. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1696) φ. 167.

1. Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἐπονομαζομένης ἁγίας Σοφίας.
« Ταύτην τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν τὴν νῦν ὀνομαζομένην ἁγίαν Σοφίαν, πρῶτον μὲν ἀνήγειρεν ».
2. φ. 22α Βροντολόγια καὶ σεισμολόγιον τῶν ιϐ' μηνῶν.
3. φ. 30α Περὶ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἀρτζηβουρίου, περὶ τῆς Τυρινῆς, περὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, περὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα καὶ τῆς Πεντηκοστῆς.
4. φ. 33α Περὶ περικοπῆς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, τοῦ πανσόφου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τῆς καλουμένης Διόπτρας περὶ ψυχῆς δηλονότι καὶ σώματος.
« Πῶς κάθησαι ἀμεριμνοῦσα, πῶς ἀμελεῖς ψυχή μου, πῶς οὐ φροντίζεις τῶν κακῶν ὧν ἔπραξας ἐν κόσμῳ ».
5. φ. 41α Λόγος πρὸς τὸ « ὃ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς ».
6. φ. 46α Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ λόγοι.
7. φ. 48α Θρῆνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ δεσπότου Χριστοῦ · « Παρισταμένη τῷ σταυρῷ ».
8. φ. 53α Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν γεγονυῖαν παρὰ τῆς ἁγίας Ἑλένης μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.
9. φ. 66α Γερμανοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου
« Τὰ τῆς παρούσης τιμίας βασιλικῆς συνάξεως ».
10. φ. 93β Στίχοι εἰς τοὺς ιϐ' μῆνας.
Εἰς τὸν Μάρτιον : « Πρόβοδος εἶμαι τοῦ καιροῦ στρατιώτης ».
11. φ. 95α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
12. φ. 108α Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου ἐρωταποκρίσεις πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα.
13. φ. 113α Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους ἐκλογὴ ἐκ τῶν ὠφελίμων τῶν θείων Γραφῶν.
« Ἡ τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν πίστις χωρὶς ἔργων ἀγαθῶν νεκρά ἐστιν ».
14. φ. 117α Γνωμικὰ προφητῶν καὶ φιλοσόφων ἀρχαίων.
« Κρεῖσσον πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης ».
15. φ. 118α Γνῶμαι τοῦ σοφοῦ Σεκούνδου, περὶ κόσμου, περὶ γεωργῶν, πλοίου, ναύτου, ἡμέρας, ἡλίου, σελήνης ἀνθρώπου, περὶ γυναικός, πλούτου, πενίας, φιλίας, γήρους, ὕπνου, κάλλους, γῆς.
16. φ. 122α Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ὅτι πρῶτον Ἰωάννης ἐκήρυξεν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
17. φ. 140α Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
« Δέσποινα πάντων δέσποινα καὶ πάντων ὑπερτέρα ».
18. φ. 141α Συναξάριον Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
19. φ. 143α Ἐγκώμια εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θετόκον κατὰ ᾱϐ.
« Ἄνοιξον δέομαι ἁγνὴ τὰ ταπεινά μου χείλη ».
20. φ. 144α Ἕτερον :

« Ἄχραντε παρθένε ἐλπὶς χριστιανῶν
σὲ παρακαλοῦμεν νᾶσε μεθ' ἡμῶν ».

21. φ. 146α Ἕτερον : « Ἄνοιξόν δέομαι ἁγνὴ (διαφέρει τοῦ ἀνωτέρω).

22. φ. 148α Ἕτερον : « Ἄναρχος Θεὸς καταβέβηκεν ».

23. φ. 150α Ἐγκώμιον κατ' ᾱβ περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Ἀδάμ παρεκτὸς τοῦ Θ καὶ τοῦ Σ εἰς ἦχον βαρύν.

« Ἀρχὴ τοῦ κόσμου γέγονεν ὁ κτίστης τῶν ἁπάντων ».

24. φ. 152α Ὀπτασία ὠφέλιμος φοβερὰ Κοσμᾶ μοναχοῦ.

« Ἐν ἔτει τρὶς καὶ δεκάτῳ τῆς βασιλείας Ρωμανοῦ ».

25. φ. 161α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν σταύρωσιν.

Ἐν φ. 121 α « Τέλος τῶν ἐρωτημάτων ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Σεκούνδου · ἐγράφη δὲ ἐν βίᾳ παρ' ἐμοῦ Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου 1696 Φεβρουαρίου 26. »

Ἐν φ. 39 β « Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα εἰς τοὺς 1696 Φεβρουαρίου ιζ' · ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου ὄντος μου εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Ἀναστασίας εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν ἀνάμεσα τοῦ Πύργου καὶ τῆς Ἀγχιάλου καὶ πλησίον τῆς Σωζοπόλεως. »

Ἐν φ. 151 β

« Τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις
χωρὶς ἄσπρα μὴν τὸ πάρῃς ·
εὔγαλε τὸ πουγγί σου
δὸς ὅτι εἶνε βουλή σου
1697 Μαΐῳ εἴκοσι ἕξ ·
καὶ τέλος κάμω τὸ παρόν
καὶ δὲν ἔχω πλέον καιρόν
ἄγραφον χαρτὶ νὰ γράψω ·
ἔγραψα ἐτελείωσά το ὅλον
τὸ χαρτὶ ἔσωσά το
Ἰωακεὶμ ἱερομόναχος. »

1310. — Κ 23. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' σελ. 123.

1. σ. 1. Περὶ τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου, οἱ ὁποῖοι συγκαταβαίνουν εἰς πόσους γίνονται καὶ εἰς πόσους νὰ μὴ γίνωνται.

2. σ. 39 Εὐχολόγιον.

3. σ. 44 Νομοκάνονον (περὶ τῶν πνευματικῶν τῶν δεχομένων τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων · ὅμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. Ε 69).

1311. — Κ 24. Νομοκάνων.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 109.

Νομοκάνονον πάνυ πλούσιον. Νουθεσίαι εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλειαι (ἐν κεφ. σ' ὅμοιος τῷ Η 14).

Τὸ τελευταῖον ἡμίφυλλον τοῦ Κώδ. παλίμψηστον. Ἐν τέλει · « Ἰλαρίωνος τοῦ εὐσεβεστάτου ἁγίου πατριάρχου... Σεραφεὶμ προηγουμένου μνήσθητι Κύριε Ραφαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου ἁγίου πρώην ἡγουμένου Λαύρας τῆς ἱερᾶς καὶ μεγίστης τοῦ Ἄθω Λαύρας πατρὶς αὐτοῦ τῆς εὐλογημένης νήσου τῆς Τενέδου. »

1312. — Κ 25. Νομοκάνων.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1685) φ. 306.

Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον. Νουθεσίαι εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια (κεφ. σν'), Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοί, τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων ἁγίων νεωστὶ συντεθέντες κατὰ τάξιν διὰ τὸ ἀσύγχυτον.

Ἐν τέλει · « Πληρώσας εἶπον Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει.
Παΐσιος τλήμων ἀρετῆς πάσης ξένος.
Ἔτος σωτήριον αχπε' (1685) ἐν μηνὶ Μαΐῳ ιβ'. Τὸ παρὸν Νομοκάνονον ὑπάρχει κἀμοῦ Ναθαναὴλ ἱερομονάχου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ ἐκ νήσου Ρόδου. 1754 Αὐγούστου 6 ἀνεπαύθη ὁ γέροντάς μου προηγούμενος Φιλόθεος ἐκ νήσου Κώου · ἐγὼ δὲ ἦλθον εἰς Λαύραν 1752 Μαΐου 20. Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος ἐξ Ἀκαρνανίας τοῦ Βάλτου ἐκ κωμοπόλεως Ἀμβρακείας. »

1313. — Κ 26. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 211 κολοβ.

1. φ. 1α Ψαλτήριον.
2. φ. 193α Θηκαρᾶ μοναχοῦ ὕμνοι.
3. φ. 297α Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Λόγοι.

1314. — Κ 27. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ'.

Ὅμοιος κατὰ τὸ περιεχόμενον τῷ ἀνωτέρω.

1315. — Κ 28. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 285.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

Μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας γεγραμμένος.

1316. — Κ 29. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιϛ' (1572) φ. 379.

Οἱ Ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ (κείμενον καὶ ἑρμηνεία τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου).

« ὡς ὁ Λὼτ καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες οὕτως καὶ αὐτός ».

Ἐν ἀρχῇ « Τὸ ἔτος ζπβ' (1574) ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κε' ἔγινεν ἡ ἁγία Λαύρα κοινόβιον καθαρόν.

Ἐν ἔτει ζπγ' (1575) ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κς' ἐγεννήθη ὁ Βησέτζηος καὶ εἰς τὸ ζπε' (1577) ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κδ' ἐγεννήθη ὁ Κωνσταντῆς εἰς τὴν Ἄνδρον. Τῷ ἔτει ζπϛ' (1578) ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ κ' ἡμέρα Παρασκευῇ ἐφάνη ἄστρον πρὸς τὴν δύσιν καὶ εὔγαζε καπνὸν ἡμέρας γ' καὶ φωτεινὸν καὶ ἔφαινεν ἕως εἰς τὸν Ἰανουάριον μῆνα.

Τὸ ζϥγ' (1585) ἔτος ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ιη' μέγας σεισμὸς εἰς τὸ ἅγιον ὄρος ἔγινεν. »

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει ζπ (1572)

διʼ ἐξόδου Μακαρίου ἱερομονάχου· ἡ δὲ χεὶρ Ματθαίου ἱεροδιακόνου.

Ὦ παμπολυστένακτε τοῦ βίου χρόνε
πολυμέριμνε τῶν βασιλέων πάντων
πλάνε τῶν νέων καὶ γηραιῶν ἐμπαῖκτα
ὁ πολλὰ δραμὼν καὶ μηδὲν τι κερδίσας
μόνον λάρνακα καὶ πλάκα βαρυτάτην. »

1317. — Κ 30. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ΄ φ. 213.

1. φ. 1α Ψαλτήριον (πλῆρες μετὰ τῶν θ΄ ᾠδῶν καὶ τῶν τριαδικῶν ὕμνων).
2. φ. 212β Ἐκ τοῦ Ἱεροσολυμητικοῦ Τυπικοῦ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ τί σημαίνει Ἀλληλούϊα· καὶ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ διαιρέσεως τῶν Ψαλμῶν.

Ἐν τέλει· « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου πόνος, οὗ καὶ κτῆμα ὑπάρχει· οἱ δὲ μέλλοντες ἀναγινώσκειν εὔχεσθε δέομαι ἕνεκεν ἀγάπης. »

1318. — Κ 31. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη΄ φ. 82.

Τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Πενταπόλεως Γαβριὴλ ἀποκρίσεις πρός τινας ἐρωτήσεις ἀρχιερέως.

Α΄) « Τίνι τρόπῳ φαίνεται πολλάκις ὡς ἄνθρωπος ὁ ἄγγελος καὶ πῶς ὁ δαίμων μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτὸς καὶ πῶς ὁμιλεῖ ἄϋλος ὢν καὶ εἰ δύγανται οἱ ἄγγελοι καὶ εἰς ἑτέρας φαίνεσθαι μορφάς ».

Ἡ τελευταία ἐρώτησις ΠΓ΄ « Εἰ συμβῇ χυθῆναι ἐν τῇ εἰσόδῳ τὰ ἅγια ἢ βρωθῆναι ὑπό τινος ζώου τί ποιητέον ».

Ἐν τέλει· « Εὖγε τῷ ἀπορήσαντι καὶ ἐρωτήσαντι τὰ τοιαῦτα, ὑπέρευγε καὶ τῷ ἐπιλύσαντι ἐμφρόνως τε καὶ θεοσεβῶς τὰς τοιαύτας χρειωδεστάτας ἀπορίας. Οἶμαι δὲ ὅτι αἱ μὲν ἐρωτήσεις ἐκείνου τοῦ θαυμαστοῦ ὑπάρχουσι Νικολάου Καβάσιλα ἐπισκόπου Δυρραχίου, αἱ δὲ ἀποκρίσεις τοῦ περιφανοῦς Ἰωάννου ἐπισκόπου Κίτρου. »

1319. — Κ 32. Γραμματική.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιθ΄ φ. 102.

Ἀθανασίου παπᾶ Ψαλίδα Γραμματικὴ περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου καὶ γραμμάτων.

1320. — Κ 33. Βασιλείου Μακεδόνος.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη΄ φ. 80 κολοβ.

Βασιλείου Μακεδόνος αὐτοκράτορος Ρωμαίων παραίνεσις πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα τὸν Σοφόν, ἧς ἡ ἀκροστιχίς ὧδε πως ἔχει· « Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ρωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ » (ἐν κεφ. ξς΄).

1321. — Κ 34. Ἐπιστολικοὶ Τύποι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις΄ (1571) φ. 261.

1. Τύποι ἐπιστολῶν εἰς διάφορα πρόσωπα καὶ διαφόρους περιστάσεις (ἐν ὅλῳ 172 τύποι).
2. Κεφ. ροβ΄ Στίχοι τοῦ ἐν μοναχοῖς κυροῦ Λαζάρου τοῦ λογιωτάτου πρὸς τὸν Μιχαὴλ διάκονον τὸν Κερασιώτην.
3. Κεφ. ρογ΄ Ἀρχὴ σὺν Θεῷ περὶ Γραμματικῆς καὶ ὀρθογραμμίας τῶν ἐρωτημάτων κλήσεως καὶ ἐπιμερισμῶν.
4. Κεφ. ροε΄ Ψῆφος τῆς σελήνης.
5. ρος΄ Εὕρεσις τῶν ἤχων καὶ ἑωθινῶν τῇ Κυριακῇ ὅπου ἀρχίζει τὸ Τριῴδιον.
6. ροζ΄ Προσόμοιον τῆς μεγίστης Λαύρας.
7. ροη΄ Πολυχρονισμοὶ εἰς αὐθέντην, εἰς μητροπολίτην καὶ ἄλλους.
8. ροθ΄ Εἰς Διαθήκην.
9. ρπ΄ Περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν.
10. ρπα΄ Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας.
11. ρπβ΄ Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου.
12. ρπγ΄ Περὶ τοῦ λογοθετηθέντος πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.
13. ρπδ΄ Διήγησις περὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου πόθεν κατάγεται.
14. ρπε΄ Τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ θυμοῦ.
15. ρπς΄ Ἠθικὸν πολὺ θαυμαστόν.
16. ρπζ΄ Περὶ τοῦ βασιλέως Μανασσῆ.
17. ρπη΄ Οἱ καθολικοὶ κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων.
18. ρπθ΄ Δήλωσις ἐν ἐπιτόμῳ τῶν αἱρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἱρεσιαρχῶν.
19. ρϟ΄ Μαξίμου περὶ πίστεως.
20. ρϟα΄ Ἀθανασίου τοῦ ἁγίου περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.
21. ρϟβ΄ Ἔκθεσις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.
22. ρϟγ΄ Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.
23. ρϟδ΄ Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας παράδειγμα.
24. ρϟε΄ Περὶ τοῦ πῶς ἔχομεν χρέος ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ νὰ κάμνωμεν τὸν σταυρόν μας.
25. ρϟς΄ Περὶ ψυχῆς ἀνθρώπου δικαίου ὅταν ἀποθάνῃ ποῦ ὑπάγει.
26. ρϟζ΄ Περὶ τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν ποῦ εὑρίσκονται τὴν σήμερον.
27. ρϟη΄ Περὶ ἐλεημοσύνης τί ἀγαθὰ λαμβάνει ἐκεῖνος ὅπου τὴν κάμνει.
28. ρϟθ΄ Ἱστορία περὶ ἐλεημοσύνης.
29. σ΄ Ἐρωταποκρίσεις.
30. σα΄ Περὶ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ δικαίων αἱ ψυχαὶ ποῦ εὑρίσκονται.
31. σβ΄ Ἐρώτησις.
32. σγ΄ Ἑρμηνεία τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

33. σδ' Ἑρμηνεία τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
34. σε' Περὶ τοῦ παραδείσου.
35. σς' Περὶ ἡλικιῶν.
36. σζ' Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου.
37. ση' Περὶ κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
38. σθ' Διδασκαλία περὶ γνώσεως.
39. σι' Διδασκαλία καὶ παραίνεσις.
40. σια' Περὶ τῆς κολάσεως ὅπου ἀπάγουν οἱ ἁμαρτωλοὶ καθεὶς ἕκαστος οἱ μηδέποτε μετανοήσαντες.
41. σιβ' Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἁγίας Σοφίας.
42. σιγ' Εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἐπισκόπου Βελᾶς κυροῦ Φιλαρέτου.
43. σιδ' Διδαχή.
44. σιε' Ἑτέρα διδαχή.
45. σις' Γνωμικὰ φιλοσόφων.
46. φ. 200α Γράμμα εἰς τὸν αὐθέντην τῆς Οὐγροβλαχίας.
47. φ. 201α Βασιλείου τοῦ μεγάλου πῶς δεῖ εἶναι τὸν μοναχόν.
48. φ. 203α Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Κ/πόλεως.
49. φ. 227β Περὶ βασιλέων χριστιανῶν καὶ αἱρετικῶν πόσους χρόνους ἐβασίλευσεν ὁ κάθε εἷς ἐν Κ/πόλει.
50. φ. 229α Περὶ τῶν βασιλέων τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης.
51. φ. 229β Χρονολογία ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι μεγάλου Κωνσταντίνου ἔτη ͵εψη.
52. φ. 230α Γνωμικὰ πατέρων.
53. φ. 230β Τοῦ μακαριωτάτου Ψελοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κὺρ Μιχαήλ.
54. φ. 234α Τῶν μοναχῶν ὀνόματα.
55. φ. 236α Ἐπιστολὴ ἀδελφοῦ πρός τινα γέροντα.
56. φ. 236 Εὐσύνοπτος εἴδησις περὶ τῶν ἐρωτηθέντων ὑποθέσεων, περὶ νηστειῶν καὶ πότε καταλύομεν.
57. φ. 241α Λόγοι πνευματικοῦ πρός τινα φιλόχριστον.
58. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἀρχαίου ἀνδρὸς πνευματοφόρου καὶ μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς Λικινίου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων.
59. φ. 250α Βασιλείου τοῦ μεγάλου πῶς δεῖ εἶναι τὸν μοναχόν.
60. φ. 251α Ἐκ τοῦ Νομίμου Κανόνες.
61. φ. 253α Διήγησις ὠφέλιμος περὶ ἱερωσύνης.
62. φ. 255α Περὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου.
63. φ. 258α Λέοντος δεσπότου Αἶνοι εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου καὶ λοιπὰς δεσποτικὰς ἑορτάς.
64. φ. 260β Στίχοι εἰς τὰ Μηνολόγια.

Ἐν φ. 39 β « Ὁ καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας Ἄνθιμος ἱερομόναχος » (ὁμοίως καὶ ἐν φ. 92 β).

Ἐν τέλει · « Το παρὸν βιβλίον ἐγράφθη ἐν ἔτει αφοα' (1571) ἔκτοτε ἕως τοῦ νῦν αψπα' (1781) εἶνε χρόνοι 210.

1725 τὸ ἀγόρασα γρόσια 5 Εὐθύμιος ἱερομόναχος.

1322. — Κ 35. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 148 κολοβ.

Ψαλτήριον (πλῆρες μετὰ τῶν Στιχολογιῶν τῶν ᾠδῶν).

1323. — *Κ 36. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιθ' φ. 195.

Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Τορνόβου οἱ 150 ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ ἐν μέτρῳ ἰαμβικῷ.

« Μακάριος πᾶς ἀσεβῶν ἐχθρὰς τρίβους
καὶ τῶν ἀσεβῶν τὰς ὁδοὺς παρεκκλίνας ».

1324. — Κ 37. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' σελ. 307.

Ψαλτήριον εἰς φράσιν ἁπλῆν.

« Καλόζηλος ποῦ στὴν βουλὴν τῶν κακῶν δὲν ὑπάγει
μηδὲ τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν τὴν στράτα ἀκολουθάγει ».

1325. — Κ 38. Φυσική.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 104.

1. Φυσικὴ (ἐν Κεφαλαίοις κη' · τὸ αον « περὶ τοῦ οὐρανίου σώματος καὶ τί ἐστι καὶ ἐν ποίῳ στοιχείῳ ὑπάρχει καὶ πόσαις σφαίραις κεῖνται ἐν αὐτῷ καὶ περὶ τῶν δώδεκα ζωδίων καὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν καὶ τοῦ ἡλίου τὴν κίνησιν καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν τριάκοντα ὀκτὼ ἀστέρων τῶν ἀπλανήτων.

Τὸ κβ' Κεφ. « Προγνωστικὰ σωμεῖα περὶ βροχῆς, ἀνέμων, ἐκ τῶν ἀστέρων καὶ ἐκ τῆς σελήνης ἐκ διαφόρων ποιητῶν καὶ διδασκάλων ποίημα κυρίου Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης (φ. 36-37).

Ἐν τέλει τῆς Φυσικῆς.

« Διπλοῦν τὸν ἁπλοῦν ἡ κυήσασά λόγον
διπλῆν ρῶσιν δίδου μοι τῷ γεγραφότι
ὁ πρώην Τουρνόβου Ἰωσήφ ».)

2. φ. 46α Ἑρμηνεία παρὰ Μανουὴλ ἔκλεκξις σεληνοδρομίου εὔκολος · ἐάν ἴδῃ τις ὄνειρον εἰς τὰς ἡμέρας τῆς σελήνης ἢ χρήσιμον ἢ πονηρὸν ἢ ἀληθὲς ἢ ψευδές ἐστι.

3. φ. 48α Περὶ τῶν τεσσάρων καιρῶν τοῦ χρόνου ἐκ τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Πτολεμαίου.

4. φ. 53α Περὶ τῆς θρησκείας τῶν Μογγόλων, Καλμούκων καὶ Σινῶν γενικῶς καὶ περὶ τοῦ Δαλὰη Λαμᾶ, Κουδούχτα καὶ τῶν λοιπῶν θυσιαστῶν τούτων τῶν ἐθνῶν.

5. φ. 55β Περὶ τοῦ Γὼγ καὶ Μαγώγ.

« Χάρις Κυρίῳ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ
δι' οὗ τὰ πάντα συντηρεῖται λόγῳ

κἀμὲ κυβερνῶν καὶ κτίζων καὶ συντρέφων
καὶ ἀνακαλῶν ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων
Χριστὸς παράσχοι τὴν γνῶσιν τοῦ βιβλίου
Χριστὸς παράσχοι τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν ».

6. φ. 56β Θεωρία περὶ τοῦ νέου κόσμου Ἰνδιῶν, Κούβας κλπ. « Τὸ παρὸν ἀντεγράφθη ἐκ τοῦ Σλαβονορούσικου χρονικοῦ τοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Νοβογράδα εὑρισκομένου κατὰ λέξιν ».

7. φ. 63α Οὐκάζιον τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τῶν Ρώσων.

8. φ. 63β Περὶ γεωμετρικῶν μοιρῶν.

9. φ 65α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πρεσβυτέρου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

« Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλικὴ καὶ ὑπερένδοξος ἑορτή ».

10. φ. 78α Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

« Τῆς παρούσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συνάξεως ».

11. φ. 92α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

12. φ. 104α Αἰνίγματα (3) διὰ στίχων.

13. φ. 104β Περὶ τῶν πυλῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν φ. 1 α « Ἐμὸν τὸ κτῆμα οἰκτροῦ Ἰωσὴφ ρακενδύτου Τουρνόβου. »

1326. — Κ 39. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιθ′ φ. 58.

1. Ἀκολουθία εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου (μετὰ ἐννέα Κανόνων εἰς τὸν Πρόδρομον).

2. Ἀκολουθία εἰς τὸ ποιῆσαι μικρόσχημον μοναχόν.

1327. — Κ 40. Γραμματική.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη′ φ. 69 ἀκέφ.

Γραμματικὴ ἀδήλου.

1328. — Κ 41. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη′ φ. 253 κολοβ.

1. φ. 1α Κανονάριον σὺν Θεῷ ἐκτεθὲν παρὰ Ἰωάννου διακόνου, μαθητοῦ δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλείου διαγορεύων περὶ πάντων λεπτομερῶς τῶν τε παθῶν καὶ τῶν ἐκ τοῖς προσφόρων ἐπιτιμίων, περί τε τῆς ἁγίας κοινωνίας, βρωμάτων τε καὶ πομάτων καὶ εὐχῶν λίαν συμπαθεστάτην ἔχων τὴν διήγησιν.

2. φ. 16α Περὶ τοῦ Πέλοπος, Κέκροπος, Ἀλκμαίωνος, Αἰακοῦ, Ἡρακλέους, Ἀρτέμιδος, Ὠρίωνος καὶ Ἀνταίωνος · περὶ τῆς ἀντιδοθείσης ἐλάφου, περὶ Χάρωνος, καὶ Ἀχιλέως, περὶ Ἀβάριδος, Πηγάσου, Ἀλφειοῦ, Σαλαμάνδρας, περὶ Λυδὸς ἅρματος, περὶ Ὀρεσίου καὶ Πυλάδου, περὶ τῶν Μολιονίδων καὶ λοιπῆς μυθολογίας.

3. φ. 22α Τοῦ ἁγίου Στεφάνου πρὸς τὸν πάπαν Ἰνοκέντιον ὡς ἀπὸ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν μετὰ τὴν ἅλωσιν.

4. φ. 23β Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως ποίημα πρὸς τὸν Πρῶτον τοῦ ἁγίου Ὄρους ὡς τυπικόν.

5. 26β Τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κυζίκου (Κυρίλλου τοῦ Στιλβῆ) διάγνωσις τῶν γνησίων τε καὶ νόθων Λόγων τοῦ Χρυσοστόμου.

6. φ. 28α Ἑρμηνεία πονηθεῖσα τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης Κυροῦ Συμεὼν περί τε τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερέων τε καὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν ἑκάστου τούτων στολῶν ἱερῶν περιβάλλεται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας, λόγον ἑκάστῳ διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων θείως καὶ ἐν Κρήτῃ ζητήσασιν ἀποσταλεῖσα.

7. φ. 38α Τοῦ Χαρτοφύλακος Νικήτα τοῦ Νικαίας περὶ ἀζύμων τὰ καίρια.

8. φ. 40α Πίστις καθολικὴ ἣν ἐξεῖπεν ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος.

9. φ. 41α Τῶν Στουδίτων κατὰ εἰκονομάχων· Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐκ τῶν Νικηφόρου καὶ Φωτίου πατριαρχῶν Κ/πόλεως.

10. φ. 42β Περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος χρησμοῦ ὃν ὁ ἅγιος Ἀρτέμιος πρὸς Ἰουλιανὸν ἀπεκρίνατο. « Εἴπατε τῷ βασιλεῖ χαμαὶ πέσε δαίδαλος αὐλά ».

11. φ. 43α Ἐρωταποκρίσεις καὶ ἐκλογὴ διαφόρων κεφαλαίων τῶν ἐν ταῖς ἁγίαις Γραφαῖς ἐγκειμένων παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων.

12. φ. 52α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸ « ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά ».

13. φ. 53α Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως ζητήματα ἀναγκαῖα καὶ ψυχωφελῆ ἐκ τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρά τισι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλόμενα καὶ παρά τινος ὀρθοδόξου ἀνδρὸς φιλοπονηθέντα ἅπερ σποράδην παρὰ τοῖς ἁγίοις πατράσιν Ἰουδαῖοι κείμενα γνώσονται.

14. φ. 75α Γλεύκτρου Βαβυλωνίου φιλοσόφου περὶ τῶν ἑπτὰ ἀστέρων τί δηλοῦσιν ἐν ταῖς Γραφαῖς ἐγκειμένων καὶ περὶ τῶν ιβ′ ζωδίων.

15. φ. 76α Τοῦ σοφωτάτου Γαληνοῦ δίαιτα ἀκριβὴς περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων τοῦ χρόνου καὶ περὶ καταστάσεως ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ.

16. φ. 76β Κλίμαξ τῶν ἀρετῶν ἢ ἀνάβασις Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου.

17. φ. 77β Ἐτυμολογία ὀνομάτων καὶ ἑρμηνεία.

18. φ. 79β Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἐπιστολὴ πρὸς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον.

19. φ. 82α Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

20. φ. 129α Ἐκ τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου ἐρωταποκρίσεις.

21. φ. 132α Ἐκλογὴ ἀπὸ διαφόρων βιβλίων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
22. φ. 133α Κυρίλλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐκλογὴ ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ψυχωφελής. Ἕτερα κεφάλαια ρ΄.
23. φ. 139α Λόγοι διάφοροι ψυχωφελεῖς ἐν ἐπιτόμῳ ἐν τῶν ἁγίων πατέρων.
24. 143α Μέθοδος πνευματικὴ προκοπῆς ψυχῆς εὔκολος καὶ ταχεῖα · περὶ νήψεως καὶ προσοχῆς καὶ προσευχῆς καὶ πῶς χρὴ ταῦτα μετέρχεσθαι.
25. φ. 145α Γεροντικὸν περὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας.
26. φ. 147α Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου, τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας διάφοροι ἐρωταποκρίσεις πάνυ ὠφέλιμοι.
27. φ. 148α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς τὸ « σῶσόν με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με καὶ ῥῦσαί με ».
28. φ. 148α Διηγήσεις διάφοροι ψυχωφελεῖς.
29. φ. 149β Κανόνες τῶν συνόδων καὶ τῶν ἁγίων.
30. φ. 151α Ἰωάννου τοῦ Φωκᾶ ἔκφρασις ἐν συνόψει τῶν ἀπ' Ἀντιοχείας μέχρις Ἱεροσολύμων κάστρων καὶ χωρῶν Συρίας Φοινίκης καὶ τῶν κατὰ Παλαιστίνην ἁγίων τόπων.
« Τί δὲ οἱ τῶν ἱερῶν κατατρυφήσαντες θεαμάτων ἡμεῖς καὶ τόπους ἰδόντες ».
31. φ. 160β Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κὺρ Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα περὶ τῶν συνόδων.
« Γίνωσκε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων ».
32. φ. 161β Προθεωρία τῆς ὑποθέσεως τῶν ὅρων ἧς ἐπωνυμία λέγεται Ὁδηγός.
33. φ. 165α Προγυμνασία κατ' ἐπιτομὴν ὀμματίζουσα τὸν φιλόπονον περὶ ὧν δεῖ πρὸ πάντων ἐξασκεῖν καὶ τὴν εἴδησιν ἔχειν.
34. φ. 172α Μιχαὴλ Ψελλοῦ διδασκαλία παντοδαπὴ καὶ πάντη ἀναγκαιοτάτη ἐν ἑκατὸν ἐννενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι κεφαλαίοις θεωρουμένη χωρὶς σχεδιασθέντων ἑτέρων διαφόρων λόγων καὶ στίχων πρὸς διαφόρους ὑποθέσεις ἐκτεθεῖσα πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ φιλόχριστον καὶ ἀοίδιμον βασιλέα κὺρ Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα αὐτοκράτορα γεγονότα.
« Πιστεύω εἰς ἕνα πατέρα τὴν πάντων ἀρχὴν καὶ αἰτίαν ».
35. φ. 199α Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸ « Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς ».
36. φ. 199α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιστολαί · Νικοβούλῳ, μεγάλῳ Βασιλείῳ · αὐτόθι καὶ πᾶσαι αἱ προσηγορίαι καθ' ἃς ὁ ἐπιστολιμαῖος διαιρεῖται χαρακτήρ.
37. φ. 213α Ἐτυμολογία τῶν λέξεων τῶν ἐγκειμένων τῇ ἱερᾷ βίβλῳ τῇ λεγομένῃ « ᾄσματα ᾀσμάτων ».
38. φ. 215α Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ τοῦ καὶ Μανσοὺρ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως · (κεφ. νε΄).
39. φ. 244β Περὶ πίστεως καὶ βαπτίσματος.
40. φ. 245β Περὶ τῶν ὀκτὼ ἤχων.
41. φ. 246α Ἄρθρα ἤγουν κεφάλαια δογματικὰ ιβ΄ (τὰ δύο πρῶτα λείπουν).
42. φ. 246β Γρηγορίου Νύσσης ὅτι ἡ τριὰς ὁμοούσιος καὶ ὅτι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις μία θεότης — Ἐκ τῆς διδασκαλίας Στεφάνου Συγγέλου καὶ μητροπολίτου Νικομηδείας σύντομος ἐξήγησις καὶ διάγνωσις τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς — Σύνοψις σαφὴς καὶ σύντομος διάγνωσις τῆς πίστεως ἡμῶν τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ τριάδι καὶ περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας Τριάδος Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
43. φ. 250β Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Κωνσταντίνου περὶ πίστεως ἄρθρα ιγ΄.
44. φ. 251α Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως ἀπόδειξις ἀκριβὴς συνειλεγμένη ἔκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν συγγραφέων περὶ ἐπισκόπων, μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἑτέρων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.
(Ἐν φ. 252β « Ἐνταῦθα δὲ πάλιν τὰ τέλη παρέλιπον, ἀλλ' ὅμως ἱκανὰ τὰ ὄντα ».

Ἐν ἀρχῇ · « Ἡ παροῦσα ἱερὰ βίβλος προϋπῆρχε μὲν τῷ σοφωτάτῳ ἁγίῳ διδασκάλῳ κυρίῳ Σεραφὶμ Κῴῳ ἥτις τισι τῶν συγγενῶν αὐτοῦ προσεδωρήθη · ἣν δὲ πάντη σεσαθρωμένη ἤτοι πεπαλαιωμένη καὶ τῆς τῶν ἐντυγχανόντων ἕνεκα τυχὸν ἀβελτηρίας τὰ ἐν αὐτῇ τινα, ὧν μὲν αἱ ἀρχαί, ἐνίων δὲ τὰ τέλη ἀπέλιπον · ὅθεν ὁρῶν τὴν αὐτῆς σαθρότητα οὐκ ἐνεγκάμην τὴν ὀλιγωρίαν · καὶ δὴ μετὰ πολλοῦ κόπου ἐξ ὀρθοῦ αὐτὴν ἀνεκαίνισα · οἱ δ' οὖν μετ' ἐμὲ αὐτῆς ἐντυχόντες μνησθήτωσαν ἀμφοτέρων πρὸς Κύριον, καὶ γε τοῦ ἐπισκόπου Θεογνώστου ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἀόκνῳ τῇ προθυμίᾳ · ἔστι δὲ λίαν ἐπωφελὴς καὶ ἱκανὴ πολύπειρον ἀπεργάσαι τὸν πρὸς ταύτην μὴ παρέργως ἐγκύπτοντα · αψπς (1786).
Ἰγνάτιος ἐκκλησιάρχης Λαύρας ταπεινὸς οἰκέτης ὑμῶν Λέσβιος. »

1329. — Κ 42. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ΄ φ. 235.

1. φ. 1α Βησαρίωνος ἱερομονάχου Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τεχνολογίαι διάφοροι εἰς τὴν γραμματικὴν τέχνην κατ' ἀριθμὸν τῶν εἴκοσι τεσσάρων γραμμάτων ἐκδοθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ γλιχομένων ἀλλήλους ἐπερωτᾶν, προτροπῇ Διονυσίου ἱερομονάχου Αἰτωλοῦ τοῦ ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος ἀσκοῦντος Ὄρει καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ἕβδομον ἔτος τὸ κοσμοσωτήριον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἐν πόλει τῶν Ἰωαννίνων.
2. φ. 150α Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἴδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει.
3. φ. 167α Περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων ῥημάτων.
4. φ. 172α Ἀρχὴ τῶν ἐπιμερισμῶν κατὰ στοιχεῖον.
5. φ. 209α Κανόνες ἰαμβικοὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων (μεθ' ἑρμηνείας).
6. φ. 217α Λόγος ἐγκωμιαστικὸς (ἀκέφαλος) εἰς Μανουήλ... « ὄρθιος σήμερον πρόκειταί μοι ὁδός, ὦ λογίων ἀνδρῶν τιμιωτάτη συνέλευσις, ὄρθιος, φημὶ καὶ δυσάντης, ὅθεν μου αἱ βάσεις ἄπειροι τοῦ δρόμου καὶ

πρὸς ἀγῶνος παράταξιν ἀμαθεῖς καὶ κλονεῖσθαι καὶ ὀλισθαίνειν ἐνάρχονται ».

7. φ. 228α Λόγος (ἀκέφ.) εἰς τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστήν.

1330. — Κ 43. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1632) φ. 165.

Ψαλτήριον.

Ἐν ἀρχῇ περὶ κύκλων τῆς σελήνης καὶ θεμελίων αὐτῆς · ἐν τέλει σχεδιάγραμμα τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου.

Ἐν φ. 164 α « Εὗρε τὸ τέρμα τουτονὶ τὸ βιβλίον παρὰ Δανιὴλ ἀζύγου τε καὶ θύτου · ἔτους ζρμ (1632) μηνὶ Ὀκτωβρίῳ.

1331. — *Κ 44. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 156.

Ψαλτήριον.

Ἐν ἀρχῇ σχεδιάγραμμα σταυροῦ ἔντεχνον.

1332. — Κ 45. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 22 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 206.

Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει · « Ἰησοῦ μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου ᾄδοντά σοι δέσποτα τοὺς θείους ὕμνους.

Μαλαχίας μοναχός · ὁ γράψας Ἰγνάτιος ἱερομόναχος. »

1333. — Κ 46. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1654) φ. 191.

1. Ψαλτήριον.

2. φ. 188α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας προοίμιον εἰς τοὺς ψαλμούς · « ὦ φίλε Μαρκελλῖνε ἐγὼ κατὰ πολλὰ θαυμάζω τὴν προαίρεσιν σου τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν διότι καὶ τοῦτον τὸν πειρασμὸν πολλὰ τὸν ὑπομένεις ».

Ἐν φ. 185 β

« Δαυὶδ μελωδὲ μουσικῆς ἀποκρύφου
σὺ μὲν δι' αὐτῶν καὶ θανὼν ζῇς τῶν λόγων
ἡμῖν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δίδως λύραν
ἧς ἔστιν εὑρεῖν ἐμμελῆ τὰ πρακτέα ·
καὶ γὰρ δι' αὐτῆς μυστικῶς κινουμένης
διώκεται μὲν ἐμπαθὴς πᾶσα φθίσις
ἐλαύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος
συστέλλεται δὲ συμφορῶν ἀπληστία
κοιμίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ στερρότης
καὶ τέρπεται μὲν τῆς ψυχῆς ἡ σεμνότης
ἐλέγχεται δὲ τοῦ σατᾶν ἡ φαυλότης
ἐκ τῆς νοητῆς τῶν μελῶν εὐρυθμίας ·
ὢ τίς τοσαύτην εὗρεν ἀνθρώπων χάριν
εἰ μὴ σὺ τὴν πρέπουσαν ἀνθρώποις χάριν.

Τὶς Νικηφόρος ἀρετῆς πάσης ξένος.
ψϟωνϟπϐφλϡλωθϡεψϐωκθωϐωμενλω. »

Ἐν τέλει · « ἐν ἔτει ζρξβ (1654) μηνὶ Φεβρουαρίῳ ιζ' χεὶρ Νικηφόρου ».

1334. — Κ 47. Εὐθυμίου Ζηγαβηνοῦ.

Χαρτ. 22 × 12 αἰῶν. ιε' φ. 488.

Εὐθυμίου Ζηγαβηνοῦ ἐξήγησις τῶν ψαλμῶν.

1335. — Κ 48. Προφητολόγιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ις' φ. 220.

Προφητολόγιον τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

1336. — Κ 49. Ἱστορία.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιδ' (1320) φ. 284.

Ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιόπων χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα (Βίος τῶν ἁγίων Βαρλαὰμ καὶ Ἰωάσαφ).

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ μοναχοῦ Βονιφατίου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε αὐτὸν διὰ τὸν Κύριον · μηνὶ Δεκεμβρίῳ 1320. »

1337. — Κ 50. Νικηφόρου Βλεμμύδου.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 122.

Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμίδους εἰσαγωγῆς ἐπιτομῆς βιβλίον δεύτερον · (φυσική · κεφ. Α' περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ αἰτίων · ἐν ὅλῳ κεφάλαια λ').

1338. — Κ 51. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 235 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἀκέφ. « Θῆκε δὲ μινκρονίδης ὑψίζυγος αἰθεριναίων γαίης δ' ἐν ῥίζησι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω. . . . καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ ».

2. φ. 43α Πινδάρου Ὀλυμπιονίκαι. Ἱέρωνι Συρακουσίῳ.

« Ἄριστον μὲν ὕδωρ ».

3. φ. 132α Ἰλιάδος Α' Ὁμήρου ῥαψωδίας. (Μετὰ σχολίων καὶ ἑρμηνείας).

1339. — Κ 52. Ὁμήρου Ἰλιάς.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις' φ. 179.

1. φ. 1α Ἰλιάδος ἄλφα Ὁμήρου ῥαψωδίας καὶ τῆς βῆτα (κολοβ.).

2. φ. 40α Πίνδαρος σχολιασθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου κὺρ Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου καὶ Μοσχοπούλου κὺρ Μανουήλ. Πινδάρου γένος — Περὶ τῶν κώλων, τῶν τε στροφῶν καὶ ἀντιστρόφων τοῦ α'

εἴδους τῶν Ὀλυμπίων — Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπῳδῶν — Πινδάρου Ὀλύμπια — Ὕμνος Ἱέρωνος Συρακουσίου — Ὕμνος Θήρωνος Ἀκραγαντίνου τῷ αὐτῷ Θήρωνι εἰς Θεοξένια — Ὕμνος Ψάμιδος Καμαριναίου — Ὕμνος Ἀγησίου Συρακουσίου — Ὕμνος Διαγόρου Ῥοδίου — Ὕμνος Ἀλκιμέδοντος — Ὕμνος Ἐφαρμόστου Ὀπουντίου — Ὕμνος Ἀγησιδάμου Λοκροῦ — Ὕμνος Ἐργοτέλους Ἱμεραίου δολιχοδρόμου — Ὕμνος Ξενοφῶντος Κορινθίου σταδιοδρόμου — Ὕμνος Ἀσωπίχου Ὀρχομενίου.

3. φ. 112α Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Μαγίστρου Κυροῦ Θωμᾶ σχόλια εἴς τινα τῶν Πυθίων — Ἱέρωνι Συρακουσίῳ (3). Ἀρκεσιλάῳ Κυρηναίῳ (2) — Ξενοκράτει Ἀκραγαντίνῳ — Μεγακλεῖ Ἀθηναίῳ — Ἀριστομένει Αἰγινήτῃ παλαιστῇ — Τελεσικράτει Κυρηναίῳ ὁπλιτοδρόμῳ — Ἱπποκλεῖ Θεσσαλῷ παιδὶ διαυλοδρόμῳ — Θρασυδαίῳ Θηβαίῳ παιδὶ σταδιεῖ — Μίδα αὐλητῇ Ἀκραγαντίνῳ.

4. φ. 178β Κυροῦ Μανουὴλ ὅτι τοῦ πρώτου εἴδους ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος κώλων δέκα ἑπτά, ἡ δὲ ἐπῳδὸς κώλων δέκα τριῶν.

Ἐν ἀρχῇ (φ. 1-3) περὶ ποιητῶν, περὶ γάμων τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος · βίος Ὁμήρου — Ὑπόθεσις τοῦ πρώτου στοιχείου.

1340. — K 53. Ἀφθονίου Σοφιστοῦ.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 268.

1. φ. 1α Περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου.

2. φ. 2α Περὶ ἡρωϊκοῦ μέτρου.

3. φ. 6α Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα (Γένεσις μύθου — Κατηγορία νόμου τοῦ κελεύοντος τὸν ἐπ' αὐτοφόρῳ μοιχὸν κτείνεσθαι).

4. φ. 33α Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ (περὶ τῶν στάσεων).

5. φ. 65β Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὑρέσεων τόμος πρῶτος, δεύτερος (φ. 74), τρίτος (φ. 84), τόμος τέταρτος (φ. 108).

6 φ. 130α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἰδεῶν τόμος πρῶτος, δεύτερος (φ. 187).

7. φ. 249α Τοῦ αὐτοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος κεφ. λδ'.

Ἐν φ. 5 β « Ἱερεμίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ. »

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν βιβλίον ἀφιέρωται παρ' ἐμοῦ Διονυσίου ἱερομονάχου εἰς τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ ὂν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῆς Θετταλίας ἐν ἔτει ,ζξη' (1560).

Ὥσπερ τὰ εὐώδη τῶν ἀρωμάτων τῇ ἰδίᾳ εὐποιΐᾳ τὸν παρακείμενον ἀέρα πλήρη ποιεῖ, οὕτως ἀνδρῶν ἀγαθῶν συνουσία τοὺς πέλας ὀνήνυσι.

Σὺν ταῖς ἀκάνθαις ἐκφύονται καὶ ῥόδα
ἀλλ' ἡ μέλιττα τοῖς ῥόδοις ἐφιζάνει
φεύγει δὲ τὴν ἄκανθαν ὡς πλῆττον δόρυ ·
οὕτως ἀναγνοὺς καὶ σὺ τοὺς δὲ τοὺς λόγους
τὸ χρήσιμον ζήτησον ὡς εὔχρουν ῥόδον
τὸ δὲ βλαβερὸν ὡς ἀκάνθας ἐκτρέπου ·

Τὴν παροῦσαν βίβλον ἐπριάμην ὁ ἐν ἱερομονάχοις Καλλίνικος ἐν Ἐνετίαις τριῶν μνῶν · νῦν δὲ ταύτην ὁ βουλόμενος ἐξ ἐμοῦ πρίασθαι διδότω μοι πέντε · καὶ γὰρ οἱ μέλλοντες ταύτην ἀναγινώσκειν μεγάλως ὠφεληθήσονται οὖσαν μεστὴν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν γνωμῶν ἁγίων ἀνδρῶν. »

1341. — *K 54. Μανασῆ Χρονικόν.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 116 κολοβ.

Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μανασῆ Χρονικὸν ὡς ἐν συνόψει διὰ στίχων πολιτικῶν ἀρξάμενον ἐξ ἀρχῆς τῆς Κοσμογονίας μέχρι καὶ τοῦ Νικηφόρου τοῦ Βοτανιάτου.

« Ἀρχὴ τοῦ ἱστορικοῦ ἤτοι βίβλος γενέσεως τῆς ἐξηγημένου.
Ὁ τοῦ Θεοῦ παντέλειος καὶ κοσμοκτίστωρ λόγος.
τὸν οὐρανὸν τὸν ἄναστρον παρήγαγεν ἀρχῆθεν ».

1342. — *K 55. Πλούταρχος.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 353.

Πλουτάρχου συμποσιακῶν προβλημάτων βιβλία ἐννέα.

1343. — K 56. Ξενοφῶν.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' (1755) φ. 186.

Ξενοφῶντος Κύρου παιδεία (βιβλία η' μετὰ σχολίων καὶ ἑρμηνείας).

Ἐν φ. 3 α « Ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν. — Τὶ δ' οὔτις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.

Ἰνδῶν οἱ φιλόσοφοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι λέγουσι · σώματα μὲν μετάξεις ἐκ τόπου εἰς τόπον, ψυχὰς δὲ ἡμετέρας οὐκ ἀναγκάσεις ποιεῖν ἃ μὴ βουλόμεθα.

Τί πρεσβύτερον; χρόνος · τί μέγιστον; κόσμος · τί σοφώτερον; ἡ ἀλήθεια · τί κάλλιστον; φῶς · τί κοινότατον; θάνατος · τί ὠφελιμώτατον; Θεός · τί βλαβερώτατον; δαίμων · τί ῥωμαλαιότατον; τύχη · τί ῥᾶστον; ἡδύ.

Ἡ τοῦ κακοῦ στάσις ἀρχὴ τῆς κατ' ἀρετὴν ἐστιν ὁρμῆς. »

Ἐν φ 5 β « Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει ὅταν φίλοισι φίλοι ξυμβάλλουσιν ἔριν.

Κακοῦ γαρ ἀνδρὸς δῶρα ὄνησιν οὐκ ἔχει. »

Ἐν φ 176 α « Εὐχὴ πανχρμόνιος πρὸς παντοκράτορα καὶ Κύριον παντὸς γῆς τε καὶ μετεώρων Θεόν.

« Ὦ δημιουργὲ ἀπόρρητε κυριέ μου καὶ θεέ. »

Ἐν φ. 175 β « Ἐν Πάτμῳ ,αψνε' (1755) Ὀκτωβρίου κδ'. Κύριλλος ἱερομόναχος Πελοποννήσιος ἢ τῆς τύχης. »

1344. — K 57. Ὅμηρος.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 414 ἀκέφ. κολοβ.

Σχόλια μερικὰ ἐκ τῶν τοῦ μακαριωτάτου καὶ φιλοσοφωτάτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Εὐσταθίου ἐξηγημάτων ὁμηρικοῦ βιβλίου Ἰλιάδος.

1345. — Κ 58. Μανασῆ χρονικόν.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 188.

Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μανασσῆ χρονικὸν ὡς ἐν συνόψει διὰ στίχων πολιτικῶν ἀρξάμενον ἐξ ἀρχῆς τῆς κοσμογονείας μέχρι καὶ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βοτανιάτου. Προθεωρία τῆς παρούσης βίβλου.

« Ἡ μὲν φιλόϋλος ψυχὴ ταῖς ὕλαις ἐπιχάσκει καὶ πάντα πραγματεύεται πρὸς τὸ τυχεῖν τοῦ πόθου ».

1346. — Κ 59. Περὶ ψυχῆς.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 446.

1. Πραγματεία περὶ ψυχῆς.

« Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ Α'. Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος μάλιστα συντείνει εἰς γνῶσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τέλος παρέχεται τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς τοῦ γνῶναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ ἐγκρατεῖς γενέσθαι τῆς σοφῆς παραινέσεως ».

2. φ. 302α Εἰς τὸν λογιώτατον Κύριον Ἰωάννην Καρυόφυλλον τὸν Βυζάντιον ἐπίγραμμα ἡρωελεγεῖον.

« Οὐχ οὕτω κρυερὸς μάρπτει πυρετός ποτε σῶμα ». (Ἐδημοσιεύθη ἐν « Γρηγορίῳ Παλαμᾷ » ἔτος Εον σ. 177 ὑπὸ Γέροντος Κορνηλίου Λαυριώτου).

3. φ. 305α Ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν.

« Προοίμιον. Οἷόν τις νέηλυς εἰς πόλιν μεγίστων τε καὶ μεγαλοπρεπεστάτην εἰς τὸ τοῦ παντὸς τοῦτο θέατρον γεννηθεὶς εἰσάγεται ἄνθρωπος ».

1347. — Κ 60. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 20 × 12 αἰῶν. ιζ' (1548) φ. 205.

Εὐχολόγιον.

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη ἡ πάρουσα βίβλος διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Κυριαζοίου υἱὸς τοὔνομα Νικολοῦ ἐκ τοῦ μεγάλου δεσποτάτου · εὔχεσθαι καὶ μὴ καταράσθαι διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων ὅτι χωρικός εἰμι καὶ ἀμαθὴς τὰ τῆς γραφῆς ταύτης καὶ ὁ γράφων παραγράφει · ἐτελειώθη δὲ ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ ια' ἔτους ζνς' (1548) ἰνδ. ς'. »

1348. — Κ 61. Πορφυρίου Λογική.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 343.

Πορφυρίου εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν — Ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας (φ. 137) — Εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπομνήματα (φ. 229) — Ἀναλυτικῶν προτέρων τὸ πρῶτον (φ. 262) — ἔκθεσις σύντομος περὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων (φ. 337).

Ἐν τέλει · « Ἔρρωσθε τοιγαροῦν συνεχῶς τοῖς λεχθεῖσιν ἐνδιατρίβοντες, τῷ συντελεστικῷ φωτὶ ὁδηγούμενοι τῆς ἐνυποστάτου καὶ πηγαίας σοφίας ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσα εἰς ἀνθρώπους τελειότης τε καὶ εὐζωΐα · ἡ δόξα πρέπει εἰς ἀπεράντους αἰῶνας ἀμήν.

Πόνημα καὶ κτῆμα Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ τῆς χώρας Σαΐδας.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ γράψαντος Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Σαΐδας. »

1349. — Κ 62. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1731) φ. 364.

1. φ. 1α Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως ὑπομνήματα συνοπτικὰ καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν.

2. φ. 233α Τοῦ αὐτοῦ Ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τῆς λογικῆς πραγματείας.

3. 329α Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίησις ἤτοι εἰσαγωγὴ συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως Σγουρδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ἐν τέλει · « Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει αψλα' » (1731).

1350. — Κ 63. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' (1744) φ. 218

Τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου Κορυδαλέως προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ.

Ἐν τέλει · « Γέγραπται παρ' ἐμοῦ Μιχαὴλ ἱερέως ἐν Σιατίστῃ κατὰ τὸ αψμδ (1744) σωτήριον ἔτος. »

Ἐν ἀρχῇ : « Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Μιχαὴλ ἱερέως καὶ τῶν φίλων.

Ἠρξάμην σὺν Θεῷ τῆς παρούσης πραγματείας ἐν ἔτει αψμδ' (1744) Ἀπριλίου β' ἀρχομένου ἡμέρα Δευτέρα. »

1351. — Κ 64. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1634) φ. 150.

1. φ. 1α Διάλογος ὠνομασμένος Χριστιανός, ἐπειδὴ φανερώνεται ἐν αὐτῷ τίς εἶναι χριστιανὸς ὁ ἀληθινὸς καὶ διαλέγονται εἰς τοῦτο δύο πρόσωπα, ἕνας ξένος λεγόμενος καὶ ἕνα παιδὶ λεγόμενον, ὁ τόπος δὲ εἰς τὸν ὁποῖον εὑρέθησαν εἶναι ὁ Γαλατᾶς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Λέγει λοιπὸν ὁ ξένος · Καλῶς τὰ κάμνεις παιδί μου. — Καλῶς ἦλθεν ἡ ἀντίληψίς σου.

2. φ. 30α Κεφάλαια διάφορα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ ἐκλεχθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου πάνυ ὠφέλιμα.

3. φ. 46α Μιχαὴλ Συγγέλου Ἱεροσολύμων σύμβολον καὶ ὁμολογία τῆς ἁγίας καὶ ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως.

4. φ. 47α Διατύπωσις τοῦ ὁσίου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.

« Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι καὶ τίμιοι καὶ τέκνα πνευματικὰ καὶ ἐπιπόθητα ἐπειδὴ ἐγὼ ὁ ταπεινὸς μοναχὸς Ἀθανάσιος ὁ πάσης ἁμαρτίας ἀνάπλεως, ὁ παραχωρήσει Θεοῦ καθηγητὴς τῆς καθ' ἡμᾶς Λαύρας τῆς ἐν τῷ ὄρει καθιδρυμένης ἥτις τὰ Μελανὰ προσαγορεύεται ».

5. φ. 56α Τυπικὸν ἤτοι κανονικὸν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω.

« Οἱ τὸν μονότροπον τοῦ μονήρους βίου δρόμον εὐστόχως καὶ κατὰ θεῖον σκοπὸν ἐξασκούμενοί τε καὶ ἐξανύοντες καθαρότητι νοὸς καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἐπιτηδείους ἑαυτοὺς πρὸς ἔλλαμψιν τε καὶ φωτισμὸν τὸν παρὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος εὐτρεπίσαντες. οὐ μόνον αὐτοὶ φωτοειδεῖς ἢ θεοειδεῖς εἰπεῖν μᾶλλον ἀποτελοῦνται ».

6. φ. 85α Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πάπα Ρώμης πρὸς τὸν αὐτὸν Λέοντα τὸν Ἀρμένιον καὶ εἰκονομάχον ἐπιστολὴ δευτέρα.

« Τὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου βασιλείας καὶ ἐν χριστῷ ἀδελφότητος ».

7. φ. 91α Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πρὸς βασιλέα Τιβέριον περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως · « Ἀναφορὰ Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας πεμφθεῖσα Τιβερίῳ Καίσαρι εἰς Ρώμην κρατίστῳ σεβαστῷ φοβερῷ θειοτάτῳ Αὐγούστῳ.

8. φ. 96α Ἀντίγραμμα Καίσαρος πρὸς Πιλάτον Πόντιον κατηγορικὸν δοὺς τὴν ἀπόφασιν Καρζοραχαὰβ καὶ στρατιώτας σὺν αὐτῷ δισχιλίους τὸν ἀριθμόν.

« Ἐπειδήπερ βίαιον καὶ ἀδικίας μεστὸν κατεψηφίσω θάνατον Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου ».

9. φ. 99α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον ἐπιστολῆς Πατρικίου.

« Τὸ δὲ ἀναγκάζεσθαι τινὰ μὴ παρόντος ἱερέως τὴν κοινωνίαν τῇ ἰδίᾳ χειρὶ λαμβάνειν μηδαμῶς εἶναι βαρύ ».

10. φ. 100α Διήγησις Ἰουδαίου τινος σοφοῦ ὁμολογήσαντος τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἶναι καὶ τῆς ἀχράντου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὴν πάλιν παρθένον μεῖναι.

« Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ γέγονεν ἄνθρωπός τις ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων Θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ ».

11. φ. 109α Ἐξήγησις περὶ τινος οἰκονόμου ἀνδρὸς εὐλαβοῦς ὀνόματι Θεοφίλου ὑπὸ ἐνεργείας δὲ τοῦ διαβόλου ἀρνησαμένου ἐγγράφως τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, διὰ δὲ τῆς μεσιτείας τῆς τῶν χριστιανῶν ἡμῶν μεσίτιδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου συμπαθηθέντος ὑπὸ τοῦ φιλευσπλάγχνου υἱοῦ αὐτῆς καὶ Θεοῦ.

« Ἐγένετο ἐν τῇ τῶν Ρωμαίων φιλοχρίστῳ πολιτείᾳ ».

12. φ. 100α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ εὑρεθέντος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τοῦ παραδείσου.

« Παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ μοναχοὶ Θεόφιλος καὶ Σέργιος καὶ Εὐγένιος πάντας τοὺς ὁσίους πατέρας ».

13. φ. 142β Ἑρμηνεία ἀναγωγικὴ εἰς τὸ ρητὸν τοῦ εὐαγγελίου « κριτής τις ἦν ἐν πόλει τινὶ τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος ».

14. φ. 143α Ἐρώτησις διατὶ ἐπιστρέφοντας τοὺς αἱρετικοὺς ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ οὐκ ἀναβαπτίζομεν αὐτούς.

15. φ. 143β Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Λόγος εἰς τὸν τῆς βλασφημίας δαίμονα.

« Πόθεν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου λαλεῖ τινας ἔνδοθεν λογισμοὺς καὶ λόγους αἰσχροὺς καὶ ἀκαθάρτους καὶ ρυπαροὺς καὶ ἀπροαιρέτως. »

Ἐν τέλει · « Κτῆμα Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Κυπρίου.
1719 ἐπῆρα τὸ παρὸν βιβλίον ἀπὸ τὸν Σταμούλην τὸν Τηνιακὸν καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει ἄνευ ἐμοῦ θελήματος νὰ ἔχῃ τὰς ἀρὰς τῶν 318 θεοφόρων πατέρων καὶ τοῦ μακαριωτάτου κὺρ Σαμουὴλ καὶ τῶν πατριαρχευσάντων εἰς αὐτὸν τὸν ἁγιώτατον θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπιτρόπου κὺρ Ἀνθίμου. »

1352. — Κ 65. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1730) φ. 293.

Θεοφίλου Κορυδαλεως Προλεγόμενα εἰς τὰ περὶ ψυχῆς βιβλία (3) τοῦ Ἀριστοτέλους.

Τελευτᾷ δὲ οὕτως : Κἀν τούτοις ὁ φιλόσοφος ἀποπερατοῖ τὸν περὶ κινητικῶν αἰτίου λόγον καὶ ἁπλῶς πᾶσαν τὴν περὶ ψυχῆς ἱστορίαν · καὶ ἡμῖν πέρας ἐχέτω ἐνταῦθα τὰ εἰς αὐτὴν ὑπομνήματα · ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ὅτι οὐχ οἷον θ' ἁπλοῦν εἶναι τὸ ἔμψυχον σῶμα διδάσκει · ὁ δὲ λέγω περὶ τῶν γεννητῶν καὶ ὅτι ἀναγκαίως τοῖς ζώοις αἴσθησις ὑπάρχει καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀφὴ ἃ καὶ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναθεωρήσετε ».

Ἐν τέλει · « Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψλ » (1730).
Μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ.

1353. — Κ 66. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιζ' (1697) σ. 698.

Εἰς Φιλοσοφίαν προδιοίκησις, προοίμιον ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως. Περὶ τῶν ὀκτὼ βιβλίων τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως (σ. 60).

Ἐν τέλει · « αχϞζ (1697. Ὀκτωβρίου ! εἰς Ἰωάννινα. »
Μετὰ πολλῶν σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ.

1354. — Κ 67. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιε' φ. 315 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Θηκαρᾶ ὕμνοι καὶ εὐχαί.

2. φ. 276 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος οὗ ἡ ἀρχὴ « Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου οἷόν τι πρῶτον σπάργανον καὶ σοφίας τὸν λογον ὑπερβᾶσα. »

3. φ. 283α Λόγοι πατέρων περὶ εὐχαριστίας

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰωάννου Χρυσοστόμου (2) (φ. 284), ἁγίου Ἰσαὰκ (2) (φ. 299), Μαξίμου (306), Παραίνεσις τῶν ἁγίων ἀποστόλων (φ. 306β), Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου (3) (φ. 307α), τοῦ ἁγίου Μακαρίου (φ. 310), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (2) (φ. 311), τοῦ ἁγίου Θαλασσίου (φ. 312), τοῦ ἁγίου Μαξίμου (φ. 312), τοῦ ἁγίου Νείλου (φ. 313).

4. φ. 313α Ὕμνος τοῦ μεγάλου Ἰσαποστόλου καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν ἁγίοις Βασιλείου.

« Πάλιν ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῆς κτίσεως ἐπανίωμεν κατανοήσωμεν τὸ μέγα θαῦμα τῆς σοφίας τοῦ κτίσαντος ».

1355. — K 68. Λόγοι πανηγυρικοί.

Χαρτ. 26 × 18 αἰῶν. ιϛ′ (1587) φ. 275.

1. φ. 3α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαξίμου.

« Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ».

2. φ. 47β Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὴν ταφὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

« Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμὼν ὁ λόγος ».

3. φ. 67α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

4. φ. 72α Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

« Ἰδοὺ ἡμῖν, ὢ φωνὴ τοῦ λόγου, φωνὴν δίδου ».

5. φ. 87α Νικήτα ῥήτορος ἁγίου ἀνδρὸς ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον (ἄνευ ἀρχῆς).

6. φ. 93α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους τοὺς ιβ′.

7. φ. 96α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ.

« Οὐδὲ τῆς τῶν ὁσίων μνήμης οἱ φιλόθεοι προσκορεῖς ».

8. φ. 108α Νικήτα φιλοσόφου δούλου Χριστοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Κήρυκον καὶ Ἰουλίτταν.

« Ὥσπερ οὐκ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰουδαῖον ἢ ἕλληνα ».

9. φ. 116α Ὑπόμνημα εἰς τοὺς ἁγίους προφήτας Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον.

« Τὸ μὲν λόγοις ἐγκωμίων καὶ συγγραφαῖς ».

10. φ. 128α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

« Τῆς εἰδωλικῆς ἀχλύος κατὰ πάσης ».

11. φ. 146α Νικήτα ἁγίου ἀνδρὸς καὶ ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Παντελεήμονα.

« Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ».

12. φ. 159α Βίος τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου (Ἰουλίου λα).

« Εὐδοκίμου τοῦ κατὰ Χριστὸν φερωνύμως ».

13. φ. 169α Τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος (ἄνευ ἀρχῆς).

14. φ. 175β Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

15. φ. 186α Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν (ἄνευ ἀρχῆς).

16. φ. 201α Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

« Πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις ὁ γεγυμνασμένος ».

17. φ. 216α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

« Ὅσοι τῇ κενώσει τοῦ Λόγου τῆς ἀλογίας περιαιρεθέντες ».

18. φ. 220α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν · (Λόγοι δύο).

19. φ. 232α Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

« Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος ».

20. φ. 244α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

« Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχὲς τοῦ λόγου ».

21. φ. 255α Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν τῆς πρὸς Αὔγαρον ἀποσταλείσης.

« Οὐκ ἄρα μόνον αὐτὸς ἀκατάληπτος ἦν ὁ συναΐδιος τῷ πατρὶ Θεὸς λόγος ».

22. φ. 271α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τέλει · « Ἔτους ζϟε (1587) ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ εἰς τὰς ι′ εἰς τὴν Σκήτην τὴν Ξηροποταμινὴν ἐτελείωσα αὐτὸ διὰ μνημόσυνον Παρθένιος Χουλιαρᾶς. »

1356. — K 69. Εὐεργετινός.

Χαρτ. 25 × 15 αἰῶν. ιδ′ φ. 304 κολοβ.

1. φ. 1α Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων παρὰ Παύλου τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ καὶ κτήτορος μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εὐεργέτιδος (ἐν Βιβλίοις δυσί).

2. φ. 302α Τοῦ ἁγίου Δωροθέου πρὸς τοὺς ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἀδελφοὺς καὶ μαθητὰς πῶς τῆς ἐπιστασίας διατάσσεσθαι.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν πατερικὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Γαλακτίωνος μοναχοῦ. »

1357. — K 70. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 25 × 19 αἰῶν. ιζ′ (1684) φ. 208.

Οἱ Ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς ἱερομονάχου πόνος · οἱ δὲ μέλλοντες ἀναγινώσκειν εὔχεσθε δέομαι ἕνεκεν τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης · ἔτος σωτήριον αχπδ′ » (1684).

1358. — Κ 71. Λεξικόν.

Χαρτ. 26 × 18 αἰῶν. ιὁ' φ. 249.

Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων τῆς παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δήπου τῆς θύραθεν.
« Τὸ Α — Ἄαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος παρὰ τὸ ἅπτω ἀπτός ».

Ὁ Ἀλέξανδρος Λαυριώτης περὶ τούτου σημειοῖ · « Λεξικὸν Ἰωάννου Ζωναρᾶ. Κ. Κρουμβάχερ Ἱστορία Βυζαντινῆς Λογοτεχνίας τομ. Α' τεῦχος ε' σ. 759 · τὸ Λεξικὸν ὅπερ παρεδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ζωναρᾶ καὶ εἶναι ἐκδεδομένον ἀνήκει πιθανῶς εἴς τινα Ἀντώνιον μοναχόν · εἶναι βραχὺ συνεράνισμα τοῦ ὁποίου πυρὴν εἶναι ὁ Κύριλλος πιθανῶς πλουτισμένος δι' ἐτυμολογικῶν γλωσσῶν ».

Ἐν ἀρχῇ (φ. α' — α^β) « τοῦ φιλοσοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. . . . . καὶ παρ' αὐτοῦ γεγονὼς διάγραμμα ἐκ τῆς βίβλου τοῦ Πτολεμαίου ».
« Θαῦμα μέγα χθονίοιο περίτροχον ».
Τοῦ αὐτοῦ φιλοσοφωτάτου στίχοι ἕτεροι ἐκ προσώπου τῆς Γεωγραφίας (φ. β).
« Ἣν ἐθέλῃς ὁράων με πεπηγόσιν ὄμμασιν ».
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ προσώπου τῆς αὐτῆς Γεωγραφίας
« Οὐκοῦν σφενδόνη εἰ μίγλα μῦθος ὁρᾷς ».
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν Γεωγραφίαν
« Ἡ λίσιο φανέντος ἀπεκρύφθη σέλας ἄστρων ».
Τοῦ αὐτοῦ λογιωτάτου ἕτεροι εἰς τὴν αὐτὴν Γεωγραφίαν.
« Εἰς πόλον εἰ γέηθεν ἴδῃς ἅμα πάντα δοκεύεις ».

Ἐν τέλει · « Ἡ παροῦσα θεία βίβλος τῶν λέξεων προσετέθη ἐν τοῖς τῶν κατηχουμένων βιβλίοις παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἀντωνίου μοναχοῦ τοὐπίκλην φιλοσόφου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ταύτην μακαρίσατε τοῦτον. »

1359. — *Κ 72. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 26 × 17 αἰῶν. ιϛ' (1562) φ. 219.

1. φ. 1^α Ψαλτήριον (μεθ' ἕκαστον Κάθισμα εὐχὴ καὶ τρία τροπάρια).
2. φ. 119^α Περὶ τοῦ τί χρὴ τὸν ἀληθῶς χριστιανὸν ἐπίστασθαι, διατί Θεὸς καὶ ὡς ἀληθῶς Θεὸς καὶ πῶς Θεὸς εἴρηται, περὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, περὶ τοῦ Κάϊν καὶ ἄλλων θεμάτων τῆς παλαιᾶς διαθήκης.
3. φ. 200^β Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ βιβλίου.
4. φ. 205^β Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἐν τέλει · « Κύριέ μου Ἰησοῦ Χριστὲ δὸς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τῷ σῷ δούλῳ Δανιὴλ μοναχῷ καὶ οἰκτρῷ · ἐν ἔτει ζο (1562) ἐν μηνὶ Μαΐῳ κ' ἰνδ. ε' ».

1360. — Κ 73. Ἑρμηνεία Κανόνων.

Χαρτ. 26 × 17 αἰῶν. ιζ' σελ. 319 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1^α Ἑρμηνεία τῶν Κανόνων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν (τοῦ Σταυροῦ, τῶν Χριστουγέννων (φ. 27), τῶν Φώτων (φ. 62), τῆς Ὑπαπαντῆς (φ. 94), τῶν Βαΐων (φ. 107), τῆς μεγάλης ἑβδομάδος (φ. 125), τοῦ πάσχα (φ. 211), τοῦ ἀντίπασχα (φ. 230), τῆς Ἀναλήψεως (φ. 239), τῆς Πεντηκοστῆς (φ. 246), τῆς Μεταμορφώσεως (φ. 266), καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (φ. 302).
2. φ. 320 Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ πρόλογος τῶν Κεφαλαίων αὐτοῦ περὶ ἀγάπης.

Ἐν τέλει · « Ἐσταχώθη τὸ παρὸν διὰ συνδρομῆς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Κυρίλλου ἐν ἔτει αψϟγ (1793) ἐν Ὀκτωβρίῳ. »

1361. — Κ 74. Λεξικόν.

Χαρτ. 26 × 17 αἰῶν. ιζ' φ. 238.

1. φ. 1^α Λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας κατὰ στοιχεῖον.
2. φ. 128^α Ἡ βίβλος αὕτη ὀνομάζεται πηγὴ γνώσεως, σύνταγμα λίαν εὐσύνοπτον καὶ σαφές, τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου τῆς Γραμματικῆς περιέχον καὶ τὰς σημειώσεις ἑκάστου.
3. φ. 168^α Αἱ σημειώσεις πᾶσαι τῶν Ἀττικῶν αἱ καινοπρεπεῖς συντάξεις αὐτῶν.
4. φ. 173^β Συντάξεις τοῦ μεταφραστοῦ.
5. φ. 174^β Σύνταγμα περιέχον ἐν ἐπιτομῇ τὸ μάθημα τῶν πέντε φωνῶν ἤτοι γένος, εἶδος, ἴδιον, διαφορὰ καὶ συμβεβηκός.
6. φ. 181^α Σύντομον Λεξικὸν ἠκριβωμένον · καὶ ἕτερον (φ. 187^β).
7. φ. 223^α Λέξεις ἀποστόλου Παύλου τοῦ ἁγίου.
8. φ. 227^β Λέξεις τῶν ρν' Ψαλμῶν.
9. φ. 231^β Λέξεις ἐκ τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων.
10. φ. 233^β Λέξεις ἐκ τῶν ᾠδῶν.
11. φ. 235^α Λέξεις ἐκ τῶν ιϛ' προφητῶν κατὰ στοιχεῖον.
12. φ. 235^β Λέξεις ἐκ τοῦ Ζαχαρίου.
13. φ. 237^β Εἰς πόσας λέξεις τὸ α δασύνεται καὶ εἰς πόσας ψιλοῦται.

1362. — Κ 75. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 215.

1. φ. 1^α Βιβλία τινὰ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, Παροιμίαι Σολομῶντος, Σοφία Σολομῶντος (φ. 40), Σοφία Σειράχ (φ. 64^β), ἱστορία Σωσάνης (φ. 132), περὶ τοῦ δράκοντος τοῦ Βὴλ (φ. 135^β), Βίος τῆς Ἰουδὴθ (φ. 138^β).
2. φ. 162^α Ἰωσίπου εἰς τοὺς Μακκαβαίους βιβλίον ἢ περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ.
3. φ. 183^β Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ κατὰ Ἰουδαίων περὶ τοῦ Σαββάτου.
4. φ. 186^β Περὶ παρθενίας.
5. φ. 186^β Περὶ τοῦ ἀντιχρίστου.
6. φ. 191^α Περὶ ἀναστάσεως.
7. φ. 195^α Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων

ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιΐαι τούτους ὀνίνησιν.

8. φ. 212^α Τίνος ἕνεκεν προγινώσκων ὁ Θεὸς τοὺς ἁμαρτάνειν καὶ μὴ μετανοεῖν μέλλοντας ἔκτισεν.

9. φ. 212 Περὶ νόμου Θεοῦ καὶ νόμου ἁμαρτίας.

10. φ. 213^β Ἐγκώμιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. « Ἣν πάλαι προεκήρυξαν τῶν προφητῶν χορεῖαι ».

1363. — Κ 76. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 237.

Ἀκολουθία εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ, τοῦ ἁγίου Δημητρίου (φ. 17), εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἀσωμάτων (φ. 35^α), τῶν Εἰσοδίων (φ. 48^β), τῶν Χριστουγέννων (φ. 64^β), τῶν Θεοφανείων (φ. 77^β), τῆς Ὑπαπαντῆς (φ. 90^β), τῆς Μεταμορφώσεως (φ. 99^β), τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (φ. 111), τοῦ ἁγίου Νικολάου (φ. 123^β), τοῦ ἁγίου Γεωργίου (φ. 139^β). τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου (φ. 149^β), τῶν Βαΐων (φ. 163^β), Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (φ. 178), Ἀκολουθ αι ἀνώνυμοι εἰς ἕνα καὶ εἰς πολλοὺς κατὰ τάξιν ἁγίους (φ. 183-237).

1364. — Κ 77. Χρονογραφία.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιζ' 171 κολοβ.

Χρονογραφία ἀρχομένη ἀπὸ τὸν αἰχμαλωτισμὸν τῆς Τρωάδος.

« Ἀφοῦ ἐπολιορκήθη ἡ Τρωάδα ἕνας στρατηγὸς ὀνόματι Αἰνείας υἱὸς Ἀχίστου ἐλυτρώθη ἀπὸ τοὺς ἕλληνας ».

(Καὶ τελευτᾷ εἰς τοὺς πατριάρχας Μάρκον τὸν Ξυλοκαράβη τὸν ἐκ Κ/πόλεως καὶ Συμεὼν τὸν Τραπεζούντιον καὶ Διονύσιον τὸν Πελοποννήσιον).

Ἐν φ. 1 Εὑρηται περιγραφὴ τῶν τιμίων λίθων. « Οἱ λίθοι οἱ τίμιοι ὅπου ἦσαν καρφωμένοι εἰς το Ἐφοὺδ καὶ αἱ εὐεργεσίαι αὐτῶν. »

1365. — Κ 78. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 26 × 17 αἰῶν. ιζ' (1652) φ. 145.

Οἱ Ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν Ψαλτήριον ἀφιέρωται παρὰ τοῦ ἐν πνευματικοῖς Ματθαίου Λαυριώτου · ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱεροδιακόνου τοῦ καλογήρου αὐτοῦ ἐν ἔτει ͵αχνβ (1652) ἀπὸ Χριστοῦ. »

1366. — *Κ 79. Θεοδωρήτου Κύρου.

Χαρτ. 26 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 192.

Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου θεραπευτικὴ ἑλληνικῶν παθημάτων ὑπόθεσις.

1367. — Κ 80. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.

Χαρτ. 26 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 323 δίστηλ.

1. φ. 1^α Ἀπόστολος.

2. φ. 94^α Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευῒ λόγοι ἀσκητικοὶ καὶ οἱ τούτων πλείονες πρὸς ἡσυχίαν προτρέποντες, ἑρμηνευθέντες, ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα (κεφ. λγ').

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωακεὶμ πόνος. Χριστὲ δίδου μογήσαντι τεὴν πολύολβον ἀρωγήν. »

1368. — Κ 81. Λόγοι.

Χαρτ. 26 × 17 αἰῶν. ιδ φ. 363 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1^α Ἀδήλου λόγος ἀκέφαλος.

2. φ. 4^β Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

« Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκρότηκεν σύλλογον ».

3. φ. 12^β Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.

4. φ. 16^α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

5. φ. 18^α Παντολέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντίων Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

« Πάλιν ὑψοῦται σταυρός ».

6. φ. 19^β Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας εἰς τὰ Εἰσόδια.

« Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχὰς ἡ παροῦσα πανήγυρις δείκνυσιν ».

7. φ. 24^α Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

« Ἀγαλλιάσεως καὶ χαρμονῆς ἡμέρα ὅτι τὸ σημεῖον τῆς χαρᾶς πάρεστιν ».

8. φ. 28^α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.

9. φ. 34^α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

10. φ. 37^α Παντολέοντος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος εἰς τὸν ταξιάρχην καὶ μέγαν ἀρχιστράτηγον.

« Ὁ τῶν ἀΰλων πνευμάτων Κύριος καὶ πάσης σαρκός ».

11. φ. 40^α Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

« Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον εὐεργέτην ».

12. φ. 45^α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ σεραφὶμ καὶ εἰς τὴν σύναξιν εἰς ἔπαινον τῶν ἀπαντησάντων.

13. φ. 47^β Ὑπομνήματα τῶν πραχθέντων περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ Ποντίου Πιλά-

του ἡγεμόνος συγγραφέντα ὑπὸ Νικοδήμου ἄρχοντος συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων γράμμασιν ἑβραϊκοῖς.

« Ἐν ἔτει δεκάτῳ τῆς βασιλείας Τιβερίου Καίσαρος ».

14. φ. 59α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸ « ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας ».

15. φ. 65α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν « ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας «.

16. φ. 70α Λόγοι εἰς διάφορα ἀποστολικὰ ῥητά.

17. φ. 89α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τῆς ἀοιδίμου καὶ μακαρίας Μαρίας τῆς νέας.

« Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν ἀγώνων ἄνδρες μόνοι ».

18. φ. 105α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸ « ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον ».

19. φ. 108α Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου Λογοθέτου κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀκροπολίτου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ὁσιομάρτυρα Θεοδοσίαν.

« Γυναῖκα μὲν ἀνδρεῖαν ».

20. φ. 119α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας συγγραφεῖσα παρὰ Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

21. φ. 131α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀρχιεπισκόπου [Μύρων].

« Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χείρ ».

22. φ. 143α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας.

23. φ. 147α Διήγησις τοῦ ἀββᾶ Σεραπίωνος περὶ τοῦ ἀββᾶ Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

24. φ. 152α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ — τῇ μεγάλῃ Τετράδι (φ. 154), εἰς τὰς δέκα παρθένους (φ. 156), εἰς τὴν προδοσίαν τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ (φ. 159).

25. φ. 161α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

« Ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὁρῶσιν ».

26. φ. 165α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μ΄ μάρτυρας.

27. φ. 171α Πρόκλου Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον.

« Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος ».

28. φ. 174α Βασιλείου ἐπισκόπου Ἰσαυρίας πόλεως Σελευκίας Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.

« Πυκνὰ μὲν ἡμῖν ἀλλ' ἐπωφελῆ τῆς ἐκκλησίας τὰ πνευματικὰ θέατρα ».

29. φ. 175α Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὴν Ἄνναν καὶ εἰς τὸν Συμεὼν καὶ εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.

« Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν ».

30. φ. 179α Κυροῦ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ὁσιομάρτυρα Ἀναστασίαν τὴν Ῥωμαίαν.

« Διττὰς ἡμῖν ὁ λόγος Ἀναστασίας οἶδεν ».

31. φ. 184α Ἱππολύτου ἐπισκόπου πάπα Ῥώμης περὶ τῆς συντελείας καὶ περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

« ... μακάριοι προφῆται ὀφθαλμοὶ ἡμῶν γεγόνασιν τῶν ἀποκρύφων ».

32. φ. 195α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τῆς ἀτελευτήτου κολάσεως (φ. 198), εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον (φ. 201).

33. φ. 204α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

34. φ. 209α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν βασιλέα Δαυὶδ περὶ τῆς τοῦ Οὐρίου γυναικός.

35. φ. 217α Λόγος κατανυκτικὸς εἰς τὸν μάταιον βίον.

36. φ. 219α Διήγησις τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ διατὶ παρέλαβεν ἐτησίως ποιεῖν τὴν ὀρθοδοξίαν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ μεγάλη ἐκκλησία.

37. φ. 224α Λόγοι ἠθικοί (ὁ α΄ ἀκέφ.), περὶ προσευχῆς (φ. 231), περὶ ἀγάπης καὶ σωφροσύνης (φ. 234), περὶ ἐξομολογήσεως καὶ καταγνώσεως τῶν οἰκείων ἁμαρτιῶν (φ. 244-263).

1369. — Κ 82. Διάφορα.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιϛ΄ φ. 274 ἀκέφ.

1. φ. 1 Μάρκου ἀσκητοῦ Κεφάλαια ἠθικά.

2. φ. 72α Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου λόγοι ἀσκητικοὶ δέκα.

3. φ. 110α Τοῦ ἁγίου Νείλου περὶ προσευχῆς (κεφ. ρνγ΄).

4. φ. 120α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἔχουσα κεφ. νγ΄.

5. φ. 127β Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἀναστάσιον ἐπίσκοπον, πρὸς Ἀφθόνιον καθηγούμενον (φ. 128).

6. φ. 129α Τοῦ αὐτοῦ Νείλου ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ φιλοσόφου Λόγοι ἠθικοί (7).

7. φ. 155α Πρόλογος τῆς Φιλοθέου ἱστορίας ἤτοι ἀσκητικῆς πολιτείας Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου.

8. φ. 263α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ τῆς θείας ἀγάπης.

« Ἡλίκοι μὲν οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθληταὶ καὶ ὅσους καὶ οἵους ».

9. φ. 274β Ἔκδοσις πατριάρχου Κ/πόλεως..... περὶ τῆς διὰ σανίδος ἢ πανίου γινομένης ἐκκλησίας.

« Πολλὰς ἡμῖν ἔδωκεν ὁδοὺς πρὸς σωτηρίαν ὁ φιλάνθρωπος ἡμῶν δεσπότης ».

Εἰς τὸ περιθώριον τῶν φύλλων 1-69 εὕρηνται τὰ ἑξῆς :

10. φ. 1α Ἐκ τοῦ ἰατροσοφίου περὶ πηγάνου.

11. φ. 3β Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου περὶ Μελχισεδέκ.

12. φ. 13α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀμμοῦν μονάζοντα περὶ γονορροίας τῆς ἐν τῷ ὕπνῳ γινομένης ἤγουν τῆς φυσικῆς ἐκκρίσεως.

13. φ. 15α Διονυσίου Ἀλεξανδρείας περὶ τοῦ πότε κοινωνεῖ ὁ ὀνειρευθείς.

14. φ. 17α Τοῦ Ψελλοῦ « Τὰ παρ' Ἑβραίοις

ὀνόματα εἰς τὴν ἑλλάδα μεθερμηνευόμενα ἄφατον παρέχεται τοῖς ἀλληγορεῖν βουλομένοις ».

15. φ. 20β Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία· « Μὴ θαυμάσῃς ἀκούων· οὐ δύναται ὁ κόσμος χωρῆσαι τὰ γραφόμενα τοῦ λόγου βιβλία ἐὰν καθ' ἓν γράφηται ».

16. φ. 17β Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸ « πόλις ἐστιν ὀχυρὰ εἰς ἣν οὐ δεδύνηται εἰσιέναι ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς οὐδὲ βαλεῖν ἐπ' αὐτὴν βέλος ».

17. φ. 18β Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με » εἰρημένον.

18. φ. 20α Περὶ Κολοφωνίων, καὶ τοῦ Κολοφωνείου ἀκρωτηρίου.

19. φ. 20β Τί ἐστι τὸ ἐστρωμένον ἀνώγεων ἐφ' ᾧ τελεῖ τὸ ἱερὸν πάσχα ὁ Κύριος.

20. φ. 22α Βασιλείου τοῦ μεγάλου περὶ ὀνειρώξεως.

21. φ. 26α Περὶ τῶν μὴ κοινωνούντων τῆς ἱερᾶς τελουμένης λειτουργίας ἢ τὴν κοινωνίαν ἐπὶ τρεῖς Κυριακὰς ἀναβαλλομένων.

22. φ. 29α Ὅτι ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ἐν σώματι ἀνθρώπου εἶδε τὸν Γαβριὴλ καὶ διὰ τοῦτο ἀμφιβάλλουσα ἠπίστει· τὰ ἔτη αὐτῆς εἰσὶν 59 ἅ καὶ ἔχουσιν οὕτως.

23. φ. 32α Περὶ τῶν ἠθῶν τῶν σωματικῶν αὐτῆς καὶ τῶν χαρακτήρων.

« Ἱστορεῖ καὶ ὁ Ἀφροδισιανός ».

24. φ. 33α Περὶ τῶν τρόπων τῆς μετανοίας.

25. φ. 35α Ὅτι ἡ τοῦ θεοῦ βασιλεία ἡ μοναχικὴ πολιτεία οὐδενὶ μὲν ὑποκύπτουσα πάθει, μετέωρα δὲ φρονοῦσα.

26. φ. 35 Περὶ παραδείσου.

27. φ. 37α Καισαρίου περὶ τῶν τεσσάρων ποταμῶν.

28. φ. 41α Τοῦ αὐτοῦ σφαῖρά ἐστιν ὁ οὐρανὸς ἢ ἡμισφαίριον ὑπὸ γῆν φέρων τὸν ἥλιον ἢ ἄλλως ἔχων τὸν δρόμον.

29. φ. 42α Ἐκ τῶν ἀπόρων τοῦ ἁγίου Μαξίμου « τί γεγόνασιν ἅπερ ἔφαγον οἱ ἄγγελοι μετὰ τοῦ Ἀβραὰμ ὁμοίως καὶ ἅπερ ἔφαγεν ὁ Κύριος μετὰ τὴν ἀνάστασιν;

30. φ. 43α Γνωμικὰ ἐκ διαφόρων βιβλίων.

31. φ. 57α Διήγησις ἀπόδειξιν ἔχουσα ἐναργῆ ὅτι πάνυ ὠφελοῦνται οἱ προκοιμηθέντες, προσφορῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὑπὲρ αὐτῶν γινομένων καὶ μάλιστα εἰ ἐκ πάσης προαιρέσεως καὶ ἀδιστάκτου ψυχῆς καὶ γνώμης τελοῦνται αὗται.

32. φ. 69 Ἑρμηνεία τοῦ Ἀλληλούϊα.

33. φ. 154α (εἰς τὸ περιθώριον) Τοῦ Ψελλοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸ ῥητὸν « ὅτι ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν ποιεῖν οὐ δύναται ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστι ».

1370. — Κ 83. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 26 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 179.

Ἰωάννου μοναχοῦ Κλίμαξ.

1371. — Κ 84. Ἀσκητικά.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 311 ἀκέφ.

1. φ. 1α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀσκητικά, καὶ ἀσκητικαὶ διατάξεις πρὸς τοὺς ἐν Κοινοβίῳ καὶ κατὰ μόνας ἀσκοῦντας (φ. 236).

2. Ὑπόθεσις εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν. « Ἔφεσος μέν ἐστι τῆς Ἀσίας μητρόπολις ».

1372. — Κ 85. Ἑρμηνεία.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' (1733) φ. 310.

Τοῦ σοφωτάτου [Ἀλεξάνδρου] τοῦ ἐξ Ἀπορρήτων ἑρμηνεία εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς πραγματείαν τοῦ Ἀριστοτέλους.

Ἐν φ. 274 α

« Ἐνυπόστατε πατρὸς τοῦ Θεοῦ λόγε
ὁ πᾶσι διδοὺς τὴν χάριν αἰτουμένοις
νέμω δόξαν σοι καταξιώσαντί με
ἰδεῖν πέρας νῦν τοῦ πονήματος τούτου
καὶ τοῦ ἑξῆς τυχεῖν με εἴθε ὡσαύτως. »

Ἐν φ. 310 α « Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψλγ'. »

1373. — Κ 86. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη' (1735) φ. 422.

Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα.

Ἐν φ. 421 α « Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψλε' » (1735).

1374. — Κ 87. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' (1732) φ. 362.

1. φ. 1α Θεοφίλου Κορυδαλέως Ῥητορική.

2. φ. 135α Ἔκθεσις ῥητορικῶν τινων κανόνων ἱεροκήρυξι μάλιστα συμβαλλομένων οὓς ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς ὁ ἐν ἱεροδιακόνοις Μακάριος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἀπανθισάμενος τοῖς φιλολόγοις προὔθηκεν.

3. φ. 217α Μελετίου Ἀθηνῶν Ῥητορική.

4. φ. 249α Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς ταπεινοῦ τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου, κήρυκος τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ καθηγουμένου τῆς Παλαιοπόλεως σεβασμίου μοναστηρίου.

5. φ. 265α Γεωργίου Κορεσίου ἄκρου θεολόγου καὶ ἰατροῦ περὶ ὁμοιοτήτων ἰατρικῶν πρὸς τὰς πνευματικὰς θεραπείας.

6. φ. 318α Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Κορεσίου Χίου ἰατροῦ καὶ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἔκθεσις περὶ Ρητορικῆς.

7. φ. 348α Περὶ παραδειγμάτων καὶ πρῶτον περὶ ἀκροάσεως.

Ἐν φ. 361 α « Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψλϐ » (1732).

1375. — Κ 88. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' (1734) φ. 371.

1. φ. 1α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως σχολαστικαὶ παρασημειώσεις εἰς τὸ μεῖζον ᾱ τῶν μετὰ τὰ Φυσικὰ Ἀριστοτέλους. (Βιϐλ. δ).

2. φ. 149α Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ Ἐφεσίου τοῦ Ψέλλου σχόλια εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους ἀρχομένων τῶν σχολίων ἀπὸ τοῦ ε'. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ζ' τῶν μετὰ τὰ φυσικά (φ. 159), εἰς τὸ η' τῶν μετὰ τὰ φυσικά (φ. 206), εἰς τὸ θ' τῶν μετὰ τὰ φυσικά (φ. 217), εἰς τὸ ι τῶν μεταφυσικῶν (φ. 239), εἰς τὸ κ' τῶν μετὰ τὰ φυσικά (φ. 261), εἰς τὸ λ' τῶν μετὰ τὰ φυσικά (φ. 280), εἰς τὸ μ' τῶν μετὰ τὰ φυσικά (φ. 231), εἰς τὸ ν' τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους (φ. 349-371).

Ἐν τέλει · « Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψλδ' » (1734).

1376. — Κ 89. Κυριακοδρόμιον.

Χαρτ. 25 × 19 αἰῶν. ιε' φ. 172 κολοϐ.

1. φ. 1α Κυριακοδρόμιον ἤτοι ὁμιλίαι τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

(Ἄρχονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου « Ἰδοὺ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς στάδιον » · καὶ λήγουσιν εἰς τὴν Πεντηκοστήν).

2. φ. 45α Κυριακοδρόμιον τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ διδασκαλίαι διάφοροι. (Ἄρχεται ἀπὸ τῆς Β' Κυριακῆς · « Ἐπειδὴ τῆς θείας καὶ πρώτης καὶ μακαρίας ζωῆς »).

Ἐν φ. 122 α Εὕρηται ἐγκύκλιος πατριαρχικὴ παραινετικὴ καὶ εὐχαὶ τρεῖς εἰς τὸν Θεόν, ὡς καὶ ἄλλαι δύο (φ. 163-165) εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν βασιλέων.

1377. — Κ 90. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ 24 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 323.

Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιϐλίῳ α' τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως.

1378. — Κ 91. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 143.

Ψαλτήριον ἔμμετρον.

« Τρισμάκαρ οὗτος ἀνὴρ ὃς ἀνήνατο πάγχυ πιθέσθαι δυσσεϐάων βουλῇ αὐτῶν τε μετ' ἴχνια βῆναι ».

1379. — Κ 92. Γρηγορίου Θεολόγου.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη' (1728) σελ. 871.

1. φ. 1α Ἑρμηνεία Κανόνων (τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων (17), τῆς Ὑπαπαντῆς (33), τῶν Βαΐων (39), τῆς μεγάλης ἑϐδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα (44), τοῦ ἀντίπασχα (68) τῆς Ἀναλήψεως (73), τῆς Πεντηκοστῆς (83), τῆς Μεταμορφώσεως (96), τῆς Κοιμήσεως (105), καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ (115).

2. φ. 128α Ἑρμηνεία τῶν λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Κυπριανόν, εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἑαυτοῦ πατρός (151), εἰς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον (207), εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος (237), εἰς τὸν ἀπολογητικὸν τῆς εἰς Πόντον φυγῆς (281), πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας (387), εἰς τὸν β' Στηλιτευτικόν (395), εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης (453), εἰς τὸν περὶ φιλοπτωχίας (489), πρὸς τοὺς πολιτευομένους Ναζιανζοῦ ἀγωνιῶντας (547), εἰς τὸν συντακτήριον κατὰ τὴν παρουσίαν τῶν ρν' ἐπισκόπων (563), εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ μεγάλου Βασιλείου (604), εἰς τὸν α' στηλιτευτικὸν κατὰ Ἰουλιανοῦ (723).

Ἐν τέλει · « Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψκη' (1728). »

1380. — *Κ 93. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 24 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 172.

1. φ. 1α Ψαλτήριον.

2. φ. 160α Στίχοι λεγόμενοι ὅταν ψάλληται τὸ « Θεὸς Κύριος ».

3. φ. 160α Τριαδικὰ τοῦ ἤχου ὕμνοι τριαδικοί.

4. φ. 163α Οἱ κδ' Οἶκοι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. φ. 169β Εὐχὴ εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Στρατηλάτην.

Ἐν τέλει τοῦ ψαλτηρίου · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός. »

Ἐν τέλει · « Ἐκτίσθη τὸ μοναστῆρι ἡ ἁγία Λαύρα ἡ μεγίστη καὶ βασιλικὴ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως εἰς τοὺς ϡξα » (961).

1381. — Κ 94. Ἀλφαβηταλφάβητος.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 372.

Μελετίου ὁμολογητοῦ Ἀλφαβηταλφάβητος (τὸ προοίμιον ἐγράφη ὑπὸ Νικοδήμου Ἁγιορείτου).

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ Ὁμολογητοῦ (καὶ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου. Ἐξεδόθησαν ἐν « Γρηγορίῳ Παλαμᾷ » ἔτος Ε' σ. 576 κ. ἑ).

1382. — Κ 95. Γραμματική.

Χαρτ. 25 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 223 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Μανουὴλ Μοσχοπούλου Γραμματική.

2. φ. 130α Μῆνες Ρωμαίων, Αἰγυπτίων, Μακεδόνων, Καππαδοκῶν, Κυπρίων, Ἑλλήνων, Ἑβραίων καὶ Βιθυνῶν.

3. φ. 131α Τοῦ αὐτοῦ Μανουὴλ ἐπιστολαί (τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ τῷ Ἀκροπολίτῃ, τῷ Λογοθέτῃ τοῦ Γένους τῷ Μετοχίτῃ (φ. 132), τινὶ τῶν ἀρχόντων (φ. 133), ὑπόσχεσις πρὸς τὸν βασιλέα (φ. 133), τῷ θείῳ αὐτοῦ τῷ Κρήτης (φ. 133), κατὰ Ἰταλῶν (φ. 135).

4. φ. 138α Εἰκόνες Φιλοστράτου. Προοίμιον Ἑλλαδία « ὅστις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν ἀδικεῖ τὴν ἀλήθειαν, ἀδικεῖ δὲ καὶ σοφίαν » — Σκάμανδρος (φ. 140), Κῶμος (φ. 141), Μύθοι (φ. 142), Μεδοικεύς (φ. 143), Πήχεις (φ. 145), Ἔρωτες (φ. 146), Μέμνων (φ. 149) Ἀμυμώνη (φ. 150), Βόσπορος, Ἀριάδνη, Πασιφάη, Σάτυροι, Νάρκισσος, Ὑάκινθος, Ἄνδριοι, Ἑρμοῦ γοναί, Συοθῆραι, Ξενία (μετὰ σχολίων), Ὑμνήτριαι (φ. 178), Ἀχιλλέως τροφαί (φ. 178β), Κενταυρίδες (φ. 179), Ἱππόλυτος (φ. 180), Ροδογύνη (φ. 180), Ἀριχίων, Ἀντίλοχος (φ. 181), Μέλης (φ. 182), Πανδία, Κασάνδρα (φ. 183), Πάν, Πίνδαρος, Γυραί (φ. 184), Θετταλία (φ. 185), Γλαῦκος πόντιος (φ. 185), Παλαίμων, Νῆσοι (φ. 186), Κύκλωψ (φ. 188), Φόρβας, Ἄτλας, Ἀνταῖος (φ. 189), Ἡρακλῆς ἐν πυγμαίοις, Ἡρακλῆς μαινόμενος (φ. 190), Θειοδάμας, Ἀβδήρου τροφαί (φ. 191), εἰς Βάκχης ἄγαλμα, μεταφορικῶς δὲ εἰς τὴν δημώδη τέχνην διείλεκται (φ. 195), Κενταυρίδες, εἰς τὸ τοῦ Κενταύρου ἄγαλμα, εἰς τὴν τοῦ Ἀθάμαντος εἰκόνα (φ. 196), εἰς Ἰνδοῦ ἄγαλμα, εἰς τὸ τοῦ ἔρωτος ἄγαλμα, εἰς τὸ τοῦ Ναρκίσσου ἄγαλμα ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ ἔνθα ἠσκεῖτο (φ. 197), εἰς τὸ ἐν Σικυῶνι ἄγαλμα τοῦ καιροῦ, εἰς τὸ Ὀρφέως ἄγαλμα (φ. 198), εἰς τὸ τοῦ Διονύσου ἄγαλμα, εἰς τὸ τοῦ Μέμνονος, εἰς τὸ τοῦ Πανίου ἔκφρασις ὅτε ἐθεράπευε (φ. 199), εἰς τὸ τοῦ Ἠϊθέου ἄγαλμα, εἰς τὸ τῆς Μηδείας ἄγαλμα (φ. 200).

5. φ. 201α Φιλοστράτου Ἡρωϊκά.

« Ἴων ὁ ξένος ἢ πόθεν φοίνιξ ἀμπελουργέ » (μετὰ σχολίων).

Ἀτυχῶς ὁ Κῶδ. κατὰ τὸ ἥμισυ ἐφθαρμένος καὶ δυσανάγνωστος.

1383. — Κ 96. Γεροντικόν.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 212 ἀκέφ. κολοβ.

Ὁ ἐν εἴδει Γεροντικοῦ κῶδιξ οὗτος εἶνε διῃρημένος εἰς 16 Κοντάκια ὧν ἕκαστον περιέχει διάφορα Κεφάλαια.

Τὸ α' Κοντάκιον περιλαμβάνει Κεφάλαια ιγ' (φ. 7-17) κεφ. α' τοῦ ἁγίου Βασιλείου ὁ γὰρ ἐν προκοπῇ γενόμενος ἀγαθῶν ἔργων εἶτα παλινδρομήσας πρὸς τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν οὐ μόνον τὸν ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις μισθὸν ἐζημιώθη, ἀλλὰ καὶ βαρυτέρας ἀξιοῦται τῆς κατακρίσεως.

Τὸ β' Κοντάκιον κεφ. θ' (φ. 17-24) Περὶ λογισμῶν καὶ πῶς τις καὶ πόθεν τῶν λογισμῶν περιγίνεται καὶ μέχρι τίνος ἐπὶ τούτοις οὐκ εὐθυνόμεθα.

Τὸ γ' κεφ. ιδ' περὶ τῶν καθ' ἡμέραν γινομένων λειτουργιῶν καὶ συνάξεων ὑπὲρ ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Τὸ δ' περιέχει κεφ. ις' (φ. 47), τὸ ε' κεφ. κα', (φ. 60), τὸ ς' κεφ. η' (φ. 79), τὸ ζ' κεφ. ιθ' (φ. 92), τὸ η' κεφ. β' (φ. 104), τὸ θ' κεφ. ι' (ἐλλείπουσιν), τὸ ια' κεφ. ιδ' (φ. 109), τὸ ιβ' κεφ. ιβ (φ. 133), τὸ ιγ' κεφ. ια' (φ. 155), τὸ ιδ' κεφ. ζ' (φ. 174), τὸ ιε' κεφ. ι' (φ. 192), τὸ ις' Κοντάκιον κεφάλαια δ' τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πατριάρχου ἐρώτησις εἰ ἄρα καλὸν τὸ καθ' ἡμέραν κοινωνεῖν τῶν ἁγίων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων.

1384. — * Κ 97. Νικολάου Καβάσιλα.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν ιη' (1767) φ. 482.

1. φ. 1α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τοῖς ὅλοις ἁγιωτάτου κυρίου Νικολάου Καβάσιλα τοῦ καὶ Χαμαετοῦ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν τίς ὁ νοῦς τῆς ἱερουργίας ὅλης ὡς ἐν κεφαλαίῳ.

2. φ. 75α Τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ λόγον.

3. φ. 77α Τοῦ αὐτοῦ σημασία εἰς τὴν ὅρασιν τοῦ προφήτου Ἰεζεκιὴλ ἐν ᾗ ἐπὶ τῶν τεσσάρων ζώων ὁμοίωμα θρόνου καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου.

4. φ. 89α Τοῦ αὐτοῦ σημασία εἰς τὴν ὅρασιν τοῦ προφήτου Ἰεζεκιὴλ ἐν ᾗ τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ τῶν ἀνθρώπων τὸ πρότερον ἀπολαμβάνουσιν εἶδος.

5. φ. 97α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι (μετὰ σχολίων καὶ ἑρμηνείας) εἰς Κυπριανὸν τὸν ἱερομάρτυρα, πρὸς τοὺς πολιτευομένους Ναζιανζοῦ (φ. 125), εἰς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον (φ. 141), εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ σωτῆρος (φ. 169), εἰς τὰ ἅγια Φῶτα

(φ. 189), εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἐν ᾧ καὶ εἰς Νόναν μητέρα παραμυθητικὸς (φ. 223).

6. φ. 299α Τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου ἐπιστολαί (ἐν ὅλῳ 155).

7. φ. 443α Ἐπιστολὴ τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Διαμαντῆ ἐξήγησις εἰς τὸ τετρακτύος τῶν ἀρετῶν πρὸς τὸν σοφώτατον κὺρ Βασίλειον μοναχόν.

8. φ. 468α Ἑρμηνεία εἰς τὸν λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ συμβουλῆς τῶν παίδων.

Ἐν φ. 466 α « Κατὰ τὸ αψνε (1755) ἔλαβε πέρας ἡ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου καλλίστη πληθὺς κατὰ μῆνα Ποσειδεῶνα ἐν Πάτμῳ, ἐν αἷς ἐνιαυτοὺς ὅλους διετρίψαμεν δύο, τέσσαρας παρὰ μῆνας · Κύριλλος ἱερομόναχος ἢ τῆς τύχης. »

Ἐν φ. 482 α « Διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Κυρίλλου ἱερομονάχου ἐν ἔτει αψξζ' (1767) Ἰουνίου β' ἐν Ἰασίῳ. »

1385. — Κ 98. Λόγοι.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 322 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ.

2. φ. 24α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ μελλούσης κρίσεως καὶ τῆς συντελείας τοῦ βίου.

3. φ. 30α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ αἱρετικῶν καὶ εἰς τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

4. φ. 41α Τοῦ αὐτοῦ παράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ καρτερίας καὶ ὑπομονῆς.

5. φ. 54α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

6. φ. 59α Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια

7. φ. 70α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα.

8. φ. 77α Γερμανοῦ Κ/πόλεως ἐγκώμιον εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

« Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιόν εὐεργέτην ».

9. φ. 85α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον.

10. φ. 91α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.

11. φ. 100α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

12. φ. 111α Νεκταρίου Κ/πόλεως εἰς τὸ πρῶτον Σάββατον τῶν νηστειῶν.

« Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε ».

13. φ. 122α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ σταυροῦ.

14. φ. 126α [Σωφρονίου Ἱεροσολύμων] Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

15. φ. 151α Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου.

16. φ. 168α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὰ Βαΐα.

17. φ. 181α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν δίκαιον Ἰώβ.

18. φ. 193α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς δέκα παρθένους.

19. φ. 199α Τοῦ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ.

20. φ. 207α Τοῦ αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ καὶ εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον.

21. φ. 216α Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ εἰς τὸν λῃστὴν ἐλέχθη τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

22. φ. 228α Γρηγορίου Ἀντιοχείας εἰς τὸ μέγα Σάββατον.

« Ἐπαινετὸς καὶ οὗτός ἐστι τῆς ἐκκλησίας νόμος. »

23. φ. 236α Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος εἰς τὸ αὐτὸ μέγα Σάββατον.

24. φ. 250α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ ἅγιον πάσχα (λόγοι δύο).

25. φ. 266α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.

26. φ. 275α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸν τυφλόν.

27. φ. 292α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

28. φ. 305α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ εὐχῆς καὶ νηστείας καὶ ἐπιστροφῆς.

29. φ. 316α Συναξάριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάτυρος Γεωργίου (κολοβ).

1386. — Κ 99. Λόγοι.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιε' 167 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Λόγος ἄνευ ἀρχῆς.

2. φ. 68α Κεφάλαια περὶ προσευχῆς πάνυ ψυχωφελῆ καὶ ὡραῖα.

« Προσευχὴ ὁμιλία ἐστὶ νοῦ πρὸς Θεόν. »

3. φ. 70α Λόγος περὶ φόβου Θεοῦ.

4. φ. 80α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τοῦ φοβεροῦ κριτηρίου καὶ τοῦ ἀσφαλῶς προσέχειν τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ζωῆς ἡμῶν καὶ τοῦ φυλάττειν πάντα τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ.

5. φ. 89α Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου « τοῖς βουλομένοις Χριστῷ ἀκολουθεῖν ἐν ἀληθείᾳ καὶ πίστει ὀρθῇ. »

6. φ. 95α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ τῶν χριστιανῶν τοῖς κληρονομοῦσι τὴν αἰώνιον ζωήν.

« Ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. »

7. φ. 112α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βαρλαὰμ Λόγος εἰς τὸν Ἰωάσαφ περὶ βίου.

« Τοὺς τῷ βίῳ τούτῳ προσκειμένους. »

8. φ. 115α Τοῦ ὁσίου Μακαρίου διήγησις περὶ τῶν τελευτώντων ἀνθρώπων δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν.

9. φ. 124α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν.

« Γίνωσκε τέκνον ὅτι ὀκτὼ εἰσὶ πάντες οἱ λογισμοί. »

10. φ. 125α Γερμανοῦ πατριάρχου Κ/πό-

λεως Ἔκθεσις πίστεως ὀρθοδόξου περὶ τῆς ἁγίας τριάδος καὶ περὶ τῆς θείας ἐνσάρκου οἰκονομίας καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων λειψάνων καὶ περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἣν ὀφείλει πᾶς χριστιανὸς κρατεῖν καὶ ὁμολογεῖν ἄχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς.

11. φ. 130α Περὶ ξενητείας, περὶ ὑπακοῆς (φ. 131), περὶ μετανοίας (φ. 134), περὶ μνήμης θανάτου (φ. 139), περὶ χαροποιοῦ πένθους (φ. 141).

12. φ. 145α Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως νουθεσία.

« Ὀνείδιζε σταυτὸν ἀδελφὲ διὰ παντὸς καὶ λέγε · ὦ ἀθλία ψυχὴ ἤγγικέ σου ἡ ἐκ τοῦ σώματος διάλυσις. »

13. φ. 157α Ἐκ τοῦ Λόγου εἰς τὸ « μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος. »

14. φ. 158α Τοῦ ὁσίου Μαξίμου Λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.

« Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων · τίς ὁ σκοπὸς ἦν τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως. »

15. φ. 163α Τοῦ αὐτοῦ περὶ προσπαθείας.

16. φ. 163 Περὶ πένθους · « Πένθος ἐστὶ σκυθρωπὴ διάθεσις τῆς ψυχῆς. »

1387. — Κ 100. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 345.

1. Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἴς τινα ῥητὰ ἀποστολικά.

2. φ. 207α Τοῦ αὐτοῦ ἠθικά.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἱερεμίου πόνος. »

1388. — Κ 101. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 246 κολοβ.

Λόγοι Ἰωάννου μοναχου (ἡ Κλίμαξ).

Ἐν ἀρχῇ · « Ταύτην τὴν ἱερὰν βίβλον ἔλαβα ἐκ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἀναγνῶσαι αὐτὴν χάριν ὠφελείας · ἐὰν δὲ πρὸ τοῦ με ἐπιστρέψαι αὐτὴν λάβῃ με ὁ θάνατος, εἴτις αὐτὴν λάβῃ (ἀκήκοα γὰρ ὅτι πολλοὶ ἀπεξένωσαν βιβλία ἐκ τῆς ἱερᾶς Λαύρας τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενοι) καὶ δὲν ἐπιστρέψῃ αὐτήν, ἐξαλείψῃ Κύριος ὁ Θεὸς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς... ὁ ταπεινὸς Ἰωακεὶμ γράφω 1773. »

Καὶ ἐν τέλει ·

« Λαυρῶν Λαύρας πέφυκε καὶ τόδε κτῆμα
τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ πατρὸς Ἀθανασίου. »

1389. — Κ 102. Συναγωγὴ ἐξηγήσεων.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 468.

Συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον ἐκ διαφόρων ἑρμηνευτῶν παρὰ Νικήτα διακόνου τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου γεγονυῖα.

1390. — Κ 103. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιε' φ. 414.

1. φ. 1α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τοῦ Θεολόγου Λόγοι · α) εἰς τὸ ἅγιον πάσχα · β) εἰς τὸ ἅγιον πάσχα (φ. 9) · γ) εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα (φ. 31) · δ) εἰς τὴν Πεντηκοστὴν (φ. 37) · ε) εἰς τοὺς Μακκαβαίους (φ. 49) · ς) εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα (φ. 60) · ζ) εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν (φ. 74) · η) εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια (φ. 85) · θ) ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον (φ. 97) · ι) εἰς τὰ ἅγια Φῶτα (φ. 158) · ια) εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα (φ. 172) · ιβ) εἰς Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἀδελφὸν Βασιλείου τοῦ μεγάλου (φ. 209) · ιγ) εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας (φ. 209) · ιδ) εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν (φ. 240) · ιε) περὶ φιλοπτωχίας (φ. 261) · ις) εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης (φ. 290).

2. φ. 308α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα καὶ στρατηλάτην Γεώργιον.

« Ἔθος τοῦτο τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων σχεδὸν ἑκάστῳ ».

3. φ. 341α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

« Ἐδόκει μοι λέγειν τὶ περὶ τῶν ἀποστόλων προθυμουμένῳ ».

4. φ. 409β Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα (κατὰ αβ).

« Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστον εἶναι καὶ τέλος ».

5. φ. 144α Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ (αὐτόθι καὶ Δοξαστικὸν καὶ ἕτερα Ἀπόστιχα εἰς τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον).

1391. — Κ 104. Παπομάστιγξ.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 211.

1. φ. 1α Παπομάστιγξ δι' ἧς ὁ πάπας Ῥώμης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μαστιγοῦνται, ἤτοι ἐπιτομὴ καταγγελίας πανδήμου δι' ἧς ἐνώπιον τῆς παγκοσμίου ἐκκλησίας καταστηλιτεύεται ὁ πάπας καὶ ἡ παπικὴ αὐλὴ ὡς τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς καὶ παντὸς νόμου θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου ἀνατροπεῖς, συγγραφεῖσα ὑπὸ Πέτρου Κλερκίου τοῦ Γάλλου ὑποδιακόνου τῆς Ροθομαγνησίας ἐκκλησίας καὶ διὰ Παρισιακοῦ προνομίου τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων διδασκάλου · ἐκ τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν κοινὴν τῶν Γραικῶν μεθερμηνευθεῖσα μετὰ καί τινων σημειωμάτων καὶ ἐπιστολῶν παρ' αὐτοῦ τε καὶ πρὸς αὐτὸν γεγραμμένων ἐν ἔτει 1778 κατὰ μῆνα Μάϊον.

Προσημείωσις

Ἐπιτομὴ τοῦ ὑπομνήματος τῆς πανδήμου ἀναφορᾶς σπουδῇ καὶ ἐπιμελίᾳ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου ἁγίου Νικαίας Κυροῦ Ἀνθίμου· ἀντεγράφθη παρὰ τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Κορίνθου Γαβριήλ.

2. φ. 196ᵅ Διάλεξις τοῦ πανευγενεστάτου χρησιμωτάτου τε καὶ σοφωτάτου διερμηνευτοῦ κυρίου Παναγιώτου ποιηθεῖσα μετά τινος σοφοῦ διδασκάλου τῶν Ἀγαρηνῶν ἐν Κ/πόλει κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αχξβ (1662).

« Τῷ αὐτῷ ἔτει Ἰουλίου μηνὸς ἡμέρα τρίτη τῆς τῶν Τουρκῶν ἑορτῆς πηγαίνοντας ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Εἰούβ ».

Ἐν φ. 210 β « Καὶ τόδε Ἀνθίμου ἀρχιερέως Νικαίας »

1392. — Κ 105. Λόγοι ἀσκητικοί.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ις' φ. 330.

1. φ. 1ᵅ Τοῦ μακαρίου καὶ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου μοναχοῦ καὶ ἀσκητοῦ λόγοι· α) Περὶ μετανοίας τῆς πᾶσι πάντοτε προσηκούσης ἧς τὴν δύναμιν οἱ πιστοὶ καὶ πρὸ τῆς ἐργασίας διὰ τοῦ βαπτίσματος ἔλαβον. β) Ἐρωταποκρίσεις διάφοροι τοῦ αὐτοῦ (φ. 34). γ) Περὶ νόμου πνευματικοῦ (φ. 34). δ) Περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι (φ. 46). ε) Συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν (φ. 65). ς) Ἀντιβολὴ ἤγουν διάλογος πρός τινα σχολαστικὸν (φ. 70) ζ) Ἐπιστολὴ πρὸς Νικόλαον καθεζόμενον εἰς Σκήτην, Λύκιον τῷ γένει (φ. 92).

2. φ. 108ᵅ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν, ἐν ᾧ περὶ γαστριμαργίας, πορνείας, φιλαργυρίας, ὀργῆς, λύπης, ἀκηδίας, κενοδοξίας, ὑπερηφανείας.

3. φ. 120ᵅ Τοῦ αὐτοῦ Λόγος β' πρὸς Εὐλόγιον περὶ γαστριμαργίας, ἐγκρατείας, πορνείας κλπ.

4. φ. 125ᵅ Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς κεφάλαια ια'.

5. φ. 126ᵅ Τοῦ αὐτοῦ περὶ προσευχῆς κεφάλαια ρνγ'.

6. φ. 139ᵅ Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μονάζοντας.

7. φ. 144ᵅ Θαλασσίου τοῦ Λίβυος καὶ Ἀφρικανοῦ περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας πρὸς Παῦλον πρεσβύτερον ἑκατοντὰς α' ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἥδε: πνευματικῷ ἀδελφῷ καὶ ἀγαπητῷ κυρίῳ Παύλῳ Θαλάσσιος τῷ μὲν φαινομένῳ ἡσυχαστής, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευὴς κενοδοξίας.

8. φ. 148ᵅ Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ἑκατοντὰς β' ἧς ἡ ἀκροστιχίς: Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ ἀδελφὲ τιμιώτατε ὅτι μεγάλα κακὰ προσδοκῶ ἄξια τῆς ἐμῆς προαιρέσεως λύπας τῇ ψυχῇ καὶ ὀδύνας τῷ σώματι.

9. φ. 152ᵅ Τοῦ αὐτοῦ ἑκατοντὰς γ' ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἥδε: Πλὴν κακὰ κυρίως οὐ τὰ τὴν σάρκα μὲν κακοῦντα τὴν δὲ ψυχὴν καθαίροντα, τὰ δὲ τὴν συνείδησιν λυποῦντα, τέρποντα δὲ τὴν σάρκα.

10. φ. 157ᵅ Τοῦ αὐτοῦ ἑκατοντὰς δ' ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἥδε: Ὅμως οὖν καὶ ἐκ τῶν κυρίως κακῶν καὶ τῶν μὴ κυρίως νομιζομένων δὲ εὖξαι ἐκτενῶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

11. φ. 162ᵅ Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον Λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς κεφαλαιώδεις· ἀρχὴ φωτισμοῦ ψυχῆς ἀληθεῖς ὑποθῆκαι, τὰ λεγόμενα ἀντιρρητικὰ καὶ εὐκτικὰ κεφάλαια ρ'.

12. φ. 191ᵅ Πέτρου ταπεινοῦ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Ὑπόμνημα πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

13. φ. 224ᵅ Ἑρμηνεία ρητῶν τινων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ψαλλομένων εἰς ἁγίους μάρτυρας.

« Διὰ τοῦτο καλόν ἐστιν ἀδελφοὶ τοῦ ψάλλειν ἐκ τῶν ἁγίων ».

14. φ. 229ᵅ Ἀποφθέγματα ἁγίων ἀνδρῶν ἅτινα δεῖ προσέχειν ἐπιμελῶς τοὺς ταῦτα ἐντυγχάνοντας πρὸς διόρθωσιν τῶν τούτων ψυχῶν.

15. φ. 240ᵅ Γερμανοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ.

« Ἰδοὺ πάλιν καὶ ἄλλη πανήγυρις ».

16. φ. 249ᵅ Γεωργίου Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅταν τὴν ἐπῆγαν εἰς τὸ ἱερὸν οἱ γονεῖς αὐτῆς τριῶν χρόνων.

« Καλαῖς ἀρχαῖς ὑποθέσεων μᾶς φανερώνη ἡ σημερινὴ πανήγυρις ».

17. φ. 215ᵅ Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου Λόγος. « Καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ ».

18. φ. 277ᵅ Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « Πρόσεχε σεαυτῷ ».

19. φ. 281ᵅ Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος φρικτὸς περὶ ἱερωσύνης.

20. φ. 287ᵅ Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου τοῦ ἀναχωρητοῦ περὶ τοῦ κατὰ φύσιν νόμου.

21. φ. 289ᵅ Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν θελόντων ἡσυχάσαι ἐν ἡσυχίᾳ καλῇ ἵνα προσέχωσιν ἑαυτοῖς.

22. φ. 290ᵅ Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος περὶ καθαροῦ καὶ ἀκαθάρτου.

23. φ. 294ᵅ Τοῦ ὁσίου Νείλου περὶ τῶν ὀκτὼ πνευμάτων τῆς πονηρίας.

24. φ. 301ᵅ Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Μακαρίου.

25. φ. 303ᵅ Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ λόγος.

« Ὀρθοῦ βίου ὀρέγη ταπεινοφροσύνην ἄσκησον ».

26. φ. 324 Λόγοι (3) ἠθικοὶ ἄνευ ἀρχῆς.

Ἐν φ. 190 β « Ὑπάρχει γὰρ ἡ παροῦσα βίβλος ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Ἀθανασίου ἱερομονάχου ἐκ τῆς ἁγίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς Λαύρας· ἐκτησάμην δὲ αὐτὴν ἐν τῇ περιφήμῳ νήσῳ Σάμῳ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε ὑπὲρ ἐμοῦ· αψκγ (1723) Αὐγούστου α'. »

1393. — K 106. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 295 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου μοναχοῦ Κλίμαξ (μετὰ σχολίων καὶ ἑρμηνείας).

2. φ. 260β Τοῦ μακαρίου Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου τοῦ Ἰλλιρικοῦ ὅροι δέκα · ὁ α' περὶ πίστεως, ὁ β' τῆς ἐλπίδος κ. ἑ.

3. Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ρ' πρακτικῆς γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς · διὰ ποίας δεῖ γνώσεως εἰς τὴν προδεδηλωμένην τοῦ Κυρίου ἡμᾶς ὁδηγοῦντος καταφθάσαι τελειότητα.

1394. — K 107. Λόγοι.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 205 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος (ἄνευ ἀρχῆς).

2. φ. 12α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ τῆς ἀνυποκρίτου ἀγάπης.

« Ἀγαπητοὶ μηδὲν προτιμησόμεθα τῆς ἀνυποκρίτου ἀγάπης. Πολλὰ γὰρ πταίομεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ».

3. φ. 45α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος.

« Δεῦτε ἀγαπητοὶ δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοί μου, τὸ ἐκλεκτὸν ποίμνιον τοῦ πατρὸς οἱ ἐσφραγισμένοι τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται, δεῦτε τέκνα ἀκούσατε λόγον σωτήριον ».

4. φ. 61α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐξόδου ψυχῆς.

« Ὅταν ἀποσταλῇ ἄγγελος ».

5. φ 65α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

« Προσέλθετε υἱοὶ φωτός ».

6. φ. 78α [Τοῦ αὐτοῦ] Μακαρισμοὶ καὶ ταλανισμοί.

« Μακάριοι οἱ τὸν Θεὸν ἀγαπήσαντες καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀγάπην καταφρονήσαντες πάντα ».

7. φ. 81α [Τοῦ αὐτοῦ] περὶ ψυχῆς.

« Ἐγὼ Ἐφραὶμ ἁμαρτωλὸς ἀσύνετος ».

8. φ. 86α Ἐρωταποκρίσεις, τί ἴδιον χριστιανοῦ καὶ τί τὸ χαρακτηρίζον χρηστιανὸν καὶ τί τὸ κυρίως ἔργον χριστιανοῦ.

9. φ. 97α Πόθεν ὁρῶμέν τινας πιστοὺς σωματικὰ πταίσματα ποιοῦντας ὑπὸ δὲ τοῦ Θεοῦ εὐεργετουμένους καὶ κινδυνεύοντας σώζονται.

10. φ. 99α Τοῦ προφήτου Ἀγγαίου λέγοντος « ἐμόν ἐστι τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον » ἄρα πᾶς πλουτήσας ἐκ θεοῦ ἐπλούτισεν;

11. φ. 105α Τίς ἐστιν ὁ μαμωνᾶς τῆς ἀδικίας.

12. φ. 115α Ἀναστασίου Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν ἁγίων νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ς' ψαλμόν.

13. φ. 137α Ἀποφθέγματα φιλοσόφων ἀρχαίων ὄντα κατ' ἀβ « Ἀνανεούσθω ὁ περὶ τῶν ἀγαθῶν λόγος καθ' ἡμέραν ἢ τὸ σῶμα τοῖς σιτίοις. »

14. φ. 141α Λόγοι (δύο) ἀκέφαλοι.

15. φ. 174α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ Περὶ φόβου Θεοῦ — ἐπὶ κατανύξει ψυχῆς (φ. 186) — Περὶ ἀναστάσεως καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως (φ. 191) — Περὶ ἀληθείας (φ. 194) — Περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγισμοῦ (φ. 195) — Περὶ φθόνου καὶ ζήλου (φ. 196) — Περὶ λοιδωρίας (φ. 197) — Περὶ ἐγκρατείας (φ. 199) — Περὶ ἀκρασίας (φ. 200) — Λόγος ἀκέφαλος οὗ ἡ ἀρχή : « αὐτήν · οὐδεὶς γὰρ καθεύδων τρόπαιον ἤγειρε · κἂν εἰς ἔργον τὴν χεῖρα κινῇς ἡ γλῶσσά σου ψαλλέτω. »

1395. — K 108. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 17 αἰῶν. ιζ' φ. 381.

1. φ. 1α Ἑρμηνεία εἰς τὸν Κανόνα τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

2. φ. 15β Ἑρμηνεία εἰς τοὺς στίχους τῶν Συναξαρίων Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὁσίου Χαρίτωνος καὶ Κυριακοῦ.

3. φ. 17α Ἑρμηνεία εἰς τὸν Κανόνα τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

4. φ. 44α Ἑρμηνεία εἰς τοὺς στίχους τῆς Θεοτόκου.

« Λεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος
δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.
μολπὴν ἁγνοτάτη λεχοῖ εἰκάδι ἕκτη ἀείδω. »

5. φ. 47α Ἑρμηνεία εἰς τὸν Κανόνα τῶν Θεοφανείων, εἰς τοὺς στίχους τοῦ τιμίου Προδρόμου (φ. 75β), εἰς τὸν τοῦ μεγάλου Σαββάτου (φ. 77α) εἰς τὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ (φ. 92), εἰς τὸν τῆς Πεντηκοστῆς (φ. 103).

6. φ. 125α Ἑρμηνεία εἰς τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου Βασιλείου (εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βαρλαάμ, κατὰ φιλαργύρων (φ. 133), κατὰ τῶν ὀργιζομένων (φ. 158), εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ) ».

7. φ. 214α Ἑρμηνεία εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (τίς ἡ τυραννίς, εἰς τοὺς Μακκαβαίους (φ. 244), εἰς τὸ Χριστὸς γεννᾶται (φ. 276).

8. φ. 311α Ἐξήγησις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου ὅσαι περιέχονται ἐν τῷ Α' Τόμῳ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας.

9. φ. 351α Ἐπιστολαὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (τῷ Νικοβούλῳ (2), μεγάλῳ Βασιλείῳ (2), Βοσπορίῳ Κολωνίας, Καισαρίῳ τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ, Σωφρονίῳ Ὑπάρχῳ, τῷ ἑαυτοῦ πατρί, τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ, Γρηγορίῳ Νύσσης Εὐδοξίῳ ῥήτορι, Γρηγορίῳ ἄρχοντι, Ἐκηβολίῳ, Ἀστερίῳ, Ὀλυμπίῳ, Νεκταρίῳ Κ/πόλεως).

1396. — K 109. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 492.

1. φ. 2α Πίναξ Κέβητος Θηβαίου.

2. φ. 20α Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην.

« Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον. »

Ἐν τέλει τῶν Στίχων « Φωκυλίδους ποιημάτων

ἐξήγησις τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Μάρκου τοῦ Κυπρίου. »

3. φ. 29α Ἐπιγράμματα τοῦ Γρηγορίου Θεολόγου καὶ τετράστιχα εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

4. φ. 39α Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.

5. φ. 50α Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας λόγος.

6. φ. 60α Νικόκλης ἢ συμμαχικός.

7. φ. 75α Ἀριστοφάνους πλοῦτος.

8. φ. 91α Ἡσιόδου τοῦ Ἀκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι.

9. φ. 118α Ὁμήρου ραψωδίαι Α, Β, Γ, Δ.

10. φ. 187α Κανὼν ἰαμβικὸς τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων (φ. 191β), τοῦ τιμίου σταυροῦ (φ. 196), τῶν Βαΐων (φ. 200), τά τριῴδια τῆς μεγάλης ἑβδομάδος (φ. 203).

11. φ. 215α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἔπη δι' ὧν παροξύνει λεληθότως ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον.

12. φ. 236α Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς τοὺς νεοφωτίστους.

« Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. »

13. φ. 244α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

« Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. »

14. φ. 250α Ἐπιγράμματα τῶν φιλοσόφων εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἤτοι Ἀνθολόγιον διαφόρων ἐπιγραμμάτων ἀρχαίοις συντεθειμένον σοφοῖς ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν ἑρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν καὶ γραμμάτων ἢ γενομένων ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν · διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ τμήματα τὸ βιβλίον καὶ ταῦτα εἰς Κεφάλαια κατὰ στοιχεῖον διεκτίθεται.

« Εἰς ἀγῶνας, ἄμπελον, ἀναθήματα, ἀναπήρους... Ἀρχίου εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας. »

15. φ. 376α Συνεσίου ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου (Νικάνδρῳ τε καὶ τοῖς ἄλλοις).

16. φ. 445α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἕνεκεν καὶ αὖθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν μετὰ τὴν εἰς πρεσβύτερον χειροτονίαν, ἐν ᾧ τὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπάγγελμα καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον.

Ἐν φ 444 β

« Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν ἀλλ' ἐτρώθη ·
τὸν δάκτυλον δὲ δηχθείς
τὰς χεῖρας ὀλώλυζεν ·
ὤλωλα μᾶτερ ἔφη
ὤλωλα κ' ἀποθνήσκω
ὄφις μ' ἔτυψε μικρός
πτερωτὸς ὃν καλοῦσι
μέλιτταν οἱ γεωργοί

Δημήτριος Σαούλης. »

1397. — Κ 110. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 237.

1. φ. 1α Ἐξήγησις τῶν ἐν τῇ Ὀκτωήχῳ Ἀντιφώνων.

2. φ. 74α Περὶ τῆς Ὑπακοῆς, τοῦ Κοντακίου, τοῦ Ἐξαποστειλαρίου καὶ τοῦ Οἴκου πόθεν ἐκλήθησαν.

3. φ. 76β Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἐξήγησις εἰς τὴν τιμιωτέραν πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὁδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιάρχην κύριον Νεόφυτον.

4. φ. 88α Διασάφησις περὶ τῶν ἐμφερομένων τῇ θείᾳ εὐχῇ ῥημάτων, ἤτοι περὶ τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με.

5. φ. 91α Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου περὶ ἡσυχαστῶν — Περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθέζεσθαι τὸν ἡσυχάζοντα εἰς τὴν εὐχήν — Περὶ τοῦ πῶς δεῖ λέγειν τὴν εὐχήν — Περὶ τοῦ πῶς δεῖ κρατεῖν τοῦ νοῦν — Περὶ τοῦ πῶς δεῖ διώκειν τοὺς λογισμούς — Περὶ ἡσυχίας — Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλειν — Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἑστιάσθαι — Περὶ πλάνης, ἐν ᾧ καὶ περὶ πολλῶν ὑποθέσεων.

6. φ. 102α Τοῦ αὐτοῦ τὶ ποιήσει τις ὅτι μετασχηματίζεται ὁ δαίμων εἰς ἄγγελον φωτὸς καὶ ἀποπλανᾷ τὸν ἄνθρωπον — Περὶ τῆς ἐμπαθοῦς ἀλλοιώσεως — Περὶ τῆς ἀγαθῆς ἀλλοιώσεως — Περὶ πανουργίας δαιμόνων.

7. φ. 104α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Καψοκαλύβη ἅπερ ἠρωτήθη παρὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου.

8. φ. 107α Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Μαξίμου Καψοκολυβίτου λόγος πάνυ ὡραῖος.

« Γνώριμον εἶναι τοῖς πᾶσιν οἶμαι ὅτι περ τὰ τὴν σάρκα ἡδύνοντα τεῖχος χαλκοῦν ».

9. φ. 108α Ἐκ τοῦ Συντάγματος Καλλίστου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου θαυμασιώτατον.

« Πρῶτον πάντων ἄρχονται εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀγωνιζομένου καὶ προσέχοντος τῇ εὐχῇ παλμοί τινες ».

10. φ. 109β Θεοφάνους μοναχοῦ κλίμαξ χαρίτων ἡσυχίας

« Οἰκτρὸς μοναχὸς τοὔνομα Θεοφάνης
κλίμακα ἐκτίθημι θείων χαρίτων
ἣν πεῖρα ἐγνώρισε τοῖς θεοφόροις ».

11. φ. 110α Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Διαδόχου Κεφαλαίων λα' περὶ διακρίσεως τῶν σημείων τῆς χάριτος καὶ τῆς πλάνης πνεύματος.

12. φ. 111β Περὶ τοῦ τὶ διαφέρει εὐχὴ καὶ προσευχή.

13. φ. 112α Ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τοῦ Ξηροκέρκου · ἐκ τοῦ β' αὐτοῦ βιβλίου τοῦ λγ' λόγους περιέχοντος

« Λόγος κς' περὶ μετανοίας καὶ ἀρχῆς βίου μοναχικοῦ » λόγος λβ', ια' κ·ἑ.

1398. — Κ 111. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 342 ἀκέφ κολοβ.

1. φ. 1α Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἐκ τῆς Θεραπευτικῆς αὐτοῦ δευτέρας βίβλου κατ' ἐρωταπόκρισιν « Ποῦ αἱ ψυχαὶ μετὰ τὴν ἐκδημίαν τοῦ σώματος ἀπέρχονται » (παρατίθενται μαρτυρίαι πολλῶν πατέρων περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης).

2. φ. 50α Ἀρχὴ τοῦ β' βιβλίου · ἀρχὴ τῆς β' ὑποθέσεως περὶ εὐχῆς καὶ ψαλμωδίας κεφάλαια διάφορα ὑπὸ ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ῥηθέντα.

3. φ. 101α Ἀρχὴ τῆς γ' ὑποθέσεως περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως καὶ τῶν θείων μυστηρίων · γ' βιβλίον.

Ἐν φ. 130 β « Τέλος τῆς βίβλου τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας. »

4. φ. 135α Ἐξήγησις τῶν Μακαρισμῶν τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. « Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν · μετανοεῖτε ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ».

5. φ. 156α Ῥητὰ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ἐξηγημένα.

6. φ. 163α Ἑρμηνεία τοῦ « πάτερ ἡμῶν ».

7. φ. 168α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ξηροκέρκου Κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικά, γνωστικὰ καὶ θεολογικὰ (φ. 179), θεολογικὰ καὶ πρακτικὰ (φ. 185).

8. φ. 198α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».

9. φ. 210α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας.

10. φ. 222β Στίχοι :

« Θησαυρὸς ἁβρὸς γραφικῶν διδαγμάτων
ψυχῶν τροφὴ τὸ χρῆμα λειμὼν ἡδύνων
γέμων χαρίτων χῶρος, ἀνθῶν ἀνθέων
ὧν ἦν γεωργὸς ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος ·
δρέπου κρατῶν τὴν βίβλον ὅς τύχης ἔχων
τὸν καρπὸν αὐτῆς ὡς σαφῶς νοοτρόφον
καὶ πνευματικὸν ἐκροφῶν χανδὸν στόμα
εὐχαῖς ἀμείβου τὸν συνάξαντα τάδε ».

11. φ. 223α Τοῦ μακαρίου Συμεὼν τοῦ Λογοθέτου καὶ Μεταφραστοῦ Θρῆνοι κατ' ἀλφάβητον, ἑκάστου στίχου ἔννοιαν ἀπαρτίζοντος λίαν χαριεστάτην.

« Ἀπὸ χειλέων λόγους σοι ποίους προσοίσω Λόγε ».

12. φ. 224α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Στίχοι.

« Θρήνει με κέλλα σχοῦσα νωθρὸν ἐργάτην
μόνον κάκιστον ὧν περ ἔσχες κτιτόρων ».

13. φ. 225β Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Στίχοι εἰς τοὺς ἀγγέλους.

« Ἄγγελοι αἰγλήεντες ἀπειρέσιον κατὰ κύκλον
τρισσοφαοῦς θεότητος ἐμὸν σέλας ἀμφιέποντες
Γρηγόριον δέξασθε ἀνάξιον ἐν μονοτρόποις, ἀλλ' ἱερῆα ».

14. φ. 305α Λόγος ἀδήλου ἀκέφαλος · καὶ ἐν φ. 227 ἄλλος λόγος ἀκέφαλος.

15. φ. 234α Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

16. φ. 234α Εὐαγρίου ὑποτύπωσις μοναχικὴ διδάσκουσα πῶς δεῖ ἀσκεῖν καὶ ἡσυχάζειν.

17. φ. 241α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος. « Ἐβουλόμην σε μικρὸν ἀναπνεῦσαι τῶν τῆς ἀτιμίας παθῶν ἄνθρωπε ».

18. φ. 245α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος.

« Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ».

19. φ. 249α Ἀββᾶ Μάρκου Λόγος ὠφέλιμος περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι.

20. φ. 269α Τοῦ αὐτοῦ συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

21. φ. 274α Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόμου πνευματικοῦ.

22. φ. 288β Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας.

23. φ. 307α Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας.

24. φ. 310α Τοῦ αὐτοῦ Διάλογος ἀντιρρητικὸς πρός τινα σχολαστικόν.

25. φ. 321α Θεοδωρήτου εἰς τὸ « δράξασθε παιδείας ».

26. φ. 325α Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐκ τῆς Θεραπευτικῆς αὐτοῦ δευτέρας βίβλου ἐρώτησις περί τίνων φησὶν ὁ ἀπόστολος « ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖον ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει ».

27. φ. 327α Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐρωταποκρίσεις πάνυ ὠφέλιμοι · ἐρώτησις Πέτρου · γνῶναι θέλω ἐὰν νῦν πρὸ τῆς ἀπολήψεως τῶν σωμάτων ἐν τῷ οὐρανῷ προσδεχθῆναι δύνανται αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων.

1399. — Κ 112. Ἀρμενοπούλου Ἑξάβιβλος.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' (1369) φ. 371 κολοβ.

1. Πρόχειρον νόμων τὸ λεγόμενον ἡ Ἑξάβιβλος συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἐπιτομὴν συντεθὲν παρὰ τοῦ νομοφύλακος καὶ Κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου (εἰς βιβλία ς').

2. φ. 315α Ἐπιτομὴ τῶν ἱερῶν καὶ θείων Κανόνων · γέγονε δὲ αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ νομοφύλακος καὶ Κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου.

3. φ. 362α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως ὀρθοδόξου. « Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανὸν ».

4. φ. 369α Ἡ γενομένη ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κ/πόλεως.

5. φ. 369β Τὰ ὀφφίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (31 τὸ ὅλον) καὶ τὰ τοῦ παλατίου ὀφφίκια (φ. 370) (ἐν ὅλῳ 90).

Ἐν φ. 311 α « Τὸ παρὸν πρόχειρον τῶν νόμων ἐγράφη χειρὶ τοῦ ἀπὸ τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων Ἰωάννου τοῦ

Ὀλοβώλου ἐν τῷ πατριαρχείῳ καὶ ἐτελειώθη κατὰ μῆνα Μάρτιον τῆς ζ' ἰνδ. τοῦ ϛωοζ (1369) ἔτους ».

1400. — Κ 113. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιϛ' (1518) φ. 368.

1. φ. 6α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ οἱ ιη' ὕμνοι τοῦ ἁγίου Θηκαρᾶ καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ καὶ ἡ εὐχὲς ὅλαις καὶ τὰ πένθη αὐτοῦ καὶ λόγοι ἄλλοι πολλὰ ὠφέλιμοι.

2. φ. 211α Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεόθεν δεδώρηνται καὶ ὅτι χρὴ τοὺς αἱρουμένους λέγειν αὐτοὺς τηρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν . εἶτα καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τῶν ἁγίων διδασκάλων περὶ τῆς πρὸς Θεὸν αἰνέσεως καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

Τὸ πνεῦμα τοῦ πνεῖν ἔνθα βούλεται φήσας
ὁ καινοποιὸς καὶ παμπάλαιος Λόγος
καὶ νῦν ἀκριβῆ καινουργίᾳ τῶν ὕμνων
σαφεστέραν ἔδειξε τοῖς βουλομένοις.

3. 255α Ἐκ τῆς βίβλου τῶν ἁγίων πατέρων τὸ λεγόμενον Μέλισσα (περὶ διαφόρων ὑποθέσεων μαρτυρίαι).

4. φ. 256α Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου.

5. φ. 270α Εὐχαὶ διαφόρων (Συμεὼν τοῦ Θεολόγου στίχοι ἀνακρεόντιοι δίμετροι ὀκτασύλλαβοι « Ἀπὸ ρυπαρῶν χειλέων » · ἑτέρα εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ διὰ στίχων ἰαμβικῶν ἀκαταλήκτων « ὦ πάτερ υἱὲ καὶ πνεῦμα τριὰς ἁγία ». Ἑτέρα Καλλίστου μοναχοῦ, τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Μεταφραστοῦ Συμεὼν διὰ στίχων εἰς τὴν Θεοτόκον « παντάνασσα πανύμνητε παρθενομῆτορ κόρη », τοῦ μεγάλου Βασιλείου).

6. φ. 271β Ἀκολουθία ὅταν ἐνυπνιασθῆ τις.

7. φ. 272α Περὶ ἰατρείας ψυχῆς πῶς δεῖ ἰαθῆναι.

8. φ. 272β Εὐχαὶ ἕτεραι (ἑκάστης προηγοῦνται τρία τροπάρια κατανυκτικά).

9. φ. 288α Κανὼν τοῦ Μεσονυκτικοῦ κατανυκτικὸς (ἦχος πλ. δ' « Ἀκατάληπτε Θεὲ ὁ ὑποδείξας διὰ Δαυὶδ μοι ».

10. φ. 291α Τροπάρια κατανυκτικὰ εἰς πάντας τοὺς ἤχους.

11. φ. 296α Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν Χριστὸν (« Ἰησοῦ γλυκύτατε ») ἕτερος κατ' ἀβ ψαλλόμενος εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις καὶ εἰς πάντας ἁγίους ἱκετήριος (ἦχος πλ. δ' « Ἄναρχε λόγε ἱεραῖς δεήσεσιν »).

12. φ. 302β Διήγησις ὀνομάτων ἁγίων πατέρων κατ' αβ.

13. φ. 304α Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον « Ἔχουσα εὐμενεστάτη παναγία ».

14. φ. 305α Μεσονυκτικὸν ψαλλόμενον τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ ποίημα κυροῦ Ἰωσήφ.

15. φ. 312α Τοῦ ἁγίου Ἡσαΐου Λόγος περὶ ὑπακοῆς.

16. φ. 317α Εὐχὴ εἰς τὸν Χριστὸν (ἄνευ ἀρχῆς).

17. φ. 318β Περὶ Πασχαλίων.

18. φ. 327α Μαξίμου περὶ τῶν τεσσάρων ἀπαθειῶν.

« Πρώτη ἐστὶν ἀπάθεια ἡ παντελὴς ἀποχὴ τῶν κατ' ἐνέργειαν κακῶν. »

19. φ. 327β Ἰωσίππου περὶ τοῦ ᾅδου, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνος περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας.

20. φ. 328α Ἑρμηνεία εἰς τὸ « ὁ ἐμβλέψας γυναικί » (Χρυσοστόμου, ἁγίου Νείλου).

21. φ. 329α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας ἀπόδειξις ὅτι τὰ βρώματα ἡ ψυχὴ ἀναλίσκει.

22. φ. 329α Περὶ βαπτίσματος, περὶ δειλίας « Δειλία ἐστὶ νηπιῶδες ὕφος ἐν γηραλέᾳ κενοδόξῳ ψυχῇ ».

23. φ. 330α Ἐρωταποκρίσεις Ἑβραίου καὶ χριστιανοῦ.

24. φ. 343β Ἑτέρα διάλεξις Ἰουδαίου καὶ χριστιανοῦ λεχθεῖσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν ἡμέραις τοῦ ἁγιωτάτου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως · ὁ μὲν χριστιανὸς ὀνόματι Τιμόθεος, ὁ δὲ Ἰουδαῖος ὀνόματι Ἀκύλας.

25. φ. 361β Τοῦ ἁγίου Μακαρίου Λόγος οὗ ἡ ἀρχή. « Δεῖ οὖν τὸν βουλόμενον υἱὸν Θεοῦ γενέσθαι κατανοῆσαι ἑαυτόν. »

26. φ. 363α Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Λόγος οὗ ἡ ἀρχή :

« Μακάριος ὃς διὰ Θεὸν καθ' ἡμέραν λοιδορούμενος. »

27. φ. 366β Ὕμνος κατ' ἀβ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

« Ἄναρχος Θεὸς καταβέβηκεν καὶ ἐν τῇ παρθένῳ κατῴκησεν. »

28. φ. 367β Παραίνεσις πνευματική.

Ἐν φ. 255 α « Τέλος σὺν Θεῷ τῆς παρούσης δέλτου.
Χριστῷ τελειώσαντι δόξα καὶ χάρις
εἰς τοὺς ἀλήκτους πάμπαν αἰῶνας κύκλους.
Ἔτους ζκϛ' (1518) μηνὶ Δεκεμβρίῳ ·
Ἡ φύσις αὕτη ἂν σφριγᾷ κατὰ φύσιν
οὐδεὶς ἱκανὸς ἐκφυγεῖν παρὰ φύσιν
καὶ μηδαμῶς ἄνθρωπε φεῦγε τὴν φύσιν
μήπως πρὸς ὕψος ἀφορῶν ὑπὲρ φύσιν
λάθῃς παρελθὼν εἰς φθορὰν παρὰ φύσιν ·
Θεοῦ γὰρ ἰσχὺς καὶ χάρις ὑπὲρ φύσιν
μόνη νικήσῃ τῆς φύσεως τὴν φύσιν. »

1401. — Κ 114. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 356.

1. φ. 5α Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ ἑρμηνεία τῶν ἀναστασίμων Κανόνων τοῦ Δαμασκηνοῦ.

2. φ. 244α Ἑρμηνεία εἰς τὸ ρητὸν τοῦ ἀποστόλου « τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. »

3. φ. 248α Ἐρώτησις σχολαστικοῦ τινος πρὸς Συμεώ.ην τὸν ἐν ἁγίοις Θεολόγον.

« Τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ πρὸ τοῦ τὸν κόσμον γενέσθαι. »

4. φ. 262^α Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἀπάντησις πρὸς Πέτρον.

« Γνῶναι θέλω δέσποτα ἐὰν νῦν πρὸ τῆς ἀπολήψεως τῶν σωμάτων ἐν τῷ οὐρανῷ προσδεχθῆναι δύνανται αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων. »

5. φ. 264^α Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου πάπα Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις ἀπορουμένων Γραφαῖς, κατὰ πεῦσιν δηλαδὴ συντεθέντα καὶ λύσιν.

6. φ. 290^β Τοῦ Στηθάτου Λόγος οὗ ἡ ἀρχή : « Τρισυπόστατον τὸ θεῖον ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. »

7. φ. 291^α Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

8. φ. 293^β Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πρὸς τοὺς λέγοντας ἡ ὑπόστασις τοῦ Χριστοῦ κτιστὴ ἢ ἄκτιστος.

9. φ. 294^α Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους ἀποκρίσεις πρὸς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρά τινων εὐσεβῶν.

10. φ. 295^α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Θεολογικόν.

11. φ. 295^α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὅτι χρὴ πρὸς τὰς διαβολὰς μὴ ἀποσιωπᾶν.

12. φ. 296^α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου καὶ ὅτι Ἄρειος μὲν καὶ Νεστόριος τόν τε τῆς θεολογίας καὶ τῆς οἰκονομίας λόγον διαιροῦσι, Σαβέλιος καὶ Εὐτυχὴς ἀπ' ἐναντίας τοῦτον συγχέουσι.

13. φ. 297^α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Χρυσοστόμου Θεολογικά.

14. φ. 199^β Κεφάλαια ἀσκητικὰ διαφόρων πατέρων (Βασιλείου, Μακαρίου, Ἰσαάκ, Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Ἰσιδώρου καὶ δὴ τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ) τοῦ Μαξίμου (κεφ. κε' φ. 321^β), Μακαρίου (κεφ. ια' φ. 322), Καρπαθίου, Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Μάρκου, Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου (φ. 329), Θαλασσίου, Μαξίμου, Νείλου, καὶ λοιπῶν).

15. φ. 353^α Παραίνεσις τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.

Ἐν τέλει · « Ὁ ἔχων τὸ βιβλίον τοῦτο ἱερεὺς μνημόνευε ἐν ταῖς ἱεροτελεστίαις σου Διονύσιον ἱερομόναχον ὅτι αὐτοῦ ὑπάρχον πρότερον καὶ ἔχε τὸν μισθὸν παρὰ Θεοῦ.

Ἡ βίβλος ἥ δε Διονυσίου ταπεινοῦ Φιλιππουπόλεως. »

1402. — Κ 115. Λόγοι.

Χαρτ. 22×15 αἰῶν. ιη' φ. 631.

1. φ. 1^α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἡσαΐου τοῦ ἀναχωρητοῦ Λόγοι πάνυ ὠφέλιμοι (κθ').

2. φ. 186^β Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ τοῦ δεῖ τὴν προσευχὴν προτιθέναι πάντων.

3. φ. 195^α Διήγημα περί τινος Θεοδώρου ἐμπαθοῦς.

4. φ. 197^α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος.

« Ἄξιον εἶνε νὰ γνωρίζῃ τινὰς ὅτι διπλοῦς εἶνε ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. »

5. φ. 207^α Περὶ μισομονάχου τινὸς ἐπισκόπου ὀνόματι Ἀμώς.

6. φ. 210^α Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ (90 ἐν ὅλῳ).

1403. — * Κ 116. Μέλισσα.

Χαρτ. 22×15 αἰῶν. ις' φ. 438.

1. φ. 1^α Κυροῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου πατριάρχου Κ/πόλεως κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα.

« Τὸ φιλοπόνως προσδιατρίβειν ταῖς ἁμαρτίαις. »

2. φ. 3^α Τοῦ αὐτοῦ μετὰ τὴν τῆς πατριαρχίας παραίτησιν περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων δοθὲν μετὰ τὰς διαλέξεις ἔγγραφόν τε καὶ σύντομον ἀπάντησιν περὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως καὶ τῶν Κεφαλαίων αὐτῆς περὶ ὧν γέγονεν ἡ διάλεξις · συνετμήθη ἔκ τινος συγγράμματος πλατυτέρου γεγονότος αὐτῷ ἐπὶ τῇ ὁμοίῳ ζητήσει πρὸ τῆς ἁλώσεως (ἴδ. καὶ Κώδ. Ω 43).

3. φ. 8^α Περὶ πίστεως : « Αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν πατὴρ υἱὸς καὶ ἅγιον πνεῦμα ».

4. φ. 24^α Τοῦ ἁγιωτάτου Ξιφιλίνου ἐξήγησις τινῶν εὐαγγελικῶν ῥητῶν « εἶπεν ὁ Κύριος ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ ».

5. φ. 47^α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλίαι (τῇ Κυριακῇ τῆς Βαϊφόρου, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (φ. 67), τῶν Μυροφόρων (φ. 78), τῆς Σαμαρείτιδος (φ. 86), τῶν ἁγίων πάντων (φ. 98).

6. φ. 110^α Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενείας τῆς Σικελίας τουπίκλην Κεραμέως ὁμιλίαι (49).

7. φ. 214^α Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία τῶν ἑωθινῶν εὐαγγελίων.

8. φ 242^α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ τῆς μεταστάσεως τοῦ πανσέπτου τῆς Θεοτόκου σώματος καὶ ὅτι ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως.

9. φ. 247^α Λόγος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ κατὰ Ἀρειανῶν, Εὐνομιανῶν καὶ λοιπῶν.

« Ἀρειανοὶ καὶ Εὐνομιανοὶ οὐ μίαν οὐδὲ ἁπλῆν φύσιν εἰσῆγον θεότητος ἐν τρισὶν προσώποις θεωρουμένην. »

10. φ. 266^α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ αἱ διαθῆκαι τῶν δώδεκα πατριαρχῶν υἱῶν Ἰακώβ.

11. φ. 283^α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.

12. φ. 287^β Περὶ διαφόρων τρόπων σωτηρίας ψυχῆς καὶ περὶ μετανοίας.

13. φ. 307^α Ἐκλογὴ ὑπὸ ὁσίων πατέρων ἐκ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας Διαθήκης ἅμα καὶ αἰνίγματα ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

14. φ. 311α Ἕτερα περὶ μακαρισμοῦ καὶ ταλανισμοῦ ὠφέλιμα.

15. φ. 326α Γερόντων διάλεξις πρὸς ἀλλήλους περὶ λογισμῶν.

16. φ. 326α Περὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὅτι ἐν σχήματι ἀνθρώπου εἶδε τὸν Γαβριήλ.

17. φ. 326β Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ περὶ τῆς παναγίας πότε ἔσχε τὴν ἀρχὴν γενέσθαι.

18. φ. 327α Περὶ τοῦ Κυριακοῦ σώματος καὶ αἵματος οὗ μεταλαμβάνομεν.

19. φ. 329α Διατὶ λέγονται βαΐα τὰ κλαδία τῶν φοινίκων, καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου.

20. φ. 330α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τῶν ψευδοπροφητῶν καὶ ψευδοδιδασκάλων καὶ ἀθέων αἱρετικῶν.

21. φ. 335α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὅρκων.

22. φ. 337β Διάταξις τῆς μοναδικῆς πολιτείας.

23. φ. 338α Τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ περὶ τῆς θείας λειτουργίας τὸ πότε ἐστι δεκτὴ εἰς τὸν θεόν.

24. φ. 338α Ἑρμηνεία τοῦ « πάτερ ἡμῶν ».

25. φ. 340α Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Ἀδάμ

26. φ. 342α Ἑρμηνεία τοῦ βαπτίσματος — Περὶ πίστεως.

27. φ. 349α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τοῦ τίνα χρὴ ἀναγινώσκεσθαι βιβλία τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Γραφῆς (ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ποιημάτων).

28. φ. 350α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου λόγοι ὠφέλιμοι.

29. φ. 351α Γρηγορίου Νύσσης περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ διάλογος τῶν ἁγίων μεγάλων ἱεραρχῶν Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

30. φ. 352α Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως ἤτοι Ἀντιοχείας ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι πραχθέντων.

« Βασιλεύοντος Ἀρινάτου τῆς Περσικῆς χώρας. »

31. φ. 361α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Λόγος ἀσκητικὸς πάνυ ὠφέλιμος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.

« Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα, τίς ὁ σκοπὸς ἦν τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως. »

32. φ. 369α Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας περὶ τοῦ κυρίως κατ' εἰκόνα · καὶ σύνοψις σαφὴς καὶ σύντομος καὶ διάγνωσις τῆς πίστεως ἡμῶν τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Τριάδι.

33. φ. 373α-438 Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας (μαρτυρίαι ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, προφητῶν καὶ λοιπῶν ἁγίων καὶ ἔξω φιλοσόφων).

Ἐν φ. 438 α

« Μέλιτταν τὴν μέλιτος μελιττοτέραν
ἥτις γέμει μέλιτος γλυκέου πάνυ
Νεόφυτος ἔγραψεν ὁ ἐν τῷ ὄρει... »

1404. — Κ 117. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 212 κολοβ.

1. φ. 1α Κορυδαλέως Ῥητορικὴ ἢ προγυμνάσματα.

2. φ. 57α Μελετίου Ἀθηνῶν περὶ ἀρχῶν.

3. φ. 109α Ἐξήγησις εἰς τὴν σύντομον τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν διδασκαλίαν εἰς ἁπλῆν φράσιν ποιηθεῖσα μὲν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου, ἀφιερωθεῖσα δὲ εἰς τὸν ὑψηλότατον εὐσεβέστατον καὶ θεοδόξαστον αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόδα.

4. φ. 137α Θέματα εἰς τὸ ἐπιστολάριον τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως παρὰ τοῦ λογιωτάτου Γεωργίου τοῦ Τραπεζουντίου.

5. φ. 167α Θέματα διάφορα εἰς τὸ ἁπλοῦν καὶ ἑλληνικόν.

Ἐν φ. 167 α « Πόνος Ἰωάννου. »
Ἐν φ. 1 α « Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωάννου καὶ τῶν φίλων, νῦν δὲ Κυριατζῆ τοῦ ἐκ Ζαγορᾶς · νῦν δὲ Ἀνθίμου ἱερομονάχου Πελοποννησίου. »

1405. — Κ 118. Λόγοι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 179.

1. φ. 1α Νικηφόρου μονάζοντος Λόγος ὠφελείας μεστὸς περὶ φυλακῆς καρδίας.

2. φ. 4α Ἐκ τοῦ βίου διαφόρων ἀββάδων.

3. φ. 18α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ διαφορᾶς προσοχῆς καὶ προσευχῆς.

4. φ. 33α Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι τῆς ἱερᾶς προσοχῆς.

« Ὅστις βούλεται τὸ φῶς ἐκεῖνο βλέψαι. »

5. φ. 38α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον Λόγος ψυχωφελὴς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς κεφαλαιώδης. Ἀρχὴ φωτισμοῦ ψυχῆς, ἀληθὴς ὑποθήκη, τὰ λεγόμενα ἀντιρρητικὰ καὶ εὐκτικὰ κεφ. ρ'. — Ἕτερα Κεφάλαια ρ' τοῦ αὐτοῦ (φ. 64), ἕτερα κεφ. ε' τοῦ αὐτοῦ (φ. 94).

6. φ. 97α Φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου ἐν Σινᾶ Κεφάλαια λη'.

« Ἔστι νοητὸς πόλεμος ἐν ἡμῖν αὐτοῖς τοῦ αἰσθητοῦ χαλεπώτερος. »

7. φ. 121α Τοῦ αὐτοῦ Δεῖ εἰδέναι ὅτι τῇ τῆς καρδίας φυλακῇ φυλάσσονται αἱ θεῖαι τοῦ Χριστοῦ ἐντολαί.

8. φ. 132α Τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου περὶ ἀγῶνος καὶ σπουδῆς καὶ τῆς τοῦ νοῦ τηρήσεως καὶ εὐχῆς.

9. φ. 159α Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ὠφελείας πάσης πληρωμένα — ἕτερα Κεφάλαια τοῦ αὐτοῦ (φ. 176).

1406. — *Κ 119. Γρηγορίου Νύσσης.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' (1635) φ. 421 ἀκέφ. κολοβ.

1. Γρηγορίου Νύσσης Ὁμιλίαι (10) εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν.

Ἐν φ. 138 β
« Σοφὸς σοφοῦ δόγματα πανσόφως λύει
ὁ Γρηγόριος Σολομῶντος τοῦ πάνυ·
εἰ γοῦν ἐπέλθῃς ἀκριβῶς ταῦτα φίλος
καὶ σὺ σοφισθῇς καὶ σοφῶν ἔσῃ φίλος
τέως δὲ νῦν μέμνησο κἀμοῦ τοῦ Κρήτης·
Ἐκκλησιάζει τοῖς λόγοις καὶ τοῖς τρόποις
ὁ νοῦς ὁ λεπτὸς τῶν νοημάτων κράτος
ὁ Γρηγόριος ἡ θάλαττα τῶν λόγων
καθαγιάζων νοῦν ψυχὴν σῶμα φρένας
τοῖς ἐνθέοις ῥήμασιν αὐτοῦ πανσόφως
σοφοῦ σοφίζων Σολομῶντος τοὺς λόγους.

2. φ. 139α Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τὸ « πάτερ ἡμῶν » (ὁμιλίαι ε΄).

3. φ. 165α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλίαι (η΄) εἰς τοὺς Μακαρισμούς.

4. φ. 204α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλίαι (ιζ΄) εἰς τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων.

5. φ. 375α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βίον Μωϋσέως περὶ ἀρετῆς.

Ἐν φ. 138 α « Ἐν ἔτει ͵ζρμγ (1635) ἰνδ. γ΄ μηνὶ Μαΐῳ β΄. »

1407. — Κ 120. Πέτρου Δαμασκηνοῦ.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ΄ (1642) φ. 276.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τῆς βίβλου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη, Παύλου τε φημὶ σὺν Μάρκῳ, Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ, ἅμα Ἰακώβῳ τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου, συνεργίᾳ καὶ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ συνήργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως.

2. φ. 134α Πέτρου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».

3. φ. 142α Γεροντικὸν ἢ παράδεισος · Παραινέσεις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.

4. φ. 205α Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον (ἦχος πλ. β΄ « Χαῖρε τῶν πατέρων τὸ εὔφημον κράτος »).

5. φ. 212α Εὐχαὶ μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα.

6. φ. 215α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἄγγελον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (;), οὗ ἡ ἀκροστιχίς : τὸν ἄγγελον μέλπω σε τὸν φύλακα μου · (ὁ Κανὼν εἶνε τοῦ Εὐχαΐτων Ἰωάννου τοῦ Μαυρόποδος).

7. φ. 223α Εὐχὴ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

8. φ. 228α Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν Χριστὸν (ἦχος πλ. β΄ « Ἁμαρτιῶν μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ »).

9. 233α Εὐχὴ θεωρητικὴ εἰς τὸν Χριστόν.

10. φ. 236α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον (ἦχος πλ. β΄ πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ῥυπαρόν »).

11. φ. 241α Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν Χριστὸν (ἦχος πλ. β΄ « ὁ δικαιώσας Τελώνην καὶ τὸν λῃστήν »).

12. φ. 245α Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. καὶ ἄλλη εὐχὴ (φ. 246).

13. φ. 248α Κανὼν κατανυκτικὸς φέρων ἀκροστιχίδα : « τὸν νυκτερινὸν ὕμνον ὦ σῶτερ δέχου Θωμᾶ ».

14. φ. 253α Κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν ποίημα τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ (ἦχος πλ. δ΄ « Οἴμοι ψυχή μου πῶς ὑπάρχεις ἄκαρπος ἀμετανόητος »).

15. φ. 259α Εὐχὴ λεγομένη ὑπό τινων μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον.

16. φ. 261α Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν Χριστὸν ἐπὶ ἐνοχλουμένων ὑπὸ πονηρῶν λογισμῶν (ἦχος πλ. β΄ « Ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγω λόγε Θεοῦ ἀληθῆ βοήθειαν »).

17. φ. 264α Εὐχαὶ ἱκετήριοι εἰς τὸν Χριστόν.

18. φ. 268β Ἐκ τῶν διὰ στίχων λόγων τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως Κυροῦ Νικολάου πάνυ ἀναγκαῖα · Ἐκ τῶν ἐντολῶν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης · « Ὀφείλει πᾶς χριστιανὸς τὸν θεμέλιον ἔχειν ».

Ἐν φ. 133 β « Ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου εὐτελοῦς ͵ζρν΄ (1642) μηνὶ Ἰουλίῳ ιε΄ · Ξηροποτάμῳ. »

1408. — Κ 121. Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ΄ (1670) φ. 421.

Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ Λόγοι (ἑβδομήκοντα καὶ εἷς) · πάντας τούτους ἐξέδοτο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σωφρόνιος Εὐστρατιάδης ἐν 2 τόμοις. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ αἱρετικοῦ κεφαλαίου τοῦ Γλυκᾶ εὕρηται ἐν τῷ Κώδ. τόδε : Νικήτα μονάζοντος καὶ πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Στουδίων τοῦ Στηθάτου Ρωμαίοις περὶ ἀζύμων καὶ σαββάτων νηστείας καὶ γάμου ἱερέων καὶ τελείας λειτουργίας τῶν νηστειῶν (κεφ. Ο΄).

Ἐν τέλει « Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τὸ καλούμενον Γλυκᾶς διὰ χειρὸς Ἱεροθέου ἱερομονάχου εὐτελοῦς καὶ ἀμαθοῦς εἰς τὸν Γαλατᾶ ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αχο΄ » (1670).

1409. — Κ 122. Λουκιανοῦ.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη΄ σελ. 715.

1. σ. 1α Λουκιανοῦ Σαμοσατέως ἐνύπνιον · β) Διάλογος Διογένους καὶ Πολυδεύκου (φ. 23) · γ) Πλούτων ἢ κατὰ Μενίππου (φ. 28) · δ) Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος (φ. 31) · ε) Πλούτωνος καὶ Ἑρμοῦ (φ. 33) · ς) Τερψίων ἢ Πλούτωνος (φ. 36) · ζ) Ξενοφάντου καὶ Καλλιδημήδους (φ. 39) · η) Κνίμωνος καὶ Δαμνίπου (φ. 41) · θ) Χάρωνος καὶ Ἑρμοῦ (φ. 43) · ι) Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου (φ. 60) · ια) Διογένους καὶ Ἀλεξάνδρου (φ. 63) . ιβ) Διογένους καὶ Ἡρακλέους (φ. 79) · ιγ) Μενίππου καὶ Ταντάλου (φ. 79) · ιδ) Μενίππου Αἰακοῦ Πυθαγόρου καὶ Σωκράτους (φ. 84) · ιε) Χάρωνος Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ (φ. 90) · ις) Διογένους καὶ Μαυσώλου (φ. 98) · ιζ) Νιρέως Θερσίτου καὶ Μενίππου (φ. 91) · ιη) Ἑρμοῦ Χάρωνος Κροίσου Σόλωνος ἢ ἐπισκοποῦντες (φ. 106) · ιθ) Τίμων ἢ μισάνθρωπος (φ. 161) · κ) Ἕτερον Τίμων ἢ μισάνθρωπος (φ. 209) (μεθ΄ ἑρμηνείας).

2. σ. 289 Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλία εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».

3. σ. 335 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς — λόγος εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον (φ. 357) — ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας (φ. 406) — εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου (φ. 423).

4. σ. 447 Κανόνες εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ, τῶν Χριστουγέννων (φ. 463), τῶν Θεοφανείων (φ. 493), τῆς Ὑπαπαντῆς (φ. 517), τῆς μεγάλης ἑβδομάδος (φ. 533) (ἅπαντες ἐξηγημένοι).

5. σ. 567 Γαυρίου ἕλληνος τετράστιχα (μεθ' ἑρμηνείας).

6. φ. 589 Θεοδώρου ἐγκώμια, λόγοι, ἐπιτάφια.

7. φ. 607 Θέματα εἰς τὰ ἕξ εἴδη τῶν ἐνεργητικῶν ποίημα Νεοφύτου.

Ἐν τέλει · « Τέλος τοῦ παρόντος Διονύσιος ἱερομόναχος. »

1410. — Κ 123. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιδ (1305) φ. 254.

Δαυὶδ προφήτου καὶ βασιλέως δέλτος Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἑρμηνεία εἰς τὸ ψαλτήριον.

Ἐν τέλει · « ϛωιγ' (1305) μηνὶ Ἀπριλίῳ. »

1411. — Κ 124. Κεφάλαια ἀσκητικά.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 199.

1. φ. 1α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου καὶ φιλοσόφου καὶ ὁμολογητοῦ κεφάλαια 400 περὶ ἀγάπης.

2. φ. 66α Τοῦ ὁσίου Μάρκου Κεφάλαια πρακτικὰ περιέχοντα περὶ νόμου πνευματικοῦ.

3. φ. 79α Τοῦ ὁσίου Νείλου ἐπιστολαὶ ἐκ πολλῶν ἀνθολογηθεῖσαι πρός τινας πατέρας κατὰ Θεὸν καὶ ἀδελφοὺς ἁγίους ἀντιγραφαὶ δηλαδὴ πρὸς ἰατρείαν καὶ παρηγορίαν μεγίστην τῶν ψυχῶν αὐτῶν παρ' αὐτοῦ ἀποσταλεῖσαι.

4. φ. 86α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἐπισκόπου Καρπάθου πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰνδίᾳ μοναχοὺς γράψαντας αὐτῷ πρακτικὰ καὶ παραμυθητικὰ Κεφάλαια ἑκατόν.

5. φ. 107α Ἀββᾶ Διαδόχου κεφάλαια ἢ ὅροι δέκα.

6. φ. 109α Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ρ'.

7. φ. 166α Εὐαγρίου μοναχοῦ Κεφάλαια πρακτικὰ με'.

1412. — *Κ 125. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 410.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παϊσίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Κολοβοῦ.

« Ὥσπερ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου καίπερ ὄντα τερπνά. »

2. φ. 47α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος πάνυ ὠφέλιμος περὶ μοναχικῆς πολιτείας.

3. φ. 67α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Χείλωνα τὸν αὐτοῦ μαθητήν.

4. φ. 75α Συναγωγὴ θεοφθόγγων ρημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων.

5. φ. 91α Ἐπιστολὴ Συμεὼν μητροπολίτου Εὐχαΐτων πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον.

« Τρία μέρη λέγουσιν οἱ πατέρες ἔχειν τὴν λογικὴν ψυχήν. »

6. φ. 98α Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου περὶ διαφόρων τρόπων μετανοίας καὶ σωτηρίας ψυχῶν ἐν κεφαλαίοις δέκα.

« Γινώσκων ὁ Θεὸς τὸ ἀσθενὲς καὶ εὐόλισθον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. »

7. φ. 106α Περὶ ταπεινώσεως, περὶ θυμοῦ, περὶ ὀργῆς, περὶ λοιδορίας, περὶ σωφροσύνης.

8. φ. 110α Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου μέθοδος περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς προσευχῆς πρὸς Λογγῖνον τὸν αὐτοῦ μαθητήν.

9. φ. 114α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη, Παύλου τε φημὶ σὺν Μάρκῳ Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ ἅμα, Ἰακώβῳ τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε, πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου συνεργίᾳ τριῶν ἀρχιερέων ὧν αἱ εὐχαὶ μὲν συνήργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως.

10. φ. 266α Περὶ τῆς νεκρᾶς κόρης.

11. φ. 271α Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης τῆς οὔσης ἐπέκεινα τῶν ἐνδοτάτων μερῶν τῆς εἰσόδου Αἰθιοπίας ἐπέκεινα τοῦ ἔθνους τῶν Χετταίων.

« Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων. »

12. φ. 282α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ τοῦ ὅτι τὸ κρατεῖν τὰ ἀναγινωσκόμενα τῶν θείων Γραφῶν ὅλον τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ προσευχῆς καὶ ἀναγνώσεως.

13. φ. 286β Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου περὶ φυλακῆς καρδίας.

14. φ. 290β Λόγος πλήρης κατανύξεως ὃς καὶ ὀφείλει καθ' ἡμέραν σχεδὸν ἀναγινώσκεσθαι.

15. φ. 292α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

« Πολλαὶ τῶν σπουδαίων ἄρα καὶ φιλαρέτων ἀνδρῶν αἱ πράξεις. »

16. φ. 320α Κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα ἐκλεχθέντα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων, ἐξαιρέτως ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν κυροῦ Ἰσαὰκ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

17. φ. 332α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου περὶ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς ἐν τῇ ψυχῇ γινομένης τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους ἐν τοῖς δεξιοῖς καὶ ἀριστεροῖς.

18. φ. 337α Βίος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου τοῦ ἐπὶ εἰκονομάχων.

« Ὁ ὅσιος πατὴρ οὗτος Ἀντώνιος ἐξ ἀρχοντικῆς ἀξίας τῇ μοναδικῇ προσελθὼν πολιτείᾳ. »

19. φ. 341α Ἠθικά.

20. φ. 368β Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχούς, ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ρενδίνης καὶ προέδρου Πολυανῆς.

21. φ. 373α Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου ποιηθὲν ὑπὸ ἁγίου ἀνδρὸς κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου.

« Καλῶς ἐφήμοσεν ἡ τάξις τὴν τοῦ Προδρόμου. »

22. φ. 383α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

23. φ. 395α Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπισκόπου Σελευκίας Λόγος εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

« Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων εὑρήσει τὰς ἀφορμάς. »

1413. — Κ 126. Πέτρου Δαμασκηνοῦ.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 655.

1. φ. 1α Πέτρου Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια (εἰς Βιβλία δύο ἐξ ὧν τὸ πρῶτον περιέχει 41 Κεφάλαια, τὸ δὲ δεύτερον 24 κατ' ἀβ. Ἑκάστου Κεφαλαίου προηγοῦνται Στίχοι · κεφ. α' « περὶ τοῦ ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἀγαθοῦ ἡ φυσικὴ γνῶσις »). Οἱ πρὸ τοῦ δευτέρου βιβλίου Στίχοι :

« Πρόλογος ἰδοὺ καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον
τὴν πνευματικὴν περιέχει σοφίαν ·
ὥσπερ γὰρ αὐτὸ τῶν γραμμάτων ἁπάντων
ἀρχὴ τυγχάνει διαλέκτῳ ἐν πάσῃ
οὕτως ἁπασῶν τῶν ἀρετῶν καὶ αὐτὴ
ἔναρξίς ἐστι κἂν τέλος πάντων πάλιν ·
ἀλλὰ καθάπερ ὁ ἀλφάβητος πέλει
νηπιῶδες μάθημα οὗτινος ἄνευ
οὐκ ἔστιν ἐκμαθεῖν τι τῶν μαθημάτων
καὶ τῆς γνώσεως ἡ ἀρχὴ οὑτωσίπερ
μικρὰ κἂν πάνυ πέλῃ, ἀλλ' ἧς περ δίχα
οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἀρετὴν τὸ παράπαν ·
νῦν δὲ τὴν ἀρχὴν εὐλόγησον ὦ πάτερ. »

Ἐν φ. 345α

« Τέλος τῶν τοῦ Πέτρου καὶ Δαμασκηνοῦ πονημάτων.

Ἡ συντεθεῖσα συγγραφὴ θεοφρόνως
πρᾶξις μοναχῶν εὐπρεπεστάτη πέλει
ἄκος φέρουσα ψυχικῶν νοσημάτων
τοῖς εἰδόσι τε τληπαθῶς φέρειν πόνους ·
ὅρος γὰρ οὗτος τοῖς ἀθλοῦσι προφρόνως. »

2. φ. 347α Τοῦ ἁγίου Ἡσυχίου πρεσβυτέρου καὶ καθηγουμένου μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου Κεφάλαια κδ' κατ' ἀλφάβητον σύντομα καὶ λίαν ψυχωφελῆ ἅπερ ἔγραψε πρὸς Θεόδουλον περὶ νήψεως καὶ καρδιακῆς ἡσυχίας καὶ ἀδιαλείπτου ἐπικλήσεως Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

« Ἀληθινὸς ὄντως μοναχὸς οὗτός ἐστιν ὁ νῆψιν κατορθῶν. »

Ἐν φ. 374β « Τέλος τῶν παρόντων κδ' κεφαλαίων.

Νοὸς κύημα καὶ γέννημα καρδίας
ταῦτα πέφυκε τοῦ ἀββᾶ Ἡσυχίου
ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῶν μονοτρόπων
ἀνάβασίς τε πρὸς Θεὸν ψυχῆς ξένη
τοῖς νουνεχῶς ἅπασι τούτοις χρωμένοις ».

3. φ. 375α Διασάφησις περὶ τῶν ἐμφερομένων τῇ θείᾳ εὐχῇ ῥημάτων, ἤτοι περὶ τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με.

4. φ. 381α Περὶ ἡσυχαστῶν · τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου · περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθέζεσθαι τὸν ἡσυχάζοντα εἰς τὴν εὐχήν · (ἴδ. Κώδ. Κ 110).

5. φ. 424α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ξηροκέρκου.

« Χρῆμα θερμὸν ἀρετὴ καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσῆσαι. »

6. φ. 524α Ἐκ τῆς συγγραφῆς Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου ἐκ τοῦ β' βιβλίου αὐτοῦ τοῦ λγ' λόγους περιέχοντος · λόγος κς' περὶ μετανοίας καὶ ἀρχῆς βίου μοναδικοῦ — Τοῦ αὐτοῦ λόγος λδ' περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως καὶ ἐκ ποίων ταύτην ἔργων κτήσασθαι δυνατὸν (φ. 529) · καὶ τὰ ἑξῆς ὅσα περιλαμβάνει καὶ ὁ Κῶδ. Κ 110.

1414. — Κ 127. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 18 αἰῶν. ιη' (1742) φ. 68.

1. Συνταγμάτιον (ἔντυπον) περιέχον κανόνας καὶ εὐχὰς ἱκετηρίους συντεθέντα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐν ἱερεῦσι Κυρίου Ματθαίου Τζιγάλα τοῦ Κυπρίου. Ἐνετίῃσιν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψμα'.

2. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ρηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ τιμιωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου ἐν ἄρχουσι μεγάλου Γραμματικοῦ κὺρ Κωνσταντίνου Δεπόντε τοῦ ἐκ νήσου Σκοπέλων καὶ παρ' αὐτοῦ ἀφιερωθεῖσα τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Νικολάου Βοεβόδα Μαυροκορδάτῳ.

3. φ. 42 Οἶκοι εἰς τὸν τίμιον σταυρόν (κδ').

4. φ. 49 Κωνσταντίνου Δαπόντε Μετάφρασις διὰ στίχων πολιτικῶν τοῦ περὶ ἐξόδου ψυχῆς λόγου καὶ δευτέρας παρουσίας Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας μετὰ προσθήκης δύο διαλόγων κατ' ἀβ.

« Φοβοῦμαι φεῦ! τὸν θάνατον. »

Διάλογος ἁμαρτωλοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου κατ' ἀβ.

« Ἀνύμφευτε θεόνυμφε. »

5. φ. 32α Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα ἐν ταῖς θείαις καὶ ἱεραῖς λειτουργίαις καὶ ὅπου ἂν βούλει πρὸς τὴν τιμιωτέραν.

6. φ. 38α Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα τοῦ πανιερωτάτου Νικηφόρου Οὐγκροβλαχίας τοῦ ἐκ Πελοποννήσου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Τυφλῶν ὁδηγήτρια φῶς μοι παρέχοις ».

Ἐν φ. 41 α « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλιαράκι διὰ χειρὸς Μιχαὴλ Νοταρᾶ τοῦ ἰατροῦ 1747 Ἰουλίου κ' τοῦ ἁγίου Ἠλιοῦ. »

1415. — Κ 128. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 348.

1. φ. 1α Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου Κεφάλαια ἀσκητικὰ ρ'.

2. 65α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ μεγάλου ἀσκητοῦ καὶ ἐπισκόπου Ἐδέσης Κεφάλαια ψυχωφελῆ πάνυ τὸν ἀριθμὸν ἑκατόν.

3. φ. 96α Θεοδωρίτου Κύρου πόλεως ἐκ τῶν περὶ ἀπόρων (ἐρωτήσεις ιγ').

4. φ. 118α Νικήτα μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου μονῆς τοῦ Στουδίου τοῦ Στηθάτου Λόγος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, τίς ὁ σκοπὸς τῆς τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀποταγῆς.

5. φ. 136α Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου Ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

6. φ. 155α Ἑτέρα ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

7. φ. 162α Γρηγορίου Νύσσης περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.

8. φ. 163α Κεφάλαια διάφορα. Περὶ τῶν συσήμων καὶ τῆς ἡλικίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ — Περὶ τῶν ἀζύμων — Ἑρμηνεία τοῦ στίχου τοῦ « Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς — Διδασκαλία σωτήριος περὶ ὅρκου — Σύνοψις τῶν πέντε φωνῶν (γένος, εἶδος, διαφορά, ἴδιον καὶ συμβεβηκός) — Περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν — Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ — Ἐπεξήγησις τῶν ἐν τῷ θείῳ τελουμένων λουτρῷ — Περὶ πίστεως — Περὶ ἐξόδου ψυχῆς — Περὶ Θεοῦ κριμάτων Πορφυρίου — Πρὸς τοὺς λέγοντας εἰ ἔχει ὅρον ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου — Περὶ τῶν θείων μυστηρίων — Ὅτι εἰ γνωρίσουσιν ἀλλήλους ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί — Κατὰ Λατίνων — Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πάπα Ἰωάννου πρὸς τὸν ἁγιώτατον Φώτιον πατριάρχην Κ/πόλεως — Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου ἐπιστολὴ πρὸς Σχολάριον φιλόσοφον.

9. φ. 192β Ὁμολογία τοῦ μεγάλου Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κ/πόλεως τοῦ Βαλσαμῶν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς λεγομένης ὀγδόης Συνόδου ἐπανελθὼν εἰς Κ/πολιν ἣν ὀφείλει πᾶς χριστιανὸς ἔχειν καὶ ὁμολογεῖν.

10. φ. 194α Γερμανοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως ἀπάντησις πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ πάπα σταλέντας φραιμενουρίους.

11. φ. 204α Σύνοψις τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἣν πᾶς τῶν χριστιανῶν ὀφείλει γινώσκειν.

12. φ. 205α Σύντομος ἀπόδειξις ὅτι οὐ δεῖ ἐσθίειν τὰ ἄζυμα οὔτε μὴν νηστεύειν ἐν τοῖς Σάββασιν.

13. φ. 212α Λόγος ἀνατρεπτικὸς τοῦ Ρωμαϊκοῦ δόγματος τοῦ δεῖν γίνεσθαι λέγοντος τὴν τῶν θείων μυστηρίων προσένεξιν δι' ἀζύμων.

14. φ. 218α Πέτρου Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Βραδένης Ἀπηλεγένσης.

15. φ. 231α Περὶ τοῦ ἀζύμου · ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν.

16. φ. 232α Ἔκθεσις περὶ πίστεως τῆς ὀρθοδόξου τῆς τε ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ Τριάδος καὶ περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ περὶ προσκυνήσεως τῶν λειψάνων καὶ περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἣν ὀφείλει πᾶσα ψυχὴ πιστὴ κρατεῖν καὶ ὁμολογεῖν ἄχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς.

17. φ. 236α Περὶ τοῦ τί ἑρμηνεύεται τὸ ὄνομα τῆς Θεοτόκου.

18. φ. 236β Διάφορα Κεφάλαια.

19. φ. 257α Τοῦ μακαρίτου Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κὰρ τοῦ Ἀβουκαρᾶ γενομένου πρὸς τὸν τοῦ δρόμου Ἐμέσης αἰτησάμενον ἀπόδειξιν ἀποδοθῆναι αὐτῷ ἀπὸ λογισμοῦ ὅτι ἔστι Θεός (Κατ' ἐρωταπόκρισιν. « Ἄπιστος · ἀπόδος ὦ οὗτος ὅτι ἔστι θεός — πιστός · ἅπας ἀριθμὸς ἐπιδεχόμενος προσθήκην »).

20. φ. 267α Παράδειγμα δι' οὗ ἀποδεικνύεται πῶς ὁ μολυσμὸς τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ εἰς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον διέβη γένος.

21. φ. 268α Ἐρώτησις Ἀράβων πρὸς τὸν αὐτὸν χριστιανόν.

22. φ. 270α Δόγμα δεικνύον εἶναι τὸν εὐλογημένον ἄρτον σῶμα Χριστοῦ.

23. φ. 287α Νικολάου Μεθώνης περὶ ἀζύμων.

24. φ. 308α Ποῖα καὶ πόσα εἰσὶν τοῦ θείου Ἠλιοῦ καὶ Ἐλισσαίου τὰ ἐν πνεύματι ἐνεργήματα.

25. φ. 310α Ἑρμηνεία εἰς τὸ « πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα ».

26. φ. 314α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας « πέντε εἰσὶν αἱ ἐργασίαι δι' ὧν θεραπεύεται ὁ Θεός ».

27. φ. 316α Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

28. φ. 319α Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

29. φ. 320α Συμεῶνος Μεσοποταμίας περὶ τοῦ ἐν νῷ ἔχειν τὴν ἔξοδον.

30. φ. 323α Νεμεσίου ἐπισκόπου περὶ προνοίας.

31. φ. 331α Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἑκάστη αὐτῶν συνήχθη.

32. φ. 346α Ἐπεξήγησις τῶν ἐν τῷ θείῳ λουτρῷ τελουμένων.

1416. — Κ 129. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 197.

1. φ. 1α Σύνταγμα κατ' αβ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων καὶ τῶν νόμων ὅπου ἐκοπίασεν ὁ ἐν ἱερομονάχοις σοφώτατος καὶ λογιώτατος

κὺρ Ματθαῖος, ἐξηγήθη δὲ εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ τοῦ Κυνάλη τοῦ Κριτοπούλου ('Από τοῦ Α-Π ὡς καὶ ἐν Κώδ. Θ 220).

2. φ. 127α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις περὶ τοῦ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολὰς καὶ τῆς δικαίας ἀπειλῆς τῶν ἀμελῶς διακειμένων (τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου (φ. 128), τῆς Ἀπόκρεω (φ. 129), τῆς Τυροφάγου (φ. 131), τῇ Τετάρτῃ, Παρασκευῇ καὶ Κυριακῇ (φ. 133).

3. φ. 134α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

4. φ. 140α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸ τούτου μὲν ἄδηλον οὖσαν, πρὸ ὀλίγων δὲ ἐτῶν γνωρισθεῖσαν παρά τινων τῶν ἀπὸ τῆς δύσεως ἐλθόντων καὶ ἀπαγγειλάντων καὶ ἡ ἀπόδειξις τοῦτον εἶναι τὸν μῆνα τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν καὶ πρὸς τῷ τέλει περὶ τοῦ μεθ' ἡσυχίας καὶ φρίκης προσιέναι τοῖς μυστηρίοις.

« Ἃ πάλαι πατριάρχαι ὤδινον. »

5. φ. 150α Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ Λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.

« Ἄνδρες φιλόξενοι φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι ».

6. φ. 156α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

7. φ. 158α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.

8. φ. 166α Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.

9. φ. 175α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν.

10. φ. 181α Βασιλείου Σελευκείας Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

11. φ. 183α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

12. φ. 190α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

13. φ. 194α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

1417. — Κ 130. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰών. ιζ' φ. 150 ἀκέφ.

1. φ. 1α Βλεμίδου φιλοσόφου Λογική.

2. φ. 93α Δαυὶδ τοῦ φιλοσόφου ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῶν πέντε φωνῶν σχόλια.

3. φ. 94β Γεωργίου μοναχοῦ περὶ εὐπορίας προτάσεων.

4. φ. 95α Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ Δαμασκηνοῦ πρακτικόν.

5. φ. 96α Συλλογὴ χρήσιμος διαλαμβάνουσα περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

6. φ. 99α Ἐπιτομὴ τῶν διαλεκτικῶν κανόνων καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν καθόλου λογικὴν καὶ τὸ Ἀριστοτέλους ὄργανον.

7. φ. 146β Περὶ φυσικῆς · περὶ ἀρχῆς, περὶ ὕλης κλπ.

Ἐν φ. 108 β « Εἰς τοὺς αυνγ' (1453) Μαΐου κθ' ἐπάρθη ἡ Κωνσταντίνου ἐκ τῶν Ρωμαίων τῶν ἀνατολικῶν ἤγουν ἀπὸ τὰς χεῖρας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀγαρηνῶν. »

1418. — Κ 131. Ρητορική.

Χαρτ. 21 × 15 αἰών. ιη' φ. 275.

1. φ. 1α Ρητορικὴ τοῦ Ταμοδοῦ.

2. φ. 198α Ἀριθμητικὴ (βιβλία β').

3. φ. 214α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγράμματα ἐπικήδεια εἴτε ἐπιτάφια εἰς τὸν ἅγιον μέγαν Βασίλειον διὰ στίχων ἡρωελεγείων συντεθειμένα συνταχθέντα καὶ ἑρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος δύο καὶ δέκα τοῦ ἀριθμοῦ ὄντα ἅπερ ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθηκεν.

4. φ. 216β Στίχοι ἰαμβικοὶ τοῦ φιλοσόφου κὺρ Νικήτα τοῦ καὶ Δαυὶδ τοῦ ἑρμηνεύσαντος τὰ τετράστιχα καὶ τὰ λοιπὰ ἔπη τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου.

5. φ. 216β Ἀδήλου ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον.

« Γρηγόριος μοῦσα πολλῷ πλέον ἤπερ Ὅμηρος. »

6. φ. 216β Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἴαμβοι παραινετικοὶ μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον καὶ ἑρμηνεία αὐτῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νικήτα τοῦ καὶ Δαυίδ.

7. φ. 230α Προοίμιον τοῦ τὸ σύγγραμμα ποιησαμένου (οὗ τὸ παρὸν) προσφώνησιν ἔχον πρὸς τὸν ἀξιώσαντα ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν τῶν τετραστίχων τοῦ Θεολόγου, Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ.

« Εἰς σὴν χάριν μακαριώτατε ἀδελφὲ τὸ πόνημά μου τοῦτο πεπόνηται. »

Σχόλιον Ζαχαρίου ἱερέως · « ἐκ τοῦ προοιμίου δεδήλωται ὅτι καὶ ὁ θεῖος Ζωναρᾶς τὰ τετράστιχα ταῦτα τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου ἡρμήνευσε · καίτοι δὲ ἡ αὐτοῦ πᾶσα ἑρμηνεία οὔ πω μοι ἐντετύχηκεν εἰ μήτι καὶ ἡ παροῦσα Νικήτα φιλοσόφου τοῦ καὶ Δαυίδ ».

« Γρηγορίου πόνος εἰμὶ » — Ἑρμηνεία τοῦ Ζωναρᾶ — « Οἱ δύο οὗτοι στίχοι ἐπίγραμμά εἰσι τοῦ πονήματος τῶν τετραστίχων ἡρωελεγεῖοι ὄντες. »

8. φ. 232α Νικήτα τοῦ καὶ Δαυὶδ δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ φιλοσόφου ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἅτε τῆς ἑρμηνείας τῆς α', θ' καὶ ι' γνωμολογία ἢ ἔνια τοῦ Ζωναρᾶ.

« Πρᾶξιν προτιμήσει ἢ θεωρίαν. »

9. φ. 274α Τὰ ἑπτὰ λεγόμενα θαύματα τοῦ κόσμου.

10. φ. 274β Τὰ ἐξαίρετα τῆς νήσου Λήμνου καὶ ἕτερά τινα τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν μάγων Μελκών, Βαλτάσαρ καὶ Γάσπαρ κλπ.

11. φ. 275α Ταρασίου πατριάρχου Κ/πόλεως χρησμός.

« Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις παροικήσει ὁ Μωάμεθ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βύζαντος. »

1419. — Κ 132. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1760) σελ. 100 + 97.

1. σ. 1 Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον (8) ποίημα Ἰωσήφ — Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς (σ. 72) — Ἀπὸ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὀπτασίαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου — Ἕτερον περὶ τοῦ δράκοντος καὶ τῆς κόρης τοῦ βασιλέως (σ. 76).

2. σ. 1 Ἀκολουθία νεκρώσιμος μετὰ ὀκταήχου Κανόνος τοῦ Θεοφάνους.

Ἐν σ. 97 « Ἐγράφη ἡ παροῦσα νεκρώσιμος Ἀκολουθία ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψξ (1760) κατὰ μῆνα Φεβρουάριον ».

1420. — Κ 133. Γεροντικόν.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιζ' (1666) φ. 405 ἀκέφ.

1. φ. 1α Λόγοι τοῦ ἀββᾶ Μωϋσέως τοῦ ἐν Σκήτῃ πρὸς τὸν ἀββᾶν ποιμένα προτραπέντος παρ' αὐτοῦ γράψαι.

2. φ. 344α Τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου παραίνεσις πάνυ ὠφέλιμος.

3. φ. 347α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ ἡ ψυχωφελὴς νουθεσία.

4. φ. 354α Τίς ἡ τῶν πειρασμῶν αἰτία καὶ ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια καὶ τίς ἡ διαφορά (κολοβόν).

5. φ. 355α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Κοσμᾶ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου.

6. φ. 358α Γεροντικόν.

Ἐν τέλει · « Ἔτει αχξς' (1666) τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τὸ παρὸν βιβλίον Μαρτίου β' γέγραφαι διὰ χειρὸς οἰκτροῦ ἐλαχίστου Δανιὴλ ἱερομονάχου ».

1421. — Κ 134. Στιχηράριον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' (1780) φ. 537.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν Στιχηρῶν τῶν Καλλοφωνικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ · ἐποιήθησαν μὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων ἐκαλλωπίσθησαν δὲ παρὰ τοῦ Μαΐστρου Κουκουζέλους.

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Μαθηματάρι τῶν τριῶν μηνῶν (Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου) διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σεραφεὶμ προηγουμένου Λαύρας τοῦ ἐκ νήσου Μιτυλήνης εἰς τοὺς 1780 κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ ψάλλοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς συγγραφέως ταύτης τῆς μουσικῆς ἵνα μὲ ἀξιώσῃ ὁ Κύριος τῷ τρισαθλίῳ καὶ τάλανι τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀμήν · αψπ' (1780) Ἀπριλίου ιε' ».

1422. — Κ 135. Τριῴδιον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' (1720) φ. 349.

1. Τὸ Τριῴδιον περιέχον τὴν πρέπουσαν Ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ποίημα κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν.

2. φ. 265α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Πεντηκοσταρίου ποίημα κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν.

Ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Τριῴδιον διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀμαθοῦς Κωνσταντίνου τοῦ Βουτηρᾶ Καλλιπολίτου αψκε' (1725) Νοεμβρίου κη' ».

Ἐν ἀρχῇ · « Ἠγόρασα τοῦτο ἐν τῇ Καλλιπόλει γρόσια δώδεκα ἐν ἔτει αψοε (1775) εὐτελὴς προηγούμενος Λαύρας Κύριλλος ».

1423. — Κ 136. Δοξαστάριον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 172.

Δοξαστικὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καί τινα Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκθέσεων Στιχηρῶν τε καὶ εἱρμολογικῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐν τέλει · « Διὰ χειρὸς Σωφρονίου προηγουμένου Λαύρας ».

1424. — Κ 137. Εἱρμοὶ καλοφωνικοί.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιη' (1787) φ. 160.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν καλλοφωνικῶν Εἱρμῶν ποιηθέντων παρὰ διαφόρων ποιητῶν.

Ἐν τέλει · Ἐτελειώθη ὁ παρὼν πέμπτος τόμος τῆς Παπαδικῆς ὅπου περιέχει τοὺς Εἱρμοὺς τοὺς καλλοφωνικοὺς καὶ μερικὸν Κρατηματάρι νάϊα λεγόμενα παλαιὰ καὶ νέα διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σεραφεὶμ προηγουμένου τῆς μεγίστης Λαύρας καὶ Μιτυληναίου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ μανθάνοντες καὶ ψάλλοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ ἀμαθοῦς ταύτης τῆς μουσικῆς τοῦ κοπιάσαντος καὶ συνάξαντος ταῦτα πάντα παλαιά τε καὶ νέα ὅπως με ἐλεήσῃ ὁ Κύριος τῷ τρισαθλίῳ καὶ τάλανι · εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ὀγδοήκοντα ἑπτὰ κατὰ μῆνα Μάρτιον Ἰνδ. ε' ».

1425. — Κ 138. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 57 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ συλλειτουργικά.

1426. — Κ 139. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 52 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει Χερουβικά, Κοινωνικὰ καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν τοῦ Χρυσοστόμου.

1427. — K 140. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 130 ἀκεφ.

Στιχηράριον ἀρχόμενον ἀπὸ Ἀπριλίου κγ' τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἐν τέλει·
« Ἱδρῶτι πολλῷ καὶ πόνῳ πεπονθότως
μόλις ἐφευρεῖν ἠδυνήθημεν τέλος
Μεταγιτνιῶν ἐν τριακοστῇ πρώτῃ ».

1428. — K 141. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 118 ἀκέφ. κολοβ.

Στιχηράριον (ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς η' Σεπτεμβρίου).

1429. — K 142. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιθ (1824) φ. 188 κολοβ.

Ἀνθολογία περιέχουσα μερικὰ Χερουβικὰ καὶ Κοινωνικὰ καὶ ἄλλα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου συντεθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ Μιχαὴλ Φιλίππου Θεσσαλονικέως 1824 Ἰανουαρίου 27.

(Περιέχει καὶ Δοξολογίας Συνεσίου Ἰβηρίτου).

1430. — K 143. Ἐγκόλπιον μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιη' φ. 73 ἀκέφ. κολοβ.

Ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου.

1431. — K 144. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 138.

1. φ. 1α Ἀνθολογία ἑσπερινοῦ ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

2. φ. 67α Καταβασίαι διαφόρων ἑορτῶν καὶ τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος.

1432. — K 145. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 123 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1433. — K 146. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 259 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει διάφορα τοῦ ἑσπερινοῦ ὄρθρου καὶ λειτουργίας καὶ Μαθηματάριον.

1434. — K 147. Μουσικὸν ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 242 κολοβ.

Ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου.

1435. — K 148. Τριῴδιον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 274.

Τριῴδιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τά τε Προσόμοια καὶ Ἰδιόμελα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

1436. — K 149. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 63.

Χερουβικὰ τῆς ἑβδομάδος, λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἱρμοὶ καλοφωνικοὶ καὶ ἄλλα.

1437. — K 150. Ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 17 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 155 ἀκέφ. κολοβ

Ἐγκόλπιον τῆς θείας λειτουργίας.

1438. — K 151. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 109 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀνθολογία ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1439. — K 152. Ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 136.

Ἐγκόλπιον ἑσπερινοῦ καὶ λειτουργίας.

1440. — K 153. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιη' σελ. 271.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων μετὰ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.

1441. — K 154. Ψαλτική.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 124.

Ὅμοιος τῷ ανωτέρω.

Ἐν τέλει· « Ἡ παροῦσα αὕτη ψαλτικὴ ὑπάρχει κἀμοῦ Καλλινίκου θύτου ἐκ τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς Λαύρας καὶ μοῦ τὴν ἔδωσεν ὁ Γέροντάς μου ὁ προηγούμενος παπᾶ κὺρ Τρύφων ».

1442. — K 155. Ἐγκόλπιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 166 ἀκέφ. κολοβ.

Ἐγκόλπιον ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1443. — K 156. Ἐγκόλπιον.

Χαρτ 15 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 112.

Ἐγκόλπιον ὄρθρου καὶ ἑσπερινοῦ · καὶ Ἀναστασιματάριον.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τοῦτο κτῆμα τῆς ἐν τῷ Καυψακαλυβίῳ μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ πνευματικοῦ κὺρ Τιμοθέου ».

1444. — K 157. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 66 ἀκέφ. κολοβ.

Περὶ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης.

1445. — K 158. Εἱρμολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 137.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Εἱρμολογίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ · ἐκαλλωπίσθη δὲ μικρὸν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς εὐτελοῦς Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλους.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοκλήτου πόνος. » Ἐν φ. 137 β · Ἑρμηνεία περὶ τῆς ἐρωτίας τὸ βότανον · ἔχει μὲν κορυφὰς ζ' · ἡ ρίζα α' · μονόβολι · τὰ ἄνθη αὐτῆς κίτρινα · τὸ μὲν βότανον αὐτὸ εἶναι χρήσιμον εἰς παντοίαν ἀγάπην καὶ νὰ τὸ εὐγάλῃ τις ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, οὐχὶ δὲ ἄλλη ἡμέρα διὰ νὰ μὴ χαθῇ ἀπὸ τὰ θηρία · πλὴν ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶνε ἐλεύθερον τὸ βότανον αὐτὸ καὶ ὅστις τὸ βαστάει ἀγαπᾶται ὑπὸ πάντων ».

1446. — K 159. Μαθήματα Καλοφωνικά.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 250 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν καλλοφωνικῶν μαθημάτων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν δοξαζομένων ἁγίων καὶ ἕτερα διάφορα ποιήματα διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων (Ἀναγραμματισμοί, ἀναποδισμοὶ κλπ).

1447. — K 160. Στιχηράριον.

Χαρτ 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 122.

Στιχηράριον (ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς θ' Μαρτίου).

1448. — K 161. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 74 ἀκέφ. κολοβ.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν προηγιασμένων.

1449. — K 162. Στιχηραρικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 116.

Στιχηραρικόν. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ὡρῶν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

1450. — K 163. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 70 ἀκέφ. κολοβ.

Περιέχει τὰ τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

1451. — K 164. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 285 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀνθολογία ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας — Ἠχήματα κατ' ἦχον ποίημα Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλη (φ. 201) — Δοχαὶ αἵ ψάλλονται τῇ ἁγίᾳ ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου καὶ εἰς ἑτέρας δεσποτικὰς ἑορτάς (φ. 217) — Προσόμοια κατ' ἦχον μελισθέντα παρὰ κυροῦ Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλη (φ. 233).

1452. — K 165. Μαθηματάριον.

Χαρτ 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 105 ἀκέφ. κολοβ.

Μαθηματάριον.

Ἐν τέλει ἐρώτησις · « τίνος χάριν στέφανοι ταῖς κεφαλαῖς τῶν συζευγνυμένων εἰς γάμου κοινωνίαν ἐπιτίθενται ».

1453. — K 166. Μουσικόν.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 150 ἀκέφ. κολοβ.

Μαθήματα ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου.

1454. — K 167. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 457.

Περιέχει τὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου Ἰδιόμελα.

1455. — K 168. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιη' (1777) φ. 599.

Ἀνθολογία ἑσπερινοῦ ὄρθρου καὶ λειτουργίας — Στιχηράριον καὶ Μαθηματάριον.

Ἐν τέλει · « Εἴληφε τέρμα ἡ παροῦσα κατὰ τὸ αψοζ (1777) ἔτος τὸ σωτήριον ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ κα' γραφεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ζαφείρη ψάλτου ἐξ Ἰωαννίνων ».

1456. — Κ 169. Στιχηράριον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιη' (1718) φ. 438.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν εἰς νέον καλλωπισμὸν παρὰ Κυρίου κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου καὶ Πρωτοψάλτου.

Ἐν τέλει · « Εἴληφε τέρμα ἡ παροῦσα ἀσματομελιρρυτόφθογγος βίβλος ἐν ἔτει αψιη' (1718) ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ιη'.
Ὥσπερ ξένοι χαίρονται ἰδεῖν πατρίδα κτλ.

Ὦ Χριστέ μου πρὶν γηράσω
δὸς μου νοῦν νὰ σὲ δοξάσω
δός μου καὶ ἀπὸ τὰ καλά σου
νὰ ὑμνῶ τὸ ὄνομά σου
Φύλαξον Χριστὲ τὸν ταῦτα γεγραφότα
καὶ κατάταξον εἰς ἀπόλαυσιν ζῶσαν · Ἀμήν.

Ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν ἐντυγχάνοντες τῷ μικρῷ ποιήματι τούτῳ μέμνησθε διὰ τὸν Κύριον ὅπως ἕξωμεν τὸν μισθὸν ἅμα καὶ ἀξιωθείημεν τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ βασιλείας ἀμήν ».

1457. — Κ 170. Στιχηράριον.

Χαρτ. 24 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 201.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν εἰς νέον καλλωπισμὸν παρὰ κυροῦ Χρυσάφη καὶ πρωτοψάλτου τᾶς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Ἐν φ. 180 α Εἰκόνες δύο Καλῆς τέχνης, τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Δαυίδ.
Ἐν τέλει · « Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Ἀνατολίου ».

1458. — Κ 171. Στιχηράριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη'.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Τροπαρίων.

Ἐν τέλει ·

« Στρατιώτης τὰ φουσάτα
κυνηγὸς βουνὰ λαγκάδια
ψαρᾶς δίκτυα παραγάδια
εἰς τὸν ὕπνον του θεωρεῖ ·
ἔτσι ὁμοίως καὶ ἐγὼ
ὁ θλιμένος θωρῶ
ἐκείνη ὅπου στενάζω
καὶ ὅπου καθ' ἡμέρα κράζω
κ' ὅπου πάντα ἐπιθυμῶ. »

1459. — Κ 172. Πανδέκτη.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 512.

Σημάδια τῆς μουσικῆς κατὰ τάξιν μετὰ τῶν ἠχημάτων αὐτῶν ὡραιότατα. Τεχνολογία Ἰωάννου τοῦ Πλουσίου. Μαθήματα ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου. Κρατήματα · Μαθήματα καὶ Θεοτοκία διαφόρων διδασκάλων.

1460. — Κ 173. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιζ' φ. 574 ἀκέφ. κολοβ.

Μαθηματάριον, Ἀναγραμματισμοί, εἱρμοὶ Καλοφωνικοὶ (ἰδίως Πέτρου Μπερεκέτη).

1461. — Κ 174. Στιχήραριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 327.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Στιχηραρίου καλωπισθὲν νεωστὶ παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου λογιωτάτου καὶ μουσικωτάτου [Γερμανοῦ] ἀρχιερέως νέων Πατρῶν.

1462. — Κ 175. Στιχηράριον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' (1560) φ. 411.

1. φ. 1α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐρωταποκρίσεις τῆς παπαδικῆς τέχνης · περὶ σημαδίων καὶ τόνων καὶ φωνῶν καὶ πνευμάτων καὶ κρατημάτων καὶ παραλαγῶν καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ διαλαμβάνουσιν.
2. φ. 33α Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ποιήματα τοῦ κὺρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη.

Ἐν ἀρχῇ « ἔτος ζξη' (1560).
Ἀφιερώθη τὸ παρὸν ψαλτικὸν τὸ λεγόμενον Μαθηματάρι εἰς τὴν ἁγίαν καὶ σεβασμίαν ἱερὰν ἡμῶν Λαύραν ὑπὸ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς καὶ ἐν Χριστῷ ἡμετέρου ἀδελφοῦ καὶ γέροντος κὺρ Γρηγορίου μοναχοῦ τοῦ Κυπρέου ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας ».
Ἐν τέλει ·
« Ἐνθάδ' ἐμοῖς καμάτησι τέλος θεὸς δῶκεν ἄελπτον ·
εὔχεό μοι δολιχὸν βιοτὴν ὅ τις ἂν κύρῃς
πάσης ἀμπλακίης ὑπέρτερον ἠδ' ἀνομίης ».

1463. — Κ 176. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 20 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 449.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς Ἀνθολογίας περιέχων ἅπαντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ χρεώδη παρὰ διαφόρων καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει κάμοῦ Ἀντωνίου μοναχοῦ τοῦ νέου μουσικοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν Σκήτην τῆς ἁγίας Θεοπρομήτορος Ἄννης ».

1464. — Κ 177. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' (1630) φ. 431 κολοβ.

1. φ. 1α Στίχοι κατὰ ᾱβ.
« Ἀδέκαστον κριτήριον κριτὴς δικαιοκρίτης.
Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερὸν ἡμᾶς ψυχή μου μένει. »

2. Ἀκολουθίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ πάντων τῶν δοξολογουμένων ἁγίων μετὰ καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων αὐτῶν.

Ἐν φ. υγ' « Τὸ παρὸν Ἀνθολόγιον ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ ἐν πνευματικοῖς ἐλαχίστου Ματθαίου καὶ ὑπάρχει κτῆμα τοῦ ἐν πνευματικοῖς κὺρ Ἰακώβου καὶ ἐκκλησιάρχου ἁγίας Λαύρας ζρλη' (1630) ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ ια' ».

1465. — Κ 178. Πέτρου Μπερεκέτη.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιζ' φ. 185.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ποιημάτων ἁπάντων τοῦ μουσικωτάτου Πέτρου Εὐτυχέους τοῦ Κωνσταντινουπολίτου, ὅστις τουρκιστὶ ὀνομάζεται Μπερεκέτης.

2. φ. 172α Ἕτεροι Εἱρμοὶ ποιηθέντες παρὰ διαφόρων ποιητῶν.

1466. — Κ 179. Στιχηράριον.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιθ' (1810) φ. 264.

1. φ. 1α Σύνοψις μικρὰ τῶν ἀναγκαιοτέρων ἀναστασίμων Τροπαρίων ἐπ' ἀγρυπνίᾳ ψαλλομένων μετὰ καὶ τῶν δογματικῶν καὶ ἑωθινῶν καὶ ἑτέρων ἑωθινῶν.

2. φ. 26α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κατὰ σύνοψιν Στιχηρῶν Ἰδιομέλων καὶ αὐτομέλων Δοξαστικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἑκάστης ἑορτῆς καὶ ἁγίων τοῦ Στιχηραρίου κυρίου Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν.

Ἐν φ. 259 β

« Ἔργον χειρὸς ἧ δ' ἡ παροῦσα τελέθη
ἀνδρὸς ἀγύρτ' ἁμαρτωλοῦ καὶ θύτου
οὗ ἡ κλῆσις εὔδηλος τῷ πάντ' εἰδότι.

Ἡ παροῦσα ἀσματόφθογγος βίβλος γέγραπται κατὰ τὸ αωι' (1810) ἔτος διὰ ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς γέροντος κυροῦ Ἰωάννου. . .

Μὲ εὐχὴν καὶ εὐλογίαν τῆς ἁγίας Ἄννης ἀφιεροῦμεν τὴν παροῦσαν μουσικὴν εἰς τὸ ἱερόν μας μοναστήριον Λαύραν μὲ κοινὴν γνώμην ὅλων τῶν πατέρων τῆς Σκήτεως 1846 Ἀπριλίου 18 ».

1467. — Κ 180. Στιχηράριον.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 307.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Στιχηράριον καλλοφωνικὸν ποιηθὲν παρὰ κυρίου Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν.

2. φ. 275α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Τριῳδίου.

1468. — Κ 181. Στιχηράριον.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 414.

1. Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον ὅλα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθὲν δὲ παρὰ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν.

2. φ. 269α Στιχηράριον τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

1469. — Κ 182. Κοντάκια.

Χαρτ. 23 × 14 αἰῶν. ιδ' (1320) φ. 241.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν Κοντακίων ὅλου τοῦ χρόνου σὺν τοῖς Ἐξαποστειλαρίοις.

Ἐν τέλει · « Ἐγεγράφη ἔτει ϛωκη' (1320) ἰνδ. γ' ».

1470. — Κ 183. Στιχηράριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' (1775) φ. 449.

1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Στιχηράριον καλλοφωνικὸν ποιηθὲν παρὰ τοῦ κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν.

2. φ. 295α Στιχηράριον Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Ἐν φ. 446 β « Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα ἀσματομελιριτόφθογγος βίβλος ἐν ἔτει 1775 · ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς τε καὶ ἀμαθοῦς Κανέλου τοῦ πίκλην Καλενοπούλου ἐκ τῆς περιφήμου νήσου Πελοποννήσου ἐκ χώρας Καρύτενας · ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων ἐντυγχάνοντες πεφύκατε τὴν βίβλον ταύτην μέμνησθε κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τοῦ γράψαντος διὰ τὸν Κύριον ὅπως ἔξωμεν ἅμα τὸν μισθὸν ἐκ Θεοῦ μυριοπλάσιον καὶ ἀξιωθείημεν τῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ παραστάσεως · ἀμήν · ἀμήν · ἀμήν · γένοιτο · γένοιτο · γένοιτο. Τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα τῶν ἐγκλημάτων δός μοι.

Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα σήπεται τάφῳ
ἡ δὲ γραφὴ μένει μέχρι τερμάτων.

Ἐγράφη δὲ ἐν τῇ περιφήμῳ νήσῳ Μιτυλήνῃ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου δεσπότου καὶ αὐθέντου ἡμῶν κυρίου Γερασίμου καὶ ἐτελειώθη εἰς τὰς κζ' Ἰουνίου ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ».

1471. — Κ 184. Πέτρου Μπερεκέτου.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 175.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ποιημάτων κὺρ Πέτρου μελῳδοῦ τοῦ Βυζαντιάνου τοῦ ἐπιλεγομένου Μπερεκέτη.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις κτῆμα ἐμοῦ Νεοφύτου Ἰμβρίου ».

1472. — Κ 185. Πέτρου Μπερεκέτη.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 147.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παπαδικοῦ μέλους. Πολυέλεος κὺρ Πέτρου Βυζαντίου τοῦ Μπερεκέτη. Μαθήματα ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1473. — K 186. **Ἰωάννου Λαμπαδαρίου.**

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1693) φ. 68.

Οἶκοι κδ' ποίημα κὺρ Ἰωάννου Λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ.

Ἐν τέλει · « Ἔλαβε τέλος εἰς τοὺς 1693 καὶ οἱ ψάλλοντες εὔχεσθε.
Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Δημητρίου Παπάζογλου ἐκ τῆς Εὐρίππου. »

1474. — K 187. **Δοξαστάριον.**

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 141.

Δοξαστικὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, ἀποστίχου τε καὶ Αἴνων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἤτοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἑορταζομένων ἁγίων καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου ἅτινα συνετέθησαν ἐκκλησιαστικῶς παρὰ τοῦ Λαμπαδαρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου.

1475. — K 188. **Πανδέκτη.**

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 750.

1. Σημάδια ψαλλόμενα κατ' ἦχον συντεθέντα ἐντέχνως παρὰ τοῦ μαΐστορος κυρίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη.
2. Μέθοδος τῆς μετροφωνίας Γρηγορίου Μπούνη.
3. Ἑτέρα μέθοδος τῆς καλοφωνίας — Μεθοδικὴ παραλλαγὴ Ἰωάννου ἱερέως — Ἕτερα διάφορα καὶ ἀρχὴ τῆς μετροφωνίας — Τροπαὶ διὰ τῶν θέσεων ὀκτάηχος — Μέθοδος πανθαύμαστος κυρίου Ξένου τοῦ Κορώνη — Ἑτέρα μέθοδος τοῦ αὐτοῦ λίαν ἐπωφελής — Ἑτέρα μέθοδος τῶν νεανισμάτων καὶ τερεουτισμάτων τοῦ αὐτοῦ.
4. Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ διαφόρων ποιητῶν — Ἕτερα τριαδικά — αὖθις ἕτερα μετακαλωπισμένα — Μακάριος ἀνὴρ διαφόρων ποιητῶν — Τὸ ἵνα τί ἐφρύαξαν ὁμοίως — Κύριε τί ἐπληθύνθησαν ὡσαύτως — Ἕτερα σύντομα ἐκ τοῦ β' καὶ τοῦ γ' ψαλμοῦ κυρίου Γενναδίου — Ἕτεροι στίχοι ἔντεχνοι ἐκ τοῦ β' ψαλμοῦ διαφόρων ποιητῶν — Ἕτεροι στίχοι ἐκ τοῦ ε' ψαλμοῦ τοῦ Πέτρου — Ἕτερος στίχος τοῦ Μανουὴλ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κ/πόλεως.
5. Κεκραγάρια μεγάλα παλαιά — Ἕτερα ἁγιορείτικα — Ἕτερα τοῦ Βλασίου — Προκείμενα διάφορα ἔντεχνα καὶ ἁπλᾶ — Ἕτερα ἐπιφωνήματα διάφορα — Εἰς τὴν ἀρτοκλασίαν Θεοτόκε παρθένε — Ἕτερα προκείμενα τοῦ Δανιὴλ τῆς ὅλης ἑβδομάδος.
6. Ἀρχὴ τοῦ ὄρθρου · τὸ Θεὸς Κύριος τῶν τε ἁπλῶν καὶ τῶν ἐντέχνων μετὰ τοῦ ἀναστασίμου τροπαρίου — Πολυέλεος τοῦ Κουκουμᾶ, Πολυέλεος λεγόμενος Λατρινός — Ἕτερος τοῦ Μανουήλ — Ἕτερος τοῦ νέου Χρυσάφου, τοῦ Βλασίου, τοῦ Πέτρου, Ἀρσενίου Κυδωνιέως — Εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου διαφόρων ποιητῶν — Ἕτερα τοῦ Πέτρου — Τοῦ αὐτοῦ τὸ « Θεοτόκε παρθένε » ὀκτάηχον — Ἕτερα Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου — Ἕτερα εἰς ἱεράρχας καὶ μάρτυρας — Πασαπνοάρια κατ' ἦχον — Καθεῖλε δυνάστας τοῦ Παλασίου, τοῦ Πέτρου — Τιμιωτέρα ὀκτάηχος τοῦ Κωνσταντίνου — Ἑτέρα τοῦ Δαμιανοῦ — Τὰ ια' ἑωθινά — Δοξολογίαι λγ' — Τρισάγια σύντομα κατ' ἦχον τοῦ Πέτρου η' —
7. Ἀρχὴ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας, τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν προηγιασμένων καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου — (Μεταξὺ τῶν ποικίλων μαθημάτων εὕρηται καὶ τὸ « πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν » μελοποιημένον).
8. Ἀρχὴ καὶ τῶν ποικίλων μαθημάτων συντεθέντα ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν — Μαθήματα Θεοτοκία — Οἶκοι τοῦ Μανουὴλ Λαμπαδαρίου — Πολυχρονισμοί — Ἄμωμος — Ἕτερα τοῦ ἔτους μαθήματα — Τρισάγια νεκρώσιμα διάφορα — Κατανυκτικὰ μαθήματα δέκα — Ἕτεροι πολυχρονισμοὶ ιγ' — Κρατήματα καὶ Νάϊα διάφορα παλαιά τε καὶ νέα.

Ἐν φ. 746 α « Ἐτοῦτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦ προηγουμένου παπᾶ Ἀλυπίου τοῦ Λαυριώτου ».

1476. — *K 189. **Συναξαριστής.**

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιζ' φ. 461 δίστηλ.

Συναξάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου χρόνου, ὅθεν τε ἕκαστος καὶ ἐκ τίνων ἔφυ καὶ ἐν οἷς χρόνοις καὶ εἴτε τὸν διὰ μαρτυρίου εἴτε τὸν δι' ἀσκήσεως ἐδέξατο στέφανον.

Ἐν τέλει ·

« Ἄναξ ἀνάκτων παντοκράτορ Χριστέ μου
ἔγειρον ἀνάστησον ὡς πεπτωκότα
Συμεὼν πανάθλιον ἱεροδιάκῳ
δείλαιον ἀνάξιον τὸν γεγραφότα
ταύτην τὴν θείαν τε καὶ σεπτὴν βίβλον
καὶ δὸς τέλος μοι μετανοίας γνησίας ·

Συναξαριστὴς τῆς καθ' ἡμᾶς θείας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς μεγάλης Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ τοῦ καθολικοῦ ἁρμαρίου καὶ εἴτις τὸ ἐκβάλλει ἀλλαχόθεν ἔξω τῆς μονῆς ταύτης νὰ εἶνε ἀφορισμένος καὶ ἀσυγχώρητος ὑπὸ θεοῦ » κτλ.

1477. — K 190. **Πράξεις ἀποστόλων.**

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιε' (1479) φ. 173 δίστηλ.

1. Πράξεις τῶν θείων καὶ πρόλογος τῶν πανευφήμων ἀποστόλων — « Τάξις ἀποστόλων τὸ βιβλίον καλεῖται ἐπειδὴ τὰς πράξεις ὁμοῦ τῶν ἀποστόλων περιέχει ».
2. φ. 43α Καθολικαὶ ἐπιστολαὶ Ἰακώβου, Πέτρου (φ. 48), Ἰωάννου (φ. 56), Ἰούδα (φ. 63).
3. φ. 65α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου.

Ἐν φ. 47 ἡ Εἰκὼν τοῦ Πέτρου· ἐν φ. 62 ἡ Εἰκὼν τοῦ Ἰούδα, ἐν φ. 64 ἡ Εἰκὼν τοῦ Παύλου.

Ἐν τέλει· «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν πράξεων διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου κυροῦ Νεοφύτου Κακαΐδᾶ τὸ ἐπίκλην ἐπὶ ἔτους ςϡπζ′ (1479) χειρὶ Ἰωάννου ἀναγνώστου τοῦ Βρανᾶ».

1478. — Κ 191. Ὀκτώηχος.

Χαρτ. 31 × 12 αἰῶν. ιη′ (1756) φ. 96.

Περιέχει τὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, τὰ Ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ ια′ ἑωθινά.

Ἐν τέλει· «Χειρὶ Κυπριανοῦ Λαυριώτου τοῦ ἐκ Μετσόβου αψνς» (1756).

1479. — *Κ 192. Λόγοι.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιη′ φ. 323.

Κατάνυξις· Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστοριῶν παραδειγμάτων τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς, συγγραφέντες παρ' ἐμοῦ Συμεὼν μοναχοῦ ἀνδρὸς καὶ παναθλίου ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὴν ἐμαυτοῦ ψυχήν, ἑκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμὸν ἀναφέροντος ἐν Κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυσὶ καθὼς ὑποτέτακται.

Ἐν τέλει· «Θεοῦ τὸ δῶρον κόπος δὲ καὶ πόνος Νείλου ἁμαρτωλοῦ.»

1480. — Κ 193. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 30 × 19 αἰῶν. ιη′ φ. 172 δίστηλ.

Περιέχει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

1481. — Κ 194. Νομοκάνων.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ις′ φ. 255 ἀκέφ. κολοβ.

Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον αβ' τῶν ἐμπεριειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι ποιηθὲν ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ Ματθαίῳ· (ἴδ. καὶ Κώδ. Θ 220).

1. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Κώδ. καταγράφονται τὰ σύνορα τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ὧν ἡ ἀρχὴ ἐξέπεσε· ἄρχεται οὕτω: «ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνορίας ἐστιν· καὶ ἀπὸ τῆς μεγάλης βρύσεως ἕως τοῦ ποταμοῦ ἡ ἐνορία τῆς μητροπόλεως Τύρου· καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ ποταμοῦ ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ καλουμένου Μοῦρο ἡ ἐνορία τῆς Σιδῶνος ἤτοι Σαΐτη» κτλ.

2. φ. 1α Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ θρόνου τῆς Ἀντιοχείας τῆς Συρίας τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου Πέτρου διὰ τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως· Ἐπαρχία Κιλικίας (Ταρσός, Πομπιούπολις, Ἀναζαρβός τὸ ὅλον 18 μητροπόλεις)· Ἐπαρχία Ἰσαυρίας ἥτις ἐστὶ διῃρημένη εἰς τέσσαρα κλήματα (26 Μητροπόλεις)· Ἐπαρχία Θεοδωριάδος (10 Μητροπόλεις)· Ἐπαρχία Ὀσρωΐου (13 Μητροπόλεις)· Ἐπαρχία Εὐφραντησίας (19 Μητροπόλεις)· Μέχρι τῶν ὧδε πλήρωμα τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἄρχεται τῆς γῆς Περσίδος κλίματος Ἀρζανίνης.

Ὧδε πληροῦται ἡ Μεσοποταμία καὶ ἔστιν ὁ Ταῦρος καὶ ἡ κλεισοῦρα Βαλαλεσῶν. καὶ ἄρχεται κατὰ τὸ ἀρκτῷον μέρος ἡ μεγάλη Ἀρμενία· Εἰσὶ δὲ οἰκοῦντες εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ταύρου πλησίον τοῦ αὐτοῦ κλήματος λαοὶ δύο, ὀνομαζόμενος ὁ μὲν εἷς Χοθθαῖται, ὁ δὲ ἕτερος Σασσυνῖται· καὶ ἔστιν ὄρος ὑψηλὸν ὀνομαζόμενον Μαραθκὲν ἐν ᾧ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε ἐπιφερομένη τοῖς ὕδασι προσέκρουσεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἔστι τοῦτο γνωστὸν πᾶσι τοῖς τῶν ἐκεῖσε μερῶν μέχρι τῆς σήμερον.

3. Ἐπαρχία Μεσοποταμίας ἄνω ἢ τετάρτης Ἀρμενίας· Ἐπαρχία τετάρτης Ἀρμενίας ἄλλης — Κλῆμα Σοφίνης — Ἐπαρχία Φοινίκης παραλίας — Ἐπαρχία Φοινίκης Λιβάνου· Ἐπαρχία Παλαιστίνης πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης.

4. Διὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως· Ἐπαρχία Ἀσταμνικῆς (;) Μητροπόλεις ὑποκείμεναι τῷ θρόνῳ Ἀλεξανδρείας ς′. Πηλουσίου, Λεοντουπόλεως, Ὀξυρρύχου, Ἀτίνου, Πτολεμαΐδος, Δαρνιαίου.

Μητροπολῖται αὐτοκέφαλοι ζ′.

Ὁ Μαριώτου, Τενεσίου, Δαμιάτου, Σάτου, ὁ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὁ Φαρῶν, ὁ Ἀρῆς.

Ἐπαρχία Ἀρκαδίας· Ἐπαρχία Ἀραβίας.

Ἔχει δὲ καὶ ὁ Νεῖλος ποταμὸς στόματα ἑπτά· Ἀλεξάνδρου, Βολυνθοῦ, Ἁγνοῦ, Παράλου, Χάσματος, Δαμιάθης, Τενέσι.

5. Ἡ γεγονυῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῆς ἐκκλησίας τᾶς ὑποκειμένης τῷ πατριάρχῃ.

6. Ἑρμηνεία λατινικῶν λέξεων κωδίκελλος = ἡ τελευταία βούλησις· λίβελλος = ἔκδοσις· μανδάτο = ἔνταλμα· ὀφφίκιον = λειτούργημα· πραίτωρ = στρατηγός· ραιπούδιον = χωρισμὸς γάμων διὰ πιττακίων· τίτλος = κεφάλαιον, αἰτία. κτλ.

7. φ. 11α Σύνταγμα Ματθαίου Βλαστάρεως κατὰ στοιχεῖον.

8. φ. 237α Τὰ ὀφφίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· τάξις τῶν ὀφφικίων καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

9. φ. 238α Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

10. φ. 242α Νικήτα μητροπολίτου Ἡρακλείας ἀποκρίσεις πρός τινα Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη.

11. Νικηφόρου Κ/πόλεως Κανόνες.

12. Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου Κίτρους πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Δυρραχίου Καβάσιλα.

13. φ. 246α Κατὰ ἀζύμων.

14. φ. 248α Ἐπιστολὴ Ἰωάννου πάπα Ρώμης πρὸς Φώτιον πατριάρχην Κ/πόλεως.

15. φ. 249α Πράξεις ἐκκλησιαστικαὶ γινόμεναι

κατὰ καιροὺς συλλεχθεῖσαι ὑπὸ διαφόρων βιβλίων ἱστορικῶν καὶ χρονογράφων.

« Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου ἦν ἐν Ἱερουσαλὴμ πρόεδρος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής... (Ἐνταῦθα ἀναφέρεται καὶ ποῖοι ἀρχιερεῖς ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ Ἀρειανῶν, ὡς » ὁ Κύριλλος ἀνὴρ ὡς λέγουσι κορυφαῖος τῆς Ἀρείου αἱρέσεως · εἶτα ἐκ μεταμελείας τῷ ὁμοουσίῳ προσθεὶς καὶ τῇ ὀρθοδοξίᾳ συνθέμενος ἐδέχθη παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἀσμενέστατα μηδένα λόγον ποιησαμένης τῆς αὐτοῦ χειροτονίας... οὗτος διεδέχθη τὸν ἅγιον Μάξιμον καὶ ἅγιος ἀνωμολόγηται καὶ τῆς β' συνόδου προέστη... ὡσαύτως καὶ ὁ ἅγιος Μελέτιος πρῶτον ἐχειροτονήθη παρὰ τῶν ἀρειανῶν ἐπίσκοπος Σεβαστείας).

16. φ. 253 Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου περὶ διακεκριμμένης καὶ ἡνωμένης Θεολογίας ἔκθεσις πίστεως.

17. Ἀποδείξεις ἐκ τῶν θησαυρῶν (Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου) περὶ εὐταξίας, ἐκ τοῦ Στουδίτου περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ κατὰ Λατίνων.

18. φ. 254 Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι τοῦ πάπα ψιλὸν μνημόσυνον οὐδέν τι παραβλάπτει οὐδὲ φέρει τι σκάνδαλον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν.

1482. — Κ 195. Συναξαριστής.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιζ (1655) φ 176 δίστηλ.

Συναξαριστὴς τοῦ μηνὸς Μαΐου.

Ἐν τέλει · « Τέλος τοῦ μηνὸς Μαΐου ζρξγ (1655) ».

1483. — Κ 196. Ὁμιλίαι.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 339.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλίαι (2) εἰς τὸν α' καὶ λγ' ψαλμόν.

2. φ. 12α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».

3. φ. 16α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων ὅπως αἱ ἐπ' αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιΐαι τούτους ὀνίνησι τὰ μέγιστα.

4. φ. 24α Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου « εἴ ποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον ».

5. φ. 28α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος « εἰς τὰ σωτήρια πάθη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν »

« Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. »

6. φ. 32β Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

« Αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν προτέρων χρόνων. »

7. φ. 35α Μακαρίου ἱερομονάχου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἐν ἁγίοις θεοφόρους πατέρας ἡμῶν καὶ οἰκουμενικοὺς διδασκάλους τοὺς ἐν ταῖς ἑπτὰ θείαις καὶ οἰκουμενικαῖς συνόδοις συνελθόντας.

« Τῶν ἐν ὁσιότητι διαλαμψάντων. »

8. φ. 42α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης (τοῦ Παλαμᾶ) ὁμιλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης ῥηθεῖσα μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονίκην ἐπιδημίας.

« Ἀδελφοὶ μὲν ἡμεῖς πάντες. »

9. φ. 44α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον τοῦ Κυρίου παραβολήν.

« Εὔπορός ἐστιν εἰς κακίαν ὁ νοητὸς τῆς κακίας. »

10. φ. 49α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὸν σεσωσμένον ἄσωτον τοῦ Κυρίου παραβολήν.

« Ἔσται ποτὲ λιμὸς τὴν Ἱερουσαλήμ. »

11. φ. 53α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ σωτῆρος κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀπόκρεω.

« Τῇ μὲν παρελθούσῃ Κυριακῇ. »

12. φ 57α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν ἐν ᾗ καὶ περὶ σωφροσύνης καὶ τῆς ἀντιθέτου ταύτης κακίας.

« Τὴν μὲν προγονικὴν ἐκείνην. »

13. φ. 61α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία προτρεπτικὴ πρὸς νηστείαν ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ὡς ἐπιτόμῳ ἐξεφωνήθη τῇ Τετράδι τῆς α' ἑβδομάδος.

« Πολύς ἐστιν εἰς κακίαν εὐμήχανός τε. »

14. φ. 64α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τῇ β' Κυριακῇ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ὑπόθεσιν ἔχουσα τὸν ἐν Καπερναοὺμ ἰαθέντα παρὰ τοῦ Κυρίου παράλυτον καὶ πρὸς τοὺς ἀκαίρως ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις ἐν ταῖς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἱεραῖς συνάξεσιν.

« Αὐτὰς τὰς δεσποτικὰς φωνάς. »

15. φ. 67α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν.

« Ὁ τοῦ Χριστοῦ σταυρὸς προανεκηρύττετο. »

16. φ. 73α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ ἐν ᾗ περὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν ἔνδον λογισμῶν.

« Πολλάκις πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. »

17. φ. 76α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

« Ὁ μὲν ψαλμῳδὸς προφήτης ἀπαριθμούμενος. »

18. φ. 79α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

« Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου. »

19. φ. 82α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία δεικνῦσα τὸ τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς μυστήριον καὶ εἰς τὸ τῆς καινῆς Κυριακῆς εὐαγγέλιον.

« Καινὴν Κυριακὴν ἑορτάζομεν σήμερον. »

20. φ. 86α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ἐν ᾗ καὶ ὅτι πρώτη τὸν Κύριον ἡ Θεοτόκος εἶδεν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα.

« Ἡ τοῦ Κυρίου ἀνάστασις. »

21. φ. 89α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ τὴν Σαμαρείτιδα τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον καὶ ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῶν παρόντων.

« Διὰ πασῶν τῶν νῦν διερχομένων. »

22. φ. 93α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἑωθινὸν ὄγδοον, ἐν ᾗ καὶ ὅτι μεγάλων δωρεῶν ἀξιωθήσονται οἱ μέχρι τέλους μετ' εὐχαριστείας ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσι παραμένοντες.

« Ἰωάννης ὁ παρθένος καὶ τὴν ἐν μητράσι μόνην. »

23. φ. 96^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἐν ᾗ καὶ πῶς ἀναπληροῦται τὸ νομικὸν Σάββατον.

« Ἑώρταζον Ἰουδαῖοι τὸ φάσκα τὸ νομικόν. »

24. φ. 99^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία β′ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν ἐν ᾗ καὶ περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν.

« Βλέπετε τὴν κοινὴν ἡμῖν ἑορτὴν καὶ εὐφροσύνην. »

25. φ. 101^β Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ ι′ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον ἐν ᾗ καὶ τοῦ κατ᾽ αἴσθησίν τε καὶ νοῦν πρὸς τὸν ἀντικείμενον ἡμῖν πόλεμον.

« Τὰ ἑωθινὰ τῶν θείων εὐαγγελίων. »

26. φ. 104^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν τελεσθεῖσαν φανέρωσιν καὶ διανομὴν τοῦ θείου καὶ παντουργοῦ πνεύματος ἐν ᾗ καὶ περὶ μετανοίας.

« Ἐθεασάμεθα πρὸ μικροῦ τοῖς μεγάλοις. »

27. φ. 107^β Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων.

« Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ὄντως ἐν τοῖς ἁγίοις. »

28. φ. 110^β Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα ἐν καιρῷ τοῦ θέρους ἐν ᾗ καὶ περὶ πνευματικοῦ θέρους.

« Ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς καὶ δεσπότης. »

29. φ. 113^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα καὶ αὕτη ἐν καιρῷ τοῦ θέρους ἐν ᾗ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῖν λογικοῦ θέρους.

« Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ ὑμᾶς. »

30. φ. 116^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

« Ἡ τῶν ἁγίων ἑκάστου μνήμη κατὰ τὴν ἑόρτιον. »

31. φ. 118^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὑπόθεσιν ἔχουσα τὸν κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον ἐν Καπερναοὺμ ἰαθέντα παρὰ Κυρίου παράλυτον ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης.

« Μελισσείῳ κηρίῳ ἐοικέναι τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν. »

32. φ. 121^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὑπόθεσιν ἔχουσα τοὺς κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον ἐν οἰκίᾳ ἀναβλέψαντας τυφλοὺς ἐν ᾗ καὶ ὅτι οὐκ ἔστι πίστειν ἔχειν ἀληθῶς χωρὶς τῶν ἔργων τῆς μετανοίας.

« Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ σώματος. »

33. φ. 124^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα ἐν Λιτῇ τελουμένῃ εἰς τὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

« Ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν. »

34. φ. 127^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον τῆς ἐνάτης Κυριακῆς εὐαγγέλιον ἐν ᾗ καὶ περὶ πειρασμῶν.

« Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος πᾶσαν χαράν. »

35. φ. 130^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία περὶ ἀρετῶν καὶ τῶν ἀντιθέτων αὐταῖς παθῶν καὶ ὅτι κόσμος οὗ κοσμοκράτωρ ὁ διάβολός ἐστιν οὐ τὰ κτίσματά ἐστι τοῦ Θεοῦ ἀλλ᾽ οἱ διὰ τῆς παραχρήσεως τῶν κτισμάτων ὑποταγέντες αὐτῷ· ἐξεφωνήθη καὶ αὕτη ἐν Λιτῇ.

« Ὥσπερ ἐπὶ τῆς γεωργουμένης γῆς οἷα τις σπείρει. »

36. φ. 133^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν σεπτὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ᾗ παράστασις ὅτι τὸ κατ᾽ αὐτὴν φῶς ἄκτιστόν ἐστιν· ἐξεφωνήθη πρωῒ κατὰ τὴν ἑορτήν.

« Ἐπαινοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ θαυμάζομεν. »

37. φ. 136^α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἐν ᾗ παράστασις ὡς εἰ καὶ ἄκτιστόν ἐστι τὸ κατ᾽ αὐτὴν θειότατον φῶς ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν οὐσία τοῦ Θεοῦ· ἐξεφωνήθη κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

« Ἡσαΐας ὁ προφήτης περὶ τοῦ εὐαγγελίου. »

38. φ. 139^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ῥηθεῖσα κατὰ τὴν ια′ τοῦ Ματθαίου Κυριακὴν ὑπόθεσιν ἔχουσαν τὴν τοῦ Κυρίου παραβολὴν τὴν λέγουσαν· « ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησε συνάραι λόγον » ἐν ᾗ καὶ περὶ ἀνεξικακίας καὶ συμπαθείας.

« Ὁ Θεὸς αὐτεξούσιον ζῷον πλάττων τὸν ἄνθρωπον. »

39. φ. 142^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

« Τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν σήμερον πρὸς τὴν ὑμετέραν. »

40. φ. 146^α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον καὶ ὑπερένδοξον Κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

« Τοῦ νῦν ἀγῶνος ὡς οὐδὲν ἂν γένοιτο μεῖζον. »

41. φ. 150^α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης (τοῦ Παλαμᾶ) εἰς τὸ α′ ἑωθινὸν ἐν ᾗ καὶ ὅτι οὐκ ἀρκεῖ τὸ θεῖον βάπτισμα σῶσαι τὸν ἄνθρωπον εἰμὴ καὶ τὴν τήρησιν ἔχειν σπεύδει τῶν θείων ἐντολῶν.

« Ὁ πρὸ τῶν ὄντων ὢν καὶ τὰ ὄντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσας. »

42. φ. 153^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς Λιτὴν γενομένην διὰ τὴν ἀήθη καὶ ἀθρόαν τοῦ θανάτου πληγήν.

« Ἰωάννης ὁ ἠγαπημένος τῷ Χριστῷ Θεολόγος. »

43. φ. 156^α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

« Εἰ τίμιος ὁ θάνατος τῶν ὁσίων ».

44. φ. 160^β Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ Ματθαίου Κυριακῇ εἰς τὴν παραβολὴν τὴν καλοῦσαν εἰς τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ ἐν ᾗ καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας διατὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς εἰδὼς τοὺς μηδαμῶς ἢ μὴ δι᾽ ἔργων ὑπακούσαντας καὶ διατὶ ἐποίησε τοὺς κολασθησομένους.

« Τῆς σήμερον ἀναγνωσθησομένης ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. »

45. φ. 163^β Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν σωτήριον γέννησιν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

« Πᾶς μὲν καιρὸς ἐπιτήδειός ἐστι πρὸς τὸ καταβαλέσθαι. »

46. φ. 165^α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κὺρ

Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Λόγος εἰς τὴν ὑπερένδοξον γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

« Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεὸν ἐνταῦθα καλῶμεν. »

47. φ. 172α Γρηγορίου Θεσσαλονίκης [τοῦ Παλαμᾶ] ὁμιλία εἰς τὸ τῆς ἑπτακαιδεκάτης Κυριακῆς τοῦ Ματθαίου εὐαγγέλιον τὸ περὶ τῆς Χαναναίας ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου εὐτελείας καὶ τῆς ἐπαινετῆς ταπεινώσεως.

« Ὅτι ὁ Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. »

48. φ. 174α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξόχως ἠγαπημένον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης.

« Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον. »

49. φ. 177α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ τῆς β' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον τὸ λέγον « ὅσα ἂν θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως » ἐν ᾗ καὶ κατὰ τοκιζόντων.

« Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας ἡμῶν. »

50. φ. 179α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ τῆς γ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον ὑπόθεσιν ἔχοντος τὸν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐγερθέντα τῆς χήρας παῖδα ἐν ᾗ καὶ περὶ τοῦ συγγνωμονικοὺς ἡμᾶς καὶ συμπαθεῖς πρὸς ἀλλήλους εἶναι.

« Τὸ θεῖον καὶ κοινωφελὲς ὁ μέγας Παῦλος ».

51. φ. 181α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τῆς δ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον τὸ λέγον· « ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ » ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς ὀφειλομένης πρὸ τοῦ σπόρου τῆς παρ' ἡμῶν τελεῖσθαι καλλιεργείας.

« Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐκ ἀπὸ τῶν σοφῶν ».

52. φ. 184α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ τῆς ε' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον τὸ λέγον· « ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον » ἐν ᾗ καὶ περὶ πλουσίων τε καὶ πενήτων· τίς ὁ σωζόμενος;

« Τῶν κατὰ σῶμα χρειῶν τὰς μὲν ἐκ τῶν οἰκείων. »

53. φ. 187α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸν ἐν ἁγίοις μεγαλομάρτυρα τὸν Μυροβλήτην.

« Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου. »

54. φ. 191α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸ τῆς ς' τοῦ Λουκᾶ εὐαγγέλιον τὸ λέγον· « ἐξελθόντι τῷ Ἰησοῦ ἐκ τῆς πόλεως ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν.

« Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα. »

55. φ. 193α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν ζ' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ καὶ ὅτι ἡ πρὸς Θεὸν συνεχὴς διὰ προσευχῆς καὶ ψαλμῳδίας ἔντευξις ἕδρα ἐστὶ καὶ ἀσφάλεια παντὸς καλοῦ καὶ ἀποτροπὴ καὶ λύτρωσις πάσης κακίας τε καὶ δυσχερείας.

« Ἐπὶ νοῦν λαβὼν ὁ Δαυὶδ καὶ ἀναλογισάμενος. »

56. φ. 196α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἴσοδον καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς θεοειδῆ βίον τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

« Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κατ' ἀνθρωπίνην δύναμιν. »

57. φ. 208α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα κατὰ τὴν αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσόδιον ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

« Εἰ ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. »

58. φ. 211α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ὅτι μετὰ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας καὶ τοῖς κατορθοῦσι μείζων ἡ ἀμοιβὴ καὶ τοῖς ἀπειθοῦσι πλείω ἡ κόλασις καὶ περὶ διαφόρων παθῶν καὶ ἀρετῶν, ἐξεφωνήθη κατὰ τὴν δεκάτην τοῦ Λουκᾶ ἥτις ἐστὶ πρὸ τῆς τῶν Προπατόρων.

« Ἐκήρυττε μὲν καὶ ὁ παλαιὸς νόμος τοῦ οὐρανοῦ τὸν Θεὸν εἶναι. »

59. φ. 214α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῶν προπατόρων ἐν ᾗ καὶ πρὸς τοὺς ῥαθύμως ἔχοντας εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διδασκαλίας διὰ τὴν τοῦ καιροῦ δυσχέρειαν καὶ τὴν τῶν σωματικῶν χρειῶν ἔνδειαν.

« Τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ σαρκωθέντος. »

60. φ. 216α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία περὶ τῶν ἁγίων καὶ φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων ἐκφωνηθεῖσα πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

« Ὁ λόγος ὁ συντελῶν πρὸς σωτηρίαν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς. »

61. φ. 219α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῶν ἁγίων πατέρων περὶ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς αὐτὸν ἐν παρθενίᾳ τεκούσης ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου.

« Ἀγενεαλόγητον εἶναι. »

62. φ. 223α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ σάρκα θείαν καὶ σωτήριον γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος Χριστοῦ.

« Τῆς παρθενικῆς λοχείας ἡμῶν τελετή. »

63. φ. 226α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία περὶ τῶν κατὰ τὸ θεῖον βάπτισμα τελουμένων καὶ περὶ μετανοίας καὶ τῶν περὶ αὐτῆς εἰρημένων παρὰ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· ἐξεφωνήθη τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων.

« Ἡ μετάνοια καὶ ἀρχή ἐστι καὶ μεσότης καὶ τέλος τῆς τῶν Χριστιανῶν πολιτείας. »

64. φ. 229α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ῥηθεῖσα τῇ ἁγίᾳ καὶ σεβασμίᾳ ἑορτῇ τῶν Φώτων ἐκ ᾗ καὶ κατὰ τὸ ἐγχωροῦν ἔκφανσις τοῦ μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ βαπτίσματος.

« Χθὲς συνεκκλησιάζων καὶ συνεορτάζων ὑμῖν. »

65. φ. 233α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τῇ δωδεκάτῃ Κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ ὑπόθεσιν ἔχουσα τὴν τῶν δέκα λεπρῶν παράδοξον ἴασιν, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς πρὸς Θεὸν καὶ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους εἰρήνην.

« Τὰ τοῦ παλαιοῦ νόμου πάντα. »

66. φ. 236α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία τῇ πεντεκαιδεκάτῃ Κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ ὑπόθεσιν ἔχουσα τὴν τοῦ ἀρχιτελώνου Ζακχαίου διόρθωσιν καὶ σωτηρίαν ἐν ᾗ καὶ περὶ φιλαδελφίας.

« Πρῴην μὲν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. »

67. φ. 239α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία πρὸς τὴν σεμνοτάτην ἐν μοναζούσαις Ξένην περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν καὶ περὶ τῶν τικτομένων ἐκ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς.

« Τοῖς μοναδικῶς ζῆν προθυμουμένοις ἀληθῶς. »

68. φ. 246α Τοῦ αὐτοῦ διάλογος τῆς κατὰ Χριστὸν νομοθεσίας ἤτοι τῆς νέας διαθήκης.

« Κύριος ὁ Θεός σου Κύριος εἷς ἐστιν. »

69. φ. 249α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἀλλὰ ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

« Πάλιν ὁ δεινὸς καὶ ἀρχέκακος ὄφις. »

70. φ. 264β Τοῦ αὐτοῦ Λόγος δεύτερος περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὅτι οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ καὶ πρὸς τὰ παρὰ Λατίνων ἐκ τῆς θείας Γραφῆς εἰς συνηγορίαν αὐτῶν δῆθεν προτεινόμενα.

« Ὧν μὲν οὖν ἔδει καὶ αὐτῶν. »

71. φ. 286α Εἰς τὰς ὑπὲρ Λατίνων παρὰ τοῦ Βέκου συλλεγείσας γραφικὰς χρήσεις ἐπιγραφαὶ πρὸς ἃς αἱ καθεξῆς τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης ἀντεπιγραφαὶ δεικνῦσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τοιαύτας ἐπιγραφὰς καὶ ἀντιθέτους οὔσας ταῖς συνειλεγμέναις τῶν ἁγίων ῥήσεσι.

« Λατίνων ἐπιγραφὴ α' Χρήσεις διάφοροι γραφικαί. »

72. φ. 289α Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ τοῦ Φιλοσόφου.

« Ὁρισθεὶς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως. »

73. φ. 294α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὡς ἐξ ἑτέρου συγγραφεὶς περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας.

« Μεταλαχεῖν ἀθλίως τὸν Γρηγορᾶν. »

74. φ. 303α Ἔλεγχος τῆς εἰς τὸ θειότατον φῶς τῆς τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας καὶ παράστασις ἐξ ἀντιθέσεως ὅτι ἄκτιστον τοῦτό ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀΐδιον.

« Οὐδὲν οἷ ὦ φίλε δέσποτα εἰμὴ λίαν. »

75. φ. 309α Ἔλεγχος ἔτι τῆς εἰς τὸ θειότατον φῶς τῆς τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας καὶ παράστασις ἔτι διὰ πλειόνων ὅτι ἄκτιστον τοῦτό ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀΐδιον, οὐχὶ θεία φύσις ἢ πᾶσι παντάπασιν ἀνέκφαντος ὄν...

« Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἔστι καὶ ἔσται τὸ τοῖς ἐγκρίτοις τῶν μαθητῶν. »

76. φ. 319α Ἰωάννου Χρυσοστόμου πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας φεύγειν τὴν ἱερωσύνην ἀπολογητικός α' καὶ β'.

77. φ. 331β Τοῦ σοφοῦ Πλουτάρχου περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

« Τὰ ἱμάτια δοκεῖ θερμαίνειν τὸν ἄνθρωπον. »

78. φ. 332α Τοῦ αὐτοῦ περὶ παίδων ἀγωγῆς.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Νεοφύτου ».

1484. — Κ 197. Ὁμιλίαι.

Χαρτ. 24 × 18 αἰῶν. ιζ' (1624) φ. 434.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ (;) ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καὶ εἰς μνήμας ἁγίων.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ Κώδικος ὁ λόγιος Κύριλλος ὁ Λαυριώτης περὶ τῶν ὁμιλιῶν τούτων ἀποφαίνεται οὕτως : Οὐδαμῶς μὴ γένοιτο οὗτοι οἱ λόγοι νὰ εἶνε ἐκείνου τοῦ σοφωτάτου ἁγίου Γερμανοῦ · ἐπειδὴ οὗτοι εἰσὶν ἄτεχνοι καὶ ἀηδεῖς καὶ οὐδὲν ἔχοντες ἄξιον · ἔτι δὲ καὶ ἀνορθόγραφοι καὶ ἀπαράβαλτοι καὶ κακορίζικοι καὶ καὶ καὶ. Εὐτελὴς Κύριλλος αψπθ' (1789) Αὐγούστου κ' · κρίμα εἰς τὸ χαρτὶ κρίμα εἰς τὸ μελάνι κρίμα καὶ εἰς τὸ κιννάβαρι. ».

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου Πορφυρίου ἱερομονάχου ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ιθ' τοῦ ἔτους αχκδ' (1624) ἰνδ. ζ'. »

1485. — Κ 198. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ις' φ. 475 δίστηλ.

Ἀνθολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Ἐν φ. 475 α « Βιβλίον τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς καὶ μεγάλης Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσαντος βιβλίον τοῦ Νοσοκομείου · ὅστις ἐκεῖνος τὸ ἐκβάλει ἔξω τοῦ μοναστηρίου νὰ εἶνε ἀφορισμένος ἀπὸ Θεοῦ ἐχέτω καὶ τὸ ἀνάθεμα ὑπὸ τῶν κλήρων τῶν δικαίων ἀμὴν ὡς ἱερόσυλος τῆς ἐκκλησίας. »

1486. — Κ 199. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 204.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου συγγραφεὶς καὶ ἀποστολεὶς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ μοναχοὺς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

2. φ. 42α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου τοῦ ἐν τῇ Μάνδρᾳ.

« Συμεώνην τὸν πάνυ τὸ μέγα θαῦμα. »

3. φ. 68α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

« Τοὺς εὐλογοῦντάς σε φησὶ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ὁ Θεός. »

4. φ. 79α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

« Πολλὰ τῶν σπουδαίων ἀρχ. »

5. φ. 102α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

« Ἐφραὶμ ὁ θαυμάσιος ἔφυ μὲν ἐκ τῆς Σύρων γῆς. »

6. φ. 110α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ.

« Ὃν τρόπον αἱ τῶν προλαβόντων νόσοι σωματικαί. »

7. φ. 126α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Δανιὴλ τοῦ στηλίτου.

« Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριστέων. »

8. φ. 158α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου τοῦ ἐρημίτου.

« Θείας ἀγάπης καὶ ἔρωτος. »

9. φ. 173α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
« Τὸ τοὺς τῶν ἁγίων βίους. »
10. φ. 189α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἐν προφήταις Ἠλίαν τὸν μέγαν καὶ εἰς τὸν ὀπαδὸν αὐτοῦ καὶ φοιτητὴν Ἐλισσαῖον τὸν προφήτην καὶ μερικὴ διήγησις τῶν τερατουργιῶν αὐτῶν καὶ θαυμάτων.
« Τὸ μὲν λόγοις ἐγκωμίων. »

Ἐν τῷ Κώδ. κεῖνται δέκα εἰκόνες τῶν βιογραφουμένων ἀνωτέρω ἁγίων βυζαντινοῦ ἀρχαίου τύπου.

1487. — Κ 200. Λόγοι.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιδ' (1318) φ. 358 ἀκέφ.

[Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου] λόγοι.
1. φ. 1 Ἀκέφαλος « εἰς τὸν πολὺν καύσωνα οὔτε ἀκτημοσύνην ὅπως ἄν μὴ βαρυθῇ ἀπὸ τῶν ἐναντίων ».
2. φ. 5α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας.
« Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καὶ εὐσήμῳ. »
3. φ. 13α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου τετρασύλλαβα.
« Νικηθεὶς δὲ κατὰ κράτος ὁ πονηρὸς διάβολος. »
4. φ. 14α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἑπτασύλλαβα.
« Εἰδότες οὖν ἀδελφοὶ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ. »
5. φ. 16α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι βοσκὸς πορεύομαι καὶ περὶ σωφροσύνης.
« Πολλὰ παραινέσαντες τὸν εὐλαβέστατον Θεόδωρον. »
6. φ. 24α [Τοῦ αὐτοῦ] περὶ ἀρετῆς πρὸς νεώτερον μοναχὸν παραίνεσις β', γ' (φ. 28), δ' (φ. 33), ε' (φ. 39).
7. φ. 43α [Τοῦ αὐτοῦ] Κεφάλαια δέκα περὶ ἀρετῆς.
« Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην. »
8. φ. 61α [Τοῦ αὐτοῦ] Λόγος ἀσκητικὸς εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ » (Κεφ. ιϐ).
9. φ. 90α [Τοῦ αὐτοῦ] Ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι ἀλλὰ κλαίειν καὶ πενθεῖν ἑαυτούς.
« Ἀρχὴ καταστροφῆς ψυχῆς μοναχοῦ γέλως. »
10. φ. 95α [Τοῦ αὐτοῦ] Συμβουλία περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς Νεόφυτον μοναχόν · Κεφ. ϟγ'.
« Ἐπήνεσά σου τὴν πίστιν. »
11. φ. 115α [Τοῦ αὐτοῦ] Περὶ ὀρθοῦ βίου Κεφάλαια πθ'.
« Ὀρθοῦ βίου ὀρέγῃ ταπεινοφροσύνην ἄσκησον. »
12. φ. 127α Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμοί.
« Μακάριος ὃς γέγονεν ὅλος ἐλεύθερος ἐν Κυρίῳ ἀπὸ πάντων τῶν γηίνων ». Μακαρισμοὶ ἕτεροι (φ. 134).
13. φ. 141α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι παραινετικοὶ πρὸς μοναχοὺς (παραινέσεις κη').
14. φ. 195α [Τοῦ αὐτοῦ] Ὅτι δεῖ τὸν χριστιανὸν μακρόθυμον καὶ ἀνεξίκακον εἶναι.
15. φ. 198α Περὶ παθῶν παραίνεσις λ'.
« Ἀνὴρ ἐν ἀμελείᾳ διάγων. »
16. φ. 199α Περὶ τοῦ πῶς δεῖ παρακαλεῖν ὀλιγωροῦντας παραίνεσις λα'.
17. φ. 204α Ὅτι οὐ δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα ἀδελφὸν ἐννοεῖν καὶ φιλοπόνως ἀναγινώσκειν ὡς τοῦ θεοῦ παρόντος.
18. φ. 205α Ἀντιρρητικὸς περὶ παρθενίας καὶ σωφροσύνης.
19. φ. 208α Παραίνεσις περὶ ἁγνείας.
20. φ. 210α Περὶ τοῦ μὴ ῥέμβεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὧδε κἀκεῖσε ἀλλὰ μᾶλλον κάτω ἔχειν τὸ ὄμμα ἄνω δὲ τὴν ψυχὴν πρὸς Κύριον καὶ ἐν τίνι κατήργηται ὁ δαίμων τῆς πορνείας.
21. φ. 213α Περὶ πραϋπαθείας.
22. φ. 215α Περὶ ἀνυποτάκτων καὶ περὶ καταστάσεως καὶ φόβου Θεοῦ καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος.
23. φ. 224α Περὶ εὐλαβείας.
24. φ. 228α Περὶ τῶν ἐκπιπτόντων ἐξ οἰκείας ἀμελείας καὶ προφασιζομένων προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
25. φ. 235α Πρὸς ἀδελφὸν ἐκπεσόντα καὶ περὶ μετανοίας.
26. φ. 244α Ὅτι οὐ δεῖ ὀμνύειν οὔτε δυσφημεῖν.
27. φ. 248α Πρός τινα ἀδελφὸν ὁ λόγος εἴρηται ὅτι κρεῖσσον γαμεῖν ἢ πυροῦσθαι.
28. φ. 250α Ἀπολογία πρὸς ἀδελφὸν περὶ Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως.
29. φ. 256α Παραίνεσις περὶ φόβου Θεοῦ.
30. φ. 260α Περὶ ἀγάπης.
31. φ. 261α Πρὸς Εὐλόγιον.
32. φ. 267α Πρὸς ἀκηδιαστὴν μοναχὸν λέγοντα ἀφίημι καὶ εἰς τὸν κόσμον ὑπάγω.
33. φ. 278α Παραίνεσις περὶ κακοπαθείας.
34. φ. 280α Περὶ διαφορᾶς τοῦ μοναχικοῦ βίου ὑπὲρ τὸν κοσμικόν.
35. φ. 281α Τοῦ αὐτοῦ κεφ. ρ' πῶς κτᾶταί τις ταπεινοφροσύνην.
36. φ. 318α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν.
37. φ. 334α Περὶ τῆς θείας χάριτος.
38. φ. 339α Τοῦ αὐτοῦ περὶ γλωσσαλγίας καὶ παθῶν.
39. φ. 354α Λόγος διῃρημένος εἰς Κεφάλαια ἀκέφαλος οὗ ἡ ἀρχὴ · δενώσεσι μὴ εὐδοκοῦντες τοῖς ἴχνεσι τοῦ δεσπότου Χριστοῦ πῶς ἐξακολουθήσομεν ἐν ὑποταγῇ πρεσβυτέρων ἐν Κυρίῳ μὴ ἀνεχόμενοι....

Ἐν φ. 352 α « Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ πρώτου βιβλίου ἔτους ςωκς' (1318) ἰνδ. ιε' μηνὸς Ἰουλίου λα' · ἡμέρα Δευτέρα.
Μέμνησθε τοῦ γράψαντος Νείλου πατέρες
ἐξαιρέτως δὲ ποιμένος τοῦ τῆς Λαύρας

θύτου μοναχοῦ συνετοῦ Γερασίμου
χρηστοῦ προσηνοῦς εὐμενοῦς πραϋθύμου
πατρὸς γαληνοῦ συμπαθοῦς ἰφιθύμου
ἀνεξικάκου μακροθύμου πραέως
οἰκτίρμονός τε πάμπαν ἱλαρωτάτου
σεμνοῦ σθεναροῦ δεξιοῦ ποδηγέτου
ἀνδρὸς δοκίμου λίαν ἐντρεχεστάτου
σοφίας μεστοῦ σὺν ἐπιστήμῃ πάσῃ
ἅμα τε θείων καὶ καθ' ἡμᾶς πραγμάτων
πείρᾳ μαθόντος τοῦ ποδηγεῖν εὐθέτως
νέους γέροντας ἅπασαν ἡλικίαν
τάξιν τε πᾶσαν μείζονα καὶ μετρίαν
πράως ἱλαρῶς καὶ πανημέρως ἄγαν
οἷς τὴν τρίβον δείκνυσι τῆς σωτηρίας
ἔργῳ λόγῳ τε χριστοτερπέσι τρόποις
ἐξ ἀνικάνων ἀξίους ὑπεξάγων
ὡς χρηματίσων θεῖον ἐντεῦθεν στόμα
λιτὰς προσάγων ἀγρύπνους ὑπὲρ τέκνων
ἐπιστρέφων τε βελτιῶν ἀγαθύνων
ἐπιστρέφων ὅπου γε καὶ δεῖ σὺν λόγῳ
ἅλατι θείῳ πανσόφως ἠρτυμένῳ
ἐπιβεβαιῶν συνετίζων εἰσάγων
πύκτας πρὸς αὐλὰς καὶ νομὰς οὐρανίους ·
οὕτω σοφὸς πέφυκε καὶ μεγαλόνους
οὗ τῇ κελεύσει τέρμα τερπνὸν ἡ βίβλος
εἴληφεν ὡς ἔνειμεν ἡ θεία χάρις ».

1488. — Κ 201. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιδ' φ. 559 δίστηλ.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων (Ὁμιλίαι νε').

1489. — Κ 202. Νομοκάνων.

Χαρτ. 32 × 23 αἰῶν. ιε' φ. 384 κολοβ.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων πονηθεῖσα Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ τῆς Βίγλας καὶ πρωτοασηκρήτης.

1490. — Κ 203. Κανόνες.

Χαρτ. 14 × 9 φ. 32.

1. Κανὼν τῆς ἀναστάσεως (μετὰ τῶν Θεοτοκίων τῶν γιωστῶν καὶ ἑνὸς ἔτι τρίτου εἰς ἑκάστην ᾠδήν).
2. Εὐχὴ εἰς τὰ κουκούλια.
3. Κανὼν ἰαμβικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου ποιηθεὶς παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ σοφωτάτου αὐθεντὸς τῆς Οὐγγραβλαχίας κὺρ Νικολάου.
Ἦχος α' Ἔσωσε λαόν.
« Ἔστησε ρεῖθρον πανσθενὴς ρόον πάλαι. »
(Μετὰ τὸν Κανόνα Ἐξαποστειλάριον καὶ Στιχηρὰ τοῦ αὐτοῦ).
4. Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « Δέσποινα νεῦσον πρὸς λιτὰς Θεοδώρου » (ἴδ. Νικοδήμου Θεοτοκάριον).

Λ

1491. — Λ 1. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' (1614) φ. 423.

1. φ. 1α Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικόν · λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ « πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν » καὶ ἔτι μετὰ τὸν τρισάγιον καὶ τὸ « ἰδοὺ ὁ νυμφίος » καὶ ἕτερα ἐκ τῶν δογματικῶν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.
2. φ. 401β Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Χριστὸν (ἦχος πλ. δ' « Οἴμοι τί κλαύσω τί θρηνήσω πρότερον »).
3. φ. 408α Κανὼν ἕτερος εἰς τὸν Χριστόν (ἦχος πλ. β' « Ἐξομολόγησιν σῶτερ ὀδυνηρὰν καὶ ψυχῆς μετάνοιαν »).
4. φ. 415α Κανὼν χαιρετισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι (ἦχος α' « Χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν »).

Ἐν τέλει · « Τέλος τοῦ βιβλίου Θηκαρᾶ · Πορφυρίου τάχα τε καὶ ἱερομονάχου ἁμαρτωλοῦ εὔχεσθε αχιδ · ζρκβ (1614) μηνὶ Μαρτίῳ ς ».

1492. — Λ 2. Γραμματική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1692) φ. 140.

Ἐπιτομὴ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν · περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων.

Ἐν τέλει · « Τέλος τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου. Δόξα σοι ὁ Θεὸς Ἱερεμίας εἶπε · ἐπληρώθη ἐν ἔτει ζρ » (1692).

1493. — Λ 3. Γραμματική.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 187 ἀκέφ.

Γραμματικὴ ὡς ἀνωτέρω.

1494. — *Λ 4. Γραμματική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1606) φ. 158.

1. Γραμματικὴ πάνυ πλουσιωτάτη περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων.
2. φ. 118β Περὶ τῶν συμφωνιῶν τῆς συντάξεως.
3. φ. 124α Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ζηγαβι-

νοῦ περὶ ἀντιστοίχων καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων ποῦ δασύνονται καὶ ποῦ ψιλοῦνται.

« Βούλομαι φίλε πρὸς μικρὸν ὧδε σοι σαφηνίσαι τῶν φωνηέντων τῶν ἑπτὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν τάξιν. »

4. φ. 132α Τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν πληροφορικὴ διδασκαλία ἀποσταλεῖσα εἰς μάθησιν τῶν ἀντιστοίχων.

« Ἀπ' ἄρτι φίλε γράφω σοι λέξεις τῶν ἀντιστοίχων ὠκέως καὶ συνοπτικῶς ἵνα ταχέως μάθῃς ἅπερ οἱ πλεῖστοι σόλοικα καὶ βάρβαρα προσφέρουν ὡς μὴ εἰδότες τί δηλοῖ λόγος τοῦ ἀντιστοίχου. »

5. φ. 143α Κανὼν περὶ ἀντιστοίχων ποίημα Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου κατὰ ᾱβ. (Ἦχος β' · ἐν βυθῷ κατέστρωσε · « Ἀναφὴς καὶ ἄκτιστος Θεὸς καὶ ἀκατανόητος, στερητικὸν α ἔχει ψιλούμενον »).

6. φ. 146β Ἕτερος Κανὼν περὶ ἀντιστοίχων ποίημα Γαλακτίωνος κατὰ ᾱβ · (Ἦχος α' Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ · « Ἀεὶ τὸ ἐπίρρημα δηλοῦν διὰ παντὸς τὸ αὐτὸ δίφθογγον ε σύντῳ ι τε »).

7. φ. 149α Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος Κανὼν κατὰ ᾱβ. (Ἦχος πλ. δ' Ἁρματηλάτην Φαραὼ · « Ἀεὶ ὡσεὶ καὶ ὡσανεὶ τὴν διφθογγον ει κατασπάζεται ».)

8. φ. 152α Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος Κανὼν περὶ ἀντιστοίχων καὶ δασείας (Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε · « Ἑρμηνεία ὥρμησεν ὁδόν, ἅπαν ὅλον ἕκαστον »).

Ἐν φ. 153 α « Ἐγράφη τῷ ζριδ (1606) μηνὶ Ὀκτωβρίῳ · Θεοφάνης ἱερομόναχος ».

Ἐν φ. 158 α « Ἐκοιμήθη ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πνευματικὸς ὁ παπᾶ κὺρ Διονύσιος ἐπὶ ἔτους ζριδ (1606) ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ εἰς τὰς ζ' ἡμέρα β.

Ἐκοιμήθη ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πνευματικὸς ὁ κὺρ Θεοφάνης ἐπὶ ἔτους ζριε (1607).

Τοῦ ταπεινοῦ Ἀδριανουπόλεως Ἀνθίμου ».

1495. — Λ 5. Γραμματική.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 145 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Γραμματικὴ (μετὰ θεμάτων καὶ σχολίων).

2. φ. 96α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ · εἰδήσεις περὶ ὀρθογραφίας καὶ περὶ τῶν δασυνομένων φωνηέντων καὶ λέξεων · (ἐν. φ. 125α). Ἀρσενίου πόνημα ἐν μονοτρόποις.

3. φ. 125α Ἀπόφθεγμα πάνυ ἀναγκαιότατον ἐκ τῆς Γραμματικῆς ἅπασι φιλομαθέσιν ἐκτεθὲν παρὰ φιλομαθεστάτου τινος — Περὶ τόνων. « Ἰστέον ὅτι τόποι τῆς ὀξείας εἰσὶ τρεῖς ».

4. φ. 127α Ἀντιστοιχάριον κατὰ ᾱβ · ἀρχὴ τοῦ α στοιχείου. « Ἀλήθεια εὐήθεια προμήθεια. »

1496. — Λ 6. Λόγοι.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' (1734) φ. 318.

1. φ. 1α Τεῦχος α'. Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι (λόγος α' πενθικὸς τῷ πενθεῖν βουλομένῳ « Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὄρθρου βαθέως ἀναστάς) ».

2. φ. 183α Τεῦχος β'. Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου Κεφάλαια δι' ἀκροστιχίδος πάνυ ὠφέλιμα ὧν ἡ ἀκροστιχίς ἐστιν αὕτη : « Λόγοι διάφοροι περὶ ἐντολῶν, δογμάτων, ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελιῶν · ἔτι δὲ καὶ περὶ λογισμῶν καὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν · ἔτι δὲ καὶ περὶ ἡσυχίας καὶ προσευχῆς ὧν ἡ ἀκροστιχὶς ἥδε ».

3. φ. ξη' Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα Κεφάλαια (περὶ ἐμπαθοῦς ἀλλοιώσεως, περὶ ἀγαθῆς ἀλλοιώσεως, περὶ τῶν καθ' ὕπνους πειρασμῶν).

4. φ. σγ Τοῦ αὐτοῦ εἴδησις ἀκριβὴς περὶ ἡσυχίας καὶ προσευχῆς (Κεφ. ι').

5. φ. πα Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἡσυχίας (ἐν Κεφ. ιε' — Περὶ τῶν δύο τρόπων τῆς προσευχῆς).

6. φ. ϟζ Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθέζεσθαι τὸν ἡσυχάζοντα εἰς τὴν εὐχὴν καὶ μὴ ταχέως ἀνίστασθαι.

7. φ. ριζ Ἐκλογὴ ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου πάνυ ὡραῖα καὶ ὠφέλιμα.

« Πίστις ἐστὶν τὸ διὰ Χριστὸν ἢ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἐντολῆς ἀποθανεῖν καὶ τὸν θάνατον τοῦτον ζωῆς πρόξενον εἶναι πιστεύειν. »

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη τῷ ᾳψλδ' ».

1497. — Λ 7. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις (1563) φ. 233 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἱππολύτου τοῦ Θηβαίου περὶ τῆς συγγενείας τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

« Ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Νάθαν υἱοῦ Δαυὶδ γεννᾶται Λευί. »

2. φ. 10α Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

« Βασίλειος · τί ἐστιν ἀρχή; — Γρηγόριος · τὸ πρῶτον αἴτιον τοῦ δευτέρου αἰτίου. »

3. φ. 12α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς καὶ περὶ τῶν πέντε αἰσθήσεων.

4. φ. 13α Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐξήγησις περὶ τοῦ Μελχισεδὲκ καὶ περὶ τοῦ Ἀβραάμ.

5. φ. 18α Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου περὶ αἱρέσεων.

« Ἰστέον ὅτι ἑκατόν εἰσιν αἱρέσεις · πασῶν δὲ τούτων μητέρες καὶ πρωτότυποι τέσσαρες · βαρβαρισμός, σκυθισμός, ἑλληνισμός, Ἰουδαϊσμός. »

6. φ. 19α Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

« Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. »

7. φ. 34α Λόγος ἀκέφαλος οὗ ἡ ἀρχή : « ἐκ Περσίδος ἐγνώσθη Χριστὸς ἀπ' ἀρχῆς · οὐδὲ γὰρ λανθάνει τοὺς ἐν αὐτῇ νομομαθεῖς ».

8. φ. 39α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῆς θείας καὶ ἀκαταλήπτου Χριστοῦ Θεότητος καὶ τῆς ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας · κατ' ἐρωταπόκρισιν.

9. φ. 42β Γενναδίου πατριάρχου ἐπιστολὴ τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς κὺρ Μαξίμῳ τῷ κατὰ κόσμῳ Σοφιανῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἐνασκουμένοις τῇ ἁγίᾳ μονῇ τοῦ Σινᾶ ὁσιωτάτοις ἱερομονάχοις καὶ μοναχοῖς

« Τιμιώτατε ἐν μοναχοῖς... αἱ γραφαὶ τῆς σῆς εὐλαβείας ἦλθον εἰς ἡμᾶς πρῶτον ἀνεωγμέναι καὶ παρ' ἡμῶν ἐπέμφθησαν πρὸς τὸν τιμιώτατον ἔξαρχον κὺρ Ἰωάννην..... Φεβρουαρίου ς'. Ὁ δοῦλος τῶν τίκνων τοῦ Θεοῦ ὁ ταπεινὸς Γεννάδιος. »

10. φ. 53α Ἑτέρα [τοῦ αὐτοῦ] « Τιμιώτατε ἐν μοναχοῖς κὺρ Ἰωακεὶμ ἐπειδὴ ἔλαθεν ἡμᾶς τοῦτο καὶ οὐκ ἐγράψαμεν ἐν τῷ Πιττακίῳ τῷ πρὸς τὴν ἁγίαν μονήν. »

11. φ. 54α Περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ. Χριστιανῶν τε καὶ Ἰουδαίων ἀμφιβαλόντων, καὶ τῶν μὲν χριστιανῶν λεγόντων ἐληλυθέναι τὸν Χριστόν, τῶν δὲ Ἰουδαίων οὔπω αὐτὸν ἐληλυθέναι ἀλλὰ μέλλειν ἔρχεσθαι, πόθεν αὐτοὺς πεῖσαι ὀφείλομεν ὅτι καὶ Θεός ἐστιν ὁ Χριστὸς καὶ ἦλθε καὶ ὅτι ἀληθής ἐστιν καὶ οὐ πλάνος, ὡς αὐτοὶ νομίζουσιν.

12. φ. 66α Ἐπιστολὴ Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τον ἐπίσκοπου Βραδένης Ἀπηλεγένσης.

« Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης καὶ πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως. »

13. φ. 83α Παράτιτλος περὶ τῶν Λατίνων ἤτοι τῶν Φραγγῶν πόθεν κατάγονται αἱ τούτων γενεαὶ καὶ περὶ τῆς αἱρέσεως αὐτῶν καὶ διατὶ ἀπεσχίσθησαν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας. (Αὐτόθι « ἀπάντησις τοῦ πατριάχου κὺρ Γερμανοῦ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ πάπα σταλέντων φραιμενουρίου »).

14. φ. 124β Τοῦ ἁγίου Βασιλείου πρὸς μοναχὸν νέον νουθεσία.

15. φ. 129α Ἔκθεσις πίστεως ἐν ἐπιτομῇ.

16. φ. 131α Διήγησις περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου.

« Παρακαλῶ σε δοῦλε τοῦ Θεοῦ εἰπεῖν μοι πῶς τὸ τέλος τοῦ κόσμου τούτου καὶ πότε καὶ τίνα εἰσιν ἃ λέγουσιν ἀρχὴν ὠδίνων. »

17. φ. 183α Ὑπογραφὴ κεφαλαιώδης τοῦ τε τῆς οἰκουμένης πίνακος.

« Τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἐν ἠπείροις διῃρημένης τρισίν. »

18. φ. 186α Ὑποδείγματα ἐπιστολῶν διαφόρων.

19. φ. 208α Μῦθοι διάφοροι καὶ ἑρμηνεία τούτων.

Ἐν ἀρχῇ · « Τὸ παρὸν βιβλιδάριον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰγνατίου ἱερομονάχου τοῦ εὐτελοῦς ἐν ἔτει ζνα (1543) καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτὸ εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν Κύριον. »

Ἐν φ. 130 β « Βιβλίον Ἰγνατίου ἱερομονάχου τοῦ Λαυριώτου. »

Ἐν τέλει · « Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης ἱερομόναχος ἐν μηνὶ Μαρτίῳ εἰς τὰς ις'... »

1498. — Λ 8. Γεροντικόν.

Χαρτ. 11 × 9 αἰῶν ιζ' φ. 240.

1. φ. 1α Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου ἐντολαὶ τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι.

2. φ. 59α Τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Ὁμιλίαι πνευματικαὶ περὶ τῆς ὀφειλομένης καὶ σπουδαζομένης τοῖς χριστιανοῖς τελειότητος.

3. φ. 66α Γεροντικόν (ἐκ τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου, ἀββᾶ Μάρκου καὶ ἄλλων).

4. φ. 130α Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ τάξεως τῆς μοναχικῆς πολιτείας, συντομίας τε καὶ διαφορᾶς, πῶς τε καὶ ποίῳ τρόπῳ τίκτονται αἱ ἀρεταὶ ἐξ ἀλλήλων.

5. φ. 135α Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις.

6. φ. 146α Γεροντικόν.

7. φ. 158α Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑπόμνησις πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν συλλέξαντος ταύτην ἐκ τῶν θείων Γραφῶν.

8. φ. 183α Γεροντικόν.

9. φ. 195α Βίος τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης τῆς οὔσης ἐκεῖθεν τῶν ἐνδοτάτων μερῶν τῆς εἰσόδου Αἰθιοπίας ἐκεῖθεν τοῦ ἔθνους τῶν Χεταίων.

10. φ. 207α Γεροντικόν. (Βαρσανουφίου, Ἡσυχίου καὶ ἄλλων.)

1499. — Λ 9. Γεροντικόν.

Χαρτ. 14 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 168.

Γεροντικόν (ἐν ἀρχῇ ἔχον λόγον κατανυκτικόν).

1500. — Λ 10. Γραμματική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 152.

Γραμματικὴ Λασκάρεως.

Ἐν τέλει · « Ἰεσσαὶ ἱερομονάχου καὶ ἁμαρτωλοῦ πολλά ».

1501. — Λ 11. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. φ. 360.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Πέτρου, τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν καὶ ἅγιον ὄρος.

« Καὶ νὰ διηγῆταί τινας ἐγγράφως. »

2. φ. 80α Ἐγκώμιον διηγηματικὸν εἰς τὸν ἅγιον θεόστεπτον καὶ μέγαν βασιλέα Κωνσταντῖνον ἁπλῇ φράσει.

3. φ. 268α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης πεζῇ φράσει.

4. φ. 310α Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεως.

5. φ. 323α Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος τοῦ ἀσκοῦντος ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Λαύρας.

6. φ. 336α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ λόγοι ὠφέλιμοι περὶ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

7. φ. 337α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγος πρὸς ἀρχαρίους μοναχούς.

8. φ. 344α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος

ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομμονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς τὸ κοινότερον εἰς ὠφέλειαν.

9. φ. 348α Παραίνεσις εἰς ἀρχαρίους μοναχοὺς καὶ ἀγραμμάτους.

10. φ. 349α Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

1502. — *Λ 12. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 251 ἀκέφ. κολοβ.

Θηκαρᾶ μοναχοῦ ὕμνοι καὶ εὐχαί.

Ἐν φ. 79 α « Κυρίλλου μοναχοῦ 1606 Φεβρουαρίου κζ' ».

1503. — Λ 13. Θηκαρᾶ.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιη' φ. 333.

Θηκαρᾶ μοναχοῦ ὕμνοι καὶ εὐχαί.

1504. — Λ 14. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 244.

1. φ. 1α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου ρητορικῆς ἐπιτομῆς ἐκ τῶν τοῦ Ἑρμογένους.

2. φ. 93α Μιχαὴλ Συγγέλου τοῦ Ἱεροσολυμίτου περὶ συντάξεως τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν συνοπτικώτερον.

3. φ. 118α Διονυσίου Γραμματικοῦ τοῦ Θρακὸς περὶ τέχνης.

4. φ. 126α Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ τοῦ Βυζαντίου περὶ προσωδιῶν.

5. φ. 152α Μελετίου Γραμματικοῦ περὶ ἑρμηνείας στοιχείων, περὶ ἡρωϊκοῦ μέτρου (φ. 154), περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου (φ. 155), περὶ τοῦ ἐλεγειακοῦ μέτρου (φ. 156), περὶ ὅρου, περὶ τέχνης (φ. 165), περὶ προλεγομένων (φ. 170).

6. φ. 176α Θεοδοσίου Ἀλεξανδρέως περὶ ὀρθογραφίας.

7. 178α Μελετίου Γραμματικοῦ περὶ συντάξεως.

8. φ. 179α Τρύφωνος Γραμματικοῦ περὶ παθῶν τῶν λέξεων, περὶ δισυλλάβων, τρισυλλάβων, καὶ τετρασυλλάβων ποδῶν, περὶ μέτρων ποδῶν, περὶ ἰαμβικοῦ (φ. 187).

9. φ. 216α Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου Γραμματική.

10. φ. 219α Ὑπόθεσις τῆς α' Ὁμήρου ραψωδίας καὶ ραψωδία α' (φ. 220).

11. φ. 235 Ὁμήρου Βατραχομυομαχία.

1505. — Λ 15. Λόγοι.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 162 κολοβ.

1. φ. 1α Δαμασκηνοῦ ἐπισκόπου Λιτῆς καὶ προέδρου Πολυανῆς παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ.

2. φ. 24α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ Λόγος περὶ τῆς ἀνυποκρίτου ἀγάπης.

3. φ. 34α Περὶ τοῦ σφραγίσαντος τὸν δαίμονα διήγησις.

4. φ. 42α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγος πρὸς ἀρχαρίους μοναχοὺς μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου.

5. φ. 47α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.

6. φ. 51α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ ἀκτημοσύνης.

7. φ. 54α Περὶ Ἰωάννου συμμαθητοῦ τοῦ Ἐπιφανίου.

8. φ. 79α Ἐκ τοῦ βίου ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἀρχὴ ὠδίνων περὶ τῆς Κ/πόλεως καὶ περὶ τῆς τοῦ κόσμου συντελείας — καὶ περὶ τῆς βοηθείας τοῦ χειμῶνος (φ. 135α).

Ἐν ἀρχῇ · « Τὸ παρὸν ὑπάρχει κἀμοῦ Παρθενίου ἱερομονάχου καὶ Λαυριώτου τοὐπίκλην Βεργοπούλου ἐκ κώμης Γρανύτζας ».

1506. — Λ 16. Περὶ ἀντιχρίστου.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιη' (1755) φ. 125.

1. φ. 1α Περὶ τοῦ ἀντιχρίστου ὅς ἐστιν ὁ Μωάμεθ καὶ ὁ πάπας.

2. φ. 119α Ὑποδείγματα ἐπιστολῶν (εἰς πατριάρχην, μητροπολίτην, ἐπίσκοπον, ἱερομόναχον, ἄρχοντας κλπ).

Ἐν ἀρχῇ · « Τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Ἀναγνώστη Δενδρινοῦ » · ἐν φ. 119 « Ἐτελειώθη ἐν ἔτει αψνε' (1755) Μαΐου ιδ ».

1507. — Λ 17. Βίος Φωκᾶ ἐπισκόπου Σινώπης.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1678) φ. 139.

1. φ. 1α Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωκᾶ ἐπισκόπου Σινώπης, τοῦ ἀπὸ Σινώπης.
« Ἐὰν καὶ ἄλλα κάστρη. »

2. φ. 57α Ἀπόκρισις μικρά τις τοῦ μεγάλου ρήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μπαλασίου πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας ποῦ δεῖ τίθεσθαι τὴν μερίδα τῆς παναγίας ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομηδῇ.

Ἐν τέλει · « Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχοη (1678) μηνὶ Μαρτίῳ ε' διὰ χειρὸς Ἱεροθέου ἐλαχίστου ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου τῆς θείας καὶ μεγίστης βασιλικῆς μονῆς Λαύρας».

1508. — Λ 18. Κατήχησις.

Χαρτ. 14×9 αἰῶν. ιζ' φ. 274.

1. φ. 1α Χριστιανικὴ Κατήχησις · εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ πατρός, Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος καὶ τιμὴν βοήθειάν τε τῶν φιλοθέων Ρωμαίων · ἐγράφη ὑπὸ Ζαχαρίου Γεργάνου εὐγενοῦς ἐκ τῆς περιφήμου Ἄρτης.
(Ἐν ἀρχῇ σημειοῖ περὶ τῆς Κατηχήσεως ταύτης ὁ Ἀλέξανδρος Λαυριώτης τάδε : « Ὁ κ. Σάθας ἐν τῇ Νεοελληνικῇ σ. 308 λέγει ὅτι ἡ κατήχησις αὕτη περιέχουσα Λουθηροκαλβινικὰ δόγματα ἀνετράπη διὰ μακρῶν ὑπὸ Ματθαίου Καρυοφύλλη ».)
2. φ. 190α Ἑρμηνεία τῶν Ἀντιφώνων τοῦ α' ἤχου.
3. φ. 207α Ἑρμηνεία τῆς α' ραψωδίας τῆς Ὀδησσείας.
4. φ. 225α Ἑρμηνεία ψαλμῶν τοῦ Δαυίδ.
5. φ. 261α Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων · ἡ δὲ ἐξήγησις ἐδόθη παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου Δημητρίου τοῦ Μπενιζέλου.
6. φ. 274α Ἐξήγησις ἐπιστολῶν τοῦ Συνεσίου.

Ἐν τέλει · « Καὶ τόδε κτῆμα Ἰακώβου ἱεροδιακόνου ».

1509. — Λ 19. Διάφορα.

Χαρτ. 15×9 αἰῶν. ιζ' φ. 135.

1. φ. 1α Στιχολογία τῶν ᾠδῶν ἡ μεγάλη.
2. Ἔντυπον. Ἐκλογαὶ ἤτοι βιβλιάριον περιέχον τοὺς Οἴκους τῆς παναγίας καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τὴν Μετάληψιν ἐξηγητήν, στίχους εἰς τὴν μακαρίαν Τριάδα, ἑτέρους εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν ἅπαντα τυπωθέντα καὶ διορθωθέντα παρὰ Ἀκακίου ἱερομονάχου τοῦ Διακρούσση τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κεφαληνίας ἀναλώμασι Νικολάου Ἀναστάση. Ἑνετίῃσιν, παρὰ Ἀνδρέα τῷ Ἰουλιανῷ αχξε' (1665).
3. φ. 1α Λόγος περὶ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου πάνυ ὠφέλιμος.
« Ἀκούσατε μίαν διήγησιν περὶ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου. »
4. φ. 17β Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.
5. φ. 28α Ὑπόμνημα περὶ τοῦ ἁγίου Ὄρους τοῦ Ἄθω καὶ περὶ τῶν κτητόρων τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ περὶ τῆς ἁγίας καὶ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης καὶ ὅθεν καὶ ὅπως καὶ κατὰ τίνα τρόπον εἰσῆλθεν ἐν ταύτῃ τῇ μονῇ καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις.
« Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. »
6. φ. 66α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
7. φ. 84α Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ λόγοι ὠφέλιμοι καὶ ψυχωφελεῖς εἰς πάντα χριστιανὸν ὀρθόδοξον καὶ εὐσεβῆ, ἤγουν ἡ δεκάλογος ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ θεράποντι αὐτοῦ καὶ προφήτῃ Μωϋσῇ, ὅπερ πρέπει πᾶς χριστιανός νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πρὸς ὠφέλειαν ψυχῶν καὶ σωτηρίαν αὐτῶν.
« Δέκα παραγγελίας εἶναι ὅπου ὥρισεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν. »

1510. — Λ 20. Διήγησις μυθική.

Χαρτ. 14×9 αἰῶν. ιζ' (1606) φ. 102.

Διήγησις μυθικὴ Στεφανίτου καὶ Ἰχνηλάτου.
« Χοσρόης τῆς Περσίας ὁ βασιλεύς ».

Προηγοῦνται Στίχοι εἰς τὴν μυθικὴν διήγησιν.
Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ Μιχαὴλ Ἀνδρίστου κατὰ τὸ αχς' (1606) ἔτος Ὀκτωβρίου ς' ».

1511. — Λ 21. Στίχοι.

Χαρτ. 14×10 αἰῶν. ιζ' φ. 96.

1. φ. 1α Τὰ περιεχόμενα εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ Ματθαίου διὰ στίχων ἰάμβων.
2. φ. 8α Τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς κεφαλαίοις Λουκᾶ διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.
3. φ. 16α Τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς κεφαλαίοις Μάρκου διὰ στίχων ἡρωελεγείων.
4. φ. 20α Τὰ περιεχόμενα ἐν τοῖς κεφαλαίοις Ἰωάννου διὰ στίχων ἰάμβων.
5. φ. 25α Εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων Λουκᾶ διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.
6. φ. 29α Εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν διὰ στίχων ἰάμβων.
7. φ. 33α Κεφάλαια διὰ στίχων ἑξαμέτρων ἡρωϊκῶν εἰς τὴν Γένεσιν.
8. φ. 37α Γενναδίου Ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
9. φ. 49α Δημητρίου Φαληρέως περὶ ἑρμηνείας.
« Ὥσπερ ἡ ποίησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις ».

1512. — Λ 22. Λεξικόν.

Χαρτ. 15×10 αἰῶν. ις'.

1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Λεξικοῦ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας κατὰ στοιχεῖον.
2. Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις, ἐν ταῖς Πράξεσιν · λέξεις ἀποστολικαί — λέξεις τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, τῶν Φώτων καὶ τῆς Πεντηκοστῆς — λέξεις τῶν Παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος — λέξεις τῶν ρν' ψαλμῶν τοῦ ψαλτηρίου.

1513. — Λ 23. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιϛ' (1560) φ. 256.

1. φ. 1α Ὁμήρου Ραψωδίαι. Ἰλιάδος Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι.
2. φ. 167α Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι.
3. φ. 194α Ἔπη τοῦ Πυθαγόρου.
4. Στίχοι Σιβύλας τῆς Ἐρυθραίας περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχοντες ἀκροστιχίδα τὴν δε : « Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ υἱὸς σωτὴρ σταυρός ».
5. φ. 263α Νείλου μοναχοῦ ἡρωελεγεῖοι · κεφάλαια μεταληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ πράξεων τῶν ὁσίων ἡμῶν πατέρων, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ παράδεισος.
« Ἀνθεμόεις παράδεισος ὁ τῶν ἁγίων χορός ἐστιν. »

Ἐν τέλει · « Ἔτος ζξη' (1560) Θεοδοσίου ἱερομονάχου διὰ χειρὸς ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ».

1514. — Λ 24. Πέτρου Δαμασκηνοῦ.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιϛ' φ. 229.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ παρόντος βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη Παύλου τε φημὶ καὶ Μάρκου σὺν Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ, ἅμα Ἰακώβῳ, Λουκᾷ τε καὶ Μακαρίῳ πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου, συνεργίᾳ δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ συνήργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως.
2. φ. 155α Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι συνοπτικοὶ κδ' κατ' αβ πλήρεις ὄντως πνευματικῆς γνώσεως.
« Πρόλογος ἰδοὺ καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον
τὴν πνευματικὴν περιέχει σοφίαν »

1515. — Λ 25. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιϛ' φ. 304.

1. φ. 1α Ψαλτήριον.
2. φ. 296α Λέξεις τῶν ρν' ψαλμῶν.

1516. — Λ 26. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 298.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.
2. φ. 73α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.
3. φ. 123α Λόγος εἰς τὸ « ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ».
4. φ. 136α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
5. φ. 154α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.
6. φ. 179α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου.
7. φ. 220α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.
8. φ. 246α Δαμασκηνοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου Λόγος πεζῇ φράσει εἰς τὴν δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως.
9. φ. 263α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.
« Βίον ἀρεστὸν τῷ Θεῷ. »

1517. — Λ 27. Βίος Ἀθανασίου.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 194.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ ἐκ τῶν διακρίσεων καὶ οἰκονομιῶν καὶ θαυμάτων αὐτοῦ μεταφρασθεὶς εἰς ἁπλῆν καὶ ἰδιωτικὴν διάλεκτον.

Ἐν ἀρχῇ · « Αὐτὸς ὁ βίος τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἐπειδὴ καὶ εἶνε εἰς ἁπλῆν φράσιν εἶνε καὶ ἁρμόδιον νὰ ἀναγινώσκηται εἰς τὴν ἐκκλησίαν του ὅπου ποιοῦσιν ἀγρυπνίαν οἱ ἀσκηταὶ μέσα εἰς τὸ σκευοφυλάκιον ».

1518. — Λ 28. Κατηχήσεις.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 146.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
« Πολλὰς ἀμοιβὰς Θεόδωρε τρισμάκαρ
βίου μεταστὰς ὡς βιοὺς εὖ προσδόκα.
Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου ».
2. φ. 2α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Λόγοι Κατηχητικοὶ (48).
3. φ. 139α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος παραινετικὸς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ.
4. φ. 141α Τοῦ αὐτοῦ τῇ Κυριακῇ τοῦ πάσχα.
5. φ. 143α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου παραίνεσις.
« Ἀδελφοὶ ὁ μηδὲν ἐπταικὼς Κύριος. »

1519. — Λ 29. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 114 κολοβ.

1. φ. 1α Γεωργίου Νικομηδείας μητροπολίτου Λόγος εἰς τὸ « εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ » καὶ εἰς τὸ σωτήριον πάθος καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
« Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμών. »

2. φ. 21α Λόγος εἰς τὸ « τῇ δὲ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν ».

« Πανταχοῦ ἡ πλάνη ἑαυτὴν περιπείρει. »

3. φ. 25α Λόγος εἰς τὸ « πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδού τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀνήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα ».

« Διὰ τούτους τοὺς στρατιώτας ὁ σεισμός. »

4. φ. 29α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἀντιοχείας.

« Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀρρύπωτον. »

5. φ. 58α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας ὁσιομαρτυρος Εὐγενίας καὶ τῶν αὐτῆς γονέων.

« Κομόδου κατὰ Μάρκον τὸν αὐτοῦ πατέρα ».

6. φ. 89α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου.

« Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. »

1520. — Λ 30. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 159.

Ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἐν πνευματικοῖς ἐλαχίστου Ματθαίου πόνος.

Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει καμοῦ Παγκρατίου ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου τῆς ἁγίας Λαύρας καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει ἀπ' ἐμοῦ δίχως τὸ ἐμὸν θέλημα νὰ ἦνε ἀφορισμένος... 1667 ».

1521. — *Λ 31. Διάφορα.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν ιη' (1752) σελ. 437.

1. σ. 1 Καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ διδασκαλία καὶ πρὸς τοὺς θέλοντας θεαρέστως ζῆν ἄνευ ἀσθενείας σωματικῆς καὶ κατεπειγούσης βίας · Ἐκ τοῦ πατερικοῦ.

2. σ. 2 Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἑρμηνεία τοῦ πάτερ ἡμῶν.

3. σ. 3 Ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιόπων χώρας τῶν Ἰνδῶν λεγομένης μετενεχθεῖσα πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα.

4. σ. 377 Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐκ τοῦ τρίτου περὶ εἰκόνων λόγου διάφορα θεωρήματα ὧν τὰ μὲν περὶ εἰκόνος, τὰ δὲ περὶ προσκυνήσεως.

« Πρῶτον τί ἐστιν εἰκών; εἰκὼν μὲν οὖν ἐστιν ὁμοίωμα καὶ παράδειγμα. »

5. σ. 384 Συμεὼν Θεσσαλονίκης περὶ τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως.

6. σ. 393 Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ποίημα Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ οὗ ἡ ἀκροστιχὶς · « ὕστατος ἦχος ὕστατον πλέκει μέλος » (Ἦχος πλ. δ').

7. σ. 400 Τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νεκταρίου περὶ τῶν ἀρχῆθεν αἰτιῶν τοῦ σχίσματος τῶν Ἰταλῶν ἐν σχήματι κανόνος καὶ καθισμάτων (Ἦχος πλ. δ' Ὑγρὰν διοδεύσας : « Τὸ σχίσμα Λατίνων ἔσχεν ἀρχήν »).

8. σ. 409 Ἕτερος Κανὼν κατὰ Λατίνων καὶ κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων πονηθεὶς Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτῃ Μυρέων (Ἦχος πλ. δ. Ἁρματηλάτην · (Τῶν Ἰταλῶν τῆς πονηρᾶς αἱρέσεως »).

9. σ. 419 Ἀθανασίου ἱερέως Ἀμβρακίου διάλογος ἐν ᾧ εἰσάγεται πάπας καὶ Πέτρος.

« Πάπας · ἄνοιξόν μοι τὰς πύλας Πέτρε τῷ σῷ πάπα ὃν ὁ Χριστὸς καὶ ὑπὲρ σὲ ἠγάπα...

« Πέτρος · πατὴρ σὺ πόθεν ἀρτίως ἀνεφάνης καὶ οὐρανοῦ πύλας οὕτω προφθάνεις... »

10. σ. 421 Ἕτερον Μελετίου τοῦ πρωτοσυγγέλου Σεργίου Κ/πόλεως ·

« Πάπας τις ἐγκυμονήσας
τίκτειν ἔμελλεν ὡς θῆλυ
τοὔνομα δὲ Ἰωάννα Ἰωάννης μετεκλήθη
καὶ γυνὴ σαφῶς γνωσθεῖσα τὸ παιδίον θηλάζει. »

11. σ. 421 Ἰατρεία τῆς καὶ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος πολλὰ ὠφελιμωτάτη.

12. σ. 423 Ἀπόδειξις ἀληθεστάτη περὶ τοῦ ἀναβαπτισμοῦ.

13. σ. 425 Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.

« Εἶνε γνώμη κοινὴ ὅλων τῶν φιλοσόφων. »

14. σ. 432 Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως εἰς φύλλον νή περὶ ἀέρων ἤτοι ἀνέμων.

15. σ. 434 Ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Κεδρηνοῦ Γεωργίου εἰς φύλ. 7 ἱστορία ἥ δε : « ὁ Ἀδὰμ τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει μετανοήσας ἔγνω διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τὰ περὶ τῶν ἐγρηγόρων καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ».

16. σ. 436 Αἱ αἰτίαι δι' ἃς ἑπτάκις τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς προσευχόμεθα.

Ἐν σ. 437 « Πόθεν συνάγεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν τῆς κοσμογενεσίας. Ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως κατακλυσμοῦ ἔτη 2242 · ἀπὸ κατακλυσμοῦ ἕως πυργοποιΐας ἔτη 525 · ἀπὸ ταύτης ἕως Ἀβραὰμ 425 · ἀπὸ τούτου ἕως ἐξόδου Αἰγύπτου 435 · ἀπὸ ταύτης ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ 757 · ἀπὸ ταύτης ἕως μετοικεσίας Βαβυλῶνος 425 . ἀπὸ ταύτης ἕως Ἀλεξάνδρου 400 · ἀπὸ τούτου ἕως γεννήσεως Χριστοῦ 300.

Πόσους χρόνους ἔζησεν ὁ Ἰωάσαφ [ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνός, ὁ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Ἰωάσαφ].

Πέμπτῳ μὲν καὶ εἰκοστῷ τῆς ἡλικίας ἔτει τὴν ἐπίλοιπον καταλιπὼν βασιλείαν καὶ τὸν ἀσκητικὸν ὑπελθὼν ἀγῶνα · πέντε δὲ καὶ τριάκοντα χρόνους ἐν τῇ πανερήμῳ ταύτῃ ἀσκήσας ὥσπερ τις ἄσαρκος τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσκησιν καὶ γίνονται ὅλοι χρόνοι ξ' (60).

Αἴνιγμα : « Ἔστι τι πτηνὸν μονοσύλλαβον πέλον
κλώνοις κάθηται μονοσυλλάβου δένδρου
καὶ κατεσθίει μονοσύλλαβον θήραν. »
(δρύς, γύψ, μῦς).

Ἔζων ὅτ' ἔζων πλὴν λόγου παντὸς δίχα
ἔθανον ἄρτι καὶ γέμω παντὸς λόγου

Ἐν σελ. 375 « αψνβ' (1752) Μαρτίου ιε' γέγονε κτέαρ Κωνσταντίνου Κορωνιοῦ. »

Ἐν σ. 422 « Ἀπριλίου ς' · ἔγραψε δὲ ὁ τῶν μαθητευόντων ἐλάχιστος Κωνσταντῖνος ὁ Πελοποννήσιος ὄντας εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Σίφνου. »

Ἐν σ. 110 Εἰκὼν παριστῶσα τὸν ἅγιον Βαρλαὰμ διδάσκοντα τὸν Ἰωάσαφ · ἄνωθεν ὁ Χριστὸς μετὰ δύο ἀγγέλων.

1522. — Λ 32. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 127.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
2. φ. 69α Περὶ τῶν παθημάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3. φ. 72α Ἐκ τοῦ Διαλόγου Γρηγορίου καὶ Πέτρου.
« Κατανόησον καὶ ἴδε ἀδελφὲ πῶς οἱ παλαιοὶ ἅγιοι. »
4. φ. 77α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ χειροτονίας.
5. φ. 81α Περὶ τοῦ σφαλομένου εἰς τὴν ἁγίαν προσκομιδήν.
6. φ. 82α Περὶ τῆς πορνευσάσης μοναχῆς πῶς ἐσώθη.
7. φ. 83α Διήγησις περὶ τῆς Μαρίας ὅπου ἔσφαξε τὰ δύο της τέκνα καὶ ὕστερον μετενόησε καὶ πῶς ἐπνίγη.
8. φ. 85α Περὶ τοῦ ἁγίου Παχωμίου περὶ τῆς ὑστερινῆς καταστάσεως τῶν ἀδελφῶν.
9. φ. 88α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος.
« Καὶ τὸ νὰ διηγῆται τινας ἐγγράφως τοὺς βίους. »
10. φ. 119α Ἑρμηνεία τοῦ πάτερ ἡμῶν.
11. φ. 124α Περὶ ἱερέως ἁμαρτήσαντος.

1523. — Λ 33. Νομοκάνων.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιη' (1712) φ. 263.

Νόμιμον πάνυ πλουσιώτατον νεωστὶ ἐκλεγὲν καὶ συντεθὲν ἐκ πολλῶν Νομίμων. (τὸ α' κεφ. περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθής, νὰ μὴ δὲν πιστεύῃ τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ — ἐν ὅλῳ κεφάλαια υκϐ.).

Ἐν φ. 261 ϐ « Χειρὶ εὐτελοῦς Ματθαίου ἱερομονάχου τάχα καὶ Λαυριώτου · ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψιϐ (1712) Ἰανουαρίου 17 ».

1524. — Λ 34. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 196.

1. φ. 1α « Τιμολόγιον πάνυ ὡραῖον καὶ εὐγενικὸν » (ἤτοι γράμματα πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Οὐγγροϐλαχίας καὶ τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην).
2. φ. 70α Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων · πόσοι μητροπολῖται ἔχουσι τὴν σήμερον ἐπισκοπάς — ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι καὶ ποῖοι ὑπέρτιμοι μόνον — περὶ τῶν ἀρχιερατικῶν ὀφφικίων τῶν ἱερομονάχων καὶ διακόνων — περὶ τῶν ὀφφικίων τῶν κοσμικῶν — περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀρχιερατικῶν ὀφφικίων — περὶ τὸ πῶς καὶ πότε ἐγένετο τὸ ἅγιον σύμϐολον — περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων — περὶ τῶν τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.
3. φ. 77α Στίχοι πρὸς συμϐουλὴν — περὶ τῆς νήσου Κύπρου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῆς.
4. φ. 80α Πανδεκτὴ ἥτις καλεῖται ἀπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἁπανταχοῦ (αἱ λεγόμεναι πανταχοῦσαι · γράμματα τῶν μονῶν εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ χριστιανοὺς πρὸς βοήθειαν αὐτῶν).
5. φ. 91α Πιτάκια τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῇ Σκύρῳ.
6. φ. 95α Ἑτέρα πανδεκτὴ ἤγουν ἁπανταχοῦ εἰς τουρκικὴν φράσιν.
7. φ. 98β Ἡ ἀλφάϐητος τοῦ Ὀξυρίχου.
8. φ. 99α Τοῦ ἀϐϐᾶ Νείλου στίχοι κατ' αϐ πρὸς ἀρχάριον μοναχόν.
« Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενητείαν ποιοῦ ».
9. φ. 99α Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν καὶ σοφῶν.
« Ἀνὴρ ὁ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε. »
10. φ. 99α Ἐπιφανίου Κύπρου ἱστορίαι ἐκ τῶν φυσιολογικῶν περὶ ζώων (Ἴδ. Migne, τομ. 43, φ. 517).
11. φ. 118α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ καὶ Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἑρμηνεία πρὸς νουθεσίαν.
12. φ. 122α Γράμματα πρὸς τὸν πάπαν ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου τῆς μεγίστης Λαύρας ἔτος αχ.

Ἐν φ. 1 α « Τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Ἰωσὴφ ἱερομονάχου » (αὐτόθι κεῖται ἐπίγραμμα εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου).

Ἐν τέλει · « Θεοῦ μὲν λόγοι καὶ πόνος τοῦδε
Θεῷ τὰ πάντα καὶ λόγοι τε καὶ κτίσις
ὅν σοι προσφέρω δῶρον εὐαγγελίου
τῇ φερεσϐίῳ Κόρῃ καὶ κεχαριτωμένῃ
καί μοι παράσχεις οὐρανοῦ κατοικίαν
τῷ δε τάλανι καὶ παναθλίῳ

Δῶρον τῶν τριῶν προσώπων τῆς Τριάδος χειρὸς δὲ φθαρτῆς καὶ ἁμαρτίας πλήρης Διονυσίου ἀθίου καὶ οἰκτροῦ, εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες ».

Ἐν φ. 2 ϐ « Ἦλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τοὺς αχο (1670). Ἐνθύμησις · ἔγινε ταραχὴ τοῦ ἁγίου ὄρους διὰ τὰ σιδηροκαύσια εἰς τοὺς αχξγ (1663) Ἰουλίου κ...

Ὅταν θέλῃς νὰ κάμῃς σταφυλαρμίαν ποίησον οὕτως · κόψον τὰ σταφύλια καὶ βάλε τα εἰς τὸν ἀέρα ἢ κατὰ γῆς νὰ κάμουν δύο ἡμέρας · ἔπειτα βάλε τα εἰς τὸ πιθάρι ἢ εἰς βουτζί, πάτον σταφύλια καὶ πάτον σινάπι · εἶτα ἐκείνην τὴν ἡμέραν πάτησον ἐκλεκτὰ γλυκέα σταφύλια καὶ εὐθὺς τὸν μοῦστον ὅπου θέλεις εὐγάλει βάλε ἅπαν εἰς τὸ πιθάρι, μανδήλην ψιλὸν καὶ βάλε τὸν μοῦστον στραγγιστὸν ἀνέσια καὶ σκέπασέ το μὲ κλαδὶ ἢ μὲ σπάρτα ὅσον νὰ βράσῃ εἶτα σκέπασέ το μὲ τὴν πλάκα.

Ἐν φ. 8 ϐ
« Εὕρηκε τέρμα τὸ παλαιὸν τὸ θεῖον
καὶ παῦλαν οὐχ εὕρηκε χεὶρ ἡ γραφέως ·
μοχθεῖ γὰρ πέρατα · φεῦ · ἕως πότε ·
ἄρα οὖν μέχρι τάφος δαμάσῃ ·
εἰς τοῦτό σοι δέδεκται Χριστέ μου Λόγε
τοῦ ζῆν ἀφορμὴν ἐκ τῶν χειρῶν μου ἔχειν ·
Χριστὲ μόνον μοι τὸ κράτος σου διδότω.

Χειρὶ τοῦδε καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὔχεσθε καὶ μὴ καταρᾶσθε, ὅτι οὐ καλλιγράφος ἤμην τὴν τάξιν καὶ τὴν θέαν, ἀλλ' ὡς κοινὸς τοῦ γράφειν καὶ ἀμαθὴς τὴν θέαν... »

'Εν τέλει ·

« Τροχός τις ἐστιν ἀστάτως πεπηγμένος
ὁ μικρὸς οὗτος καὶ πολύτροπος βίος ·
ἄνω κινεῖται καὶ περισπᾶται κάτω ·
οὐχ ἵσταται γὰρ κἂν δοκῇ πεπηγέναι ·
φεύγων κρατεῖται καὶ μένων ἀποτρέχει
σκιρτᾷ δὲ πολλὰ καὶ τὸ φεύγειν οὐκ ἔχει
ἕλκει καθέλκει τῇ κινήσει τὴν στάσιν
ὡς οὐδὲν εἶναι τὸν βίον διαγράφων
ἢ καπνὸν ἢ ὄνειρον ἢ ἄνθος χλόης. »

1525. — Λ 35. Νομοκάνων.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' (1617) φ. 254.

Μανουὴλ Μαλαξοῦ Νομοκάνονον (ἐκ 315 Κεφαλαίων).

'Εν φ. 2 α « Ἤνυσται αὕτη ἡ βίβλος μετὰ πολλοῦ μόχθου ἐνταῦθα ἐν τῇ περιφήμῳ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει τῶν ἑπταπύλων Θηβῶν, ἥτις ἐστιν ὁ ναὸς τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ πρωτομάρτυρος, ἐπὶ τοῦ καλῶς καὶ θεαρέστως ταύτην ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ θεοτιμήτου μητροπολίτου ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βοιωτίας καὶ τὸν τόπον ἔχων τοῦ Σίδης κὺρ Ἰωάσαφ, οὗ οἱ γεννήτορες εὐγενέστατοι, θεοφιλεῖς, ἐλεήμονες καὶ ἱερεῖς τίμιοι καὶ εὐλαβεῖς, Μακρὺς τὸ τούτου ἐπώνυμον καὶ ἡ ἐπίγειος πατρὶς αὐτοῦ ἡ θεοφύλακτος νῆσος Ζάκυνθος, παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου δούλου αὐτοῦ Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ υἱοῦ τοῦ πρώτου τιμιωτάτου Οἰκονόμου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπλίου καὶ Ἄργους τοῦ ἐν ἱερεῦσι κυροῦ Δημητρίου ἐν ἔτει ζοα' ἰνδ. ς' ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου αφξβ (1562) μηνὶ Μαρτίῳ ε' ».

'Εν τέλει · « 'Εν ἔτει ζρκε' (1617) μηνὶ Ἰουνίῳ ιε' ».

1526. — Λ 36. Χρονογράφος.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 212.

Χρονογράφος ἤτοι « σύνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως ταύτης τῆς περιφήμου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου μεγάλου Κωνσταντίνου μέχρι τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ ὑστερινοῦ βασιλέως αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως · πρὸς τούτοις διαλαμβάνουσα καὶ τὰς χάριτας ὅπου ἔδωκεν ὁ αὐτὸς μέγας Κωνσταντῖνος Σιλβέστρῳ πάπα Ρώμης, καὶ πῶς ἔκαμναν οἱ Ρωμαῖοι τὸν βασιλέα · καὶ περὶ τῶν ὀφφικίων τοῦ παλατίου καὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Βενετία καὶ πόσοι τῶν Δουκῶν ὥρισαν αὐτήν, συναχθέντα πάντα ταῦτα ἐκ διαφόρων βιβλίων τὰ ἀναγκαιότερα καὶ γλυκύτερα καὶ εἰς πεζὴν φράσιν μεταγλωττισθέντα ἐνταῦθα ἐν τῇ αὐτῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου, παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς δούλου αὐτοῦ Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ ἐν ἔτει ζπγ (1575) ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αφοε μηνὶ Ἀπριλίῳ δεκάτῃ τρίτῃ ».

(Φθάνει μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτὰν Σελήμη τοῦ ια' βασιλέως, ὁπότε ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος νεομάρτυς Θεόδωρος, ὁ ἐξ Ἀλβανιτίας ἐν ἔτει αφπθ ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ η'. »)

1527. — Λ 37. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις' (1563) φ. 175.

Θηκαρᾶ μοναχοῦ Ὕμνοι καὶ εὐχαί.

'Εν τέλει ·

« Ἡ βίβλος ἔσχεν ἧδε σὺν Θεῷ πέρας
πόνῳ τάλανος Δανιὴλ ρακενδύτου
μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κθ' ζοα » (1563).

1528. — Λ 38. Νηπτικά.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ις' φ. 270 ἀκέφ.

1. φ. 1α Περὶ τῆς ἱερᾶς τοῦ νοὸς ἡσυχίας β' ἑκατοντὰς καὶ περὶ νοῦ καθαρότητος.
2. φ. 43α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Βάτου πρὸς Θεόδουλον λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς κεφαλαιώδεις (ἑκατοντάδες δύο).
3. φ. 60α Ἐκλογὴ ἐκ τῶν κεφαλαίων Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ ἐκ τῶν περὶ ἀγάπης Κεφ. ξα'.
4. φ. 68α Ἠλία ἐκδίκου μητροπολίτου Κρήτης πρακτικὰ καὶ θεωρητικὰ Κεφάλαια ιγ'.
5. φ. 74α Ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Καρπάθου.
6. φ. 77α Ἐκ τῶν Κεφαλαίων Θεογνώστου ἱερομονάχου Κεφάλαια ὡραιότατα.
7. φ. 82α Τοῦ ἁγίου Μακαρίου ἐκλογὴ ἐκ τῶν Κεφαλαίων.
8. φ. 87α Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὸν λη' ψαλμὸν (ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις).
9. φ. 88α Τοῦ ὁσίου Μάρκου Κεφάλαια περὶ νήψεως · καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ, Διαδόχου καὶ τοῦ Κλίμακος ἔτι καὶ ἑτέρων ἁγίων πατέρων Κεφάλαια συντείνοντα καὶ συμφωνοῦντα εἰς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν τῆς προσευχῆς, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
10. φ. 111α Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγος ἐν τίνι διαφυλάττεται τὸ κάλλος τῆς μοναχικῆς πολιτείας.
11. φ. 112α Φιλοθέου μοναχοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου ἐν Σινᾷ περὶ φυλακῆς καρδίας πάνυ ὡραῖα Κεφάλαια ε'.
12. φ. 114α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ ἁγίου Ὄρους τῆς Βάτου περὶ νήψεως καὶ ἀντιρρητικὰ Κεφάλαια η'.
13. φ. 115α Τοῦ ὁσίου Μάρκου περὶ νόμου πνευματικοῦ Κεφάλαια κ'.
14. φ. 117α Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου Κεφ. β' περὶ καθάρσεως ψυχῆς καὶ ἑρμηνεία τοῦ « εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. »
15. φ. 118α Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Κεφ. β' περὶ εὐχῆς.
16. φ. 118α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ περὶ προσευχῆς καὶ φαντασίας καὶ περὶ ἀγάπης ἐκ τῆς β' ἑκατοντάδος Κεφ. νγ'.
17. φ. 125α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου

ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ξηροκέρκου κεφ. ε' περὶ ἐνυπνίου καὶ θεωρίας.

18. φ. 126α Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ ἀγρυπνίας, ἕτερος Λόγος περὶ εὐχῆς μετανοιῶν, δακρύων, ἀναγνώσεως, σιωπῆς καὶ ψαλμῳδίας. Ἕτεραι ἐρωταποκρίσεις πῶς καθαίρεται καὶ ἀνάγεται ἡ ψυχὴ καὶ περὶ θεωρίας.

19. φ. 141α Ἰωάννου τοῦ τῆς Καρπάθου ἐπισκόπου πρὸς τοὺς τῆς Ἰνδίας πρεσβυτέρους Κεφάλαια δ'. Περὶ δαιμόνων τῶν πειραζόντων ἡμᾶς.

20. φ. 141α Νείλου τοῦ ἀσκητοῦ Κεφάλαια ρ' περὶ προσευχῆς καὶ πασῶν ἀρετῶν.

21. φ. 148α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου Κεφάλαια νηπτικὰ ς'. Ἕτεροι στίχοι ἰαμβικοὶ μα' περὶ κολάσεως.

22. φ. 151α Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κεφάλαια μ' διακριτικὰ πρὸς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι καὶ πῶς δεῖ τὸν μοναχὸν πολιτεύεσθαι.

23. φ. 153α Ἀπὸ τὸ Γεροντικὸν πρός τινα ἐρωτῶντα ἅγιον περὶ τῶν ὀκτὼ περιεκτικῶν λογισμῶν.

24. 155α Τοῦ ἁγίου Νείλου Κεφάλαια θ' περὶ ψυχικῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων δαιμόνων, φόβου θανάτου καὶ προσευχῆς πρὸς Θεόν.

25. φ. 157α Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς Ἠπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ Κεφάλαια ιη' πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς.

26. φ. 163α Ἰωάννου Καρπάθου Λόγος περὶ φυλακῆς καρδίας καὶ πῶς δεῖ κρατεῖν τὴν εὐχήν.

27. φ. 165α Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου διάγνωσις λεπτομερεστέρα τῷ ἡσυχάζοντι καὶ πῶς δεῖ καθέζεσθαι ὁ μοναχὸς ἐν τῇ ἡσυχίᾳ κρατῶν τὴν εὐχὴν καὶ περὶ πλάνης καὶ φαντασιῶν Κεφάλαια γ'.

28. φ. 169α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια κδ' εἰς τὸν παρόντα βίον κατ' ᾱβ καὶ περὶ θανάτου.

29. φ. 169α Ἀνθολογία ὠφέλιμος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας καὶ κρίσεως τοῦ Κυρίου.

30. φ. 170α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἀσκητικῶν αὐτοῦ περὶ κρίσεως Κεφάλαια β'.

31. φ. 171α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Κεφ. β' περὶ νηστείας καὶ κρίσεως τοῦ Κυρίου· λόγος περὶ καταστάσεως κοινοβίου καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἰδιοποιεῖσθαι μοναχὸν ἐκ κοινοβίῳ μέχρι καὶ ὀβολοῦ.

32. φ. 172α Περὶ ἀλόγου νηστείας.

33. φ. 172α Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Κεφάλαια β' περὶ νηστείας καὶ προσευχῆς.

34. φ. 173α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ τῆς α', β', γ' προσοχῆς.

35. φ. 179α Τοῦ ἁγίου Θαλασσίου περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας πρὸς Παῦλον πρεσβύτερον.

36. φ. 190α Τοῦ ὁσίου Νείλου Κεφάλαια σωτηριώδη περὶ τῶν ὀκτὼ λογισμῶν τοῦ νοῦ διαλαμβάνοντα.

37. φ. 197α Διάφοραι ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων πατέρων.

38. φ. 264α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου.

39. φ. 268α Ἀλφάβητος διὰ στίχων ὡραίων. « Ἄφες ψυχὴ τὰς ἡδονὰς τὸ τρέχειν ἐπ' ἀδήλοις. »

Ἐν φ. 172 β

« Μέτρον δακτυλόπλοκον Ματθαίου θύτου.
θησαυρὸς ἁβρὸς γραφικῶν διδαγμάτων
ψυχῶν τροφὴ τὸ χρῆμα λειμὼν ἡδύνων
γέμων χαρίτων χῶρος ἀνθῶν ἐνθέων
ἐν ᾧ γεωργὸς ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος·
Δρέπου καρπὸν τὴν βίβλον ᾧ Ἰάκινθε
ἀλλὰ καὶ πᾶς ὃς ἂν χερσὶ λάβοι ταύτην
τὸν καρπὸν αὐτῆς ὡς σαφῶς νοοτρόφον
καὶ πνευματικὸν ἐκροφῶν χανδὸν πόμα
εὐχαῖς ἀμείβου τὸν συντάξαντα τάδε
μᾶλλον δὲ τὸν γράψαντα Ματθαῖον θύτην
ἐλαχίστῳ τάλανι οἰκτρῷ ἀθλίῳ
ὅπως λυτρωθῶ τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης·
ἀμὴν ἀμὴν γένοιτο τριὰς ἁγία·

Πόνοι γεννῶσι δόξαν καὶ κάματοι προξενοῦσι στεφάνους ὥσπερ φησὶν ὁ μεγας Βασίλειος ».

1529. — Λ 39. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1651) φ. 198.

Ὕμνος τριαδικός σὺν εὐχῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν καὶ ἢ μετὰ τὸν τρισάγιον· ἐκ τῶν δογματικῶν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

Ἐν φ. 197 β « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζρνθ (1651) διὰ ἐξόδου καὶ συνδρομῆς τοῦ ὁσιωτάτου Γέροντος κυροῦ Γερασίμου μοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς μεγίστης μονῆς Λαύρας οὗ καὶ κτῆμα ὑπάρχει καὶ οἱ μέλλοντες μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν ἀναγινώσκειν εὔχεσθε ἕνεκεν τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου τοῦ φάσκοντος εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ».

Ἐν ἀρχῇ· « Ὁ παρὼν Θηκαρᾶς ὑπάρχει κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωσὴφ ἱερομονάχου καὶ ἐκκλησιάρχου ἀγοράσας τον παρὰ τοῦ γερο — Γερασίμου Ἀνδριώτη ἐν ἔτει 1685 ἐν μηνὶ Μαΐῳ 2 ».

1530. — Λ 40. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 149.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

1531. — Λ 41. Χρονογράφος.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 286.

Ἱστορία πολιτικὴ τε καὶ ἐκκλησιαστικὴ λίαν ἀληθής· ἡ μὲν πολιτικὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ λήγει ἕως τοῦ νῦν (1784) βασιλεύοντος· ἡ δὲ ἐκκλησιαστικὴ ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου ἕως τοῦ νῦν (1784) πατριαρχεύοντος· ἅπασα μέν τοι περιέχει τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς πατριάρχας μόνης τῆς Κωνσταντινου-

πόλεως καὶ ἔστιν αὕτη ἡ πραγματεία διὰ στίχων πολιτικῶν δεκαπεντασυλλάβων.

«Προοίμιον.
πάντες ἀεὶ οἱ ἄνθρωποι ὡς ὁ Ἀριστοτέλης
ὁ φιλόσοφος εἴρηκεν ὀρθῶς γνωμοδοτήσας.»

(Περιλαμβάνει ὡσαύτως καὶ πόσοι σοφοὶ διέλαμψαν κατὰ καιρούς.)

1532. — Λ 42. Βίος Ἰωάσαφ καὶ Βαρλαάμ.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 354 ἀκέφ.

Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάσαφ καὶ Βαρλαάμ.

1533. — Λ 43. Χρονογράφος.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 442.

1. φ. 1α Περὶ τῆς τῶν Ρωμαίων βασιλείας καὶ περὶ τοῦ Αἰνείου στρατηγοῦ ὅπου ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν μέχρι Σουλτὰν Σελήμη υἱοῦ Σουλεημὰν (ἴδ. καὶ Κώδ. Λ 78).

«Ἀφ' οὗ ἐπολιορκήθη ἡ Τρωάδα ἕνας στρατηγὸς ὀνόματι Αἰνείας υἱὸς Ἀχίστου.»

2. φ. 357α Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, υἱοῦ Κλαυδίου βασιλέως πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.

3. φ. 360α Ἱεροθέου τοῦ ταπεινοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας συναγωγὴ ἐν πεζῇ φράσει περὶ τῆς ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν.

4. φ. 397α Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων.

5. φ. 420α Κάτωνος Ρωμαίου γνῶμαι (μετὰ ἑρμηνείας ἄνωθεν τοῦ κειμένου).

1534. — Λ 44. Ὁμιλίαι.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 198.

Ἀδήλου Ὁμιλίαι καὶ λόγοι (κβ') εἰς τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστήν.

1535. — Λ 45. Κατηχήσεις.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 78 κολοβ.

Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ ἡγουμένου τῶν Στουδίου Κατηχήσεις (κθ').

1536. — Λ 46. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 141.

1. φ. 1α Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων μαζομένα ἐκ τοῦ πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων ἑρμηνευθέντα δὲ εἰς πεζῇ φράσιν παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Αἴνου.

2. φ. 10α Αἱ περιπέτειαι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Προχόρου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων.

3. φ. 82α Συλλογὴ ἐκ πολλῶν ἁγίων βίων συναγωνισαμένων τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν Μιχαὴλ ἐπισκόπῳ Συνάδων τῷ ὁμολογητῇ μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου καὶ πνευματικοῦ κυροῦ Γερμανοῦ αἰτήσει τοῦ ἐν πνευματικοῖς Ματθαίου.

4. φ. 114α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος ἀσκητικὸς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ πολλὰ ψυχωφελής.

5. φ. 131α Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος φρικτὴ καὶ παράδοξος περὶ ἀναξίων ἱερέων ἱερουργούντων.

6. φ. 137α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ (ἀκέφ).

1537. — Λ 47. Λόγοι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ (1671) φ. 80.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ἐγκλημάτων ἡγουμένων, ἱερομονάχων, μεγαλοσχήμων, μικροσχήμων καὶ μοναστριῶν.

2. φ. 18α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ τῶν μοναχῶν.

3. φ. 22α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου κατηχήσεις μεταφρασθεῖσαι εἰς κοινὴν καὶ ἰδιωτικὴν διάλεκτον (κζ').

Ἐν φ. 21 « Ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κθ' αχξ (1660) ὁ ἐν ἱερεῦσιν ἐλάχιστος Δημήτριος Σουρούμης. »

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Φιλαρέτου ἁμαρτωλοῦ ἱερομονάχου ἐν ἔτει αχοα (1671) Νοεμβρίου κε' ».

1538. — Λ 48. Ρητορική.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν ιη' (1759) φ. 199 κολοβ.

1. φ. 1α Ἐπίτομος Λογικὴ κατ' Ἀριστοτέλην καὶ τέχνη ῥητορικὴ κοινῇ φράσει συντεθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου Κυρίου Βικεντίου Δαμωδοῦ Κεφαληνέως · νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι μὲν τοῦ τιμιωτάτου Κυρίου Πολυζώη Σπύρου τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου, προτροπῇ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει Γεωργίου ἱερέως Φατζέα τοῦ Κυθηρέως · Ἐνετίησι αψνδ' παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Τζάτᾳ.

2. φ. 79α Τέχνη ῥητορικὴ κοινῇ φράσει συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου Βικεντίου Δαμωδοῦ τοῦ Κεφαληνέως, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, ἀναλώμασι μὲν τοῦ τιμιωτάτου Κυρίου Πολυζώη Σπύρου τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου, προτροπῇ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει Γεωργίου ἱερέως Φατζέα τοῦ Κυθηρέως · Ἐνετίησιν αψνθ' παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Τζάτᾳ.

1539. — Λ 49. Νομοκάνων.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 193.

1. φ. 1α Μανουὴλ Νοταρίου τοῦ Μαλαξοῦ Νομοκάνονον.

2. φ. 126α Νομοκάνονον Β' ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων καὶ ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι καὶ ἑτέρων Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων ἁγίων πατέρων κεφάλαια.

1540. — *Λ 50. Κατάνυξις.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' (1588) φ. 507.

1. φ. 1α Βιβλίον ἡ κατάνυξις συγγραφεῖσα παρὰ Συμεὼν Θεσσαλονίκης τοῦ νέου Θεολόγου, Λόγοι διάφοροι περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνιστόρων παραδειγμάτων τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεξῆς συγγραφέντες παρὰ Συμεὼν μοναχοῦ ἀνδρὸς καὶ παναθλίου ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν ἑκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμὸν ἀναφέροντος ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυσὶ καθὼς ὑποτέτακται.

2. φ. 396α Κεφάλαια συναθροισθέντα ἐκ τοῦ δ' βιβλίου τῶν εὐεργετινῶν εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων αὐτά · ὅτι τῷ μοναχῷ ἡ ἀκτημοσύνη ἐπήγγελται καὶ τί τοῦ ἀπροσπαθοῦς γνώρισμα καὶ πῶς οἱ πατέρες ταύτην κατώρθωσαν.

Ἐν τέλει · « Ἐν ἔτει ζρς (1588) Κυρίλλου μοναχοῦ πόνος μηνὶ Ἰανουαρίῳ δ'.

Τὸν παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ μητροπολίτου πρώην Φιλίππων Νεκταρίου καὶ ἐπροσήλωσά το εἰς τὴν βασιλικὴν μονὴν τῆς Λαύρας ».

Ἐν φ. 395 α « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα θεία καὶ ὠφελιμωτάτη βίβλος ἡ ἐπονομαζομένη Κατάνυξις ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω χειρὶ μὲν καὶ πόνῳ Κυρίλλου μοναχοῦ, δαπάνῃ δὲ καὶ συνδρομῇ Νεκταρίου τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Φιλίππων τῆς Μακεδονίας ἐν ἔτει ζρζ (1589) μηνὶ Δεκεμβρίῳ κγ' καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ».

1541. — Λ 51. Κατηχήσεις.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ις' φ. 289.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις (ξζ').

1542. — Λ 52. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1648) φ 202.

1. φ. 1α Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεόθεν δεδώρηνται καὶ ὅτι χρὴ τοὺς αἱρουμένους λέγειν αὐτοὺς τηρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν · εἶτα καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τῶν ἁγίων διδασκάλων περὶ τῆς πρὸς Θεὸν αἰνέσεως καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας · ὅσοι ποθοῦσι λέγειν τοὺς παρόντας ὕμνους ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἀναγινώσκειν τὴν διήγησιν ταύτην δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

2. φ. 66α Διονυσίου μοναχοῦ γνωστικὰ Κεφάλαια να' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων, καὶ περὶ διαφορᾶς τῆς νηπτικῆς εὐχῆς (φ. 77).

3. φ. 81α Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀφιέναι τι ἀπὸ τῆς ὅλης Ἀκολουθίας ταύτης καὶ πότε δεῖ λέγειν τὴν ἀσκητικὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας καὶ πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ ἑρμηνεία ὡς πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου · εἴτις οὖν βούλεται μεταγράψαι τοὺς ὕμνους ἢ καὶ ὅλον τὸ βιβλίον ἀναγνωσάτω πρῶτον τὴν παροῦσαν ἑρμηνείαν μετ' ἀκριβείας καὶ πολλῆς προσοχῆς.

4. φ. 83α Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ Τροπαρίων · εἰσὶ δὲ πόνημα Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

« Σύνταξις ὕμνων πυρπνόων θεοσδότων
ἐρωτοφυῶν φωσφόρων τοῖς εὐθέσι
τῇ τρισσοφαῇ καὶ μιᾷ θεαρχίᾳ
οἰκτροῦ τάλανος Θηκαρᾶ μονοτρόπου
εὔχεσθέ μοι γοῦν τῆς δε χάριν ὦ φίλοι. »

5. φ. 105β Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς προσηκούσης τυπώσεως καὶ συντάξεως τῶν ὕμνων καὶ ἑρμηνεία μερικὴ ἐπὶ τούτοις.

6. φ. 115α Εὐχαὶ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ πάτερ ἡμῶν.

7. φ. 119α Ἐκλογὴ Κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ἱερῶν καὶ πολλήν τινα καὶ παντοδαπῆ καὶ μεγαλωφελῆ περιεχόντων διδασκαλίαν · καὶ τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκεῖθεν δικαιωτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων μυστηρίων · ἡ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἐξ αἰτίας ταύτης · Ἰωάννης τις τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας γεγονὼς πατριάρχης, κατοικήσας δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ λεγομένῃ Ὀξείᾳ...

Ἐν φ. 116 α « Ἐν ἔτει ζρνς' (1648) ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ »

1543. — Λ 53. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 120 κολοβ.

1. φ. 1α Περικοπαί τινες διερμηνευθεῖσαι ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καθηγητοῦ ἡμῶν Μακαρίου ἱεροδιακόνου Πατμίου ἐκ τῶν πολλῶν ἐξηγήσεων τοῦ Ἠλία τοῦ ἀρίστου ἑρμηνέως τῶν ὑψηλῶν καὶ δυσνοήτων λόγων Γρηγορίου Ναζιανζινοῦ τοῦ Θεολόγου, εἰς τὸν ἀπολογητικὸν τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς καὶ αὖθις ἐκεῖθεν ἐπανόδου.

2. φ. 89α Εἰς τὸν δέκατον πέμπτον λόγον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου οὗ ἡ ἐπιγραφὴ « εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης » ἑρμηνεία ἐκ τῶν τοῦ Νικήτα.

3. φ. 111α Τοῦ αὐτοῦ περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων Λόγος.

4. φ. 119α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ.

1544. — Λ 54. Προσκυνητάριον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιη' (1773) φ. 197.

Προσκυνητάριον ἀκριβέστατον τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἱερᾶς καὶ σεβασμίας βασιλικῆς καὶ σταυροπηγιακῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας συντεθὲν διὰ στίχων πολιτικῶν παρὰ Εὐθυμίου Μακεδόνος τοῦ Τραπεζουντίου τοῦ καὶ τῆς αὐτῆς μονῆς ἱερομονάχου.

« Εἷς κῆπος πανευφρόσυνος καὶ μία κρύα βρύσι ἢ περιβόλι μὲ καρποὺς μέ ρόδα νὰ ἀνθήσῃ. »

(Ἐν αὐτῷ καὶ περὶ τῆς γεννέσεως, ἀνατροφῆς καὶ πολιτείας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.)

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη τὸ παρὸν εἰς τὴν τοῦ Καυσοκαλυβίου Σκήτην ἐν ἔτει ᾳψογ (1773) μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. »

Ἀκολουθοῦσι Στίχοι πολιτικοὶ πρὸς τὸν συγγραφέα καὶ στιχουργὸν ταύτης τῆς βίβλου (φ. 196 β) μὲ ἀκροστιχίδα « Κυρίλλου ».

Ἕτεροι στίχοι πρὸς τὸν ποιητὴν ταύτης τῆς βίβλου καὶ τῆς ἑτέρας τῆς αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀντιθέου πάπα (φ. 197).

1545. — *Λ 55. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 13 αἰῶν. ις' (1501) φ. 205.

1. φ. 1α Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης εἰς τὸ πάτερ ἡμῶν καὶ περὶ προσευχῆς λόγοι ε'.

2. φ. 50α Πλουτάρχου παραλλήλων Ἀλεξάνδρου καὶ Καίσαρος Ἰουλίου.

3. φ. 147α Τοῦ Κληρικοῦ καὶ Κουβουκλησίου τοῦ Καμινιάτου εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης.

« Ὡς ἀρίστη τῶν ἀγαθῶν ἡ φιλοπονία. »

Ἐν τέλει · « Τέλος τῆς ἀξιομνημονεύτου ἱστορίας κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Καμινιάτου καὶ Κουβουκλησίου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἣν ὀφείλει πᾶς τις μάλιστα δὲ Θεσσαλονικεὺς ἐπιστατικῶς τε καὶ νουνεχῶς διελθεῖν, ὡς πάνυ οὖσαν τό γε εἰς ψυχικὴν ἧκον ὠφέλειαν ἀρίστην τε καὶ λυσιτελεστάτην.

Ἐγράφη Μαρτίῳ ιγ' ἔτει ζιθ (1501) ἰνδ. ιδ' ».

1546. — Λ 56. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' (1754) φ. 38.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ ἐρημίτου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ ἀσκήσαντος (μετὰ Εὐλογηταρίων καὶ Τροπαρίων ἐγκωμιαστικῶν ψαλλομένων εἰς τὴν πανήγυριν αὐτοῦ πρὸς τὸ « Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ » (φ. 22) καὶ δύο κανόνων. (Ὀκτωβρίου ζ').

2. φ. 28α Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν ῃ' τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ λαμψάντων καὶ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου καὶ συνασκητοῦ αὐτῶν.

« Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. »

Ἐν τέλει · « Ἰουλίῳ κη' αψνδ (1754). Χορὸς πατέρων ὑμῶν θείαις πρεσβείαις τῷ ἔχοντι καὶ γράψαντι Χριστέ μου σῶσον ἀμήν. Χεὶρ Ἀντωνίου Παντουβάκη ἀπὸ χωρίον λεγόμενον Καμάρα Κουμοῦλι. »

1547. — Λ 57. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' (1729) φ. 358.

1. φ. 1α Πρόλογος καὶ δήλωσις τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τοῦ ὁσίου πατρὸς Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ συγγραφέως τῆς παρούσης βίβλου, ἐν ᾧ καὶ μικρὸς ἔπαινος ὡς ἀπὸ ἰδιωτικῶν χειλέων προσφερόμενος αὐτῷ · μετεφράσθη δὲ ἐν συντομίᾳ ἀπὸ τὸ πρωτότυπον τὸ ἑλληνικὸν εἰς ἁπλοῦν.

2. φ. 1α Πίναξ ἀκριβὴς τῆς παρούσης πυξίδος.
εἴπερ βούλει φίλτατε γνῶναι τοὺς λόγους
οὓς ἡ παροῦσα δέλτος ἐμπεριφέρει
ὁ πίναξ οὗτος σαφέστατα διδάξει.

3. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι 93 (ὁ πρῶτος περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας).

Ἐν τέλει ·
« Δῶρον θεῖον μὲν πόνος δὲ ἡ παροῦσα
βίβλος πέλει τοὔνομα Διονυσίου
μελανείμονος καὶ ἀλιτροῦ ἀνέρος ·
γέγραπται καὶ γὰρ σωτηρίῳ ἐν ἔτει
τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ γε
εἰκοστῷ ἐννάτῳ τε μηνὶ Μαρτίῳ
οἱ δὲ ἐντυγχάνοντες ταύτῃ ἐμπόνως
μνείαν πρὸς Θεὸν τοῦ γράψαντος ποιεῖσθε. »

1548. — Λ 58. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ις' (1540) φ. 285.

1. φ. 1α Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικόν · λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν καὶ ἔτι μετὰ τόν τρισάγιον, ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

2. φ. 210α Ἀναστάσιμα ἤτοι ὁλόκληρος ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ πλ. β' ἤχου.

3. φ. 229α Στιχηρὰ τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας τοῦ α' ἤχου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Δευτέρας.

4. Ἀκολουθία τῆς Τρίτης εἰς ἦχον β' καὶ καθεξῆς μέχει τοῦ Σαββάτου.

Ἐν φ. 206 α « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Δημητρίου ἐπὶ ἔτους ζμη' (1540) ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ».

1549. — Λ 59. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 241.

1. φ. 1α Διονυσίου μοναχοῦ πεντηκοντὰς ἰάμβων στίχοι εἰς τοὺς ὕμνους [Θηκαρᾶ].

« Λειμὼν θεαυγὴς τερπνοσυνθέτων ὕμνων. »

2. φ. 3α Τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου μοναχοῦ γνωστικὰ Κεφάλαια ν' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων.

3. φ. 11α Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀφιέναι τι ἀπὸ τῆς ὅλης Ἀκολουθίας καὶ πότε δεῖ λέγειν τὴν ἀσκητικὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας καὶ πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους.

4. φ. 13α Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ Τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον· εἰσὶ δὲ πόνημα Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

5. φ. 207α Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεόθεν δεδώρηνται καὶ ὅτι χρὴ τοὺς αἱρουμένους λέγειν αὐτοὺς τηρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν· εἶτα καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τῶν ἁγίων διδασκάλων περὶ τῆς πρὸς Θεὸν αἰνέσεως καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

Ἐν φ. 206 α « Εὔχεσθε δέομαι καὶ παρακαλῶ ὅσοι ἐντυγχάνετε τὴν θείαν ταύτην καὶ θαυμαστὴν βίβλον ἐμοὶ τῷ μετὰ πόθου καὶ πόνου ταύτην γεγραφότι Γρηγορίῳ τῷ ἁμαρτωλῷ τάχα καὶ ρακενδύτη. »

Ἐν φ. 22 α Εἰκὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου· ἐν φ. 24 α Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν φ. 25 α Εἰκὼν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· ἐν φ. 26 α Εἰκὼν Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.

Ἐν ἀρχῇ « Ὄργανον φιλοσοφίας πνευματικῆς· δίκαιόν ἐστιν ὄργανον καλεῖσθαι τουτὶ τὸ βιβλίον ἐπεὶ καὶ ὁ ποιήσας τοῦτο Θηκαρᾶς πολλάκις προεώρακεν, ὥς φασι Θεόδουλος, ἐν τῇ προσευχῇ αὐτοῦ.

Διονυσίου μοναχοῦ στίχοι εἰς τοὺς ὕμνους τοῦ Θηκαρᾶ, ὑποδεικνύοντες αὐτῶν τὴν εἰς θεὸν οἰκειότητα καὶ τὴν κατὰ ψυχὴν ὠφέλειαν.

Θείων ὕμνων ἔρωτες οἷς εὐχῆς μένος
καθημερινὴ ζημία τοῖς ραθύμοις
σάλπιγγες ἠχῆς μυστικῆς θεηγόροι
ἔρωτι πυρπνέοντες ὕψιστον πόθον
προὔθηκεν ἀθρῶς πᾶσιν εἰς σωτηρίαν
πολυσχεδῆ τράπεζαν Θηκαρᾶς πένης.

Ἰσιδώρου :
Φυτουργὰ ρεῖθρα τῶν δε ρεῖ θείων ὕμνων
ὡς εἰς ἑκατὸν γνώσεως καρποὺς φέρειν.

Ἰωάννου φιλοσόφου :
Ἐρῶν Θεοῦ πτέρυξι ταῖς δε μοι πέτου
κούφῳ νοΐ ἄνθρωπε πρὸς ὕψος φθάνων.

Γαλακτίωνος μοναχοῦ :
Θηκαρᾶς ἂν ἧς, ὦ μοναστά, πρὶν δέμας
ἄρτι μαχαιρᾶς καὶ τὸ πνεῦμα δεῖν πέλεις.

Μητροφάνους μοναχοῦ :
ὦ τὶς σοφός τε τὴν ψυχὴν καὶ γεννάδας
τούτοις ἐλεῖται λατρεύειν θεῷ πόθῳ·
ὄντως ὁποῖα τοῖς ἀριστεῦσι φίλα
ὁ Θηκαρᾶς τέτευχας ἀριστοτρόπως.

Νεοχωρίτου Γραμματέως :
« Αἴνων λαμψάντων...

Τοῦ Φιλῆ :
Θεοῦ τὸ πνεῦμα ρήτρας ἐξ ἁλιέων...

Τοῦ Χιόνι :
Κἂν Θηκαρᾶς ἐκεῖνος οὐ μέγα κλέος...

Τοῦ Σταφιδάκι :
Οὐ τῶν μαχαιρῶν Θηκαρᾶς οὗτος φίλε...

Τοῦ Χαρσανίτου :
Ἐγὼ δὲ πῶς σε θεσπέσιε καλέσω
ἢ θηκαρουργὸν τῆς Θεοῦ παντευχίας ».

1550. — Λ 60. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1664) φ. 213.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Θηκαρᾶ· ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικόν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν· ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

Ἐν τέλει· « Ὁ παρὼν Θηκαρᾶς ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζροβ' (1664) διὰ ἐξόδου Λουκιανοῦ μοναχοῦ οὗ καὶ κτῆμα πέλει καὶ μηδεὶς τολμήσει ἐξῶσαι ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἕως οὗ ἀναπνεῖ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὅποιος τὸν λάβει νὰ τὸν μνημονεύῃ καὶ νὰ εὔχηται ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἕνεκεν τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ ».

1551. — Λ 61. Μηναῖον.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 143.

Μηναῖον Ἰουλίου.

1552. — Λ 62. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 298.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλίαι (2) εἰς τὴν ἑξαήμερον.

2. φ. 17 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων παραίνεσις.

3. φ. 41α Τοῦ αὐτου Ὁμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.

4. φ. 65α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία κγ' περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας.

5. φ. 89α Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῷα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ.

« Ἐν ἡμέραις ἓξ τὴν κτίσιν κτίζεις λόγε. »

6. φ. 139α Τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδήμῳ τῇ φιλίᾳ.

« Ὦ φιλία δέσποινα πάντιμον κάρα. »

7. φ. 155α Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παίδων ἀγωγῆς.

8. φ. 189α Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῷα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῷ τετραευαγγελίῳ, εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων (φ. 209), εἰς τὴν ἐξ ἐπαγγελίας γέννησιν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (φ. 217) εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου Βασιλείου (φ. 220), εἰς τὸν βίον τοῦ Χρυσοστόμου (φ. 225), εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον (φ. 231) προσφωνητικοί, ὅμοιοι εἰς τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, Βασίλειον, Χρυσόστομον, Γρηγόριον Νύσσης καὶ Νικόλαον (φ. 232).

9. φ. 237α Τοῦ ρήτορος Ψελλοῦ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου.

« Μοναδικῶς μὲν οὐρανὸς τὸν φωσφόρον. »

10. φ. 239α Τοῦ αὐτοῦ Ψελλοῦ στίχοι εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς ἱεράρχας.

« Σίγα θεατὰ καὶ βραχὺν μεῖνον χρόνον. »

11. φ. 240α Τοῦ αὐτοῦ Ψελλοῦ εἰς τὰς ἁγίας ἑπτὰ συνόδους.

« Γίνωσκε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων. »

12. φ. 243α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία κατὰ ὀργιζομένων.
13. φ. 261α Προοίμιον περὶ κρίματος Θεοῦ.
14. φ. 283α Κάτωνος Ρωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι.
« Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν ὡς οἱ πλεῖστοι δὴ τῶν ἀνθρώπων ».

('Εν τῷ Κώδ. ἄνωθεν τοῦ κειμένῳ καὶ ἑρμηνεία.)

1553. — Λ 63. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη (1752) φ. 116.

1. φ. 9α Σύνοψις λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους ποιηθεῖσα κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως.
2. φ. 1-9 καὶ 114-116. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κὺρ Καλλίστου ὃς ἐχρημάτισεν μαθητὴς ἐπιστήθιος τοῦ ἁγίου ἑορτάζοντος τῇ κζ' Νοεμβρίου.
« Οὗτος ὁ διαυγὴς φωστὴρ τῆς οἰκουμένης ».

'Εν φ. 113β « Ἔλαβε πέρας τὸ παρὸν κατὰ τὸν αψνβ (1752) ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κε' · ἐπονήθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Δαυὶδ ἱερομονάχου φέροντος τὸ γένος ἐκ πόλεως Ἄρτης καλουμένης, οὗ μέμνησθε οἱ διαδεχόμενοι ἐν ταῖς ἁγίαις ὑμῶν προσευχαῖς. »

1554. — Λ 64. Μηναῖον.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 340.

Μηναῖον Ἰουνίου (μετὰ πολλῶν ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

1555. — Λ 65. Κατηχήσεις.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 256.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις (67) (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου « ὅτι οὐ δεῖ τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς ἐγχρονίζειν ἐν ἡμῖν » μέχρι « Περὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας καὶ ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ »).

1556. — Λ 66. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 345.

1. φ. 1α Ἱστορία καὶ διήγησις περὶ Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου πάνυ ὠφέλιμος διὰ στίχων (1068).
« Ἐφάνη γοῦν ὁ Ἀβραὰμ ἐν Μεσοποταμίᾳ. »
2. φ. 32α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Νήφωνος ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν ἀσκήσαντος, ἐπισκόπου δὲ γενομένου Κωνσταντιανῆς τῆς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.
« Εἰ μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν. »
3. φ. 58α Κεφάλαια ἐκλελεγμένα ἐκ πολλῶν βιβλίων πάνυ ὠφέλιμα.
4. φ. 86α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ νέου Βασιλείου περὶ τελωνείων ἐναερίων.
5. φ. 94α Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν καὶ ἐκ μαρτυριῶν ἁγίων πατέρων.
6. φ. 115α Ἀνάμνησις καὶ διήγησις μερικὴ περὶ τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Ἄθω ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν.
7. φ. 119α Περὶ τῆς μεγάλης μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου.
8. φ. 120α Περὶ τῆς Πορταϊτίσσης τῆς Θεοτόκου.
9. φ. 121α Περὶ τῆς τοῦ Ζωγράφου μονῆς — Περὶ Ἰωάννου Κουκουζέλη.
10. φ. 135α Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.
11. φ. 141α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης.
12. φ. 150α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ περὶ τοῦ ἀντιχρίστου.
13. φ. 155α Περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν.
14. 158α Περὶ τῶν Φραγκῶν καὶ πῶς ἀπεσχίσθη ἡ Ρώμη τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν.
15. φ. 172α Ἀδήλου λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευήν.
« Δεῦτε βροτοὶ θεάσασθε τὸν πάντων βασιλέα. »
16. φ. 175α Παύλου ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας διηγήσεις ψυχωφελεῖς περὶ ἐναρέτων καὶ θεοσεβῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.
17. φ. 247α Περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα ὅτι μήτε οἱ κανόνες τῶν νόμων μήτε ὁ λογαριασμὸς θέλει νὰ τὰ ἔχῃ καθὼς κρατοῦσιν οἱ Ρωμάνοι, ἀλλ' ἁρπακτικῶς θέλει νὰ χρᾶται.
18. φ. 277α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις.

1557. — Λ 67. Ἀββᾶ Δωροθέου.

Χαρτ. 24 × 14 αἰῶν. ις' φ. 220.

1. φ. 1α Ἀββᾶ Δωροθέου λόγοι.
2. Ἑρμηνεία τινῶν ρητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ψαλλομένων εἰς ἁγίους.
3. Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος ἀσκητικὸς περὶ τοῦ πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.

1558. — Λ 68. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 404.

1. φ. 1α Τοῦ ὁσίου Νείλου Κεφάλαια.
2. φ. 5α Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι ἀπάγουσαι τῶν φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον.
3. φ. 11α Ἐπιστολαί. Χαρικλεῖ πρεσβυτέρῳ ἀπο-

τόμως ἐπεξερχομένῳ τοῖς πταίουσι καὶ λέγοντι μὴ ἀρκεῖν τὴν μετάνοιαν εἰς ἐξομολόγησιν — Διδύμῳ ἀναγνώστῃ (καὶ λοιποῖς ἐν ὅλῳ 80).

4. φ. 49α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ περὶ τῆς βίας τοῦ χειμῶνος.

5. φ. 66α Ἀκολουθία ἐπὶ ἐνοχλήσει αἰσχρῶν καὶ ρυπαρῶν λογισμῶν · καὶ εὐχαὶ Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου ἐπὶ πυρώσει σαρκός.

6. φ. 70α Περὶ τῶν ἐν τῇ Νητρίᾳ.

7. φ. 103α Ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία Ἱερωνύμου περὶ τῶν ἁγίων πατέρων.

8. φ. 150α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας τοῦ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.

9. φ. 157α Βασιλείου τοῦ μεγάλου κατὰ πόσους τρόπους οἱ πονηροὶ λογισμοὶ συνίστανται.

10. φ. 162α Τοῦ ἁγίου Νείλου περὶ τῶν τριῶν τρόπων τῆς εὐχῆς.

11. φ. 169α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ κεφάλαια νηπτικά.

12. φ. 172α Βαρσανουφίου περὶ τηρήσεως τῆς καρδίας.

13. φ. 173α Γρηγορίου Νύσσης ἐκ τοῦ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ (αὐτόθι περὶ τῶν πέντε δυνάμεων τῆς ψυχῆς τοῦ Ἀβουκαρᾶ).

14. φ. 176α Ἰωάννου Καρπαθίου, ἀββᾶ Ἡσαΐου, Ἀρσενίου, Συγκλητικῆς, Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Νείλου μοναχοῦ παραινέσεις.

15. φ. 185α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου πρὸς ἀρχαρίους καὶ ὁποίαν ὀφείλουσιν ἔχειν πίστιν οἱ ὑποτασσόμενοι πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα.

16. φ. 187α Τοῦ ἁγίου Νείλου περὶ ἐργασίας νοός, καὶ παραινέσεις πρὸς μοναχούς.

17. φ. 199α Τοῦ ἀββᾶ Θαλασσίου τοῦ Λίβυος καὶ Ἀφρικανοῦ περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας πρὸς Παῦλον πρεσβύτερον ἑκατοντάς α', ἧς ἡ ἀκροστιχίς : πνευματικῷ ἀδελφῷ καὶ ἀγαπητῷ Κυρίῳ Παύλῳ Θαλάσσιος τῷ μὲν φαινομένῳ ἡσυχαστής, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευτὴς κενοδοξίας.

18. φ. 204α Τοῦ αὐτοῦ ἑκατοντὰς β' ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἥδε : Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ ἀδελφὲ τιμιώτατε ὅτι μεγάλα κακὰ προσδοκῶ ἄξια τῆς ἐμῆς προαιρέσεως λύπας τῇ ψυχῇ καὶ ὀδύνας τῷ σώματι.

19. φ. 209α Κεφάλαια παραινετικά.

Ἐν τέλει · « Πόνος καὶ κτῆμα τὸ παρὸν βιβλίον τοῦ ἐν πνευματικοῖς ἐλαχίστου πέλει Ματθαίου καὶ τῶν σὺν ἐμοί ».

1559. — Λ 69. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 245 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου τῆς Κλίμακος λόγοι λ'.

2. φ. 95α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια περὶ ἀγάπης ρ'.

3. φ. 104α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας Λόγος διακριτικὸς καὶ ἔντολαὶ εἰς μοναχούς.

« Ἀγαπητοὶ φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν ὅτι ὁ καιρὸς συνεσταλμένος. »

4. φ. 112α Κεφάλαια διάφορα ἁγίων πατέρων.

5. φ. 126α Ἁγίων ἀνδρῶν ἐκλογὴ κεφαλαιώδης περὶ νήψεως καὶ ἀκριβοῦς βίου.

6. φ. 135α Ἀποφθέγματα ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος.

7. φ. 151α Περὶ ἱερᾶς καὶ ὁσίας σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας.

8. φ. 154α Περὶ μνήμης θανάτου.

9. φ. 167α Περὶ ἀκηδίας, γαστριμαργίας, φιλαργυρίας, ἀκτημοσύνης, ἀναισθησίας, ὕπνου, ἀγρυπνίας.

10. φ. 180α Βίος τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος.

« Ἰλαρίων τοίνυν ὁ ἅγιος τῷ μὲν γένει ἦν παλαιστῖνος. »

11. φ. 193α Τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ λόγος γ', δ'.

12. φ. 213α Τοῦ ὁσίου Ἡσαΐου λόγος θρηνητικός.

13. φ. 224α Τοῦ αὐτοῦ περὶ οἰκοδομῆς τῶν θεολόγων.

14. φ. 230α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ περὶ κατανύξεως.

15. φ. 236α Περὶ διαφόρων τρόπων τοῦ πολέμου τοῦ ἐκ τοῦ διαβόλου πρὸς τοὺς ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ πορευομένους.

16. φ. 241α Βίος τοῦ ὁσίου Βησαρίωνος.

17. φ. 242α Περὶ τῶν ᾠδῶν τῶν πλησιάζειν τῷ Θεῷ ποιουσῶν ἐκ τῆς ἀγρυπνίας.

1560. — Λ 70. Μαρτυρολόγιον.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιζ' (1656) φ. 324 δίστηλ.

Μαρτυρολόγιον τοῦ Μηνὸς Δεκεμβρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Θύρσου καὶ Λευκίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

« Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κοινωνία. »

2. φ. 37α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

« Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ρωμαίων. »

3. φ. 47α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.

« Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. »

4. φ. 71α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σεβαστιανοῦ καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ Ζωῆς, Τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστούλου, Μαρκελλίνου καὶ Μάρκου.

« Πολλῶν κατὰ διαφόρους καιρούς. »

5. φ. 91α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος Βονιφατίου τοῦ Ρωμαίου.

« Καὶ τὰ τῶν ἄλλων μὲν τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων. »

6. φ. 104α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

« Ἄρτι Τραϊανοῦ. »

7. φ. 118α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης.

« Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων ἡ Νικομήδεια. »

8. φ. 128α Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας.

« Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. »

9. φ. 153α Μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ ἀθλησάντων.

« Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης διεξιέτω Κρήτης. »

10. φ. 159α Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Εὐγενίας καὶ τῶν ταύτης γονέων.

« Κομόδου μετὰ Μάρκον. »

11. φ. 190α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

« Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. »

12. φ. 198α Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον.

« Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. »

13. φ. 212α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Θεοφάνους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

« Τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν ἑλομένων. »

14. φ. 229α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἴνδη καὶ Δόμνας καὶ τοῦ πλήθους τῶν δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

« Ἄρτι Μαξιμιανοῦ δεύτερον. »

15. φ. 263α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου ἀρχιμανδρίτου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

« Ἔννοιά μοι πολλάκις γέγονε. »

16. φ. 295α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας.

« Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης τῶν πάλαι. »

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζρξδ (1656) διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Ἀρσενίου καὶ Παϊσίου τῶν ἱερομονάχων καὶ ἐπροσηλώθη εἰς τὴν μεγίστην Λαύραν · οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες εὔξασθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀντιβολῶ ἵνα ἐλέους ἀξιωθῶσιν ».

1561. — Λ 71. Νομοκάνων.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 404 κολοβ.

Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι πονηθέν τε ἅμα καὶ συνταχθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Ματθαίῳ τῷ Βλάσταρῃ (φ. 1-336 · Ἀκολουθοῦσιν εἶτα κανόνες καὶ διατάξεις πατριαρχῶν καὶ ἐπισκόπων, ὡς καὶ αἱ τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων κανόνες καὶ ἄλλα πλεῖστα).

1562. — Λ 72. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιη' (1755) φ. 141.

Οἱ Ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

Ἐν τέλει ·

« Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ Δαυὶδ τοῦ προφήτου
κτῆμα δ' ὑπάρχει μεγάλ' Ἀθανασίου
τοῦ καθολικοῦ τῆς περιφήμου Λαύρας
τοῦ καὶ τούτων κτίτορος τῆς κατὰ Ἄθω ·
ἐγγέγραμμαι δὲ ὑπό τινος γραφέως
τοῦτον ἐμισθώσατο υἱὸς Ἀθανασίου
οἰκτρὸς μοναχὸς τοὔνομα Γεδεώνης
ὅς ποτε ἐχρημάτισε καὶ νοσοκόμος
κ' ἀνέθετό με τῷ πατρὸς αὐτοῦ οἴκῳ
ὡς ἔχων αὐτὸν πρὸς Θεὸν πρέσβυν μέγαν
Ἐγράφη ἐν ὁρίοις τῆς μεγίστης Λαύρας κατὰ τὸ αψνε' (1755) κατὰ μῆνα Ἰανουάριον. »

1563. — Λ 73. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 247 δίστηλ. ἀκέφ.

Ἰωάννου μοναχοῦ Λόγοι (30).

Ἐν φ. 228 β Παρίσταται ἡ Κλίμαξ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς « ἀναβαίνετε ».

1564. — Λ 74. Λαυσαϊκόν.

Χαρτ. 27 × 21 αἰῶν. ιζ' φ. 369.

1. φ. 1α Ἐπιστολὴ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου ἐπισκόπου Ἑλενουπόλεως πρὸς Λαῦσον πρεπόσιτον καὶ πρόλογος εἰς τοὺς βίους τῶν ἁγίων πατέρων.

2. φ. 205α Τοῦ μακαρίου καὶ ἀοιδίμου Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κύρου Φιλόθεος ἱστορία ἤτοι βίοι τῶν ἁγίων πατέρων.

3. φ. 331α Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Θεολόγου.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Νικηφόρου πόνος ».

1565. — Λ *75α. Λαυσαϊκόν.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ις' φ. 126 κολοβ.

1. φ. 1α Ἐπιστολὴ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου ἐπισκόπου Ἑλενουπόλεως πρὸς Λαῦσον πραιπόσιτον καὶ πρόλογος εἰς τοὺς βίους τῶν ἁγίων πατέρων.

2. φ. 119α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

« Ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας νέφους. »

Ἐν φ. 1 α « Τὸ παρὸν βιβλίον Λαυσαϊκὸν ἐγράφη εἰς τὴν τοῦ ἡγουμενείου ἐκκλησίαν παρά τε Θεολήπτου μοναχοῦ ἐκείνου τοῦ Μαντανάγκου καὶ Διονυσίου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε αὐτοῖς ψυχικὴν σωτηρίαν, ἧς ἀξιωθείημεν πάντες ταῖς εὐχαῖς τῶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ βίβλῳ γεγραμμένων ἁγίων ».

Ἐν φ. 118 β « Ἡ δέλτος αὕτη ἀνετέθη γραφεῖσα παρὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Θεολήπτου ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τῷ ὄντι ἐν τῷ ἡγουμενείῳ, ὅς τοὺς ἐντυγχάνουτας ταύτῃ ἁγίους πατέρας ἐκ μέσης παρακαλεῖ τῆς ψυχῆς ὑπερεύχεσθε τούτου · ἐπειδὴ πολλὰ πεπλημμεληκέναι εἰς Θεὸν λέγει ὅν ὁ γλυκύτατος Ἰησοῦς ἐλέους ἀξίωσον ».

1566. — Λ 75β. Ἐπιστολαί.

Χαρτ. 24 × 16 αἰῶν. ιε' φ. 43 ἀκέφ. κολοβ.

Ἐπιστολαὶ τοῦ Λεκαπηνοῦ (μετὰ ἑρμηνείας ἄνωθεν τοῦ κειμένου. Ἐκ τοῦ Κώδικος ἀφῃρέθησαν

223 φύλλα · τὰ τελευταῖα τρία φύλλα κατὰ τὸ ἥμισυ κατεστραμμένα).

1567. — Λ 76. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 28 × 18 αἰῶν. ιϛ′ (1598).

Ψαλτήριον τοῦ προφήτου Δαυίδ.

Ἐν φ. 205 α

« Δαυὶδ μελωδὲ μουσικῆς ἀποκρύφου
σὺ μὲν δι' αὐτῶν καὶ θανὼν ζῇς τῶν λόγων
ἡμῖν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δίδως λύραν
ἧς ἐστιν εὑρεῖν ἐμμελῆ τὰ πρακτέα ·
καὶ γὰρ δι' αὐτῆς μυστικῶς κινουμένης
διώκεται μὲν ἐμπαθὴς πᾶσα φθίσις
ἐλαύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος
συστέλλεται δὲ συμφορῶν ἀπληστία
κοιμίζεται δὲ γνωστικῆς ἅλμης κλύδων
στηρίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ στερρότης
καὶ τέρπεται μὲν τῆς ψυχῆς ἡ σεμνότης
ἐλέγχεται δὲ τοῦ σατὰν ἡ φαυλότης
ἐκ τῆς νοητῆς τῶν μελῶν εὐρυθμίας ·
ὤ τὶς τοσαύτην εὗρεν ἀνθρώπων χάριν
εἰ μὴ σὺ τὴν πρέπουσαν ἀνθρώποις χάριν ».

Ἐν φ. 229 α « Ἐγράφη τὸ παρὸν ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου ἐπὶ ἔτους ζς′ (1598) ἰνδ. ι′.

Στίχοι ἰαμβικοὶ

Ἔσπευσαν ἄλλοι χρυσὸν εὑρεῖν ἐν βίῳ
ἄλλοι δὲ γῆν σπεύδουσιν ἢ καὶ μαργάρους
καὶ πάντα πλοῦτον προσλαβεῖν ἀπληστίᾳ
ὁ δεσπότης δὲ τοῦ παρόντος βιβλίου
τὴν καλλονήν τε τῶν τοῦ προφήτου λόγων
σοφῶς ἀνερῶν ἐξ ἔρωτος ἐνθέου
ὅθεν συνῆξε πλοῦτον ὃς μένει μόνος ·
ρεῖ πάντα γῆς γὰρ καὶ λόγος μένει μόνος ·
πληρώσας εἶπον σοὶ Χριστὲ δόξα πρέπει ».

Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν τοῦ Δαυὶδ καλῆς τέχνης.

1568. — Λ 77. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιϛ′ φ. 154 κολοβ.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ψαλμούς.

1569. — Λ 78. Διάφορα.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιϛ′ (1578) φ. 98.

1. φ. 1α Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ γεγονότος μεγάλου Δρουγγαρίου τοῦ Δούκα τῆς βίγλας καὶ σεκρέτου ἐξήγησις τῶν ἀναστασίμων Κανόνων τοῦ Δαμασκηνοῦ.

2. φ. 65α Ἀρχὴ μερικὸν χρονογράφος ὃς ἔτυχεν διεφθαρμένος καὶ τίθεται ἐνταῦθα περὶ τῆς νέας πόλεως (Ρώμης) (ἴδε καὶ Λ 43).

« Μετὰ τὸ ἁλῶσαι τὴν Τρώαν στρατηγός τις ὀνόματι Αἰνείας υἱὸς Ἀγχίου. »

3. φ. 74α Μανουὴλ Λασκάρεως Ταβουλαρίου καὶ Σακελαρίου Νέας Φώκης, ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Μητροφάνης ἱερομόναχος τὴν παροῦσαν θέσιν ἐποίησεν (Φυσιολογία τῶν ζώων).

« Εἴκοσι καὶ δύο ἔργα, ὥς φασιν, ἔκτισεν ὁ Θεός. »

4. φ. 80α Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικῷ λόγῳ (α′ καὶ β′ · ἐν τῷ α′ ἱστορίαι 97 ἐν τῷ β′ 35).

5. φ. 92α Τοῦ ἀββᾶ Νόνου συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς Βασίλειον ἐπιταφίῳ καὶ τοῦ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα λόγου.

Ἐν φ. 65 α « Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα · ἐν ἔτει ζπς′ (1578) μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ζ′ ».

1570. — Λ 79. Λόγοι Κατηχητικοί.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιε′ φ. 207 κολοβ.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

2. φ. 3α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος Κατηχητικὸς εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.

3. φ. 4α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Λόγοι Κατηχητικοί (142).

1571. — Λ 80. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιε′ (1406) φ. 169.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α) Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα (λόγοι δύο) · β) εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν · γ) εἰς τὴν Πεντηκοστὴν · δ) εἰς τοὺς Μακκαβαίους · ε) εἰς Κυπριανὸν μάρτυρα · ϛ) εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν . ζ) εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Κυρίου · η) ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον · θ) εἰς τὰ ἅγια φῶτα (2) · ι) εἰς Γρηγόριον τὸν Νύσσης · ια) εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον · ιβ) εἰς τὴν τῶν ρν′ ἐπισκόπων παρουσίαν · ιγ) εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης · ιδ) περὶ φιλοπτωχίας.

2. φ. 103α Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ στηλιτευτικῷ (ἱστορίαι 24).

3. φ. 107α Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ Θεόλογος ἐν τῷ εἰς Βασίλειον τὸν μέγαν ἐπιταφίῳ λόγῳ (ἱστορίαι 19).

4. φ. 112α Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ἱστοριῶν ὧν ἐμνήσθη ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ἐν τῷ πρώτῳ κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικῷ λόγῳ (ἱστορίαι 15).

5. φ. 115α Παροιμίαι Σολομῶντος υἱοῦ Δαυίδ.

6. φ. 133α Ἑρμηνεία εἰς τὸ Ἆσμα τῶν ἀσμάτων.

7. φ. 156α Ἱππολύτου του Θηβαίου περὶ τῆς γενεαλογίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φ. 156 α « Ψεύστης καὶ δόλιος ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἱππόλυτος αἱρετικὸς δὲ μάλιστα ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας ».

8. φ. 159α Ἐκκλησιαστής

9. φ. 167α Ἀδήλου Λόγος οὗ ἡ ἀρχή: « Δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον · δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πρόσταγμα αὐτοῦ · οὐρανὸς ὑψηλος, γῆ δὲ βαθεῖα · καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος. »

Ἐν φ. 102 α « Ἐτελειώθη ὁ παρὼν Θεολόγος διὰ χειρὸς εὐτελοῦς ἐπισκόπου Μεθώνης Γρηγορίου ἐν μηνὶ Μαρτίῳ β' ἔτους ϛϡιδ' (1406) ἰνδ. ιδ' ».

1572. — Λ 81. Θεοδωρήτου Κύρου.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιϛ' (1563) φ. 281.

Τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ ψαλτηρίου.

Ἐν ἀρχῇ · « Τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Τρύφωνος ἱερομονάχου ὅ ἐκομισάμην ἐκ τῆς νήσου Κεφαληνίας · ἐδωρήσατό μοι δὲ Φραγγίσκος ἱερεὺς ὁ Ἀρδαβάνης ».
Ἐν τέλει · « κςτνθογνςτχκθτ · 1563 ».

1573. — Λ 82. Γρηγορίου Παλαμᾶ.

Χαρτ. 29 × 21. αἰῶν. ιε' φ. 357.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ὁμιλίαι (62) · (ἡ πρώτη « περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης ῥηθεῖσα μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονίκην ἐπιδημίας ».

2. φ. 279α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ ψαλλομένη τῇ ιδ' τοῦ Νοεμβρίου.

3. φ. 291α Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων μερικῶν ἱστορία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὑπὸ Φιλοθέου πατριάρχου συγγραφείς.

Ἐν τέλει · « Ἐπειδὴ ὁ συγγραφεὺς ἱερὸς Φιλόθεος εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἀναφέρει ἐδῶ διὰ κάποιον Ἰωάννην πατριάρχην ἢ μᾶλλον εἰπεῖν διαβολομανιάρχην Ἰανῆν, ἴσθι ὅτι βασιλεύοντος Ἀνδρονίκου τοῦ νεωτέρου συνήκμαζε τότε ὁ περιφανὴς Ἰωάννης Κατακουζινὸς τὰ πάντα θεοφιλῶς καὶ καλῶς ἰσχύων · τότε τελευτήσαντος τοῦ βαρβάρου πατριάρχου Ἡσαΐου ἔφερεν ὁ Κατακουζινὸς ἐκ τῶν Ἄπρων (κατζιβελοχῶρι ἦν) τὸν παπᾶ Ἰωάννην ὑπόληψιν σοφίας καὶ ὑπόκρισιν ἀρετῆς ἔχοντα καὶ τὸν ἔκαμε πατριάρχην · ὁ ὁποῖος αὐτὸς πολλὰ δεινὰ καὶ κακὰ ἐπροξένησεν εἰς τὰ βασίλεια καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ μάλιστα εἰς τὸν εὐεργέτην του Ἰωάννην τὸν Κατακουζηνὸν ὅπου ὁ διάβολος φρίττει βέβαια ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀπόκαυχον Ἀλέξιον αὐτὸς ὁ διαβολόπαπας ἐφυλάκωσε καὶ τὸν ἅγιον Γρηγόριον καὶ ἄλλους πολλούς, ἔτι δὲ καὶ τὴν Εἰρήνην τὴν σύζυγον τοῦ Κατακουζηνοῦ · ὅρα ταῦτα εἰς τοὺς τρεῖς τόμους ἱστορικοὺς αὐτοῦ τοῦ Κατακουζηνοῦ καὶ φρίξον βέβαια τὴν κακίαν αὐτοῦ τοῦ διαβόλου Ἰαννῆ · ἀναθεμάτον τρὶς χιλιάκις καὶ μυριάκις ἀναθεμάτον · ναί · αὐτὸς ὁ θεοκατάρατος ἐσυμφώνησε τότε μὲ ἐκείνους τοὺς αἱρετικοὺς Φράγγους Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνον καὶ ἐτάραξε τὴν οἰκουμένην ὁ διάβολος αὐτός ».

1574. — Λ 83. Λογική.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 283.

Λογικὴ καὶ φιλοσοφία.
« Ἀγαθῶν ὅσα πέφυκε θέλγειν τῷ ὄντι καὶ προσεφέλκεσθαι ψυχῶν φιλοκάλους τε καὶ σπουδαίους ».

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθανασίου Ραιδεστινοῦ Φωτιάδος ».
Ἐν φ. 272 β « Τέλος θείᾳ χάριτι Κώνστα Σελιτζάνου Αἰτωλοῦ ».

1575. — Λ 84. Νομοκάνων.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 349 κολοβ.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν κανόνων τῶν τε ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων ποιηθεῖσα τῷ μοναχῷ Ἰωάννῃ τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας καὶ πρῶτος ἀσηκρήτης.

1576. — *Λ 85. Τυπικόν.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιε' φ. 255.

1. φ. 1α Τυπικὸν τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα περιέχον πᾶσαν Ἀκολουθίαν καὶ διάταξιν ἐκκλησιαστικὴν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις σεβασμίων μονῶν.

2. φ. 248α Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὸν θρῆνον τῆς Θεοτόκου (Ἦχος πλ. β' « Θέλων σου τὸ πλάσμα σωτήρ μου ζωῶσαι σταυρῷ ἀνήρτησαι »).

3. φ. 252α Βασιλείου τοῦ μεγάλου παραίνεσις πρὸς τοὺς μοναχούς.

4. φ. 254α Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ τοῦ Λογοθέτου Εὐχὴ διὰ στίχων « ὦ πάτερ υἱὲ πνεῦμα τριὰς ἁγία ».

Ἐν ἀρχῇ · « Βιβλίον τῶν κατηχουμένων τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ ἐδόθη πρὸς τὸν ἐνδοξότατον ἄρχοντα κὺρ Γεώργιον καὶ Ἄγγελον τὸν Κατάκαλλον καὶ τῆς αὐτοῦ Ζωῆς · τοῦ ζ (1592) ἔτους Ἰουνίου.
Ἰστέον ὅτι τὸ παρὸν Τυπικὸν εὑρέθη τῶν ἄλλων δοκιμότερον καὶ κάλλιον · τούτου γὰρ ἕνεκα καὶ ἐκλεξάμεθα αὐτὸ καὶ ἐθήκαμεν ἐν τῷ ἁρμαρίῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ μηδὲν ἔχει ἄδειαν οὐδεὶς ἐπ' αὐτὸ εἰμὴ μόνο; ὁ παρεκκλησιάρχης ».

1577. — Λ 86. Τυπικόν.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 309.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα.

1578. — Λ 87. Τυπικόν.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ις' φ. 286.

Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα.

1579. — Λ 88. Τυπικόν.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ις' φ. 249.

1. φ. 1α Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάβα.
2. φ. 192α Μάρκου ἁμαρτωλοῦ ἱερομονάχου σύνταγμα ποιηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ.
3. φ. 177α Ὑποτύπωσις σὺν Θεῷ καταστάσεως τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῶν Στουδίου.

« Πολλῶν ὄντων καὶ διαφόρων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς μοναστηρίοις κεκρατηκυιῶν ἄνωθεν παραδόσεων. »

1580. — Λ 89. Τυπικόν.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ις' φ. 205.

1. φ. 1α Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα.
2. φ. 86α Ἀκολουθία τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς.
3. φ. 124α Περὶ τοῦ πῶς δεῖ θυμιᾶν τὸν ἱερέα.
4. φ. 125α Περὶ τοῦ πάσῃ σπουδῇ φυλάττειν τὸν προεστῶτα μὴ παροράσθαι τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ ἅπαντα καὶ περὶ τοῦ μὴ διατρίβειν τοῦτον ἔξω τῆς μονῆς καὶ ἀμελεῖν τῶν ἐμπιστευθεισῶν αὐτῷ ψυχῶν ἄνευ μεγάλης ἀνάγκης.
5. φ. 126α Παραίνεσις πρὸς τοὺς πατέρας καὶ μοναχούς.
6. φ. 127α Μάρκου ἱερομονάχου σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ.
7. φ. 160α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Κατηχήσεις.
8. φ. 192α Ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων (πλήρης).
9. φ. 197α Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ναοῦ καὶ ἱδρύσει τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τραπέζης.

Ἐν φ. 85 β « Τέλος τῶν ιβ' μηνῶν · μέμνησθε τοῦ ἁμαρτωλοῦ Γενναδίου ἱερομονάχου γραφέως διὰ τὸν Κύριον οἱ χρώμενοι τῷ παρόντι Τυπικῷ ».

1581. — Λ 90. Τυπικόν.

Χαρτ. 23 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 237 ἀκέφ.

Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάβα.

1582. — Λ 91. Τυπικόν.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιδ. (1342) φ. 311.

1. φ. 1α Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάβα.
2. φ. 283α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυσταγωγική.
3. φ. 299α Ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

« Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομεν τὰς ἡμέρας τῶν τοῦ Κυρίου ἑορτῶν φυλάσσεσθαι. »

4. φ. 301α Ἐκ τοῦ συντάγματος τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου.

« Μὴ παράβαινε νηστείαν Κυρίου. »

Ἐν φ. 304 α « Πληρῶν δοξάζω Θεὸν τὸν δόντα τέλος. Ἐπληρώθη σὺν Θεῷ ἁγίῳ τὸ παρὸν Τυπικὸν ἐν ἔτει ἱσταμένου ἀπὸ κτίσεως κόσμου ςωλ' ἰνδ ε' ἀπὸ Χριστοῦ ατμβ (1342).

Αὕτη ἡ θεία βίβλος ἀνετέθη καὶ ἐπεδόθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει μετοχίου τῆς ἁγίας Λαύρας παρ' ἐμοῦ Ἰωσὴφ τοῦ ἁμαρτωλοῦ · ὅστις δ' ἂν ἄρῃ αὐτὴν ἢ ἰδιοποιηθῇ αὐτὴν ἢ ἐκκόψῃ ταύτην τὴν ἰδιόχειρόν μου ἐπιγραφὴν ἵνα σχῇ τὰς ἀρὰς πάντων τῶν ἁγίων νὰ εὕρῃ καὶ τὸν μέγαν Ἀντώνιον ἀντίδικον ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει ».

Ἐν φ. 281 α « Μνήσθητι Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου Κωνσταντίνου, Μαρίας, Ἰωάννας καὶ Ἰωσήφ ».

1583. — Λ 92. Τυπικόν.

Χαρτ. 20 × 12 αἰῶν. ιε' (1438) φ. 285.

1. φ. 1α Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις εὐαγεστάτης Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα.
2. φ. 225α Μάρκῳ ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ.

Τὰ δυσχερῆ πως τῆς Τυπικοῦ πυξίδος
πολλοῖς ὁ πολὺς πρὸς διάγνωσιν λύει.

3. φ. 279α Ὑπόθεσις κανόνων περὶ τοῦ πῶς καταλύομεν τὸ δωδεκαήμερον.

Ἐν φ. 278 β « Τέλος τῶν καλῶν Θεῷ χάρις · μετὰ Θεὸν τέλος τε τῶν γεγραμμένων. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Τυπικὸν πόθῳ καὶ ἐξόδου καὶ διὰ χειρὸς Γεωργίου ἱερέως τοῦ Μακεδόνος ἔτους ϛϡμϛ (1438) ἰνδ. α' ἀρισκομένης ἐν μηνὶ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης ».

1584. — Λ 93. Τυπικόν.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιε' (1425) φ. 337.

Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάβα.

Ἐν τέλει · « Ἐπληρώθη ἡ παροῦσα δέλτος ἔτους ϛϡλγ (1425) μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιη' ἰνδ. γ'.

1585. — Λ 94. Τυπικόν.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 209 ἀκέφ. κολοβ.

Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάβα.

Ἐν ἀρχῇ · « Εἰς τὰς 1 Σεπτεμβρίου ποιοῦμεν μνημόσυνον τοῦ πατριάρχου Νήφωνος · εἰς τὰς ις' τοῦ αὐτοῦ ἕτερον μνημόσυνον τοῦ μητροπολίτου Θεοδωρίτου · εἰς τὰς ιε' τοῦ Δεκεμβρίου μνημόσυνον τῶν κτιτόρων · εἰς τὰς ις' τοῦ αὐτοῦ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Στεφάνου καὶ Ἐλισάβετ · εἰς τὰς ιζ' τοῦ Ἰανουαρίου καὶ εἰς τὰς κ' τοῦ αὐτοῦ ».

Ἀπὸ τοῦ φ. 1-16 πασχάλια.

1586. — Λ 95. Τυπικόν.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιε' φ. 274.

1. φ. 1α Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάβα.
2. φ. 160α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.
3. φ. 163α Τάξις ἀρίστη τῶν ἐξαγορευόντων.
4. φ. 171α Ἐκλογὴ ἐπιτιμίων πάντων τῶν παθῶν.
5. φ. 247α Στιχηρὰ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ἡ Ἀκάθιστος.
6. φ. 259α Κανὼν ψαλλόμενος ἐπὶ ἐξόδου ψυχῆς.
7. φ. 262α Σταυροθεοτοκία τῶν η ἤχων (μετὰ σημαδοφώνων).
8. φ. 264α Στιχηρὰ Σταυροθεοτοκία κατ' ἦχον.
9. φ. 269α Καθίσματα Σταυροθεοτοκία.

Ἐν τέλει· « Τὸ παρὸν Τυπικὸν ὑπάρχει τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν ταῖς Σέρραις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ ὁ τοῦτο συλλήσας ἀπὸ τοῦ ναοῦ τούτου ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων πατέρων καὶ αὐτοῦ τοῦ ἁγίου καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας δεινῶς βασανιζόμενος ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀσβέστῳ ».

1587. — Λ 96. Τυπικόν.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 269.

Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάβα.

Ἐν ἀρχῇ· « Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Νεόφυτος ἱερομόναχος ὁ προηγούμενος, ὁ διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Νικηφόρος τοῦ ϛϡϞϛ (1488) ἔτους μηνὶ Φεβρουαρίῳ δ' τοὐπίκλην Ζαχαῖος ».

Ἐν φ. 264 β « Ἔτος ϛωϞϛ (1388) ἰνδ. ζ' Ἰανουαρίου κζ' ἐκοιμήθη ὁ πανοσιώτατος προηγούμενος Κύριλλος ἱερομόναχος, ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Κάλλιστος ἱερομόναχος.

Ἦλθον εἰς τὴν Λαύραν τῷ ἔτει ϛωπη' (1380) Ἀπριλίου ιη' ἰνδ. γ'· τῷ δὲ ϛωϞθ (1391) ἔτος Μαΐου ιη' ἐκληρώθην παπᾶς.

Ἐκοιμήθη ὁ κὺρ Γεράσιμος ὁ διὰ τοῦ μεγαλοσχήματος γενόμενος τῷ ϛϡϛ (1498).

Ἐκοιμήθη ὁ θεῖος μου ὁ Χαρσιανίτης, ὁ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος Ἰωάσαφ μοναχὸς τῷ ϛϡβ (1494) ἔτει ἰνδ. β' Ἰουνίου η'· καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ πατήρ μου Μάρκελλος ὁ διὰ τοῦ μεγαλοσχήματος Μάρκος μοναχὸς τῷ ϛϡϞ (1482) Ἰουνίου δ'.

Τῷ ϛϡια' (1403) ἔτει ἐκουρεύσαμεν τὸν Δημήτριον καὶ μετωνομάσαμεν αὐτὸν Διονύσιον· τῷ δὲ ϛϡιη' (1410) ἰνδ. β' μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἐχειροτονήθην διάκονος.

Ἐκουρεύσαμεν τὸν Μιχαὴλ τῷ ϛϡκγ (1415) ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. η' ὃν καὶ ὠνομάσαμεν Μητροφάνην.

Τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ ἰνδικτιῶνι ἐκουρεύσαμεν τὸν Θεόδωρον ὃν καὶ ὠνομάσαμεν Θεόδουλον· τῷ δὲ ϛϡκζ' (1419) ἰνδ. ιβ' ἐδεξάμεθα τὸν Μάρκον.

Ἦλθεν εἰς ἡμᾶς ὁ Ἀλέξιος τῷ ϛϡκη (1420) ἔτει ὃν καὶ ἐκουρεύσαμεν τὸν Νοέμβριον.

Ἐκοιμήθη ὁ Δαυὶδ Ἰουνίου ια' τῷ ϛϡλ (1422) ἔτει.

Ἦλθεν καὶ ἐκουρεύθη τὸ δεύτερον ὁ Μανουὴλ τῷ ϛϡλβ (1424) ἔτει ὃν καὶ μετωνομάσαμεν Μανασῆ Φεβρουαρίου κζ ».

1588. — Λ 97. Τυπικόν.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 242 ἀκέφ.

Τυπικὸν (τὸ πλεῖστον σητόβρωτον).

1589. — Λ 98. Τυπικόν.

Χαρτ. Μεμβρ. 16 × 11 αἰῶν. ιε' φ. 185 ἀκέφ.

Τυπικόν.
(Τὰ φ. 1-143 χαρτῷα, τὰ δὲ ἀπὸ 144-185 μεμβ.)

1590. — Λ 99. Τυπικόν.

Μεμβρ. 15 × 11 αἰῶν. ιβ' φ. 198.

Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάβα.

Ἐν τέλει· « Καὶ τόδε τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου οὗτινος τὴν κατάραν ἐχέτω ὁ τοῦτο ἀποξενώσας· ἔτι δὲ καὶ ὁ ξύσας τὰ γράμματα ἅπερ ἦσαν ἐνταῦθα.

Τὸ παρὸν Τυπικὸν ὑπάρχει τοῦ ἁμαρτωλοῦ κὺρ Γεωργίου καὶ πρωτοψάλτου υἱοῦ καὶ ὅποιος βουληθῇ ἀποξενῶσαι αὐτὸ ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τιη' θεοφόρων πατέρων καὶ πάντων τῶν ἁγίων ».

1591. — *Λ 100. Τυπικόν.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε (1449) φ. 279 ἀκέφ.

Τυπικόν.

Ἐν φ. 268 α « Ἐτελειώθη δὲ τὸ παρὸν Τυπικὸν διὰ χειρὸς καὶ ἐξόδου ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἰωσὴφ ἱερομονάχου εἰς ἰδίαν περιποίησιν ἐν τῇ τοῦ Ἄθω Λαύρᾳ καὶ μετὰ θάνατον μου εὔχεσθε οἱ κεκτημένοι τοῦτο ἔτει ϛϡν' (1449) ἰνδ. ιβ ».

1592. — Λ 101. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 232 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1593. — Λ 102. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιϛ' (1548) φ. 140.

Αἱ τρεῖς θεῖαι Λειτουργίαι.

Ἐν τέλει· « Ἡ θεία παροῦσα Λειτουργία ἀφιέρωται ὑπ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Καλλίστου ἱερομονάχου εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Μεθοδίου πόνος ἁμαρτωλοῦ ἱερομονάχου· ἔτους ζνϛ' (1548) μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. ϛ' ».

1594. — Λ 103. Λειτουργίαι.

Μεμβρ. 22 × 16 αἰῶν. (1394) φ. 54.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου καὶ μεγάλου Βασιλείου.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάσαφ πόνος · ἐν ἔτει ϛϡβ (1394) ἰ.δ. β' μηνὶ Ἰουλίῳ λ ».
Λίαν καλλιτεχνικός.

1595. — Λ 104. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 403.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει · « Προσετέθη τὸ παρὸν Εὐχολόγιον Ματθαίου ἱερομονάχου ἐν τῷ ἀρμαρίῳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν ἵνα μνημονεύητε ἐν τῷ βήματι ».

1596. — Λ 105. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 354

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει · « 1718 μηνὶ Αὐγούστῳ 20 τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει κἀμοῦ Νικηφόρου ἱερομονάχου Βλάχου καὶ καθηγουμένου καὶ τὸ ἀφιερώνω εἰς τὴν Κυρίαν μας Θεοτόκον καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει ἄς ὄψεται ».

1597. — Λ 106. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 256 κολοβ.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος περὶ τῆς ἀληθινῆς ἀφθορίας τῆς παρθένου εἰς Λητόϊον ἐπίσκοπον τῆς Μάλτας μεταγλωτισμένος εἰς τὸ ἁπλοῦν παρὰ τοῦ διδασκάλου Νεοφύτου · (« ἐν ἔτει σωτηρίῳ ἀψϟε (1795) Μαΐου κβ »).

2. φ. 7α Τροπάρια Ἰδιόμελα εἰς ἀνομβρίαν ποιηθέντα παρὰ Χρυσάνθου ἱερομονάχου Σταυρονικητιανοῦ δι' αἰτήσεως τῶν ἐν ταῖς Καρυαῖς ἐνασκουμένων ὁσιωτάτων πατέρων ἐν καιρῷ ἀνομβρίας εἰς ἀγρυπνίαν ἐν τῷ Πρωτάτῳ καὶ κοινῆς πρὸς Θεὸν δεήσεως.

3. φ. 130α Πολυκάρπῳ ἱεράρχῃ ἐπιστολὴ ζ'. Ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἅγιον Πολύκαρπον ἐπίσκοπον Σμύρνης ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου ἱεροφάντορος μεγάλου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

« Σὺ δὲ φῂς λοιδορεῖσθαι μοι τὸν σοφιστὴν Ἀπολοφάνη καὶ πατραλοίαν ἀποκαλεῖν. »

4. φ. 132α Γεωργίου τοῦ Παχυμέρη παράφρασις εἰς τὰς τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐπιστολάς · ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἅγιον Πολύκαρπον ἐπιστολῆς.

« Σὺ δὲ λέγεις ὅτι λοιδορεῖται μοι ὁ Ἀπολλοφάνης. »

5. φ. 137α Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου περὶ οὐρανίου ἱεραρχίας πρὸς τὸν ἱερὸν ἀπόστολον Τιμόθεον ἐπίσκοπον τῶν Ἐφεσίων καὶ ἐκ τῶν ἐν Κεφαλαίῳ ιε' τίνες αἱ μορφωτικαὶ τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων εἰκόνες, τί τὸ πυρῶδες, τί τὸ ἀνθρωποειδὲς καὶ τί τὸ λεοντοειδές, τί τὸ βοοειδές, τί τὸ ἀετοειδές, τίνες οἱ ἵπποι, τίνες αἱ διαφοραὶ τῶν ἱππείων χρωμάτων.

« Ἀρκτέον δὲ τοῦ λόγου καὶ ζητητέον ἐν πρώτῃ τῶν τύπων ἀνακαθάρσει δι' ἣν αἰτίαν ἡ θεολογία σχεδόν. »

6. φ 140α Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐκτεθὲν κατὰ τὸ αψϟ (1790) σωτήριον ἔτος καὶ παρὰ τῶν εἴκοσι ἱερῶν μοναστηρίων σφραγισθὲν καὶ μὲ τὰς ἰδίας ὑπογραφὰς τῶν ἑνὸς ἑκάστου μοναστηρίου προϊσταμένων κυρωθὲν ἐν μηνὶ Μαρτίῳ.

« Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεὸς τῶν ὅλων ὡς ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ ἡμῶν ἀντικαταστάσει. »

7. φ. 143α Ἔκθεσις πίστεως ἢ ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ἢ καὶ λίβελλός ἐστι τῶν ὀρθῶν δογμάτων.

8. φ. 146α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἔκθεσις πίστεως.

« Εἷς θεὸς ὅτι μία θεότης ἄναρχος καὶ ἁπλῆ καὶ ὑπερούσιος καὶ ἀμερής. »

9. φ. 148α Ἔκθεσις ῥητορικῆς τοῦ σοφωτάτου Κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσίου μετονομασθέντος.

1598. — Λ 107. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

Χαρτ. 23 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 282.

1. φ. 1α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια ξη' τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ Κοσμᾷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Μαϊουμᾶ.

« Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπορον τῆς γλώττης τῆς ἐμαυτοῦ ἐπιστάμενος. »

2. φ. 47α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον καὶ ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν καὶ τῶν πατέρων (Κεφάλαια ρδ').

3. φ. 168α Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἱρέσεων.

4. φ. 194α Ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος καὶ τῶν ἄλλων ὧν ποιοῦσι παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν τε καὶ παράδοσιν συγγραφεῖσα παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου ἐκ προτροπῆς τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου υἱοῦ Λέοντος βασιλέως τοῦ σοφοῦ, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν Λατζιτζαρίων.

5. φ. 198α Νικηφόρου πατριάρχου Κ/πόλεως Χρονογραφία σύντομος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῶν χρόνων Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλου τῶν βασιλέων (κολοβ).

6. φ. 206α Ἀρχὴ τῶν πέντε φωνῶν τοῦ Πορφυρίου πρὸς Χρυσανόριον.

7. φ. 216α Ἀρχὴ τῶν δέκα κατηγοριῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.

8. φ. 232α Ἀριστοτέλους περὶ ἑρμηνείας · τμῆμα α' περὶ ὀνόματος, περὶ ῥήματος, περὶ λόγου κ. ἑ.

9. φ. 254α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Ψελλοῦ σύνοψις καὶ μετάφρασις σαφεστάτη τῆς διδασκαλείας τοῦ περὶ ἑρμηνείας, περὶ ὀνόματος, περὶ ῥήματος κ. ἑ.

10. φ. 262α Τοῦ αὐτοῦ διδασκαλία πρὸς βασιλέα Μιχαὴλ Δούκα περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος ὁμολογία.

Ἐν φ. 261 β

« Τριαντάριθμος οὐρανοδρόμος κλίμαξ
εἰς οὐρανοὺς φέρουσα τοὺς βροτοὺς βάσεις
πίστις τὰ χρηστὰ τῶν καλῶν πάντων φέρει
ἐλπὶς δὲ ποιεῖ καρτερεῖν ἐν τοῖς πόνοις
ἡ δ' αὖ τελειοῖ προσφυῶς ἡ ἀγάπη ·
εἴληφε τέρμα τριακοντόπους κλίμαξ
ἡ δὲ τριὰς σώζοις με τὸν κεκτημένον ».

1599. — Λ 108. Χρονικόν.

Χαρτ. 22 × 17 αἰῶν. ιη' (1737) φ. 135.

Τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Μανασσῆ σύνοψις χρονικὴ ἀρχομένη ἀπὸ κοσμοπόλιος μέχρι τοῦ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βοτανιάτου.

« Ἡ μὲν φιλόϋλος ψυχὴ τοῖς ὕλαις ἐπιχάσκει καὶ πάντα πραγματεύεται πρὸς τὸ τυχεῖν τοῦ πόθου. »

Ἐν τέλει ·

« Βίβλος πέφυκα πρὸς λόγους γηροτρόφος
γηρῶσα τῷ νῷ καὶ νεάζουσα πάλιν
τῶν γραμμάτων καίνισμα ἐκ πολλαχόθεν ·
τοίνυν πρὸς ἔνδον. εἰσφέρω τῶν ἐγκάτων
βίους ἀνάκτων τῆς νέας Ρωμαΐδος
Ρώμης παλαιτάτης τε καὶ τριπεμπέλου
πολλῶν δὲ πάντων τῶν βεβασιλευκότων
Πέρσαις τε Χαλδαίοις τε καὶ Ἀσσυρίοις ·
πόνημα καὶ γὰρ πανσόφου Κωνσταντίνου.
πέλω Μανασσῆ τοῦ γραμματικωτάτου. »
Πρὸς τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου ·
« Ἀλλ' ὦ Μανασσῆ θελξικάρδιον στόμα
Ὀρφεῦ νεαρὲ τοῦ παλαιοῦ βελτίων
τὴν γλυκερὰν ψάλατρον αὖθις κιθάραν
καὶ σὴν πρόσοψιν ὑπόδειξον τοῖς φίλοις
καὶ προλαλήσεις τοῖς μαθηταῖς ὡς πάλιν. »

Τῷ δὲ Θεῷ δόξα καὶ χάρις · ἐν ἔτει αψλζ' (1737).

1600. — Λ 109. Μανουὴλ Μοσχοπούλου.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' 207.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου.

« Τί ἐστι προσῳδία; προσῳδία ἐστὶ τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. »

1601. — Λ 110. Ἀπόστολος.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 93 κολοβ.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Ἀπόστολος τοῦ ὅλου χρόνου.

1602. — Λ 111. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 398.

1. φ. 1α Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ ὄρους Σινᾶ Λόγος εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν καὶ εἰς τὸν ς' ψαλμόν.

2. φ. 19α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι βοσκὸς πορεύομαι καὶ περὶ σωφροσύνης.

3. φ. 25α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς πρὸς νεώτερον μοναχὸν παραινέσεις δ' · καὶ ι' ἕτερα κεφάλαια περὶ ἀρετῆς (φ. 45-64).

4. φ 64α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ (κεφ. ιβ).

5. φ. 96α Τοῦ αὐτοῦ συμβουλία περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς νεόφυτον (κεφ. Ϟγ').

6. φ. 120α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀρθοῦ βίου (κεφ. πθ').

7. φ. 136α Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμοὶ (κεφ. οβ).

8. φ. 154α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι παραινετικοὶ (με).

9. φ. 286α Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ρ' πῶς κτᾶταί τις ταπεινοφροσύνην.

10. φ. 353α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν.

11. φ. 354α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς θείας χάριτος.

12. φ. 361α Τοῦ αὐτοῦ περὶ γλωσσαλγίας παθῶν.

13. φ. 379α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀκηδιαστὴν μοναχὸν λέγοντα ἀφίημι καὶ εἰς τὸν κόσμον ὑπάγω.

14. φ. 393α Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις περὶ κακοπαθείας.

15. φ. 396α Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφορᾶς τοῦ μοναχικοῦ βίου ὑπὲρ τῶν κοσμικῶν.

1603. — Λ 112. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1601) φ. 103.

Αἱ τρεῖς θεῖαι καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ματθαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐκ Πωγωνιανῆς ὦ μοι σύγγνωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων · ἐν ἔτει ζρθ (1601) Ὀκτωβρίου ιδ' ἰνδ. ιδ' ἐν Λεοντουπόλει τῆς Λεχίας ».

Ὁ δὲ μοναχὸς Ἀλέξανδρος Λαυριώτης σημειοῖ · « Οὗτος ἔγραψε καὶ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον τὸ σωζόμενον ἐν τῇ Λαυριωτικῇ βιβλιοθήκῃ ὁπότε προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπισκόπου Μυρέων · ἀνάγνωθι μνημεῖα Μεσαιωνικῆς ποιήσεως ».

Ἐν τέλει ὡσαύτως « Τὸ παρὸν τακτικὸν καὶ αἱ τρεῖς λειτουργίαι ὑπάρχει κἀμοῦ εὐτελοῦς καὶ ταπεινοῦ Φιλοθέου τοῦ ποτὲ διατρίψαντος ἐν τῇ ἁγίᾳ Λαύρᾳ καὶ σὺν Θεῷ προσηλώνω τοῦτο εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν τῆς Λαύρας διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν · ἔτος ζρια » (1603).

Ἡ καλλιγραφία καὶ τὰ ἐν τῷ Κώδ. ποικίλματα λίαν καλλιτεχνικά.

1604. — Λ 113. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 66.

Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι καὶ Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

1605. — Λ 114. Λειτουργία.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιζ' (1642) φ. 38.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἀλιτροῦ Ἀρσενίου μελανείμονος ἐν ἔτει ζρν » (1642).

1606. — Λ 115. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 109.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.
2. φ. 88α Εὐχαὶ διάφοροι.
3. φ. 95α Ὁ μικρὸς ἁγιασμός.
4. φ. 107α Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

1607. — Λ 116. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1584) σελ. 874.

Ἰωάννου μοναχοῦ Κλίμαξ.

Ἐν τέλει Στίχοι ἴαμβοι τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Κοσμᾶ.

« Τριπλῆς δεκάδος τὰς ἀναβάσεις βλέπων
ἅπας μοναχὸς εὐτόνως βαδιζέτω
σπεύδων πρὸς αὐτὴν βαθμίδα τὴν ἐσχάτην ·
τὴν γὰρ κατ' ἀρχὰς ἅπας ὑπερανέβη
κἂν μὴ καλῶς πέφευγε τοὺς Αἰγυπτίους
ἀλλ' ἐν λογισμῷ τῶν λεβήτων τὰ κρέα
καὶ τὸ σκοτεινὸν ἀμφαγαπᾷ χωρίον ·
φύγωμεν οὐκοῦν κοσμικὰς ἀκοσμίας
ὡς ἂν ἐπάνω τῆς κατ' ἀρχὰς βαθμίδος
στῶμεν ποσὶν ἅπαντες ἡδραιωμένοις ·
ἐξ ἧς δὲ πάλιν τῇ Θεοῦ συνεργίᾳ
καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀναβῶμεν βαθμίδας ·
καὶ δὴ φθάσαντες εἴθε καὶ τὴν ἐσχάτην
ἴδοιμεν αὐτὴν τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ·
εἰ δ' αὖ ραθύμως ἀναβῶμεν τὴν κάτω
οὐ μὴ φθάσωμεν τὴν βάσιν τῆς δευτέρας ·
λοιπὸν ριφέντες τῆς Κλίμακος ἀθλίως
ἀχθῶμεν οἴμοι πρὸς βασάνου τὸν τόπον ·
Φωνὴν ἀκουστὴν πρὸς Θεοῦ λαβὼν πάτερ
καὶ φῶς ὑπεισδὺς μυστικῶν αὐγασμάτων
σκότος στυγηρὸν τῶν παθῶν συνεξέλεις
πολλὰς ἀφορμὰς σωστικὰς ᾠδὶ γράφων. »

1608. — Λ 117. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 472.

1. φ. 5α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Ἄσωτον υἱόν.
2. φ. 16α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς συντελείας ὅλου τοῦ κόσμου.
3. φ. 25α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Κυρίου παρουσίαν τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.
4. φ. 29α Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον.
5. φ. 36α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.
6. φ. 44α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
7. φ. 47α Γεωργίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Καππαδοκίας Λόγος εἰς τοὺς τιη' καὶ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα.
8. φ. 56α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιΐαι τούτους ὀνίνησι.
9. φ. 70α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ εἰς τὴν πόρνην.
10. φ. 81α Γρηγορίου Νεοκαισαρείας Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
11. φ. 85α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.
« Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ. »
12. φ. 94α Κοσμᾶ Βεστήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα.
13. φ. 97α Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Κύπρου Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.
« Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς ὦ φιλόχριστοι. »
14. φ. 101α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Ἡρώδην καὶ εἰς τὰ βρέφη.
15. φ. 104α Λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομὴν καὶ ἔπαινος διὰ βραχέων εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.
« Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. »
16. φ. 110α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τὸ ρητὸν « Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω ».
17. φ. 117α Λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν α' καὶ β' καὶ γ' τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εὕρεσιν.
18. φ. 125α Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ εὐαγγελιστὴν καὶ Θεολόγον.
19. φ. 128α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου.
20. φ. 133α Ἀντιπάτρου Βόστρων Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ εἰς τὴν σιγὴν τοῦ Ζαχαρίου καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.
21. φ. 141α Ἀετίου πρεσβυτέρου Κ/πόλεως Ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
22. φ. 149α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς συνόδου κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀθεωτάτου.
23. φ. 157α Ἀναστασίου μοναχοῦ Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν ρηθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ ἁγίῳ ὄρει Θαβωρίῳ.
24. φ. 171α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
25. φ. 179α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
26. φ. 191α Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

27. φ. 199α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ.
28. φ. 218α Νικήτα ῥήτορος καὶ φιλοσόφου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.
29. φ. 226α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς αὐτούς.
30. φ. 231α Θαῦμα εἰς τὴν κόρην τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.
31. φ. 240α Ἐκ τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου περὶ ταπεινοφροσύνης.
32. φ. 245α Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
33. φ. 264α Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος... Ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατονομάζουσα.
34. φ. 272α Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὸ « εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ».
35. φ. 288α Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντου καὶ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ρωμαΐας.
36. φ. 308α Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν.
37. φ. 320α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.
38. φ. 322α Ὑπομνήματα Ἰησοῦ Χριστοῦ πραχθέντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου ἱστορήσαντος Νικοδήμου καὶ συντάξαντος γράμμασι Ρωμαϊκοῖς, ἑβραϊκοῖς καὶ ἑλληνικοῖς.
39. φ. 337α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.
40. φ. 351α Νεκταρίου Κ/πόλεως διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.
41. φ. 358α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.
42. φ. 363α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.
43. φ. 366α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
44. φ. 369α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Πεντηκοστήν.
45. φ. 374α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ.
46. φ. 381α Γρηγορίου Νύσσης Λόγος εἰς τὸ « οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ».
47. φ. 387α Κοσμᾶ Βεστήτορος Λόγος εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
48. φ. 395α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ιβ' καὶ πανευφήμους ἀποστόλους.
49. φ. 398α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
50. φ. 417α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
51. φ. 421α Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Λόγος εἰς τὴν παρείσδασιν τῶν νεστειῶν καὶ εἰς τὸν ς' ψαλμόν.
52. φ. 437α Ἀναζήτησις καὶ εὕρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
53. φ. 448α Περίοδος ἤτοι θαύματα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσα παρὰ Προχόρου μαθητοῦ αὐτοῦ ἑνὸς τῶν ἑπτὰ ἀνεψιοῦ τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

1609. — Λ 118. Πράξεις ἀποστόλων.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 298.

1. φ. 1α Αἱ Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ αἱ τοῦ Παύλου ἐπιστολαί.
2. φ. 296β Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ιβ' ἀποστόλους.

Ἐν φ. 16β-18β « Διήγησις περὶ Συνεσίου ἐπισκόπου καὶ Εὐαγρίου τοῦ φιλοσόφου καὶ χρυσίου λιτρῶν τριακοσίων ».

Ἐν φ. 293α Ἱππολύτου περὶ τῶν ιβ' ἀποστόλων ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ποῦ ἐτελειώθη. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ο' ἀποστόλων.

Ἐν φ. 296 α
« Τῶν ἀκαθάρτων καὶ παθῶν με ποικίλων
κάθαρον ὡς εὔσπλαγχος ὡς παντοκράτωρ
ὦ σύνθρονε ξύμμορφε τοῦ Θεοῦ λόγε
δάκρυα κατάνυξιν ἁγνὴν καρδίαν
πάρασχέ μοι τέλος τε χρηστὸν Χριστέ μου
τῷ πρὸς τέλος φθάσαντι τῆς δε τῆς βίβλου
Διονυσίῳ τάλανι τῷ παναθλίῳ. »

1610. — Λ 119. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 344.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν.

Ἐν φ. 343 β « Βιβλίον καλούμενον τετραευάγγελον ὑπάρχει κἀμοῦ Παρθενίου ἱερομονάχου Λαυριώτου ἐκ νήσου Ρόδου καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει... »
Ἐν τέλει « Ἀρσένιος μοναχός ».

1611. — Λ 120. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 275.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1612. — Λ 121. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 184.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 12 β « Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κἀμοῦ Κωνσταντίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Τήνου τῆς νήσου αψνς » (1756ν

1613. — Λ 122. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 150 ἀκέφ.

1. φ. 6α Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
2. φ. 17α Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ἑβδομάδος καὶ εἰς ἁγίους ἀνωνύμους καὶ μάρτυρας.
3. φ. 47α Εὐχολόγιον καὶ ἀποστολοευαγγέλια διάφορα.

Ἐν φ. 16 β « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάννου πόνος ». Ἐν ἀρχῇ τῆς Λειτουργίας τῶν προηγιασμένων εἰκὼν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.

1614. — Λ 123. Βίος Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ (1606) φ. 138 κολοβ.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
«Καὶ ὁλωνῶν μὲν τῶν ἁγίων ὅπου ἐπολιτεύθησαν.»
2. φ. 104α Τοῦ ταπεινοῦ ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου Ἀβέλτρου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ θεόσωμον σταύρωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤγουν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἐν φ. 102 α « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δαμιανοῦ πόνος· εὔχεσθε ἀδελφοὶ καὶ μὴ καταρᾶσθε διὰ τὰ ἄπειρα σφάλματα ὅτι καὶ τὸ ἀθήβολον ὑπῆρχεν πάνυ σφαλερόν· καὶ οἱ γνόντες αὐτὰ διορθώσατε καὶ σύγγνωτε τῇ ἀμαθίᾳ μου· ζριδ » (1606).

1615. — Λ 124. Ἀπόστολος.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 161.

Αἱ ἀποστολικαὶ περικοπαί.

1616. — Λ 125. Προφητολόγιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις' φ. 187.

Αἱ προφητικαὶ περικοπαί.

1617. — Λ 126. Προφητολόγιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 180 ἀκέφ. κολοβ.

Αἱ προφητικαὶ περικοπαί.

1618. — Λ 127. Ἀποστολοευαγγέλια.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιδ' (1355) φ. 160.

Ἀποστολοευαγγέλια τῶν ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Δαμιανοῦ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. η' ἔτους ςωξγ » (1355).

1619. — Λ 128. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιγ' (1278) φ. 321.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 137β Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἐρωτήσεις. « Πόσας φύσεις ὁμολογεῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τριάδος; πόσας οὐσίας; »
3. φ. 158α Ἀποστολικαὶ περικοπαί.

Ἐν φ. 156 α « Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος χάριτι Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ὁ ἀπόστολος διὰ χειρὸς καὶ ἐξόδου Γρηγορίου ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀμαθοῦς πλὴν μετὰ πολλοῦ πόθου καὶ κόπου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὴν εὔχεσθε διὰ τὸν Κύριον · ἐν ἔτει ςψπς (1278) ὄντος ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ».

1620. — Λ 129. Μανουὴλ Μοσχοπούλου.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 112.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῶν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Κυρίου Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου διορθωθέντων.
« Ὅρος προσῳδίας · τί ἐστι προσῳδία. »

1621. — Λ 130. Ἀπόστολος.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 167.

Αἱ ἀποστολικαὶ περικοπαί.

1622. — Λ 131. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1638) φ. 137 ἀκεφ.

Ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἐν Λύδῃ. (Νοεμβρίου γ').
Ἀκολουθία ἑτέρα τοῦ ἁγίου Γεωργίου (Ἀπριλίου κγ) μετὰ ὀκταήχου Κανόνος τοῦ Ἰωσήφ.

Ἐν τέλει · « Αἱ παροῦσαι ἀκολουθίαι τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου μετὰ καὶ ἑτέρου βιβλίου ὅπου περιέχει τὸ μαρτύριόν του σὺν τοῖς μεγίστοις αὐτοῦ θαύμασιν, ἑρμηνευθέντων δὲ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω χειρὶ μὲν Σωφρονίου ἱερομονάχου, ἐξόδῳ δὲ καὶ σπουδῇ κυροῦ Δομετιανοῦ καὶ πρωτογέροντος τῆς συνάξεως τῆς ἁγίας καὶ μεγίστης Λαύρας διὰ ψυχικήν του σωτηρίαν καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὰ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων · ἐπὶ ἔτους ζρμς (1638) μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κη' ».

1623. — Λ 132. Ἀπόστολος.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 105 ἀκέφ. κολοβ.

Αἱ ἀποστολικαὶ περικοπαί.

Ἐν τέλει · « Ὅστις ἐκεῖνος ἐκβάλει τὸ βιβλίον τοῦτο ἐκ τοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τοῦ Κοιμητηρίου ἐχέτω τὴν κατάραν... »

1624. — Λ 133. Ἀπόστολος.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιϛ' φ. 305.

Αἱ ἀποστολικαὶ περικοπαί.

1625. — Λ 134. Ἀπόστολος.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιϛ' φ. 444.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. 273α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ αἱ περικοπαὶ αἱ ἀποστολικαί.

1626. — Λ 135. Κουβαρᾶς.

Χάρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιε' φ. 782.

1. φ. 2α Διάλεξις ἣν διελέχθη ὁ βασιλεὺς Καντακουζηνὸς μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ πάπα ἐλθόντος σὺν τῷ κόντῳ Σαβείας κυροῦ Παύλου μητροπολίτου μὲν εὑρισκομένου Θηβῶν, νῦν δὲ ὀνομασθέντος παρὰ τοῦ πάπα πατριάρχης Κ/πόλεως, κατὰ μῆνα Ἰούνιον τῆς ε' ἰνδ. τοῦ ϛωοε (1367).

« Ὁ βασιλεὺς Παλαιολόγος ἀπὸ τῆς Οὐγγαρίας ἐρχόμενος ὡσαύτως καὶ ὁ κόντος Σαβείας. »

2. φ. 6α Ἰωσὴφ μοναχοῦ τοῦ Βρυεννίου Λόγος περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται.
3. φ. 29α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς δέκα κεφάλαια καὶ τοσαύτας ἐνστάσεις ἀντιρρητικάς.
4. φ. 69α Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα Λόγου.
5. φ. 71α Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης περὶ ἀζύμων.
6. φ. 79α Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ περὶ τοῦ ἀζύμου · τῷ τιμιωτάτῳ κυρῷ Μαξίμῳ τῷ Ἀμεννώτῃ (γρ. Σμενιώτῃ) — τῷ αὐτῷ ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται καὶ ὅτι οὐ ταὐτὸν ἀποστολὴ καὶ ἐκπόρευσις.
7. φ. 100 Τοῦ κακοδόξου Βαρλαὰμ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα · ταῦτα δὲ γεγόνασιν ὅτε συναρίθμιος ἦν τοῖς ὀρθοδόξοις.
8. φ. 105α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Λατίνους ὅτι ὑποκειμένου ἐκ μόνου τοῦ πρώτου αἰτίου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔχειν τὴν ὕπαρξιν οὐκ ἀναιρεῖται ἡ κατ' οὐσίαν ταὐτότης πατρὸς καὶ υἱοῦ, οὐδὲ αἱ προσωπικαὶ διαφοραὶ τῶν τριῶν προσώπων πρὸς ἄλληλα, οὐδὲ τὰ περὶ Θεολογίας ρητά — ὅτι ὑποκειμένου καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πολλὰ τῶν ὁμολογουμένων ἀναιρεῖται καὶ πολλοῖς ρητοῖς τῶν ἁγίων ἐναντίως ἔχει ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις — πρὸς τοὺς ἀντιλογικοὺς τῶν Λατίνων ὅτι ἀδύνατόν ἐστι αὐτοῖς πρὸς Γραικοὺς διαλεγομένοις διὰ συλλογισμῶν ἀποδεῖξαι ὅτι οὐ μόνον ὁ πατὴρ ἀρχὴ καὶ πηγή ἐστι θεότητος — πρὸς τὰς κυριωτέρας τῶν Λατίνων ὑποθέσεις ἐξ ὧν οἴονται δεικνύναι ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἔχει τὴν ὕπαρξιν — πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Νικόλαον περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς · (ἐν ὅλῳ λόγοι ζ').
9. φ. 146α Περὶ τῶν Φραγγῶν πῶς ἐσχίσθη ἡ ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἀπὸ τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν.
10. φ. 147α Ὅρος τῶν ἁγιωτάτων τριῶν ἱεραρχῶν τῶν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ ἤγουν Ἱεροσόλυμα Φιλοθέου Ἀλεξανδρείας, Ἰωακεὶμ Ἱεροσολύμων, Δωροθέου Ἀντιοχείας κατὰ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου.
11. φ. 149α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν φιλοσόφου καὶ ἡσυχαστοῦ καὶ πρεσβυτέρου Νικηφόρου μονάζοντος περὶ ὀρθοδόξου πίστεως τῆς ἁγίας τριάδος · ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ θεοῦ λόγου.
12. φ. 153α Φιλοθέου πατριάρχου ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
13. φ. 160α Ἰωσὴφ μοναχοῦ τοῦ φιλοσόφου ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον.
14. φ. 171α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας περὶ ὀρθοδόξου πίστεως.
15. φ. 173α Ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας λεγόμενοι συλλεγέντες ἀπὸ Κλήμεντος καὶ ἑτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατέρων οὓς δεῖ πρὸ παντὸς ἑτέρου μαθήματος ἐκστηθίζειν τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον.
16. φ. 181α Τὰ κε' Κεφάλαια τῆς αἱρέσεως Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαὰμ καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνοις.
17. φ. 191α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐκ τῶν περὶ ἱερωσύνης λόγων ἀπὸ τοὺς μαργαρίτας. Τοῦ αὐτοῦ ἠθικὸν γ' εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν Πράξεων περὶ ἐπισκόπου ἐκλογῆς καὶ ἀρετῆς καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν φθόνου.
18. φ. 198α Περὶ τῶν ἑπτὰ ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ λύσεις διαφόρων ζητημάτων θεολογικῶν, φυσιολογικῶν κλπ.
19. φ. 226α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος θαυμασιώτατος ὅτι διπλοῦς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ διπλὰς ἔχει τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας καὶ περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν.
20. φ. 149α Λόγος περὶ τοῦ ὅτι ἄτρεπτος ὁ Θεὸς λόγος, ὅτι ἀπαθὴς ἡ τοῦ σωτῆρος θεότης.
21. φ. 252α Περὶ τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων καὶ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως.
22. φ. 272α Κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου κατὰ Ἰταλῶν.
23. φ. 273α Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ τοῖς ἁπανταχοῦ γῆς καὶ τῶν νήσων ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς.
24. φ. 277α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς πρεσβύτερον Γεώργιον ἐν τῇ Μεθώνῃ.
25. Τοῦ αὐτοῦ συλλογιστικὰ κεφάλαια κατὰ τῆς τῶν Λατίνων πωρώσεως καὶ τῶν ἐθίμων αὐτῶν καὶ πασῶν τῶν τελουμένων ὑπ' αὐτῶν παρανομιῶν καὶ ἀταξιῶν ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ.

26. Θηκαρᾶ μοναχοῦ προοίμιον τῶν λόγων περὶ ὀρθοδόξου πίστεως.

27. φ. 277 Πῶς δεῖ πιστεύειν τὸν ἀληθῆ χριστιανόν · αὐτόθι καὶ ἐπιστολαὶ Φωτίου πρὸς Μαρῖνον ἐπίσκοπον Καστέλλης καὶ λοιπούς.

28. φ. 289α Πρὸς τὸν ἁγιώτατον Φώτιον Ἰωάννου πάπα ἐπιστολή · (ἐν τῇ ὤᾳ σημειοῦται « αὕτη ἡ ἐπιστολὴ οὐ μόνον δυσεύρετος ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀναγκαιοτάτη τυγχάνει »).

29. φ. 289α Νείλου τοῦ Καβάσιλα ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης λόγοι κατὰ παπῶν καὶ Λατίνων.

30. φ. 380α Τοῦ μακαριωτάτου διδασκάλου κὺρ Ἰωσὴφ Λόγος ὅτι τοῦ τὴν προσθήκην τοῦ θείου συμβόλου τολμήσαντος καὶ συνοδικοὶ καὶ ἰδίως οἱ θεῖοι πατέρες τῷ ἀναθέματι ὑποβάλλουσιν.

31. φ. 384α Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

32. φ. 387α Γερμανοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως ἀπάντησις πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ πάπα σταλέντας Φραιμενουρίους.

33. φ. 393α Περὶ τῶν Λατίνων ἤτοι Φράγγων πόθεν κατάγονται αἱ τούτων γενεαὶ καὶ περὶ τῆς αἱρέσεως αὐτῶν καὶ διατὶ ἀπεσχίσθησαν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας.

34. φ. 394α Ῥήσεις ἁγίων πατέρων ἐκ τοῦ πατρὸς λέγουσαι τὸ ἅγιον πνεῦμα.

Ἔλεγχος ὧδε τῆς πλάνης τῶν Λατίνων
θύτου παρ' οἰκτροῦ Ματθαίου μονοτρόπου.

35. φ. 401α Ἔκθεσις περὶ πίστεως ὀρθοδόξου τῆς τε ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ Τριάδος, τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ περὶ τῆς προσκυνήσεωες τῶν ἁγίων λειψάνων καὶ περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἣν ὀφείλει πᾶσα ψυχὴ πιστὴ κρατεῖν καὶ ὁμολογεῖν ἄχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς.

36. φ. 425 Χρονογράφος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ὁπότε ἑάλω ἡ Κ/πολις ὑπὸ Ἀγαρινῶν ἐν ἔτει ϛϡξα (1453) ἰνδ. α' μηνὶ Μαΐῳ κθ' (ἐν φ. 433α « τὸ νῦν ἔτος ζσμδ' (1736) ὥστε βασιλεύουσιν ἔτη σπγ (283) παρὰ μῆνας δ' »).

37. φ. 434α Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Κυροῦ Συμεὼν ἐπιστολὴ δογματικὴ τε ἅμα καὶ παραινετικὴ πρός τινα τῶν κατὰ τὴν Κρήτην ὀρθοδόξων ἀντιποιούμενον τοῦ κατὰ διδασκαλίαν ὀρθοῦ λόγου.

38. φ. 439α Τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης Νικολάου Λόγος διαλεκτικὸς περὶ τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Ἐν τέλει τῆς πραγματείας (φ. 451) στίχοι ἴαμβοι Νικηφόρου φιλοσόφου.

« Ὅσοι γὰρ θεσμοὺς πατέρων χριστοφόρων
ἀποστολικὰς παραδόσεις ἐνθέους
πίστεως ἁπλῆς ἀληθεστάτους ὅρους
θέλετε ἰδεῖν ἀμέμπτους ὀρθοδόξους
δεῦτε προσῆτε τῷ σοφῷ διδασκάλῳ
Νικολάῳ λάμψαντι νέῳ Μεθώνης
ἔνθους ἀρετῆς σώφρονος συνουσίας
ὧν ἔννομοι κυροῦσι τῆς γραφῆς τύποι.
Ὁ τῶν δε πατὴρ γνησίων νοημάτων
δι' ὧν νόθον κύλικα πορνικοῦ σπόρου
ἔξωθεν ἕλκων ἀλλόφυλον ὡς γένος
πρὸς ἐξαπάτην τῶν λόγων τοὺς φιληνάφους
ἤλεγξε κατέβαλε ῥίψας εἰς χάος
καὶ συλλογισμῶν τοὺς ἀσυμπλόκους βρόχους
ἔλυσεν ἄρδην ὡς ἀραχνίους μίτους. »

39. φ. 451α Ἑρμηνεία τοῦ Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ.

40. φ. 452α Ἀθανασίου ἱερομονάχου κατὰ Λατίνων.

41. φ. 459α Ἕτεραι ῥήσεις ἀποδεικνύουσαι ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται.

42. φ. 483α Διάλεξις τοῦ θεοσόφου μεγάλου βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τῶν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης σοφωτάτων Καρδιναλίων περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύσεως.

43. φ. 497α Προσδιαλαλιὰ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πανάγιον Πνεῦμα λέγοντας ἐκπορεύεσθαι.

44. φ. 536α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος ὅτι οὐ χρὴ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἀλλ' ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

45. φ. 587α Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου συγγραφεῖσα παρά τινος τῶν τῆς συγκλήτου λογάδων παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος.

46. φ. 618α Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἱερῶν Τόμων οἵτινες κατὰ τῶν κακοδόξων Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου ἐξετέθησαν. Ἁγιορειτικὸς Τόμος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων.

47. φ. 620α Συνοδικὸς Τόμος κατὰ Βαρλαάμ.

48. φ. 624α Ἕτερος συνοδικὸς Τόμος κατὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου.

49. φ. 628β Τόμος καθαιρετικὸς τοῦ χρηματίσαντος Ἐφέσου ὡς ἑτεροφρονήσαντος διαλαμβάνων καὶ τὰ περὶ τῆς ἐκτροπῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

50. φ. 631α Συνοδικὸς τρίτος Τόμος κατὰ Βαρλαάμ.

51. φ. 644α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων.

52. φ. 652α Περὶ τῶν γενομένων ἐν Περσίᾳ παραδόξων μυστηρίων περὶ τὴν Χριστοῦ γέννησιν καὶ περὶ τῶν μάγων καὶ ὅτι πρῶτον Πέρσαις ἐγνώσθη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ περὶ τοῦ ἀστέρος διηγηθέντων παρὰ Ἀφροδιτιανοῦ φιλοσόφου ἐν τῇ μεταξὺ χριστιανῶν ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων διαλέξει.

53. φ. 653α Ἱππολύτου τοῦ Θηβαίου περὶ τῆς συγγενείας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ἐπιτόμῳ ἐκλογῇ.

54. φ. 654α Τὰ τῶν Μασαλιανῶν δόγματα, Παυλικιανῶν καὶ λοιπῶν αἱρέσεων.

55. φ. 668α Περὶ τῆς θείας μεταλήψεως τοῦ δεσποτικοῦ σώματος καὶ αἵματος, τοῦ Νύσσης ἐκ τοῦ κατηχητικοῦ Λόγου.

56. φ. 670α Κατὰ Βογομίλων. Βὸγ μὲν γὰρ ἡ τῶν Βουλγάρων γλῶσσα καλεῖ τὸν Θεόν· μίλουϊ δὲ τὸ ἐλέησον · εἴη δ' ἂν Βογόμιλος κατ' αὐτοὺς ὁ τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ ἐπισπώμενος.

57. φ. 677α Πρὸς τοὺς λέγοντας, εἰ δύο φύσεων καὶ ἐνεργειῶν ὁ ἄνθρωπος, ἀνάγκη ἐπὶ Χριστοῦ τρεῖς φύσεις λέγειν καὶ τοσαύτας πάλιν ἐνεργείας.

58. φ. 695α Τοῦ μακαριωτάτου Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Καρῶν τοῦ Ἀβουκαρᾶ.

59. φ. 698α Τοῦ αὐτοῦ γενομένου πρὸς τὸν τοῦ δρόμου Ἐμέσης αἰτισάμενον ἀπόδειξιν ἀποδοθῆναι αὐτῷ ἀπολογισμοῦ ὅτι ἔστι θεός.

60. φ. 702α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν πρὸς Σαρακηνοὺς καὶ Ἰουδαίους ἀντιρρήσεων διὰ φωνῆς Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

61. φ. 714α Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

62. φ. 716α Θεοδωρίτου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τῆς Ραϊθοῦ τίς ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ οἰκονομίας.

63. φ. 721α Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς καὶ περὶ τῶν ζ' οἰκουμενικῶν συνόδων.

64. φ. 724α Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ Κανονάριον διαγορεῦον περὶ πάντων τῶν παθῶν λεπτομερῶς καὶ τῶν τούτοις προσφόρων ἐπιτιμίων, περί τε τῆς ἀργίας, κοινωνίας βρωμάτων καὶ πομάτων καὶ εὐχῆς λίαν συμπαθέστατον.

65. φ. 732α Περὶ ἐγκληματικῶν κανόνων παρασημείωσις ἐμφαίνουσα τοὺς χρόνους τοῦ ἁμαρτήματος, ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων.

66. φ. 734α Ἐκ τοῦ Νομοκάνονος περὶ τῆς νηστείας τῆς Τετράδος καὶ τῆς Παρασκευῆς καὶ τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν λοιπῶν νηστειῶν πῶς δεῖ νηστεύειν.

67. φ. 744α Κεφάλαια πάνυ ἀναγκαῖα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου πατριάρχου καὶ ὠφέλιμα κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν ζητηθέντα παρὰ τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννου καὶ ἡσυχαστοῦ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει.

68. φ. 745α Ἐκ τῶν κανόνων Νικηφόρου πατριάρχου Κ/πόλεως ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

69. φ. 747α Κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα συλλεγέντα ἐκ διαφόρων Πατερικῶν.

70. φ. 756α Βίβλος ἑρμηνειῶν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἀγνοεῖν ἡμᾶς τὰς θείας Γραφὰς ἐμπίπτομεν εἰς τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου.

71. φ. 766α Σιβύλλας Ἐρυθραίας ἱερείας Ἀπόλωνος ἀποφθέγματα ὧν ἡ ἀκροστιχίς : Ἰησοῦς Χριστὸς θεοῦ υἱὸς σωτὴρ σταυρός.

72. φ. 767α Ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου πρὸς Ἰωακεὶμ ἱερομόναχον.

73. φ. 768α Ἐκ τῶν τοῦ Πτολεμαίου.

74. φ. 773α Ἰωάννου Κατακουζηνοῦ ἐπιστολὴ (ἀκέφαλος).

75. φ. 774α Λέοντος τοῦ σοφοῦ περὶ μελλούσης κρίσεως.

76. φ. 775α Χρησμοί, εἰκόνες αἰνιγματώδεις βασιλέων καὶ ἀνακτόρων.

77. φ. 782α Πότε χρὴ φυτεύειν τὰς ἀμπέλους.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν ὡς οὐκ ἀρχαῖον μόνον ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἀναγκαίων περιεκτικὸν μετεσταχώθη ἐν πολλῷ πόνῳ δι' ἐμοῦ Γενναδίου εὐτελοῦς προηγουμένου Λαύρας ἐν τῷ αψος (1776) σωτηρίῳ ἔτει ὅθεν καὶ εὔχεσθε ».

1627. — Λ 136. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 203.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει · « Ἱερόθεος ἱερομόναχος · ἐπαραδόθη τὸ παρὸν Εὐχολόγιον διὰ χειρὸς Δωροθέου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου ».

1628. — *Λ 137. Ἑβδομαδάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 116 κολοβ.

Ἑβδομαδάριον τῆς Ὀκτωήχου (Ἀκολουθίαι τῆς ὅλης ἑβδομάδος, ὕμνοι τριαδικοί (φ. 105β) καὶ Φωταγωγικά, Καταβασίαι (φ. 109β) καὶ εὐχὴ συγχωρητικὴ ἐν τέλει).

1629. — Λ 138. Ἀνθολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 199.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ Ἀνθολογίου (ἀπὸ τῆς α' Σεπτ. μέχρι τῆς Ὑπαπαντῆς).

2. φ. 172α Τροπάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς ὥρας τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς μεγάλης Παρασκευῆς.

1630. — Λ 139. Νομοκάνων.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ιη' (1718) φ. 184.

1. Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον περιέχον Κεφάλαια σις' καὶ ἕτερα ε' ἐξ ἑτέρου Νομοκανόνου.

2. φ. 167β Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας διαστήματος · ἡ ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἑβδόμην ὥραν τῆς νυκτὸς ὁρίζεται ἕως τὰς ἓξ ὥρας τῆς ἄλλης νυκτός.

3. φ. 168α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Ἐν φ. 182 α « 1718 ἐγράφη παρ' ἐμοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ ρακενδύτου τοῦ προσκυνητοῦ Γαβριὴλ τοῦ χατζηιερομονάχου ».

1631. — Λ 140. Στιχηράριον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιζ' φ. 179.

Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἤτοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων μετὰ τῶν Καθισμάτων καὶ κανόνων αὐτῶν.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ ἡ παροῦσα Ἀνθίμου ὑπάρχει ἀρχιερέως καὶ ἐγράφη ὑπ' αὐτοῦ.
Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Γαβριὴλ ἱεροδιακόνου ἐκ πατρίδος Καισαρείας τῆς κώμης λεγομένης τοῦ Λουπούνη ».

1632. — Λ 141. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 253.

Τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα (ἀπὸ τῆς η' Σεπτεμ. μέχρι τῶν τριῶν ἱεραρχῶν · ἐν τέλει Μάθημα εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας μετὰ Κρατήματος ὑπὸ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη).

1633. — Λ 142. Εἱρμοὶ Καλοφωνικοί.

Χαρτ. 17 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 175.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν καλοφωνικῶν καὶ ἀναγραμματισμῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ψαλλόμενα ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ποιηθέντα παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.

1634. — Λ 143. Ἑβδομαδάριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ 192.

Ἑβδομαδάριον τῶν η ἤχων περιέχον Προσόμοια τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῶν Ἀποστίχων τῶν Αἴνων ἑκάστης ἡμέρας.

Ἐν ἀρχῇ · « Τὸ παρὸν βιβλιαρίδιον ὑπάρχει κάμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου ἐκ τῆς ἁγίας Λαύρας καὶ ὅστις βουληθῇ νὰ τὸ ἀποξενώσῃ. : εἶνε κόλαις κδ' καὶ ἔχουν τὸ γράψιμον ἡ κόλα ἀπὸ ἄσπρα η' · ὅλα σοῦμα καὶ τοῦ σταχώματος ἄσπρα χ χώρια ».

1635. — Λ 144. Τριῴδιον.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 283.

Τριῴδιον (πλῆρες).

Ἐν ἀρχῇ ·
« Τίνος πέλεις πίκτιον τοῦ Τριωδίου;
Ἡλιοῦ ρακενδύτου ἐκ Λαυδρας θύτου. »

1636. — Λ 145. Λειτουργία.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ιζ' φ. 50.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν φ. 31 β « Θεοῦ το δῶρον καὶ Ἀρσενίου πόνος ».

1637. — Λ 146. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ις' (1555) φ. 182.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη τὸ παρὸν Εὐχολόγιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Λεοντίου μονοτρόπου καὶ οἱ ἐντευξόμενοι εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν Κύριον ἔτει τῷ ζξγ (1555) μηνὶ Ἰανουαρίῳ εἰς τὰς ι' ἡμέρᾳ ε' ».

1638. — Λ 147. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 17 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 225 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

1639. — Λ 148. Παρακλητική.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 196 ἀκέφ.

Παρακλητικὴ (μετὰ τῶν ια' ἑωθινῶν καὶ Εὐλογηταρίων ἐν τέλει).

Ἐν φ. 194 α « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Κυρίλλου πόνος »

1640. — Λ 149. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 144.

Στιχηράριον κατ' ἐκλογὴν καὶ μαθηματάριον.

1641. — Λ 150. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν ις' (1557) φ. 126.

1. φ. 1α Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
2. φ. 8α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.

Ἐν τέλει · « Δωρόθεος οἰκτρὸς ἱερομόναχος καὶ ἀρετῆς πάσης ξένος · ἔτους ζπε' (1577) ἰνδ. ε' ἡλίου κύκλοι κς' · σελήνης κύκλοι ιζ' ».

1642. — Λ 151. Κοινωνικά.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ις' φ. 220.

Κοινωνικὰ κατ' ἦχον κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου ὀνομαζόμενα ἀνέκδοτα.

1643. — Λ 152. Διακονικόν.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 33.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν διακονικῶν τῆς λειτουργίας.

Ἐν ἀρχῇ εἰκὼν τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

1644. — Λ 153. Λειτουργία.

Χαρτ. 18 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 26.

Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1645. — Λ 154. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ις' φ. 321 κολοβ.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν.

Ἐν τέλει περιέχει « Ἀκολουθίαν τυπωθεῖσαν ὑπὸ τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας ἐκκλησίας ἐν Κ/πόλει εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων τῇ καθολικῇ προσερχομένους ἐκκλησίᾳ τῶν δ' πατριαρχῶν θρόνων ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Συμεὼν ἐν ἔτει ϛϡϞβ (1484) Μαΐου κη' ».

1646. — Λ 155. Διάφορα.

Χαρτ. 16 × 10 αἰῶν. ις' φ. 133 ἀκέφ.

1. φ. 1α Κανόνες θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς.

2. φ. 96α Μαξίμου τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ λογίου ἐπισκόπου Κυθήρων τοῦ Μαργουνίου εὐχὴ πρὸς Θεὸν ἱκετήριος.

« Οὔρεος αἰωυτάτοιο (;) ὀδοιπόρον εὖτ' ἐκλείξας » Ἑτέρα · « Οὔρεα καὶ ποταμοὶ καὶ λιγυφθόγγοις χορείης ».

3. φ. 96 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ιϛ' ψαλμόν.

« Μεχρ' ὅτε τληπαθέος βασιλεύτατε λῆσε ἐμοῖο ».

4. φ. 104α Ἀκολουθία τῆς κοινῆς Παρακλήσεως.

5. φ. 125α Κανὼν τοῦ ἀγγέλου τοῦ φύλακος τῆς ψυχῆς μας.

Ἐν φ. 124 β « Τὸ παρὸν ἔστι Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου τάφου ».

1647. — Λ 156. Πολυέλεοι.

Χαρτ. 17 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 212.

Πολυέλεος ποιηθεὶς παρὰ κὺρ Βασιλείου τοῦ Βυζαντίου μαθητοῦ κὺρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου δι' αἰτήσεως τοῦ ἁγίου Ριμνίθης κυρίου Φιλαρέτου (καὶ ἄλλοι Γεωργίου τοῦ Κρητὸς καὶ λοιπῶν · ἐν τέλει τὰ Ἀντίφωνα ὑπὸ Χουρμουζίου).

1648. — Λ 157. Παπαδική.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' (1776) φ. 200.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης.

Ἐν φ. 196 α « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εἰς τοὺς 1776 μηνὶ Ὀκτωβρίου 16 διὰ χειρὸς κἀμοῦ ἐλαχίστου προηγουμένου Ἀνανίου ».

1649. — Λ 158. Εἱρμολόγιον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 242.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ εἱρμολογίου ὅπερ ἐκαλλωπίσθη παρὰ τοῦ τιμιωτάτου Νομοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κὺρ Βαλασίου ἱερέως.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τόδε Μελετίου πρωτοσυγγέλου Σερρῶν, νῦν δὲ Ἀνανίου ἱερομονάχου Λαύρας · νῦν δὲ μητροπολίτου Λαρίσσης ».

1650. — Λ 159. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1622) φ. 94.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ θείου Χρυσοστόμου.

2. φ. 44α Εὐχὴ συγχωρητικὴ ἡ μεγάλη.

3. φ. 48α Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

4. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Ἐν φ. 89 α « Κυρίλλου μοναχοῦ ζρλ (1622) Μαΐου κη' ».

1651. — Λ 160. Νομοκάνων.

Χαρτ. 14 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 97 κολοβ.

Νομοκάνονας ἐκλελεγμένος ἀπὸ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας (Κεφάλαια σζ').

1652. — Λ 161. Τυπικόν.

Χαρτ. 16 × 12 αἰῶν. ιθ' φ. 210 ἀκέφ κολοβ.

Τυπικὸν (ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ις' Ἰανουαρίου).

1653. — Λ 162. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 165.

1. φ. 1α Ἡ μικρὰ καὶ μεγάλη Παράκλησις.

2. φ. 20α Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Μαυρόποδος] κατὰ ἀβ.

« Ἀνεσπέρου φωτὸς ἡ γεννήτρια
ἐξαγγέλλοντι πρόσχες μοι δέομαι. »

3. φ. 22α Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἰωάννου διακόνου Νομοφύλακος τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ ἀδελφοῦ γνησίου τοῦ ἐν ἁγίοις Μάρκου Ἐφέσου « Θεομῆτορ ὑπέραγνε ».

4. φ. 25β Ἕτεραι εὐχαὶ παρακλητικαὶ (13) εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

5. φ. 52α Ἑτέρα κατ' ἀλφάβητον.

« Ἄχραντε πανάσπιλε σεμνὴ παρθένε ».

Ἑτέρα κατ' ἀλφάβητον.

« Ἀναμέλπω τὴν χάριν σου δέσποινα. »

6. φ. 55α Εὐχαὶ κατανυκτικαί: α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (1). β) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (1). γ) Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου ἐξομολογητικὴ (1). δ) Τοῦ μεγάλου Βασιλείου (1). ε) Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου (1). ς) Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (4). ζ) Τοῦ Βλεμύδους (4) η) Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ (4). θ) Ἕτεραι 5 εὐχαὶ ἀνωνύμων.

7. φ. 137α Στιχηρὰ τῆς ὅλης ἑβδομάδος κατ' ἦχον ψαλλόμενα.

Ἐν ἀρχῇ · « 1759 Μαΐου 29 ἐπρόσφεραν τὸν παπᾶ Μητροφάνην ἐκκλησιάρχην καὶ τὸν παπᾶ Μακάριον τὸν Κριτικὸν καὶ ἤμουν ἐγὼ ἡγούμενος · τὴν ἄλλην ἑβδομάδα ἐπρόσφεραν τὸν παπᾶ Ἀβακοὺμ καὶ τὸν παπᾶ Μακάριον τὸν Χῖον. Τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦ παπᾶ Συμεὼν τοῦ Χίου καὶ καθηγουμένου τῆς Λαύρας ».

1654. — Λ 163. Στιχηράριον.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' φ. 385.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν Στιχηρῶν τῶν ἀναγραμματισμῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

1655. — Λ 164. Στιχηράριον.

Χαρτ. 25 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 429.

Ἀρχὴ τῶν Στιχηρῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου εἰς τὴν α' τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ στυλίτου · ποιήματα διαφόρων ποιητῶν · συνετέθησαν οὖν σαφέστατα παρὰ τοῦ μαΐστορος καὶ ἐκαλλωπίσθησαν τὰ παλαιὰ μόνα, τὰ δὲ νέα ἀσάλευτα μένουσιν · Στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου · ποίημα τοῦ Βασιλικοῦ.

Ἐν τῇ ᾤᾳ κεῖνται 49 εἰκόνες, ἐξ ὧν ἔγχρωμοι εἰσίν. α) Συμεὼν τοῦ Στυλίτου (φ. 3). β) Μάμαντος (φ. 5). γ) Γενεσίων τῆς Θεοτόκου (φ 8). δ Τῆς ὑψώσεως τοῦ σταυροῦ (φ. 18 β). ε) Τῶν Εἰσοδίων (φ. 98) ς) Τοῦ Ἀββακοὺμ κομίζοντος τροφὴν τῷ προφήτῃ Δανιὴλ (φ. 139). ζ) Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (φ. 143). η) Τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ (φ. 146). θ) Τῆς βαπτίσεως (φ. 190). ι) Τῆς Ὑπαπαντῆς (φ. 243). ια) Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (φ. 262). ιβ) Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ Ζωσιμᾶ (φ. 283). ιγ) Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης (φ. 318). ιδ) Τῆς Μαρίνας (φ. 349). ιε) Τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος (φ. 363). ις) Εὐδοκίμου (φ. 368). ιζ) Τῆς Μεταμορφώσεως (φ. 379). ιη) Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (φ. 391). ιθ) Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ (φ. 406). Αἱ λοιπαὶ εἰκόνες ἐν σχεδιαγράμματι.

Ἐν τέλει · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Σεραφεὶμ προηγουμένου ψάλτου τῆς Λαύρας τοῦ ἐκ Μητυλίνης ».

1656. — Λ 165. Παπαδική.

Χαρτ. 16 × 18 αἰῶν. ιζ' φ. 325.

1. φ. 1α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐρωταποκρίσεις τῆς παπαδικῆς τέχνης περὶ σημαδίων καὶ τόνων καὶ φωνῶν καὶ πνευμάτων καὶ κρατημάτων καὶ παραλλαγῶν καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ διαλαμβάνουσι.

2. φ. 15α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.

Ἐν φ. 10 β Εἰκὼν τοῦ πρωτοψάλτου Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως · ἐν φ. 197 β Εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη · ἐν φ. 325 β Εἰκὼν τῶν τριῶν παίδων ἐκ τῇ καμίνῳ · ἅπασαι θαυμασίας τέχνης.

1657. — Λ 166. Στιχηράριον.

Χαρτ. 25 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 216.

Στιχηρὰ καλλοφωνικὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου καὶ καταλήγοντα μέχρι τῶν ἁγίων πάντων · ποιηθέντα δὲ παρὰ διαφόρων ποιητῶν.

(Οἱ ἐν τῷ Κώδ τούτῳ ἀπαντῶντες μελωδοί · Ξένος ὁ Κορώνης, Δυσικός, Ἰωάννης Λάσκαρης, Καμβουναριώτης, Θεόδουλος μοναχός, Ἠθικός, Γεώργιος Φιλαδελφινός, Μιχαὴλ τοῦ Πατζάδος, Μανουτρᾶς ὁ Γοτθίας, Ἀλμυριώτης, Δοκεινός, Κάλλιστος Νικόλαος, Μάρκος ἱερομόναχος, Ἰωαννης Κλαδᾶς, Ἰωάννης Κουκουζέλης, Ἰωάννης Γλυκύς, Γεώργιος Κοντοπετρῆς, Εὐγενικός, Μάρκος μητροπολίτης Κορίνθου, Μανουὴλ Κούρτεσις, Ψιρίτζας, Ἰωάννης τοῦ Σουράνου. Μιχαὴλ Ἀμιρούτζης, Χρυσάφης, Ἰωακεὶμ μοναχός, Γεράσιμος Χαλκιόπουλος, Μανουὴλ Ἀργυρόπουλος, Δημήτριος Ἀργίτης, Ἰωάσαφ μοναχός, Θεόδωρος Γακρᾶς, Γεράσιμος, Ἀθανάσιος ἱερομόναχος. Μυστάκων Μιχαήλ, Ἀνδριωμένος, Πλαγίτης, Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶ, Ἰωάννης Δούκας καὶ Λαοσυνάκτης ἁγιοσοφίτης).

Ἐν φ. 10 Εἰκὼν τοῦ Ἀδὰμ ἀπέναντι τοῦ παραδείσου · ἐν φ. 16 Εἰκὼν τοῦ ἁγ. Θεοδώρου · ἐν φ. 17 Εἰκὼν τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων · ἐν 18 Σταυροὶ τρεῖς · ἐν φ. 20 ἡ Ἔγερσις τοῦ Λαζάρου · ἐν φ 21 ἡ Βαϊφόρος · ἐν φ. 24 β ὁ Δαυίδ · ἐν φ. 29 ὁ νιπτήρ · ἐν φ. 33 καὶ 38 β ἡ σταύρωσις τοῦ Κυρίου · ἐν φ. 52 Ἡ ψηλάφησις τοῦ Θωμᾶ · ἐν φ. 56 Ἡ Σαμαρείτις · ἐν φ. 60 ἡ ἀνάληψις.

Ἐν φ. 214 α « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν σὺν θεῷ · αὕτη ἡ βίβλος παρὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ Χουμελᾶ καὶ οἱ ψάλλοντες αὐτὸ μέμνησθε καὶ εὔχεσθέ τον διὰ τὸν Κύριον »

Τὰ ἀνατέρω εἰσὶ μελοποιημένα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὡς φέρεται κατωτέρω · « ἐγράφη παρὰ Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ εὐχή του μετὰ μένα σὺν τῷ τέκνῳ ἡμῶν ».

Εἰς δὲ τὸ περικάλυμμα · « Καὶ τόδε ἐκ τῶν ἡμετέρων βιβλίων Σεραφεὶμ προηγουμένου Λαύρας τοῦ ἐκ τῆς Μητυλίνης καὶ μούσου ».

1658. — Λ 167. Στοιχεῖα Λογικῆς.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιη' φ. 50.

Στοιχεῖα Λογικῆς (ἐν Κεφαλαίοις 256).

« Περὶ φύσεως Λογικῆς · περὶ φύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου νοός. »

1659. — Λ 168. Μηναῖον.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιθ' φ. 177 ἀκέφ.

Μηναῖον Νοεμβρίου (ἀπὸ τῆς ιε' τοῦ μηνός).

1660. — Λ 169. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 24 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 353.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 304α Συναξάριον σὺν Θεῷ διά τε τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τὴν περικοπὴν ἑκάστου εὐαγγελιστοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν Κεφαλαίων παρασημείωσιν ἀκριβῶς διαγορεῦον · περιέχει δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ πάσχα.
3. φ. 332α Συναξάριον τῶν μηνῶν.
4. φ. 347 Πασχαλινὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ ςωιβ (1304) ἔτος μέχρι τοῦ ζ' (1492).
5. φ. 350α Περὶ τῶν ψαλμῶν (ἡ γραφὴ ἄλλης χειρὸς καὶ δυσανάγνωστος).

1661. — Λ 170. Διάφορα.

Βομβ. 26 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 171.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Νύσσης λόγοι η' εἰς τοὺς μακαρισμούς.
2. φ. 39α Τοῦ αὐτοῦ λόγοι ε' εἰς τὴν Κυριακὴν προσευχήν.
3. φ. 64α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον στίχοι.
4. φ. 96β Τοῦ αὐτοῦ στίχοι.
5. φ. 109α Τοῦ αὐτοῦ μέτρον ἰάμβων.
6. φ. 110α Νικήτα τοῦ καὶ Δαυὶδ δούλου τοῦ Θεοῦ τοῦ φιλοσόφου ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
7. φ. 132α Κανὼν ἰαμβικὸς εἰς τὸν ἅγιον καὶ μέγαν Βασίλειον, ὅς καὶ ἀπεδόθη τῷ εὐτυχεστάτῳ Καίσαρι Ἰωάννῃ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη δι' ἡρωϊκοῦ στίχου « καίσαρος ἠγαθέου, Βασίλειε, δέχοιο ἀοιδήν ».
8. φ. 135α Κανὼν ἰαμβικὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην Χρυσοστομον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « πανευμενῶς δέχοιο τοὺς λόγους πάτερ ».
9. φ. 136α Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον φέρων ἀκροστιχίδα τήν δε. « Μερκουρίου μέλισμα τῷ Χρυσοστόμῳ ».
10. φ. 138α Κανὼν ἰαμβικὸς εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τύρωνα, ὅς καὶ ἀπεδόθη Ἰωάννῃ πατρικίῳ Βέστῃ τῷ πρώτῳ τῆς διακονίας τοῦ αὐτοῦ ἁγίου · οὗ ἡ ἀκροστιχὶς χωρὶς τῶν Θεοτοκίων ἧδε : « ὕμνον ἐσῖο δέχοιο, Ἰωάννη τρισαριστεῦ ».
11. φ. 139α Στίχοι Κωνσταντίνου ἀσηκρίτη τοῦ Ροδίου (Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Emile Legrand. Description des Œuvres d'art et de l'Eglise des Saints Apôtres de Constantinople, poème en vers iambiques par Constantin Le Rhodien, Paris, 1896).
12. φ. 148α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος διὰ στίχων ἰάμβων.
   Ἀρχ · « Σκηπτοκρατοῦντος δυσσεβοῦς Λικινίου
   ἄπειρος ἦν τις δόξα τῶν εἰδωλίων. »
13. φ. 156α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος μεταφρασθὲν διὰ στίχων ἰαμβικῶν παρὰ Μερκουρίου Γραμματικοῦ.
   Ἀρχ · « Μαξιμιανοῦ Μαξιμίνου τὸ κράτος
   σκήπτρων φερόντων ρωμαϊκῶν τῷ τότε. »
14. φ. 163α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μεταφρασθεὶς διὰ στίχων ἰάμβων.
   Ἀρχ · « Εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς ἡμῖν πάλιν
   ἐλευθερίας μήνυμα τρέχει πάλιν. »
15. φ. 165α Τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου φιλοσόφου καὶ ὁμολογητοῦ κεφάλαια περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας πρὸς Παῦλον (ἑκατοντάδες δ').

1662. — Λ 171. Ρητορική.

Χαρτ. 26 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 125 ἀκέφ. κολοβ.

Ἑρμογένους τέχνη ρητορική.

1663. — Λ 172. Θεοδωρήτου.

Χαρτ. 26 × 17 αἰῶν. ιδ' φ. 141 ἀκέφ.

Ἑρμηνεία κατὰ περικοπὴν εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ ἀποστόλου Παύλου ὑπὸ Θεοδωρήτου.

1664. — Λ 173. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 26 × 16 αἰῶν. ιβ (1172) φ. 343.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 167α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.
3. φ. 215α Αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου καὶ αἱ Καθολικαί.

Τὰ 9 τελευταῖα φύλλα ἐκ μεμβράνης περιέχουσιν ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 149 α « Ἐγράφη ἡ ἁγία βίβλος αὕτη διὰ χειρὸς τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Νικολάου τοῦ Ἀργυρωνύτου ἐν τῇ σεβασμίᾳ Λαύρᾳ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῷ ςχπ (1172) Ἀπριλίῳ ἰνδ. ε' ».

Ἐν φ. 167 α « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνημα Κυρίλλου ».

1665. — Λ 174. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιγ (1274) φ. 233 κολοβ.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 150α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον.

3. φ. 204β Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος Λόγοι (6).

Ἐν φ. 204 « Γραφεὺς πενιχρὸς ἔφθασε τέλος μόλις· ἔτος ςψπβ (1274)· ἰνδ. β' ».

1666. — Λ 175. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιε' φ. 243 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1667. — Λ 176. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιε' φ. 231.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

Ἐν τέλει· « Τέλος σὺν θεῷ τῆς παντέρπνου ψαλτῆρος Δαυὶδ τούτου πένητος ποιητοῦ τοῦ πανσόφου τῆς ῥητοροφωνόφθογγος ὄρνης τῆς ἐκκλησίας ».

1668. — Λ 177. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιε' φ. 163 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει· « Ἐτοῦτο τω εὐαγγέλιον εἶνε τοῦ Νεοχόρι καίστοντας ἦταν χαλασμένον παντελὸς καὶ τὸ ἀνακαίνησα ἐγὼ ὁ παπᾶ Ἰωάννης ἀπὸ ἐπαρχῆας Δρινουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου ἐκ χόρας ἐπισκοπῆς τὴν περίφημον, ἰὸς τοῦ παπᾶ Χριστοῦ· ἔδοσεν καὶ ὁ Μιχαλᾶς ὁ Νεοχωρίτης ἄσπρα 140 τὸ χάρτζη διὰ ψυχῆς σωτηρίας νὰ μνημονεύετε καὶ ἥτης τὸ ἀποξενώσει ἐν βάρει ἀφορισμῷ· 1665 ἐν μηνὶ Ἰουλίος 26 ».

1669. — Λ 178. Παρακλητική.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' (1702) φ. 203.

Παρακλητικὴ (ἀρχομένη ἐκ τοῦ πλ. ά ἤχου καὶ περιέχουσα μόνον τοὺς Κανόνας, ἐν οἷς καὶ τέσσαρας εἰς Ἀθανάσιον τὸν Ἀθωνίτην).

Ἐν τέλει· « Πληρώσας εἶπον Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει· Διονύσιος ἀρετῆς πάσης ξένος ».
αψβ (1702) Ἰουλίου ιβ'.

1670. — Λ 179. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 26 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 97 διστηλ. ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τὰ εὐαγγέλια τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.
2. φ. 39α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν.
3. φ. 60α Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κὺρ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Λόγος εἰς τὰ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
« Ἄκουε οὐρανέ. »
4. φ. 74α Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὸ « εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ».

Ἐν τέλει· « παπᾶ Δοσίθεος ».

1671. — Λ 180. Διόπτρα.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 122 ἀκέφ.

[Φιλίππου μοναχοῦ] Λόγοι (4) κατ' ἐρωταπόκρισιν ἐν στίχοις.

Ὁ α' λόγος λείπει ἐξ ὁλοκλήρου ὁ β' περιέχει στίχους αχπδ. ὁ διάλογος μεταξὺ ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἀρχὴ τοῦ β' λόγου :

Ψυχή : ἰδοὺ καὶ ἄλλο ζήτημα ἰδοὺ ἑτέρα πεῦσις...

« Σάρξ : Ἀπρόσεκτος κατὰ πολὺ τυγχάνεις ὦ κυρία. »

Ὁ γ' λόγος περιέχει στίχους ϡμ. καὶ Κεφάλαια ς' ὁ δ' λόγος περιλαμβάνει Κεφαλάια ια' καὶ στίχους βυκθ.

« Ψυχή : τί δήποτε θεράπαινα τὰς λογικὰς δυνάμεις. »

Ἐν φ. 64 α « Ὁ παρὼν συγγραφεὺς ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ μεγάλου ».

Ἐν φ. 98 α « Ἔοικεν εἶναι ὁ παρὼν συγγραφεὺς Μιχαὴλ ὁ Ψελλὸς εἶγε καὶ ταπεινοῦται ψέγων ἑαυτὸν ἀναιρῶν ἐν τούτῳ τοῦ τύφου τὸ ἔγκλημα » (ἴδ. καὶ Κώδ. Ω 17).

1672. — Λ 181. Διάφορα.

Χαρτ. 26 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 128 κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ἀναγνώσεως τῶν ἁγίων Γραφῶν.
2. φ. 5α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐλεημοσύνης.
3. φ. 10α Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τὸ ῥητὸν « ἐὰν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου ».
4. φ. 15α Τοῦ αὐτοῦ περὶ σωφροσύνης.
5. φ. 19α Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγοι ἀσκητικοί.
6. φ. 34α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Χίλωνα τὸν αὐτοῦ μαθητήν.
7. φ. 35α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ δεῖ καταμανθάνειν κάλλος ἀλλότριον.
8. φ. 39α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς θέλουσι σωθῆναι.
9. φ. 49α Τοῦ αὐτοῦ διάφοροι ἐρωταποκρίσεις.
10. φ. 53α Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἐξήγησις εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον κατ' ἐκλογήν.
11. φ. 59α Ἐκ τῶν τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου τινά.
12. φ. 60α Τοῦ ἀββᾶ Νείλου διάφορα Κεφάλαια.
13. φ. 67α Στεφάνου τοῦ νέου παραίνεσις πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητήν.

« Πρῶτον μὲν τέκνον ἀποτάσσου τῷ κόσμῳ. »

14. φ. 74α Τοῦ ἀββᾶ Μάρκου διάταξις περὶ μοναχῶν τῶν μὴ εἰδότων γράμματα.

15. φ. 79α Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου παραινέσεις περὶ ἤθους ἀνθρώπων καὶ χρηστῆς πολιτείας ἐν Κεφαλαίοις ιζ.

16. φ. 82α Ἐκλογὴ ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ μεγάλου Αἰγυπτίου.

17. φ. 86α Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τό « ὁ ἐν ὀλίγῳ ἄπιστος καὶ ἐν πολὺ ἄπιστός ἐστιν ».

18. φ. 90α Τοῦ αὐτοῦ ὅπερ διηγεῖται ὁ ἀββᾶς Ἡσαΐας λόγος λίαν ὠφέλιμος τοῖς μονάζουσιν.

19. φ. 96α Ἰωάννου τῆς Κλίμακος μερικὴ ἀνθολογία.

20. φ. 100α Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Λόγοι.

21. φ. 114α Λόγοι ἀσκητικοὶ (ἀββᾶ Ἡσαΐου, Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς, Ἡλιοὺ ἐκδίκου, Ἰωάννου Καρπάθου, Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου, Αμμωνᾶ, Βαρσανουφίου).

22. φ. 118α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ λόγοι πάνυ ὠφέλιμοι.

23. φ. 122α Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου ἐκ τῶν αὐτοῦ ἐρωταποκρίσεων.

24. φ. 124α Νικηφόρου μοναχοῦ τί ἐστι προσοχή.

25. Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ λοιδορίας.

26. Πέτρου Δαμασκηνοῦ περὶ προσευχῆς.

27. φ. 142α Ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου Λόγοι πάνυ ὡραῖοι περὶ εὐχαριστίας Θεοῦ καὶ κατηχήσεις κεφαλαιώδεις.

28. φ. 152α Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ὁμιλίαι πνευματικαὶ πάνυ πολλῆς ὠφελείας πεπληρωμέναι.

29. φ. 162α Ἀναστασίου Ἀντιοχείας περὶ ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου διατὶ κατ' εἰκόνα λέγεται.

30. φ. 164α Τοῦ αὐτοῦ διατὶ ἄλλοι ἀγαθοὶ καὶ ἄλλοι ὀργίλοι ἄλλοι σώφρονες καὶ ἄλλοι πόρνοι.

31. φ. 166α Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ τῶν ιβ' λίθων τῶν ἐκλεκτῶν ὅπου ἦσαν εἰς τὸ ἐφοῦδι καρφωμένοι.

32. φ. 176α Γεροντικόν.

33. φ. 184α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐπιστολὴ πρός τινα ἡγούμενον ὁ ὁποῖος ἐζήτησε νὰ τὸν στείλη κανόνα πνευματικῆς διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀδελφῶν.

34. φ. 196α Ἐκ τῶν τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ.

35. φ. 198α Γεροντικόν.

36. φ. 216α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου στίχοι τῆς νοερᾶς προσοχῆς.

« Ὅστις βούλεται τὸ φῶς ἐκεῖνο βλέψαι »

37. φ. 219α Λόγοι ὑπὸ πολλῶν ἁγίων στόματα ἐξερχόμενοι.

38. φ. 243α Ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων.

1673. — Λ 182. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 25 × 16 αἰῶν. ιϛ' φ. 158.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια, Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων, αἱ ιδ' ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου καὶ αἱ Καθολικαί.

2. φ. 341α Οἱ Μακαρισμοί.

Ἐν φ. 59 β Εἰκὼν τοῦ ἀποστόλου Μάρκου.

1674. — Λ 183. Δημοσθένης.

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ιϛ' φ. 212.

Δημοσθένους Λόγοι. Ὀλυνθιακὸς α, β, γ. Κατὰ Φιλίππου δ' — Περὶ τῆς εἰρήνης ϛ' — Κατὰ Φιλίππου ζ' — Περὶ Ἀλοννήσου η' — Περὶ τῆς ἐν Χερρονήσῳ θ' — Κατὰ Φιλίππου ι' — Κατὰ Φιλίππου ια' — Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Φιλίππου ιβ' — Συμβουλευτικὸς περὶ συντάξεως ιγ' — Περὶ συμμοριῶν ιδ' — Περὶ τῆς Ροδίων ἐλευθερίας ιε' — Ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν ιϛ' — Περὶ τοῦ στεφάνου δημόσιοι ιζ' — Περὶ τῆς παραπρεσβείας ιη' — Περὶ τῆς ἀτελείας ιθ' — Πρὸς Λεπτίνην κ' — Κατὰ Ἀνδροτίωνος παρανόμου κα' — Κατὰ Μηδίου κβ' — Περὶ τοῦ Κονδύλη — κατὰ Ἀριστοκράτους κγ' — Κατὰ Τιμοκράτους παρανόμου κδ' — Κατὰ Ἀριστογείτωνος κέ — Κατὰ Ἀριστογείτωνος — Περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν — Κατὰ Νεαίρας κζ' — ἐρωτικὸς κζ' — Ἐπιτάφιος κθ' — Προοίμια δημηγορικα' — Δημοσθένους βίος.

Ἐν φ. 166 α

« Ὁ δίκαιος οὗτος τὸν Χριστὸν ἐντὸς γέμει·
εἴτις καθαρὸς ἐρχέσθω κοινωνείτω
ὁ δ' ἀνάξιος φευγέτω καθαρτέον.

Πονηρά τις συνήθεια ἐκ παιδὸς αὐξηθεῖσά μοι ἕως γήρως ἕλκει με καὶ κατάγαι με εἰς τὰ τοῦ ᾅδου βάραθρα ἐξ ὧν με ἀνάγαγε.

Θεοφάνης ἀπὸ τὰς Σέρρας ».

1675. — Λ 184. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 244 ἀκέφ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1676. — Λ 185. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 34 × 24 αἰῶν. ιη' (1750) φ. 155.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

Ἐν τέλει· « Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψν (1750) Ἰουνίου ι'· Καλλίνικος εὐτελὴς ἐν ἱερομονάχοις.

Ἀφιερώθη τὸ παρὸν τῆς κιθάρας βιβλίον ὑπὸ τοῦ ὁσιωτάτου τῷ ἀοιδίμῳ μνήμης γεννησομένου ἐν μοναχοῖς κυρίου Βησαρίωνος τοῦ νοσοκόμου εἰς μεταχείρησιν τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβασμίου καθολικοῦ τῆς μεγίστης ἡμῶν Λαύρας, ὅστις δὲ αὐτὸ ἀποξενώσει... »

Ἐν ἀρίστῃ καλλιγραφίᾳ.

1677. — Λ 186. Ὁμιλίαι.

Χαρτ. 33 × 24 αἰῶν. ιε' φ. 220.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι (μα') εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.

Ἐν ἀρχῇ · « Ἡ παροῦσα αὕτη βίβλος προσετέθη ἐν τοῖς κατηχουμένοις παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Θωμᾶ καὶ πνευματικοῦ.

Βιβλίον τὸν κατηχουμένον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τῆς ἐνθέου ».

1678. — Λ 187. Ἀθανασίου βίος.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιζ (1669) φ. 102.

1. φ. 1α Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

« Οἱ τῶν ἀρίστων ἀνάγραπτοι βίοι. »

2. φ. 84α Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν.

« Οὐδὲ τῆς τῶν ὁσίων μνήμης οἱ φιλόθεοι προσκορεῖς ».

Ἐν φ. 99 β « Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκα · ἐγράφη διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Παρθενίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχξθ' (1669) ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ιε'.

Οὗτος ὁ προαναπαυθεὶς ἐν Χριστῷ Παρθένιος ἐδείχθη ἐν τοῖς καλλιγραφεῦσιν ἐπαινετὸς καὶ θαυμάσιος.

Χρώματα λαβὼν ἀρετῶν ἐκ τῆς βίβλου
ἄγαλμα ψυχῆς εὐφυῶς πᾶς τις γράφε.

Στίχοι εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ τοῦ ταπεινοῦ Γρηγορίου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου (φ. 100-101).

Ὢ πῶς ὁ λαμπρὸς καὶ χρυσὰς ἔχων φρένας
ἄσκευον αὐχῶν καὶ μονότροπον βίον
συζῶν ἀΰλοις καὶ νοῶν εὐθυβόλως
μετάρσιος νοῦς ἀκατάσχετος φύσις
ἀνώλεθρον φῶς ἀθάνατος ἑστία
εἰς ἓν συνελθὼν γηγενὴς Ἀδὰμ λέγω
πολλὰ διαιρεῖ καὶ κατασύρει τάχει
καὶ κερματίζει καὶ ταπεινοῖ τὴν χάριν
αὐτίκα τὸν νοῦν συνθολοῖ ταῖς ἐλπίσι
κακῶς ἀκούει ταῖς ἀπάταις συντρέχει
ὅρασιν ἡττᾷ τῷ φυτῷ καθυπάγει
τὴν γεῦσιν ὡς ἥδυσμα πικρὸν ἐξάγει
τὸ στερρὸν ἀφῆς ἀλόγως ἐκθηλύνει
καὶ πᾶς τις εὐθὺς ἐκπεσὼν εἰς γῆν ῥέει ·
ἄρδην φυραθεὶς ὑλικαῖς ἐξαπάταις
ἀγὼν δὲ λοιπὸν καὶ πόνος συνεκθλίβει
κάμινος ὥσπερ τῶν παθῶν τὰς ἐκχύσεις
ὥσπερ διεξήνεγκεν ἡ μοχθηρία
πολλὰ κυβυστῶν εἰς παλαισμάτων φλόγα
ἐκ τοῦδε τὸν δε διασμήχων τὸν ῥύπον
ὡς ἂν τὸν Ἀδὰμ εἰς χρυσὸν πάλιν φέρει
μνησθέντα τῆς πρὶν συμφυοῦς εὐζωΐας.
Σκόπει δὲ πάντας καὶ πρὸ πάντων τὸν μέγαν
ὅπως ἐναθλεῖ καὶ πρὸς ἀγῶνας τρέχει
σαρκὸς τὸ πάχος ἀποδὺς ὥσπερ νόθον
αἴσθησιν ἄγχων καὶ τὰ πάθη συνθλίβων
καὶ κατὰ μικρὸν ἀναδῆται τὸ στέφος
ὡς πρὶν πλατυνθεὶς Ἀβραὰμ εἰς γῆν ξένην
πατρίδα λιπὼν τὴν κάτω παροικίαν
ἐντεῦθεν αἰτεῖ τὴν ἄνω κατοικίαν
καὶ χαλδαϊκὴν κοσμικὴν φεύγων πλάνην
Αἰγυπτίους ἔδραμε τοὺς ἔξω λόγους
μεθ' οὓς ἀποστὰς εἰς Παλαιστίνην φθάνει
πρὸς γῆν ἀγαθὴν εἰς ὄρη μονοτρόπων
ὡς εἰς ἑκατὸν ἐξενέγκη τὸν σπόρον
καθεὶς ἑαυτὸν ἐκπονῶν ἀνενδότως ·
καὶ δὴ καθαρθεὶς ἐξ ἱδρώτων εἰς ἅπαν
ἐγγυμονεῖ πως καὶ σφαδάζει τὸν γόνον
μορφὰς ἀμαυρῶν σαρκικῶν ἰνδαλμάτων
καὶ στήλας ἱστῶν ψυχικῶν ἱδρυμάτων
εἰς κάλλος ὑψῶν τὴν χάριν τῆς εἰκόνος
Ἀδὰμ τὸ λαμπρὸν ἀπολαβὼν ὡς πάλαι ·
καὶ δῆτα φωνῆς δεῦρ' ἴθι σκόπει
αὐτῷ λεγούσης καταμαθὼν αὐτίκα
οὐρανὸν εἶδε τὸν κατηστερωμένον
εἰς πλῆθος ἐξάγοντα λαμπροὺς ἀστέρας
αὐτοὺς ἐκείνους Ἰσαὰκ ἐξ ὀσφύος
χαρὰ δὲ πάντως χρηστότης ὁσιότης
καρποὶ χαρίτων, ὡς ὁ Παῦλος που λέγει,
πολλοὺς ἐνέγκας εἰς στίφος μονοτρόπων
ἐκ γῆς ἀ·υψῶν καὶ χρυσοῦν τίκτων γένος
ἀφ' ὧν μεταστὰς τὴν Ἐδὲμ λαχὼν πόλιν
κόλπους ἀνοιγνὺς ὡς Ἀβραὰμ γνησίως
θάψεις τὰ τέκνα καὶ συνάψεις ἀγγέλοις
πυκνὰ καθεξῆς ἀπογεννῶν τῷ χρόνῳ.
Ὁρᾷς δὲ χρησμοῦ τὰς ἀρίστους ἐκβάσεις
πῶς τὰς ἐπαύλεις πλατύνει τῶν θρεμμάτων
τρέφων καθαίρων μυστικαῖς εὐεξίαις
εὐθὺς μεθιστῶν ἐκ βροτῶν εἰς ἀγγέλους
ὅπου τὰ ῥευστὰ τῶν πραγμάτων οὐκ ἔνι
ὁμοῦ συνάπτων εἰς παραδείσου πλάτος ·
καὶ δῆτα πάτερ ἐξαμείβοις ὡς ἔθος
καὶ τέκνα φωτὸς ἡμέρας ἀνεσπέρου
ἅπαντας ἡμᾶς ἀποδεικνὺς ἐνθέως
καὶ χειραγωγοῖς πρὸς τρίβον σωτηρίας.

Ἐπίγραμμα ἐπιτάφιον εἰς τὸν μέγαν καὶ ὅσιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ διὰ στίχων ἡρωελεγείων παρὰ Ἰωακεὶμ μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου καὶ πρωτοσυγγέλου Τερνόβου (φ. 101).

« Σῶμα δίχα ψυχῆς ζώειν τάφος ἢ ποίμνην σὺ σεῖο. »

Ἐν φ. 101 β « Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἰδὼν Διογένην τὸν φιλόσοφον ἐν πίθῳ κείμενον ἔφη · « ὦ πίθε μεστὲ φρενῶν » · ὁ δ' ἀναστὰς ἔφη · « ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης ».

1679. — Λ 188. Ἱστορία.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 186 δίστηχ.

Ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιόπων χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ ἁγίου Σάβα.

« Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. »

1680. — Λ 189. Γεωργίου Κορεσίου.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιη' (1734) φ. 466.

Τοῦ σωφωτάτου ἰατροῦ καὶ θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κυρίου Γεωργίου Κορεσίου τοῦ Χίου — δεδώρηται δὲ παρ' αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ τῶν ἱερῶν Ἀναργύρων Ἀδελφότητι — φυσικὰ ζητήματα καὶ μεταφυσικὰ καὶ σημειώσεις εἰς τὴν Μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους.

Τελευτᾷ οὕτω: « Παρ' ἐμοῦ Γεωργίου Κορεσίου θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἰατροῦ καὶ

δῶρον ἔστω τῇ ἁγίᾳ τῶν ἱερῶν Ἀναργύρων Ἀδελφότητι, μετοχευέσθω ὅμως καὶ ἄλλοις μεταγράφειν ἐθέλουσι τὸ παρὸν πόνημα».

Ἐν φ. 466 α «Γέγραπται καὶ τόδε διὰ χειρὸς Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἀπὸ Λήμνου ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψλδ» (1734).

1681. — Λ 190. Νικολάου Σπαθαρίου.

Χαρτ. 33 × 22 αἰῶν. ιζ' φ. 135.

[Νικολάου Σπαθαρίου] περὶ τῶν Κιταϊλίδων (Κιουτάϊα) Κεφάλαια 58 ἅτινα ἀποστέλλει ἐκ Ρωσσίας εἰς τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐν ἀρχῇ ἀκεφάλου ἐπιστολῆς ἥτις λήγει οὕτω: «Ἀπὸ τῆς βασιλευούσης πόλ ως Μοσχοβίας 1693 μηνὶ Ἰουλίῳ τῆς ὑμετέρας θεοπροβλήτου μακαριότητος δοῦλος πιστὸς καὶ υἱὸς κατὰ πνεῦμα Νικόλαος Σπαθάριος».

Κεφ. Α' Πότε ἀρχήθη τὸ βασίλειον τῶν Κιταϊλίδων καὶ πόσαι αἱ γενεαλογίαι τους καὶ τὰ βιβλία αὐτῶν πότε ἀρχήνησάν νὰ τὰ γράφουν καὶ τοὺς χρονογράφους.

Ἐν φ. 4 α «Εἰς χρῆσιν τοῦ πρώην Ἄρτης Νεοφύτου ὃ καὶ ἀφιερώθη τῆς Λαύρας».

1682. — Λ 191. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.

Χαρτ. 31 × 19 αἰῶν. ιϛ' (1594) φ. 220.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευὴ Λόγοι ἀσκητικοὶ (88) γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ ἰδίᾳ γλώσσῃ, ἑρμηνευθέντες δὲ παρὰ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάβα.

Ἐν τέλει· «Ἐν ἔτει ζρβ» (1594).

1683. — Λ 192. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιη' (1717) φ. 249.

1. φ. 1α Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα περὶ ὑπομονῆς καὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι τοῖς λογισμοῖς προφάσει δικαιωμάτων καὶ λέγειν ὅτι βοσκὸς πορεύομαι καὶ περὶ σωφροσύνης.

«Πολλὰ παραινέσαντες τὸν εὐλαβέστατον Θεόδωρον.»

2. φ. 19α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς Κεφάλαια δέκα.

3. φ. 33α Τοῦ αὐτοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ Κεφ. ιβ'.

4. φ. 55α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι ἀλλὰ κλαίειν καὶ πενθεῖν ἑαυτούς.

5. φ. 59α Τοῦ αὐτοῦ συμβουλία περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς νεόφυτον μοναχόν Κεφ. ϟγ'.

6. φ. 75α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀρθοῦ βίου Κεφ. πθ'.

7. φ. 84α Τοῦ αὐτοῦ Μακαρισμοί.

8. φ. 93α Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι παραινετικοὶ (μθ') πρὸς μοναχούς.

9. φ. 197α Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ρ' πῶς κτᾶταί τις ταπεινοφροσύνην.

10. φ. 224α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν.

11. φ. 236α Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείας χάριτος.

12. φ. 240α Τοῦ αὐτοῦ περὶ γλωσσαλγίας καὶ παθῶν.

Ἐν τέλει· «Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος πρώτου βιβλίου ἔτους ζσκε' (1717) ἰνδ: ι' μηνὶ Φεβρουαρίῳ θ' ἡμέρᾳ Σαββάτῳ· ἐγράφη δὲ χειρὶ Διονυσίου εὐτελοῦς ψάλτου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κῶ διὰ συνδρομῆς δὲ καὶ ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Ματθαίου ψάλτου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σύμης καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων· εἴ τι δὲ σφαλερὸν εὕρητε διορθώσαντες σύγγνωτε· ἀνθρώπινόν ἐστι τὸ σφάλλειν».

Ἐν ἀρχῇ· «Ὁ παρὼν Ἐφραὶμ ὑπάρχει τοῦ προηγουμένου Αὐξεντίου ἐξ Ἀδριανοῦ».

1684. — Λ 193. Διάφορα.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 127.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου διαφόρων βίων μακαρισμοί· (μεθ' ἑρμηνείας).

«Ὄλβιος ὅστις ἐρήμου ἔχει βίον.»

2. φ. 4α Τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα.

3. φ. 15α Συνεσίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας.

«Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκοι μεγάλης τε καὶ πλουσίας» (ἄνωθεν τοῦ κειμένου ἡ ἑρμηνεία ἐν δὲ τῇ ὤᾳ σχόλια).

4. φ. 77α Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κοριδαλέως τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσίου μετονομασθέντος ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων (μετὰ ἑρμηνείας καὶ σχολίων).

5. φ. 124α Τοῦ αὐτοῦ Θεοφίλου Κορυδαλέως τοῦ Ἀθηναίου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Παναγιώτατον πατριάρχην πρότερον δὲ Ἀλεξανδρείας κύριον Κύριλλον (ἀπὸ Ζακύνθου αχκα (1621) ἱσταμένου Θαργηλιῶνος ζ).

6. Τοῦ αὐτοῦ Διονυσίῳ πατρὶ λογίῳ πιστῷ φίλῳ ἀνδρῶν αἰδεσιμωτάτῳ τῷ Μακρῇ Θεόφιλος ὁ Κορυδαλεὺς εὖ πράττειν (Ἀθήνηθεν αχιε' (1615)· ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ (Ἀθήνηθεν αχιϛ (1616) μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος εἰκάδι).

7. Τοῦ αὐτοῦ τῷ ἐν ἱερομονάχοις πανευλαβεῖ καὶ λογίῳ ἀνδρὶ Κυρίῳ Νικοδήμῳ τῷ Μεταξᾷ Θεόφιλος ὁ Κορυδαλεὺς τῶν ποθουμένων τὴν ἐπίτευξιν (Ἀθήνηθεν αχιθ' (1619) Βοηδρομιῶνος ἑβδόμῃ ἐπὶ δέκα).

8. Τοῦ αὐτοῦ τῷ Σοφιανῷ.

9. Ἐπιστολαὶ ἑλλήνων μεταγενεστέρων καὶ καθ'

ἡμᾶς ἀκμασάντων Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ταπεινοῦ Κυθήρων ἐπισκόπου περὶ τοῦ τίνα τρόπον ἐν τοῖς οὖσι παρακεχώρηται τὰ καινά, ὡς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν παναγιώτατον Κ/πόλεως πατριάρχην κύριον Ἱερεμίαν.

« Ἐγὼ τοῦ νοῦ πότερον τῆς πρὸς ὕλην ἀρχῆθεν εἴληχε συναφείας. »

Ἐν φ. 123 β

« Ξίτους πληγὴ κουφοτέρα γλώσσης·
τὸ μὲν γὰρ σῶμα, ἡ δὲ ψυχὴν τιτρώσκει ».

1685. — Λ 194. Μαρτυρολόγιον.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιζ' (1666) φ. 384.

Μαρτυρολόγιον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

1. φ. 3α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀνανίου.

« Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τὰ τῆς ἑῴας. »

2. φ. 8α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

« Πολλὰ καὶ μεγάλα με τὴν Ἀντιόχου. »

3. φ. 31α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

« Πάλαι μὲν ἐν τύποις ἦν τὰ τῆς πίστεως. »

4. φ. 44α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Χαριτίνης.

« Ἐκράτη ποτὲ τὰ τῆς ἀσεβείας. »

5. φ. 49α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Θωμᾶν.

« Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες. »

6. φ. 59α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

« Μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος τοῦ τυράννου. »

7. φ. 79α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.

« Γυναικείαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν οὐδέν. »

8. φ. 88α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.

« Ἄρτι τῆς θεογνωσίας εἰς πάντα τὸν κόσμον. »

9. φ. 97α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ταράχου Πρόβου καὶ Ἀνδρονίκου.

« Διοκλητιανὸς τὴν αὐτοκράτορα Ρωμαίων διέπων. »

10. φ. 107α Μαρτύριον Κάρπου Παπύλου κλπ.

« Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων. »

11. φ. 122α Μαρτύριον Ναζαρίου Γερβασίου Προτασίου καὶ Κελσίου.

« Νέρωνος ἄρτι τὰ Ρωμαίων σκῆπτρα διέποντος. »

12. φ. 130α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ.

« Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. »

13. φ. 142α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.

« Τοῦ Θεοῦ λόγου διὰ τὴν ἐκ τῆς παρακοῆς. »

14. φ. 151α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.

« Εἰ καὶ δικαίου μνήμην μετ' ἐγκωμίων. »

15. φ. 159α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου.

« Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου τὸ δυσσεβές. ».

16. φ. 173α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

« Πολλὴ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων »

17. φ. 184α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

« Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν εἰς οὐρανούς. »

18. φ. 222α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἱλαρίωνος.

« Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν οὐκ ἔλαττον. »

19. φ. 255α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως.

« Μάρκου Ἀντωνίνου καὶ Λευκίου Κήρου. »

20. φ. 283α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον.

« Οὐχ οὕτως ἡδύ τι τῷ φιλαρέτῳ καὶ κόρῳ μηδενί. »

21. φ. 296α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων καὶ ἱστορία τῶν κατὰ χώρας τότε πραχθέντων.

« Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνειστήκει. »

22. φ. 325α Μαρτύριον Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων.

« Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερόν. »

23. φ. 328α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

« Εἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων σκῆπτρα. »

24. φ. 339α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.

« Διττὰς ἡμῖν Ἀναστασίας. »

25. φ. 350α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου.

« Ἀνδρῶν φιλαρέτων βίος καὶ ἡ τῆς αὐτῶν ».

26. φ. 375α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

« Αἰγαὶ πόλις ἐστὶν ἐπὶ κόλπῳ μέν ».

27. φ. 382α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐπιμάχου.

« Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλύς. »

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη μὲν ἡ παροῦσα βίβλος αὕτη χειρὶ Παρθενίου ἱερομονάχου, διὰ συνδρομῆς δὲ καὶ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου ἐκκλησιάρχου κυροῦ Ἱεροθέου ἱερομονάχου κατὰ τὸ αχξς' (1666) ἔτος ».

1686. — Λ 195. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 348.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἡ Ἀποκάλυψις.

Ἐν τέλει· « Προσετέθη τὸ ἱερὸν καὶ ἅγιον εὐαγγέλιον μετὰ τοῦ ἀποστόλου παρὰ τοῦ κυροῦ Διονυσίου ».

1687. — Λ 196. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 30×19 αἰῶν. ιζ' φ. 331.

1. φ. 1α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου καθηγουμένου τῶν ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει μοναχῶν Κλίμαξ τοῦ παραδείσου ἢ λόγοι ἀσκητικοὶ μὲ τοὺς ὁποίους διδάσκεται καθε εἷς χριστιανὸς πῶς χρεωστεῖ νὰ πολιτεύηται διὰ νὰ ἀνέβη εἰς τὴν τελειότητα τῆς μοναχικῆς καὶ χριστιανικῆς ζωῆς, νῦν πρῶτον εἰς ὠφέλειαν τοῦ χριστωνύμου λαοῦ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου εἰς τὴν κοινὴν φράσιν μεταγλωττισθέντες παρὰ Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων.

Ἐν τέλει ὁ πρὸς τὸν ποιμένα λόγος « ὁ ὁποῖος περιέχει καὶ διδάσκει τὶ λογῆς πρέπει νὰ εἶνε ὁ ποιμὴν τῶν λογικῶν προβάτων ».

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ Νικηφόρου ». Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ δηλοῦται ὅτι ἀφιερώθη τῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ ὑπὸ Μεθοδίου μοναχοῦ.

1688. — Λ 197. Ἰωσὴφ Τυρνόβου.

Χαρτ. 32 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 405.

Ἰωσὴφ πρώην Τυρνόβου ὁμιλίαι καὶ διάφορα
Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου
ποιηθεὶς παρὰ Κυρίλλου ἱερομονάχου αψξζ'
Νοεμβρίου κα'.

1. φ. 1α Οἱ ἄγγελοι ἢ οἱ ἄνθρωποι πλείους · αὐτόθι · τίς ἡ τοῦ οὐρανοῦ οὐσία ; πῶς φωτίζονται οἱ ἀστέρες.
2. φ. 2α Διήγησις ὡραία καὶ πρὸς μοναχὸν ἐκπεσόντα.
3. φ. 4α Πότε τις καλῶς προσεύχεται.
4. φ. 7α Λέοντος βασιλέως ψυχῶν ὑποτύπωσις.
5. φ. 8α Πολλῆς δεόμεθα ἐν πᾶσι διακρίσεως.
6. φ. 9α Πρὸς τὸν αὐθέντην μέρος ἐπιστολῆς ὀλίγον.
7. φ. 11α Ὡραῖά τινα διάφορα καὶ κατὰ Λατίνων περὶ τῶν ἀρχῆθεν αἰτιῶν καὶ περὶ τῶν διαφορῶν τοῦ σχίσματος τῶν Λατίνων πρὸς τοὺς Γραικοὺς ἐν συντόμῳ ἐν σχήματι κανόνος καὶ καθισμάτων.
« Τὸ σχίσμα Λατινων ἔσχεν ἀρχὴν » (Κανὼν ἦχος πλ. δ').
8. φ. 13α Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον προσάδων τὰς αἱρέσεις οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « ὕστατος ἦχος ὕστατον πλέκει μέλος ». Ἦχος πλ. δ.
9. φ. 16α Εἰς φίλον σου διάφορα ἐν διαφόροις φύλλοις καὶ περὶ ἀλαζονείας καὶ κενοδοξίας.
10. φ. 18α Λόγος περὶ μετανοίας.
11. φ. 23α Προοίμιον λόγου εἰς τὰ Χριστούγεννα.
12. φ. 27α Ἐπιστολὴ αἰτητικὴ πρὸς αὐθέντην.
13. φ. 32α Ἐπιστολὴ κοινὴ ἢ λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.
14. φ. 33α Τίτλος ὡραῖος.
15. φ. 42α Ἐρωταποκρίσεις περὶ τῆς μουσικῆς.
16. φ 56α Ἁπανταχοῦ γράμμα.
17. φ. 65α Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.
18. φ. 69α Κατὰ κατηγορούντων.
19. φ. 71α Βόκχορος ὁ κράτωρ τῶν Αἰγυπτίων ἐγνώρισε τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν.
20. φ. 73α Προοίμιόν τι καὶ ὡραῖα τινά.
21. φ. 75α Ψόγος καὶ ἔπαινος.
22. φ. 76α Ὅρα χρήσιμα τινά.
23. φ. 78α Παραμυθία πρὸς αὐθέντην.
24. φ. 79α Προοίμιον περὶ ἐλεημοσύνης λόγου.
25. φ. 83α Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν κάραν τοῦ Προδρόμου
26. φ. 85α Τί ἐστι κάλλος σώματος καὶ τὶ ψυχῆς.
27. φ. 86α Ὑπὲρ τῶν γυναῖκας ἐννόμως ἐχόντων.
28. φ. 88α Κανὼν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « φωτὸς δοχεῖον φώτισόν με φωτί σου » ἐν δὲ τῇ θ' « ἀμήν » · μεθαρμοσθεὶς ἀπὸ τὸ « θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον » εἰς τὸ ἀνοίξω τὸ στόμα μου παρὰ τοῦ ἐλαχίστου πρώην Τυρνόβου Ἰωσήφ.
29. φ. 100α Ματαιότης ματαιοτήτων τί ἐστι.
30. φ. 104α Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου « ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης ».
31. φ. 105α Ὁμιλία τῇ θ' Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου.
32. φ. 106α Τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου καὶ τῶν θείων παθῶν.
33. φ. 108α Λόγος παραμυθητικὸς εἰς τὸν αὐθέντην Οὐγκροβλαχίας.
34. φ. 111α Μαρτυρίαι καὶ εἰκόνες τῆς Θεοτόκου.
35. φ. 113α Διάφορα σημειώματα καὶ περὶ τῆς ἁγίας Ματρώνης.
36. φ. 114α Ῥήσεις περὶ τῆς Θεοτόκου.
37. φ. 116α Εἰς τὰ θεῖα πάθη.
38. φ. 119α Προοίμιον εἰς διαφόρους λόγους.
39. φ. 121α Λόγος εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον.
40. φ. 125α Λόγος τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Μυροφόρων.
41. φ. 130α Λόγος περὶ μετανοίας.
42. φ. 139α Λόγος εἰς τὸ « ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον ».
43. φ. 149α Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.
44. φ. 151α Λόγος εἰς τὰ θεῖα πάθη.
45. φ. 153α Τοῦ Ἰαείρου καὶ εἰς τὴν περιτομήν.
46. φ. 156α Λόγοι τῇ Γ' καὶ Δ' Κυριακῇ τῆς τεσσαρακοστῆς.
47. φ. 159α Βίος τοῦ ἁγίου Νέου Μελετίου.
48. φ. 176α Ἐκλογαὶ ἀσκητικαὶ ἐκ τῶν πατερικῶν.
49. φ. 185α Ἱστορίαι ψυχικαὶ ὡραιόταται.
50. φ. 187α Διδασκαλία πρὸς μοναχόν τινα Ναθαναὴλ μητροπολίτου.
51. φ. 191α Λόγος περὶ ἐξομολογήσεως.
52. φ. 195α Λόγος κατὰ τῶν μνησικάκων.
53. φ. 198α Λόγοι τρεῖς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.
54. φ. 213α Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου.
55. φ. 217α Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

56. φ. 223α Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
57. φ. 226α Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
58. φ. 233α Λόγος εἰς τὸ πάσχα.
59. φ. 235α Λογίδριον ἕτερον εἰς τὰ Χριστούγεννα.
60. φ. 236α Ἕτερον εἰς τὸ θεῖον πάσχα.
61. φ. 238α Ἕτερον εἰς τὰ Χριστούγεννα.
62. φ. 239α Λόγος περὶ ἀγάπης.
63. φ. 247α Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίναν καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.
64. φ. 256α Λόγος θαυμαστὸς εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
65. φ. 263α Λόγος εἰς τὸν μέγαν Σάβαν.
66. φ. 268α Λόγος εἰς τὰ Χριστούγεννα.
67. φ. 276α Λόγος τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.
68. φ. 285α Λόγος τῇ Δ′ Κυριακῇ τῆς τεσσαρακοστῆς.
69. φ. 292α Λόγος τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.
70. φ. 297α Λόγος τῇ ς′ Κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ.
71. φ. 303α Λόγος τῇ αὐτῇ Κυριακῇ.
72. φ. 307α Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς ὁσίαν.
73. φ. 314α Σημείωμα πρὸς ἐπιτάφιον λόγον.
74. φ. 316α Ἱστορία ψυχωφελής.
75. φ. 319α Σημείωμα περὶ νηστείας.
76. φ. 321α Λόγος τῇ Α′ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν περὶ νηστείας.
77. φ. 328α Λόγος τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.
78. φ. 331α Λόγος ὡραῖος περὶ μετανοίας.
79. φ. 338α Λόγος πρὸς μοναχούς.
80. φ. 344α Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου — καὶ ἕτερος (φ. 351).
81. φ. 359α Λόγος τῇ Α′ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν — τῇ Β′ (φ. 361), τῇ Γ′ (φ. 363), τῇ Δ′ (φ. 366), τῇ Ε′ (φ. 368), τῶν Βαΐων (φ. 370).
82. φ. 373α Εἰς κοιμηθέντα λογίδριον.
83. φ. 376α Σύνοψις τῶν ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ.
84. φ. 379α Πρὸς βασιλέα εὐσεβῆ.
85. φ. 380α Κυρίλλου Λαυριώτου Σημειώματα τὰ πλέον χρησιμώτερα καὶ ἐκ τῶν τριῶν τόμων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης ἅπαντα κατεγράφησαν ἐνταῦθα κατὰ ἀλφάβητον ὅμως · δεῖ εἰδέναι ὅτι τὰ ἅπαντα τούτου τοῦ ἁγίου ἐν μόνοις τούτοις τοῖς τρισὶ τόμοις ἐμπεριέχονται καὶ εἰσὶ τύπος Παρισίων τυπωθέντες ἐν ἔτει αχλη′ ὅμως κατὰ πολλὰ διεφθάρησαν ὑπὸ τῶν Ὠριγενιστῶν καὶ ὑπὸ ἄλλων αἱρετικῶν, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν ἀθέων Λατίνων.
(Ἐν τέλει · « τέλος τῶν ἐκ τῶν τριῶν τόμων θαυμαστῶν σημειωμάτων αψοϐ Ἰανουαρίου λ′ παρ᾽ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Κυρίλλου προηγουμένου Λαύρας ».)
86. φ. 385α Τοῦ αὐτοῦ Σημειώματα λίαν θαυμάσια ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ δύο τόμων.
87. φ. 395β Τοῦ αὐτοῦ Σημειωτατά τινα ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ χρονογράφου.
88. φ. 396α Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν ἔντεχνος καὶ εὐάρμοστος περιεκτικὸς τῶν ὅσα δοκοῦσιν ἄριστα ἔν τε πάσῃ βασιλείᾳ καὶ ἑτέροις ἄλλοις τῆς γῆς τόποις εἰς περιέργειαν τῶν πολλῶν ποιηθεὶς παρ᾽ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Κυρίλλου προηγουμένου τῆς Λαύρας ἐν ἔτει αψοε′ ἐν τῷ Τζιτλικίῳ τῆς Θράκης · ἡ δὲ ἀκροστιχὶς τούτου τὸ αϐ εἶτα « ᾠδὴ Κυρίλλου » (Ἦχος πλ. δ′ Ἁρματηλάτην. « Ἁρματηλάτης καὶ ὁ νοῦς γενόμενος »).
89. φ. 397α Στίχοι ἔμμετροι ἡρωελεγεῖοι καὶ οὗτοι ὑπ᾽ ἐμοῦ [τοῦ Κυρίλλου] ποιηθέντες πρὸς τὸν ἅγιον Ἀδριανουπόλεως κὺρ Νικηφόρον.

« Ἀδριανούπολι χαῖρε μάκαιρ᾽ ὅτι ποιμένα αὐχεῖς
εὐπατριδῶν Σμύρνης θαῦμα βίου ἀρετῆς
ὅν φύσις ὠδίνασα πουλὴν χρόνον ἀνέρ᾽ ἔτικτεν
ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων
ἱμερόεντα σοφόν τ᾽ ἀγαθὸν πεπυκασμένον μοῦνον
λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενον
τὸν κρατερὸν σοφίην τε καὶ οὔνομα · τὸ κλέος ἁδρόν
εὐσεβέων · ᾧ ἐγὼ τοῖον ὕφηνα μέλος ·
ζώῃς ὦ Νικηφόρε ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιο
καὶ σοὶ εἴθε πόροι παντα θεὸς τὰ καλά. »

Ἕτεροι στίχοι ὑπ᾽ ἐμοῦ πρὸς τὸν αὐτόν · ἡρωϊκοὶ ὅμως.

Ἔκθορες ἀντολέηθε φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος
θεῖε Νικηφόρε ἄνθος ἐὼν ἀρχιερέων
πάντοθεν αἰγλήεις σελαγίζων ἠπιόθυμε
οὐ πάντως αέκητοι Θεοῦ τὴν Ἀδριανοῦ σύ
ὧν μυρίαις χάρισι πεπυκασμένος εὐσεβίης σῆς
τῆς σοφίης τε πόνοις κυδαλίμοις τοῖς καμάτοισιν
ἡ δέ νυ Ἀδριανοῦ ἀρετὰς σὰς τὸ κλέος γαῖα
αὐδήσει χρόνον αἰὼν ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκη
ἀλλὰ σὺ μ᾽ ἄνθος ἐὼν τῶν ποιμένων σὸν ἔχοιο
καὶ ζώῃς πολλοῖς ἀνόδοις δέ γε ἠελίοιο.

Ἕτεροι στίχοι ἡρωελεγεῖοι πρὸς τὸν ἅγιον Τυρολόης κὺρ Πορφύριον.

« Ἡ τὸ ἀριστεῖον τυροῦ ἀναδυσσαμένη τό, ὦ Τυρολόη.. »

Οἱ αὐτοὶ οὗτοι στίχοι μετεποιήθησαν καὶ τῷ Νεοφύτῳ τῷ οἰκουμενικῷ.

« Ἔκθορες Ἀσίαθεν φαεσφόρος ἥελιος τις θεῖε Νεόφυτε... »
(« αψπϐ′ ἐπατριάρχευσεν Μαΐου πρώτη »).

90. φ. 400α Πίναξ τῶν πανηγυρικῶν λόγων τοῦ θείου Χρυσοστόμου.
91. φ. 400β Πίναξ τῶν τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου πανηγυρικῶν λόγων.
92. φ. 402β Ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ σοφωτάτου Γεωργίου τοῦ Κορεσίου τοῦ Χίου περὶ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων.
93. φ. 404α Τῷ ἡμετέρῳ ἱεροδιακόνῳ Διονυσίῳ ἀκμὴν φιλοσοφοῦντι.
(ὁ συστατός σοι Ἰωσὴφ πρώην Τυρνόβου Ἠπειρώτης).
94. Διονυσίου ἱεροδιακόνου Λαυριώτου ἐπίγραμμα ἡρωελεγεῖον εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ.
« Δόγματι Μωσῆς πάλαι θεοῖο ἑβραίων δῆμον. »
95. φ. 405α Ἕτεροι ἰαμβικοὶ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.
« Ἀντώνιος τῷ πάλαι σὺν Παχωμίῳ. »

'Εν φ. 403 β « 'Επὶ ζοζ (1569) ἀρχιερατεύοντος εἰς Θεσσαλονίκην 'Ιωάσαφ τοῦ 'Αργυροπούλου καθηλώθησαν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Θεσσαλονίκης πρῶτος ὁ περικαλέστατος ναὸς τοῦ μεγάλου Δημητρίου εἶτα αἱ λοιπαὶ πλὴν τοῦ βωμοῦ παρὰ τοῦ δυσσεβοῦς Σουλτὰν Σελήμη καὶ τοῦ Σουλτὰν Σουλεημάνη · καὶ ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ».

'Εν ἀρχῇ · « 'Εν ἔτει αψος' (1776) διατρίβοντος ἐμοῦ [τοῦ Κυρίλλου] ἐν τῷ Τζιτλικίῳ τῆς Θράκης γέγονε τοιοῦτόν τι σημεῖον · τῇ ιζ' τοῦ 'Ιουλίου ἡμέρᾳ Κυριακῇ μέγαν ὑετὸν κατήγαγεν · εἶτα ἀὴρ σφοδρὸς ἐπηγάγετο καὶ σὺν αὐτῷ μελανοερυθρίασεν ὁ ἥλιος καὶ οὐκ ἐφαίνετο οὔτε αὐτὸς οὔτε ἡ γῆ οὔτε ὁ οὐρανὸς οὔτε ὄρη οὔτε νάπαι ἐκ τῆς μεγίστης καὶ ἐρυθρᾶς οὐ τῆς γῆς ἀλλὰ τοῦ ἀέρος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀφανοῦς σχεδὸν ἡλίου καταχνιᾶς μέχρι τῆς κα' 'Ιουλίου · ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ὄντων ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει πρὸς ἑορτὴν τοῦ προφήτου θείου 'Ηλιοῦ περὶ τὴν δ' ὥραν τῆς νυκτὸς τῆς ἑορτῆς ὁλολαμπὴς καὶ πανσέληνος οὖσα ἡ σελήνη ἤρξατο ἐκλείπειν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἕως οὗ εἰς τέλος ἐξέλειπε καὶ οὐδὲ τόπος ἢ ἴχνος ταύτης ἐφαίνετο εἰς τὸ παντελὲς ἕως ὄρθρου · εἶτα ἐκ διαλειμάτων λαμβάνουσα τὸ φῶς πανσέληνος ὡράθη μέχρι ἀνατολῆς ἡλίου.

'Εν δὲ τῷ αὐτῷ ἔτει 'Ιανουαρίου ιϛ' περὶ τρίτην τῆς νυκτὸς ὥραν ὁλολαμπούσης φαιδρῶς τῆς σελήνης κατ' ὀλίγον ἐξέλιπεν ὁλοτελῶς καίτοι λαμπρᾶς αἰθρίας οὔσης · μετὰ δὲ δύο ἢ τρεῖς ὥρας κατ' ὀλίγον ὑποφαίνουσα αὖθις ἄρτιος ὤφθη ».

'Εν φ. δ β « Παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου καὶ παναιδεσιμωτάτου ἁγίου προηγουμένου τῆς θείας ἡμῶν Λαύρας κυρίου Μακαρίου τοῦ Κρητὸς καὶ τοῦτο χάριν ἐδωρήθη μοι αἰτησαμένῳ Κυρίλλῳ ἱερομονάχῳ · ἐν ἔτει αψξβ (1762) Σεπτεμβρίου ».

'Εν φ. 1 α « 'Ιωσὴφ τοῦ τλήμονος πρώην Τυρνόβου

ἔπη καὶ λόγοι καὶ διδάγματα ταῦτα
ψυχῶν τροφὴ τὸ χρῆμα λειμὼν ἡδύνων
γέμων χαρίτων χῶρος ἀνθῶν ἀνθέων
ἐν ᾗ γεωργὸς ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος
δρέπετε καρπὸν τὴν βίβλον ταύτην πάντες.

Τὴν παροῦσαν βίβλον μου τοὺς πόνους καὶ ἱδρῶτας ὅποιος τὴν κλέψῃ καὶ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τὸν κληρονόμον μου Μεθόδιον χωρὶς τὴν γνώμην μας ἔστω... 'Ιωσὴφ πρώην Τορνόβου ».

1689. — Λ 198. Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 312 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ 'Αρεοπαγίτου (ἀκέφ. Ἄρχεται ἐκ τῶν λέξεων « τὴν μὲν εὐγένειαν τό τε περιφανὲς ἐν πλούτῳ τοῦ μεγάλου Διονυσίου »)

2. φ. 5α Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου ἐπισκόπου 'Αθηνῶν πεντεκαίδεκα Κεφάλαια περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον.

3. φ. 34α Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείων ὀνομάτων. Κεφ. ιγ'.

4. φ. 93α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. Κεφ. ζ'.

5. φ. 128β Τοῦ αὐτοῦ περὶ μυστικῆς θεολογίας. Κεφ. ε'.

6. φ. 133α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί : α) Γαΐῳ θεραπευτῇ (4). β) Δωροθέῳ λειτουργῷ. γ) Σωπάτρῳ ἱερεῖ. δ) Πολυκάρπῳ ἱεράρχῃ. ε) Δημοφίλῳ θεραπευτῇ ὑπὲρ ἰδιοπραγίας καὶ χρηστότητος. ϛ) 'Ιωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ εὐαγγελιστῇ (ἐν ὅλω 10). Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω μετὰ σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ.

7. φ. 152α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιστολαί 219.

8. φ. 191α Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ ἄλλων ἐπιστολαί 318.

'Εν φ. 167 α « Πρώην Τυρνόβου 'Ιωσήφ ».

1690. — Λ 199. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 29 × 10 αἰῶν. ιη' φ. 227.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

'Εν τέλει · Στίχοι εἰς τὸν Δαυὶδ ὅμοιοι τῶν ἐν Κώδ. Λ 76 « Δαυὶδ μελωδὲ μουσικῆς ἀποκρύφου ».

1691. — Λ 200. Γεωργίου Κορεσίου.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 433.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Κυρίου Γεωργίου Κορεσίου θεολόγου κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἰατροῦ.

1. φ. 1α 'Επίγραμμα πρὸς τὸν εὐκλεέστατον σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον καὶ ἐν ἰατροῖς ἄριστον Κύριον Κύριον Γεώργιον τὸν Κορέσιον ἑλλάδι φωνῇ καὶ λατινίδι κεκοσμημένον ἄνδρα τῷ ὄντι εὐσεβείᾳ σωφροσύνῃ, νοῦ καθαρότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ διαπρεπῆ πολλῶν ὄντα βίον ἄλλον.

« Οὐρανὸς ἑπτάζωνος χάρισιν εἶ γλυκερῇσιν. »

Εἰς τὸν αὐτὸν Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου.

« Πνευματορρήτων ἐκ φρεάτων ὁ Κορέσιος ἀντλῇ. »

2. φ. 2α Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ Κυρίλλῳ τῷ ἐκ Βερροίας Γεώργιος ὁ Κορέσιος Θεολόγος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὴν ὀφειλομένην εὐλάβειαν.

« Οἶδα πάτερ ἐπιστάτα τῆς ἐκκλησίας. »

3. φ. 5α 'Επιστολὴ πατριάρχου Κυρίλλου πρὸς Κορέσιον « 'Εχρονίσαμεν γράψαι σοι λογιώτατε καὶ σοφώτατε ἰατρέ » (αχλζ (1637) Φεβρουαρίου 26).

4. φ. 5α Γεωργίου Κορεσίου περὶ Θεολογίας Κεφ. λθ' (αὐτόθι περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, περὶ ἐνσάρκου οἰκονομίας, λύσεις ιζ' ἐνστάσεων, περὶ τῆς ἐνδημίας τοῦ Μεσίου κατὰ 'Ιουδαίους).

5. φ. 123α Τοῦ αὐτοῦ περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος.

6. φ. 205α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων τοῦ Θεοῦ.

7. φ. 243α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ».

8. φ. 314α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα.

9. φ. 316α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.

10. φ. 325α Τοῦ αὐτοῦ σύνοψις τῶν εἰρημένων περὶ δημιουργίας ἐν ᾗ καί τινα περὶ προνοίας ὅπου προφανῶς καὶ τὸ τοῦ Δαυὶδ ῥηθείη « πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας ». Κεφ. ιγ'.

11. φ. 337α Τοῦ αὐτοῦ εἰ προορίζει ὁ Θεὸς τὸν θάνατον, καὶ εἰ ἐστὶν ἡ παράβασις τοῦ νόμου αἰτία

τῆς ἁμαρτίας καὶ περὶ νόμου εὐαγγελίου (φ. 354).

12. φ. 360α Τοῦ αὐτοῦ Ἀπορίαι περὶ τῆς σταυρώσεως, περὶ τοῦ θανάτου, περὶ ἀναστάσεως, περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἀναστάσεως, περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναστάσεως, πότερον πάντες οἱ δίκαιοι ἄνθρωποι ἀναστήσονται, πότερον οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀναστήσονται καὶ τὰ βρέφη καὶ τὰ ἔμβρυα, πότε γενήσεται ἡ κρίσις, περὶ ἀναλήψεως, διατί ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη, περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης, περὶ ἀνταποδόσεως· εἰς τὸ « ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν », περὶ τῆς Κυριακῆς προσευχῆς, περὶ τῆς θεωρίας, εἰ ὁ λῃστὴς εἰσεῖει εἰς τὸν παράδεισον καὶ περὶ ποίου παραδείσου ὁ λόγος.

13. φ. 377α Τοῦ αὐτοῦ φυσικὰ παραδείγματα καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν φιλοσοφικά, περὶ ὑπομονῆς, « ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ » κλπ.

14. φ. 384α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ῥητορικῆς.

15. φ. 395α Τοῦ αὐτοῦ περὶ παραδειγμάτων ἐκ τοῦ εὐαγγελίου καὶ τὴν ψαλμῶν.

16. φ. 424α Περὶ ὁμοιοτήτων ἰατρικῶν πρὸς τὰς πνευματικὰς θεραπείας καὶ περὶ μετανοίας.

M

1692. — M 1. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 19 × 14 φ. 260.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 66 α Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ (ἐφθαρμένη)· ἐν φ. 137 α Εἰκὼν τοῦ Μάρκου· ἐν φ. 178 α Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου.
Τὰ φύλλα τοῦ Κώδ 1-9 χαρτῶα· ἀπὸ 10-218 μεμβρ. καὶ τὰ ἐπίλοιπα χαρτῶα.

1693. — M 2. Συμεὼν Θεσσαλονίκης.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ′ (1676) φ. 436.

1. φ. 3α Τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Διάλογος ἐν Χριστῷ κατὰ πασῶν αἱρέσεων καὶ περὶ τῆς μόνης πίστεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἱερῶν τελετῶν τε καὶ μυστηρίων πάντων τῆς ἐκκλησίας οὐδὲν αὐτοῦ ἴδιον κεκτημένος, ἀλλ' ἔκ τε τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν πατέρων ἐρανισθεὶς αὐτῷ καὶ συντεθεὶς κατὰ δύναμιν ἀπολογίας διδοὺς ἑκάστῳ τῶν κατὰ καιροὺς ἠρωτηκότων ἐν Χριστῷ· (Ἐν ὅλω Κεφ. τπε· Τὸ α′ ὅτι ἐστι Θεὸς ἀπόδειξις).

2. φ. 318β Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία περί τε τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν τε· περὶ τῶν διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν ὧν ἕκαστος τούτων στολῶν ἱερῶν περιβάλλεται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας λόγον ἑκάστῳ διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων θείως καὶ τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐσεβέσι ζητήσασιν ἀποσταλεῖσα.

Ἐν τέλει· « αχος 1676) ἐτελειώθη Σεπτεμβρίου 20 »· καὶ ἐν φ. 436 α « Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἐν ἔτει αχος′ (1676) ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 20 ἰνδ. ιε′· Ἀντεγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Παρθενίου ἱεροδιακόνου τοῦ Βίζαντος ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ ἐν τῷ Γαλατᾷ. Ἐδόθη δὲ δι' ἀγορᾶς εἰς τὸν ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς παπᾶ κὺρ Διονυσίῳ τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως ».

1694. — M 3. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 15 × 9 φ. 193.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

1695. — M 4. Νικηφόρου Βλεμμύδου.

Χαρτ. 17 × 11 φ. 18.

Νικηφόρου Βλεμμύδους ἐκλογή.

1696. — M 5. Λειτουργία.

Χαρτ. 14 × 10 φ. 25.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
2. φ. 23α Εὐχὴ εἰς τὰ Βαΐα καὶ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρὸν καὶ ὠά.

1697. — M 6. Λειτουργική.

Χαρτ. 15 × 11 φ. 23.

1. Περὶ τῆς θείας λειτουργίας.

« Ἡ ἁγία λειτουργία εἶνε μία ἐνθύμησις τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ γίνεται πάντοτε εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐκεῖνο ὅπου ἔγινεν μίαν φορὰν ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν. »

2. Τί φανερώνει ἡ προσφορά, τί ἡ ἁγία προθεσις, τί ἡ ἁγία Τράπεζα, ὁ Ἄμβωνας, ἡ μέση τῆς ἐκκλησίας, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, ἡ Εἴσοδος, τὸ ἅγιος ὁ Θεός, ὁ ἀπόστολος, τὸ εὐαγγέλιον κλπ.

1698. — M 7. Εὐχαί.

Χαρτ. 16 × 10 φ. 26.

Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ ὄρθρου.

1699. — Μ 8. Εὐχαί.

Χαρτ. 14 × 10 φ. 102.

1. φ. 1α Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ, τῆς Εἰσόδου, τοῦ ὄρθρου, τῶν Κολύβων (φ. 22).
2. φ. 24α Συμμαρτυρία.
3. φ. 28α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
4. φ. 46α Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὸ Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ : « Ἐτούτη ἡ εὐχὴ εὑρέθη εἰς τὸν ἅγιον τάφον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ».
5. φ. 54α Ἰατροσόφιον ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν ἰατρικῶν βιβλίων Γαληνοῦ, Ἱπποκράτους, Μελετίου μοναχοῦ καὶ ἄλλων πολλῶν σοφῶν ἰατρῶν.
6. φ. 96α Ἑρμηνεία περὶ τῆς σελήνης εἰς τὸ αὐτό.
7. φ. 98β Περὶ τοῦ ὕπνου τοῦ ἀνθρώπου πῶς νὰ κοιμᾶται καὶ νὰ μὴν ἔχῃ βάρος.
8. Εὐχαὶ εἰς λεχώ.

1700. — Μ 9. Οἶκοι.

Χαρτ. 17 × 11 φ. 61.

1. φ. 4α Οἶκοι κδ' εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον.
2. 19α Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τοὺς ιβ' ἀποστόλους · ἀπὸ μὲν τῆς α' ᾠδῆς ἕως τῆς ς' τὰς ἑρμηνείας τῶν ὀνομάτων ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν περιέχων, ἀπὸ δὲ τῆς ς' μέχρι θ' ἐν τίσιν ἕκαστος τόποις ἐκήρυξε καὶ ποῖον εἴληφε τέλος μετὰ τῆς ἀναλόγου ἱκεσίας διαλαμβάνων.
3. φ. 31α Οἶκοι κδ' εἰς τὴν νοητὴν Κλίμακα τὸν τίμιον σταυρὸν (οἱ γνωστοὶ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ).
4. φ. 44α Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν (ὁ γνωστός).
5. φ. 53α Παράκλησις καὶ ἱκετήριος Κανὼν πρὸς τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ὁμοῦ καὶ πρὸς τὸν ἅγιον Βασίλειον (Ἦχος β' Δεῦτε λαοί : « Τὸν εὐσεβῶς σὲ Θεοτόκον κυρίως ἁγνήν »).

1701. — Μ 10. Διάφορα.

Χαρτ. 15 × 10 αἰῶν. ιζ' (1685) φ. 180.

1. φ. 2α Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς Ἀκολουθίας.
2. φ. 6α Θεοδούλου μοναχοῦ Διηγήσεις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεόθεν δεδώρηνται καὶ ὅτι χρὴ τοὺς αἱρουμένους λέγειν αὐτοὺς τηρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν εἶτα καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τῶν ἁγίων διδασκάλων περὶ τῆς πρὸς Θεὸν συνέσεως καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας καὶ ἀρετῆς καὶ κακίας · ὅσοι ποθοῦσι λέγειν τοὺς παρόντας ὕμνους ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἀναγινώσκειν τὴν διήγησιν ταύτην δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ.
3. φ. 102β Θηκαρᾶ Διονυσίου μοναχοῦ Γνωστικὰ Κεφάλαια 50 περὶ διαφορᾶς τῶν ὕμνων.
4. φ. 123α Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία πῶς δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀφιέναι τὶ ἀπὸ τῆς ὅλης Ἀκολουθίας καὶ πότε δεῖ λέγειν τὴν ἀσκητικὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας καὶ πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους · ἔστι δὲ αὕτη ἡ ἑρμηνεία ὡς πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου · εἴ τις οὖν βούλεται μεταγράψαι αὐτοὺς τοὺς ὕμνους ἢ καὶ ὅλον τὸ βιβλίον ἀναγνωσάτω πρῶτον τὴν παροῦσαν ἑρμηνείαν μετὰ ἀκριβείας καὶ πολλῆς προσοχῆς.
5. φ. 126α Ὡρολογίον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαὶ μετὰ τροπαρίων · εἰσὶ δὲ ποίημα Θηκαρᾶ μοναχοῦ.
6. φ. 150α Μιχαὴλ Συγγέλου Ἱεροσολύμων λίβελος ἤγουν ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.
7. φ. 160β Ἐρωτήσεις Ἀντιόχου πρὸς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας.
8. φ. 163α Στίχοι τοῦ Θηκαρᾶ.

« Σύναξις ὕμνων πυρπνόων θεοσδότων
ἐρωτοφυῶν φωσφόρων τοῖς εὐθέσι.
τῇ τρισσοφαῇ καὶ μίαν θεαρχίαν
οἰκτροῦ τάλανος Θηκαρᾶ μονοτρόπου
εὔχεσθέ μοι γοῦν τῆς δε χάριν ὦ φίλοι. »

9. φ. 179β Εὐχὴ ὅταν θέλῃ ἡμερῶσαι ἄνθρωπος βόδια.

« Ὡς ἦτον ὁ ἅγιος Φύμος ζευγᾶς καὶ πρῶτος τῶν ζευγαδίων ἐκίνησεν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγέλην. »

Ἐν φ. 179 α « Ὁ δὲ μεταγράψας ᾠκοδόμησε ναὸν μέγιστον τῷ Θεῷ καὶ λήψεται τὸν μισθὸν τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ μείζονα οἰκοδομῆς ἐν συγκρίσει κτιστῶν ναῶν · καὶ ἐν τούτοις σαφῶς ὁ προφήτης μακαρίζει λέγων · μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί · ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο · καὶ ἐν ὅλῳ τῷ ψαλτηρίῳ μακαρίζει τοὺς ὁλοψύχως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον »

Ἐν φ. 1 α « 1685 ἐκκλησιάρχου Ἰωσὴφ ἱερομονάχου Λαυριώτου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ἁγίου ὄρους ».

1702. — Μ 11. Ἑβδομαδαρέα.

Χαρτ. 15 × 11 φ. 162.

1. Ἑβδομαδαρέα περιέχουσα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ α' ἤχου καὶ τὰ Στιχηρὰ Θεοτοκία (φ. 28) καὶ ἁπλῶς ἁπάσης τῆς ἑβδομάδος.
2. φ. 148α Κανὼν ἀναστάσιμος τοῦ πάσχα.
3. φ. 155α Θεοτοκία ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν τῷ ὄρθρῳ καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

1703. — Μ 12. Πνευματικὴ διάταξις.

Χαρτ. 17 × 10 φ. 145.

Πνευματικὴ διάταξις χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, σπουδῇ δὲ καὶ προσταγῇ τοῦ θεοσδότου καὶ θεοσόφου αὐθέντος ἡμῶν βασιλέως καὶ

μεγάλου ἄρχοντος Πέτρου τοῦ πρώτου πάσης Ρωσσίας αὐτοκράτορος καὶ τὰ ἑξῆς· Ἐθεσπίσθη εἰς τὴν ἁγίαν ὀρθόδοξον τῆς Ρωσσίας ἐκκλησίαν· πνευματικὸν συνέδριον ἢ σύνοδος ἢ γουν συνοδικὸν τῶν πνευματικῶν ὑποθέσεων διοίκησις μετὰ συμπροαιρέσεως καὶ συμφωνίας τῆς πάσης Ρωσσίας πνευματικῆς τάξεως καὶ τῆς διοικούσης Γερουσίας ἐν τῇ βασιλευούσῃ Πετρου πόλει ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αψκα' κατὰ τὰς ιδ' Φεβρουαρίου· Ἐτυπώθη δὲ αὕτη ἡ Πνευματικὴ διοίκησις διὰ προσταγῆς τῆς αὐτοῦ βασιλικῆς Μεγαλειότητος, δι' εὐλογίας δὲ πάσης τῆς ἁγιωτάτης διοικούσης πνευματικῆς συνόδου ἐν τῇ τῆς Πετρουπόλεως Τυπογραφίᾳ ἔτει τοῦ Κυρίου αψκα' τοῦ Σεπτεμβρίου ις'· ἐν δὲ τῆς Μοσκοβίας τέταρτον κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἀπὸ λόγου ἕως λόγου ἐτυπώθη καὶ ἐδιορθώθη ἐν ἔτει τοῦ Κυρίου αψλη' ἐν μηνὶ Ἰουλιῳ.

1704. — Μ 13. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιθ' (1834) σ. 1102.

Μουσικὴ Ἀνθολογία περιέχουσα τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

Ἐν τέλει· « Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα· ὁ γράψας κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου παπᾶ Ἰωαννου πρεστῶτος τῆς Ἐλπίδος 1834 Μαρτίου.

Τῷ 1873 Ἀπριλίου 8 τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ περιῆλθεν εἰς χεῖράς μου ἡ παροῦσα Ἀνθολογία ἡ πατρικαῖς χερσὶ γεγραμμένη Γ. Π. »

Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ· « Ἠγοράσθη εὑρεθεῖσα εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου Φωτάκη Δημητρίου τοῦ Κατρακήλη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Γ. παπᾶ Ἰωαννίδου διὰ ἀργυρᾶ εἰκοσάρια δέκα ὡς κειμήλιον πατρικὸν τῇ 15 Ἰουνίου 1874 ».

1705. — Μ 14. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 16 × 10 σ. 1021.

Ταμεῖον Ἀνθολογίας (περιέχει τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας).

1706. — Μ 15. Μουσικόν.

Χαρτ. 16 × 11 σελ. 893.

1. σελ. 1 Καταβασίαι σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν συντεθεῖσαι παρὰ κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ τὸ ὕφος ὅπερ ψάλλεται τὴν σήμερον εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν.
2. σ. 127 Εὐλογητάρια ψαλλόμενα τὰς Κυριακάς.
3. σ. 133 Προσόμοια ψαλλόμενα κατ' ἦχον.
4. σ. 155 Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἦχον Καθισμάτων καὶ Ἀπολυτικίων ἀναστασίμων.
5. σ. 205 Δοξαστικὰ ἁγίων τινῶν.
6. σ. 249 Ἀνθολογία ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειλουργίας.

1707. — Μ 16. Εἱρμολόγιον.

Χαρτ. 17 × 12 φ. 157.

1. Εἱρμολόγιον τὸ μέγα καὶ καλοφωνικὸν ποιηθὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων (Ἀρσενίου τοῦ μικροῦ, Γερμανοῦ νέων Πατρῶν, Βαλασίου ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος, Βασιλείου ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος, Δημητρίου Δομεστίχου, Πέτρου Μπερεκέτη, Γεωργίου τοῦ Κρητός, Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Δαμιανοῦ ἱερέως Βατοπαιδινοῦ, Μελετίου Σιναΐτου, Παναγιώτου πρωτοψάλτου Χαλάτζογλου, Πέτρου Λαμπαδαρίου, Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, Ἀθανασίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
2. φ. 92^{β} Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν κρατημάτων ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.
3. φ. 140^{α} Μακάρια διάφορα — ὕμνος παίων στιχουργηθεὶς παρὰ Αἰλομούσου Ἐμμανουὴλ διδασκάλου· Μακὰμ εἰς ἀθυμίαν: ἕτερον ὅπερ συνετέθη παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος Ποστελνίκου κυρίου Σούτζου κείμενον καὶ μέλος, ἐτονίσθη δὲ παρὰ Γρηγορίου κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἰδίου.

Ἐν φ. 136 β « Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σωφρονίου προηγουμένου τῆς μεγίστης Λαύρας ἡγουμενεύοντος ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου ἐν Ἀδριανουπόλει κατὰ τὸ χιλιοστὸν... τριακοστὸν δεύτερον ἐν μηνὶ Νοεμβρίου κγ' ».

1708. — Μ 17. Μαθηματάριον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιθ (1844) φ. 245.

Μαθηματάριον ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ τῶν κρατημάτων αὐτῶν δεσποτικῶν, θεομητορικῶν καὶ τῶν μερικῶν ἁγίων μελισθὲν παρὰ πολλῶν διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων, ἀντιγραφὲν δὲ παρὰ τοῦ Μητροφάνους ἱεροδιακόνου τῷ 1844 Μαΐου 26.

1709. — Μ 18. Δοξαστάριον.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιθ' (1830) φ. 144.

Δοξαστάριον Ἰακώβου (Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου).

Ἐν τέλει· « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον 1830 Ἰουνίου 13 ἡμέρα Παρασκευή ».

1710. — Μ 19. Χερουβικά.

Χαρτ. 17 × 11 φ. 85.

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου Χερουβικά — Ἀγαπήσω σε Κύριε — Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων — Κοινωνικὰ τῆς ἑβδομάδος Πέτρου Λαμπαδαρίου — Αἰνεῖτε Κωνσταντίνου — Εἰς μνημόσυνον τοῦ αὐτοῦ — ποτήριον τοῦ αὐτοῦ —

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Πέτρου Λαμπαδαρίου — Δοξολογίαι Κωνσταντίνου καὶ Ἰακώβου.

1711. — Μ 20. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 18 × 11 φ. 163.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης Ἀνθολογίας ἥτις περιέχει τινὰ μαθήματα τῶν ἡμετέρων διδασκάλων (ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας).
2. φ. 124α Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.
3. φ. 131α Ἀνθολογία Ἀναστασιματαρίου καλλίστη περιέχουσα τῶν ὀκτὼ ἤχων τὰ ἀναστάσιμα καὶ Δοξαστικά.

Ἐν τέλει εὕρηται εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ.

1712. — Μ 21. Μουσικόν.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιθ (1860) φ. 166.

Περιέχει τὰ τῆς θείας λειτουργίας μαθήματα.

Ἐν τέλει· « Τὸ παρὸν ἐγράφθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἐν καιρῷ τῆς διαμονῆς μου εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῶν Ἰβήρων 1860 ».
Ἐν ἀρχῇ ὁδηγίαι πρὸς κατασκευὴν μοσχοθυμιάματος.

1713. — Μ 22. Μουσικόν.

Χαρτ. 17 × 11 φ. 162.

1. φ. 1α « Μακάριος ἀνήρ » · ἐμελοποιήθη παρὰ Συνεσίου Ἰβηρίτου · ἔστι δὲ τρίηχον.
2. φ. 14β Προκείμενα (ἀργὰ μετὰ Κρατημάτων) ψαλλόμενα εἰς τὰς ἀγρυπνίας Θεοδούλου μοναχοῦ.
3. φ. 43α Κοινωνικὰ τῶν Κυριακῶν τοῦ κὺρ Κωστῆ.
4. φ. 52α Χερουβικὸν (ἦχος α΄) Πέτρου Ἐφεσίου.
5. φ. 54α Κεκραγάρια σύντομα τοῦ κὺρ Χουρμούζη.
6. φ. 62α Τρισάγιον νεκρώσιμον.
7. φ. 65α Πολυέλεος Συνεσίου Ἰβηρίτου (ἦχος πλ. β).
8. φ. 81β Ἐκλογὴ ψαλλομένη εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου (ἦχος δ).
9. φ. 93β Δοξολογίαι Πέτρου Μπερεκέτου (πλ. δ΄).
10. φ. 101β Δοξολογία Γεωργίου τοῦ Κρητός (πλ. δ).
11. φ. 106α Ἑτέρα Συνεσίου μοναχοῦ τετράφωνος.
12. φ. 111 Ἐπὶ σοὶ χαίρει — ἀπαργάσατο κ. ἑ. Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 113α) — ἕτερον Συνεσίου Ἰβηρίτου (πλ. δ. φ. 114β) — Ἄνωθεν οἱ προφῆται σύντομον (βαρύς. φ. 116α) — Νῦν αἱ δυνάμεις (φ. 119) — Γεύσασθε (φ. 122) — Ἰδιόμελα τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (φ. 124), τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ (φ. 127β).
13. φ. 142β Μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἀρχαγγέλων, κὺρ Συνεσίου μοναχοῦ Ἰβηρίτου.
14. φ. 152α Ἐκλογή · λόγον ἀγαθὸν Νικηφόρου ἱερομονάχου Δοχειαρίτου.
15. φ. 159α Νῦν αἱ δυνάμεις Θεοδώρου Φωκαέως (ἦχος δ).

1714. — Μ 23. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 15 × 10 φ. 212.

Ἀρχὴ τῆς Ἀνθολογίας περιέχων ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

1715. — Μ 24. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 φ. 106.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης ἄλλης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων διδασκάλων τε καὶ ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.
2. φ. 8α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀναστασίμων Τροπαρίων καὶ δογματικῶν ἰδιομέλων τῶν ὀκτὼ ἤχων, ὁμοῦ μετὰ τῶν κατ' ἦχον Κεκραγαρίων.
3. φ. 95α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν ἅπερ τὰ μὲν γράμματα εἰσὶ τοῦ σοφωτάτου βασιλέως Λέοντος, τὸ δὲ μέλος Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως.

1716. — Μ 25. Μουσικόν.

Χαρτ. 15 × 10 φ. 110.

Περιέχει Χερουβικὰ καὶ Κοινωνικὰ Πέτρου τον Βυζαντίου — Κοινωνικὰ εἰς μνήμας ἁγίων Γεωργίου τοῦ Κρητός — Δύναμις σύντομοῦ παρὰ Κοσμᾶ Δοχειαρίτου — Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ — Ἀλληλουάριον τοῦ αὐτοῦ — Ἄξιόν ἐστι τῆς τοῦ Σίμωνος Πέτρας — Δοξολογία (ἦχος β΄) Μελετίου Σισανίου — Ἐπὶ σοὶ χαίρει Γεωργίου τοῦ Λεσβίου — Ἄξιόν ἐστι τοῦ αὐτοῦ — Ὅσοι εἰς Χριστὸν τοῦ αὐτοῦ — Φῶς ἱλαρὸν ἀνέκδοτον — Δοξολογίαι (2) Ζαφειροπούλου — Ἄξιόν ἐστι παρὰ Παναγιώτου Προυσαέως — Κοινωνικὰ εἰς μνήμας ἁγίων Νικολάου Σμύρνης.

1717. — Μ 26. Χρηστοήθεια.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' (1700) φ. 139.

1. φ. 1α Ποίημα Χρηστοήθεια καλούμενον ποιηθὲν παρὰ τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀκαδημίας κὺρ Ἀντωνίου τοῦ Βύζαντος (μεθ' ἑρμηνείας).

« Οὐ μόνον εὐσεβὲς κατὰ τὸν Θεολόγον ἐκ Θεοῦ ἄρχεσθαι. »

2. φ. 68α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει καὶ ψυχῆς περιστάσει ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ (ὑγρὰν διοδεύσας · μεθ' ἑρμηνείας).

3. φ. 75α Ἕτερος εἰς τὴν Θεοτόκον ποίημα τοῦ βασιλέως κυροῦ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως (Ἁρματηλάτην Φαραὼ μεθ' ἑρμηνείας).

4. φ. 83α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου πρὸς Σέλευκον (μεθ' ἑρμηνείας).

« Χαίρειν κελεύων τὸν καλόν. »

5. φ. 103α Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παίδων ἀγωγῆς (μεθ' ἑρμηνείας ἄνωθεν τοῦ κειμένου ἐν ψιλογραφίᾳ).

Ἐν φ. 60 « Τέλος τῆς χρηστοηθείας · εἰς τὸ ἱερὸν σχολεῖον τῆς Σίφνου Ἀπριλίου θ' αψ » (1700).

Ἐν φ. 137 β « Κτῆμα Κωνσταντίνου ἢ τῆς τύχης ».

Ἐν φ. 138 α Εὕρηται σημείωμα περὶ παραδόξου τινος συμβάντος τῷ 175 γ' · ὅτι Κρής τις θέλων νά κοινωνήσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως χωρὶς νὰ ἐξομολογηθῇ ἔπαθε φλογισμὸν τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ φάρυγγος καὶ ἀπηλάγη μόνον τῶν πόνων ὅτε ἐξομολογήθη δημοσίᾳ τὰς ἁμαρτίας του ἡ δὲ διήγησις περαίνεται οὕτω : « Ἐξέδοται δὲ εἰς παράδειγμα καὶ ὠφέλειαν πολλῶν παρά τινος Ἀποστόλη τῆς αὐτῆς πόλεως πολίτου ἐν ᾗ τοῦτο συμβέβηκε χαριζομένου τῷ λογιωτάτῳ Κωνσταντίνῳ πολλά με εἰς τοῦτο αἰτήσαντι καὶ κινήσαντι · τῷ αὐτῷ ἔτει ἐν Σίφνῳ ».

1718. — Μ 27. Γραμματική.

Χαρτ. 16 × 10 φ. 218.

Γραμματικὴ ἐξηγητικὴ τοῦ Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου (κατ' ἐρωταπόκρισιν : « Τί ἐστι Γραμματική ». Τὸ τελευταῖον κεφ. « περὶ τοῦ ἐλεγείου μέτρου » (φ. 215β).

1719. — Μ 28. Ἱστορία.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιθ' φ. 201.

Περιέχει τὰ ἀκόλουθα : Περὶ Μαθουσάλα — Ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ Ἕβερ — Ὅτι ὁ Θάρρας ἦτον πατὴρ τοῦ Ἀβραὰμ κτλ. Περὶ Ἐρωδιοῦ — Πελεκάνου — Περὶ Ἀδὰμ, Σὴθ, Λάμεχ, Κάϊν, Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραάμ, Σαρδαναπάλου — Περὶ ἀνέμου — Περὶ τοῦ ποταμοῦ Νείλου — Περὶ τῶν τεράτων — Περὶ κομητῶν — Περὶ ἀστέρων ὁποῦ φαίνονται πῶς πίπτουν τὴν νύκτα — Περὶ κεραυνοῦ καὶ πρηστῆρος — Περὶ ὀψαρίων καὶ πετεινῶν — Περὶ τῆς γενέσεως τῶν υἱῶν Ἰακὼβ — Περὶ γενεαλογίας Ἰὼβ — Περὶ τῶν δέκα πληγῶν τοῦ Φαραὼ — Περὶ Ναβουχοδονόσορ — Περὶ Βαρὰκ καὶ Δεβόρας, Σαμψών, Σάρρας θυγατρὸς Ραγουὴλ — Περὶ βασιλείας Σαοὺλ — Βασιλεία Μεμφιβοσὲ εἰς Ἰσραὴλ καὶ Δαυὶδ εἰς Ἰούδαν καὶ Ἰσραὴλ — Περὶ Ἀσᾶ, Ἀχαάβ, Ἰορὰμ βασιλέως Ἰούδα, Ὀχοζίου, Ἰωνᾶ, Ἀμασία, Ἄχαζ, Ἐζεκίου, Μανασσῆ, Ἀμμὼς καὶ Ἰωσία, Ἔσδρα — Περὶ ἐκστρατεύσεως Δαρείου ἐναντίον τῶν Βαβυλωνίων — Μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος πῶς ἐμέρισαν οἱ φίλοι του τὴν βασιλείαν — Μετὰ τὸν θάνατον Ἰουλιανοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Ὀκτάβιος — Περὶ οἰκοδομῆς Ἱερουσαλὴμ — Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας ὅτι ἐγεννήθη εἰς τοὺς 42 χρόνους Αὐγούστου Καίσαρος — Βασιλεία Τιβερίου, Νέρωνος, Γάλβα, Ὄθωνος, Οὐϊτελλίου, Οὐσπεσιανοῦ καὶ Τίτου, Δομετιανοῦ, Νερούα, Τραϊανοῦ, Ἀντωνίου, Ἀδριανοῦ, Μάρκου Αὐρηλίου, Κομμόδου, Περτίνακος, Ἰουλιανοῦ, Σεβήρου, Ἀντωνίου καὶ Γέττα, Μακρίνου, Ψευδαντωνίου, Ἀλεξάνδρου, Μαξιμίνου, Μαξίμου καὶ Ἀλβίνου καὶ Πομπηϊανοῦ, Ποπλίου Γορδίου καὶ υἱοῦ τοῦ γέροντος Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου, Δαρείου καὶ Γάλου, Αἰμιλιανοῦ καὶ Οὐαλεριανοῦ, Γαληϊνοῦ, Κλαυδίου, Αὐριλιανοῦ, Τακίτου Πρόβου καὶ Φλωριανοῦ, Κάρωνος καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ ἑξῆς μέχρις Ἰωάννου Δούκα Βατάτζη.

Ἐν σελ. 369 « Θρῆνος τῆς πόλεως » (διὰ τὴν ἅλωσιν ὑπὸ τῶν Λατίνων).

1720. — Μ 29. Βυζαντίς.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιθ (1824) σ. 220.

1. Χρονικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ Θεοδώρου τοῦ Λασκάρεως τοῦ νεωτέρου ἤτοι Δούκα μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

2. σ. 125 Χρονολογία ἀκριβὴς ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τῶν μετὰ τοῦτον βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων μέχρι καὶ τῆς ἁλώσεως αὐτῆς παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν.

3. σ. 148 Περὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν γενομένης τάξεως ἐν τῷ βασιλικῷ παλατίῳ καὶ τῶν κατ' αὐτὰς τελουμένων ἐθίμων καὶ πρῶτον περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

4. σ. 159 Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλης Κυριακῆς τοῦ πάσχα.

5. σ. 166 Περὶ προβλήσεως καὶ ἐκλογῆς πατριάρχου καὶ περὶ χειροτονίας αὐτοῦ καὶ ἄλλων πατριαρχῶν καὶ ἐπισκόπων.

6. σ. 170 Περὶ πενθίμων βασιλικῶν φορεμάτων.

7. σ. 171 Περὶ τῆς σχηματογραφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

8. σ. 173 Περὶ τῶν ἀγαλμάτων, στηλῶν καὶ θεαμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

9. σ. 175 Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας.

10. σ. 196 Τινὰ πεπλασμένα ὡς ἀληθῆ παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἐν περιλήψει.

11. σ. 204 Βασιλεία Μεχμέτ, Βαγιαζίτ (206), Σουλεϊμὰν τοῦ β' καὶ Σελὴρ τοῦ β' (207), Ἀμουρὰτ τοῦ γ' (208), Μεχμέτ γ' (209), Ἀχμέτ α' δεκάτου ὀγδόου μονάρχου τῶν Τούρκων (209), Μουσταφᾶ α' (209), Ὀσμὰν υἱοῦ Ἀχμέτ κ' βασιλέως (210), Μουσταφᾶ τὴν δευτέραν φορὰν (211), Ἀμουρὰτ τοῦ δ' (211), Ἰμπραχὴμ τοῦ α' (213), Μεχμὲτ τοῦ δ' (214), Σουλεϊμὰν τοῦ γ' (216), Ἀχμὲτ Ὀρχὰν (217), Μουσταφᾶ τοῦ β' (218).

Ἐν τέλει · « αωκδ' (1824) Ἀπριλίου α' ἐτελειώθη αὕτη ἡ Βυζαντὶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου ».
Ὁ αὐτὸς γραφεὺς ἔγραψε καὶ τὸν ἀνωτέρω Κώδικα Μ 28

1721. — Μ 30. Ἐπιστολαί.

Χαρτ. 17 × 11 φ. 110.

1. φ. 1α Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως ἐπιστολικοὶ τύποι (ἴδ. καὶ Κώδ. Μ 31).

2. φ. 47β Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν παναγιώτατον Κ/πόλεως πατριάρχην, πρότερον δ' Ἀλεξανδρείας κύριον Κύριλλον.
« Τέρπει καὶ ζῷα καὶ φυτὰ πάντα θάλπει τὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος προσβάλλον ἀπαύγασμα. »

3. φ. 49β Διονυσίῳ πατρὶ λογίῳ πιστῷ φίλῳ ἀνδρῶν αἰδεσιμωτάτῳ τῷ Μακρῇ Θεόφιλος ὁ Κορυδαλεὺς εὖ πράττειν.
« Εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα. »

4. φ. 51α Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ.
« Εὖ σοι γένοιτο πολλῶν ἕνεκα, πατέρων ἱερώτατε. »

5. φ. 51β Τῷ ἐν ἱερομονάχοις πανευλαβεῖ καὶ λογίῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Νικοδήμῳ τῷ Μεταξᾷ Θεόφιλος ὁ Κορυδαλεὺς τῶν ποθουμένων ἐπίτευξιν.
« Ἔχει τι δεξιὸν καὶ ἡ διάστασις. »

6. φ. 53α Ὁ αὐτὸς Σοφιανῷ.
« Οἷς ἀπαιτεῖς με τὸ γράφειν. »

7. φ. 54α Ἐπιστολαὶ ἑλλήνων μεταγενεστέρων καὶ καθ' ἡμᾶς ἀκμασάντων · Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ταπεινοῦ Κυθήρων ἐπισκόπου περὶ τοῦ τίνα τρόπον ἐν τοῖς οὖσι παρακεχώρηται τὰ κακά, ὡς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν παναγιώτατον Κ/πόλεως κὺρ Ἱερεμίαν.
« Ἐγὼ τὸ τοῦ νοῦ πτερόν. »

8. φ. 62α Τοῦ αὐτοῦ Δαβίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ.
« Καὶ βασιλεῖ ποτε ὕδωρ. »

9. φ. 62β Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ.
« Ὑπεῖξα' σου τῷ προστάγματι. »

10. φ. 63β Τοῦ αὐτοῦ τοῖς περὶ τὴν ἱερὰν ἐσχολακόσι φιλοσοφίαν.
« Τῷ μὲν ἱερῷ Γρηγορίῳ τῷ Νύσσης. »

11. φ. 65α Ἐπιστολὴ Κορράδου Ριττερουνσίου Δαυΐδῃ τῷ Ἐσχελίῳ.
« Πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων. »

12. φ. 66α Μάξιμος ὁ Μαργούνιος Κορράδῳ.
« Καὶ τὸ περὶ ἐμέ σου οὐκ ἀγενές. »

13. φ. 67α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. »
« Πολύ μοι τοῦ πρὸς σὲ φίλτρου. »

14. φ. 68α Τοῦ αὐτοῦ Δαβίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ.
« Τὸ ἐπίχαρί σου τῶν τρόπων. »

15. φ. 68β Τοῦ αὐτοῦ Σαμουήλῳ τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ.
« Λόγους λόγων ἀντιθηρῶμαι. »

16. φ. 69β Ἐπιστολαὶ Κυρίλλου τοῦ Κ/πόλεως πατριάρχου πρότερον δὲ Κωσταντίνου καλουμένου.
Κωνσταντῖνος ὁ Λούκαρις Δαβίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ εὖ πράττειν.
« Καὶ τοῦτο πῶς σοι δοκεῖ. »

17. φ. 70α Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ.
« Τὸν σοφὸν Λεόντιον. »

18. φ. 70α Λεόντιος Εὐστράτιος Κύπριος Δαβίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ.
« Οὐδὲν τούτου πλέον. »

19. φ. 70β Ἐπιστολαὶ Φραγγίσκου τοῦ Κόκκου.
Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ Κυρίῳ Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλείας Φραγγίσκος ὁ Κόκκος εὖ [πράττειν.
« Τί ἦν ἡμῖν, ὦ φίλη καὶ ἱερὰ κεφαλή. »

20. φ. 73α Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ.
« Εἰ τοσοῦτον ἡμᾶς ἐξήρτησεν ὁ παρ' ἡμῖν. »

21. φ. 73β Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ.
« Ἐμοὶ μετὰ ἐξοτουρει (;) ἔγνωστο τῆς ἐνεγκαμένης. »

22. φ. 74β Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ.
« Ἐγώ σου τοῖς γράμμασιν ἐντυχών. »

23. φ. 76α Τοῦ αὐτοῦ τῷ τιμιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ Ματθαίῳ τῷ Βουτρονίῳ (;) χαίρειν.
« Διττὴν ἐκομισάμην ἐπιστολήν. »

24. φ. 77α Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ ἱεροδιακόνῳ κυρίῳ Συμεῶνι Φραγγίσκος ὁ Κόκκος ὁ μικρὸς ἐν διδασκάλοις εὖ πράττειν.
« Ἰδοὺ τὰ γράμματα. »

25. φ. 78α Ἐπιστολαὶ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Πελοποννήσου. Μάξιμος Ματθαίῳ ἱερομονάχῳ.
« Ἐλπὶς ἡμῖν οὐ πάνυ σμικρά. »

26. φ. 79α Τοῦ αὐτοῦ Ναθαναήλῳ ἱερομονάχῳ.
« Ἥμην τοῖς πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς. »

27. φ. 79α Τοῦ αὐτοῦ Ἀββακοὺμ ἱερομονάχῳ.
« Οὐδὲν ἄμεινον. »

28. φ. 80α Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίῳ ἱερεῖ τῷ οἰκονόμῳ Ρόδου.
« Τὸ χαίρειν τοῖς χαίρουσιν. »

29. φ. 81β Τοῦ αὐτοῦ Ἀρσενίῳ καὶ Ἀνθίμῳ τοῖς ἱερομονάχοις.
« Ἔναγχος τοῖς ὑμετέροις. »

30. φ. 83α Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννῃ.
« Ὅτι μὲν ἄριστα ὑμῖν τὸν γηραιόν. »

31. φ. 84α Τοῦ αὐτοῦ Γαβριὴλ ἱερομονάχῳ.
« Καλῶς τοῖς θεολόγοις εἴρηται. »

32. φ. 84β Τοῦ αὐτοῦ Μιχαήλῳ τῷ Κράλῃ.

« Πενταετῆ φασι τοῖς τῷ Πειθαγόρᾳ. »

33. φ. 85α Νικηφόρος ὁ Καθηγούμενος Πάτμου τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ λογιωτατῳ ἐν ἱερομονάχοις Κυρίῳ Μαξίμῳ εὖ πράττειν.

« Χαίρω σοφῶν ἐντυγχάνων. »

34. φ. 86α Ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ · ἐπιστολὴ κατηγορικὴ κατὰ τοῦ ἰδίου παπᾶ.

« Καὶ ποταπὸς παπᾶς ὁ παπᾶς ὁ ἐμός. »

35. φ. 89α Τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίῳ ἀδελφῷ.

« Οἶδα ὅτι ἐρᾶς ἐπιστολῶν ἐμῶν. »

36. φ. 90β Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν εἰς ἀρραβῶνα κληθέντος.

« Αὐθέντα μου καὶ ἀδελφὲ ἐπίφθονον τὸ χρῆμα. »

37. φ. 92β Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν μηνυθέντι αὐτῷ παρὰ τοῦ πρώτου ἀδελφιδοῦ ὡς οὐδὲν τῶν ἀσέμνων ἔσται ἐν τῇ τραπέζῃ.

« Εἰ δέ μοι νόμος ἔκειτο λέοντι μὴ μονομαχῆσαι. »

38. φ. 95α Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ μετὰ τὸ ἀπαντῆσαι εἰς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ αὐτοῦ.

« Ἐγὼ δὲ ᾤμην, ἱερὰ καὶ τριπόθητε κεφαλή. »

39. φ. 97α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Διογένην μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐκκοπῆναι ἐπιστολὴ παραμυθητική.

« Ἀπορῶ παντάπασιν. »

40. φ. 98β Ἰουλιανοῦ βασιλέως τοῦ Παραβάτου ἐπιστολὴ πρὸς Βασίλειον τὸν Καισαρείας ἀρχιεπίσκοπον.

« Τὸ ἔμφυτόν μου παιδιόθεν. »

41. φ. 99β Βασίλειος Ἰουλιανῷ χαίρειν.

« Πικρά σοι τὰ τῆς παρούσης τύχης. »

(Ἐν φ. 101 α Σημειοῦται περὶ τῶν ἀνωτέρω δύο ἐπιστολῶν : « Ἐν τῷ Κώδικι τοῦ Μεδικαίου ἐν τίτλῳ καὶ τόπῳ ταῦτα ἀναγινώσκονται · οὔτε τῷ ἤθει οὔτε τῷ χαρακτῆρι οὔτε μὴν τῇ λέξει τῆς ἑρμηνείας δοκεῖ μοι προσήκειν αἱ δύο αὗται ἐπιστολαὶ τοῖς ἀνδράσιν οἷς ἀνάκεινται (Τομ. γ' Μεγάλου Βασιλείου ἐδ. 123) ».

42. φ. 101α Ἐπιστολαὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Λιβανίου. Λιβάνιος Βασιλείῳ.

« Εἰ ταῦτα γλώττης ἀργοτέρας. »

43. φ. 101α Βασίλειος Λιβανίῳ.

« Τὸ μὴ συνεχῶς μοι γράφειν. »

44. φ. 101β Λιβάνιος Βασιλείῳ.

« Μᾶλλον ὅτι μὴ πάλαι σοι γράφειν. »

45. φ. 102α Λιβάνιος Βασιλείῳ.

« Εἰ μέν τι περὶ τοὺς λόγους τοῖς νέοις. »

46. φ. 102β Βασίλειος Λιβανίῳ.

« Εἰ τὸ κερδαίνειν τοῦτο. »

47. φ. 103α Λιβάνιος Βασιλείῳ.

« Οὐ παύσῃ Βασίλειε τὸν ἱερὸν τοῦτον τῶν μουσῶν.

48. φ. 103α Βασίλειος Λιβανίῳ.

« Λέλυταί σοι τὸ δύσθυμον. »

49. φ. 103β Λιβάνιος Βασιλείῳ.

« Ἄρα βασίλεια. »

50. φ. 104α Βασίλειος Λιβανίῳ.

« Δεχομέναις μὲν ἡμῖν. »

51. φ. 104α Λιβάνιος Βασιλείῳ.

« Ὦ χρόνων ἐκείνων. »

52. φ. 104β Βασίλειος Λιβανίῳ.

« Σὺ μὲν ὅλην. »

53. φ. 104β Βασίλειος Νοταρίῳ.

« Οἱ λόγοι τὴν φύσιν ὑπόπτερον ἔχουσιν. »

54. φ. 104β Βασίλειος Καλλιγράφῳ.

« Ὁρατὰ γράφε καὶ χρῶ τοῖς στίχοις ὀρθῶς ».

55. φ. 105α Τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ Βασίλειος.

« Πάθος ἀπήντησε τῇ καθ' ἡμᾶς χώρᾳ ».

56. φ. 106α Βασίλειος Ἰουλιανῷ.

« Πῶς σοι τὸν ἐν μέσῳ τοῦτον χρόνον. »

57. φ. 107α Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Βαΐων.

« Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ὁ ἱεροψάλτης Δαυὶδ ἐν τῷ αὐτοῦ ψαλμῷ ».

1722. — Μ 31. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. σελ. 225.

Θεοφίλου Κορυδαλέως ἐπιστολάριον.

« Ἐπιστολῆς ὀνομασίαι — πόθεν παράγεται ἡ ἐπιστολὴ — τί ἐπιστολῆς ἴδιον — ὅρος τῆς ἐπιστολῆς τίς; — εἰς πόσα μέρη ἔξεστι πρῶτον τεμεῖν » καὶ καθεξῆς · εἰς τρία μέρη διῃρημένον · τὸ Β' μέρος περὶ συμβουλευτικοῦ καὶ παραμυθητικοῦ γένους τῶν ἐπιστολῶν (σ. 92) τὸ Β' μέρος τύποι δικανικοῦ γένους (σ. 173).

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει εὕρηνται ἐπιστολαί τινες τῆς Λαύρας πρὸς τὴν Αἰκατερίνην τῆς Ρωσσίας, τὸν ἡγεμόνα τῆς Μολδαυίας καὶ ἄλλους περιγραφικαὶ τῆς οἰκονομικῆς δυσχερείας τῆς Λαύρας.

Ἐν τῇ ὤᾳ κεῖνται σχόλια ἐν μικρογραφίᾳ δυσαναγνώστῳ.

1723. — Μ 32. Κατάστιχον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 48.

Κατάστιχον τῆς Κοινότητος τοῦ ἁγίου Ὄρους τὰ ὅσα ἄσπρα ἐλάβομεν ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ ἁγίου Ὄρους ἡμεῖς οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ὄρους Ἀθανάσιος Λαυριώτης καὶ Σωφρόνιος Φιλοθεΐτης.

« 1798 ἔτος γρόσια 15, 140 καὶ ἄσπρα 87 Αὐγούστου 19 ἐλάβομεν μετρητὰ ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ναζιράδες.

Τὰ ὅσα ἄσπρα ἐλάβομεν ἀπὸ τὸν πρὸ ἡμῶν ἐπίτροπον κὺρ Νικηφόρον Παντοκρατορινόν.

Τὰ ὅσα πληρόνομεν διὰ χρείαν τῆς Κοινότητος τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐνταῦθα εἰς τὴν Βασιλεύουσαν φανερώνομεν ἔτος 1798. »

Ἐν φ. 46 β « αωζ (1807) Φεβρουαρίου κ' σημείωσις τὰ ἀπὸ κελλεῖα τῆς Προβάτας συναχθέντα τουφέκια · ἕνα ἀπὸ κελεῖον τῶν ἀρχαγγέλων ὁ Κυπριανὸς » κ. ἑ. καὶ ἕπεται « τὰ ὅσα κελεῖα δὲν ἔχουν τουφέκια ».

1724. — M 33. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 17 × 12 αἰῶν. ιη' φ. 120.

1. φ. 1α Ἰατροσόφιον · « Ἀρχὴ σὺν θεῷ διὰ τὴν κασίδα ».
2. φ. 87α Καλενδάριον παντοτινὸν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὸ ἔτος 1722 ἕως 1928.
3. φ. 120β Ἰατρικὸν τῆς χολέρας.

1725. — M 34. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 15 × 10 φ. 100 ἀκέφ. κολοβ.

Ἰατροσόφιον (ἀνωνύμου · λίαν ἀνορθόγραφον).

1726. — M 35. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 17 × 11 φ. 117.

Ἰατροσόφιον (ἀνωνύμου).

1727. — M 36. Ἰατροσόφιον μέγα.

Χαρτ. 21 × 15 φελ. 574.

1. σ. 1 Ἀρχὴ τῆς α' βίβλου τῶν ἐφωδίων ἣν ἐσύνθεσεν Ἰσαὰκ ὁ Ταξιώτης υἱὸς Ἀβραμίου ὃς καὶ συρκῶς κοινῶς ὀνομαζόμενος Ἀχμέτ · « Περὶ ἀλωπεκίας » κλπ.
2. σ. 383 Ἐκ τῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἰωάννου.
« Ἡ διὰ τῶν φαρμάκων κένωσις διὰ τριῶν τρόπων γίνεται. »
3. σ. 411 Ἀντιδοτάριον ἐξηγημένον ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν τῶν Γραικῶν παρὰ Νικολάου Ἱερόπαιδος τοῦ τὴν ἰατρικὴν ἀσκοῦντος.

1728. — M 37. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ (1612) φ. 119 κολοβ.

1. φ. 1α Ἰατροσόφιον ἐκ τοῦ α' βιβλίου καὶ β', γ', δ, καὶ ε' Παύλου τοῦ Αἰγινήτου.
2. φ. 46α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ ὁποῖον λέγεται Γεηπονικὸν ἤγουν διδάσκει ἡμᾶς πῶς νὰ ἐργαζώμεθα τὴν γῆν.
3. φ. 94α Ζωολογία — Περὶ ἀετοῦ, ἀλεκτριῶνος, ἀηδόνος κτλ.

Ἐν φ. 44 α « Ἔτους ζρκ' (1612) ἐτελειώθη ἐν μηνὶ Μαΐῳ κγ' ».

1729. — M 38. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιε (1403) φ. 72 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1 Σκευασίαι διάφοροι, οἷον τοῦ Χρυσίππου, ἡ φλεβοτόμος, ἡ Αἰγυπτία, ἡ ἀχάριστος, ἡ βηχανάπαυσις, ἡ εὐχάριστος κτλ. σκευασίαι τροχίσκων, ἐμπλάστρων κτλ.
2. φ. 42β Παύλου Αἰγινίτου ἰατροσοφιστοῦ ἐκ τοῦ ἑβδόμου βιβλίου τὸ ἐπιγράφον « ἐκ τοῦ Γαληνοῦ περὶ ἀντιβαλλομένων ».
3. φ. 47β Σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ περὶ τῶν βοηθημάτων καὶ τῶν τρόπων τῆς δόσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἰδίων προπομάτων · ὁμοίως καὶ περὶ ἐλιγμάτων καὶ τροχίσκων πρὸς τούτοις δὲ καὶ περὶ ἐλαίων ὅπερ ἐγράφη ἔμπροσθεν καὶ λοιπῶν εἰς θεραπείαν καὶ τῶν ἐμπλάστρων καὶ θεραπείαν νοσημάτων διαφόρων συντεινόντων.
4. φ. 57α Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος ἧς ἡ ἀρχή : « Ἐπειδή, ὦ εὐγενέστατε σώματι καὶ ψυχῇ κύριέ μου, παρεγένου ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων χάριν δουλειῶν ἀναγκαίων κἀκεῖσε συνέβη συσχεθῆναί σε ἐπὶ τῆς πρὸ πολλοῦ ἐπηρεαζούσης σε ἀσθενείας, τῆς ποδαλγίας λέγω, καὶ ἠξίωσας φιλικῶς τὸν κὺρ Ἰωάννην τὸν Καλοειδᾶν ὡς ἰατρὸν ἄριστόν τε καὶ ἐμπειρότατον παραδοῦναί σε ἐγγράφως δίαιταν χάριν θεραπείας ».
5. φ. 61β Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ · περὶ ἰατρείας · « Ἔλεγον οἱ πατέρες ὅτι μοναχός τις διερχόμενος εἰς τὸ ἰατρεῖον εἶδεν ἐκεῖσε προσερχομένους ».
6. φ. 62α Ἑτέρα διάταξις · « Τὰ νεῦρα ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου τὴν ἀρχὴν ἔχει ».
7. φ. 64α Παύλου Αἰγινήτου ἀρχιητροῦ περὶ καταγμάτων καὶ τίνες αὐτῶν αἰτίαι καὶ διαφοραί.

Ἐν φ. 63 β « ϛϡια (1403) Θεόδωρος ἱερεὺς ὁ Σκυνέλης ».

1730. — M 39. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 φ. 193 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1β Περὶ τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ πῶς ἐκινήθη ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν ἔκτισε καὶ πόσην ἔξοδον ἐξοδίασεν καὶ πότε ἐκτίσθη καὶ πῶς ἐκλήθη ἁγία Σοφία.
2. φ. 15α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ βροντολογίου καὶ σεισμολογίου.
3. φ. 21β Καλανδολόγιον σὺν Θεῷ ὑπὸ Ἡρακλείου βασιλέως.
4. φ. 23α Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τῷ βασιλεύοντι ζωδίῳ.
5. φ. 29α Περὶ τοῦ ἐνάτου οὐρανοῦ τοῦ ἀνάστρου.
6. φ. 30α Περὶ ὁλοχρόνου ὄμβρου καὶ ἀνομβρίας.
7. φ. 30β Περὶ ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν καὶ μεσέων ζωδίων.
8. φ. 31β Περὶ τοῦ πῶς πιάνεται ὁ ἥλιος καὶ σκοτοῦται.
9. φ. 32α Περὶ τοῦ πῶς πιάνεται ἡ σελήνη καὶ οὐ φωτίζεται.
10. φ. 33β Περὶ τῆς σελήνης πῶς φωτίζεται.
11. φ. 35α Περὶ τοῦ εὑρίσκειν τὴν σελήνην καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν ποίῳ ζωδίῳ περιπατεῖ.
12. φ. 35β Περὶ τῶν ιβ' ζωδίων τοῦ οὐρανοῦ.
13. φ. 36β Περὶ τῆς ἐμβολῆς καὶ ἐκβολῆς τοῦ ἡλίου ἐν τοῖς ζωδίοις.
14. φ. 37 Περὶ μετεώρων — Περὶ θανάτου βασι-

λέως — Περὶ ἀνέμων πρόγνωσις — Σελήνης σημεῖα — Πότε νὰ φλεβοτομοῦν — Περὶ τοῦ ἀνθρώπου πρόγνωσις — Διαγνωστικὰ τοῦ σοφωτάτου Ἀγαληνοῦ περὶ ἀρώστου — Κανόνιον τοῦ ἁγίου πάσχα — Τῶν Χριστουγέννων — Σεληνοδρόμια — Περὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν — Οἱ ἑορταζόμενοι ἅγιοι τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

15. φ. 59α Ἰατροσόφιον τῶν τριῶν ἰατρῶν Γαληνοῦ, Ἱπποκράτους καὶ Μελετίου τῶν σοφῶν.

16. φ. 87α Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μέλισσα φρικτὴ καὶ παράδοξος περὶ ἀναξίων ἱερέων.

17. φ. 100β Διήγησις μεγάλου Γέροντος περὶ πορνείας.

18. φ. 103α Περὶ τοῦ πῶς νὰ κάμῃς μαύρη μελάνη.

19. φ. 109β Διήγησις περὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ.

20. φ. 118β Περὶ τὸ τέλος τοῦ κόσμου, ἤγουν ἀπόφασις εἰς ποῖον καιρὸν θέλει νὰ γένῃ.

21. φ. 120α Διήγησις Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου πάνυ ψυχωφελής.

22. φ. 128α Περὶ γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ (ἐν ἔτει εφή).

23. φ. 129α Εἰς ποῖον μέρος τοῦ σώματος κατοικεῖ ἡ ψυχή.

24. φ. 130β Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Ρωμαίου.

25. φ. 148β Βίος καὶ πολιτεία Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

26. φ. 159α Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατανυκτικός.

27. φ. 172α Θαυμαστὴ διήγησις περὶ ἐξομολογήσεως.

28. φ. 173β Ποία εὐχὴ και λόγος ἀπὸ ὅλην τὴν ἁγίαν Γραφὴν φοβοῦνται αἱ δαίμονες.

29. φ. 174α Πῶς ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

30. φ. 182β Περὶ τοῦ φυσιολόγου μερικὴ διήγησις — περὶ τοῦ φοίνικος — περὶ τῆς παόνος — περὶ τῆς ἀσπίδος κτλ.

31. φ. 189β Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις :

« Ζεύγη βοῶν ϛ′, παρασπαρτάδες δ′, θερισταὶ ρν′, ἔσπειραν καὶ ἐθέρισαν καὶ ἐποίησαν σιτάρι μόδια γ′.

Ἀπόκρισις : ζεύγη βοῶν ϛ′ οἱ ιβ′ ἀπόστολοι · παρασπαρτάδες δ′ εἶνε οἱ δ′ εὐαγγελισταί · τὸ χωράφι ἐστὶν ἡ Θεοτόκος · καὶ οἱ θερισταὶ οἱ ρν′ εἶνε οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ καὶ τὰ γ′ μόδια εἶνε ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα » · κτλ.

1731. — Μ 40. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη′ (1791) σελ. 718.

1. σελ. 1 Λουκιανοῦ Σαμωσατέως ἐνύπνιον (ἐξήγησις) — Νεκρικοὶ διάλογοι Διογένους καὶ Πολυδεύκους (σ. 23) — Πλούτων ἢ κατὰ Μενίππου (σ. 28) — Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος (σ. 31) — Πλούτωνος καὶ Ἑρμοῦ (σ. 33) — Τερψίων ἢ Πλούτωνος (σ. 36) — Χάρωνος καὶ Ἑρμοῦ (σ. 43) — Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου (σ. 69) — Διογένους καὶ Ἀλεξάνδρου (σ. 73) — Διογένους καὶ Ἡρακλέους (σ. 79) — Μενίππου καὶ Ταντάλου (σ. 79) — Μενίππου, Αἰακοῦ, Πυθογόρου καὶ Σωκράτους (σ. 84) — Χάρωνος Μενίπου καὶ Ἑρμοῦ (σ. 90) — Διογένους καὶ Μαυσόλου (σ. 98) — Νιρέως Θερσίτου καὶ Μενίπου (σ. 97) — Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος, Κροίσου καὶ Σόλωνος ἢ ἐπισκοποῦντες (σ. 109) — Τίμων ἢ μισάνθρωπος (σ. 161) — Ἑτέρα ἐξήγησις Τίμων ἢ μισάνθρωπος (σ. 209).

2. σ. 289 Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλία εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ » (μεθ' ἑρμηνείας).

3. σ. 335 Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος περὶ προσευχῆς.

4. σ. 357 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον.

5. σ. 375 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον.

6. σ. 395 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον.

7. σ. 406 Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας.

8. σ. 423 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου.

9. σ. 447 Κανὼν εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ — Ἕτερος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ (σ. 463) — ἕτερος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια (σ. 493).

10. σ. 517 Ἐξήγησις εἰς τὸν Κανόνα τῆς Ὑπαπαντῆς (1789 Ἀπριλίου β′).

11. σ. 533 Κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Δευτέρας — Τρίτης (σ. 536) — Τετάρτης (σ. 539) — Πέμπτης (σ. 543).

12. σ. 561 Στίχοι εἰς τὸν ἱερὸν νιπτῆρα.

13. σ. 567 Γαυρίου ἕλληνος τετράστιχα (ἐξήγησις).

14. σ. 589 Ἐπιτάφιον εἰς νέους ἤτοι ἐγκώμιον παρὰ Θεοδώρου πρώτου διδασκάλου.

15. σ. 593 Ἕτερα δύο.

16. σ. 597 Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τοὺς ἀνθρώπους. — Ἕτεροι λόγοι ἐπιτάφιοι (σ. 601).

17. σ. 607 Θέματα διάφορα εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἑλληνικὸν ποίημα Νεοφύτου.

Τέλος τοῦ Πίνακος 25 Ἀπριλίου 1791 Σμύρνη.

1732. — Μ 41. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη′ (1757) φ. 56.

1. φ. 1α Περὶ μορίων.

2. φ. 31α Βασιλείου ἐπισκόπου Σελευκίας Λόγος εἰς τὸν θεόπτην Μωϋσῆν (μεθ' ἑρμηνείας).

3. φ. 50α Θεματογραφία.

4. φ. 51α Οἱ κδ′ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου (οἱ γνωστοί).

5. φ. 52α Προφητικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ Ἡσαΐου.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Νεοφύτῳ ἱερομονάχῳ αψνζ' (1757) Μαρτίου α' ἐγράφη εἰς Βουκουρέστι τῆς Βλαχίας διὰ χειρὸς ἐμοῦ ».

1733. — Μ 42. Γραμματική.

Χάρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 40.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἰατροῦ τε ἀρίστου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κων/πόλεως. Περὶ Γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου.

1734. — Μ 43. Ζωολογία.

Χαρτ. 12 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 59.

1. φ. 1 Δαμασκηνοῦ ἐπισκόπου ἐπιστολή. « Ὁ ἐν ἐπισκόποις ἐλάχιστος Δαμασκηνὸς τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ ἐν ἄρχουσιν κὺρ Μιχαὴλ τῷ Κατακουζηνῷ καὶ μεγάλῳ δομεστίκῳ εὖ πράττειν. Συνήθειαν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅταν θέλωσιν νὰ ἰδοῦν τινα μέγαν ἄρχοντα ».

2. Περὶ ἀετοῦ, ἀλεκτριόνος, ἀηδόνος κτλ.

3. φ. 58β Ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ κατὰ διαφόρων παθῶν ᾀδόμενοι (εἰς πορνείαν ὁ λδ' καὶ λς'. εἰς ἀκηδίαν ὁ νδ' κτλ.).

1735. — Μ 44. Ἀνθολογία.

Χαρτ. 21 × 14 φ. 273.

Ἀνθολογία περιέχουσα Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καί τινα Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον καὶ θέσεων στιχηρῶν τε καὶ εἱρμολογικῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κὺρ Ἰακώβου δι' αἰτήσεως τοῦ ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου, φιλομούσῳ γνώμῃ κινηθέντος πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας.

1736. — Μ 45. Μουσικόν.

Χαρτ. 23 × 16.

1. φ. 1α Δογματικὰ τῆς Ὀκτωήχου. « Τὰ παρόντα ις' δογματικὰ τῆς Ὀκτωήχου ἐσυνθέθησαν οὕτω πάνυ ἐντέχνως διὰ πασῶν τῶν ἐν τῷ Στιχηραρίῳ δεινῶν θέσεων παρὰ τοῦ μουσικωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Κυρίλλου Ἰβηρίτου καὶ Μιτυληναίου, προτροπῇ δὲ καὶ αἰτήσει τοῦ λογιωτάτου ἱεροδιακόνοις κὺρ Χρυσάνθου Σταυρονικητιανοῦ πρὸς ὠφέλειαν τῶν φιλομαθῶν τῆς ἀσματομουσικομελιρύτου ἁρμονίας.

2. φ. 9α Μέθοδος τῆς μετροφωνίας ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ — Ἑτέρα τοῦ Καμπάνη.

3. Νουθεσία πρὸς τοὺς μαθητὰς ποίημα κυρίου Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαδινοῦ.

4. Σημάδια συντεθέντα παρὰ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη μαΐστορος.

5. Ὀκτώηχος κυρίου Γρηγορίου ἱερομονάχου Μπούμη τοῦ Ἀλυάτου ὠφελιμώτατος.

1737. — Μ 46. Μουσικόν.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιθ (1832) φ. 200.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ στιχηραρικοῦ μέλους · τὰ παρόντα κατ' ἦχον Δογματικὰ ἐμελουργήθησαν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Χρυσάνθου, ἐτονίσθησαν δὲ εἰς τὴν νέαν μέθοδον παρὰ τῶν νέων διδασκάλων.

(Ἀκολουθοῦν τὰ μαθήματα τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας).

Ἐν τέλει · « Διὰ χειρὸς Σωφρονίου προηγουμένου Λαύρας ἐκ χώρας Μαδύτου, ἡγουμενεύοντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν Ἀδριανουπόλει κατὰ τὸ 1832 Ἰουλίου δ' ».

1738. — Μ 47. Μουσικόν.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιθ (1824) φ. 97.

Ἀρχὴ τοῦ στιχηραρικοῦ μέλους. Δογματικὰ κατ' ἦχον μελοποιηθέντα παρὰ κὺρ Χρυσάφη τοῦ νέου μετὰ τῶν Δοξαστικῶν.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις πέφυκε κτῆμα κἀμοῦ Γεωργίου Λαμπαδαρίου ».

Ἐν τέλει · « Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα ταχέως σήπεται, ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος κόνις γίνεται. ἡ δὲ αὐτοῦ βίβλος εἰς αἰῶνα μένει · Γεώργιος Κωνσταντίνου τοῦ Ἀδριανουπολίτου · ἐτελειώθη 1824 Μαρτίου 17 ».

1739. — Μ 48. Μουσικόν.

Χαρτ. 21 × 15 φ. 230.

Κεκραγάρια Ἰακώβου — Θεοτόκε παρθένε Πέτρου Μπερεκέτου — Πολυέλεος Πέτρου — Ἕτερος Χουρμουζίου — Λόγον ἀγαθὸν Γεωργίου Κρητός — Μακάριος ἀνὴρ καὶ ῥόδον τὸ ἀμάραντον Χουρμουζίου — Χερουβικὰ Πέτρου Βυζαντίου — Πᾶσα πνοὴ τοῦ ὄρθρου Ἰωάννου — Ἕτερα τοῦ Πέτρου — Ἕτερον Μελετίου Σιναΐτου τοῦ Κρητός — Δοξολογία Ἰακώβου — Κοινωνικὰ Βυζαντίου καὶ Δανιὴλ — Ἀνοιξαντάρια Χουρμουζίου.

1740. — M 49. **Ψαλτήριον.**

Χαρτ 20 × 14 φ. 227.

1. φ. 1α Ψαλτήριον.
2. φ. 217α Τὰ τριαδικὰ τῆς μεγάλης μ', Φωταγωγικὰ καὶ Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑβδομάδος.
3. φ. 222α Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
4. φ. 224α Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (Ἦχος πλ. β' ὡς ἐν ἠπείρῳ · « Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ρυπαρόν »).

1741. — M 50. **Ψαλτήριον.**

Χαρτ. 21 × 14 φ. 216.

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Δαυίδ.

1742. — M 51. **Νικηφόρου Βλεμμύδου.**

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ (1650) φ. 32.

Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Νικηφόρου πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμήδους ἐκλογὴ ἐκ τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν ἐν ταῖς ἐτησίοις ἑορταῖς φημὶ δὴ ταῖς δεσποτικαῖς καὶ τῶν μεγάλων ἁγίων, ἀποστόλων, μαρτύρων, ἱεραρχῶν καὶ ὁσίων.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ἐν ἔτει αχν' (1650) χειρὶ Παρθενίου μοναχοῦ ».

1743. — M 52. **Θεοτοκάριον.**

Χαρτ. 19 × 14 φ. 177.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Θεοτοκάριον περιέχον τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν · (Περιέχει 56 Κανόνας εἰς τὴν Θεοτόκον εἰς πάντας τοὺς ἤχους. Ἀρχ · « Ἦχος α' τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας · « Δέσποινα ἄχραντε ἁγνὴ παντευλόγητε σεμνή »). Τέλος (Ἦχος πλ. δ' τῇ παρασκευῇ : « Ναμάτων πηγήν σε προφητικὴν γινώσκοντες πάντες »).

1744. — M 53. **Γεροντικόν.**

Χαρτ. 20 × 14 φ. 182.

Γεροντικόν · « Περὶ ἐγκρατείας, σωφροσύνης » καὶ περὶ ἄλλων ἀσκητικῶν ἀρετῶν · τὸ τελευταῖον Κεφάλαιον (φ. 148β) « Διηγήματα διάφορα πρὸς ὑπομονήν ».

1745. — M 54. **Διάφορα.**

Χαρτ. 21 × 15 φ. 476.

1. φ. 1α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ τῶν τριῶν τρόπων τῆς προσευχῆς.
2. φ. 13α Ἐπιστολὴ Μελετίῳ ἧς ἡ ἀρχή : « ὅπου ἐντολὴ Θεοῦ ἐκεῖ πάντως καὶ πειρασμός ».
3. φ. 15α Ὅτι πᾶσα ἐντολὴ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.
4. φ. 29α Νικηφόρου μοναχοῦ περὶ νήψεως καὶ φυλακῆς καρδίας.
5. φ. 35α Στεφάνου μητροπολίτου Νικομηδείας σύντομος ἐξήγησις τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς.
6. φ. 37α Διάγνωσις τῶν λογισμῶν δι' ὧν πᾶσα ἁμαρτία τελεῖται.
7. φ. 38β Ἀναστασίου Ἀντιοχείας περὶ τῆς καθ' ὕπαρ ρεύσεως.
8. φ. 39α Μελετίου ὁμολογητοῦ περὶ προσευχῆς μοναχοῦ.
9. φ. 47α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας καὶ βίου ἠρέμου τοῦ συνίστασθαι δυναμένου πρὸ παντὸς ἑτέρου ἀπὸ ἀποχῆς γλώττης καὶ πραείας καρδίας · ἐν ᾧ καὶ μικρὸς ἔπαινος ὡς ἀπὸ ἰδιωτικῶν χειλέων προσφερόμενος τῷ ὁσίῳ πατρὶ Ἰσαὰκ τῷ Σύρῳ.
10. φ. 73α Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀναχωρητοῦ καὶ ἡσυχαστοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευὶ Λόγοι ἡσυχαστικοὶ 50 γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ, ἑρμηνευθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Πατρικίου καὶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα.
11. φ. 415 Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ παρόντος βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη, Παύλου τε φημὶ καὶ Μάρκου σὺν Θωμᾷ καὶ Ἰωάννου ἅμα Ἰακώβῳ, Λουκᾷ τε καὶ Μακαρίῳ πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου, συνεργείᾳ δὲ τριῶν ἀρχιερέων ὧν αἱ εὐχαὶ συνήργησαν τῷ λόγῳ.
12. φ. 523 Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγοι συνοπτικοὶ κδ' κατὰ ᾱδ πλήρεις ὄντες πνευματικῆς γνώσεως.
13. φ. 579 Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου ἐντολαὶ τοῖς ἀποταξαμένοις.
14. φ. 581 Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ Δεκάλογος τῆς νέας Διαθήκης.
15. φ. 587 Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ξένην περὶ ἀρετῶν καὶ παθῶν.
16. φ. 613 Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Λόγος διὰ κεφαλαίων περὶ ἐντολῶν.
17. φ. 629 Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».
18. φ. 632β Ἀββᾶ Ἡσυχίου Λόγος περὶ μοναχικῆς πολιτείας καὶ μάλιστα τῶν καθεζομένων ἐν ἡσυχίᾳ.
19. φ. 641 Τοῦ ἁγίου Νείλου Λόγος ἀσκητικὸς πάνυ ὠφέλιμος.
20. φ. 687 Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια δύο.
21. φ. 689 Ἐκλογὴ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ ὁσίου Νείλου.
22. φ. 692 Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπομονῆς.
23. φ. 695 Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς μονάζοντας.

24. φ. 697 Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρός τινα μονάζοντα.
25. φ. 701 Τοῦ ὁσίου καὶ ἀθανάτου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου περὶ μετανοίας τῆς πᾶσι πάντοτε προσηκούσης, ἧς τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας οἱ πιστοὶ καὶ πρὸ τῆς ἐργασίας διὰ τῆς χάριτος τοῦ βαπτίσματος ἔλαβον.
26. φ. 712 Τοῦ αὐτοῦ συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
27. φ. 717 Τοῦ αὐτοῦ ἐρωτήσεις περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.
28. φ. 767 Τοῦ αὐτοῦ περὶ παραδείσου καὶ νόμου πνευματικοῦ.
29. φ 773 Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Μάρκου ἐπιστολὴ πρὸς Νικόλαον μονάζοντα.
30. φ. 789 Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου Λόγος ἀσκητικὸς καὶ πάνυ παρηγορητικὸς πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχούς.
31. φ. 799 Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Φιλήμονος.
32. φ. 813 Εὐαγρίου ὑποτύπωσις μοναχικὴ διδάσκουσα πῶς δεῖ ἀσκεῖν καὶ ἡσυχάζειν.
33. φ. 321 Εὐαγρίου μοναχοῦ μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου παρ' οὗ καὶ τὴν τοῦ ἀναγινώστου σφραγῖδα εἴληφε, παρὰ δὲ Γρηγορίου τὴν τοῦ διακόνου χειροτονίαν, Κεφάλαια περὶ διακρίσεως παθῶν καὶ λογισμῶν.
34. φ. 836 Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν νηπτικῶν Κεφαλαίων.
35. φ. 837 Ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.
36. φ. 840 Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα Κεφάλαια.
37. φ. 855 Θεογνώστου περὶ πράξεως καὶ θεωρίας καὶ περὶ ἱερωσύνης ἧς ἡ ἀκροστιχίς : τοῖς ὁσιωτάτοις πατράσι Λαζάρῳ καὶ Βαρλαὰμ Θεόγνωστος πανευτελὴς ἀνάξιος τοῦ παντὸς κόσμου.
38. φ 869 Συμεὼν μητροπολίτου Εὐχαΐτων ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον, αὕτη δὲ ἁρμόζει καὶ παντὶ μοναχῷ καθημένῳ κατὰ μόνας ἐν ἡσυχίᾳ.
39. φ. 881 Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον Λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς κεφαλαιώδεις.
40. φ. 923 Τοῦ αὐτοῦ περὶ αὐταρκείας.
41. φ. 926 Μελετίου τοῦ ὁμολογητοῦ περὶ ὑποταγῆς τῶν μοναχῶν.
42. φ. 933 Φιλοθέου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου Κεφάλαια.

Ἐν φ. 71 β Εἰκὼν τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ μεγάλου σχήματος
Ἐν φ. 71 α « Καὶ τόδε μετὰ τῶν ἄλλων πέφυκε κτῆμα τοῦ σεβασμιωτάτου ἡμῶν δεσπότου ἁγίου Σμύρνης κὺρ Ἀνθίμου αψϟζ (1797) Μαΐου ς'.
Κληρονομικῶς εἰς τὸν αὐτάδελφον τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος Νικόλαον Ἀριστειάδην.
Τὸ παρὸν βιβλίον ἀφιέρωσα διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ ἀειμνήστου σεβαστοῦ αὐταδέλφου μου πρώην Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Ἀνθίμου τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἰς τὸ κοινόβιον τοῦ ἁγίου Ὄρους ὀνομαζομένου Ἐσφιγμένου καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν. Σμύρνη τῇ 26 Μαΐου 1844 Νικόλαος Ἀριστειάδης ».
Καὶ ἐν φ. 412 « Ἀφιέρωσα τὸ παρὸν χειρόγραφον βιβλίον εἰς τὸ κοινόβιον τοῦ ἁγίου ὄρους Ἐσφιγμένου τὸ ὁποῖον ὅσοι ἀναγινώσκουσι ἂς ἐνθυμοῦνται τὸν ταπεινὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ Νικόλαον τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Σμύρνη τῇ 27 Μαΐου 1844 Νικόλαος Ἀριστειάδης ».

1746. — Μ 55. Γεροντικόν.

Χαρτ. 22 × 14 φ. 256.

Ἀποφθέγματα καὶ ἱστορίαι τῶν ἁγίων μαζωμένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων καὶ ἑρμηνευθέντα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Γεωργίου ῥήτορος Αἴνου.
« Κεφ. α' ποία ἐστὶν ἡ τελειότης τῆς ταπεινώσεως ». (ἐν ὅλῳ Κεφάλαια 211).

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τοῦτο ἀνετέθη τῷ ναῷ τοῦ Προδρόμου τοῦ ἐν τῷ Καυσοκαλύβῃ ».

1747. — Μ 56. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 158.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ (πλήρης μετὰ μικροῦ ἑσπερινοῦ καὶ δύο Κανόνων · ὧν ὁ μὲν πρῶτος φέρει ἀκροστιχίδα « Ἀθανάσιον ὑμνῶν ἀρετὴν ἐπαινέσω ἀμήν » · ὁ δὲ δεύτερος « ἔμπνευσον ὦ μάκαρ λόγον σοι προσφέρειν ».
2. φ. 33α Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

1748. — Μ 57. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 25 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 41.

1. φ. 1α Ἀκολουθία πλήρης τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.
2. φ. 28α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.
« Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις. »

1749. — Μ 58. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. αἰῶν. ιη' φ. 22.

Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (Φεβρ. ιβ').

1750. — Μ 59. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ις' φ. 52.

1. φ 1α Ἀκολουθία πλήρης τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.
2. φ 37α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
3. φ. 48α Εὐχαί (τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, ἐπὶ εὐλογήσει σταφυλῶν, ἐπὶ εὐλογήσει οἴνου, εἰς φύτευμα ἀμπελῶνος).

Ἐν φ. 36 α « Θεοκλήτου μοναχοῦ δαπάνη καὶ ἔξοδος ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Γεωργίου »

1751. — Μ 60. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 23 × 17 φ. 15.

1. φ. 1α Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον μοναχὸν ρασοφόρον.

2. φ. 2α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος σταυροφόρου.

1752. — Μ 61. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ (1667) φ. 52.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανείων.

2. φ. 16α Οἱ Οἶκοι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

3. φ. 26α Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

4. φ. 46α Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κὺρ Φιλοθέου εὐχὴ ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὅτε καὶ τὴν λιτανίαν ποιοῦμεν εἰς τὴν Λαύραν.

5. φ. 50β Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος κατηχητικὸς λεγόμενος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ πάσχα.

Ἐν τέλει · « Διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱερομονάχου ͵αχξζ' » (1667).

1753. — Μ 62. Εὐχαί.

Χαρτ. 19 × 12 σ. 106.

1. σ. 1 Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ, τῆς Λιτῆς (φ. 25) καὶ τοῦ ὄρθρου (φ. 37).

2. σ. 37 Ἀπόλυσις καθημερινὴ καὶ τῶν μνημοσύνων.

3. σ. 78 Ἀκολουθία τῶν κτιτόρων εἰς τὸ μνημόσυνον.

4. σ. 105 Εὐχὴ τῶν κολύβων.

1754. — Μ 63. Ὡρολόγιον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ (1644) φ. 104.

Ὡρολόγιον τῆς ὀρθρινῆς, ἡμερινῆς καὶ ἑσπερινῆς Ἀκολουθίας ἤτοι ἀπὸ τὸ Μεσονυκτικὸν μέχρι τοῦ μικροῦ Ἀποδείπνου.

Ἐν τέλει · « Ἡ παροῦσα ἀκολουθία ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Παύλου ἱερομονάχου οὗ καὶ κτῆμα πέλει καὶ οἱ μέλλοντες μετ' αὐτὸν ἀναγινώσκειν εὔχεσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων.
Τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἁγίας Τριάδος Προβάτας κελλίον Διονυσίου ἱερομονάχου ͵αψμη' » (1748).

1755. — Μ 64. Λειτουργία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' (1715) φ. 25.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

2. φ. 21 Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Ἐν φ. 18 β « ͵αψιε (1715) Μαΐου ζ' ».

1756. — Μ 65. Ἀνδρέου Κρήτης.

Χαρτ. 22 × 15 φ. 29.

Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα Γεώργιον · ἐλέχθη δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀθλήσεως αὐτοῦ.
« Ἀεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα τὰ τῶν ἁγίων. »

1757. — Μ 66. Κατάστιχον ὀνομάτων.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιη (1738) φ. 34.

Κατάστιχον · « Ἐν τῷ ͵αψλη ἔτει μηνὶ Ἰουλίῳ σκευοφυλακοῦντος τοῦ ἁγίου προηγουμένου κυροῦ Διονυσίου τὰ παρόντα ὀνόματα ὡς παλαιὰ τοῖς παλαιοῖς ἐσικώθησαν ἐκ τοῦ κοιμητηρίου καὶ ἀνετέθησαν ἐν τῷ παρόντι ἱερῷ τε βραβείῳ τῆς ἡμετέρας θείας Λαύρας. Μνήσθητι Κύριε τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Ἀρσενίου, Ἀβερκίου, Ἀρσενίου » κτλ.

1758. — Μ 67. Ἱστορία.

Χαρτ. 21 × 15 φ. 132 κολοβ.

Ἱστορία τῆς παλαιᾶς Διαθήκης.
« Πρὸ πάντων καὶ διὰ πάντων σὺν πᾶσι χρὴ τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν ἐπίθεσθαι τίς θεὸς καὶ ὁσαχῶς θεός, διατὶ εἴρηται Θεός. »

1759. — Μ 68. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιη' (1772) σ. 485 κολοβ.

1. σ. 1 Τοῦ μακαριωτάτου Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἔκθεσις σύντομος κεφαλαιώδης τῶν ὅρων τε καὶ δογμάτων τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἤτοι ὀρθόδοξος ὁμολογία.

2. σ. 12 Τοῦ αὐτοῦ ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ τοῖς διδασκάλοις τε καὶ θεολόγοις τῆς ἐν Ὀξωνίᾳ ἀκαδημίας.

3. σ. 15 Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Εὐγενίου εἰς Νεόφυτον σταλεῖσα εἰς Χῖον ἐκ Κ/πόλεως ἐν ἔτει ͵αψξγ Μαρτίῳ ιγ'.

4. σ. 17 Ἐγχειρίδιον κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνον καθ' ὅσους τρόπους ἀλλήλων διενηνόχασιν ἁπλῶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅτι τέσσαρες γενικαί εἰσι διαφοραί, τὸ

ἑτερόδοξον, τὸ ἑτερόγλωσσον, τὸ ἑτερόηθες, καὶ τὸ ἑτερόβιον, συντεθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἐλαχίστοις Ἰωάννου μεγάλου πριμηκηρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ Γραμματικοῦ τῆς ὑψηλοτάτης αὐθεντίας Οὐγκροβλαχίας.

5. σ. 26 Πέτρῳ Λεκλερκίῳ ὑποδιακόνῳ τῆς Ροθομαγνησίας ἐκκλησίας καὶ διὰ παρισιακοῦ προνομίου τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων ἐλλογιμωτάτῳ διδασκάλῳ Εὐγένιος ἱεροδιάκονος ὁ Βούλγαρης τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν ἐκ κέντρου ψυχῆς πρόσρησιν.

6. σ. 42 Ὁμολογία πίστεως Πέτρου Λεκλερκίου.

7. σ. 44 Ἐπιστολὴ Μιχαὴλ πρὸς Βησσαρίωνα.

8. σ. 44 Ἐπιστολὴ Ἰωάννου Τζέρτζη τῷ Ἀλεξίῳ.

9. σ. 45 Ἐπιστολὴ Πέτρου Λεκλερκίου πρὸς τὸν Εὐγένιον διδάσκαλον τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος σχολείου καὶ τοῦ θείου λόγου ἱεροκήρυκα.

10. σ. 51 Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς κὺρ Ἀλεξάνδρου τῷ ἐξοχωτάτῳ ἐν διδασκάλοις καὶ σοφωτάτῳ Πέτρῳ Λεκλερκίῳ.

11. σ. 72 Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Κριτίου συντεθέντι πρωτοτύπῳ.

12. σ. 77 Ἱστορία περὶ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος τοῦ κόσμου ἐκ τῆς τοῦ Σουΐδα φιλολογίας.

13. σ. 78 Σύμβολον τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.

14. σ. 84 Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ τῷ Κ/πόλεως Διονυσίῳ ἐκπτώτου ὄντος τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου.

15. σ. 89 Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως, τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Θεοδοσίου ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων.

16. σ. 143 Γρηγορίου Νύσσης ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Βασιλείου περὶ εἰκόνος ἀνθρώπου τῷ τιμιωτάτῳ ἀδελφῷ δούλῳ Θεοῦ Πέτρῳ (Κεφάλαια 30).

17. σ. 195 Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως χρησμοὶ εἰς τὴν ἑπτάλοφον περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Κ/πόλεως.

18. σ. 204 Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Πατάρων περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Κ/πόλεως καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος στέφεσθαι ἁγίου βασιλέως καὶ περὶ τοῦ ἀντιχρίστου.

19. σ. 205 Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου Κ/πόλεως δίστιχα παραινετικὰ κατ' ᾱβ̄ σώζοντα μόνον τοὺς πόδας καὶ τοὺς χρόνους.

20. σ. 208 Ἐπιστολὴ ἣν ἀπέστειλεν Πιλάτος πρὸς Τιβέριον Καίσαρα Ρώμης.

21. σ. 210 Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐξερανισθὲν τε καὶ συντεθὲν ἔκ τε τῆς σωκρατικῆς φιλοσοφίας βιβλίων καὶ ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς ἱερῶν καὶ θείων ἀνδρῶν, οἷον τοῦ μεγάλου Βασιλείου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Γρηγορίου Νύσσης, τοῦ τε Χρυσοστόμου καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων ἐρανισθεῖσα καὶ συντεθεῖσα συντόμως παρὰ μοναχοῦ Μελετίου τοῦ Ἁγιαντραδίτου.

22. σ. 260 Εὐστρατίου τοῦ σοφιστοῦ τὸ καθ' Ὑσμινίαν καὶ Ὑσμίνην δράμα εἰς βιβλία ια'.

23. σ. 292 Εἰσαγωγὴ τῆς τοῦ Θεοδώρου Γραμματικῆς τοῦ δ' βιβλίου (μετὰ σημειωμάτων καὶ σχολίων ἐν τῇ ὤᾳ).

24. σ. 354 Περὶ τοῦ τεχνολογικοῦ μέρους τοῦ κατὰ Γραμματικὴν Μακαρίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Πάτμου.

25. σ. 357 Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

26. σ. 393 Τοῦ αὐτοῦ περὶ σολικοβαρβαρισμοῦ παραδείγματα.

27. σ. 396 Ἕτερα σημειώματά τινα κείμενα ἔν τισι βιβλίοις διδάσκοντα τὰ εἴδη τῆς Γραμματικῆς εἰσαγωγῆς ἐκ πολλῶν ὀλίγα.

28. σ. 413 Σύνοψις μερικὴ κατὰ Ἀζύμων συναθροισθεῖσα παρὰ τοῦ συγγραφέως τῆς βίβλου ἐκ τῶν τοῦ Εὐστρατίου Ἀργέντη Χίου.

Ἐν σ. 195 « Ἐγράφησαν εἰς τὸν καιρὸν ὅπου μετήχθημεν διὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐκ τοῦ Γαλατᾶ εἰς τὴν Ἁγίαν ἐνορίαν οὖσαν τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὀσπήτιον συγκαθήμενοι μετὰ τοῦ ἡμετέρου Δημητράκη Λογίζογλου ͵αψοβ (1772) Ἰανουαρίου ιβ ».

Ἐν ἀρχῇ · « Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα ἀποταμιευτικὴ τῶν χρησίμων καὶ συντεινόντων ἑκάστῳ πρὸς κατάληψιν νοημάτων βίβλος ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψοβ (1772) κατὰ μῆνα Μάρτιον παρὰ τῇ βασιλευούσῃ πλησίον τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς Ἁγιᾶς διατελοῦντός μου τοῦ γράψαντος τὴν παροῦσαν Μελετίου υἱοῦ Χατζῆ Ἰωάννου Τραπεζουντίου ».

1760. — Μ 69. Κυρίλλου Λουκάρεως.

Ἔντυπον · « Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τὰ νῦν δὲ οἰκουμενικοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως σύντομος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἁπλῇ διαλέκτῳ πρὸς Γεώργιον (τὸν Πάργαν). Ἐτυπώθη ἐν Κωνσταντινουπόλει δαπάνῃ τε καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ πανοσιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις Νικοδήμου τοῦ Μεταξᾶ ἐν ἔτει ͵αχκζ' κατὰ Νοέμβριον ».

Ὁ Ἀλέξανδρος Λαυριώτης σημειοῖ ἐν αὐτῷ · « Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε τὸ πρῶτον ἐκ τῶν πιεστηρίων ἀπολυθὲν ἐκ τοῦ πρώτου ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἑλληνικοῦ Τυπογραφείου εἶνε σπάνιον · εὑρηται καὶ ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ Ἀθηνῶν ἀλλ' ἐν τῷ τέλει ἐκείνου ὑπάρχουσι καὶ ἓξ ὁμιλίαι Μαξίμου τοῦ Μαργούνη εἰς τὰς 6 Κυριακὰς τῶν νηστειῶν καὶ ἑτέρα εἰς τὴν Μ. Παρασκευήν ».

1761. — Μ 70. Δρύστρας Ἱεροθέου.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 262.

Πίναξ ἀκριβὴς κατὰ στοιχεῖον εἰς συμφωνίας τῶν σποράδην ἐμφαινομένων ἢ ἐμπεριεχομένων ἐν ἅπασι τοῖς η' τόμοις τῶν Χρυσοστομικῶν τῶν τυπωθέντων ἐν Ἐτώνῃ τῇ πόλει ἑλληνιστὶ μόνον κατὰ τὸ ͵αχιβ ἔτος,

πονηθεὶς παρὰ τοῦ Δρύστρας Ἱεροθέου · ὁ μὲν πρῶτος ἀριθμὸς δηλοῖ τὸ φύλλον, ὁ δὲ δεύτερος τὸν στίχον.

« Πίναξ τοῦ α' τόμου τῶν Χρυσοστομικῶν · Ἀαρὼν διατὶ ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως πταίσαντος τοῦ λαοῦ. 1045 : 20. »

1762. — Μ 71. Σοφία Σειράχ.

Χαρτ. 32 × 21 αἰῶν. ις' φ. 40.

Σοφία Σειρὰχ ἐν ἐξηγήσεσι θαυμασίαις.

« Σοφία Ἰησοῦ υἱοῦ Σειρὰχ πᾶσα ἐπιστήμη γνῶσις ὑπάρχει ἀπὸ τὸν δεσπότην τῶν ἁπάντων Θεόν. »

Ἐν τῇ ὤᾳ σχόλια σπουδαιότατα.

Ἐν τέλει · « Ἐκ τῶν τοῦ Κοσμᾶ τοῦ διδασκάλου Λημναίου ὧν ἀφιέρωσε δηλαδὴ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱερὰν Λαύραν, μαρτυρικῶς ἀποκτανθεὶς εἰς Λῆμνον παρὰ Ὀθωμανῶν ἐν καιρῷ τῆς τῶν Ρώσσων ἐπιθέσεως αψογ' ».

1763. — Μ 72. Τριῴδιον.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 285 ἀκέφ.

Τριῴδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Συναξαρίου τῆς Ἀπόκρεω.

Ἐν τέλει κεῖται καὶ ὁ κατὰ τὸ μέγα Σάββατον γνωστὸς λόγος τοῦ Ἐπιφανίου.

1764. — Μ 73. Παρακλητική.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιη' φ. 81.

Ἐκ τῶν τῆς Παρακλητικῆς ἑσπερίων, ἀποστίχων καὶ Καθισμάτων τὰ συνήθως ψαλλόμενα.

1765. — Μ 74. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 27 × 19 αἰῶν. ιη' φ. 32.

Ἀκολουθία νεκρώσιμος τῶν κολύβων (μετὰ ὀκτὼ Κανόνων τοῦ Θεοφάνους εἰς τοὺς ὀκτὼ ἤχους).

1766. — Μ 75. Διάφορα.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιθ' (1812) φ. 79.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2. φ. 12α Εὐχολόγιον. Τάξις γινομένη εἰς κτῆμα εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ἀπὸ ζωΰφια · χρὴ γίνεσθαι λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ τοῦ Λίβυος καὶ μετ' αὐτὴν λαβεῖν ἔλαιον ἐκ τῶν κανδήλων αὐτῶν καὶ μέγα ἁγιασμὸν καὶ ἐπιρραίνων σταυροειδῶς ὁ ἱερεὺς λέγει τὰς εὐχὰς ταύτας. (Ἕπονται εὐχαὶ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, Ὑπατίου καὶ εἶτα ἄλλαι ἐπὶ μεταλήψει σταφυλῆς, ἐπὶ εὐλογήσει οἴνου, ἐπὶ μετανοούντων.)

3. φ. 21α Τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδους ἐκλογὴ · στίχοι ἐκ τῆς Δαβιτικῆς βίβλου συλλεγεῖσα καὶ τεθεῖσα ἁρμοζόντως ἑκάστη ἑορτῇ.

4. φ. 59α Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ Ὄρθρου.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἁγίας Τριάδος ἐκ Προβάτας · Ἀβερκίου μοναχοῦ αωιβ (1812) Φεβρουαρίου ι' · καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσῃ τὸ παρόν, ἂς μνημονεύει Διονυσίου καὶ Ματθαίου τῶν ἱερομονάχων ».

1767. — Μ 76. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 28 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 18.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

2. φ. 8β Εὐχαὶ ἐν αὐχμῷ καὶ δυσκρασίας ἀνέμων καὶ κλύδωνι θαλάσσης, εὐχὴ ἐπὶ ἀνομβρίας (φ. 9-10), ἐπὶ μὴ καρποφορούσας ἐλαίας, εὐχὴ πρὸς τὸν ἅγιον Τρύφωνα ἐὰν συμβῇ βλάπτεσθαι τὰ χωράφια καὶ κήπους καὶ ἀμπελῶνας (φ. 11-12), εὐχὴ ἰδιαιτέρα τοῦ ἁγίου Τρύφωνος εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν (φ. 12-13β), Δέησις πρὸς τὸν ἅγιον Μιχαὴλ Συνάδων τὸν ὁμολογητὴν (φ. 14), Μεγαλυνάρια εἰς τὸν ἅγιον Μιχαήλ, εὐχὴ εἰς κῆπον, ἀμπελῶνας καὶ χωράφια (φ. 14-14β), εἰς νόσον βοῶν (φ. 14β-15), εὐχὴ τοῦ ἁγίου Μοδέστου λεγομένη εἰς πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην βοῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ζώων.

1768. — Μ 77. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 28 × 21 αἰῶν. ιζ' φ. 28.

1. φ. 1α Ἀκολουθία πλήρης τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου (Μετὰ δύο Κανόνων, τοῦ Ἰωσὴφ καὶ ἑτέρου εἰς ἦχον δ' « Αἰνέσεως συμφωνίαν σήμερον »).

2. φ. 24α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

1769. — Μ 78. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 14.

1. Ἀκολουθία πλήρης τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Σάββα καὶ Συμεὼν τῶν ἐν τῇ Σερβίᾳ (τῶν Χιλιανδαρινῶν).

2. φ. 9α Βίος καὶ ζωὴ καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων Σάββα καὶ Συμεὼν τῶν ἐν Σερβίᾳ.

1770. — Μ 79. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιζ' φ. 28.

1. φ. 1α Ἀκολουθία τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων (μετὰ δύο Κανόνων · ὁ εἷς εἰς ἦχον β' « Ὑπερφυεῖς σήμερον ἀκτῖνες ἔλαμ-

ψαν » καὶ ὁ ἄλλος εἰς ἦχον γ' « Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ συνάψαντι τοὺς ἁγίους μάρτυρας).

2. φ. 13α Μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ ἀθλησάντων.

3. φ. 17α Ἀκολουθία εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου (Αὐγούστου κε').

1771. — Μ 80. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 28 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 19.

Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ λαμπροῦ προμάχου καὶ μόνου φύλακος τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, συντεθεῖσα μὲν ὑπὸ τοῦ ὁσιολογιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Νικοδήμου τοῦ Ναξίου παρὰ δὲ ἑνὸς ἑτέρου ἐν πολλοῖς διορθωθεῖσα, ἐν ᾗ καὶ τὸ συνοδικὸν προλάμπει, δι' οὗ θεσπίζεται πανταχοῦ ἡ τούτου ἁγιότης καὶ ἑορτή, ἅτινα δὴ πάντα νῦν πρῶτον τύποις ἐκδίδονται φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ πανιερολογιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κὺρ Διονυσίου ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας, τοῦ Κωνσταντινοπολίτου ὡς οἰκειότητα πρὸς τὸν κλεϊζόμενον τελείαν ἔκ τε τοῦ θρόνου καὶ τῆς πατρίδος ἔχοντος.

Συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ τῆς ἁγιότητος Μάρκου τοῦ Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐν εἴδει ἐπιστολῆς γενομένη καὶ ἀποσταλεῖσα εἰς τὴν νῆσον Κεφαληνίας κατὰ τὸ αψλδ' ἰνδ. ιβ'. Σεραφεὶμ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως · (ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ 16 μητροπολιτῶν) (φ. 1-4β).

Ἐν φ. 5 α « Εἰς τὸν σοφώτατον καὶ ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἐφέσου κύριον Μάρκον τὸν Εὐγενικὸν στίχοι ἡρωϊκοὶ τοῦ κὺρ Θεοδώρου τοῦ ἱερομνήμονος ».

« Αὐτὸς ἄρ' ἔπτης ὦ μακάρτατε λάτρι θεοῖο
γαίης ἄκρα φαείνας τὴν δ' Ἔφεσον παιδεύσας ».

(Ἕπονται 21 ἕτεροι στίχοι).

Ἐν τέλει ·

« Μάρκε χάριν πολύολβον ἐμοὶ πονέσαντι ὀπάζοις
εὖτε δίκης ἔλθῃ ἦμαρ ἐλεγξίκακον ».

1772. — Μ 81 Ἀκολουθία.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιθ' φ. 30.

1. φ. 1α Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Συμεὼν τὸν συγγενῆ τοῦ Κυρίου (Ἀπριλ. κζ'), σὺν αὐτῷ δὲ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους τοὺς ἔχοντας τὴν τοιαύτην ἐπωνυμίαν · ἤτοι τὸν θεοδόχον Συμεών, τὸν Στυλίτην, τὸν νέον Θεολόγον, τὸν Θαυμαστορείτην, τὸν διὰ Χριστὸν σαλόν, τὸν ἐν Περσίδι ἐπίσκοπον, τὸν τῆς μονῆς Φιλοθέου ἡγούμενον, τὸν τῆς Χιλιανταρίου κτίτορα, τὸν Μεταφραστήν, τὸν δίκαιον, τὸν ὅσιον, τὸν μάρτυρα, τὸν εὐλαβῆ, τὸν παλαιόν, τὸν ὁμολογητὴν θεοφόρον καὶ τὸν Τραπεζούντιον νεομάρτυρα. Ἔτι δὲ καὶ ἀνάγνωσιν ἥτις ἀναφέρει ἐν περιλήψει τὰ περὶ ἑκάστου πρακτικὰ καὶ ταῦτα κατ' αἴτησιν καὶ δαπάνην τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Συμεὼν Ζωγράφου τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Μοσχονησίων. Συνετάχθη δὲ ἡ παροῦσα Ἀκολουθία παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου κὺρ Νήφωνος μοναχοῦ Ἁγιορείτου τῷ 1879 ἔτει κατὰ μῆνα Ἰανουάριον, νῦν δὲ ἀντεγράφη παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Συμεὼν Ἁγιορείτου κατὰ μῆνα Φεβρουάριον τοῦ 1879 ἐν τῇ ὑπ' Ἄθωνι ἐρήμῳ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

2. φ. 35α Νικοδήμου Ἁγιορείτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Συμεὼν τὸν νέον Θεολόγον.

1773. — Μ 82. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 27 × 19 αἰῶν. ιθ' φ. 18.

Ἀκολουθία πλήρης τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

1774. — Μ 83. Λειτουργία.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιθ (1853) φ. 17.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ἐν τῇ νήσῳ Ζακύνθῳ παρ' ἐμοῦ τοῦ Γερμανοῦ Ζακυνθίου, νῦν δὲ Ἁγιορείτου ἐκ τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθωνος κατὰ τὸ αωνγ' (1853) ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ κβ' ».

1775. — Μ 84. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 54.

1. φ. 1α Ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

2. φ. 22α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

3. φ. 48α Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

4. φ. 51α Εὐχαί, τῶν κολύβων, συγχωρητικὴ καὶ εἰς τεθνεῶτας.

1776. — Μ 85. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 27 × 17 αἰῶν. ιθ' φ. 46.

Ἀκολουθία πλήρης τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν δυοῖν Μακαρίου τοῦ τε Αἰγυπτίου καὶ Ἀλεξανδρείας.

1777. — Μ 86. Εὐχαί.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιθ' φ. 25.

Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου.

1778. — Μ 87. Εὐχαί.

Χαρτ. 23 × 18 αἰῶν. ιθ' φ. 48.

1. φ 1α Συνταγμάτιον περιέχον εὐχὰς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμων Ἰησοῦν Χριστόν (καθ' ἡμέραν).
2. φ. 39α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

1779. — Μ 88. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 216 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ οὗ ἡ ἀρχὴ « ... ἣν θεοφάνια καλεῖν οἶδεν ὁ λόγος διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου πρὸς ἡμᾶς ἐπιφάνειαν · σύστημα γερόντων οὐκ ἀγενές ».
2. φ. 71β Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ.
« Οὐδὲ τῆς τῶν ὁσίων μνήμης εἰ φιλόθεοι. »
3. φ. 106α Κανόνες δέκα εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον.
4. φ. 127β Περὶ μυρμηκολέοντος ἀλληγορία.
5. φ. 128α Λόγος ἁγιορειτικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν ἀποδεικνὺς τὸν Βαρλααμίτην Ἀκίνδυνον καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῷ συμφώνους ὄντας κατὰ πάντα Σαβελλίῳ, Ἀρείῳ, Εὐνομίῳ, Ἀπολλιναρίῳ, Μασσαλιανοῖς, Μαρκέλλῳ τῷ Γαλάτῃ, Σωφρονίῳ τε καὶ Φωτεινῷ, Ἰουδαίοις, ἕλλησι μονοθελήταις ἢ μᾶλλον ἀθελήταις, Λατίνοις καὶ ἐναντίους παντάπασι τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῖς ἁγίοις πᾶσιν.
6. φ. 166β Ρῆσις τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ ᾗ χρῆται ὁ Ἀκίνδυνος εἰς μαρτυρίαν ἑαυτοῦ — Ρήσεις ἕτεραι τοῦ αὐτοῦ ἃς ἀντικομίζουσιν οἱ τῆς τοῦ Ἀκινδύνου προϊστάμενοι (φ. 166β-170).
7. φ. 170α Ρήσεις ἁγίων ἃς προσκομίζουσιν οἱ τῷ Ἀκινδύνῳ διαμαχόμενοι.
8. φ. 184α Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἰωάννην τὸν ἐπονομαζόμενον Καλέκαν κατὰ τοῦ Ἀκινδύνου βλασφημοῦντος εἰς τὸ ἐν τῷ Θαβωρίῳ φῶς, κτίσμα εἶναι τολμηρῶς ἀποφαινομένου καὶ ποτὲ μὲν ταυτὸ λέγοντος οὐσίαν εἶναι καὶ ἐνέργειαν ἐπὶ Θεοῦ, ποτὲ δὲ ταύτην εἰ ἔστιν ὁπωσδήποτε κτιστήν.
9. φ. 201α Γρηγορίου Θεσσαλονίκης πρὸς τὴν σεμνοτάτην ἐν μοναζούσαις Ξένην περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν καὶ περὶ τῶν τικτομένων ἐκ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς. (Κολοβ.)

1780. — Μ 89. Διάφορα.

Χαρτ. 30 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 341.

1. φ. 1α Διήγησις τοῦ βίου καὶ τῶν διακρίσεων καὶ οἰκονομιῶν καὶ θαυμάτων τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.
2. φ. 97α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.
3. φ. 124α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἐν προφήταις ἔνδοξον Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην.
4. φ. 135β Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν Φωκᾶν συγγραφεὶς παρὰ Φιλοθέου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως.
5. φ. 153α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.
6. φ. 176α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Εὐδοκίμου.
7. φ. 191α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
8. φ. 206β Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.
9. φ. 221α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ ρητὸν « ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστῶτες οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου... »
10. φ. 235α Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
11. φ. 245β Ἰωάννου Εὐχαΐτων Λόγος εἰς τὴς Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
12. φ. 264β Φιλοθέου Κ/πόλεως Ὁμιλία εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
13. φ. 294α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
14. φ. 311β Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου (κολοβ. « τῇ παναμιάντῳ παρθένῳ καὶ μητρὶ τὸν ἴδιον τρόπον ποιῶν ὁ ἀκατάληπτος κατείληφε συνόλως δὲ ταύτην »).

1781. — Μ 90. Γραμματική.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιθ' φ. 49.

Ἀδήλου Γραμματική. « Βιβλίον α' περὶ τῆς τῶν συλλαβῶν ποσότητος · τμῆμα α' περὶ τοῦ κατὰ προσωδίαν χρόνου περὶ βραχείας συλλαβῆς » κτλ · (μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων ἐκ τῶν διαφόρων συγγραφέων).

1782. — Μ 91. Διάφορα.

Χαρτ. 27 × 19 αἰῶν. ιη' (1789) φ. 214.

1. φ. 1α Λουκιανοῦ Σαμωσατέως ἐνύπνιον ἤτοι βίος (μετὰ ἐξηγήσεως · ὡσαύτως ἐξηγημένα παρατίθενται καὶ πάντα τὰ κατωτέρω παρατιθέμενα κείμενα).
2. φ. 6β Νεκρικοὶ διάλογοι.
3. φ. 52α Ἐξηγήσεις εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ α' τόμου · ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
4. φ. 54β Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολῶν.
5. φ. 66α Ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
6. φ. 70α Ἐκ τῶν Φαλάριδος τυράννου Ἀκραγαντίνων.

7. φ. 72β Ἐκ τῶν τοῦ Βρούτου στρατηγοῦ Ῥωμαίων.
8. φ. 75β Ἐκ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου.
9. φ. 77β Ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.
10. φ. 79α Ἐκ τῶν τοῦ Διογένους καὶ Κράτητος.
11. φ. 81α Ἐκ τῶν τοῦ Ἀλκίφρονος, Φιλοστράτου καὶ Ἀρισταινέτου.
12. φ. 82β Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάτου.
13. φ. 93α Ἐκ τῶν τοῦ Αἰλιανοῦ καὶ Αἰνείου τοῦ σοφιστοῦ.
14. φ. 95α Ἐκ τῶν τοῦ Προκοπίου τοῦ σοφιστοῦ.
15. φ. 102α Ἐκ τῶν τοῦ Διονυσίου σοφιστοῦ Ἀντιοχείας.
16. φ. 104β Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
17. φ. 120α Ἐκ τῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου.
18. φ. 130β Ἐκ τῶν τῆς Ἀνθολογίας τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Χρυσολορᾶ.
19. φ. 137α Ἀποφθέγματα φιλοσόφων ἐκ Διογένους Λαερτίου συναχθέντα.
20. φ. 144α Ἐξήγησις εἰς τὸν βίον τοῦ Αἰσώπου.
21. φ. 172α Αἰσώπου μῦθοι.
22. φ. 184α Φῆμαι (7) εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν · ἑτέρα εἰς τὰ Θεοφάνεια (φ. 189), τρεῖς ἄλλαι εἰς τὰ ἅγια πάθη (φ. 189β-191), ἑτέρα εἰς τὸ ἅγιον πάσχα (φ. 191β-192).
23. φ. 192α Ἐγκώμιον εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.
24. φ. 194α Νεοφύτου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων ἑρμηνεία τοῦ Ἀπολυτικίου τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
25. φ. 196α Ἑρμηνεία εἰς τὸ τῆς ς' Αὐγούστου « ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν ».
26. φ. 197α Τὸ Ἰησοῦς ὄνομα τί σημαίνει; ἑρμηνεία τοῦ Ἐφούδ. Περὶ τῶν μεταφραστῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης.
27. φ. 200α Ψόγος νικοτιανῆς.
28. φ. 201α Ἐξήγησις τῶν τῆς Βιβλογενεσίας ὀνομάτων.
29. φ. 202α Πόθεν ἡ α' τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα Κυριακὴ ὠνόμασται.
30. φ. 202α Περὶ τοῦ καμψάκη τοῦ ἐλαίου.
31. φ. 202β Τὰ σημαινόμενα τῶν ἀγγέλων · αἱ πτέρυγες τί δηλοῦσι.
32. φ. 203α Πίναξ ἀξιολόγων τινῶν καὶ ἀξιομνημονεύτων. « Ἀβραὰμ διατὶ ἐπικαλεῖται ὁ πλούσιος. Ἀβραὰμ οἱ κόλποι τί δηλοῦν. »
33. φ. 207β Ἐν ποίοις μέρεσι ἕκαστος τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὸ εὐαγγέλιον ἐκήρυξε καὶ εἰς ποῖον οἱ ἑβδομήκοντα · καὶ ἀποδημία Παύλου τοῦ ἀποστόλου.
34. φ. 208β Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας εἰς τοὺς Ψαλμούς.
35. φ. 213β Ἀνακεφαλαίωσις τῆς ἐν τῷ Κουρὰν περιεχομένης τοῦ Μωάμεθ διδασκαλίας.
36. φ. 214α Ἕτοιμος ἐνθύμησις τοῦ τῶν Κατολίκων ἀνοσιουργοτάτου ἔθους (κολοβ).

Ἐν φ. 130 β « αψπθ' (1789) Ἰουνίου η' · ἐν Δημητζάνα παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Σπηλιωτοπούλου ·
Τῶν ἀνὰ χεῖρα λαβόντων τὴν δε βίβλον
δέομαι θερμῶς τοῦ δοῦναί μο. συγγνώμην
περὶ τῶν κειμένων ἐν ταύτῃ γε σφαλμάτων
ἅτινα πεφεύγασι τὸν ὀφθαλμόν μου ·
Ἰωάννης μοναχὸς Πελοποννήσιος ».

1783. — Μ 92. Δοξαστάριον.

Χαρτ. 23 × 17 φ. 279.

Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀσματουργηθέντα παρὰ Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐξηγηθέντα δὲ τὰ νῦν κατὰ τὸ νέον σύστημα.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα διὰ λαμπρῶν ποικιλμάτων.

1784. — Μ 93. Παπαδική.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιη' (1728) φ. 427.

1. φ. 1α Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.
2. φ. 26α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ποιηθέντος ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν.
3. φ. 85β Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς τοῦ ὄρθρου ἀκολουθίας.
4. φ. 194α Ἀρχὴ τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐν φ. 422 β « Εἴληφε πέρας ἡ παροῦσα ἀσματομελιρρυτόφθογγος βίβλος ἥτις παπαδικὴ τοῖς ἀρχαίοις κέκληται παρ' ἐμοῦ Λαμπαδαρίου Ἰωάννου · οἱ ἐντυγχάνοντες δὲ τῷ μικρῷ τούτῳ πονήματι μέμνησθε κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς συγγραφέως ὅπως ἔξωμεν παρὰ Θεοῦ τὸν μισθὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀμήν · ἐν ἔτει αψκη (1728) Ὀκτωβρίου ις' ».

Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Ψάχος ὁ μουσικοδιδάσκαλος ἀναγνοὺς τοῦτο γράφει ἐν ἀρχῇ · « Τὸ χειρόγραφον τοῦτο τυγχάνει ἰδιόχειρον τοῦ πρωτοψάλτου Ἰωάννου τοῦ Τραπεζουντίου τοῦ κατὰ τὸ 1756 ἐπὶ πατριάρχου Κυρίλλου ἀναλύσαντος τὸ γραφικὸν τῆς μουσικῆς σύστημα · διὰ τοῦτο δὲ καὶ θεωρεῖται ἐπίσημος τῆς γραφῆς σταθμός ».

1785. — Μ 94. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 31 × 23 αἰῶν. ιβ' φ. 313 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια μετὰ σημαδοφώνων.

1786. — Μ 95. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 34 × 21 φ. 143.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1787. — Μ 96. Εὐαγγέλιον.

Μεμβρ. 35 × 26 αἰῶν. ιβ' φ. 236 δίστηλ. ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1788. — Μ 97. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιθ' (1896) φ. 40.

1. φ. $1^α$ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη.
2. φ. $14^α$ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.
3. φ. $26^α$ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου.

Ἐν τέλει τῶν δύο πρώτων Ἀκολουθιῶν· « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Διονυσίου πνευματικοῦ Φερσαλινοῦ τῆς Θετταλίας ἐν ἔτει 1896 Ἰανουαρίου 14 »

1789. — Μ 98. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιζ' σελ. 454.

Βίοι καὶ λόγοι τινῶν ἁγίων πατέρων πεφρασμένοι εἰς τὸ ἁπλοῦν.

1. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.
2. σ. 32 Βίος Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
3. σ. 57 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ θανάτου, μελλούσης κρίσεως καὶ κολάσεως.
4. σ. 87 Διήγησις περὶ τινος γέροντος σημειοφόρου πῶς ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.
5. σ. 98 Διήγησις περὶ τινος ἱερέως πάνυ ὠφέλιμος.
6. σ. 113 Περὶ τοῦ σφάξαντος τὸ παιδίον αὐτοῦ διὰ τὸν φίλον αὐτοῦ.
7. σ. 122 Βίος καὶ πολιτεία Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου.
8. σ. 199 Περὶ τῶν κληρικῶν τῶν μὴ ἀναγινωσκόντων τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν καὶ πῶς παρὰ Θεοῦ τιμωροῦνται.
9. σ. 201 Λόγος περὶ τοῦ Μελχισεδὲκ καὶ τοῦ Ἀβραάμ.
10. σ. 240 Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος διδαχὴ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς.
11. σ. 247 Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
12. σ. 310 Λόγος περὶ σιμωνίας.
13. σ. 311 Περὶ τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἐκκλησίας.
14. σ. 312 Περὶ τοῦ ἀδίκως διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἀφορισθέντος καὶ ὅτι δεῖ αὐτῷ χαίρειν.
15. σ. 313 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.
16. σ. 360 Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
17. σ. 425 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

1790. — Μ 99. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1762) φ. 83.

1. φ. $1^α$ Ἐξήγησις καὶ κλῆσις ἰδιωτικὴ τῶν βοτανῶν κατὰ ἀλφάβητον· « Ἀβρότονον ἀψίνθιον λεγόμενον μελιτινή ».
2. φ. $23^α$ Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ πίναξ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἰατροσοφίῳ εὑρισκομένων κεφαλαίων ἤτοι περὶ τῶν στοιχείων.

Ἐν τέλει· « Ἔτος ᾳψξβ' (1762) Μαρτίου ζ' ».

1791. — Μ 100. Ἐπιστολαί.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 471.

Ἐπιστολαὶ παρὰ διαφόρων σταλεῖσαι τῷ πρώην Ἄρτης Νεοφύτῳ (ἐν ὅλῳ 559).

1792. — Μ 101. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 68.

1. φ. $1^α$ Ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
2. φ. $48^α$ Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.
3. φ. $50^α$ Εὐχαί, τῶν κολύβων, ἐπὶ μετανοούντων ἢ συγχωρητική, καὶ ἄλλαι συγχωρητικαί.
4. φ. $56^α$ Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

1793. — Μ 102. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιθ' (1865) φ. 710.

Συλλογὴ Κοσμᾶ Σταυρίδου Λαυριώτου.

1. φ. $1^α$ Ἱερὰ Κριτική — Ἔννοια καὶ διαίρεσις τῆς ἱερᾶς Κριτικῆς — Ἀνάγκη καὶ ὠφέλεια τῆς ἱερᾶς Κριτικῆς — Συγγραμματολογία τῆς ἱερᾶς Κριτικῆς — Ἄνδρες διαπρέψαντες περὶ τὴν Κριτικὴν τοῦ ἱεροῦ Κειμένου — Κατωτέρα Κριτική — Σφάλματα ἐκ πλάνης, ἐκ σκοποῦ — Μέσα πρὸς θεραπείαν τῶν διαφόρων τοῦ κειμένου σφαλμάτων — Περὶ χειρογράφων (φ. $6^β$) — Περὶ στιχομετρίας (φ. $10^α$) — Περὶ τῶν μεταφράσεων (φ. $11^α$) — Περὶ τῶν Χρήσεων (φ. $12^β$).
2. φ. $19^α$ Ἱερὰ Ἑρμηνευτική.
3. φ. $63^α$ Ἱστορία τῶν δογμάτων (ἐν Κεφ. 247).
4. φ. $343^α$ Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.

. φ. 655α Κωνσταντίνου Κοντογόνου ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Ἐν φ. 18 α « Τέλος τῆς ἱερᾶς Κριτικῆς ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1865 Κοσμᾶς Σταυρίδης ».

1794. — Μ 103. **Διάφορα.**

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιθ' φ. 558.

Συλλογὴ Κοσμᾶ Σταυρίδου Λαυριώτου.

1. φ. 1α Εἰσαγωγὴ περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Χριστιανικῆς ἐκκλησίας. — Περὶ τῆς γνησιότητος τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου (φ. 5α) — Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς (φ. 5-209β) — Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον Α' ἐπιστολὴν (φ. 210-280).

2. φ. 290α Εἰσαγωγὴ εἰς τὸν Ψαλτῆρα.

3. φ. 331α Κωνσταντίνου Κοντογόνου Ἑρμηνεία εἰς τὸν Ψαλτῆρα.

4. φ. 481α Εἰσαγωγὴ Λειτουργικῆς — ὁρισμὸς καὶ μέθοδος αὐτῆς.

5. φ. 493β Περὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ.

1795. — Μ 104. **Διάφορα.**

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιθ' φ. 193.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Σταυρίδου.

1. φ. 1α Ζωολογίας τινὰ ἰδίως ἀνατομικῆς ὑπὸ Μητζοπούλου.

2. φ. 134α Εἰσαγωγὴ εἰς Πίνδαρον — Βίος Πινδάρου.

3. φ. 144α Ὁρατίου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Αὔγουστον.

4. φ. 153α Εἰσαγωγὴ εἰς τὸν Τάκιτον.

5. φ. 166α Βίος Ὁρατίου.

6. φ. 171α Εἰσαγωγὴ εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ Ποπλίου Σεπτίου λόγον τοῦ Μ. Τουλλίου Κικέρωνος.

7. φ. 185α Βίος Καλλιμάχου.

8. φ. 186α Περὶ τῶν ἐπῶν τοῦ Ὁμήρου.

9. φ. 190α Περὶ τοῦ θέματος ὃ ἐξελέξατο ὁ Ὅμηρος εἰς τὰ δύο αὐτοῦ ποιήματα.

Ἐν φ. 192 « Τέλος τῆς Εἰσαγωγῆς τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ῥιζαρείου σχολῆς Β Σχινᾶ · Κοσμᾶς Σταυρίδης ».

1796. — Μ 105. **Διάφορα.**

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν ιθ' (1864) φ. 449.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Σταυρίδου.

1. φ. 1α Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας.

2. φ. 33α Εἰσαγωγὴ εἰς τὸν Πλάτωνα.

3. φ. 48α Ἑρμηνεία.

4. φ. 57α Ῥουσοπούλου ἑρμηνεία εἰς τὸν Πίνδαρον.

5. φ. 77α Ἑρμηνεία εἰς τὰ ἀποσπάσματα τοῦ Σόλωνος.

6. φ. 84α Ῥουσοπούλου ἱστορία τῶν γραμμάτων.

7. φ. 137α Εὐθυμίου Καστόρχη περὶ φιλολογίας καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς — Σκοπὸς τοῦ μαθήματος — Ὁρισμὸς τῆς φιλολογίας — Περὶ τῆς φιλολογίας κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρινοὺς χρόνους ἀπὸ Ἀλεξάνδρου μέχρι Χριστοῦ (φ. 157) — Περὶ τῆς φιλολογικῆς σπουδῆς ἐν Ἑλλάδι (φ. 160β) — Περὶ τῆς κατὰ τὴν Ἀσίαν σπουδῆς τῶν γραμμάτων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην (φ. 168α) — Περὶ τῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην διαπρεψάντων φιλολόγων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (φ. 170α), ἐν Περγάμῳ (φ. 177α) — Φιλολογία τῶν Ἀλεξανδρέων (φ. 182β) — Περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ σπουδῆς τῆς φιλολογίας (φ. 185α) — Τρίτη περίοδος ἡ τῆς παρακμῆς τῶν γραμμάτων ἀπὸ Αὐγούστου ἢ Χριστοῦ μέχρι Ἰουστινιανοῦ (φ. 203β) — Περὶ τῶν σχολαρχῶν καὶ διδασκάλων (φ. 210α) — Περὶ τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων (φ. 217) — Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σπουδῆς τῶν γραμμάτων (φ. 219β) — Περὶ τῶν γραμματικῶν τῆς περιόδου ταύτης (φ. 221β) — Περὶ τῆς σχολῆς τῆς ἐν Περγάμῳ (φ. 225α) — Περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ σπουδῆς τῆς φιλολογίας (φ. 226α) — Μέθοδος τῆς διδασκαλίας (φ. 227α) — Περὶ τῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀκμασάντων πεπαιδευμένων ἀνδρῶν (φ. 230α) — Περὶ τῆς φύσεως τῆς φιλολογίας παρὰ Ῥωμαίοις (φ. 332β).

8. φ. 246α Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην.

9. φ. 366α Π. Ῥομπότου Ἠθικὴ θεολογία.

10. φ. 370β Ἱστορία τοῦ ἠθικοῦ βίου καὶ τῆς ἠθικῆς παρὰ τοῖς ἐθνικοῖς Σίναις, Ἰνδοῖς, Ἀσσυρίοις, Βαβυλωνίοις, Αἰγυπτίοις, Πέρσαις, Ἕλλησι — Περὶ τῆς ἠθικῆς ἐπεξεργασίας τῆς φιλοσοφικῆς ὑπὸ Σωκράτους καὶ τῶν Σωκρατικῶν, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους (φ. 372β) — Ἐπεξεργασία τῆς ἠθικῆς μετὰ τὸν Ἀριστοτέλην — Περίοδος Β' Ἱστορία τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς (φ. 376β) — Περὶ τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας τῶν σχολαστικῶν Θεολόγων καὶ τῶν συγχρόνων αὐτῶν (φ. 379α) — Περὶ τῆς θεολογικῆς ἠθικῆς ἀπὸ τοῦ ιη' αἰῶνος μέχρις ἡμῶν (φ. 384β) — Περὶ τοῦ ἠθικοῦ βίου ἐν γένει (φ. 386-412β).

11. φ. 418α Δογματικὴ ἢ Ἀπολογητικὴ τοῦ γενικοῦ μέρους. Εἰσαγωγή, διαίρεσις καὶ μέθοδος — ἱστορία τοῦ γενικοῦ μέρους τῆς Δογματικῆς κατὰ περιόδους — Περὶ ἀποκαλύψεως — Περὶ θρησκείας ἐν γένει — Ἀποδείξεις τῆς ὑπάρξεως προσωπικοῦ Θεοῦ ἱστορικαί — Ἀνθρωπολογικὴ ἀπόδειξις, Κοσμολογική, ὀντολογικὴ — Ἐνστάσεις τοῦ Καντίου — Αἱ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀποδείξεις — Περὶ ἀθανάτου ψυχῆς — Περίοδος τῆς θρησκείας — Περὶ φυσικῆς θρησκείας — Περὶ ἀποκαλύψεως ἐν γένει καὶ περὶ θαυμάτων καὶ προφητειῶν.

Ἐν φ. 135 β « Ἐνταῦθα διεκόπησαν αἱ παραδόσεις τοῦ καθηγητοῦ Α. Ῥουσοπούλου τῇ 23 Μαΐου 1864 ἐν Ἀθήναις ».

'Εν φ. 245 α « Τέλος τῆς φιλολογίας τῆς ἀρχαίας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς ἀναγεννήσεως αὐτῆς ἤτοι τοῦ ιε' αἰῶνος μ. Χ. ὑπὸ Εὐθυμίου Καστόρχη 1864 Μαΐου 30 ».

'Εν φ. 416 β « 'Ενταῦθα λήγουσιν αἱ τοῦ μαθήματος τῆς ἠθικῆς παραδόσεις τοῦ ἔτους 1863-64 ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Π. Ρομπότου Κοσμᾶς Σταυρίδης. »

1797. — Μ 106. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιθ' (1866) φ. 489.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Σταυρίδου.

1. φ. 1-100) Συμβολική.
2. φ. 111α Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην.
3. φ. 218α 'Αλεξάνδρου Λυκούργου 'Εγκυκλοπαιδεία τῆς θεολογίας.

'Εν φ. 216 α « Τέλος τοῦ εἰδικοῦ μέρους τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην τῇ 19 'Απριλίου 1866 · Κοσμᾶς Σταυρίδης ».

'Εν φ. 380 α « Τέλος τῆς θεολογικῆς 'Εγκυκλοπαιδείας καὶ τοῦ εἰδικοῦ μέρους αὐτῆς· ἐν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιουνίου 1866 ὑπὸ 'Αλεξάνδρου Λυκούργου · Κ. Σταυρίδης ».

1798. — Μ 107. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιθ' φ. 319.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Σταυρίδου.

1. φ. 1α Ρουσοπούλου Σημειώσεις εἰς τὸ Προοίμιον τοῦ Θουκυδίδου — Εἰς τὸν ἐπιτάφιον — Εἰς τὰς δημηγορίας.
2. φ. 155β Κυπριανοῦ Σημειώσεις εἰς τὴν δημηγορίαν Κλέωνος — Δημηγορία τῶν Πλαταιέων (φ. 189α) Περὶ Θουκυδίδου καὶ περὶ 'Ελλάδος (φ. 233α) — Πελοποννησιακὸς πόλεμος (φ. 270α).

1799. — Μ 108. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιθ' φ. 275.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Σταυρίδου.

1. φ. 1α Δογματικὴ Θεολογία (εἰς τεύχη δύο).
2. φ. 122α 'Εκκλησιαστικὴ ἱστορία.
3. φ. 220α Γεωγραφία — αὐτόθι καὶ περὶ κομητῶν, περὶ χρόνου, μηνολογίων Γρηγοριανοῦ καὶ 'Ιουλιανοῦ.

'Εν φ. 72 α « Εἰς 1600 ἔτη δύνανται νὰ γεννηθῶσιν ἐξ ἑνὸς ζεύγους 2,000,000,000 ἄνθρωποι κατὰ ἕνα ἄριστον φυσιοδίφην Nagner ».

1800. — Μ 109. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιθ' (1863) σελ. 573.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Σταυρίδου.

1. σ. 1-263 'Ανθρωπολογία.
2. σ. 1-83 Ψυχολογία ἐμπειρική.
3. σ. 1-227 Λογική.

'Εν τέλει · « Ἔγραφον ἐν 'Αθήναις τῷ 1863 Κοσμᾶς Λαυριώτης ».

1801. — Μ 110. Διάφορα.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιθ' (1882) φ. 613.

Συλλογὴ Χρυσοστόμου Λαυριώτου.

1. φ. 1α Περὶ τῶν τῆς μετρικῆς συνθέσεως εἰδῶν.
2. φ. 2β 'Ανάλυσις 'Αντιγόνης Σοφοκλέους.
3. φ. 3β Τὰ μέτρα τοῦ α' αὐτῆς χοροῦ.
4. φ. 6α Περὶ Σοφοκλέους, ἤτοι περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ, περὶ τῆς ἰδέας τῆς εἱμαρμένης παρ' αὐτῷ, ἀρεταὶ τῶν δραμάτων αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.
5. φ. 13α Σημειώσεις 'Αντιγόνης Σοφοκλέους ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παραδόσει σημειωμάτων.
6. φ. 111α Σημειώσεις 'Αντιγόνης Σοφοκλέους ἀπὸ περισελίδων κειμένου τοῦ καθηγητοῦ Λεάνδρου 'Αρβανιτάκη.
7. φ. 150α Σημειώσεις Οἰδίποδος Τυράννου Σοφοκλέους ἀπὸ τῶν αὐτῶν περισελίδων.
8. φ. 198α Περὶ λυρικῆς ποιήσεως.
9. φ. 200β 'Επίτομος βιογραφία Πινδάρου.
10. φ. 203β Περὶ τῶν ποιημάτων τοῦ Πινδάρου.
11. φ. 210α Περὶ τῆς Α' τῶν 'Ολυμπιονικῶν καὶ σημειώσεις εἰς αὐτήν.
12. φ. 229α Σημειώσεις εἰς τὴν Β' τῶν 'Ολυμπιονικῶν μετὰ τῶν μέτρων αὐτῆς.
13. φ. 258β Σημειώσεις εἰς τὴν Γ' καὶ Δ' τῶν 'Ολυμπονικῶν.
14. φ. 280α Π. Γρηγοριάδου ποίημα εἰς τὸν Πίνδαρον.

« Εἰς τὴν ὑψίστην κορυφὴν τοῦ ὄρους 'Ελικῶνος
ἀνῆλθες πάντων, Πίνδαρε, τῶν λυρικῶν σὺ μόνος
ἐκεῖ κατ' ἔγκρισιν κοινὴν τῆς τῶν Μουσῶν χορείας
ἔλαβες δῶρον τὴν ᾠδὴν παρὰ τῆς Πολυμνίας ·
δι' αὐτῆς ὕμνησας θεούς, ἐκλέϊσας δεσπότας
πολλοὺς δ' ἀπηθανάτισας ἀνθρώπους ἰδιώτας.
ὢ πόσοι τὴν μετάρσιον ἐζήλωσάν σου πτῆσιν
μὴ συνορῶντες τὴν δειλὴν χερσαίαν αὐτῶν φύσιν
ἀλλ' ἔπαθον οἱ τάλανες τὸ τοῦ 'Ικάρου πάθος
πεσόντες εἰς ἀπύθμενον ἀποτυχίας βάθος »
Περικλέους Γρηγοριάδου.

15. φ. 281α Σημειώσεις εἰς τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας τοῦ Αἰσχύλου.
16. φ. 243α 'Ανάλυσις τοῦ α' εἴδους τῶν Πυθίων.

'Εν φ. 279 β « 'Εκ τῶν τοῦ κ. Λεάνδρου ['Αρβανιτάκη] σημειώσεων. Ἔγραφον ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ σωτηρίῳ ἔτει 1882 Μαΐου 27 τελευταίᾳ τῆς ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ἀκροάσεώς μου τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας · ὢ μοι τῆς στερήσεως · Χρυσόστομος ἱεροδ. Λαυριώτης ».

'Εν φ. 256 β « Τὰς παρούσας σημειώσεις ἀντέγραψα ἐκ τῶν περισελίδων τοῦ κειμένου (Ἔκδ. Ραγκαβῆ) τοῦ ἡμετέρου Καθηγητοῦ κ. Λεάνδρου 'Αρβανιτάκη · ἐν τῇ κατὰ Χάλκην θεολογικῇ Σχολῇ Μαΐου 25 — 1882 Χρυσόστομος ἱεροδ. Λαυριώτης ».

1802. — M 111. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιθ′ (1883) σελ. 1117.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου Λαυριώτου.

1. σ. 1α Ἰορδάνου Καρολίδου Ψυχολογία.
2. σ. 137 Ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας — Φιλοσοφία Χριστιανικὴ (σ. 309) — Μεταφυσικὴ (σ. 423).
3. σ. 1 Ἠθικὴ φιλοσοφία — Ἐφηρμοσμένη ἠθικὴ (σ. 114).

Ἐν τέλει · « Ἔγραφον ἐν τῇ κατὰ Χάλκην θεολογικῇ Σχολῇ Μαΐου 25-1883 · Χρυσόστομος ἱεροδ. Λαυριώτης ».

1803. — M 112. Ἱστορία.

Χαρτ. 27 × 19 αἰῶν. ιθ′ σ. 845.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου Λαυριώτου.

Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία (ἐν Κεφ. 93).

1804. — M 113. Ἠθική.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιθ′ σ. 569.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου.

Ὀρθόδοξος χριστιανικὴ ἠθικὴ (ἐν Κεφαλαίοις 86).

1805. — M 114. Ἱστορία.

Χαρτ. 28 × 18 αἰῶν. ιθ′ φ. 1197.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. Μέρος Α′ · ἀρχαία ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία (1-622 μ. Χ.) ὑπὸ Φιλαρέτου Ι. Βαφείδου · ἐκ τοῦ λιθογραφείου τῆς θεολογικῆς σχολῆς · ἐν Χάλκῃ 1877.

1806. — M 115. Ἱστορία.

Χαρτ. 28 × 18 αἰῶν. ιθ′ σ. 911.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. Μέρος Β′ ἤτοι μέση ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία (622-1453 μ. Χ.) ὑπὸ Φιλαρέτου Ι. Βαφείδου. Ἐκ τοῦ λιθογραφείου τῆς θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Χάλκῃ 1879.

1807. — M 116. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιθ′ σ. 664.

Συλλογὴ τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου.

1. σ. 1 Περὶ τῶν μερῶν τοῦ ἐπικοῦ ποιήματος.
2. σ. 2 Σύντομος ἀνάλυσις τῆς Ἰλιάδος.
3. σ. 4 Περὶ ἐποποιΐας.
4. σ. 5 Περὶ Μετρικῆς.
5. σ. 8 Σημειώσεις εἰς τὸ Α καὶ Β′ τῆς Ἰλιάδος.
6. σ. 66 Περὶ Θεοκρίτου.
7. σ. 73 Σημειώσεις εἰς τὸ ιζ′ εἰδύλλιον, εἰς τὸ Γ′, εἰς τὴν Εὐριπίδου Ἑκάβην, εἰς τὸ β′ εἶδος τῶν Ὀλυμπίων, εἰς τὸν Φιλοκτήτην Σοφοκλέους.

Ἐν σ. 6 « Ἀντέγραψα ἐκ τοῦ Τετραδίου τοῦ Κυρίου Λεάνδρου Ἰουνίου 3-1881 Χρυσόστομος ἱεροδ. Λαυριώτης ».

Ἐν σ. 16 « Καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ καθηγητοῦ Λεάνδρου 1880 Σεπτεμβρίου 28 · Χ. Ι. Λ. ».

Ἐν 449 « Ἀντέγραφον, ὡς γε οἷος τ' ἦν, πιστῶς ἐκ τῶν Τετραδίων τοῦ Καθηγητοῦ κ. Λεάνδρου Ἀρβανιτάκη δι' ἰδιαιτέραν τοῦ δράματος μελέτην. ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ τὸ ἕβδομον ἐν αὐτῇ διανύων ἔτος τῆς μαθητείας μου · Ὀκτωβρίου 10-83. Χρ. ἱεροδ. Λαυρ. »

Ἐν τέλει · « Ἐκ τῶν περισελίδων τοῦ κειμένου (ἔκδοσ. Λεοντίου) τοῦ καθηγ. Λεάνδρου Ἀρβανιτάκη ἔγραφον ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ Μαΐου 7-84 Χρυσόστομος ἱεροδ. Λαυριώτης ».

1808. — M 117. Διάφορα.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιη′ φ. 306.

1. φ. 1α Κανονισμός τῶν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω κειμένων ἱερῶν Σταυροπηγίων Μοναστηρίων.
2. φ. 33α Τυπικὸν τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Τζιμισχῆ ἀντιγραφὲν παρὰ τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἀπαραλλάκτως ἐν ἔτει αψπδ′ Ὀκτωβρίου 14 μετὰ παρατηρήσεως ἀκριβοῦς τοῦ μέρους ἔνθα ἐστὶν ἐλλειπὲς καὶ ἐφθαρμένον διὰ τὴν παλαιότητα.
3. Ἕτερον Τυπικὸν τοῦ ἁγίου ὄρους ὅπερ ἐπικυροῖ τὸ ὄπισθεν γεγραμμένον Χρυσόβουλον, ἐλλειπὲς καὶ τοῦτο ὂν διὰ τὴν παλαιότητα.
4. Χρυσόβουλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου.
5. Αἴτησις μοναχοῦ τινος πρὸς τὸν κὺρ Χαρίτωνα πατριάρχην νὰ δώσῃ ἄδειαν νὰ συναναστρέφωνται ὅσοι δὲν ἔχουν ἀγενείους μὲ ἐκείνους ὅπου εἶχον ὡς ἀφορισμένους.
6. Λύσις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Χαρίτωνος ἐξ αἰτήσεώς τινος μοναχοῦ, ἥτις ἐν τῷ πατριαρχικῷ Σιγιλλίῳ ἐκ τοῦ ὄπισθεν μέρους ἔχει τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα τοῦ μοναχοῦ λόγια ἅτινα ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἐγράφησαν ἀπαραλλάκτως.
7. Ἐπιστολὴ ἀποσταλεῖσα παρὰ τῶν Ἁγιορειτῶν πάντων πρὸς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ τὸν Παλαιολόγον ὁμολογητική. σπεύδοντος τούτου ὅση δύναμις ἑνῶσαι τοὺς Ἰταλοὺς παραλόγως μεθ' ἡμῶν, μένοντας ἐκείνους πάντη ἀδιορθώτους.
8. Διήγησις μερικὴ τῶν ἐπιστολῶν Ἀλεξίου βασιλέως καὶ Νικολάου πατριάρχου γενομένη κατὰ διαφόρους καιρούς.
9. Κ[ωνσταντίνου]. Ι. Τ[υπάλδου] Στοιχεῖα ἱερᾶς ἑρμηνευτικῆς Κερκύρα 1829.
10. Ἐκκλησιαστικὸν ἢ ὡς λέγομεν Κανονικὸν δικαίωμα.

11. Στοιχεῖα Δογματικῆς Θεολογίας (εἰκάζομεν ὅτι καὶ τὰ δύο τελευταῖα ἔργα τὸ ἐκκλησιατικὸν δίκαιον καὶ ἡ δογματικὴ εἶνε ἔργα τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Τυπάλδου).

1809. — Μ 118. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιθ' σ. 36.

1. Ἀντιγραφὴ στίχων ποιητικῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ Μονῇ τῆς μεγίστης Λαύρας ἐπὶ πλακὸς ἐγγεγλυμμένων, δύο μαστοὺς ἐχούσης ἀφ' ὧν ἐκρέει ἄφθονον γλυκὺ καὶ κατάψυχρον ὕδωρ.

« Οὔρεος οὐκ ἄποθεν διακρίνου Ἄθω νιφόεντον. »

2. Τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον τοῦ πάσχα λατινιστὶ παραβληθὲν πρὸς τῷ ἑλληνικῷ.

3. Ὁ ἐγκωμιαστικὸς βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἠλεημένου μοναχοῦ Γρηγορίου Χιοπολίτου εἰς τὴν καθομιλουμένην φράσιν.

4. Τῷ ἐκ Καισαρείας ἱερατικῶς προϊσταμένῳ ἐν τῷ περικλεεῖ καὶ εὐαγεῖ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς πρεσβυτέρῳ Εὐγενίῳ, ἱερῷ ἀνδρὶ σπουδαίῳ καὶ σεβασμίῳ.

« Περὶ πολλοῦ λόγου καὶ προσοχῆς ἄξια, ἱερὲ πάτερ, κατὰ διαφόρους καιροὺς τῶν ἐξοριῶν μου ὡς καὶ πρὶν τούτων ἐπησχολήθην. »

Ω

1810. — Ω 1. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ιδ' φ. 362.

Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων, Ἀπόστολος καὶ τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1811. — Ω 2. Ἡρωδιανοῦ.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιη' (1782) φ. 194.

Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν.

Βιβλία ὀκτώ (τὸ α' κεφ. ις · τὸ β' κεφ. ιε' · τὸ γ' κεφ. ιε' · τὸ δ' κεφ. ιε' · τὸ ε' κεφ. η' · τὸ ς' κεφ. θ' · τὸ ζ' κεφ. ιδ' · τὸ η' κεφ. η'.

Ἐν φ. 112 β « Τέλος τοῦ δ' βιβλίου ἐν Πάτμῳ αψπβ » (1782).

1812. — Ω 3. Νομοκάνων.

Χαρτ. 18 × 14 αἰῶν. ιζ (1637) φ. 180.

Νομοκάνονον περιέχον σηδ' κεφάλαια.

Ἐν ἀρχῇ κεφάλαιον κανονικὸν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου πῶς δεῖ συνάγειν τὰ ἐπιτίμια τῶν ἁμαρτανόντων.

Τὸ α' Κεφ. « Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθεῖς καὶ νὰ μὴν δὲν πιστεύει λόγους χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ » Ματθαίου τοῦ λογοθέτου καὶ ἱερομονάχου τοῦ σοφωτάτου λεγομένου Βλαστάρεως.

Ἐν τέλει ·

« Τέλος Χριστὲ χρηστὸν χάρισαι τῇ ψυχῇ μου
ὁ καταπαύσας τῶν χειρῶν μου τὸ ἔργον ·
Διπλοῦν τὸν ἁπλοῦν η κυήσασα λόγον
διπλῆν ῥῶσιν δίδου μοι τῷ γεγραφότι ·

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μάρκου τοῦ Καλογερᾶ αχλζ (1637) ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ —. »

1813. — Ω 4. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιη' (1759) φ. 377.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευὶ λόγοι ἀσκητικοὶ γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ ἰδίᾳ γλώσσῃ, ἑρμηνευθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα. (Ἐν ὅλῳ λόγοι 95).

Ἐν φ. 376 β « Ἐν ἔτει αψνθ' (1759) κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ιη' ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ».

1814. — Ω 5. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 15 × 11 αἰῶν. ιδ' φ. 215.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1815. — Ω 6. Ἀθανασίου Παρίου.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιη' σελ. 253.

1. Ἀθανασίου Παρίου Δήλωσις περὶ τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ταραχῶν ἀληθείας ἕνεκα τῶν ἐν Κυριακῇ ἡμέρᾳ νεκρικῶν μνημοσύνων.

« Ἀπόδειξις στερεὰ καὶ ἀναντίρρητος ὅτι τῶν ἀκαταπαύστως ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἐνεργουμένων ταραχῶν ».

2. φ. 185 Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ Κορίνθου ἤτοι τοῦ ἱεροῦ Μακαρίου ἀπόδειξις ὅτι οὐκ ὀρθῶς οὐδὲ δικαίως ἐκ τῆς πρός τινας συγκρίσεως καί τινων ἀνθρωπίνων στοχασμῶν ἡ τούτου ἁγιότης καὶ τὰ θαύματα ἐκβάλλονται.

1816. — Ω 6β. Διάφορα.

Χαρτ. 11 × 10 αἰῶν. ις' φ. 214 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ποίημα ἀκέφαλον οὗ ἡ ἀρχή.
« ιβ' βρύσαις ἔρευσαν πλὴν κρασίον οὐκ ἦταν λυπεῖται ἡ καρδία μου εἰς τόσην ἀγνωσίαν. »
2. φ. 6α Θεοτοκία ψαλλόμενα κατὰ πᾶσαν ἡμέραν εἰς πάντας τοὺς ἤχους.
3. φ. 22α Τριαδικοὶ ὕμνοι τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ.
4. φ. 26α Διήγησις περὶ Μιχαὴλ βοεβόδα ἐν στίχοις.

« Διήγησις πανθαύμαστος ρῆμα ὡραιοτάτη
τὴν ἔχουσιν οἱ φρόνιμοι πολλὰ ποθεινοτάτη ·
Διήγησιν ὡραιοτάτην ἐβάλθηκα νὰ γράψω
τοῦ Μιχαὴλ τοῦ θαυμαστοῦ καὶ θέλω νὰ μὴ παύσω. »

Ἕτεροι στίχοι τῆς διηγήσεως τοῦ ἐξιεπαίνου Μιχαὴλ βοεβόδα πῶς αὐθέντευσεν εἰς τὴν Βλαχίαν καὶ πῶς ἔκοψε τοὺς Τούρκους ὅπου εὑρέθησαν ἐκεῖ καὶ πῶς ἔκαμε πολλὰς ἀνδραγαθίας καὶ ὕστερον ἐθανατώθη διὰ φθόνον χωρὶς πόλεμον.
« Ἔνθα στίχοι εἶνε γεγραμμένοι ἔνδοξοι καὶ τιμημένοι. »
5. φ. 102α Πίναξ τῶν ζώων τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ (ἐν ὅλῳ 102 ζῷα τεθειμένων ἀλφαβητικῶς).
6. Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου νέα φυσιολογία.
7. φ. 193β Ἐπιφανίου Κύπρου περὶ φυσιολογίας τῶν ζώων.

Ἐν φ. 193 β σημειοῦται : ἕως ἐδῶ (ἤτοι ἕως τὸ περὶ βασιλίσκου κεφάλαιον) εἶνε ἡ νέα φυσιολογία τοῦ προειρημένου μητροπολίτου Ναυπάκτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ καὶ ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζει τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυροῦ Ἐπιφανίου.
Ἐν ἀρχῇ Εὕρηται ποίημα ἀκέφαλον ἀρχόμενον οὕτω :
« νὰ γένουντα ὁ ἥλιος βαγένι κ' ὁ οὐρανὸς καράβι
καὶ ἡ νεφέλαις ἄρμενα τιμῶνι τὸ φεγγάρι
καραβοκύρης ἄνεμος καὶ ναύταις οἱ ἀστέρες... »

1817. — Ω 7. Διάφορα.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ' φ. 350.

1. 1α Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου λόγος.
2. φ. 17α Βίος τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου καὶ ἑτέρων ἀσκητῶν.
3. φ. 4α Βίος τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.
4. φ. 71α Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
5. φ. 101α Διήγησις φρικτὴ καὶ παράδοξος περὶ ἀναξίων ἱερέων.
6. φ. 115α Βίος Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
7. φ. 138α Διήγησις καὶ ὀπτασία ὠφέλιμος ὀρθοδόξου τινος Δημητρίου συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου πνευματικοῦ καὶ ῥήτορος, τεθεῖσα δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ τοῦ πνευματικοῦ κυροῦ Λαυρεντίου.
8. φ. 159α Βίος καὶ πολιτεία Μακαρίου τοῦ Ρωμαίου.
9. φ. 199α Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ λόγοι ὠφέλιμοι περὶ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου πρὸς τὸν ἀββᾶν Παΐσιον.
10. φ. 204α Διήγησις περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν αὐτῶν.
11. φ. 206α Περὶ τοῦ λυτρωσαμένου τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀπὸ τὴν κόλασιν.
12. φ. 216α Περὶ ἀσκητρίας παρθένου λόγος ψυχωφελής.
13. φ. 223α Λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ περὶ τῶν ὑπὸ Θεοῦ δεδομένων στεφάνων.
14. φ. 234α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.
15. φ. 267α Περὶ κατακρίσεως, τοῦ μὴ κρίνειν τινά.
16. φ. 274α Διήγησις περὶ Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου ὠφέλιμος.
17. φ. 282α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου δικαίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος τοῦ νέου Ἰὼβ χρηματίσαντος τοῦ γενομένου πάππου Μαρίας τῆς βασιλίσσης γυναικὸς Κωσταντίνου τοῦ βασιλέως.
18. φ. 332α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς κατάνυξιν καὶ ὠφέλειαν ἡμῶν.
19. φ. 337α Λόγος περὶ μοναχικῆς πολιτείας κοινοβιακῆς καὶ ἰδιορρύθμου.
20. φ. 348α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παϊσίου (Γεροντικόν).

1818. — Ω 8. Ἀπόστολος.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιδ' φ. 269 ἀκέφ.

Αἱ καθ' ἅπαν τὸ ἔτος ἀναγινωσκόμεναι ἀποστολικαὶ περικοπαί.

1819. — Ω 9. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 16 × 12 αἰῶν. ιδ' φ. 293.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν φ. 83 β « Εἰ βίβλος αὕτη ἁγία καὶ καλή ἐστιν καὶ ὑᾶτε πᾶσαν νῶσον καὶ πᾶσαν μελακίαν καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε τῶν δακτύλης γράψαντα τῶν κεκτημένων · μοναχὸς Καλλίνικος ».

1820. — Ω 10. Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ.

Χαρτ. 18 × 13 αἰῶν. ιζ' (1633) φ. 255.

Τὸ παρὸν βιβλίον ἐστὶ κατὰ Μωάμεθ ὅπερ συνεγράψατο ὁ εὐσεβέστατος καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς Ρωμαίων κύριος Ἰωάννης ὁ Κανταχουζηνός, ὁ

διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Ἰωάσαφ μοναχός.

Ἐν τέλει · « Ἐν ἔτει ζρμα (1633) μηνὶ Δεκεμβρίῳ η' · ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος Παγωϊάννης ».

1821. — Ω 11. Νομοκάνων.

Χαρτ. 15 × 9 αἰῶν. ις' φ. 125.

Νομοκάνονον ἐν Κεφαλαίοις σιζ'. Τὸ α' Κεφ. « περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι ».

Ἐν ἀρχῇ · « Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει κἀμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Λαυριώτου ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης ».

1822. — Ω 12. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 16 × 11 αἰῶν. ιδ' φ. 318.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1823. — Ω 13. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ις' φ. 284.

Ἰωάννου μοναχοῦ Κλίμαξ ἤτοι λόγοι λ'.

1824. — Ω 14. Διάφορα.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ις' φ. 233.

1. φ. 1α Εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ λειψάνου τοῦ Φιλαδελφείας Γαβριήλ.
« Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ. »
2. φ. 11α Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ Λόγος τοῦ δικαίου Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου.
3. φ. 30α Ἰωάννου Χρυσοστόμου (;) Λόγος κατὰ ψευδοπροφητῶν καὶ ψευδοδιδασκάλων καὶ ἀθέων αἱρετικῶν καὶ περὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ περὶ μετανοίας.
« Ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ ὀδυνηρὸς ὁ λόγος. »
4. φ. 64α Βίος τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.
« Παράδοξον μυστήριον γέγονεν ἐν τοῖς ἔτεσιν ἡμῶν. »
5. φ. 82α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης πεζῇ φράσει.
« Εἰς τοὺς τριάντα χρόνους ὅπου ἐβασίλευεν. »
6. φ. 112α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
« Ἐγένετό τις ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. »
7. φ. 125α Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
« Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον. »
8. φ. 145α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ ἐπισκόπου Ἀσσοῦ.
« Οὗτος εὐγενὴς ὢν καὶ τῆς ἄνω Σιὼν συμπολίτης. »
9. φ. 158α Τοῦ ταπεινοῦ ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου Σιλβέστρου Μαρίνου τοῦ Χίου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν ἑσπέρας.
10. φ. 216α Λόγος περὶ τῆς παναγίας ὅπου ἦλθεν εἰς τὸ ἅγιον ὄρος.
« Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀοιδίμου. »

1825. — Ω 15. Βίβλος μυθική.

Χαρτ. 14 × 9 αἰῶν. ιζ' (1670) σελ. 388.

Βιβλίον καλούμενον μυθικὸν τοῦ φιλοσόφου Περζουὲ καὶ πρῶτον διηγεῖται πῶς ὁ Περζουὲ ἐπῆγε εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ ἤφερε τὸ βιβλίον τοῦτο · δεύτερον φανερώνει πῶς οἱ σοφοὶ τῆς Ἰνδίας ἐσύγγραψαν τὰς ιε' συνομιλίας ταύτας.

Ἐν φ. 7 β « Βιβλίον σοφιστικὸν διὰ μυθολογιῶν διηγούμενον τοῦ Σωφρονίου Σμυρναίου καὶ Λαυριώτου κτῆμα ».

Ἐν τέλει · « ζροη' (1670) ἐγράφη χειρὶ Θεοκλήτου ἱερομονάχου ».

1826. — *Ω 16. Καινὴ Διαθήκη.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιε' φ. 272 κολοβ.

Τὰ ἅπαντα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἐν τέλει ·
« Εὐάγγελός μοι τετρακτὺς τὸ βιβλίον
γραφεὺς δὲ Νικόδημος ὃν σώζοις λόγε ».

1827. — *Ω 17. Διόπτρα.

Χαρτ. 18 × 12 αἰῶν. ια' (1095) φ. 290
ἀκέφ. κολοβ.

Βίβλος καλουμένη Διόπτρα.

1. φ. 3α Σύγγραμμα εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον τὴν λεγομένην Διόπτραν.
2. φ. 5α Στίχοι κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βέστου τοῦ καὶ Γρανάτου εἰς τὴν δε τὴν βίβλον.
« Ὁ τὴν δε θέλων ἀναγνῶναι τὴν βίβλον. »
3. φ. 6α Ἐπιστολὴ παρακλητικὴ Καλλινίκου πρὸς Φίλιππον.
4. φ. 7α Ἑτέρα ἐπιστολὴ ἀντεπισταλτικὴ Φιλίππου πρὸς τὸν μοναχὸν Καλλίνικον.
5. φ. 7β Στίχοι ἀπολογητικοὶ δῆθεν.
« Ὁ ἀμαθὴς πρὸς ἀμαθεῖς ἐξ ὧν ἰσχύω λέγω ».
6. φ. 9α Φιλίππου μοναχοῦ Διόπορα ἤτοι Λόγοι (5) ἐν στίχοις (Ἐξεδόθη ὑπὸ Σπυρίδωνος μοναχοῦ Λαυριώτου ἰατροῦ).

Ἐν φ. 208 α « Ἐτελειώθη σὺν θεῷ τὸ παρὸν πυκτίον μηνὶ Μαΐῳ ιϐ' ἰνδ. γ' κύκλος ἡλίου δέκατος, σελήνης δὲ κγ' ἐν ἔτει ςχ τρίτῳ (1095) διὰ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ναζιραίου καὶ ξένου καὶ πόνημα καὶ σύγγραμμα τοὔνομα Διόπτρα · ἂν δὲ καὶ τοὔνομα τοὐμὸν μαθεῖν ἐθέλεις φίλε, ἰδοὺ καὶ τοῦτο γράφω σοι καὶ ψηφίσας εὑρήσεις · ὀκτὼ γράμματα ἔχω καὶ εἰσὶν ἐκ τούτων σύμφωνα πέντε, τρισύλλαβός εἰμι νόει με · ἡ ὑστάτη καὶ μέση ἀνὰ τρία γράμματα ἔχει ἑκάστη, ἡ λοιπὴ δὲ τὰ

λοιπὰ τοῦ παντὸς δύο · ἀριθμός εἰσιν ἑκατοντάδες τρεῖς ἐκ τρίτου καὶ δεκάδες δὶς τετράκις ἤγουν ὁ σύμπας ἀριθμὸς καὶ ψῆφος τούτων ϡπ' » (980) = Φίλιππος.

7. φ. 203β Προθεωρία κεφαλαιώδης περὶ τῶν ἐν τῇ θείᾳ ἱερουργίᾳ γινομένων συμβόλων καὶ μυστηρίων πονηθεῖσα Νικολάῳ ἐπισκόπῳ Ἀνδίδων ἐκ προτροπῆς καὶ ἀξιώσεως θερμοτάτης τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Φυτείας.

« Πολλοὶ τῶν ἱερᾶσθαι ἠξιωμένων ἴσασιν ».

8. φ. 235β Τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου κυροῦ Ἠλιοῦ πρός τινα μοναχὸν περὶ τῶν προηγιασμένων.

« Ἤδη δέ σοι καὶ περὶ τῶν ἠπορημένων τῆς λύσεως ».

9. φ. 236α Τοῦ μακαρίου ἀββᾶ Νείλου Λόγος ἀσκητικὸς περὶ ἡγουμένων καὶ ὑποτακτικῶν καὶ οἰκοτρίβων.

10. φ. 287α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Χαρικλῆν.

« Πάνυ μοι δοκεῖς τὴν θείαν ἠγνοηκέναι γραφήν ».

Ἐν φ. 2 β « Βίβλος καλουμένη Διόπτρα πόνος Φιλίππου ».

Ἐν φ. 8 β « Φιλοθέου κτῆμα ».

Ἐν φ. 120 β « Ἐπὶ βασιλέως Ἀλεξίου ἐγράφη τὸ παρὸν συντεθὲν ἐν ἔτει ςχγ' » (1095).

1828. — Ω 18. Ἑρμηνεία Κανόνων.

Χαρτ. 17×11 αἰῶν. ιθ' (1824) σελ. 227.

1. Ἑρμηνεία τῶν Κανόνων τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων, τῶν τοπικῶν καὶ τῶν ἁγίων Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, ἱερομάρτυρος Πέτρου, μεγάλου Ἀθανασίου, μεγάλου Βασιλείου, Γρηγορίου Νύσσης, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀμφιλοχίου, Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας, Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γενναδίου πατριάρχου Κ/πόλεως, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου.

2. φ. 205α Τύποι διαφόρων γραμμάτων, διαθηκῶν, διαζυγίων κλπ.

Ἐν τέλει · « Αἱ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι ἐγράφησαν εἰς τὴν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου κατὰ τὸ ᾳωκδ' (1824) Μαΐου κ' διὰ χειρὸς Παρθενίου ».

1829. — Ω 19. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 20×13 αἰῶν. ιδ' φ. 452.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει · « Βιβλίον τοῦ μονυδρίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Παντανάσσης · μηδεὶς οὖν ἀφέλοιτο τοῦτο ἐκ τοῦ παρόντος μονυδρίου εἰμὴ θέλοι ἔχειν τὸ τῆς ἱεροσυλίας ἔγκλημα καὶ τὴν τῆς Παντανάσσης ἀγανάκτησιν καὶ τὰς ἀρὰς τοῦ κτήτορος ἱερομονάχου κυροῦ Παϊσίου ».

1830. — Ω 20. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 21×13 αἰῶν. ιε' (1401) φ. 260.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Ἐν φ. 244 α « Ἐγράφη τὸ ἱερὸν τοῦτο καὶ ἅγιον βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδωρήτου τοῦ ἀπὸ Φιλαδελφείας ἐν ἔτει ςϡθ (1401) ἰνδ. θ' κατὰ τὴν κς' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ».

1831. — Ω 21. Ματθαίου Κανταχουζηνοῦ.

Χαρτ. 20×15 αἰῶν. ιη' (1755) σελ. 194.

1. φ. 1α Εἰς τὸ Ἆσμα τῶν ἀσμάτων Σολομῶντος ἑρμηνεία τοῦ βασιλέως Ματθαίου Κατακουζινοῦ περιέχον Κεφάλαια τὸ βιβλίον τοῦτο ὀκτὼ τὸ καθ' ἕκαστον μὲ ἄσματα ὡς θέλομεν τὰ φανερώσει.

Περὶ προοιμίου Ματθαίου βασιλέως τοῦ Κατακουζηνοῦ εἰς τὴν τοῦ Ἄσματος τῶν ἀσμάτων ἐξήγησιν

« Οὐ πάνυ μοι δοκεῖ τυγχάνειν ὑγειὲς εἶναι.... (φ. 137α) τέρμα νόου κρυπτοῦ ἀϊδίου Σολομῶντος ἀγαθοῦ ὃν περίδοξος ἔφηνε σοφὸς βασιλεὺς Ματθαῖος ».

2. φ. 139α Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐξήγησις εἰς τὸ Ἆσμα τῶν ἀσμάτων.

3. φ. 153α Βίος Ματθαίου τοῦ Κανταχουζινοῦ βασιλέως.

« Ματθαῖος ὁ τῆς πάλαι τῶν Κανταχουζινῶν περιφανεστάτης φυλῆς ».

4. φ. 161α Ἆσμα ἀσμάτων ἑλληνικοβλάχικο.

Ἐν τέλει · « Ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες · τῆς ὑμετέρας εὐσεβεστάτης ἐνδοξότητος δοῦλος κατὰ πάντα εὐμενέστατος Ἰωάννης Νικολάου Ποστέλ, ὁ καὶ Ζαγουρμάνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἐγράφθη ἐν ἔτει αψνε' (1755) Μαΐου α' εἰς Ἰάσιον ἐν μοναστηρίῳ Μπουρνόσκι ».

Ἐν φ. 5 α « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἱερωνύμου τἀνῦν Ἰουβεναλίου ἱερομονάχου ».

1832. — Ω 22. Διάφορα.

Χαρτ. 20×14 αἰῶν. ιζ φ. 188.

1. φ. 1α Οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες κατ' ἐπιτομὴν τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων καὶ τῶν τοπικῶν προσέτι δὲ καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων οἱ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε κανόνες αὐτῶν καὶ τῶν ἁγίων πατέρων.

2. φ. 62α Ἀρχὴ σὺν θεῷ Νομίμου τοῦ Ἀτταλειώτου — Προοίμιον τοῦ Ἀτταλειώτου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Μιχαήλ.

« Μέλλων ὦ θειότατε βασιλεῦ. »

3. φ. 104α Νομικόν. Τί ἐστι νόμος — περὶ γάμου — περὶ προικός.

4. φ. 120α Νόμοι καὶ νεαραὶ Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος τοῦ σοφοῦ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων — περὶ ἐλευθεριῶν — περὶ ἀναδουλώσεως, πράσεως καὶ ἀγοράσεως κλπ. — Νόμος ναυτικός — Νόμος Ροδίων ναυτικός, ὃν ἐθέσπισαν οἱ θειότατοι αὐτοκράτορες Ρώμης Τιβέριος, Ἀδριανός, Ἀντωνῖνος, Περτίναξ, Λευκός, Σεπτίμιος Σεβῆρος ἀεισέβαστος.

5. φ. 122α Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν τοῦ τῆς θείας λήξεως ἀοιδίμου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ.

6. φ. 127α Τινὰ ἐκ τῶν τοῦ Ἀρμενοπούλου

κυροῦ Κωνσταντίνου ἐκ τοῦ β' βιβλίου τῆς ἑξαβίβλου περὶ ἐνεχείρων — Τοῦ θείου Ζωναρᾶ περὶ τοῦ πρωτείου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

7. φ. 131α Κεφάλαια ιδ' γινόμενα παρὰ τῆς γενομένης μεγάλης συνόδου ἐν καιρῷ τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου εἰς σύστασιν ἐκκλησιαστικὴν κατὰ τὸ ἔτος ᾳφϟγ' (1593) ἐν Κ/πόλει.

8. φ. 134α Ἕτερα Κεφάλαια ι' πῶς κυβερνοῦν οἱ ἀρχιερεῖς.

9. φ. 137α Ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων γενομένη παρὰ τοῦ πανσεβάστου καὶ Νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου (αὐτόθι τοῦ αὐτοῦ κατὰ αἱρέσεων).

10. φ. 145α Ἐνταλτηριώδη γράμματα διάφορα.

11. φ. 152α Πρᾶξις τοῦ ἀρχιερέως.

« Καὶ ἰατρῶν ἐκεῖνος ἄριστος παρὰ πᾶσι καλείσθω ἂν ὅστις τῆς τέχνης φιλοπονώτερος ».

(Ἐν τέλει τῆς πράξεως φέρεται τὸ ἔτος ζρλδ (1626).

12. φ. 154α Εὐχαὶ διάφοροι ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων λυομένων, εἰς ἀποδημοῦντα, εἰς ἐξομολόγησιν, ἐν ἐξόδῳ ψυχορραγοῦντος τοῦ ὁσίου Νήφωνος πάνυ ὠφέλιμος (φ. 156), ἐπὶ λύσει ἀφορισμοῦ, εἰς κοιμηθέντας νεκροτάφους συγχωρητικαὶ (τέσσαρες), εὐχὴ ἐξομολογήσεως πάνυ ὡραῖα πρὸς τὸν δεσπότην Χριστόν (φ. 169-170β).

13. φ. 171α Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας, τῶν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ υἱοθεσίας καὶ ἀδελφοποιήσεως.

14. φ. 186α Λέοντος τοῦ σοφοῦ περὶ κρίσεως κατὰ αβ · Στίχοι ἀνακρεόντιοι · πρὸς τὸ « ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις ».

« Ἆρα τὶς γῆθεν ἀείρας ἐν συστροφῇ με ζεφύρου. »

15. φ. 188β Ἐπιστολὴ Χριστοφόρου τινος διδασκάλου ἱερέως πρὸς ἰατρὸν (περὶ μαντζουνίου ἀρωματικοῦ).

Ὁ σπουδαῖος οὗτος Κῶδ. περιλαμβάνει ἐν ὅλω Κεφάλαια σιγ'.

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τὸ παρὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις Βερροίας Ἰωακείμ · μετὰ δὲ τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν μου ἔστω τῆς μητροπόλεως ταύτης Βερροίας ».

1833. — Ω 23. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 435.

1. φ. 1α Ἰσοκράτους Λόγος πρὸς Δημόνικον (ἐν ἐξηγήσει) « ὦ Δημόνικε υἱὲ Ἱππονίκου. »

2. φ. 19α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας (ἐν ἐξηγήσει . ἐν τέλει · « αψϟ' (1790) Μαρτίου α' ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἐτελειώσαμεν τὸν παρόντα λόγον »).

3. φ. 40α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐαγόραν (ἐν ἐξηγήσει · ἐν τέλει · « αψϟ (1790) Ἰουλίου α' τέλος τοῦ παρόντος ἐπιταφίου καὶ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου τελειωθέντος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀναγνώστου Πελοποννησίου ἐκ κώμης Γαργαλιάνοι »).

4. φ. 71α Πλουτάρχου περὶ παίδων ἀγωγῆς (ἐν ἐξηγήσει).

5. φ. 113α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης (ἐν ἐξηγήσει).

6. φ. 131α Λιβανίου Λόγος περὶ δυσκόλου ἀνδρὸς (ἐν ἐξηγήσει).

7. φ. 147α Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης (ἐν ἐξηγήσει · ἐν τέλει · « τέλος αψϟς (1796) Ἰουλίου ε'. Δημητζάνα »).

8. φ. 155α Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου περὶ προνοίας (ἐν ἐξηγήσει) · λόγοι δύο.

9. φ. 194α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλία κατὰ μεθυόντων (ἐν ἐξηγήσει).

10. φ. 216α Ἐξήγησις κατὰ λέξιν εἰς τὰ ποιητικὰ τοῦ Γρηγορίου.

11. φ. 255α Ἐξήγησις εἰς τὰ πρὸς Σέλευκον ἰαμβικὰ νουθεσίαι τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

12. φ. 273α Ἐξήγησις εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὰ πρὸς τὸν Ἰουστινιανόν.

(« Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῆς παραινετικῆς ἐκθέσεως Ἀγαπητοῦ διακόνου πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν Καίσαρα ἥτις παρ' Ἕλλησι βασιλικὴ ὀνομάζεται σχεδή »).

13. φ 295α Ἐξήγησις εἰς τὸν περὶ φιλοπτωχίας λόγον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ.

14. φ. 355α Ἐξήγησις εἰς τὸν περὶ ἱερωσύνης ἀπολογητικὸν λόγον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

15. φ. 359α Ἐξήγησις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τῶν ἐπὶ ψυχῆς παθῶν · καὶ ἑτέρα ἐξήγησις.

16. φ. 381α Περὶ τῆς τοῦ βίου ματαιότητος καὶ ἀπιστίας τοῦ κοινοῦ πάντων τέλους.

17. φ. 383α Ἐξήγησις εἰς τὰ τοῦ Πλουτάρχου ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν.

18. φ. 413α Πρεσβευτικὸς β' πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης [Λιβανίου].

19. φ. 421α Λόγος ἀκέφαλος οὗ ἡ ἀρχή : « ὦ Σώκρατες τί πρᾶγμα καινότερον ἠκολούθησε διότι ἐσὺ μὲ τὸ νὰ κατέλιπες ».

20. φ 429α Ἐπιστολὴ ἥτις ἀνεγνώσθη ἐπισκόπῳ Κυρήνης Συνέσιος ὄνομα αὐτῷ περὶ πλουσίων, περὶ βασιλείας καὶ περὶ ἄλλων τινων τῇ μὲν φράσει ὑψηλὸς καὶ ὄγκον ἔχων, ἀποκλίνων δὲ πρὸς τὸ πολιτικώτερον.

21. φ. 429β Ἐκ τοῦ Προοιμίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ τῶν ἐκ τῶν ἑρμηνειῶν τῶν ἐν τῷ περὶ ἐνυπνίων λόγῳ αὐτοῦ τοῦ Συνεσίου.

22. φ. 430α Σημειώσεις εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ αὐτοῦ.

1834. — *Ω 24. Νομοκάνων.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν ις' φ. 530 ἀκέφ. κολοβ.

Νομοκάνων περιέχων ἐν ὅλω Κεφάλαια 498.

Τὸ α' Κεφ. « περὶ ἀρχιερέων πῶς εἶνε πρέπον νὰ εἶνε ».

1835. — Ω 25. Νομοκάνων.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 320 κολοβ.

1. Νομοκάνων ἐν Κεφαλαίοις σμε' · τὸ α' « περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθής ».

2. 121α Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων · τὸ α' Κεφ « περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶνε » · τὸ δὲ τελευταῖον καὶ Δ' βιβλίον πραγματεύεται περὶ κοσμικῶν.

1836. — Ω 26. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 58 κολοβ.

Νομοκάνων ἐν Κεφαλαίοις σλθ' ἐξ ὧν τὰ 4 τελευταῖα ἐξέπεσον. Τὸ α' Κεφ. « Νουθεσία πρὸς πνευματικὸν πατέρα πῶς δεῖ αὐτὸν εἶναι ».

1837. — Ω 27. Θεματογραφία.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 93.

Θέματα ἀπροσδιόριστα τοῖς εἴδεσιν.

1838. — Ω 28. Περὶ προσκομιδῆς.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 44.

1. φ. 1α Ἑρμηνεία σαφεστάτη καὶ δήλωσις τῆς ἁγίας προσκομιδῆς μετὰ μαρτυριῶν τῶν ἁγίων διδασκάλων περὶ τοῦ ποῖα εἶναι τὰ δεξιὰ τοῦ ἁγίου ἄρτου ὅταν τὸν θέτει ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον δισκάριον καὶ πῶς εἶναι ὀρθὰ καὶ εὔλογα νὰ θέτωνται αἱ μερίδες τῆς τε παναγίας καὶ τῶν ταγμάτων τῶν ἁγίων καὶ πῶς τῶν πιστῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν πονηθεῖσα παρὰ Θεοκλήτου ἱερομονάχου ἐκκλησιάρχου καὶ δομεστίχου τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων προτραπεὶς παρά τινων πνευματικῶν ἀνδρῶν.

2. φ. 38α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ προσκυνεῖν κατὰ ἀνατολάς.

3. φ. 39α Ἐπιστολὴ πατριαρχικὴ τοῦ κυροῦ Διονυσίου καὶ τῶν τότε εὑρεθέντων ἀρχιερέων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει σταλθεῖσα εἰς τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ἁγίου Ὄρους δι' αἰτίαν τῆς ἁγίας προσκομιδῆς.

4. φ. 41α Ἑτέρα ἐπιστολὴ συνοδικὴ τοῦ πατριάρχου κυροῦ Παρθενίου σταλεῖσα πρὸς τοὺς Ἁγιορείτας διὰ τὸ βιβλίον ὅπου ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον οἱ Ἁγιορεῖται διὰ τὴν προσκομιδὴν εἰς δοκιμὴν καὶ κύρωσιν · (ἐν μηνὶ Μαΐῳ ἰνδ. ε' τῷ αχξζ (1667).

5. φ. 42α Τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ σοφωτάτου μεγίστου διδασκάλου καὶ θεολόγου κυροῦ Ἰλαρίωνος τοῦ Τζιγάλα · ἐπιστολὴ σταλθεῖσα ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει πρὸς Θεόκλητον ἐκκλησιάρχην τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων περὶ τῆς προσκομιδῆς αχξζ' (1667) Μαΐου λ'.

1839. — Ω 29. Χρονικόν.

Χαρτ. 21 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 51.

1. φ. 1α Κυρίλλου Λαυριώτου Χρονικὸν συντομώτατον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ πρώτου πλασθέντος Ἀδὰμ καὶ λῆγον μέχρι τοῦ νῦν τρέχοντος ἔτους ζσμς (1738).

2. φ. 9α Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου γραφῆς πάσης σύνοψις ἠκριβωμένη · περὶ τῆς ἁγίας τριάδος

« Θεὸς πατὴρ νοῦς ἐστιν ἄναρχος φύσις
ἄληπτος ἀπρόσιτος ἄρρητος λόγοις. »

Αἱ ἀρχαὶ τῶν Κεφαλαίων ἅτινα πραγματεύεται διὰ στίχων ἔχουσιν οὕτω :

α) Ἀρχὴν βροτῶν μάνθανε τοῦ γένους φίλος.
β) Τὰ κατὰ Μωσῆν ἐνθαδὶ διαγράφω.
γ) Καὶ τοὺς Κρίνοντας Ἰσραὴλ μάνθανέ μοι.
δ) Δύο φυλῶν ἄνακτες ἐκ Δαυὶδ γένους.
ε) Δέκα φυλῶν ἄνακτες ἐν Σαμαρείᾳ.
ς) Ἐκ Βαβυλῶνος λύσιν αἰχμαλωσίας
ὡς Ἔσδρας ἱστόρησεν ἐνθάδε γράφω.
ζ) Καὶ τὰ Μακκαβαϊκὰ νῦν μάνθανέ μοι
τῶν Ἑβραίων ὕστερα πλὴν πεφυκότα.
η) Ὅτ' ἦν στρατηγῶν Μωϋσῆς παρ' Ἑβραίοις
οὗτοι Σύρων ἄνακτες ἦσαν τῶν πάλαι.
θ) Οὗτοι βασιλεῖς παλαιοὶ Βαβυλωνίων
Μήδων τε Περσῶν τῶν πάλαι δ' Ἀσσυρίων.
ι) Ἄθρει βασιλεῖς ἐνθάδε Μακεδόνων
οἵτινες ἦρξαν Αἰγύπτου, Σύρων, Μήδων.
ια) Ὅτ' ἦν στρατηγῶν Μωϋσῆς παρ' Ἑβραίοις
οὗτοι κατῆρξαν ἑλλήνων πανσπερμίαν ·
Ἕλληνες οἱ δὲ βασιλεῖς Ἄργους μόνοι.
ιβ) Ἀθηναίων ἀτθίδες ἄνακτες.
ιγ) Διὰ βίου ἄρχοντες.
ιδ) Ἀρχὴ τῆς βασιλείας Ρωμαίων
ὅτ' ἦν βασιλεὺς Σολομὼν παρ' Ἑβραίοις
οὗτοι Ρώμης ἄνακτες ἦσαν ἐν βίῳ.
ιε) Ρώμης βασιλεῖς οἱ δὲ τῆς παλαιτέρας.
ις) Οἱ ἕτεροι βασιλεῖς τῆς Ρώμης
μεθ' Ὑπάτους ἄρξαντας ἐκ μοναρχίας.
ιζ) Καὶ χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει.
ιη) Καὶ πατριάρχας τῆς νέας Ρώμης βλέπε.

3. Μετὰ ταῦτα ἄλλα τινὰ ἐν πεζῷ λόγῳ · περὶ τῶν μετὰ Διοκλητιανὸν βασιλευσάντων · περὶ χριστιανισμοῦ τῶν Ἰνδῶν · περὶ χριστιανισμοῦ τῶν Γεωρτζίδων Ἰβήρων · περὶ τοῦ Σιλωὰμ κλπ.

4. Ἐν ἀρχῇ εὕρηται ἐπιστολὴ « τῷ κυρίῳ κυρίῳ Δημητρίῳ μεγάλῳ Τζελένα πανιερωτάτῳ Λουξ μητροπολίτῃ τοῦ μεγάλου Νεοκάστρου τῷ διοικητῇ καὶ προέδρῳ τῆς ἁγιωτάτης καὶ θεοσυλλέκτου συνόδου ».

Ἐν φ. 1 α « Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμοῦ Κυρίλλου ἱερομονάχου Λαυριώτου καὶ ὁ σφετερίσας μου τοῦτο ἀσυγχώρητος ἔστω ».

Ἐν φ. 47 β « Ἐν ἔτει ,αψοθ (1779) Ἰανουαρίου κγ' ὥρα δειλινὸν ἔγινε σεισμὸς μέγας καὶ καθ' ἑκάστην νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσειεν συνεχῶς· ὅμως ἡσύχασεν ἕως δεκάτης ἡμέρας· ἔπειτα ἐν τῷ μέρει τοῦ μαΐστρου ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ φλὸξ μεγίστη ἐπὶ τῆς α' ὥρας τῆς νυκτός· ἔνιοι δὲ τῶν ἀσκητῶν ἔφασαν στύλον πυρὸς φαίνεσθαι ».

1840. — Ω 30. Κανόνες.

Χαρτ. 20×14 αἰῶν. ιε' φ. 171.

1. φ. 1α Κανόνες τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ συνόδων καὶ ἁγίων πατέρων.

2. φ. 154α Τιμοθέῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας ἐρωταποκρίσεις « εἰ χρὴ γυναῖκα διγαμήσασαν εἰς τρίτον ἐλθεῖν συνοικέσιον ».

3. φ. 155α Ἀληθὴς καὶ ἀναντίρρητος ἀπόδειξις ὅτι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν αἱρέσεων καὶ οἱ τούτων ταῖς αἱρέσεσι συγκοινωνήσαντες ἀρνησάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες τὰς εὐσεβείας διὰ βιβλίων δέχονται ἕκαστος εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον καὶ θρόνον παρὰ τῶν οἰκονομούντων τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν θεοσόφων πατέρων.

4. φ. 157α Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς οἰκουμενικῆς ἑβδόμης Συνόδου καὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν λοιπῶν θείων καὶ ἱερῶν πατέρων παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φωτίου καὶ τῶν θείων πατέρων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἀναλαμψάντων.

5. φ. 161α Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς Δασηνεῖς (;) ἐπιστολῆς.

« Οὓς περὶ σῶν ἐκ τῆς Γαλάτας μετεστείλαντο ὡς δι' αὐτῶν δυνάμενοι τὴν παρρησίαν τῆς ἐπισκοπῆς ἀπολαβεῖν. »

6. φ. 162α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας Μαξίμῳ διακόνῳ Ἀντιοχείας Ὑπόμνησις.

« Ἔμαθον παρὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μονάζοντος Παύλου. »

7. φ. 162α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γεννάδιον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην.

Ἐν φ. 153

« Φύσεις ἅπασαι τῶν σοφῶν ὦ πατέρες
τῶν ἐμπρεψάντων εἰς λόγους ἐκ τῶν πάλαι
Κ' ἀκ τῶν δ' ἐπεμβαίνοντας ἄλλων εἰς λόγους
ὁρῶμεν ἡττήθησαν σαῖς δαδουχίαις·
θαῦμα μέν ἐστι καὶ πέραν τῶν θαυμάτων
πόρρω δὲ θάμβους εὐφυῶς ἡρμοσμένον
καὶ θάμβους μὲν ἄξιον ὡς ὑπερέβην
σοφοὺς ἅπαντας τῶν ἐκ πάλαι τῷ λόγῳ·
ὅπη καὶ γὰρ πέφυκε πνεύματος χάρις
καὶ θεία λάμψις καὶ φάους μετουσία
ἅπαν κάκιστον ἐκπιμπροῦται συντόμως·
καὶ γὰρ διελθὼν ἀφρόνως περιδρόμως
στῖφος ἀπίστων κακοδόξων ἀστόργων
τὴν γῆν ἅπασαν ἀπὸ ζόφου τῇ πλάνῃ
σπάθη δὲ θεία εὐκλεοῦς παντὸς τύπου
πρώτη προσπηδήσασα παντὸς συλλόγου
ἅπαν ἐκτεφροῖ τῶν κακίστων εἰς φύσεις
τῶν δ' ὁσίων καὶ καλῶς ἡρμοσμένων
ἐν στερρᾷ πίστει καὶ μενόντων ἀξίως
ἄρδην ἀνιστᾷ τὰς ἐμφάσεις αἰσίως·
τὴν πληθὺν ὑμῶν ἀπεκάλεσα σπάθην
μνήμης ἀξίαν εὐκλεεῖς μοι πατέρας·
ἦν οὖν τὸ κάλλος τῆς σπάθης χρῆμα ξένον
ἄγαλμα σεπτὸν εἰκόνος θείας τύπος
μύημα λευκῆς χιόνος στοιχουμένης·
ὡς μακαρίζω καὶ τὸ κάλλος τῆς σπάθης
ἀσπάζομαι δὲ καὶ τὸ τμῆμα συντόμως
ἐσχηκότα δ' αὖ καὶ τὸν γράψαντα πόθῳ
σκέποις φυλάττοις καὶ ρύοις πάσης ζάλης·
εὕρηκε τέρμα τὸ παρόν μοι πυκτίον
καὶ παῦλαν οὐκ ἔσχηκε χεὶρ ἡ γραφέως·
μοχθεῖ γὰρ ἀπέραντα φεῦ ἕως πότε;
ἄρα μέχρις οὗ τάφος αὐτὴν δαμάσει.
Εἰ τοῦτό σοι δέδεκτο Χριστέ μου λόγε
καί με προσεκλήρωσας ἐργώδει βίῳ
τοῦ ζῆν ἀφορμὰς ἐκ χειρῶν καταкρίνας
στέργω φέρω πλὴν καρδιακῷ τῷ πόνῳ·
ἰσχὺν μόνον μοι τὸ κράτος σου διδότῳ·
ἁμαρτωλὸς Καισάριος. »

Ἐν τέλει · « Ἐσταχώθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Θεοφυλάκτου ».

Ὁ Κῶδ. ἐν μέρει σητόβρωτος καὶ δυσανάγνωστος.

1841. — Ω 31. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 20×12 αἰῶν. ιε' (1457) φ. 257.

1. φ. 1α Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως κυροῦ Φιλοθέου Διάταξις σαφὴς τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας ἐν ᾗ καὶ τὰ διακονικά.

2. φ. 69α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου.

3. φ. 84α Τίς ὁ νοῦς τῆς ἱερουργίας ὡς ἐν Κεφαλαίοις λγ'.

4. φ. 132α Πρακτικὸν χειροτονίας ἐπισκόπου Ἀγαθοπόλεως ὑπὸ τοῦ Ἀδριανουπόλεως Γερασίμου (ἐν ἔτει 1433 · ἐδημοσιεύθη ἐν « Γρηγορίῳ Παλαμᾷ » τόμ. Β' σ. 79 ὑπὸ Σπυρίδωνος Λαυριώτου μοναχοῦ καὶ ἰατροῦ).

5. φ. 132α Πρόσταγμα βασιλικὸν [Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου 1448] εἰς μετάθεσιν [τοῦ Ἀγαθοπόλεως Ἰωακεὶμ εἰς τὴν μητρόπολιν Μολδοβλαχίας] (ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Σπυρίδωνος ἐν τῷ αὐτῷ τόμῳ καὶ σελ. τοῦ « Γρηγορίου Παλαμᾶ »).

6. φ. 134α Πῶς προβιβάζεται ἐπίσκοπος εἰς μητροπολίτην — πῶς μετατίθεται ἐπίσκοπος εἰς μητροπολίτην — πῶς δίδοται μητροπολίτῃ ὑψηλότερος τόπος ἐν ᾗ πρῶτον ἔλαχεν ἐκκλησίας — πῶς γίνεται πατριάρχης.

7. φ. 138α Πῶς γίνονται τὰ ἀντιμίνσια (εὕρηται καὶ εἰκὼν ἀντιμινσίου φέροντος χρονολογίαν ϛϡξε (1457).

8. φ. 139α Γράμμα περιεκτικὸν ὃ ποιοῦσιν οἱ ἀρχιερεῖς εἰς αἰχμαλώτους καὶ μάλιστα εἰς τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ἀπὸ τῆς ἀθλίας Κωνσταντινουπόλεως· τοῦ Μολδοβλαχίας Ἰωακεὶμ σύνθεσις · (ἐδημοσιεύθη καὶ τοῦτο ἐν τῷ « Γρηγορίῳ Παλαμᾷ » τομ. Β' σ. 79 ὑπὸ Σπυρίδωνος μοναχοῦ Λαυριώτου).

9. φ. 141α Πῶς ὑπογράφονται τὰ ἀντιμίνσια.

« Ἀντιμίνσιον καὶ θυσιαστήριον θεῖον ἱερουργηθὲν καὶ καθαγιασθὲν ὑπὸ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου.... εἰς ὄνομα τῶν ἁγίων πάντων ἐν ἔτει ϛϡξε

(1457) ἰνδ. ε' ἐπὶ τῆς αὐθεντείας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου δεσπότου κυροῦ Γεωργίου πάσης Σερβίας καὶ Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου βασιλίσσης ».

10. φ. 142α Εὐχολόγιον.

11. φ. 240α Φιλοθέου πατριάρχου Κ/πόλεως Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας ἐν. ἧ καὶ τὰ διακονικά.

12. φ. 253α Ἑτέρα εἴδησις συντομωτέρα τῆς θείας λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν φ. 180 α « Ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν ἔτει ϛϡξε » (1457).

1842. — Ω 32. Λόγοι.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' (1757) φ. 335.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου πρὸς Καισάριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

2. φ. 51α Τοῦ αὐτοῦ Γνωμικὰ δίστιχα.

3. φ. 60α Λουκιανοῦ Σαμοσατέως περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἤτοι βίος.

4. φ. 75α Βασιλείου τοῦ μεγάλου κατὰ τῶν ὀργιζομένων.

5. φ. 108α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ « Πρόσεχε σεαυτῷ ».

6. φ. 140α Τοῦ μακαριωτάτου Συμεῶνος τοῦ Λογοθέτου καὶ Μεταφραστοῦ λόγος εἰς τὸν θρῆνον τῆς Θεοτόκου

« Τοῦτο ἐκεῖνο γλυκύτατε Ἰησοῦ. »

7. φ. 155α Ἀναστασίου Ἀντιοχείας λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

8. φ. 162α Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν Εὐτρόπιον.

9. φ. 184α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον.

10. φ. 200α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου.

11. φ. 229α Βασιλείου ἐπισκόπου Σελευκείας εἰς τὸ « ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ».

12. φ. 244α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Νῶε.

13. φ. 260α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀδάμ.

14. φ. 283α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ.

15. φ. 301α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

16. φ. 321α Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν μεγάλην Παρασκευήν.

« Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα ».

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Νεοφύτῳ ἱερομονάχῳ Σμυρναίῳ αψνζ (1757) Σεπτεμβρίου ια'. · ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Βλαχίας ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ »

Ἄνωθεν τοῦ κειμένου κεῖται ἐν Κώδ. ἡ ἑρμηνεία πάντων τῶν ἀνωτέρω λόγων.

1843. — Ω 33. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιϛ' φ. 146 κολοβ.

Νόμιμον περιέχον κεφάλαια 268 · Τὸ α' « περὶ κριτοῦ τοῦ εἶνε εἰς πάντας συμπαθὴς καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ λόγον τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ » · τὸ τελευταῖον « ποῖαι ἐγένοντο μητροπόλεις ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου ἐν ἔτει ϛφϞζ » (1089).

1844. — Ω 34. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 229.

1. φ. 1α Γαβρίου ἕλληνος τετράστιχα περὶ ἀνθρώπου καὶ λιθίνου λέοντος.

2. φ. 13α Ἔκθεσις Κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ὧν ἡ ἀκροστιχὶς ὧδε πῶς ἔχει : τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος ».

3. φ. 26α Κάτωνος Ρωμαίου Γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος.

4. φ. 31α Ἀββᾶ Θαλασσίου ἐκ τῶν Κεφαλαίων περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας.

5. φ. 37α Στίχοι ἡρωελεγεῖοι εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου εἰσὶ δὲ ὡς ἐν εἴδει διηγήσεως ποίημα Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου.

« Εὖτε Θεοῦ μάτερ ».

6. φ. 42α Κανόνες α) Παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον ψαλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει τῆς ψυχῆς ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ (ὑγρὰν διοδεύσας) · β) Κανὼν τοῦ τιμίου σταυροῦ (φ. 54) ὁ γνωστὸς · γ) Κανὼν τῶν Χριστουγέννων (φ. 65) ὁ γνωστός · δ) Οἱ δύο Κανόνες τῶν Θεοφανείων (φ. 83) · ε) Κανὼν τοῦ Θωμᾶ (φ. 93).

7. φ. 99α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα καὶ τετράστιχα (φ. 107).

8. φ. 119α Νικήτα φιλοσόφου τοῦ καὶ Δαυὶδ ἑρμηνεία εἰς τὰ τετράστιχα Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ · μετὰ σχολίων Ζαχαρίου ἱερέως.

9. φ. 161α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ διαφόρων βίων μακαρισμοί · « Ὄλβιος ὅστις ἔρημον ἔχει βίον ».

10. φ. 163α Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἰαμβικὰ καὶ ἡρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ πάσῃ Γραφῇ.

11. φ. 178α Τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα εἰς τὴν ἐξ ἐπαγγελίας γέννησιν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

« Ἐπαγγελίαι Ἰσαὰκ πάλαι τέκνον ».

12. φ. 182α Τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῷα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῷ βίῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
13. φ. 192α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν ἀπόστολον Παῦλον.
« Παῦλον ἀεὶ δεόμεθα Θεοῦ στόμα. »
14. φ. 194α Ἰωάννου (;) Ψελλοῦ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς ἱεράρχας στίχοι.
« Σίγα θεατὰ καὶ βραχὺν μεῖνον χρόνον. »
15. φ. 198α Τοῦ αὐτοῦ Ψελλοῦ εἰς τὰς ἁγίας ἑπτὰ συνόδους.
« Γίνωσκε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν συνόδων. »
16. φ. 196β Ὅμοιοι εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον
« Οἶκτον ἀτὰρ μετέπειτα λιγαίνομαι »
καὶ εἰς τὸν Χρυσόστομον « Μοναδικῶς μὲν οὐρανὸς σὺ φωσφόρον ».
17. φ. 198α Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τῇ φιλίᾳ.
« Ὦ φιλία δέσποινα πάντιμον κάρα. »
18. φ. 205α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ ».
19. 221α Κοσμᾶ μοναχοῦ Κανόνες τῆς μεγάλης ἑβδομάδος (οἱ γνωστοί).

Ἐν φ. 98 α « Διὰ χειρὸς ἐμοῦ Πέτρου Σαμπέλη ».

1845. — Ω 35. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ′ (1628) φ. 303.

1. φ. 1α Τοῦ ὁσίου Νείλου Κεφάλαια διάφορα « Φόβον ἔχε Θεοῦ καὶ πόθον ».
2. φ. 6α Τοῦ αὐτοῦ Γνῶμαι ἀπάγουσαι τῶν φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον.
« Ὁδὸς εἰς ἀρετὴν ἡ τοῦ βίου φυγή. »
3. φ. 11α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί (80).
4. φ. 56α Θεοδώρου περὶ ἡσυχίας.
« Ψυχὴ περὶ τῶν φροντίδων ἀπαλλαττομένη καὶ τῶν ἔξωθεν θορύβων ἐλευθέρα τυγχάνουσα. »
5. φ. 58α Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ περὶ τῆς βίας τοῦ χειμῶνος.
6. φ. 76α Ἀκολουθία ἐπὶ ἐνοχλήσει αἰσχρῶν καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν (μετὰ τριῶν εὐχῶν Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου).
7. φ. 80α Περὶ τῶν ἐν τῇ Νιτρίᾳ.
8. φ. 127α Ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία Ἱερωνύμου περὶ τῶν ἁγίων πατέρων.
9. 192α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὸ « Κύριε ἐκέκραξα ».
10. φ. 200α Βασιλείου τοῦ μεγάλου κατὰ πόσους τρόπους οἱ πονηροὶ λογισμοὶ ἐν τῇ ψυχῇ συνίστανται.
11. φ. 207 Ἐκ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Νείλου (φ. 209) περὶ τῶν τριῶν τρόπων τῆς εὐχῆς· ἐκ τῶν τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
12. φ. 215α Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ Κεφάλαια νηπτικά, Βαρσανουφίου (219), Γρηγορίου Νύσσης ἐκ τοῦ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ (φ. 220), Ἀβουκαρᾶ (φ. 222) καὶ ἄλλων.
13. φ. 238α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου πρὸς ἀρχαρίους καὶ ὁποίαν ὀφείλουσιν ἔχειν πίστιν οἱ ὑποτασσόμενοι πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα.
14. φ. 240α Τοῦ ἁγίου Νείλου περὶ ἐργασίας νοός.
15. φ. 242α Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς μονάζοντας.
16. φ. 246α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μοναχοὺς ποθοῦντας ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι.
17. φ. 246 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μοναχοὺς νεωτέρους.
18. φ. 247α Τοῦ αὐτου Λόγος β′ πρὸς Εὐλόγιον.
19. φ. 255α Τοῦ ὁσίου ἀββᾶ Θαλασσίου τοῦ Λίβιος καὶ Ἀφρικανοῦ περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας πρὸς Παῦλον πρεσβύτερον ἑκατοντὰς α′ ἧς ἡ ἀκροστιχίς : « Πνευματικῷ ἀδελφῷ καὶ ἀγαπητῷ Κυρίῳ Παύλῳ Θαλάσσιος τῷ μὲν φαινομένῳ ἡσυχαστής, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευτὴς κενοδοξίας ».
20. φ. 272α Κεφάλαια παραινετικὰ κε′ (ἐξ ὧν τὰ δύο πρῶτα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ γ′ λείπουσιν).

Ἐν τέλει · « Ἱερεμίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἔτος αχκη′ » (1628).

1846. — *Ω 36. Θηκαρᾶς.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ′ φ. 48.

Θηκαρᾶ μοναχοῦ εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτοῦ πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαίρεσιν.

Ἐν τέλει · « Ὁ παρὼν Θηκαρᾶς ὑπάρχει κἀμοῦ Συμεὼν ἱερομονάχου ἐκ νήσου Τήνου ».

1847. — Ω 37. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη′ (1725) φ. 290.

1. φ. 1α Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην.
2. φ. 8α Κάτωνος Ῥωμαίου Γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος.
3. φ. 23α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνωμικὰ δίστιχα καὶ τετράστιχα.
4. φ. 37α Τοῦ αὐτοῦ ἴαμβοι παραινετικοὶ μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον.
5. φ. 37β Προμηθέως τοῦ Καυκάσου.
6. φ. 39α Ἔκθεσις Κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ὧν ἡ ἀκροστιχίς : « τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. »
7. φ. 55α Αἰσώπου βίος τοῦ μυθοποιοῦ Μαξίμῳ τῷ Πλανούδῃ συγγραφείς.

8. φ. 95α Λουκιανοῦ Σαμωσατέως περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἤτοι βίος Λουκιανοῦ.

9. φ. 103α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς τὸν εἰπόντα Προμηθεὺς εἶ ἐν λόγοις· οὐκοῦν Προμηθέα με εἶναι φῇς.

10. φ. 106β Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικρίνον ἐπιστολή.

« Ἡ μὲν παροιμία φησὶ γλαῦκα εἰς Ἀθήνας. »

11. φ. 107α Τοῦ αὐτοῦ Νηγρίνος ἢ περὶ φιλοσόφου ἤθους.

12. φ. 125α Τοῦ αὐτοῦ Τίμων ἢ μισάνθρωπος.

13. φ. 147α Τοῦ αὐτοῦ Προμηθεὺς ἢ Καύκασος Ἑρμῆς.

14. φ. 151α Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων.

15. φ. 179α Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων.

16. φ. 197α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς.

17. φ. 199 Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ.

18. φ. 215 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ περὶ τοῦ γενομένου ἐμπυρισμοῦ ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας.

19. φ. 251α Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παίδων ἀγωγῆς.

20. φ. 275α Προοίμιον Χρηστοηθείας (καὶ 9 κεφάλαια παραινετικά).

Ἐν φ. 94 α, 177 α « Πόνος Παρθενίου ἱεροδιακόνου Λινδίου αψκε » (1725).
Ἐν ἀρχῇ · « Ὑπάρχει κἀμοῦ Ἀνθίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου ».
Πάντα τὰ ἀνωτέρω κείμενα συνοδεύονται ὑπὸ ἑρμηνείας καὶ σχολίων.

1848. — *Ω 38. Νομοκάνων.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 208.

Νόμιμον (περιέχον πίνακας περιεχομένων τρεῖς · ὁ αος περιέχει κεφ. σλγ' · ὧν τὸ πρῶτον « περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι συμπαθής » · ὁ βος κεφ. κδ' ὧν τὸ αον περὶ ἐκείνου ὅπου ὑπάγει εἰς χωράφιον χωρὶς θέλημα » · ὁ λ.ο κεφ. τε' ὧν τὸ αον « περὶ βοσκοῦ ὅταν χάσῃ βοῦν ὅπου φυλάττει » · τὸ τελευταῖον Κεφάλαιον περὶ τῶν ζ' ἁγίων συνόδων · ἀπὸ δὲ τοῦ φ. 177α περὶ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ η' συνόδου ἐπὶ πάπα Εὐγενίου καὶ πόσοι ἀρχιερεῖς ἐκ τῶν ἡμετέρων, πόσοι ἡγούμενοι καὶ πόσοι διδάσκαλοι παρευρέθησαν ἐκεῖ, ἤτοι εἰς τὴν Φλωρεντίαν · ἐν φ. 186 Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ὅπου νὰ εἶνε πολλὰ χαλασμέναι τί νὰ γίνῃ εἰς αὐτάς.

β) Ἐν φ. 187α Πρωτοκαθεδρίαι πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων.

γ) φ. 188α Ὀφφίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

δ) φ. 200α Ἐνταλτήρια γράμματα κλπ.

ε) φ. 207α Ὁμιλία ὅπου λέγει ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὰ λείψανα ὅταν θάψουν τὸν νεκρὸν πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν λαόν.

ς) φ. 208α Πῶς γράφονται οἱ πατέντες ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων.

ζ) φ. 206α Περὶ τῆς Κυπρίων νήσου.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν Νόμιμον ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ ἱερομνήμονος Κωνσταντίνου ἱερέως ὅπερ μοι ἐδώρησεν ὁ Ἀδάνων Νεόφυτος τῷ 1704 ».

1849. — Ω 39. Νομοκάνων.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιη' φ. 283.

Νόμιμον (περιέχον κεφάλαια υμ · τὸ πρῶτον « περὶ κριτοῦ » · τὸ τελευταῖον « πῶς γράφουσιν οἱ ἱερεῖς ἢ οἱ κοσμικοὶ πρὸς μητροπολίτην »).

1850. — Ω 40. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 285.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου κατὰ ὀργιζομένων ἐξήγησις.

2. φ. 17α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ « καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας » ἐξήγησις.

3. φ. 41α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « πρόσεχε σεαυτῷ » ἐξήγησις.

4. φ. 68α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων ἐξήγησις.

5. φ. 105 Πλουτάρχου (3) λόγοι ἐν ἐξηγήσει.

6. φ. 246α Θεμιστίου περὶ φιλίας ἐξήγησις.

Ἐν τέλει · « Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Κωνσταντῖνος ».

1851. — Ω 41. Διάφορα.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιη' (1757) φ. 74.

1. φ. 1α Νείλου πατριάρχου Κ/πόλεως Γνωμικά.

« Φόβον δεῖ ἔχειν καὶ πρὸς Θεὸν πόθον. »

2. φ. 7α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.

« Τίς πόθεν εἰς βίον ἦλθον. »

3. φ. 9α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιτάφια.

4. φ. 11α Τοῦ αὐτοῦ Γνωμικὰ δίστιχα.

5. φ. 15α Κανόνες (ἐν ἐξηγήσει) τῆς Πεντηκοστῆς ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ (ὁ γνωστὸς κανών), τοῦ πάσχα (φ. 21), τοῦ Θωμᾶ (φ. 25), τοῦ μεγάλου Σαββάτου (φ. 29), τῶν Θεοφανείων (2), τῶν Χριστουγέννων (2), τῆς ὑψώσεως (φ. 51), τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (φ. 59).

6. φ. 71α Χρηστοήθεια.

Ἐν φ. 51 α « Ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αψνζ' (1757) Ἰουλίου γ' ».

1852. — Ω 42. Νομοκάνων.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' (1641) φ. 154.

Νόμιμον περιέχον τοὺς πλέον ἀναγκαίους τῶν ἱερῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν λοιπῶν θείων διδασκάλων, τῶν θείων νόμων καὶ νεαρῶν τῶν βασιλέων, σαφηνίζον καταλεπτῶς τὴν ἔννοιαν αὐτῶν εἰς κοινὴν φράσιν· (ἐν κεφ. σπα').

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη τὸ παρὸν Νόμιμον ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αχμα (1641) ἐν μηνὶ Αὐγούστου ιε' ἐν χώρᾳ Κοῦλα πλησίον τῆς πόλεως Φιλαδελφίας ».

Ἐν ἀρχῇ· « 1744 Ἰουλίου μητροπολίτης Ἐλασσῶνος ἦτο Τιμόθεος — 1748 Παρθένιος Φιληπουπολίτης καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγίστης Λαύρας ἐχάρισε τοῦτο τὸ Νόμιμον εἰς τὸν Συμεὼν ἱερομόναχον Χῖον ».

1853. — Ω 43. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 193 κολοβ.

1. φ. 1α Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου περὶ τῆς πρώτης τοῦ Θεοῦ λατρείας ἢ νόμος εὐαγγελικὸς ἐν ἐπιτομῇ· Ἐξεδόθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῇ ἐν τῷ ὄρει Μενοικέων μετὰ τὴν ἐκ τοῦ πατριαρχείου παραίτησιν.

« Δυοῖν οὐσῶν λατρειῶν καὶ θεραπειῶν τοῦ Θεοῦ μιᾶς μὲν καὶ πρώτης τῆς ἐν τῷ τηρεῖν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης. »

2. φ. 26α Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς μόνης ὁδοῦ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν· ἐξεδόθη δὲ τῷ Σουλτάνῳ αἰτήσαντι μετὰ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ διαλέξεις ἐν τῷ ἀρχείῳ γενομένας μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς σοφωτέρων.

« Ἡ ὁδὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πρὸς τὸ προκείμενον αὐτοῖς αἰώνιον τέλος κατὰ μὲν τὰ ἔργα διάφορος εἶναι δύναται. »

3. φ. 42α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν ἢ μετάστασιν τῆς Θεοτόκου.

« Ἡ μὲν τοῦ ἔτους ἀρχὴ τὴν γέννησιν ἡμῖν ἀνῆκε τῆς μακαρίας Παρθένου ἀρχὴν γεγονυῖαν πᾶσιν ἀνθρώποις. »

4. φ. 55α Πρόγραμμα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ψαλτῆρος.

« Μετὰ τὸν μέγιστον Μωσῆν καὶ μέγαν ἐν προφήταις καὶ πρώτιστον δημαγωγὸν τοῦ γένους τῶν Ἑβραίων. »

5. φ. 58α Τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς κὺρ Μαξίμῳ τῷ κατὰ κόσμον Σοφιανῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἐνασκουμένοις τῇ ἁγίᾳ μονῇ τοῦ Σινᾶ ὁσιωτάτοις ἱερομονάχοις καὶ μοναχοῖς.

« Τιμιώτατε ἐν μοναχοῖς..... αἱ γραφαὶ τῆς σῆς εὐλαβείας ἦλθον εἰς ἡμᾶς πρῶτον ἀνεωγμέναι καὶ παρ' ἡμῶν ἐπέμφθησαν πρὸς τὸν τιμιώτατον ἔξαρχον κὺρ Ἰωάννην. » (Αὐτόθι Κεφάλαια προτεθέντα παρά τινος ἱερέως ἤτοι ἐρωταποκρίσεις διάφοροι κυρίως εἰ χρὴ συμψάλλειν μετὰ αἱρετικῶν ἢ ἐσθίειν).

6. φ. 67α Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Γαβριὴλ (ἐν ὅλω πε').

7. φ. 147α Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων (ἐρωτήσεις ριδ).

1854. — Ω 44. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 162 ἀκέφ.

1. φ. 1α Γεροντικόν (ἀκέφ. κολοβ).

2. φ. 14α Χρονικὸν ἐν συντομίᾳ (ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου 1454 ἔτος).

3. φ. 49α Ρικάρδου τοῦ τῷ τάγματι τῶν παρὰ Λατίνοις καλουμένων ἀδελφῶν πρεδικατόρων κατειλεγμένου ἀνασκευὴ τῆς παρὰ τοῦ καταράτου Μαχουμὲτ τῆς Σαρακηνοῖς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἑλλάδα διὰ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη.

Τὸ τέλος τῆς διαλέξεως (φ. 108) κατακλείεται οὕτω : « Χάρις σοι τῆς διαλέξεως ταύτης ὅστις ποτὲ εἶ ὁ ταῦτα συγγράψας· μεγάλην γὰρ ἔδειξας καὶ ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ σύνεσιν ἔχων κἂν τῇ τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμει οὐδενὸς δεύτερος ὢν· ἄντικρυς γὰρ τὸν Δαυὶδ ἐμιμήσω ὥσπερ τινὰ Γολιὰθ τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐναγῆ Μαχούμετ τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελὼν καὶ τοῖς αὐτοῦ λήροις τὰς κατὰ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ φλυαρίας ἀνασκευάσας ὃ μεγίστη τῆς ἐν τῷ διαλέγεσθαι περιουσίας ἀπόδειξις.

Τοῦ μεταγλωττίσαντος σοφωτάτου Δημητρίου τοῦ Κυδώνη ἁπλοῦν τοῦτο ὑπὲρ τοῦ συγγράμματος ἐγκώμιον πρὸς τὸν συγγραφέα ἐκεῖνον Ρικάρδον φίλτρον ἐνδεικνυμένου διὰ πάντων ὡς προσήκοντα τούτου τῷ ἤθει ».

4. φ. 109α Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ Ἰσμαὴλ « Ἔστη δὲ ἡ μέχρι τοῦ νῦν κρατοῦσα λαοπλανὴς θρησκεία » · (αὐτόθι ἐκ τοῦ χρονικοῦ Θεοφάνους (φ. 122) Εὐοδίου ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν Κεφάλαια τῆς ψευδωνύμου γραφῆς τοῦ δυσσεβοῦς Μωάμεθ (φ. 123) · ἐκ τῶν στιχιστικῶν λόγων Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου τῶν κατὰ αἱρέσεων.

5. φ. 152α Ἄκουσον καὶ μάθε ἐξ ἐμοῦ Βαρθολομαίου μοναχοῦ τοῦ Ἐδεσινοῦ περὶ τοῦ Μουχάμετ.

« Ὁ Μουχάμετ ἐγένετο υἱὸς Ἀπτουλᾶ. »

1855. — Ω 45. Ἀντιόχου μοναχοῦ.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1608) φ. 177.

Ἀντιόχου μοναχοῦ τῆς Λαύρας τοῦ ἀββᾶ Σάβα πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς τῆς Ἀτταλινῆς πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας Κεφάλαια διάφορα ρλ' καὶ προσευχὴ ἐξομολογήσεως.

« Τὸ χρέος τῆς παρ' ὑμῶν ἐπιταγῆς ἀποπληρώσας, τίμιε πάτερ Εὐστάθιε, τὸν Πανδέκτην τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς ἔστειλα τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλίᾳ περιστήσας εἰς ρλ'

Κεφάλαια, ὃν δεχόμενος ἀδιαλείπτως πρέσβευε ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος ἵνα εὕρω ἔλεος ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ.

Οὗτος ὁ Ἀντίοχος τὸ μὲν γένος Γαλάτης ὑπῆρχεν ἀπὸ κώμης λεγομένης Μεθοσογᾶ διακειμένης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας ὡς ἀπὸ σημείων εἴκοσι · ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων τοῦ μονήρους βίου ἀπετάξατο ἐν τῇ προρηθείσῃ μονῇ Ἀτταλιανῇ καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον πάλιν ὑπεισῆλθεν αὐτῷ πόθος τοῦ προσκυνῆσαι τοὺς ἁγίους τοῦ Χριστοῦ τόπους καὶ οἰκῆσαι τῇ αὐτόθι παρακειμένῃ ἐρήμῳ καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ἀββᾶ Σάβα τῇ διακειμένῃ κατὰ μεσημβρίαν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ ὡς ἀπὸ σταδίων π' καὶ ἔμεινεν ἐν αὐτῇ τον ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον. »

Ἐν φ. 174α Εὐχὴ ἐξομολογήσεως.

Ἐν τέλει · « Κάλαμος γράφει καὶ χεὶρ καυχᾶται Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Φραγγίσκου πόνος.

Ἔλαβεν ἀρχὴν καὶ εἴληφε τὸ τέλος ἡ παροῦσα βίβλος ἐκ χειρὸς ἐμοῦ Φραγγίσκου τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου πρωτονοταρίου Κουρέων διὰ ἐξόδου τοῦ πανοσιωτάτου πνευματικοῦ κὺρ Φιλοθέου Κανάκεως τοῦ Κυπρίου καὶ ἡμῶν αἰδεσιμωτάτου πνευματικοῦ πατρός · ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κη' τῷ αχη' (1608).

Εἰσεδίης χάριν τῆς πρὸς Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν Φιλόθεος ἱερομόναχος ὁ Κανάκης καὶ Κύπριος τῆς δαπάνης ταύτης οὐκ ἐφείσατο · 1608 ».

1856. — *Ω 46. Ἀρμενοπούλου Ἑξάβιβλος.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1729) φ. 303.

1. Πρόχειρον νόμων τὸ λεγόμενον ἡ Ἑξάβιβλος συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἐπιτομὴν οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου Νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου κριτῶν πρωτάρχοντος.

2. φ. 298β Ἐκ τοῦ συνταγματίου περὶ ὀφφικίων τοῦ Ἱεροσολύμων κυροῦ Χρυσάνθου κατάλογος.

Ἐν φ. 301 α « Τὸ παρὸν Νόμιμον ὑπάρχει τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις παπᾶ κυροῦ Στεφάνου ἀδελφοῦ τοῦ Δρυϊνουπόλεως κὺρ Στεφάνου ὃς ἀπέδωκε τὸ ὀφειλόμενον χρέος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ αψλη » (1738).

Ἐν φ. 301 β Φήμη εἰς τὸν μητροπολίτην Καρλοβίτζας καὶ εἰς ἐπίσκοπον Μπάτζκας.

« Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ μητροπολίτῃ καὶ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς ἁγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Καρλόβιτζας καὶ παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου τῶν Σερβοσλάβων καὶ Βλάχων λαοῦ τῷ ὑπὸ τὴν κρουαρικὴν καὶ ρηγικὴν ἐπικράτειαν διατελοῦντι κυρίῳ κυρίῳ Παύλῳ Νεναδοβίῃς ἡμῶν δὲ πατρὸς κ. ἑ.

Τῷ πανιερωτάτῳ λογιωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκοπῆς Μπάτζκας Νεοφύτου, Σεγιδινείου, Αἴγρης τε καὶ Συμπορίου κυρίῳ κυρίῳ Βησαρίωνι Παυλοβίτζῃ ἡμῶν δὲ πατρὸς κ. ἑ.

Ἐν φ. 297 α « αψκθ' (1729) Μαΐου ἐγράφη · Δρυϊνουπόλεως Στεφάνου κτῆμα ».

1857. — *Ω 47. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' (1721) φ. 287.

1. Νόμιμον Ματθαίου νομοθέτου ὃς ἦν ἱεράρχης (;) καὶ πάνυ σοφώτατος τοῦ πίκλην Βλαστάρης (Κεφάλαια 378).

2. φ. 222α Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων · περὶ δὲ τῆς ὀγδόης συνόδου (φ. 224β) σημειοῦνται τάδε : « Ἡ ὀγδόη σύνοδος ἔγινε εἰς τὰ 1430 μηνὶ Ἰουλίου ἕξ, ἡμέρα Δευτέρα ἰνδ. β' ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, πατριαρχοῦντος τότε τοῦ ἀοιδίμου κὺρ Ἰωάσαφ (;) ὁ ὁποῖος ἐτελεύτησεν εἰς τὴν Φλωρεντίαν ἀμετάδοτος τῶν θείων μυστηρίων διότι ὑπέγραψεν εἰς τὴν κακῶς γενομένην ταύτην σύνοδον εἰς τὴν Φλωρεντίαν ἑνωθεὶς μετὰ τῶν Λατίνων ».

3. φ. 225α Περὶ τῶν Τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν Κανόνων τῶν θείων ἀποστόλων.

4. φ. 234α Περὶ διὰ ποίας αἰτίας κάμνουν οἱ γονεῖς τοὺς παῖδας αὐτῶν ἀποκλήρους — περὶ γονέων αἰχμαλώτων — περὶ δύο συντρόφων — περὶ ἀνακτίσεως οἴκων — περὶ πηγῆς — περὶ τοῦ πῶς γράφεται ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπισκόπου — περὶ ἑτέρας πράξεως ἀρχιερέως — ἐρώτησις τῶν ἑπτὰ πράξεων τῆς ἱερωσύνης.

5. φ. 238α Συμεὼν Θεσσαλονίκης περὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς.

6. φ. 239α Δήλωσις ἐν ἐπιτομῇ τῶν αἱρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἱρεσιαρχῶν.

7. φ. 247α Περὶ τῶν Φραγγῶν καὶ Λατίνων καὶ πῶς ἀπεσχίσθη ἡ Ρώμη τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν.

8. φ. 251α Σύνοψις μαρτυριῶν ἁγίας Γραφῆς καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων ἐκ τῆς ἀποσταλείσης ἐκθέσεως τῆς λατινικῆς πίστεως παρὰ τοῦ πάπα Γρηγορίου πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Κ/πόλεως Γερμανόν.

9. φ. 252α Μαρτυρίαι ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς κατὰ τῶν τὰ ἄζυμα προσφερόντων.

10. φ. 252β Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως περὶ τῆς τῶν Φραγγῶν αἱρέσεως ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς.

11. φ. 255α Ἐρωταποκρίσεις θείων πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων.

12. φ. 259α Λόγοι κανονικοὶ περὶ ἱερέων καὶ διδασκάλων.

13. φ. 260α Λόγος περὶ ἐξαγορεύσεως καὶ ὅτι δεῖ πάντα χριστιανὸν ἐξαγορεύεσθαι.

14. φ. 266α Λόγος περὶ ὑπακοῆς τέκνων εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ὑποταγῆς γυναικῶν εἰς τοὺς ἰδίους ἄνδρας.

15. φ. 269α Λόγος περὶ ὕβρεως — περὶ ὅρκου (φ. 272).

16. φ. 273α Ἐρωταποκρίσεις διάφοροι.

17. φ. 280α Εὐσεβίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς.

18. φ. 281α Περὶ ἱερέων καὶ τῆς ἐκκλησίας.

Ἐν φ 2 α « Τοῦτο τὸ ηὗρα εἰς βιβλίον γραμμένον ὅταν ἤμην σκευοφύλαξ. Ἔλεγε τοῦτο τὸ βιβλίον τῆς ἱερᾶς καὶ θείας καὶ βασιλικῆς καὶ μεγάλης Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ τοῦ κοπιάσαντος ὑπὲρ τῆς εὐαγεστάτης ταύτης καὶ περιβοήτου Λαύρας καὶ νῦν ὢ τῆς ἀφορίας, ἐν τῷ ἔτει ζϟα (1583) ἡγουμενεύοντος τοῦ ὁσίου ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Μητροφάνους ἦλθεν εἰς ἐσχάτην πτωχείαν ὥστε κατέπεσον τὸ πλεῖστον μέρος τῶν κελλίων καὶ οὐδεὶς ἔστιν ἀνοῖξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἰδεῖν τὴν συμφοράν. Κλαίω νοερῶς καὶ ὀδύρομαι πῶς ἀσθενῶ καὶ οὐ δύνα-

μαι εἰς αὐτὴν βοηθῆσαι οὔτε ἐν λόγῳ οὔτε ἐν ἔργῳ, ἀλλὰ πάντες ἐμωράνθησαν ὁρῶντες τὰ χρέη ἀναβαίνοντα καὶ τὴν φιλονεικίαν τὸ τὶς ἂν εἴη πρῶτος καὶ οὐαὶ λοιπὸν καὶ οὐαὶ καὶ οὐαὶ καὶ οὐαί.

Τῷ αψξ' (1760) ἐλογάρισαν τὸ χρέος τῆς μέσης ὅπου ἔγινε σύναξις μεγάλη καὶ ἦτον πουγγία 164 ».

Ἐν φ. 283 β « Τῷ αψκα (1721) Μαΐου λ' ἔλαβε τέλος. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Γρηγορίου ἱερομονάχου Λαυριώτου. Ἔγραψα δέ αὐτὸν εἰς τὴν Μάκρην τοῦ ἁγίου Μαρωνείας ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου κυρίου κυροῦ Γαβριὴλ ἐφημερεύοντός μου εἰς τὴν ἁγίαν Ἀναστασίαν ».

1858. — Ω 48. Ματθαίου Βλαστάρεως.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιζ' φ. 199.

Σύνταγμα κατὰ ἀλφάβητον πάντων τῶν ὑποθέσεων τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων καὶ τῶν νόμων, ὅπου ἐκοπίασεν ὁ ἐν ἱερομονάχοις σοφώτατος καὶ λογιώτατος κὺρ Ματθαῖος · ἐξηγήθη δὲ εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ τοῦ ἀπαιδεύτου καὶ ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ τοῦ Κριτοπούλου.

Ἐν φ. 198 β « Ὁ παρὼν βασιλικὸς νόμος ὑπάρχει κἀμοῦ Ἱερεμίου ἱερομονάχου ».

1859. — Ω 49. Πράξεις ἀποστόλων.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 237 ἀκέφ.

Αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ ἡ Ἀποκάλυψις Ἰωάννου.

Ἀπὸ τοῦ φ. 234β μέχρι τέλους ἑρμηνεία τῶν λέξεων τῶν ἐν ταῖς Πράξεσιν.

1860. — Ω 50. Κανόνες.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ις' φ. 206.

Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων, οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν θείων πατέρων.

1861. — Ω 51. Ἐκλογαί.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 186.

Ἐκ τῶν τοῦ Εὐσταθίου καὶ ἄλλων ἐνδόξων γραμματικῶν Βαρίνου Κάμηρτος ἐκλογαὶ κατὰ στοιχεῖον.

« Ἀρχὴ τοῦ Α'. Ἄατος = ἄνευ ἄτης ὅ ἐστιν ἀβλαβής · δύναται δὲ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ βλαβερὸς ἀκούεσθαι ἴσως καὶ αὐτὸ παρὰ τὴν ἄτην ἐπιτάσει τοῦ α · ὁ δὲ Μεθόδιος οὕτως ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω ἄσω ἄτος καὶ ἀάτος · ἄγρει δὴ μοι ὄμοσσον ἀάατον στυγὸς ὕδωρ ».

Ἐν ἀρχῇ · « Καὶ τόδε Κοσμᾶ Λημνίου ἱερομονάχου καὶ Καλλινίκου τοῦ αὐταδέλφου ».

1862. — *Ω 52. Εὐθυμίου Τραπεζουτίου.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' (1767) φ. 371.

Βιβλιάριον καλούμενον Στηλίτευσις τοῦ ἀντιθέου πάπα νεωστὶ συντεθειμένον διὰ στίχων ἁπλῶν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Εὐθυμίου Μακεδόνος τοῦ Τραπεζουντίου τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει περὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ φρονημάτων τοῦ πάπα ὅπου προτείνει ἐναντίον τῶν ὀρθοδόξων ἀνατολικῶν. (Στίχοι 17,040).

Ἐν φ. ϛβ « Ἐν Φιλιππουπόλει 1767 κατὰ μῆνα Μάρτιον ».

1863. — Ω 53. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ (1385) φ. 359 ἀκέφ.

1. φ. 1α Βίβλος Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.
2. φ 286α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παϊσίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ.
« Ὥσπερ πάντα τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ».
3. φ. 338α Τὰ σχόλια τῆς Κλίμακος.

Ἐν φ. 359 α

« Οἱ ἀναγινώσκοντες τῷ γεγραφότι
νείματε συγχώρησιν ὡς ἔθος πάντες
σὺ δὲ μάλιστα ὁ κεκτημένος θύτης
τὴν οὐράνιον μοναστῶν δὲ πυκτίδα
εὔχου τῷ Θεῷ λύσιν δεινῶν εὑρεῖν με
τὸν ἀνεπιτήδειον γραφέα πάτερ
καὶ ἀνεπιστήμονα ἐν μονοτρόποις
αἴσχιστον Ἰωακεὶμ ὃν θεὸς οἶδε ·
τὸ γάρ σοι ποθούμενον ἤνυσται κτῆμα
Κλίμαξ νοητὴ τῶν ψυχῶν τῆς ἀνόδου
ἧς ὕπερ θεὸς κάθηται ὡδὴ σθένος
ἕλκειν ἀπὸ γῆς ἀλλὰ τοὺς βουλομένους ·
σπούδαζε λοιπὸν καὶ αὐτὸς ἀναβῆναι
εἰμὴ παρέργως ταύτην ἐθέλεις ἔχειν ·
οὐδὲν γὰρ ὀνίνησι τὸν ραθυμοῦντα
εἰ καὶ Θεοῦ πέφυκε καὶ Κλίμαξ ξένη ·

Ἐτελειώθη μηνὶ Ἰουνίῳ γ' ἰνδ. η' τῷ 6893 ἀπὸ κτίσεως κόσμου » (1385).

1864. — Ω 54. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 278.

1. φ. 1α Λόγος οὗ ἡ ἀρχή · « Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καταστησάντων ».
2. φ. 42α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλέως στηλιτευτικὸς Α' καὶ Β'.
3. φ. 122α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.
4. φ. 182α Τοῦ αὐτοῦ Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἕνεκεν καὶ αὖθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν μετὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν.
5. φ. 237α Ἔκθεσις Κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ὧν ἡ ἀκροστιχὶς

ὧδε πως ἔχει. « Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος » (μετ' ἐξηγήσεως).

6. φ. 257α Γαβρίου τετράστιχα (μετ' ἐξηγήσεως).

Ἐν τέλει · « Κἀμοῦ Ἀναστασίου τετράδιον τέρμα ».

1865. — Ω 55. Λειτουργίαι.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1642) φ. 110.

1. φ. 1α Αἱ τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι.

2. φ. 99α Τάξεις ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου, ψάλτου κλπ.

Ἐν φ. 80 α « Ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ζχν' (1642) μηνὶ Λῴῳ ιγ' ».

1866. — Ω 56. Κῆπος Χαρίτων.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' (1791) φ. 228 ἢ σελ. 456.

Κῆπος χαρίτων ἐν ᾧ περιέχονται πολυειδῆ τινα καὶ χρήσιμα σημειώματα πρὸς διάφορα συμβαλλάμενα ἐρανισθέντα μάλα φιλοτίμως ἐκ πολλῶν βιβλίων πρὸς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν, οἱ δὲ ταῦτα ἀναγινώσκοντες σύγγνωτέ μοι δέομαι τῷ ταῦτα φιλοπόνως γράψαντι τῷ εὐτελεῖ προηγουμένῳ Κυρίλλῳ.

Ὅσοι ἱστορικοὶ ἐμπεριέχονται ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ. Θεοδώρητος ὁ Κύρου, Μελέτιος ὁ Ἀθηνῶν, Ἀστέριος ὁ Ἀμασείας, καὶ οἱ ἐν αὐτῷ πολλοὶ καὶ διάφοροι, Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασεύς, Διονύσιος Πετάβιος καὶ Ἀχιλλεὺς Τάτιος, Θεόδωρος Γαζῆς, Μάξιμος ὁ φιλόσοφος καὶ μάρτυς, Ἰσαὰκ μοναχός, Ἀνδρέας Κρήτης, Ἀέτιος Ἀμιδηνός, Ἰουστῖνος φιλόσοφος καὶ μάρτυς, Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ στρωματεύς, Ἰωσὴφ Γενέσιος, Πέρδικος πρωτονοτάριος Ἐφέσου, Μεθόδιος Πατάρων ὁ ἅγιος, Ζωναρᾶς, Γεώργιος Σύγγελος, Ἰωάννης ὁ Κίναμος, Γεώργιος Ἀκροπολίτης, Μιχαὴλ ὁ Γλυκᾶς, Εὐγένιος, Χρονικὸν πασχάλιον, Ἐπιφάνιος Κύπρου, Στράβων ὁ Γεωγράφος, Γεώργιος Κορέσης, Βασίλειος ὁ βασιλεύς, Μάρκος ὁ Εὐγενικός.

1. φ. 1 Ἐξηγήσεις ἢ καὶ σημειώματα ἐκ τῶν τοῦ Θεοδωρήτου Κύρου εἰς τὰ τῆς παλαιᾶς βιβλία.

2. φ. 11 Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Μελετίου Ἀθηνῶν ἄριστα σημειώματα.

3. φ. 27 Καταγραφὴ τῶν ὅσοι διέλαμψαν ἐν παιδείᾳ καὶ σοφίᾳ.

4. φ. 47 Πότε οἱ Ἰταλοὶ ἔμαθον τὰ ἑλληνικὰ γράμματα — πότε καὶ πῶς ἠχμαλώτησαν τὴν Κ/πολιν οἱ Ὀθωμανοί.

5. φ. 51 Σημειώματα θαυμάσια διαφόρων ἁγίων ἐκ τῆς βίβλου τοῦ Α' τόμου τοῦ ἁγίου Ἀστερίου Ἀμασείας.

6. φ. 67 Ἐκ τοῦ τόμου τοῦ ἐπιγεγραμμένου Διονυσίου Πεταβίου Ἰσουΐτου σημειώματα χρήσιμα.

7. φ. 70 Ἐκ τῶν τοῦ Ἀχιλλέως Τατίου καὶ Θεοδώρου Γαζῆ.

8. φ. 71 Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Μαξίμου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος.

9. φ. 75 Περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ σωτῆρος γεννήσεως.

10. φ. 77 Χρονολογία τῶν μεγάλων γενομένων.

11. φ. 79 Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

12. φ. 81 Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ περὶ σημασιῶν ἀστέρων.

13. φ. 85 Περὶ ἡλίου, ἄξωνος, πόλων καὶ ζωδίων.

14. φ. 87 Θαυμάσιαί τινες ἀποσημειώσεις ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος.

15. Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφίλου.

16. φ. 103 Ἕτεραι σημειώσεις ἐκ τοῦ Α' τόμου τοῦ Κλήμεντος Ἀλεξανδρείας τοῦ Στρωματέως εἰς διάφορα συμβαλλόμενα.

17. Ἐκ τοῦ Χρονικοῦ Ἰωσὴφ Γενεσίου.

18. φ. 137 Περδίκου πρωτονοταρίου τῆς Ἐφέσου ἔκφρασις περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κυριακῶν τόπων.

« Ἐπείπερ πολυέραστον οἶδα τυγχάνων πᾶσα. »

19. φ. 153 Παροιμίαι ἢ γνῶμαι ἄριστοι.

20. φ. 155 Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Πατάρων τῆς ἐπιγραφομένης Συμπόσιον παρθένων περὶ παρθενίας καὶ σωφροσύνης.

21. φ. 159 Σημειώσεις διάφοροι ἐκ τοῦ Α' τόμου καὶ ἐκ τοῦ Β' Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ.

22. φ. 187 Ἐκ τῆς Χρονικῆς βίβλου Γεωργίου Συγγέλου.

23. φ. 197 Ἐκ τῆς χρονικῆς βίβλου Ἰωάννου τοῦ Κινάμου Γραμματικοῦ χρηματίσαντος ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ.

24. φ. 211 Ἐκ τῆς βίβλου Γεωργίου Ἀκροπολίτου σημειώματα.

25. φ. 217 Ἄριστά τινα σημειώματα ἐκ τῆς χρονικῆς βίβλου τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ τοῦ Σικελιώτου (;)

26. φ. 263 Σημειώματά τινα θαυμάσια τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου Εὐγενίου.

27. φ. 265 Σημειώματα χρήσιμα εἰς διάφορα συμβαλλόμενα ἐκ τῆς βίβλου Χρονικὸν Πασχάλιον ἀρχομένης μετὰ λεπτομερείας ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς βασιλείας Ἡρακλείου βασιλέως Ρωμαίων.

28. φ. 279 Σημειώσεις θαυμάσιοι διαφόρων χρησίμων ἐκ τῆς βίβλου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἥτις ἐπιγράφεται Πανάριον καὶ κατὰ αἱρέσεων πασῶν.

29. φ. 295 Ἕτεραι σημειώσεις ἐκ τῆς γεωγραφικῆς βίβλου τοῦ Στράβωνος.

30. φ. 299 Παροιμίαι ὡραιόταται.

31. φ. 317 Περιγραφὴ μικρὰ τῆς Ρωσίας διὰ στίχων πολιτικῶν δωδεκασυλλάβων.

« Τέσσαρας ὥρας μακρυνθέντες Γιασίου. »

32. φ. 333 Κανὼν εὐάρμοστος περιεκτικὸς τῶν

ὅσα δοκοῦσιν ἄριστα ἐν ταῖς βασιλείαις καὶ ἑτέροις τισὶ τόποις εἰς χαριεντισμὸν ἢ καὶ περιέργειαν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς αβ εἶτα « ᾠδὴ Κυρίλλου ».

33. φ. 341 Στίχοι ἡρωϊκοὶ πρὸς τὸν ἅγιον Ἀδριανουπόλεως κὺρ Νικηφόρον [ποίημα Κυρίλλου Λαυριώτου] — ἕτεροι [τοῦ αὐτοῦ] πρὸς τὸν ἅγιον Τυρολόης (φ. 242) — ἕτεροι [τοῦ αὐτοῦ] εἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ μετόχιον τῆς Λαύρας — ἕτεροι [τοῦ αὐτοῦ] εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον τῆς μονῆς Γρηγορίου — ἕτεροι [τοῦ αὐτοῦ] εἰς τὴν Γαλαρίαν — ἕτεροι [τοῦ αὐτοῦ] πρὸς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον ὑπὲρ τῆς Λαύρας — ἕτεροι [τοῦ αὐτοῦ] εἰς Βιβλιοθήκην — [τοῦ αὐτοῦ] εἰς τὴν βρύσιν τῆς Ζωοδόχου πηγῆς καὶ ἄλλοι.

34. φ. 383 Παραδείγματα καὶ ὁμοιότητες Γεωργίου Κορέση εἰς διάφορα συμβαλλόμενα.

35. φ. 285 Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰσίδωρον ἱερομόναχον περὶ ὅρων ζωῆς.

36. φ. 397 Βασιλείου βασιλέως Ῥωμαίων Κεφάλαια παραινετικὰ (66) πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔχοντα ἀκροστιχίδα τήνδε : « Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ ».

37. φ. 429 Ἀποσημειώσεις τινὲς χρήσιμοι εἰς διάφορα συμβαλλόμενα.

38. 442 Ἐγκώμια διὰ στίχων εἰς τὸν ἅγιον Χρυσόστομον, Γρηγόριον, Βασίλειον, καὶ προφήτην Ἠλίαν.

39. φ. 449 Ἕτεραι σημειώσεις ὠφέλιμοι.

40. φ. 452 Ἐπιστολὴ τῷ ὑψηλοτάτῳ ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Νικολάῳ Μαυρογένῃ.

Ἐν φ. 315

« Οἴει τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι
καὶ διὰ τοῦτο τρέφεις φίλτατε μυοσόβον
κεῖρον ἐμοὶ πεισθεὶς · οὗτος γὰρ ὁ πώγων
φθειρῶν ποιητὴς οὐχὶ φρενῶν γέγονεν
αψοα (1771) ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ προηγούμενος Λαύρας Κύριλλος · καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες σύγγνωτέ μοι. »

1867. — Ω 57. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζʹ φ. 279 ἀκέφ.

1. φ. 1α Γενναδίου πατριάρχου περὶ νόμου τοῦ Ἰησοῦ καὶ πρώτης καὶ ἀληθοῦς λατρείας τοῦ Θεοῦ.

2. φ. 21α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως : ἐδόθη τῷ Σουλτάνῳ αἰτήσαντι μετὰ τὰς γενομένας ἐνώπιον αὐτοῦ διαλέξεις · περὶ τούτων γὰρ τῶν κεφαλαίων τῆς πίστεως ἡ διάλεξις γέγονε καὶ συνετέθη σύντομον καὶ σαφὲς ἵνα καὶ ἀραβικῶς ἑρμηνευθῇ καὶ ἡρμηνεύθη ἀραβιστὶ καὶ ἐδόθη.

3. φ. 24α Τοῦ ὁσίου Μάρκου Κεφάλαια. Νόμος πνευματικὸς ἑκατοντάδες δʹ.

4. φ. 48α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ξηροκέρκου Λόγοι τριάκοντα τρεῖς.

5. φ. 192α Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ ἀγάπης Κεφάλαια 400 μετὰ καὶ ἑρμηνείας αὐτῶν.

1868. — Ω 58. Θέατρον πολιτικόν.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιηʹ φ. 347 σ. 694.

Θέατρον πολιτικὸν ἐν λʹ Κεφαλαίοις · Τὸ αʹ κεφ. « ὁ ἡγεμὼν χρεωστεῖ νὰ περάσῃ ζωὴν τιμίαν καὶ οἱ ὑπήκοοι πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὸν ὡσὰν ὁ ἴσκιος τὸ κορμί ».

Ἐν ἀρχῇ · « Ἐκ τῶν τοῦ Χριστιανουπόλεως Δανιήλ ».

1869. — Ω 59. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδʹ φ. 518 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν καὶ εἰς τὴν τοῦ προφήτου γαλακτοτροφίαν.

2. φ. 12α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ κατὰ τὸν Δαυὶδ καὶ Σαοὺλ καὶ περὶ ἀνεξικακίας καὶ τοῦ δεῖν φείδεσθαι τῶν ἐχθρῶν.

3. φ. 14β Τοῦ αὐτοῦ ὅτι μέγα ἀγαθὸν οὐ τὸ μετιέναι μόνον ἀρετὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαινεῖν αὐτήν · καὶ ὅτι μέγιστον τρόπαιον ἔστησεν ὁ Δαυὶδ φεισάμενος τοῦ Σαοὺλ ἢ ὅτε τὸν Γολιὰθ κατήνεγκεν.

4. φ. 27α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας περὶ τοῦ Ἀδὰμ καὶ περὶ τῆς θείας Γραφῆς ἐν γένει.

5. φ. 28β Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου ὑπόθεσις εἰς τὴν παλαιὰν δηλοῦσα πῶς καὶ πότε καὶ παρὰ τίνων ἡ ἔκδοσις ἐγένετο τῆς παλαιᾶς ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς διαλέκτου καὶ ὁσαχῶς.

6. φ. 29α Ἑρμηνεία ῥητῶν τινων τῆς Παλαιᾶς διαθήκης.

7. φ. 33α Ἐκ τῆς εἰς τὴν Ὀκτάτευχον ἐκλογὴν ἐπιτομῆς Προκοπίου Γάζης.

8. φ. 38α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ περὶ ἀκαταλήπτου λόγου.

9. φ. 39α Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὸ « πῶς ὁ ἀποκτείνας Καΐν... »

10. φ. 40α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ὅτι ἡ παλαιὰ Γραφὴ τὸ Χριστοῦ μυστήριον προφητεύει. Τὰ Γλαφυρά. (ἐν βιβλίοις ϛʹ).

11. φ. 82α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία ὅτι οὐ κακῶν αἴτιοις ὁ δαίμων ἡμῖν.

12. φ. 83α Μαρτυρίαι ἁγίων εἰς τὰ τῆς Παλαιᾶς ῥητά.

13. φ. 85α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας · Τὰ Γλαφυρά · Ἐξήγησις καὶ ἑρμηνεία τῶν πηʹ Κεφαλαίων τῆς Γενέσεως τῆς παλαιᾶς Γραφῆς διαφόρων ἁγίων πατέρων.

14. φ. 144α Εἰς ῥητά τινα τῆς Παλαιᾶς μαρτυρίαι διαφόρων ἁγίων πατέρων.

15. φ. 161α Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου Ἑρμηνεῖαι πατέρων εἰς τὰ ξγʹ κεφάλαια τῆς Ἐξόδου.

16. φ. 207α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Λευϊτικόν, εἰς τοὺς Ἀριθμοὺς (φ. 230) εἰς τὸ Δευτερονόμιον (φ. 287), εἰς τὰ ληʹ κεφ. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (φ. 281), εἰς ταʹ μαʹ κεφ. τῶν Κριτῶν (φ. 291), εἰς τὴν Ῥοὺθ

(φ. 301), εἰς τὰ μϐ' τῶν Βασιλειῶν (φ. 303), εἰς τὰ πγ' καὶ πς' κεφ. τοῦ α' καὶ β' Βιβλίου τῶν Παραλειπομένων (φ. 345) εἰς τὰ ρθ' κεφ. τοῦ Ἔσδρα (φ. 363), εἰς τὰ τῆς Ἐσθήρ (φ. 373), τοῦ Τωϐήτ (φ. 376), τῆς Ἰουδὶθ (φ. 379), εἰς τὰ τῶν Μακκαβαίων (φ. 383).

17. φ. 400α Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου Λόγοι ιζ'.

Ὁ Κῶδ. μικρογραφημένος καὶ δυσανάγνωστος.

1870. — Ω 60. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις' φ. 269.

1. φ. 1α Νόμιμον (ἐν Κεφ. ρξ'). Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ βαθμολογίου — οἱ βαθμοὶ τοῦ γάμου.

2. φ. 227α Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος καὶ μεγάλου.

3. φ. 263α Τὰ ἑπτὰ μυστήρια — τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα — αἱ ἑπτὰ ἀρεταί.

Ἐν τέλει · « Τοῦτο τὸ παρὸν βιβλίον εἶνε τῆς παναγίας μου τῆς Παντανάσσης καὶ εἴτις ἀποξενώσει... »

1871. — Ω 61. Κανόνες.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιδ' φ. 197.

1. φ. 1-5 Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν συντεθέντες ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ τῆς μακαρίας λήξεως Ἰουστίνου βασιλέως.

« Χρὴ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον. »

2. φ. 7α Ἐξήγησις τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων καὶ λοιπῶν ἁγίων πατέρων πονηθεῖσα Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ τῷ γεγονότι μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας καὶ πρωτοασικρήτῃ.

3. φ. 51α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἐπιστολαὶ κανονικαὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου ἐπίσκοπον τῆς μητροπόλεως Φρυγίας (Κανόνες πδ').

4. φ. 121α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ βρωμάτων διαφορᾶς.

5. φ. 122α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον ἐπίσκοπον Ταρσοῦ περὶ τοῦ δύο ἀδελφὰς ἀγομένου εἰς γάμον.

6. φ. 232α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναίου.

7. φ. 135α Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

8. φ. 144α Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις τῶν ἐρωτήσεων γεγονυιῶν παρὰ μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκουμένων καὶ τῶν ἀποκρίσεων ἀπὸ τῆς ἐν Κ/πόλει εὑρεθείσης τηνικαῦτα συνόδου, ἧς προΐστατο ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης κῦρις Νικόλαος ἐπὶ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

9. φ. 146α Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ κανόνες διαγορεύοντες περὶ πάντων τῶν παθῶν λεπτομερῶς καὶ τῶν τούτοις προσφόρων ἐπιτιμίων, περί τε τῆς ἁγίας κοινωνίας, βρωμάτων τε καὶ πομάτων καὶ εὐχῆς.

1872. — Ω 62. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ις' φ. 101.

1. φ. 1α Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Λόγος πάνυ ὠφέλιμος εἰς τὴν Κοίμησιν καὶ πρὸς Θεὸν μετάστασιν τῆς Θεοτόκου.

« Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ καὶ ὄντως μεγάλῃ τοῦ παντὸς κόσμου δεσποίνῃ. »

2. φ. 23α Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς παναγίας.

« Ὅταν μέλλει τις ἀποδῆσαι ἐν ταξειδίῳ ψαλλέτω πρῶτον παράκλησιν. »

3. φ. 24α Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι ἐθνικὸν κατηχούμενον.

4. φ. 25α Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἥτις ἐπὶ ἀνατροπῇ συνέστη τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας τῇ ὀρθοδόξῳ τε καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ · ἐτυπώθη ἐν ἔτει ϛϡϞϐ (1484) ἐν Κ/πόλει ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Κυροῦ Συμεών.

5. φ. 28α Ἑρμηνεία περὶ ἀπομυρώσεως.

6. φ. 28β Σωφρονίου Ἱεροσολύμων διήγησις περὶ κληρικῶν τῶν μὴ ψαλλόντων τὰς ὥρας καὶ πᾶσαν τὴν Ἀκολουθίαν.

7. φ. 29α Ἑρμηνεία εἰ συμβῇ τινι μετὰ θάνατον εὑρεθῆναι ἀφορισμένον.

8. φ. 33α Ἐρωταποκρίσεις θείων πατέρων περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων.

9. φ. 35α Εὐαγγέλιον καὶ εὐχὴ (συγχωρητικὴ ἡ μεγάλη) εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαμβάνειν τὰ θεῖα μυστήρια.

10. φ. 37α Ἐνταλτήριον διὰ τὸ τῆς πνευματικῆς πατρότητος λειτούργημα.

11. φ. 38α Τὸ ἴσον τοῦ συγχωρητικοῦ γράμματος τοῦ Ἰωακεὶμ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

12. φ. 38β Περὶ ἐνυπνιασμῶν.

13. φ. 39α Νόμιμον περὶ ἐξομολογήσεως (Κεφ. σμε').

14. φ. 78α Περὶ τοῦ ἐν χείλεσι μιανθέντος κληρικοῦ.

15. φ. 78β Περὶ τῆς ἁγίας προσκομιδῆς πόσας προσφορὰς ἔχειν ὀφείλει.

16. φ. 79α Νικήτα μητροπολίτου Ἡρακλείας ἀποκρίσεις πρός τινα Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη (Κεφ. θ').

17. φ. 82α Περὶ νηστείας τῆς τεσσαρακοστῆς τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς.

18. φ. 84α Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος ψυχωφελὴς περὶ ἀγάπης καὶ περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Κυρίου παρουσίας.

« Ἀγαπητοὶ μηδὲν πλέον προτιμήσητε τῆς ἀνυποκρίτου ἀγάπης ».

19. φ. 100α Ἐκ τῶν περὶ ἱερωσύνης λόγων τοῦ Χρυσοστόμου.

1873. — *Ω 63. Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ.

Χαρτ. 29 × 18 αἰῶν. ιε' (1440) φ. 592 κολοβ.

Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ κόμητος τοῦ ὀψικίου (οὕτω καλεῖται ἐν φ. 394) λόγοι κατὰ ᾱβ̄ (16).

1. φ. 1α Περὶ βοτανικῆς « Ἀβρότονον, ἄγνος ἢ λυγός, ἄγρωστις » (Κεφάλαια 424).

2. φ. 42α Περὶ τῶν τῆς γῆς διαφορῶν καὶ μεταλλικῶν καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὠφελείας (Κεφ. 268).

3. φ. 74α Περὶ τρίψεως παρασκευαστικῆς (Κεφ. 185).

4. φ. 114α Τί ἐστιν ὑγεία καὶ τίνες οἱ ἄριστα κατεσκευασμένοι (Κεφ. 100).

5. φ. 136α Περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαγνώσεως καὶ θεραπείας (Κεφ. 145).

6. φ. 183α Περὶ ὑδροκεφάλων Λεωνίδους (Κεφ. 101).

7. φ. 238α Περὶ φύσεως ὀφθαλμῶν, πόσα καὶ τίνα παρὰ τὸν ὀφθαλμὸν συνίσταται πάθη (Κεφ. 118).

8. φ. 292α Περὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπόν καὶ στόμα καὶ θώρακα (Κεφ. 78).

9. φ. 348α (Τὸ α' Κεφ. ἄνευ ἀρχῆς) · τὸ β' « περὶ τῶν ὑπὸ μελανῆς χολῆς ἐν πυρετοῖς ὀχλουμένων τὸν στόμαχον (Κεφ. 55).

10. φ. 372α Περὶ ἀτονίας ἥπατος καὶ ἐφ' ὧν αἷμα διὰ γαστρὸς φέρεται (Κεφ. 24).

11. φ. 394α Περὶ διαβήτου (Κεφ. 32).

12. φ. 410α Περὶ ἰσχιάδος καὶ περὶ ἰγνύος καὶ σφυροῦ καὶ σκέλους ἀλγοῦντος (Κεφ. 43).

13. φ. 427α Περὶ ἀνθρωποδήκτων, περὶ κυνοδήκτων (Κεφ. 141).

14. φ. 459α Περὶ τῶν ἐν ἕδρα παθῶν (Κεφ. 85).

15. φ. 495α Περὶ οἰδημάτων, ἐμφυσημάτων (Κεφ. 43).

16. φ. 516α Περὶ μητρικῶν παθῶν (Κεφ. 145).

17. φ. 543α Ἐκ τῶν Ἀφρικανοῦ περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.

18. 544α Πίναξ τῶν περὶ τροφῶν δυνάμεων κατὰ ᾱβ̄ ποίημα σοφωτάτου Σὴθ πρὸς τὸν βασιλέα.

« Προοίμιον · Πολλῶν καὶ λογίων ὦ μέγιστε καὶ τὸν νοῦν ἡλιοειδέστατε βασιλεῦ ». Ἀρχὴ τοῦ Α · περὶ ἀρνίων, ἀμυγδαλῶν, ἀκαλίφης, ἀπίων, ἀγγουρίων. »

19. φ. 567α Περὶ τῆς σκευασίας τῆς θηριακῆς — περὶ θηριακῶν ἀρτισκῶν, ἀντίδοτος ἡ ἑκατοντάειδος · (περὶ ἀντιδότων Κεφ. 102).

20. φ. 578α Περὶ τῶν σκευασιῶν πομάτων ὑγιεινῶν · οἶνος κονδύτης, οἶνος σκιλλιτικός κτλ.

21. φ. 580α Περὶ τῶν καθαιρόντων φαρμάκων (κολοβ).

22. φ. 588α Περὶ τριχῶν, ρεύσεως τριχῶν, σχίσματος τριχῶν, πολιώσεως τριχῶν, καὶ σκευασία ἀλοιφῆς μελαίνουσα τὰς τρίχας κτλ.

Ὁ παρὼν ἐγράφη ὑπὸ δύο χειρῶν · ἐν φ. 543 α « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ Νικολάου ἰατροῦ τοῦ Στρογγυλοῦ · ἐτελειώθη δὲ ἐν ἔτει ϛϡμη' (1440) ἰνδ. γ' ».

Ἐν φ. 566 β « Τέλος εἰλήφασιν αἱ τροφαὶ καὶ τῆς παρούσης νῦν δέλτου γραφείσης τῶν ἰατρικῶν ἐξηγήσεων παρ' ἐμοῦ Θωμᾶ Σεβαστοῦ Γραμματικοῦ τοῦ ἐν λογίοις λογιζομένου » · καὶ ἐν φ. 545 α « Ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Σεβαστοῦ Θωμᾶ τοῦ εὐτελοῦς Γραμματικοῦ ».

Ἐν φ. 592 α « Τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ἰατροσόφιον ὑπῆρχε τῆς μονῆς τοῦ Ὑπομιμνήσκοντος καὶ ἐπουλήθη παρ' ἐμοῦ Γενναδίου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τῆς τοιαύτης μονῆς μετὰ καὶ γνώμης τῶν ἀδελφῶν πρὸς τὸν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικὸν κὺρ Γεράσιμον καὶ ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Βλασίου ».

1874. — Ω 64. Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ.

Χαρτ. 26 × 17 αἰῶν. ιγ' φ. 362 ἀκέφ. κολοβ.

Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ Λόγοι η' Τόμος Α' (ὡς καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρω κώδ.) · ὁ α' Λόγος κατὰ ᾱβ̄ · ὁ β' περιέχει κεφάλαια 268 · ὁ γ' κεφ. 182 · ὁ δ' κεφ. 98 · ὁ ε' κεφ. 137 · ὁ ϛ' κεφ. 99 · ὁ ζ' κεφ. 118 · ὁ η' κεφ. 71.

1875. — Ω 65. Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ.

Χαρτ. 26 × 16 αἰῶν. ιγ' φ. 321 ἀκέφ. κολοβ

Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ Λόγοι η' Τόμος Β (συνέχεια τοῦ ἀνωτέρω καὶ ὅμοιος τῷ Κώδ. Ω 63).

Ὁ θ' λόγος περιέχει κεφάλαια 55 · ὁ ι' κεφ. 36 · ὁ ια' κεφ. 35 · ὁ ιβ' κεφ. 38 · ὁ ιγ' κεφ. 136 · ὁ ιδ' κεφ. 80 · ὁ ιε' κεφ. 168 · ὁ ιϛ' κεφάλαια 111. Κατὰ τὴν σειρὰν οἱ λόγοι οὗτοι τῶν δύο κωδίκων ἀκολουθοῦσι τὴν τοῦ Κώδ. Ω 63.

1876. — Ω 66. Παύλου Αἰγινήτου.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιγ' φ. 206 ἀκέφ.

1. Παύλου Αἰγινήτου Βιβλίον ε' καὶ ϛ'.

Ἀρχὴ τοῦ ε' βιβλίου. Προφυλακτικὰ πάντων κοινῇ τῶν ἰοβόλων. Κεφ. νη' περὶ λύψου · νθ' περὶ ψιμηθίου · ξ' περὶ τιτάνου καὶ σανδαράχου καὶ ἀρσενικοῦ κλπ. (ἐν ὅλω Καφάλαια ξε').

Βιβλίον ϛ' Περὶ τῶν χειρουργουμένων τῶν τε κατὰ σάρκα καὶ τῶν ἐν ὀστοῖς θεωρουμένων (φ. 16-119) κεφάλαια ρκβ'.

2. φ. 120α Ἀετίου Βιβλίον ιϛ' Περὶ γυναικείων παθῶν, περὶ μήτρας θέσεως, μεγέθους κτλ. Κεφάλαια ριγ.

Ὁ Κῶδ. λίαν δυσανάγνωστος.

1877. — Ω 67. Ἱπποκράτους ἀφορισμοί.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιη' φ. 234.

Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους καταστρωθεῖσα εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ Μπαλάνου Βασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Γαληνόν.

Ἀφορισμὸς α' « Ὁ βίος βραχὺς ἡ δὲ τέχνη μακρά · ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς · ἡ δὲ πεῖρα σφαλερά · ἡ δὲ κρίσις χαλεπή · δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ἀλλὰ καὶ τὸν νοσοῦντα καὶ τοὺς παρέοντας καὶ τὰ ἔξωθεν ». Ἀκολουθεῖ ἑρμηνεία κατὰ λέξιν καὶ ἑρμηνεία αἰτιώδης. Τὸ α') τμῆμα ἔχει κς' ἀφορισμούς, τὸ β') νδ' · τὸ γ) λα' · τὸ δ) πγ · τό ε) οϐ · τό ς) ξ · τὸ ζ) π.

Ἐν φ. 203 α Πίναξ τῶν περιχομένων ἐν περιλήψει εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ἀφορισμῶν κατὰ ᾱϐ.

Ἐν φ. 226 α Πίναξ τῶν ἀφορισμῶν κατὰ ᾱϐ.

1878. — Ω 68. Ἱπποκράτους ἀφορισμοί.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 189.

Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους καταστρωθεῖσα εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ Μπαλάνου Βασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Γαληνόν.

Ὅμοιος τῷ ἀνωτέρω.

Ἐν φ. 164 ϐ « Μέχρι μὲν τούτου ἔλαϐε σὺν θεῷ τέλος ἡ ἑρμηνεία τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους κατὰ τὴν δόξαν τοῦ Γαληνοῦ εἰς ζ' βιϐλία διηρημένη · ἔξω δὲ τούτων εὑρίσκονται καὶ ἄλλα βιϐλία καὶ ἄλλοι διάφοροι, ὅμως ἐπειδὴ ἐϐάλθη ἡγεμὼν καὶ διδάσκαλος τοῦ λόγου ὁ αὐτὸς Γαληνός, ὅσους αὐτὸς ἠξίωσεν ἑρμηνείας τούτους καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην ἡρμηνεύσαμεν εἰς πεζὴν φράσιν, σπουδάζοντες ὅσον τὸ δυνατὸν διὰ τὸ σύντομον ἅμα καὶ εὔληπτον. Καὶ τῷ μὲν Θεῷ δόξα καὶ αἶνος · τοῖς δὲ ἐντυγχάνουσι τῶν ἰατρῶν μεγίστη χάρις ἔσται ἀνίσως οἱ μὲν τῆς παρὰ τούτων τοῦ φιλοπονήματος συμϐοηθείας χρῄζοντες μετὰ σπουδῆς μελετῶσιν, οἱ δὲ πρός τε τὸ θεωρητικὸν ἅμα τε καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς ἰατρικῆς καλῶς ἠσκημένοι μὴ καταφρονήσωσι τὸ διὰ φίλου παρακάλεσιν ἤδη πονηθὲν καὶ εἰς πεζὴν φράσιν καταστρωθὲν ὄχι διὰ τοὺς ἱκανῶς σπουδάσαντας, ὅσον διὰ τοὺς μὴ δυνηθέντας φθάσαι εἰς τὸν ὡρισμένον ὅρον τῆς θεωρίας τῆς ἰατρικῆς, εἰς δὲ τὸ πρακτικὸν μόνον ἀσκηθέντας μέρος · διότι ὃν λόγον ἔχει ἡ ψυχὴ πρὸς τὸ σῶμα, τὸν αὐτὸν ἔχει καὶ ἡ θεωρία πρὸς τὴν πρᾶξιν ».

Ἐν φ. 1 α « Καὶ τόδε μετὰ τὸν Νικόδημον ἱερομόναχον κέκτηται πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἱλαρίων ἱερομόναχος ὡς ἑαυτοῦ διὰ χρημάτων κτῆμα ».

1879. — Ω 69. Γαληνοῦ.

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιδ' φ. 277 δίστηλ.

1. Γαληνοῦ περὶ συνθέσεως φαρμάκων Βιϐλίον γ'. Περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους (Κεφ. α'-ργ'). Βιϐλίον δ'. Περὶ συνθέσεως καὶ χρήσεως τῶν ὀφθαλμικῶν φαρμάκων (ἀπὸ Κεφ. ρνθ-τξδ). Ἑτέρων φαρμάκων σύνθεσις περὶ ὀφθαλμῶν (Κεφ. τξε-υνδ). Βιϐλίον ε'. Περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους πεπονθότων (Κεφ. υνγ-φλδ). Ἀρχὴ τῶν ἀντιδότων (Κεφ. φλε-ψπζ). Πρὸς ὀδόντας διὰ φλεγμονὴν ὀδυνωμένους (Κεφ. ψπη-ωκθ). Βιϐλίον ς'. Περὶ συνθέσεως τῶν κατὰ τόπους πεπονθότων (Κεφ. ωλ-ϡλε). Βιϐλίον ζ'. Περὶ συνθέσεως φαρμάκων (Κεφ. ϡλς-αρο). Βιϐλίον η'. Περὶ στομαχικῶν καὶ ἥπατος (Κεφ. αροα-ατνη). Βιϐλίον θ'. Περὶ ἰκτερικῶν (Κεφ. ατνθ-αϡλ). Βιϐλίον ι'. Περὶ νεφριτικῶν ἀντιδότων (Κεφ. αϡλα-ϐο). Θεραπεῖαι τῶν ρευματιζομένων (Κεφ. ϐοα-ϐρθ).

2. φ. 238α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ν' Ψαλμοῦ ἀποπλήρωσις καὶ περὶ μετανοίας.

3. φ. 243α Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου ἐρωταποκρίσεις « Πόθεν ὁρῶμεν παρ' ἡμῖν τοῖς χριστιανοῖς ὑπὲρ ἄλλα τινα ἔθνη ἄπιστα πολλοὺς πολλάκις κελεφοὺς καὶ λεπροὺς καὶ ποδαλγοὺς καὶ ἐπιληπτικοὺς καὶ ἄλλαις τισι νόσοις κατεχομένους ».

4. φ. 246α Περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως.

5. φ. 252α Ἐκ τῆς πρώτης ἑκατοντάδος τῶν πρακτικῶν Κεφάλαιά τινα Νικήτα τοῦ Στηθάτου.

6. φ. 258α Ἰωάννου Χρυσοστόμου περὶ μετανοίας.

7. φ. 264α [Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ] τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἡσαΐᾳ περὶ τοῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς χωριζομέναις τοῦ σώματος καὶ ὅπου περ αὗται ἀπέρχονται.

8. φ. 265α [Τοῦ αὐτοῦ] τῷ αὐτῷ εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι αἱ ἀπελθοῦσαι τῶν ἁγίων ψυχαὶ κατά τινα τόπον ἀναπαυόμεναι οὔτε δέονται αὐτοπροσώπως ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Χριστῷ παριστάμεναι οὔτε τοῖς ἐνταῦθα ὅλως ἐφίστανται.

9. φ. 268α [Τοῦ αὐτοῦ] τῷ κυρῷ Νικηφόρῳ τῷ Σιναΐτῃ εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι τὸ διδόναι πτωχοῖς τῶν λοιπῶν εὐποιϊῶν καὶ προσφορῶν κρεῖττόν ἐστι καὶ ὅτι τοὺς ἐλεημοσύνην ποιοῦντας οὐ χρὴ κατά τι παρατηρεῖσθαι ὡς ἐκεῖνοι φασίν.

10. φ. 269α [Τοῦ αὐτοῦ] Εἰ τὰ μετὰ τὴν δωδεκαετίαν αὐτίκα πλημμελούμενα εἰς κρίσιν ἀχθήσονται.

11. φ. 269 [Τοῦ αὐτοῦ] Περὶ τοῦ τί χρὴ λέγειν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν ἐν Κυρίῳ τελευτώντων καὶ ὅπως αὐτοὶ τῶν ὧδε ἀπαίρουσι καὶ ὅτι τοῦ ἁμαρτάνειν ἡμεῖς ἐσμεν αἴτιοι, οὐμὴν ἡ φύσις αὐτή.

12. φ. 270α [Τοῦ αὐτοῦ] Τί χρὴ λέγειν ἐπὶ ταῖς γινομέναις εὐποιΐαις τῶν ἀπελθόντων ἕνεκα καὶ εἰ παντελῶς ἀπαλλάττειν αὗται ἰσχύουσι τῶν ἁμαρτημάτων αὐτούς.

13. φ. 272α [Τοῦ αὐτοῦ] Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κὺρ Νεκταρίῳ περὶ τοῦ Ἰούδα εἴτε τῇ ἀγχόνῃ ἐναπέψηξε κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ἱστορίαν, εἴτε μετὰ ταῦτα ἐπιζῆσαι ὥς φασί τινες ὑδέρῳ περιέπεσε καὶ οὕτω τὸ τοῦ βίου τέλος ἐδέξατο.

14. φ. 273α [Τοῦ αὐτοῦ] Εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι ἀποφάσει μόνῃ καὶ οὐκ ἀληθείᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὸν παράδεισον ὁ λῃστής.

15. φ. 274α [Τοῦ αὐτοῦ] Εἰ τελείαν ἄφεσιν εὑρίσκει τῶν ἡμαρτημένων ὁ προσερχόμενος τῷ Κυρίῳ.

16. φ. 275α [Τοῦ αὐτοῦ] Εἰ κατὰ πάντα καιρὸν συναφείᾳ κεχρῆσθαι τοῖς ὁμοζύγοις ἔξεστιν.

17. φ. 276α [Τοῦ αὐτοῦ] Τί δέ χρὴ καὶ ἐπὶ τῷ τιμίῳ σταυρῷ φρονεῖν τε καὶ λέγειν.

18. φ. 276 [Τοῦ αὐτοῦ] Εἰ χρὴ καὶ τοῖς τυχοῦσι πατράσι τὴν ἐξαγόρευσιν γίνεσθαι καὶ εἰ ὠφέλιμος αὐτή.

1880. — Ω 70. Γαληνοῦ.

Χαρτ. 26 × 16 αἰῶν. ιγ' φ. 318.

Γαληνοῦ · Βιβλίον α' · τῶν περὶ πτισσάνης ἐξηγήσεων. Ὑπόμνημα α' καὶ β'. Ὑπόμνημα γ' εἰς τὸ περὶ διαίτης ὀξέων · Περὶ οἴνου (φ. 48). Ὑπόμνημα δ' εἰς τὸ περὶ διαίτης ὀξέων Ἱπποκράτους (φ. 75). Γαληνοῦ εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς Ἱπποκράτους (φ. 121-318).

1881. — Ω 71. Γαληνοῦ.

Χαρτ. 25 × 15 αἰῶν. ιγ' φ. 199 ἀκέφ.

Γαληνοῦ Θεραπευτικὴ μέθοδος.
Βιβλίον η' (οὗτινος λείπει ἡ ἀρχή) Βιβλίον θ' · περὶ ἐφημέρων πυρετῶν μετὰ πτώσεως εἰς τοὺς συνόχους. Βιβλίον ι' · περὶ τῆς τῶν ἐκτικῶν πυρετῶν γενέσεως καὶ θεραπείας καὶ περὶ λουτρῶν δυνάμεως. Βιβλίον ια' περὶ τῶν ἐπὶ σήψει χυμῶν συνισταμένων πυρετῶν γενέσεως καὶ θεραπείας. Βιβλίον ιβ · περὶ τῶν εἰς πλῆθους τῶν χυμῶν καὶ πῶς χρὴ κενοῦν καὶ ρωννύναι. Βιβλίον ιγ' · περὶ φύσεως ὄγκων. Βιβλίον ιδ' · περὶ φλεγμονῆς.

Ἐν φ. 3 α « Τοῦτο τὸ βιβλίον ἀχρείου μοναχοῦ Γρηγορίου τοῦ Καρδαμῆ ».

1882. — *Ω 72. Γαληνοῦ.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιε' (1425) φ. 295 κολοβ.

1. Γαληνοῦ μεγάλη θεραπευτικὴ — Εἰσαγωγὴ πῶς εὔρηται ἡ ἰατρικὴ · τίνες ἀρχαὶ ἰατρικῆς · πόσαι αἱρέσεις ἐν ἰατρικῇ κτλ. καὶ πραγματεία περὶ οὔρων (Κεφάλαια λη').

Βιβλίον α' · τῶν ἐφοδίων Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου (φ. 105) Ἡ πρώτη πύλη περὶ ρεύσεως τριχῶν καὶ ἀλωπεκίας · (α-ρη'). Βιβλίον β' · ἡ πρώτη πύλη περὶ ὀφθαλμίας καὶ τῶν ἄλλων παθῶν τῶν συμβαινόντων αὐτῇ · (Κεφ. ρη-σϐ). Βιβλίον γ' · Ἡ πρώτη πύλη περὶ κυνάγχης (σθ-σο). Βιβλίον δ' · Ἡ πρώτη πύλη περὶ δυσκαταπόσεως (σοα-τμθ). Βιβλίον ε' · Ἡ πρώτη πύλη περὶ τῆς τοῦ ἥπατος δυσκρασίας (τν-φμθ). Βιβλίον ς' · Ἡ πρώτη πύλη περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῆς συνουσίας καὶ τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς (φν-χλϐ). Βιβλίον ζ' · ἡ πρώτη πύλη περὶ ἐφημέρου πυρετοῦ (χλγ-ψμ).

2. φ. 68 Μάγνου Ἐμεσσηνοῦ σοφιστοῦ ἀρχιητροῦ περὶ τῆς τῶν οὔρων θεωρίας καὶ διακρίσεως.

3. φ. 73α Τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Ἀλῆ, παρ' ἕλλησι δὲ Ἀβουτζιανοῦ πραγματεία περὶ οὔρων ἀρίστη βαρβάροις καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα μετενεχθεῖσα γλῶτταν παρὰ τοῦ σοφωτάτου Ἀκτουαρίου Κυροῦ Ἰωάννου Ζαχαρίου.

4. φ. 84α Περὶ τῶν ἀντεμβαλλομένων ἐκ τῶν Γαληνοῦ · περὶ τροφῆς σπερμάτων καὶ καρπῶν · περὶ οἰνοποσίας καὶ περὶ ὀπωρῶν · περὶ βοτανῶν καὶ ἀνθέων · περὶ διαφορᾶς κρεῶν · περὶ ὠῶν, γάλακτος καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ γινομένων · περὶ λαχάνων.

5. φ. 90α Σύγγραμμα σὺν Θεῷ μοναχοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φύσεως καὶ δυνάμεως καὶ ἰδιότητος τῶν κενούντων φαρμάκων καὶ μετὰ ποίων ἑτέρων εἰδῶν ἑνοῦσθαι δεῖ τὰ ὀξέα φάρμακα καὶ δριμύτατα πρὸς τὸ ἐλαττοῦσθαι τὴν βλάβην αὐτῶν καὶ τὴν ὀξύτητα.

6. φ. 96α Περὶ τοῦ πῶς δεῖ πίνειν τὸ βοήθημα.

7. φ. 98α Περὶ ὀρροῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας.

Ἐν φ. 85 ϐ « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάννου πόνος.
τάδ' ἐνδημοῦντι τῷ καλῷ Μελετίῳ
γέγραφε φίλος Εὐγενικὸς τὴν κλῆσιν
εὐχῆς ἀπαύστου τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας ».

Ἐν φ. 285 ϐ « Ἐγράφη διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μελετίου καὶ ἰατροῦ τοῦ ἀπὸ τὸν Ἄθω παρὰ Ἰωάννου Ἰμβρίου τοῦ Μεταξοπούλου τελειωθὲν κατὰ τὴν γ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἐν ἔτει ς϶λγ » (1425).

Ἐν φ. 20 ϐ « Ἐγὼ Μελέτιος ἁμαρτωλὸς ἀφίημι μετὰ θάνατόν μου τοῦτο τὸ βιβλίον τῷ παιδί μου Ἀθανασίῳ · διὰ τοῦτο ἐγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ ἰδίᾳ χειρὶ εἰς ἀσφάλειαν ».

Ἐν φ. 54 ϐ Εἰκὼν Θεοφίλου Γαληνοῦ ἰατροῦ.

1883. — Ω 73. Παύλου Αἰγινήτου.

Χαρτ. 28 × 19 αἰῶν. ιε' φ. 201.

Παύλου Αἰγινήτου ἰατρικά.
« Οὔνομά μοι Παῦλος πατρὶς Αἴγινα πολλὰ μογίσας πᾶσαν ἀκεστορίην βίβλον ἐτευξάμην. »

Ἀρχ · « Οὐχ ὡς τῶν παλαιοτέρων ἐν τοῖς κατὰ τὴν τέχνην ».

Βιβλίον α' · Περὶ τῶν συμβαινόντων ταῖς κυούσαις καὶ πῶς αὐτὰς διαιτητέον (Κεφ. ρ'). Βιβλίον β' (φ. 21). Περὶ πυρετῶν · πρῶτον μὲν περὶ τῶν συμβαλλομένων εἴς τε τὴν σημείωσιν καὶ τὴν ὅλην αὐτῶν ἀποθεραπείαν. ἔπειτα περὶ τῆς καθ' ἕκαστον εἶδος πυρετοῦ γνώσεώς τε καὶ θεραπείας καὶ τρίτον περὶ τῶν ἑπομένων τοῖς πυρετοῖς συμπτωμάτων (Κεφ. ξ). Βιβλίον γ' (φ. 40) · περὶ τῶν κατὰ τόπους πεπονθότων παθῶν ὁ λόγος ἀρχόμενος μὲν απ' ἄκρας κεφαλῆς, τελευτῶν δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ποσίν (Κεφ. πϐ') · τὸ αον Κεφ. περὶ ἀλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως καὶ φαλακρώσεως. Βιβλίον δ' (φ. 103) Δερμικὰ καὶ γενικὰ νοσήματα (Κεφ. νη'). Βιβλίον ε' (φ. 127) περὶ θηριακῶν τε καὶ ἀλεξιφαρμάκων · προφυλακτικὰ πάντων κοινῇ τῶν ἰοβόλων καὶ θεραπεία τῶν ὑπὸ τούτων πληγέντων (Κεφ. ξς'). Βιβλίον ς' (φ. 139) περὶ τῶν χειρουργουμένων τῶν τε κατὰ σάρκα καὶ τῶν ἐν τοῖς ὀστοῖς θεωρουμένων (Κεφ. ρχϐ).

Περὶ ἐμβαλλομένων καὶ ἀντεμβαλλομένων (φ. 184). Περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων (φ. 186). Περὶ σκευασιῶν φαρμάκων νάρδου θηριακῆς κτλ. (φ. 196) Κεφ. ργ. Σκευασία τῶν ἐμπλάστρων (φ. 196).

Ἐν ἀρχῇ · « Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ρήτορος καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ.
Τὸ παρὸν βιβλίον θανόντος τοῦ πατρὸς κὺρ Διονυσίου ἀφιερώθη εἰς τὴν ἁγίαν Λαύραν... ἔτους ζρκϐ » (1614).

1884. — Ω74. Διάφορα.

Χαρτ. 23 × 13 αἰῶν. ις' φ. 255.

1. φ. 4α Τοῦ τῇ Θεοῦ χάριτι εὐσεβοῦς Νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ ἀντιρρητικὸς τοῦ βλασφήμου καὶ ψευδοῦς ὅρου τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκτεθέντος κατὰ πρὸς Λατίνους σύνοδον.

« Τὸν μὲν πάντας ἀνθρώπους πρᾳότητι διαφερόντως νενικηκότα Δαυίδ. »

2. φ. 87α Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου τινὰ ἐκ τοῦ Δ' βιβλίου τῶν Θησαυρῶν περὶ τῆς ἁγίας τριάδος (ὁμοίως καὶ ἄλλων πατέρων ἀποσπάσματα, ὡς Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ · Ἀποκάλυψις τῆς Θεοτόκου συγγραφεῖσα παρὰ Γρηγορίου Νύσσης « Εἷς Θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος σοφίας ὑφεστώσης ». Ἐπιστολὴ Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ πρὸς Ἀναστάσιον μονάζοντα τὸν ἑαυτοῦ μαθητήν).

3. φ. 97α Παύλου Αἰγινήτου. Ἐν τούτῳ τῷ ἑβδόμῳ βιβλίῳ Παύλου ἀκαίστορος τοῦ Αἰγινίτου περὶ τῆς τῶν φαρμάκων δυνάμεως ὁ λόγος ἐστὶν ἁπλῶν τε καὶ συνθέτων ἁπάντων, ὁπόσων μάλιστα δι' ὅλων τῶν πρὸ τούτου ἓξ βιβλίων ἐμνήσθημεν · κατὰ ᾱβ (Κεφ. κς).

4. φ. 215α Περὶ ἁγίας τριάδος.

5. φ. 221α Περὶ διαίτης γερόντων.

« Τὸ γῆρας ἔστι μὲν ξυρὸν καὶ ψυχρόν. »

6. Κεφάλαια οδ' περὶ διαφόρων ἰατρικῶν ζητημάτων. Πρὸς ἐρυτιδωμένον σῶμα, πρὸς τὰ πελιώματα, ὀδόντων προφυλακτικά, περὶ βηχὸς παιδίου καὶ κορύζης κτλ.

Ἐν τέλει · « Καὶ τόδε Νεοφύτου Ἱερομονάχου διδασκάλου Σμυρναίων καὶ τῆς Λαύρας ».

1885. — Ω 75. Διοσκουρίδου Ἀναζαρβέως.

Μεμβρ. 24 × 17 αἰῶν. ι' φ. 292 κολοβ.

Διοσκουρίδου Ἀναζαρβέως περὶ ὕλης βοτανῶν.

Βιβλίον Α' κατὰ ᾱβ · ὁμοῦ πᾶσαι φιδ (φ. 1-136). Προοίμιον · « Πολλῶν οὐ μόνον ἀρχαίων ἀλλὰ καὶ νέων συνταξαμένων περὶ τῆς τῶν φαρμάκων σκευασίας τε καὶ δυνάμεως καὶ δοκιμασίας φίλτατε Ἄρειε ». Καὶ ἄρχονται ἀλφαβητικῶς αἱ βοτάναι : « Ἀβρότονον, ἀγάλοχον, ἀγαρικόν, ἀγήρατον, ἄγνος, ἄγρωστις ». κτλ.

Βιβλίον Β' Διοσκορίδου περὶ ζώων παντοίων (φ. 136-152).

« Αἰγὸς ὄνυχες, ἀκρίδες, αἴθυια, ἀλεκτορίς » κτλ. Κατὰ ᾱβ (ρμ' ὀνόματα ζώων).

Βιβλίον Γ Τοῦ αὐτοῦ περὶ παντοίων ἐλαίων.

« Ἀμυγδάλινον ἔλαιον, ἀβροτόνιον ἔλαιον, ἀνήθινον ἔλαιον, ἀγριελαίας ἔλαιον » κτλ. (οη' ὀνομασίαι).

Βιβλίον Δ' Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὕλης δένδρων παντοίων (φ. 167-185).

« Αἴγειρος, ἀκακία, ἀμυγδαλῆ πικρά, ἄπια, ἄπιον » κλπ. (οδ'). Εἰσὶ δὲ καὶ τὰ εὑρεθέντα ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ τὰ μὴ ἐγκείμενα ἐν τοῖς μεταγραφεῖσι βιβλίοις. Ταῦτα Μίον τὸ καλούμενον ἀσθματικόν, νάρδων διαφορᾶς, νάρδος κελτική, κτλ. (Κεφ. λέ. εἰς παράρτημα ἢ προσθήκη τῶν Δ' βιβλίων) (φ. 185-191).

Βιβλίον Ε'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ οἴνων καὶ λίθων καὶ παντοίων εἰδῶν (Κεφ. οδ). « Περὶ ἀμπέλου οἰνοφόρου, ἀμπέλου ἀγρίας » κτλ. (φ. 191-219).

Βιβλίον Σ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν δυναμένων φαρμάκων ἐνεργείας (Κεφ. λδ) « Κανθαρίδες, πιτυοκάμπη, βούπρηστις, σαλαμάνδρα » κτλ (φ. 219-228).

Βιβλίον Ζ' Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἰοβόλων. Σημεῖα λυσσῶντος κυνὸς καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδηγμένων θεραπεία (Κεφ. κ') « περὶ σκολοπένδρας, περὶ τρυγόνος » κτλ. (φ. 228-236).

Θεραπεία τῶν ὑπὸ ἰοβόλων δεδηγμένων · « περὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν, περὶ φαλαγγίων, περὶ σκολοπένδρας » κτλ. (Κεφ. ιε) (φ. 236-238).

Περὶ χαμαιμήλου, ῥάμνου ὤρου, ἀρτεμισίας μονοκλώνου, πενταδακτύλου κτλ. (Κεφ. ις') (φ. 238-242).

Τὰ τοῦ Νικάνδρου : (φ. 242).

Ὑπόθεσις : Νίκανδρος ὁ ποιητὴς ἔγραψε ποιήματα δύο ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐπιγράφεται Θηριακά, ὃ προσφωνεῖ Ἑρμησία ἄνακτι ἑαυτοῦ φίλῳ καὶ συγγενεῖ, τὸ δὲ δεύτερον ἐπιγέγραπται Ἀλεξιφάρμακα ὃ προσφωνεῖ Πρωταγόρα ἰατρῷ τινι τῶν ἐπ' αὐτοῦ...

α) Τὰ Θηριακά (φ. 242-261).

β) Τὰ ἀντιφάρμακα (φ. 261-273).

γ) Περὶ ῥαφίδων καὶ θύμνων (φ. 273β).

δ) Περὶ σηπίας, περὶ γαλῶν, πολυπόδων, αἰγῶν καὶ σαργῶν, πομπίλων, τευθίδων, ἐγχέλυος, κτλ. (φ. 274-280).

ε) ἄρχεται οὕτω : « Ἐκ πάντων δῆσοι βασιλεῦ μέγιστε λογιστέον ὡς οὐδὲν τοῖς ἀνθρώποις ἀπείρατον ἤντε ἐπὶ τῆς γῆς ἤντε ἐπὶ τῆς θαλάσσης δέη ταλαιπωρεῖν (φ. 280-285). Περὶ κητῶν, λάμνης, κυνῶν, φωκῶν, χελωνῶν » κτλ.

ς) ἄρχεται οὕτω : « Ἐπειδή σοι τῆς γῆς ἁπάσης ἔχοντι καὶ τοῦ πελάγους τοὺς οἴακας, σοφῷ τε εἶναι καὶ φιλομαθεῖ δέδωκεν εὖ ποιῶν ὁ Θεός.... περὶ ἅρπης, περὶ γυπός, περὶ ἱέρακος κτλ. (φ. 285-290).

ζ) Λεκτέον δὲ καὶ περὶ τῶν ἀμφιβίων ὀρνέων ὅσα τῇ θαλάσσῃ χαίρουσι.... »

Καὶ τελευτᾷ εἰς τὸ « περὶ Ἐλαφίδος ».

Πολυτιμώτατος καὶ θαυμαστὸς ὁ Κῶδ. ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, πλήρης εἰκόνων δένδρων, βοτανῶν, ζώων · καὶ δὴ τὸ α' αὐτοῦ βιβλίον τὸ περὶ βοτανῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι περιέχει 2-3 εἰκόνας.

1886. — Ω 76α. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' (1723) φ. 143 κολοβ.

1. φ. 1α « Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Φυσιολόγου περιέχων τὰς λέξεις τῶν ζώων περὶ ὧν ἐμνημόνευσεν ὁ Δαυίδ · Κύριε μὴ ἁρπάσῃς ὡς λέων τὴν ψυχήν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος. Ἐρώτησις

περὶ λέοντος · ὅτε ὁ λέων μὴ εὑρίσκει τι φαγεῖν τί ποιεῖ; »

2. φ. 14α Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ τῶν ρημάτων.

3. φ. 18α Τοῦ αὐτοῦ ἔκθεσις ὠφέλιμος περὶ τῆς τῶν ρημάτων συντάξεως.

4. φ. 20α Τοῦ αὐτοῦ τῶν περὶ τῆς συντάξεως τῶν ρημάτων πρὸς τὰ ὀνόματα καὶ τῶν ἄλλων μετὰ προθέσεων ἐναλλασσομένων ρημάτων.

5. φ. 38α Ρήματα ἀμετάβατα κατὰ αβ.

6. φ. 44α Ἐπιστολῶν τύποι (μεμπτική, παρακλητική, κτλ.).

7. φ. 52α Θεματοεπιστολαὶ ἃς οἱ μὲν διδάσκαλοι ἁπλῶς τὸ θέμα διδοῦσιν, ἔντεχνον δὲ ποιοῦσιν οἱ μαθηταί.

8. φ. 78α Θέματα δοθέντα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μητροφάνους τοῦ Κριτοπούλου ἐν Μέμφει τῆς Αἰγύπτου.

9. φ. 100α Θεματογραφία κυροῦ Μητροφάνους τοῦ Κριτοπούλου ἐν Μέμφει τῆς Αἰγύπτου · ἤτοι περὶ θεμάτων ἅπερ ἠρξάμην λαμβάνειν κατὰ τὸ αχλα (1631) Ποσειδεῶνος γ' φθίνοντος.

10. φ. 116α Ἐπιφανίου Κύπρου περὶ τῆς φυσιολογίας ὡς ἐλάλησε περὶ φύσεως ἑκάστου γένους θηρίων καὶ πετεινῶν (μετὰ ἑρμηνείας).

11. φ. 120α Στίχοι κατὰ αβ ὠφέλιμοι κατὰ πολλά.

« Ἄνθρωπε τί ἐργάζεσαι τί εἶν' ποῦ παραδέρνεις
ἂν σοῦ βρέχει ὁ Θεὸς χρυσάφι δὲν χορτένεις »

12. φ. 120α Μεγαλυνάρια τῶν ἑορτῶν.

13. φ. 126α Τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμύδους Λόγος περὶ ψυχῆς ἀναγκαιότατος.

« Ἡ μὲν ὁρμὴ τοῦ λόγου διαλαβεῖν περὶ πάσης ψυχῆς ».

14. φ. 133α Θεωρία περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐξ ὧν ὁ κόσμος συνίσταται · θερμόν, ψυχρόν, ὑγρόν, ξηρόν.

15. φ. 138α Ἑρμηνεία τοῦ ἰαμβικοῦ κανόνος τῶν Χριστουγέννων, καὶ τῶν Θεοφανείων (φ. 143).

Ἐν φ. 125 α « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐποιήθη παρ' ἐμοῦ τοῦ κὺρ Μακαρίου ἱερομονάχου ἐκ Μιτυλήνης αψκγ (1723) Ἀπριλίου ε' ».

1887. — Ω 76β. Ψαλτήριον.

Χαρτ. 19 × 12 αἰῶν. ις' φ. 198.

Ψαλτήριον μετὰ ἑρμηνείας.

Ἡ ἑρμηνεία : « Ὁ ἀγαθὸς ἐρρίζωται παρὰ τὰς διεξόδους τῶν θείων διδασκαλιῶν ».

Ἐν ἀρχῇ (φ. 1-7) τί ἐστι ψαλτήριον · « Ψαλτήριον κυρίως ὀργάνου εἶδός ἐστι μουσικὸν ναῦλα παρ' Ἑβραίοις ὀνομαζόμενον ».

1888. — Ω 77. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 396 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Πεντηκοστάριον.

2. φ. 313α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γεωργίου (Ἀπριλίου 23).

3. φ. 329α Συναξάριον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ πάσχα.

4. φ. 332α Συνάξαριον τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ (καὶ ὅλων τῶν Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου).

5. φ. 365α Μηνολόγιον περιέχον σὺν Θεῷ τὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῶν ἁγίων Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

1889. — Ω 78α. Ἰατροσόφιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φελ. 120 ἀκέφ.

Ἰατροσόφιον. Ἀρχή : ἑρμηνεία τοῦ Γαληνοῦ περὶ φλεβοτομίας.

1890. — Ω 78β. Νομοκάνων.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιη' (1740) φ. 173.

Νόμιμον (ἐν Κεφ. ςις). Τὸ α' Κεφ. « Περὶ πνευματικῶν πῶς δεῖ αὐτοὺς εἶναι καὶ τοῦ μὴ λύειν ἑτέρου πνευματικοῦ κρίσιν ». Τὸ δὲ ςις' Κεφ. « Κεφάλαια διάφορα περὶ ἱερέων καὶ τοῦ κυροῦ Συμεὼν Θεσσαλονίκης περὶ ἱερωσύνης ».

Ἐν φ. 162 α̂

« Πληρώσας εἶπον Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει
Ἀρσένιος τλήμων ἀρετῆς πάσης ξένος
Ἔτος σωτήριον αψμ (1740) ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ζ'.
Νόμιμον τὸ παρὸν ὑπάρχει γνῶτε φίλοι
θύτου εὐκλεοῦς Ἀρσενίου τὴν κλῆσιν
ὅστις ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐνδόξου Ναυπάκτου
τέκνον ἱερὸν Ἀθανασίου θείου
τοῦ δομήτορος μεγίστης θείας Λαύρας ·
οἱ δ' ἀναγινώσκοντες Νόμιμον τόδε
εὔξασθε ἐκ ψυχῆς Ἀρσενίου θύτου
κατευθυνθείην πρὸς πόλον θείας τρίβου
ὑμνεῖν τε ἀεὶ ὑψιμέδοντι κυρίῳ
πατρὶ υἱῷ τε σὺν πνεύματι ἁγίῳ
ᾧ πρέπει δόξα κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν. »

1891. — *Ω 79. Ἀναστασίου Σιναΐτου.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' (1605) φ. 161.

Ἀναστασίου Σιναΐτου ἐκλογή (ἐν Κεφ. μθ'). Τὸ α' « ὅτι ὁ πατὴρ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ υἱοῦ καὶ μὲ τῇ συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἔκτισε τὸν κόσμον ». Τὸ μθ' « περὶ τὸ τέλος τοῦ κόσμου ἐὰν ἔχῃ ὅρον ἤγουν ἀπόφασιν εἰς ποῖον καιρὸν νὰ γίνῃ ».

Ἐν ἀρχῇ · « Ἐκ γῆς ἐπλάσθην ὡς ὁ Ἀδάμ, πυρίκαυστος ἐγενόμην ὡς οἱ τρεῖς παῖδες · ἐν τῇ ζωῇ μου τοὺς πάντας

ἐδρόσιζα καὶ ἐν τῇ θανῇ μου οὐδεὶς εὑρέθη θάψαι τὰ ὀστᾶ μου ».
Ἐν φ. 153 α « Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ Χαρτοφύλαξ Ἀδριανουπόλεως ».
Ἐν φ. 155 β « Ὁ Πρωϊλάβου Μελέτιος ».
Ἐν φ. 161 α « ζριγ (1605) Ἰνδ. γ' ».

1892. — Ω 80. Γαβριὴλ Σεβήρου.

Χαρτ. 19 × 14 αἰῶν. ιζ' (1621) φ. 254.

Τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γαβριὴλ τοῦ ἐκ Μονεμβασίας τοῦ Σεβήρου καὶ ἐπιτρόπου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ποτὲ Κυρίου Ἱερεμίου καὶ τῶν μέχρι τοῦ νῦν οἰκουμενικῶν, ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι λέγουσι καὶ γράφουσι καὶ διδάσκουσιν ἀμαθῶς καὶ παρανόμως ὅτι ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι Ρωμαῖοι εἴμεθα σχισματικοὶ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἁγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. — Κεφάλαια κατὰ Λατίνων.

Ἐν φ. 226 α « Ἀντεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει αχκα (1621) Φεβρουαρίου ζ' ἡμέρα ε'.
Ἰακώβου ἱερομονάχου τοῦ κατὰ κόσμον Τεπάρης ».

1893. — Ω 81. Γεροντικόν.

Μεμβρ. 18 × 13 αἰῶν. θ φ. 122 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Βίος τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου (ἀκέφ.) Ἄρχεται οὕτω : « ζητοῦντες τοὺς ἐκ τῶν λόγων συλλογισμοὺς ἡμεῖς μὲν οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας ἑλληνικῆς ».
2. φ. 11α Ἱστορία τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον μοναχῶν (τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Λυκῷ (φ. 12), τοῦ ἀββᾶ Ὢρ (φ. 26), τοῦ ἀββᾶ Ἄμμωνος, τοῦ ἀββᾶ Βὴν (φ. 29), περὶ τῆς πόλεως Ὀξυρύγχου καὶ περὶ Θεωνᾶ, περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἠλία, τοῦ Ἀπολλὼ (φ. 32), τοῦ Ἀμμοὺν, Κόπρη, Κούρου, Ἕλη, Ἀπελλῆ, Παφνουτίου, Πιτυρίωνος, Ἡσιδώρου, Σεραπίωνος, Ἀπολλωνίου, Διοσκόρου, Διδύμου, Μακαρίου μαθητοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, Ἀμμοὺν, Μακαρίου τοῦ πολιτικοῦ, καὶ Ἰωάννου.
3. φ. 74α Γεροντικόν.
4. φ. 78α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικῶν θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Παχωμίου.

« Ὄντως ἀληθὴς ἡ θρυλλουμένη παροιμία. »

Ὁ Κώδ. παλίμψηστος · τὸ ἀρχικὸν κείμενον ἦν κανόνες ὧν τὸ Θεοτοκίον διὰ μελάνης ἐρυθρᾶς παραμένει ἀνεξίτηλον (φ 1-85) · ἀπὸ δὲ τοῦ φ. 85 μέχρι τέλους περιεῖχε κεφάλαια παραινετικὰ περὶ ἀγάπης, ὧν πολλὰ εὐανάγνωστα · ὡσαύτως ἐν τῇ ὤᾳ πολλῶν φύλλων διὰ νεωτέρας γραφῆς εὕρηνται παραινέσεις γερόντων.

1894. — Ω 82. Ἱερεμίου ἀποκρίσεις.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 151.

Ἀποκρίσεις γεγονυῖαι πρὸς Γερμανοὺς ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου πολλάκις ἀξιώσαντας μαθεῖν ἐν τίσι τὰ αὐτῶν διενηνόχασι δόγματα τῆς καθολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας.

« Δεξάμενοι τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης πεμφθέντα ἡμῖν γράμματα ».

φ. 149-151 Ἱερεμίας ἐλέῳ Θεοῦ... τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Ἰακώβῳ τῷ τῆς Θεολογίας διδασκάλῳ καὶ κυρίῳ Μαρτίνῳ τῷ Κρουσίῳ εὖ πράττειν.

« Ἰδοὺ σὺν Θεῷ ἄνδρες σοφώτατοι Γερμανοί. »

1895. — Ω 83. Ἐκλογὴ Κεφαλαίων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1612) φ. 197.

Ἐκλογὴ κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ἱερῶν καὶ πολλήν τινα καὶ παντοδαπῆ καὶ μεγαλωφελῆ περιεχόντων διδασκαλίαν · καὶ τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκεῖθεν δικαιοτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ φρικτῶν μυστηρίων. Ἡ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ἰωάννης τις τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας γεγονώς... »

Ἐν φ. 195 α « Πληρώσας εἶπον Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει · τλήμων Κύριλλος ἀρετῆς πάσης ξένος.
Ἐν ἔτει ζρκ (1612) μηνὶ Ἰουλίου λ' ».
Ἐν ἀρχῇ · « Μὴ τοίνυν ἀπιστῶμεν γέενναν ἵνα μὴ ἐμπέσωμεν εἰς αὐτήν · ὁ γὰρ ἀπιστῶν ῥαθυμότερος γίνεται · ὁ δὲ ῥαθυμῶν εἰς αὐτὴν ἀπελεύσεται πάντως · ἀλλὰ καὶ νὰ πιστεύωμεν ἀνενδοιάστως καὶ νὰ διαλεγώμεθα συνεχῶς περὶ αὐτῆς καὶ οὐ ταχέως ἁμαρτήσόμεθα.
Πᾶν πρᾶγμα τὸ μέτρον κατακοσμεῖ · χωρὶς γὰρ μέτρου καὶ τὰ νομιζόμενα καλὰ εἶναι εἰς βλάβην μεθίστανται ».
Ἐν φ. 197 α « Πᾶς δοκόφρων ἐκ μαθηματικῆς ὢν ἐπιστήμης μυστήρια Θεοῦ παρακύψαι καὶ ἰδεῖν οὐκ ἀξιωθήσεταί ποτε, ἕως ταπεινωθῆναι πρῶτον θελήσῃ καὶ μωρὸς γένηται σὺν τῇ οἰήσει καὶ ἣν κέκτηται γνῶσιν ἀποβαλών · ὁ γὰρ τοῦτο ποιῶν καὶ σοφοῖς τὰ θεῖα ἐν ἀδιστάκτῳ πίστει ἀκολουθῶν ὑπὸ τούτων χειραγωγούμενος συνέρχεται μετ' αὐτῶν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ θείου Πνεύματος ὁδηγούμενός τε καὶ φωτιζόμενος ὁρᾷ καὶ διδάσκεται ἅπερ οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἶδεν ἢ ἰδεῖν ἢ μαθεῖν ποτε δύναται καὶ τηνικαῦτα γίνεται θεοδίδακτος ».
Ἐν τέλει · « Οὐκ ἀλγεῖ ὁ κακός, ἄλγησον σύ · ἴσως ἀλγήσει κἀκεῖνος, καθάπερ ὅταν ἴδῃ ὁ κάμνων τὸν ἰατρὸν μεταλαμβάνοντα σιτίου καὶ αὐτὸς προτρέπεται, οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα ἔσται ἂν ἴδῃ σε ὀδυρόμενον μαλαχθήσεται.
Ἀγάπησον τὴν ταπείνωσιν ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἵνα ῥυσθῇς τῶν ἀκαταλήπτων παγίδων αἵτινες εὑρίσκονται ἀεὶ ἔξωθεν τῆς ὁδοῦ τῶν ταπεινοφρόνων.
Μὴ ἀπαναίνου τὰς θλίψεις διότι δι' αὐτῶν εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας εἰσέρχῃ.
Καὶ μὴ φοβηθῇς τοὺς πειρασμοὺς διότι ἐν αὐτοῖς εὑρίσκεις τὰ τίμια.
Πρόσευξαι τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς τοὺς ψυχικοὺς πειρασμούς · πρὸς δὲ τοὺς σωματικοὺς εὐτρεπίζου ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου · ἐκτὸς γὰρ τούτων οὐ δύνασαι προσπελάσαι τῷ Θεῷ · διότι ἔνδοθεν αὐτῶν ἀπόκειται ἡ θεία ἀνάπαυσις.
Ὁ φεύγων τοὺς πειρασμοὺς φεύγει τὴν ἀρετήν · πειρασμὸν δὲ λέγω οὐ τῶν ἐπιθυμιῶν ἀλλὰ τῶν θλίψεων · ποία γὰρ ἀρετὴ γίνεται ἄνευ θλίψεως καὶ πειρασμοῦ ; ἢ ποῖος πειρασμὸς μείζων τοῦ ἀπολέσαι ἑαυτὸν εἰς ὃν εἰσελθεῖν ἡμᾶς ἕνεκεν αὐτοῦ διεκελεύσατο ; ὅστις γὰρ φησι μὴ ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστι μου ἄξιος · ἐκτὸς

γὰρ πειρασμῶν ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ οὐχ ὁρᾶται καὶ τὴν πρὸς Θεὸν παρρησίαν ἀδύνατον κτήσασθαι καὶ τὴν σοφίαν τοῦ Πνεύματος ἀδύνατον μαθεῖν καὶ τὸν θεῖον πόθον ἐν τῇ ψυχῇ σου βεβαιωθῆναι ἀνένδεκτον · Εὔξαι τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς τοὺς πειρασμοὺς διὰ τὴν κακίαν τῶν λογισμῶν σου καὶ τῶν πράξεων, ἀλλ' ἵνα δοκιμασθῇ σου ἡ πρὸς Θεὸν ἀγάπη καὶ δοξασθῇ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ».

1896. — Ω 84. Σύνταγμα Βλαστάρεως.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 176 κολοβ.

Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι πονηθὲν τε ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ Ματθαίῳ.

Ἐν φ. 287 α Στίχοι
« Οἰκτροῦ μοναστῶν ταυτὶ Ματθαίου θύτου ·
τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς καὶ τὰς διακονίας
αἳ διαιροῦνται πνεύματι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον... »

1897. — Ω 85. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιε' φ. 146.

1. φ. 2α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ ψευδοπροφητῶν καὶ ψευδοδιδασκάλων καὶ ἀθέων αἱρετικῶν καὶ περὶ σημείων τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου.

« Ἐκδημοῦντος τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδεικνυμένου τὴν καλὴν ὄντως ἐκδημίαν. Ὀδυνηρὸς ὁ λόγος καθότι καὶ ἔσχατος ».

2. φ. 19α Τοῦ ἁγίου Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ φημὶ δὴ κεφάλαια ἑκατὸν πάνυ ὠφέλιμα.

3. φ. 81α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς κεφαλαιώδεις. Ἀρχὴ φωτισμοῦ ψυχῆς ἀληθεῖς ὑποθῆκαι, τὰ λεγόμενα ἀντιρρητικὰ καὶ εὐκτικά. Κεφάλαια ρ'.

« Νῆψίς ἐστι μέθοδος πνευματική. »

4. φ. 105α Τοῦ αὐτοῦ δευτέρα ἑκατοντάς.

5. φ. 129α Εὐχαί τινες ἐπὶ αὐχμοῦ, εἰς ἀνομβρίαν (3), ἐπὶ καταδρομῇ ἐθνῶν.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ μία ἐπιστολή, ἡ μὲν ἀπευθυνομένη πρός τινα Βασίλειον ἄρχοντα, ἡ δὲ τῷ μητροπολίτῃ Ἀτταλείας ἐκ μέρους τοῦ ἡγουμένου Λαύρας Μελετίου συνιστῶντος τὸν ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν Ἰωνᾶν διὰ συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τῆς Λαύρας.

1898. — Ω 86. Συμεὼν Θεσσαλονίκης.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ' (1680) φ. 343.

1. Ἐκκλησιαστικὸς διάλογος ἐν Χριστῷ τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων καὶ περὶ τῆς μόνης πίστεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἱερῶν τελετῶν τε καὶ μυστηρίων πάντων τῆς ἐκκλησίας, οὐδὲν αὐτοῦ ἴδιον κεκτημένος ἀλλ' ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν πατέρων ἐρανισθεὶς αὐτῷ καὶ συντεθὲν κατὰ δύναμιν ἀπολογίαν διδοὺς ἑκάστῳ τῶν κατὰ καιροὺς ἠρωτηκότων.

2. φ. 248α Τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία περὶ τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερέων τε καὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν ὧν ἕκαστος τούτων στολῶν ἱερῶν περιβάλλεται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας λόγον ἑκάστῳ διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων θείως καὶ τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐσεβέσι ζητήσασιν ἀποσταλεῖσα.

3. φ. 265α Τοῦ αὐτοῦ Συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον.

« Περὶ τοῦ ἱερωτάτου συμβόλου τῆς ἀληθοῦς καὶ μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως. »

4. φ. 285α Τοῦ αὐτοῦ Ἔκθεσις ἀναγκαιοτάτη περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων, ὅθεν συνελέγησαν καὶ κατὰ τίνων αὗται συγκείμεναι.

« Καλὸν ἐκθέσθαι καὶ ὅθεν τὸ ἱερώτατον παρὰ τῶν θείων πατέρων συνετέθη σύμβολον ἵνα γνῶμεν ὡς οὐδ' αὐτοὶ ἐξ ἑαυτῶν ἀλλ' ἐκ τῶν θείων χρησμῶν ἐρανισάμενοι τὰς ῥήσεις. »

5. φ. 289α Περιεκτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως κεφαλαια δώδεκα ἅπερ τινὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως καὶ ὅτι ταῦτα περιέχει τὸ θεῖον σύμβολον καὶ περὶ τῶν περιεκτικῶν ἀρετῶν.

« Ἡ ἀληθὴς καὶ μόνη τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίστις. »

6. φ. 293α Τοῦ αὐτοῦ πρός τινας ἐρωτήσεις ἀρχιερέως εἰρηκότος αὐτὸν (ἐν ὅλῳ 85).

« Ἔδει μὲν τὰς τοιαύτας τῶν ἐρωτήσεων ὑψηλοτέρας οὔσας καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς, ἡγιασμένε δέσποτα, πρός τινα τῶν κεκαθαρμένων. »

7. φ. 334α Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερωσύνης πρός τινας τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν ἱερᾶς διακονίας ἠξιωμένων · ἔτι καὶ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου τελοῦντος τότε βαθμόν.

Ἐν φ. 342 α « Εἴληφε τέλος τὸ παρὸν βιβλίον ἐν Κων/πόλει διὰ χειρὸς Σεργίου μικροῦ ἱερομονάχου αχπ' (1680) ἔτος Δεκεμβρίου κβ. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτὸ ὁ ῥηθεὶς τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ παπᾶ κὺρ Γαβριὴλ τῷ πρωτοψάλτῃ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ ».

Ἐν φ. 15 α « αχϞ (1690) τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Ματθαίου ἀρχιερέως καὶ ἀφιερώνω το εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου εἰς τὴν Κερασᾶ νὰ τὸ διαβάζουν οἱ ἐκεῖσε πατέρες καὶ νὰ μνημονεύουν τό ὄνομά μου εἰς τὴν πρόθεσιν ».

1899. — Ω 87. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν. ιη' (1706) φ. 365.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ, ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευΐ Λόγοι ἀσκητικοὶ ϥγ · γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ ἰδίᾳ γλώσσῃ, ἑρμηνευθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀββᾶ Πατρι-

κίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα. Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.

Ἐν τέλει · « αψς » (1706).
« Ὥσπερ γὰρ ἀργύριον καὶ χρυσίον δοκιμάζεται εἰς πῦρ οὕτω καρδίαν μοναχοῦ δοκιμάζει πειρασμός ».

1900. — Ω 88. Κεφάλαια ἀσκητικά.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιε′ φ. 306 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1^α Συμβουλίαι περὶ πνευματικοῦ βίου πρὸς νεόφυτον μοναχόν.
« Ἐπήνεσά σου τὴν πίστιν καὶ τὴν σπουδήν. »
2. φ. 24^α Περὶ ὀρθοῦ βίου Κεφάλαια πθ′.
« Ὀρθοῦ βίου ὀρέγῃ ταπεινοφροσύνην ἄσκησον. »
3. φ. 38 Μακαρισμοί.
« Μακάριος ὃς γέγονεν ὅλος ἐλεύθερος ἐν Κυρίῳ ἀπὸ πάντων τῶν γηίνων. »
4. φ. 52^α Λόγοι παραινετικοὶ πρὸς μοναχοὺς (μθ′).
5. φ. 223^α Κεφάλαια ρ′ πῶς κτᾶταί τις ταπεινοφροσύνην.
« Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος καὶ ἀρχὴ ταπεινοφροσύνης ὑποταγὴ ἐν Κυρίῳ. »
6. φ. 265^α Περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν.
« Πέρυσί μοι · προσῆλθόν τινες αἰτοῦντες. »
7. φ. 284^α Περὶ τῆς θείας χάριτος.
« Σπεῦδε ἔχειν τὴν θείαν χάριν σὺν τῇ διανοίᾳ. »
8. φ. 292^α Περὶ γλωσσαλγίας καὶ παθῶν.
« Ἐσπαρμέναι εἰσὶν αἱ ἀναπαύσεις πᾶσαι. »

1901. — *Ω 89. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιζ φ. 155.

1. φ. 1^α Νικηφόρου μονάζοντος Λόγος ὠφελείας μεστὸς περὶ φυλακῆς καρδίας.
« Ὅσοι τῆς μεγαλοπρεποῦς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. »
2. φ. 17^α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ διαφορᾶς προσοχῆς καὶ προσευχῆς.
3. φ. 28^α Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι τῆς ἱερᾶς προσοχῆς.
« Ὅστις βούλεται τὸ φῶς ἐκεῖνο βλέψαι. »
4. φ 28 Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἁμαρτάνειν
« Τρία εἰσὶ τὰ ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν οἱ ἄνθρωποι · ἡ διάνοια, ἡ λαλιὰ καὶ ἡ πρᾶξις. »
5. φ. 30^α Τοῦ αὐτοῦ Στίχοι.
« Οἱ μὴ ἔχοντες πνεῦμα τὸ θεῖον. »
6. φ. 32^α Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς κεφαλαιώδεις · ἀρχὴ φωτισμοῦ ψυχῆς ἀληθὴς ὑποθήκη, τὰ λεγόμενα ἀντιρρητικὰ καὶ εὐκτικά.
7. φ. 84^α Φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου ἐν Σινᾶ.
« Ἔστιν νοητὸς πόλεμος ἐν ἡμῖν αὐτοῖς τοῦ αἰσθητοῦ χαλεπώτερος ».
8. φ. 105^α Τοῦ αὐτοῦ δεῖ εἰδέναι ὅτι τῇ τῆς καρδίας φυλακῇ φυλάσσονται καὶ αἱ τοῦ Χριστοῦ θεῖαι ἐντολαί.
9. φ. 114^β Τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου περὶ ἀγῶνος καὶ σπουδῆς καὶ τῆς τοῦ νοὸς τηρήσεως καὶ εὐχῆς.
« Ἀγῶνος πολλοῦ καὶ πόνου κρυπτοῦ καὶ ἀοράτου χρεία. »
10. φ. 138^α Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ὠφελείας πάσης πεπληρωμένα.
« Πᾶσα ἡ εὐαρέστησις τοῦ Θεοῦ. »

1902. — Ω 90. Διάφορα.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιζ (1642) φ. 354 ἀκέφ.

1. φ. 1^α Πατερικόν.
2. φ. 223^α Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος πεζῇ φράσει.
« Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων ἦτο ἀπὸ τὴν νῆσον Κύπρον. »
3. φ. 250^α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου.
« Ἄλλο δὲν εἶνε ποθεινότερον. »
4. φ. 303^α Λόγος κατ᾽ ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου.
« Πάλιν εἰς ἡμᾶς ἀδελφοί. »
5. φ. 313^α Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
« Ἔζησεν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος χρόνους νδ. »
6. φ. 320^α Θαῦμα τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου τὸ γεγονὸς εἰς τὴν κόρην.
« Οἱ ἅγιοι οὗτοι ἐμαρτύρησαν. »
7. φ. 328^α Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ρενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς.
« Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἐπειδὴ τὸν κόσμον ἀφήσαμεν. »
8. φ. 344^α Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸν μακάριον Φιλόγονον πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.
9. φ. 346^α Τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ Λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ.
« Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ ».
10. φ. 351^α Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ λόγου τῆς μεγάλης Πέμπτης.

Ἐν φ. 223 α « Τέλος τοῦ Πατερικοῦ ζχμβ (1642). Τὸ παρὸν Πατερικὸν ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐλαχίστου δι᾽ ἐξόδου καὶ δαπάνης τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Αὐξεντίου οὗ καὶ κτῆμα πέλει καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε.
Τὸ παρὸν ἠγοράσθη ἐξ αὐτοῦ τοῦ Αὐξεντίου μοναχοῦ

δι' ἐξόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐν τῷ 'Ακρίτᾳ κειμένης διὰ συνδρομῆς κάμοῦ 'Ανθίμου ἱερομονάχου ἡγουμενεύοντος τῆς αὐτῆς σεβασμίας μονῆς δι' ἄσπρων τὸν ἀριθμὸν 450 ».

1903. — Ω 91. Συμεὼν Θεσσαλονίκης.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιζ' φ. 422.

1. φ. 1α Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἐκκλησιαστικὴ διάλεξις (ἴδ. Ω 86).
2. φ. 342α Περιεκτικὰ ὡς δυνατὸν τῆς μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως Κεφάλαια δώδεκα ἅπερ τινὲς ἄρθρα καλοῦσι τῆς πίστεως σαφέστερον συντεθέντα παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Συμεὼν καὶ ὅτι ταῦτα περιέχει τὸ θεῖον σύμβολον.
3. φ. 347 Τοῦ αὐτοῦ ἀποκρίσεις πρός τινας ἐρωτήσεις ἀρχιερέως ἠρωτηκότος αὐτόν (πδ' ἐρωτήσεις).
4. φ. 410 Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερωσύνης πρός τινα τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν ἱερᾶς διακονίας ἠξιωμένου.
« Ἐν Χριστῷ μοι ἠγαπημένε καὶ γνησιώτατε ἀδελφέ. »

1904. — Ω 92. 'Ιατροσόφιον.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιθ' (1831) φ. 86.

'Ιατροσόφιον · Αἱ παροῦσαι ρετζέτες ἐσυλλέχθησαν παρὰ διαφόρων ἰατρῶν παλαιῶν τε καὶ νέων μετὰ σπουδῆς καὶ πόνου πολλοῦ παρὰ τοῦ κὺρ Παϊσίου Μπογδάνου ἰατροῦ τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ 'Αθω, ἀντεγράφησαν δὲ ὧδε κατὰ τὸ 1831 κατὰ μῆνα 'Οκτώβριον.

1905. — Ω 93. Διηγήσεις.

Χαρτ. 19 × 13 αἰῶν ιζ' φ. 76 ἀκέφ.

1. φ. 1α Διήγησις (ἄνευ ἀρχῆς) « τοῦ ἄνωθεν ἁγίου Κεφάλαια περὶ χωρισμοῦ ψυχῆς ».
2. φ. 3α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εὐχὴ εἰς κατάνυξιν ψυχῆς καὶ ἐξομολόγησιν.
3. φ. 12α Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.
4. φ. 23α Διήγημα φοβερὸν ὅπου ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
5. φ. 28α Ἑτέρα Διήγησις περὶ ἑτέρου ἱερέως πάνυ ὠφέλιμος.
6. φ. 36α Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Διήγησις περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὰς ὥρας καὶ πᾶσαν ἀκολουθίαν.
7. φ. 39α Ἱστορίαι Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ρήτορος τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης.
8. φ. 52α Διήγησις γενομένη ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει πλησίον τῶν Καρυῶν διὰ τὸ Ἄξιον ἐστίν.
9. φ. 54α Διήγησις ἑτέρου θαύματος ὅπου ἔγινεν εἰς τὴν Σκήτην τῶν Καρεῶν.
10. φ. 54 Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ ὠφελείας ψυχῆς.
« Δεῦτε ἀγαπητοὶ δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοί. »
11. φ. 75α Γεροντικόν.

1906. — Ω 94. Παλαιὰ Διαθήκη.

Χαρτ. 17 × 11 αἰῶν. ιη' φ. 107 σ. 214.

1. Παλαιὰ Διαθήκη · α) Παροιμίαι Σολομῶντος. β) Προφητεῖαι τοῦ Ἡσαΐου (φ. 31). γ) Γένεσις (φ. 65). δ) Ἔξοδος (φ. 105). ε) Ἰὼβ (φ. 113). ς) Τινὰ ἐκ τῶν Βασιλειῶν. ζ) Ἰωνᾶ (φ. 225).
2. φ. 138 Τροπάρια Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου καὶ συναξάρια.

1907. — Ω 95. Γρηγορίου Παλαμᾶ.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' σ. 1464.

Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τὰ εὑρεθέντα.

1. σ. α-τιθ Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως κυροῦ Φιλοθέου Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς Γρηγόριον Παλαμᾶν.
« Γρηγόριος μὲν ὁ μέγας πανηγύρεως. »
2. σ. 1 Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ὁμιλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης ρηθεῖσα μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονίκην ἐπιδημίας.
« 'Αδελφοὶ μὲν ἡμεῖς πάντες. »
3. σ. 15 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν κατὰ τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον τοῦ Κυρίου παραβολήν.
« Εὔπορός ἐστιν εἰς κακίαν. »
4. σ. 35 Εἰς τὴν κατὰ τὸν σεσωσμένον Ἄσωτον τοῦ Κυρίου παραβολήν.
« Ἔσται ποτὲ λιμός. »
5. σ. 57 Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ρηθεῖσα κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 'Απόκρεω.
« Τῇ μὲν παρελθούσῃ. »
6. σ. 81 Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ καὶ περὶ σωφροσύνης.
« Τὴν μὲν προγονικὴν ἐκείνην. »
7. σ. 99 Προτρεπτικὴ ὁμιλία πρὸς νηστείαν, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς τοῦ Κόσμου γενέσεως (τῇ Τετάρτῃ τῆς α' ἑβδομάδος τῆς μ').
« Πολὺς ἐστιν εἰς κακίαν. »
8. σ. 115 Ἔτι περὶ νηστείας (τῇ Τετάρτῃ τῆς α' ἑβδομάδος τῆς μ').
« Ἡδὺ μὲν ὀφθαλμοῖς θέαμα. »
9. σ. 127 Περὶ πίστεως ἐν ᾗ καὶ τῆς κατ' εὐσέβειαν ὁμολογίας ἔκθεσις.
« Πιστεύομεν εἰς τὸν Θεόν. »
10. σ. 139 Περὶ τοῦ ἐν Καπερναοὺμ παραλύτου καὶ πρὸς τοὺς ἀκαίρως ὁμιλοῦντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
« Αὐτὰς τὰς δεσποτικὰς φωνάς. »

11. σ. 159 Εἰς τὸν τίμιον σταυρόν.
« Ὁ τοῦ Χριστοῦ σταυρός. »
12. σ. 189 Τῇ Δ' Κυριακῇ ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν ἔνδον λογισμῶν.
« Πολλάκις πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. »
13. σ. 204 Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
« Ὁ μὲν ψαλμῳδὸς προφήτης. »
14. σ. 220 Τῶν Βαΐων.
« Καιρῷ δεκτῷ ὑπήκουσά σε. »
15. σ. 235 Ὁμιλία δεικνῦσα τὸ τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς μυστήριον καὶ εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Κυριακῆς.
« Καινὴν Κυριακήν. »
16. σ. 261 Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ἐν ᾗ καὶ ὅτι πρώτη τὸν Κύριον ἡ Θεοτόκος εἶδεν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.
17. σ. 277 Τῆς Σαμαρείτιδος καὶ ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῶν παρόντων.
18. σ. 303 Εἰς τὸ Η' ἑωθινὸν ἐν ᾧ καὶ ὅτι μεγάλων δωρεῶν ἀξιωθήσονται οἱ μέχρι τέλους μετ' εὐλαβείας ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσι παραμένοντες.
19. σ. 317 Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.
« Ἑώρταζον οἱ Ἰουδαῖοι. »
20. σ. 333 Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν ᾗ καὶ περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν.
21. σ. 349 Εἰς τὸ ι' ἑωθινὸν καὶ περὶ τοῦ κατ' αἴσθησιν καὶ νοῦ πολέμου.
22. σ. 365 Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν ἐν ᾗ καὶ περὶ μετανοίας.
23. σ. 383 Τῶν ἁγίων πάντων.
« Θαυμαστὸς ὄντως. »
24. σ. 401 Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ πνευματικοῦ θέρους.
25. σ. 414 Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῖν λογικοῦ θέρους.
« Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα. »
26. σ. 431 Εἰς τὴν ἑορτὴν Πέτρου καὶ Παύλου.
27. σ. 446 Εἰς τὸν ἐν Καπερναοὺμ ἰαθέντα παράλυτον.
« Μελισσείῳ κηρίῳ ἐοικέναι. »
28. σ. 463 Περὶ τῶν ἀναβλεψάντων δύο τυφλῶν καὶ ὅτι οὐκ ἔστι πίστιν ἔχειν ἀληθῶς χωρὶς τῶν ἔργων τῆς μετανοίας.
29. σ. 479 Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα ἐν Λιτῇ τελουμένῃ κατὰ τὴν α' τοῦ Αὐγούστου.
« Ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησε. »
30. σ. 499 Τῇ ἐνάτῃ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, ἐν ᾗ καὶ περὶ πειρασμῶν.
31. σ. 515 Περὶ ἀρετῶν καὶ τῶν ἀντιθέτων αὐταῖς παθῶν.
« Ὥσπερ ἐπὶ τῆς γεωργουμένης γῆς. »
32. σ. 530 Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν καὶ ὅτι τὸ κατ' αὐτὴν φῶς ἄκτιστον ἐστίν.
« Ἐπαινοῦμεν καὶ ἡμεῖς. »
33. σ. 547 Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
« Ἡσαΐας ὁ προφήτης. »
34. σ. 565 Εἰς τὴν ια' Κυριακὴν τοῦ Ματθαίου καὶ περὶ ἀνεξικακίας καὶ συμπαθείας.
« Ὁ Θεὸς αὐτεξούσιον. »
35. σ. 580 Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
« Τὴν ἐμὴν Ὁμιλίαν. »
36. σ. 600 Εἰς τὸ α' ἑωθινὸν καὶ ὅτι οὐκ ἀρκεῖ τὸ βάπτισμα σῶσαι τὸν ἄνθρωπον ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν θείων ἐντολῶν.
37. σ. 615 Ἐν Λιτῇ διὰ τὴν ἀθρόαν τοῦ θανάτου τηνικαῦτα πληγήν.
« Ἰωάννης ὁ ἠγαπημένος. »
38. σ. 630 Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.
« Εἰ τίμιος ὁ θάνατος. »
39. σ. 656 Εἰς τὴν ιδ' Κυριακὴν τοῦ Ματθαίου.
40. σ. 673 Εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.
« Πᾶς μὲν καιρός. »
41. σ. 687 Εἰς τὴν ιζ' τοῦ Ματθαίου ἐν ᾗ καὶ περὶ ταπεινώσεως.
42. σ. 701 Εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ περὶ ἀγάπης.
« Ἑορτὴν ἄγομεν. »
43. σ. 715 Εἰς τὴν β' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ ἐν ᾗ καὶ κατὰ τοκιζόντων.
44. σ. 727 Εἰς τὴν γ' τοῦ Λουκᾶ καὶ περὶ συμπαθείας.
45. σ. 739 Εἰς τὴν δ' τοῦ Λουκᾶ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ σπόρου.
46. σ. 757 Εἰς τὴν ε' τοῦ Λουκᾶ καὶ περὶ πλουσίων καὶ πενήτων.
47. σ. 773 Εἰς Δημήτριον τὸν μυροβλήτην.
« Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν. »
48. σ. 795 Εἰς τὴν ϛ' τοῦ Λουκᾶ.
49. σ. 806 Ὅτι ἡ πρὸς τὸν Θεὸν συνεχὴς διὰ προσευχῆς καὶ ψαλμῳδίας ἔντευξις ἕδρα ἐστὶ καὶ ἀσφάλεια παντὸς καλοῦ καὶ ἀποτροπὴ καὶ λύτρωσις πάσης κακίας καὶ δυσχερείας.
50. σ. 819 Εἰς τὰ Εἰσόδια.
« Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κατ' ἀνθρωπίνην. »
51. σ. 885 Ἕτερος εἰς τὰ Εἰσόδια.
« Εἰ ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. »
52. σ. 900 Εἰς τὴν ι' τοῦ Λουκᾶ.
53. σ. 916 Τῇ Κυριακῇ τῶν προπατόρων.
54. σ. 927 Περὶ τῶν ἁγίων καὶ φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων.
« Ὁ λόγος ὁ συντελῶν πρὸς σωτηρίαν. »
55. σ. 943 Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῶν ἁγίων πατέρων.
« Ἀγενεαλόγητον εἶναι τὸν Κύριον. »
56. σ. 962 Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου.
« Τῆς παρθενικῆς λοχείας. »
57. σ. 979 Περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Κυρίου ἡμῶν οἰκονομίας καὶ τῶν δι' αὐτῆς κεχαρισμένων τοῖς ὡς ἀληθῶς εἰς αὐτὸν πιστεύουσι καὶ ὅτι πολυτρόπως ὁ Θεὸς δυνάμενος τῆς τοῦ διαβόλου τυραννίδος λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον εἰκότως ταύτῃ μᾶλλον ἐχρήσατο τῇ οἰκονομίᾳ.
58. σ. 1023 Τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων.
59. σ. 1039 Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων.
« Χθὲς συνεκκλησιάζων. »
60. σ. 1059 Εἰς τὴν ιδ' τοῦ Λουκᾶ.

61. σ. 1073 Εἰς τὴν ιε' τοῦ Λουκᾶ ἤτοι τοῦ Ζακχαίου καὶ κατὰ φιλαργύρων.

62. σ. 1089 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ψυχωφελέστατος ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πεμφθεὶς πρὸς τὴν σεμνοτάτην ἐν μοναζούσαις Ξένην περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν καὶ περὶ τῶν τικτομένων ἐκ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς.

63. σ. 1134 Δεκάλογος τῆς κατὰ Χριστὸν νομοθεσίας ἤτοι τῆς νέας Διαθήκης.

« Κύριος ὁ Θεός σου Κύριος εἷς ἐστι. »

64. σ. 1171 Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια τρία περὶ προσευχῆς και καθαρότητος καρδίας.

65. σ. 1176 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν βίον Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

66. σ. 1263 Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια φυσικὰ θεολογικὰ ἠθικά τε καὶ πρακτικὰ καὶ καθαρτικὰ τῆς Βαλααμίτιδος λύμης ρν'.

67. σ. 1413 Συνοδικὸς Τόμος γεγραμμένος ἐπὶ ταῖς ἐξελεγείσαις καὶ ἀποβαλλομέναις τὴν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου δυσσέβειαν μεγάλαις συνόδοις ἐν αἷς οὐχ ἡ ἐκκλησία πᾶσα μόνη ἀλλὰ καὶ ἡ σύγκλητος καὶ οἱ καθολικοὶ παρῆσαν τῶν Ρωμαίων Κριταὶ προκαθημένου καὶ τοῦ θειοτάτου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου ἕως οὗ περιῆν τῷ δε τῷ βίῳ.

« Ἐπαινετὸς ἀληθῶς ὁ εἰπών. »

68. σ. 1450 Ἁγιορειτικὸς Τόμος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων διὰ τοὺς ἐξ ἰδίας ἀπειρίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἁγίους ἀπειθείας ἀθετοῦντας τὰς τοῦ Πνεύματος μυστικὰς ἐνεργείας κρεῖττον ἢ λόγος ἐν τοῖς κατὰ πνεῦμα ζῶσιν ἐνεργουμένας καὶ δι' ἔργων φανερουμένας ἀλλ' οὐ διὰ λόγων ἀποδεικνυμένας.

1908. — Ω 96. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' (1694) φ. 382.

1. φ. 1α Σὺν Θεῷ σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν περιειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις Κανόσι πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ ἱερομονάχῳ ἐλαχίστῳ Ματθαίῳ Βλάσταρῃ.

2. φ. 284α Κεφάλαια διάφορα ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

3. φ. 289α Νικήτα μητροπολίτου Ἡρακλείας ἀποκρίσεις.

4. φ. 290α Νικηφόρου Κ/πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ Κανόνες.

5. φ. 292α Ἰωάννου Κίτρους πρὸς τὸν Καβάσιλαν.

6. φ. 298α Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

7. φ. 300α Κανόνες τῶν 318 ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἐν Ὑπατείᾳ Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ των λαμπροτάτων ἔτους χλ καὶ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου μηνὶ Δεσίῳ ιθ' πρὸ δεκατριῶν καλανδῶν Ἰουλίου.

8. φ. 327α Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀφφικίων καὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀρχόντων ὡς ἡ παλαιὰ ἔχει παράδοσις (αὐτόθι καὶ περὶ πρωτοκαθεδρίας πατριαρχῶν).

9. φ. 329α Συλλογαί τινες μαρτυριῶν ἀπὸ τῶν ἱερῶν διδασκάλων ὅτι οὐ δεῖ περιεργάζεσθαι τὰ ἱερὰ μυστήρια οὐδὲ καιναῖς λέξεσι χρῆσθαι πρὸς δῆθεν τελεωτέραν αὐτῶν κατάληψιν.

10. φ. 333α Περὶ νόμου γεωργικοῦ.

11. φ. 335α Ἀρχαῖα γνωμικά.

12. φ. 342α Ἐπιστολὴ Ἰωάννου πάπα Ρώμης πρὸς τὸν ἁγιώτατον Φώτιον πατριάρχην Κ/πόλεως.

13. φ. 344α Πράξις γινομένη συνοδικῶς ἐπὶ Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως.

14. φ. 348 Ποσάκις οἱ Ρωμαῖοι ἐσχίσθησαν καὶ ἐπὶ ποίων καιρῶν.

15. φ. 350α Μαρτυρίαι ἁγίων περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.

16. φ. 375α Νεαρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως.

17. φ. 378α Περὶ αἱρετικῶν Ἀρείου, Παύλου Σαμωσατέως καὶ λοιπῶν · καὶ περί τινων ἀρχιερέων λαβόντων μέρος εἰς τὰς συνόδους.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ἡ παροῦσα αὕτη βίβλος καὶ ἐτελειώθη ἡ ὁποία εἶναι τοῦ ἐν ἱερομονάχοις λεγομένου Ματθαίου Βλάσταρη διὰ χειρὸς Ἰωάννου ἱερέως καὶ μεγάλου Σακκελαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Βυζαντίου ἔτει σωτηρίῳ αχϟδ (1694) μηνὶ Μαρτίῳ η'. »

1909. — Ω 97. Νικολάου Κούρσουλα.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιζ' φ. 391.

Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας φιλοπονηθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων φιλομαθῶν παρὰ Νικολάου Κούρσουλα τοῦ Ζακυνθίου διδασκάλου φιλοσόφου καὶ θεολόγου. (Εἰς βιβλία ἑπτά, ἕκαστον δὲ βιβλίον εἰς διαλέξεις, καὶ ἑκάστη διάλεξις εἰς Κεφάλαια).

1910. — Ω 98. Ἑξάβιβλος.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ φ. 305 ἀκέφ.

1. φ. 1α Ἑξάβιβλος (διηρημένη εἰς τίτλους καὶ ἕκαστος τούτων εἰς Κεφάλαια).

Τὸ α' Βιβλίον περὶ νόμων καὶ δικαστικῆς καταστάσεως · τὸ β' περὶ δικῶν διαφόρων καὶ καινοτομιῶν · τὸ γ' περὶ ἐκποιήσεως δανείου τε καὶ κοινωνίας · τὸ δ' περὶ μνηστείας γάμων · τὸ ε' περὶ ζημίας καὶ ποινῶν, διαθηκῶν καὶ ἐπιτρόπων · τὸ ς' περὶ ζημίας καὶ ποινῶν.

2. φ. 291α Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

3. φ. 293α Φιλοθέου πατριάρχου ἀνατροπὴ τῶν ἀναγεγραμμένων ἀναθεματισμῶν.

4. φ. 296α Ἰουστινιανοῦ βασιλέως Νόμοι γεωργικοί.

5. φ. φ. 303α Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων.

1911. — Ω 99. Νικηφόρου Βλεμμύδου.

Χαρτ. 20 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 121.

Νικηφόρου Βλεμύδου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβλίον Α' (ἐν Κεφ. μ').

Ἐν τέλει · « Ὁ τυφλὸς ὃν ὁ Κύριος ἐθεράπευσεν ὀνομάζεται Καλλιδώνιος ».

1912. — Ω 100. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 233 ἀκέφ.

1. φ. 1α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος (ἄνευ ἀρχῆς).
2. φ. 29α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτόν.
3. φ. 38α Τοῦ αὐτοῦ περὶ υἱοῦ λόγος α'.
4. φ. 49α Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
5. φ. 66α Περὶ τῆς θείας δημιουργίας μαρτυρίαι ἁγίων πατέρων.
6. φ. 69α Περὶ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως μαρτυρίαι ἁγίων πατέρων.
7. φ. 104α Κατὰ Σίμωνος τοῦ Σαμαρέως καὶ Μαρκίωνος τοῦ Ποντικοῦ καὶ τοῦ Πέρσου Μάνεντος καὶ τῶν Μανιχαίων.
8. φ. 115α Κατὰ Σαβελίου ὑπὸ Κυρίλλου ἐκ τῆς εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἑρμηνείας.

1913. — *Ω 101. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 212.

Βίβλος Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Ἐν τέλει « Ἐτελειώθη ἡ πανίερος αὕτη βίβλος ἡ ὀνομαζομένη Κλίμαξ διὰ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ Ἀλεξίου ἀναξίου ἱερέως καὶ κληρικοῦ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Βερροίας τοῦ Μακρογένους · οἱ ἐντυγχάνοντες οὖν εὔχεσθε καὶ ἀμφοτέρους τῷ τε γραφεῖ καὶ τῷ κτησαμένῳ.

Ἡ Κλίμαξ δι' ἧς ἀνιᾶσιν οἱ ἄξιοι πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος ἔνθα πᾶσα γαλήνη καὶ ἡσυχία καὶ ὄντως κατάπαυσις ὅπου τοῦ Κυρίου ἡ θεία χεὶρ ὑποδέχεται τοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην καὶ ἀκροτάτην βαθμίδα φθάνοντας ».

1914. — Ω 102. Θηκαρᾶ.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1653) σ. 194.

1. φ. 1α Ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.
2. φ. 109α Τετραευάγγελον.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Παρθενίου κόπος. Τὸ παρὸν τετραβάγγελον ἀρχίθη Μαΐου ς' καὶ ἐτελειώθη Ἰουνίου δ' αχνγ (1653) ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει ὑπὸ Παρθενίου ἱερομονάχου καὶ Χιώτου τοῦ Βιχίως ».

1915. — *Ω 103. Εὐθυμίου Λαυριώτου.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη (1767) σ. 968.

Βιβλίον νεωστὶ συντεθειμένον διὰ στίχων ἁπλῶν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Εὐθυμίου Μακεδόνος τοῦ Τραπεζουντίου Λαυριώτου κατὰ Λατίνων ἤτοι περὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ φρονημάτων τοῦ πάπα · (ἐν 17050 στίχοις).

Καὶ λήγει οὕτω :

« Ἔρρωσθέ μοι ἀγαπητοὶ φίλοι τῆς ἀληθείας
καὶ σύγγνωτέ μου τῆς πολλῆς τόλμης καὶ ἀγροικίας
σύγγνωτε τῷ ἁμαρτωλῷ πρεσβύτῃ Εὐθυμίῳ
τῷ ἀζύγῳ καὶ μοναχῷ θύτῃ Τραπεζουντίῳ. »

Ἐν σ. 2 « Βιβλιάριον νέον κατὰ ἔνστασιν καὶ ἀπάντησιν ἑτεροδόξου Λατίνου καὶ ὀρθοδόξου γραικοῦ στιχουργηθὲν καὶ τελειωθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Εὐθυμίου Τραπεζουντίου τοῦ Μακεδόνος.

Παρακαλῶ τοὺς ἐντυγχάνοντας σπουδαίους νὰ μὴ καταγινώσκουν τὴν σύνταξιν καὶ ἀναρθότητα τῶν στοιχείων εἰς τοὺς παρόντας στίχους ἐπειδὴ εἶμαι ἀμέτοχος ἑλληνικῆς παιδεύσεως · διὸ καὶ ἄξιός εἰμι συγγνώμης.

Ἐγράφη τὸ 1767 ἐν Φιλιππουπόλει ».

Ἐν δὲ σελ. 969 « Ἔχομεν σκοπὸν τὸ παρὸν βιβλίον νὰ τὸ ἀντιγράψωμεν μὲ καλλιγραφίαν ἂν κατευοδοθῶμεν ὑγιεῖς εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος ».

Ἐν σ. 1 « Ὁ Ἰκονίου Γαβριήλ ».

1916. — Ω 104. Ἰωάννου Ζωναρᾶ.

Χαρτ. 19 × 15 αἰῶν. ις' φ. 315.

Ἐπιστολαὶ Ἰωάννου Ζωναρᾶ καὶ πρωτασυγκρίτου καὶ Δρουγγαρίου τῆς Βίγλας (ἐν ὅλω μζ).

(Πρόκειται περὶ τῶν Θεολογικῶν Κεφαλαίων Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ ἅτινα ἐξέδωκεν ὁ Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος · ἴδ. Μιχαὴλ Γλυκᾶ εἰς τὰς ἀπορίας τῆς θείας Γραφῆς Λόγοι · Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ τομ. Α).

Τὸ α' Κεφ. « Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Σιναΐτῃ εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσιν εἰ μὴ κατὰ λόγον ἐπιτιμᾶν τὸν προσήκοντα ».

Τὸ δὲ μζ' Κεφ. « Ἀνταπολογητικὸν ἐκ μέρους πρὸς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ γραφὴν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ ».

1917. — Ω 105. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιη' φ. 82.

Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως Λογικὴ πραγματεία.

Ἐν τέλει · « Ὀρειβασίου (περὶ μέτρων). Μέδιμνος, ξέστης, λίτρα, τρίβλιον, ὀξύβαφον, στάγιον » κτλ.

1918. — Ω 106. Θεοφίλου Κορυδαλέως.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 115 κολοβ.

Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν

Ἐν φ. 1 α « ἀψκη (1728) Δεκεμβρίου ιϛ΄ · ἠρξάμην τῆς παρούσης πραγματείας.
1743 Μαΐου 18 ἠρξάμεθα ἐν Ἄρτη τῆς παρούσης διδασκαλίας · συμμαθηταὶ Χρύσανθος καὶ Ἀντώνιος καὶ διδάσκαλος ἡμῶν ὁ κὺρ Ἀθανάσιος. Ἐξεδιδάχθημεν τοῦ Ἰουνίου 6 · Ἰωάννης ἱερομόναχος ἔξαρχος
Τῷ αὐτῷ ἔτει Ἰουνίου 7 ἠρξάμεθα τοῦ περὶ γενέσεως καὶ ἐδιδάχθημεν αὐτὸ εἰς τὰς 19 τοῦ αὐτοῦ · ἑπομένως τὸ περὶ μετεώρων τῇ κ΄ τοῦ αὐτοῦ · μετὰ δὲ ταῦτα τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους μέχρι τῆς κα΄ τοῦ Αὐγούστου καὶ τὰ Μεταφυσικὰ τοῦ αὐτοῦ ».

1919. — Ω 107. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 13 αἰῶν. ιδ (1314) φ. 340.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Σάββα μοναχοῦ καὶ δι᾿ ἐξόδων καὶ συνδρομῆς τοῦ πανιερωτάτου κυρίου Ἰωσὴφ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ τοῦ Κοκοσάλου τοῦ ἔτους ϛωκβ (1314) ἰνδ. ιϛ΄ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε διὰ τὸν Κύριον ὅπως εὕρω συγχώρησιν τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων ».

1920. — Ω 108. Ὀνόματα συνδρομητῶν.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιζ΄ (1648) φ. 100.

Περιέχει ὀνόματα συνδρομητῶν τῆς Λαύρας ἐκ τῆς Θράκης, τῶν νήσων, τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἄλλων μερῶν.

1921. — Ω 109. Νομοκάνων.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ΄ φ. 139.

1. φ. 1α Γνωμικὰ ἐκ τοῦ Σειρὰχ καὶ Ἐκκλησιαστοῦ.

2. φ. 2α Πότε ἔγινε ἑκάστη σύνοδος.

3. φ. 3α Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. « Τρυφερογάλακτε μόσχε μυσχοπαστόπτηκτε χρόκε. »

4. φ. 4α Ἐπιτίμια ἅπερ ὁ μέγας Βασίλειος ταῖς παραπιπτούσαις μοναστρίαις ἐξέθετο.

Εἶτα · Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Ἀντιοχείας Λόγος περὶ πορνείας καὶ ὑγρότητος.

5. Νόμιμον (ἐν Κεφ. σξα΄) τὸ α΄ Κεφ. « περὶ τοῦ μὴ πρὸς τὸ τῶν ἁμαρτημάτων μέτρον ἐπάγειν τὸν πνευματικὸν τὴν ἐπιτιμίαν τοῖς ἐξομολογουμένοις ἀλλὰ καὶ τῆς προαιρέσεως αὐτῶν στοχάζεσθαι ».

6. φ. 170β Λογίδριον εἰς παιδία τεθνηκότα μικρὰ ἕως ἑπτὰ χρόνων.

7. φ. 171α Τάξις πρωτοκαθεδρίας πατριαρχῶν.

8. φ. 175α Περὶ τοῦ πῶς γράφουσιν οἱ ἀρχιερεῖς πρὸς πατριάρχην.

9. φ. 185α Περὶ χωρισμοῦ ἀνδρογύνου καὶ κληρονομίας πάππων καὶ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ τέκνων καὶ ἀνδρογύνων λίαν ὠφέλιμοι νομοθεσίαι εὐσεβῶν βασιλέων καὶ θείων διδασκάλων καὶ φιλοσόφων πάνυ σοφῶς καὶ τεχνηέντως συντεθειμέναι δι᾿ ἀρχιερεῖς καὶ πνευματικούς.

10. φ. 215α Κατὰ Λάτινων πῶς ἀπεχωρίσθησαν.

11. φ. 233α Συμεὼν Θεσσαλονίκης περὶ ἀνιέρων ἐπιχειρούντων τὰ τῆς ἱερωσύνης μοναχῶν ἢ λαϊκῶν.

12. φ. 234α Ὀφφίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

13. φ. 235α Ἀκολουθία εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Συμεὼν πατριάρχου Κ/πόλεως.

14. φ. 237α Εἰς πρᾶσιν κελλίου πῶς γράφεται.

15. φ. 239α Φῆμαι ἀρχιερέων.

16. 240α Ἑβραϊκὸς ἀφορισμός — Φήμη Νεκταρίου Ἱεροσολύμων — Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐν φ. 185 α « Ἐγράφη τὸ παρὸν Νόμιμον διὰ χειρὸς τοῦ ἐν μοναχοῖς Παρθενίου ἐν ἔτει ζρνς (1648) ἐν μηνὶ Μαΐῳ ι΄ ».

1922. — Ω 110. Ὕμνοι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιϛ΄ φ. 134.

1. Ἀρχὴ τοῦ βιβλίου οὗ ἡ ἐπωνυμία οἱ ἔρωτες τῶν θείων ὕμνων ὕμνος εἰς τὸν ἑσπερινόν · « ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀκαταπαύστοις ». — Ὕμνοι τῶν Ἀποδείπνων, τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τῶν ᾠδῶν.

2. φ. 77α Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν Χριστόν (ἦχος πλ. β΄ Κύματι θαλάσσης · « Κύματι θαλάσσης ἡμᾶς τῆς τοῦ βίου Τριὰς ὑπέρθεε πλέοντας ἴθυνον »).

3. φ. 82α Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τῆς ἁγίας Βάτου ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « Τὸ φρικτὸν ὑμνῶ τῆς πυραφλέκτου βάτου » (ἦχος πλ. β΄ Κύματι θαλάσσης : « Τὴν ζεζοφωμένην ψυχήν μου παρθένε ταῖς ἀμαυρώσεσι »).

4. φ. 88α Ἕτερος εἰς τὰς οὐρανίους δυνάμεις καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους (Ἦχος πλ. β΄ Κύματι θαλάσσης · « Φόβῳ σοι προσάγω Χριστὲ εἰς πρεσβείαν τὴν σὲ κυήσασαν »).

5. φ. 110 Ἀρχὴ τῶν ὕμνων τῶν ὡρῶν καὶ Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν Χριστὸν (« Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε »).

6. φ. 114α Ἕτερος εἰς τὴν Θεοτόκον (« Χαρὰν ἡ κυήσασα, χαῖρε Παρθένε θεόνυμφε · ἀρᾶς ἀλλοτρίωσις χαῖρε πανάμωμε »).

7. φ. 118α Ἕτερος εἰς τὸν ἄγγελον φύλακα τῆς ψυχῆς.

8. φ. 124α Ἕτερος εἰς ψυχοραγοῦντα οὗ ἡ ἀκροστιχίς : « Ῥῦσαι ὦ σεμνὴ δαιμόνων τυραννίδος · ᾠδὴ Ἰωάννου » [Εὐχαΐτων].

9. φ. 130α Ἕτερος ψαλλόμενος εἰς τὸν θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας οὗ ἡ ἀκροστιχίς : Θάπτει Ἰωσὴφ τὴν ζωὴν θαῦμα ξένον ἀμήν » (Ἦχος πλ. β΄ Κύματι θαλάσσης).

1923. — *Ω 111. Κυρίλλου Λαυριώτου.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιη' φ. 281.

1. Κυρίλλου Λαυριώτου Πελοποννησίου Ἑρμηνεία εἰς τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον.

« Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ · Γένεσιν ἐνταῦθα τὴν γέννησιν ἐννόησεν ὁ θεῖος Χρυσόστομος. »

2. Τοῦ αὐτοῦ Τροπάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν ἁγιασμόν.

3. Τοῦ αὐτοῦ Κανόνες : α) εἰς Κωνσταντῖνον καὶ Ἑλένην · β) εἰς Μάρκον τὸν Ἐφέσου · γ) εἰς ἁγίαν Εἰρήνην διπλῆ Ἀκολουθία · δ) εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον · ε) εἰς Γρηγόριον Νεοκαισαρείας · ς) εἰς τοὺς ἁγίους πάντας · ζ) εἰς τὴν ἁγίαν Βαρβάραν · η) εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον · θ) εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους · ι') εἰς τὸν ὅσιον Σίμωνα · ια) Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Στυλιανόν.

4. φ. 235α Τοῦ αὐτοῦ Μεγαλυνάρια εἰς τὴν ὁσίαν Παρασκευήν — εἰς τὸν ἁγιασμὸν μετὰ τῆς θείας κάρας τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου ἕτερα.

5. φ. 237α Θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες κατ' ἐπιτομήν.

1924. — Ω 112. Συμεὼν Θεσσαλονίκης.

Χαρτ. 20 × 13 αἰῶν. ιζ' φ. 515.

Συμεὼν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας (ἐν Κεφαλαίοις τξς) Τὸ α' Κεφ. « Ὅτι ἑπτὰ τὰ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια · » τὸ δὲ τελευταῖον « Εἰ συμβῇ χυθῆναι ἐν τῇ εἰσόδῳ τὰ ἅγια ἢ βρωθῆναι ὑπό τινος ζώου τί ποιητέον. »

Ἐν τέλει · « Δόξα σοι τῷ μόνῳ Θεῷ τῷ συνεργήσαντί με καὶ ἰδεῖν τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τούτου · εὐχαριστῶ δὲ καὶ μεγαλύνω καὶ τῇ πανάγνῳ αὐτοῦ μητρὶ τῇ ὑπερευλογημένῃ καὶ δεδοξασμένῃ ἁγίᾳ Θεοτόκῳ ἀμήν ».

1925. — Ω 113. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 25 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 270.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει · « Τετραευάγγελον τῶν κατηχουμένων τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ τὸ δοθὲν παρὰ τοῦ μακαρίτου κὺρ Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ τῆς αὐτῆς Λαύρας καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ ».

Ἐν φ. 260 α

« Ἡ τρισολαμπὴς θεότης μοναρχία
μετανοεῖν πάρασχε τῷ σῷ οἰκέτῃ
Γερμανῷ τῷ τάλανι καιρῷ προσφόρῳ ».

1926. — Ω 114. Πράξεις ἀποστόλων.

Χαρτ. 24 × 15 αἰῶν. ιδ φ. 248.

Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ ἡ Ἀποκάλυψις.

Ἐν φ. 222 α « Δόξα σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν πάντων ἕνεκα δόξα σοι · μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδ. β' ».

1927. — Ω 115. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 261.

1. φ. 1α Ἐγκώμιον εἰς τὴν μεγάλην Παρασκευήν.

« Ὢ ξένων πραγμάτων ὢ θαυμάτων καινῶν. »

2. φ. 3α Ἕτερον σύντομον.

« Ὢ ξένων πραγμάτων ἔκστηθι φρίττων. »

3. φ. 6α Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων παραίνεσις (μετὰ ἑρμηνείας ἄνωθεν τοῦ κειμένου).

4. φ. 66α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ « Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω » (μετὰ ἑρμηνείας).

5. φ. 81α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος περὶ προσευχῆς (μετὰ ἑρμηνείας).

6. φ. 95α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς Εὐτρόπιον εὐνοῦχον πατρίκιον καὶ ὕπατον (μετὰ ἑρμηνείας).

7. φ. 107α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων (μετὰ ἑρμηνείας).

8. φ. 132α Λουκιανοῦ Λόγος περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων (ἐν ἐξηγήσει).

9. φ. 135α Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον (ἐν ἐξηγήσει).

10. φ. 139α Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παίδων ἀγωγῆς (μετὰ ἑρμηνείας). Καὶ ὁ αὐτὸς ἐν ἐξηγήσει (φ. 185).

11. φ. 219α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ τοῦ ἀκούειν, οὗ Γαβριὴλ ὁ ἑρμηνευτής.

12. φ. 240α Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἰεζεκιήλ.

« Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου καὶ ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. »

13. φ. 243α Ἔκθεσις Κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὧν ἡ ἀκροστιχίς : « τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος » (μετὰ ἑρμηνείας).

Ἐν φ. 106 « Τέλος χεὶρ Δημητρίου γέγραφε ».

1928. — Ω 116. Λόγοι.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιη' σ. 535 + 178.

1. σ. 1 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν (μετὰ ἑρμηνείας).

2. σ. 29 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Φῶτα (μετὰ ἑρμηνείας).

3. σ. 57 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα (μετὰ ἑρμηνείας).

4. σ. 137 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα (μετὰ ἑρμηνείας).

5. σ. 195 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν (μετὰ ἑρμηνείας).

6. φ. 226 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα (μετὰ ἑρμηνείας).

7. σ. 251 Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον (μετὰ ἑρμηνείας).

8. σ. 392 Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλέως στηλιτευτικὸς α' (μετὰ ἑρμηνείας).

9. σ. 1 Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὅτι οὐκ αἴτιός ἐστιν τῶν κακῶν ὁ Θεός (μετὰ ἑρμηνείας).

10. σ. 37 Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρυσμοῦ ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας (μετὰ ἑρμηνείας).

11. σ. 81 Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀργιζομένων (μετὰ ἑρμηνείας).

12. σ. 108 Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρίματος Θεοῦ (μετὰ ἑρμηνείας).

13. σ. 172 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων (μετὰ ἑρμηνείας).

Ἐν ἀρχῇ· « Καὶ τόδε Κοσμᾶ καὶ Καλλινίκου τῶν Λημνίων ».

1929. — Ω 117. Παπομάστιξ.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' (1779) σ. 318.

Παπομάστιξ δι' ἧς ὁ πάπας Ῥώμης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μαστιγοῦνται, ἤτοι ἐπιτομὴ καταγγελίας πανδήμου δι' ἧς ἐνώπιον τῆς παγκοσμίου ἐκκλησίας στυλιτεύεται ὁ πάπας καὶ ἡ παπικὴ αὐλὴ ὡς τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς καὶ παντὸς νόμου θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου ἀνατροπεῖς· συγγραφεῖσα ὑπὸ Πέτρου Κλερκίου τοῦ Γάλλου ὑποδιακόνου τῆς Ρεθομαγγησίας ἐκκλησίας καὶ διὰ παρισιακοῦ προνομίου τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων διδασκάλου· ἐκ τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν κοινὴν τῶν Γραικῶν μεθερμηνευθεῖσα μετὰ καὶ τινων σημειωμάτων καὶ ἐπιστολῶν παρ' αὐτοῦ τε καὶ πρὸς αὐτὸν γεγραμμένων.

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη 1779 κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον διὰ χειρὸς Γενναδίου μοναχοῦ ».

1930. — Ω 118. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 251.

1. φ. 1α Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

2. φ. 207α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Ἐν φ. 206 α « Ὁ γραφεὺς Ματθαῖος καὶ παρ' ἀξίαν ἱερομόναχος ».

Ἐν τέλει·

« Θεῷ κατάρξας σὺν Θεῷ τέλος ἔσχον·
δώρημα Θεοῦ καὶ πόνος τῶν χειρῶν μου
χεὶρ Ματθαίου τάλανος σφόδρα ἡμαρτηκότος
οὗτου ταπεινοῦ καὶ λίαν ταλαιπώρου·
Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον
τὸν ἀναγινώσκοντα μετ' εὐλαβείας
φύλαττε τοὺς τρεῖς ὦ τριὰς ὁ Θεός μου.

Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Ματθαίου τάχα καὶ ἱερομονάχου τοῦ Βερροιώτου ὄντος μου νῦν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ζωγράφου ».

1931. — Ω 119. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιη' φ. 284.

1. φ. 1α Μελετίου πρωτοσυγγέλου Ἀλεξανδρείας τοῦ Κρητὸς περὶ χριστιανισμοῦ ἐγχειρίδιον κατὰ διάλογον (εἰς τόμους 4 ἐν εἴδει διαλόγου μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ).

Προηγεῖται ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατριάρχην οὕτω :

« Πατριάρχῃ δεσπότῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ πατρὶ θείῳ πᾶσαν ἐν Κυρίῳ ὑπακοὴν Μελέτιος πρωτοσύγγελος Ἀλεξανδρείας Κρής.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ ἐκεῖνος ἔφη τό εὔχρηστον τοῦ στοιχείου τυχὸν στοχαζόμενος· αἱ πηγαὶ δὲ τοῦ Πνεύματος οἷαι; οὐ γὰρ καθαίρουσι σωμάτων ἀλλὰ πνευμάτων ῥύπους· οὐκ ἀρδεύουσιν ὕλας ἀλλὰ ψυχάς· ἐκείνων ἀπείρω κρείττους· διὸ καὶ τῶν ὕδωρ (;) τὸ τοῦ πνεύματος καὶ ἁλόμενον· Ἐκεῖθεν οὖν καὐτοὶ διηντληκότες τάδε τὰ νάματα εἰς ὑμᾶς ἀποδίδομεν τὰς θαλάσσας τοῦ Πνεύματος· οὐ γὰρ εἰκῇ περιρρέουσιν ὑμᾶς, ὦ πάτερ καὶ δέσποτα, οἱ ποταμοί· ἐμφαίνει δὲ τὸ σχῆμα τὸ ἐνυπάρχον τῆς χάριτος, ἡμᾶς δὲ ἡ παροιμία παροτρύνει εἰς τὴν θάλασσαν παιδεύουσα τὰ ὕδατα τρέχειν. Δεξάσθω τοίνυν ἡ θεία σου ψυχὴ τὸ μέγα καὶ ἀχείμαστον πέλαγος τῶν τοῦ πνεύματος χαρισμάτων τὰς ἡμῶν ψεκάδας καὶ βασανισάτω μήπου τίς που πικρίας ἐπεισροὴ παρεισέδυ καὶ ἐπιδιορθώσασα εἴπου τι δέει καὶ δοκιμάσασα λοιπὸν ἀποδιδότω τῷ κομισαμένῳ· δῶρον γὰρ ἐκρίναμεν πέμψαι τῇ παναρέτῳ Ναβάρας βασιλίσσῃ ὡς δὴ καὶ ὑπεσχέθημεν· Ἐρρώσθω ἐν Κυρίῳ ἡ τιμία σου κεφαλὴ δέσποτα καὶ πάτερ· αφπγ ἔτος ».

Τοῦ αὐτοῦ ἐπίγραμμα εἰς τὸ ἐγχειρίδιον.

« Οἷς πόθος ἀργαλέης ὑπαλύξαι ἄρκεα ὕλας
ἶφ' ἱμειρομένους οὔδεος ἀθανάτων
τοῖς πόνοις εὐσθενέος παρὰ πνεύματος ἅρμενος εἴη
ὃν Μελετίοιο χεὶρ σοι ξένε φίλε φέρει
ὄφρα δὲ ἀτραχέως πολύολβον οἶδμα παρίσης
εὐδαίμων τε κίχῃς ὄλβον ἀκηράσιον
πυρσεύει τι πανολβίοι ὄλβια μαργαρίτου
αὐγαῖσιν ἄλλαις βένθεα μαργαρίτα »

2. φ. 113α Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ νέου Θεολόγου συλλογιστικὰ Κεφάλαια πρὸς Λατίνους· (νς')

« Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ πατρός. »

3. φ. 131α Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια ξς' συλλογιστικὰ τῆς αἱρέσεως τῶν Ἀκινδυνιαστῶν περὶ διακρίσεως θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας.

« Εἰ ταὐτὸν ἐπὶ Θεοῦ οὐσία καὶ ἐνέργεια. »

('Εν φ. 137β κεῖται τροπάριον εἰς ἦχον β' εἰς τὸν Μάρκον. « Τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα εὐσεβῶς μακαρίζει σε Μάρκε... »)

4. φ. 139α Τῷ εὐλαβεστάτῳ ἱερολογιωτάτῳ ἀγχινουστάτῳ καὶ κατὰ πάντα μοι ἐν Χριστῷ Κυρίῳ Χρυσάνθῳ ἐρασμιωτάτῳ ἀρχιδιακόνῳ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν αὐθεντὸς καὶ δεσπότου Κυρίου Κυρίου Δοσιθέου πᾶν ἐν Χριστῷ καταθύμιον.... ὁ ἐλάχιστος ἐν σπουδαίοις καὶ σὸς ποτε χρηματίσας, εἰ καὶ εὐτελὴς ὅμως εἴπω, καθηγητὴς Σεβαστὸς Τραπεζούντιος ὁ Κυμινήτης αχπζ' (1687) Νοεμβρίου κε'. (Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας, οὗ ἡ ἀρχή : « ὑπὲρ μὲν οὖν ὧν πρὸ σκοποῦ γράφεις ἡμῖν ἀξίως τῷ ὄντι »).

5. φ. 161α Ἔνστασις τοῦ μακαριωτάτου μου αὐθεντὸς καὶ δεσπότου κυρίου κυρίου Δοσιθέου πρὸς δύο τινὰ τῶν ἐμφερομένων ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ καὶ ἀπάντησις πρὸς αὐτήν.

« Εἰς τὸ σχέδιόν σας δὲν εἶνε καλὰ δύο πράγματα. »

6. φ. 172α Ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιόπων χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης μετενεχθεῖσα πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα.

« Ὅ σοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται. »

'Εν φ. 138 « Μέμνησθε οἱ ἀναγινώσκοντες τοῦ γράψαντος Μελετίου ἱεροδιακόνου ἐκ πόλεως Ἰωαννίνων ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν ἐντεύξεσιν ».

1932. — Ω 120. Διάφορα.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' (1370) φ. 199 ἀκέφ. κολοβ.

1. φ. 1α Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ παναγίου Πνεύματος καὶ κατὰ Λατίνων μαρτυρίαι διαφόρων πατέρων.

2. φ. 7α Πόσον συντελοῦσι τὰ μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων (αὐτόθι εἰ φθαρτὸς ὁ παράδεισος ἢ οὔ).

3. φ. 8α Νόμιμον καὶ ἐπιτίμια Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

4. φ. 35α Φιλοθέου πατριάρχου ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. « Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα. »

5. φ. 56α Τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Ἰωσὴφ τοῦ φιλοσόφου ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως · ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον καὶ ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν.

« Ἐπειδὴ πρώτιστον ἡμῖν τοῖς χριστιανοῖς. »

6. φ. 91α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἔκθεσις πίστεως.

« Πιστεύομεν ἕνα Θεὸν εἶναι πάσης οὐσίας καὶ φύσεως ὁρατῆς καὶ ἀοράτου δημιουργόν. »

7. φ. 97α Σὺν Θεῷ ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λεγόμενοι συλλεγέντες ἀπό τε Κλήμεντος καὶ ἑτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατέρων οὓς δεῖ πρὸ παντὸς ἑτέρου μαθήματος ἐκστηθίζειν τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον.

« Πρὸς δὲ ἀκριβεστέραν παράδοσιν. »

8. φ. 117α Τὰ ιδ' Κεφάλαια τῆς αἱρέσεως Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαὰμ καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνοις.

(Αὐτόθι « συντετμημένος καὶ σαφὴς ἔλεγχος τῆς κακοδοξίας Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου. » Ἐν τέλει · « Καὶ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνῳ καὶ τοῖς ὀπαδοῖς καὶ διαδόχοις αὐτῶν Προχώρῳ τῷ Κυδώνῃ καὶ λοιποῖς ἀνάθεμα. Ἀνδρονίκου βασιλέως, Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις αἰωνία ἡ μνήμη ».)

9. φ. 142α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐκ τῶν περὶ ἱερωσύνης λόγων ἀπὸ τοὺς μαργαρίτας.

10. φ. 149α Ἱππολύτου τίς ἐστιν ἡ σοφία ἡ οἰκοδομήσασα ἑαυτῇ οἶκον.

« Χριστὸς ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς σοφία καὶ δύναμις. »

11. φ. 150α Διδασκαλία σωτήριος.

« Ὁ Χριστιανὸς μᾶλλον δὲ ὁ μοναχὸς ἐὰν ὀμνύῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, ἢ ἄλλον τινὰ ὅρκον. »

12. φ. 150 Τί ἐστιν ἀρχιερεὺς ἱερεὺς καὶ διάκονος.

13. φ. 151α Τί ἐστι τὸ Κύριε ἐλέησον.

14. φ. 153α Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ κατὰ Λατίνων.

15. φ. 153α Ἐπιφανίου Κύπρου περὶ τῶν ἀζύμων.

16. φ. 154α Ἑρμηνεία τοῦ στίχου « Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν. »

17. φ. 155α Γεροντικόν.

18. φ. 166α Περὶ διαφόρων πατριαρχῶν ἤτοι Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Φλαβιανοῦ καὶ λοιπῶν, καὶ ἀρχιερέων ὁμοίως καθαιρεθέντων ἢ ἄλλου ἄλλον διαδεχομένου εἰς τὸν θρόνον καὶ οὐδαμῶς ἀλλήλων σχιζόμενοι διὰ τὸ ὀρθόδοξον · διότι ἓν μόνον ζητεῖται τῇ ἐκκλησίᾳ τὸ ὀρθόδοξον.

19. φ. 172α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἠθικὸν ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῶν Πράξεων γ'. Περὶ ἐπισκόπου ἐκλογῆς καὶ ἀρετῆς καὶ τοῦ πρὸς αὐτὴν φθόνου.

20. φ. 178α Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον λεγομένη ἐπὶ τῇ θείᾳ μεταλήψει.

« Ὦ Θεοῦ μῆτερ ὑπὲρ πάντα καὶ νοῦν καὶ λόγον. »

21. φ. 181α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον Β' ἐπιστολῆς.

22. φ. 184α Ἔκθεσις ἐν ἐπιτομῇ τῶν ζητημάτων τῆς τοῦ δόγματος ὑποθέσεως καὶ λύσις ἀπορίας σύντομος τῶν ἐπαπορούντων πῶς ἡ διαφορὰ τῶν ἐπιθεωρουμένων τῷ Θεῷ φυσικῶν ἐνεργειῶν θεωρεῖται καὶ ἐν ὀλίγῳ περὶ τοῦ ἐν Θαβωρείῳ φωτός.

'Εν φ. 165 β « 'Ετελειώθη ἡ θεία καὶ ἱερὰ βίβλος ἐν ἔτει ςωοη » (1370).

'Εν τέλει · « 'Εκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Νικηφόρος ἱερομόναχος ὁ προηγούμενος τοῦ ϛϡϟβ (1484) ἔτους τοὐπίκλην Ζακχαῖος Φεβρουαρίου δ' · αἰωνία του ἡ μνήμη ».

1933. — *Ω 121. Μέλισσα.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ις' φ. 196.

1. Μέλισσα ἤτοι Ἀποφθέγματα ἐκ τοῦ εὐαγγελίου, ἀποστόλων καὶ προφητῶν καὶ ἁγίων πατέρων ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς φημὶ καὶ νέας Γραφῆς καὶ αὐτῶν δήπου τῶν θύραθεν ἤτοι τῶν ἑλλήνων.

(Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας — περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς καὶ λοιπὰ ἐν ὅλω 76).

2. φ. 195β Περὶ τῶν ξ' βίβλων καὶ ὅσα τούτων ἐκτός.

1934. — Ω 122. Διάφορα.

Χαρτ. 21 × 13 αἰῶν. ιδ' φ. 244.

1. φ. 1α Τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ κατὰ μίμησιν τῶν Παροιμιῶν.

« Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. »

2. φ. 41α Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ ἐρωταποκρίσεις πόθεν ὀφείλει ὅστις ἀπέρριψεν ἐξ ἑαυτοῦ ὅλον τὸν περισπασμὸν καὶ οὕτω προετοιμασάμενος εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἄρχεσθαι τῆς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν πάλης.

3. φ. 46α Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ποιμένος - καὶ λοιπὰ ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

4. φ. 49α Περὶ τοῦ αὐτεξουσίου.

5. φ. 57α Ἐρωτήσεις ἀδελφοῦ τινος πρὸς τὸν ἀββᾶν Βαρσανούφιον.

6. φ. 61 Γεροντικόν.

7. φ. 159α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου συγγέλου καὶ μητροπολίτου Νικομηδείας σύντομος ἐξήγησις καὶ διάγνωσις τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς.

8. φ. 159 Γεροντικόν.

9. φ. 214 Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ὀκτὼ πνευματικῶν θεωριῶν ἤγουν ρητῶν.

1935. — Ω 123. Λιβανίου.

Χαρτ. 25 × 16 αἰῶν. ιγ' φ. 328.

1. φ. 1α Λιβανίου σοφιστοῦ Λόγος ἀντιολογικός.

2. φ. 31α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ὠφελεῖσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις.

3. φ. 36α Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος.

4. φ. 45α Πρὸς Ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς.

5. φ. 49α Εἰς αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὕπατον.

6. φ. 55α Προσφώνησις Ἰουλιανῷ.

7. φ. 58α Πρὸς αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὑπὲρ Ἀριστοφάνους.

8. φ. 68α Εἰς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς.

9. φ. 63 Αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς τῷ ἑταίρῳ Λιβανίῳ.

10. φ. 63 Πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως.

11. φ. 73α Λιβανίου μελέται. Φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλοῦ στέφανον καὶ ἀποκηρύσσεται.

12. φ. 78α Νόμος τὸν εὑρόντα θησαυρὸν χιλίας τῇ πόλει διδόναι, φιλάργυρος εὑρὼν θησαυρὸν πεντακοσίας δραχμὰς καὶ ἀπαιτηθεὶς χιλίας ἀποθανεῖν ἀξιοῖ.

13. φ. 82α Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον τῇ τοῦ πένητος γυναικί · ἔθηκεν ὁ πένης νομον κελεύοντα τοὺς μοιχοὺς ἀκρίτως ἀποκτεινύναι ἐγράψατο · ὁ πλούσιος εἷλε καὶ κρίνει αὐτὸν ὁ πένης μοιχείας.

14. φ. 86α Δύο τις ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν · ὁ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὸ γῆρας τὸν ἀδελφὸν ἀναληφθῆναι · ἀντειπόντος τοῦ πατρὸς οὐκ ἔπεισεν · ἀξιοῖ καὶ αὐτὸν ἀποκηρύττεσθαι.

15. φ. 91α Φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἐξαίφνης ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

16. φ. 96α Δύσκολον λόγιον γῆμαι γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

17. φ. 100α Νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι καὶ τὸν ἀποκτείναντα δωρεὰς λαμβάνειν.

18. φ. 103α Νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως αἴτιον ἀποθνήσκειν.

19. φ. 107α Οὐ λείπουσι τοῖς φιλονεικεῖν βουλομένοις ἔριδες.

20. φ. 112α Ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν οὐδὲν λυμαίνεται πρὸς ἄλλας μελέτας ἄλλην ἐχούσας ὑπόθεσιν.

21. φ. 112 Ἡ διάλεξις ἔχει μὲν πάροδον ὑπόθεσιν ἐπισταμένην διακορεῖς ἡμᾶς ὄντας τοῦ μύθου καινότερόν τι συνεισφέρειν διήγημα.

22. φ. 119α Διάλεξις πεποίηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι τοῖς μελετῶσι τὸ λεῖπον.

23. φ. 113α Τῷ κατορθώσαντι τὶ ἐπέτρεπεν ὁ νόμος ὅτι βούλεται γέρας αἰτεῖν καὶ παρέχειν αἰτοῦντι πολιορκουμένης πόλεως.

24. φ. 114α Ἡ μελέτη · μελετῶμεν τὸν ῥήτορα.

25. φ. 120α Πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν τοὺς φυγάδας ἐπανελθεῖν, αὖθις ἀριστεύσας τοὺς ἀτίμους ἐντίμους γενέσθαι.

26. φ. 123α Δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει ὑπὲρ Ἀλιρροθίου.

27. φ. 128α Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πειρώμενος σώζειν καὶ τὴν μητέρα καὶ τοῦ σῶσαι διήμαρτε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσαπώλεσε.

28. φ. 129α Προοιμιαζόμενος ἐν τῷ διπλῷ τούτῳ τελείῳ στοχασμῷ ὁμολογεῖ ὁ υἱὸς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀγωνίζεσθαι καὶ οὐ κρύπτει τοῦτο.

29. φ. 136α Τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν νόμος ἐκέλευσεν.

30. φ. 139α Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ ἔπεμψε Φίλιππος ὑπισχνούμενος τοὺς δισχιλίους αἰχμαλώτους εἰ λάβοι Δημοσθένην · ἀξιοῖ Δημοσθένης ἐνδίδοσθαι.

31. φ. 142α Οὐκ ἀντεῖπεν τῷ Φιλίππῳ γινομένῳ ἀμφικτίονι ὁ Αἰσχύνης μόνος πεμφθεὶς Πολυγόρας καὶ ἐπανελθὼν κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων.

32. φ. 149α Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππος ἐζήτησε Δημοσθένην καὶ ὁ Δημοσθένης πέντε ἡμέρας εἰς σκέψιν, ἐν ταύταις ὁ Δημοσθένης ἀποθνήσκειν ἀξιοῖ.

33. φ. 152α Μετὰ Τροίας ἅλωσιν καὶ Ἀγαμέμνωνος τελευτὴν ὁ Ὀρέστης ἀπέκτεινε τὴν μητέρα καὶ κρίνεται φόνου.

34. φ. 152 Ἑτέρα μελέτη ἀνεπίγραφος.

35. φ. 156α Μετὰ τὰ ἐν Σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ τὸν Θεμιστοκλέα, ὁ δὲ ἀντιλέγει.

36. φ. 161α Ἐκ τοῦ ἐναντίου.

37. φ. 166α Ὁ Κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι.

38. φ. 170α Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα τῇ παιδὸς γυναικί.

39. φ. 175α Ἐζήτησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην · κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέους βωμόν.

40. φ. 179α Ἐπιτάφιος ἐπὶ Μαρίᾳ μητρὶ Μαρκιανοῦ Γάζης ἐπισκόπου καὶ Ἀναστασίου Ἐλευθερουπόλεως ἐπισκόπου.

41. φ. 182α Ἐπιτάφιος ἐπὶ Προκοπίῳ σοφιστῇ Γάζης.

42. φ. 187α Ἐγκώμιον ἐκ τοῦ προχείρου εἰς Σοῦμμον τὸν ἐνδοξότατον στρατηλάτην.

43. φ. 190α Λιβανίου περὶ ἀπληστίας.

44. φ. 191α Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιότερον.

45. φ. 192α Περὶ πενίας.

46. φ. 193α Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς βουλόμενος θᾶττον ἀπαντῆσαι ἵππον λαβὼν τῶν ἐξ ἱπποδρόμου ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κεκληκότος.

47. φ. 195α Ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς Βρισηΐδος ἐπὶ τὴν οἰκείαν διῆγε σκηνὴν ὀργισθείς.

48. φ. 196α Ἠθοποιία · τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Πάτροκλος ἀτυχούντων τῶν Ἑλλήνων.

49. φ. 204α Ἐπιστολαὶ Φαλάρεως (ἐν ὅλῳ 98).

50. φ. 216α Ἐπιστολαὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως (ἐν ὅλῳ 77).

51. φ. 219α Ἐπιστολαὶ Βρούτου (ἐν ὅλῳ 70).

52. φ. 224α Συνεσίου Κυρηναίου ῥήτορος ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι (ἐν ὅλῳ 154).

53. φ. 272α Διονυσίου ἐπιστολαὶ (ἐν ὅλῳ 263).

Ὁ Κῶδ. δυσανάγνωστος.

1936. — Ω 124. Διάφορα.

Χαρτ. 24 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 217 κολοβ.

1. φ. 1α Θεματογραφία.

2. φ. 57α Τοῦ ἐλλογιμωτάτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δρύστρας τοῦ χρηματίσαντος β' διδασκάλου τῆς κατὰ Βουκουρέστιον ἑλληνικῆς τε καὶ αὐθεντικῆς σχολῆς ἐγκώμια εἰς τὰ Χριστοῦ γενέθλια. « Θέατρον καὶ βῆμα καὶ παρρησία συναγαλλέσθω μοι. »

3. φ. 68 Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα εἰς τὴν Χριστοῦ ἀνάστασιν (ἐλλείπουσι φύλλα 4).

4. φ. 68 Ἐξήγησις τοῦ εἰς Πουλχερίαν τὴν βασιλίδα ἐπιταφίου λόγου Γρηγορίου Νύσσης.

5. φ. 83α Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα (μετὰ ἑρμηνείας).
« Εἰ ταῖς τῶν ἀγγέλων ἐνῆν. »

6. φ. 93α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ Χριστούγεννα (μετὰ ἑρμηνείας καὶ σχολίων).

7. φ. 125 Ἐκ τῶν τοῦ Ξενοφῶντος · Κύρου τοῦ α' δημηγορία ὅτε ἐκτήσατο τὴν τῶν Βαβυλωνίων ἀρχὴν (μετὰ ἑρμηνείας).

8. φ. 133α Κύρου δημηγορία μέλλοντος ἀποθανεῖν (μετὰ ἑρμηνείας).

9. φ. 143α Λόγος ἀκέφαλος, οὗ ἡ ἀρχή : « ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα ».

10. φ. 165α Ἐξήγησις τῶν ἐπιστολικῶν τύπων τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλέως · αψης' ἐν τῇ Λαύρᾳ.

Ἐν φ. 1 α « αψνζ (1757) Μαρτίου α' · καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Σοφρονίῳ ἱερομονάχῳ Σμυρναίῳ εἰς Βουκουρέστιον τῆς Βλαχίας ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ ».

1937. — Ω 125. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 23 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 257.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

1938. — Ω 126. Ἐπιστολαί.

Χαρτ. 22 × 14 αἰῶν. ιδ' φ. 274 ἀκέφ.

1. Ἐπιστολαὶ διαφόρων Παλλαδίου, Λιβανίου, μεγάλου Βασιλείου (αἱ πλειότεραι) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ ἄλλων.

2. φ. 81α Φωτίου πατριάρχου ἐπιστολαί.

3. φ. 113α Συμεὼν μαγίστρου καὶ Λογοθέτου ἐπιστολαί.

4. φ. 140α Θεοδώρου Νικαίας ἐπιστολαί.

1939. — Ω 127. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιε' φ. 150.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια (μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου εὐαγγελίου).

Ἐν τέλει εὕρηται ἐνσφράγιστον συστατήριον γράμμα πρὸς τινα Παναγιώτην εὐεργέτην τῆς Λαύρας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ταύτης Δανιήλ.

1940. — Ω 128. Πράξεις ἀποστόλων.

Χαρτ. 25 × 16 αἰῶν. ιδ' φ. 211.

1. φ. 1 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος κατηχητικὸς εἰς τὸ πάσχα.

2. φ. 8α Αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων (μετὰ προλόγου φ. 5-8).
3. φ. 207 Διήγησις περὶ Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης καὶ Εὐαγρίου τοῦ φιλοσόφου καὶ χρυσίου λιτρῶν τριακοσίων.

Ἐν φ. 4 β « Προσετέθη ἐν τοῖς κατηχουμένοις τῆς Λαύρας παρὰ Ἰωαννικίου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου ».

1941. — Ω 129. Εὐχολόγιον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ις′ (1522) φ. 379 ἀκέφ.

Εὐχολόγιον περιέχον τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

Μεταξὺ τῶν εὐχῶν κεῖται καὶ εὐχὴ εἰς μαῖαν (φ. 35), εὐχὴ εἰς ἀποβολὴν μητρὸς (φ. 36), τάξις βαπτίσματος νηπίου κατεπειγομένου ὑπὸ θανάτου (φ. 37).

Ἐν φ. 372 β « Ἔτους ζλν (;) καὶ ἀπὸ ἐνσάρκου οἰκονομίας αφκβ (1522) Μαρτίου ια′ ἡμέρα Τρίτη · ὁ γραφεὺς ἁμαρτωλὸς Πέτρος ἱερεὺς καὶ πρωτόπαπας Καρπάθιος ».

1942. — Ω 130. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 30 × 19 αἰῶν. ις′ φ. 435.

1. Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.
2. φ. 433α Μάρκου Μαμουνᾶ μετάφρασις τοῦ ἁγίου συμβόλου ἐπὶ τῆς τὸ ἔμμετρον μεταποιήσεως.

« Πιστεύω εἰς ἕνα καὶ πατέρ᾽ αὐτογένεθλον παγκρατῆ οὐρανίων χθονίων ὑποχθονίων τε καὶ ὁρατῶν ἀφανῶν τε ἁπάντων ὄντα ποιητήν. »

Ἐν φ. 422 α « Θεοῦ τὸ δῶρον Θωμᾶ Πατρολόγου πόνος τάχα καὶ θύτου ».
Καλλιγεγραμμένος ἄριστα.

1943. — Ω 131. Πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Χαρτ. 31 × 20 αἰῶν. ιζ′ (1662) φ. 234.

Αἱ Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Ἐν φ. 233 α « Εἴληφε τέρμα ἡ σεβασμία βίβλος | χειρὶ πιναρᾷ ἀθλίου Παρθενίου | · συνεργίᾳ δὲ καὶ δαπάνῃ ὁμοῦ τε | κυροῦ Ἠλιοῦ καὶ ρακενδύτου θύτου | · οἱ γοῦν γρώμενοι τῇ παρούσῃ πυκτίδι | εὔχεσθε τούτῳ ἀγνοημάτων λύσιν | κλήρου τε τυχεῖν πρὸς Θεοῦ τῶν πραέων.
Ἐν ἔτει αχξβ » (1662).

1944. — Ω 132. Γεωργίου Νομοφύλακος.

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ιζ′ φ. 108 κολοβ.

Γεωργίου νομοφύλακος καὶ πρωτεκδίκου Μελέται εἰς τὰ προγυμνάσματα καὶ εἰς τὰς στάσεις.

« Διηγήματα — χρεία λογική — Χαιρήμων ἔφη πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐν μόνῳ τῷ φρονεῖν ἐστιν. »

φ. 16 « Ἀρχὴ τῶν στάσεων. Στοχασμός. Σκηπτοῦ κατενεχθέντος εὕρηνται χίλιαι πανοπλίαι ἐν τῇ τοῦ Περικλέους οἰκίᾳ καὶ κρίνεται τυραννίδος ἐπιθέσεως. »

Ἡ δὲ τελευταία στάσις. « Στρατηγὸς ἁλοὺς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς ἐπὶ πολὺ βασανιζόμενος εἰπεῖν τὸ τῆς πόλεως ἀπόρρητον εἶτα ἀναγκασθεὶς καὶ ἐξειπὼν ἀπολύεται καὶ τῶν βασάνων καὶ τῆς αἰχμαλωσίας · καὶ ἐπανελθὼν παρὰ τῶν ἰδίων κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων · μελετῶμεν τὸν στρατηγόν. »

Ὁ Κῶδ. δυσανάγνωστος.

1945. — *Ω 133. Γρηγορίου Παλαμᾶ.

Χαρτ. 32 × 21 αἰῶν. ιη′ (1708) φ. 265.

1. φ. 1α Γρηγορίου Παλαμᾶ εἰς τὰς ὑπὲρ Λατίνων παρὰ τοῦ Βέκκου συλλεγείσας γραφικὰς χρήσεις Ἐπιγραφαὶ πρὸς ἃς αἱ καθεξῆς τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου Ἀντεπιγραφαὶ δεικνύουσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τοιαύτας Ἐπιγραφὰς καὶ ἀντιθέτους οὔσας ταῖς συνειλεγμέναις τῶν ἁγίων ῥήσεσιν (Ἐπιγραφαὶ καὶ Ἀντεπιγραφαὶ ιβ′).
2. φ. 7α Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οἱ Λατῖνοι λέγοντες καὶ ἐξ υἱοῦ τὸ πνεῦμα οὐκ ἔχουσι διαφυγεῖν τοὺς ἐγκαλοῦντας αὐτοῖς ὅτι τοῦ ἑνὸς πνεύματος δύο λέγουσιν ἀρχὰς καὶ ὅτι τοὺς θεολογικοὺς συλλογισμοὺς ἀποδεικτικοὺς μᾶλλον δεῖ καλεῖν ἢ διαλεκτικούς.
3. φ. 13α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀκίνδυνον ἐπιστολὴ περὶ τῆς τοῦ Βαρλαὰμ ἐν τοῖς δόγμασι διαφορᾶς.

« Ὁ μὲν τῆς ἑαυτοῦ περὶ τὸ κατηγορεῖν. »

4. φ. 14α Τοῦ αὐτοῦ τῷ φιλοσόφῳ Βαρλαὰμ περὶ ὧν ἔφη δύο ἀρχῶν ἢ καθ᾽ ἑλληνικῆς ὑπεροψίας.

« Ὦ θρέμμα τῆς ἀνωτάτω περὶ λόγους παιδείας. »

5. φ. 25α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Βαρλαὰμ γράφοντα ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις ἐπ᾽ οὐδενὸς τῶν θείων ἔλεγχος ὅτι ἔστιν ἀφ᾽ ὧν καὶ ὅτι κυρίως ἀπόδειξις αὕτη, ἡ δὲ κατὰ Ἀριστοτέλην ἀπόδειξις ἀσύστατον καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτὴν ἀχρεῖον.

« Τὰ μὲν τῆς δυαρχίας ἐκ μέσου γέγονεν. »

6. φ. 36α Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἐρωταποκρίσεις ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων · Λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν προτέρων ὁ πρῶτος κατὰ τί καὶ μέχρι τινος λυσιτελὴς ἡ περὶ λόγους τριβή.

« Ἐπειδὴ τοίνυν ἤκουσα λεγόντων δεῖ μεταδιώκειν τὴν ἔξω σοφίαν καὶ τοὺς μονάζοντας ὡς ἄνευ ταύτης οὐκ ἐνὸν ἀγνοίας καὶ ψευδῶν ἀπαλλαγῆναι δοξασμάτων. »

7. φ. 36α Λόγος ἕτερος οὗ ἡ ἀρχή : « Ἀδελφὲ καλὸν χάριτι βεβαιοῦσθαι ».
8. φ. 46α Ὅτι τοῖς προειρημένοις ἐν ἡσυχίᾳ προσέχειν ἑαυτοῖς οὐκ ἀσυντελὲς ἔνδον τοῦ σώματος πειρᾶσθαι κατέχειν τὸν οἰκεῖον νοῦν.
9. φ. 50α Ἀπόκρισις τρίτη · περὶ φωτὸς καὶ φωτισμοῦ θείου καὶ ἱερᾶς εὐδαιμονίας καὶ τῆς ἐν Χριστῷ τελειότητος.
10. φ. 68α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς

ἡσυχαζόντων, τῶν ὑστέρων ὁ πρῶτος. Διήγησις καὶ ἀνατροπὴ τῶν ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Βαρλαὰμ συγγραφέντων κατὰ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων τίς ἡ ὄντως σωτήριος γνῶσις καὶ τοῖς ὄντως μοναχοῖς περισπούδαστος.

« Ἡ κατὰ τῶν λεγόντων τὴν ἐκ τῆς ἔξω παιδείας γνῶσιν ὄντως σωτήριον. »

11. φ. 82α Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων τῶν ὑστέρων ὁ δεύτερος · περὶ προσευχῆς.

12. φ. 119α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φωτὸς ἱεροῦ · καὶ κατὰ τῶν δευτέρων ὁ πρῶτος · ἔλεγχος τῶν συμβαινόντων ἀτόπων ἐκ τῶν δευτέρων τοῦ φιλοσόφου Βαρλαὰμ συγγραμμάτων ἢ περὶ θεώσεως.

13. φ. 132α Τοῦ αὐτοῦ κατάλογος τῶν ἐκβαινόντων ἀτόπων ἐκ τῶν τοῦ προτάσεων λόγος β′ κατὰ δευτέρων.

« Ἤρετό τίς τῶν εἰσαγομένων. »

14. φ. 140α Τοῦ αὐτοῦ κατάλογος τῶν ἐκβαινόντων ἀτόπων ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου συμπερασμάτων κατὰ τῶν δευτέρων ὁ γ′.

« Ἃ μὲν οὖν προσκρούει τῇ ἀληθείᾳ. »

15. φ. 145α Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κὺρ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου συγγραφεῖσα παρά τινος τῶν τῆς συγκλήτου λογάδων [τοῦ Φακρασῆ] παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος. »

« Ὁρισθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου. »

16. φ. 151α Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ὡς ἀπό τινος ἑτέρου συγγραφεὶς περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας λόγος α′.

« Μεταλαχεῖν ἀθλίως τὸν Γρηγορᾶν Βαρλαάμ. »

17. φ. 161α Λόγος β′ περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας.

« Ἐξ ὀνύχων φασὶ τὸν λέοντα. »

18. φ. 180α Λόγος γ′ Ἔλεγχος τῆς εἰς τὸ θειότατον φῶς τῆς τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας καὶ παράτασις ἐξ ἀντιθέσεως ὅτι ἄκτιστον τοῦτό ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀΐδιον.

« Οὐδὲν οἷον ὦ φίλε δέσποτα. »

19. φ. 186α Λόγος δ′ · Πρὸς τὰ τοῦ Γρηγορᾶ συγγράμματα καὶ ἔλεγχος ἔτι τῆς εἰς τὸ θειότατον φῶς τῆς τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως παντοδαπῆς τοῦ Γρηγορᾶ βλασφημίας.

« Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται. »

20. φ. 198α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ἐγκειμένης τῷ συνοδικῷ τόμῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ῥήσεως καὶ παρὰ τοῦ Γρηγορᾶ συκοφαντουμένης ὡς μὴ γνησίας.

« Δεῖ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν. »

21. φ. 201α Τοῦ αὐτοῦ Κεφάλαια φυσικὰ καὶ θεολογικὰ ἠθικά τε καὶ πρακτικὰ καὶ καθαρτικὰ τῆς Βαρλααμίτιδος λύμης ἑκατὸν πεντήκοντα.

22. φ. 228α Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἱερῶν Τόμων οἵτινες κατὰ τῶν κακοδόξων Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου καὶ τῶν τούτοις ὁμοδόξων, παρά τε τοῦ ἁγίου Ὄρους τὴν ἀρχὴν καὶ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ὕστερον ἐν Κ/πόλει. Ἁγιορειτικὸς Τόμος.

23. φ. 231α Συνοδικὸς Τόμος κατὰ Βαρλαὰμ καὶ καὶ Ἀκινδύνου

24. φ. 238α Ἕτερος συνοδικὸς Τόμος κατὰ τῶν ἄνω καθαιρῶν καὶ τὸν ὕστερον ὁμόφρονα καὶ προστάτην τοῦ Ἀκινδύνου γενόμενον πατριάρχην Ἰωάννην τὸν ἐπικαλούμενον Καλέκαν.

25. φ. 244α Ἕτερος καθαιρετικὸς τοῦ χρηματίσαντος Ἐφέσου ὡς ἑτεροφρονήσαντος.

26. φ. 247α Συνοδικὸς τρίτος Τόμος κατὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου, Ἐφέσου καὶ Γάνου, Γρηγορᾶν τε καὶ Δεξιὸν καὶ τοὺς αὐτοῖς συνυπαχθέντας.

Ἐν τέλει · « Μετεγράφη ἀναλώμασι καὶ ἐπιμελείᾳ Μαυροκορδάτου Κωνσταντινουπολίτου τοῦ μεγάλου Λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ γενικοῦ ἑρμηνέως τῆς τῶν Ὀθωμανῶν αὐταρχίας κατὰ τὸ αψη (1708) ἔτος τὸ σωτήριον ».

1946. — Ω 134. Ἰωάννου Ζωναρᾶ.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιδ′ φ. 224 δίστηλ.

Ζωναρᾶ ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀναστασίμους κανόνας τῆς Παρακλητικῆς ὅλων τῶν ἤχων.

« Τοῦ Ζωναρᾶ σύνταξις ἀκριβεστάτη
τῆς τῶν Κανόνων ἐμμελοῦς ῥυθμουργίας
οἳ δηλοῦσι σάρκωσιν ἐνθεεστάτην
ἀνάστασίν τε τοῦ θεανθρώπου Λόγου
καὶ πᾶν δόγμα φέρουσιν εὐσεβοφρόνως ·
Ἄρδευε λοιπὸν ἐκ βυθῶν ζωηρρύτων
πᾶς τις ὁ διψῶν ἐκμαθεῖν θεωρίαν.

Ἐν τέλει · « Τοῦ ἁμαρτωλοῦ Λαζάρου ».

1947. — Ω 135. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιζ′ φ. 257.

1. φ. 1α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγος περὶ κακιῶν καὶ ἀρετῶν.

2. φ. 2α Τοῦ αὐτοῦ περὶ φόβου Θεοῦ — περὶ ἀφοβίας — περὶ ἀγάπης — περὶ μακροθυμίας — περὶ ὑπομονῆς — περὶ ἀοργησίας — περὶ ὀξυχολίας — περὶ πραότητος — περὶ πονηρίας — περὶ ψεύδους — περὶ ὑπακοῆς — περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγυσμοῦ — περὶ ζήλου καὶ φθόνου — περὶ λοιδορίας — περὶ ἐγκρατείας καὶ ἀκρασίας.

3. φ. 18α Ἔλεγχος αὐτῷ καὶ ἐξομολόγησις.

4. φ. 22α Πρὸς καθαίρεσιν ὑπερηφανείας.

5. φ. 29α Λόγος κατανυκτικός. « Δεῦτε ἀγαπητοί. »

6. φ. 42α Λόγος ἀσκητικός.

« Ὁ πόνος τοῦ λέγειν ἀναγκάζει με. »

7. φ. 70α Τοῦ αὐτοῦ κατὰ μίμησιν τῶν Παροιμιῶν.

« Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Θεόν. »

8. φ. 117α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων καὶ τιμὰς ἀπαιτούντων.

« Ἀγωνιῶ ἀδελφοί μου καὶ φρίττω. »

9. φ. 126^{α} Ἔλεγχος αὐτοῦ καὶ ἐξομολόγησις.
« Ἐν πολλοῖς ὑμῖν ἀδελφοί. »
(« Οὗτος ὁ λόγος καὶ βίος τοῦ ἁγίου ἐστὶ καὶ κατὰ αὐτομάτου ὅ ἐστιν ἀθεΐα καὶ περὶ προνοίας θαυμασιώτατος. »)
10. φ. 155^{α} Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν παθῶν.
« Θέλω εἰπεῖν ἐνώπιον τῆς δόξης σου Χριστέ. »
11. φ. 159^{α} Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας.
« Ὁ κατελθὼν Κύριος ἐκ τοῦ κόλπου. »
12. φ. 166^{α} Τοῦ αὐτοῦ περὶ κατανύξεως.
« Δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν. »
13. φ. 172^{α} Τοῦ αὐτοῦ Λόγος κατανυκτικός
« Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν. »
14. φ. 175^{α} Ἕτερος.
« Κατανύγηθι ψυχή μου κατανύγηθι. »
15. φ. 180^{α} Τοῦ αὐτοῦ Λόγος παραινετικός.
« Πρόσεχε σεαυτῇ ὦ νεότης. »
16. φ. 187^{α} Εἰς πατέρας τελειωθέντας.
« Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ. »
17. φ. 192^{α} Ἕτερος.
« Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καὶ εὐσήμῳ. »
18. φ. 197^{α} Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Λόγου τετρασύλλαβα.
« Νικηθεὶς δὲ κατὰ κράτος. »
19. φ. 198^{α} Λόγος ἑπτασύλλαβος.
« Εἰδότες οὖν ἀδελφοί. »
20. φ. 199^{α} Περὶ φόβου ψυχῆς.
« Ἐγὼ Ἐφραὶμ ἁμαρτωλὸς χαῦνος. »
21. φ. 203^{α} Εὐχὴ ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ διδασκαλίας.
« Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. »
22. φ. 203 Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηστικόν.
« Πᾶσαν ὥραν ἐν νῷ ἔχω. »
23. φ. 210^{α} Τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς ὅταν πειράζηται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ πῶς ὀφείλει μετὰ δακρύων τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι.
« Ψυχὴ τεθλιμμένη προσέρχεταί σοι ἅγιε δέσποτα. »
24. φ. 214^{α} Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρίσεως καὶ κατανύξεως.
« Δεῦτε πάντες ἀδελφοί. »
25. φ. 223^{α} Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπομονῆς.
« Ὁ βουλόμενος θεῷ εὐαρεστῆσαι. »
26. φ. 231^{α} Περὶ μακαρισμῶν καὶ ταλανισμῶν.
« Μακάριοι οἱ τὸν Θεὸν ἀγαπήσαντες. »
27. φ. 233^{α} Τοῦ αὐτοῦ ἐξομολόγησις ἤγουν προσευχὴ πρὸς τὸν Θεόν.
« Ἴασαί με Κύριε. »
28. φ. 236^{α} Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν « Προσέλθετε καὶ δεῦτε υἱοὶ φωτός. »
29. φ. 242^{α} Τοῦ αὐτοῦ περὶ σωτηρίας ψυχῆς καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.
« Ἡ ἀποταγὴ ἣν ἐπὶτοῦ ἁγίου βαπτίσματος. »

1948. — Ω 136. Γρηγορίου Παλαμᾶ.

Χαρτ. 34 × 22 αἰῶν. ιη (1757) φ. 271.

1. φ. 2^{α} Φιλοθέου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Λόγος εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης.
« Γρηγόριος μὲν ὁ μέγας πανηγύρεως. »
2. φ. 169^{α} Νείλου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον Παλαμᾶν.
« Οὐδὲν οὕτως ἐπαχθές. »
3. φ. 203^{α} Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.
« Πᾶς μὲν καιρὸς ἐπιτήδειός ἐστιν. »
4. φ. 209^{α} Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον.
« Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν. »
5. φ. 220^{α} Τοῦ αυτοῦ εἰς τὰ Εἰσόδια.
« Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κατὰ ἀνθρωπίνην διάνοιαν. »
6. φ. 249^{α} Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.
« Ὁ μὲν ψαλμῳδός ».
7. φ. 256^{α} Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μετάστασιν τῆς Θεοτόκου.
8. φ. 165^{α} Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐν ᾗ καὶ πῶς ἀναπληροῦται τὸ νομικὸν Σάββατον.
« Ἑώρταζον Ἰουδαῖοι τὸ φάσκα τὸ νομικόν. »

Ἐν φ. 201 α « 1757 κατὰ Φεβρουάριον ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδων τοῦ ἁγίου προηγουμένου κυροῦ Γρηγορίου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Τήνου καὶ ἀφιερώθη εἰς τὸ καθολικὸν τῆς μεγίστης Λαύρας ».

1949. — Ω 137. Πράξεις ἀποστόλων.

Χαρτ. 29 × 19 αἰῶν. ιδ' φ. 362.

1. φ. 1^{α} Αἱ Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων.
2. φ. 335^{α} Οἱ Μακαρισμοὶ ὅλων τῶν ἤχων.

1950. — Ω 138. Διάφορα.

Χαρτ. 34 × 25 αἰῶν. ιδ' φ. 282 ἀκέφ.

1. φ. 1^{α} Τὰ ιβ' Μηναῖα.
2. φ. 163^{α} Τριῴδιον.
3. φ. 199^{α} Πεντηκοστάριον.
4. φ. 227^{α} Παρακλητική.
5. φ. 260^{α} Ἐξαποστειλάρια καὶ ἑωθινά.
6. φ. 261^{α} Ὕμνοι τριαδικοί.
7. φ. 261^{β} Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον (ἦχος πλ. β' κύματι θαλάσσης. « Χαῖρε τῶν πατέρων τὸ εὔφημον κράτος »).
8. φ. 262^{α} Στιχηρὰ εἰς τὴν Θεοτόκον.
9. φ. 263^{α} Ἑωθινὰ εὐαγγέλια.
10. φ. 265^{α} Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸ σωτήριον πάθος καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου.
11. φ. 268^{α} Ἐπιφανίου Κύπρου Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ σωτῆρος.
12. φ. 271^{α} Ὅτι ὄντως ἑορτή ἐστιν ἡ τῶν μυστηρίων μετάλειψις καὶ ὅτι χρὴ πάσῃ φυλακῇ τηρεῖν ἑαυτοὺς καὶ φυλάττειν τὴν δωρεὰν καὶ ὅτι πάντοτε

ἐγκρατεύεσθαι δεῖ καὶ ἐν ἑορτῇ καὶ ἐν τεσσαρακοστῇ · οὕτω γὰρ ποιοῦντας συνεορτάζει ἡμῖν ὁ πάντων εὸς μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων αὐτοῦ.

« Ὁ μὲν βασιλεὺς κυκλούμενος πραγμάτων φροντίσι. »

13. φ. 272α Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτοῦ συνέδραμε τελευτῆς · προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται.

« Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον ὥσπερ αὐτὴ Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφοιτᾶν μέλλοντος. »

14. φ. 279α Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

15. φ. 280α Κανὼν εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ οὗ ἡ ἀκροστιχίς : Σὺν Γαβριὴλ με Μιχαὴλ φρουρῶν σκέπε · ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις « Γεωργίου » (ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. « Σαλπίσας ἐξάκουστον »).

16. φ. 281α Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Γαβριὴλ ποίημα Γεωργίου (Ἦχος δ' Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον. « Χαρίτων τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡ ἄβυσσος »).

17. φ. 281 Προσόμοια εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου φέροντα ἀκροστιχίδα : « Γερμανοῦ ».

18. φ. 281 Προσόμοια κατὰ τὸ « Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ » εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

19. Στιχηρὰ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (ἦχος πλ. α' « ὅτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς »).

Ἐν ἀρχῇ εὕρηται ἀκολουθία πλήρης τῶν ἀρχαγγέλων (η' Νοεμβ.) καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ δι' ἀγρυπνίαν (ιγ' Ἰουλίου) ὡς καὶ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Λαζάρου τοῦ Γαλησιώτου (ζ' Νοεμβ.) οὗ ὁ Κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα : Δέδεξο πάτερ ὕμνον Ἀθανασίου. »

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν τοῦ Κιρτήμονος καὶ ὁ ἀναγινώσκων εὔχου ὑπὲρ αὐτοῦ ».

1951. — Ω 139. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιε' φ. 298 ἀκέφ. κολοβ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια καὶ αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.

1952. — *Ω 140. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 30 × 19 αἰῶν. ιζ' φ. 237.

Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει δηλοῦται ὅτι ἀφιερώθη τῇ Λαύρᾳ ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως Ἀνθίμου τῷ 1620.

1953. — Ω 141. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ιδ' φ. 294 δίστηλ.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια καὶ αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων.

1954. — Ω 142. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 33 × 22 αἰῶν. ιζ (1653) φ. 162.

Τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Τὰ Κεφαλαιώδη γράμματα καλλιτεχνικὰ μετὰ ποικιλμάτων. Ἐν φ. 1 α Εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου · ἐν φ. 20 Εἰκὼν τοῦ Ματθαίου · ἐν φ. 42 Εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ · ἐν φ. 46 Εἰκὼν τοῦ Μάρκου.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γαβριὴλ ἱερομονάχου τοῦ πρώην λεγομένου παπᾶ Γεωργίου καὶ Σακελλαρίου ὁρμωμένου ἐκ ταύτης τῆς νήσου τοῦ μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου καὶ ὁ πατήρ μου Δημήτριος ἱερεὺς τοὐπίκλην Βράτης · οἱ οὖν ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον · ἐν ἔτει μετὰ τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν αχνγ (1653) μηνὶ Νοεμβρίῳ ».

1955. — Ω 143. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 35 × 24 αἰῶν. ιη' φ. 99.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατανυκτικῶν τῶν καθημερινῶν ὀκτωήχων τῆς Παρακλητικῆς, τῶν ἑσπερινῶν ἤγουν ἀποστίχων · τὰ Καθίσματα καὶ τῶν στίχων τῶν Αἴνων καὶ οἱ Μακαρισμοί, ὕμνοι τριαδικοί, Φωταγωγικὰ κατ' ἦχον, Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

1956. — *Ω 144. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ις' φ. 591.

Βίοι ἁγίων Νοεμβρίου.

1. φ. 1α Βίος τῶν ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ · (τοῦ Μεταφραστοῦ).

2. φ. 14α Ἄθλησις τῶν ἁγίων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀνεμποδίστου, Ἀφθονίου καὶ Ἐλπιδοφόρου.

3. φ. 48α Ἄθλησις τῶν ἁγίων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶ.

4. φ. 84α Βίος Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου.

5. φ. 154α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

6. φ. 174α Βίος τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ.

7. φ. 189α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

8. φ. 202α Βίος τῆς ὁσίας Ματρώνης.

9. φ. 247α Βίος Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

10. φ. 270α Βίος του ὁσίου Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου.

11. φ. 284α Βίος Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.

12. φ 369α Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

« Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεόν. »

13. φ. 581α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον.

Ἐν φ. 578 α « Μνήσθητι Κύριε Κυπριανοῦ μοναχοῦ Λαυριώτου τοῦ ἐκ Μετζόβου ἀμήν ».

1957. — Ω 145. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 42 × 27 αἰῶν. ιζ (1624) φ. 452.

Τὰ τέσσαρα εὐάγγέλια.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ἐγράφη διὰ χειρὸς Ματθαίου ἁμαρτωλοῦ μητροπολίτου Μυρέων καὶ ἀφιερώθη ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ ὁ ἀποξενώσας τοῦτο ἀπ' αὐτῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσεται · ἐν ἔτει ζρλϐ (1624) Μαρτίου μηνὸς ζ' ».

Καλλιτεχνικώτατα γεγραμμένος καὶ κεκοσμημένος ποικίλμασι.

1958. — *Ω 146. Εὐαγγέλιον.

Χαρτ. 42 × 27 αἰῶν. ιζ (1654) φ. 217.

Τὰ τέσσαρα εὐάγγέλια.

Ἐν φ. 1 α Εἰκὼν μεγάλου σχήματος μετ' ἐπιγραφῆς σλαβικῆς · ἐν φ. 217 α « αχνδ » (1654).

Ἐγράφη ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Μαλαχίου.

1959. — *Ω 147. Μηναῖα.

Χαρτ. 40 × 27 αἰῶν. ιε (1435) φ. 464 δίστηλ. ἀκέφ.

Μηναῖον τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

Ἐν τέλει · « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει ϛϡμγ (1435) Ἰνδ. ιγ' διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Μελετίου καὶ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ παναθλίου Μωϋσέως μοναχοῦ ».

1960. — Ω 148. Ἑρμηνεία.

Χαρτ. 40 × 27 αἰῶν. ιδ' φ. 182 ἀκέφ. κολοβ.

Ἑρμηνεία καὶ γνῶμαι διαφόρων πατέρων εἰς τὰ τῆς Γραφῆς ἀπορούμενα :

Ἀρχ · « Ἐκ τῶν Παναρείων περὶ Ἐβίωνος.

Τέλος · « Κυρίλλου πῶς ἐσπούδασεν ὁ Κύριος μήτε διόλου φανερῶσαι τὴν ἑαυτοῦ θεότητα μήτε τὸ παντελές ».

1961. — Ω 149. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 44 × 29 αἰῶν. ιη (1732) φ. 371 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι πη' εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει · « αψλϐ' (1732) ἐν μηνὶ Μαΐῳ η' ».

1962. — Ω 150. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 42 × 27 αἰῶν. ιη (1756) φ. 284 + 219 = 503

Βίοι ἁγίων τῶν μηνῶν Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου.

1. φ. 1α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Σαμωνᾶ, Γουρία καὶ Ἀβίβου.
2. φ. 19α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ματθαῖον.
3. φ. 22α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν βίον Γρηγορίου Νεοκαισαρείας.
4. φ. 54α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος.
5. φ. 61 Βίος τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.
6. φ. 69α Βίος Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.
7. φ. 108α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.
8. φ. 121α Βίος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ρώμης.
9. φ. 184α Βίος τοῦ ἁγίου Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
10. φ. 195α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μερκουρίου.
11. φ. 206α Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου.
12. φ. 229α Βίος τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ νέου.
13. φ. 273α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνδρέαν.

Δεκεμβρίου.

14. φ. 1α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Βαρβάρας.
15. φ. 8α Βίος τοῦ ἁγίου Σάββα.
16. φ. 82α Βίος τοῦ ἁγίου Νικολάου.
17. φ. 102α Βίος τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου.
18. φ. 112α Βίος τοῦ ὁσίου Πατάπίου.
19. φ. 117α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου.
20. φ. 142α Βίος Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.
21. φ. 175α Βίος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.
22. φ. 200α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ἡ βίβλος αὕτη (μετάφρασις γὰρ) κατὰ τὸ αψνς (1756) ἔτος κατὰ Σεπτέμβριον διὰ συνδρομῆς τε καὶ ἐξόδων τοῦ πανοσιωτάτου, αἰδεσιμωτάτου τε καὶ ἁγίου προηγουμένου ταύτης τῆς μεγίστης Λαύρας κυροῦ Γρηγορίου τοῦ ἐξ Εὐρύπου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ».

Ἡ αὐτὴ σημείωσις καὶ ἐν φ. 285 α.

1963. — Ω 151. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 42 × 29 αἰῶν. ιη' (1755) φ. 392 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.

1. φ. 1α Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἐγκώμιον εἰς τὸν αγιον μάρτυρα Γόρδιον.
2. φ. 8α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου. « Εἴπερ τις ἄλλη καλλίστη. »
3. φ. 14α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μαρκιανοῦ. « Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα. »
4. φ. 27α Βίος τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου. « Ἥδιστον μὲν ἔαρ. »

5. φ. 62α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἑρμολάου καὶ Στρατονίκου.
« Βασιλεύοντος Λικινίου.
6. φ. 68α Εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ πατέρων.
« Ἁλώμενος ἐγὼ μετά. »
7. φ. 96α Βίος Παύλου τοῦ Θηβαίου.
8. φ. 106α Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
9. φ. 117α Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου.
« Ὅσοι τῶν τοῦ κορυφαίου. »
10. φ. 134α Βίος Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.
« Ἀγαθὴν ἅμιλλαν. »
11. φ. 178α Βίος Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.
« Ἄλλοι μὲν ἄλλα. »
12. φ. 204α Βίος Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.
« Καὶ παντὸς μὲν ἄλλου. »
13. φ. 260α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νεοφύτου.
14. φ. 267α Ὑπόμνημα εἰς Τιμόθεον τὸν ἀπόστολον.
15. φ. 273α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.
16. φ. 290α Βίος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
17. φ. 326α Βίος τῆς ὁσίας Ξένης.
18. φ. 335α Βίος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
« Συγκαλεῖται μὲν ἡμᾶς. ».
19. φ. 357α Βίος τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
20. φ. 372α Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
« Ἀλλὰ πῶς ἄν τις. »
21. φ. 379α Βίος Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.
« Ἐφραὶμ ὁ θαυμάσιος. »
22. φ. 386α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη κατὰ τὸ αψνε (1755) ἔτος διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου (γρ. 45) τοῦ τιμιωτάτου γέροντος κυροῦ Θεοδοσίου καὶ ἀφιερώθη ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ καθολικοῦ τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου τοῦ κατὰ Ἄθω ὅπως μέγαν πρὸς Θεὸν πρέσβυν κτήσηται αὐτόν ».

1964. — Ω 152. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 42 × 27 αἰῶν. ιζ (1635) φ. 404 δίστηλ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλίαι με' εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον.

Ἐν τέλει · « Ἡ ἱερὰ αὕτη βίβλος ὑπάρχει κτῆμα τῆς ἱερᾶς μονῆς μεγίστης Λαύρας · ἐγράφη δὲ χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου δι' ἐξόδων καὶ δαπάνης τοῦ προηγουμένου κὺρ Γερμανοῦ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὴν εὔχεσθε ὑπέρ τε τῶν συνδρομησάντων καὶ τῶν παρασχόντων τὰ ἀργύρια τοῦ τιμήματος αὐτῆς · ἔτους ζρμγ » (1635).

1965. — Ω 153. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 46 × 30 αἰῶν. ιζ' φ. 345 δίστηλ.

Πανηγυρικόν.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.
1. φ. 1α Βίος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἀντιοχείας.
« Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα. »
2. φ. 15α Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον ἀρχιεπίσκοπον Μύρων.
« Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὲ θεράπων. »
3. φ. 19α Γεωργίου Νικομηδείας Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Θεοτόκου.
« Οὐρανῶν ἡ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς. »
4. φ. 27α Τοῦ μεγάλου Λογοθέτου καὶ πρωτοβεστιαρίου Θεοδώρου τοῦ Μουζάλωνος Λόγος εἰς τὸν νέον μάρτυρα Νικήταν.
« Μέγα τι δεῖγμα φιλοθέου γνώμης. »
5. φ. 39α Ἰωάννου Χρυσοστόμου τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῶν ἁγίων πατέρων εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.
6. φ. 50α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Φιλογόνιον.
7. φ. 56α Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ.
« Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσίτιν γῆν. »
8. φ. 60α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία εἰς τὸ ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς Θεοτόκου.
9. φ. 64α Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν γέννησιν τοῦ σωτῆρος.
« Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία καὶ πρώτη. »
10. φ. 70α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
11. φ. 77α Βασιλείου Σελευκείας εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.
« Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων ».
12. φ. 86α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὰ ἀναιρεθέντα νήπια.
13. φ. 94α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον.
14. φ. 103α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν αὐτόν.
15. φ. 110α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Ἡρώδη καὶ τὰ βρέφη.
16. φ. 112α Βασιλείου Ἰσαυρίας Λόγος εἰς τὰ αὐτά.
« Πάλιν ὁ γέρων ἐγώ. »
17. φ. 116α Γρηγορίου Νύσσης εἰς Κυριακὴν μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

Τοῦ Ἰανουαρίου.

18. φ. 123α Λόγος εἰς τὴν Περιτομὴν καὶ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἔπαινος διὰ βραχέων.
« Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων. »

19. φ. 127α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸν αὐτόν.
20. φ. 138α Βίος Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης.
« Οἱ μὲν σεπτοὶ καὶ θεόπται. »
21. φ. 156α Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γόρδιον.
22. φ. 161α Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.
23. φ. 168α Γρηγορίου Νύσσης εἰς τὸ « οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ».
« Ὁ μὲν φιλόστοργος οὗτος πατήρ. »
24. φ. 172α Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος.
« Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην. »
25. φ. 172 Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτήν.
« Πάντες ἡμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ σήμερον. »
26. φ. 180α Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ εἰς τὴν αὐτήν.
« Ἄνδρες φιλόχριστοι. »
27. φ. 192α Θεοδώρου τοῦ Δαφνοπάτους ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς τιμίας χειρὸς τοῦ Προδρόμου.
« Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν. »
28. φ. 197α Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἀββάδων.
« Ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένου. »
29. φ. 206α Νικήτα ῥήτορος τοῦ Παφλαγῶνος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Πέτρον.
« Ὡς ἡδεῖα τῆς ἡμέρας ἡ χάρις. »
30. φ. 215α Βίος Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.
« Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεόν. »
31. φ. 245α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Τιμόθεον.
« Τί δαὶ ὁ Τιμόθεος · τοῦτον γάρ. »
32. φ. 250α Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
« Ἧκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά. »
33. φ. 262α Κοσμᾶ Βεστήτορος εἰς τὴν αὐτήν.
« Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι. »
34. φ. 268α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰγνάτιον.
35. φ. 275α Ἰωάννου Εὐχαΐτων ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.
« Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον. »
36. φ. 282α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτούς.
« Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς. »
37. φ. 292α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν Χρυσόστομον.
« Ἔδει μὲν ἔδει ὦ Ἰωάννη πάγχρυσε. »

Φεβρουαρίου.

38. φ. 299α Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.
« Πολλὰ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων. »
39. φ. 303α Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος εἰς τὴν αὐτήν.
« Πάλαι ἱκανῶς ὡς οἶόντε. »
40. φ. 314α Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν αὐτήν.
41. φ. 318α Κυρίλλου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν αὐτήν.
42. φ. 321α Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργος εἰς τὴν αὐτήν.
« Οἱ τῶν ἁγίων θεοπνεύστων Γραφῶν. »
43. φ. 324α Γεωργίου Νικομηδείας εἰς τὴν αὐτήν.
« Τὰ τῆς παρούσης ἱερᾶς πανηγύρεως. »
44. φ. 335α Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὸ « καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας ».
45. φ. 340α Λόγος περὶ τῆς α', β' καὶ γ' εὑρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
« Πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ἐφέστηκεν. »

1966. — Ω 154. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 44 × 27 αἰῶν. ιζ' (1668) φ. 447 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.
1. φ. 1α Βίος Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.
« Ἀλλὰ τῶν σποδαίων ἄρα. »
2. φ. 22α Βίος τοῦ ὁσίου Παχωμίου.
« Ὄντως ἀληθὴς ἡ θρυλλουμένη παροιμία. »
3. φ. 54α Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν προφήτην Ἱερεμίαν.
« Νόμος ἐστὶν τῶν ἀνθρώπων. »
4. φ. 62α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου.
« Ἔτους τετάρτου τῆς βασιλείας Δεκίου. »
5. φ. 75α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς Σίμωνα τὸν ζηλωτήν.
« Τί φαιδρὰ σήμερον. »
6. φ. 81α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου.
« Κατὰ τὴν τιμίαν καὶ ἔνθεον. »
7. φ. 84α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.
« Κατὰ τοὺς προλαβόντας χρόνους. »
8. φ. 106α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βασιλίσκου.
« Κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ. »

Ἰουνίου.

9. φ. 110α Εὐθυμίου πρωτασηκρίτου ἐγκώμιον εἰς Θεόδωρον τὸν Στρατηλάτην.
« Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ἐπώνυμον. »
10. φ. 118α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.
« Οἱ μὲν ἄλλοι διῶκται. »
11. φ. 128α Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς Ἰούδαν τὸν Θαδδαῖον.
« Ὁ μὲν μακάριος Ἰακὼβ ἐκεῖνος. »
12. φ. 132α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς Ἰουλιανὸν μάρτυρα.
13. φ. 141α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ.
« Βία διωγμοῦ ἐπεκράτησεν. »
(Κολοβός · ὁ δὲ ἀντιγραφεὺς σημειοῖ · « οἴμοι ὅτι λείπει μέρος ἐκ του λόγου καὶ ἰδοὺ ἔασα φύλλα

ἄγραφα ἵν' ἐάν τις εὕρῃ τῶν εὐφυῶν εἰς ἕτερον τῶν ἀντιγράφων γραψάτω καὶ τελειωσάτω τὸν λόγον. »)

14. φ. 159α Βίος τῆς ὁσίας Φεβρωνίας.
« Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις. »

15. φ. 175α Βίος τοῦ ὁσίου Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
« Οἱ τῶν εὖ βεβιωκότων. »

16. φ. 183α Βίος Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.
« Ἅμα μὲν χάριτος ἔργον. »

17. φ. 195α Ὑπόμνημα εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.
« Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον. »

Ἰουλίου.

18. φ. 206α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κοΐντου.
« Στέφανος μὲν πολυανθής. »

19. φ. 209α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κόνωνος.
« Πάλιν ὁ τῆς δυσσεβοῦς. »

20. φ. 211α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου.
« Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. »

21. φ. 230α Μαρτύριον τῶν ἁγίων με' τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.
« Λικίνιος ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε. »

22. φ. 239α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου.
« Ἐγένετο ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. »

23. φ. 243α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀντιόχου.
« Ἀδριανοῦ ἡγεμονεύοντος. »

24. φ. 147α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους.
« Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. »

25. φ. 250α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίνης.
« Οὐδὲν οὕτως ἡδύνει. »

26. φ. 257α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ.
« Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ. »

27. φ. 260α Βίος Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.
« Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἀλλήλους. »

28. φ. 291α Βίος Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
« Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας. »

29. φ. 297α Μαρτύριον τῆς ἁγίας Χριστίνης.
« Τὴν χριστώνυμον καὶ μεγάλην. »

30. φ. 307α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
« Τῆς εἰδωλικῆς ἀχλύος. »

31. φ. 320α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Καλλινίκου.
« Τῆς εἰδωλικῆς μανίας. »

32. φ. 324α Βίος τοῦ ὁσίου Εὐδοκίμου.
« Εὐδοκίμου τοῦ κατὰ Θεόν. »

Αὐγούστου.

33. φ. 331α Διήγησις Ἰωσίππου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων.
« Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι. »

34. φ. 348α Ἕτερος λόγος συντομώτερος.
« Ὅτι τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ ὁ λογισμός. »

35. φ. 352α Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου.
« Καὶ πῶς ἂν τις αἰτίας. »

36. φ. 356α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἰσαακίου, Φαύστου καὶ Δαλμάτου.
« Ὁ μέγας οὗτος καὶ θαυμαστὸς Ἰσαάκιος. »

37. φ. 357α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δομετίου τοῦ Πέρσου.
« Ἤνεγκε μὲν ἡ Περσῶν χώρα. »

38. φ. 360α Βίος Στεφάνου πάπα Ῥώμης.
« Κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ. »

39. φ. 363α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου.
« Εἰδωλικοῦ ποτε κλύδωνος. »

40. φ. 370α Μαρτύριον τῶν ἁγίων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.
« Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς. »

41. φ. 373α Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα περὶ τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς · προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται.
« Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον. »

42. φ. 392α Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
« Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς. »

43. φ. 396α Διήγησις πάνυ θαυμαστὴ καὶ ψυχωφελὴς ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Αὔγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων Κ/πολιν.
« Οὐκ ἄρα μόνος αὐτὸς ἀκατάληπτος. »

44. φ. 407α Περὶ τοῦ πῶς ἐτιμᾶτο ἐν Ἐδέσσῃ παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων ἡ εἰκὼν αὕτη.
« Περὶ τῆς ἐν Ἐδέσσῃ ἀχειροποιήτου. »

45. φ. 410α Μαρτύριον Ἀνδρέα τοῦ Στρατηλάτου.
« Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας. »

46. φ. 416α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου.
« Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεύς. »

47. φ. 422α Μαρτύριον Ἀνδρονίκου καὶ Ναταλίας.
« Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου. »

48. φ. 426α Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς.
« Ἰωάννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκουμένης. »

49. φ. 434α Ἕτερος εἰς τὴν αὐτήν.
« Ἐπεὶ γὰρ ἤδη τῇ φυλακῇ. »

50. φ. 442α Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται.
« Λέων ὁ μέγας ὁ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ. »

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ἐν ἔτει ζρος' (1668) δι' ἐξόδων τῶν οἰκείων αὐτῆς τῆς Λαύρας ».

1967. — Ω 155. Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Χαρτ. 42 × 28 αἰῶν. ιζ (1634) φ. 404 δίστηλ. ἀκέφ.

Ἰωάννου Χρυσοστόμου ὁμιλίαι (πη') εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον (ὡς καὶ ἐν Κώδ. Ω 149).

Ἐν τέλει· « Ἐγράφη ἡ παροῦσα θεόπνευστος βίβλος, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου χειρὶ Ἀρσενίου ταπεινοῦ καὶ μονοτρόπου, δι' ἐπιτροπῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Θεοκλήτου Σκευοφύλακος τῆς μεγίστης Λαύρας· ἐτελειώθη δὲ Θεοῦ εὐδοκίᾳ κατὰ τὴν θ' τοῦ ἐνεστῶτος Ἰουλίου μηνὸς ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζρμβ » (1634).

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ

ΤΗΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ

1968. — 1. Πανηγυρικόν.

Χαρτ. 34 × 23 αἰῶν. ιθ' (1843) σ. 401.

1. σ. 1 Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

« Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα πανήγυρις. »

2. σ. 17 Παντολέοντος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Λόγος εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ.

« Ὁ τῶν ἀΰλων πνευμάτων Κύριος. »

3. σ. 30 Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

« Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά. »

4. σ. 49 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι Θεοτόκος ἐστὶν ἡ ἁγία παρθένος Μαρία.

« Τί τοῦτο ; σημεῖον ἀντιλεγόμενον ὁρῶ. »

5. σ. 65 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ Γενέθλια τοῦ Χριστοῦ.

« Σήμερον ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς γεννᾶται. »

6. σ. 91 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα τῶν Ἐπιφανείων.

« Πάλιν ὁ ἰδικός μου θεάνθρωπος Ἰησοῦς πανηγυρίζεται. »

7. σ. 121 Πρόκλου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

« Χριστὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη καὶ τὸν ἄκοσμον κόσμον. »

8. σ. 141 Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

« Πάλιν φῶς προερχόμενον καὶ πάλιν ἐγὼ φωτιζόμενος. »

9. σ. 167 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

« Σήμερον ἀγγελικῇ παρατάξει ὑμνῳδίαι φαιδρύνονται. »

10. σ. 189 Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς παντίμου χειρὸς τοῦ Προδρόμου συντεθὲν παρὰ Θεοδώρου τοῦ Δαφνοπάτου.

« Ἰδοὺ ἀδελφοί μου πάλιν ἐφάνη εἰς ἡμᾶς ἡ χάρις τοῦ τιμίου Προδρόμου. »

11. σ. 205 Μαρτύριον τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ μαρτυρησάντων ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν (Μαρτίου ς').

« Ἀδύνατον πρᾶγμα εἶναι εἰς τὴν φύσιν τῶν ὄντων. »

12. σ. 226 Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.

« Ὅσον μὲν οἱ ἄλλοι βασιλεῖς τῶν ἑλλήνων. »

13. σ. 245 Γρηγορίου Νύσσης ἐγκώμιον εἴτ' οὖν μαρτύριον εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Τύρωνα.

« Ποῖος σᾶς ἔδειξε τὴν ὁδόν. »

14. σ. 260 Νεκταρίου Κ/πόλεως Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ α' Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος καὶ περὶ νηστείας.

« Δίκαιον εἶναι εἰς ἡμᾶς σήμερον νὰ φωνάξωμεν. »

15. σ. 271 Εὐθυμίου τοῦ Πρωτασικρίτου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Θεόδωρον τὸν Στρατηλάτην μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν διάλεκτον.

« Δίκαιον εἶναι καὶ πρέπον. »

16. σ. 283 Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου Λόγος εἰς τὰ βαΐα.

« Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ Δεσπότου Λάζαρος ἐστιάσατο. »

17. σ. 299 Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Λόγος εἰς τὸ ἅγιόν Σάββατον καὶ εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν.

« Ἐπαινετὸς καὶ οὗτός ἐστιν τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος. »

18. σ. 311 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν.

19. σ. 323 Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν πανσεβάσμιον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

« Ὁ πόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθη. »

(Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Σωφρονίου Εὐστρατιάδου

Μητροπολίτου πρ. Λεοντοπόλεως ἐν τῷ «Νέῳ Ποιμένι» Ἔτος Γ' σ. 23-42.)

Μετὰ τὸν Λόγον ἐπιφέρονται οἱ στίχοι:

«Ἄγγελος πρὶν ἐξ οὐρανοῦ πρὸς Βηθλεὲμ φοιτήσας
εὐηγγελίσατο λαοῖς Χριστοῦ τὴν παρουσίαν
καὶ χαρμονὴν παγκόσμιον καὶ πάγκοινον εἰρήνην·
εἵλκυσε πρὶν εἰς Βηθλεὲμ τοὺς βασιλεῖς περσίδος
γονυπετοῦντας τῷ Χριστῷ μετὰ δορυφορίας
νέος ἀστὴρ ἀρτιφαὴς μέγιστος ἀσυνήθης
καὶ κήρυκας ἀνέδειξε τοῖς Πέρσαις καὶ τοῖς μάγοις.»

20. σ. 341 Κοσμᾶ Βεστήτορος Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

«Ὃν τρόπον τοῖς φιλοχρύσοις ἀνθρώποις.»

21. σ. 349 Ἀνδρέου Κρήτης Ἐγκώμιον εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

«Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχὲς τοῦ λόγου πρὸς τὴν πανήγυριν.»

22. σ. 367 Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν καὶ εἰς τοὺς λοιπούς.

«Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε.»

23. σ. 379 Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Βαρνάβαν.

«Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον ἐπαινῶν.»

1969. — 2. Βίος Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Χαρτ. 35 × 22 αἰῶν. ιθ' (1858) φ. 64.

1. φ. 1 Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

«Οἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν ἀνάγραπτοι βίοι.»

2. φ. 53α Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ.

«Οὐδὲ τῆς τῶν ὁσίων μνήμης οἱ φιλόθεοι προσκορεῖς.»

3. φ. 63β Γρηγορίου ἱερομονάχου Στίχοι εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον· (ἴδ. τούτους ἐν σελ. 296 τοῦ παρόντος Καταλόγου).

1970. — 3. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 37 × 24 αἰῶν. ιθ' φ. 36.

1. φ. 1 Ἀκολουθία πλήρης τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

2. φ. 16α Μεθέορτα τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος.

3. φ. 26α Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον μεταγλωττισθεὶς εἰς τὸ ἁπλοῦν.

«Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός.»

Ἐν φ. 25 α Εὕρηται Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγ. Δημητρίου, Νέστορος καὶ Λούπου (ἦχος γ').

Ἐν τέλει· «Χεὶρ ἡ χάραξε τὴν γραφὴν ἔσται κόνις γραφὴ δὲ ἔσται εἰσαεὶ ἀλλ' οὐ κόνις».

1971. — 4. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 35 × 23 αἰῶν ιθ' (1849) φ. 18.

Ἀκολουθία πλήρης τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων θείων δυνάμεων ἀσωμάτων.

Ἐν τέλει· «αωμζ' (1849) Νοεμβρίου δ'».

1972. — 5. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 36 × 24 αἰῶν. ιθ' (1859) φ. 21.

Ἀκολουθία πλήρης τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ (Νοεμ. α').

Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ νοσοκομείου τῆς Λαύρας «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» κεῖται ἄλλη ἀκολουθία τῶν 20 ἁγίων Ἀναργύρων (17 Ὀκτωβ.) ἐν ᾗ καὶ ἡ εἰκὼν αὐτῶν.

1973. — 6. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 38 × 25 αἰῶν. ιθ' φ. 20.

1. φ. 1 Ἀκολουθία πλήρης τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου.

2. φ. 18β Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον (ἦχος α' Χριστὸς γεννᾶται· «Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον»).

1974. — 7. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 36 × 24 αἰῶν. ιη' (1799) φ. 20.

1. φ. 1 Ἀκολουθία ἑτέρα πλήρης τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου.

2. φ. 18α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς μάρτυρας.

Ἐν τέλει· «Ἐγράφθη ἡ παροῦσα ἀκολουθία διὰ τὴν χάριν τῶν ἁγίων μαρτύρων ἐν ἔτει αψϟθ' (1799) Δεκεμβρίου β' ἐν τῇ Λαύρᾳ διὰ χειρὸς Κυρίλλου».

1975. — 8. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 36 × 24 αἰῶν ιη' (1799) φ. 24.

1. φ. 1α Ἀκολουθία πλήρης τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ ἀρχιεπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ.

2. φ. 11α Συλλογὴ ἐκ πολλῶν βίων τῶν ἱερῶν ὁμολογητῶν πατέρων τῶν συναγωνισθέντων μετὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Μιχαὴλ τοῦ ὁμολογητοῦ ἀρχιεπισκόπου Συνάδων μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν γλῶσσαν παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ πνευματικοῦ κὺρ Γερμανοῦ αἰτήσει τοῦ πνευματικοῦ κὺρ Ματθαίου ἐν ἔτει αφνδ (1554).

«Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ ἐκείνους ὅπου ἔζησαν.»

Ἐν τέλει · « Ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν ἐσαθρώθη τὸ ἄλλο βιβλίον ὅπου ἔχει τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὸν βίον τοῦ ἁγίου διὰ τοῦτο μετεγράφη ἐνταῦθα ἄνευ τινος προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι ἐν ἔτει ᾳψϞθ' (1799) ἐν Μαΐῳ καὶ ἀφιερώθη ἐν τῷ Καθολικῷ ναῷ τῆς καθ' ἡμᾶς μεγίστης Λαύρας καὶ ὁ ἀφαιρέσας τοῦτο νὰ ἔχῃ τὴν κατάραν τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου · ἀμήν · Μετεγράφη δὲ διὰ χειρὸς τοῦ εὐτελοῦς Κυρίλλου τῇ εἰς τὸν ἅγιον μετρίᾳ εὐλαβείᾳ ».

Ἡ τοῦ ἁγίου Συνάδων κάρα θησαυρίζεται ἐν τῷ Σκευοφυλακίῳ τῆς μεγίστης Λαύρας.

1976. — 9. Τυπικόν.

Χαρτ. 36 × 24 αἰῶν. ιη' φ. 19.

1. φ. 1 Τυπικὸν ἤτοι Κανονικὸν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

2. φ. 15 Ἡ διατύπωσις τοῦ ὁσίου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.

Ἐν τέλει · « Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς ἱερᾶς διαθήκης τοῦ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἁγίου Ἀθανασίου καὶ κτίτορος τῆς ἱερᾶς μονῆς καὶ μεγίστης Λαύρας ἥτις διὰ τὴν παλαιότητα τῆς γραφῆς ἤδη σχεδὸν εἰς τὸ φθαρῆναι ἠπείγετο · ὅθεν διὰ προτροπῆς τινος μοναχοῦ, τοῦ διδασκάλου λέγω τὴν κλῆσιν Προκοπίου ἐγράφη ἵνα διαμένῃ ἐν τῇ Λαύρᾳ πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων · ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν δώῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως ».

1977. — 10. Λόγοι.

Χαρτ. 36 × 23 αἰῶν ιη' φ. 70.

1. φ. 1 Βίος καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ μερικὴ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διήγησις.

« Πολλὴν ὠφέλειαν, ἀδελφοί, προξενοῦσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. »

2. φ. 38α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν τῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη κυρίου κυρίου Γρηγορίου.

« Ἕνας πολλὰ δυνατὸς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος. »

3. φ. 52α Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

4. φ. 57α Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς δύο μεγίστους ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

« Ἀνίσως ἀγαπητοί μου πατέρες καὶ ἀδελφοί. »

5. φ. 65α Τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ Ἰακώβου Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

« Σήμερον προσκαλεῖ ὅλους ἡμᾶς εἰς τὴν ἐδικήν της τράπεζαν »

1978. — 11. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 28 × 20 αἰῶν. ιη' φ. 60.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων.

2. φ. 26α Λόγος ἐγκωμιαστικὸς διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ περὶ πάντων τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τούτῳ τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσει λαμψάντων.

« Ὁσιακὴ πανήγυρις πάντες οἱ δῆμοι. »

1979. — 12. Κατηχήσεις.

Χαρτ. 28 × 21 αἰῶν. ιη' (1758) φ. 67.

1. φ. 1 Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Κατηχήσεις (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ πάσχα).

2. φ. 64β Τοῦ αὐτοῦ προοίμιον εἰς τὸν κατηχητικὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα.

Ἐν τέλει · « Ἡ παροῦσα Κατήχησις ὑπάρχει τοῦ Καθολικοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς μονῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ὄρει · Κυπριανὸς ἐκ Μετσόβου ᾳψνη » (1758).

1980. — 13. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 29 × 22 αἰῶν. ιθ' (1832) φ. 25.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῆς φρικτῆς Μεταμορφώσεως.

2. φ. 18α Ἀκολουθία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

1981. — 14. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ιη' φ. 30.

1. φ. 1 Ἀκολουθία Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου (Ἰουν. ιβ).

2. φ. 16α Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη.

Ἐν φ. 27 β

« Ἂν θέλῃς ἀνάγνωστα μου καὶ σὺ ψάλτα Κυρίου
τέκνα Θεοῦ παμφίλτατα καὶ λειτουργοὶ ὑψίστου
νὰ γένῃ σου ἡ προσευχὴ δεκτὴ ὡς τῶν ἀγγέλων
καὶ νὰ ἀρέσῃ τοῦ Θεοῦ, καθὼς εἶναι καὶ πρέπον,
τοὺς λόγους τοῦ σοῦ στόματος καὶ τοῦ νοὸς ἐννοίας
μὲ προσοχὴν ταπείνωσιν καὶ συντριβὴν καρδίας
ὡσὰν θυσίαν πρὸς θεὸν πρόσφερε μὲ ἀγάπην
μὴ ἀμελῶς μὴ αὐθαδῶς μ' εὐλάβειαν μεγάλην
νὰ λάβῃς χάριν παρ' αὐτοῦ καὶ ἄφεσιν πταισμάτων
διὰ νὰ ἔχῃς βοηθοὺς καὶ τοὺς ἁγίους μᾶλλον ·
ἰδὲ νὰ μιμηθῇς αὐτοὺς τώρα ποῦ εἶσαι νέος
νὰ κάμνῃς ἔργα ἀγαθὰ εἰς ψυχικόν σου κέρδος ·
οὓς ἔχωντας εὐλάβειαν καρδιακὴν ἀγάπην
ὁ Τραπεζάρης Κύριλλος εἰς δόξαν τους μεγάλην
συνέδραμεν, ἐξώδευσεν ἔγραψε τὴν φυλλάδα
εἰκόνα τοὺς ἱστόρησε καλὰ ποιεῖ καὶ ἄλλα ·
γινώσκει τὴν αἰώνιον ἀντάμειψιν καὶ κέρδος
ὁποῦ θὰ λάβῃ στὴν ψυχὴν κ' ἐδῶ καὶ μετὰ τέλος ·
Ρίψωμεν πάντες, ἀδελφοί, πᾶσαν φιλοσαρκίαν
φροντίσωμεν περὶ ψυχῆς δίχως ἀργοπορίαν ·
ἀνάγκην ἔργων ἀγαθῶν ἔχομεν καὶ μεγάλην
τώρα νὰ πράξωμεν προτοῦ πέσομεν εἰς τὸν ᾅδην ·
Φιλάνθρωπε ἐλέησον Χριστὲ τοὺς εὖ ποιοῦντας
πρεσβείαις τῶν ὁσίων σου καὶ τοὺς δοξολογοῦντας ·

εὔχεσθε μετ' ἐμοῦ θερμῶς καὶ οἱ ψαλταναγνῶσται
ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἀδελφοῦ · σωτήρ μου τοῦτον σῶσαι ·
ἵλέῳ σου τῷ ὄμματι βλέψον ἐν τῇ ἡμέρα
τῇ φοβερᾷ τῆς κρίσεως τὰ ταπεινά σου τέκνα. »

1982. — 15. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ιθ' (1802) φ. 47.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Πύδνῃ (Μαΐου ιδ').
2. φ. 9α Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης (Μαΐου κα').
3. φ. 18α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος (Δεκεμ. ιβ).
4. φ. 32α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ (Ἰουλίου ε').

Ἐν φ. 8 α καὶ 31 β « ἐν ἔτει αωβ' » (1802).

1983. — 16. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 28 × 21 αἰῶν. ιθ' (1837) φ. 68.

1. φ. 1 Ἀκολουθία Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.
2. φ. 21α Ἀκολουθία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (Νοεμβρίου ιγ').
3. φ. 37α Ἀκολουθία Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου (Ἀπριλ. κγ').
4. φ. 54α Ἀκολουθία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (Ἰανουαρ. κζ').

1984. — 17. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιθ (1848) φ. 60.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νικολάου.
2. φ. 19α Ἀκολουθία τῶν τριῶν ἱεραρχῶν (Ἰανουαρ. λ').
3. φ. 39α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
4. φ. 57 Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁμοῦ μετὰ τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « Σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῳ μέλπω καὶ πόθῳ προσάδω Ἰωσήφ ».

1985. — 18. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 35 × 22 αἰῶν. ιθ' φ. 32.

1. φ. 1 Ἐκλογὴ ἐκ πολλῶν βίων ἐκείνων τῶν ἁγίων ὁποῦ ὁμοῦ συνηγωνίσθησαν μὲ τὸν ἐν ἁγίοις Μιχαὴλ ἀρχιεπίσκοπον Συνάδων τὸν ὁμολογητήν, μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου καὶ πνευματικοῦ κὺρ Γερμανοῦ αἰτήσει τοῦ πνευματικοῦ κὺρ Ματθαίου ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ αφνδ (1554).
« Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ζῶσι. »
2. φ. 21α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ Συνάδων (Μαΐου κγ').

Ἐν φ. 32 α « Ἡ παροῦσα αὕτη Φυλλάδα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ ἀρχιεπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ ἀφιερώθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ δι' ἐπιμελείας καὶ ἐξόδων τοῦ τιμίου γέροντος κὺρ Ἀνθίμου πρώην Ἁγιαννανίτου εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ ἵνα ἔχῃ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πλουσίαν · ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωμβ (1842) Ἰανουαρίου κγ ».

1986. — 19. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 29 × 23 αἰῶν. ιθ' (1835) φ. 23 δίστηλ.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Σεπτ. κς' καὶ Μαΐου η'. Τῆς η' Μαΐου ὁ Κανὼν (ἦχος α') « Ἀναστάσεως ἡμέρα εὐσεβείας πιστῶν, πτώσεως δὲ τῆς πλάνης ». Ὁ ἕτερος (ἦχος β' Ἐν βυθῷ κατέστρωσε) φέρει ἀκροστιχίδα « Βροντῆς τὸν υἱὸν χριστοτερπῶς αἰνέσω » · Ποίημα Θεοφάνους).
2. φ. 21 Κανὼν εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις ποίημα Γερμανοῦ Κ/πόλεως (ἦχος πλ. δ' τῷ ἐκτινάξαντι. « Τὰς πυριμόρφους ἀγελαρχίας »).

1987. — 20. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 31 × 22 αἰῶν. ιθ' φ. 50.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.
2. φ. 16α Ἀκολουθία τῶν πέντε μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου (Δεκεμ. ιγ').
3. φ. 34α Ἀκολουθία Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος (Φεβρ. η').
4. φ. 49α Δοξαστικὸν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (πλ. β') καὶ ἕτερον τῶν Αἴνων (ἦχος δ') τῷ α' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν.

1988. — 21. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 26 × 19 αἰῶν. ιη' (1772) φ. 56.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης καὶ τῆς ὁσίας Μάρθας μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου καὶ προεόρτια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ (ὁ Κανὼν τῆς ὁσίας Μάρθας ποίημα Γεωργίου · ἦχος πλ. δ' « τῷ θείῳ ἔρωτι τετρωμένη τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν »).
2. φ. 15α Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ (Ἰουλ. ε').
3. φ. 41α Μεθέορτα τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου καὶ τοῦ ὁσίου Σισώη (Ἰουλ. ς').

Ἐν φ. 55 α « Κατὰ τὸ αψοβ (1772) ἐν Αὐγούστῳ ἀντεγράφη ἡ παροῦσα Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου οὕτως ἐπιδιορθωθεῖσα παρὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου ἁγίου προηγουμένου κυροῦ Κυρίλλου καὶ ἐκαλλιγραφήθη δι' οἰκείων ἐξόδων τοῦ ὁσιωτάτου καὶ εὐλαβεστάτου ἐν μοναχοῖς Χατζῆ Διονυσίου Σμυρναίου χάριν εὐλαβείας τῆς πρὸς τον ἅγιον καὶ διὰ νὰ τὸν εὔχωνται οἱ ἐντυγχάνοντες ».

1989. — 22. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 27 × 21 αἰῶν. ιθ' (1848) φ. 20.

Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου · αωμη (1848) Μαΐῳ κζ'.

1990. — 23. Βίος Βενεδίκτου.

Χαρτ. 27 × 19 αἰῶν. ιθ' (1895) σ. 18.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου συγγραφεὶς μὲν παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, ἐκ δὲ τῆς ἁπλῆς μεταφράσεως κατ' ἐπιτομὴν ὧδε περιληφθεὶς παρὰ τοῦ πανοσιολογιωτάτου προηγουμένου καὶ διδασκάλου κυρίου Χρυσοστόμου Λαυριώτου, ἀντιγραφεὶς δὲ παρά τινος μοναχοῦ τῇ προτροπῇ τε καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Βενεδίκτου εὐλαβείας αὐτοῦ ἕνεκεν πρὸς τὸν ἅγιον. Ἐν ἁγιωνύμῳ ὄρει 1895.

« Βενέδικτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ἐγένετο. »

1991. — 24. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 25 × 21 αἰῶν. ιη' (1782) φ. 30.

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ (Νοεμβρ. α').

Ἐν φ. 2 β « Αὕτη ἡ Ἀκολουθία ὑπάρχει τοῦ θείου παρεκκλησίου τῶν ἁγίων Ἀναργύρων εἰς τὸ Ἀρχονταρίκι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ταύτῃ μεγίστῃ Λαύρᾳ ».

Ἐν φ. 30 β « Ἡ παροῦσα Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων εἰς τὸ Ἀρχονταρίκι ἐγράφη ἐν ἔτει αψπβ' (1782) ἐν Φεβρουαρίῳ δι' ἐπιμελείας καὶ ἐξόδων τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κὺρ Ἀνθίμου τοῦ Μουτάφη ἵνα ἔχῃ τὴν τῶν ἁγίων χάριν πλουσίαν, διὰ χειρὸς εὐτελοῦς προηγουμένου Κυρίλλου · μηδεὶς οὖν ταύτην ἀποστερήσῃ ἢ κλέψῃ ἵνα μὴ ἔχῃ τὴν κατάραν τῶν ἁγίων ».

1992. — 25. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 28 × 21 αἰῶν. ιθ' (1816) φ. 40.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς (Ἰουλ. κς').

2. φ. 21α Ἀκολουθία τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος (Φεβρ. κς'). (Ὁ τῆς Σαμαρείτιδος Κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα « Αἰνῶ Φωτεινὴν καὶ τοὺς αὐτῇ συνάθλους » (Ἦχος δ').

3. φ. 32α Νικάνδρου μοναχοῦ Λαυριώτου ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν ὁσιομάρτυρα Παρασκευήν.

« Συνήθειαν εἶχαν τὸν παλαιὸν καιρὸν οἱ ἄνθρωποι. »

1993. — 26. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιθ' (1850) φ. 42.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς (Ἰουλ. κς').

2. φ. 21α Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

« Ἡ πρόνοια τοῦ ἁγίου Θεοῦ κατὰ δύο τρόπους γίνεται. »

3. φ. 36α Νικάνδρου μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν αὐτὴν (ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρω Κώδικι).

1994. — 27. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιθ' φ. 50.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Κανόνος.

2. φ. 32α Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου (πλὴν τοῦ γνωστοῦ Κανόνος καὶ ἄλλος οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

« Πλέκω τὸν ὕμνον μητροπαρθένῳ Κόρῃ Ἰωαννίκιος. »

Ἦχος δ' · καὶ ἕτερος οὗ ἡ ἀκροστιχίς. « Ἡ βασιλὶς τὰ σῶστρα σοὶ τῇ Παρθένῳ. Νικολάου »).

1995. — 28. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 25 × 19 αἰῶν. ιθ' (1833) φ. 17.

Ἀκολουθία τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου · αωλγ' (1833) Ἰουνίῳ β'.

1996. — 29. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 26 × 20 αἰῶν. ιη' (1757) φ. 28.

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ (Νοεμβρ. α' · Μετὰ δύο Κανόνων · τοῦ α' ἡ ἀκροστιχίς. « Ὕμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους » Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ · τοῦ β' « Δυὰς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων · Ἰωσήφ »).

Ἐν φ. 27β « Ἐγράφη ἡ παροῦσα Ἀκολουθία ἐν ἔτει αψνζ (1757) ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κς' παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Κυπριανοῦ μοναχοῦ διὰ παρακινήσεως καὶ ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου τιμίου γέροντος κυρίου Παρθενίου Δοχειάρη ἐκ νήσου Συκίνου · ἀφιεροῦται δὲ παρ' αὐτοῦ δῶρον ἀληθείας εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ».

1997. — 30. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 32 × 23 αἰῶν. ιθ' (1845) φ. 63.

1. φ. 1 Ἀκολουθία Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη (Ὀκτωβρ. α').

2. φ. 13β Ἀκολουθία Γρηγορίου Νεοκαισαρείας

(Νοεμ. ιζ') (μετὰ δύο Κανόνων· τοῦ α' ἡ ἀκροστιχὶς « τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω »· τοῦ β' « Δέχου τὸν ὕμνον θαυματουργὲ Κυρίλλου » Ποίημα Κυρίλλου ἱερομονάχου τοῦ Λαυριώτου Ἦχος β'.

3. φ. 31α Ἀκολουθία τῶν θεοφόρων πατέρων Μακαρίων, τοῦ τε Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου.

4. φ. 44α Βίος καὶ πολιτεία Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας (ὁ γνωστὸς τοῦ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ἁπλοποιηθεὶς μικρόν).

5. φ. 56α Εὐθυμίου τοῦ πρωτασηκρήτου ἐγκώμιον εἰς Θεόδωρον τὸν στρατηλάτην μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον.

1998. — 31. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιθ' φ. 34.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ νέου τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἀσκήσαντος, τοῦ καὶ τὴν Σκήτην τοῦ Καυσοκαλυβίου συστήσαντος· (Ἀπριλίου ιβ).

2. φ. 13α Βίος καὶ πολιτεία, ἄσκησις καὶ λαμπροὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ νέου, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Καυσοκαλύβι, ἐν ᾧ καὶ ἱερὰν Σκήτην ἐσύστησεν.

1999. — 32. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' (1758) φ. 19

Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (Μαΐου β'). Μετὰ δύο Κανόνων· τοῦ α' ἡ ἀκροστιχὶς « Ἀθανάσιος εὖχος ὀρθοδοξίας ἔφυ ». Θεοφάνους· τοῦ β' ἡ ἀρχή· « Ὡς ἀθάνατον ἐν ἐκκλησίᾳ κεκτημένος εὔκλειαν »; Ἦχος γ').

2000. — 33. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 24 × 18 αἰῶν. ιθ' φ. 27.

Ἀκολουθία τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Δεκεμ. κε').

Ἐν φ. 24 β « Ἐγράφη ἡ παροῦσα διὰ συνδρομῆς Νεοφύτου ἱερομονάχου ».

2001. — 34. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' (1745) φ. 30.

1. φ. 1 Ἀκολουθία εἰς τοὺς ὁσίους πατέρας ἡμῶν Σάββαν καὶ Συμεὼν τῶν ἐν Σερβίᾳ (κτιτόρων τῆς μονῆς Χιλιανταρίου. Ἰανουαρίου θ').

2. φ. 19α Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Μονεμβασίας τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Σάββαν καὶ ἱεράρχην καὶ Συμεὼν τὸν πατέρα αὐτοῦ τοὺς ἐκ Σερβίας.

« Ἐκυρίευεν ἕνα καιρὸν μεγάλη δίψα. »

Ἐν τέλει· « Ἡ ὕλη καὶ τὸ εἶδος τοῦ λόγου τούτου εἰς μίαν ἡμέραν ἔγιναν αψμε' (1745) Ἰανουαρίου ιη' ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἄθω ἱερᾷ Λαύρᾳ. »

2002. — 35. Ἐκλογή.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 35.

1. φ. 1 Ἐκλογὴ ἐκ τοῦ ψαλτῆρος εἰς διαφόρους ἑορτάς.

2. φ. 32α Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα κατὰ τὴν τάξιν ἐν ταῖς δεσποτικαῖς καὶ θεομητορικαῖς ἑορταῖς εἰς τὴν θ' ᾠδήν.

2003. — 36. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 24 × 18 αἰῶν. ιη' (1753) φ. 39.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, Βασιλείου, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (Ἰαν. λ').

2. φ. 28α Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

« Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον παροτρύνουσι κίνησιν. »

Ἐν φ. 26 α « Ἐγράφη κατὰ τὸ αψνγ (1753) ἔτος καθ' ὃ ἦσαν μονάζοντες τουτωΐ τῷ μονυδρίῳ ὅ τε Μακάριος ἱερομόναχος καὶ ὁ μοναχὸς Σάββας ».

2004. — 37. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 23.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ (ἀνὰ ἓν Τροπάριον τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου).

2. φ. 8α Παράκλησις καὶ ἱκετήριος Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον.

3. φ. 14α Εὐχαὶ διάφοροι (εἰς ἀσθενοῦντας, εἰς κῆπον, εἰς ἄμπελον, εἰς ποίμνιον, εἰς πλοῖον, εἰς νέον οἶκον, εὐχὴ λεγομένη ἐνώπιον τῆς ἁγίας κάρας τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς πᾶσαν λοιμικὴν νόσον — Ἡ τοῦ ἁγίου Βασιλείου κάρα ἀποτεθησαύρισται ἐν τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ — Εὐχὴ ἐπὶ μετάξης, εἰς πᾶσαν λοιμικὴν νόσον ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν).

4. Μεγαλυνάρια (5) εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

2005. — 38. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 24 × 18 αἰῶν. ιθ' (1891) φ. 59.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου ἀντιγραφεῖσα ἐκ τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Κωνσταμονίτου ἐπιμελείᾳ καὶ αἰτήσει τοῦ

ἐν μοναχοῖς ὁσιωτάτου κυρίου Στεφάνου τοῦ τῆς μονῆς τῆς μεγίστης Λαύρας κοινοβιάτου παρ' οὗ καὶ ἀφιερωθεῖσα τῇ αὐτῇ μονῇ εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ · ἀντεγράφη τῷ 1891 ἔτει.

2. φ. 21α Οἶκοι (κδ') κατ' ᾱβ εἰς τὸν ἅγιον Στέφανου ποίημα Ἰωάννου Ἁγιομαυρίτου μοναχοῦ ἐκ τῆς Σκήτης τῆς ἁγίας Ἄννης.

3. φ. 26α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

« Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. »

4. φ. 32α Ἀκολουθία Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ Μάρκου τοῦ Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ (Ἰανουαρίου ιθ').

5. φ. 43α Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ τοῦ ἁγίου Μερκουρίου (Νοεμβ. κε') (Συμπληρωματικὴ τῆς ἐντύπου).

6. φ. 44β Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης Φωβηνῆς ἡ ὁποία ὑπάρχει ὅπου ἐφάνη καὶ εἰς τὸν μακάριον καὶ ἀγγελόφωνον Ἰωάννην τὸν Κουκουζέλην δεδωκυῖα αὐτῷ χρυσοῦν νόμισμα ψάλλοντα εἰς τὴν παννυχίδα τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου.

« Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας αψνδ'. »

Ἐν φ. 46 α « Στίχοι περὶ αὐτῆς τῆς ἱερᾶς καὶ πανσεβασμίου εἰκόνος παρὰ τοῦ ἀρίστου διδασκάλου κὺρ Κοσμᾶ ποιηθέντες.

Ἡ προσκύνησις τῆς μεγάλης εἰκόνος
τῆς ἀκηράτου καὶ Θεοτόκου κόρης
νῦν ἐδοξάσθη ἄρτι ἐμεγαλύνθη
ὑπὲρ τὸ πρῶτον ὑπὲρ τὸ πάλαι · ὅθεν
τότε μὲν ἡγίασται πρὸς Κουκουζέλη
καὶ τὸ ὄνομα δὲ ἔσωζεν ἐκεῖνο
νῦν δὲ πλείονος ἠξιώθη τῆς δόξης
πλείονος τιμῆς καὶ θαύματος ἀπείρου
φανερωθεῖσα διὰ χειρὸς τῆς τρίτης
μεθ' ἧς ἀγκαλίζεται τὸν θεὸν λόγον
καὶ τὸ ὄνομα εἴληφε τριχεροῦσα ·
ἐξίστησι γὰρ τοὺς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ·
τὸ σημεῖον γὰρ φοβερόν τε καὶ μέγα
ὥστε θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν τοὺς πάντας
πῶς ἕως τοῦ νῦν ἀπόκρυφον ἔμεινεν ἀπόρρητόντε
νῦν δὲ προσκυνούμενον ἐνθέως ὅλως ·
τοῦ θαύματος χρόνοι δὲ χειρὸς τῆς τρίτης
τὸ χιλιοστὸν ἔτος οἰκονομίας
τῶν ἑπτακοσίων δὲ καὶ τοῦ τετάρτου
τοῦ πεντηκοστοῦ τῶν ἀπὸ Χριστοῦ χρόνων. »

Καὶ κατωτέρω · « Ὁ σημειώσας ταῦτα θεατὴς καὶ αὐτόπτης τῶν πάντων καὶ ἀνηκούστων προγεγονότων καὶ φανερωθέντων ὑπὸ τοῦ διδασκάλου [Κοσμᾶ] παρόντων καὶ ἄλλων προϊσταμένων ».

7. φ. 48α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ Μαλείνου (Ἰουλίου ιβ').

2006. — 39. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 24 × 18 αἰῶν. ιθ' φ. 40.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῆς Κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἄννης μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου δεσποίνης ἡμῶν (Ἰουλ. κε').

2. φ. 18β Ἀκολουθία τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης (Δεκ. θ').

3. φ. 28β Ἀκολουθία Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη (Ἰαν. ιγ').

2007. — 40. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 36.

Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Κανόνος.

2008. — 41. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιθ' φ. 27.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μεταμορφώσεως (Αὐγ. ς').

2. φ. 15α Ἀκολουθία εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

2009. — 42. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 16 αἰῶν ιθ' (1826) φ. 58.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λικίας τοῦ θαυματουργοῦ.

2. φ. 28α Ἀκολουθία τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου, Γρηγορίου καὶ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει · « αωκς' (1826) Φεβρουαρίου α' ».

2010. — 43. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 18 × 13 αἰῶν. ιζ' (1689) σ. 62.

1. σ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

2. σ. 41 Μαρτύριον τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

« Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. »

Ἐν τέλει · « Ἡ παροῦσα Φιλάδα ἐγράφη χειρὶ Διονυσίου ἱεροδιακόνου ἐν ἔτει ζρϟζ' (1689) διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου καθηγουμένου παπᾶ κὺρ Παρθενίου καὶ ἐπροσηλώθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ὅν αὐτὸς ἀνήγειρεν ἐν βάθρων γῆς εἰς τὸν πύργον τοῦ Τσιμισκῆ, οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες εὔξασθε ὑπὲρ αὐτοῦ. »

Καὶ κατωτέρω ·

« Θεὸς ἀληθὴς τῶν δικαίων προστάτης ·
κηδεμὼν γὰρ ἅπασίν ἐστι πρεπόντως ·
λέγειν οὖν Θεοῦ θέλειν πάθη δικαίου
τοὐναντίον ἔπεστιν, ὧν αὐτῷ πρέπει
καὶ ὧν τὸ στόμα τῶν θείων ἀνδρῶν λέγει
ἐν καιρῷ ποιεῖν τὴν ἐκδίκησιν πᾶσιν. »

2011. — 44. Οἶκοι.

Χαρτ. 20 × 16 αἰῶν. ιθ' σ. 84.

1. φ. 1 Οἶκοι (κδ') κατ' ᾱβ εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν κτίτορα καὶ καθη-

γούμενον τῆς ἐν Ἄθῳ ἱερᾶς μεγίστης καὶ σεβασμίας Λαύρας. Ποίημα Νήφωνος μοναχοῦ ἁγιορείτου τε καὶ Προδρομίτου ἐν ἔτει αωπε (1885).

2. Τυπικὸν ἤτοι Κανονικὸν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.

2012. — 45. Ἀκολουθία.

(Ἔντυπον). Ἀκολουθία Σεργίου καὶ Βάκχου ἐκδοθεῖσα ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδαβίας παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Χουσίου κυρίου Μητροφάνους ἐν ἔτει αχπε' (1685).

2013. — 46. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 23 × 15 αἰῶν. ιθ' φ. 48.

1. φ. 1 Ἀκολουθία εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (Ἰουν. κδ').

2. φ. 25α Ἀκολουθία εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (Αὐγ. κθ').

2014. — 47. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιθ' (1802) φ. 45.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου (Ἰουλ. κ') μετὰ δύο Κανόνων· τοῦ ἑνὸς ἡ ἀκροστιχίς: Αἰνῶ χορεύων Ἡλιοῦ τὰ θαύματα: Ἰωάννου μοναχοῦ· ἦχος β').

2. φ. 37α Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν.

Ἐν φ. 1 « αωβ (1802) Ἰουλίου κ' ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰωάσαφ μοναχοῦ δι' ἐπιστασίας Γρηγορίου μοναχοῦ Σκιαθήτου ».

2015. — 48. Ἀκολουθία.

(Ἔντυπον). Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου τοῦ Τραπεζουντίου καὶ ἐκδοθεῖσα Ἑνετίῃσιν 1755.

Ἐν φ. 1.β « Ἡ παροῦσα Φυλάδα τοῦ ἁγίου Χαραλάμπου ὑπάρχει κτῆμα ἐμοῦ Μελετίου ἐκκλησιάρχου Λαυριώτου Πελοποννησιώτου αψος » (1776).

2016. — 49. Ἀκολουθία.

(Ἔντυπον). Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νεοφύτου μάρτυρος μετὰ καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ, οὗ ἐν τέλει. « Ὁ ἐλάχιστος ἱκέτης τῆς τοῦ Θεοῦ λόγου μητρὸς Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Νεόφυτος. »

2017. — 50. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 17 αἰῶν. ιθ' φ. 35.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Μυροβλήτου τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσαντος καὶ τελειωθέντος ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ Πέτρᾳ τῆς παναγίας καλουμένῃ μονῇ κειμένῳ.

2. φ. 28α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Νεῖλον τὸν Μυροβλήτην τὸν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσαντα.

Ἐν φ. 34 α « Ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἰάμβων :

Χάρις ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ χάρις
οὗ τῇ συνάρσει τόδε γέγραπται πάντως
παρὰ μελανείμονος ἀνδρὸς ἀγύρτου
οὗ ἡ κλῆσις εὔδηλος τῷ πάντ' εἰδότι
ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ Σκήτῃ
τῆς Θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης
καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρρωσθε πάντες.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωιθ (1819) κατὰ μῆνα Μάϊον. »

Ἐν φ. 35 α « Ὁ σοφῶς δημιουργήσας τὰ σύμπαντα καὶ τὴν διὰ παραβάσεως φθαρεῖσαν φύσιν ἡμῶν εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσας διὰ τῆς ζωηφόρου αὐτοῦ ἀναστάσεως ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τοῦ ἔαρος τῷ καὶ φυσικῶς εἰκονίζοντι τὸν ἀνακαινισμὸν ἡμῶν, ἐν τούτῳ εὐδόκησε καὶ τὰ πολλοῖς ἔτεσιν ἐν γῇ κρυπτόμενα λείψανα τοῦ θεράποντος, αὐτοῦ Νείλου ἀναφανῆναι ὡς ἄνθη καὶ ῥόδα τερπνά, σαφῶς προμηνύοντα ὅτι οἱ συσταυρωθέντες καὶ συνταφέντες τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος καὶ τὰς τούτου τηροῦντες μορφώσεις ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ αὐτῶν, ὡς ὁ θεοφόρος Νεῖλος, ἀνακαινισθήσονται καὶ ἐξανθήσουσιν καὶ ὡς φωστῆρες ἐξαστράπτουσιν οἱ πιστῶς δουλεύσαντες Χριστῷ τῷ δημιουργῷ τοῦ παντὸς ὡς προαιωνίῳ Θεῷ ».

2018. — 51. Ἀκολουθία.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιθ' (1811) φ. 26.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου (Φεβρ. ια').

2. φ. 21α Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Βλάσιον εἰς ἁπλῆν φράσιν.

« Ποῦ τὴν σήμερον οἱ φιλόζωοι; ποῦ εἶναι οἱ φιλόσαρκοι τώρα. »

Ἐν φ. 20 α :

« Ἡ δέλτος αὕτη ἡ σμικρὰ καὶ ἡ εὐτελεστάτη
ἐπιμελείᾳ γέγονε Νικάνδρου Κανονάρχη
παρ' οὗ καὶ ἀφιέρωται ἐν τούτῳ μονυδρίῳ
ναὸν ἱερομάρτυρος Βλασίῳ τῷ ἁγίῳ
ἵνα προστάτην ἕξεται μεσίτην ἐν Κυρίῳ
αἰῶνος τοῦδε κ' ἔπειτα σ' ἐκείνῳ τῷ κριτηρίῳ·
μηδεὶς ἀποτολμήσει δὲ καὶ ταύτην ἀποσπάσῃ
ἐκ τοῦδε ἱεροῦ ναοῦ ἵνα μὴ τῷ προστάτῃ
ἐγείρῃ κατ' ἐπάνω του ἀντίδικον μεγάλον
μετὰ Κυρίου πάντοτε δεσπότου τῶν ἁπάντων·
Γέγραπται δὲ καὶ παρ' ἑνὸς οἰκτροῦ καὶ ἐλαχίστου
καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν τῆς γῆς ἁπάντων ἀκολάστου·
κατὰ τὸ ἄλφα ὠμέγα ἰῶτα καὶ τὸ ἄλφα ἔτος
δώδεκα Ἰανουαρίου » (αωια = 1811).

2019. — 52. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιθ' (1802) φ. 34.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανείων.
2. φ. 25α Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ.
3. φ. 33β Εὐχὴ εἰς τὸν κῆπον καὶ εἰς τὰ χωράφια.
4. φ. 34α Δέησις πρὸς τὸν ἅγιον ἱεράρχην Μιχαὴλ Συνάδων τὸν ὁμολογητήν.

Ἐν φ. 34 α « Ἐγράφθη ἡ παροῦσα Φυλλάδα ἐν ἔτει αωβ (1802) ἐν Ἰανουαρίῳ καὶ ἀφιερώθη εἰς τὸ καθολικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς μεγίστης Λαύρας, καὶ ὁ κλέψας ταύτην ἐχέτω τὰς ἀράς... »

2020. — 53. Στιχολογία.

Χαρτ. 22 × 15 αἰῶν. ιθ' σ. 36.

Στιχολογία (Ἐν τέλει Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τῇ θ' ᾠδῇ).

2021. — 54. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιθ' φ. 43.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τῶν ὡρῶν τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων.
2. φ. 17α Ἀκολουθία τῶν ὡρῶν τῶν Θεοφανείων.
3. φ. 27β Ἀκολουθία τῶν ὡρῶν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς.

2022. — 55. Κανόνες.

Χαρτ. 21 × 15 αἰῶν. ιθ' φ. 55.

Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὀκτώηχοι ψαλλόμενοι καθ' ἑσπέραν ἐν ταῖς πεντεκαίδεκα τοῦ Αὐγούστου μηνὸς πρὸ τῆς ἐνδόξου καὶ σεβασμίας αὐτῆς Κοιμήσεως · οἱ μὲν ὀκτὼ ποίημα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, οἱ δὲ ἑπτὰ Μανουὴλ τοῦ ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

2023. — 56. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. 20 × 14 αἰῶν. ιθ' φ. 304.

Βίβλος κατ' ἦχον τῇ Θεοῦ γεννητρία
πρεσβευτικὰς ᾄδουσα τὰς μελουργίας

Κανόνες παρακλητικοὶ καὶ ἐγκωμιαστικοὶ πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἐν τέλει ·
« Νῦν ὀγδοὰς ἔδειξεν ἤχων ἑπτάκις
τὴν μητέρα ἄνανδρον εὐλογοῦσα παρθένον ·
Θεοῦ τὸ δῶρον Διονυσίου πόνος ».

2024. — 57. Ἐγκώμια.

(Ἔντυπον). Ἐγκώμια νεοφανῆ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου — Λόγος Πανηγυρικὸς ἐν ᾧ κατὰ παρέκβασιν δείκνυται καὶ τὸ πρὸ τόκου, ἐν τόκῳ καὶ μετὰ τόκον παρθένος. Ἐξεδόθη ἐν Γένοβᾳ τῷ 1802 ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τοῦ τῆς Πιάνε Ἰακώβου.

2025. — 58. Φῆμαι.

Χαρτ. 26 × 18 αἰῶν. ιθ (1880) σ. 31.

Φῆμαι ἤτοι συνοπτικαί τινες ἀναγνώσεις λεγόμεναι μετὰ τὸ τῆς ἐννάτης ὥρας Δοξαστικὸν τῶν μεγάλων ὡρῶν τῆς τε παραμονῆς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ παραμονῆς τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς, ἀντιγραφεῖσαι ἐξ ἀρχαίων ὁμοίων χειρογράφων παρά τινος μοναχοῦ τῇ προτροπῇ ὅμως καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱεροδιακόνοις κυρίου Ἱεροθέου τέκνου πνευματικοῦ ὑπάρχοντος τῆς τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἱερᾶς μονῆς μεγίστης Λαύρας, παρ' οὗ καὶ ἀφιεροῦται τῷ Καθολικῷ τῆς ῥηθείσης μονῆς ἱερῷ ναῷ · ἐν ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω 1880.

2026. — 59. Διάφορα.

Χαρτ. 12 × 17 αἰῶν. ιθ' φ. 80.

1. φ. 1 Αἱ περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγίου Προχόρου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων.
« Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι. »
2. φ. 52α Περὶ τῆς συγγραφῆς τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς ἀποκαλύψεως αὐτοῦ ἢ καὶ τῆς μεταστάσεως.
3. φ. 62α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου μεταγλωττισθεὶς ἀπὸ ἑλληνικῆς διαλέκτου εἰς ἁπλῆν φράσιν.
« Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, κάθε γένος. »
4. φ. 74α Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ Ὁμιλία εἰς τὴν σωτήριον γέννησιν τῆς Θεοτόκου.
« Πᾶς μὲν καιρὸς ἐπιτήδειός ἐστι πρὸς τὸ καταλαβέσθαι. »

2027. — 60. Μηναῖον.

Χαρτ. 32 × 22 αἰῶν. ιη' (1798) φ. 130.

Μηναῖον τοῦ μηνὸς Μαρτίου (μετὰ πολλῶν ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν φ. 124 β « Ἐκ τοῦ Καθολικοῦ τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ ἱεροῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν ὄρει τοῦ Ἀθωνίτου · μνείαν ποιεῖτε οἱ ἀναγινώσκοντες κἀμοῦ Κυπριανοῦ μοναχοῦ.

Ὦ παρθένε Θεοτόκε βοήθησον τοῦ δούλου σου Κυπριανοῦ μοναχοῦ.
Εὐλόγησον τὴν χεῖρά μου τοῦ γράφειν τοὺς σοὺς ὕμνους
εὐρύθμως ἀκωλύτως τε ἐν ταπεινῇ καρδίᾳ
δίδε μου μένειν ἄσυλον ὁ παρὼν μὴν Μάρτιος
ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει σου καθολικῷ τῆς Λαύρας
ὁσίου Ἀθανασίου τε τοῦ θεράποντός σου Κόρη·
Ἐν ἔτει αψνη' (1758) ἐγράφη εἰς δόξαν τῆς Θεομήτορος ».

2028. — 61. Μηναῖον.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιη' (1736) φ. 189.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου (μετά τινων ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).

Ἐν τέλει · « Κυπριανὸς Λαυριώτης αψλς' (1736) Μαρτίου κ' ».

2029. — 62. Μηναῖον.

Χαρτ. 24 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 190.

Μηναῖον Νοεμβρίου (ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ιε' τοῦ μηνὸς καὶ περιέχον καί τινας ἀνεκδότους ἀκολουθίας).

2030. — 63. Τριῴδιον.

Χαρτ. 24 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 176.

Τριῴδιον τῆς μεγάλης ἑβδομάδος (ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς ἑσπέρας τοῦ Λαζάρου μέχρι τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ μεγάλου Σαββάτου).

2031. — 64. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. 35 × 22 αἰῶν. ιθ' φ. 110.

Πεντηκοστάριον (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Δ' ἑβδομάδος · ἐν τούτῳ εὑρηνται καὶ τὰ τριῴδια τοῦ Ἰωσήφ).

2032. — 65. Διάφορα.

Χαρτ. 25 × 18 αἰῶν. ιη' φ. 191.

1. φ. 1 Κανὼν χαρμόσυνος εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον καὶ προφητῶν ἁπάντων ὑπέρτερον καὶ βαπτιστὴν τοῦ Κυρίου χαριτώνυμον Ἰωάννην ἀναγινωσκόμενος τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας εἰς τὸ Ἀπόδειπνον ποίημα Ἰσιδώρου πατριάρχου Κ/πόλεως, οὗ ἡ ἀκροστιχίς · « Χαῖρε προσᾴδω σοὶ χαρᾶς τῷ Προδρόμῳ Ἰσίδωρος ».

2. φ. 8α Οἶκοι (κδ') εἰς τὸν Πρόδρομον ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰσιδώρου Κ/πόλεως.

« Ἄρχομαί σου τῶν ὕμνων θεούμνητε μάκαρ. »

3. φ. 15α Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν παμμέγιστον τοῦ Σωτῆρος Πρόδρομον καὶ βαπτιστὴν Ἰωάννην ἀναγινωσκόμενος οἵαν ὥραν τῷ βουλομένῳ τῇ Τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος μεταποιηθεὶς ἐκ τοῦ « πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς » παρακλητικοῦ Κανόνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου παρὰ κὺρ Μαξίμου τοῦ Τριβόλη.

« Δεινῶς χειμαζόμενος ὑπ' ἐχθροῦ. »

4. φ. 20α Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.

5. φ. 25α Λόγος εἰς ἁπλῆν φράσιν διαλαμβάνων περὶ τῆς σεβασμίας καὶ παντίμου δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου πῶς καὶ ποῦ καὶ πότε εὑρέθη.

« Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπεδήμησε. »

6. φ. 39β Λόγος διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ τὴν α' καὶ β' καὶ γ' εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

« Πάλιν καὶ τώρα τὴν σήμερον ἦλθεν εἰς ἡμᾶς. »

7. φ. 55α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν.

8. φ. 60α Χρυσίππου πρεσβυτέρου καὶ μαθητοῦ τοῦ θειοτάτου Εὐθυμίου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

« Ἦχος σάλπιγγος, λύρα πνευματική. »

9. φ. 80α Ἀντιπάτρου ἐπισκόπου Βόστρων Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ εἰς τὴν τοῦ Ζαχαρίου σιγὴν καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας, μεταφρασθεὶς εἰς κοινὴν γλῶτταν δι' ἐξαιτήσεως τοῦ ὁσιωτάτου Συμεών.

« Οὐδὲ ἕναν ἀπὸ ὅσοι ἐγεννήθησαν. »

10. φ. 92α Λόγος ἐγκωμιαστικός τε ἅμα καὶ διηγηματικός, κοινῇ φράσει, περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς τε καὶ βιοτῆς καὶ τῆς μαρτυρικῆς τελειώσεως τοῦ τιμίου Προδρόμου.

« Ἀγαπητὸν μὲν καὶ ἐπιθυμητὸν εἰς ὅλους ἁπλῶς. »

11. φ. 119α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

« Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνήρ τις ἐν Λυκίᾳ τοὔνομα Ἰωσήφ. »

12. φ. 135α Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου μεταφρασθεὶς εἰς τὸ ἁπλοῦν.

« Ἀνίσως ὁ θάνατος τῶν ὁσίων ἦναι τίμιος. »

13. φ. 164α Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν καὶ εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος μεταγλωττισμένος εἰς τὸ ἁπλοῦν παρὰ Νεοφύτου μοναχοῦ.

« Καθὼς ἕνας ἄνθρωπος φιλέρημος. »

14. φ. 177α Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν ποιηθὲν μὲν ὑπὸ ἁγίου καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς κὺρ Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου, μεταγλωττισθὲν δὲ εἰς τὸ ἁπλοῦν παρὰ Νεοφύτου μοναχοῦ.

« Πολλὰ ἁρμοδιώτατα ἐδιώρισεν ἡ τάξις τῆς ἐκκλησίας. »

Ἐν τέλει · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Λαύρας τῆς μεγίστης · αψϟζ' (1797) ἔτος ».

2033. — 66. Μηναῖον.

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιη' (1750) φ. 271.

Μηναῖον Ἰουνίου (μετά τινων Ἀκολουθιῶν ἀνεκδότων).
Ἐν τέλει εὕρηνται Δοξαστικὰ ἁγίων τινων ἀνέκδοτα.

2034. — 67. Μηναῖον.

Χαρτ. 23 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 193.

Μηναῖον Νοεμβρίου (εν ᾧ καὶ τινες ἀκολουθίαι ἀνέκδοτοι).

2035. — 68. Μηναῖον.

Χαρτ. 26 × 20 αἰῶν. ιη' φ. 130.

Μηναῖον Δεκεμβρίου (ἀπὸ τῆς α' τοῦ μηνὸς μέχρι τῆς ιθ').

2036. — 69. Μηναῖον.

Χαρτ. 26 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 156.

Μηναῖον Δεκεμβρίου (ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων).

Ἐν τέλει · « Πέρας εἴληφεν ὁ Δεκέμβριος μῆνας · τοῦ Καθολικοῦ τῆς σεβασμίας Λαύρας τοῦ πατρὸς ἡμῶν μεγίστου καὶ προστάτου ἐπωνύμου τῆς θείας ἀθανασίας, Ἀθανασίου τοῦ λαμπροῦ φωστῆρος, οὗ ταῖς πρεσβείαις σωθείημεν πάντες · διαφυλάξαι τὴν ποίμνην ἐν εἰρήνη εἰς αἰῶνας πάντοτε τὴν αὐτοῦ ἀχειμάστως ἀμήν. Σκευοφυλακοῦντος τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου προηγουμένου κυρίου Μακαρίου τοῦ Κρητός · ἐν τῷ αψ καὶ κγον τοῦ ιδου καὶ πάλιν αου ἐτελειώθη τοῦ ἐκ γράμματος · μὴν Ἰουνίῳ ».

2037. — 70. Μηναῖον.

Χαρτ. 23 × 16 αἰῶν. ιθ' φ. 250.

Μηναῖον Φεβρουαρίου (ἐν ᾧ ἱκαναὶ ἀκολουθίαι ἀνέκδοτοι).

2038. — 71. Μηναῖον.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιη' φ. 133.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Ἐν φ. 133 β ἡ φήμη τοῦ ἡγουμένου.
« Σῶσαι Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς τὸν πανοσιώτατον καὶ αἰδεσιμώτατον ἅγιον καθηγούμενον τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγίας καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας καὶ πατέρα ἡμῶν κύριον κύριον... Κύριε φύλαττε αὐτὸν σὺν πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι εἰς πολλὰ ἔτη ἀμήν.
Ταύτην τὴν φήμην ἅς λέγῃ ὁ κατὰ καιρὸν Ὡρολογομάστωρ καὶ οὐχὶ ἄλλην ἐπειδὴ εἶναι καλὴ καὶ ἀρκετή.
Καθηγούμενος Κύριλλος αψοα » (1771).

2039. — 72. Μηναῖον.

Χαρτ. 25 × 17 αἰῶν. ιη' φ. 225.

Μηναῖον Ἰουλίου (ἐν ᾧ ἱκαναὶ ἀκολουθίαι ἀνέκδοτοι).

2040. — 73. Μηναῖον.

Χαρτ. 27 × 20 αἰῶν. ιη' (1741) φ. 130.

Μηναῖον Ἀπριλίου (ἐν ᾧ καὶ ἀκολουθίαι ἀνέκδοτοι).

Ἐν φ. 128 β « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Καλλινίκου πόνος · αψμα' » (1741).

2041. — 74. Μηναῖον.

Χαρτ. 21 × 14 αἰῶν. ιζ' (1613) φ. 285.

Μηναῖον Μαΐου (ἐν ᾧ καὶ ἀκολουθίαι ἀνέκδοτοι).

Ἐν φ. 285 β « Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον Δεκεμβρίου ιε' ἔτους ζρκα' (1613) ἰνδ. ιη' · οἱ οὖν ἀναγινώσκοντες ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ἀπαλλαγὴν γεέννης καὶ κλῆρον ἐν οὐρανοῖς αἰτεῖσθε παρὰ Θεοῦ τῷ γράψαντι ἀχρείῳ καὶ ρυπαρῷ Ματθαίῳ ἱερεῖ τῷ ἐκ Μιτυλήνης ».

2042. — 75. Μηναῖον.

Χαρτ. 31 × 21 αἰῶν. ιη' φ. 170 δίστηλ.

Μηναῖον Ὀκτωβρίου · (ἐν ᾧ καὶ ἀκολουθίαι ἀνέκδοτοι).

2043. — 76. Διάφορα.

Χαρτ. 40 × 26 αἰῶν. ιθ' σ. 189 + 9 φύλλ. δίστηλ.

1. φ. 1 Ταρασίου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
« Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα πανήγυρις ».
2. φ. 9α Λέοντος ἐν Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ πάντων βασιλεῖ εὐσεβοῦς βασιλέως Λόγος εἰς τὴν ἐκ πύλης ἐσφραγισμένης αὐτοῦ Χριστοῦ τοῦ τῆς δόξης βασιλέως προέλευσιν ἐν δούλου σχήματι τοῖς δούλοις ἐπιφανέντος (κολοβ).
« Θεοῦ ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν. »
3. σ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου.
« Ὠφέλιμον κατὰ πολλὰ εἶναι τὸ νὰ ἐξηγήσῃ. »
(Ἐν τέλει « αψϟγ (1793) Μαρτίου κα' · ἐν τῇ Λαύρᾳ τῷ εὐτελεῖ Κυρίλλῳ »).
4. σ. 13 Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Φαύστου καὶ Δαλμάτου.
« Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς πατήρ. »
5. φ. 15 Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δομετίου.
« Οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Περσίαν. »

6. σ. 19 Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Στεφάνου πάπα Ῥώμης.

« Κατὰ τοὺς χρόνους Βαλεριανοῦ. »

7. σ. 24 Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λαυρεντίου.

« Ταραχὴ μεγάλη καὶ σύγχυσις ἐκυρίευσε. »

8. σ. 32 Μαρτύριον τῶν ἁγίων μεγάλων μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

« Διοκλητιανοῦ τοῦ ἀσεβοῦς βασιλεύοντος. »

9. σ. 35 Μαρτύριον Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου.

« Εἰς τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ. »

10. σ. 41 Μαρτύριον Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

« Μαξιμιανὸς ὁ ἀσεβέστατος καὶ αἱμοβόρος βασιλεύς. »

11. σ. 50 Μαρτύριον Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

« Μαξιμιανὸς ὁ τύραννος βασιλεύοντας. »

12. σ. 57 Λόγος ὁποῦ φανερώνει ἐν συντομίᾳ καὶ καταλεπτῶς τὴν α' καὶ β' καὶ γ' εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

« Πάλιν καὶ τώρα τὴν σήμερον ἦλθεν εἰς ἡμᾶς. »

13. σ. 65 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος ἐγκωμιαστικὸς πρὸς τὸν ἅγιον Φιλογόνιον ὁ ὁποῖος πρῶτον μὲν ἦτον κριτὴς καὶ δικαστὴς τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, ἔπειτα δὲ γέγονε πατριάρχης τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ περὶ τῶν θείων μυστηρίων · μετεφράσθη δὲ ὁ λόγος οὗτος εἰς τὸ ἁπλοῦν παρά τινος εὐτελοῦς.

« Ἐγὼ μὲν καὶ σήμερον ἑτοιμάζουμουν. »

(Ὁ παρὼν λόγος μετεφράσθη ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ἐγράφη ἐνταῦθα ἐν ἔτει αψπα' (1781) ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἐν ταύτῃ τῇ θεοφρουρήτῳ μεγίστῃ Λαύρᾳ).

14. σ. 74 Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς ἁγίας καὶ παντίμου δεξιᾶς χειρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου πῶς καὶ ποῦ καὶ πότε εὑρέθη.

« Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς τοῦ Χριστοῦ. »

15. σ. 81 Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἁγιωτάτου Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἔνδοξον ἀπόστολον ἅγιον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ Θεολόγον.

« Ὅτι πῶς τάχα δὲν εἶναι πολλὰ μακράν. »

16. σ. 91 Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ μεταφρασθὲν εἰς τὸ ἁπλοῦν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τοῦ ὄντος ἐν τῇ βίβλῳ τῆς Διαθήκης τοῦ ἁγίου.

« Οἱ φιλόθεοι καὶ ἀγαπῶντες τοὺς ἁγίους. »

17. σ. 97 Πρόκλου Κ/πόλεως Λόγος εἰς τὰ Βαΐα.

« Σπουδαιότερος εἶναι, ὦ φίλοι καὶ ἀδελφοὶ ὁ παρὼν καιρός. »

18. σ. 101 Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.

« Οὐχὶ μόνον οἱ ἄνδρες γενναίως καὶ ἀνδρικῶς. »

19. σ. 108 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ.

« Πολλὴν καὶ μεγάλην διδασκαλίαν καὶ μάθησιν. »

20. σ. 118 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν μέσην ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

21. σ. 123 Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Πύδνῃ (Μαΐου ιδ').

« Ὁπόταν ἐβασίλευον ἐκεῖνοι οἱ δύο τύραννοι. »

22. σ. 127 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ.

23. σ. 132 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν χρηματισμὸν Ζαχαρίου καὶ εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβετ.

24. σ. 135 Βίος καὶ πολιτεία Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

« Μετὰ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν τοῦ Κυρίου. »

25. σ. 146 Μαρτύριον τῶν ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

« Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ συλλειτουργῷ καὶ συνεπισκόπῳ Ζωσίμῳ. »

26. σ. 151 Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου.

« Ἐὰν εἶναι καὶ ἄλλου τινος ἁγίου καλὴ διήγησις. »

(Πάντες οἱ ἀνωτέρω λόγοι μετεφράσθησαν εἰς τὸ ἁπλοῦν παρὰ τοῦ προηγουμένου τῆς Λαύρας λογίου Κυρίλλου τοῦ κατὰ τὸν ιη' αἰῶνα ἀκμάσαντος)

27. σ. 159 Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ.

« Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν. »

28. σ. 174 Βασιλείου ἐπισκόπου Σελευκείας Λόγος εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

« Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. »

(Οἱ τελευταῖοι οὗτοι δύο λόγοι ἐγράφησαν κατὰ τὸ ͵αωξα' (1861) ἔτος Δεκεμβρίου ιε').

2044. — 77. Βίοι ἁγίων.

Χαρτ. 29 × 21 αἰῶν. ιθ' σ. 389.

1. σ. 1 Μαρτύριον Βαβύλα μεγαλομάρτυρος.

« Νουμεριανὸς ὁ ἀσεβέστατος δεξάμενος. »

2. σ. 15 Μαρτύριον Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας.

« Καὶ ποῖος τάχα εἶναι ἐκεῖνος. »

3. σ. 27 Βίος καὶ ἀγῶνες τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

« Αὐτὴ ἡ ὄντως μακαρία. »

4. σ. 49 Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

« Οὗτος μὲν ὁ τῆς νίκης φερώνυμος. »

5. σ. 57 Πρᾶξις καὶ τελείωσις Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.

« Ὕστερα ἀπὸ τὸν σωτήριον ἐρχομόν. »

6. σ. 77 Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.

« Βασιλεύοντος (Θεοῦ παραχωρήσει) ὁ δυσσεβὴς Ἀνδριανός. »

7. σ. 93 Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

« Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀσεβεστάτου Σεβήρου. »

8. σ. 109 Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ.

« Τοῦτον τὸν τρισμακάριον καὶ πανένδοξον. »

9. σ. 119 Μαρτύριον Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων.

« Ἡ μιαρὰ καὶ ψυχοφθόρος αἵρεσις τοῦ Ἀρείου. »

10. σ. 125 Βίος καὶ πολιτεία Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ.

« Εἰς τὸν καιρὸν ὁ ποῦ ἐβασίλευεν. »

11. σ. 141 Βασιλείου τοῦ μεγάλου Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν μεταφρασθεὶς εἰς τὸ ἁπλοῦν.

« Ἡ μὲν οἰκεία πρώτη ἀΐδιος γέννησις. »

12. σ. 161 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γορδίου.

« Νόμος φυσικὸς εἶναι εἰς ταῖς μέλισσαις. »

13. σ. 179 Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς α', β' καὶ γ' εὑρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

« Πάλιν ἐφανερώθη ἔμπροσθεν ἡμῶν. »

14. σ. 199 Ὑπόμνημα εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς παντίμου χειρὸς τοῦ Προδρόμου, συντεθὲν παρὰ Θεοδώρου τοῦ Δαφνοπάτου.

« Ἰδοὺ ἀδελφοὶ πάλιν ἐφάνη εἰς ἡμᾶς. »

15. σ. 219 Μαρτύριον ὡραιότατον καὶ πανευφρόσυνον Πολυεύκτου.

« Ἡ διήγησις τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου. »

16. σ. 235 Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

« Χρυσόστομε ἥλιε · λάμψον σήμερον. »

17. σ. 263 Βίος καὶ πολιτεία Αὐξεντίου τοῦ μεγάλου.

« Βασιλεύοντος τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου. »

18. σ. 285 Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἁπλῆν.

« Ἡ παροῦσα ἡμέρα ὦ φιλόχριστοι ἀδελφοί. »

19. σ. 297 Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Τίου Λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου λειψάνου Εὐφημίας τῆς μάρτυρος.

« Μέγα τῇ ἀληθείᾳ εἶναι τὸ παρὸν ἐγχείρημα. »

20. σ. 312 Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἰκονίου εἰς τὸ μαρτύριον Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

« Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργόν. »

21. σ. 339 Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τοῦ ἱεροδιδασκάλου Ραφαήλ.

« Μάρτυρες καρτερόψυχοι. »

22. σ. 345 Ἀθανασίου τοῦ Παρίου Λόγος εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

« Δὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸν κόσμον. »

23. σ. 355 Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

« Ὅταν ἐγὼ δώσω μίαν εὐλαβητικὴν θεωρίαν. »

24. σ. 373 Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μ' μάρτυρας.

« Ποῖος χορτασμὸς ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ. »

2045. — 78. **Διάφορα.**

Χαρτ. 29 × 20 αἰῶν. ιθ' φ. 35.

1. φ. 1 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μοδέστου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων (Δεκεμ. ιη').

2. φ. 15^{α} Ἀναζήτησις καὶ εὕρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν χριστιανοῖς βασιλέων.

« Τῷ τριακοστῷ εἰκοστῷ ἔτει. »

3. φ. 23 Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον (« Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς ») — καὶ τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ οὗ ἡ ἀκροστιχίς : ὦ τῶν καλῶν δοτήρ, χάριν μοι δὸς λόγου. (Ἦχος πλ. δ') — ἕτερος εἰς τὴν Θεοτόκον (ὁ τῆς μεγάλης παρακλήσεως) καὶ ἄλλος εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς : Ἀθανάσιον ὑμνῶν ἀρετὴν ἐπαινέσω ἀμήν.

2046. — 79. **Διάφορα.**

Χαρτ. 30 × 22 αἰῶν. ιθ' σ. 315.

1. σ. 1 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

« Καὶ πάντων μὲν ὅσοι κατὰ Θεὸν ἐπολιτεύσαντο. »

2. σ. 201 Βίος τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ.

« Σοφόν τι πρᾶγμά ἐστιν ἡ τῶν ζωγράφων χείρ. »

3. σ. 271 Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ καὶ ὑποδιακόνου τοῦ Στουδίτου Λόγος εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

« Αἱ ἑορταὶ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν. »

4. σ. 299 Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

« Ὁ παντοκράτωρ Θεὸς καὶ πολυέλεος. »

Ἐκ τῶν 4 τούτων κειμένων τὰ μὲν δύο πρῶτα (οἱ τῶν ἁγίων βίοι) μετεφράσθησαν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ ἁπλοῦν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου Κοσμᾶ Λαυριώτου, οἱ δὲ τελευταῖοι δύο λόγοι ἐκ τοῦ ἁπλοῦ ἰδιώματος τοῦ Δαμασκηνοῦ μετηνέχθησαν εἰς ἣν φαίνονται μορφὴν μετά τινων προσθαφαιρέσεων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ Λαυριώτου κατὰ τὸ 1878.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α΄

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ

ΥΠΟ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ

Α

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ

ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ

(ΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ)

2047. — 1. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ′ (1880) σελ. 36.

Περιλαμβάνει τὰ ἀναστάσιμα Θεοτοκία τῶν ὀκτὼ ἤχων (σ. 1-6) τὰ κατὰ πᾶν Σάββατον ἐν τῷ ἑσπερινῷ ψαλλόμενα, Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἁγίων μὴ ἀπαντώντων ἐν τοῖς ἐντύποις Ὡρολογίοις καὶ Μηναίοις.

2048. — 2. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. αἰῶν. κ′ (1911) σ. 41.

Ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Ἰούδα καὶ τοῦ ὁσίου Παϊσίου τοῦ μεγάλου.

Ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ Προδρόμου μονάσαντος καὶ ἐν τῷ τέλει τὸ παρὸν ἡρωελεγεῖον προσθέσαντος.

« Δέχνυσ' Ἰούδα ἀπόστολε Χριστοῖο πάνσοφε κῆρυξ
ἠδ' ὁσίων σύ τε, ὦ Παῖσ' ὄρχαμ' ἱρέ
τήν δ' Ἀκολουθίαν ἱερήν, τὴν κέρμασ' ἱκανοῖς
Παϊσίο' ἀνέρος μονοτρόποιο μάλ' εὖ
πάγχυ γραφεῖσαν ὦ ἐσθλὰ νέμοιτε λιτῇσ' ὑμετέραις
πρός γε θεοῖο ἐῦν οὐρανίδαό τε Παϊν. »

2049. — 3. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιη′ φ. 16.

Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Φωτεινῆς (μετὰ παρακλητικοῦ Κανόνος καὶ Μεγαλυναρίων).

2050. — 4. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ φ. 27.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου (μετὰ Ὑπομνήματος ἐν τέλει εἰς φράσιν ἁπλῆν ἐκ τοῦ εἰς τὴν εὕρεσιν καὶ ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Στεφάνου Λόγου τοῦ φιλοσόφου καὶ Ῥήτορος Νικήτα).

2051. — 5. Διηγήσεις.

Χαρτ. αἰῶν. ιη′ φ. 130.

1. φ. 1α Διήγησις περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης πῶς ἦλθεν εἰς τὸ ἅγιον ὄρος εἰς τὴν μονὴν τῶν Ἰβήρων.
« Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως Κωνσταντίνου. »
2. φ. 21α Θαῦμα γενόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει.
« Ἀκούσατε ἀδελφοί μου λόγον περὶ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. »
3. φ. 27α Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ περὶ τῆς πολιτείας τῶν ἁγίων μακάρων.
« Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. »
4. φ. 38α Κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα.
« Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Παλάδιος λέγων. »
5. φ. 41α Λόγος τῆς ἁγίας Κυριακῆς τῆς ἐνδόξου Χριστοῦ ἀναστάσεως.
« Ἀκούσωμεν τοῦ σωτῆρος διοριζομένου. »

6. φ. 43β Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

« Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Εὐφρόσυνος ἐν κώμῃ τινὶ γεννηθείς. »

7. φ. 48α Διήγησις ὠφέλιμός τινος Μετρίου λεγομένου.

« Εἰς τὰ μέρη τῆς Παφλαγωνίας ἤγουν τῆς ἀνατολῆς ἦτον ἕνας ἄνθρωπος γεωργός. »

8. φ. 51α Διήγησις Συνεσίου ἐπισκόπου περὶ Εὐαγρίου τινος φιλοσόφου · καὶ χρυσίου λυτρῶν τριακοσίων.

« Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Θεοφίλου τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. »

9. φ. 53β Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

« Βασιλεύοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει Λέοντος τοῦ μεγάλου. »

10. φ. 58α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου.

« Ἄλλο δὲν εἶναι ποθεινότερον ἢ ὠφελιμώτερον εἰς ἐκείνους ὁποῦ ὀρέγονται. »

11. φ. 113α Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεως.

« Ὡμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ. »

12. φ. 120α Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίκος.

« Ἡ ἁγία αὕτη καὶ μακαρία Μαρία εἶχε πατέρα θεοσεβῆ. »

13. φ. 126β Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἄθω ὄρους, τὰ λεγόμενα Πάτρια.

« Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ μεγάλου Θεοῦ. »

Ἐν τέλει · « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ θαυματουργοῦ Πορταϊτίσσης τῶν Ἰβήρων εἰς τὸ εἶναι ἐν αὐτῇ ἀνεξάλειπτον, ἀλλ' εἰς χρῆσιν καὶ ἀνάγνωσιν πάντων τῶν ἐν τῷ ἱερῷ μοναστηρίῳ ».

Ἐν ἀρχῇ · « Νῦν δὲ ἐδώθη εἰς τὸ Καθολικὸ τοῦ μοναστηρίου μας τῶν Ἰβήρων, ὁποῦ νὰ ἀναγινώσκεται τῇ νέᾳ Τρίτῃ μὲ ἴδησιν καὶ θέλησιν τοῦ πανοσιωτάτου Προσμοναρίου κὺρ Ραφαὴλ · καὶ ταῦτα εἰς ἔνδειξιν 1807 Ἀπριλλίου ις ».

Ὁ Κῶδ. εὕρηται ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Πορταϊτίσσης.

2052. — 6. Κανόνες.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1797) φ. 83.

1. φ. 1α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ Κανόνες παρακλητικοὶ (ὀκτώ) εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Ὁδηγήτριαν ψαλλόμενοι καθ' ἑσπέραν ἐν ταῖς Παρακλήσεσιν ἐν ταῖς πεντεκαίδεκα τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἡμέραις πρὸ τῆς ἐνδόξου καὶ σεβασμίας αὐτῆς Κοιμήσεως.

2. φ. 43α Κανόνες ἕτεροι (ὀκτὼ) κατ' ἦχον εἰς τὴν Κυρίαν ἡμῶν δέσποιναν Θεοτόκον ποιηθέντες ὑπὸ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου Ρήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας · ψάλλονται δὲ καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ τοῦ Αὐγούστου νηστείᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τέλει · « Τέλος τῶν Κανόνων Μανουὴλ τοῦ μεγάλου Ρήτορος οἵτινες ἐγράφησαν ἅπαντες διὰ συνδρομῆς τε καὶ προτροπῆς τοῦ πανοσιωτάτου καὶ σεβασμιομουσικολογιωτάτου ἁγίου Σκευοφύλακος καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τῶν Ἰβήρων κυρίου Ἀθανασίου, οὗ τὸ κλέος ἀΐδιον, ἵνα εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν ἱερὰν μονὴν πρὸς δοξολογίαν καὶ ὕμνον τῆς πανυμνήτου Θεοτόκου καὶ Κυρίας τῆς κτίσεως σὺν τῷ ἐξ αὐτῆς ἀφράστως τεχθέντι υἱῷ καὶ λόγῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸ αψϞζ (1797) σωτήριον ἔτος ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ».

Ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Πορταϊτίσσης.

2053. — 7. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ (1866) σ. 139,

Ἀκολουθία τῆς Παρακλητικῆς τῆς κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν ἀναγινωσκομένης · (Μεταξὺ τῶν Κανόνων εὕρηνται καὶ οἱ ὀκτάηχοι Κανόνες Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ).

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ ἐξόδων τοῦ ὁσιωτάτου Γέροντος κὺρ Γλυκερίου τοῦ Τυπηκάρη τῆς τῶν Ἰβήρων μονῆς καὶ ἀφιερώθη εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς αὐτῆς μονῆς αωξς (1866) Δεκεμβρίου ι' ».

2054. — 8. Θεοτοκάριον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1780) φ. 325.

1. φ. 1α Κανόνες (56) παρακλητικοὶ τῶν η' ἤχων ψαλλόμενοι εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τὸ ἀπόδειπνον ποιηθέντες ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

(Μόνον οἱ 8 πρῶτοι φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ Δαμασκηνοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰωάννου τοῦ Θηκαρᾶ).

2. φ. 306α Κανὼν παρακλητικὸς ἤγουν κοινὴ παράκλησις εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει τῆς ψυχῆς καὶ περιστάσει ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ (ὁ γνωστὸς μικρὸς παρακλητικὸς Κανών).

3. φ. 318α Ἕτερος Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα τοῦ βασιλέως κυροῦ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως (ὁ γνωστὸς μέγας παρακλητικὸς Κανών).

Ἐν φ 305 β « αψπ' (1780) ἀντεγράφη τὸ παρὸν Θεοτοκάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ διὰ χειρὸς καὶ δαπάνης Μακαρίου ἱερομονάχου καὶ ὅσοι τὸ ἀναγινώσκεται καὶ παρακαλεῖται τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ἐνθυμάσθαι κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἵνα ἐξαλείψῃ τὰς πολλάς μου ἁμαρτίας ἀμήν ».

Κάτωθεν τοῦ σημειώματος δι' ἄλλης χειρὸς : « αὐτὸς εἶναι ὁ ἐπονομαζόμενος Παπίας ὁ ἐκ Χίου ».

2055. — 9. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1706) δίστηλ.

Μηναῖον τοῦ Σεπτεμβρίου.
(Ἀπὸ τῆς α' μέχρι τῆς ιγ' τοῦ Μηνός.)

2056. — 10. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη (1760) δίστηλ.

Μηναῖον τοῦ Σεπτεμβρίου.
(Ἀπὸ τῆς ιδ' μέχρι τέλους τοῦ Μηνός.)

2057. — 11. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1756) δίστηλ.

Μηναῖον τοῦ Νοεμβρίου.

Ἐν τέλει · « Ἐκαλληγραφήθη καὶ οὗτος ὁ μὴν παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Κοσμᾶ μοναχοῦ Σαμίου ἀπὸ οἰκείων ἐξόδων κὺρ Ἀνανίου τοῦ ἐκ Ναούσης Γέροντος τῆς Συνάξεως Ἰβήρου καὶ εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες · αψνς » (1756).

2058. — 12. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' δίστηλ.

Μηναῖον Δεκεμβρίου.
(Ἀπὸ τῆς α' μέχρι τῆς ιθ' τοῦ μηνός.)

2059. — 13. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' δίστηλ.

Μηναῖον Δεκεμβρίου.
(Ἀπὸ τῆς κ' μέχρι τέλους τοῦ μηνός.)

2060. — 14. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1754) δίστηλ.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Ἐν τέλει · « Μετὰ μυρίων πόνων ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Κοσμᾶ καὶ ἐξόδων Ἀνανίου Γέροντος τῆς Συνάξεως Ἰβηρίτου · ὑπὲρ ὧν εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες · αψνδ' (1754) Νοέμβριος ».

2061. — 15. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' φ. δίστηλ.

Μηναῖον Φεβρουαρίου.

2062. — 16. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' δίστηλ.

Μηναῖον Μαρτίου.

2063. — 17. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ' (1616) δίστηλ.

Μηναῖον Ἀπριλίου.

Ἐν τέλει · « Τὸ παρὸν Μηναῖον ὑπάρχει κτῆμα τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων · ἐγράφη δὲ χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ ἐν ἔτει ζρκδ (1616) μηνὶ Μαρτίῳ ιε' ».

Ἐν τέλει τοῦ Κώδ. ὡς ἐν παραρτήματι εὕρηνται « Δοξαστικά, Κοντάκια, Οἶκοι, Ἐξαποστειλάρια καὶ Αἶνοι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ, τῇ κα' τοῦ παρόντος · ἐγράφησαν ἐνταῦθα μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ ἁγία κάρα αὐτοῦ σῶα ἐνταῦθα εἰς τὴν ἱερὰν ἡμῶν μονήν ».

2064. — 18. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη (1757) δίστηλ.

Μηναῖον Μαΐου.

Ἐν τέλει · « αψνζ (1757) κατὰ μῆνα Φεβρουάριον ἐκαλληγραφήθη διὰ χειρὸς Κοσμᾶ μοναχοῦ ἀπὸ οἰκείων ἐξόδων Ἀνανίου Γέροντος τῆς Συνάξεως τῶν Ἰβήρων καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν οἱ ἀναγινώσκοντες ».

2065. — 19. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1755) δίστηλ.

Μηναῖον Ἰουνίου.

Ἐν τέλει · « Καὶ οὗτος ὁ μὴν διὰ χειρός μου Κοσμᾶ μοναχοῦ ἐγράφη, τῇ οἰκείᾳ δαπάνῃ Γέροντος κὺρ Ἀνανίου τοῦ ἐκ Ναούσης καὶ Ἰβηρίτου καὶ εὔχεσθε ἡμῶν οἱ ἀναγινώσκοντες · αψνε' (1755) Σεπτεμβρίου κ' ».

2066. — 20. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1755) δίστηλ.

Μηναῖον Ἰουλίου.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ἐν ἔτει αψνε (1755) ἐν μηνὶ Μαΐῳ ι' ».

2067. — 21. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1753) δίστηλ.

Μηναῖον Αὐγούστου.

Ἐν τέλει · « αψνγ (1753) χεὶρ Κοσμᾶ μοναχοῦ ».

2068. — 22. Τριῴδιον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1722).

Τριῴδιον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Β' Κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σιλβέστρου πόνος · Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Τριῴδιον ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκβ (1722) Ἀπριλλίῳ ς' ».

2069. — 23. Ἀπόστολος.

Χαρτ. αἰῶν. ιη'.

Αἱ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀναγινωσκόμεναι ἀποστολικαὶ περικοπαί (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα).

2070. — 24. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1720).

Πεντηκοστάριον (ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τέλους).

Ἐν τέλει · « Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις · ἔτει αψκ (1720) Ἀπριλλίῳ η' : Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σιλβέστρου πόνος ».

Καὶ δι' ἄλλης χειρὸς κατωτέρω · « † τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ ἥτις βουληθῇ ἀποξενώσει αὐτῷ ἐκ ταύτης τῆς πατριαρχικῆς μονῆς νὰ εἶναι ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου παντοκράτορος ἀφωρισμένος καὶ ἀσυγχώρητος · νὰ ἔχῃ καὶ τὴν κατάραν τῆς παναγίας τῆς Πορταΐτισσας ἀμήν · διὰ δὲ συνδρομῆς καὶ ἐξώδου τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου προηγουμένου καὶ Σκευοφύλακος Ἀγαπίου ἱερομονάχου · καὶ ἐσεῖς πάλιν ὦ ἐκκλησιαστικὴ ὁποῦ τὸ διαβάζετε νὰ τὸ ἐπιμελῆστε καλῶς καὶ παστρικὰ τὰ χέρια σας · ὅτι πολὺν κόπον καὶ ἔξωδα ἔχει ὁ ἄνθρωπος ὅσον νὰ τὸ φέρῃ εἰς αὐτῷ ὁποῦ τὸ βλέπετε ».

2071. — 25. Τριῴδιον.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ' (1601) δίστηλ.

Τριῴδιον (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τοῦ Λαζάρου).

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιήλου πόνος. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Τριῴδιον ἐν τῇ βασιλικῇ μεγάλῃ Λαύρᾳ τῶν Ἰβήρων ἐν ἔτει ζριθ (1601) μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἡγουμενεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου πατρὸς κυροῦ Γαβριὴλ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ».

2072. — 26. Τυπικόν.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ (1878) σ. 139 δίστηλ.

Τυπικὸν συνοπτικὸν ὁμοῦ καὶ τοπικὸν περιέχον τὴν τοῦ Μηνολογίου, Τριῳδίου τε καὶ Πεντηκοσταρίου σαφεστέραν ἑρμηνείαν, μετὰ καὶ ἄλλων ἀναγκαιοτέρων κεφαλαίων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ ἄλλων τινῶν, συγγραφὲν μὲν τὸ πρώην παρά τινος ἱερομονάχου Ἰγνατίου ἐν ἔτει 1624 μηνὶ Ἰανουαρίῳ διὰ τὴν τοῦ Διονυσίου ἱερὰν μονήν, ἤδη δὲ ἀντεγράφη ἐξ ἐκείνου ὡς ἀπαράλλακτον ὑπάρχον τοῦ πρώην Τυπικοῦ τῆς αὐτῆς ἱερᾶς ἡμῶν μονῆς τοῦ πυρποληθέντος ἐν ἔτει 1865 Δεκεμβρίου 13. Ἐγράφη δὲ δι' ἐπιμελείας καὶ ἐπιστασίας τῶν ἁγίων ἀρχιμανδριτῶν τῆς αὐτῆς μονῆς Ἱλαρίωνος καὶ Ἀθανασίου καὶ ἀφιερώθη τῇ αὐτῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Ἰβήρων κτῆμα ἀναφαίρετον μηδενὸς δυναμένου ἀποξενῶσαι αὐτὸ μηδέποτε. Ἐγένετο ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωοη ἤτοι 1878 κατὰ μῆνα Ἰούλιον.

2073. — 27. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1742).

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Πεντηκοσταρίου περιέχοντος τὴν πρέπουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν κατὰ τὸν τοῦ ἁγίου Ὄρους τύπον. (Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα μέχρι τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.)

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη τὸ παρὸν Πεντηκοστάριον διὰ συνδρομῆς μὲν τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱεροδιακόνοις κὺρ Διονυσίου καὶ Ὡοολόγου τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων, δι' ἐξόδου δὲ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς καὶ ἁγίου Γέροντος κὺρ Θεοδούλου νοσοκόμου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐτελειώθη δὲ κατὰ τὸ αψμβ' (1742) ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ γ' ».

2074. — 28. Βίος Ἰακώβου.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' φ. 56.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ ἀσκήσαντος εἰς τὰ ὅρια τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ τῆς θείας θεωρίας ἐκεῖ κατατρυφήσαντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου.

« Καὶ λαλεῖν βούλομαι ὑπὲρ τὸ σιωπᾶν ἀναγκάζομαι. »

2075. — 29. Λειτουργίαι.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ' (1650).

Αἱ τρεῖς θεῖαι καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι (μετὰ καλλιτεχνικῶν παραστάσεων ζῴων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἔργον ἀρίστου καλλιγράφου).

Ἐν τέλει · « Ὁ γράψας αχν (1650) Παῦλος ἱερομόναχος ».

2076. — 30. Λειτουργία.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ'.

1. φ. 1α Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.
2. Εὐχὴ τῶν κολύβων καὶ εὐχὴ συγχωρητική.

2077. — 31. Λειτουργίαι.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ'.

Αἱ τρεῖς θεῖαι καὶ ἱεραὶ λειτουργίαι.

Ἐν ἀρχῇ · « Διαμαντῆς ἱεροδιάκονος Κυμησχανελῆς καὶ Ἰωαννήκιος ἀρχιδιάκονος Τραπεζοῦντος τοῦ ἁγίου Τραπεζοῦντος κυρίου κὺρ Νεκταρίου ἐλυλήθαμεν ἐδῶ εἰς τὸ Ἴνεος 1700 ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ 18 ».

Ἦν δὲ κτῆμα κατὰ τὸ 1761 Ἰακώβου ἱερομονάχου.

2078. — 32. Θαῦμα ἁγίου Νικολάου.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ' (1863) φ. 3.

Περὶ τοῦ θαύματος τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τίνι τρόπῳ ἦλθεν εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῶν Ἰβήρων.

« Ἦτον τις χριστιανὸς εἰς τὴν Μόσχαν τῆς Ρωσσίας Ἰωάννης ὀνόματι. »

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη ὑπὸ Ἰγνατίου ἱερομονάχου Ἰβηρίτου ».

2079. — 33. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιη'.

Ἀκολουθία τῶν κτιτόρων τῆς Λαύρας τῶν Ἰβήρων Εὐθυμίου, Γεωργίου καὶ Ἰωάννου.

2080. — 34. Λειτουργία.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ' (1614).

1. Ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
2. Εὐχὴ τῶν κολύβων καὶ εὐχὴ συγχωρητική.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφὶμ μοναχοῦ ἐν ἔτει ζρκβ' » (1614).

2081. — 35. Λειτουργία.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ.

Ὅμοιος τῷ ἀνωτέρω καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ γραφεὶς Σεραφίμ.

2082. — 36. Λειτουργία.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ' (1604).

1. Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
2. Εὐχὴ τῶν κολύβων καὶ εὐχὴ συγχωρητική.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σεραφὶμ μοναχοῦ ἐν ἔτει ζριβ » (1604).
Μετὰ λαμπρῶν καλλιτεχνικῶν κεφαλαίων γραμμάτων.

2083. — 37. Λόγοι.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' σ. 664.

Ἀδήλου Λόγοι (πολλοῦ λόγου ἄξιοι) · 1) τῇ Τρίτῃ τῆς α' ἑβδομάδος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς · 2) τῇ Τετάρτῃ τῆς α' ἑβδομάδος (σ. 5) · 3) τῷ α' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν (σ. 12) · 4) Τῇ Δευτέρᾳ τῆς β' ἑβδομάδος (σ. 23) · 5) τῇ Τετάρτῃ τῆς β' ἑβδομάδος (σ. 31) · 6) τῇ Παρασκευῇ τῆς β' ἑβδομάδος (σ. 41) · 7) τῇ Τετάρτῃ τῆς γ' ἑβδομάδος (σ. 51) · 8) τῇ Παρασκευῇ τῆς γ' ἑβδομάδος (σ. 60) · 9) τῇ Δευτέρᾳ τῆς δ' ἑβδομάδος (σ. 66) · 10) τῇ Τετάρτῃ τῆς δ' ἑβδομάδος (σ. 73) · 11) τῇ Παρασκευῇ τῆς δ' ἑβδομάδος (σ. 79) · 12) τῇ Δευτέρᾳ τῆς ε' ἑβδομάδος (σ. 84) · 13) τῇ Τετάρτῃ τῆς ε' ἑβδομάδος (σ. 94) λόγος εἰς τὸν μέγαν Κανόνα · 14) τῇ Παρασκευῇ τῆς ε' ἑβδομάδος τῆς Ἀκαθίστου λόγος εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον περὶ τοῦ νομικοῦ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς (σ. 102) · 15) τῇ Δευτέρᾳ τῆς ς' ἑβδομάδος περὶ μετανοίας (σ. 110) · 16) τῇ Τετάρτῃ τῆς ς' ἑβδομάδος περὶ μετανοίας (σ. 120) · 17) τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ περὶ ἐξαγορεύσεως καὶ συγχωρήσεως ἁμαρτιῶν (σ. 126) · 18) τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ περὶ ὑπομονῆς καὶ περὶ τοῦ Ἰὼβ πῶς ἐπειράσθη (σ. 134) · 19) τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ (σ. 141) · 20) τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ περὶ τῆς θείας κοινωνίας καὶ πῶς χρὴ ἡμᾶς κοινωνεῖν (σ. 149) · 21) εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου (σ. 580) · 22) τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως (σ. 588) · 23) εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ (σ. 596) · 24) τὴν ιγ' Νοεμβρίου τοῦ θείου Χρυσοστόμου εἰς τὸ εὐαγγέλιον τὸ λεγόμενον εἰς ἱεράρχας (σ. 604) · 25) εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν (σ. 615) · 26) εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν (σ. 621) · 27) εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν (σ. 626) · 28) εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (σ. 637) · 29) εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου (σ. 645) · 30) τῇ Δευτέρᾳ τῆς γ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν (σ. 655).

2084. — 38. Λαυσαϊκόν.

Χαρτ. αἰῶν. ιη (1755).

Προοίμιον τῆς ζωῆς τῶν πατέρων ὁποῦ ὀνομάζεται Λαυσαϊκόν · εἰς αὐτὸ τὸ ἱερώτατον βιβλίον ἱστορεῖται καὶ περιγράφεται ἡ ἐνάρετος ἄσκησις.

Ἐν τέλει · « Ἐγράφη λοιπὸν ἡ ἱερὰ αὕτη βίβλος ἐν ἔτει αψνε (1755) κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ».

2085. — 39. Διήγησις.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' σ. 56 + 40.

1. σ. 1-56. Διήγησις τῶν κατὰ τὴν θαυματουργόν εἰκόνα τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης Πορταϊτίσσης.
« Φανερὸν ἂν εἴη ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ὡς ὅταν τις χάριτι θείᾳ τυγχάνει ὀρθόδοξος. »
2. σ. 1. Διάταξις τῆς λιτανείας τῆς νέας Τρίτης ἡ ὁποία γίνεται διὰ τὴν ἔλευσιν τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου Πορταϊτίσσης.
3. σ. 2. Κανὼν τοῦ πάσχα καὶ ἕτερος τῆς Θεοτόκου.
4. σ. 20. Διάταξις τῆς λιτανείας τῆς νέας Τρίτης καὶ εὐχαὶ εἰς τὰ διάφορα παρεκκλήσια καὶ δεήσεις ἔνθεν διέρχεται ἡ πομπὴ μετὰ τῆς ἁγίας εἰκόνος.

Ὁ Κώδ. εὕρηται ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Πορταϊτίσσης.

2086. — 40. Ψαλμοί.

Χαρτ. αἰῶν. κ σ. 312 εἰς μέγα ὄγδοον.

Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Τορνόβου οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ ἐν μέτρῳ ἰαμβικῷ.

« Μακάριος πᾶς ἀσεβῶν ἐκδρὰς τρίβους
καὶ τῶν ἀσεβῶν τὰς ὁδοὺς παρεκλίνων. »

Ἐν τέλει ἐπίγραμμα εἰς τὸν συγγραφέα·
« Τὴν ὑμνόλεκτον ψαλμεπώνυμον βίβλον
τὸν ἐν προφήταις Δαυὶδ ἀσμοτογράφον
πάνυ ἐστιχούργησεν εὐφυεστάτως
Ἰωσὴφ ἀνὴρ ἀρχιθύτης Τορνόβου
θέσκελον σῆμα ἀρετῆς τοῦδε πέλον
ἥνπερ κατασχὼν πᾶς τις ἐμφρόνως φίλος
μέμνησο τοῦδε εὐχαριστῶν Κυρίῳ·
Εἰς ἀίδιον μνήμην Ἰωάσαφ ἀρχιεπίσκοπος Ἀχριδῶν ».

Εὕρηται ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ τιμίου Προδρόμου τῇ ἐξαρτωμένῃ ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων γραφεὶς πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ Γερασίμου ἱερομονάχου, λογίου μοναχοῦ καὶ ἀσματογράφου ἐκ κώδικος τῆς Λαύρας.

2087. — 41. Μηναῖον.

Χαρτ. αἰῶν. ις (1514).

Μηναῖον Αὐγούστου.

Τῆς Βιβλιοθήκης τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων ὑπ' ἀριθ. 834 (467) ἐν τῷ Καταλόγῳ τοῦ Λάμπρου ὅστις παρέλειψε τὸ ἐν τέλει τοῦ Κώδ. κείμενον σπουδαιότατον ἱστορικὸν περὶ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων σημείωμα ἔχον ἐπὶ λέξει οὕτω:

« Τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς ταύτης μεγάλης καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων ἐν τοῖς πάλαι καιροῖς ἀκμαζούσης καὶ εἰς μέγα ἠρμένης καὶ τὰ πρωτεῖα οὐ πολλαῖς τῶν κατὰ τὸ ἁγιώνυμον τοῦτο ὄρος τοῦ Ἄθω μονῶν παραχωρούσης ἔν τε ἐναρέτοις ἀνδράσι τῶν τὴν θείαν καὶ ἀνθρωπίνην φιλοσοφίαν μετερχομένων, ἔν τε κτήμασι καὶ ἱεροῖς κειμηλίοις καὶ ἀναθήμασι καὶ τοῖς ἐκτὸς καὶ ἐντὸς προαστείοις κομώσης ἅπερ ἅπαντα, οἷς κρίμασιν οἶδε Θεὸς ψιλωθεῖσα παρὰ βραχὺ εἰς ἐρήμωσιν κατέστη, ὡς ἐκ τῶν παλαιγενῶν χρυσοβούλων μανθάνομεν· Κατὰ γὰρ τῷ ςψξζ (1259) ἔτει βασιλεύοντος εὐσεβῶς μεγάλου Δουκὸς Ἀγγέλου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, οἱ τὸν πειρατικὸν βίον ἐκ Φραγγίας μετερχόμενοι λῃστρικῶς τῇ εἰρημένῃ μονῇ ἐπέθεντο καὶ ἔρημον καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἄοικον καὶ ἠφανισμένην κατέλιπον καὶ ἅπαν τὸ ἐν ἱεροῖς κειμηλίοις καὶ ἀναθήμασι καὶ ἃ εἰς ὑπηρεσίαν τοῖς μοναχοῖς ἦσαν σκυλεύσαντες μηδὲν λιπόντες τὴν περιφανεστάτην μονὴν εἰμὴ χωρίον ἔρημον καὶ ἀπάνθρωπον, τοὺς δὲ μοναχοὺς οὓς μὲν ἀπῆγξε καὶ θανάτου ἔργον ἐποίησε, οὓς δὲ φυγάδας εἰργάσατο· ἐντεῦθεν τὰ τῆς μονῆς εἰς τοὐπίσω ἀπεῖδον· ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἀνακτηθεῖσα καὶ ἤδη ἀνανεουμένη αὖθις ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ὅμοια ἢ καὶ χείρονα πέπονθεν. ὅθεν κατὰ μικρὸν εἰς ἐσχάτην στενότητα καὶ μοναχῶν σπάνιν καταστᾶσα, ὡς εὐαριθμήτους τινὰς κεκτῆσθαι οἰκήτορας. Οὕτως οὖν ἐχούσης ἤδη τοῦ ζ' ἔτους πρὸς τὸ τέλος ὄντος καὶ τοῦ ὀγδόου αἰῶνος ἀρχομένου ἀνῆλθον τινες ἐκ τῶν εὑρισκομένων μοναχῶν ἐν τῇ τῶν Ἰβήρων αὐτοκρατορίᾳ καὶ τῷ εὐσεβεῖ ἐκείνῳ ἐντυχόντες αὐθέντῃ Γοροράνῃ ἅπαντα τὰ τῆς μονῆς ἀνέθεντο· ὃς δὴ καὶ καλῶς αὐτοὺς ὑπεδέξατο καὶ τῇ μονῇ ἱκανῶς ἐπεκούφισε καὶ βεβοήθηκεν· ἀλλὰ τούτου θανόντος οἱ αὐτοῦ υἱοὶ καὶ διάδοχοι τῆς ἀρχῆς Καϊχοσρὸ καὶ Μζετζαμπούκ οἱ εὐσεβεῖς αὐθένται μεγάλως συνήργησαν εἰς τὴν τῆς μονῆς ἀνέγερσιν καὶ τῶν αὐτῆς προαστείων καὶ πύργος ὁ μέγιστος ἐκ βάθρων ἀνηγέρθη καὶ αἱ τῆς ἐκκλησίας τούρλαι καὶ ὁ ἄρθιξ χρησίμως κατεσκευάσθησαν ὡς ὁρῶνται. Καὶ ἡ μὲν συνέργια ἐκεῖθεν ἦν, ὁ δὲ πᾶς κόπος τῶν μοναχῶν ὑπῆρχεν, οἳ τὸν ταῖς νυξὶν ἴσα ταῖς ἡμέραις ἤνυον πρὸς τὴν τῆς μονῆς αὔξησιν καὶ ἐπίδοσιν. Καὶ ταῦτα μὲν ἀνθρωπίνως εἴρηται· τὸ δὲ πᾶν ἦν τῆς ἄνω προνοίας καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον διὰ λόγου κυησάσης τὸν Λόγον, τῆς Θεομήτορος Παρθένου καὶ δεσποίνης ἡμῶν, ἣ καὶ τοὺς αὐθέντας διήγειρεν καὶ τὸν τῶν μοναχῶν ἀριθμὸν ὡς ἡμέραι προσετίθει εἰς αὔξησιν. Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ τῆς μονῆς κραταιουμένης οὐ μόνον ἐν κτήμασι καὶ ἀναθήμασιν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν χρησίμοις ἀνδράσι καὶ ἐναρέτοις οἳ τὸν ἀγγελικὸν καὶ κοινοβιακὸν βίον ἠσπάζοντο καὶ ὡς ἐν μιᾷ ψυχῇ, πλείστοις δὲ σώμασιν ἤρτηντο.

Κἀμοῦ δ' ἔκπαλαι πίστει ἀναλύσαντος κατὰ τὸ ζιθ (1511) ἔτος καὶ τῇ μονῇ προσβαλόντος καὶ τῇ τῶν ἀνδρῶν εὐλαβείᾳ καὶ πολιτείᾳ, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τοῦ τόπου εὐθέατον καὶ εὐάερον ἀγασθέντος σὺν αὐτοῖς οἰκῆσαι ἠρετισάμην· εὑρὼν τὴν μονὴν βιβλία τινα σπανιζομένην σπουδὴν πᾶσαν ἐθέμην τοῦ ταῦτα αὐτὴν κτήσασθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἀδρανοῦς καὶ ἐξητήλου χειρός· καὶ δὴ μετὰ τῶν ἄλλων ἀκηκόειν ἔν τισι τῶν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς ἁγίῳ ὄρει μονῶν ὡς ἐν ὅλῳ σχεδὸν τῷ Αὐγούστῳ μηνὶ ἤτοι ἀπὸ τῇ ιδ' ἕως τῇ κη' ψάλλεσθαι τὴν τῆς Κοιμήσεως ἑορτὴν δεῖν ἔγνων ἁρμοδίως καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μονῇ ὀφείλει ψάλλεσθαι ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς μοναῖς ἅτε δὴ καὶ ἐτησίως τὴν τῆς Κοιμήσεως ἑορτὴν τελούσης. Ὅθεν γραφὲν παρ' ἐμοῦ τὸ παρὸν Μηναῖον ἀνετέθη ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ θεομητορικῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῇ εἰς ὄνομα τιμωμένῃ τῆς Πορτιωτίσσης καὶ ἐπικεκλημένῃ τῶν Ἰβήρων. Ὅσοι δὲ τυγχάνοντες εὔχεσθαί μοι ὡς μυριοσφάλτῳ καὶ ἀδαῆ καὶ σύγγνωτε τῷ ἐκ προθυμίας καὶ πίστεως μεταχειριζομένῳ τὰ ὑπὲρ δύναμιν.

Ἐγράφη ἐν ἔτει ζκβ (1514) μηνὶ Μαΐῳ· τοῦ εὐτελοῦς Θεοδοσίου ἱερομονάχου. »

B

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ

ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(ΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ)

2088. — 1. Κανόνες.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ'.

1. Ματθαίου Καμαριώτου Κανόνες (ἕξ) εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ.
2. Γαβριὴλ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Κανόνες (2) εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν (ὁ 3ος καὶ 8ος).

Τὸ λοιπὸν περιεχόμενον τοῦ Κώδικος ἀποτελεῖται ἐκ γνωστῶν Ἀκολουθιῶν καὶ Τροπαρίων.

2089. — 2. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. αἰῶν ιθ' σ. 317.

Πεντηκοστάριον (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ).

2090. — 3. Πεντηκοστάριον.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ' σ. 258.

Πεντηκοστάριον (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ μέχρι τῆς τῶν ἁγίων πάντων).

Ἐγράφησαν ἀμφότεροι ὑπὸ μιᾶς καλλιγράφου χειρός · ἐν τούτοις εὕρηνται καὶ τὰ Τριῴδια τοῦ Θεσσαλονίκης Ἰωσὴφ καὶ Κανόνες κατὰ πᾶν Σάββατον εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ἐν τέλει · « Εὐχὴ τοῦ ἐναγοῦς ·
Ἀρχῆς τὸ τέρμα γράψας ἐν τῇ πυκτίδι
ὕμνον τολμήσας προσφέρω σοι Χριστέ μου ·
σύνες μου σῶτερ καὶ δὸς κἀμοὶ τοῦ βίου
ἐπ' ἔργοις ἐσθλοῖς ἤματι τερματίσαι ·
νῦν ἡ χάρις σου τὴν ὁδόν με διδάξῃ
τῇ σῇ συνάρσει πᾶν ἔργ' εὖ περαιοῦται ·
ἰσχὺν παράσχου τ' ἐσφραγισμένοις πᾶσιν
ὅπως ὀλλύντες τῶν ἐχθρῶν κακουργίας
σοῦ ὡς ἐσμέν γε πλάσμα καὶ ποίμνη Λόγε
γενῶμεν πάντες σύγκληροι καὶ τῆς δόξης ».

2091. — 4. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀντίπα (ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν γνωστῶν ὕμνων τοῦ Μηναίου καὶ πολλῶν ἄλλων ὑπὸ ἀνωνύμου).

2092. — 5. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ (1841).

Νικοδήμου μοναχοῦ Ἁγιορείτου Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων, ψαλλομένη τῇ β' Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου ἤγουν μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων πάντων.

Ἐγράφη ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἀγάθωνος.

2093. — 6. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ (1812).

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Ἐν τέλει · « Ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἰάμβων ·
Ἄθλους ἡρώους καὶ ἀριστείας ξένας
τοῦ παντ' ἀρίστου καὶ σεπτοῦ ἀθλοφόρου
καὶ στεφανίτου καὶ γενναίου ὁπλίτου
καὶ ἐν μάρτυσι μεγίστου Ἀρτεμίου
ἡ τῇ δε πάσα περιέχεται βίβλος
συνάμα πάσῃ τούτου Ἀκολουθία
ἐν τῇ πανσέπτῳ καὶ πανιέρῳ Σκήτῃ
τῆς Θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης
ἡ τῇ δε βίβλος Ἀρτεμίου τοῦ πάνυ
γέγραπται πλείστῃ ἐπιμελείᾳ ὄντως
καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρρωσθε πάντες ·
Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωιβ' Ὀκτωβρίου α' ».

2094. — 7. Κανών.

Χαρτ. αἰῶν. κ'.

Κανὼν χαρμόσυνος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενος τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινισίμου ἐν τῇ λιτανείᾳ ποίημα Νήφωνος μοναχοῦ.

2095. — 8. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. κ' (1906).

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεωνᾶ ποίημα Νικοδήμου μοναχοῦ Ἁγιορείτου.

Ἐγράφη τῷ 1906 παρὰ Ἰακώβου ἱερομονάχου Χίου.

2096. — 9. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ (1873).

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὄρει τῆς Βιθυνίας ἀσκήσαντος τῷ 740 ἔτει · ληφθεῖσα δὲ αὕτη ἐκ τῶν Μηναίων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδόσεως ἀνεπληρώθη παρά τινος μοναχοῦ καὶ καλλιεγράφη διὰ δαπάνης καὶ ἐπιστασίας Ἰωαννικίου μοναχοῦ Παντοκρατορινοῦ εἰς τεκμήριον ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης καὶ εὐλαβείας πρὸς τὸν αὐτοῦ συνώνυμον ἅγιον · 1873 Αὐγούστου 20 ἐν ἁγίῳ Ὄρει.

2097. — 10. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. κ.

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

2098. — 11. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. κ'.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μοδέστου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

2099. — 12. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ (1873).

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀρτεμίου.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον, Ἀγάθωνος δὲ πόνος τοῦ ἀμαθοῦς τε καὶ παντλήμονος ἅμα, οὗ πατρὶς Περίστασις ἡ κώμη, δι' οὗ τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε πάντες ὅπως λύσεως ἀμπλακημάτων τύχῃ.
Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωογ (1873) κατὰ μῆνα Ἰούνιον ».

2100. — 13. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ (1848).

Νικοδήμου μοναχοῦ Ἁγιορείτου Ἀκολουθία πάντων τῶν νεοφανῶν μαρτύρων τῶν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων ψαλλομένη τῇ γ' Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου ἤτοι μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων πάντων.

Ἐν τέλει · « Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωμη' (1848) · ὁ γράψας Ἀγάθων μοναχὸς καὶ ἁμαρτωλός ».

2101. — 14. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ.

Ἀκολουθία τῶν Σαββάτων ἑκάστης ἑβδομάδος · καὶ Κανόνες ὀκτάηχοι εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

2102. — 15. Κανών.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ'.

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ σωτῆρος.

2103. — 16. Κανών.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ (1844).

Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

Ἐγράφη ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἀγάθωνος τῷ αωμδ (1844).

2104. — 17. Ἀκολουθίαι.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ'.

1. Ἀκολουθία τῶν Σαββάτων (ἡ γνωστή).
2. Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως (ἡ γνωστή).
3. Ἰωάννου μοναχοῦ Κανόνες (δύο) εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

2105. — 18. Νομοκάνων.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ' φ. 346.

1. φ. 1α Πίναξ Νομίμων ὑπὸ πολλῶν ἐκλελεγμένων ὑπὸ ἁγίων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν ἤγουν ἐκ τῶν ἀποστολικῶν καὶ ἀρχιερατικῶν συνόδων (ἐν Κεφαλαίοις σϞδ).
2. φ. 202β Συμεὼν Θεσσαλονίκης περὶ ἀναξίων ἀρχιερέων καὶ ἱερέων.
3. φ. 204α Περὶ θείας προσκομιδῆς καὶ τῶν ἁγίων προσφορῶν τῆς θείας λειτουργίας.
4. φ. 211α Περὶ βιβλίων τῶν μὴ ἀναγινωσκομένων.

5. φ. 212α Περὶ γονυκλισίας καὶ πότε δεῖ κλίνειν γόνυ.

6. φ. 213α Νομοκάνονον πλουσιώτατον ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶναι.

7. φ. 220α Ἕτερα Κεφάλαια περὶ ἱερέων καὶ διακόνων.

8. φ. 242α Περὶ ἐπισκόπων καὶ περὶ ψήφου καὶ χειροτονίας αὐτῶν.

9. φ. 272β Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

10. φ. 273α Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τὰ δώδεκα Κεφάλαια τὰ ὁποῖα ἔκαμε κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου.

11. φ. 274β Ἐρώτησις μερικῶν μοναχῶν ὅπου ἀσκοῦντο ἔξω πλησίον τῆς Κ/πόλεως καὶ ἀποκρίσεις γενόμεναι ἀπὸ τὴν ἐν Κ/πόλει ἁγίαν σύνοδον εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Νικολάου καὶ τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

12. φ. 275β Ἐρωτήσεις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος.

13. φ. 315β Ἐπιστολὴ προεστῶτος πρὸς Γέροντα τέλειον διακριτικὸν καὶ σοφὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ τοῦ λύσῃ καὶ νὰ τοῦ φανερώσῃ κάποια ζητήματα ἀναγκαῖα πρὸς παιδαγωγίαν καὶ διάπλασιν μοναχῶν.

14. φ. 316β Εὐσύνοπτος εἴδησις καὶ ἀπόκρισις περὶ τῶν ἐρωτηθεισῶν (ἀνωτέρω) ὑποθέσεων.

15. φ. 324β Δήλωσις ἐν συντόμῳ πασῶν τῶν αἱρέσεων.

16. φ. 335β Μαρτυρίαι τῆς ἁγίας Γραφῆς κατὰ τὰ ἄζυμα προσφέροντα ἱερῶν κανόνων καὶ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως παρὰ τοῦ πάπα Γρηγορίου πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Κ/πόλεως Γερμανόν.

17. φ. 337β Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως περὶ τῆς τῶν Φραγγῶν αἱρέσεως · ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς.

18. φ. 343α Ἀκολουθία τῆς προσκομιδῆς.

19. φ. 345α Ἐπιστολὴ Παρθενίου πατριάρχου (γραφεῖσα τῷ 1667) περὶ προσκομιδῆς.

Ἐν φ. 342 β « Ὁ παρὼν ἱερὸς Νομοκάνων ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἱεροθέου μοναχοῦ · ὑπάρχει δὲ Διονυσίου ἱερομονάχου Καρακαλλινοῦ ἐκ τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου ».

2106. — 19. Κόλασις.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1722).

Βιβλίον ὀνομαζόμενον Κόλασις · ὀπτασία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Ἐν ἀρχῇ · « Οὗτος ὁ Γρηγόριος ἦτο μαθητὴς τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ νέου καὶ εἶδεν αὐτὴν τὴν θαυμάσιον ὀπτασίαν · πλὴν τὸ βιβλίον εἶναι ἐλλιπές · σώζεται ὅμως τὸ πρωτότυπον ἑλληνικὸν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς ἡμετέρας Λαύρας μὲ τὸν βίον ὅλον αὐτοῦ τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ τὰ θαύματα αὐτοῦ καὶ ὁ βουλόμενος ἀναγνωσάτω καὶ ἀπορήσει βέβαια ».

Κεῖται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς ὑπ' ἀριθ. 255.

2107. — 20. Διάφορα.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ' φ. 388 κολοβ.

1. φ. 1α Ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Ἡσυχίου πρεσβυτέρου καὶ καθηγουμένου μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου ἅπερ ἔγραψε πρὸς Θεόδουλον. (Κεφ. κδ' κατ' ἀλφάβητον).

2. φ. 14α Ἐκ τῆς συγγαφῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ξηροκέρκου (κεφ. κδ').

3. φ. 115β Τοῦ αὐτοῦ Λόγοι (λγ').

Ἀρχὴ τοῦ α' Λόγου : « Πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσε τὴν ἀλήθειαν ἀφοῦ τοῦ παραδείσου ἐξεβλήθη ».

4. φ. 321α Γρηγορίου Νύσσης θεωρία τις ἰατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων.

« Ἀλλὰ τὴν τοῦ σώματος ἡμῶν διασκευὴν διδάσκει μὲν ἕκαστος ἑαυτόν. »

5. φ. 330α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ κατηχήσεως.

6. φ. 377β Ἐκ τοῦ ζ' Λόγου τοῦ εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν ἐξηγητικοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

7. φ. 378α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἁρμόνιον περὶ τοῦ τί τὸ τῶν χριστιανῶν ὄνομα.

8. φ. 384α Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ ἀλλοιώσεως ψυχῆς καὶ σώματος τῶν ἐξ ἀέρος, τῶν ἐκ στοιχείων, τῶν ἐκ βρωμάτων καὶ τῶν ἐκ δαιμόνων ἐπιγενομένων ἡμῖν.

Εὕρηται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς ὑπ' ἀριθ. 247.

2108. — 21. Λειτουργία.

Χαρτ. αἰῶν. ιζ' (1624).

Ἡ θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τέλει · « Αὕτη ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς Ματθαίου ἁμαρτωλοῦ μητροπολίτου Μυρέων καὶ ἀφιερώθη ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος τῇ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος · ὁ δὲ ἀποξενώσας ταύτην ἀπ' αὐτῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσεται · ἐν ἔτει ζρλβ' (1624) Μαρτίῳ ιζ' ἰνδ ζ'. Συγχωρήσατέ μοι πατέρες ἅγιοι διὰ τὸν Κύριον καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἕνεκα τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων. Ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ τοῦ Δαλοῦ ».

Ὁ Κῶδ. λίαν καλλιτεχνικός.

2109. — 22. Τριῴδια.

Χαρτ. αἰῶν. ιη' (1733).

1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν Τριωδίων τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ ἀρχομένων ἀπὸ τῆς β' ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ μέχρι καὶ τῆς Πεντηκοστῆς καταληγόντων · ψάλλονται δὲ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς.
2. Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ ἐρημοπολίτου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ἐν τέλει · « Θεοῦ τὸ δῶρον μέν, ἀνδρὸς δ' ἀλιτροῦ καὶ ἀμονάχου πόνος.
Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψλγ' (1733) κατὰ μῆνα Αὔγουστον ».
Ὁ παρὼν Κῶδ. κεῖται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς ὑπ' ἀριθ. 249.

2110. — 23. Ἀκολουθία.

Χαρτ. αἰῶν. ιθ'.

1. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου μετατεθεῖσα ἐκ τῆς ιβ' Μαρτίου διὰ τὴν τεσσαρακοστὴν εἰς τὰς ιβ' Ὀκτωβρίου.
2. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἐν ἁγίοις ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Συμεὼν τὸν νέον Θεολόγον.

« Σήμερον κοινὴ χαρὰ εἰς πάντα τὸν κόσμον ἀνέτειλεν. »

Ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου σημειοῦνται τάδε : « Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Συμεὼν ἐτελεῖτο πρότερον λαμπρῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ ἀσματικῆς Ἀκολουθίας καὶ λόγου ἐπιταφίου, ὡς φαίνεται εἰς τὸν βίον του · ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου ἥ τε Ἀκολουθία καὶ τὸ ἐκείνου ἐγκώμιον ἀπώλοντο ἐγένοντο ἄλλα διὰ συνθήκης νέας ».
Καὶ ὁ παρὼν εὕρηται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς ὑπ' ἀριθ. 252.

2111. — 24. Ἰωσὴφ Καλοθέτου.

Χαρτ. αἰῶν. ιε' σ. 646 ἀκέφ.

1. Ἰωσὴφ μοναχοῦ τοῦ Καλοθέτου λόγοι κατὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου (ξξ).
2. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ (4).
3. Τοῦ αὐτοῦ ἠθικαὶ ὁμιλίαι (2) καὶ ἑτέρα περὶ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου.
4. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νικομηδείας ἀσκήσαντος ἐπιστολαὶ (3).
5. φ. Ἀθανασίου Κ/πόλεως καὶ Ἀνδρέου Κρήτης ὁμιλίαι · (ἴδ. λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ Κώδ. ἐν Ἐκκλ. Ἀληθεία τομ. Δ σ. 221 ὑπὸ ἀρχιμ. Δανιὴλ Στεργιάδου Παντοκρατορινοῦ).

Καὶ ὁ παρὼν κεῖται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς ὑπ. ἀριθ. 251.

Γ

ΚΩΔΙΚΕΣ

ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ

(ΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ)

2112. — 28. Βίοι ἁγίων.

Μεμβρ. αἰῶν. ιγ' φ. 284 δίστηλ.

Βίοι ἁγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Τὸν παρόντα Κώδ. τῆς μονῆς Σταυρονικήτα, ὅπως καὶ πολλοὺς ἄλλους περιγράφει ὁ Λάμπρος ἐν τῷ Καταλόγῳ αὐτοῦ οὕτως ἀτελῶς : « Βίοι καὶ μαρτύρια Σεπτ. α-λ κατ' ἐκλογήν » καὶ οὐδὲν πλέον. Περιέχει δὲ τοὺς ἑξῆς βίους καὶ μαρτύρια.

1. φ. 1α Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

« Συμεώνην τὸν πάνυ τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης ἴσασι μὲν πάντες οἱ τῆς Ρωμαίων ἡγεμονίας ὑπήκοοι. ».

2. φ. 29α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος.

« Μάμας ὁ μέγας οὗτος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς καὶ περιβόητος ».

3. φ. 38β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας.

« Τίς οὐκ οἶδε τὴν Νικομήδους ὅπως μὲν θέσεώς τε καὶ μεγέθους. »

4. φ. 46β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.

« Νουμεριανοῦ τὰ Ρωμαίων σκῆπτρα παρὰ πατέρων ἐκδεξαμένου. »

5. φ. 54β Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν Χώναις.

« Καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων διεξιέναι καὶ διὰ μνήμης τὰ ἐκείνων ποιεῖν. »

6. φ. 62α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐδοξίου, Ρωμύλου, Ζήνωνος καὶ Μακαρίου.

« Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως πολλὴν μὲν πρόνοιαν καὶ σπουδὴν ὑπὲρ τῆς βδελυρᾶς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰσφέροντος. »

7. φ. 69β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σώζοντος.

« Μαξιμιανοῦ τῆς Κιλικίας ἡγεμονεύοντος καὶ τὰ τῆς ἀσεβείας αὔξειν τε. »

8. φ. 73α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

« Λικιννίου τοῦ δυσσεβοῦς βασιλεύοντος, Λυσίας τῷ τηνικαῦτα δοὺξ ὤν. »

9. φ. 80α Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.

« Οὐδὲ γυναιξὶν οὐδὲ κόραις τὸ τῆς μαρτυρίας ἀποκέκλεισται στάδιον ».

10. φ. 87β Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

« Ζήνων μὲν ἤδη τὴν αὐτοκράτορα Ρωμαίοις διεῖπεν ἀρχήν. »

11. φ. 103α Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

« Τῆς ἴσης ἀτοπίας εἶναι νομίζω τό τε φθέγγεσθαι τὰ μὴ δέοντα καὶ τὸ τὰ καλὰ διδόναι σιγῇ. »

12. φ. 107β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.

« Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς τοῦ Λόγου ἐπιδημίαν. »

13. φ. 117β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος Νικήτα.

« Νικητικοὺς ἀγῶνας τοῦ μάρτυρος Νικήτα πανηγυρίζομεν σήμερον. »

14. φ. 122α Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας.

« Διοκλητιανοῦ τὰ Ρωμαίων σκῆπτρα διέποντος. »

15. φ. 133α Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.

« Μετὰ τὸ διαγγελθῆναι πανταχοῦ τὸ σωτήριον κήρυγμα. »

16. φ. 142β Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

« Πρόδου τοῦ δυσσεβοῦς τὸ βασίλειον σκῆπτρον Ῥωμαίοις διέποντος. »

17. φ. 151β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

« Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. »

18. φ. 175β Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασίας ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Φωκᾶν.

« Ἱερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος ἅπας ὁ τῶν ἱερῶν μαρτύρων κατάλογος. »

19. φ. 180β Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου πρωτομάρτυρος Θέκλης.

« Ἄρτι τοῦ μεγάλου τῆς ἀληθείας εὐαγγελιστοῦ τε καὶ κήρυκος Παύλου. »

20. φ. 194β Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης, τῆς μετονομασθείσης Σμαράγδου.

« Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίου τοῦ παιδὸς Ἀρκαδίου εὐσεβῶς διιθύνοντος. »

21. φ. 204α Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν καὶ Θεολόγον.

« Ὅτι μὴ πολὺ τῶν ἀγγέλων ἀφέστηκεν ἄνθρωπος. »

22. φ. 217β Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιστράτου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

« Τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην ὁσημέραι πληθυνομένην. »

23. φ. 227β Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου.

« Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν εὖ καὶ ὡς Θεῷ φίλον βεβιωκότων. »

24. φ. 239β Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

« Τοὺς εὐλογοῦντάς σε φησὶ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ὁ Θεὸς εὐλογήσω. »

25. φ. 252α Ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

« Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς ὡς Πάρθους διαλυθείσης. »

Ἐν φ. 284 α « Δόξα σοι ὁ Θεὸς πάντων ἕνεκεν ». Καὶ δι' ἄλλης χειρός · « † Ἡ βίβλος αὕτη ὑπάρχει τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μονῆς τοῦ μεγάλου Νικολάου τῆς ἐπικαλουμένης τοῦ Σταυρονικήτα ».

2113. — 26. Συναξαριστής.

Μεμβρ. αἰῶν. ιγ'.

Περιέχει τὰ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι Φεβρουαρίου σύντομα. Συναξάρια τῶν ἁγίων, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐντύποις Μηναίοις.

Συναξάριον σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου χρόνου.

Ἐν τέλει · « † Ἐτοῦτο τὸ Συναξάριον ἀφιερώθη παρὰ τοῦ παναγιωτάτου αὐθεντὸς ἡμῶν οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κτισθὲν μοναστήριον τὸ ἐπονομαζόμενον τοῦ μεγάλου Νικολάου τοῦ ἐπίκλην Σταυρονικήτα ».

2114. — 44. Συναξαριστής.

Μεμβρ. αἰῶν. ιγ (1274) φ. 219.

Συναξαριστὴς τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου. Ὁ Λάμπρος ἐν τῷ Καταλόγῳ αὐτοῦ σημειοῖ ὅτι περιέχει Μηναῖα τῶν ἀνωτέρω μηνῶν, ἐν ᾧ μόνον τὰ σύντομα τῶν μηνῶν τούτων Συναξάρια ἀπαντῶσι καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἐν φ. 1 α
« Ἡ βίβλος ἧδε τῆς μονῆς Ἀκαπνίου
ὁ γοῦν συλήσων μὴ γραφῇ ζωῆς βίβλῳ. »
Ἐν φ. 223 α
« Ἀρχὴ σὺ Χριστὲ καὶ πάλιν σὺ τέρμα πέλεις
ὁ καταξιώσας με τῆς δέλτου ταύτης
τὸ τέλος ἰδεῖν ἀνακογχὴν εὑρᾶσθαι
καὶ ἐμὲ τὸν δείλαιον Χριστέ μου σῶσον
τοὺς σολοικισμούς μου δὲ Χριστὲ συγχώρει
τοῦ χωρικογράφου τε καὶ ἁμαρτώδους
Γερασίμου ταπεινοῦ ἀθλίου ἰδιώτου
ἔτους ςψπβ (1274).

Γαβριὴλ μοναχὸς ἐλάχιστος τάχα καὶ παρακλησιάρχης τῆς μονῆς τοῦ Ἀκαπνίου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες τὰ τοιαῦτα γράμματα εὔχεσθέ με διὰ τὸν Κύριον ἵνα τύχω ἐλέους Θεοῦ. »

ΚΩΔΙΚΕΣ
ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

2115. — 1. Νομοκάνων.

Χαρτ. 22 × 16 αἰῶν. ιζ' φ. 231.

Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ περιεχομένων Κεφαλαίων (ἐν ὅλῳ 547) σπανίως ἀπαντώντων ἐν τοῖς φερομένοις Νομοκάνοσι ἔκρινα καλὸν νὰ γνωσθῇ λεπτομερῶς τὸ περιεχόμενον τούτου ἔχον οὕτως:

1. φ. 1-19β Πίναξ τῶν περιεχομένων.

2. φ. 20α Περὶ κριτοῦ ἤτοι ἀρχιερέως τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς καὶ νὰ μὴν πιστεύῃ λόγους τινὸς χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ τὴν ὑπόθεσιν: Ματθαίου Βλαστάρεως. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Κεφ. Α'.

3. φ. 20β Περὶ κριτοῦ κοσμικοῦ · τίνα εἰκονίζει: Ματθαίου Βλαστάρεως. Παύλου ἀποστόλου. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Κεφ. Β'.

4. Περὶ δικαιοσύνης καὶ τοῦ ποιεῖν δικαιοσύνην (τοῦτο ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ Κώδ. σημειοῦται μόνον ἐν τῷ Πίνακι (φ. 1α). Κεφ. Γ'.

5. φ. 21α Περὶ νόμου καὶ τί ἐστι νόμος. Ἀρμενοπούλου. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Κεφ. Δ'.

6. φ. 21β Περὶ ἐθῶν τῆς ἐκκλησίας ἀγράφων ἤτοι συνηθείας. Βασιλείου. Κεφ. Ε'.

7. φ. 21β Περὶ ἐθῶν πολιτικῶν ἤγουν συνηθείας. Ματθαίου. Κεφ. Σ'.

8. φ. 21β Περὶ τοῦ πατριάρχου ὅτι εἶναι εἰκόνα Χριστοῦ. Ματθαίου. Κεφ. Ζ'.

9. Περὶ ἐθῶν τῆς ἐκκλησίας (εὕρηται μόνον ἐν τῷ Πίνακι ὡς Κεφ. η').

10. φ. 22α Περὶ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως πῶς ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον καὶ τὴν σήμερον λέγεται οὕτως · Κεφ. Θ'.

11. φ. 22α Περὶ ἐπισκόπων ὅτι χειροτονοῦνται ὑπὸ τῶν μητροπολιτῶν αὐτῶν καὶ ἐὰν εἶναι ὁ μητροπολίτης αὐτῶν ἀποθαμένος χειροτονοῦνται ὑπὸ τοῦ πατριάρχου. Κεφ. Ι'.

12. φ. 22β Διὰ ποίαν αἰτίαν χειροτονεῖ ὁ Ἡρακλείας τὸν πατριάρχην καὶ οὐχὶ ἄλλος ἀρχιερεύς. Κεφ. ΙΑ'.

13. φ. 23α Περὶ τῶν μὴ μνημονευόντων τὸν πατριάρχην: Συνόδου α' καὶ β'. κέφ. ΙΒ'.

14. φ. 23β Περὶ τοῦ θέλοντος γενέσθαι ἀρχιερεὺς νὰ χειροτονεῖται ὑπὸ δύο ἢ τριῶν ἐπισκόπων. Ἀποστόλων. Κεφ. ΙΓ'.

15. φ. 24α Περὶ ἐκείνου ὅπου θέλει νὰ γίνῃ ἀρχιερεὺς ἢ ἱερεὺς ἢ διάκονος καὶ κατηγορήσῃ αὐτὸν τινάς. Φωτίου πατριάρχου. Κεφ. ΙΔ'.

16. φ. 24α Περὶ τοῦ λαβόντος ἀρχιερωσύνην ἢ ἱερωσύνην ἢ ἄλλο ἐκκλησιαστικὸν χάρισμα ἢ μὲ φλωρία ἢ διὰ παρακάλεσιν ἀρχόντων ἢ δυναστείας. Ἀποστόλων. Κεφ. ΙΕ'.

17. φ. 25α Περὶ τοῦ θέλοντος ἱερωθῆναι νὰ ἐξετάζεται ἐὰν ἠξεύρῃ γράμματα. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Κεφ. ΙΣ'.

18. φ. 25β Περὶ τῶν μὴ φυλασσόντων τὰ νόμιμα. Κεφ. ΙΖ'.

19. φ. 25β Περὶ ἱερωμένων ἐὰν κλέψουν ἢ πορνεύσουν ἢ κάμουν ὅρκον ψεύματα. Ἀποστόλων. Κεφ. ΙΗ'.

20. φ. 26α Περὶ τῶν ἐχόντων γυναῖκας ἱερωμένων καὶ γένωσιν ἀρχιερεῖς νὰ χωρίζουνται ἐκ τῶν γυναικῶν αὐτῶν μετὰ τὴν χειροτονίαν. Συνόδου ς'. Κεφ. ΙΘ'.

21. φ. 26α Περὶ τοῦ πῶς ἡ χειροτονία νὰ γίνεται μετὰ βουλῆς τῆς γυναικὸς τοῦ θέλοντος λαβεῖν τὴν ἱερωσύνην καὶ αὐτὴ νὰ γίνεται καλογραία. Συνόδου ς' Ἰσαακίου Ἀγγέλου. Κεφ. Κ'.

22. φ. 28α Περὶ ἐπισκόπου καὶ τί λέγεται ἐπίσκοπος. Ματθαίου. Κεφ. ΚΑ'.

23. φ. 28α Περὶ ἀρχιερέως ὅτι νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν εἰς πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα · Ἀποστόλων. Κεφ. ΚΒ'.

24. φ. 28β Περὶ ἱερέων καὶ διακόνων ὅτι νὰ μὴν κάμνουν κανένα ἐκκλησιαστικὸν πρᾶγμα χωρὶς θέλημα τοῦ ἀρχιερέως. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΚΓ'.

25. φ. 29α Περὶ ἀρχιερέων ὅπως νὰ μὴ κάμνουν

χειροτονίαν ἔξω τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν, οὐδὲ νά χειροτονήσουν τινὰν ἀπὸ ξένην ἐπαρχίαν. Ἀποστόλων. Συνόδου Ἀντιοχείας. Συνόδου α'. Κεφ. ΚΔ'.

26. φ. 29β Περὶ ἀρχιερέως ἐὰν ὑπάγῃ εἰς ἄλλον τόπον καὶ λήψει μήναις ἕξ χωρὶς θέλημα τοῦ πατριάρχου χωρὶς νὰ εἶναι ἀσθενής. Συνόδου α' καὶ β'. Κεφ. ΚΕ'.

27. φ. 30α Περὶ ἱερωμένων τῶν μὴ ἐχόντων γυναῖκας νὰ μὴν κατοικοῦν μετ' ἄλλης καὶ ἐὰν ἐλεχθοῦν ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα καὶ δὲν τὴν διώξουν. Συνόδου α'. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Κεφ. ΚΣΤ'.

28. φ. 31α Περὶ κατηγορίας ἐπισκόπων, καὶ ποίους δέχονται εἰς κατηγορίαν καὶ ποίους δὲν δέχονται. Συνόδου β'. Κεφ. ΚΖ'.

29. φ. 32α Περὶ τῶν κατηγορούντων τὸν ἀρχιερέα ὅτι θέλει νὰ εἶναι ἀνεπίληπτοι · τοῦ Ζωναρᾶ. Συνόδου δ'. Κεφ. ΚΗ'.

30. φ. 32β Περὶ πόσοι ἀρχιερεῖς θέλει νὰ εἶναι ὅταν κρίνουν ἀρχιερέαν καὶ πόσοι ἱερέαν καὶ πόσοι διάκονον. Συνόδου Καθαργένης. Κεθ. ΚΘ'.

31. φ. 33α Περὶ ἀρχιερέως ὅπου εἶναι εἰς κατηγορίαν καὶ ἀποστείλῃ ἡ σύνοδος πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον μήνυμα καὶ δὲν ὑπάγῃ νὰ ἀποκριθῇ ἐκεῖ ὅπου κρίνεται : Ἀποστόλων. Κεφ. Λ'.

32. φ. 33β Περὶ ἀρχιερέως ὅπου νὰ εὑρίσκεται εἰς κατηγορίαν καὶ χωρὶς νὰ γένῃ κρίσις δὲν τὸν βγάνουν ἀπὸ τὸν θρόνον του. Συνόδου Καθαργένης. Κεφ. ΛΑ'.

33. φ. 33β Περὶ τοῦ κατηγοροῦντος ἐπίσκοπον εἰς πολλὰ ἐναντία καὶ δὲν δυνηθῇ νὰ ἀποδείξῃ κανένα. Κεφ. ΛΒ'.

34. φ. 34α Περὶ τοῦ ἔχοντος κρίσιν ὅτι νὰ μὴν φέρνῃ αἱρετικὸν μάρτυραν οὐδ' ἄπιστον, οὔτε ἕναν πιστόν, ἀλλὰ τρεῖς ἀξίους καὶ εἰς κατηγορίαν πέντε. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Ἀποστόλου Παύλου. Κεφ. ΛΓ'.

35. φ. 35α Περὶ κατηγόρων νὰ μὴν φέρνουν μάρτυρας οἰκιακούς. Συνόδου Καθαργένης. Κεφ. ΛΔ'.

36. φ. 35α Περὶ τοῦ ἔχοντος ὑπόθεσιν νὰ μὴν φέρνῃ μάρτυρας συγγενεῖς αὐτοῦ. Συνόδου Καθαργένης. Κεφ. ΛΕ'.

37. φ. 35α Περὶ τοῦ πῶς οἱ μάρτυρες θέλει νὰ εἶναι ἀξιόπιστοι καὶ ποῖοι ἐμποδίζουνται εἰς μαρτυρίαν καὶ ποῖοι δὲν ἐμποδίζουνται. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου βασιλέων. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΛΣΤ'.

38. φ. 37α Περὶ ἱερέως ἐὰν ψευδῶς μαρτυρήσῃ. Ἰουστινιανοῦ βασιλέως. Κεφ. ΛΖ'.

39. φ. 37β Περὶ ἱερέως ἐὰν ἐναντιοθῇ τὴν ὑπογραφήν του. Νόμος. Κεφ. ΛΗ'.

40. φ. 37β Περὶ συκοφαντίας. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΛΘ'.

41. φ. 37β Περὶ ἱερέως καὶ διακόνου ἐὰν καὶ τοὺς κατηγορήσουν. Νόμος. Κεφ. Μ'.

42. φ. 38α Περὶ ἐὰν ἐκάθηραν τινὰν ἐπίσκοπον ἢ ἄλλον τῶν ἱερωμένων καὶ αὐτὸς πάλιν ἱερούργησεν. Ἀποστόλων. Κεφ. ΜΑ'. Ζωναρᾶ.

43. φ. 38α Περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πατριάρχου ὅτι πλέον δὲν μετακρίνεται, ἀλλ' ἀνὰ μέσον αὐτοῦ τε καὶ τῆς συνόδου θεωρεῖται. Ματθαίου Βλαστάρεως. Κεφ. ΜΒ'.

44. φ. 38β Περὶ τοῦ καθῃρημένου ἀρχιερέως ὅτι ἔχει ἄδειαν νὰ μετακαλῇ δευτέραν σύνοδον νὰ κρίνεται ἡ ὑπόθεσις τῆς κατηγορίας αὐτοῦ. Ἀλεξίου Κομνηνοῦ. Κεφ. ΜΓ'.

45. φ. 38β Περὶ ἀρχιερέων ἐὰν ἐκάθηραν ἄλλον ἀρχιερέα καὶ ὕστερον ἔγινε δευτέρα κρίσις καὶ ἐφάνη ἀναίτιος ὁ καθῃρημένος ἀρχιερεύς. Συνόδου Καθαργένης. Κεφ. ΜΔ'.

46. φ. 39α Πότε ἐκαθῃρέθη ἀρχιερεὺς ἔπειτα ἐσυγχωρήθη. Φωτίου πατριάρχου. Κεφ. ΜΕ'.

47. φ. 39β Περὶ τοῦ πῶς δίνεται θρόνος ἐξαρχικὸς εἰς ἄλλον ἀρχιερέαν. Κεφ. ΜΣΤ'.

48. φ. 39β Περὶ μεταθέσεως ἀρχιερέων καὶ τί λέγεται μετάθεσις. Ματθαίου Βλαστάρεως. Κεφ. ΜΖ'.

49. φ. 40α Περὶ μητροπολίτου ὅτι προβιβάζει τὸν ἐπίσκοπον αὐτοῦ εἰς ὑψηλοτέραν τιμήν. Μανουὴλ πατριάρχου (ἐν σημειώματι αὐτοῦ χρονολογουμένῳ ἔτει ςψνή (1250) ἰνδ. η' ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ). Κεφ. ΜΗ'.

50. φ. 40α Περὶ παραιτήσεως θρόνου ἀρχιερέως. Κεφ. ΜΘ'.

51. φ. 40β Περὶ ἐπισκόπων καὶ ἱερέων ἐὰν οὐ μνημονεύουν τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν. Συνόδου α' κανὼν β'. Κεφ. Ν'.

52. φ. 40β Περὶ τῶν ἀναξίως εἰς ἱερωσύνην ἐλθόντων καὶ εἰς ἄλλην αὐθεντείαν. Ἀναστασίου Σιναΐτου. Κεφ. ΝΑ'.

53. φ. 41α Περὶ τῶν σφαλμάτων τοῦ ἱερέως, ὅτι ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως αὐτοῦ κανονίζεται. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΝΒ'.

54. φ. 41α Περὶ ἀναθέματος. Συνόδου δ'. Χρυσοστόμου. Κεφ. ΝΓ'.

55. φ. 41β Περὶ τοῦ ἀφορισθέντος δικαίως ἢ ἀδίκως παρὰ τοῦ ἀρχιερέως νὰ μὴν καταφρονήσῃ τὸν ἀφορισμόν. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Χρυσοστόμου. Κεφ. ΝΔ'.

56. φ. 42β Περὶ ἱερωμένων ἐὰν ἀφορίσουν τινὰν χωρὶς αἰτίαν. Ἀντιοχείας Βαλσαμῶν. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου. Ἰουστινιανοῦ βασιλέως. Χρυσοστόμου. Κεφ. ΝΕ'.

57. φ. 43α Περὶ ἀρχιερέως ἐὰν ἀργήσῃ ἱερέαν ἢ ἀφορίσῃ κοσμικὸν ἢ σφαλίσῃ ἐκκλησίαν διὰ νὰ λάβῃ δῶρα. Συνόδου ζ'. Παύλου ἀποστόλου. Κεφ. ΝΣΤ'.

58. φ. 43β Περὶ τοῦ συνευχομένου μετ' ἀφωρισμένου. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΝΖ'.

59. φ. 44α Περὶ τοῦ ἀφορισμένου πόθεν γνωρίζεται μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ πόθεν ἀφωρίσθη. Κεφ. ΝΗ'.

60. φ. 44α Περὶ τοῦ πῶς οἱ ἱερεῖς νὰ μὴν ἀφορίζουν τινὰν χωρὶς θέλημα τοῦ ἀρχιερέως αὐτῶν. Ζωναρᾶ. Κεφ. ΝΘ'.

61. φ. 45^{α} Περὶ ἀφωρισμένων τοὺς ὁποίους ἀφορίζουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ μετὰ τὸν θάνατον εὑρίσκονται λελυμένα τὰ σώματα αὐτῶν· λύσις εἰς αὐτό. Κεφ. Ξ'.

62. φ. 45^{β} Περὶ ἀποθαμένου ὅπου νὰ εὑρεθῇ ἀκέραιον τὸ σῶμα αὐτοῦ μὴ ἔχον τρίχας τελείως ἀφωρισμένου. Κεφ. ΞΑ'.

63. φ. 46^{α} Περὶ ἱερέως ὅπου νὰ λειτουργήσῃ ὄντας ἀργὸς ἐκ τοῦ ἀρχιερέως αὐτοῦ χωρὶς νὰ λάβῃ θέλημα. Συνόδου Καθαργένης. Κεφ. ΞΒ'.

64. φ. 46^{α} Περὶ κληρικῶν καὶ καλογήρων καὶ ἄλλων ἱερωμένων ἐὰν κάμουν συνομοσίαν ἢ φατρίαν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως αὐτῶν. Συνόδου δ'. Ζωναρᾶ. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΞΔ'.

65. φ. 46^{β} Περὶ κληρικοῦ ἐὰν ὑβρίσῃ τὸν ἀρχιερέαν αὐτοῦ ἢ ἱερέαν ἢ διάκονον. Ἀποστόλων. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΞΕ'.

66. φ. 47^{α} Περὶ λαϊκοῦ ἐὰν ὑβρίσῃ ἱερέαν ἢ δείρῃ αὐτὸν μὲ ξύλον. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Κεφ. ΞϚ'.

67. φ. 47^{β} Περὶ τῶν καταλαλούντων τὸν ἀρχιερέαν αὐτῶν. Ἰωάννου Νηστευτοῦ. Κεφ. ΞΖ'.

68. φ. 47^{β} Περὶ ἀρχιερέως ἐὰν λειτουργῇ μοναχός του. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΞΗ'.

69. φ. 48^{α} Περὶ τῶν ἀρχιερατικῶν φορεμάτων ὁποῦ ἐνδύεται ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὴν λειτουργίαν τί δηλοῖ τὸ καθ' ἕνα· α) Τὸ στιχάριον. β) Τὸ ἐπιτραχήλιον. γ) Ζώνη. δ) Τὰ ἐπιμάνικα. ε) Τὸ ὑπογονάτιον. ς) Ὁ σάκκος. ζ) Τὸ φελώνιον. η) Τὸ ὠμοφόριον. θ) Τὸ δικανίκιον. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΞΘ'.

70. φ. 49^{α} Διατί λέγεται θεοφόρος ὁ ἀρχιερεὺς καὶ τί δηλοῖ τὸ μανδύον αὐτοῦ, οἱ ποταμοὶ τὰ πόματα καὶ τ' ἄλλα. Κεφ. Ο'.

71. φ. 50^{α} Περὶ τὸ « Ἰησοῦς Χριστός » ὄνομα ποῦ εἶναι σημειωμένον ἐν τῷ ἁγίῳ σώματι τοῦ ἀρχιερέως. Τοῦ Μαλαξοῦ. Κεφ. ΟΑ'.

72. φ. 50^{β} Περὶ τοῦ ἀρχιερέως τί εἰκονίζει ὅταν εὐλογῇ τὸν λαὸν μὲ τὰς δύο του χεῖρας. Κεφ. ΟΒ'.

73. φ. 50^{β} Περὶ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως ἐὰν μεγαλοσχημίσουν. Συνόδου τῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας. Κεφ. ΟΓ'.

74. φ. 51^{α} Περὶ ἀρχιερέως ἢ ἄλλου τινος ὁποῦ νὰ τὸν κουρεύσουν στανέῳ. Μιχαὴλ πατριάρχου. Κεφ. ΟΔ'.

75. φ. 51^{α} Περὶ ἐπισκόπου ἢ ἄλλου τινος τῶν ἱερωμένων ὁποῦ νὰ συνέρχεται εἰς ἁμαρτήματα καὶ ὁ λαὸς νὰ ἀποφεύγῃ ἐξ αὐτοῦ. Ματθαίου. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ λόγος. Κεφ. ΟΕ'.

76. φ. 52^{β} Περὶ τοῦ μὴ κατακρίνειν κοσμικὸς ἱερέαν. Νικήτα Σερρῶν. Κεφ. ΟϚ'.

77. φ. 52^{β} Περὶ διαθήκης ἀρχιερέων. Κεφ. ΟΖ'.

78. φ. 53^{α} Περὶ τοῦ ἀρχιερέως τῶν πραγμάτων ποῦ νὰ δοθοῦν μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Συνόδου δ'. Ζωναρᾶ. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΟΗ'.

79. φ. 53^{α} Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν χειροτονουμένων ἱερέων. Συνόδου ς'. Κεφ. ΟΘ'.

80. φ. 53^{α} Περὶ χειροτονίας ἱερέων καὶ διακόνων. Ἀποστόλων. Κεφ. Π'.

81. φ. 53^{β} Περὶ ἱερέων ὅτι νὰ μὴν λαμβάνουν κανένα εἶδος διὰ πληρωμὴν ὅταν μεταδίδουν τὸν λαὸν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Συνόδου ς'. Κεφ. ΠΑ'.

82. φ. 53^{β} Περὶ τῶν θελόντων λαβεῖν ἱερωσύνην παρθένοι ἤγουν δίχως γυναῖκα. Ἀποστόλων. Κεφ. ΠΒ'.

83. φ. 54^{α} Περὶ ἐπισκόπου ἢ ἄλλου τῶν ἱερωμένων ὁποῦ νὰ λειτουργήσουν καὶ νὰ μὴν μεταλάβουν τῶν θείων μυστηρίων. Ἀποστόλων. Κεφ. ΠΓ'.

84. φ. 54^{α} Περὶ κοσμικοῦ ἱερέως ὅτι καλόγηρον δὲν καμνει. Συνόδου α'. Κεφ. ΠΔ'.

85. φ. 54^{β} Περὶ ἱερέως ὁποῦ νὰ ἔχῃ ἔχθραν μὲ κοσμικὸν καὶ αὐτὸς λειτουργήσει. Νικηφόρου πατριάρχου. Κεφ. ΠΕ'.

86. φ. 54^{β} Περὶ ἱερέων ὁποῦ νὰ ἔχουν ἔχθραν ἀναμεταξύ καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουν. Κεφ. ΠϚ'.

87. φ. 55^{β} Περὶ ἱερέως ἐὰν ξεράσῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁποῦ ἐλειτούργησεν. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Κεφ. ΠΖ'.

88. φ. 55^{β} Περὶ ἱερέως ἐὰν καλέσουν αὐτὸν νὰ ἐξομολογήσῃ τινὰ ἀσθενὴν καὶ ἀμελήσῃ. Νηστευτοῦ. Τῆς θείας Γραφῆς. Κεφ. ΠΗ'.

89. φ. 56^{α} Περὶ ἱερέως ἐὰν λειτουργήσῃ χωρὶς ἀντιμινσίου. Νηστευτοῦ Κεφ. ΠΘ'.

90. φ. 56^{α} Περὶ ἱερέως τοῦ καταφρονοῦντος τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ. Νικηφόρου πατριάρχου. Κεφ. Ϙ'.

91. φ. 56^{α} Περὶ σκευῶν τῆς ἐκκλησίας ἐὰν χαθῶσιν. Κεφ. ϘΑ'.

92. φ. 56^{β} Περὶ ἱερέως ἀμελοῦντος τὴν θείαν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Γερμανοῦ πατριάρχου. Κεφ. ϘΒ'.

93. φ. 56^{β} Περὶ ἐπισκόπων τιμᾶν τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν. Κεφ. ϘΓ'.

94. φ. 56^{β} Περὶ ἱερέως κυνηγοῦ ἢ πουλιπιάστου. Νηστευτοῦ. Κεφ. ϘΔ'.

95. φ. 57^{α} Περὶ ἱερέως ὁποῦ νὰ μαντεύῃ ἢ νὰ μαντεύεται. Συνόδου Λαοδικείας. Κεφ. ϘΕ'.

96. φ. 57^{α} Περὶ ἱερέως καταδότου. Νηστευτοῦ. Κεφ. ϘϚ'.

97. φ. 57^{α} Περὶ ἱερέως ἐὰν δὲν ψάλλῃ τὰς ὥρας αὐτοῦ. Νηστευτοῦ. Κεφ. ϘΖ'.

98. φ. 57^{β} Περὶ ἱερέως ἐὰν κάμῃ μόνον εὐχέλαιον. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ϘΗ'.

99. φ. 57^{β} Περὶ ἱερέως ἐὰν ἀποθάνῃ ἄτεκνος. Νόμος. Κεφ. ϘΘ'.

100. φ. 58^{α} Περὶ ἱερέως τοῦ μὴ ἀνακρίνειν τὸν ἀρχιερέα αὐτοῦ. Νικήτα Σερρῶν. Κεφ. Ρ'.

101. φ. 58^{α} Περὶ ἱερέων καὶ διακόνων ἐὰν δὲν μνημονεύουν τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν. Συνόδου α' καὶ β'. Κεφ. ΡΑ'.

102. φ. 58^{β} Περὶ κληρικῶν καὶ καλογήρων ὅτι νὰ μὴν μετέρχονται φροντίδες κοσμικαῖς. Ἀποστόλων. Νικηφόρου. Κεφ. ΡΒ'.

103. φ. 58^{β} Περὶ ἱερέως ἐὰν ἰατρεύῃ. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΓ'.

104. φ. 58^{β} Περὶ παντὸς ἱερωμένου ἐὰν οὐ ψάλλῃ ἑσπερινόν, ὄρθρον καὶ τὰς λοιπὰς ἀκολουθίας. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΔ'.

105. φ. 59α Περὶ τὸ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε Κύριε καὶ ποῖαι εἶναι αὗται αἱ αἰνέσεις. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΡΕ'.

106. φ. 60α Περὶ τοῦ διακρινομένου μεταλαβεῖν ὑπὸ κοσμικοῦ ἱερέως ἔχων γυναῖκα. Συνόδου Γάγγρας. Κεφ. ΡϚ'.

107. φ. 60β Περὶ παρθένου ἱερέως ἐὰν ὑπανδρευθῇ μετὰ τὴν χειροτονίαν ἢ καὶ ἐὰν ἔχῃ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ καὶ αὐτὸς ὑπανδρευθῇ. Συνόδου Νεοκαισαρείας. Κεφ. ΡΖ'.

108. φ. 61α Περὶ κληρικοῦ ἐὰν δευτερογαμήσῃ. Νόμος. Κεφ. ΡΗ'.

109. φ. 61α Περὶ τοῦ θέλοντος ἱερωθῆναι καὶ ἔλαβε γυναῖκαν χήραν ἢ δούλην ἢ ἄλλου κακοῦ βίου. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Κεφ. ΡΘ'.

110. φ. 61β Περὶ τοῦ εὑρισκομένου εἰς ἁμαρτήματα ὁποῦ ἐμποδίζουν τὴν ἱερωσύνην καὶ αὐτὸς χειροτονηθῇ χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ ὁ ἀρχιερεύς. Νικήτα Ἡρακλείας. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΙ'.

111. φ. 62α Περὶ τῶν ἀναξίως ἱερατευόντων. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Κεφ. ΡΙΑ'.

112. φ. 62β Περὶ ἱερέως ὁποῦ αἰσχύνεται νὰ μεταλάβῃ τὴν πρεσβυτέραν αὐτοῦ. Συνόδου Τρούλλης. Κεφ. ΡΙΒ'.

113. φ. 62β Περὶ ἱερέως ἐὰν ὁμολογήσῃ τὸ ἁμάρτημα ὁποῦ ἔκαμεν πρὶν τῆς χειροτονίας αὐτοῦ. Συνόδου Νεοκαισαρείας. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΙΓ'.

114. φ. 64α Περὶ διακόνου ἐὰν πορνεύσῃ. Συνόδου Νεοκαισαρείας. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΙΔ'.

115. φ. 64β Περὶ ἱερέως ἢ διακόνου ἐὰν μέχρι φιλήματος ἁμαρτήσουν. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κεφ. ΡΙΕ'.

116. φ. 64β Περὶ γυναικὸς ἐὰν κάμῃ παιδίον καὶ διαβάλῃ ἱερέαν ὡς ὅτι μὲ αὐτὸν τὸ ἔκαμεν. Ἐρώτησις Κωνσταντίνου ἐπισκόπου πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ἡρακλείας Κύριον Νικήταν — ἀπόκρισις τοῦ Νικήτα. Κεφ. ΡΙϚ'.

117. φ. 65α Περὶ τοῦ ἐλθόντος εἰς γάμον καὶ λάβῃ ἱερωσύνην καὶ ὁ γάμος αὐτοῦ εὑρεθῇ παράνομος. Συνόδου ἕκτης. Κεφ. ΡΙΖ'.

118. φ. 66α Περὶ κληρικοῦ ἔχοντος παράνομον γυναῖκαν. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Κεφ. ΡΙΗ'.

119. φ. 66β Περὶ ἱερέως καθαιρεθέντος ἐὰν λέγῃ εὐλογητὸς ὁ Θεός. Ἐρώτησις τινων μοναχῶν ἀσκούντων ἔξω. Ἀπόκρισις τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχου κυρίου Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως. Κεφ. ΡΙΘ'.

120. φ. 66β Περὶ ἱερέως συνευξαμένου κληρικῷ καθῃρημένῳ. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Κεφ. ΡΚ'.

121. φ. 67α Περὶ ἱερέως ἐὰν μοιχεύεται ἡ γυναῖκά του, ἢ λαϊκοῦ καὶ θέλει ἱερωθῆναι. Συνόδου Νεοκαισαρείας. Βαλσαμῶνος. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΚΑ.

122. φ. 68α Περὶ πρεσβυτέρας ἐὰν σατανικῶς μολυνθῇ. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΡΚΒ'.

123. φ. 68β Περὶ ἀρχιερέως ὁποῦ νὰ δεχθῇ ξένον ἱερέαν χωρὶς συστατικὸν γράμμα. Ἀποστόλων. Συνόδου Λαοδικείας. Συνόδου Ἀντιοχείας. Ἀποστόλων. Κεφ. ΡΚΓ'.

124. φ. 69β Ποῖον γράμμα λέγεται συστατικόν, ποῖον εἰρηνικόν, καὶ ποῖον ἀπολυτικόν. Ματθαίου. Κεφ. ΡΚΔ'.

125. φ. 70α Περὶ αἰχμαλώτου ἱερέως ἐὰν δέχεται χωρὶς συστατικὸν καὶ ἀπολυτικὸν γράμμα. Ἀποστόλων. Κεφ. ΡΚΕ'.

126. φ. 70α Περὶ τῶν λαμβανόντων τόκους ὡς ἱερωμένοι ἢ λαϊκοὶ καὶ καλόγηροι. Ἀποστόλων. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Κεφ. ΡΚϚ'.

127. φ. 70β Περὶ κληρικῶν ἐὰν ἔμπουν ἐγγυηταί. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΚΖ'.

128. φ. 71α Περὶ κληρικῶν νὰ μὴν εἰσέρχουνται εἰς καπηλεῖον. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Ἀποστόλου Παύλου. Κεφ. ΡΚΗ'.

129. φ. 71β Περὶ κληρικῶν νὰ μὴν ἔχουν ἐργαστήριον καπηλείου. Συνόδου ἕκτης. Κεφ. ΡΚΘ'.

130. φ. 72α Περὶ τῶν δαιμονιζομένων νὰ μὴν γίνουνται κληρικοί. Ἀποστόλων. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΛ'.

131. φ. 72β Περὶ τοῦ πῶς λαμβάνουν ἱερωσύνην καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν εἶναι ἐκ γένους ἱερατικοῦ. Συνόδου ϛ'. Κεφ. ΡΛΑ.

132. φ. 73α Περὶ παιδιῶν ὁποῦ νὰ γεννηθοῦν ἀπὸ δεύτερον καὶ τρίτον γάμον καὶ ἀπὸ πόρνην γυναῖκα ὅτι γίνουνται ἱερεῖς. Νικηφόρου πατριάρχου. Κεφ. ΡΛΒ'.

133. φ. 73α Περὶ ἐὰν χειροτονεῖται ἐπίσκοπος ἢ ἄλλος τοῦ κλήρου ὁποῦ νὰ ἔχῃ τινα βλάβην εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΛΓ'.

134. φ. 74β Περὶ ἱερέως ἐὰν εὐλογήσῃ γάμον παράνομον. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΛΔ'.

135. φ. 74β Περὶ ἱερέως ἐὰν λούεται τῇ ἡμέρᾳ ὁποῦ θέλει νὰ λειτουργήσῃ, ἢ λαϊκὸς ὁποῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς λουτρόν, ἢ φλεβοτομίσῃ ἂν εἶναι καὶ μεταλαμβάνῃ. Μάρκου Ἀλεξανδρείας. Κεφ. ΡΛΕ'.

136. φ. 75α Περὶ ἱερέως ἐὰν ἀνοίξῃ ἡ μύτη του ὅταν θέλῃ νὰ λειτουργήσῃ. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΛϚ'.

137. φ. 75α Περὶ ἀρχιερέως ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἱερωμένων ἐὰν φαντασθῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁποῦ θέλει νὰ ἱερουργήσῃ τί νὰ γένῃ. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΛΖ'.

138. φ. 75β Περὶ ἱερέων νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ὅταν θέλουν νὰ ἱερουργήσουν. Συνόδου ϛ'. Κεφ. ΡΛΗ'.

139. φ. 76α Περὶ ἱερωμένων ὁποῦ νὰ εὐγάλουν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας προφασιζόμενοι δι' εὐλάβειαν. Ἀποστόλων. Κεφ. ΡΛΘ'.

140. φ. 76α Περὶ τῶν βδελυσσομένων τὸν νόμιμον γάμον, τὸν οἶνον, τὸ κρέας καὶ τὰ ἕτερα. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Κεφ. ΡΜ'.

141. φ. 77α Περὶ γυναικὸς ἐὰν ἀφήσῃ τὸν ἄνδρα ἢ ὁ ἄνδρας τὴν γυναῖκαν διὰ τὸ βδελύττεσθαι τὸν γάμον. Συνόδου Γάγγρας. Βαλσαμῶνος Ἀντιοχείας. Κεφ. ΡΜΑ.

142. φ. 77α Περὶ ἱερῶν σκευῶν καὶ ἱεροσυλίας. Ἀποστόλων. Συνόδου α' καὶ β'. Κεφ. ΡΜΒ'.

143. φ. 78α Περὶ τοῦ κρίνεσθαι πάντας τοὺς κληρικοὺς καὶ καλογήρους ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως αὐτῶν. Συνόδου δ'. Κεφ. ΡΜΓ'.

144. φ. 78α Περὶ ἐπισκόπων καὶ τῶν ἄλλων τοῦ κλήρου ὁποῦ νὰ παίζουν χαρτία. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΜΔ'.

145. φ. 78β Περὶ κληρικοῦ ἐὰν ἀρνηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἀποστόλων. Κεφ. ΡΜΕ'.

146. φ. 79α Περὶ ἱερέως ὁποῦ νὰ εἰπῇ εἰς τὸν θυμόν του ὅτι νὰ γένῃ ἀσεβής, ἐὰν δύναται νὰ λειτουργῇ πλέον · ὁμοίως καὶ ἄλλος κοσμικός. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΡΜϚ'.

147. φ. 79α Περὶ ἱερέως ἐὰν βλασφημήσῃ. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΜΖ'.

148. φ. 79β Περὶ ἱερέως ἢ κληρικοῦ ἐὰν βαρέσουν τινὸς καὶ ἀποθάνῃ. Ἀποστόλων. Κεφ. ΡΜΗ'.

149. φ. 79β Περὶ καθῃρημένου ἀρχιερέως ἐὰν κάμνῃ χειροτονίαν. Ἀπόφασις τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἐρώτησις Μεθοδίου μοναχοῦ πρὸς Θεόδωρον τὸν Στουδίτην. Ἀπόκρισις τοῦ Στουδίτου. Κεφ. ΡΜΘ'.

150. φ. 80α Περὶ τοῦ θέλοντος κτίσαι μοναστήριον ἢ ἐκκλησίαν ὅτι πλέον νὰ μὴ τὰ ὁρίζῃ, οὐδὲ χωρὶς θέλημα τοῦ ἀρχιερέως. Συνόδου α' καὶ β'. Κεφ. ΡΝ'.

151. φ. 81α Περὶ τοῦ ἀφιερώσαντος πράγματα εἰς ἐκκλησίαν ἢ εἰς μοναστήριον καὶ θέλει πάλιν νὰ τὰ ἐπάρῃ ὀπίσω. Γερμανοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως. Κεφ. ΡΝΑ.

152. φ. 81β Περὶ τοῦ πῶς τῶν μοναστηρίων καὶ ἐκκλησιῶν τὰ πράγματα καὶ δικαιώματα ἀπαρασάλευτα εἰσίν. Νόμος. Κεφ. ΡΝΒ'.

153. φ. 82α Περὶ τοῦ θέλοντος νὰ γένῃ καλόγηρος πόσον καιρὸν θέλει νὰ εἶναι εἰς τὸ μοναστήριον δόκιμος. Συνόδου α' καὶ β'. Κεφ. ΡΝΓ'.

154. φ. 82β Περὶ γυναικὸς ὁποῦ θέλει νὰ γένῃ καλογραῖα νὰ δοκιμάζεται. Κεφ. ΡΝΔ'.

155. φ. 83α Περὶ τοῦ μὴ κουρεῦσαι καλόγηρον δίχως γέροντος. Συνόδου α' καὶ β'. Κεφ. ΡΝΕ'.

156. φ. 83α Περὶ στολῆς μοναχικῆς καὶ τοῦ καλιμαυχίου τὶ σημαίνει. Κεφ. ΡΝϚ'.

157. φ. 84α Περὶ μοναχοῦ ὁποῦ δὲν ψάλλει τὰς ὥρας αὐτοῦ καὶ τὴν ἄλλην ἅπασαν ἀκολουθίαν. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΝΖ'.

158. φ. 84α Περὶ μεγαλοσχήμου ἢ μικροσχήμου ἐὰν πορνεύσῃ. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΝΗ'.

159. φ. 84α Περὶ μοναχοῦ καθεζομένου εἰς τὸ ὀσπήτιον αὐτοῦ. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΝΘ'.

160. φ. 84β Περὶ ἀσθενοῦς ἐὰν γένῃ εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ καλόγηρος. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΞ'.

161. φ. 85α Περὶ καλογήρου καὶ καλογραίας ἐὰν ἔλθωσιν εἰς γάμον καὶ ἀθετήσουν τὸ σχῆμα. Νηστευτοῦ. Συνόδου δ'. καὶ ς'. Νικηφόρου πατριάρχου. Κεφ. ΡΞΑ'.

162. φ. 85β Περὶ καλογήρου καὶ καλογραίας τῶν ἐλθόντων εἰς κρασοπωλεῖον. Νεαρὰ Ἰουστινιανοῦ. Κεφ. ΡΞΒ'.

163. φ. 86α Περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ καλογήρου πῶς νὰ μοιρασθοῦν ἐὰν ἔχῃ παιδία ἢ ὄχι. Ἰουστινιανοῦ. Κεφ. ΡΞΓ'.

164. φ. 86α Περὶ πατρὸς ὅτι νὰ μὴν ὑστεροῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῆς κληρονομίας ὅτι ἔγινεν καλόγηρος. — Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΡΞΔ'.

165. φ. 86β Περὶ τῆς ἱερωσύνης καὶ τοῦ σχήματος τῶν μοναχῶν ποῖον εἶναι μεγαλείτερον. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΡΞΕ'.

166. φ. 87α Περὶ μοναχῶν νὰ μὴν γένουνται ἀνάδοχοι παιδίων. Πέτρου Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Κεφ. ΡΞϚ'.

167. φ. 87α Περὶ ἱερομονάχου ὅτι ἀνδρόγυνα οὐ στεφανοῖ, ἀλλ' οὔτε ἀνάδοχος παιδίων γίνεται. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΡΞΖ'.

168. φ. 87β Περὶ ἐκκλησίας καὶ τὶ εἶναι ἡ ἐκκλησία. Γερμανοῦ. Κεφ. ΡΞΗ'.

169. φ. 87β Περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας πόσα εἰσίν. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΡΞΘ'.

170. φ. 88α Περὶ τῶν ἀποθαμένων νὰ μὴν θάπτουν αὐτοὺς μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἰωάννου Κίτρους. Βαλσαμῶνος. Νόμος Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΡΟ'.

171. φ. 88β Περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴ μεταφέρῃ τινας ἐκ τάφου σῶμα ἢ καμίαν ὕλην εἰς ἄλλον τάφον. Κεφ. ΡΟΑ'.

172. φ. 88β Περὶ τοῦ πῶς εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ μὴν γίνουνται συμπόσια οὔτε εἰς τοὺς ἱεροὺς περιβόλους. Συνόδου ς'. Κεφ. ΡΟΓ'.

173. φ. 89α Περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴν βάνουν ζῶον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ μείνῃ εἰμὴ ἐξ ἀνάγκης. Συνόδου ς'. Κεφ. ΡΟΔ'. Ζωναρᾶ.

174. φ. 90α Περὶ τοῦ πῶς κατ' ἀνάγκην τρώγουν καὶ πίνουν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Συνόδου Καθαργένης. Κεφ. ΡΟΕ'.

175. φ. 90α Περὶ τοῦ πῶς δεῖ βαπτίζειν ὁ ἱερεὺς τὸ παιδίον Κεφ. ΡΟϚ'.

176. φ. 91α Περὶ τῶν ἱερέων τῶν βαπτιζόντων εἰς τρεῖς πατέρας εἰς τρεῖς υἱοὺς καὶ εἰς τρεῖς Παρακλήτους. Ἀποστόλων. Ζωναρᾶ. Βαλσαμῶνος. Κεφ. ΡΟΖ'.

177. φ. 91β Περὶ ἱερέως ὁποῦ δὲν βαπτίζει εἰς τρεῖς καταδύσεις. Ἀποστόλων. Κεφ. ΡΟΗ'.

178. φ. 91β Περὶ τοῦ παιδίου ὅταν τὸ βαπτίζῃς νὰ τὸ βάνῃς εἰς τὴν κολυμβήθραν νὰ βλέπῃ κατ' ἀνατολάς. Κεφ. ΡΟΘ'.

179. φ. 92α Περὶ τῶν βαπτιζομένων εἰς μίαν κατάδυσιν. Κεφ. ΡΠ'.

180. φ. 92α Περὶ τῆς θείας κολυμβήθρας καὶ τ' ἄλλα τοῦ παιδίου τὶ δηλοῦν ὅταν βαπτίζεται. Πατριάρχου Ξιφιλίνου. Κεφ. ΡΠΑ'.

181. φ. 92β Περὶ τὸ τὶ δηλοῖ ὅταν ἐκδύσουν τὸ παιδίον. Κεφ. ΡΠΒ'.

182. φ. 93α Περὶ τοῦ ὅταν γυρίζουν τὸ παιδίον δυσικὰ τὶ δηλοῖ. Κεφ. ΡΠΓ'.

183. φ. 93^{β} Περὶ τοῦ χρίσματος καὶ ἀλείματος. Ξιφιλίνου. Κεφ. ΡΠΔ.

184. φ. 94^{β} Διατὶ βαπτιζόμεθα εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Κεφ. ΡΠΕ'.

185. φ. 95^{α} Περὶ τῶν σταυρωμάτων τί δηλοῦν. Ξιφιλίνου. Κεφ. ΡΠϚ'.

186. φ. 95^{β} Περὶ τῆς κουρᾶς τοῦ παιδίου. Ξιφιλίνου. Κεφ. ΡΠΖ'.

187. φ. 95^{β} Περὶ τῶν νέων φορεμάτων ὁποῦ φορένει τὸ παιδίον μετὰ τὸ βάπτισμα. Ξιφιλίνου. Κεφ. ΡΠΗ'.

188. φ. 96^{α} Περὶ τῶν βαπτιζομένων ὅπως νὰ χρίουν αὐτοὺς τὸ ἅγιον καὶ μέγα μύρον. Συνόδου Λαοδικείας. Κεφ. ΡΠΘ'.

189. φ. 96^{β} Περὶ τῆς κολυμβήθρας τί εἰκονίζει. Συνόδου Λαοδικείας. Κεφ. ΡϞ'.

190. φ. 96^{β} Περὶ νηπίων ἐὰν εἶναι ἀμφιβολία εἰς αὐτὰ ὅτι ἐβαπτίσθησαν ἢ ὄχι. Συνόδου ς'. Κεφ. ΡϞΑ'.

191. φ. 97^{α} Περὶ παιδίου ἐὰν εὑρίσκεται εἰς τέλος νὰ ἀποθάνῃ καὶ ὁ ἱερεὺς βαπτίσῃ αὐτὸ μὴ φθάσας εἰπεῖν τὰς εὐχὰς οὔτε τοὺς ἀφορκισμούς, ἐρώτησις μοναχοῦ τινος Διονυσίου πρὸς τὸν ἱερώτατον Μητροπολίτην Κρήτης κὺρ Ἠλίαν. Ἀπόκρισις τοῦ Κρήτης Ἠλία. Κεφ. ΡϞΒ'.

192. φ. 98^{α} Περὶ νηπίου εἰς πόσας ἡμέρας νὰ βαπτίζεται. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀντιοχείας. Κεφ. ΡϞΓ'.

193. φ. 98^{β} Περὶ ἱερέων τῶν βαπτιζόντων παιδία ἀγαρηνῶν ἢ δεχθοῦν αὐτοὺς ἀναδόχους. Ἀποστόλων. Κεφ. ΡϞΔ'.

194. φ. 99^{β} Περὶ τῶν βαπτισθέντων ὑπὸ ἀνιέρων. Ματθαίου. Κεφ. ΡϞΕ'.

195. φ. 99^{β} Περὶ τοῦ πῶς ἐξ ἀνάγκης βαπτίζει καὶ ἄνθρωπος κοσμικός. Ματθαίου. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΡϞϚ'.

196. φ. 100^{β} Περὶ τῶν νηπίων τῶν χριστιανῶν ὅταν ἀποθάνουν ἀβάπτιστα ποῦ ἀπέρχονται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν. Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Κεφ. ΡϞΖ'.

197. φ. 100^{β} Περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὅτι εἶναι διπλοῦς. Ξιφιλίνου. Κεφ. ΡϞΗ'.

198. φ. 101^{α} Περὶ τοῦ πῶς τῶν ἀβαπτίστων ἀνθρώπων οἱ οὐρανοὶ κεκλεισμένοι εἰσίν. Κεφ. ΡϞΘ'.

199. φ. 101^{β} Περὶ ἱερέως ἐὰν βαπτίζῃ τὸ παιδίον αὐτοῦ ὡσὰν ἱερεύς. Ἐμμανουὴλ Χαρτοφύλακος. Κεφ. Σ'.

200. φ. 102^{α} Περὶ ἱερέως ἐὰν εὐλογῇ τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Κεφ. ΣΑ'.

201. φ. 102^{α} Περὶ ἱερέως ὅτι πρὶν τῆς λειτουργίας νὰ βαπτίζῃ. Κεφ. ΣΒ'.

202. φ. 102^{α} Περὶ ἱερέως ὅτι ἀφοῦ φάγῃ δὲν βαπτίζει. Κεφ. ΣΓ'.

203. φ. 102^{β} Περὶ τοῦ πῶς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ παιδία δὲν βαπτίζουν. Κεφ. ΣΔ'.

204. φ. 102^{β} Περὶ παιδίου βρέφους ἐὰν ἀποθάνῃ ἀβάπτιστον ἐξ ἀμελείας τῶν γονέων αὐτοῦ ἢ τοῦ ἱερέως. Νικηφόρου Κ/πόλεως. Χρυσοστόμου. Κεφ. ΣΕ'.

205. φ. 103^{α} Περὶ ποῖα ἁμαρτήματα συγχωροῦνται μετὰ τὸν θάνατον διὰ ἐλεημοσυνῶν καὶ λειτουργιῶν. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου. Κεφ. ΣϚ'.

206. φ. 103^{β} Περὶ τοῦ πῶς καὶ εἰς τοὺς ζωντανοὺς εἶναι ὠφέλιμαι· αἱ θεῖαι λειτουργίαι. Ἐρώτησις Πέτρου μοναχοῦ. Ἀπόκρισις τοῦ μακαριωτάτου Γρηγορίου πάπα Ρώμης τοῦ Διαλόγου θαυμάσιος. Κεφ. ΣΖ'.

207. φ. 103^{α} Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν διὰ τὰ σαραντάρια τῶν ἱερέων. Τοῦ ὁσίου καὶ ἀσκητοῦ Ἡσαΐου. Κεφ. ΣΗ'.

208. φ. 106^{β} Περὶ ποίας αἰτίας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμνουν αὐτοῦ λειτουργίας εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας, εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς σαράντα. Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου. Κεφ. ΣΘ'.

209. φ. 107^{α} Περὶ τὸ τί εἶναι αἱ μερίδαι καὶ ἐὰν εἶναι εὔλογον διὰ γυναῖκας ὁποῦ ἔχουν ἄνδρας ἀσεβεῖς. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΣΙ'.

210. φ. 107^{β} Περὶ τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν ποῦ εὑρίσκονται τὴν σήμερον. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Κεφ. ΣΙΑ'.

211. φ. 108^{β} Περὶ ποῖαι ἡμέραι τοῦ χρόνου δὲν γίνονται μνημόσυνα. Νικηφόρου Κ/πόλεως. Κεφ. ΣΙΒ'.

212. φ. 108^{β} Περὶ ἱερέως ὁποῦ νὰ λειτουργῇ καὶ χυθοῦν τὰ ἅγια. Βαλσαμῶνος. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΣΙΓ'.

213. φ. 111^{α} Περὶ τῶν ἀφανισθέντων τιμίων δώρων. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΣΙΔ'.

214. φ. 111^{α} Περὶ ἱερέων ὅτι νὰ ἔχουν χωνευτήριον εἰς τὸ βῆμα. Γερμανοῦ Κ/πόλεως. Κεφ. ΣΙϚ'.

215. φ. 111^{β} Περὶ λαϊκῶν νὰ μὴν εἰσέρχονται εἰς τὸ βῆμα. Ἀποστόλων. Συνόδου Τρούλλης. Κεφ. ΣΙΖ'.

216. φ. 111^{β} Περὶ ἱερέως λειτουργοῦντος καὶ πέσῃ ὁ ἀστήρ. Κεφ. ΣΙΗ'.

217. φ. 111^{β} Περὶ τοῦ ἀντιδώρου διατὶ τὸ λαμβάνουν αὐτὸ οἱ χριστιανοὶ καὶ περὶ τῆς ἡμέρας ὅταν εὑρίσκουνται σαρκικῶς μετὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἐὰν ἐπέρνουν ἢ ἀσπάζονται τὰς ἁγίας εἰκόνας. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Κεφ. ΣΙΘ'.

218. φ. 112^{β} Περὶ τοῦ ἔχοντος ἔχθραν μετά τινος νὰ μὴν δεχθοῦν τὰ δῶρα αὐτοῦ οὐδὲ νὰ τὸν ἐμεταλάβουν. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΣΚ'.

219. φ. 113^{α} Περὶ λαϊκῶν ὁποῦ δὲν προσκαρτεροῦν ἕως τέλους τῆς ἀκολουθίας. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Κεφ. ΣΚΑ'.

220. φ. 113^{β} Περὶ τοῦ θέλοντος νὰ μεταλάβῃ ὅτι νὰ μὴν εὑρεθῇ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ποίας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος νὰ φυλάττῃ. Παύλου ἀποστόλου. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας. Βαλσαμῶνος Ἀντιοχείας. Κεφ. ΣΚΒ'.

221. φ. 114^{α} Περὶ τοῦ ὀνειραθέντος λαϊκοῦ τὴν ἡμέραν ὁποῦ θέλει νὰ μεταλάβῃ. Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου. Κεφ. ΣΚΓ'.

222. φ. 114^{β} Περὶ κοσμικοῦ ἀνδρὸς ὁποῦ νὰ ξηράσῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁποῦ ἐκοινώνησεν τῶν θείων καὶ φρικτῶν μυστηρίων. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Κεφ. ΣΚΔ'.

223. φ. 115^{α} Περὶ γυναικῶν μεμνηστευμένων ἐν ᾧ καὶ περὶ μνηστείας καὶ ὅτι ἡ μνηστεία εἶναι μνήμη καὶ ἐπαγγελία τῶν μελλόντων γίνεσθαι γάμων. Συνόδου ς'. Κεφ. ΣΚΕ'.

224. φ. 115^{α} Περὶ μνηστείας ὅτι νὰ εἶναι τὸ ἀρσενικὸν χρονῶν δεκατεσσάρων καὶ τὸ θηλικὸν χρονῶν δώδεκα. Νεαρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Κεφ. ΣΚϚ'.

225. φ. 116^{α} Περὶ τοῦ πῶς μία γυναῖκα ἔλαβεν εὐχὴν μνηστείας μετὰ τινος Ἰωάννου καὶ ἐζήτησεν διὰ τὸ εἶναι ἄνηβον χωρισθῆναι ἐξ αὐτοῦ καὶ λαβεῖν τὸν δεύτερον ἐξάδελφον τοῦ Ἰωάννου. Κεφ. ΣΚΖ'.

226. φ. 116^{β} Περὶ τοῦ θέλοντος ἱερωθῆναι καὶ ἀποθάνῃ ἡ μνηστὴ αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἦτο ἡ μνηστεία αὐτοῦ ἀνυπόστατος. Ματθαίου. Κεφ. ΣΚΗ'.

227. φ. 117^{α} Περὶ ἀρραβώνων μνηστείας ὁποῦ νὰ δοθοῦν καὶ μετανοήσῃ τὸ ἕνα μέρος ἢ καὶ ἐὰν τελευτήσῃ τὸ ἕν μέρος ἐκ τοὺς δύο τους ἢ γένῃ καλόγηρος ὁ εἷς. Ἀρμενοπούλου. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου βασιλέων. Κεφ. ΣΚΘ',

228. φ. 117^{β} Περὶ φιλήματος μνηστήρων. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣΛ'.

229. φ. 118^{α} Ἀπὸ πόσας αἰτίας χωρίζουν τοὺς μεμνηστευμένους. Ματθαίου Βλαστάρεως. Νεαρὰ Λέοντος βασιλέως. Κεφ. ΣΛΑ'.

230. φ. 119^{α} Περὶ τῶν βαθμῶν τοῦ γάμου. Κεφ. ΣΛΒ'.

231. φ. 119^{β} Διαίρεσις συγγενείας. Κεφ. ΣΛΓ'.

232. φ. 119^{β} Περὶ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας. Κεφ. ΣΛΔ'.

233. φ. 120^{α} Περὶ τοῦ ἐξ αἵματος ἑβδόμου βαθμοῦ οὐ γίνεται. Ἐμμανουὴλ Πορφυρογεννήτου. Ἀλεξίου πατριάρχου. Κεφ. ΣΛΕ'.

234. φ. 121^{α} Περὶ τοῦ ἐξ αἵματος ὀγδόου βαθμοῦ καὶ εἰς πόσους βαθμοὺς γίνουνται τὰ συνοικέσια. Περὶ σημειώματος τῶν συνοικεσίων. Κεφ. ΣΛϚ'.

235. φ. 122^{β} Περὶ τῶν ἐξ ἀγχιστείας καὶ ὅτι ἀγχιστεία λέγεται συγγένεια ἀπὸ συμπεθερίαν. Νικολάου πατριάρχου. Κεφ. ΣΛΖ'.

236. φ. 123^{β} Περὶ τὄνομα τοῦ θείου ὅτι εἰς τρία λέγεται καὶ χωρίζει · καὶ ποῖοι γάμοι γίνουνται καὶ ποῖοι δὲν γίνουνται. Βασιλείου. Κεφ. ΣΛΗ'.

237. φ. 125^{β} Περὶ τριγενείας. Λέοντος καὶ Ἀρσενίου τῶν πατριαρχῶν. Μιχαὴλ πατριάρχου. Στυπῆ πατριάρχου. Κεφ. ΣΛΘ'.

238. φ. 127^{α} Περὶ υἱοθεσίας καὶ τὶ εἶναι ἡ υἱοθεσία. Λέοντος τοῦ σοφοῦ. Κεφ. ΣΜ'.

239. φ. 128^{α} Περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος · εἴδησις. Συνόδου ς'. Κεφ. ΣΜΑ'.

240. φ. 129^{α} Περὶ δύο παιδίων ὁποῦ νὰ δεχθῇ τινας ἀπὸ τὸ ἅγιον βάπτισμα ἐὰν ἔρχουνται εἰς γάμον καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις διάφοροι περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Κεφ. ΣΜΒ'.

241. φ. 130^{α} Περὶ τοῦ πῶς ἡ συγγένεια τοῦ ἁγίου βαπτίσματος εἰς κληρονομίαν οὐκ ἔρχεται. Ματθαίου. Κεφ. ΣΜΓ'.

242. φ. 130^{α} Περὶ ἐλευθερωμένου σκλάβου ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπάρῃ τὴν κυρίαν αὐτοῦ. Ματθαίου. Θείου νόμου. Κεφ. ΣΜΔ'.

243. φ. 131^{α} Περὶ ἐπιτρόπου ὅτι δὲν ἐπέρνει τὴν ὀρφανήν. Κεφ. ΣΜΕ'.

244. φ. 131^{α} Περὶ ὑποχειρίων ὅτι δὲν ἐπέρνουν τὰς γυναῖκας τῶν αὐθεντῶν αὐτῶν. Κεφ. ΣΜϚ'.

245. φ. 131^{β} Περὶ σκηνικοῦ ὅτι δὲν λαμβάνει συγκλητικοῦ θυγατέραν. Κεφ. ΣΜΖ'.

246. φ. 131^{β} Περὶ τοῦ πορνεύσαντος μετά τινος γυναῖκαν ὅτι τὴν μητρυάν της δὲν ἐπέρνει. Κεφ. ΣΜΗ'.

247. φ. 131^{β} Περὶ πρώτου γάμου καὶ τί ἐστι γάμος. Κεφ. ΣΝ'.

248. φ. 132^{α} Περὶ ψιλῶν συμφώνων γινομένων εἰς γάμον μὴ γενομένης ἱερολογίας. Κεφ. ΣΝΑ'.

249. φ. 132^{α} Περὶ πῶς καλεῖται ὁ πρῶτος γάμος, ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Κεφ. ΣΝΒ'.

250. φ. 132^{β} Περὶ διγάμων, τριγάμων, τετραγάμων καὶ οὐ γάμων. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Συνόδου Λαοδικείας. Κεφ. ΣΝΓ'. Τόμος τῆς ἑνώσεως περὶ τριγάμων καὶ τετραγάμων [ἐγένετο ἐν ἔτει ςυκη' (920)]. Ἀρμενοπούλου.

251. φ. 135^{α} Περὶ διαφορᾶς παιδίων ποῖα λέγονται γνήσια, ποῖα φυσικὰ καὶ ποῖα νόθα καὶ ποῖα σκότεια. Ματθαίου. Κεφ. ΣΝΔ'.

252. φ. 135^{α} Περὶ παρανόμου γάμου καὶ τοῦ κανόνος αὐτοῦ. Νόμος. Ἀρμενοπούλου. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΣΝΕ'.

253. φ. 135^{β} Περὶ τοῦ ἔχοντος παλακίδα. Νόμος. Νικηφόρου Κ/πόλεως. Κεφ. ΣΝϚ'.

254. φ. 136^{α} Περὶ ἀδελφοποιΐας ὅπως νὰ μὴν γίνεται. Ματθαίου. Κεφ. ΣΝΖ'.

255. φ. 136^{β} Περὶ τοῦ χωρισθέντος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐξ αἰτίαν ἄλλης γυναικός. Ματθαίου. Κεφ. ΣΝΗ'.

256. φ. 137^{α} Περὶ ἐκείνων ὁποῦ χωρίζουν τὰ ἀνδρόγυνα χωρὶς αἰτίαν εὔλογον. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. Κεφ. ΣΝΘ'.

257. φ. 137^{β} Περὶ λύσεως γάμου καὶ αἱ αἰτίαι τῆς γυναικός. Κεφ. ΣΞ'.

258. φ. 138^{α} Περὶ τὰς αἰτίας ὁποῦ χωρίζει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδραν αὐτῆς. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣΞΑ'.

259. φ. 138^{β} Περὶ ὅταν δὲν εὑρίσκεται σαρκικῶς ὁ ἄνδρας μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. Ματθαίου. Κεφ. ΣΞΒ'.

260. Περὶ ὅταν δὲν εὕρῃ αὐτὴν τὴν γυνὴν παρθένον. Κεφ. ΣΞΓ' (τὸ κεφ. τοῦτο ὡς καὶ τὸ κατωτέρω ἐξέπεσον ἐκ τοῦ Κωδ. καὶ σημειοῦνται μόνον ἐν τῷ προτασσομένῳ Πίνακι).

261. φ. 139^{α} Περὶ ὅταν θέλῃ νὰ γένῃ τὸ ἕν μερος καλόγηρος. Κεφ. ΣΞΔ'.

262. φ. 139^{α} Περὶ γυναικὸς ἐὰν δείρῃ τὸν ἄνδρα

αὐτῆς. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΣΞΕ'.

263. φ. 139α Περὶ γυναικὸς χωρίζεται τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὅταν ληστεύῃ ἢ κλέψῃ ἀπ' ἐκκλησίαν. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΣΞϚ'.

264. φ. 139β Περὶ αἰχμαλώτου ἀνδρὸς ἢ γυναικός. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣΞΖ'.

265. φ. 139β Περὶ λωβοῦ ἀνδρὸς ἢ γυναικός. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΣΞΗ'.

266. φ. 139β Περὶ συγγενείας τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὅτι χωρίζεται. Ματθαίου Βλαστάρεως. Κεφ. ΣΞΘ'.

267. φ. 140α Περὶ συγγενείας τῆς υἱοθεσίας ὅτι χωρίζεται. Ματθαίου. Κεφ. ΣΟ'.

268. φ. 140α Περὶ παρανόμου γάμου ὅτι χωρίζεται. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΣΟΑ'.

269. φ. 140α Περὶ ἀνήβου γάμου ὅτι χωρίζεται. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΣΟΒ'.

270. φ. 140β Περὶ τοῦ ἔχοντος γυναῖκαν δαιμονῶσαν καὶ θέλει νὰ χωρισθῇ ἐξ αὐτῆς. Νεαρὰ Λέοντος τοῦ σοφοῦ. Κεφ. ΣΟΓ'.

271. φ. 141α Περὶ τοῦ πάθους τῶν σεληνιαζομένων πῶς ὑπὸ τοῦ δαίμονος ἔρχεται. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΣΟΔ'.

272. φ. 142α Περὶ τοῦ μισεύοντος εἰς ἄλλον τόπον καὶ ἐκεῖ ἀποκτήσῃ παλακίδα. Νικήτα Ἡρακλείας. Κεφ. ΣΟΕ'.

273. φ. 142β Περὶ γυναικὸς ὁποῦ νὰ μισεύσῃ ὁ ἄνδρας ἢ γένῃ σκλάβος ἢ εἰς στρατιὰν ὑπάγῃ καὶ γένῃ ἀφανὴς καὶ αὐτὴ θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ · τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Συνόδου ϛ'. Λέοντος τοῦ σοφοῦ. Κεφ. ΣΟϚ'.

274. φ. 144α Περὶ τοῦ εὑρεθέντος σαρκικῶς μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ καὶ ὁ κανόνας αὐτῶν. Ματθαίου. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΣΟΖ'.

275. φ. 144β Περὶ μοιχείας καὶ ὁ κανὼν αὐτῆς. Ἀποστόλων. Ματθαίου. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣΟΗ'.

276. Περὶ γυναικὸς παρθένου ἐὰν βιάσῃ αὐτὴν τινὰς καὶ φθείρῃ την ἢ καὶ θεληματικῶς αὐτῆς γένῃ. (ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ Κώδ. εὕρηται μόνον ἐν τῷ Πίνακι). Κεφ. ΣΟΘ'.

277. φ. 145α Περὶ παιδοφθορίας θηλυκοῦ. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣΠ'.

278. φ. 145α Περὶ καλογραίας ἐὰν δυναστευθῇ ἢ κοπέλλα παρὰ τοῦ αὐθεντὸς αὐτῆς ἢ ἄλλη γυναῖκα ὑπό τινος. Νικηφόρου. Βασιλείου. Κεφ. ΣΠΑ'.

279. φ. 145β Περὶ γυναικὸς ὁποῦ νὰ χηρεύσῃ καὶ θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΣΠΒ'.

280. φ. 146α Περὶ γυναικὸς ὁποῦ νὰ χηρεύσῃ καὶ ὑπανδρευθῇ ὅτι ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς δὲν ἐπέρνει εἰ μὴ ἐκ τῶν παιδίων ἂν ἀποθάνουν · τὰ ὅμοια καὶ ὁ ἄνδρας. Λέοντος τοῦ σοφοῦ. Κεφ. ΣΠΓ'.

281. φ. 146β Περὶ γυναικὸς ὁποῦ νὰ χηρεύσῃ καὶ δὲν ὑπανδρευθῇ τί ἐπέρνει ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀνδρὸς, τὸ ὅμοιον καὶ ὁ ἄνδρας. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣΠΔ'.

282. φ. 147α Περὶ προικὸς τετιμημένης καὶ ἀτιμήτου. Ματθαίου. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣΠΕ'.

283. φ. 148α Περὶ τοῦ πῶς ἡ γυνὴ προτιμᾶται ὑπὸ παντὸς δανειστοῦ. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΣΠϚ'.

284. φ. 148α Περὶ ἀνδρὸς ὁποῦ νὰ κάμῃ ἔξοδον εἰς τὴν ἀσθένειαν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὁμοίως καὶ εἰς τὸν θάνατον αὐτῆς. Ματθαίου. Κεφ. ΣΠΖ'.

285. φ. 148β Περὶ προτιμήσεως προικὸς πρώτης καὶ δευτέρας. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΣΠΗ'.

286. φ. 149β Περὶ συμφώνου ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ματθαίου. Κεφ. ΣΠΘ'.

287. φ. 149β Περὶ δωρεῶν καὶ ἀνατροπῆς δωρεῶν. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣϞ'.

288. φ. 150α Περὶ γυναικὸς ὁποῦ νὰ ἔμπῃ ἐγγυήτρια. Ματθαίου. Κεφ. ΣϞΑ'.

289. φ. 150β Περὶ δωρεῶν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀναμεταξύ. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣϞΒ'.

290. φ. 150β Περὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐὰν χηρεύσουν καὶ ἀφήσουν παιδὶ καὶ μετὰ ταῦτα ἀποθάνῃ καὶ τὸ παιδὶ ἢ καὶ ἐὰν δὲν κάμουν καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα χωρὶς παιδίον πῶς νὰ μοιρασθοῦν τὰ ροῦχα αὐτῶν. Ἀθανασίου πατριάρχου Κ/πόλεως. Κεφ. ΣϞΓ'.

291. φ. 151β Περὶ προτιμήσεως κληρονομίας. Ματθαίου. Κεφ. ΣϞΔ'.

292. φ. 151β Περὶ πάππου ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ ἀφήσῃ υἱοὺς καὶ ἐγγόνους πῶς κληρονομοῦν αὐτόν. Ματθαίου. Κεφ. ΣϞΕ'.

293. φ. 152α Περὶ ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς ὁποῦ ἀποθάνουν χωρὶς διαθήκην καὶ παιδία δὲν ἔχουν ἀλλ' ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ γονεῖς, ποῖοι κληρονομοῦν αὐτόν. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣϞϚ'.

294. φ. 152β Περὶ τοῦ ἀποθανόντος ὁποῦ νὰ ἔχῃ ἀδελφὸν ἀπὸ δύο μητέρες καὶ ἀνεψιοὺς τοῦ ἀδελφοῦ του παιδία ὁποῦ νὰ ἦτον μὲ τὸν πατέρα τους ἀπὸ ἕναν πατέρα καὶ μίαν μητέρα, ποῖοι κληρονομοῦν αὐτόν. Ματθαίου Βλαστάρεως. Κεφ. ΣϞΖ'.

295. φ. 153α Περὶ τοῦ ἀποθανόντος χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀδελφοὺς καὶ ἀνεψιοὺς ποῖοι κληρονομοῦν αὐτόν. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΣϞΗ'.

296. φ. 153β Περὶ κληρονομίας υἱοθετῶν καὶ φυσικῶν. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΣϞΘ'.

297. φ. 154α Περὶ συνεισφορᾶς ἤγουν ἐὰν ἔδωσεν ὁ πατὴρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ προῖκαν καὶ ἔκαμεν ὅτι ἄλλο τιποτες, ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτοῦ νὰ μὴν ἐπάρῃ. Ματθαίου. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. Τ'.

298. φ. 155α Περὶ υἱῶν καὶ θυγατέρων ὁποῦ ἔλαβον ἀπὸ τὸν πατέρα αὐτῶν τὸ μερδικὸν αὐτῶν καὶ ἀποθανόντος αὐτοῦ ζητοῦν ὅτι νὰ λάβουν καὶ ἄλλα. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΤΑ'.

299. φ. 156α Περὶ τοῦ ἔχοντος λαβεῖν κληρονο-

μίαν εἰς πόσους χρόνους νὰ ἀκούεται. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΤΒ′.

300. φ. 156α Περὶ φαλκιδίου. Ματθαίου. Κεφ. ΤΓ′.

301. φ. 156β Περὶ μισοτεκνίας. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Κεφ. ΤΔ′.

302. φ. 156α Περὶ τῶν αἰτιῶν ὁποῦ κάμνουν οἱ γονεῖς τὰ παιδία αὐτῶν ἀπόκληρα τῶν πραγμάτων αὐτῶν. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΤΕ′.

303. φ. 158α Περὶ διαθήκης καὶ εἰς πόσους χρόνους ἔχει ἄδειαν τὸ ἀρσενικὸν νὰ κάμῃ καὶ εἰς πόσους τὸ θηλυκὸν καὶ πόσοι μάρτυρες νὰ εἶναι καὶ περὶ ἀδελφῶν ἔχων ἀμοίραστα πράγματα. Ματθαίου Βλαστάρεως. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΤϚ′.

304. φ. 158β Περὶ διαθήκης ὑπεξουσίων. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. Κεφ. ΤΖ′.

305. φ. 159α Περὶ λεγάτου. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΤΗ.

306. φ. 159β Περὶ καδικέλλου. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΤΘ′.

307. φ. 160α Περὶ ἐπιτρόπων καὶ προτιμήσεως ἐπιτρόπων. Ματθαίου · συνόδου ς′. Κεφ. ΤΙ′.

308. φ. 160β Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἀνήβων καὶ ἀμφηλίκων. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΤΙΑ′.

309. φ. 160β Περὶ παρακαταθήκης. Ἀρμενοπούλου. Κεφ. ΤΙΒ′.

310. φ. 161α Περὶ αἱρετῶν κριτῶν. Ἀρμενοπούλου. Ματθαίου. Κεφ. ΤΙΓ′.

311. φ. 161α Περὶ συμφώνων. Ἀρμενοπούλου · νεαρὰ Λέοντος. Κεφ. ΤΙΔ′.

312. φ. 162α Περὶ ὅρκου. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου βασιλέων. Λέοντος τοῦ σοφοῦ. Ἀρμενοπούλου. Ματθαίου · διαφόρων ποιητῶν. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Κεφ. ΤΙΕ′.

313. φ. 162β Περὶ παιδίων ἵνα τρέφωσι τοὺς γονεῖς αὐτῶν. Κεφ. ΤΙϚ′.

314. φ. 163α Περὶ τοῦ λαβόντος βόδιον εἰς ἐργασίαν καὶ ἀποθάνῃ. Ἰουστινιανοῦ βασιλέως. Κεφ. ΤΙΖ′.

315. φ. 163α Περὶ τοῦ λαβόντος ἄλογον μετ' ἀγωγίου καὶ φορτώσῃ αὐτὸ βαρέως. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου βασιλέων. Κεφ. ΤΙΗ′.

316. φ. 163β Περὶ τοῦ λαβόντος ἀμπέλιον ἢ χωράφιον μεσιακόν. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου Βασιλέων. Κεφ. ΤΙΘ′.

317. φ. 164α Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας διαστήματος ἑρμηνεία. Κεφ. ΤΚ′.

318. φ. 164α Περὶ ποῖαι ἡμέραι καλοῦνται καλένδαι, ποῖαι νόναι, καὶ ποῖαι εἰδοί. Ζωναρᾶ. Κεφ. ΤΚΑ′.

319. φ. 164α Περὶ πόσαις ἡμέρας καὶ ἑβδομάδας ἔχει ὅλος ὁ χρόνος. Ζωναρᾶ. Κεφ. ΤΚΒ′.

320. φ. 165α Νομοκάνονον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περὶ ἐξομολογήσεως ἤγουν πῶς χρὴ τὸν πνευματικὸν πατέρα ἐξετάζειν καὶ νουθετεῖν τὰ ἑαυτοῦ τέκνα. Κεφ. ΤΚΓ′.

321. φ. 171α Περὶ φόνων ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Κεφ. ΤΚΔ′.

322. φ. 172α Περὶ τοὺς ἀρνητὰς τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κεφ. ΤΚΕ.

323. φ. 172α Περὶ μάγων, ἀστρονόμων καὶ ἀποδένων ἀνδρόγυνα. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κεφ. ΤΚϚ.

324. φ. 172β Περὶ τῶν καιόντων τοὺς βουρκολάκους. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Κεφ. ΤΚΖ′.

325. φ. 172β Περὶ ἐκείνων ὁποῦ ρίχνουν τὰ παιδία εἰς τὴν ροῦγαν καὶ εἰς τὴν στράταν. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Κεφ. ΤΚΗ′.

326. φ. 173α Περὶ μοιχῶν καὶ ζωοφθόρων. Βασιλείου. Κεφ. ΤΚΘ′. Συνόδου Ἀγκύρας.

327. φ. 173β Περὶ αἱμομιξιῶν. Βασιλείου. Ματθαίου. Κεφ. ΤΛ′.

328. φ. 174α Περὶ κτηνοβάτου. Κεφ. ΤΛΑ′.

329. φ. 174α Περὶ ἐπιόρκων. Βασιλείου. Κεφ. ΤΛΒ.

330. φ. 174α Περὶ κλεπτῶν. Κεφ. ΤΛΓ′.

331. φ. 174α Περὶ τυμβορύχου. Κεφ. ΤΛΔ′.

332. φ. 174β Περὶ ἱεροσυλίας. Γρηγορίου Νύσσης. Κεφ. ΤΛΕ′.

333. φ. 174β Περὶ μαλακίας, Κεφ. ΤΛϚ′.

334. φ. 175α Περὶ τὰ ἀντισύκοτα. Κεφ. ΤΛΖ′.

335. φ. 175α Περὶ τὰ συνήθεια τῶν γυναικῶν. Κεφ. ΤΛΗ′.

336. φ. 175α Περὶ τοῦ φαγόντος ψόφιον κρέας. Κεφ. ΤΛΘ′.

337. φ. 175β Περὶ τοῦ μὴ ὑπάγειν εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν βαρβάρων. Κεφ. ΤΜ′.

338. φ. 176α Περὶ τοῦ φονεύσαντος τοῦ λόγου του. Κεφ. ΤΜΑ′.

339. φ. 176α Περὶ ποῖα ἁμαρτήματα κωλύουν τὴν ἱερωσύνην. Κεφ. ΤΜΒ′.

340. φ. 176β Περὶ τὴν νηστείαν τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ παραμονῆς τῶν Φώτων. Κεφ. ΤΜΓ′.

341. φ. 177α Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων ἐὰν τύχῃ Τετράδη ἢ Παρασκευή. Κεφ. ΤΜΔ′.

342. φ. 177α Περὶ τῶν πέντε ἑβδομάδων τοῦ χρόνου εἰς τὰς ὁποίας γίνεται κατάλυσις τῶν φαγίων. Κεφ. ΤΜΕ′.

343. φ. 177β Περὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς ὅτι γάμος δὲν γίνεται. Κεφ. ΤΜϚ′.

344. φ. 177β Περὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ πάσης Τετράδος καὶ Παρασκευῆς. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Νικηφόρου. Βασιλείου. Συμεὼν θαυματουργοῦ. Συνόδου Γάγγρας. Κεφ. ΤΜΖ′. Καὶ ΤΜΗ′.

345. φ. 178β Περὶ γυναικὸς ἐὰν γεννήσῃ τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ καὶ περὶ ἀσθενοῦς νηστεία δὲν κάμνει. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΤΜΘ′.

346. φ. 179α Περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐὰν τύχῃ τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδα ἐὰν τρώγουν ὀψάριον. Νικηφό-

ρου. Νηστευτοῦ. Σάββα. Μάρκου ἱερομονάχου. Νικήτα Σερρῶν. Κεφ. ΤΝ'.

347. φ. 180α Περὶ τοῦ κατευθυνθήτω ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δὲν λέγεται. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΤΝΑ'.

348. φ. 180β Περὶ τοῦ πῶς ἀπὸ τῆς Διακαινησίμου ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς τρώγομεν ὀψάριον. Ἰωάννου Κίτρους. Κεφ. ΤΝΒ'.

349. φ. 180β Περὶ τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Κεφ. ΤΝΓ'.

350. φ. 180α Περὶ τῆς νηστείας τοῦ Αὐγούστου τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου. Λουκᾶ πατριάρχου. Κεφ. ΤΝΔ'.

351. φ. 183α Περὶ τῆς νηστείας τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΤΝΕ'.

352. φ. 183α Περὶ πότε καταλύεται ἡ νηστεία τῆς Τετράδης καὶ Παρασκευῆς. Νηστευτοῦ. Κεφ. ΤΝϚ'.

353. φ. 183β Πότε ὀφείλουσιν οἱ χριστιανοὶ κοινωνεῖν. Τοῦ Κίτρους. Κεφ. ΤΝΖ'.

354. φ. 184α Περὶ πῶς ὁ κόσμος ὑπὸ στοιχείων τεσσάρων ἵσταται ὁμοίως καὶ ὁ ἄνθρωπος. Κεφ. ΤΝΗ'.

355. φ. 184α Περὶ τῆς ψυχῆς ἐν ποίῳ μέλει τοῦ σώματος εἶναι. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Κεφ. ΤΝΘ'.

356. φ. 184β Περὶ τοῦ πῶς ὁ ἄνθρωπος ἑπτὰ ἡλικίας ἔχει καὶ ποῖαι εἶναι καὶ πῶς καλοῦνται. Κεφ. ΤΞ'.

357. φ. 185α Πόθεν ἐβλέπομεν τινὰς δικαίους καὶ κρίνονται ψυχομαχοῦντες πολλὰς ἡμέρας καὶ πολλοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰρηνικῶς καὶ ἀταράχως ἀποθένουν. Ἀπόκρισις Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου. Κεφ. ΤΞΑ'.

358. φ. 185β Περὶ ὁραμάτων. Ποῖα εἶναι ἀληθινά. Ἀναστασίου Σιναΐτου. Κεφ. ΤΞΒ'.

359. φ. 186α Περὶ τῶν λεγόντων ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἀσυκώνεται τὸ σῶμα τοῦ ἀποθαμένου καὶ πνίγει ἀνθρώπους καὶ τοῦτο βλέπουν ἐν ὁράματι καὶ καίουν τὸ σῶμα ἐκεῖνο διὰ νὰ μὴν ἀπολέσῃ καὶ ἄλλους ἀνθρώπους. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Νικηφόρου Ξανθοπούλου. Κεφ. ΤΞΓ'.

Ἕτερα Κεφάλαια ἐξ ἑτέρου Νομίμου· Διάταξις τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ ἀκολουθίας ἀγραμμάτων μοναχῶν καὶ ἱερέων μοναχῶν. Κεφ. ΤΞΔ'.

Τὰ ἐφεξῆς Κεφάλαια ἀπὸ τοῦ ΤΞΕ — ΤΠΗ πραγματεύονται περὶ μοναχῶν. Περὶ μοναχοῦ λαλοῦντος εἰς ἐκκλησίαν — μὴ ἀναμένοντος τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας — καθεζομένου εἰς συμπόσια κοσμικῶν — καθέζοντος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ — ἀφεὶς τὴν κοίτην αὐτοῦ καὶ κοιμηθῇ εἴς τιναν αὐτοῦ φίλον — μεθύοντος — ἐμέσαντος ἐκ πολυποσίας — κλέπτου καὶ λαθροφάγου — ψεύτου — ἀπελθόντος εἰς γάμον — παραγελοῦντος — περιπατοῦντος μετὰ γυναικός — ἀσπάσαντος γυναῖκα ἢ παιδίον — τύπτοντος τινά — ἐσθίοντος μετὰ τὸ ἀπόδειπνον — ἀποζώνυντος εἰς τὴν κοίτην αὐτοῦ — περὶ τοῦ μὴ δέχεσθαι μοναχὸν ἀπὸ μοναστήριον εἰς ἄλλο μοναστήριον — περὶ τοῦ γινώσκοντος ἀδελφὸν ἀναχωρῆσαι καὶ μὴ μηνῆσαι τῷ ἡγουμένῳ αὐτοῦ — περὶ ποίων αἰτιῶν ἀναχωρεῖ μοναχὸς τοῦ μοναστηρίου — περὶ τοῦ ἀντιτάσσοντος τὸν ἡγούμενον αὐτοῦ — περὶ τοῦ λύοντος ὅρον πνευματικοῦ πατρός — περὶ τοῦ φεύγοντος ἀπὸ τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ — περὶ τοῦ μὴ ἔχειν τι ἴδιον ἐν μονῇ — περὶ μοναχοῦ λύοντος κρίσιν ἄλλου πνευματικοῦ.

Τὰ ἀπὸ τοῦ Κεφ. ΤΠΘ' — ΦΕ' περὶ διαφόρων ὑποθέσεων. Περὶ πνευματικοῦ — ὁμολογοῦντος ἁμαρτίαν — περὶ μοναχοῦ ὑβρίσαντος ἱερέα — περὶ λαϊκῶν ἐὰν ἀποτρέπωσι τινὰ τῶν ἱερέων εἰσιέναι εἰς τὸ ἅγιον βῆμα — περὶ ἱερέως ἐὰν ξηράσῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁποῦ ἐλειτούργησεν — περὶ τῶν κρατούντων τὴν κοινωνίαν εἰς τὸ στόμα — περὶ πῶς δεῖ ψάλλειν οἱ ψάλται — περὶ τῶν στεργόντων τὸν κανόνα τοῦ πνευματικοῦ — περὶ πόσων χρόνων νὰ ἐξομολογοῦνται οἱ ἄνθρωποι — περὶ φόνων — περὶ τοῦ φονεύσαντος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα (ἑκουσίως, ἀκουσίως) μοιχευομένην — περὶ τοῦ φονεύσαντος κλέπτην καὶ ληστὴν ἑκουσίως — περὶ κλεπταποδόχου — περὶ κοσμικοῦ ὑβρίζοντος ἱερέα — περὶ μνησικάκου — περὶ ψηθιριστοῦ — ψεύστου — καταλαλητοῦ — λοιδώρου — ψευδομάρτυρος — ἐπιόρκου — ὀδοστατοῦντος — περὶ ποιούντων ἁρπαγὰς εἰς γυναῖκας — περὶ τοῦ κοινωνήσαντος καὶ ἐμέσαντος ἐκ μέθης — περὶ φαγόντος ἔπειτα κοινωνήσῃ — περὶ φαγόντος κρέας τῇ μεγάλῃ μ' — περὶ παιδίων ἐὰν φάγουν κρέας ἢ τυρὶ τῇ μεγάλῃ μ' — περὶ τοῦ πνίξαντος ἑαυτὸν εἰς ὕδωρ ἢ εἰς δένδρον — περὶ τοῦ τύψαντος ἑαυτὸν οἰκείαις χερσὶ καὶ ἀποθάνῃ — περὶ ἐὰν μνημονεύονται τὰ βαπτισθέντα νήπια — περὶ ἐὰν μεταλαμβάνῃ ὁ δαιμονιζόμενος τῶν θείων μυστηρίων — περὶ τοῦ νιπτομένου ἢ λουομένου ἐὰν ἔμβῃ νερὸν εἰς τὸ στόμα τοῦ οὐ χρὴ κοινωνεῖν — περὶ τῶν καιόντων οἴκους ἢ ἀμπελῶνας ἢ ἅλωνας — περὶ τῶν ἐξομολογουμένων ὅπως νὰ μὴν ἀφήνουν τὸν πνευματικὸν του καὶ ὑπάγουν εἰς ἄλλους — περὶ τοῦ πεσόντος εἰς ἀβάπτιστον σῶμα — περὶ κοσμικοῦ βιάσαντος μονάστριαν — περὶ τοῦ πεσόντος μετὰ μεγαλοσχήμου — περὶ τῶν λεγόντων ὅτι εἶναι στίγγλαις καὶ μωρά — περὶ φιλαργύρων — περὶ τῶν ἐσθιόντων τὰ πνικτὰ ζῶα — περὶ τῶν ἐσθιόντων αἷμα καὶ ζῶα εἰς βρόχια — περὶ τῶν ἐσθιόντων τὰ ἀκάθαρτα ζῶα — περὶ γυναικῶν — περὶ γυναικῶν ὁποῦ θανατώνουν διὰ φαρμάκων τὰ ἔμβρυα αὐτῶν — περὶ γυναικὸς ἐὰν φάγῃ βότανον διὰ νὰ ἐγκαστρωθῇ καὶ νὰ μὴν ἐγκαστρωθῇ — περὶ γυναικῶν φονευτριῶν καὶ μοιχαλίδων — περὶ γυναικὸς ἐὰν προδώσῃ τὸν ἄνδραν της εἰς φόνον — περὶ γυναικὸς πόρνης ἐὰν κάμῃ παιδὶ καὶ τὸ πνίξῃ — περὶ γυναικὸς ὁποῦ κοιμᾶται καὶ θανατώσῃ τὸ παιδὶ εἰς τὸ βυζίον αὐτῆς — περὶ γυναικὸς κλέπτρας — περὶ γυναικὸς βιασθείσης ὑπό τινος καὶ οὐκ ἐβόησεν — περὶ αἰχμαλώτων Λατίνων εἰ χρὴ μεταλαμβάνειν — περὶ ἱερέως ἐὰν ἀλησμονήσῃ ποιῆσαι ἕνωσιν — περὶ τοῦ φαγόντος τύχῃ τὸν ἀμνὸν σκύλος — περὶ ἐὰν τυχὸν πέσῃ ἑρπετὸν εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον ὅταν λειτουργῇ ὁ ἱερεύς — περὶ ἐὰν ἐξ ἀμελείας τοῦ ἱερέως φαγωθῶσι τὰ ἅγια ὑπὸ ἀκαθάρτων ζώων — περὶ

παρθένου ἱερέως — περὶ ἱερέως κινηγοῦ — περὶ ἱερέως εὐνουχίζοντος ζῶα — περὶ ἱερέως λαμβάνοντος δῶρα εἰς τὴν κοινωνίαν.

φ. 206α Τῆς ἕκτης συνόδου Κεφάλαια ἀναγκαῖα.

Διάφορα Κεφάλαια - ἐκ τοῦ ΥΝΑ — ΦΕ'.

φ. 214β Ἕτερος πίναξ ἐξ ἑτέρου Νομίμου περὶ τῶν ἀρνησαμένων τὸν Χριστὸν ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως. Βασιλείου. Γρηγορίου Νύσσης. Μεθοδίου. Κεφ. ΦϚ'.

φ. 216α Περὶ τοῦ εὑρεθέντος βρουκόλακος τί δεῖ ποιεῖν — περὶ τοῦ φαγόντος κρέας ἀνθρώπου — περὶ τοῦ φαγόντος κρέας ἀλόγου ἢ γαδάρου — περὶ πάσης κλεψίας — περὶ γυναικὸς εἰσάγουσα τὸν δάκτυλον ἐν ἑαυτῇ — περὶ γυναικὸς συγγινομένης μετ' ἄλλης γυναικός — περὶ γυναικὸς ἀποσπογγισάσης μετὰ ζύμης τὸ σῶμα αὐτῆς — περὶ τοῦ ποτίσαντος ἑαυτὸν τὸ κάτουρον αὐτοῦ ἢ ἄλλον ἄνθρωπον ἢ τὴν κόπρον αὐτοῦ — περὶ τοῦ πεσόντος εἰς πρώτην ἐξαδέλφην αὐτοῦ ἢ εἰς δευτέραν — περὶ τοῦ πεσόντος μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ λεχούσης οὔσης ἢ ἐν ἑορτῇ — περὶ παιδίου ἀποθανόντος ἀβάπτιστον διὰ ἀμέλειαν τῶν γονέων αὐτοῦ — περὶ μητρὸς ἐὰν δι' ἀμέλειαν καῇ τὸ παιδίον αὐτῆς ἢ πεσὸν τελευτήσῃ — περὶ τοῦ ἀποθανόντος ἀκοινώνητος δι' ἀμέλειαν τῶν οἰκείων αὐτοῦ — περὶ γυναικὸς ἐγκαστρωμένης ἐὰν ἀποθάνῃ — περὶ τοῦ κόψαντος τί ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ — περὶ τοῦ πεσόντος μετὰ γυναικὸς ἔσω εἰς τὴν ἐκκλησίαν — περὶ τοῦ ἔχοντος ἔχθραν καὶ λείπει τῆς κοινωνίας — περὶ καταλαλιᾶς — περὶ τοῦ πεσόντος τι ἀκάθαρτον εἰς ἀγγεῖον — περὶ παρακαμπανιστοῦ καὶ παρκυλακιστοῦ — περὶ ὑψωμένης παναγίας ἐὰν ἀπολεσθῇ — περὶ ζωοφθόρου καὶ κτηνοβάτου — περὶ κοσμικοῦ πεσόντος μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ κοινωνήσῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ — περὶ τῶν ἐχόντων ἔχθραν καὶ ἀποθάνῃ τὸ ἓν μέρος ἐξ αὐτῶν — περὶ ἀνθρώπου ὁποῦ νὰ εἶναι πρὸς θάνατον ἐὰν κωλύεται νὰ κοινωνήσῃ μὴ ὄντος νηστικοῦ — περὶ κτιστάδων ἐὰν θεμελιώσουν ἄνθρωπον — περὶ τοῦ κλέψαντος μελίσσια — περὶ ἀνδρὸς ἐὰν σκοτώσῃ τὴν γυναῖκά του — περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς νὰ μὴν τρώγουν κρέας — περὶ λῃστοῦ ποιήσαντος ἑκατὸν φόνους, ὕστερον δὲ θανατώσουν ἄλλοι αὐτόν — περὶ ψυχῆς ἀνθρώπου δικαίου ὅταν ἀποθάνῃ ποῦ ὑπάγῃ (τοῦ μακαρίου Ἀλεξανδρείας).

φ. 221β Δέησις τῶν ἱερέων περὶ τῆς ἁγίας προσκομιδῆς καὶ τῶν προσφορῶν. (φ. 222α) εὐχὴ ἑτέρα.

φ. 223α Εὐχὴ συγχωρητικὴ τοῦ σοφωτάτου πατριάρχου Κυρίου Μαξίμου τοῦ λογίου.

φ. 225α Ἕτερα τινα Κεφάλαια ἀναγκαῖα · τὸ πρῶτον ἡ μαρτυρία ὁποῦ γράφει ὁ πνευματικὸς πατὴρ πρὸς τὸν μέλλοντα ἱερωθῆναι. — Συστατικὸν γράμμα — ἐνταλτήριον γράμμα τοῦ πνευματικοῦ (φ. 225β) — Συγχωρητικὸν γράμμα (φ. 226β) — πῶς γράφουν οἱ ἀρχιερεῖς εἰς τὴν καθιέρωσιν (φ. 227α) — πῶς ποιοῦσιν οἱ ἀρχιερεῖς τὸ σταυροπήγιον (φ. 227α) — Διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας κατηγορῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὅτι μοιχεύεται καὶ δὲν τῆς τὸ ἀποδείξῃ καὶ αὐτὴ θέλει νὰ χωρισθῇ ἐξ αὐτοῦ (φ. 227α) — Διαζύγιον ὅταν μοιχεύεται ἡ γυνὴ καὶ τῆς τὸ ἀποδείξει ὁ ἄνδρας (φ. 228α) — Διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας δὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ σαρκικῶς μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικός (φ. 228β) — Διαζύγιον ὅταν μισεύσῃ ὁ ἄνδρας καὶ ἀπεράσουν πέντε χρόνοι καὶ δὲν ἀκουσθῇ ἐξ αὐτόν, καὶ θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ ἡ γυναῖκα ἐκείνη (φ. 229β).

φ. 230β Κεφ. ΦΜΖ' Εἴδησις ἐν εὐκολίᾳ τῶν ἁγίων ἑπτὰ συνόδων.

2116. — 2. Διάφορα.

Χαρτ. 30 × 20 αἰῶν. ιε' φ. 126 ἀκέφ.

1. φ. 1α [Τοῦ Μηδείας Θεοφάνους] περὶ προνοίας.

2. φ. 18α Τοῦ Μηδείας Θεοφάνους καὶ φιλοσόφου τοῦ Ἀμοιρούτζη ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι περὶ τῆς ὕλης τοῦ ἐφεξῆς συγγράμματος · 1) ὁ Μηδείας τῷ φιλοσόφῳ · 2) ὁ φιλόσοφος τῷ Μηδείας · 3) ὁ φιλόσοφος τῷ Κριτοβούλῳ (φ. 19α) · 4) ὁ Μηδείας τῷ φιλοσόφῳ (φ. 19β) · 5) ὁ Μηδείας Γερασίμῳ ἱερομονάχῳ (φ. 20β) · 6) ὁ φιλόσοφος Ἀμοιρούτζης τῷ Μηδείας (φ. 21α) · 7) ὁ Μηδείας τῷ φιλοσόφῳ Ἀμοιρούτζῃ (φ. 22α) · 8) ὁ Ἀμοιρούτζης τῷ Μηδείας (φ. 23α) · 9) ὁ Μηδείας τῷ Ἀμοιρούτζῃ (φ. 23β) · 10) Τοῦ Μηδείας πρός τινα τῶν ἀρχόντων (φ. 23β) · 11) ὁ Μηδείας τῷ Μητροπολίτῃ Ἐφέσου (φ. 24α) · 12) Ὁ Μηδείας τῷ Καλχηδόνος (φ. 24β) · 13) τῷ μεγάλῳ Σακελλαρίῳ (φ. 24β) · 14) τῷ μεγάλῳ ἐκκλησιάρχῃ (φ. 25β) · 15) τῷ αὐτῷ (φ. 26β) · 16) Ἰγνατίῳ μοναχῷ τῷ Εὐφημιανῷ (φ. 27α) · 17) Μανουὴλ τῷ Παλαιολόγῳ (φ. 28β) · 18) ἀγνώστῳ (φ. 29α).

3. φ. 30α Τοῦ σοφωτάτου Βλεμίδου κυροῦ Νικηφόρου ἐκ τοῦ Γ' αὐτοῦ βιβλίου περὶ πίστεως λόγος αος.

« Τοῖς ὁσίοις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ τοῦ ὄντος καὶ ἐκλεκτοῖς φοιτηταῖς ὁ κατ' εὐδοκίαν αὐτοῦ καὶ χρηστότητα κτήτωρ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ φροντιστηρίου Νικηφόρος ἐν μονάζουσιν ἱερεὺς γηραιὸς ἀσθενὴς τῶν τῆς ὑμῶν ὁσιότητος εὐχῶν ἐπιδεὴς τὴν παροῦσαν ὑμῖν ὑπόμνησιν ἐξ ἀγάπης ὑπαγορεύω. »

4. φ. 35α Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως λόγος βος.

« Ἤδη τῇ πρώτῃ καὶ δευτέραν ὑμῖν ὑπόμνησιν προσεκτίθημι τοῖς κληρονόμοις τῆς ὄντως ζωῆς. »

5. φ. 45α Τοῦ Νικαίας Θεοφάνους περὶ τοῦ ἐν τῷ Θαβωρίῳ θείου φωτὸς καὶ ὀφθέντος τοῖς ἀποστόλοις. Ὑπόθεσις.

« Ὁ μὲν σκοπός ἐστιν τῆς πραγματείας τοῦ παρόντος συγγράμματος τὸ ἀπόκρισιν δοῦναι πρὸς ἐρώτησίν τινα κακούργως καὶ περιέργως προβεβλημένην παρά τινος κατὰ τοῦ θειοτάτου φωτὸς τοῦ ἐν Θαβωρίῳ τοῖς ἀποστόλοις ὀφθέντος. » (ἐν 5 λόγοις).

Θεοφάνους ἐπισκόπου Νικαίας Λόγος αος (φ. 45β) Ἀποκρινόμενος πρὸς ἐρώτησίν τινα κακούργως καὶ περιέργως προβεβλημένην παρά τινος κατὰ τοῦ ἐν Θαβωρίῳ τοῖς ἀποστόλοις ὀφθέντος θειοτάτου

φωτός, ἐπιλύων δὲ καί τινας ἀναγκαίας ζητήσεις, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς θείας οὐσίας καὶ κοινωνίας.

« Καὶ παντὸς μὲν ὁτιοῦν ζητήματος εὕρεσις δυσχερής τε ἐστιν ὡς τὰ πολλὰ καὶ δυσθήρατος. »

(φ. 57α) Λόγος β^ος^ περὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, ἐπιλύει δὲ καὶ τοῖς ἀποροῦσι περὶ τῆς θείας χάριτος, πῶς ἁπτομένη πάντων τῶν ἑαυτῆς ἀξίων οὐκ ἐν ἑκάστῳ τῶν πάντων ὁμοίως πάσας τὰς ἑαυτῆς ἐνεργείας διαδήλους καθίστησιν, ἐν ᾧ καὶ περὶ διαφορᾶς τε καὶ τάξεως, θεωρίας καὶ ἑνώσεως θείας.

« Ἐπείπερ ἐκ τῶν πρόσθεν ἡμῖν εἰρημένων ἀνέκυψεν ἀπορία τις οὐ μικρά τε καὶ παροπτέα. »

(φ. 74β) Λόγος γ^ος^ Ἀπάντησις πρὸς τὸ προφερόμενον καθ᾽ ἡμῶν παρὰ τῶν αἱρετικῶν Ἀκινδυνιανῶν ῥητὸν τοῦ θείου Μαξίμου τὸ λέγον τὸ ἐν τῷ Θαβωρίῳ θειότατον φῶς σύμβολον εἶναι καὶ ἀποδείκνυσι τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ σύμβολον καὶ ἀλήθειαν.

« Περὶ λύσεών τινων ἀπόρων καὶ ζητημάτων τῆς παρούσης πραγματείας ἀνηρημένης μάλιστα τὸν ἀγῶνα πρὸς περιφανεστέραν ἀνατροπὴν τῆς αἱρέσεως Βαρλαὰμ τε καὶ Ἀκινδύνου. »

(φ. 104α) Λόγος δ^ος^ ἀνατρέπων τὴν ἀντεπαγομένην παρὰ τῶν εἰρημένων αἱρετικῶν ἀπάντησιν περὶ τοῦ θείου συμβόλου καὶ τῆς κατ᾽ αὐτὸ θεωρίας, ἐν ᾧ καὶ ἕτεραι περὶ τῶν τοιούτων ἀπορίαι καὶ λύσεις.

« Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα πάλιν ἑτέρα τις ἀνθυπενεχθήσεται τοῖς εἰρημένοις ἀπάντησις. »

— Ὁ ε^ος^ Λόγος ἄλλην ἀπορίαν λύει δοκοῦσαν ἰσχυροτέραν τῶν ἄλλων περὶ τῆς συμβολικῆς θεωρίας τῶν θείων ἐν ᾧ λύεται ἐντελέστερον καὶ ἡ πρώτη ἐρώτησις δι᾽ ἥν καὶ ἡ παροῦσα γέγονε πραγματεία.

6. φ. 75β Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ποιμαντορική.

« Θεοφάνης ἐλάχιστος Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος τῆς Νικαέων πόλεως ἱεράρχης χάριτι θείᾳ προϊστάμενος, εἴη δὲ εἰπεῖν ὅτι καὶ κατ᾽ ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, πᾶσι τοῖς εὐλαβεστάτοις ἱερεῦσι καὶ λοιποῖς κληρικοῖς, ἤτοι τοῖς τοῦ ἱεροῦ βήματος ἐν διαφόροις τάξεσιν ἐξεταζομένοις, τοῖς ἀνὰ πᾶσαν τὴν καθ᾽ ἡμᾶς εὑρισκομένοις κληροδοσίαν καὶ ἐπαρχίαν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς υἱοῖς τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, χάρις ὑμῖν » κ. ἑ.

7. φ. 121α Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ποιμαντορική.

« Θεοφάνης ἐλάχιστος Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος τῆς κατὰ Νίκαιαν ἱερᾶς ἐκκλησίας ἱεραρχικῇ χάριτι προεστὼς ἐλέῳ Θεοῦ κατ᾽ ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, πᾶσι τοῖς ἀπὸ Χριστοῦ καλουμένοις ἐν διαφόροις μὲν ἡλικίαις καὶ γένεσι, τύχαις τε καὶ ἐπιτηδεύμασι καὶ πολιτείαις ὑπάρχουσιν, ἰσότιμον δὲ πίστιν λαχοῦσι καὶ τὴν κατ᾽ εὐσέβειαν δόξαν τε καὶ ἐλπίδα, τοῖς τὴν Νικαιάν τε καὶ Προῦσαν οἰκοῦσι, πρὸς δὲ καὶ τὴν κατ᾽ αὐτὰς πᾶσαν μέχρι τῆς παραλίου περιχώρου τοῖς συνηριθμημένοις τῇ καθ᾽ ἡμᾶς λογικῇ ποίμνῃ, ἀγαπητοῖς ἐν ἁγίῳ Πνεύματι τέκνοις τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, χάρις ὑμῖν » κ. ἑ.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ο ΜΗΔΕΙΑΣ

καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ

Αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρω Κώδικι καταριθμούμεναι ἐπιστολαὶ τοῦ μητροπολίτου Μηδείας Θεοφάνους εἶνε μνημεῖα ἱστορικὰ περισπούδαστα διά τε τὰς περὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ εἰδήσεις καὶ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως τοῦ κατὰ τὴν ἅλωσιν καὶ τὸν μετ᾽ αὐτὴν χρόνον. Ὁ παχὺς πέπλος ὁ περιβάλλων τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ διὰ τοῦ φωτὸς τῶν ἐπιστολῶν τούτων διαλύεται καὶ ἰσχνοῦται καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν σκοτεινῶν καιρῶν ἀναπηδᾷ καὶ διαφαίνεται ἔξοχος φυσιογνωμία ἀξία νὰ καταλάβῃ περίζηλον θέσιν ἐν τῷ πανθέῳ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ πνεύματος. Ὁ φιλόσοφος Ἀμοιρούτζης, σύγχρονος τοῦ Μηδείας, ἐν ἐπιστολῇ του πρὸς τὸν Μηδείας (ἐπιστ. 2) ἀποκαλεῖ τοῦτον « λείψανον τῆς πρὶν εὐδαιμονίας », ἐν ᾧ ἀπεταμιεύοντο οἱ θησαυροὶ τῆς προγονικῆς σοφίας καὶ τὰ χαρίσματα μεγάλης ἀλλ᾽ ἀτυχοῦς Φυλῆς. Μετὰ τὸν Εὐγενικὸν Μάρκον καὶ τὸν Σχολάριον Γεννάδιον ἀπομένει ἐν τῇ ζωῇ τὸ τιμαλφὲς τοῦτο λείψανον οὗτινος ἡ δόξα « οὐ φαύλη τις ὑπάρχουσα » κατ᾽ ἀρχάς, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Ἀμοιρούτζη, πολλαπλασιάζεται εἶτα καὶ πλατύνεται καὶ διαχύνεται ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ στερεώματι προσδίδουσα αὐτῷ λάμψιν διδασκάλου καὶ πατρὸς τῆς ἐκκλησίας οὐχὶ ἀσήμαντον.

Περὶ τοῦ Μηδείας Θεοφάνους οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐγράφη συστηματικῶς οὐδ᾽ ἠξιώθη προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν νεωτέρων ἱστορικῶν · διὰ τοῦτο τὰ νῦν διὰ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ γνωριζόμενα περὶ αὐτοῦ ἀποτελοῦσι πολύτιμον ὑλικὸν σχετιζόμενον πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ βίον καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ τήν τε φιλολογικὴν καὶ ποιμαντορικήν, καὶ τὸν βίον τῆς ἐκκλησίας κατὰ τοὺς βαρυστενάκτους χρόνους τῆς ἁλώσεως καὶ τοὺς ἀμέσως μετ᾽ αὐτήν. Μαθητὴς χρηματίσας τοῦ Εὐγενικοῦ Μάρκου καὶ συγγενὴς αὐτοῦ καθ᾽ αἷμα[1], ὡς

1. Οἱ πάντες φρονοῦσιν ὅτι ὁ Εὐγενικὸς Μάρκος κατήγετο ἐκ Κων/πόλεως, καὶ διὰ τὰς ἀλλαχόθεν μαρτυρίας ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Νομοφύλακος ὅστις ἐν τῷ βιογραφικῷ τοῦ Μάρκου σημειώματι τῷ ἐπισυναπτομένῳ ἐν εἴδει Συναξαρίου εἰς τὴν ὑπ᾽

αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ περὶ Προνοίας αὐτοῦ συγγράμματι μαρτυρεῖ, ἐδιδάχθη ἐν τῷ Μαρκιανῷ Φροντιστηρίῳ τὴν ὑγιᾶ διδασκαλίαν τῆς πίστεως, τὴν παρρησίαν τοῦ πνεύματος, τὴν τόλμην εἰς τοὺς κινδύνους τῆς ἐκκλησίας, τὴν ἀπροσποίητον ἀγάπην πρὸς τὴν κλυδωνιζομένην ἐκκλησίαν, τὸν ζῆλον πρὸς τὴν ἀληθινὴν αὐτῆς δόξαν, τοὺς πολέμους κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τῶν τε ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, ἀφόβως ἀντεπεξερχόμενος κατὰ τῶν κορυφαίων τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐξοιστριασάντων μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Γενναδίου καὶ ἀποτολμούντων τὰ ἔκθεσμα. Ἡ ἐπικρατήσασα μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ Σχολαρίου ἐν τοῖς πράγμασι φατρία μαίνεται καὶ ἀγωνιᾷ νὰ ἐπισείσῃ καὶ κατ' αὐτοῦ τὰς αὐτὰς κατηγορίας, ἅς ἐπεσώρευσεν ἐπὶ τοῦ μεγάλου πατριάρχου Γενναδίου, ἀλλ' ἐκδέχεται τὰ βέλη μὲ ἡρωϊσμὸν τὰ ἐχθρικὰ καὶ ἐντείνει τὸ τόξον τοῦ λόγου μετὰ τόλμης ἀξιοθαυμάστου. Ὁ γέρων καὶ ἐξησθενημένος Μηδείας ἀπαντλῶν τὸ σφρίγος καὶ τὴν δύναμιν ἐκ τῶν παθημάτων καὶ ἀγωνισμάτων τοῦ διδασκάλου του Μάρκου καὶ ἐνισχυόμενος ἐκ τῶν δεινοπαθημάτων τοῦ ἐν ἐξορίᾳ ἐπιζῶντος πατριάρχου Γενναδίου χαλιβδοῦται τὴν ψυχὴν καὶ πατάσσει κατὰ κόρην τὴν λυμαινομένην τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀκολασίαν καὶ ἀθλιότητα. Ἡ πρὸς τὸν πολὺν Γεννάδιον ἐπιδειχθεῖσα καὶ ἀγρίως ἐκδηλωθεῖσα μοχθηρία τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἐτάραττε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ ἐν τῇ ζωῇ· προσεπάθει νὰ εὕρῃ σημεῖα δικαιολογητικὰ τῆς τοιαύτης καταδρομῆς, κατήρχετο εἰς τοὺς χρόνους τῆς κοσμικῆς ζωῆς τοῦ Σχολαρίου ἀναζητῶν στοιχεῖα παρανομίας καὶ ἐνοχῆς, ἐὰν δηλαδὴ παρέβαινε τοὺς κειμένους νόμους, ἐὰν ἐν τῇ δικαστικῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ λαϊκὸς ὢν κατεπάτει τοὺς νόμους, ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον εὕρισκε. « Εἰ μὲν οὖν ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις τοιούτου τινὸς γέγραπται οὐκ ἔχω λέγειν, τοὐναντίον δ' ἅπαν σύνοιδα πᾶσιν ὅτε τὰς ἑτέρων δίκας ἐτέτακτο διευθύνειν (ὁ Σχολάριος) τῆς τοιαύτης ἀκριβείας ἀσφαλῶς αὐτὸν ἀντεχόμενον. » (ἐπιστολὴ 16). Κατηγόρουν τὸν Γεννάδιον ὡς ἐλευθερόφρονα καὶ μὴ αὐστηρὸν εἰς τὰ περὶ τοῦ γάμου ζητήματα καὶ τὰ ἄλλα ἐκκλησιαστικά, μηχανώμενον νὰ μετακινήσῃ τὰ ὅρια τῶν πατέρων, καὶ ὁ σοφὸς Μηδείας ἐν ζήλῳ διδασκαλικῷ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης ἀναπτύσσει ἐν πνεύματι σπινθηροβόλῳ καὶ ὀξυνοίᾳ θαυμαστῇ τὴν περὶ μετακινήσεως τῶν πατρικῶν ὁρίων θεωρίαν, καταδεικνύων πόσον ἄδικος, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος καὶ ὀλεθρία ὑπῆρξεν ἡ προσκόλλησις εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην τοῦ μὴ ἄψῃ μηδὲ θίξῃ ὅσα οἱ πατέρες εἶπον καὶ ὥρισαν καὶ μεγαληγόρως καὶ πεπαρρησιασμένως χαράττει τὴν φωτεινὴν καὶ ὑγιᾶ καὶ σώτειραν περὶ μετακινήσεως τῶν ὁρίων γνώμην του ἀξίαν ν' ἀναγραφῇ μεγάλοις γράμμασιν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν εἰλικρινῶς τὴν ἐκκλησίαν ἀγαπώντων, καὶ ἀναστηλωθῇ εἰς σημεῖον περίοπτον χρυσοῖς γράμμασιν ἐν μέσῳ τῆς συγκληθησομένης προσεχῶς οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἵνα χρησιμεύῃ ὡς ὑγιὴς ὁδηγὸς καὶ φῶς φωτίζον καρδίας καὶ διαλογισμούς.

« Τίς οὖν ἀντερεῖ μὴ τὴν ἐκκλησίαν ἀπολελυμένην ἔχειν δύναμιν καιροῦ καὶ πραγμάτων καὶ λόγων εὐλόγων καταναγκαζόντων, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν οἷς ψυχαὶ καὶ πίστις κινδυνεύουσι νομοθετεῖν καὶ ἀντινομοθετεῖν καὶ μεταίρειν ὅρια πρότερα οἰκονομοῦσαν καὶ μηχανωμένην τὸ ἀζήμιον τῶν ὑπ' αὐτὴν ψυχῶν καὶ τῆς πίστεως, ἀπαθῶς μέντοι σὺν ἀδιαβλήτοις ταῖς ψήφοις καὶ παρατηρήσεσι ταῖς προσηκούσαις· ἐγὼ δὲ μᾶλλον, εἴτις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐξάρχων μὴ οὕτω ἐπὶ τούτοις αὐτὴν κινεῖν, παρορᾷ δὲ μᾶλλον ἀπόλλυσθαι οὓς ἐπιστεύθη διασώζειν, ὡς δῆθεν

αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου συντεθεῖσαν τῷ Μάρκῳ Ἀκολουθίαν λέγει· « ἐξέλαμψε μὲν ἐκ τῆς μεγάλης καὶ βασιλίδος τῶν πόλεων, ταύτης δὴ τῆς περιωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, ἐν αὐτῇ καὶ φὺς καὶ τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς καὶ τέλος ἐν τῇ πρὸς Θεὸν μεταστάσει τὸ ἱερὸν σκῆνος ἀποδούς. » (Κῶδιξ ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων 1295 φ. 307 β· ὅστις σημειωτέον εἶναι αὐτόγραφος τοῦ Εὐγενικοῦ Ἰωάννου). Ἀλλ' ἄλλο σημείωμα τοῦ Λαυριωτικοῦ Κώδικος Ω 72 αὐτόγραφον ὡς εἰκάζω καὶ τοῦτο τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ κατὰ τὸ 1425 γραφὲν πατρίδα μὲν αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου Εὐγενικοῦ ὁρίζει τὴν Ἴμβρον, ἐπώνυμον δὲ πατρικὸν πρὸς τὸ Εὐγενικὸς προσθέτει καὶ τὸ Μεταξόπουλος· ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος τοῦ Λαυριωτικοῦ σημειώματος συμπίπτει μὲ τὸν χρόνον τῆς ἀκμῆς τοῦ Εὐγενικοῦ Ἰωάννου οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μάρκου ἐγράφη καὶ τὸ ἐν λόγῳ σημείωμα τὸ ὁποῖον ἔχει οὕτω :

« Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάννου πόνος.
Τάδ' ἐνδημοῦντι τῷ καλῷ Μελετίῳ
γέγραφε φίλος Εὐγενικὸς τὴν κλῆσιν
εὐχῆς ἀπαύστου τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας. »
(Κῶδ. Λαύρας Ω 72 φ. 85 β)

Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ Κώδ φ. 285 β

« Ἐγράφη διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μελετίου καὶ ἰατροῦ τοῦ ἀπὸ τὸν Ἄθω παρὰ Ἰωάννου Ἰμβρίου τοῦ Μεταξοπούλου τελειωθὲν κατὰ τὴν γ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἐν ἔτει ϛϡλγ' » (1425).

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Κῶδιξ περιέχει τὴν μεγάλην Θεραπευτικὴν τοῦ Γαληνοῦ. Οὐδόλως ὅθεν ἀπίθανον ὅτι ὁ μοναχὸς καὶ ἰατρὸς Μελέτιος ὁ ἁγιορείτης ἐν τῇ βασιλευούσῃ ἐνδημῶν εἶδεν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν Εὐγενικῶν ἀπόγραφον τῆς Θεραπευτικῆς τοῦ Γαληνοῦ κτῆμα τοῦ πρὸς μητρὸς πάππου τῶν Εὐγενικῶν, τοῦ ἰατροῦ Λουκᾶ (« καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ (τῷ Εὐγενικῷ Μάρκῳ) Μαρία, Λουκᾶ σεμνοῦ τινος καὶ θεοφιλοῦς ἰατροῦ θυγάτηρ » ὡς σημειοῖ ὁ Ἰωάννης Εὐγενικός) καὶ ἐπεθύμησε νὰ ἔχῃ ἀντίγραφον τοῦ ἔργου τοῦ Γαληνοῦ, ὁ δὲ Ἰωάννης Εὐγενικὸς φίλος αὐτοῦ τυγχάνων ἀντέγραψε τοῦτο σημειώσας καὶ τ' ἀνωτέρω σχετικὰ ὀλιγόστιχα. Ἐκ τῆς ταὐτοχρόνου παραθέσεως τῶν δύο οἰκογενειακῶν ἐπιθέτων ἐξάγεται ὅτι, τὸ μὲν Μεταξόπουλος ἦν τὸ κυρίως οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον, τὸ δὲ Εὐγενικὸς σχέσιν εἶχε πρὸς τὴν εὐγενῆ αὐτῶν καταγωγὴν ὡς ρητῶς ὁ αὐτὸς Ἰωάννης περὶ τῶν γονέων αὐτοῦ λέγει· « τὸ δὲ γένος ἀμφοῖν ἄνωθεν ἀκριβῶς θεωρούμενον πανταχόθεν εὐγενείᾳ τε καὶ πλούτῳ καὶ κοσμικῇ λαμπρότητι μετὰ θεοσεβείας κοσμούμενον εὑρίσκεται » (Κῶδ. ἐθνικ. Βιβλιοθ. τῶν Παρισίων ἔνθ. ἀνωτ.). Καὶ λέγει μὲν ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὅτι ὁ Μάρκος πατρίδα ἔσχε τὴν Κ/πολιν διότι ἐν αὐτῇ ἐγεννήθη καὶ ἐξεπαιδεύθη καὶ ἀπέθανε, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ μαρτυρία τῆς ἐξ Ἴμβρου πατρικῆς καταγωγῆς Ἐὰν διὰ τῆς παραβολῆς τῶν δύο Κωδίκων τοῦ τε Παρισινοῦ, αὐτογράφου τυγχάνοντος τοῦ Εὐγενικοῦ Ἰωάννου, καὶ τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος Λαυριωτικοῦ καταδειχθῇ τὸ γνήσιόν τῆς γραφῆς τοῦ Ἰωάννου Εὐγενικοῦ οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία ὅτι τὰ πράγματα οὕτως ἔχουσιν.

τοῖς τῶν προτέρων θεσπίσμασιν ἐμμένων, εὐτόνως ἂν διατειναίμην ». (ἐπιστολὴ 16).

Ἐὰν οἱ βασιλεῖς, λέγει ὁ Μηδείας, χάριν μικροῦ συμφέροντος, ἄνθρωποι ὄντες, παρὰ τὴν τοῦ Θεοῦ ψῆφον χωρίζουσιν οὓς αὐτὸς συνέζευξε, καὶ νόμους ἔθεντο καὶ ἐθέσπισαν περὶ τούτου, ἡ δὲ ἐκκλησία παρ' ὅλην τὴν θείαν ἀπαγόρευσιν ἐδέξατο τοὺς τοιούτους νόμους, πῶς προκειμένου περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀληθινοῦ τῆς ἐκκλησίας συμφέροντος δὲν θὰ μετακινήσωμεν ὅρια μὴ τὸ δόγμα καὶ τὰς βάσεις τῆς πίστεως ἁπτόμενα; καὶ ἀφοῦ εἰς τοὺς εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν χρόνους ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῶν πεφωτισμένων πνευμάτων τοῦ καιροῦ ἐκείνου, τοῦ Σχολαρίου, τοῦ Μηδείας καὶ τῶν λοιπῶν ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς μετακινήσεως τῶν πατρικῶν ὁρίων εἰς ζητήματα δευτερεύοντα εἰς τὴν δόξαν τῆς ἐκκλησίας ἀποβλέποντα καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν πιστῶν στοχαζόμενα, πόσῳ μᾶλλον τὸ τοιοῦτον ἐπιβάλλεται σήμερον ὁπότε τὰ πάντα ἀνετράπησαν καὶ ἠλλοιώθησαν, ὁπότε τρίζει ἐκ θεμελίων τὸ σύνολον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ οἰκοδομήματος ἐκ τῶν ἀμειλίκτων τῶν πάντων ἐπιθέσεων ἐχθρῶν τε καὶ οἰκείων καὶ φιγεῖσα ἡ πίστις μετ' ἀπαθείας βλέπει καὶ ἀδιαφορίας τὰ συντελούμενα φοβερά; Ἐὰν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν σύνοδον τὴν Οἰκουμενικὴν δὲν ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης τοῦ Μηδείας θὰ συμβῇ ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου παραδειγματικῶς ὁμιλεῖ, ὅτι δηλονοῦν ὁ τὴν πύλην τοῦ φραγμοῦ φυλάττων ποιμὴν διὰ τὴν ἐκτὸς αὐτοῦ τῶν λύκων παραμονὴν καὶ μὴ διανοίγων ἄλλην θύραν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου τοῦ φραγμοῦ ἵνα ἐξαγάγῃ πρὸς τροφὴν τὰ πρόβατα, διὰ τὸν λόγον δῆθεν τῆς ἀπογορεύσεως, θὰ ἀποθάνῃ καὶ ὁ ποιμὴν καὶ τὰ θρέμματα ἐκ τῆς πείνης διὰ τὴν κουφότητα καὶ ἀδεξιότητα τοῦ ταχθέντος πρὸς φυλακὴν τοῦ ποιμνίου ποιμένος μὴ τολμήσαντος ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις νὰ ἄρῃ τοῦ φριγγοῦ τὰ ὅρια καὶ περισώσῃ τὰ πρόβατα.

Καὶ ὅπως τότε εἰς τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας τοῦ πατριάρχου Γενναδίου « ἵνα παρανοίξῃ τὸν θριγγὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ εἰς νομὰς ἐξαγάγῃ τὰ λογικὰ θρέμματα ζωτικάς, ἀσινῶν τηρουμένων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῆς πίστεως αὐτῶν » ἀντετάχθησαν οἱ λυσσώδεις αὐτοῦ πολέμιοι ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν πατρικῶν ὁρίων κοπτόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἀναισχύντως ἔπειτα, ὡς γράφει ὁ Μηδείας πρὸς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην (ἐπιστ. 14) « τὰς μεγάλας διήνοιξαν κλισιάδας, μᾶλλον δὲ ὅλως τὸν φραγμὸν περιεῖλον ἐφ' ᾧ καὶ τὰς ψυχὰς βλάπτεσθαι πολλῶν νεκρουμένης καὶ τῆς πίστεως ἐν αὐτοῖς τῇ ἐνδείᾳ τῶν ἔργων τῶν εὐσεβῶν », τὸ αὐτὸ ὡρισμένως καὶ ἀναμφιβόλως θὰ συμβῇ καὶ εἰς τὴν οἰκουμενικὴν σύνοδον. Ἡ ἰδέα ἡ ἐγωϊστικὴ ὅτι οἱ πατέρες θὰ ἀποτελέσωσι ἡμέραν τινὰ ἁγίων πατέρων χορὸν τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας τρανώσαντα, καὶ θ' ἀποβῶσιν ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος, καὶ μυρίπνοα τοῦ παραδείσου ἄνθη, ἡ ἰδέα αὕτη τῆς ἀκόπου ἁγιότητος θὰ ἐπισκιάσῃ τοὺς κρότους καὶ τοὺς τριγμοὺς τοὺς ἀκουομένους ἐκ τοῦ συσεισμοῦ τοῦ ἱεροῦ καὶ μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ οἰκοδομήματος, καὶ θ' ἀκουσθῶσι λέξεις κανονικαὶ καὶ ὅροι πατέρων καὶ ὅρια πατέρων καὶ θὰ στήσῃ τὸν θρόνον αὐτῆς ἐν μέσῳ τοῦ χοροῦ τῶν ἁγίων ἐπηρμένη ἡ ὑπόκρισις καὶ κωφὴ καὶ ἀνάλγητος εἰς τὰς οἰμωγὰς τῆς ἁμαρτίας· οἱ δὲ Γεννάδιοι περιαλγεῖς καὶ συντετριμμένοι τὴν ἀξίαν καταθέμενοι θὰ τραπῶσιν εἰς τὰ τοῦ Μενοικέως ὄρη τὸν θεὸν δοξάζοντες ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ αὐτῶν ἀπὸ τοιούτου χριστιανικοῦ καὶ ἁγίου χοροῦ.

Δέον νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὅτι οἱ χρόνοι οἱ παρόντες δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς παλαιούς, ὅτι οἱ χριστιανοὶ ψυχρανθέντες πρὸς τὴν ἐκκλησίαν διὰ πολλοὺς λόγους οἰκειοποιήθησαν ἀρχὰς καὶ ἰδέας ἀλλοίας τοῦ παρελθόντος, καὶ ἂν αἱ ἀποφάσεις τῆς νέας συνόδου παραγνωρίσωσι τὸ τοιοῦτον καὶ κατοχυρωθῶσι εἰς παλαιὰ φρούρια οἱ τὰς ἐπάλξεις ταχθέντες νὰ φυλάττωσι, καὶ πεισμόνως ἀρνηθῶσι τὴν δύναμιν τῶν σημερινῶν ὅπλων τοῦ πνεύματος, πάντως τὰ ἀποτελέσματα θὰ ὦσιν ἀντίστροφα τοῦ σκοποῦ δι' ὃν συνέρχονται καὶ κινδυνώδη διὰ τὴν καθόλου ἐκκλησίαν. Ἡ σκέψις τῆς ἐκκλησίας ἦν πάντοτε ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν· καὶ ἐν τῇ μερίνῃ αὐτῆς τῇ μητρικῇ ἐνομοθέτει καὶ ἀντενομοθέτει καὶ ἐκονόνιζε τὰ κατ' αὐτὴν συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Διατὶ ἄλλως τε ὁ μέγας Βασίλειος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν πατέρες κατὰ τοὺς ποικίλους χρόνους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς δὲν περιεκλείσθησαν εἰς τὰ ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτῶν χαραχθέντα ὅρια, πατέρων καὶ ἐκείνων ἰσοτίμων καὶ τὴν αὐτὴν ἐχόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, ἀλλὰ μετεκίνησαν ταῦτα καὶ ηὔρυναν καὶ μετέστρεψαν, οὐχὶ ἐκ περιφρονήσεως, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῆς ἐκκλησίας ὁδηγούμενοι, ὅπερ οἱ καιροὶ καὶ τὰ πράγματα ἐπεζήτησαν· ἢ μήπως οἱ ἐπιζῶντες ἱεράρχαι ἐστερήθησαν τούτου τοῦ δικαιώματος καὶ ἀπεγυμνώθησαν τῆς ἐξουσίας ταύτης, ἵνα τὰ βλαπτικὰ καὶ ἀσύμφορα ὅρια, τὸ ὀρθὰ καὶ καλὰ τότε καὶ χρήσιμα μετακινήσωσιν εἰς ὅρια σωτηρίας πρὸς σωτηρίαν τόσων ψυχῶν. Ἐὰν τότε ὁ πατριάρχης Γεννάδιος ἐσκέφθη νὰ παρανοίξῃ τὸν τῆς ἐκκλησίας φραγμὸν καὶ διαρρυθμίσῃ τὰ ὅρια, πόσον σήμερον τὸ τοιοῦτον ἐπιβάλλεται, ὁπότε πολλοὶ φραγμοὶ καὶ οὐδεὶς φραγμός, μέθη ἀπάτης καὶ συναγερμὸς ἁμαρτίας κατατατεῦσι φραγμοὺς καὶ ἰσοπεδοῦσι φρούρια. Καὶ ἐὰν εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους ἀκούεται ὁ ἦχος τῆς θλιβερᾶς φωνῆς· « ὢ δίκη ἀπόλωλεν τῆς ἐκκλησίας ἅπαν σεμνὸν καὶ τίμιον· ἐξέλιπεν ἡ εὐλάβεια καὶ αἰδὼς καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐλπίς, ἡ δὲ ἐκκλησία ἐναυάγησε καὶ βεβύθισται τῇ ἀπωλείᾳ τῇ τοῦ κλύδωνος ἐπικρατείᾳ », ποία λύρα Ἱερεμίου θὰ θρηνήσῃ τὰ σημερινὰ ναυάγια;

Ὡς ὁ Σχολάριος Γεννάδιος, οὕτω καὶ ὁ Μηδείας ἀπογοητευθεὶς ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγχύσεως καὶ ἀκαταστασίας ἀπεσύρθη ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ κατέμεινεν ἰδιωτεύων καυτηριάζων τὰ ἕλκη μετὰ θάρρους καὶ παρρησίας ἀξιοθαυμάστου (ἴδ. ἐπιστολ. 11, 12, 13, 14). Ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Εὐγενικοῦ Μάρκου μορφωθεὶς ἀδιστάκτως πατάσσει τὰς παρανομούσας ἐκκλησιαστικὰς κορυφὰς τὰς διαπιστευθείσας τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐκκλησίας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως, ἧς τὴν κατάστασιν τόσον ζωηρῶς εἰς τὰς περισωθείσας αὐτοῦ ἐπιστολὰς διεκτραγωδεῖ.

Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ Σχολαρίου ὁ Μηδείας ἦν μέγας οἰκονόμος ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς πρὸς τὸν Εὐφημιανὸν Ἰγνάτιον ἐπιστολῆς ὅπως σώζεται ἐν τῷ Παρισινῷ Κώδικι 1292 φ. 171β « Ὁ Μηδείας ἔτι μέγας οἰκονόμος ὢν τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Ἰγνατίῳ τῷ Εὐφημιανῷ ». Οὐδόλως δὲ ἀπίθανον ὅτι ὑπὸ τοῦ Γενναδίου προήχθη εἰς μητροπολίτην Μηδείας καταδιωχθεὶς μετὰ τὴν τοῦ Σχολαρίου παραίτησιν καὶ συκοφαντηθεὶς διὰ τὰς αὐτὰς δῆθεν παρανομίας ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ πατριάρχου περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ μετὰ σεβασμοῦ πάντοτε καὶ τιμῆς θεωρῶν αὐτὸν ἰσοστάσιον καὶ ἰσότιμον τῶν μεγάλων τῆς ἐκκλησίας πατέρων οὐδενὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ τὰ πρωτεῖα παραχωροῦντα (ἴδ. τὸν περὶ Προνοίας λόγον) · ὁ καταδιωγμὸς οὐδαμῶς ἐζημίωσε τὸν Μηδείας · διότι οὗτος ἀναγκασθεὶς νὰ ἐφησυχάσῃ ἠσχολήθη εἰς μελέτας καὶ συγγραφὰς ὧν γνωσταὶ περιῆλθον μέχρις ἡμῶν ἡ κατὰ Ἰουδαίων καὶ περὶ Προνοίας σοβαρὰ πραγματεία, ὁ περὶ ψυχῆς λόγος, ὃν ὑποβάλλει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ πατριάρχου Γενναδίου περὶ τοῦ ὁποίου οὗτος ἀντεπιστέλλων τῷ Μηδείας ὁμοίως πραγματείαν περὶ ψυχῆς λέγει · « Ἐδεξάμεθά σου τὸ σύγγραμμα καὶ καλῶς ἐπιστάντες ὡς ἠξίους μὲν ἐπῃνέσαμεν ἐπαίνων ἄξιον ὄν, τῷ δὲ συγγραψαμένῳ συνήσθημεν, τοῦτο μὲν τῆς πολυμαθοῦς ἀκριβείας περὶ τὰ θεῖα, τοῦτο δὲ καὶ τῆς θεόθεν ὁδηγίας πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ἀληθῶν[1] » (Κῶδ. Παρισίων 1292 φ. 227α-242). Καὶ τέλος αἱ δέκα καὶ ὀκτὼ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ αἱ ἐνταῦθα νῦν δημοσιευόμεναι. Ἐκ τούτων ἡ 1, 4, 7 καὶ 9 ἀπευθύνονται τῷ φιλοσόφῳ Ἀμοιρούτζῃ, ὅστις ἀνταπαντᾷ τῷ Μηδείας (ἐπιστολ. 2, 6, 8) καὶ τῷ Κριτοβούλῳ πρὸς ὃν πέμπει τὸ τοῦ Μηδείας βιβλίον μετὰ ἐπιστολῆς πρὸς αὐτόν (ἐπιστ. 3). Ἡ 5 τοῦ Μηδείας εἰς τὸν ἱερομόναχον Γεράσιμον, ἡ 6 τοῦ αὐτοῦ πρός τινα τῶν ἀρχόντων πάσχοντα ἐκ πληγῆς κατενεχθείσης ὑπὸ ἐχθρικοῦ βέλους κατὰ τὴν ἄμυναν τῆς Πόλεως ἐν ᾗ μεταξὺ ἄλλων λέγει · « σκοπῆσαι δ' οὖν δυνηθείης, εὐγενέστατε, ὅτ' ὑπὲρ πόλεως παθεῖν καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα μακαριστὸν ἔσεσθαι χρόνοις, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν τῶν προγόνων σοῦ τῶν μακαρίων καὶ ἰσοθέων φωτῶν ἐπὶ νοῦν ἀναλαβεῖν χρηστότητα, ὅση παρὰ πάντων μακαριότης περίεστιν ἰδεῖν ἄδεται ». Ἡ 11 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἐφέσου τὸν ὁποῖον δριμύτατα ἐλέγχει διὰ τὰ τολμηθέντα ὑπ' αὐτοῦ παράνομα · ἡ 12 τῷ Χαλκηδόνος περιγράφουσα τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀταξίας καὶ τὰς συντελουμένας παρανομίας · ἡ 13 τῷ μεγάλῳ Σακελλαρίῳ ἐπιτιμητικὴ διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τελούμενα ἄθεσμα · ἡ 14 καὶ 15 τῷ μεγάλῳ Ἐκκλησιάρχῃ μαστιγοῦσα ἀμειλίκτως τὸν ὕπουλον καὶ δόλιον καὶ ὑποκριτὴν τὸν καταδιώξαντα καὶ αὐτὸν καὶ τὸν πατριάρχην Γεννάδιον διαβαλόντα καὶ δικαιολογοῦσα τὰ ἐν τῇ πρὸς τὸν Εὐφημιανὸν Ἰγνάτιον γραφέντα. Ἡ 16 τῷ μοναχῷ Εὐφημιανῷ σπουδαιοτάτη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως διά τε τὰς περὶ τοῦ Σχολαρίου εἰδήσεις καὶ τὴν λοιπὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν · ἡ 17 τῷ Μανουὴλ Παλαιολόγῳ παρ' οὗ ζητεῖ τὸν εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν φιλοπονηθέντα λόγον τοῦ πατριάρχου Γενναδίου. Εἰκάζω δὲ ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Μανουὴλ Παλαιολόγος εἶνε ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου, ἀδελφοῦ τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, περὶ οὗ Κωνσταντῖνος ὁ Λάσκαρης λέγει · « τῶν δὲ υἱῶν (τοῦ Θωμᾶ) ὁ μὲν νεώτερος ὑπ' ἀπορίας κατέφυγεν εἰς τὸν Τοῦρκον, ὅπου προνοίας τυχὼν καλῶς ἔζη μέχρι τοῦ παρόντος · ὁ δὲ πρῶτος Ἀνδρέας ἀγύρτης γενόμενος περὶ πολλὰ τῆς Εὐρώπης πλανᾶται, ἔτει 1491 » (Migne τομ. 161 σ. 968) · καὶ ἡ 18 τινὶ τῶν ἀρχιερέων ἐπιτιμητικὴ διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀγχιάλου διαγωγὴν αὐτοῦ ὃν κατεδίκασαν ἀδίκως καὶ ἀνεξετάστως.

Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τούτων τοῦ Μηδείας 8 εὕρηνται καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρω μνησθέντι Παρισινῷ Κῶδ. ὑπ' ἀριθ. 1292 καὶ δὴ ἡ 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, ἐν ᾧ κεῖται καὶ ὁ περὶ ψυχῆς λόγος τοῦ Μηδείας (φ. 205α), ἀλλ' ὑπὸ ἄλλην διάταξιν · ὡς πρώτη εὕρηται ἡ 16, δευτέρα ἡ 14, τρίτη ἡ 15, τατάρτη ἡ 13, πέμπτη ἡ 11, ἕκτη ἡ 12, ἑβδόμη ἡ 17, καὶ ὀγδόη ἡ 18 · καὶ ἡ διάταξις αὕτη φρονῶ ὅτι εἶναι ἡ χρονολογικὴ ἀφοῦ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἡ 16 ἡ πρὸς τὸν Εὐφημιανὸν Ἰγνάτιον ἐγράφη ὅτε ὁ Μηδείας ἦν ἔτι μέγας Οἰκονόμος.

Μετὰ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μηδείας καλὸν ἔκρινα νὰ γνωσθῇ καὶ ἡ περὶ Προνοίας πραγματεία αὕτη καίτοι ἐστερημένη τῆς ἀρχῆς αὐτῆς · διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀπόγραφον ἠδυνήθην νὰ εὕρω τὰς Βιβλιοθήκας ἐρευνῶν ἵνα συμπληρώσω τὰ ἐλλείποντα τοῦ ἐμοῦ Κώδικος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου καὶ δὴ τὰς ἐγκατεσπαρμένας ἐν αὐτῷ κρίσεις περὶ τῶν ἔργων Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου. Ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ ὁμολογεῖ παρρησίᾳ ὁ Μηδείας ὅτι « τῶν νῦν δὲ εἰρημένων μοι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ (περὶ προνοίας) τὰ πλεῖστα ἐκ τοῦ τοιούτου συγγράμματος (τοῦ Μάρκου Εὐγενικοῦ) ἀναλεξαμένῳ μοι λέλεκται πολλὰ καὶ αὐταῖς λέξεσιν · οὐ γὰρ αἰσχύνομαι τοῖς ἐκείνου σοφωτάτοις ῥήμασιν ὡραϊζόμενος, ἰδίως κἀμοὶ διδασκάλου τυγχάνοντος καὶ καθ' αἷμά μοι προσήκοντος ». Δικαιολογεῖ δὲ ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν πλάνην τοῦ Μάρκου ἐν τῷ « περὶ ὅρων ζωῆς[1] » συγγράμματι αὐτοῦ καὶ

---

1. Ἀμφότεροι οἱ περὶ ψυχῆς οὗτοι λόγοι ἐδημοσιεύθησαν ἐν βιβλίῳ ἐπιγραφομένῳ · « Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμύδου ἐπιτομὴ λογικῆς ξυγγραφεῖσα Ἰωάννῃ Δουκί τε καὶ βασιλεῖ τῷ Βατάτζῃ περίπου τῷ ασλδ' ἔτος τὸ σωτήριον κατὰ δὲ τὸ αχε' ἐν Αὐγούστῃ τῶν Βινδελικῶν τυπωθεῖσα τύποις δεύτερον ἐκδοθεῖσα μετὰ τῆς ἐπιτόμου αὐτοῦ φυσικῆς · ἐφεξῆς δὲ ὅ τε περὶ σώματος τοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ ψυχῆς ἐκτέθειται λόγος, μεθ' οὓς ὁ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τῆς ψυχῆς Θεοφάνους τε τοῦ Μηδείας καὶ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου · καὶ τελευταῖον ὅ τε περὶ πίστεως καὶ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ αὐτοῦ Βλεμμύδου προηγουμένης τούτων τῆς καθολικωτέρας αὐτοῦ ἐπιστολῆς · ἐκδίδοται δὲ φιλοτίμῳ πάντα δαπάνῃ τοῦ χριστιανικωτάτου ἐν πραγματευταῖς κυρίου Παναγιώτου Ἰωαννίτου τοῦ χατζῆ Νίκου · ἐν Λειψίᾳ τῆς Σαξονίας ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεϊτκόπῳ · ἔτει αψπδ' ».

1. Ἡ περὶ ὅρων ζωῆς πραγματεία Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ εὕρηται ἐν τῷ Λαυριωτικῷ Κώδ. Ω 56 φ. 285 α.

ἐκθέτει τοὺς λόγους δι' οὓς Μάρκος προήχθη πρὸς συγγραφὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τίνος διδασκάλου δελεασθεὶς περιέπεσεν εἰς τὴν πλάνην ταύτην. Περὶ δὲ παρομοίου συγγράμματος τοῦ πατριάρχου Γενναδίου ὁμιλῶν λέγει · « Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μακαριώτατος καὶ μέγας πατὴρ καὶ διδάσκαλος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κύρις Γεννάδιος σοφώτατος ὢν καὶ θεολογικώτατος καὶ παρὰ πάντων ἔχων τὸ συγκεχωρηκὸς καὶ μηδενὶ παραχωρεῖν τοῦ πρωτείου μήτε τῶν πάλαι μήτε τῶν νῦν, σύγγραμμα καὶ αὐτὸς ἐξέθετο περὶ θείας Προνοίας καὶ προορισμοῦ τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον, ἐν ᾧ λεπτοῖς νοήμασι καὶ σοφωτέραις ἀποδείξεσιν ἐπιστημονικαῖς τε καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν εἰλημμέναις Γραφῶν καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν τῆς εὐσεβοῦς πίστεως ἀρχῶν παρίστησι σαφῶς ὡς ἡ θεία πρόνοια πάντα διοικεῖ τὰ ὄντα καὶ προέγνω καὶ προεῖδε καὶ προώρισε πάντα καὶ κυβερνᾷ καὶ διεξάγει... καὶ ὁ ἐντυχὼν τῷ τοιούτῳ συγγράμματι εἴσεται καλῶς ὃ λέγω, οὗ τοῖς πλείστοις ἐχρησάμην καὶ αὐτὸς νῦν ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις, ὥσπερ καὶ τοῖς τοῦ Ἐφέσου, μὴ δεδιὼς τὸ ὄνειδος τοῦ τῆς παροιμίας κολοιοῦ · οὐ γὰρ ἀρνοῦμαι ὅτι ὡραΐζομαι τοῖς ἐκείνων σοφωτάτων ὄντων καὶ ἀμφοῖν, διδασκάλων τε καὶ προμάχων τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων. »

Ἐν τῷ ἐμῷ Κώδικι προηγεῖται ἡ περὶ Προνοίας πραγματεία τοῦ Μηδείας καὶ ἕπονται αἱ ἐπιστολαὶ αἵτινές εἰσιν αὗται :

1

Ὁ Μηδείας τῷ φιλοσόφῳ Ἀμοιρούτζῃ

φ. 18β.

Ὀλίγα τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων ἰδεῖν ἐπιζητήσαντι ἄσμενος τὸν λόγον δεξάμενος τὰ πλείω σοι πέπομφα, σοφῶν ἄριστε, οὐ κατ' ἐπίδειξιν τὸ θαῦμα θηρώμενος — οὐ γάρ, εἴτι καὶ θαύματος ἄξιον πρόσεστιν αὐτοῖς, τοῦτ' ἐμὸν τίθεμαι, τῶν δὲ συγγραψαμένων τὴν ἀρχήν, ὧν καὶ συγγράμματα μᾶλλον ἂν καλεῖτο, ἐξ ὧν ὡς ἐξ ἐράνου ταῦθ' ἡμῖν συντέθειται — ἀλλὰ τὸν τοῦ ψεύδους ἔλεγχον γνωρίζων καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἐπικουρίαν τῇ τε σῇ σοφίᾳ καὶ ἄλλοις τοῖς ἀληθείας φίλοις · τῷ δὲ τελείῳ τῆς σῆς σοφίας ἔνεστι συνιδεῖν, εἰ καλῶς ταῦτα συντετάχαται, μή πού τι καὶ ἡμᾶς οἴκοθεν παρενείραντας λέληθεν ἡ τοῦ ὀρθοῦ ἀκρίβεια, ᾧ καὶ μᾶλλον συντίθεμαι · ἀποχρήσει δ' ἡ τῆς σῆς σοφίας ἐπίκρισις ἀντὶ πάντων τῶν εὐφημουμένων ἐπὶ σοφίᾳ, ὧν ὑπέρτερος μὲν εἶσθα, εἰ κατ' ἐκείνους ἐγεγόνεις, καὶ νῦν δ' ἐκείνων μετ' ἐκείνους οὐδενὸς εἶ δεύτερος. Μὴ ἀπαξιώσῃς τοίνυν εὐθύνουσαν χεῖρα τούτοις ὀρέξαι · σοῦ γὰρ κρίνοντος, αὐτῆς τῆς σοφίας ἀκούειν δόξομεν

2

Ὁ φιλοσοφος Ἀμοιρούτζης τῷ Μηδείας

φ. 18β.

Ἄσμενος ἐδεξάμην τὸ βιβλίον, ὃ κατὰ Ἰουδαίων καὶ περὶ Προνοίας σοι γέγραπται · ἐκείνους τε ὅπως ἐλέγχεις περὶ πλείστου εἰδέναι ποιούμενος καὶ ὅ τι σοι περὶ προνοίας δοκεῖ καὶ ἅμα βεβαιότερόν τι περὶ τῆς σῆς ἐπὶ λόγοις δόξης ἐθέλων λαβεῖν · ἐπεὶ δὲ ἀνέγνων καὶ τὸν νοῦν κατέμαθον τῶν γεγραμμένων ἥσθην τε καὶ ἐθαύμασα τό τε ἀναγκαῖον τῶν ἀποδείξεων καὶ τὴν μετὰ τοῦ σαφοῦς περιβολὴν καὶ τὸ μετὰ χάριτος τῆς λέξεως ἀφελές · οὐ γὰρ ἐδόκουν εὐλόγως ἔτι τοιόνδε σώζεσθαι λείψανον τῆς πρὶν εὐδαιμονίας ὥστε καὶ τὴν δόξαν ἣν εἶχες — εἰρήσεται καὶ πρὸς σέ τ' ἀληθές — ἐπὶ τὸ πολλαπλάσιον ηὔξησας, καίτοι καὶ πρὶν ὑπῆρχεν οὐ φαύλη τις, ἀλλ' οὐκ ἀξία ἧς νῦν συνῆκα δυνάμεως · Χαῖρε τοίνυν, ὦ θαυμάσιε, καὶ μὴ λήγοις τοιάδε παιδία ἐν γήρει τίκτων.

Τὰ δέ γε περὶ προνοίας σοι εἰρημένα δεῖται ἔτι οὐκ ὀλίγου λόγου · εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα ὑπὸ τῆς προνοίας γίνεται τὰ τῇδε καὶ οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, δῆλον ὅτι μάταιον τὸ φυλάττεσθαι · οὐ γὰρ ἔσται τι πλέον ἐντεῦθεν οὐδέν · ἴσως δὲ καὶ ἀσεβὲς νομίζειν οἷόν τε εἶναι νομίζειν τὴν θείαν ψῆφον διαφυγεῖν · εἰ δέ τι καὶ ἐνδεχομένως πρόσεστιν ἀπὸ τῆς φύσεως, οὐκ ἄδικον ἴσως πειρᾶσθαι σώζειν αὑτὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου, εἰ λυμαίνεται τὴν ἡμετέραν ζωήν, καθάπερ εἴ τις δράκοντος ἐπιόντος φεύγει ἢ ἐμπρησμοῦ συμβάντος ἀποχωρεῖ · δοκεῖ γὰρ εἴ τι πρόσεστιν ἐνδεχομένως μὴ ἂν εἶναι τοῦτο ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς · διότι δίχως ἀνάγκης τὸ τοιοῦτον συμβαίνειν ἢ τῆς αἰτίας ἀσθένεια ἢ τῷ εἶναι τι κωλύον ἔξωθεν ὧν οὐδέτερον χώραν ὁπωσοῦν ἔχει ἐπὶ τῆς πάντων ἀρχῆς · εἰ δὲ τοῦτο ἀληθὲς οὐκέτι ἀσεβὲς ἴσως εἴ τις τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως μὲν γινόμενα, λυμαινόμενα δὲ ἄλλως τὴν ἡμετέραν ζωήν, φυλάττεσθαι ἐπιχειρεῖ · οἷον χειμῶνας ἐξαισίους ἢ πνεύματα καὶ σκηπτοὺς ἢ τοιαῦτα ἕτερα οἷον καὶ ἡ τοῦ ἀέρος δοκεῖ τυγχάνειν φθορά · καὶ γὰρ τοῦτο γίνεται ἐνίοτε ὑπὸ τῆς φύσεως · τοὐναντίον μὲν οὖν δόξειεν ἂν καὶ πειράζοντος εἶναι, εἴ τις τοιοῦδέ τινος συμβεβηκότος μὴ ἐθέλοι τὰ ἐπ' αὐτῷ ποιεῖν · ὥσπερ ἂν εἴ τις κύματος ἐπιόντος αὐτὸς μὲν ἐνὸν μὴ ἀναχωρεῖ μηδὲ ἀποφεύγει, τὸν δὲ Θεὸν μόνον αὐτὸν ἀξιοῖ σώζειν · τοῦτο γὰρ οὐδὲν διαφέρει τοῦ εἰς προὖπτον ἑαυτὸν κίνδυνον ἐμβαλεῖν εἶτα τοῦ Θεοῦ δεῖσθαι σωθῆναι, ὃ σαφῶς ἐκπειράζοντός ἐστι τὸν Θεόν. Δοκεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον εἶναι ἐκεῖνο προσαποδεῖξαι ὅτι πάντα τὰ τῇδε γινόμενα ἁπλῶς ὑπ' αὐτῆς τῆς προνοίας εἰ μέλλοι τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης συμβαίνειν · ἀλλὰ τοῦτο χαλεπὸν ἴσως ἀποδειχθῆναι · Εἴ τι οὖν περὶ τούτου σοι πραγματευθήσεται ἡδέως ὄψομαι · βούλομαι γὰρ μαθεῖν ὅπῃ τοῦτο δυνατόν.

3

Ὁ φιλόσοφος τῷ Κριτοβούλῳ

φ. 19α.

Τὸ τοῦ Μηδείας βιβλίον μόλις σχολῆς λαβόμενοι διήλθομεν · καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἔδοξεν ἡμῖν πολλοῦ ἄξιον εἶναι, καὶ εἴγε ἐνῆν στεφανώσαντες ἂν

τὸ βιβλίον ἀνεπέμψαμεν ἄν τῷ πατρί · τοῖς δὲ περὶ προνοίας λόγοις ἔνεστί τις ἀμφιβολία περὶ ἧς καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς αὐτὸν διαλαμβάνομεν. πέμπομεν οὖν σοι καὶ τὸ βιβλίον καὶ τὴν ἐπιστολήν, τὸ μὲν ὅπως ἀποδώσῃς, τὴν δὲ ἐπιστολὴν εἴ τι μὴ καλῶς ἔχοι διορθώσας αὐτὸς ἐπιδώσῃς.

4

Ὁ Μηδείας τῷ φιλοσόφῳ τῷ Ἀμοιρούτζῃ.

φ. 19β.

Ὁ ταῖς ἀσυγκρίτοις ὑπεροχαῖς τὰ ὑπὸ τὴν αἴσθησιν πάντα φωταυγῆ κάτω τιθεὶς ἥλιος ἔσθ' ὅτε καὶ ζοφεροῖς ἐπιλάμπων περιουσίᾳ λαμπρότητος λαμπρὰ καὶ αὐτὰ δείκνυσι · καὶ αὐτὸς δέ, λαμπρότατε, τῷ φωτὶ τῆς σοφίας πάντας ὑπερλάμπων τοῖς ἡμετέροις λόγοις ἠέρα ἐνημμένοις, ποιητικῶς εἰπεῖν ἐς δεῦρο, φῶς ἐνῆκας ὥστε καὶ εἰς ὄψιν ἔρχεσθαι τοῖς βουλομένοις θαρρῆσαι τὴν πρὶν δειλίαν ἀποθεμένοις τῇ τῆς σοφίας ἐπικρίσει · τοῦτο μέν σου τῶν καλῶν ἕν, τὸ καλῶς λέγειν ἀεί · καὶ ἕτερον δὲ ἡμῖν ἐχαρίσω τὸ εὖ πράττειν εὐξάμενος πάλαι τοῦτο ἀποβεβληκόσιν · ὥστε καὶ τὸν τοῦ μύθου Ἀμφιγνίην ὑπερβαλέσθαι, μὴ ὅτι γε τῇ ἐπ' ἀμφοῖν ταῖν ἰγνύαιν ἐπικλίσει, ἀλλ' ὃ καὶ χεῖρον σφόδρα καταπτώσει · ἔνθεν μὲν τῇ τῆς πρὶν εὐτυχοῦς ἐλευθερίας μεταβολῇ, ἑτέρωθεν δὲ τῇ δυστυχεῖ τῶν τῆς ἐκκλησίας προστατῶν παρατροπῇ · πῶς δ' ἄν εὖ πράξαιμεν καὶ πότε, τοῦ ταῦτ' ἀνακαλέσθαι σχεδὸν ὄντος ἀπεγνωσμένου · ἀλλὰ σὺ μέν, ἄριστε, τῇ τοῦ ἤθους σου χρηστότητι τὰ βελτίω ἡμῖν καὶ ηὔξω καὶ ἐδωρήσω, τῷ Θεῷ δὲ μελήσει τούτων εἰ καὶ ἡμῖν, ὡς εἰκὸς, ἐκείνου μελήσει.

Ἐνδεῖν μέντοι γε τοῖς περὶ προνοίας ἡμῖν εἰρημένοις λόγου τινος διὰ τὴν ἡμετέραν ἐν λόγοις ἀσθένειαν οὐδὲν ἀπεικός · εἰ δὲ τοῖς ὑπὲρ λίαν λογίοις οἱ τῆς προνοίας λόγοι πεφύκασιν ἄρρητοι, τί ἐροῦμεν ἡμεῖς οἱ μὴ οὕτως ἔχοντες τοῖς αὐτοὺς ἐπαγγέλλουσιν · ὡς δ' ἐνῆν ἡμῖν εἴρηται ἐν οἷς τέσσαρας τρόπους τῆς προνοίας εἶναι ἐλέγομεν, ὧν εἷς ἐστι καὶ ὕστατος ὁ κατ' ἐγκατάλειψιν γινόμενος. Πειθόμεθα γὰρ τῷ ἐκ Δαμασκοῦ θεορρήμονι καὶ τὰ κατ' ἐγκατάλειψιν τοῦ Θεοῦ τελούμενα ὑπὸ τὸν λόγον τῆς προνοίας εἶναι φάσκοντι, ὅν οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο τὴν πρώτην ἀρχὴν φρονοῦντα τῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταλείψεως κακῶν εἶναι αἰτίαν · εἰ γάρ τις ὑποδιαιροίη τὸν τρόπον τοῦτον ἐπ' ὠφελείᾳ γίνεσθαι ἢ τοῦ πεπονθότος τι τῶν ἀνηκέστων ἐρεῖ ἢ ἑτέρων ἐξ αὐτοῦ σωφρονιζομένων, προσθείη δ' ἄν τις καὶ ἐπὶ διαίρεσιν τό, ἢ κατὰ τὸν παρόντα βίον ἔσται ἡ ὠφέλεια ἢ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἅ τὶς ἄν φαίη μὴ τῆς προνοίας εἶναι · αἱ δὲ ἱστορίαι καὶ ἐν ἀμφοῖν ταῖν Διαθήκαιν πολλοὺς παριστῶσι πυρός τε καὶ θηρῶν καὶ βυθοῦ καὶ παντοίων θανασίμων ἀνωτέρους ὀφθέντας τῷ μὴ ἐγκαταλειφθῆναι, ἔχεσθαι δὲ μᾶλλον τοῦ Θεοῦ · τὴν δὲ πρόνοιαν οὐχ ὡς οἱ πολύθεοι τὴν εἱμαρμένην ὁ τῆς εὐσεβείας πρεσβεύει λόγος · ἐφ' ᾧ μὴ ἔχειν τινὰ τὸ πεπρωμένον διαφυγεῖν, ἀλλ' ὡς θείαν διοίκησιν οἰκονομοῦσαν πάντα πρὸς τὸ συμφέρον, κἄν ὁποῖον ἄρα καὶ ᾖ, καὶ τὰ πάντα μικρά τε καὶ μείζω κυβερνῶσαν καὶ διακοσμοῦσαν κατὰ τὰ θεῖα λόγια, ἡ προσάπτειν ἀσθένειαν ἢ ἑτέρωθεν λύμην τινα οὐ πρὸς εὐσεβοῦς ἐστι διανοίας · ἐπ' αὐτῇ γάρ ἐστι καὶ τὸ γίνεσθαι καὶ τὸ μὴ καὶ τὸ ὅπως ἑκάτερον · τὸ δὲ ἐνδεχόμενον ξένον τῆς θείας προνοίας τιθέμεθα · ἀνθρώπινον γὰρ καὶ τῶν συμβαινόντων τῇ ἀνθρωπίνῃ διαίτῃ · ἐνδέχεται γάρ με τῇ ὑστεραίᾳ εἰς ἀγορὰν ἀπαντῆσαι ἢ λούσασθαι ἢ μή, νόσου ἐπιγενομένης ἢ ἑτέρου κωλύματος · τά γέ τοι καθολικῶς ὑπὸ τῆς θείας γινόμενα κυβερνήσεως οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' ἀναγκαίως ὑπὸ Θεοῦ γίνεται κινοῦντος τάς τε φύσεις καὶ τὰ στοιχεῖα πρὸς τὰς ἡμετέρας διαθέσεις · καὶ ἄρχων γὰρ ὁ τυχὼν εἰ μὴ δουλεύει πάθει ἀναγκαίως κολάζει τοὺς ἀξίους τούτου καὶ ἀναγκαίως δωρεῖται οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐνδεχομένου ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀξιώματος καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἰσχύος ἔχων τὴν ἐπ' ἀμφότερα ῥοπήν · ἡμεῖς δὲ καταχρώμενοι τῇ λέξει φαμέν, ἐνδέχεται χειμῶνα γενέσθαι ἢ αὐχμὸν ἢ λοιμὸν ἢ τι τοιοῦτον · τῆς γὰρ πρώτης αἰτίας ἤρτηται τὰ τοιαῦτα δωρουμένης τῇ τε φύσει καὶ τοῖς στοιχείοις τήν τε κίνησιν καὶ τὸ τὰ τοιαῦτα ἐνεργεῖν · τοὺς δὲ λόγους τῶν ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἀποτελεσμάτων, εἴτε σκυθρωπὰ εἶεν εἴτε χαρίεντα, ἀρρήτους ὁ τῆς πίστεως εἴωθε καλεῖν λόγος · καὶ γὰρ εἰσὶ τοιοῦτοι ὡς ὑπὸ τῆς ἀκαταλήπτου σοφίας τελούμενοι ὑπερβαινούσης τὴν ἀνθρωπίνην ἀπείρῳ τῷ μέσῳ · τούτους γὰρ οἶδε μόνος ὁ τῆς φύσεως καὶ τῶν στοιχείων δημιουργός, ὃς ἐνῆκε καὶ τῇ φύσει τοῦ ἀλόγου ζῴου αἴσθησιν φυλάττεσθαι τοὺς προφανεῖς κινδύνους καὶ ὡς τὸ ἐνὸν φυλάττεται. Ἀλλ' εἴπερ ἦν αὐτάρκης ἡ ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως τούτου φυλακή, οὐκ ἄν ποτε κινδύνῳ περιέπιπτεν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἀπόλλυται κινδύνῳ · ὅθεν δεῖ μὲν φυλάττεσθαι τοὺς κινδύνους θέλοντος τοῦτο καὶ τοῦ Θεοῦ · δῶρον γάρ ἐστιν αὐτοῦ ἡ ἐπὶ τοῦτο αἴσθησις ἀλλὰ καλῶς χρῆσθαι τῷ δώρῳ χρή · τὸ γὰρ περιγενέσθαι τοῦ κινδύνου ἢ μὴ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας δεῖται δυνάμεως τῆς τοῦ Θεοῦ πάντως, κατὰ τὸν εὐσεβῆ λόγον, ὃς ἄπειρος ὢν ἀπείρους ἔχει τὰς ἐνεργείας, καὶ οὐ μόνον τὰ ὑψηλὰ ἀλλὰ καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, κατὰ τὸν προφήτην, καὶ οὐδὲν τῶν γινομένων ἔξω τῆς ἑαυτοῦ προνοίας ἐᾷ · τὸ δὲ γε μὴν ἡγεῖσθαί τινα αὐτάρκως ἔχειν τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ φυλακὴν ῥύσεσθαι αὐτὸν τοῦ κίνδυνου καὶ ἐπ' αὐτὴν πεποιθέναι καὶ τοιούτῳ πράττειν τι σκοπῷ, πλάνη σαφής · πῶς γὰρ οὔ πολλῶν κεκινδυνευκότων μετ' αὐτῆς; πρὸς δὲ καὶ ἀθέτησις γίνεται τοῦ παντοδυνάμου τοῦ Θεοῦ, ὅπερ ἐστι καὶ αὐτοῦ καὶ ἀσεβείας μεστόν · ὁ γὰρ μὴ τοῦτ' ἔχων, ἀλλ' οὐ λέγω τὸ βλάσφημον. Ἐπὶ τούτοις οὖν φαμέν, ὡς ἡ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας ἱερὰ διδασκαλία τὴν πολύθεον ἐκκλίνουσα πλάνην, μᾶλλον δὲ καὶ ἀναιροῦσα ταύτην, ἕνα Θεὸν δημιουργὸν καὶ προνοητὴν καὶ κυβερνήτην τοῦ παντὸς κηρύττει, ἵνα μὴ τῇ αὐτῇ πλάνῃ καθυπαχθείη διαφόρους ὑφιστῶσα δυνάμεις αἰτίας τῶν γινομένων ἢ γενομένων · καὶ τοῦτο οὐχ ὥς τι μηχάνημα ἀφ' ἑαυτῆς κατὰ ταύτης ἐπινενόηκεν,

ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τῆς πίστεως ἀρχηγοῦ μεμάθηκε τοῦ ἀεὶ ἐργαζομένου καὶ τὰ ἐν λειμῶνι ἄνθη ἐπιχρωννύντος καὶ τὴν ἐν παγίδι τοῦ στρουθίου πτῶσιν ἐκδιδόντος, ᾧ συνῳδὰ μυσταγωγοῦσι καὶ οἱ αὐτῷ φοιτήσαντες καὶ ἡμῶν διδάσκαλοι · « οὔτε γάρ φησι τοῦ τρέχοντος οὔτε τοῦ διώκοντος ἀλλὰ τοῦ εὐδοκοῦντος Θεοῦ καὶ πάντα ἐκ Θεοῦ » · εἰπὼν δὲ ταῦτα συνέκλεισεν ἅπαντα καὶ οὐδὲν ἔξω καταλέλοιπε. Ταῦτα εἰ μὲν ἱκανῶς ἀποδέδοται σοὶ ἡ χάρις τῷ πρὸς τὰ τοιαῦτα σπουδάσματα ἡμᾶς κεκινηκότι · εἰ δέ τι ἐνδεῶς ἴσως τῷ μὴ ἐπαΐειν ἡμᾶς τὸ βάθος τοῦ προβαλλομένου, ὡς κελεύεις σαφήνισον ἵνα καὶ πλείους τὰς χάριτας ὁμολογήσωμεν.

5

Ὁ Μηδείας Γερασίμῳ ἱερομονάχῳ.

φ. 20β.

Ἧκον, ὡς ἐπιθόμην, ἔς τε χεῖρας καὶ ὄψιν τῆς σῆς τιμιότητος τὰ πρὸς τὸν φιλόσοφον γράμματα, ἥσθης τε ἰδὼν αὐτὰ καὶ ἐθαύμασας · ἐγὼ δὲ ᾔδειν σε πάλαι τοῖς ἐμοῖς χαίροντα πάντοτε, οὐχ ἥκιστα δὲ νῦν ἡσθήσεσθαι ἔμελλες καὶ θαυμάσειν, οὐ μᾶλλον τῆς ὕλης τῶν γραμμάτων ἢ τῆς πρὸς ἡμᾶς σου εὐνοίας ὀτρυνούσης πρὸς ἄμφω · ἥ τε γὰρ ὕλη ἀστεία καὶ ἡ εὔνοια σαφὴς καὶ οὐ πρόσφατος. Ὅ γε μὴν ἀπαιτοῦσί τινες, εἰ πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς ὑπὸ τῆς θείας γίνεται προνοίας καὶ οὐκ ἔστιν ἃ καὶ ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνδεχομένως ἢ τῶν στοιχείων ἀποδεῖξαι, πάλαι τε ἀπεδείξαμεν ἐν τοῖς διεξοδικωτέροις λόγοις ὅπως ἡ τοῦ δημιουργοῦ πρόνοια πάντα ἐνεργεῖ · εἰ δέ τι καὶ ἡ φύσις ἢ τὰ στοιχεῖα δοκοῦσί τι ἐνεργεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ θείᾳ κυβερνήσει ἐπιτελοῦσι · καὶ νῦν ἐπιτομώτερον τὰ αὐτὰ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς πρὸς τὸν φιλόσοφον ἀπὸ τῆς ἱερᾶς διδασκαλίας ἐν ἑκατέροις ἐπιχειροῦντες · εἰ δ' ἔστι τις ὁ τοῖς στοιχείοις καὶ τῇ φύσει τὴν κυβέρνησιν ἀνατιθεὶς τῶν καθ' ἡμᾶς ἑλληνίζων ἴστω, οὐ μοι δοκῶν ἔχων ἀποδεῖξαι τοῦτο ἀπὸ τῆς ἱερᾶς διδασκαλίας, ἀπὸ δὲ τῆς τῶν πολυθέων καὶ μάλα, περὶ ἧς ἡμῖν λόγος οὐδείς, καταργηθείσης ὡς μωρᾶς ὑπὸ τῆς πανσόφου καὶ θείας. Εἰ δ' Ἀναστάσιος δοκεῖ τι λέγειν συνῳδὸν ἐκείνῃ δοκοῦν, ἀλλ' ὥσπερ συναισθόμενος σαφηνίζει φάσκων · « μηδεὶς δὲ ἀκούσας ἡμῶν εἰρηκότων ἐξ ἀέρων γίνεσθαι θνῆσιν νομίσῃ ὅτι χωρὶς θεοῦ ταῦτα γίνεσθαι εἰρήκαμεν · ἠκούσαμεν γὰρ τοῦ εἰρηκότος, ὅτι δύο στρουθία ἀσαρίου πωλεῖται καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς · διὸ καὶ ἅπερ ὁ ἀὴρ καὶ ἡ κτίσις πᾶσα καὶ ἡ φύσις ἐνεργεῖ νεύματι Θεοῦ ἐπιτελεῖ » · καὶ αὖθις · « μὴ θαμβώθῃ δέ τις μηδέ τι βλάσφημον περὶ Θεοῦ ἐννοήσειε μαθὼν ἀκριβῶς ὅτι ταῦτα πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐκτὸς μὲν τῆς παντεπόπτου καὶ προνοητικῆς τοῦ δημιουργοῦ διαπράττεται γνώσεως, οὐχ ἑτέρῳ δὲ τρόπῳ ἢ διὰ τῆς τῶν θεοκτίστων στοιχείων ἀρχαιοδότου καὶ θεοσδότου εὐτάκτου κυβερνήσεως καὶ τάξεως καὶ φυσικῆς διοικήσεως · πλὴν οὐχ ὁριστικῶς οὐδὲ ἐριστικῶς, ἀλλὰ γνωμικῶς καὶ εἰκαστικῶς εἰρήκαμεν δυσωποῦντες τοὺς γνωστικωτέρους καὶ συγγνωμονοῦντας ἡμῖν ἀναπληροῦν τὰ ἡμέτερα ἴσως ἐλλείματα ». Νοῦ τοίνυν βάρος ἔχοντός ἐστιν ἐκ τούτων συνιδεῖν τὴν ἐν πνεύματι σύνεσιν τοῦ μακαρίου τούτου · ἐφ' ᾧ τοῦτον μὲν θαυμάσαι τῆς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν καταφυγῆς, καταγνῶναι δὲ τῶν ἀπερισκέπτως, ἤ πως εἴποιμ' ἂν εὐφημότερον, πάντα λεγόντων εἴπερ ἐκεῖνος μὲν ὅ τῇ φύσει καὶ τοῖς στοιχείοις νέμει οὐχ ὁριστικῶς ἀλλ' ἀπὸ γνώμης ἰδίας ὅσον εἰκάσαι παρέχειν ὁμολογεῖ, παραιτεῖται δὲ τοὺς γνωστικωτέρους τὰ ἐνδεῶς αὐτῷ εἰρημένα ἀναπληροῦν τρόπον τινά, καὶ ὅσον εἴρηκε φθάσας διασαλεύων · οἱ δὲ ἐριστικῶς αὐτὸ εἰς σύστασιν ὧν λέγουσι μεθοδεύουσιν ἐπικουρίᾳ συκίνῃ, κατὰ τὴν παροιμίαν, τὰ αὐτῶν ἐρείδοντες · εἶεν δ' ἂν γνωστικώτεροι ὁ λοιπὸς τῶν ἱερῶν διδασκάλων χορός, πάντα ἐκ Θεοῦ ἀποφαινόμενοι, οἷς ἀντιφάσκει πάντως ὁ τοῦ οὗ ἀντιπαρατιθεὶς καὶ πρὸ πάντων τὰ ἱερὰ λόγια ἐξ ὧν καὶ Ἀναστάσιος ὁμολογεῖ μαθεῖν τἀληθὲς τὰ περὶ τῶν στρουθίων ἀναλαβών, ὧν καὶ αὐτός, συνετώτατε, θιασώτης ὢν οὐχ ἁμαρτήσῃ τοῦ προσήκοντος.

6

Ὁ φιλόσοφος Ἀμοιρούτζης τῷ Μηδείας.

φ. 21α.

Τὰ γράμματα ἅπερ ἡμῖν αὖθις περὶ Προνοίας ἀπέστειλας οὐ τὴν σὴν ἐδήλουν μόνον ἣν ἔχεις διάθεσιν εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν συνισταμένην ἐπὶ τῇ προνοίᾳ, εἰ πάντα κατ' αὐτὴν γίνεται, ἀπορίαν ἱκανῶς ἔλυσε · καὶ χάρις σοι γένοιτο πρὸς Θεοῦ τῆς τε εἰς ἡμᾶς χάριν φιλίας, ὑφ' ἧς πεπεισμένος τοιαῦτα περὶ ἡμῶν ὑπείληφας καὶ τῶν καλῶν λόγων, οἷς πάντα τῆς πρώτης ἀρχῆς ἐξηρτημένα δεικνύεις. Ὃ δὲ ἐκ τῶν πολλῶν λόγων ἐκείνων ἡγοῦμαι συμβαίνειν τοῦτό ἐστιν, ὅτι πάντα μὲν ὑπόκειται τῇ θείᾳ προνοίᾳ καὶ οὐδὲν αὐτῆς ἀποπίπτει, ἀλλ' οὐκ ἀδύνατον ταύτης τοιαύτης οὔσης τὴν φύσιν ὅμως αἰτίαν ἐν τοῖς φυσικοῖς εἶναι, οὐδ' ἀναιρεῖ τὴν πρόνοιαν ἡ ταύτης ὑπόθεσις · ἐπεὶ καὶ αὕτη κατ' ἐκείνην συνέστη τὴν ἀρχὴν καὶ ἐνεργεῖ διὰ παντός · ὥστε καὶ τὰ ταύτης ἔργα εἰκότως ὑπ' ἐκείνης τετάχθαι. Ταῦτα οὖν ἄριστα ἡ σὴ σοφία συνῆκε · σώζεται γὰρ οὕτω γε καὶ τὸ πάντα κατὰ πρόνοιαν καὶ εἶναι καὶ γίνεσθαι, καὶ τὸ τὴν φύσιν ἐν οἷς ἐστιν τὸ ἑαυτῆς ποιεῖν · σημεῖον δὲ ὅτι τινὰ καὶ ἀποπίπτει τοῦ τέλους οὗ ἕνεκα γίνεται. μάλιστα μὲν ἐν τοῖς ζώοις, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς · τοῦτο γὰρ οὐδαμῶς προσήκει τῇ πρώτῃ ἀρχῇ, ἐπεὶ μηδέποτε αὕτη ἀποτυγχάνει · δηλοῖ δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ τὰ κατὰ προαίρεσιν γινόμενα · καὶ γὰρ τούτων προαίρεσις μὲν αἰτία, ἀλλ' ὅμως ὁ θεῖος προορισμὸς ἐντεῦθεν οὐκ ἀναιρεῖται, οὐδ' ὅλως ἡ πρόνοια · ἐπεὶ τὸ εἶναί τινα καὶ ἐφ' ἡμῖν αὕτη διετάξατο, ὥστε καὶ τῶν οὕτω γινομένων ταύτην πως εἶναι αἰτίαν · καὶ χρῆται δὲ εἰς τὸ δέον ἐνίοτε τῇ κακίᾳ οὐκ αὐτὴ μὲν ποιοῦσα, τάττουσα δὲ αὐτὴν ᾗ δεῖ γενομένην. Ταῦτα τε οὖν οὕτω συμβαίνοντα, ἐξ ὧν ἐπέστειλας, ὑπολαμβάνω καὶ αὐτὸς

οὕτω νομίζω. Ὅτι δὲ ἡ φύσις αἰτία τῶν γινομένων ἐστὶ καὶ ὁ μακάριος Μωυσῆς δηλοῖ. « Εἶπε γάρ φησιν ὁ Θεός. Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς » · καὶ ἐπάγει · « καὶ ἐγένετο οὕτως » · ἐξ ὧν δείκνυται ἐναργῶς ὡς ἡ μὲν πρώτη τῶν ὄντων πρόοδος γέγονεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡ δὲ μετὰ ταῦτα αὐτῶν γένεσις ὑπὸ τῆς φύσεως ἑκάστοτε ἀποτελεῖται · ἔνια δὲ κἀνταῦθα ὑπὸ τῆς προνοίας γίνεται καθ' ἑαυτὸ μεταβαλλούσης τὴν φύσιν εἰς ὃ βούλεται, οὐ μὴν ἅπαντα · ἀναιρεῖται γὰρ αὐτίκα ἡ φύσις, ὅπερ οὐ δεῖ τιθέναι · τὰ μὲν γὰρ φυσικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν εἰωθότα γίνεται τρόπον, ἔνια δὲ καὶ ἀεί · τὰ δὲ κατὰ πρόνοιαν ἰδίως ἄλλοτε ἄλλως, καθὼς αὕτη βούλεται · τὰ μὲν οὖν περὶ προνοίας ἐκ τῶν λόγων συμβαίνοντα, ταῦτα δὲ εἴ τι καὶ διαιτᾶν δεῖ · ἃ δὲ τούτων ὑποτεθέντων περὶ τοῦ φυλάττεσθαι συμβαίνει δεῖν εἶναι νομίζειν καὶ τί ποιητέον κινδύνου τινος ἐπιόντος οὐδὲν ἔτι προσδιορίζειν χρή · δῆλον γὰρ ὡς ἡ σὴ σοφία διέκρινεν ὅτι τὸ μὲν πειρᾶσθαι τοὺς ἐπιόντας ἀποφεύγειν, τό γε ἐφ' ἡμῖν ἧκον, κινδύνους οὐκ ἀθέμιτον · τὸ μέντοι νομίζειν ἱκανὸν εἶναι τοῦτο εἰς σωτηρίαν καὶ μὴ τῇ θείᾳ προνοίᾳ θαρρεῖν ἀνόσιον · δεῖ γὰρ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν αὐτοῖς πανταχοῦ ποιεῖν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲ τὴν σωτηρίαν ἐλπίζειν. Ταῦτα ἄριστα καὶ ταῖς κοιναῖς εὐνοίαις συμβαίνοντα ἡ σὴ σοφία διώρισε καὶ οὐκέτι ἀμφιβολίας καταλείπεται τόπος. Ἐρρωμένον ἡμῖν ὁ Θεός σε διαφυλάττοι, σεβασμιώτατε πάτερ.

7

Ὁ Μηδείας φιλοσόφῳ τῷ Ἀμοιρούτζῃ

φ. 22^{α}

Οὐκ ἠγνόεις μέν, ὦ θαυμάσιε, τοὺς ὑγιεῖς περὶ προνοίας λόγους πάλαι τούτους ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν περὶ αὐτῆς πεφιλοσοφηκότων φιλοσόφων ἀνδρῶν, προσθήειν δ' ἂν καὶ ἱερῶν, ἐπεὶ τινὲς τῶν μὴ τοῦ καθ' ἡμᾶς τῶν μακαρίων τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καὶ ἀξύμβατά τινα περὶ προνοίας ἐδόξασαν · γνῶναι δὲ βουληθεὶς ὅπως ἔχομεν καὶ ἡμεῖς δόξης περὶ αὐτῆς τὴν πεῖραν ἡμῖν ταύτην ὑφῆκας, οὐχ ὥς τι κερδάνων πλέον, διδάξων δὲ μᾶλλον καὶ ἀναπληρώσων εἴ τι τοῦ περὶ αὐτῆς ἡμῖν ἐνδεῖ λόγου · ἀλλ' ἡμεῖς ὡς ἐνῆν τὸν λόγον ἀποδεδώκαμεν καὶ αὐτὸς ἀπεδέξω καὶ συνάδειν ἀλλήλους ἡμᾶς τῆς περὶ αὐτῆς ἀπεφήνω δόξης · πάντα γὰρ λέγομεν ὑποκεῖσθαι τῇ θείᾳ προνοίᾳ ἀλλ' οὐδὲν αὐτῆς ἀποπίπτειν, τὴν δὲ φύσιν ἐν οἷς ἐστι τὸ αὐτὸ δρᾶν, ὑπουργικῶς δρᾶν ἐχούσης τὸ ἐνδόσιμον παρὰ Θεοῦ, ὃ δηλοῖ τὸ « εἶπεν ὁ Θεός · ἐξαγαγέτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου · καὶ ἐγένετο οὕτως ». Εἰ γὰρ ἡ μετὰ ταῦτα γένεσις ὑπὸ τῆς φύσεως ἑκάστοτε ἀποτελεῖται, ἀλλ' ἐπείπερ ἔσθ' ὅτε καὶ ἔνια γίνεται ὑπὸ τῆς θείας προνοίας καθ' αὑτὸ μεταβαλλούσης τὴν φύσιν εἰς ὃ βούλεται, εὔδηλον ὅτι τὸ κυρίως δρᾶν πρὸς τῆς θείας ἐστὶ προνοίας, ἧς ἐπιτασσούσης μὲν γίνεται τὰ γινόμενα παρὰ τῆς φύσεως, μεταβαλλούσης δ' ὅτε βούλεται ταύτην, ὃ πρὸ τοῦ δρᾶν εἶχεν οὐ γίνεται · ὥστ' ἀνάγκη δεῖσθαι ταύτην θείας ἐπιταγῆς τὸ ἑαυτῆς κατὰ συνέχειαν δρᾶν, ὑπουργικῶς πάντως · εἰ δὲ καὶ ἀεὶ δρᾷ, ἀλλ' ἐπείπερ ὑπόκειται τῷ ὑπουργεῖν, ἀεὶ πέφυκεν ὑπουργική. Τοῦτο τοίνυν ἀπὸ τῶν πρὸς ἐμὲ σου γραμμάτων συνελών, ἄριστε, ἠγάσθην τε ὅσον οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐθέμην τούτῳ τῷ δόγματι. Ἀλλὰ οὐ λέληθας, ὦ σοφώτατε, ἀντιφάσεως γραφόμενος ἡμᾶς · δεῖν μὲν φυλάττεσθαι τοὺς κινδύνους ἐν τοῖς πρὸς σὲ γράμμασιν εἰρηκότας ὡς θέλοντος τοῦτο καὶ τοῦ Θεοῦ, ἀνόσιον δ' αὖ τοῦτο τιθεμένους ἐν τοῖς περὶ προνοίας λόγοις · οὐ γὰρ περὶ τῶν αὐτῶν τἀναντία ἀπεφηνάμεθα, περὶ δὲ ἄλλου καὶ ἄλλου κινδύνων εἴδους ἔφημεν ἑκάτερα · ὅθεν καὶ διοριστέον μοι δοκεῖ νῦν ἵνα καὶ τῆς αἰτίας ἑαυτοὺς ἀπολύσωμεν · ἐν μὲν γὰρ τοῖς λόγοις ἐκείνοις καθαπτόμενοι τῶν τιθεμένων τὸ φυλάττεσθαι τὸν ἐκ τοῦ λοιμοῦ θάνατον ἔνθα ὁ λοιμώδης ἀὴρ ἐπιπολάζει, ἀπεδείξαμεν ὡς τοῦ λοιμοῦ θεομηνίᾳ γινομένου καὶ τοῦ ἀέρος κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ τοῦτο πεπονθότος καὶ δρῶντος ἐν οἷς τὸν θάνατον δρᾷ, οὐ τὸν τόπον χρὴ φεύγειν · οὐ γὰρ αἴτιος οὗτος τοῦ κακοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ὁ Θεός, ἀλλ' ἑαυτὸν ἕκαστον διορθοῦν καὶ ἐξευμενίζειν αὐτόν, ὅτι « ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται » καὶ οὐκ ἐν ἐρήμοις τόποις · οὐδεὶς γὰρ ἔρημος Θεοῦ τοῦ μὴ μόνον διὰ τοῦ ἐφθαρμένου ἀέρος τὴν τῶν πρωτοτόκων θνῆσιν τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπαγαγόντος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπ' αὐτοὺς πεμφθεῖσαν ἀκρίδα, τήν τε ἐρυσίβην καὶ τὸν βροῦχον ἑαυτοῦ δύναμιν μεγάλην καλέσαντος, ᾧ συνάδουσι μὲν καὶ ἄλλοι τῶν μακαρίων ἀνδρῶν καὶ τὴν θείαν σοφίαν εὖ ἠσκηκότων, ὡς ἄριστοι μαθηταὶ καλῷ διδασκάλῳ, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ὁ σοφὸς Συνέσιος φάσκων · « ὅτε οὖν δεῖται κολαστῶν ὁ Θεὸς χρῆται νῦν μὲν ἀγελάρχαις ἀκρίδων δαίμοσι, νῦν δὲ ὧν ἔργα λοιμοί » · καὶ προϊών φησι · « καὶ γὰρ τὴν ἀκρίδα τὴν λυμηναμένην ἡμῶν τοὺς καρποὺς καταποντιστὴς ἄνεμος ἄρας ὦσεν εἰς μέσον τὸ πέλαγος » · καὶ ἔτι · « ταύτῃ μὲν οὖν τῇ πληγῇ τὸν νότον ἀντέταξεν ὁ Θεός » · ὥστε ὁ Θεὸς διὰ τῆς φύσεως καὶ τῶν στοιχείων ἃ βούλεται δρᾷ, ὑπουργούντων τῇ αὐτοῦ κελεύσει καὶ βουλήσει · τούτου οὖν δρῶντος διὰ τούτων, ὡς δι' ὀργάνων κολάζοντος τοὺς ἀξίους τούτου, οὐ δεῖ φεύγειν αὐτοὺς τοπικῶς φυλαττομένους τὴν τοῦ Θεοῦ δίκην, μεμνημένους τοῦ λέγοντος πρὸς τὸν Θεόν · « ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω » · καὶ Ἀναστάσιος δὲ ὁ θεῖος « δύο, φησί, τρόποι καθ' οὓς τὰ θανατικὰ γίνεται · εἷς κατὰ ἀπειλὴν Θεοῦ καὶ παιδείαν ἀνθρώπων, δεύτερος δὲ ἀπὸ φθοροποιῶν ἀέρων · ἀλλ' ὁ μὲν κατὰ ἀπειλὴν Θεοῦ ἀκατάληπτος, ἡ δὲ ἐξ ἀέρων κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ γινομένη θνῆσις καταλαμβάνεται ». Ὥστε καὶ ὁ φθοροποιὸς ἀὴρ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ δρᾷ ἐν οἷς συγχωρεῖται · οὐ γὰρ ἅπαντας θανατοῖ οἷς ἂν ὁμιλήσει · ἕνα δὲ τῶν τῆς προνοίας τρόπων καὶ τὸ κατὰ συγχώρησιν ἡ θεία διδασκαλία τῶν μακαρίων παραδίδωσι. Τὸ φεύγειν τοίνυν τοπικῶς καὶ οὐ τῷ δεῖν

φυλάττεσθαι τὸν κίνδυνον νομίζειν καὶ μὴ ἐπὶ τὸν Θεὸν καταφεύγειν πνευματικῶς, ἀντιπράττοντός ἐστι τῷ θείῳ βουλήματι καὶ μὴ συγχωροῦντος αὐτῷ τὸ παντοδύναμον καὶ διὰ τοῦτο ἀνόσιον. Τοῖς λόγοις μὲν οὖν τούτοις ἐν τοῖς λόγοις ἐκείνοις ἀνόσιον ἀπεφηνάμεθα τὸ φυλάττεσθαι τὸν τοιοῦτον κίνδυνον, ἐν οἷς καθολικῶς παρὰ Θεοῦ τοιοῦτόν τι γίνεται, ἐπ' ἐκείνους τε χωρείτω ταῖς πλείοσιν ἐντευξόμενος ἀποδείξεσιν ὁ βουλόμενος· ὅ δὲ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς πρὸς τὴν σὴν μεγαλόνοιαν γράμμασιν, ὅτι δεῖ πάντα ἄνθρωπον αἴσθησιν εἰληφότα παρὰ Θεοῦ τὸν προφανῆ κίνδυνον ἐπιγινώσκειν καὶ μὴ κατὰ κρημνῶν ἑαυτὸν ὠθεῖν μηδ' ἐπὶ πυρᾶς κυβιστᾶν μηδὲ κατὰ ξιφῶν ὀρχεῖσθαι, ἢ ξυναντήσαντα θηρίῳ μὴ ὑποχωρεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπεμβαίνειν, ἄλλου κινδύνων εἴδους ὄντος μερικῶν καὶ οὐ κατὰ θεομηνίαν γινομένων· ἕκαστον γὰρ τῶν εἰρημένων δι' ἑτέραν τινὰ χρείαν γίνεται· οὐκ ἀντιφάσκει εἰ φυλάττεσθαι δεῖν τοὺς τοιούτους κινδύνους ἀπεφηνάμεθα· τούτου γὰρ χάριν αἴσθησιν αὐτῶν ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο· εἰ δέ τι καὶ τούτων κατὰ θεομηνίαν γένηται, ὁ ταύτης ὑπεύθυνος οὐ φευξεῖται τὸν κίνδυνον κἂν ὅτι μάλιστα φυλάττηται. Ταῦτα ἐκ τοῦ ἱεροῦ διδασκαλείου τῶν θεοσόφων ἀνδρῶν μεμαθηκότες καὶ πρότερον συνεγραψάμεθα καὶ νῦν συνοπτικώτερον ἐξεθέμεθα καὶ χάριτας ὁμολογοῦμέν σοι τοῖς τοιούτοις ἡμᾶς κινοῦντι σπουδάσμασιν.

8

Ὁ Ἀμοιρούτζης τῷ Μηδείας.

φ. $23^{α}$.

Αἰδεσιμώτατε πάτερ, οὔτε ἐγώ τι τοιοῦτον τοῖς σοῖς ἕπεσθαι λόγοις, οἷον αὐτὸς ἔφης, ὑπέλαβον, οὔτ' ἴσως ἔνεστιν οὐδεμία αὐτοῖς ἀντίθεσις· οὐ γὰρ εἶχε λόγον ὑπολαβεῖν περὶ σοῦ ὡς φεύγειν τε καὶ οὐ φεύγειν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου τῷ εἴδει ἀξιοῖς, ὁ δὲ διορισμὸς φανερώτατα καὶ εἴτις ἀπορία προσῆν ἔλυσεν· ἀντιφάσει μὲν οὖν οὕτω γε οὐδαμῶς ὁ λόγος σοι περιπίπτει· δοκεῖ δὲ ὅμως τὸ ζητούμενον λαμβάνειν· τὸ γὰρ μὴ δεῖν ἐκεῖθεν φεύγειν ἔνθα λοιμὸς γέγονεν ἐκ τοῦ πάντα ὑπὸ τῆς θείας γίνεσθαι προνοίας οἶμαι ἐδείκνυτο· φεύγειν γὰρ ἀπὸ τῶν οὕτω γινομένων ἀνόσιον· τοῦτο δὲ νῦν ἀναιρεῖται ὑπὸ τοῦ διορισμοῦ· εἰ γὰρ δεῖ φεύγειν ἀπό τινος κινδύνου, δῆλον ὅτι ἐκ τῆς θείας προνοίας οὗτος ἂν εἴη· ἡ μείζων οὖν ἀναιρεῖται· ταύτης δὲ ἀναιρουμένης, ὁ τὴν ἐλάττονα τιθέμενος τὸ ζητούμενον ἄντικρυς ἀξιοῖ, εἰ μὴ ἄρα ἄλλοθεν ἐδείκνυτο ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς ἐδηλοῦτο· εἰ μὲν οὖν κατὰ πρόνοιαν ὁ λοιμὸς ἅπας συμβαίνει ἢ μή, οὐ προὔργου ἐμοὶ σκοπεῖν· ὅ δὲ περὶ παντὸς ἐποιούμην ὑπὸ σοῦ κυρωθῆναι γέγονεν, ὡς ἄρα οὐ πάντα ὑπὸ τῆς θείας ἁπλῶς γίνεται προνοίας ἀλλ' ἔνια καὶ δι' ἑτέρας αἰτίας· τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς συγχωρεῖς, οἷς φευκτέα τινὰ εἶναι νομίζεις τῶν γινομένων· τοῦτο δέ ὑπὸ τῆς σῆς ψήφου κεκυρωμένον δίχα πάσης ἀμφιβολίας κατέχω.

9

Ὁ Μηδείας φιλοσόφῳ τῷ Ἀμοιρούτζῃ.

φ. $23^{β}$.

Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν ἔφησεν ὁ κωμικός· καὶ ποῦ τῶν ἐμῶν εἴρηται λόγων, ὦ σοφώτατε, τὸ ἀξύμβατον τοῦτο ῥῆμα ὡς οὐ πάντα ὑπὸ τῆς θείας γίνεται προνοίας, ἀλλ' ἔνια καὶ δι' ἑτέρας αἰτίας ἀπρονοήτως, ἢ τί φήσεις καὶ τίνα ἂν εἶεν ἐκεῖνα μάτην ὑπὸ Θεοῦ γεγονότα ἢ αὐτομάτως; οὐχ οὕτω μεμήναμεν ἐφ' ᾧ τὰ τῶν ἀσεβῶν ἐρεῖν· ἀλλὰ πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ σκόπελος καὶ εἴ τι τοιοῦτον πρὸς τῷ ἐν ὑποστάσει εἶναι καὶ ἐπ' ὠφελήμοις δεδημιούργηται χρείαις ἀνθρωπίναις καὶ οὐ κατὰ θεομηνίαν· εἴτι δὲ πρόσεστιν αὐτοῖς βλαπτικὸν φευκτέον τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν· ὁ δὲ λοιμὸς ἀεὶ βλαπτικὸς καὶ οὐχ ὑπόστασις καὶ κατὰ θεομηνίαν γινόμενος καὶ καθολικώτερον, ἐκεῖνα δὲ ἐν μέρει· σοφιζομένου τοίνυν ἐστὶ τὸν αὐτὸν ποιεῖσθαι λόγον περὶ τῶν μὴ τῶν αὐτῶν· εἰ δέ τις τούτων ἑαυτὸν ἐπιρρίψειε τρόπῳ τινὶ τῶν τῆς προνοίας, αὐτῷ τούτῳ γίνεται βλαπτικὸν καὶ κατὰ θεομηνίαν· ὥστε οὐκ ἀναιρεῖται ἡ μείζων· εἰ δὲ καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης μεθ' ὧν ἐπραγματεύσατο συλλογισμῶν καὶ προτάσεων εἴτε σοφιστικῶν εἴτε μὴ τοιούτων, ἐπελθὼν ἡμῖν ἄλλο τι φρονεῖν ἀξιοῖ, ὃ μὴ συνίστησι τὸ παντοδύναμον καὶ παντέφορον καὶ προνοητικὸν τοῦ Θεοῦ, σὺν ἐκείνοις αὐτῷ χαίρειν ἐροῦμεν· καὶ λοιπὸν ὃ κατέχεις διαπέπτωκεν· οὐ γάρ μοι συγκεχώρηται οὐδὲ κεκύρωται.

10

Τοῦ Μηδείας πρός τινα τῶν ἀρχόντων.

φ. $23^{β}$.

Πολλάκις πυνθανομένῳ περὶ τῆς εὐκλεοῦς εὐγενείας σου ἀεί μοι καταγγέλλονται σφοδραί τινες τοῦ ἕλκους σου καὶ δειναὶ περιωδινίαι ὑπὸ τῆς ἐπελθούσης σοι περὶ τὰ τείχη βολῆς ἔξωθεν ἀμύνοντι· σκοπῆσαι δ' οὖν δυνηθείς, εὐγενέστατε, ὅθ' ὑπὲρ πόλεως παθεῖν καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα μακαριστὸν ἔσεσθαι χρόνοις, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν τῶν προγόνων σου τῶν μακαρίων καὶ ἰσοθέων φωτῶν ἐπὶ νοῦν ἀναλαβεῖν χρηστότητα, ὅση παρὰ πάντων μακαριότης περίεστιν ἰδεῖν ᾄδεται· τῶν τοιγαροῦν μιμητὴς γενέσθαι μὴ κατοκνήσῃς καὶ περὶ τῶν ἐπερχομένων τῇ ἐκκλησίᾳ δεινῶν χεῖρα βοηθείας ὀρέξαι· ἤδη γὰρ τὸ πικρὸν τῆς σιμωνίας ἔργον ἀναφανὲν ἐξόλεθρον παντάπασι τὸ γένος ἡμῶν καταναγκάζει γενέσθαι· μὴ δυνάμενος δὲ πλατύτερον περὶ τούτου γράψαι διὰ τὰς ἐπελθούσας μοι ἀσθενείας τῷ κομιστῇ τουτωῒ παρήγγειλα διηγήσασθαί σοι.

11

Ὁ Μηδείας τῷ μητροπολίτῃ Ἐφέσου.

φ. 24α.

Ἐκ τῆς νόσου ἀνασφήλας προσφωνῶ σοι τῇ φίλῃ μου κεφαλῇ. Τί ταῦτα, ὦ φίλων ἄριστε, τῆς τῶν Ἐφεσίων ἱερᾶς μητροπόλεως ποιμενάρχα καὶ λόγοις τοῖς κατὰ σὲ ποιμαίνων αὐτὴν καὶ μηδὲν πρὸ τῆς ἀληθείας ὀφείλων τιμᾶν; οὐκ ἔδει σε τοῖς κειμένοις τῆς ἐκκλησίας νόμοις ἐπαμύνειν ἢ μᾶλλον κατορχεῖσθαι τούτων; οὐκ εὐλαβῇ τὸν ἐπιτιμῶντα σοι προφήτην « εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ » φάσκοντα; ὦ νόμοι, ὦ θεσπίσματα ἱερά, ὦ θεῖοι μυσταγωγοὶ οἱ ταῦτα θεσπίσαντες, ὦ Θεὲ πρῶτε πάντων καὶ διδάσκαλε νῦν λῆρος ὅσα τεθεσπίκατε · τὸ « μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων » μάταιον, τὸ « μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν » ἀνόητον, τὸ « ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν » ψεῦδος · ὢ τῆς βίας! ταῦτα γὰρ ἄντικρυς φασὶν οἱ τούτων ἀφροντισταίνοντες. Σὲ δὲ οὐκ ἔδει τοιοῦτον εἶναι, τοιοῦτον ὄντα · ἐξέθλιψαν ἡμᾶς τὰ ἐν Χίῳ οἷς πιστεύειν οὐκ εἴχομεν ὑπὸ τῆς εὐνοίας εἰργόμενοι καὶ τὴν σὴν εἰδότες περὶ τὰ τοιαῦτα διάθεσιν, εἰ καὶ γράμμασι καὶ λόγοις ἐβεβαίουν ἡμῖν ταῦτα πολλοί · ἡ ἐνθάδε παρουσία σου δόξαν παρέσχεν ὡς ἄρα χεῖρα ὀρέξεις βοηθείας τοῖς καταπατηθεῖσι τῆς ἐκκλησίας νόμοις · σὺ δὲ ἄρα καὶ τοὺς μήπω κατεπάτησας. Ἀπόλωλεν, ὦ δίκη, τῆς ἐκκλησίας ἅπαν σεμνὸν καὶ τίμιον · ἐξέλιπεν εὐλάβεια καὶ αἰδὼς καὶ ἡ πρὸς Θεὸν ἐλπίς · ἀκήκοα λεγόντων τινῶν ὅτι κλυδωνίζεται ἡ ἐκκλησία ὑπὸ τῶν ἀντιπνεόντων ἀνέμων, ἐγὼ δέ φημι ὅτι καὶ τελείως ἐναυάγησε καὶ βεβύθισται τῇ ἀπωλείᾳ, τῇ τοῦ κλύδωνος ἐπικρατείᾳ · αἴτιοι δὲ τοῦ κακοῦ ὁ τῆς φιλαρχίας ἔρως, καὶ ὑμεῖς οἱ σοφοὶ ποιμενάρχαι, τὸ ἅγιον ἔθνος, τὸ βασίλειον ἱεράτευμα · παρῶπται μὲν ὁ τῆς σιμωνίας νόμος ἐπισείων τὰ δεινότατα, σκῆψις δὲ καὶ ἡ μὴ οὖσα τοῦ κρατοῦντος βία · σεσάλευται ὁ περὶ τῶν γάμων, ἄλλου προστάξαντος · ἔστω ταῦτα ἄρχοντές εἰσιν ὧσθ' ὑπεικτέον τιμῇ · εἰ δὲ τῶν ἐξ αὐτῶν εὐθηνῶν ὑμεῖς ἀθῶοι οὐκ οἶδα · ἀλλ' ἑτέρου κανόνος ὀμόσε χωροῦντος κατὰ τῶν πρὸ τῶν κε' χρόνων διακόνῳ καὶ πρὸ τῶν λα' πρεσβυτέρῳ χεῖρας ἐπιθησόντων καὶ τίμημα τὴν καθαίρεσιν ἐπάγοντος τῷ οὕτω χειροτονήσαντι σὺν τῷ χειροτονηθέντι, αὐτὸς τὸν Χριστοφόρον, μήπω τὸν εἰκοστὸν παραμείψαντα, πρεσβύτερον κεχειροτόνηκας · εἰ δὲ κατ' ἐπιταγὴν τί τοῦτο, ἢ Πασίας ἐστὶν ὁ ἐπιτάξας · καλὸν λυπῆσαι γονεῖς καὶ μὴ Κύριον · ὁ μὲν γὰρ καὶ ἔπλασε καὶ ἔσωσεν, οἱ δὲ οὓς ἠγάπησαν πολλάκις ἀπώλεσαν καὶ τῇ κολάσει παρέδωκαν.

12

Τῷ Καλχηδόνος.

φ. 24β.

Ὁ Κύριος τοῖς αὐτῷ φοιτῶσι πυθομένοις τῷ Βαπτιστῇ, εἰ αὐτὸς ὢν ἐλήλυθεν ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερος προσδοκᾶται, τὴν διὰ τῶν ἔργων ἀπένειμεν ἀπόκρισιν · οὔτ' ἐκείνου μὴ εἰδότος ὃ ἠρώτα, οὔτε τῆς ὑπερσόφου σοφίας ἁπλῶς οὕτως καὶ ἄνευ ἀποκρινομένου σκοποῦ · καὶ σοῦ δὲ φιλίως ἐρωτήσαντος ὅπως ἔχω ὡς ὁρᾷς ἀπεκρινάμην, ἴσως φανεροῦ τυγχάνοντος τοῦ ἔργου μου · ἀλλ' ὡς ἔοικε κουφότητα ἢ πλάνην μου καταγνοὺς προὔφερές μοι τὸ αὐθαίρετον, ὃ οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀρνησαίμην, εἰ καί τισιν ἐν μέρει δόξειεν ὀνείδους ὁ ἰδιασμὸς καὶ τὸ ἀκοινώνητον καὶ τὸ ταπεινῶς βαίνειν, ἐφ' οἷς ἥκιστα ἀνιῶμαι ὡς καὶ αὐτὸς ὑπέθου, ἑνὸν ἑνὶ λόγῳ εἰς ἔργον ἐκδεδηκότι τὸ πᾶν ἀμείψαι, εἰ τοῦτ' ἦν · ἀλλ' εὐθύμως καὶ μάλα φέρω διὰ τὴν εἰσφρήσασαν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θείων θεσμῶν καὶ κανόνων ἀθέτησιν, τῶν τοῖς ὀλιγωροῦσι τούτων ἐπιτιμώντων ἀσυμπαθῶς, δι' οὐδὲν ἕτερον καταδεχομένους τὰ ἀφόρητα ἐπιτίμια ἢ διὰ φιλαρχίαν καὶ τύφον καὶ τῷ ταπεινοτάτῳ ἐνθρονίζεσθαι ὕψει καὶ ὑψαύχεσιν ἐποχεῖσθαι ἵπποις καὶ τοῖς ἀνελευθέροις περιβομβεῖσθαι κόλαξι καὶ καρποῦσθαι κέρδη τὰ ἐπιζήμια, ἃ οὔτε τῶν ἐχόντων οὔτε τῶν πρὸς αὐτὰ κεχηνότων, ὥσπερ οὐδὲ τῶν κτησαμένων τὴν ἀρχὴν πεφύκασι · καὶ ῥᾷστον ἂν ἦν τὰ τῆς τοιαύτης νόσου ῥᾶον σχεῖν εἰ μόνον τὸ ἐμὸν ἔθνος καὶ οἱ ἀρχιερεῖς μὴ τοῖς τοιούτοις ἦσαν ἐνισχημένοι (;) καὶ αὐτοί, ἐφρόντιζον δὲ ὁποσονοῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τὰ ἐπιτίμια ἔφριττον καὶ μὴ τῷ Μαμωνᾷ μὲν ἐδούλευον, ὠλιγώρουν δὲ τοῦ Θεοῦ μητροπόλεις ἀμείβοντες καὶ προσόδους θηρώμενοι καὶ οὐδὲν ἕτερον διανοούμενοι, ὧν τέλος ἡ ἐπηρμένη δίκη τοῖς παραβάταις καὶ ἀθετηταῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἐντολῶν · « ἐὰν γὰρ μὴ θέλητε, φησί, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται » · ἐξ ὧν τὴν δίκην τῆς καταστροφῆς τῆς ἐκκλησίας ὁ Κύριος εἰσπράξεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ φοβερᾷ ὅτε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ποῦ νῦν οἱ ἐγκαλοῦντες τὰς τετραγαμίας καὶ μοιχοζευξίας, τὰς μὴ οὔσας, καὶ ἑαυτοὺς τοῖς μάρτυσιν ἐντάττοντες, ὡς μέχρις αἵματος τῶν κανόνων ὑπεραθλοῦντες, ὀφείλοντες μέν, οὐ ποιοῦντες δέ, καὶ μαρτύριον ὅσα τῶν χειρόνων ἀνερυθριάστως νῦν διαπράττονται καὶ παρίημι τὰ ἄλλα. Ἀλλ' αὐτοῖς μὲν ἵλεως ὁ Κύριος γένοιτο, ἀντιλάβοιτο δὲ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ τῇ οἰκείᾳ ἀγαθότητι, εἰ μὴ παντελῶς ἐκτρίψαι βούλοιτο ταύτην διὰ τὸ ἀνεπίστροφον ἡμῶν. Σοὶ δὲ χάρις, ἀδελφῶν ποθεινότατε, εὔνως ἡμῖν ἀεὶ διακειμένῳ.

13

Τῷ μεγάλῳ Σακελλαρίῳ.

φ. 25α.

Ἀπόλωλεν, ὦ μέγα Σακελλάριε, παρ' ὑμῖν τοῖς ἄρχουσι τῆς ἐκκλησίας τὸ κύριον καὶ ἐξαίρετον τῆς κλήσεως ταύτης, μᾶλλον δὲ ἀντέστραπται καὶ φιλόδουλοι καὶ φιλοδέσποτοι ἀντ' ἀρχόντων καὶ ἐλευθέρων γεγόνατε · τὰ ἐν οἷς τὸ ἄρχειν ὅσιόν τε καὶ ψυχωφελὲς καὶ ὧν κρεῖττον κατέστητε κριταὶ θείῳ θεσπίσματι καὶ δεφένστορες εἶναι, ταῦτα προδεδωκότες — οὐκ ἔχω δ' εἰπεῖν εἴτε ὡς Ἡσαῦ φαγεῖν χάριν, εἴτε τῳ τρόπῳ ἑτέρῳ — ὧν τὰ ἐπιτίμια σφοδρὰ καὶ ψυχώλεθρα, ἅπερ καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς χρόνῳ τε καὶ συνέσει καὶ

πείρα τῶν ἄλλων προέχων καὶ ἡγεῖσθαι δίκαιον ἔχων, ἢ μὴ πειθομένων ἀφίστασθαι τῶν τὸ ἀκοινώνητον παρὰ τῶν ἱερῶν θεσπισμάτων κληρωσαμένων· εἰ δέ τινες τὰ ἀνόσια κέρδη θαυμάζοντες ἢ τὸ δοκεῖν φοβεροὶ καὶ τὴν δουλικὴν ταύτην ἀρχὴν ἀγαπῶντες ταῖς θωπείαις ταύταις καὶ δουλείαις ἀγαπῶσιν, ἀλλ' οὐκ ἔδει σε τοῖς τοιούτοις ἐνασμενίζειν, μήτε περιουσίας μήτε μείζονος τιμῆς ἐπιδεᾶ τυγχάνοντα· εἰ δὲ καὶ ἄνευ τοῦ κερδαίνειν ἐφέπη τοῖς τοιούτοις ὑπερβαῖνον τὸ λῆμμα, πόσον τὸ δεινὸν καὶ ἡ δίκη ποσαπλῆ! Οὐ γὰρ οἶμαι ἐκ τῆς τοῦ Ρεπανᾶ τετραγαμίας νοσφίσασθαί σέ τι, ἧς πολλάκις σου ἀκήκοα καταγινώσκοντος, ὡς ἄλλων συνιστάντων αὐτὴν καὶ ψυχροῖς ῥήμασι καὶ διεστραμμέναις ἑρμηνείαις ἀθωούντων τοῦ λαβεῖν χάριν, εἰ καὶ ἄλλοις ἦσαν βαρεῖς ἐπιτιμηταὶ ἀγνοῶσι καὶ ἀνωτέροις τοῦ λήμματος. Τί γὰρ εἰ τὸν ἀγνοοῦντα προσποιοῦνται νῦν συλᾶν τὸ ἀκατάγνωστον πειρώμενοι· καλά γε ταῦτα, ὦ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπε, πρῶτε καὶ τῆς τιμῆς καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ τῶν θεσμῶν εἰδήσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν, καὶ διδάσκαλος ὀφείλων εἶναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ; Ἡμεῖς μὲν ἴσως ἀπειπάμεθα ἤδη ταῦτα καὶ ἀπόχρη μένουσιν ἡμῖν ἐπὶ τῆς τάξεως ἐφ' ἧς ἡμᾶς ἔταξεν ὁ Θεὸς περὶ σφῶν αὐτῶν μεριμνᾶν· οὐ δίκαιον δὲ σὲ τὸν κορυφαῖον τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῖς τοιούτοις τῶν ἀθέσμων κοινωνεῖν· ἢ δοκεῖ σοι τὰ τῶν θείων πατέρων ἐπιτίμια μὴ ἐνεργεῖν ἐπὶ τοὺς παρόπτας αὐτῶν; οὐ γὰρ τεθνήκασιν ἐκεῖνοι, εἴπερ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλει δι' ἐκείνων καὶ ἀεὶ ζῇ ὡς Θεὸς καὶ τοὺς ἀθετητὰς τῶν αὐτοῦ ῥημάτων ἐπεξελεύσεται· ἐπεὶ κἀκεῖνοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ συνεργάζονται τὴν ἐπεξέλευσιν· εἰ γὰρ ἠκυρώσαμεν τὰς τῆς σιμωνίας δίκας, εἰ παρορῶμεν τὰς περὶ γάμων παρατηρήσεις, καὶ ταῦτα μὴ οὔσης βίας ἢ τινῶν ἐστι σκῆψις, εἰ τοὺς ἐπὶ ταῖς χειροτονίαις θεσμοὺς ἠθετήκαμεν ἡμεῖς, ἀλλ' οὐ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ ῥομφαία εἰ καὶ ἀναβάλλεται, στιλβοῦται ὅμως· τί γάρ φησιν ὁ Θεός; « ἐὰν μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις μου, δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλὼμ καὶ τὴν πόλιν ταύτην δώσω εἰς κατάραν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι »· καὶ οὐκ εἶπε μὲν οὕτως, οὐκ ἐποίησε δέ, ὡς ἐγὼ δέδοικα, μὴ καὶ χεῖρον ἡμῶν καθάψηται ἔτι· ὡς καὶ τούτου γενομένου οὐδαμῶς δὲ ἀπωναμένων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον προκεκοφότων ἡμῶν « καὶ ἵνα τί ἔτι πληγῆτε, φησί, προστιθέντες ἀνομίαν »; ὑπόλοιπος τοίνυν ἡμῖν ἡ παντελὴς ἀπώλεια. Ταῦτα μὲν οἶδας αὐτὸς μᾶλλον ἢ ἡμεῖς· τῷ δὲ περὶ τὴν σὴν τιμιότητα φίλτρῳ ὑπεμνήσαμεν μικρά, ἵν' αὐτὸς οἴκοθεν τὰ πλείω προσθῇς.

Μὴ θαυμάσῃς δὲ πρός τινων ἀκούων, ὡς ἡμεῖς ᾐτησάμεθα τὴν Ἡράκλειαν τὴν κοινωνίαν ἐπαγγειλάμενοι· οὐ γὰρ διὰ τούτου τοὺς ἐχέφρονας παρακρούονται.

14

Τῷ μεγάλῳ Ἐκκλησιάρχῃ.

φ. 25β.

Δυοῖν ἐγκλημάτων θατέρου σοι γραφὴν ἐποίσειν ἐχόντων ἡμῶν, ἔξεστί σοι τὸ κουφότερον δοκοῦν ἑλομένῳ λέγειν, οὐδέτερόν σοι προσήκειν ἀξιούντων ἡμῶν, ἀναγκαίως δ' ἑπομένων ἔργοις τε καὶ λόγοις τοῖς σοῖς· αἱρήσειν γὰρ ἡγησάμενος ἡμᾶς τοῖς ἡμετέροις ὃ δὴ λέγεται πτεροῖς λέληθας σαυτὸν μηδ' ἄκρῳ κρατήσας τῷ ὄνυχι· καὶ ἡ ἐπίνοια διήμαρτέ σοι ἐνδεικνυμένῳ τὰ ἡμέτερα ἃ Ἰγνατίῳ τῷ μακαρίῳ γεγράφαται γράμματα καὶ ὅτι ἔξεστι τῇ ἐκκλησίᾳ νόμους καὶ κανόνας οἰκονομικῶς μεταμείβειν ἐκ τούτων κατασκευάζοντι· ἢ γὰρ οὐ ξυνῆκας τῶν γεγραμμένων τὸν νοῦν, ὅπερ ἀγροικίας καὶ ἀμαθίας ἐστίν, ἢ συκοφαντεῖς, ὃ πρὸς ἐχθροῦ τῆς ἀληθείας τυγχάνει· Ἡ μὲν γὰρ Ἐκκλησία τῇ ἀντιφάσει οὐκ ἄν ποτε ἐνασμενίσειε διαπρυσίως βοῶσα· « τοῖς ἐν καταφρονήσει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους κανόνας τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων πατέρων οἳ καὶ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι καὶ τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν κοσμοῦντες πρὸς θείαν ποδηγοῦσιν εὐλάβειαν, ἀνάθεμα »· καὶ αὖθις· « ἅπαντα τὰ παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑποτύπωσιν ἢ διδασκαλίαν καὶ παράδοσιν τῶν ἁγίων πατέρων καινοτομηθέντα καὶ πραχθέντα ἢ πραχθησόμενα, ἀνάθεμα ». Ἡμεῖς δὲ οὐ κατασκάπτειν καὶ ἀνατρέπειν τὰ τείχη καὶ ὀχυρώματα τῆς ἐκκλησίας, τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς ὑποτυπώσεις τῶν θείων πατέρων ἐν ἐκείνοις ἀξιοῦμεν τοῖς γράμμασιν, ὃ νῦν ἐστιν ὁρᾶν γινόμενον εἰ μή που τῶν γραμμάτων ἐκείνων ἐξεῖλες ἢ ἑκὼν παρατρέχεις τὸ « οἰκονομοῦσαν καὶ μηχανωμένην τὸ ἀζήμιον τῶν ὑπ' αὐτὴν ψυχῶν καὶ τῆς πίστεως· ἀπαθῶς γέ τοι σὺν ἀξιαδλήτοις ταῖς ψήφοις καὶ παρατηρήσεσι ταῖς προσηκούσαις ὃ καὶ ἄλλῳ τινὶ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν εἴρηται πρότερον, οἰκονομητέον εἰπόντι ἔνθα μὴ παρανομητέον· καὶ εἴ τις τῶν δοκούντων τοῖς ἱεροῖς πατράσι σαλεύει τι, οὐκέτι τοῦτο οἰκονομίαν κλητέον, ἀλλὰ παράβασιν καὶ προδοσίαν δόγματος καὶ περὶ τὸ θεῖον ἀσέβειαν. » Καὶ εἰκότως· οὐ γὰρ ἦσαν, φησίν, αὐτοὶ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· τὸ δὲ ἀντινομοθετεῖν λέγοντες οὐ τἀναντία ἐξεῖναι φαμὲν τῇ Ἐκκλησίᾳ θεῖναι, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἴσου νομοθετεῖν ἐφ' οἷς οὐκ ἔφθασαν οἱ πρότερον, κατὰ τὸ ἀντιταλαντεύειν καὶ ἀντισταθμίζειν καὶ μεταίρειν ὅρια ἐφ' οἷς ἐνδεῖ τινος ἢ ἄλλως πως οἰκονομίας δεομένοις τοῦ καιροῦ τὴν ἀναπλήρωσιν εἰσπράττοντος, εὐαγέσι τε τρόποις καὶ προσφόροις ἐκκλησίᾳ Θεοῦ· καὶ παρίημι νῦν τοὺς τρόπους ἐλέγχειν τῶν καθ' ἡμᾶς οἰκονομιῶν οὐκ ἀφανεῖς ὄντας. Ὁ δὲ γε θεσπέσιος Γεννάδιος παρανοίγειν τὸν θριγγὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ νομὰς ἐξάγειν τὰ λογικὰ θρέμματα ζωτικάς, ἀσινῶν τηρουμένων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῆς πίστεως αὐτῶν ἀξιῶν, οὔτε αὐτὸς ἐμπαθῶς καὶ σκολιαῖς ταῖς ψήφοις ἔλεγε τοῦτο, οὔτε ἡμεῖς ὑπερασπίζοντες τούτου· καὶ ἃ ἐν ἐκείνοις εἰρήκαμεν τοῖς γράμμασιν ὑπὲρ τῶν ἐκείνου τὸν τοιοῦτον εἴρηται τρόπον, οὔτε δ' ὑμῖν ἐκεῖνα συνεδόκει τότε, ἄλλων παθῶν ἡγουμένων, οὔτ' ἐκεῖνος συνέστη τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ, οὔθ' ἡμεῖς ἐπεκδικεῖν πλέον προήχθημεν, οὔθ' ἡ ἐκκλησία προσεδέξατο· νῦν δ' ἕτερα πάθη τοῦ καιροῦ σχεδιάσαντος ἐν ἡμῖν τοῖς ἡγουμένοις τῆς ἐκκλησίας, οὐ παρανοίγειν ἀξιοῦμεν τὸν θριγγὸν μετὰ τῆς τῶν ὑποτυπώσεων παρατηρήσεως καὶ τοῦ ἀπαθοῦς, ἀλλὰ τὰς μεγάλας ἀναπεταννύειν

κλισιάδας, μᾶλλον δὲ ὅλως τὸν φραγμὸν περιαιρεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ τὰς ψυχὰς βλάπτεσθαι πολλῶν, νεκρουμένης καὶ τῆς πίστεως ἐν αὐτοῖς τῇ ἐνδείᾳ τῶν ἔργων τῶν εὐσεβῶν. Βούλει δ' ὅμως τοῖς ἡμετέροις ἐνιέναι πάθεσι τὸ ἰσχυρόν, ἃ εἰρήκαμεν ἡμεῖς ἑνὸς ἕνεκα μερικοῦ καὶ μικροῦ, εἰς τὰ πάντα καὶ καθόλου καὶ μεγάλα μετάγων συνερίθῳ τῇ συκοφαντίᾳ ἢ παρεξηγήσει χρώμενος · καὶ δὴ μὴ ἀπαξιώσῃς ἀποκρίνασθαι ἐρωμένῳ μοι τουτί · αὐτὸς μὲν ἐμβριθῶς ἄγαν καὶ ἰταμῶς παρανόμων ἡμῶν ἐγράφου τὸ πρότερον καὶ οὔτε τῇ ἀπάτῃ καὶ ἀγνοίᾳ χώραν παρεῖχες, οὔτε τοῖς προστάταις τὸ πρᾶγμα ἡμῶν ἀναφερόντων ἀνέφερες, ἀλλὰ καὶ ἔγγραφον παράγων νόμον τεμάχιον οὐκ οἶδα πόθεν λαβών, τὸ ἀσύγγνωστον ἐψηφίζου · νῦν δ' οὐ τῶν ὧν ἡμᾶς ἠτιῶ γινομένων, ἀλλ' ἁπλῶς πάντων νομίμων τε καὶ κανονικῶν διεφθορότων, καὶ τῶν μὲν ἐνεργείαις, τῶν δὲ συμβουλαῖς ἢ προδοσίαις ἢ οἰκονομίαις ἢ διοικήσεσι ταῖς σαῖς τελειουμένων καὶ διὰ τὸ ἀπεμφαῖνον αὐτῶν αὐτοῦ σοῦ μεταβαλόντος κἀκ τῶν ἡμετέρων ὧν ἐγράφου παρανόμων τὸ εὔλογον αὐτοῖς χαριζομένου, ποτέρῳ τῶν καιρῶν πολιτεύεσθαι καλῶς, καὶ δικαίως φήσομεν ἐν χρηστότητι τρόπων καὶ ἤθους ἡμερότητι καὶ ὧν ἡμῖν ὤφειλες χαρίτων ἐκτίσει · εἰ μέν γε νῦν, ὅτε καὶ ὁ χρόνος καὶ ἡ τῶν πραγμάτων πεῖρα προκόπτειν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τὸν ἀγαθὸν καὶ θεῖον ἄνδρα ποιεῖ, κακῶς ἄρα τότε καὶ διενοοῦ καὶ ἔπραττες καὶ ἔλεγες καθ' ἡμῶν · εἰ δὲ ταῦτα τότε ὡς προσῆκον ἐποίεις, νῦν ἄρα προκέκοφας ἐν τοῖς χειρίστοις, ὃ πρὸς ἀνδρὸς οὐκ ἂν εἴη ποτ' ἀγαθοῦ ἢ πῶς ἂν εἴποιμι μετριώτερον · Ἀλλὰ σοὶ μὲν ἵλεως ὁ Κύριος γένοιτο ἅμα δὲ καὶ ἡμῖν, εἰρήνην δὲ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ παράσχοι δωρεᾷ τε καὶ χάριτι, ὡς οἶδεν αὐτός.

15

Τῷ αὐτῷ.

φ. $26^{β}$.

Ὤδινε τὸ ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν ἡ παροιμία φησί · τὸ δὲ κύημα τοῦ ὄρους τούτου τῆς σῆς ὑπερηφανίας χρόνιον ἀποτεχθὲν τῷ τεκόντι σύμμορφον ἀτεχνῶς τῷ τε ποικίλῳ τοῦ ἤθους καὶ τῷ τῆς γνώμης σκολιῷ, ἅ σοι πρὸς τρόπους πεφύκασι · καὶ ὄγκου μὲν ἕνεκα ὑπερῆρται καὶ ἐλέφαντος, ἰσχύος δὲ καὶ ἐλπίδος ἥττηται τῇ περιβομβήσει μόνῃ τὰς ἀκοὰς ἀποκναῖον, μηδένα δὲ πείθειν ἔχον, εἰ μή πού τίς ἐστι κατὰ σέ · τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὰ σά; ἀλλὰ καὶ πτερῶν ἐνδεῖ τούτῳ πρὸς πτῆσιν, ποδῶν δ' ἀπορεῖ πρὸς πορείαν ἐφ' ᾧ πρὸς ἡμᾶς ἀφίξεται, καὶ οὐδ' ἑρπύσαι ἰσχύει · ἄλλως δ' ἐναγὲς ὂν καὶ ἐτώσιον ἄχθος οὐδὲ φοράδην ἔχει ἐλθεῖν πάντων ἀποσειομένων τὴν ἐκ τοῦ θίγειν αὐτοῦ προστροπήν · καὶ ὑποσχέσεως μὲν ἕνεκα ἐπιστολή, ἔργου δὲ φλυαρία, ἧς τὸ ἐπιτίμιον παρὰ τῶν νόμων τῷ καὶ δευτέρῳ τινὶ γνωρίσαντι ταύτην ἡ τῆς κεφαλῆς ζημία · καὶ ταῦτα ἀγνοουμένου τοῦ συντεθεικότος τὴν ἀρχήν · οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ βαρυτέρῳ τῷ τιμήματι ὑπόχρεων σαυτὸν εἰργάσω ὡς πρὸ τοῦ ἐπιστεῖλαι τῷ ᾧ γέγραπται, ὅ νόμος ἐστὶν ἐπιστολῆς, πολλοῖς ἑτέροις ἐπιδεικνύμενος ταύτην λοίδορον οὖσαν, ὃ φλυαρίας ἐστιν, πρὸς σοῦ συντεθῆσθαι καθωμολόγεις. Ἔδει δὲ πάντως καὶ αὐτὸν σε θέσθαι καὶ ἀμφοῖν ταῖν αἰτίαιν ὧν ἡμεῖς μέν σοι τὴν ἑτέραν εἰς αἵρεσιν προὐτείναμεν, αὐτὸς δὲ σαυτῷ καὶ ἄμφω κεκύρωκας · καὶ πρώην μὲν ἀγροικίας ἑάλω σαφῶς — οὐ γὰρ ἔχεις ἀντερεῖν — νῦν δὲ κέχρησαι τῇ συκοφαντίᾳ, μᾶλλον δὲ ὑβρίζεις δήπου τὸ πρὸς τῶν οἰκείων ταῖς ὕβρεσι ποιῶν, οἵ τῶν σφῶν αὐτῶν αἶσχος ἐπηλυγάζειν ἡγοῦνται, εἰ καὶ ἄλλοις μὴ τοιούτοις τοῦτο περιάψαιεν · ἂν δὲ καὶ πλείω τὴν ἑωλοκρασίαν ταύτην καὶ ἀδολεσχίαν καταχέῃς ἡμῶν οὐκ ἀφικνεῖται · εἰς σαυτὸν γὰρ ἐπανακάμπτει μειζόνων τε καὶ πλειόνων ὑπόδικον ὄντα ὧν ἡμῖν καταψεύδῃ · καὶ ἀριδήλως ἐφάνη τοῦτο καὶ κεκύρωται ἐπὶ συνόδου ἀψευδοῦς ἢ καὶ ὡς ἐνῆν ἐπιτετίμηκέ σοι · ἐπὶ τοῖς ἀξίοις οὐκ ἐξῆν · εἰ καὶ αὐτὸς ὕστερον δραξάμενος καιροῦ κατωρχήσω τοῦ τιμήματος — καθαίρεσις δὲ ἦν — μήτε συνόδῳ μήτε ἐκκλησιαστικῇ δικαίᾳ διακρίσει θαρρήσας τῶν αἰτιῶν ἑαυτὸν ἀπολῦσαι, περιόδοις δὲ καὶ μηχαναῖς καὶ ἀπάταις ἀποσυλήσας τὴν ἀθώωσιν μὴ οὖσαν κυρίως καὶ ἁρπαγῆς νῦν ἀντέχῃ τοῦ ὀθνείου, ὃ μόνης τῆς σῆς ἐστι τόλμης, αὐτὸς δ' ὑπὸ Θεῷ συνεργῷ καὶ τῇ ἀληθείᾳ καὶ τότε κανονικῶς καὶ μάλα εὐγενῶς περιεγεγόνειν ὧν συκοφαντῶν ἐδίωκες αὐτὸς καὶ ἀεὶ πᾶν συμμαρτυρεῖ μοι στόμα · πλὴν εἴπερ ἐστιν ἕτερον ἐς δεῦρο κατὰ τὸ σόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἧττόν μοι μέλει καὶ μελήσει σοῦ τε καὶ τῶν σῶν, εἰ καὶ πολλάκις τοιαῦτ' ἐρεῖς ἃ σαυτῷ μᾶλλον τὴν αἰσχύνην φέρει οὐμενοῦν ἐμοί. Ἄχθομαι δὲ ἐπιεικῶς ἠπηγμένος ἃ μὴ φίλα μοι λέγειν · ἑρμηνεῦσαι γὰρ τὰ καλῶς εἰρημένα μοι προστησάμενος, ἃ μετέστρεφες ἀπεικότως αὐτός, ᾧ πέφυκας φιλολοιδόρῳ εἰς ὃ μὴ πέφυκα αὐτὸς ἐξετράπην, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτ' ἀδικηθεὶς ὑπὸ σοῦ, τῷ τοι καὶ πεφειδημένως πάνυ τῶν τοιούτων λόγων ἡψάμην · διὸ καὶ ἅλις μὲν ἐμοὶ ὡς ἐγὼ κρίνω · σὺ δὲ εἰ μὴ βούλει τοῦτο, αὐτὸς ὄψει.

16

Ἰγνατίῳ μοναχῷ τῷ Εὐφημιανῷ.

φ. $27^{α}$.

Τίμιε πάτερ · ἔναγχος ἐξ ὕπνου μοι γενομένῳ πόρρω νυκτῶν, ἄλλα τε πολλὰ τὸν λογισμὸν ἐκύκα, οἷα δὴ τὰ πολλὰ φιλεῖ συμβαίνειν πολλοῖς, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐκ Θετταλίας Στρογγυλοῦ ὅπως ἐπέσκωψεν ἐν καιρῷ εἰς ἄνδρα θαυμάσιον Γεννάδιον τὸν πάνυ. Μέμνησαι γὰρ δήπου παραινοῦντος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου, οὕτω ῥαδίως τὴν τῶν νόμων προΐεσθαι ἀκρίβειαν κατ' ἐκεῖνον, καὶ καταγελων οὔ τι μικρὸν κινοῦντος, ἐῴκει δὲ καὶ τι πλέον εἰπεῖν βουλόμενος, εἰ μὴ ἡ σὴ τιμιότης τοῦτον τῶν

πρόσω χωρεῖν ἀπεῖρξε νεύμασί τε καὶ λόγοις τισί· καὶ χάρις γέ σοι πολλὴ τὸ ἡμῶν ἀποτίσαντι ὄφλημα ὀφειλόντων τοῦτο πρὸ παντὸς ἑτέρου. Ζητῶν τοίνυν ὅτου χάριν οὕτως ἐμνήσθη τοῦ θείου τούτου ἀνδρὸς τὴν δεινὴν ἐνενόησα νόσον τῆς κολακείας αὐτὸν κινῆσαι, συλλήπτορα ταύτην ἡγησάμενον ἔσεσθαι οἱ τοῦ ζητουμένου· οὐκ ἤσθετο δ' ὅτι πονηρῷ χρῆται συνεργῷ καὶ ὡς ἐπὶ τοιούτῳ καταλύσει καταλύματι[1]· εἶτα δεύτερον ἐπῆλθέ μοι ζητεῖν εἰ ὁ μακάριος ἐκεῖνος ἑάλω ποτὲ τῆς τῶν νόμων ἀκριβείας παραλόγως τι καθυφεὶς ὥστ' ἔχειν αὐτῷ περὶ τούτου τινὰ μέμφεσθαι. Εἰ μὲν οὖν ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις τοιούτου τινος γέγραπται οὐκ ἔχω λέγειν, τοὐναντίον δ' ἅπαν σύνοιδα πᾶσιν, ὅτε τὰς ἑτέρων δίκας ἐτέτακτο διευθύνειν, τῆς τοιαύτης ἀκριβείας ἀσφαλῶς αὐτὸν ἀντεχόμενον. Εἴη δ' ἂν ἔφην περὶ ὧν χθὲς καὶ πρότριτα βεβούληται ὁ Θετταλὸς τῇ συνόδῳ κοινώσασθαι, περί τε ἐν τοῖς γάμοις διακρίσεως καὶ τινων ἐπιτετιμημένων. Εἰ οὖν οὕτως ἔχει, τὸ μὲν ἀπεμφαῖνον τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν παρόντων ἐκεῖσε μάλιστα διελέγχειν μικρόν.

Οὐδὲ γὰρ τῆς τοῦ Στρογγυλοῦ προπετείας ἡμῖν καθικέσθαι σκοπός, τοῦ δὲ ἀμώμου φροντίσαι ἀνδρὸς ἐκείνου χρέος ἐκτίνουσιν ἀναγκαῖον καὶ τῆς ἀληθείας ἐπαμύνειν προὔργου τιθεμένοις καὶ τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ καὶ τῇ σῇ τιμιότητι χαριουμένοις, οἷς κολακείας μὲν οὐ μέλει, εὐνοίας δὲ τῆς πρὸς ἐκεῖνον καὶ μάλα, εἰ καί τινες τὴν ἐναντίαν εἵλοντο. Τί τοίνυν ἕτερον τοῖς νόμοις τῆς ἐκκλησίας ἀπᾶδον εἶχεν ἐκεῖνος θεῖναι, ὅς γε τοσοῦτον ἀπεῖχε νομοθετεῖν, ὅτι καὶ ἐπεὶ συμβουλεύσειν ἀπηξίωτο οὐκ ἠχθέσθη· τοῦτο δεινὸν ὅτι τὴν ἐκκλησίαν ἠξίου χρήσασθαι τῇ ἑαυτῆς δυνάμει εἰς σωτηρίαν πολλῶν ψυχῶν; ὃ καὶ προὔργου ποιεῖν ἀεὶ χρὴ καὶ μηδεμιᾶς ὀλιγωρεῖν ὑπεραιρούσης παντὸς τοῦ κόσμου· οὓς δ' ὑποθράττει τὸ «μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου», ἴστωσαν ὡς οὐ περὶ γάμων εἴρηται τοῦτο, περὶ δὲ γε τῶν ἄρθρων τῆς πίστεως· τριγαμίας δὲ καὶ τετραγαμίας πέρι, οὔθ' ὁ Κύριος οὔθ' οἱ τούτῳ φοιτήσαντες τι παρέδωκαν, ἀλλ' ὁ παλαιὸς νόμος διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων φησὶ σκληροκαρδίαν ἐπιτρέπει τοῖς συζυγεῖσι τὴν διάζευξιν, πορνείας ἀναφανείσης μόνης· ὁ δέ γε καινὸς τοῦ εὐαγγελίου καὶ λίαν ἐμβριθῶς μὴ χωριζέτω φησιν ἄνθρωπος τοὺς συζυγέντας ὑπὸ Θεοῦ καὶ μοιχᾶσθαι διορίζεται τὸν τὴν ἀπολυθεῖσαν γεγαμηκότα· καὶ ὁ ἀπόστολος τὰς νεωτέρας χήρας δι' ἃς αὐτός φησιν αἰτίας προτρέπει καὶ εἰς δεύτερον γάμον ἐλθεῖν. Εἰ μὲν οὖν οὐκ ἐξῆν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰ τῶν πατέρων μεταίρειν ὅρια, τούτοις μᾶλλον ἔδει φυλάξαι τὴν τιμὴν πατράσιν οὖσι πατέρων· ὅτι δὲ μᾶλλον ἐκ τούτων προυτέτραπτο δεόντως τὰ περὶ τῶν τοιούτων ἐν καιρῷ μεταίρειν, ἔδειξεν ὅτι τὰ τούτων πρῶτον ἐκίνησεν, ἡγησαμένου Βασιλείου καὶ τίνων ἑτέρων κατὰ καιρούς, διαφόρων μὲν τυχὸν ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ, πάντων δὲ ὁμοίων τῇ ἐκκλησιαστικῇ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ, οὐ τῶν ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις ὄντων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐς δεῦρο τῆς ἐκκλησίας ἡγουμένων· οὐδὲ γὰρ τὰ τοῦ Βασιλείου ἴσχυεν ἂν ὡς Βασιλείου ἢ ἄλλου του ὡσαύτως εἰ μὴ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ συνεδόκει. Ὃ δὲ καὶ ἐν μέρει τίθημι ὑπερβολῆς, οἱ βασιλεῖς μικροῦ τινος συμφέροντος αὐτοῖς χάριν, ὄντες ἄνθρωποι, παρὰ τὴν τοῦ Θεοῦ ψῆφον χωρίζουσιν οὓς αὐτὸς συνέζευξε τὸ τῆς καθοσιώσεως συστέλλοντες· πῶς οὖν εὐσεβέστατοι καὶ πιστοὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἢ πῶς οἱ παρ' αὐτῶν τεθέντες νόμοι θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς, ἢ πῶς αὐτοὺς ἡ ἐκκλησία ἐδέξατο. Τίς οὖν ἀντερεῖ μὴ τὴν ἐκκλησίαν ἀπολελυμένην ἔχειν δύναμιν, καιροῦ καὶ πραγμάτων καὶ λόγων εὐλόγων καταναγκαζόντων, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν οἷς ψυχαὶ καὶ πίστις κινδυνεύουσι νομοθετεῖν καὶ ἀντινομοθετεῖν καὶ μεταίρειν ὅρια πρότερα οἰκονομοῦσαν καὶ μηχανωμένην τὸ ἀζήμιον τῶν ὑπ' αὐτὴν ψυχῶν καὶ τῆς πίστεως, ἀπαθῶς μέντοι σὺν ἀδιαβλήτοις ταῖς ψήφοις καὶ παρατηρήσεσι ταῖς προσηκούσαις· ἐγὼ δὲ μᾶλλον, εἴτις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐξάρχων μὴ οὕτω καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτὴν κινῶν, παρορᾷ δὲ μᾶλλον ἀπόλλυσθαι ψυχικῶς οὓς ἐπιστεύθη διασώζειν, ὡς δῆθεν τοῖς τῶν προτέρων θεσπίσμασιν ἐμμένων, εὐτόνως ἂν διατειναίμην· παραδείγματι δὲ γυμναστέον τὸν λόγον ἡμῖν δοκεῖ. Δεσπότης ἐμὸς ἐγχειρίσας μοι προβάτων νομὴν ἀπῆρεν ἐντειλάμενος ἐξάγειν ταῦτ' ἐπὶ νομὰς διὰ τῆς βορείου θύρας τοῦ θριγγοῦ, ὡς ἐνεδρευόντων ἄλλοθεν θηρίων· εἰ δὲ κἀνταῦθα τὰ θηρία παραγένοιντο καὶ κινδυνεύει παραπόλλυσθαι τὰ θρέμματα ἢ λιμῷ τῷ μὴ ἐξιέναι τῷ δέει τῶν θηρίων ἢ καταβρώσει τῶν ἐνεδρευόντων τῇ τούτων προόδῳ, ἐξεῖναι παρανοίγειν τὸν θριγγὸν ἑκατέρωθεν καὶ διασώζειν τὰ θρέμματα πρὸς τὸ καὶ πιαίνειν αὐτὰ δαψιλείᾳ τῆς νομῆς· ἐγὼ δὲ τὴν ἐπ' αὐτῶν φορὰν μόνον συγκομιζόμενος οὔτε εἰ καλῶς νέμοιντο ἢ κακῶς ἐσκεψάμην οὔθ' ὅπως ἀνώτερα τῆς ἀπὸ τῶν θηρίων λύμης εἶναι διὰ σπουδῆς ἐθέμην μίαν τοῦ θριγγοῦ θύραν ἔχειν πρὸς τοῦ δεσπότου σκηπτόμενος καὶ μὴ ἐξεῖναι παρανοίγειν ἑτέρωθεν τὸν θριγγόν, οὐ δώσω δίκας τῆς ἀπωλείας τῶν θρεμμάτων ἐλθόντος τοῦ δεσπότου καὶ τοὺς λόγους εἰσπράττοντος; καὶ τυφλῷ, κατὰ τὴν παροιμίαν, δῆλον· ἢ καὶ ἀλεκτρυαίνης εἰκός ἐστιν ἡμᾶς ἡττᾶσθαι, τῷ μὲν σιτισμῷ τῶν νεοσσῶν τυχὸν καὶ ἀθρῷ μὴ ἀρκουμένης, εἰ μὴ καὶ ἐπισιτισμὸν μηχανήσαιτο, πρὸς δ' ἀετὸν καὶ κύνα καὶ γαλῆν ὑπὲρ αὐτῶν οὐκ ἀτόλμως προβαλλομένης καὶ μηδὲ τῶν ἰδίων πτερύγων φειδομένης εἰς φρουρὰν καὶ περίθαλψιν· εἰ δὲ τὴν ἐκκλησίαν πᾶσαν εἰωθυῖαν κρίνειν τὰ περὶ τούτων καὶ διακρίνειν καὶ νομοθετεῖν καὶ ἀναπτύσσειν καὶ ὁ μακάριος ἐκεῖνος ἕρμαιον τὴν συνδρομὴν τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀναπληρούντων ἡγησάμενος καὶ ἐγκαίρως νομίσας εἰσηγήσασθαι τὰ δοκοῦντα οἱ συνήσειν τῷ κοινῷ τῆς ἐκκλησίας, οὐ νομοθέτου, ἀλλὰ συμβούλου τρόπον εἰσελθεῖν ἠβουλήθη. Ἐξωστράκισται δὲ μὴ χαλεπήνας· ἔδειξεν ἧττον αὐτῷ μέλλειν τῆς τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον δίκης· τῶν γὰρ ἱερῶν ἀκούειν λογίων «εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον» λεγόντων, μάτην ἄρα ὁ μάταιος Στρογγυλὸς πρὸς αὐτὸν ἀπέσκωψεν.

---

1. «Παραγένοιτο καταλύματι» ὁ Παρισινὸς Κῶδ.

17

Κυρῷ Μανουὴλ τῷ Παλαιολόγῳ.

φ. 28β.

Τὰς σὰς ἀρετὰς ἀεί μοι θαυμάζοντι ἀμφοῖν προσηκούσας σου ταῖν εὐγενίαιν, καὶ νῦν θαυμάσαι σου τὴν ἐπιείκειαν θέλησον, ἄριστε πάντων καὶ εὐγενέστατε · παραιτούμενος γὰρ — τἀληθῆ κατερῶ — ῥαθυμίας τινὸς ἔχω σου γράψασθαι νῦν τῆς ἐπισυμβάσης ἕνεκα πρὸς Δοκειανὸν τὸν χρηστὸν ἄνδρα διαφορᾶς · ἴσμεν γὰρ ἅπαντες τὸ πρὸς τρόπου σοι πρὸς πάντας εὐμενές · μάλιστα δ' αὐτῷ δωρηθὲν δαψιλῶς, καίγε τῆς ὑπολήψεως οὐ διήμαρτες τῶν τρόπων αὐτοῦ καὶ παιδείας καὶ φρονήσεως καὶ τῶν πολλῶν ἀρετῶν · τῷ δ' ἄκρῳ τῆς συνέσεως οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖς τὴν ἄνευ τῆς οἴας οὖν ὑποκρίσεως εὔνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὡς ἐμαυτὸν πείθω οὔποτ' ἂν ἐξεγένετο τούτῳ, ἀλλ' ὅτι τῶν ἁπάντων τῆς εἰς σὲ πίστεως καὶ εὐνοίας διαμείψασθαι οὐδὲ τὸν τοῦ Μίδου πάντα χρυσόν, εἰ οἷόν τε ἦν · βασκάνου δέ τινος ἐπηρεαστοῦ τοῦτο γέγονε κατόρθωμα σκολιόν · τῇ σῇ δὲ πάντως ἐπιεικείᾳ διαφέρει τὴν διαφορὰν περιελεῖν. Οὐκ ἔστι γὰρ ὅτε τῶν καλῶν οὐκ ἄρχεις αὐτός, ἀλλὰ καὶ εἰσπράττουσι τοῦτο ἥ τε τῶν εὐμενῶν καὶ ἀγαθῶν σου τρόπων ἰδιότης, ἔτι τε καὶ τῶν αὐτοῦ, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τὸ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐπίσημον ἡμερῶν · προσθήσω δ' ὅτι καὶ ἡ ἱκετεία ἡ ἐμή · ἔγνων δὲ τὴν διαφορὰν τινὸς ἡγησαμένης χρείας. Πυθόμενος γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ εἶναι παρὰ τῷ Δοκειανῷ τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς καὶ πατριάρχου Γενναδίου τοῦ πάνυ σύγγραμμα, τῶν ὑπὲρ λόγον γενεθλίων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἕνεκα, μεταστειλάμενος αὐτὸν ἐφ' ᾧ τοῦτο αἰτῆσαι τήν τε διαφορὰν ἔγνων ἐκ τούτου καὶ ὅπως εἰς τὰς σὰς ἐκεῖνο χεῖρας ἀφῖκται. Ταῦτ' ἄρα καὶ περὶ ἀμφοῖν πρεσβεύω · ἐκείνῳ μὲν τὰς διαλλαγάς, ἐμοὶ δὲ καὶ δωρηθῆναι τὸ αἴτημα, ἐπανήξειν σοι πάλιν ἐπαγγελλομένῳ.

18

Ὁ Μηδείας τινὶ τῶν ἀρχιερέων.

φ. 29α.

Ἀποδέδωκας τῷ Ἀγχιάλου τὰς ἀμοιβὰς πρὸς ἀξίαν εἴτε δι' ἐκείνου εἴτε σοῦ, εἰπεῖν οὐκ ἔχω · ἢ γὰρ αὐτὸς καλῶς συνειργάσω τὸν κατ' ἐκείνου διωγμὸν κακῶς τὴν συγχωροῦσάν σοι ψῆφον δεδωκότος, ἢ καλῶς δεδρακότος τὸ τῆς ἀχαριστίας οὐκ ἂν ἀποδράσειας ἔγκλημα · σὺ δὲ σοφὸς ὢν σκέψαι σεαυτῷ πῶς ἀντιφάσκεις ὃς ὑπὲρ τῶν θεσμῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων, ὡς ἔλεγες χθὲς καὶ πρότριτα, πάντα παθεῖν ἡροῦ · νῦν δ' ὅλας ἡνίας καθυφεὶς φέρῃ κατ' αὐτῶν οὐκ ἔχων ὅτῳ τὴν αἰτίαν εὐλόγως περιάψειας παρά γε κριταῖς ἀψευδέσιν. Ὅμηρος γὰρ ἂν εἶπε τό « πλεῖον πολυάϊκος πολέμιο χεῖρες αἱ σαὶ διέπουσι ». Τὸ γὰρ, ἐνὸν κωλύειν, ἐπιτρέπειν, συνεργεῖν λογίζεται καὶ συμπράττειν τὸ κοινωνεῖν · θεσμὸς δὲ οὐδεὶς οὐδὲ κανὼν ἐξωθεῖ τὸν ἐπίσκοπον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ θρόνου ἄνευ λιβέλλων, ἐλέγχων καὶ κρίσεως, κἂν φήμη τις ἐγκλήματά τινα περὶ αὐτοῦ κηρύττῃ. Εἰ δὲ καὶ μηδὲν τὸ τοιοῦτον, οὐδ' ἡ τυχοῦσα πρόσκλησις ἐγεγόνει πολλῷ γε μᾶλλον. Ἄλλους μὲν οὖν τινας τὰ τοιαῦτα διαπράττεσθαι οὐδὲν ἀπεικός, ἢ ἑκοντὶ ἀγροικίζοντας ἢ οὕτω πεφυκότας · σὲ δὲ τούτοις συντάττειν ἀπαξιῶ. Ταῦτ' ἄρα καὶ πολλῇ τῇ φειδοῖ τοὺς περὶ τούτου ποιοῦμαι πρὸς σὲ λόγους · οὐ γὰρ ἐλέγχων, ἀλλ' εὔνως ἔχων σοι, ὅτι ταῖς σαῖς ἄχθομαι δυσφημίαις, τοῖς λόγοις τούτοις ἐχρησάμην · εἰ δέ μοι καὶ προὔργου τὸ ἐλέγξαι ἦν, εὐτόλμως ἂν εἰργασάμην πρὸς σοφὸν τοῦτο δρῶν πειθόμενος τῷ σοφῷ « ἔλεγχε σοφόν, φάσκοντι, καὶ ἀγαπήσει σε ». Οἶσθα δὲ τοὺς σοφοὺς ἰδιώτου κακίας εἶναι τιθεμένους τὸ πράττειν φαῦλα καὶ κολάσεως ἄξια · σοφοῦ δὲ τὸ ποιεῖν τὰ καλὰ καὶ ἐπαίνων πρόξενα · ταῖς γὰρ ἐνεργείαις τούτους χρὴ διασημαίνεσθαι ἢ πάντα χρήματα · τῇ σῇ δὲ ἀγχινοίᾳ μάλιστα προσήκει διακρῖναι καὶ τίσι δεῖ σαυτὸν ἐγκρῖναι, ἵνα καὶ πολλῶν αἰτιῶν σαυτὸν ἀπολύσῃς καὶ τοῖς φίλοις τὸ συγχαίρειν σοι τῶν ἐπαίνων παράσχῃ.

ΤΟΥ ΜΗΔΕΙΑΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

Περὶ προνοίας

. . . .

[παν]δεσία καὶ λύκος λέοντι θοίνη καὶ παλαμὶς ὄψον δελφίνι καὶ κολοιὸς ἀετῷ τράπεζα · ψυχῆς γὰρ οὐκ οὔσης ἀθανάτου τούτοις ἀποθνήσκοντα ταχέως ἀπόλλυνται · ψυχὴ γὰρ ζώου τὸ αἷμα αὐτοῦ, ᾧ συναπόλλυται κενωθέντι καὶ εἰς τὸ μηδὲν χωρεῖ · ὥσπερ ἀμέλει καὶ τέχνης ἡστινοσοῦν ἀποτέλεσμα εἰδοποιεῖ καὶ εἰς ὑπόστασιν ἄγει ἡ σύνθεσις τῆς ὕλης · καὶ ἔστιν ὕλη καὶ εἶδος καὶ ὑπόστασις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν μόνη ἡ ὕλη · ὥστ' οὐκ ἂν ποτ' εἴη σκίμπους ὁ σκίμπους διαλυθεὶς ἑκάστου τῶν μορίων αὐτοῦ εἰς τὰ οἰκεῖα παλινοστήσαντος, ὥσπερ οὐδὲ κλίνη οὐδ' ἄλλο τι τοιοῦτον · τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς ἀλόγοις τῶν ζώων ἐφαρμόττει ἃ σὰρξ μόνον καὶ ὀστέα τυγχάνοντα γεηρᾶς φύσεως παχείας τε καὶ ὑλώδους ὑπὸ τοῦ αἵματος διαθερμαινόμενα καὶ τὸ κινεῖσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι λαμβάνοντα εἰς παντελῆ καταλύουσι φθοράν, τῆς ὕλης αὐτῶν εἰς γῆν διαλυθείσης, ἐξ ἧς συνειστήκεσαν, μηδενὸς ὑπολειπομένου ὃ εἶδος αὐτοῖς ἐχρημάτιζε · διὰ τοῦτο οὐ μέλει αὐτῶν τῷ Θεῷ. Τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων χρῆμα

οὐκ ἔχει κατὰ τὰ ἄλλα γένη τὰ καὶ φθαρτά · σύγκειται δὲ ὁ ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, ὅ ἐστιν ἡ γηρὰ ὕλη ἡ ἐκ τῶν στοιχείων δήπου σύγκρασις, καὶ ἀθανάτου, ὅ ἐστι θείας οὐσίας ἀπορροὴ ἐκ τοῦ θείου ἐμφυσήματος εἰς νοερὰν ψυχὴν ζῶσαν λογικὴν γεγονὼς καὶ τῇ τοιαύτῃ ὕλῃ τῇ γενητῇ καὶ φθαρτῇ ὡς εἶδος ἐναποτεθέν · ὑπόστασις δὲ ἔστι τελεία καθ' ἑαυτὴν ἡ τοιαύτη ψυχὴ καὶ ἀθάνατος ὡς μέτοχος θείας φύσεως, ἥτις εἰς μίαν ὑπόστασιν συναπτομένη τῷ ἐκ τῆς ὕλης τούτῳ τῷ σώματι τῷ θνητῷ δωρεῖται αὐτῷ τὸ ζῆν, ὡς αὐτὴ πρότερον τὸ ζῆν κληρωσαμένη, οἰκουροῦσά τε ἐν αὐτῷ κινεῖ καὶ πᾶσαν αἴσθησιν δίδωσι · καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ πάντα ἕως ἂν οἷόν τε συνίστασθαι · τοῦ δέ γε θνητοῦ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐπειγομένου καὶ τῆς ὕλης εἰς τὰ ἐξ ὧν συνέστη ὑποστρεψάσης, τὸ ἐν αὐτῇ εἶδος, ἡ ψυχὴ δηλαδὴ αὕτη ἄϋλος οὖσα ὑπόστασις καὶ ἀθάνατος ἀνατρέχει καὶ αὕτη εἰς τὰ οἰκεῖα, ἔνθα τὰ ἀσώματα καὶ ἄϋλα, ὧν ὑπέρτερος ὁ Θεός, ὁ ταύτην ἐξ ἑαυτοῦ τῷ θνητῷ ἐναποθέμενος σώματι · καὶ ὥσπερ οἰκία ἡ ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοὸς καὶ σιδήρου οἰκοδομηθεῖσα ὡς ἂν οἰκεῖτο παρὰ οἰκοδεσπότου εἴη ἂν οἰκία τῷ ὄντι, χρόνῳ δὲ τῷ πάντα γηράσκοντι ἢ ἑτέρῳ τινὶ συμπτώματι διαλυθείσης ταύτης τῶν ἐξ ὧν συνέστη εἰς τὰ οἰκεῖα καὶ συγγενῆ μεταχωρησάντων, ὁ ἐν αὐτῇ οἰκῶν πρότερον ἐπείγεται εἰς μείζονα καὶ ἀσφαλεστέραν μετοικῆσαι, ἕως ἂν ἐκείνην ἀνανεύσηται, οὕτω καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ συμβαίνει · τῶν στοιχείων ἀναλαμβανόντων ἑκάστων τὸ οἰκεῖον, τὴν θνητὴν καὶ γεηρὰν δηλαδὴ ὕλην, ἡ ψυχὴ ἡ ἄϋλος καὶ ἀθάνατος ἐπανέρχεται πρὸς τὰ ὅμοια, ἐπαναλαμβάνοντος αὐτὴν τοῦ Θεοῦ, εἶδος οὖσαν ἀθάνατον τοῦ θνητοῦ μεθ' οὗ ἔζη τὸ πρότερον, μᾶλλον δὲ ᾧ τὸ ζῆν ἐχορήγει · καὶ ἦν τὸ συναμφότερον ἐξ ὕλης καὶ εἴδους μία ὑπόστασις ἄνθρωπος · ὑπομένουσι δὲ ἀμφότερα ἥ τε ὕλη καὶ τὸ εἶδος τὴν τοιαύτην διάλυσιν, ἕως οὗ τὸ ἐκ τῆς ὕλης θνητὸν τοῦτο σῶμα ὁ παντοδύναμος ἀναστήσας ἀθανασίαν ἀμφιέσῃ καὶ σὺν τῇ ψυχῇ αὖθις τελειώσας αὐτὸ εἰς κρίσιν παραστήσῃ λόγους εἰσπραξόμενος τῶν ἐν τῷ παρόντι βίῳ κατὰ τὴν συνάφειαν εἰργασμένων αὐτῷ.

Ἀλλὰ τὰ μὲν ἐφεξῆς αὐτοῦ προϊὼν ὁ λόγος δηλώσει · ὁ δέ γε ἄνθρωπος ὁ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενος χειρὶ Θεοῦ πλασθεὶς περιὼν ἐν τῷδε τῷ βίῳ ὥσπερ τις ἡγεμὼν διάγει παρὰ τοῦ πλάσαντος αὐτόν τε καὶ τὰ πάντα δεσπότης καὶ ἐξουσιαστὴς τῶν λοιπῶν ἁπάντων χειροτονηθείς, τολμῶ εἰπεῖν ἄλλος Θεὸς εἶναι τῶν ἐπὶ γῆς, ὡς εἰκὼν Θεοῦ — οὗ τι ἕτερον μεῖζον καὶ τιμιώτερον ; — τὸν λόγον εἰληφὼς παρ' αὐτοῦ ἔχων, ᾧ δυνηθείη ἄν τό τε ἀγαθὸν καὶ πονηρὸν διελεῖν, καὶ προαίρεσιν αὐτεξουσίαν, ἵν' ἐπ' αὐτῷ ᾖ αἱρεῖσθαι θάτερον τοῖν δυοῖν ὅπως καὶ τῆς προσφόρου ἑκατέρῳ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἑαυτῷ γένηται αἴτιος ἕκαστος. Ὅθεν προνοεῖ μὲν τῆς αὐτοῦ ζωῆς ὁ Θεὸς ὅπως ἂν ὡς βέλτιστος γεγονὼς καὶ τῷ μὲν λογισμῷ τὸ ὄντως ἀληθὲς ἐκζητήσας, ὅ τέλος οἰκεῖον αὐτῷ, τῇ δὲ θελήσει τὸ ἀγαθὸν εἰς τὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀναχθῆναι τόπον τὸν πάσης ἀπηλλαγμένον θνητότητος καὶ μόχθου κοσμικοῦ, ἀποθέμενος καὶ αὐτὸς τὸ θνητόν, μόνῳ δὲ τῷ ἀθανάτῳ ζῶν · εἰ δὲ καὶ ὅ πρότερον ἦν θνητὸν ἀναλήψαιτο, ἀλλ' ἀλλοιωθὲν ἤδη καὶ ἀθανασίαν ἐνδυσάμενον, ὡς ἤδη καὶ λέλεκται, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν σὺν αὐτῷ ζωὴν μηδὲν διαφέρειν τῆς τῷ ἀθανάτῳ μόνῳ ζωῆς πρός γε τὴν νοερὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν · προνοεῖ δὲ αὐτοῦ ἁπλῶς εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα γεννητά, ὅτι τὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθὸν ἀσυγκρίτως ὑπέρκειται ἐκείνων καὶ δεῖ τῆς αὐτοῦ σπουδῆς μετὰ τῆς ἐκ Θεοῦ ῥοπῆς ἀνυστὸν αὐτῷ γενέσθαι, ὅτι πλείστας δυσχερείας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου κεκτημένου καὶ ὡς πλεῖστοι μὲν ἐπιτυγχάνουσι τούτου, οἱ πλείους δὲ καὶ ἀποτυγχάνουσι δι' ἐθελοκακίαν ἀποφοιτῶντες τῶν θείων μαθημάτων, ἢ οὐδὲ θέλοντες τὴν ἀρχὴν ἀνιχνεύειν αὐτά · ἡ προαίρεσις δὲ ἑκάτερον ἐνεργεῖ · οὐδένα γὰρ βιάζεται ὁ Θεὸς ὥστε μὴ βουλόμενον λαβεῖν τὸ ἕτερον, οὐδὲ συνήνεγκεν ἂν οὐδενὶ ἡ ἐπί τι τούτων βία · ἐπεὶ διττὸς ἡτοίμασται τοῖς ἀνθρώποις τόπος, ὅ τε τῆς εὐδαιμονίας, ἵν' ᾖ κληρονομία τοῦ ἑλομένου τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ τῆς ἀθλιότητος, ἵν' ᾖ τοῦ τὸ πονηρόν · ἐπιγινώσκηται δὲ καὶ ὁ Θεὸς κριτής, ὥσπερ καὶ ἐστὶ δίκαιος, ἕκαστον παραπέμπων εἰς τὸν προσήκοντα τόπον κατὰ τὴν αὐτοῦ ἑκάστου ἐκλογήν · εἰ γὰρ βία ἦν, πάντες ἂν ἦσαν ἀναγκαίως καλοί, καὶ οὕτως οὔτε κριτὴς οὔτε Θεὸς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐγνωρίζετο, ἢ κακοί, καὶ πάντες ἂν ἦσαν κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Εἰ δέ τις τῶν ἐπιεικῶν, ὡς ὁ Δαυΐδ, εἴποι τῷ Θεῷ εὐχόμενος « κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου » καὶ « ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητας » καὶ « ὁδήγησόν με ἐν τῇ ὁδῷ σου » καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, οὐ βιάσασθαι τὰς φύσεις τὸν Θεὸν αἰτεῖ, ἀλλ' ὡς ἑαυτὸν μὲν παρεσκευακὼς πρὸς τὰ βελτίω τῶν ἔργων καὶ ᾑρημένος πράττειν αὐτά, ὑφορώμενος δὲ τὰς τοῦ ἐχθροῦ ἐνέδρας καὶ μηχανὰς μήπως ὑποσκελισθεὶς αὐτῷ διαμάρτοι τοῦ σκοποῦ εἰς ἐπικουρίαν τὸν Θεὸν ἐπικαλεῖται καὶ ἀντιπαράταξιν τοῦ ἐχθροῦ, ὅπως τῇ αὐτοῦ ῥοπῇ τε καὶ συμμαχίᾳ διανύσειε μὲν τὴν θεοφιλῆ τρίβον, ἐν ἀξίῳ δὲ τῆς τοιαύτης ὁδοῦ καταλύσειε καταλύματι · διὸ καὶ ἐπάγει · « καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με » · ὁ γὰρ βοηθῶν τινι ἀψαμένῳ τινὸς ἐνεργείας ἑκουσίως βοηθεῖ, ἐξ οὗ καὶ ἡ παράκλησις γίνεται · τῷ δὲ μὴ βουληθέντι μηδὲ ἀψαμένῳ οὐδὲ βοηθὸς εὑρίσκεται, οὐ πρὸς τοῦ Θεοῦ δὲ προαίρεσιν καὶ βούλησίν τινος ἄκοντος ἐπὶ τὰ βελτίω βιάζεσθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρεκβατικώτερον εἴρηται. Ἐπὶ δὲ τὸ προκείμενον ἐπανιόντες κεφάλαιον τοῦ λόγου φαμέν, ὅτι ἕτερος μὲν ὁ τῆς παραγωγῆς τῶν τε φυτῶν καὶ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ ὁ τῆς περὶ αὐτῶν προνοίας λόγος, καὶ ἕτερος ὁ τῶν λογικῶν, ὡς ἤδη λέλεκται, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν δηλοῖ κατὰ τὰ ἀντικείμενα καθ' ἕξιν καὶ στέρησιν προφερόμενα · πῶς οὖν οἷόν τ' ἂν εἴη ταῦτα συμβαίνειν ἐν τῷ ζῆν τε καὶ φθείρεσθαι ὡς ἔτυχεν ; οὐκ ὀρθῶς ἄρα φρονοῦσιν οἱ οὕτω δοξάζοντες.

Πρὸς δὲ γε τὸ τέταρτον τῆς ἐρωτήσεως ἔστιν εἰπεῖν οὕτως · ὁ Θεὸς τῆς κατὰ τὸ σῶμα ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου προνοεῖ οὐ πρὸς αὐτὸ τὸ ζῆν μόνον ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἡ ψυχὴ αὐτῷ μὴ

κωλύηται ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ τέλος, ἀλλὰ ὁδηγεῖται· προέγνωσται δὲ τῷ Θεῷ καὶ προώρισται πάντα καὶ ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος πάντων κατὰ τοὺς ποικίλους τρόπους τῆς αὐτοῦ προνοίας καὶ τὴν ἄπειρον αὐτοῦ σοφίαν, ἵνα πάντες πρὸς τὸ ἔσχατον τέλος ἀφίκωνται, ὅ ἐστι τὸ ἁπλῶς ἄριστον ἢ τὸ κατὰ φύσιν καὶ τῆς μακαριότητος τύχωσι συναφθέντες τῷ ὄντως μακαρίῳ Θεῷ καὶ τοὺς μετόχους αὐτοῦ μακαρίους ποιοῦντι, εἰ καί τινες ζωώδη βίον ἀνύσαντες καὶ τοῖς ἀνοήτοις ὁμοιωθέντες κτήνεσιν ἀπαξιοῦνται τούτου τοῦ τέλους καὶ εἰς τὸν τῆς ἀθλιότητος παραπέμπονται τόπον, ὅς ἐστιν οἰκεῖος τῇ τοιαύτῃ αὐτῶν ζωῇ· οὐδὲ γὰρ παρὰ τὸν θεῖον σκοπόν ἐστι τοῦτο, τὸ ἐνδέχεσθαι καί τινας τοιούτους εἶναι· οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτο ἀνθρώπους ὄντας τῇ φύσει τῇ αὐτεξουσίῳ προαιρέσει χρωμένους. Ζώντων μέντοι πάντων ὁ Θεὸς ὁμοίως προνοεῖ ἕως ἂν εἰς τέλος τῆς αὐτῶν προαιρέσεως λάβῃ πεῖραν μὴ διακρίνων ἐν τῷ προνοεῖν πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, δικαίους καὶ ἀδίκους, εὐσεβεῖς καὶ μὴ τοιούτους· «βρέχει γάρ φησιν ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους καὶ ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς»· καὶ τὸν ἀέρα ἐξέχεε πρὸς ἀναπνοὰς ὁμοίως εὐσεβέσι καὶ ἀσεβέσι καὶ σπᾶν τοῦ ὕδατος ὡσαύτως, τροφαῖς τε χρῆσθαι μὴ μόνον ἀναγκαίαις ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ τρυφὴν ἐφευρημέναις καὶ οὐδὲν τῶν πρὸς χρείαν ἀναγκαίαν ἢ τῶν τρυφὴν καὶ βλακείαν ὄντως ὁποιαδήτινι τῶν αἰσθήσεων ἐπιτηδείων ἀφῆκεν, ὃ μὴ κοινὸν προὔθηκεν ὁμοίως πᾶσιν, ἁμαρτωλοῖς καὶ δικαίοις, εὐσεβέσι καὶ ἀλλοτρίοις τῆς εὐσεβοῦς πίστεως· τούτοις δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις καὶ εὐτυχίας καὶ εὐημερίας παρέσχεν ἵνα δι' αὐτῶν γνωρίσωσι τὸν παροχέα εἰς νοῦν ἐλθόντες τὸν προσήκοντα βουληθεῖεν, ἢ ἑτέροις λόγοις τῆς προνοίας ἡμῖν ἀφανέσι. Πολλοῖς δὲ ἐξεγένετο διὰ τῶν τοιούτων ἠνεῷχθαι τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς καὶ ἰδεῖν τὸ τῆς ἀληθείας φῶς· ἀλλὰ καὶ ἐκτείνει καὶ συστέλλει ἐν αὐτοῖς τὰς ζωὰς κατὰ τοὺς ἀρρήτους τῆς αὐτοῦ προνοίας καὶ κρίσεως λόγους ἀναγνώστους ὄντας ἡμῖν· «ὡς ἀνεξερεύνητα, γάρ φησι, τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ»· τοὺς δὲ καλῶς ἐφιστῶντας καὶ εὐσεβῶς τοῖς ἐπιτελουμένοις ἐκ Θεοῦ οὐ πάντα ἂν διαφύγοι οὗ χάριν γίνεται ἕκαστον, τοῦ θείου φωτὸς τὴν εὐσεβῆ αὐτῶν διάνοιαν περιλάμποντος καὶ διψῶντας μαθεῖν παραμυθουμένου ἀκούοντας καλῶς ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς· ἀλλ' εἴτε γινώσκομεν εἴτε καὶ μή, ἓν τοῦτο καὶ πάνυ βέβαιόν ἐστιν, ὡς ἄρα πάντα οἰκείως καὶ κατὰ τὸν προνοητικὸν λόγον τῷ θείῳ περὶ ἕκαστον ὑπουργεῖ σκοπῷ καὶ τῇ πόρρωθεν περὶ αὐτῶν διατάξει τῆς ὑψηλοτάτης θείας προνοίας καὶ πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς γινόμενα ἢ συμβαίνοντα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦδε τοῦ βίου τῆς θείας ἤρτηται προνοίας καὶ ὑπ' αὐτῆς διατάττεται, πάντα ταῖς ἑαυτῆς στρεφούσης οἰκονομίαις· εἰ δὲ καὶ κατὰ τὸν προφήτην «ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ» Θεὸς ὤν, τὸ βάθος τῆς αὐτοῦ κρυφιότητος δηλοῦντος τοῦ λόγου, καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὄντες οὐχ οἷοί τε ἐσμὲν διαβλέψαι πρὸς τὴν αὐτοῦ κρυφιότητα καὶ τὸ τοῦ πλούτου βάθος αὐτοῦ κατανοῆσαι καὶ τοὺς λόγους τῆς αὐτοῦ προνοίας ἐξειπεῖν, οὐ παρὰ τοῦτο καὶ βλασφημεῖν δεῖ κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξωθεῖν μὲν αὐτὸν τῆς τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων κυβερνήσεως καὶ διοικήσεως, ταὐτὸν δ' εἰπεῖν καὶ τῆς θεότητος, δωρεῖσθαι δὲ ταῦτα ἑτέροις καὶ ταῦτα δούλοις καὶ ὑπηρέταις αὐτοῦ, ὅπερ πεπόνθασιν ἕλληνες· ἢ αὐτόματα ἡγεῖσθαι αὐτὰ καθ' ἑτέρους ἀσεβεστέρους τοῦτο βλασφημήσαντας. Ὅτι δὲ κατάρχουσιν ἡμῶν οἱ ἐθνικοὶ μηδὲ τοῦτο ἄνευ Θεοῦ γίνεσθαι νομίσῃς· ἢ οὐκ ἀκήκοας ἀποστόλου λέγοντος «οὐκ ἔστιν ἐξουσία δεδομένη εἰμὴ ὑπὸ Θεοῦ»· μᾶλλον δὲ τούτου αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰπόντος τῷ Πιλάτῳ «οὐκ ἔχεις ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰμὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν»· καὶ ὁ Παῦλος δὲ ἥκειν τοῖς ἄρχουσι παραινεῖ οὐ μόνον τοῖς ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις ἐκδικηταῖς οὖσι τοῦ Θεοῦ· «καὶ δώσω ὑμῖν, φησίν, ἄρχοντα κατὰ τὰς καρδίας ὑμῶν», τοῖς μὲν ἐπιεικέσιν ἐπιεικῆ δηλαδή, ὡς ὀθνείας μὴ δεομένοις παιδείας οἴκοθεν ἔχουσι ταύτην καὶ καλῶς ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτοῖς πνεύματος ἀγομένοις, τοῖς πονηροῖς δὲ πονηρόν, δεομένοις ἑτέρου παιδεύοντος οἷοι καὶ ἡμεῖς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ τοιούτοις ταχθέντες ἄρχουσιν. Ἀλλὰ περὶ ἡμῶν εἴρηκεν ἡ Γραφὴ «ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγεῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται» μετανοοῦντα δήπου· περὶ δὲ ἐκείνων εἶπεν ὁ Θεὸς τόδε· «ᾧ ἐὰν δουλεύσητε ἐγὼ κρινῶ»· εἰσὶ γὰρ θεομισεῖς καὶ ἀποτρόπαιοι, εἰ καὶ τῇ χρείᾳ τῆς προνοίας ὑπηρετοῦσι καὶ κολάζουσι τοὺς ἀξίους κολάζεσθαι. Ὅτε γάρ, φησι, δεῖται κολαστῶν ὁ Θεὸς χρῆται νῦν μὲν ἀγελάρχαις ἀκρίδων δαίμοσι, νῦν δὲ ὧν ἔργα λοιμός· καὶ νῦν μὲν ἔθνει βαρβάρῳ, νῦν δὲ ἄρχοντι πονηρῷ καὶ καθ' ἅπαξ εἰπεῖν ταῖς ἐπιτηδείοις εἰς τὸ ποιῆσαι κακὰ δημόσια φύσεσιν· οὐ γὰρ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ὄργανα συμφορῶν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τοῦτο ταχθεῖσιν ἑτοίμως ἐχρήσατο· ἢ τὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορ καὶ τῶν Βαβυλωνίων ἔφοδον κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ παρὰ γνώμην φήσεις γεγονέναι τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ προεγνωσμένην ἢ προωρισμένην οὖσαν αὐτῷ, ὅς γε καὶ προανεφώνει καὶ προεκήρυττε διὰ τῶν προφητῶν καὶ δι' ἄλλων πολλῶν τερατωδῶν σημείων γενήσεσθαι καὶ γενομένην. Κατωρχήσαντο μὲν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ, περιέβαλον δὲ καὶ τὸν ἐκλεκτὸν καὶ ἠγαπημένον αὐτῷ κακοῖς ἀνηκέστοις καὶ αἰχμαλωσίᾳ δεινῇ, συγχωρήσει δήπου τούτου ἢ ὅτι Πέρσαι καθαιρέσουσιν Ἀσυρίων καὶ Μήδων τὰς ἀρχάς, ἕλληνες δὲ τὴν τῶν Περσῶν, Μακεδόνες δὲ τὴν Ἑλλήνων, Ρωμαῖοι δ' αὖ τὴν ἐκείνων. Οὐ προεγνωσμένον ἢ προωρισμένον ἦν τῷ Θεῷ τῷ ἐμπνεύσαντι τῷ Δανιὴλ ταῦτα προειπεῖν; οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων ὃ μὴ πόρρωθεν καὶ πρὸ τῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς ἔγνωστο τῷ Θεῷ τοιῶσδε ἀποβησόμενον· οὐδὲ γινώσκει μόνον, ἐᾷ δὲ γίνεσθαι ὅπως ποτὲ ἔτυχεν, ἢ τελειοῦσθαι ἢ μὴ τελειοῦσθαι· ἀλλὰ καὶ τὴν τελείωσιν ἑκάστου καὶ σὺν ὁποίᾳ τάξει καὶ τίσι τρόποις καὶ ἀμέσως καὶ σὺν ὀργάνῳ, ὡς εἴρηται, διατάττεται.

Πείσθητι τοίνυν ὡς πάντα τῷ Θεῷ εἰσὶ καὶ προεγνωσμένα καὶ προωρισμένα καὶ πάντα τῇ προνοίᾳ Θεοῦ κυβερνῶνται καὶ διοικοῦνται τά τε τῶν εὐσεβῶν καὶ ἀσεβῶν, πονηρῶν τε καὶ ἀγαθῶν, δικαίων καὶ ἀδί-

κων, ἐφιστάνων τὸν νοῦν γνησίως τοῖς ῥηθεῖσιν, ἃ διὰ θεολόγων ἀνδρῶν παρὰ Θεοῦ ἐλαλήθησαν καὶ ἐγράφησαν καὶ ἡμεῖς παρὰ τῶν ἐντυγχανόντων τούτοις θεολόγων διδασκάλων μαθόντες μυσταγωγοῦμεν τῇ σῇ φιλομαθίᾳ. Εἰ δὲ βούλει καὶ αὐτολεξεὶ τὸ φρόνημα τῶν διδασκάλων καὶ θεολόγων μαθεῖν περὶ τούτου ἄκουε τοῦ μεγάλου πατρὸς καὶ διδασκάλου Ἀθανασίου λέγοντος περὶ τοῦ Κυρίου· « οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ σώματι μὲν ἦν, ἀλλαχόθεν δὲ οὐκ ἦν· οὐδὲ ἐκεῖνο μὲν ἐκίνει, τὰ ὅλα δὲ τῆς τούτου ἐνεργείας καὶ προνοίας ἐκεκένωτο· ἀλλὰ τὸ παραδοξότατον Λόγος ὢν οὐ συνείχετο μὲν ὑπό τινος, συνεῖχε δὲ πάντα μᾶλλον αὐτός· καὶ ὥσπερ πάσῃ τῇ κτίσει ὢν ἐκτὸς μέν ἐστι τοῦ παντὸς κατ' οὐσίαν, ἐν πᾶσι δὲ ἔστι ταῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσι τὰ πάντα διακοσμῶν καὶ εἰς πάντα ἐν πᾶσι τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν ἐφαπλῶν καὶ ἕκαστον καὶ πάντα ὁμοῦ ζωοποιῶν, περιέχων τὰ ὅλα καὶ μὴ περιεχόμενος, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ ὅλος ὢν κατὰ πάντα· οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι ὢν καὶ αὐτὸς αὐτὸ ζωοποιῶν εἰκότως ἐζωοποίει καὶ τὰ ὅλα καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ἐγένετο καὶ ἔξω τῶν ὅλων ἦν· καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος δὲ διὰ τῶν ἔργων γνωριζόμενος οὐκ ἀφανὴς ἦν καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ὅλων ἐνεργείας ». Τούτῳ τῷ μεγίστῳ διδασκάλῳ καὶ πρώτῳ τῶν θεολόγων διδασκάλων ἢ κομιδῇ μετ' ὀλίγους γενομένῳ καὶ οἱ ἐφεξῆς ἅπαντες συνᾴδουσι κατὰ τοῦτο ὡς ἄριστοι μαθηταὶ ἀκριβῶς καὶ κατ' ἴχνος ἑπόμενοι τῷ κοινῷ διδασκάλῳ τὴν θείαν διῴκειν πρόνοιαν ἀποφαινομένῳ καὶ μέχρι στρουθίου καὶ τριχὸς κεφαλῆς, πρὸς δὲ χόρτου τοῦ ἀγροῦ καὶ τῶν λειμῶσιν ἀνθέων, ἔτι τε καὶ τῆς χροιᾶς καὶ ποιοτήτων αὐτῶν.

Ἤδη γὰρ ἀκήκοας τοῦ μεγάλου πατρὸς Ἀθανασίου ὡς ὁ Θεὸς συνέχει τὰ πάντα καὶ τὰ ὅλα πληροῖ τῆς ἑαυτοῦ ἐνεργείας καὶ προνοίας καὶ πάντα διακοσμεῖ ταῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσι καὶ εἰς πάντα ἐν πᾶσι τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν ἐφαπλοῖ καὶ ἕκαστον καὶ πάντα ὁμοῦ ζωοποιεῖ καὶ οὐκ ἀφανής ἐστιν ἀπὸ τῆς τῶν ὅλων ἐνεργείας. Τίς οὖν ἐστιν ὁ τολμῶν ἀντιφθέγγεσθαι τούτοις καὶ διαιρεῖν, καὶ τῶν μὲν τὴν πρόνοιαν τῷ Θεῷ διδούς, τῶν δὲ τοῖς στοιχείοις, τῶν δὲ τῇ τοῦ παντὸς κινήσει; τὰ δὲ αὐτομάτως ὡς ἔτυχε γίνεσθαι διδάσκων παρὰ τίνος εὐαγγελίου ταῦτα μαθὼν καὶ τίνος τοῦ λαλοῦντος ἐν αὐτῷ καὶ παρὰ τίνων διδασκάλων αὐτὸς εἰπάτω· σὺ δὲ ἐρρῶσθαι ταῦτα καταλιπὼν βεβαίως πίστευε ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, τά τε κατὰ ἄλογα ζῶα καὶ τὰ κατὰ λογικὰ ἁπλῶς ἅπαντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ ἄψυχα, εἴτε γενέσεις εἴτε φθοραὶ εἴτε ἀλλοιώσεις εἴτε ὅτι δήποτε ἀπὸ τῶν μειζόνων μέχρι καὶ τῶν εὐτελεστάτων, τὰ γεγονότα ἢ γινόμενα ἢ γενησόμενα πάντα τῇ τοῦ Θεοῦ προνοίᾳ κυβερνῶνται καὶ διεξάγονται καὶ τῇ αὐτοῦ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ διακοσμοῦνται. Καὶ μὴ δέδιθι τὸ παρά τινων ἀμαθῶς ἐπισειόμενον ἀδεὲς δέος· οὐ γὰρ παραβλάπτει τοῦτο τὸν τῆς θείας προνοίας λόγον βουλομένης πάντας τοῦ ἀρίστου τέλους τυχεῖν· ἀποτυγχάνουσι γὰρ τούτου οἱ μὴ ἐπιθυμήσαντες μηδὲ σπουδάσαντες γνησίως τυχεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἑκόντες τὴν ἀθλιότητα προξενήσαντες. Τὸν μὲν γὰρ τῆς εὐδαιμονίας τόπον ἡτοίμασε τοῖς ἀρίστως βεβιωκόσιν ἡ τοῦ Θεοῦ ἀγαθότης, συμψηφιζομένης καὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἀγαθῆς καὶ αὐτῆς οὔσης, τὸν δὲ τῆς ἀθλιότητος τοῖς μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν βίον ἀνύσασιν ἡ θεία δικαιοσύνη, τῆς ἀγαθότητος μὴ ἀνθισταμένης· καὶ αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια βούλεται. Παῦσαι τοίνυν τὰς διαιρέσεις καὶ τὸ ὥρισται καὶ οὐ προώρισται προφέρων.

Πρὸς δέ γε τὸ πέμπτον, ὅ φησιν, ὅτι εὑρεθείη ἂν ὁ Θεὸς αἴτιος πολλοῖς τῆς παντελοῦς ἀπωλείας, εἰ προώρισται ὁ θάνατος αὐτῶν, ἐκεῖνο φαμέν· τῶν πάλαι φιλοσόφων οἱ Στωϊκοὶ εἱμαρμένην τινα τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐπέστησαν πράγμασι τὸ πᾶν τῆς τῶν τοιούτων κυβερνήσεως ἀναθέμενοι ταύτῃ ὡς ἀνάγκῃ τινὶ ἀμεταθέτῳ ταῦτα διατιθεῖσαν, εἴτε χαρίεντα εἴτε σκυθρωπὰ εἶεν, ἣν καὶ Τύχην ὠνόμασαν τὸ ἑκάστου λάχος νήθουσαν ἀτρέπτως καὶ ἀμετακλώστως· ἕτεροι δέ τινες, οἱ Ἐπικούρειοι δηλαδή, δεισιδαίμονα καὶ αὐτοὶ διανύοντες βίον, ὥσπερ ἐκεῖνοι, ἀκυβέρνητα καὶ ἀπρονόητα τὰ πάντα μυθολογοῦσιν ὡς ἔτυχεν αὐτομάτως γεγονότα, πρόνοιαν δὲ μὴ εἶναι ὅλως καταψευδόμενοι, ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ὑψηλοτέρων καὶ καθολικωτέρων κινήσεως καὶ ἐνεργείας τὰ μερικώτερα καὶ τὰ καθέκαστα ποτὲ μὲν οὕτως ἔχειν, ποτὲ δὲ ὡς ἑτέρως, γίνεσθαί τε καὶ ἀπογίνεσθαι, καὶ καθάπαξ εἰπεῖν, ταῖς ἐκείνων ἕπεσθαι στροφαῖς καὶ μεταβολαῖς, μηδεμίαν δὲ εἶναι Θεοῦ πρόνοιαν ἢ ἐνέργειαν περὶ αὐτά· ἄθεοι δὲ ὁμοίως ἀμφότεροι ἐκ διαμέτρου μὲν ἔχοντες τὸ κακόν, οὐδὲ ὅμοιον ἐν ἀμφοῖν κἂν ἐν τοῖς ἐναντίοις εὑρίσκηται· ὁμοία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ ἐν ἑκατέροις ἡ ἀσέβεια· οἱ δὲ ἀπὸ Χριστοῦ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀπλανεστάτου διδασκαλείου ὄντες μύσται, Θεοῦ δημιουργίαν τοῦ παντός, δεσπότην τε καὶ προνοητὴν καὶ κηδεμόνα ἐγνώρισαν καὶ ἡμῖν παραδεδώκασι πρὸ τοῦ πλάσαι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην προωρισάμενον καὶ προεγνωκότα καὶ ὡς ἔσται καὶ ἥν τινα τὴν χρείαν παρέξει οὐ μόνον τὸ καθόλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατὰ μέρος ἕκαστον καὶ ὡς συντελεσθήσεται καὶ μέχρι καὶ τοῦ λεπτοτάτου· « καὶ αἱ τρίχες γάρ φησι τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἠριθμημέναι εἰσίν »· τά τε γὰρ προγεγονότα, τά τε ὄντα, τά τε ἐσόμενα ὡς ἐνεστῶτα φαίνονται ἐνώπιον Κυρίου· ὡς γὰρ ὑπάρχοντα καὶ τὰ μέλλοντα φαίνονται· καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ ὅρος καὶ ἡ πρόγνωσις, ὅτι « χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὡσεὶ ἡμέρα ἡ χθές »· εὑρίσκεται δ' ὅμως περὶ τούτου καί τις διαφορὰ μεταξὺ τούτων· ὁ μὲν γὰρ θεῖος πατὴρ Ἀναστάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Σιναΐτης « μὴ δεῖν ἐπὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωῆς ὅρον τινὰ πεπηγότα παρὰ Θεοῦ φρονεῖν » παραινεῖ, « ὥσπερ οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατὰ τὸν βίον πράξεων ἢ παθημάτων, ἀναίτιον δὲ τούτων ἁπάντων εἶναι τὸν Θεὸν ἐπιτετραφότα πάντα τῇ τε φύσει καὶ τῇ προαιρέσει ἡμῶν, ἢ τῇ τοῦ παντὸς κινήσει, μηδενὸς τούτων ἐπιστρεφομένου τοῦ Θεοῦ ». Οὕτω μὲν φρονεῖ Ἀναστάσιος μηδὲν διδασκαλικὸν ἀξίωμα κτησάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μήτε ἀπὸ τῶν ἱερῶν λογίων ἔχων τὴν σύστασιν, ὧν λέγει· λόγοις δὲ τὸ πιθανὸν ἔχουσι θαρρῶν καὶ ἀνάγκαις ἀποδεικτικαῖς ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς πραγμάτων εἰλημμέναις, προνοητικὸν μέν τοι τὸν Θεὸν πάντων καὶ τῶν περιόντων τῆς δυνάμεως οἷόν τ' εἶναι μεταποιεῖν ἅπαντα κατὰ τὸ αὐτῷ βουλητόν, καὶ αὐτὸν

εἶναι τὸν παρασχόντα πᾶσι τὸ εἶναι καὶ τὸ κινεῖσθαι καὶ ἐνεργεῖν καὶ σφόδρα ὁμολογεῖ. Βασίλειος δὲ ὁ μέγας, οὗ τὸ ἀξίωμα πολὺ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσιν, αἷς γονυκλιτοῦσιν ἡμῖν ἔθος ποιεῖν, τάδε τῷ Θεῷ διαλέγεται · « ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι καὶ καιροὺς ἱστῶν θανάτου » · πολλοὶ δὲ καὶ ἕτεροι τῶν ἐπιφανῶν ἁγίων συνᾴδουσι τῷ μεγάλῳ τούτῳ πατρί, τρόπον δέ τινα ἑκάτερος οὐκ ἀφαιρεῖται τοῦ Θεοῦ τὴν τοῦ παντὸς διοίκησιν καθολικῶς τε καὶ μερικῶς καὶ τὸ προνοητικὸν δι᾽ ὃν καὶ ὁ ὅρος εἰσάγεται. Εἰ γὰρ ἐπέτρεψε πάντα τῇ τε φύσει καὶ τῇ προαιρέσει, αὐτὸς δέ ἐστιν ὁ δημιουργήσας αὐτὰ καὶ προνοῶν αὐτῶν, προγινώσκει δὲ καὶ τὰ ὑπ᾽ αὐτῶν τελούμενα ἀμέσως καὶ δύναται καὶ μεταποιεῖν αὐτὰ ὅτε βούλεται, εὔδηλον ὡς ὡρισμένως γινομένων ἢ καὶ γενησομένων προνοεῖ καὶ μεταποιεῖ · γινωσκόμενα γὰρ ὅτι οὕτως ἔσται καὶ ὡρίσθαι οὕτως ἐχρῆν, προγινωσκόμενα δ᾽ αὖ καὶ προώρισται δήπου · προωρισμένα δὲ οὕτω καὶ οὕτω γίνεσθαι, ἐπειδὴ ὡς οὕτως ἐσόμενα καὶ οὕτω προώριστο · οὐ γὰρ ὅσιον εἰπεῖν τὸ μέλλον ἀγνοεῖν τὸν Θεὸν ἢ ὑπομένειν ὅπως ἄν τι γένοιτο ἵνα γνῷ · ἀορίστων δὲ οὐκ ἄν ποτε γένοιτο γνῶσις Θεῷ πρέπουσα. Οὔκουν οὐδέτερος τῶν θείων τούτων πατέρων ἐκβάλλει ἢ ἀγνοεῖ τὸν θεῖον προορισμὸν ἕως ἄν καὶ τὴν θείαν πρόγνωσιν ὁμολογῶσιν · οὐ γὰρ ἀνήκοοι τοῦ λογίου εἰσὶ λέγοντος « οὓς προέγνω καὶ προώρισεν ». Ὁ γέ τοι θεῖος προορισμὸς οὐκ ἀναγκάζει τὸ αὐτεξούσιον, διὸ καὶ οὔτε ὠφελεῖ τοὺς προῃρημένους τὰ βελτίω οὔτε βλάπτει τοὺς τὰ χείρω · ἑκόντες γὰρ αἱροῦνται ἀμφότεροι ὁπότε αἱροῦνται · διὸ καὶ οἱ μὲν στεφανοῦνται, οἱ δὲ κολάζονται, ὡς ὅλῃ αὐτῶν προαιρέσει τοιοίδε ἀποτελεσθέντες καὶ ὡς ἐπεφύκει ἕκαστος καὶ ἀποτελεσθήσεσθαι ἔμελλεν, οὕτω καὶ προέγνωστο καὶ προώριστο τῷ Θεῷ καὶ ὡς ἡ θεία βούλησις, μᾶλλον δ᾽ εἰπεῖν ὡς ἡ θεία δικαιοσύνη καὶ ἀγαθότης μέλλει τὰ κατ᾽ αὐτοὺς ἀποτελέσειν ἐν τῷ ἀποδιδόναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ · ἀγαθὰ μὲν τοῖς ἑλομένοις τὸ ἀγαθόν, πονηρὰ δὲ τοῖς τὸ πονηρόν, ὧν πάντων ὁ Θεὸς αἴτιος καὶ ἀναίτιος · τὸ μὲν ὅτι πάντα ἐνεργεῖ καὶ διοικεῖ καὶ ἑτοιμάζει καὶ δικάσει καὶ ἀποδώσει καὶ ἕκαστον πρὸς τὸ οἰκεῖον παραπέμψει τέλος · τὸ δὲ ὅτι οὐδ᾽ ἴχνος ἀνάγκης τινὸς ἐπάγει τῇ προαιρέσει ἀλλ᾽ αὐτεξουσιότητι γνώμης καὶ προαιρέσεως αἱρεῖται ἕκαστος ὁπότερον ἄν προέλοιτο.

Μάθε τοῦτο καὶ ἀπὸ παραδείγματος · τοξοτῶν τις εἰδὼς βάλλειν εὐφυῶς βέλος ἀφεὶς πρὸς τὸν σκοπόν, ὁρμῶν μὲν αὐτὸ ἰὸν εὐθὺ τούτου καὶ μέλλον τυχεῖν αὐτοῦ τέρπεται καὶ εἰ οἷόν τε αὐτῷ ἐπάγεται καὶ ὁδηγεῖν καὶ παρεπόμενος συνεπωθεῖν καὶ πᾶσι τρόποις ὁρμήν τε καὶ δύναμιν ἐνιέναι πρὸς τὸ καὶ ἔτι βέλτιον φθάσαι πρὸς τὸν σκοπόν, ὡς δή τι μέγα κερδανῶν · ἑωρακὼς δὲ τοῦτο ἐκτραπὲν καὶ παραφερόμενον ἰδίᾳ στρεβλότητι καὶ κακίᾳ καὶ μὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τρέχον πρὸς ὃν καλῶς ἀφῆκεν ὁ εὐφυὴς τοξότης ἐκεῖνος, αὐτὸς μὲν ἀδημονεῖ ὡς τὰ μέγιστα ζημιωθησόμενος, ἀπέστρεψέ τε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν αὐτὸ καὶ οὐδὲ ἐπᾶραι αὐτοὺς πρὸς αὐτὸ ὑπομένει, ἀλλ᾽ ἐγκαταλιμπάνει αὐτὸ ὡς ἀπολούμενον · τὸ δὲ καταπεσὸν ὅπῃ τύχοι, ἢ θηρίων συμπατησάντων αὐτὸ κατάγνυται, ἢ ὁδίτου τινὸς εὑρόντος, κατὰ κρημνοῦ ῥίπτεται. ἢ παραδίδοται πυρί · τῶν τοιούτων τίνι προσάψεις τὴν αἰτίαν; τῷ καλῶς ἀφέντι τοξότῃ ἢ τῇ στρεβλότητι τοῦ βέλους; τῷ δευτέρῳ πάντως. Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ὁ Θεὸς πάντας μὲν ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰ δέ τινες δι᾽ οἰκείαν ἐμπάθειαν ἢ φιληδονίαν καὶ ἐθελοκακίαν διαμαρτάνουσι τούτου, αὐτοὶ ἑαυτοῖς εἰσιν αἴτιοι τῆς ἀπωλείας, οὐχ ὁ Θεός, ὃς αὐτοαλήθεια ὢν εἴρηκεν · « οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν » ὡς καὶ τοῖς ἔργοις τοῦτο ἔδειξεν ἐπί τε τοῦ Ἐζεκίου καὶ τῶν Νινευϊτῶν καὶ ἄλλων πολλῶν. Καὶ μὴ εἴπῃς τὸ ψυχρὸν τουτὶ ῥῆμα, τὶς οἶδεν ἢ ὁ κατακρημνισθεὶς ἢ θηριάλωτος ἢ ὁ ἑτέρῳ τινὶ αἰφνιδίῳ θανάτῳ περιπεπτωκὼς ἐπιστρέψας μετενόει καὶ ἐσώζετο · ἀκούσῃ γὰρ ὅτι ἄνθρωπος μὲν οὐκ οἶδε, Θεὸς δὲ ὁ πάντα προγινώσκων καὶ προβλέπων οἶδε καὶ οὐκ ἄν ἐγκαταλελοίπει αὐτὸν ᾔδει μετανοήσαντα, ὥσπερ οὐδὲ τὸν Ἐζεκίαν καὶ τοὺς ἄλλους. Σκόπει δὲ καὶ ἐκ τῶν ἤδη ῥηθησομένων · τοὺς ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἀνθρώπους ἑωρακὼς ὁ Θεὸς σάρκας μόνον ὄντας, μηδὲν δὲ θεῖον ἐννοοῦντας ἢ πράττοντας, πανωλεθρίαν αὐτῶν κατεψηφίσατο, πλὴν τοῦ Νῶε καὶ τῆς κατασκευῆς τῆς κιβωτοῦ προανεφώνει τούτοις τὴν ἀπώλειαν ἵνα πάντες μετανοήσαντες σωθῶσιν · ἀμφότερα γὰρ προέγνωστο τῷ Θεῷ καὶ προώριστο, ἥ τε διὰ μετανοίας σωτηρία καὶ ἡ πανωλεθρία διὰ τὸ ἀμετανόητον · ὁμοίως καὶ τοῖς Νινευΐταις ἐπιπέμψας τὸν Ἰωνᾶν προεκήρυττε τὴν καταστροφὴν εἰ μὴ μεταγνοῖεν · ἀλλ᾽ οὗτοι μὲν μετανοίας χρησάμενοι τρόποις διεσώθησαν, ἐκεῖνοι δὲ μηδὲν τοιοῦτον δεδρακότες ἀπώλοντο · οὐκ ἄρα αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἑκάτεροι αἴτιοι οἱ μὲν τῆς σωτηρίας, οἱ δὲ τῆς ἀπωλείας; « εἰμὴ γὰρ ἦλθον, φησί, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον · νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν » ὥσθ᾽ ἑαυτοὺς ἀπολῦσαι, ἑτέρῳ δέ τινι ταύτην προστρίψαι · ἢ οὐχὶ καὶ ἐς δεῦρο ταῦτα ὁ Θεὸς προαναγγέλλει πᾶσι καὶ προκηρύττει διὰ προφητῶν, διὰ διδασκάλων, διὰ παραδειμάτων ἤδη γεγενημένων, διὰ πραγμάτων ὁσημέραι γινομένων ὧν οὐκ ἐθέλουσιν ἐπαΐειν ὅσοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἰδεῖν μὴ θελήσαντες καὶ δίκην ἀσπίδων ἔβυσαν τὰ ὦτα πρὸς τὰ θεῖα καὶ σωτηριώδη ἐπάσματα, πρὸς δὲ τὰ τῆς κακίας καὶ λίαν προθύμως ἀνέῳξαν · οὐκ ἄρα ὁ Θεὸς αἴτιος οὐδενὸς κακοῦ οὐδενί, ἢ ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν τῷ μέλλοντι, εἰ καὶ πάντων ἁπλῶς ἐστιν αἴτιος τῶν τε ὄντων, τῶν τε γινομένων σωμάτων τε καὶ πραγμάτων, παρῳχημένων τε καὶ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων.

Ἴωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸ ἕκτον τῆς ἐρωτήσεως τὰς γραφικὰς ἐπισκεψάμενοι χρήσεις εἰ συνιστῶσι τὸ ἀόριστον, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἐκφεύγοντες τοὺς ἐφθαρμένους ἀέρας. δι᾽ ὧν οἱ θανατικοὶ λοιμοὶ κατὰ τόπους γίνονται, σώζονται, φθείρονται δὲ οἱ ἐμμένοντες αὐτοῖς · « ὁ Θεός φησι θάνατον οὐκ ἐποίησεν » οὐδὲ τέρπεται ἐπ᾽ ἀπωλείᾳ ζώντων, ὥστε ἀνεῖται παρὰ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις τὸ θανεῖν καὶ μὴ θανεῖν τινα ·

καὶ ἐὰν μὴ τύχῃ τις περιπεπτωκὼς λησταῖς ἢ κρημνῷ ἢ ἑτέρῳ τινι τοιούτῳ ἢ ἐὰν μὴ παρῇ ἐν τόπῳ ἔνθα λοιμός, σώζεται, εἰ δὲ μὴ τοῦτο τελευτᾷ· ἐάσθω τοίνυν, τό γε νῦν, ὡς ἐν τούτῳ συνδοξάζει τοῖς τὸ αὐτόματον εἰσάγουσιν ὁ οὕτω φρονῶν, εὐσεβεστέρως δὲ τοῦτο ἐπισκεπτέον. Θάνατον ἐνταῦθα νόει τὴν τοῦ συναμφοτέρου ψυχῆς τε καὶ σώματος φθοράν, καθ' ὃν καὶ ὁ ἀπόστολος περὶ τῆς ῥαθύμως βιούσης λέγει ὅτι « καὶ ζῶσα τέθνηκε »· διὸ καὶ ἐπάγει οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων καὶ ὁμολογουμένως ἐπάγεται καὶ ὅμως καὶ ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀπώλεια τοῖς ἀξίοις αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ· ἢ τὴν ἐκείνων ἀπώλειαν ὡς ἔτυχε γεγονέναι φήσεις, μὴ προεγνωσμένην μηδὲ προωρισμένην οὖσαν τῷ Θεῷ προαναφωνοῦντι ταύτην καὶ προαναγγέλλοντι διὰ τοῦ Νῶε πολλαῖς ἤδη γενεαῖς πρότερον, ὅπερ οὐδὲ τῷ εἰπόντι τὴν ῥῆσιν ταύτην λέληθεν· εἰ δὲ τὸν ἁπλῶς καὶ κατὰ φύσιν θάνατον εἴποις, συντίθεμαι καὶ αὐτός· τῷ ὄντι γὰρ ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν· ἐπιτίμιον γάρ ἐστι τῆς ἁμαρτίας παρ' ἡμῶν ἡμῖν αὐτοῖς εἰσενηνεγμένος· οὐδὲ τέρπεται ἐν' ἀπωλείᾳ ζώντων· πῶς γάρ, ἀθανάτους πλάσας αὐτούς, παρὰ δὲ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ τῷ θανάτῳ παραδοθέντας; ἐλλιπὴς δὲ οὖσα ἡ χρῆσις αὕτη, οὗ χάριν καὶ ἀσαφὴς δοκεῖ, ἀναπληροῦται καὶ σαφηνίζεται δι' ἑτέρας χρήσεως τοῦ ἱεροῦ καὶ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου διαρρήδην οὕτω καὶ φανερῶς λέγοντος· « θάνατοι δὲ ἐπάγονται τοῖς ἀνθρώποις τῶν ὅρων τῆς ζωῆς πληρωθέντων οὓς περὶ ἕκαστον ἔπηξεν ἡ δικαία τοῦ Θεοῦ κρίσις πόρρωθεν περὶ ἕκαστον συμφέρον προβλεπομένη ». Καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ Θεοῦ βουλήν τε καὶ πρόγνωσιν ἢ πόρρωθεν οἶδε προκαταβάλλεσθαι τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις· καὶ πρὸ τούτων δὲ ἐπεὶ καὶ τὸν χρόνον πρότερος ὁ μέγας φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας καὶ θεολόγος Ἀθανάσιος ἀριδήλως οὕτω φησί· « λοιπὸν κατὰ τὸ τοῦ σώματος θνητὸν διαλυόμεθα μόνον τῷ χρόνῳ ὃν ἑκάστῳ ὁ Θεὸς ὥρισεν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως δυνηθῶμεν »· καὶ ὁ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις διδασκάλοις Ἰωσὴφ ὁ ὑμνῳδὸς οὕτως ἀποφαίνεται· « τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος χωριζομένης, ὁ φυσικώτατος δεσμὸς θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται ». Ὁρᾷς τὴν συμφωνίαν τῶν διδασκάλων ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, πρώτων τε καὶ μέσων καὶ τελευταίων πάντων ὅρον ζωῆς ὁμολογούντων καὶ τῷ θείῳ βουλήματι ἐπάγεσθαι τὸν θάνατον, κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ Θεοῦ βουλήν τε καὶ πρόγνωσιν προορισθέντων ἑκάστῳ πρὸς τὸ συμφέρον, καὶ ἐπάγεται ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ δικαιοκρισία προεψηφίσατο, πονηρὸς μὲν τοῖς πονηροῖς — « θάνατος γάρ φησι ἁμαρτωλῶν πονηρός » — τοῖς δὲ ὁσίοις τίμιος· καὶ γάρ φησι « τίμιος ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ ». Καὶ πολλὰ ἕτερα λέγειν ἔχομεν τοῦτο συνιστῶντα· τῷ Ἐζεκίᾳ γὰρ τοῦ τῆς ζωῆς ὡρισμένου τέλους εἰς πέρας ἐλθόντος, ἐτῶν ἀριθμὸς δέκα πέντε προσετέθη· ἑτέρῳ δὲ βασιλεῖ Χαλδαίων ἁμαρτήσαντι μεγάλα συνετμήθη ὁ τοιοῦτος ὅρος· ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῇ Σαπφείρῃ ψευσαμένοις τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Πέτρου ἐπιτετιμηκότος αὐτοῖς συνετμήθη ὁ τῆς ζωῆς αὐτῶν ὅρος· μαρτυρεῖ καὶ Δαυὶδ ἱκετεύων τὸν Θεὸν μὴ ἀναγαγεῖν αὐτὸν ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ, μὴ συντμηθῆναι πάντως τοὺς τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὅρους αἰτούμενος· πάντες γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου Κύριον τὸν Θεὸν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν πνοὴν εἶναι πάντων τῶν ζώντων ὁμολογοῦσι· « Κύριος γάρ φησι θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδην καὶ ἀνάγει »· διὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ νοσοῦσι συναναστρεφόμενοι καὶ τὸν αὐτοῖς ἀέρα σπῶντες ἀσινεῖς ἐφυλάχθησαν· πολλοὶ δὲ πολλάκις ἐκ θανατικῶν τε νόσων καὶ κινδύνων μεγάλων παραδόξως ἐσώθησαν· πολλοὶ δὲ καὶ μηδενὶ τοιούτῳ προσωμιληκότες αἴφνης ἀποτεθνήκασι. πάντα γὰρ ἡ πόρρωθεν προορωμένη τὸ συμφέρον ἑκάστου θεία πρόνοια οἰκονομεῖ· τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ παραβολικῶς ἐν εὐαγγελίοις διδάσκει τὴν καταψηφισθεῖσαν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς τῆς ἀκάρπου ἀναβεβλῆσθαι λέγων εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος δι' ἐλπίδα φορᾶς προνοίας τινος ἐπ' αὐτὴν γενομένης· εἰ δ' οὖν πρόρριζον αὐτὴν ἐκτμηθῆναι καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθῆναι· ἀφ' ἧς δὴ παραβολῆς τὶς οὐκ ἂν μάθοι, ὡς αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος παραδιδόντος ἡμῖν τὸν τῆς ζωῆς ἑκάστου ὅρον, ἁμαρτωλοῦ τε ὁμοίως καὶ δικαίου, καὶ ὁτὲ μὲν συντέμνοντος, ὁτὲ δὲ καὶ ὑπερτιθεμένου, κατὰ τὸ βουλητὸν αὐτῷ, τὸ μὲν διὰ τὴν ἀπόγνωσιν, τὸ δὲ διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς ζωῆς, ἐῶ τό γε νῦν, εἴτε τῆς ἐν τῷ παρόντι εἴτε τῆς ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ ὁ μὴ στέργων ἀλλ' ἀντιλέγειν ἐπιχειρῶν, εὐλόγως ἂν μαινόμενος δόξειε παρά γε κριταῖς σοφοῖς, ὡς αὐτῷ ἀντιλέγων τῷ Θεῷ. Ἀμέλει καὶ εὐδοκεῖ μὲν ὁ Θεὸς τὸν θάνατον ἐν τοῖς κεκμηκόσι πολλὰ κατὰ τὴν τραχυτάτην καὶ ἀνάντη τῆς ἀρετῆς ὁδόν, ἵνα τοῦ ἐφετοῦ αὐτοῖς τέλους τύχωσι πρὸς ὃ ἐπείγονται φθάσαι, ὃ καὶ αὐτοὶ αἰτοῦνται παρ' αὐτοῦ « ἐξάγαγε λέγων ἕκαστος ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου » καὶ « ἐπιθυμῶ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι », συγχωρεῖ δὲ ἐν τοῖς δι' αὐτὸν ἀθλοῦσι δι' αἵματος καὶ πρὸς θηρία καὶ πῦρ καὶ ξίφη παραβαλλομένοις καὶ οὐκ ἀποβαλλομένοις τὴν καλὴν ὁμολογίαν, ὅπως αὐτοί τε πρὸς τὸ ποθούμενον ἀφίκωνται τέλος καὶ τελειωθῶσιν ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτός τι κερδανεῖ τὴν τῶν παραδόξων θαυματουργιῶν τῶν ἀθλούντων παρανεωξάντων τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν θείαν ἔλλαμψιν εἰσδεξαμένων καὶ ἐμμεινάντων ἐν τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ καὶ τελειωθέντων δι' αἵματος σωτηρίαν, ὧν πολλοὺς ἴσμεν τὸ μακάριον τοῦτο πεπονθότας πάθος, διώκτας ὄντας τὸ πρότερον. Παρεχώρησε δὲ ἐν τῷ Ἰὼβ τοὺς πειρασμοὺς καὶ τοὺς θανάτους τῶν ἐξ αὐτοῦ τεχθέντων καὶ τὴν τῶν προσόντων αὐτῷ ἀπώλειαν ἵνα τὸ δοκίμιον τῆς αὐτοῦ πίστεως διάδηλον πᾶσι γένηται, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ πλέον δοξασθῇ καὶ τελειωθῇ ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ἐλπίδι, καταισχυνθῇ δὲ ὁ ἐξαιτησάμενος αὐτὸν ὡς μάτην φρονήσας περὶ αὐτοῦ τὰ χείρω, οὐ μικρὰν δὲ ὄνησιν λάβωσιν οἱ ἐφεξῆς πρὸς αὐτὸν ὁρῶντες· ἐγκαταλείπει δὲ τοὺς ἀμεταστρεπτεὶ τὴν τῆς κακίας ὁδὸν τρέχοντας, κατὰ τοὺς κατακλυσθέντας ἢ τοὺς ἐν Σοδόμοις τοὺς τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῖς προξενοῦντας καὶ ἑκοντὶ τῆς μακαριότητος ἐκπίπτοντας· ἅπερ δὴ πάντα προεγνωσμένα ὄντα τῷ Θεῷ καὶ προωρισμένα ἀποτελεῖται

ἕκαστον ἐν τοῖς ἀξίαις τούτου πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῖς τε καὶ ἑτέροις, κατὰ τοὺς ποικίλους τρόπους τῆς προνοίας καὶ λόγους, οὐ μὴν ἐξ ἀνάγκης τινὸς ἑτέρας· τοῦτο γὰρ ἂν εἴη τῆς εἱμαρμένης ἥτις ἡμῖν τοῖς ἀπὸ Χριστοῦ κεκλημένοις ἀπείρηται, ἀλλ' ὅτι ἡ δικαιοκρισία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἄπειρος αὐτοῦ ἀγαθότης ταῖς ἡμετέραις διαθέσεσιν ἐξομοιοῦται, καὶ μετεγνωκότων ἡμῶν καὶ ἐπιστρεψάντων ἀπὸ τῆς κακίας καὶ τῶν πονηρῶν ἔργων, ἐπιστρέφει καὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ὀργῆς καὶ ἀνίησι τοὺς τῆς καταδίκης ὅρους, ὡς ἐπὶ τῶν Νινευϊτῶν, ἐνίοτε καὶ συγγνώμην χαρίζεται παντελῆ τῷ ἀπείρῳ ἐλέει αὐτοῦ· ἐπεκτεινομένων δὲ ἡμῶν ἐν τῇ κακίᾳ ἐπέκεινα τοῦ μέτρου, τὴν ὀργὴν πλεονάζων συντέμνει τοὺς ὅρους ὡς ἐν ἡμίσει τῶν ὡρισμένων ἡμερῶν συστέλλειν αὐτοὺς ὡς ἔχων ἐξουσίαν καὶ ἰσχὺν μεταποιεῖν ἅπαντα καὶ μετατιθέναι πρὸς τὸ συμφέρον καὶ βέλτιον. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ποῦ δίκαιον τοῖς γραῶν λήροις ἐνασμενίζοντά τινα λέγειν, μᾶλλον δὲ δοξάζειν βεβαίως, ὡς ὁ ἀποδρὰς ἐκ τόπου ἔνθα λοιμὸς οὐ θνήσκει, ὁ δὲ ἐμμείνας ἀποθανεῖται πάντως, ὡς ἀρκοῦντος τούτου μόνου τινὶ θανεῖν ἢ μή, τοῦ φυγεῖν ἢ μεῖναι. Συνῆκας ταῦτα πάντα καλῶς ἢ ἔτι σοι λείπεται πρὸς σαφήνειαν;

Μύστης. Αἴνιγμά μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ μυσταγωγέ, ὅρον μὲν εἰσάγων ζωῆς καὶ καιρὸν θανάτου τῶν ἀνθρώπων, ἐν ταυτῷ δ' αὖθις ἀντιφάσκων καὶ μὴ εἶναι ὅρον ἀποφαινόμενος· μεταβαλὼν γὰρ αὐτὴν τὴν τοῦ Θεοῦ πρόγνωσιν ὅρον ὀνομάζεις τὴν πάντα περιληπτικῶς προεγνωκυῖαν, ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ὅρου γνώρισμα οὐδέν· πῶς γὰρ ἂν εἴη ὅρος ὁ μετακινούμενος, ἐκτάσεις τε καὶ συστολὰς ὑπομένων; ἄλλο γὰρ ὅρος καὶ ἕτερον πρόγνωσις· ὃ γάρ τις ὁρίζει πάντως καὶ προγινώσκει, οὐ μὴν ὃ προεῖδε τοῦτο καὶ προώρισεν.

Μυσταγωγός. Αἴνιγμά σοι δοκεῖ, ὦ μύστα, τὰ εἰρημένα ἐνισχυμένῳ ὄντι τοῖς τῆς μωρανθείσης σοφίας τῶν νεκρῶν σοφίσμασι καὶ τούτοις κρίνειν ἐθέλοντι τὰ τῶν θεοσόφων ἀνδρῶν καὶ τῆς ἀληθοῦς ζωῆς ἠξιωμένων πνευμακρότητα ῥήματα, ἅπερ ἐκ τῶν συγγεγραμμένων αὐτοῖς περὶ τῶν τοιούτων ἀναλεξάμενοί σοι προὐθήκαμεν· καὶ ἀκούων ὅρον ἀπαιτεῖς τὸν κατηγορούμενον κατά τινος ἐν τῷ τί ἐστιν. Ἴσμεν τοίνυν ἀποδοῦναί σοι τοιοῦτον ὅρον, εἴτε ἀνθρώπου εἴτε ζωῆς εἴτε θανάτου αὐτοῦ εἴτε τινὸς ἑτέρου, οἷον ὅτι ζῷον λογικόν, θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, γελαστικόν, πλατυόνυχον, ὅς ἐστιν ὅρος ἀνθρώπου, ἢ ὅτι ἕνωσις ψυχῆς μετὰ σώματος παρεχούσης αὐτῷ τὸ ζῆν καὶ κινεῖσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, ὅς ὅρος ζωῆς, καὶ ὅτι διάλυσις ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, τῆς μὲν ψυχῆς ἀποχωρούσης πρὸς τὰ ἀθάνατα ὡς ἀθανάτου, τοῦ δὲ σώματος ἀλλοιουμένου εἰς τὰ ἐξ ὧν συνέστη, ὅς ἐστι τοῦ θανάτου· ἔστι δὲ οὐ περὶ τοιούτων ὅρων νῦν ὁ λόγος ἡμῖν, ἀλλὰ τὸν χρόνον φαμὲν προορίζειν τὸν Θεόν, καθ' ὃν θνήσκει ὁ ἄνθρωπος, συντελεσθείσης αὐτοῦ τῆς ζωῆς, ὃ διδάσκει καὶ ὁ μέγας πατὴρ Βασίλειος, ᾧ πηλίκον ἐστὶν ἀξίωμα διδασκαλίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ὅπως τὸ συγκεχωρηκὸς ἐν ἅπασι τοῖς λεγομένοις αὐτῷ παρὰ πάντων ἔχει, ὡς μὴ ἄν ἕνα μηδένα θέσθαι τετολμηκότα μὴ οὐ καταγέλαστος δοκεῖν, ἴσασι πάντες καλῶς· οὗτος τοίνυν ἀνθομολογούμενος τῷ Θεῷ φησίν· « ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι καὶ καιροὺς ἱστῶν θανάτου »· καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν ἐπιφανῶν καὶ μεγάλων πατέρων συνῳδὰ τούτῳ φθεγγομένους ἔχομέν σοι δεῖξαι, εἰμὴ καὶ ταῖς αὐταῖς συλλαβαῖς, οἷς ἑπόμενοι καὶ ἡμεῖς τὸν καιρὸν τῆς ἑκάστου τελευτῆς σοι φαμὲν προορίζειν καὶ προγινώσκειν τὸν Θεόν, οὐχ ὥς τις τύραννος λέγων δικαίως ἢ ἀδίκως ὁρίζων τόν δε ἀποθανεῖν, μέχρι διορίας τυχὸν δέκα ἡμερῶν, ἢ θανάτῳ ἢ ξίφει ἢ ἀγχόνῃ, ἀλλ' ὡς προγνώστης καὶ δημιουργὸς πάντων Θεός, ὁ πάντα τὴν ἀρχὴν ποιήσας καὶ εἰδὼς καὶ τὰ τέλη αὐτῶν καὶ τῶν καθόλου καὶ τῶν καθέκαστα καὶ ὡρισμένα πάντα ἔχων ἐν ἑαυτῷ καὶ προεγνωσμένα καὶ ἀποτελῶν ἅπαντα, τὰ μὲν ὡς ἀγαθός, τὰ δὲ ὡς δίκαιος κριτής· ὅτι δὲ φῄς οὐ ταὐτὸν ὅρος καὶ πρόγνωσις, ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο — ὃ γὰρ προορίζει τις τοῦτο καὶ προγινώσκει, ὃ δὲ προγινώσκει, οὐ πάντως καὶ προορίζει — σύμφημι καὶ αὐτός πρὸς ἀνθρώπου δὲ τοῦτο καὶ οὐ πρὸς τοῦ Θεοῦ· οὐ ταὐτὸν δὲ ἄνθρωπος καὶ Θεός· ἀλλὰ Θεὸς μέν ἐστιν ὁ προορίζων, τὸ δὲ προγινώσκειν ἐχαρίσατο τῶν ἀνθρώπων τοῖς προφητεύσασι· τὴν γὰρ τῆς Ἱερουσαλὴμ καταστροφὴν προώρισε μὲν ὁ Θεός, προέγνωσαν δὲ οἱ προφῆται καὶ προεκήρυττον· καὶ τῷ Ναβουχοδονόσορ παρέδειξεν ὁ Θεὸς ὅσα προώρισε περὶ τῶν ἐφεξῆς βασιλειῶν διὰ τοῦ ὁράματος· ἐνέπνευσε δὲ καὶ τῷ Δανιὴλ ἑρμηνεῦσαι αὐτῷ σαφέστερον· οὔτε δὲ Δανιὴλ οὔτε τις ἕτερος τῶν προφητῶν προώρισεν ὅσα προεγνωκὼς εἶπεν· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀνθρώπῳ οὐδενὶ τοῦτο· εἰ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν Ἰωνᾶς ἑαυτῷ περιέπιπτεν. ἀλλ' ὁ Θεὸς παντοδύναμος ὢν καὶ προορίζει καὶ προγινώσκει καὶ ὑπερτίθεται τὸν ὅρον, ὃν ὁρίζει, καὶ συντέμνει καὶ μεταποιεῖ πάντα μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ἄνθρωπος δὲ ἐν μόνοις τοῖς ἰδίοις ὧν ἄρχει δύναται τοῦτο. Ἔχων γάρ τις δοῦλον ἐς νέωτα τοῦτον ἐνεστήσατο καθ' ἑαυτὸν διαπράσασθαι, τοῦ δὲ δούλου ἢ βελτιωθέντος φεισάμενος ὁ Κύριος αὐτοῦ τὴν διάπρασιν ὑπερέθετο, ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον προκεκοφότος καὶ πρὸ τοῦ ὡρισμένου αὐτῷ χρόνου τοῦτον διεπράσατο· ἢ οὐδὲ τοῦτο συγχωρεῖς τῷ Θεῷ ὅτι ἡμεῖς πάντες ἐσμὲν αὐτοῦ δοῦλοι ἐκκείμενοι τῇ αὐτοῦ βουλήσει, ὃ πόσης ἀσεβείας ἂν εἴη. Εἰ δὲ ἡ θεία πρόγνωσις περιλαμβάνει καὶ τὸν ὅρον ὡς ἐπὶ πλέον οὖσα αὐτοῦ — ὃ γάρ τις προορίζει τοῦτο καὶ προγινώσκει, οὐ μὴν ὅπερ προγινώσκει πάντως καὶ προορίζει· διὸ καὶ καλῶς ἔχει τις κατηγορῆσαι τοῦ ὅρου τὴν πρόγνωσιν, οὐχ οὕτω δὲ καὶ τῆς προγνώσεως τὸν ὅρον ὥσπερ καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον, οὐ μὴν τοῦ ζώου τὸν ἄνθρωπον — τί θαυμαστὸν εἰ ἐν τῷ Θεῷ ἔχοντι ἀναντιρρήτως τὴν ἐπὶ πλέον οὖσαν τοῦ ὅρου τὴν πρόγνωσιν ὡς περιληπτικὴν αὐτοῦ, ταὐτόν ἐστιν ὅρος καὶ πρόγνωσις καὶ ἡ πρόγνωσίς ἐστιν ὅρος ἐν τῷ Θεῷ καὶ ὁ ὅρος πρόγνωσις, οὐ μόνον ἐπὶ ζωῆς καὶ θανάτου τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς· συνῆκας τὸ αἴνιγμα;

Μύστης. Καὶ τοίνυν οὐκ ἄπο τοῦ θείου σκοποῦ οὐδὲ τοῦτο, ὡς οἱ ἀποδράντες ὅθεν νόσοι θανατηφόροι εἰσὶν ῥύονται τοῦ θανάτου μηδενὸς ἑτέρου ἀλλ' αὐτοῦ

τοῦ Θεοῦ προορίζοντος καὶ προγινώσκοντος τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων καὶ ποτὲ μὲν καὶ ὑπερτιθεμένου τὸν ὅρον, ἔστι δ' ὅτε καὶ συντέμνοντος κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ βουλήν τε καὶ κρίσιν· πάντως γὰρ καὶ τοῦτο προέγνω καὶ προώρισεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς καὶ ἡ περὶ αὐτοὺς θεία πρόνοια οὕτω ταῦτα περὶ αὐτῶν διετάξατο· τί οὖν ἁμαρτάνουσιν οἱ τοῦτο ποιοῦντες;

Μυσταγωγός. Εἴρηται ἔναγχος ἡμῖν ὡς ὁ Θεὸς προνοεῖται περὶ πάντων πρὸς τὸ εἶναι καὶ ἔτι εὖ εἶναι, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ γινομένου τέλους τυχεῖν ἕκαστον καὶ ὡς ἡ θεία πρόγνωσις καὶ ὁ προορισμὸς οὐκ ἀναγκάζει τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου, ἢ γὰρ ἄλλως οὐκ ἦν αὐτεξούσιος· προέγνω γὰρ ὁ Θεὸς ὡς ὁ Δαυὶδ παρανομήσει ἐν τῇ Βηρσαβεέ, ἀλλ' οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὡς διὰ τοῦτο ἥμαρτεν ὡς ἐξ ἀνάγκης· ἦν γὰρ ἂν οὕτως ἀνέγκλητος, ὁμοίως καὶ πάντες οἱ τοιούτοις τισὶ περιπίπτοντες, ἀλλ' ἡ αὐθαίρετος ἑκάστου γνώμη ἀπορρίπτει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ὁ δὲ Θεὸς ἀπέστειλε τὸν Νάθαν ἐλέγξαι τὸν Δαυὶδ περὶ τῆς ἁμαρτίας ταύτης· καὶ ὅτε τὸν λοιμὸν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανον ἐν μικρῷ τῆς ἡμέρας διαστήματι ὀγδοήκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἀνθρώπων, προέγνω ὁ Θεὸς καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Δαυὶδ καὶ τὴν γενησομένην φθορὰν τῆς στρατιᾶς· παρέμενε δὲ ἵν' ὥσπερ αὐθαιρέτως τὴν ἁμαρτίαν ἐποίησεν οὕτω καὶ αὐθαιρέτως μεταγνῷ· ὁ τοίνυν Δαυὶδ εἰπὼν πρὸς Θεὸν « ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου » μὴ συντμηθῆναι δηλαδὴ τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ αἰτῶν διὰ τὰ ἐπταισμένα αὐτῷ καὶ εἰδὼς ἀκριβῶς ὅτι καὶ προεγνωσμένος καὶ προωρισμένος τῷ Θεῷ ἐστι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου ὁ καιρός, ἐν συναισθήσει τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ γεγονὼς καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον οὐκ ἀπέδρα ἐν ἀλλοδαπῇ χώρᾳ ἵνα τὸν θάνατον ἐκφύγῃ, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ Νάθαν τοῦ θρόνου ἐξαναστὰς καὶ τῇ γῇ προσερείσας τὴν κεφαλὴν πρὸ ποδῶν τοῦ προφήτου τὴν ἁμαρτίαν δημοσιεύσας καὶ μετανοίας χρησάμενος ῥήμασι τὸν θάνατον ἐξέφυγε· καὶ ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ τοῦ τὸν στρατὸν αὐτοῦ λυμαινομένου, οὐ τοὺς ὑπολοίπους τοῦ στρατοῦ λαβὼν καὶ φυγὰς γενόμενός που διεσώθη, ἀλλ' ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ γνησίως μετανοήσας τὴν τοῦ Θεοῦ εὐμένειαν ἐπεσπάσατο· ὁμοίως καὶ Ἐζεκίας κατακαμπτόμενος τῷ σιδηρῷ κλωβῷ καὶ συνεσπειρωμένως κείμενος ἐν αὐτῷ καὶ μὴ ἔχων ἄνεσιν κἂν πρὸς βραχὺ τὴν κεφαλὴν ἀνανεῦσαι εἰς ἔννοιαν ὅμως ἐλθὼν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ οὕτως ἔχων, τὸ δὲ τῆς καρδίας αὐτοῦ γόνυ κλίνας, ἐν συντριβῇ τε ψυχῆς καὶ πνεύματι ταπεινώσεως μεταγνοὺς ἐφ' οἷς ἥμαρτεν εἰς Θεὸν καὶ ἐξομολογησάμενος αὐτῷ, δεηθείς τε καὶ ἱκετεύσας συγγνώμης ἔτυχε καὶ προσθήκην ζωῆς εἴληφε ἐτῶν δέκα πέντε ὡς πρὸ τούτου πάντως ὡρισμένου τοῦ θανεῖν αὐτόν· οὕτως ἀπώνατο τῆς ἐπ' αὐτὸν τοῦ Θεοῦ ἀγανακτήσεως ἀφ' ἧς τοῖς δεινοῖς ἐκείνοις περιπέπτωκε κατανοήσας τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐπειράθη τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς καὶ ἀρίστῃ χρησάμενος οἰκονομίᾳ τῇ μετανοίᾳ ἢ τὸν Θεὸν ἱλεώσατο. Τούτων τοίνυν καὶ τῶν τοιούτων ὁ Θεὸς προέγνω καὶ τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰς προσηκούσας αὐτοῖς ποινὰς εἰ μὴ μεταγνοῖεν, οὐ μὴν διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ πρόγνωσιν καὶ ἀθῷοι γεγένηνται ἐφ' οἷς ἥμαρτον εἰμὴ διὰ τῆς μετανοίας. Καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν; τὸ διὰ σταυροῦ πάθος τοῦ Σωτῆρος καὶ ἡ τοῦ προδότου τόλμα προέγνωστο καὶ προώριστο τῷ Θεῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, οἱ δὲ ταῦτα ὕστερον καταπραξάμενοι οὐκ ὤφθησαν ἀνεύθυνοι· Καὶ οὗτοι τοίνυν οἱ τὴν θείαν πρόνοιαν καὶ τὴν τῶν πάντων κυβέρνησιν ἀθετοῦντες τοῦ Θεοῦ, ἀνέμοις δὲ καταφεύγοντες ὑπεύθυνοι πάντως εἰσὶ τῆς εἰς Θεὸν βλασφημίας ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τοῦτο κινούμενοι καὶ οὐκ ἀθωωθήσονται τῷ προεγνωκέναι τὸν Θεὸν τὸ πονηρὸν αὐτῶν ἔργον. Εἰ δὲ Λὼτ ἔφευγεν εἰς Ζηγὼρ ἅμα γυναικὶ τὴν ἐπὶ τοὺς ἐν Σοδόμοις ὀργὴν Κυρίου ἐκκλίνων ἀλλὰ θείᾳ κελεύσει τοῦτο ἐποίει, ὅτι μὴ κατ' ἐκείνους ἦν· εἶχε δὲ καί τινα μυστικωτέραν διδασκαλίαν ἡ θεία ἐκείνη πρόσταξις. Τί δ' ἄν τις καταλέγοι τοὺς πεπειραμένους κατὰ καιροὺς θείας ὀργῆς καὶ ἐπεγνωκότας τὰ σφῶν αὐτῶν πλημμελήματα καὶ μήτε φυγῆς χρησαμένους μήτε ἄλλαις τισὶ μεθόδοις ἐξ ἀνθρωπίνων λογισμῶν γινομέναις, ἐπὶ δὲ τῷ Θεῷ μόνῳ τὴν ἐλπίδα προσερείσαντας πᾶσαν καὶ προσπεφευγότας αὐτῷ ἐξ οὗ καὶ τῶν ἐπηρτημένων αὐτοῖς κινδύνων διεσώθησαν. Δεῖ τοίνυν καὶ ἡμᾶς τοῖς παραδείγμασι τούτοις χρωμένους, ἐνσκήψαντος λοιμοῦ ὀργὴν Κυρίου μηνύοντος ἡμῖν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, κατὰ τοὺς πάλαι εὐδοκιμήσαντας ἐν τοῖς τοιούτοις ποιεῖν καὶ τὰ ὅμοια τῷ Θεῷ ἱλαστήρια προσάγειν· καὶ νοσῶν γάρ τις εὐποιήσει τὰ εὐδοκιμηκότα ἐκ πολλοῦ φάρμακα ἐν ταῖς ὁμοίαις νόσοις ἐπιζητῶν καὶ τούτοις χρώμενος τοῖς πείρᾳ τὴν σφῶν αὐτῶν θεραπευτικὴν δύναμιν ἀποδείξασι, μήποτε καινότερα ἐπινοῶν ἀντὶ ἰασίμων εὑρεθῇ θανασίμοις χρησάμενος· ὥστε τὸ φεύγειν οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων φοβουμένων τὸν Κύριον καὶ προῃρημένων ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ βαδίζειν, καταφρονούντων δὲ μᾶλλον αὐτοῦ καὶ ἰδίοις στοιχούντων λογισμοῖς ἐπισφαλέσι πάντως, οἷς ἡγοῦνται τὴν ὀργὴν Κυρίου ἐκφυγεῖν ἑαυτοὺς παραλογιζόμενοι· οὐ γὰρ οἷόν τε οὕτως, εἰ καὶ δοκοῦσί τινες τοῦτο κατορθοῦν προσκαίροις σκιαῖς πιστεύοντες μακροθυμοῦντος τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντος αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ πονηροὺς ὄντας καὶ γεγενημένους διακόνους τῶν κατὰ Θεοῦ ἐπινοιῶν τοῦ σοφιστοῦ τῆς κακίας ὑποθήκαις αὐτοῦ τοῦτο δρῶντες ἵνα καὶ μάρτυρες εὑρεθῶσιν αὐτῷ, ὡς ἄρα δῖνος βασιλεύει τόν δ' ἐξεληλακώς· καὶ μᾶλλον ἔχει βοηθεῖν τοῖς ἀνθρώποις, νόσων τε αὐτοὺς καὶ θανάτου ῥύεσθαι ἄνεμος ἢ ἡ τοῦ Θεοῦ δύναμις καὶ πρόνοια. μᾶλλον δὲ ὡς οὐκ ἔστι πρόνοια Θεοῦ τὰ καθ' ἡμᾶς διοικοῦσα, μήτε Θεὸν φοβούμενοι μήτε ἀνθρώπους εὐλαβούμενοι τὸ ἴδιον αὐτῶν ἀξίωμα, μέγιστον καίτοι ὄν, ἀνερυθριάστως καὶ ἀμαθῶς ἑκόντες προϊέμενοι καὶ ἀναξίους ἑαυτοὺς τῆς θείας ἐπισκέψεως καὶ φροντίδος ὁμολογοῦντες, ζῆν δὲ καὶ νοσεῖν καὶ θνήσκειν κατὰ τὰ ἄλογα τῶν ζώων, ἐξ οὗ καὶ ψόφον τὸν λοιμὸν ὀνομάζουσι καὶ διὰ τοῦτο φευκτὸν εἶναι νομοθετοῦσι. Μὴ ἀπατῶ τοίνυν ἢ αὐτὸς ἢ ὅστις οὖν ἕτερος· μέμνησο δὲ τοῦ λέγοντος· « μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ

οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ». Ἄθλιος δὲ δήπου ὁ μὴ τοιοῦτος καὶ τοὐναντίον ἅπαν. Σύνες ταῦτα καὶ μὴ γραῶν κωθωζομένων ὕθλοις πιστεύων τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον παραφαῦλον ποιοῦ.

Μύστης. Συνῆκα · ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ γραῶν ἤκουσα ταῦτα, ἃ νῦν σὺ φῂς ὕθλους καὶ λήρήματα, θεοσόφων δὲ ἀνδρῶν ἐνέτυχον συγγράμμασι μεταδοτικὸν εἶναι νόσου τὸν λοιμὸν ἀποφαινομένοις · τίσι δ' ἂν μᾶλλον μεταδώσειε τοῦ κακοῦ ἢ τοῖς πλησίοις, ὥστ' ἀκίνδυνον τοῖς μακρύνουσι.

Μυσταγωγός. Ὁρᾷς τὸν κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀληθείας δόλον τοῦ σατανᾶ; πᾶς ὁ συρράψαι θέλων τὸ ψεῦδος οὐ δύναται ἄλλως πως εὐπρόσωπον τοῦτο κατασκευάσαι, εἰμὴ καὶ ἴχνος τι ἀληθείας οἷόν τε θεμέλιον προϋποθῇ · καὶ αὐτὸς τοίνυν ἀεὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἀνθιστάμενος δόξῃ καὶ πολεμῶν ἐθέλων κολούειν (;) τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα καὶ τὰς εὐσεβεῖς περὶ αὐτοῦ ἐννοίας ἐκβάλλειν τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, τὸ ψεῦδος τοῦτο συνέπλασε καὶ φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπεισε πιστεύοντας οὕτως ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον · οὐ γὰρ ἵνα μὴ νοσήσωμεν μακρύνομεν φασίν, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀποθάνωμεν, ἀπὸ μιᾶς προτάσεως ἀληθοῦς τὸ ψεῦδος συμπεραίνοντες · μεταδοτικὸν γὰρ νόσου τὸν λοιμὸν ἐδόξασαν οἱ θεόσοφοι ἄνδρες ἐκεῖνοι, οὓς εἴρηκας, οἶδα κἀγὼ καὶ τοὺς εἰρηκότας καὶ ὅπως τοῦτο φασίν · οὐδεὶς γὰρ τὸν λοιμὸν μεταδοτικὸν θανάτου ἀπεφήνατο, ἀλλὰ τῆς ἑαυτοῦ κακίας ἴσως · οὐ θάνατος δὲ ὁ λοιμὸς οὐδ' ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἐργάτης θανάτου · καὶ τὸ μεταδοτικὸν αὐτῷ τῆς νόσου ἐπὶ μέρους ἐστίν, εἰ καὶ ὡς καθόλου τοῖς πατράσιν εἴρηται · οὐ γὰρ πᾶσι τοῖς τὸν λοιμώδη σπῶσιν ἀέρα μεταδίδωσι τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ τισί · καὶ τοῦτο δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν · ἔθος δὲ τοῦτο τῇ τε ἱερᾷ Γραφῇ καὶ τισι τῶν πατέρων μερικά τινα ὑπάρχοντα ἁπλῶς καὶ ἀορίστως λέγειν ὡς δοκεῖ λέγεσθαι καθόλου, ὥς πού φησιν ὁ Σωτὴρ · « ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει » · πολλοὶ τοίνυν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἀδιστάκτως, ὀλίγοι δὲ θεῖα ἔργα εἰργάσαντο · ἐῶ λέγειν ὅτι οὐδεὶς μείζονα. Καὶ ὁ Παῦλος Κορινθίοις ἐπιστέλλων φησίν · « ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ », καίτοι γε οὐ πάντες ἐκ τοῦ Θεοῦ ἦσαν · πολλοὶ γὰρ ἦσαν τοιοῦτοι πρὸς οὓς ἀλλαχοῦ φησιν « ἔτι σαρκικοί ἐστε καὶ κατ' ἄνθρωπον περιπατεῖτε ». Καὶ ὁ Σολομῶν « πλοῦτος καὶ πενία παρὰ Θεοῦ ἐστιν » · ἀλλ' οὐ πᾶς πλοῦτος οὐδὲ πᾶσα πενία · καὶ πολλὰ τοιαῦθ' ἕτερα εὑρήσει τις παρὰ τῇ Γραφῇ. Οὕτω καὶ τὸν λοιμὸν μεταδοτικὸν τῆς ἑαυτοῦ κακίας εἶπον οἱ πατέρες ἐκεῖνοι, οὐ θανάτου · καὶ τῆς νόσου δὲ αὐτῆς οὐ καθόλου οὐδὲ ἀναγκαίως. Ὁρῶμεν γὰρ τῶν εὑρισκομένων ἔνθα λοιμὸς πλείους τοὺς ἀνόσους διατηρηθέντας μηδὲ θανόντας καὶ τῶν ἀποδράντων πολλοὺς νοσήσαντας, μὴ θανόντας δέ, ἐνίους δὲ θανόντας ὥστε ἄδηλον τὸ εἰ μὴ ἀποδράσειεν νοσήσουσιν ἢ τεθνήξονται.

Μύστης. Ἐπειδήπερ, ὦ μυσταγωγέ, τῶν ὡς καθόλου τισιν εἰρημένων ἐμνήσθης ἐπὶ μέρους ὄντων ἐρωτῶ σε, ἀναμεινάτω μὲν ὁ περὶ οὗ ἐλέγομεν λόγος, διασάφησόν μοι δὲ τὴν περὶ τούτων · ἐνέτυχον γὰρ συγγράμματι τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐφεσίων ἁγιωτάτης μητροπόλεως κυροῦ Μάρκου περὶ ὅρων ζωῆς αὐτῷ πονηθέντι, οὗ τὸ κλέος ὅσον ἔν τε θείᾳ σοφίᾳ καὶ ἀνθρωπίνῃ, καὶ ὡς προὔστη τῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας δογμάτων ὡς καθολικὸς ἀνηγορευμένος διδάσκαλος ἔν τε Ἰταλίᾳ καὶ πανταχοῦ οὐδεὶς ἀγνοεῖ · οὗτος τοίνυν ἐν ἐκείνῳ τῷ συγγράμματι προστησάμενος ἀποδεῖξαι ὡς οὐ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ὥρισται τὸ τέλος τῆς ζωῆς καὶ ὁ καιρὸς τοῦ θανάτου αὐτοῦ παρὰ τῷ Θεῷ, μόνοις δὲ τοῖς δικαίοις καὶ τῷ Θεῷ φίλοις, ἑτέροις δὲ τοῖς μὴ τοιούτοις μάλα τεθαρρηκότως ἀποφαινόμενος ὡς ἀοριστότατά εἰσι ταῦτα, εἰς μνείαν ἐλθὼν καὶ τῆς ῥήσεως ταύτης τοῦ μεγάλου πατρὸς Βασιλείου ὅτι « θάνατοι ἐπάγονται τοῖς ἀνθρώποις [τῶν ὅρων] τῆς ζωῆς πληρωθέντων », ἐπὶ μέρους εἶναί φησιν εἰ καὶ τῶν ἁπλῶς εἰρῆσθαι καὶ ἀορίστως καθόλου δοκεῖ καὶ ἅς περ αὐτὸς εἴρηκας χρήσεις ἔκ τε τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ τοῦ θείου ἀποστόλου καὶ τοῦ Σολομῶντος εἰς παράστασιν ἄγει τούτου · τί οὖν πρὸς τοῦτο ἐροῦμεν;

Μυσταγωγός. Ὁ θαυμάσιος οὗτος πατὴρ καὶ μέγας διδάσκαλος, ὁ μακαριώτατος κὺρ Μάρκος ὁ Ἐφέσου πολὺς ἦν τῷ ὄντι ἔν τε σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ καὶ τῇ πείρᾳ τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων καὶ τῶν νῦν δὲ εἰρημένων μοι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τὰ πλεῖστα ἐκ τοῦ τοιούτου συγγράμματος ἀναλεξαμένῳ μοι λέλεκται πολλὰ καὶ αὐταῖς λέξεσιν. Οὐ γὰρ αἰσχύνομαι τοῖς ἐκείνου σοφωτάτοις ῥήμασιν ὡραϊζόμενος, ἰδίως κἀμοὶ διδασκάλου τυγχάνοντος καὶ καθ' αἷμά μοι προσήκοντος. Οὗτος τοίνυν τοῦ μακαρίου πατρὸς κυροῦ Ἰσιδώρου, τοῦ καὶ ἐς ὕστερον τὸν πατριαρχικὸν ἰθύναντος θρόνον, λόγον αἰτήσαντος περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐντυχὼν τοῖς ῥηθεῖσι τῷ ἁγίῳ Ἀναστασίῳ τῷ Σιναΐτῃ περὶ αὐτοῦ, μήπω τινὸς ἑτέρου τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων προὔργου τε καὶ εἰς πλάτος περὶ αὐτοῦ εἰρηκότος, συνέθετο ἐκείνοις εὐλάβειαν ἀπονέμων τῷ πατρὶ τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν ἀρίστως ἠσκηκότι, ὀρεσιτρόφῳ τ' ἀναχωρητῇ καὶ ἀνακεχηρυγμένῳ ἁγίῳ τυγχάνοντι, τῷ τοι καὶ ἐξέθετο πρὸς τὸν αἰτήσαντα τὸν λόγον ὡς ἐτετύπωτο ἀπὸ τῶν τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου λόγων · προκατείληπτο γὰρ αὐτοῖς · συνησήνεγκέ τε καὶ αὐτὸς οἴκοθεν ἐπιστασίαν τινα · ἐπεὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν περιωνύμων διδασκάλων καὶ θεολόγων μαρτυρίαις εἰς σύστασιν τοῦ λόγου χρήσασθαι ἐχρῆν ἠναγκάσθη ἑλκύσαι ταῦτα πρὸς τὰ τοῦ Ἀναστασίου · φαίνεται δὲ ὅτι συνηρπάγη τοῖς τοῦ Ἀναστασίου λόγοις, οὓς οὐδ' ἐκεῖνος σὺν ἀκριβεστέρᾳ διασκέψει φθάσας εἰρήκει, ἀλλ' ὡς ἐν παρόδῳ πυθομένου τινὸς καὶ ἀμελετήτως ἀποκρινάμενος καὶ πρὸ τοῦ καλῶς ἐπισκέψασθαι τὸ βάθος τῆς διανοίας τῶν εἰρημένων ὁ μακαριώτατος πατὴρ ὁ Ἐφέσου ἀναγκασθεὶς ἀποδοῦναι λόγον τῷ Ἰσιδώρῳ εἴρηκε ταῦτα, ἅπερ οὔτε ὡς δόξαν τῆς ἐκκλησίας κεκυρωμένην παραδέδωκεν οὔτε τὸ σύγγραμμα ἐκεῖνο κοινὸν τῇ ἐκκλη-

σία προυτεθήκει ἵνα κηρύττηται καὶ στέργηται, ἀλλὰ τῷ Ἰσιδώρῳ μόνῳ ἰδίως τήν τε τοῦ Ἀναστασίου γνώμην καὶ ὅσον ἀφ' ἑαυτοῦ συνεισήνεγκε παρέσχετο· ἐβιάσατο δὲ καί τινα τρόπον τὴν ῥῆσιν τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὡς μείζονος διδασκάλου ἐπὶ τὸ συμφωνῆσαι τῇ τοῦ Ἀναστασίου ἀποφάσει. Ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ῥήσεως ταύτης καὶ τῆς ἐξηγήσεως αὐτῆς μικρὸν ἀναβεβλήσθω· νῦν δὲ ἔξω τιθέντες αἰτίας τὸν μακαριώτατον πατέρα καὶ διδάσκαλον τὸν Ἐφέσου, οὗ τὸ κλέος πολὺ καὶ αἰδέσιμον καὶ ἡ ὀφειλομένη αὐτῷ παρ' ἡμῶν εὐλάβεια, λέγομεν οὕτως· οὐ χρὴ θαυμάζειν περὶ τοῦ μακαριωτάτου τοῦδε πατρὸς ἐπὶ τούτῳ· ἐπεὶ καὶ ἕτερος πρὸ αὐτοῦ μέγας διδάσκαλος καὶ πατὴρ Γρηγόριος ὁ Νύσσης συνηρπάγη τῷ δόγματι τοῦ Ὠριγένους τῷ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς κολάσεως τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ αὐτοῦ [τοῦ] διαβόλου· ἀλλ' οἱ ἐφεξῆς διδάσκαλοι καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία κατεψηφίσαντο μὲν τῶν Ὠριγενειακῶν οἷς εἵποντο καὶ τὰ τοῦ Νύσσης ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ τῆς ἀποκαταστάσεως δίκην αἱρέσεως, τῷ δὲ θαυμαστῷ Γρηγορίῳ συνέγνωσαν ὡς ἀπερισκέπτως ἐκείνοις συναρπασθέντι, ἔτι ἀκρίτοις οὖσι καὶ ἀνεξετάστοις παρὰ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐς δεῦρο τῷ τῶν διδασκάλων συντάττουσι χορῷ καὶ τῶν ἐκκρίτων καὶ πρώτων καὶ τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ εὐλάβειαν αὐτῷ ἡ Ἐκκλησία ἀποδίδωσι πᾶσα ἅγιον δοξάζουσα καὶ ἀνακηρύττουσα τοῦτον. Τοῦτο καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν ἁγίων καὶ διδασκάλων συνέβη· ὁ δὲ μακάριος Ἐφέσου οὔτε αἱρετικῷ τινι οὔτε ἀλλοκότοις καὶ παραλόγοις τισὶ δόγμασι συνέθετο λυμαινομένοις τὴν ὑγιᾶ διδασκαλίαν τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας ἐπὶ πολύ, οὐδὲ ὡς κήρυγμα ἐκκλησιαστικὸν παραδέδωκεν, ἀλλὰ τῷ ἱερῷ Ἰσιδώρῳ μόνῳ ἀνακεκηρυγμένου ἁγίου γνώμην παρέθετο μετά τινος ἰδίας ἐπιστασίας καὶ οὐδεὶς ἂν ἔχοι τοῦτον ἀπώσασθαι τοῦ χοροῦ τῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ θεολόγων κατ' οὐδὲν ἀποδέοντα ἐκείνων, οὔτε τὸν Ἀναστάσιον τοῦ τῶν ἁγίων τάγματος. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μακαριώτατος καὶ μέγας πατὴρ καὶ διδάσκαλος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κύρις Γεννάδιος σοφώτατος ὢν καὶ θεολογικώτατος καὶ παρὰ πάντων ἔχων τὸ συγκεχωρηκὸς καὶ μηδενὶ παραχωρεῖν τοῦ πρωτείου μήτε τῶν πάλαι μήτε τῶν νῦν, σύγγραμμα καὶ αὐτὸς ἐξέθετο περὶ θείας Προνοίας καὶ προορισμοῦ τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον, ἐν ᾧ λεπτοῖς νοήμασι καὶ σοφωτέραις ἀποδείξεσιν ἐπιστημονικαῖς τε καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν εἰλημμέναις Γραφῶν καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν τῆς εὐσεβοῦς πίστεως ἀρχῶν παρίστησι σαφῶς ὡς ἡ θεία πρόνοια πάντα διοικεῖ τὰ ὄντα καὶ προέγνω καὶ προεῖδε καὶ προώρισε πάντα καὶ κυβερνᾷ καὶ διεξάγει καὶ τὰ τῶν πονηρῶν καὶ τὰ τῶν ἀγαθῶν, εὐσεβῶν τε καὶ ἀσεβῶν καὶ πάντων τῶν ὄντων ἁπλῶς καὶ οὐδέν ἐστι τῶν ὄντων ἢ τῶν γινομένων ἢ τῶν γενησομένων ὃ μὴ προέγνωστο καὶ προώριστο τῷ Θεῷ κατὰ τοὺς ποικίλους καὶ πολυειδεῖς τῆς αὐτοῦ προνοίας λόγους, τὰ μὲν ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς προξενῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ εὐδοκίαν καὶ ἀγαθὴν βούλησιν, τὰ δὲ πονηρὰ τοῖς πονηροῖς κατὰ τὴν ἑκάστου τούτων αὐτεξούσιον καὶ προαιρετικὴν κυβέρνησιν καὶ οἰκονομίαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ βιωτῆς, ἐν ἅπασι συμφθεγγόμενος τοῖς ῥηθεῖσι μεγάλοις διδασκάλοις, Βασιλείῳ τε καὶ τοῖς λοιποῖς, καὶ ὁ ἐντυχὼν τῷ τοιούτῳ συγγράμματι εἴσεται καλῶς ὃ λέγω· οὗ τοῖς πλείστοις ἐχρησάμην καὶ αὐτὸς νῦν ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις, ὥσπερ καὶ τοῖς τοῦ Ἐφέσου, μὴ δεδιὼς τὸ ὄνειδος τοῦ τῆς παροιμίας κολοιοῦ· οὐ γὰρ ἀρνοῦμαι ὅτι ὡραΐζομαι τοῖς ἐκείνων σοφωτάτων ὄντων καὶ ἀμφοῖν διδασκάλων τε καὶ προμάχων τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων. Οὔκουν οὔτε ὁ ἐν ἁγίοις Ἀναστάσιος οὔτε ὅστις οὖν ἕτερος δύναιτ' ἂν ἀρνήσασθαι τὸ προνοητικὸν τοῦ Θεοῦ, τό τε προβλεπτικὸν καὶ παντοδύναμον· καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ μακάριος Ἐφέσου περὶ τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου μαρτυρεῖ φάσκων ὅτι προνοητικὸν εἶναι πάντων τὸν Θεὸν καὶ δυνάμενον παντα μεταποιεῖν, ὅπως ἂν βούληται, καὶ σφόδρα ὁμολογεῖ, ἐπιτρέποντα δὲ ὅμως ἕκαστα τῇ τε φύσει καὶ τῇ προαιρέσει. Καὶ αὖθις· λέγεται δὲ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἑκάστῳ πρὸς τὸ συμφέρον ἐπάγεσθαι τὸν θάνατον δηλονότι, οὐ τῷ παρ' αὐτοῦ μόνον τὴν φύσιν εἶναι καθεσταμένην, ἀλλὰ καὶ τῷ παρακολουθοῦσαν ἐν πᾶσι τὴν θείαν πρόνοιαν καὶ συνειδυῖάν γε μὴ κωλύειν ἀλλ' ἐπιτρέπειν τῇ φύσει τὰ ἑαυτῆς ποιεῖν. Καὶ Ἀναστάσιος τοίνυν καὶ πᾶς ὁστισοῦν ἕτερος ὁμολογῶν τὸν Θεὸν δημιουργὸν τῆς φύσεως καὶ πάντων τῶν ἄλλων, παροχέα τε τούτοις δυνάμεως ποιεῖν τὰ ἑαυτῶν, πῶς ἂν ἀρνήσαιντο ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς ποιεῖ πάντα ὡς δι' ὀργάνων ἐκείνων· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, οὐδ' οἷός τ' ἂν ἦν μεταποιεῖν, ἀλλὰ πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι δύναται καὶ μεταποιεῖν ἅπαντα μόνῳ τῷ βούλεσθαι, ὥστε αὐτός ἐστι κύριος καὶ τοῦ ποιεῖν ὁ καὶ μεταποιῶν· ἕως οὖν ταῦτα ὁμολογοῦσι, τῷ γε νῷ συνᾴδουσι τοῖς τὴν πρόγνωσιν καὶ τὸν ὅρον πρεσβεύουσιν ἁγίοις διδασκάλοις καὶ τὴν αἰτίαν ἁπλῶς ἁπάντων τῷ Θεῷ προσμαρτυροῦσιν, εἰ καὶ τῇ τῶν λέξεων προφορᾷ διηνέχθαι δοκοῦσιν, ἐξ ἧς δ' ἂν εἴη ῥητέον ἡμῖν ὅπως ἡ χρῆσις τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἡ φάσκουσα «θάνατοι δὲ ἐπάγονται τοῖς ἀνθρώποις τῶν ὅρων τῆς ζωῆς πληρωθέντων», ὡς καθόλου εἴρηται τῷ διδασκάλῳ καὶ οὐκ ἐπὶ μέρους. Ἐμοὶ τοίνυν δοκεῖ τὰ τοιαῦτα τῶν ῥητῶν τότε ἂν κριθεῖεν ὀρθῶς οὕτως ἔχειν ἢ οὕτως, ὅταν ἀπὸ τῶν πραγμάτων μαρτυρῶνται ὡς καθόλου εἶναι ἢ ἐπὶ μέρους· καὶ δὴ ἐν τῇ εὐαγγελικῇ χρήσει ἐὰν πάντας τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας ἔχει τις εἰπεῖν καὶ θεῖα ἔργα ποιοῦντας καὶ μείζονα τῶν ἐκείνου, καθόλου ἂν εἴποιμεν εἰρῆσθαι τὴν χρῆσιν· εἰ δὲ μὴ πάντας ἀλλὰ τινὰς ἐπὶ μέρους, εὔδηλον οὖν ὡς οὐ πάντες τῷ Θεῷ ἀνήκοντα ἔργα ποιοῦσιν· ἐπὶ μέρους ἄρα ἐστίν, εἰ καὶ ὡς καθόλου εἴρηται. Οὕτως ἔχειν μοι δοκεῖ καὶ τὸ ἀποστολικόν· αὐτὸς γὰρ ὁ μακάριος ἀπόστολος ἁπλῶς οὕτως εἰπὼν «ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» ἤγουν τοῦ Θεοῦ, ἀλλαχοῦ αὐτοὺς διαστέλλει λέγων· «ὅτι σαρκικοί ἐστε καὶ κατ' ἄνθρωπον περιπατεῖτε»· καὶ ἄμφω ἐπὶ μέρους ὄντα καθολικῶς εἰπών· οὔτε γὰρ πάντες ἦσαν σαρκικοί, ἀλλὰ καὶ θεῖοί τινες, οἷς εἶπε τὸ «ἐκ Θεοῦ ἐστέ», οὔτε πάντες θεῖοι ἀλλὰ καὶ σαρκικοί, οἷς τὸ «κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε» ἀπεφήνατο· ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Σολομῶντος οὐ πᾶς πλοῦτος οὐδὲ πᾶσα πενία παρὰ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑτέρων τρόπων ἀνοσίων·

τὸ δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλείου οὐκ ἔστιν οὕτως ἔχον· εἶχε γὰρ ἂν οὕτως, εἰ τισὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐπήγετο ὁ θάνατος, τισὶ δ' οὔ· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις καθολικῶς ἐπείγονται οἱ θάνατοι καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων δήπου τελειοῦνται οἱ ὅροι τῆς ζωῆς ἐν τῷ ἀποθνήσκειν ἕκαστον, καθόλου τοίνυν ἐστὶ καὶ εἴρηται ἡ χρῆσις καὶ πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ἀνθρώποις ὅρος ζωῆς εἶναι ἀποφαίνεται ὁ διδάσκαλος, ὃ καὶ ἀλλαχοῦ βεβαιοῖ λέγων πρὸς Θεόν· « ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι καὶ καιροὺς ἱστῶν θανάτου ». Οὐ γὰρ καὶ τοῦτο τολμήσειέ τις εἰπεῖν ὡς ἐπὶ μέρους ἐστί· πάντες γὰρ ὅσοι ζῶσιν ἀποθνήσκουσιν· ὥστε καὶ πᾶσι καθολικῶς ἱστῶνται καὶ ὁρίζονται οἱ καιροὶ τοῦ θανάτου· καθολικῶς ἄρα εἴρηκε τοῦτο ὥσπερ κἀκεῖνο ὁ διδάσκαλος, ἅπερ ἔφθη μαθὼν ἀπό τε τῆς ἱερᾶς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας, ἔκ τε τῆς παραβολῆς τῆς συκῆς καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἱερῶν ἀποστόλων καὶ ἀπὸ τῶν προσηκόντων τῇ εὐσεβεῖ πίστει λόγων. Τούτῳ οὖν οὕτω γνώμης ἔχοντι συνᾴδουσι καὶ οἱ λοιποὶ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἔτι τε καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Ἀναστάσιος κατά γε τὸν νοῦν, εἰ καὶ τοῖς ῥήμασιν ἀπᾴδειν δοκεῖ. Ἀλλ' ἑτέραν τοῦ οὐρανοφάντορος χρῆσιν ἐπισκεψώμεθα καθολικῶς μὲν εἰρημένην αὐτῷ, ἐπὶ μέρους δὲ οὖσαν, ἣν περὶ τῆς φύσεως τοῦ λοιμοῦ ἐν τῇ ἐξηγήσει τοῦ Δαυιτικοῦ ῥητοῦ τοῦ « ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθησε » ἐφυσιολόγησεν· ἔχει δὲ οὕτω· « φασὶ τὸν λοιμὸν οἱ περὶ ταῦτα δεινοί, ἐπειδὰν ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ κτήνους ἅψηται, κατὰ διάδοσιν πάντας τοὺς ἐγγίζοντας διανέμεσθαι· φύσιν γὰρ εἶναι τῆς νόσου τοιαύτην τὸ ἐξ ἀλλήλων πάντας ἀναπίμπλασθαι τῆς ἀρρωστίας »· οὕτω μὲν οὖν ὁ ἱεροφάντης· ἕτερος δὲ διδάσκαλος, Κοσμᾶς ὁ ποιητὴς « ὡς λοίμη τῆς νόσου μετέδωκε » φησί. Μέμνησο οὖν ὧν ἔφθη εἰπὼν ὅτι νόσου καὶ ἀρρωστίας ἔφασαν οἱ διδάσκαλοι τὸν λοιμὸν μεταδοτικόν, οὐ θανάτου· παραλογίζεται δὲ ὁ θανάτου τοῦτον ἀποφαινόμενος· καὶ ἐπὶ μέρους ὄντος τοῦ πράγματος, καθολικῶς τὸν περὶ τούτου λόγον ποιεῖται ὁ οὐρανοφάντωρ ἔθει χρησίμῳ τῇ ἠθικῇ διδασκαλίᾳ ἐπαίρειν βουλομένῃ τὴν κακίαν τοῦ φευκτοῦ ἵνα ῥᾶον πάντες πεισθῶσιν προτροπάδειν φεύγειν αὐτό· διὰ τούτου γὰρ πᾶσιν ἠπείλησε τό, φύσιν τῆς νόσου εἶναι διανέμεσθαι πάντας τοὺς πλησιάζοντας καὶ ἀναπιμπλᾶν ἑαυτῆς καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς λοιμοὺς τοιαύτης φύσεως τιθείς, ἐφ' ᾧ καὶ φευκτοὺς εἶναι πᾶσιν ὡς λυμαιῶνας· καὶ τοῦτο μὲν ἐποίσεν ὡς διδασκάλος πρὸς τὴν τῶν πολλῶν ὠφέλειαν· ἡ νόσος γέ τοι, ὡς ἀπὸ τῶν πραγμάτων μαρτυρεῖται, οὐκ ἀναγκαίως μεταδίδοται πᾶσι τοῖς πλησιάζουσιν· ἡ πεῖρα γὰρ παριστᾷ πολλοὺς πλησιάζοντας καὶ μὴ μεταλαμβάνοντας τοῦ κακοῦ.

Μύστης. Οὔ μοι δοκεῖ τοῦθ' οὕτως ἔχειν· μᾶλλον γὰρ νομίζω ἀμετόχους γενέσθαι τοῦ κακοῦ τινας τῷ τυχεῖν κράσεως τῆς κατὰ σῶμα δυναμένης ἀντέχειν πρὸς τὴν νόσον· ἕτεροι δὲ κράσεως τυχόντες οἰκείως ἐχούσης πρὸς αὐτὴν ῥᾷστα μεταλαμβάνουσι ταύτης καὶ ἀποθνήσκουσι.

Μυσταγωγός. Καὶ τοῦτο ἀπὸ ἀνθρωπίνων διαλογισμῶν συναγόμενον οὐκ ἀνάγκη ἀληθεύειν· ἤδη γὰρ εἴπομεν ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἐγγὺς καὶ τῶν μακρὰν νοσήσαντες οὐ τεθνήκασι καὶ πολλοὶ ἀφ' ἑκατέρων καὶ ἐνόσησαν καὶ ἀπέθανον· εἶτα τίς ὁ τῇ παρ' ἑκάστοις τοιᾶδε κράσει παρασχὼν ἰσχὺν οὐχ ὁ πάντων δημιουργός; τὸ γὰρ ἔτυχον ἁπλῶς εἰπεῖν οὐκ εὐσεβές, τῆς αὐτοματιστῶν νόσου μετέχον· ὁ αὐτὸς ἄρα δύναται καὶ μεταποιεῖν ὡς βούλεται, ὃς πολλοὺς τῶν ὑπεραθλούντων αὐτοῦ ἀσινεῖς διετήρησεν ἐν ταῖς ἀλλοκότοις ἐκείναις βασάνοις τὰς φύσεις μεταποιήσας καὶ ἐμπιπρωμένους οὐκ ἀφῆκε κατακαῆναι ἢ ἀποπνιγῆναι καταποντιζομένους καὶ πρὸς θηρία παραβαλλομένους τιμᾶσθαι μᾶλλον ὑπ' αὐτῶν ἢ σπαράττεσθαι παρεσκεύασεν. Ὅθεν καὶ τὸ πῦρ ἐν Βαβυλῶνι τοῖς μὲν τρισὶν ὁσίοις παισὶ δρόσος ἦν, τοῖς δὲ Χαλδαίοις πῦρ· τὸ δὲ σῶμα τοῦ Δανιὴλ ἀπρόσιτον καὶ αἰδέσιμον ταῖς ἀκμαῖς τῶν λεοντείων ὀδόντων, ἕτερα δὲ σώματα ἀθλούντων ἐν λέβησιν ἐκκαιόμενα πίσσης μεστοῖς ἀνάλωτα ἦσαν· εἰ δ' ἐν ἄλλοις ἀθλούντων σώμασιν ὤφθησαν τὰ θηρία, ὅ τε σίδηρος καὶ τὸ πῦρ τὰ ἑαυτῶν δεδρακότα, ἀλλὰ τοῦτο τηλαυγῶς μάλιστα παριστᾷ ὡς ταῦτα κἀκεῖνα, εἰ καὶ μὴ ὡσαύτως ἔχουσι, μιᾶς ὅμως καὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἤρτηται τῆς θείας προνοίας καὶ βουλήσεως ἄλλο τι δι' ἐκείνων οἰκονομούσης καὶ ἄλλο διὰ τούτων, ὧν τὴν ἔρευναν τό γε νῦν ἐατέον, τοῦ παρόντος καιροῦ τὴν ἔρευναν τῆς ἐνισταμένης ὑποθέσεως ἀπαιτοῦντος· πλὴν οὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐννοῆσαι ἢ ὅλως εἰπεῖν κατὰ τοὺς ἀπίστους ἐκείνους διώκτας ὡς μαγγανείαις τισὶ τῶν ἀθλούντων ἐκεῖνα ἐτερατουργεῖτο ὡς τὰ τῶν λεγομένων θαυματοποιῶν, ἃ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀπατωμένοις μόνον δοκοῦσι, πράγματι δὲ καὶ ἀληθείᾳ οὐκ εἰσίν· οὐχ ὁ αὐτὸς δύναται Θεὸς καὶ ἐν τῷ λοιμῷ τὰς σαθρὰς κράσεις στερεῶσαι, τὰς δὲ ἰσχυρὰς πρὸς τοὐναντίον ματαβαλεῖν, ὅς γε καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον εἰς ζωὴν μετεσκεύασεν, ὡς ἐν τῷ Λαζάρῳ καὶ τῷ μονογενεῖ υἱῷ τῆς χήρας, καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις θαυματουργήσας οὐ μόνον αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ προφητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καὶ τοῖς νεκροῖς σώμασι τὸ ζῆν ἐχαρίσατο τιμῶν τοὺς αὐτοῦ θεράποντας. Ποῖοι λόγοι τῆς φύσεως δύνανται τοιοῦτόν τι ποιῆσαι, ποῖα στοιχεῖα, τίς τῶν ὑψηλοτέρων κίνησις εἰργάσατο ἢ δύναται ἐργάσασθαι, εἰμὴ ὁ Θεὸς ὡς Θεός, ὁ πάντα ποιῶν καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι; διὰ τοῦτο « μακάριοι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον » καὶ « ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον· λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν ».

Μύστης. Καὶ τί τὸ ἄτοπον εἰ σὺν τῷ πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον καὶ ἀσφάλειαν ἑαυτῷ τις περιποιεῖται μὴ μετασχεῖν τῆς νόσου;

Μυσταγωγός. Ἐκ τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι κρίνονται· ὅταν δὲ τὰ πράγματα τοὺς λόγους ἐλέγχουσι ψευδομένους τί δεῖ λόγων; φεύγων γάρ τις ἀπὸ προσώπου Κυρίου, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχων ἐν ἀνέμοις ἀμολύντοις, ὡς οἴονται, καὶ τόποις καθαροῖς καὶ οὐκ ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει, πῶς ἀληθεύσει λέγων ὅτι πέποιθεν ἐπὶ Κύριον; Ὅ, τι δὲ ζη-

τεῖς μαθεῖν, τί τὸ ἄτοπον, λέγω σοι ὅτι μέγα καὶ πολύ · πρῶτον μὲν ὅτι ὁ ποιῶν τοῦτο καταφρονεῖ τοῦ Θεοῦ κάκιστα δρῶν, ὃν ὀνειδίζων ὁ προφήτης φησίν · « Θεὸν τὸν ποιήσαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε » · δεύτερον ὅτι οὐ πιστεύει ὀρθῶς εἰς Θεόν · αὐτὸς δὲ φησίν · « ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται » · ὥστε ὁ μὴ πιστεύων ζῶν ἀποθνήσκει · ἡ τελεία δὲ πίστις εἰς Θεὸν ὄντως ἐστὶ πίστις εὐσεβής, ἡ δὲ ἀτελὴς καὶ ἐνδοιάζουσα οὐδὲ πίστις ἐστίν · ἐπίστευσε δὲ ὀρθῶς εἰς Θεὸν ὁ εἰπὼν πρὸς αὐτὸν « ὅτι ἐν σοὶ ρυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος » · ὥστε ὁ μὴ ἐν τῷ Θεῷ ρυσθῆναι τῆς νόσου καὶ ἐν αὐτῷ ὑπερβῆναι τὸ τεῖχος τοῦ θανάτου δύνασθαι φρονῶν, ἀλλ᾽ ἐν λογισμοῖς ἐπισφαλέσι καὶ ἐν τῷ φεύγειν, οὐδὲ πιστεύει εἰς Θεὸν ὀρθῶς. Τριτον ὅτι οὐδὲ ἐλπίζει ἐπ᾽ αὐτόν · εἰ οὖν « μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσιν », ὁ μὴ οὕτω ποιῶν πλημμελεῖ καὶ ἄθλιός ἐστιν · « ἀποστραφήτωσαν δέ, φησιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ » ὁρᾷς τίσι συναριθμεῖται ὁ μὴ τὴν ἐλπίδα ἔχων ἀκλινῶς ἐπὶ Κύριον ἀλλ᾽ ἐπὶ μεθόδοις ἀνθρωπίναις ἀλόγοις καὶ ματαίαις; Ἀμέλει καὶ τοῦ ὁμοιωθέντος τῇ ματαιότητι αἱ ἡμέραι ὡσεὶ σκιὰ παράγουσιν · ἀλλ᾽ « ἔλπισον ἐπὶ Κύριον καὶ αὐτὸς ποιήσει καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν ». Τέταρτον ὅτι συντρέχει τῷ σκοπῷ καὶ ταῖς κατὰ Θεοῦ μηχαναῖς τοῦ διαβόλου, τοῦ ταῦτα τεκταινομένου καὶ σκευωροῦντος ἐπὶ ἀθετήσει τῆς θείας προνοίας καὶ τῆς παντοκρατορικῆς καὶ ἐποπτικῆς πάντων τοῦ Θεοῦ δυνάμεως, ὃν ἐλέγχων καὶ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ παριστῶν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ ὁ προφήτης φησίν · « εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις ». Τις δ᾽ ἂν εἴη χείρων κλέπτης καὶ μοιχὸς τοῦ διαβόλου ἀποσυλῶντος τὰ δίκαια τοῦ Θεοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἀμετόχως ἐπιβεβουλευκότος; Πέμπτον ὅτι καὶ αἱρετικὸς ἀναφαίνεται · εἰ γὰρ ὁ μικρὸν γοῦν παρεκκλίνων τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς ἐστιν αἱρετικὸς καὶ τοῖς κατὰ τῶν αἱρετικῶν ὑπόκειται νόμοις, ὁ ταύτην τὴν δόξαν ᾑρημένος ἐφ᾽ ᾧ τὴν τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν καὶ τὴν παντοκρατορικὴν καὶ ἐποπτικὴν αὐτοῦ δύναμιν ἀθετεῖν, πῶς οὐκ ἂν κληθείη αἱρετικὸς καὶ δικαίως καὶ ταὐτὰ τοῖς αἱρετικοῖς ἐπιτίμια πάθοι · ἢ οὐ συνᾴδει κατὰ τοῦτο τοῖς αὐτοματισταῖς; ἐκκηρυκτέος οὖν ἐστι καὶ ἀποκοπτέος τῆς ὁλομελείας τῆς ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων, ὥσπερ κἀκεῖνοι, ὁ τοιοῦτος.

Μύστης. Εἰ τοίνυν ἐξηρτῆσθαι φῂς πάντα τῆς θείας προνοίας καὶ δι᾽ αὐτῆς οἰκονομεῖσθαι καὶ κυβερνᾶσθαι τὸ πᾶν καὶ τὰ καθ᾽ ἕκαστα, δεήσει μήτε ἰατροὺς καλεῖν ἐπὶ τοῖς νοσοῦσι μήτε τὰ πρὸς θεραπείαν αὐτῶν ἐπιτηδεύειν, ἀφράκτους τε εἰς πόλεμον ἰέναι, κρημνὸν μὴ δεδιέναι, θαλάττης κατατολμᾶν, λῃστῶν καταφρονεῖν, θηρία μὴ δειλιᾶν, μηδένα κίνδυνον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ τῷ Θεῷ πάντα ἐπιτετραφότας ζῆν ἀπεριμερίμνως καὶ ταὐτὰ τοῖς ἐθνικοῖς φρονεῖν λέγουσι τῇ ἰδίᾳ ἑκάστου κεφαλῇ τὸ συμβησόμενον ἑκάστῳ γεγράφθαι ὡς γενησόμενον δήπου.

Μυσταγωγός. Οὐ τοῦτο φημί, ὦ βέλτιστε · τοῦτο γὰρ τῆς ἑλληνικῆς πλάνης ἐστὶ καὶ τῶν τῇ εἱμαρμένῃ προσεχόντων, οἷς συνῳδὰ καὶ οὗτοι οὓς λέγεις ἐθνικοὺς ἐν τούτῳ φθέγγονται, ὧν τὴν πίστιν εἴ τις προσείποι μισγάγειαν τῶν αἱρέσεων ἁπασῶν οὐκ ἂν ἁμάρτοι · ὁ γὰρ παραδεδωκὼς αὐτοῖς ταύτην κακοῦργος ὢν ἀπὸ πασῶν ἐκλεξάμενος ὅσα οἱ ἐδόκει τούτοις συνέθηκεν αὐτήν · εἰσὶν οὖν ἐν οἷς ἰουδαΐζουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἑλληνίζουσι, τινὰ τῶν χριστιανῶν ὁμολογοῦσιν, ἔν τισι τῷ Ἀρείῳ συμφθέγγονται καὶ ἔν τισι τῷ Νεστορίῳ καὶ Μακεδονίῳ καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς ἄλλοις · ἑλληνίζουσιν οὖν ἐν τούτῳ τὴν εἱμαρμένην τιμῶντες, εἰ καὶ μὴ ταῖς αὐταῖς τοῖς Ἕλλησι συλλαβαῖς προφέρουσιν ὄνομά τε καὶ ἰσχὺν καὶ ἐνέργειαν αὐτῆς · λέγοντες γὰρ ὅσα εἴρηκας, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἐκφέρονται ἢ εἰς τὴν τοιαύτην κακοδοξίαν, καὶ προφερόντων αὐτοῖς τινῶν τὴν χρῆσιν τῶν ἰατρῶν χάριν τοῦ μὴ μακρονοσῆσαι γίνεσθαι προβάλλονται · πεπρωμένου μὲν ὄντος τοῦ νοσῆσαι, τὸ ἐπὶ πλέον δὲ καὶ μὴ παρὰ τῇ διαίτῃ εἶναι, τὴν δὲ σκευὴν φάσκουσιν ἡ δειλία τῆς σαρκὸς ἐμηχανίσατο · ἐπεὶ πολλοὶ γυμνοὶ ταύτης τῷ πολέμῳ τολμηρότεροι χρώμενοι οὔτε τιτρώσκονται οὔτε σφάττονται, ἃ πάσχουσι πολλοὶ τῶν ἀσφαλῶς πεφραγμένων, ὧν ἔνιοι οὐδ᾽ ἐν τῷ πολέμῳ ἀλλ᾽ ἔξω που ἑστῶτες θεωροὶ τοῦτο πάσχουσιν, ἰόντος ἀπροόπτως ἐπ᾽ αὐτοὺς βέλους τῇ δυνάμει τῆς εἱμαρμένης · ἡμῖν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ ταῦτα πάντα ἀπείρηται, τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας καὶ διεξαγωγῆς καὶ κυβερνήσεως ἐξῆφθαι τὰ πάντα καὶ γίνεσθαι κατὰ τοὺς ἀρρήτους λόγους τῆς αὐτοῦ σοφίας καὶ προνοίας καὶ γνώσεως, καλῶς διδαχθεῖσι καὶ μαθοῦσι καὶ στέργουσιν εὐσεβέστερον · ἢ οὐκ οἶδας ὡς πολλὰ τῶν νοσημάτων ἐν πολλοῖς καὶ κατὰ καιροὺς ἀσθενῆ τὴν τῶν ἰατρῶν ἐλέγξαντα τέχνην ἥττηνται τῆς θείας δυνάμεως ἢ δι᾽ ἀνθρώπων θεοφιλῶν ἢ ἐπ᾽ αὐτὸν τὸν Θεὸν καταφυγόντων τῶν νοσούντων. Εἰ γὰρ καὶ ἀναίτιον τὸν Θεὸν ὁμολογοῦμεν τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιγινομένων τοῖς ἀνθρώποις σκυθρωπῶν, εἴτε φύσει διοικουμένοις εἴτε προαιρέσει χρωμένοις εἴτε τύχῃ δουλεύουσιν, ἀλλὰ κἀκεῖνα εἰ μὴ παρὰ Θεοῦ, ἀλλ᾽ οὐκ ἄνευ Θεοῦ λέγειν ἂν ὅσιον συγχωροῦντος ἢ καὶ παραχωροῦντος · χωρὶς γὰρ αὐτοῦ φησὶν οὐδὲ στρουθίον ἐν παγίδι · θανάτου δὲ ὅς ἐστι συγκλεισμὸς καὶ πέρας τῶν κατὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν εἰκόνι Θεοῦ τετιμημένον καὶ τῶν αὐτοῦ δημιουργημάτων πάντων ὑπέρτερον, μὴ Θεοῦ μόνου τὰς ἡνίας ἠρτῆσθαι, τίς ἂν εἴποι μὴ οὐχὶ παντάπασι τὰ ἄτοπα λέγειν εἰρημένος · διὸ καὶ ὁ προφήτης ἔλεγε · « ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω » καὶ τὰ ἑξῆς · ἄπειρος γὰρ ὢν ὁ Θεὸς καὶ τὰ πάντα πληρῶν καὶ ὑπὲρ τὰ πάντα ὢν καὶ τὴν πάντων κυβέρνησιν αὐτὸς διοικεῖ μόνος καὶ ἐπάγει ἀγαθὰ μὲν τοῖς ἀγαθοῖς, πονηρὰ δὲ τοῖς πονηροῖς. Μάθε τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς τῆς τὸν πατέρα καὶ Θεὸν γεωργὸν ποιούσης τὸ καρπὸν καλὸν φέρον κλῆμα καθαίροντα, τὸ δὲ μὴ καλὸν ἐκβάλλοντα καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλοντα τοῦ καίε-

σθαι· ὅ καὶ ὁ Δαυῒδ ἀποφαίνεται εὐχόμενος τῷ Θεῷ καὶ λέγων· «ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν». Ὁρᾷς πῶς πάντα τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας ἤρτηται, ἀγαθά τε καὶ σκυθρωπά, καὶ πῶς αὐτὸς ἀποδίδωσι τὰ σκυθρωπὰ τοῖς πονηροῖς, ὥσπερ τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς; τοῦτο διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα, ἐκεῖνο διὰ τὴν τῶν πονηρῶν σκαιότητα καὶ τὴν ἑαυτοῦ δικαιοκρισίαν· ὅμως τούτων τε κἀκείνων αἴτιός ἐστιν, εἰ καὶ μὴ οὐχ ὁμοίως· ἑτέρως δὲ πῶς ἂν ἦν δίκαιος κριτής· πῶς οὖν οὐκ ἀνομεῖ τὰ μέγιστα ὁ ταῦτ' ἀδίκως ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, ἢ πῶς ἂν εὐσεβὴς καὶ ὀρθόδοξος οὗτος κληθείη;

Μύστης. Τί οὖν δραστέον ἐνσκήψαντος λοιμοῦ;

Μυσαγωγός. Μὴ φυγεῖν ἐν ἐρήμοις τόποις μηδὲ ἐπιζητεῖν ἀνέμους ἀλλὰ καταφυγεῖν ἐπὶ Κύριον τὸν δυνάμενον σώζειν τοὺς ἐπ' αὐτὸν καταφεύγοντας· οὐκ ἔγνως τί πεποίηκε Δαυῒδ ὅτε ἁμαρτήσας πεπείραται θείας ὀργῆς καὶ αἵρεσις αὐτῷ προετέθη παρὰ Θεοῦ, ὁποτέρας ἂν παιδείας βούλοιτο τυχεῖν, τριῶν προτεθεισῶν αὐτῷ, καὶ εἵλετο τὴν τοῦ στρατοῦ φθορὰν καὶ λοιμοῦ ἐνσκήψαντος αὐτῷ συγκοπτόμενον αὐτὸν ἑωρακὼς παρὰ τοῦ ἀγγέλου προστάξει Θεοῦ ἔγνω κακῶς βουλευσάμενος οὐ λαβὼν τὸν στρατὸν ἀπέδρα εἰς τόπους οὓς ἐπισκοπεῖ Κύριος — οὐ γὰρ ἤδει τοιούτους οὐδαμοῦ — ἵνα ἐκφύγῃ τὸν ὄλεθρον, ἀλλὰ μετανοίας τρόποις χρησάμενος ἐν σποδῷ καὶ σάκκῳ καὶ ἱκεσίαις ἐκ γνησίας μετανοίας τὴν συγγνώμην παρὰ Θεοῦ ἐπεσπάσατο καὶ τοῦ ὀλέθρου τὸ λοιπὸν τοῦ στρατοῦ ἐλυτρώσατο· ἤδει γὰρ τὸν θάνατον ἐπιτίμιον μὲν ὄντα τῆς ἁμαρτίας ὑφ' ἡμῶν καὶ καινουργηθέντα καὶ ἐπαγόμενον ἐνδίκως παρὰ Θεοῦ ἡμῖν ἁμαρτάνουσιν, οὐκ ἂν δ' ἄλλως τὸ ἑαυτοῦ δρᾶν ἀφαιρηθησόμενον εἰμὴ διὰ Θεοῦ, καταφευγόντων αὖθις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἐν μετανοίᾳ πρὸς αὐτόν, οὐ τούτου μὲν καταφρονούντων καὶ ὑπερορώντων, ἀνέμοις δὲ θαρρούντων καὶ ἐρήμοις τόποις· ἔρημος γὰρ οὐδεὶς τόπος Θεοῦ, εἰμὴ ἑκάστου τῶν ἁμαρτωλῶν ἡ ψυχὴ τοῦ λέγοντος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀφρόνως καρδίᾳ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὁ δυνάμενος σώζειν καὶ ρύεσθαι τοῦ θανάτου τὸν ἄνθρωπον. ἀπατῶνται γὰρ πολλοὶ τοῦτο οἰόμενοι καὶ δι' ὧν ποιοῦσιν εἰς αὐτὸν τὸν Θεὸν ἐξυβρίζουσιν, ὃ τῆς ἐσχάτης μανίας ἐστὶν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀσεβείας. Ἄκουε καὶ τοῦ τῆς οἰκουμένης φωστῆρος τοῦ Χρυσορρήμονος ἐν ἕκτῳ τῶν ἀνδριάντων λόγῳ συμβουλεύοντος τοῦτο· «μὴ τῇ φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐγχειρίζωμεν, ἀλλὰ φύγωμεν ἁμαρτίας, ἀποστῶμεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς· ἐὰν ταύτην φύγωμεν, κἂν μεταξὺ μυρίων ὦμεν στρατιωτῶν οὐδεὶς ἡμᾶς πλῆξαι δυνήσεται· ἐὰν ταύτην μὴ φύγωμεν κἂν εἰς αὐτὴν τῶν ὀρέων τὴν κορυφὴν ἀναβῶμεν, πολεμίους ἐκεῖ μυρίους εὑρήσομεν».

Μύστης. Καὶ πῶς διασώζονται πολλοὶ τῶν φυγόντων;

Μυσταγωγός. Ἔργον τοῦτο περισπούδαστον ἐκτόπως τῷ διαβόλῳ καὶ μόνον αὐτῷ σπουδῆς ὅτι πλείστης ἀξιούμενον παρ' αὐτοῦ πάσας μηχανὰς ἐξευρίσκειν, ἐφ' ᾧ τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι οἰόμενός τι κερδανεῖν ἐκ τούτου, ἐπίβουλος ὢν ἀρχῆθεν τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ καὶ κυριότητι καὶ πάντας εἰ οἷόν τε ἦν αὐτῷ ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι κόρον ἔσχεν ἂν οὐδέποτε, καὶ δῆτα πονηρὰς ἐννοίας ὑποβάλλει ταῖς καρδίαις αὐτῶν ποιεῖν τοιαῦτα, οἷς ὡς πορρωτάτω Θεοῦ ἀπάγοιντο· ἔνθεν τοι καὶ ἄλλας μὲν πονηρὰς ἐννοίας ἔθος αὐτῷ ὑποτιθέναι, οὐχ ἥκιστα δὲ ταύτην ἐμηχανίσατο ἀναπείθειν τοὺς ἀνθρώπους μήτε φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν μήτε ἐλπίδα σωτηρίας ἔχειν ἐπ' αὐτὸν ἐν καιρῷ φοβερῷ καὶ κίνδυνον ἀπειλοῦντι καταφυγόντας ἐπ' αὐτόν, ἀσθένειαν δηλαδὴ κατεγνωκότας αὐτοῦ ὡς οὐκ ἔχοντος βοηθεῖν, ἀλλὰ μεῖζον δύνασθαι τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ ἔρημα τῶν χωρίων. Ἀμέλει καὶ πρῶτον μὲν ἀνέπεισε τοῦτο δρᾶν ὅσοι τοῦ ἤθους ἔτυχον εὐκόλου, συνεπάγονται δὲ καὶ ἕτεροι ὅσοι ἐπισείοντος αὐτοῖς τοῦ λοιμοῦ τὸν θάνατον, διὰ τὸ φιλόζωον συνθολοῦνται τὸν νοῦν καὶ οὐ δύνανται τὸ πρακτέον ὀρθῶς διανοήσασθαι, ἀλλ' ὥσπερ ἐν σκότῳ ψηλαφητῷ τῷ παρατυχόντι χρῶνται εἰς βοήθειαν ὄντι μᾶλλον εἰς ἀπώλειαν· τῷ τοι καὶ λοιμοῦ ἐνσκήψαντος, Θεοῦ μὲν αὐτοῖς μνήμη οὐδ' ἡτισοῦν οὐδὲ ἐλπὶς οὐδὲ καταφυγὴ ἐπ' αὐτόν, ἢ πεπλασμένη τις καὶ ἐνδοιάζουσα καὶ ἀπαγής, καταφυγὴ δὲ αὐτοῖς δοκεῖ βεβαία καὶ ἀσφαλὴς ἡ εἰς ἀέρας ἄλλους καὶ τόπους ἐρήμους, ὃ καὶ ποιοῦσι, τοῦ ἀσεβοῦς περὶ τὸ θεῖον διαβόλου πληροῦντες διανόημα καὶ τῇ αὐτῇ αὐτῷ ἀσεβείᾳ καὶ αὐτοὶ περιπίπτοντες, ἔλθετε μεθ' ἡμῶν λέγοντι κοινωνήσατε τῆς ἀσεβείας καὶ κρύψομεν τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν ἀδίκως. ὅλον δὲ τὸ τούτου διανόημά ἐστιν, ἵνα εἰ τυχὸν ἀνώτεροι τοῦ κινδύνου γένοιντο, μακροθυμοῦντος τοῦ Θεοῦ, ὡς ἔθος αὐτῷ, μάρτυρας ἔχῃ κατὰ τῆς θείας προνοίας καὶ παντοκρατορικῆς καὶ ἐποπτικῆς πάντων τοῦ Θεοῦ δυνάμεως, ὅπερ εἶχεν ἂν ἁμηγέπη λόγον τινά, εἰ πάντες οἱ ἀποδιδράσκοντες διεσώζοντο· νῦν δὲ ὁρῶμεν ὅτι καὶ πολλοὶ θνήσκουσιν αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τῶν μὴ φυγόντων πολλοὶ θνήσκουσι, πολλοὶ δὲ καὶ διασώζονται. Εἰ οὖν ὅμοιον τὸ γινόμενον ἐν ἀμφοτέροις, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀνόσιον καὶ ἀσεβείας μεστόν, ὡς ἤδη δέδεικται, τὸ [δ'] εὐσεβὲς καὶ πλείονος ἀσφαλείας ἐχέγγυον, πῶς οὐχ αἱρετέον τοῦτο τοῖς γε φρονοῦσιν εὖ καὶ βουλομένοις εὐσεβεῖν;

Μύστης. Ἀλλὰ προφήτης ἕτερος παραινεῖ λέγων· «ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου»· εἰ οὖν ὀργὴ Κυρίου ἐπάγεται λοιμὸς θανατικὰς νόσους ἐργαζόμενος τοῖς ἁμαρτάνουσι, πῶς κακὸν τὸ φυγεῖν καὶ ἀποκρυβῆναι μικρόν;

Μυσταγωγός. Ἔοικας, ὦ ἄνθρωπε, μὴ ἐπιστῆσαι ἀκριβῶς τῷ σκοπῷ τοῦ ρητοῦ, ἀλλ' ἐπιπολῆς ἅψασθαι αὐτοῦ· σκέψαι δὲ ἀπ' ἀρχῆς τὸ ρητόν· «βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, κλεῖσον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου». Συνῆκας νῦν γοῦν τὴν τοῦ προφητικοῦ τούτου ρητοῦ διάνοιαν; οὐ λέγει ὅτι ἁμαρτάνων φύγε τὸν τόπον καὶ ἀποκρύβηθι καὶ

οὕτως οὐ μή σε καταλάβῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἀλλ' οἴκοι μένων εἴσελθε εἰς τὸν ἐνδότερον τῆς ψυχῆς σου τόπον πρὸς ἑαυτὸν ἐπανιὼν καὶ τὰ σὰ περισκοπῶν καὶ κλείσας τὴν θύραν, τὴν εἰσοδοδιέξοδον δηλαδὴ τῶν κοσμικῶν καὶ ματαίων διαλογισμῶν καὶ φροντίδων, ἀποκρύβηθι μικρὸν ἀπὸ τούτων σεαυτῷ καὶ τῷ Θεῷ μόνῳ προσέχων τῷ εἰδότι τὰ τῆς διανοίας κρυπτά, τὰς ἐννοίας καὶ τὰς πράξεις σου ἀναλογιζόμενος καὶ σαυτὸν εὐθύνων ἀπόδος τοὺς λόγους καὶ ἐγγύας παράσχου μηκέτι εἰς αὐτὰς ἐπιστρέψαι, ὡς ὁ κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον, καὶ ποίει οὕτως ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου ἵλεω γενομένου ἐφ' οἷς ἔπραξας ἀτόποις ἔργοις καὶ συγγνώμην σοι δωρησαμένου διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Αὕτη ἐστὶν ἡ εὐσεβὴς καὶ ἀληθὴς τούτου τοῦ ρητοῦ διάνοια · τοῦτο πεποίηκε καὶ ὁ Δαυίδ, ὡς μικρὸν πρόσθεν εἰρήκαμεν, καὶ συγγνώμης ἠξίωται παρὰ Θεοῦ καὶ οὐκ ἀπώλετο τελείως ἡ αὐτοῦ στρατιά · τοῦτό σοι παραγγέλλει καὶ ὁ μακάριος ἐν προφήταις καὶ θεόπτης Μωϋσῆς λέγων · « πρόσεχε σεαυτῷ » · καὶ πάλιν · « σχολάσατε καὶ γνῶτε » · καὶ τῶν ἔξω σοφῶν ὁ εἰπὼν « πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου ». Τοῦτο ποίει καὶ αὐτὸς καὶ τοῖς ἄλλοις εἰσηγοῦ λοιμοῦ ἐνσκήψαντος ἢ ἄλλως πως ὀργίλως κινηθέντος τοῦ Θεοῦ χρῆσαι μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει, χρῖσον τὰς τοῦ ταμιείου σου φλιὰς τῷ αἵματι τῶν ἀποκτανθέντων σου λογισμῶν πονηρῶν καὶ πράξεων, καὶ οὐ μή σου θίγῃ ὁ ὀλοθρευτής · αἰδεσθήσεται γάρ σου τὴν μετάνοιαν, ὅτι ὁ Θεὸς Θεὸς τῶν μετανοούντων ἐστίν, ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μετεγνωκότων ἤδη πάντως · αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Μύστης. Χάριτας ὅτι πλείστας ὁμολογῶ σοι, τιμιώτατε μυσταγωγέ, ἱκανῶς τὴν ἀπορίαν μου λελυκότι καὶ πεπληροφορηκότι ἀρκούντως περὶ ὧν ἔχρῃζον μαθεῖν · οὐκέτι δὲ ἀκριβῶς ὅσα ἐδιδάχθην νῦν παρὰ σοῦ καὶ πλείω δὲ ὧν ἔχρῃζον ἔμαθον, πλατύτερον τῇ διδασκαλίᾳ χρησαμένου σου καὶ ἄλλα πολλὰ ἀναγκαῖα παρενείραντος καὶ ἐξηγησαμένου αὐτὰ ἐπ' ὠφελείᾳ ἡμετέρᾳ οὐ μικρᾷ, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἀξιόχρεω τυγχάνοντος ἀξίως τὴν εὐχαριστίαν σοι παρασχεῖν, ὁ πλουτοδότης πάντων τῶν ἀγαθῶν Θεὸς δῴη σοι τὴν ἀμοιβὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ἣν ἠνίξατο διὰ τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς τοῦ πολυπλασιάσαντος τὸ τάλαντον · ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Σημείωσις : Τὸ ἐν τῷ ἐμῷ Κώδικι ἀκέφαλον ἀνωτέρω ἔργον τοῦ Μηδείας περὶ προνοίας εἰκάζω ὅτι εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ σωζόμενον πλῆρες ἐν τῷ Κώδικι τοῦ Γυμνασίου τῆς Μιτυλήνης ὑπ' ἀριθ. 6 οὗτινος περιγραφὴν πλήρη ἐγνώρισεν ἡμῖν ὁ Παπαδόπουλος Κεραμεὺς ἐν τῇ Μαυρογορδατείῳ Βιβλιοθήκῃ (σ. 19) καὶ ὅπερ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν : « Πρὸς τοὺς νομίζοντας ἐὰν φύγωσιν ὅθεν λοιμώδεις ἀέρες καταπνέουσι διασώζονται · ἐμμένοντες δὲ ἐκεῖσε καὶ σπῶντες αὐτοὺς τὸν θάνατον ἐπισπῶνται, Λόγος ἀποδεικνύων κακῶς φρονοῦντας αὐτοὺς καὶ εἰς Θεὸν ἐξαμαρτάνοντας · συντέτακται δὲ ἐν σχήματι διαλόγου κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν μύστου τινος διαποροῦντος καὶ πυνθανομένου καὶ μυσταγωγοῦ ἀποκρινομένου καὶ λύοντος. » Ἕτερον δὲ ἀπόγραφον μὲ ἀτελεστέραν ἐπιγραφὴν εὕρηται ἐν τῇ Ἱεροσολυμιτικῇ Βιβλιοθήκῃ περὶ οὗ ὁ αὐτὸς Κεραμεὺς ἔγραψε τὰ δέοντα ἐν τῇ « Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ » (Τομ. Γ' σ. 418). Ἐν τῷ αὐτῷ τῆς Μιτυλήνης Κώδ. εὕρηται καὶ ἡ κατὰ Ἰουδαίων τοῦ Μηδείας πραγματεία περὶ ἧς λόγον ποιεῖται ὁ φιλόσοφος Ἀμοιρούτζης ἐν τῇ 2 ἐπιστολῇ. Κατάλογος δὲ πληρέστερος τῶν ἔργων τοῦ Μηδείας ἅτινα ἀτελῶς ἀπαριθμεῖ ὁ Σάθας (Νεοελλ. Φιλολ. σ. 105) κατεστρώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κεραμέως (Μαυρογορδάτειος Βιβλ. ἔνθ. ἀνωτ.) ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τῆς Μιτυλήνης Κώδ. ὅστις περιέχει καὶ τὴν σειρὰν ἅπασαν τῶν ἀνωτέρω δημοσιευθεισῶν τοῦ Μηδείας ἐπιστολῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ὡς ἐξεδόθησαν ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει τῆς Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης ὑπὸ τοῦ Κεραμέως. Ἡ ἐπανέκδοσις τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστολῶν ἐπεβάλλετο διὰ τὸ ἔγκυρον τοῦ ἐμοῦ Κώδικος συμπληροῦντος καὶ διορθοῦντος ἐν πολλοῖς τὸ τῆς Μιτυλήνης χειρόγραφον ὡς κατέδειξεν ἡ ἐπισταμένως γενομένη τῶν δύο κειμένων παραβολή. Ἐλλείψει χώρου παραλείπω τὴν καταγραφὴν τῶν μεταξὺ τῶν δύο Κωδίκων παραλλαγῶν ἐπαφιέμενος τοῦτο εἰς τὸν μέλλοντα νὰ ἀσχοληθῇ κριτικῶς περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἁπάντων τοῦ σοφοῦ Μηδείας Θεοφάνους · ὡς τὸ ἐν τῇ 2 ἐπιστολῇ ἀκατάληπτον τοῦ τῆς Μιτυλήνης Κώδικος « καὶ μὴ λόγοις τοιάνδε παιδιὰν ἐν γήρει τίκτων » τὸ ὁποῖον ὀρθῶς ὁ ἐμὸς Κῶδ. διασώζει « καὶ μὴ λήγοις τοιάδα παιδία ἐν γήρει τίκτων » εὕρηνται πολλαὶ τοιαῦται γραφαὶ καὶ φράσεις σκοτειναὶ καὶ ἀσαφεῖς ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Κεραμέως, ὀρθαὶ δὲ καὶ σαφεῖς ἐν τῇ ἐμῇ ἀνωτέρω ἐκδόσει τῶν ἐπιστολῶν. Περισσοτέραν συγγένειαν παρουσιάζει ὁ ἐμός Κῶδ. πρὸς τὸ παρισινὸν ἀπόγραφον τὸ περιέχον 8 ἐπιστολὰς τοῦ Μηδείας ἃς ἐξέδοτο ὁ Λάμπρος ἐν τῷ Νέῳ ἑλληνομνήμονι (1913 τομ. 10 σ. 258-275).

Παροραμάτων διορθώσεις ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Μηδείας :

Ἐπιστολὴ 1 στίχ. ἐπιστολῆς 7 γράφε : συγγράμματα μᾶλλον ἂν καλοῖτο.
αὐτόθ. στίχ. 15 γρ : ὧν ὑπέρτερος μὲν ἦσθα.

Ἐπιστ. 2 στίχ. 10 γρ : οὐ γὰρ ἐδόκουν ἐν λόγοις ἔτι τοιόνδε σώζεσθαι λείψανον.
αὐτόθ. στίχ. 11 γρ : καὶ τὴν δόξαν ἣν εἶχον... ηὔξησα.
αὐτόθ. στίχ. 23 γρ : ἐνδεχομένως πρόεισιν ἀπὸ τῆς φύσεως.
αὐτόθ. στίχ. 27 γρ : δοκεῖ γὰρ εἴτι πρόεισιν ἐνδεχομένως.
αὐτόθ. στίχ. 28 γρ : διότι διχῶς ἀνάγκη τὸ τοιοῦτον συμβαίνειν ἢ τῆς αἰτίας ἀσθενείᾳ.

Ἐπιστ. 4 στίχ. 12 γρ : τὸν τοῦ μύθου Ἀμφιγυίην.
αὐτόθ. στίχ. 14 γρ : ὃ καὶ χεῖρον σφοδρᾷ καταπτώσει.
αὐτόθ. στίχ. 50 γρ : καὶ τὸ γενέσθαι καὶ τὸ μὴ καὶ τὸ ὅπως ἑκάτερον.
αὐτόθ. στίχ. 61 γρ : καὶ ἀναγκαίως δωρεῖται οἷς δωρεῖται.
αὐτόθ. στίχ. 104 γρ : καὶ τὰ ἐν τῷ λειμῶνι ἄνθη ἐπιχρωννῦντος.
αὐτόθ. στίχ. 112 γρ : εἰ δ' ἔτι ἐνδεῶς ἴσως.

Ἐπιστ. 5 στίχ. 3 γρ : ἥσθης τε διιὼν αὐτὰ καὶ τεθαύμακας... ἥκιστα δὲ νῦν ἡσθήσεσθαι.

Ἐπιστ. 6 στίχ. 2 γρ : οὐ τὴν σὴν ἐδήλου μόνην ἣν ἔχεις.
αὐτόθ. στίχ. 14 γρ : κατ' ἐκείνην καὶ συνέστη.
αὐτόθ, στίχ. 16 γρ : ὑπ' ἐκείνην τετάχθαι.
αὐτόθ. στίχ. 58 γρ : κοιναῖς ἐννοίαις συμβαίνοντα.

Ἐπιστολ. 7 στίχ. γρ : οὐχ ὥς τι κερδανῶν.
αὐτόθ. στίχ. 12 γρ : συνάδειν ἀλλήλους ἡμᾶς ἐν τῇ περὶ αὐτῆς ἀπεφήνω δόξῃ.
αὐτόθ. στίχ. 14 γρ : καὶ οὐδὲν αὐτῆς ἀποπίπτει... ὑπουργικῶς δρᾶν σχούσης.
αὐτόθ. στίχ. 18 γρ : καὶ ἡ μετὰ ταῦτα γένεσις.
αὐτόθ. στίχ. 64 γρ : ὃ βούλεται δρᾷ.
αὐτόθ. στίχ. 87 γρ : τἐπ' ἐκείνοις ε χωρείτω.

αὐτόθ. στίχ. 99 γρ : τὴν αἴσθησιν ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Ἐπιστολ. 11 στίχ. 10 γρ : πρῶτε πάντων καὶ κοινὲ διδάσκαλε.

αὐτόθ. στίχ. 32 γρ : σκῆψις δὲ ἡ μὴ οὖσα.

Ἐπιστ. 12 στίχ. 17 γρ : καταδεχομένοις τὰ ἀφόρητα.

Ἐπιστολ. 13 στίχ. 46 γρ : εἰ καὶ ἀναβάλλεται φιλαγάθως.

Ἐπιστολ. 14 στίχ. 11 γρ : εἰ γὰρ οὐ ξυνίης τῶν γεγραμμένων τὸν νοῦν.

αὐτόθ. στίχ. 43 γρ : εὐαγέσι γέ τοι τρόποις.

αὐτόθ. στίχ. 58 γρ : ἀξιοῦτε τὸν θριγγόν.

αὐτόθ. στίχ. 81 γρ : πολιτεύεσθαί σε καλῶς.

Ἐπιστ. 15 στίχ. 6 γρ : ἰσχύος δὲ καὶ ἐμπίδος.

αὐτόθ. στίχ. 26 γρ : ἑάλως σαφῶς.

αὐτόθ. στίχ. 32 γρ : εἰς σαυτὸν γὰρ ἐπανακαμπτει.

αὐτόθ. στίχ. 36 γρ : ἐπεὶ τοῖς ἀξίοις οὐκ ἐξῆν.

αὐτόθ. στίχ. 41 γρ : καὶ ἁρπαγῇ νῦν ἀντέχῃ.

Ἐπιστολ. 16 στίχ. 33 γρ : καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐπαμύνειν.

αὐτόθ. στίχ. 51 γρ : πορνείας ἀναφανείσης μόνον.

αὐτόθ. στίχ. 67 γρ : ἴσχυσεν ἄν ὡς Βασιλείου.

αὐτόθ. στίχ. 88 γρ : γυμναστέον τὸν λόγον ἡμῖν εἰ δοκεῖ.

αὐτόθ. στίχ. 97 γρ : ἐγὼ δὲ τὴν ἀπ' αὐτῶν φοράν.

αὐτόθ. στίχ. 107 γρ : πρὸς δὲ αἰετὸν καὶ κύνα... οὐκ ἀτόλμως παραβαλλομένης.

Ἐπιστολ. 17 στίχ. 31 γρ : ἐμοὶ δὲ δωρηθῆναι τὸ αἴτημα.

Ἐπιστολ. 18 στίχ. 12 γρ : πολυάϊκὸς πολέμοιο.

αὐτόθ. στίχ. 18 γρ : καὶ μηδὲν τοιοῦτον.

αὐτόθ. στίχ. 35 γρ : τὸ συγχαίρειν σοι τῶν ἐπαίνων παράσχῃς.

Ἐν σελ. 410 ἀντὶ τοῦ φριγγοῦ τὰ ὅρια γράφε : τοῦ θριγγοῦ τὰ ὅρια · αὐτόθ. ἀντὶ τρυγμοὺς ἀκουομένους γράφε : τριγμούς ἀκουομένους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Β΄

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΜΕΛΟΓΡΑΦΟΙ

ΥΠΟ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΜΕΛΟΓΡΑΦΟΙ

Τὸ περὶ ἐκκλησιαστικῶν Μελογράφων ζήτημα δὲν ἠξιώθη τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ ἐρεύνης οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖς ξένοις · θέμα γόνιμον καὶ ἐπαγωγὸν πολλῆς χρῆζον μελέτης παρεγνωρίσθη καὶ παρημελήθη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν παρὰ τῶν εἰδικῶν μουσικολόγων, ὥστε καὶ σήμερον ἔτι παραμένουσιν ἄγνωστα καὶ ἀφανῆ ὀνόματα περιφανῆ καὶ ἔνδοξα μελωδῶν διασήμων ἐξυψωσάντων ἐκπληκτικῶς τὴν ἱερὰν τέχνην καὶ χαραξάντων τὰς ἱερὰς τῆς καρδίας αὐτῶν δονήσεις καὶ παλμοὺς διὰ φωνῶν μελιρρύτων, αἵτινες ἐν τῇ διαρροῇ τῶν αἰώνων ἐξατμισθεῖσαι παραμένουσιν ὡς σκιὰ μόνον ἀγνώριστος καὶ ἀνείδεος καὶ ἀκατάληπτος εἰς τὰ πεπαλαιωμένα μουσικὰ χειρόγραφα. Ἡ φωνὴ τῆς ὀδύνης, τοῦ πάθους, τοῦ πόνου, τῆς χαρᾶς, τῆς εὐσεβείας πρὸς τὸ θεῖον, ὁ πλοῦτος ἅπας τῶν ἱερῶν συναισθημάτων, ἡ ἀπὸ τοσούτων ἐκχυθεῖσα στομάτων καὶ περιηχήσασα τοὺς ναοὺς καὶ τὰς πόλεις καὶ δονήσασα τόσας ψυχὰς φωνὴ ἐσβέσθη καὶ ἐξέλιπεν ἐν τῇ στροφῇ τοῦ χρόνου ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἀπὸ προσώπου πυρός · καὶ τὰ λείψανα ταῦτα τὰ ἱερὰ καὶ πανέντιμα, τὰ εὐγενῆ τῆς Μούσης ἔκγονα, εἰς σωροὺς τέφρας ἀμόρφου ἄψυχα καὶ ἄφωνα περικλείονται εἰς τοὺς ἀρχαίους κώδικας συνθάψαντα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννητόρων αὐτῶν.

Καὶ ἐγένετο μὲν πρώτη καὶ σοβαρὰ ἀπόπειρα πρὸς ἀναστήλωσιν τῆς προγονικῆς μουσικῆς δόξης ὑπὸ τοῦ φιλοπονωτάτου Γεωργίου Παπαδοπούλου περισυλλέξαντος ἐν τῷ περισπουδάστῳ ἔργῳ αὐτοῦ « Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς » τὰ τῇδε κἀκεῖσε διεσπαρμένα μουσικὰ λείψανα, ἀλλ' ἡ προσπάθεια αὐτοῦ ἡ εὐγενὴς καὶ ἐπαίνων πολλῶν ἀξία δὲν ἐξίσχυσε ν' ἀποδώσῃ τὴν ὅλην λάμψιν ἥτις καλύπτεται ἀπὸ τοῦ πάχους πολλῶν κωδίκων μὴ μετακινηθέντων μηδὲ θιγέντων. Ἡ μελέτη τῶν ἀπειραρίθμων ἔν τε τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Δύσει μουσικῶν Κωδίκων θὰ ἔχυνε δέσμας ὅλας νέου φωτὸς ἀγνώστου καὶ θὰ ἐφώτιζε τόσον φαιδρῶς τὸ μουσικὸν ἡμῶν στερέωμα, ὥστε ἡ σκιὰ δὲν θὰ ἐδέσποζε τοῦ μουσικοῦ κόσμου, οὐδὲ τὸ σκότος θὰ ἦτο βαθύ. Ἐκ τῆς μελέτης τῶν Κωδίκων ἀπεκόμισα τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐν παντὶ κλάδῳ τοῦ ἀρχαίου ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν βίου, ἄνευ τῆς χειραγωγίας καὶ ἐμβριθοῦς ἐρεύνης τούτων πᾶσα προσπάθεια ἡμῶν πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ εὕρεσιν τῆς ἀληθείας ἔσται ἀτελὴς καὶ ἄγονος καὶ ἄκαρπος. Καὶ ἀπόδειξις τῶν λεγομένων μοι ἡ προσθήκη εἰς τὸν Κατάλογον τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀσματογράφων 187 νέων τοιούτων ἁλιευθέντων ἐκ διαφόρων Κωδίκων καὶ ὑποδεικνυομένων διὰ τοῦ ἀστερίσκου ἐν τῷ κατωτέρω Πίνακι μὴ ἀπαντώντων ὅλως ἐν τῷ μνημονευθέντι ἔργῳ τοῦ Γ. Παπαδοπούλου. Δὲν ἐξεζήτησα τούτους συστηματικῶς οὔτε ἐπεδόθην εἰς τὴν αὐτῶν ἀνακάλυψιν, ἀλλὰ συναντήσας τούτους ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μελετῶν μου ἐσημείωσα ἐπιμελῶς τά τε αὐτῶν ὀνόματα καὶ τὰ ἔργα τούτων ὅσα ὑποδεικνύουσιν οἱ ἐντυχόντες μοι κώδικες, τοῦ τε ἁγίου Ὄρους, τῆς Λαύρας καὶ τοῦ Βατοπεδίου, τῆς ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων, τῆς Ἀμβροσιανῆς τοῦ Μιλάνου καὶ τῆς τῶν Βλατέων μονῆς. Ἐὰν ἡ παραγωγὴ ἐξ ἁπλῆς συμπτώσεως εἶνε τοιαύτη, φαντάζομαι πόση ἔκπληξις ἀναμένει ἡμᾶς ὁπόταν συστηματικῶς ἐξερευνηθῶσιν οἱ μουσικοὶ Κώδικες τῆς Ἀνατολῆς καὶ δὴ τοῦ ἁγίου Ὄρους, ὡς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ φιλοπόνου μοναχοῦ Σπυρίδωνος Λαυριώτου εἰς ὃν ὀφείλονται αἱ ὑποδείξεις τῶν Λαυριωτικῶν Κωδίκων, ποῖος ὄγκος ὀνομάτων καὶ μελουργημάτων κρυπτὸς συγκλειόμενος θὰ ἐκπηδήσῃ εἰς τὸ φῶς, καὶ πόση δόξα ἐθνικὴ τεθαμμένη ἀδόξως θὰ κοσμίσῃ τὰ μέτωπα ἡμῶν. Εἰς τὰς σιτοβρώτους περγαμηνὰς τῶν Βιβλιοθηκῶν θὰ εὕρωμεν τόσα δημοτικὰ ᾄσματα, τόσα μέλη Βυζαντινὰ ἅτινα ἐψάλλοντο εἰς διαφόρους περιστάσεις τοῦ βίου αὐτῶν εἰς γάμους, εἰς συμπόσια, εἰς δοχάς, εἰς πανηγύρεις, εἰς ἔκφρασιν τῶν ποικίλων τῆς καρδίας συναισθημάτων ὡς σημειοῦνται τοιαῦτα εἰς τοὺς Κώδικας καὶ παραθέτω προχείρως τὰ ἐν τῷ Λαυριωτικῷ Κώδ. Ι **151**.

« Κόρη τις κάθητο πουρνὸ γυμνὴ κ' ἀπεζωμένη
καὶ τὰ μαλιά της ἄπλεκτα τὸ φρύδι της γαϊτάνι
τὸν ἥλιον ἀνατράχηζε τ' ἄστρι καὶ τὸ φεγγάρι ·
ἥλιε περιχαμήλωσε φεγκάρ' παρακατέβα
γιὰ νὰ σὲ πῶ τοὺς πόνους μου τοὺς ἀναστεναγμούς μου
πῶς ἤμουν κόρη εὔμορφη καὶ ροδιανὴ κοπέλα
μὲ κάποιο ἀρχοντόπουλο συναλαξία ἐκάμα
ἔδωκα χεῖλι κόκινο καὶ πῆρα μαῦρα μάτια
γιὰ νὰ χαροῦμαι τὸν καιρὸ μέραις καὶ ἑβδομάδες. »

Καὶ τὸ ἐν Κ **171** τῆς αὐτῆς Λαύρας.

« Στρατιώτης τὰ φουσάτα
κυνηγὸς βουνὰ λαγκάδια
ψαρᾶς δίκτυα παραγάδια
εἰς τὸν ὕπνον του θωρεῖ ·
ἔτσι ὁμοίως καὶ ἐγὼ
ὁ θλιμμένος θεωρῶ
ἐκείνη ὁποῦ στενάζω
καὶ ὅπου καθ' ἡμέρα κράζω
καὶ ὅπου πάντα ἐπιθυμῶ. »

Καὶ πόσοι στίχοι τῶν μουσολήπτων Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Λέοντος, Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, τοῦ Θεοφίλου καὶ ἄλλων οὓς ἐνεπιστεύοντο εἰς τοὺς διασήμους τῆς ἐποχῆς των μελῳδοὺς πρὸς καλλωπισμὸν αὐτῶν καὶ ἐκτέλεσιν, θὰ ἴδωσι τὸ φῶς· ζωὴ ὁλόκληρος θ' ἀναστῇ ἐκ τοῦ τάφου καὶ θὰ ψάλλῃ ἀναστασίμους ᾠδὰς ἀγνώστους ἡμῖν καὶ παραδόξους. Εἰς τοὺς ἁγιορείτας μοναχοὺς τοὺς ἀπερισπάστους τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν, τοὺς ἔχοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν τὰ προγονικὰ ταῦτα περίδοξα λείψανα, ἀπόκειται τὸ ἱερὸν τοῦτο τῆς ἐρεύνης καθῆκον ἵνα δείξωσιν εἰς τὸν κόσμον τί ἔχομεν καὶ τί κατέχομεν πόση ἐργασία ἐπὶ τοῦ μουσικοῦ πεδίου συνετελέσθη κατὰ τὰς παρελθούσας ἑκατονταετηρίδας καὶ ποῖοι ἀστέρες ἠγλάϊσαν τὸ μουσικὸν ἐθνικόν μας στερέωμα. Πρὶν ἢ οἱ ξένοι ἐπιβάλωσι χεῖρα εἰς τὸν γόνιμον πλὴν ἀγεώργητον τοῦτον ἀγρὸν εἶνε καθῆκον τιμῆς ἡμεῖς αὐτοὶ νὰ ἐπιμεληθῶμεν αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν φιλοτίμων ἁγιορειτῶν μοναχῶν τῶν ἐπὶ αἰῶνας ὅλους ἀγρυπνισάντων πρὸς περίσωσιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν κειμηλίων, ἀποδοθῇ ὁ ἀγρὸς ὁ χέρσος καὶ ἄγριος γόνιμος καὶ καλλίμορφος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἵνα καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ξένοι ἀπογευώμεθα τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Μόνον διὰ τῆς ἐπιμόνου μελέτης τῶν πολυπληθῶν μουσικῶν κωδίκων θὰ ἔχωμεν ἀφάνταστα καὶ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα, ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς τὸν συγγενῆ κύκλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως. Διὰ τῆς μελέτης τῶν ἐν τῇ Δύσει Κωδίκων ἀνευρέθη ὑλικὸν εἰς 15 ὅλους τόμους περικλεισθὲν προϊὸν τῆς μούσης τῶν κλασικῶν τῆς ἐκκλησίας ποιητῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων, ἀφανὲς ἄχρι τοῦτο καὶ ἄγνωστον εἰς τὰ βάθη τῶν Βιβλιοθηκῶν κατακείμενον. Ὅταν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τὸ περίλαμπρον τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν μνημεῖον ἴδῃ τὸ φῶς, τότε θὰ κριθῇ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ τὸ ἔνδοξον ἔργον τὸ ὁποῖον τὰ προνομιοῦχα τῆς Μούσης πνεύματα εἰς τὸν κόσμον κατέλιπον. Ὅ τι μέχρι τοῦδε ἐγνώσθη καὶ ὅ τι ἐδημοσιεύθη εἶνε ψιχία πλουσίας τραπέζης τῆς ὁποίας τὸ μεγαλεῖον ἠγνοήσαμεν. Καὶ ὄχι μόνον ὁ μέγας πλοῦτος τῆς ποιήσεως θὰ γίνῃ κτῆμα κοινόν, ἀλλὰ καὶ θὰ πέσωσι προλήψεις πεπαλαιωμέναι, ἀποδιδομένου ἑκάστῳ τὸ προσῆκον καὶ ἴδιον. Καὶ ἀναφέρω ἐνταῦθα δύο καὶ μόνα παραδείγματα. Εἰς τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην ἀπεδόθησαν ὅλα τὰ ποιητικὰ ἔργα τῶν ὁμωνύμων ποιητῶν καὶ μοναχῶν καὶ ἐστερήθησαν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἔργων οἱ τούτων πατέρες καὶ δημιουργοί. Εἰς τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην ἐπεγράφησαν πολλὰ ἔργα τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννου καὶ ἐπισκόπου Εὐχαΐτων τοῦ Μαυρόποδος, εἰς τὸν αὐτὸν τὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ, εἰς τὸν αὐτὸν τὰ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ τούτου μοναχοῦ καὶ τόσων ἄλλων. Ὁ ἀτυχὴς Ἀρκλᾶς μέγας τῷ ὄντι ποιητής, ὡς γράφω ἐν εἰδικῷ ἔργῳ μου, ἀπεγυμνώθη τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ περιουσίας ὑπὸ τῶν εὐνοουμένων τοῦ ἐκ Δαμασκοῦ ποιητοῦ καὶ διὰ σοφισμάτων τῶν γραμματικῶν καὶ κριτικῶν ἀπώλεσεν ὄχι μόνον τὴν αὐτοῦ δόξαν ἀλλὰ καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν ἀφελῶς καὶ ἀπροσφυῶς συνταυτισθεὶς τῷ Δαμασκηνῷ δι' ἑρμηνείας ἀλλοκότου τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὡς βλέπομεν τοῦτο εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ Βαρθολομαίου καὶ ἄλλων (Ἴδ. Κουτλουμουσιανοῦ προλεγόμενα ἐν Πεντηκοσταρίῳ). Καὶ εἶναι παράδοξον τῇ ἀληθείᾳ πῶς πᾶν ἔξοχον ἐν τῇ ποιήσει ἀπεδίδετο εἰς τὸν Δαμασκηνόν, ὑπολειπόμενον πολὺ τοῦ Κοσμᾶ, τῆς Κασιανῆς καὶ ἄλλων δοκίμων ποιητῶν. Ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης δὲν ὑπῆρξε ποιητὴς κατὰ τὴν κυρίαν τῆς λέξεως σημασίαν, ὡς ἦσαν ὁ Ρωμανός, ἡ Κασιανή, ὁ Κοσμᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ἀληθινοὶ καὶ μεγάλοι ποιηταί· ἦτο ἀριστοτέχνης συγκολλητὴς μεγαλοπρεπῶν λέξεων δανειζομένων ἐκ τοῦ γλωσσικοῦ θησαυροῦ τῶν πατέρων καὶ ἐφαρμοζομένων ἐπιτυχῶς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Ὁ Κανὼν τῆς ἀναστάσεως σαφῶς καταδηλοῖ τοῦτο. Εἰκόνες ἴδιαι, νέαι, ὑψηλαὶ ἐλλείπουσιν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς ποιητικοῖς ὅπου δὲ ἀπαντῶσιν τοιαῦται εἶναι δάνεια προγενεστέρων ποιητῶν. Οἱ δύο ἀνεψιοὶ αὐτοῦ Στέφανος ὁ Σαββαΐτης, καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῷ Ἰωάννης παρουσιάζουσιν ἔργα ἐξοχώτερα τοῦ θείου αὐτῶν, ὁ δὲ Ἰωάννης (ὁ ἀνεψιὸς) κατέλιπεν ὄγκον μέγαν ποιητικὸν ἀνυπολογίστου ἀξίας. Τὰ παράδοξα ταῦτα τὰ ἀνατρέποντα θεωρίας καὶ δοξασίας ἐρριζωμένας δὲν εἶνε ἀποτελέσματα εἰκασιῶν, ἀλλὰ στηρίζονται ἐπὶ μαρτυριῶν Κωδίκων καὶ ἐρεύνης πολυετοῦς.

Ἕτερον οὐχ ἧττον παράδοξον τοῦ ἀνωτέρου εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῶν λεγομένων Στιχηρῶν Ἀνατολικῶν τῶν ἀποδιδομένων τῷ πατριάρχῃ Ἀνατολίῳ. Ἡ ἐκκλησιατικὴ παράδοσις καὶ ἱκανοὶ τῶν νεωτέρων κωδίκων (ὡς ὁ Δ 68 τῆς Λαύρας καὶ ἄλλοι) ἀποδίδουσι ταῦτα ρητῶς εἰς τὸν πατριάρχην Ἀνατόλιον (« Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τὰ ὀγδοήκοντα τὰ λεγόμενα ἀνατολικὰ ποίημα Ἀνατολίου πατριάρχου Κ/πόλεως »), ἀλλ' οὐδὲν τούτου σφαλερώτερον. Οἱ νεώτεροι οἱ περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποίησιν ἐνδιατρίψαντες ἀπὸ τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ Βαρθολομαίου καὶ ἐφεξῆς ἐπεχείρησαν μὲν δι' εἰκασιῶν ν' ἄρωσι τὴν πατρότητα τῶν Στιχηρῶν ἀπὸ τοῦ πατριάρχου Ἀνατολίου, περιέπεσον ὅμως εἰς ἕτερα παράδοξα συμπεράσματα χωρὶς νὰ λύσωσι τὸ ζήτημα· οὕτως ὁ Κουτλουμουσιανὸς θέλει ὡς ποιητὴν τῶν ἐν λόγῳ Στιχηρῶν τὸν Στουδίτην Ἀνατόλιον μαθητὴν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Ἴδ. Σημ. αὐτοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς γ' Ἰουλίου)· ὁ Γεώργιος Παπαδόπουλος θεωρήσας πιθανὴν τὴν γνώμην τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ ἀσπάζεται καὶ ὑποστηρίζει αὐτήν. (Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς σ. 138, 199, 241). Ὁ Emereau ὁ ἐν τῇ Échos d'Orient (Τεῦχος Ἰουλίου-Δεκεμβρίου σελ. 266) περὶ τῶν Βυζαντινῶν ὑμνογράφων γράφων παραθέτει ὅσα περὶ τῶν ἀνατολικῶν Τροπαρίων ὁ Πετρίδης ἄλλοτε ἔγραψε (Dict. d'archéol. chrétien et de liturg. σ. 1940)· ἀποκρούων οὗτος τὴν γνώμην τοῦ Ἀλλατίου καὶ ἄλλων τῶν ἀποδιδόντων ταῦτα εἰς τὸν πατριάρχην Ἀνατόλιον, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς ἀποδεχομένους ποιητὴν αὐτῶν τὸν Στουδίτην Ἀνατόλιον λέγει ὅτι τὸ ἐπίθετον ἀνατολικὸς δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν ἀνατολήν· καὶ συμπεραίνει : Faut-il supposer une allusion à un des noms mys-

tiques du Sauveur? Ou à l'heure qui vit s'accomplir la résurrection? Cette dernière hypothèse me paraît assez plausible. ἢ δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ, ἐπιλέγει ὁ Πετρίδης, ὅτι τὰ τροπάρια ταῦτα ἐψάλλοντο πρότερον κατὰ τὴν ὥραν τὴν πρωϊνήν, τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ὥρας τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ εἶτα ἐτέθησαν εἰς τὸν ἑσπερινόν, καὶ πρὸς στήριξιν τῆς ἰδίας γνώμης ἐπιφέρει καὶ τὰ *ἑωθινὰ* εὐαγγέλια καὶ ἰδιόμελα *ἑωθινά* · ἀλλ' ὡς θὰ ἴδωμεν οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ περὶ τούτου γράψαντες Christ καὶ Παρανίκας (Ἀνθ. gr. σ. XXXIII, XLI (προλεγόμενα). Πίτρας, Σοφοκλῆς καὶ οἱ ἄλλοι ἐπέτυχον νὰ λύσωσι τὸ ζητούμενον ἄπορον, καὶ τοῦτο διότι ἐστηρίχθησαν εἰς εἰκασίας μὴ προσφυγόντες εἰς τοὺς Κώδικας.

Ἐκ τῆς μελέτης πολυαρίθμων Κωδίκων περικλειόντων τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ποίησιν ἀπεκόμισα ὡς ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον ὅτι ἡ πολύμορφος καὶ πολυποίκιλος ποιητικὴ παραγωγὴ ἡ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων τῶν διαφόρων μονῶν ἐξερχομένη καὶ ἀνὰ τὴν ἐκκλησίαν διαδιδομένη ἐχαρακτηρίζετο διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ τόπου ἔνθα τὴν ὕπαρξιν καὶ τὸ εἶναι προσελάμβανε καὶ ἐγνωρίζετο εἰς τὴν καθόλου ἐκκλησίαν διὰ τῆς τοπικῆς ἐπωνυμίας ἀποσιωπουμένου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ὀνόματος τοῦ ποιητοῦ · καὶ οὕτως ἀπαντῶμεν εἰς τοὺς ἀρχαίους Κώδικας Στιχηρὰ ἀνατολικά, Κανόνας ἀνατολικούς, Ἀκολουθίας ἀνατολικάς, Ἀκολουθίας Βυζαντινὰς ἢ Βυζαντιαίας (κατὰ τοὺς Κώδικας), Ἀκολουθίας Σιναϊτικάς, Ἀκολουθίας Σικελικὰς καὶ τὰ παρόμοια · καὶ θ' ἀναφέρω τὰς μαρτυρίας δύο καλῶν καὶ δοκίμων καὶ ἀρχαίων Κωδίκων, τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων ὑπ' ἀριθ. 220 Coislin (τοῦ ιγ' αἰῶνος) καὶ τοῦ Β 32 τῆς Λαύρας. Ἐν τῷ Παρισινῷ Κώδικι 220 Coislin φ. 186^{β} ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία (εἰς ἦχον βαρύν) ἐπιγράφεται Ἀνατολικὴ (ἄνευ μνείας τοῦ ποιητοῦ) · ἐν τῷ αὐτῷ Κώδ. φ. 159^{α} ὡσαύτως Ἀνατολικὴ · (ἡ αὐτὴ καὶ ἐν τῷ Λαυριωτικῷ Κώδικι Β 32 φ. 197^{β} μετὰ μνείας τοῦ ὀνόματος τοῦ ποιητοῦ « Ἰωάννου μοναχοῦ ») · ἐν τῷ αὐτῷ Παρισινῷ Κώδ. φ. 157^{β} ἀκολουθία ἀναστάσιμος ἀνατολικὴ (ἐν τῷ Λαυριωτικῷ Β 32 φ. 196^{α} ἡ αὐτὴ μετὰ μνείας τοῦ ποιητοῦ « Ἰωάννου μοναχοῦ ». Ἐν τῷ αὐτῷ Κώδ. φ. 222^{β} Ἀκολουθία ἀνατολικὴ (ἐν τῷ τῆς Λαύρας Β 32 φ. 280^{β} μετὰ μνείας τοῦ ποιητοῦ « Ἀνδρέου Κρήτης »). Ἐν τῷ Κώδ. Β 32 φ. 103^{α} Ἀκολουθία Ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ Κώδ. φ. 182^{α} Ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 184^{β} ἀκολουθία ἀνατολικὴ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 185^{β} ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 187^{β} ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 189^{α} ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 221^{β} ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 238^{β} Ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 259^{α} Ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 260^{α} Ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 57^{β} Γεωργίου ἀνατολικοῦ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 103^{α} Ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 105^{α} Γεωργίου Ἀκολουθία ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 212^{α} ἀκολουθία Γεωργίου ἀνατολικοῦ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 213^{α} Ἀκολουθία Θεοδώρου Ἀνατολικοῦ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 302^{α}, 303, 304, 305 Γεωργίου Ἀνατολικὴ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 260^{β} Ἀκολουθία Γεωργίου ἀνατολίτου · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 25^{β}, 27^{β}, 28^{β} Γεωργίου ἀνατολικοῦ.

Ἐν δὲ τῷ Κώδ. 259 φ. 168^{β} τῆς Παρισινῆς Βιβλιοθήκης ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ τοῦ ποιητοῦ Θεοφάνους ἐπιγράφεται ἀνατολιακός.

Τὰ δὲ Στιχηρὰ ἀναστάσιμα ἐν τῷ Κώδ. Ι 84 φ. 188^{α} τῆς Λαύρας ἐπιγράφονται « τὰ ἀνατολικὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ κυροῦ Ἰωάννου ».

Ἐφεξῆς ἐν τῷ Παρισινῷ Κώδ. 220 φ. 212^{α} ἀπαντῶμεν Ἀκολουθίαν Σιναϊτικήν. ἐν τῷ αὐτῷ Κώδ. φ. 211^{α} Ἀκολουθία Σιναΐτικος · ἐν δὲ τῷ Β 32 Λαυριωτικῷ ἐν φ. 33^{α}, 47^{α}, 47^{β}, 49^{α}, 56^{β}, 73^{α}, 104^{β}, 150^{β}, 152^{α}, 167^{α}, 183^{α}, 183^{β}, 226^{α}, 227^{β}, 230^{α}, 230^{β}, 231^{α}, 232^{α}, 254^{β}, 291^{α}, 293^{β}, 294^{β}, 295^{α}, ἀπαντῶσιν ἀκολουθίαι μὲ τὴν δήλωσιν « Σιναΐτικος ».

Ἐν τῷ αὐτῷ τῆς Λαύρας Κώδ. φ. 298^{β} Ἀκολουθία Σικελῇ ἀναστάσιμος. ἐν τῷ αὐτῷ φ. 18^{β} Γεωργίου Σικελιώτου ἀκολουθία εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 19^{β} Γεωργίου Σικαλιώτου ἀκολουθία εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 20^{β} Γεωργίου Σικελιώτου ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν τὸν ἀπόστολον · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 96^{α}, 135^{α}, 141^{β}, 146^{β}, 147^{β}, 178^{β}, 179^{β}, 180^{β}, 234^{β}, 296^{α}, 297^{β}, Ἀκολουθίαι Γεωργίου Σικελοῦ ἢ Σικελιώτου · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 298^{α} Ἀκολουθία ἀναστάσιμος Σικελῆ · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 54^{β} Ἀκολουθία Ἠλία Σικελιώτου.

Ἐν τῷ αὐτῷ Κώδ. τῆς Λαύρας φ. 226^{β} Ἀκολουθία Βυζαντιαία · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 232^{β} ἑτέρα Βυζαντιαία · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 226^{β}, 232^{β} Ἀκολουθία Βυζαντιαία · ἐν τῷ αὐτῷ φ. 311^{α} ἑτέρα Βυζαντιαία τῶν Ἀμαντίου.

Ὅταν λοιπὸν τοσαύτας ἔχομεν τὰς μαρτυρίας ἐγκρίτων Κωδίκων διακρινόντων ἐπιμελῶς τὰ ποιητικὰ ἔργα ἑκάστης προελεύσεως ἀπομένει πλέον ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὰ λεγόμενα Στιχηρὰ ἀνατολικὰ εἶνε προϊὸν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀφοῦ μάλιστα εὕρηνται Κώδικες ὡς ὁ προμνησθεὶς Ι 84 Λαυριωτικὸς ἀποδίδοντες ταῦτα εἰς τοὺς ποιητὰς τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην, ἄλλος δὲ ὁ τοῦ Βατοπεδίου ὑπ' ἀριθ. **1491** ἐν φ. 285^{α} εἰς τὸν Ἀνδρέαν Κρήτης ; ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, τὰ Στιχηρὰ ταῦτα διαδοθέντα ἐκ τῆς ἀνατολῆς (τῆς Ἱερουσαλήμ) εἰς τὴν ὅλην ἐκκλησίαν παρέμειναν ὡς τῆς ἀνατολῆς ποιητικὴ παραγωγὴ μὲ τὸ ὄνομα ἀνατολικά, ὅπως παρέμειναν καὶ τόσα ἄλλα μελωδήματα μὲ τὰς ἰδιαζούσας αὐτῶν ὀνομασίας. ὁ πολυέλεος τοῦ Κουκουμᾶ, ὁ πολυέλεος ὁ Λατρινός, τὸ λατρινὸν ἄγαλμα, τὸ πολίτικον ἄγαλμα (Κώδ. Ι 184 Λαύρας), τὰ Ναυπλιώτικα Κεκρα-

γάρια (Ι 183 φ. 184α Λαύρας), τὸ Θετταλικὸν τοῦ Ἰωάννου Ξηροῦ (Ι 184 Λαύρας), ἡ μέθοδος ἡ ἁγιορείτικη (ἀββᾶς ἀββᾶν ὑπήντησε (Ι 184 Λαύρας), τὸν παλατιανὸν Χερουβικὸν τοῦ Κουκουζέλη (Ι 184 Λαύρας) καὶ τὸ λεγόμενον Δυσικὸν Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως (Ι 184 Λαύρας), καὶ ἡ Βουλγάρα τοῦ Κουκουζέλη (1268 Κωδ. Βατοπεδίου) · κτλ.

Ἐκ τούτων καταφαίνεται πόσον ἀναγκαία εἶναι ἡ καταφυγὴ πρὸς τοὺς Κώδικας ἐξ ὧν ὁ κριτικὸς θὰ παραλάβῃ τὸ ἀναγκαιοῦν αὐτῷ ὑλικὸν πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ἰδίου ἔργου καὶ θεμελίωσιν τῶν συμπερασμάτων αὐτοῦ. Διὰ τῆς μελέτης τούτων ἐπλουτίσθη σημαντικῶς ὁ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως κλάδος καὶ ἀνεκαλύφθησαν ἀγνοούμενοι μεγάλοι τῆς ἐκκλησίας ποιηταί, ὧν τὰ μέλη ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐψάλλοντο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ ἐν τῇ ἐνδελεχεῖ ἐρεύνει τῶν μουσικῶν Κωδίκων · θὰ πολλαπλασιασθῇ ὁ γνωστὸς ἀριθμὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελωδῶν καὶ θὰ γνωσθῶσιν ἐν πλάτει καὶ ἀκριβείᾳ τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ ἀγνοούμενα σήμερον.

Ὁ ἐνταῦθα παρατιθέμενος τῶν μουσουργῶν Κατάλογος πενιχρὸς καὶ ἀτελὴς ἄς χρησιμεύσῃ ὡς ἀρχὴ κριτικωτέρας τῶν Κωδίκων μελέτης καὶ συμβολὴ μικρὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, τῆς ὁποίας τὰς βάσεις ἔθετο ὁ πολυμαθὴς Γεώργιος Παπαδόπουλος πολλὰ καὶ καλὰ εἰπὼν καὶ πλειότερα ὑπισχνούμενος. Βεβαίως ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ παρουσιάζονται πολλαὶ ἀτέλειαι, ὡς συμβαίνει πάντοτε εἰς τὰ πρῶτα δοκίμια, ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ ἀφῆκεν ἡμῖν μνημεῖον φιλοπονίας περισπούδαστον καὶ ὁδηγὸν εἰς περαιτέρω παρομοίας ἐρεύνας πολύπειρον ἔστω καὶ μονόφθαλμον.

Οἱ ἐν τοῖς Κώδιξι, τῆς Λαύρας, τοῦ Βατοπεδίου, τῆς ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων, τῆς Ἀμβροσιανῆς καὶ τῶν Βλατέων ἀπαντῶντες μελογράφοι κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἶνε οἱ ἑξῆς :

Ἀγάθων μοναχός (ἀδελφὸς Ξένου τοῦ Κορώνη) · ἔγραψε :
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Χερουβικά (Θ **162** Λαύρας).
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι **79** Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικά (**1277** Βατοπεδίου).
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας · ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ σημειοῦται ὡς ἀδελφὸς Ξένου τοῦ Κορώνη, ἐνῷ ἐν τοῖς λοιποῖς ἁπλῶς Ἀγάθων μοναχός).

* **Ἁγιοσοφίτης.**
— Πολυέλεον (**46** Μονῆς Βλατέων)[1].

Ἀθανάσιος Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως [ὁ Πατελάριος ὁ ἔπειτα οἰκουμενικὸς πατριάρχης μαθητὴς γενόμενος τοῦ Βαλασίου].
— Χερουβικά (Θ **153** φ. 341α Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας · ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀθανασίου Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἀθανασίου πατριάρχου).
— Μαθήματα καλοφωνικά (**1277**. **1373** Βατοπ. Ἀθανασίου πατριάρχου).

* **Ἀθανάσιος ἱερομόναχος.**
— Δοξολογίαν (Θ **153** Λαύρας).
— Χερουβικά (Θ **162**. Ι **184** Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας).

* **Ἀθανάσιος μοναχὸς Ἁγιορείτης.**
— Μαθήματα καλοφωνικά (**1277** Βατοπ.).
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας).

Ἀθανάσιος μοναχός (ἀπαντᾷ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν μουσικοδιδασκάλων τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν τῷ Κώδ. **1427** τοῦ Βατοπεδίου· Ἴδ. ἡμέτερον Κατάλογον σ. 227).

Ἀθανάσιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων.
— Εἱρμοὺς Καλοφωνικοὺς (Μ **16** Λαύρας).

Ἀκάκιος Μεγασπηλαιώτης.
— Εἱρμοὺς Καλοφωνικοὺς (1365 Βατοπ.).

Ἀμπελοκηπιώτης [Ἀλύπιος].
— Θεοτοκία (Ι **79** Λαύρας).
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας).

* **Ἀνανεώτης.**
— Διάφορα (L **36** Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης).

* **Ἀναπαπαρδᾶς.**
— Διάφορα (L **36** Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης).
— Στιχηρὰ Καλοφωνικὰ (**1498** Βατοπ.).

* **Ἀναστάσιος Ραψανιώτης πρωτοψάλτης Λαρίσσης.**
— Λειτουργικά (Ι **88** Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Τὰ εὑρισκόμενα ἅπαντα (**1301** φ 7 Βατοπεδίου).

Ἀνατόλιος πατριάρχης Κ/πόλεως (περὶ τοῦ Ἀνατολίου καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ἐκκλησίας μελωδῶν καὶ ποιητῶν καὶ τῆς λεπτομεροῦς καταγραφῆς τῶν ἔργων αὐτῶν γίνεται ἐκτενὴς λόγος ἐν τῷ χειρογράφῳ ἔργῳ μου περὶ ἐκκλησιαστικῶν ποιητῶν · ἐνταῦθα σημειῶ ἁπλῶς μόνον τὰ ὀνόματα διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου).

1. Ἴδ. Κατάλογον τῶν ἐν τῇ Μονῇ Βλατέων ἀποκειμένων Κωδίκων ὑπὸ Σωφρονίου Εὐστρατιάδου πρώην Λεοντοπόλεως · ἐν Θεσσαλονίκῃ 1918.

'Ανδρέας ὁ Κρήτης.

* **'Ανδρέας Δομέστικος.**
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι 79 Λαύρας).
— Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τοῦ « χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει » μέχρι « τοῦ πεσόντος 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις » τοῦ κὺρ 'Ανδρέου εἰς ἦχον πλ. α' (221 Coislin φ. 166α ἐθνικ. Βιβλ. Παρισίων).

'Ανδρέας Πυρός.

'Ανδρέας Σιγκρός (ὁ Γεώργιος Παπαδόπουλος καλεῖ τοῦτον Σιγηρόν· ἐνῷ ἐν τοῖς Κώδ. τῆς Λαύρας καὶ τοῦ Βατοπεδίου καλεῖται Σιγκρός).
— Λειτουργικά (Θ 162 Λαύρας).
— 'Αντίφωνα εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου (Ι 184 Λαύρας 1427 Βατοπ.).

* **'Ανδριωμένος.**
— Στιχηρὰ Καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).

'Ανδρόνικος (ἐν τῷ Καταλόγῳ τοῦ Κώδ. 1427 τοῦ Βατοπεδ.).

* **"Ανθιμος ὁ Γανοχωρίτης.**
— Δοξολογίαν εἰς ἦχον πλ. δ' (Θ 157 σ. 808 Λαύρας).

"Ανθιμος ἱερομόναχος καὶ Δομέστικος Λαύρας.
— 'Αλληλουάριον (Θ 162 Λαύρας).
— Χερουβικά (Ι 184 Λαύρας).
— Μάθημα 'Ανθίμου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τῆς ἁγίας καὶ μεγίστης Λαύρας (Ι 189 Λαύρας).
— Μαθήματα Καλοφωνικά (1277 Βατοπεδ.).

* **'Αντώνιος ἱερεὺς καὶ Νομοφύλαξ.**
— Διάφορα (1308 Βατοπεδ. ἴδε καὶ 1427 Βατοπ.).

'Αντώνιος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (κατὰ δὲ τὸν Κώδ. 1427 Βατοπ. Μέγας οἰκονόμος καὶ μαθητὴς 'Ιερεμίου Χαλκηδόνος).
— Χερουβικά (Θ 153 φ. 306α Λαύρας. 1524 Βατοπ.).
— Κοινωνικά (Θ 154. Κ 188 Λαύρας).
— "Αμωμον καὶ Χερουβικά (1379 Βατοπεδ.).

* **'Αντώνιος μοναχὸς ὁ Μανδυλᾶς** ('Απαντᾷ ἐν Βατοπεδ. Κώδ. ἐν τῷ Γ 72 τῆς Λαύρας Στιχηράριον Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου ἐν τέλει· « 'Αντωνίῳ ταπεινῷ τῷ ἐκ πόθου τονίσαντι εὔχου ὁ ψάλλων ἀμήν »· ἄγνωστον ποῖος 'Αντώνιος οὗτος).

* **'Αντώνιος μοναχὸς Στουδίτης ὁ Σικελιώτης** (ἐν Βατοπεδ. Κώδ.).

* **'Αντώνιος πρωτοψάλτης** πόλεως Κυδωνίας.
— Μαθήματα (Η 136 Λαύρας).

* **'Αργυρὸς Ρόδιος.**
— Κρατήματα (1416 Βατοπ.).

* **'Αρκάδιος Συγκρός** (ἐν Κώδ. 1427 Βατοπ.).

* **'Αρκάδιος μοναχός.**
— Μαθήματα μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).

* **'Αρσένιος ἀρχιεπίσκοπος Κυδωνιῶν.**
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).
— 'Αλληλουάριον (Θ 162 Λαύρας).
— Πολυέλεον ('Αρσενίου Κυδωνιέως. Κ 188 Λαύρας).

* **'Αρσένιος ἱερομόναχος ὁ μικρός.**
— Μασκάλη μετεβλήθη ἐκ... παρὰ τῶν 'Ισμαηλιτῶν (Θ 153 φ. 336 Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).
— Χερουβικά (Ι 184 Λαύρας).
— Κράτημα ὀνομαζόμενον Σύριγξ (Ι 184 Λαύρας).
— Μαθήματα Καλοφωνικά (1277, 1308, 1373 Βατοπ. Μ 16 Λαύρας).
— Θεοτοκία (1402 Βατοπ.).

'Αρσένιος μοναχός (ἐν Βατοπ. Κώδ.).

Βαβύλας μοναχός (ἐν Βατοπεδ. Κώδ.).

Βαλάσιος ἱερεὺς καὶ Νομοφύλαξ.
— Πασαπνοάρια (Θ 153 Λαύρας).
— Δοξολογίας (Θ 153. Ι 184 Λαύρας. 1271 φ. 198α Βατοπ.).
— Χερουβικά (Θ 153 Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ 153. Θ 154 Λαύρας).
— 'Ακολουθίαν τῶν κεκοιμημένων (Θ 153 φ. 354 Λαύρας).
— Δύναμις (ἦχος πλ. α') (Θ 157 σ. 364 Λαύρας). "Ετερον (αὐτόθ. σ. 369).
— Τὸ Κύριε ἐλέησον (Θ 157 σ. 371 Λαύρας).
— "Αγιος ὁ Θεὸς « ἐξήγησις εἰς τὸ 'Αθηναΐκον ὑπὸ Βαλασίου ἱερέως νεκρώσιμον » (Θ 168 Λαύρας).
— Φήμας εἰς τοὺς πατριάρχας (Θ 168 φ. 504-16). Εἰς τὸν αὐθέντην Βλαχίας (φ. 516), εἰς τὸν Σιναίου ἀρχιεπίσκοπον (φ. 518), εἰς τοὺς ἐξάρχους πάσης Βηθυνίας (φ. 521). Στίχοι ποιηθέντες εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ παναγιωτάτου, σοφωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κὺρ Διονυσίου τοῦ Κωνσταντινοπολίτου (φ. 524), εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον

τοῦ Ἱεροσολύμων (φ. 526), εἰς εὐχαριστίαν ἀρίστου ὀκτάηχον (φ. 529), Ἐγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα Μοσχοβίας (φ. 529)

— Εἱρμολόγιον περιέχον πάντας τοὺς εἱρμοὺς τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς Θεοτόκου. Καλλωπισμὸς τοῦ Μπαλασίου (Ι **159** Λαύρας. **1373**. **1374** Βατοπ. Μ **16** Λαύρας).

— Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον Κεκραγαρίων τε καὶ Κατευθυνθήτων πάνυ ἔντεχνα καὶ μελωδικὰ Μπαλασίου ἱερέως καὶ Νομοφύλακος (Ι **184** φ. 70. Κ **188** Λαύρας).

— Ὀκτάηχον πολυχρονισμὸν εἰς τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων καὶ εἰς τοὺς ἄλλους πατριάρχας καὶ εἰς τὸν Χαλκηδόνος (Ι **184** φ. 205-215 Λαύρας).

— Ἡ ἀκάθιστος (**1433** Βατοπ.).

— Κανόνας τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ (**1415** Βατοπ.).

— Μαθήματα Καλοφωνικά (**1277** Βατοπ.).

— Θεοτοκία (**1402** Βατοπ.).

— Πολυέλεον (Κ **188** Λαύρας).

— Καθεῖλε δυνάστας (Κ **188** Λαύρας).

Βαρθολομαῖος μοναχός.

— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (**1473** Βατοπ. καὶ ἐν **1427** καὶ **1498** Βατοπ.).

*** Βασίλειος ὁ Βυζάντιος.**

— Πολυέλεος ποιηθεὶς παρὰ τοῦ κὺρ Βασιλείου τοῦ Βυζαντίου, μαθητοῦ κὺρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου δι' αἰτήσεως τοῦ ἁγίου Ριμήθης κυρίου Φιλαρέτου (Λ **156** Λαύρας).

Βασίλειος ἱερεὺς ὁ Νομοφύλαξ.

— Μαθήματα καλοφωνικά (Μ **16** Λαύρας).

*** Βασίλειος Στεφάνου.**

— Λειτουργικά (Ι **88** Λαύρας).

*** Βασιλικός.**

— Στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου « ἐπέστη ἡ εἴσοδος » ποίημα τοῦ Βασιλικοῦ (Λ **164** Λαύρας. **1473** Βατοπ.).

*** Βασιώτης.**

— Διάφορα (L **36** Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθ.).

*** Βενέδικτος ἐπίσκοπος.**

— Μαθήματα διάφορα (Η **136** Λαύρας).

*** Βενέδικτος δομέστικος Καρακάλλου** (ἐν. Κώδ. **1427** Βατοπ.).

*** Γαβαλᾶς Μοσχιανός.**

— Λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων (Θ **154** Λαύρας. (Εἰκάζω ὅτι τὰ δύο ὀνόματα εἶνε τὰ ἐπίθετα δύο διαφόρων ποιητῶν. Ἴσως Γεώργιος Μοσχιανὸς περὶ οὗ ἴδ· κατωτέρω).

*** Γαβριὴλ μοναχὸς ὁ ἐξ Ἀγχιάλου.**

— Λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων (Θ **154** Λαύρας).

— Κοινωνικά (Ι **184** Λαύρας. Γαβριὴλ ἱερομονάχου ἐξ Ἀγχιάλου).

*** Γαβριὴλ ἱερομόναχος καὶ φιλόσοφος ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων.**

— Περὶ τῶν ἐν τῇ ψαλτικῇ σημαδίων καὶ ὁμολογίας καὶ ἑτέρων χρησίμων (Ε **148** φ. 1-10 Λαύρας).

— Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος (**1497** φ. 414α Βατοπ.).

— Μέγαν ἑσπερινόν (Ι **184** Λαύρας).

— Στιχηρὰ καλοφωνικά (**1473** Βατοπ.).

— Μαθήματα καλοφωνικά (**1277** Βατοπ.).

— Κρατήματα (**1416** Βατοπ.).

*** Γαυρᾶς.**

— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι **79** Λαύρας).

*** Γεννάδιος ὁ ἐξ Ἀγχιάλου.**

— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας).

— Μακάριος ἀνήρ. ἐκ τοῦ β' καὶ γ' ψαλμοῦ Κυρίου Γενναδίου (Κ **188** Λαύρας).

— Καλοφωνικὰ μαθήματα (**1277** Βατοπ.).

*** Γεράσιμος ἱερομόναχος,** μαθητὴς Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου.

— Ἀλληλουάριον (Θ **162** Λαύρας).

*** Γεράσιμος ἱερομόναχος ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων.**

— Κοινωνικά (**46** φ. 105β Βλατέων).

— Στιχηρὰ καλοφωνικά (**1498** Βατοπ.).

*** Γεράσιμος ἱερομόναχος Λαυριώτης, Δομέστικος τῆς Μ. ἐκκλησίας, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν.**

— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).

— Ἀναγραμματισμούς (Γερασίμου ἱερομονάχου ἁγιορείτου Θ **207** φ. 77 Λαύρας).

— Χερουβικά (Ι **184** Λαύρας).

— Καλοφωνικὰ μαθήματα (**1277** Βατοπ.).

*** Γεράσιμος Χαλκιόπουλος ἢ Χαλκεύς.**

— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).

— Στιχηρὰ Καλοφωνικὰ (Γερασίμου Χαλκιοπούλου Λ **166** Λαύρας. **1427** Βατοπ. Χαλκιόπουλος ἢ χαλκεύς · **1473** Βατοπ.).

*** Γεράσιμος ἐπίσκοπος Σόλωνος.**

— Ἀλληλουάριον (Θ **162** Λαύρας).

Γερμανὸς Νέων Πατρῶν.

— Δοξολογίας (Θ **153** Λαύρας).

— Καταβασίας εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ, εἰς

τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, εἰς τὰ Θεοφάνεια, εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, εἰς τὴν Ἀνάστασιν; εἰς τὴν Πεντηκοστήν, εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (Θ 153 Λαύρας), Καταβασίαι τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθεῖσαι παρὰ κὺρ Γερμανοῦ νέων Πατρῶν (Ε 112 φ. 1-171 Λαύρας· ὁ Γ. Παπαδόπουλος ἐσφαλμένως γράφει Παλαιῶν Πατρῶν).

— Χερουβικά (Ι 184 Λαύρας).

— Τριώδιον περιέχον τὴν πρέπουσαν Ἀκολουθίαν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς ποίημα κὺρ Γερμανοῦ νέων Πατρῶν (Κ 135 φ. 1-263 Λαύρας).

— Πεντηκοστάριον ποίημα κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως νέων Πατρῶν (Κ 135 φ. 265-349 Λαύρας).

— Καλοφωνικὰ μαθήματα (1277. 1373 Βατοπ. Μ. 16 Λαύρας).

— Θεοτοκία (1402 Βατοπ.).

— Τὸν ἥλιον κρύψαντα (1304 σ. 10 Βατοπ.).

— Στιχηράριον (Κ 174. Κ 179 φ. 26α. Κ 180 φ. 1α Κ 181 φ. 1α Κ 183 φ. 1α Λαύρας. 1466. 1468. 1469. 1474. 1476. 1477. 1478. 1484. 1485. Βατοπ.).

— Δοξαστάριον (τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ) (1324. 1328. 1335. 1350. 1364. 1365, 1. 1366 Βατοπ.).

Γερμανὸς πατριάρχης ὁ Ἠθικός.

— Ἐγκώμια κατ' ἀλφάβητον « Ἀκατάληπτε βάτε... Βάτον καιομένην... Γῆν τὴν παναγίαν τέξασαν ἀσπόρως... (Ι 185 φ. 218α Λαύρας).

*** Γερμανὸς μοναχὸς τοῦ Λατβοῦ.**

— Στιχηράριον (καλλωπισθὲν παρὰ Μανουὴλ Χρυσάφου 1473. 1482 Βατοπ. 1498 Βατοπ.).

*** Γεώργιος Ἁγιοπολίτης** (ἐν Κώδ. Βατοπ. 1325 Δοξαστικά).

*** Γεώργιος Ἀκροπολίτης καὶ μέγας Λογοθέτης** (ἐν Κώδ. Βατοπ.).

*** Γεώργιος Ἀργυρόπουλος.**

— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).

*** Γεώργιος πρωτοψάλτης Γάνου.**

— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).

Γεώργιος Δομέστικος ὁ Σγουρόπουλος.

— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).

— Στιχηρὰ καλοφωνικά (1473 Βατοπ.).

*** Γεώργιος Κούρτικα ὁ ἐξ Ἀθηνῶν.**

— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).

— Χερουβικά (Θ 162 Λαύρας).

*** Γεώργιος Δομέστικος Κοντοπετρῆς.**

— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι 79 Λαύρας).

— Λειτουργικά (Ι 88 Λαύρας).

— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).

— Μέγαν ἑσπερινόν (Ι 184 Λαύρας).

— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).

— Διάφορα (L 36 sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλ.).

— Μαθήματα καλοφωνικά (1277 Βατοπ.).

— Κρατήματα (1416 Βατοπ.).

Γεώργιος ὁ Κρής.

— Πολυελέους εἰς τὰς θεομητορικὰς ἑορτάς (Θ 157 σ. 74 Λαύρας).

— Δύναμις· ἕτερον τρισάγιον τοῦ βήματος (Θ 157 σ. 357-58· ἕτερον σ. 366).

— Κοινωνικά (Θ 157 σ. 681 · (πλ. δ') σ. 688 (βαρὺς) σ. 703. Μ 25 Λαύρας (πλ. α') 709 · τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σ. 748 · τῷ Μ. Σαββάτῳ σ. 752).

— Κράτημα « τὴν δέησίν μου δέξαι » (πλ. δ') (Θ 157 σ. 783 · ἕτερον (πλ. δ') σ. 786).

— Ἀλληλουάριον σύντομον (πλ. δ) (Θ 157 σ. 849).

— Ἀναστάσιμα ψαλλόμενα εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ πάσχα (Θ 157 σ. 922).

— Εἱρμοὺς καλοφωνικούς (1373 Βατοπ. Μ 16 Λαύρας).

— Δοξολογίαν (Μ 22 φ. 101β Λαύρας).

Γεώργιος ὁ Λέσβιος.

— Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη (Μ 25 Λαύρας).

— Ὅσοι εἰς Χριστὸν (Μ 25 Λαύρας).

— Ἄξιον ἐστὶν (Μ 25 Λαύρας).

*** Γεώργιος Μοσχιανὸς ὁ Λαοσυνάκτης.**

— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).

— Κοινωνικά (46 Βλατέων).

Γεώργιος ὁ Νικομηδείας.

Γεώργιος Παναρέτου Πατζάδα (ἐν τῷ Κώδ. 1427 τοῦ Βατοπ. φέρεται καὶ μελῳδὸς Πατζάδας ὁ Πρασινᾶς).

— Ἀναγραμματισμούς (Ι 94 φ. 88 Λαύρας).

— Κοινωνικά (Θ 154. Ι 184 Λαύρας).

— Μέλη τινα ἐν τῇ Ἀνθολογίᾳ (Ι 88 Λαύρας).

Γεώργιος Πλαγιώτης.

— Πολυέλεον (Ι 184 Λαύρας).

*** Γεώργιος πρωτοψάλτης Ἰκονίου** (ἐν Κώδ. 1427 Βατοπ.).

Γεώργιος Ραιδεστινὸς πρωτοψάλτης.

— Κοινωνικά (Θ 145 Λαύρας).

— Πασαπνοάρια (Ι 184 Λαύρας).

— Καλοφωνικὰ μαθήματα (**1277** Βατοπ.).
— Θεοτοκία (**1402** Βατοπ.).

Γεώργιος Σγουρόπουλος.
— Μαθήματα μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας).

*** Γεώργιος Συρόπουλος.**
— Κοινωνικά (Ι **184** Λαύρας).

Γεώργιος Σικελιώτης.
— Δοξαστικά (**1325** Βατοπ.).

*** Γεώργιος Φιλαδελφινός.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας).

Γρηγόριος Ἀλυάτης Μπούνης.
— Περὶ σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης (Η **141** Λαύρας).
— Μέθοδος τῆς μετροφωνίας (Ε **6** φ. 1-8. Ι **184** Κ **188** Λαύρας).
— Εὐχὰς μελοποιημένας πρὸς διδασκαλίαν (Ἁγία τριὰς βοήθησόν μοι καὶ φώτισον τὸν νοῦν μου ἵνα σε ὑμνῶ τὴν τρίφωτον οὐσίαν — Δέσποινα Θεοτόκε βοήθησόν μοι ταῖς πρεσβείαις σου· ποίημα Γρηγορίου Μπούμη τοῦ Ἀλυάτου) (Ε **128** φ. 8 Λαύρας).
— Εὐχὴ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· ποίημα κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ξηροῦ (Ἅγιοι πάντες βοηθήσατέ μοι τοῦ μανθάνειν τὰ θεῖα λόγια· ὦ πάγχρυσε Χρυσόστομε φωστὴρ τῆς οἰκουμένης καὶ διδάσκαλε τῶν μαθημάτων σύ μου φώτισον τὰ χείλη καὶ τὴν γλῶτταν, σύ με δίδαξον τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων ἵνα ὑμνῶ κἀγὼ τὸν Κύριον τὸν ὅλον χρόνον τῆς ζωῆς μου) (Ε **128** Λαύρας).
— Πολυέλεον (**46** Μονῆς Βλατέων).
— Κοινωνικά (**46** Μονῆς Βλατέων).
— Διάφορα (**1308** Βατοπ.).
— Θεοτοκία (**1402** Βατοπ.).
— Ὀκτώηχον (Μ **45** Λαύρας. Γρηγορίου ἱερομονάχου Μπούμη τοῦ Ἀλυάτου.
— Κρατήματα (**1416** Βατοπ.).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (**1473** Βατοπ.).

*** Γρηγόριος Γλυκερός.**
— Πολυέλεον (**46** Βλατέων. Γρηγορίου Γλυκέως).
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (**1498** Βατοπ.).

Γρηγόριος Δομέστικος.
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι **79** Λαύρας).
— Ἀντίφωνα ψαλλόμενα εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου (Ι **184** Λαύρας).

*** Γρηγόριος ὁ Κρής.**
— Τρισάγιον τοῦ σταυροῦ (Θ **157** σ. 339 Λαύρας).

*** Γρηγόριος Λαμπαδάριος.**
— Πολυέλεον (Θ **157** σ. 138, 144 Λαύρας).
— Πασαπνοάρια (Θ **157** σ. 202 Λαύρας).
— Περίζωσαι τὴν ρομφαίαν (Θ **157** σ. 242 Λαύρας).
— Δοξολογίας (βαρύς) (Θ **157** σ. 321 (πλ. δ) σ. 327 (δ') σ. 333 Λαύρας).
— Χερουβικὰ τὰ μέγιστα (Θ **157** σ. 414 Λαύρας **88** Βλατέων).
— Ἄξιόν ἐστιν κατ' ἦχον (Θ **157** σ. 583 Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ **157** σ. 712, 754. 756, 757, 764 Λαύρας. **88** Βλατέων).
— Θεοτόκε παρθένε ὀκτάηχον (Θ **159** φ. 626-632 Λαύρας).
— Μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ μεγάλου Σαββάτου (**1298** φ. 1 Βατοπ.).
— Εἱρμοὺς καλοφωνικοὺς (**1373** Βατοπ.).

*** Γρηγόριος πρωτοψάλτης.**
— Καλοφωνικὸν εἱρμολόγιον ἐν ᾧ περιέχονται ἅπαντες οἱ μελοποιηθέντες καλοφωνικοὶ εἱρμοὶ εἰς τὰς παρελθούσας τρεῖς ἑκατονταετηρίδας παρὰ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν μουσικοδιδασκάλων ἐξηγηθέντες παρὰ τῶν μουσικοδιδασκάλων Γρηγορίου τοῦ πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου· κατὰ τὴν παράδοσιν Πέτρου Λαμπαδαρίου καὶ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου (Ι **97** Λαύρας).
— Ἐκλογὴ Ἀνθολογίας μελοποιηθεῖσα παρὰ διαφόρων διδασκάλων, ἐξηγηθεῖσα δὲ εἰς τὸ νέον σύστημα παρὰ Γρηγορίου πρωτοψάλτου (**1399** Βατοπ.).
— Δοξολογίας (**1400** Βατοπ.).
— Χερουβικά (**1400** Βατοπ.).
— Κοινωνικά (**1400** Βατοπ.).

*** Γρηγόριος Συρίγος.**
— Ἀναγραμματισμούς (Ι **89** Λαύρας).

*** Γρηγορίτζης Δομέστικος.**
— Ποίημα « ποιηθὲν παρ' αὐτοῦ καὶ ψαλθὲν ἐν τῷ παλατίῳ ὁρισμῷ τοῦ βασιλέως τοῦ τότε καιροῦ ὅτε ἀποκρισιάριος ἐγένετο πρὸς τὸν βασιλέα » (Θ **207** φ. 352 Λαύρας).

* Δαμασκηνὸς ἱερομόναχος Θετταλός.
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Εἱρμοὺς καλοφωνικούς (Ι **88** Λαύρας).

*** Δαμασκηνὸς μοναχὸς Ἰβηρίτης.**
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Ἀλληλουάριον (Θ **162** Λαύρας).

*** Δαμασκηνὸς Παλαλάτιος.**
— Μάθημα (Ι 189 Λαύρας).

Δαμιανὸς ἱερομόναχος Βατοπαιδινός.
— Κοινωνικὰ (Θ 154. Ι 184 Λαύρας).
— Ἀλληλουάριον (Δαμιανοῦ ἱερομονάχου Θ 162 Λαύρας).
— Ἡ τιμιωτέρα (Ι 184 Λαύρας).
— Εἱρμοὺς καλοφωνικοὺς (1373 Βατοπ. Μ 16 Λαύρας).

*** Δανιὴλ Λαμπαδάριος.**
— Εἱρμοὺς Καλοφωνικοὺς (Θ 153 Λαύρας).

Δανιὴλ πρωτοψάλτης τῆς Μ. ἐκκλησίας.
— Κοινωνικὰ (Θ 154. Θ 157 σ. 685. Μ 48 Λαύρας. 1525 Βατοπ. 88 Βλατέων).
— Πολυελέους (Θ 157 φ. 17 Λαύρας).
— Λειτουργικὰ (Ι 88 Λαύρας).
— Μαθηματάριον (Ι 88 φ. 233-253 Λαύρας 1365 Βατ.).
— Δοξολογίας (88 Βλατέων).
— Εἱρμοὺς Καλοφωνικοὺς (1373 Βατοπ. Μ 16 Λαύρας).
(Ἐν τῷ Κώδ. Θ 154 τῷ χρονολογουμένῳ ἀπὸ τοῦ 1786 σημειοῦται « τοῦ νῦν πρωτοψάλτου Δανιὴλ » · ἔζη ἄρα καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Κῶδιξ ἐγράφετο).

*** Δανιὴλ μοναχός ἁγιορείτης.**
— Λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων (Θ 154 Λαύρας).

*** Δανιὴλ ὁ παλαιός.**
— Μαθηματάριον (Ι 88 φ. 233α Λαύρας).

Δανιὴλ πρωτοψάλτης (ὁ νέος) (μαθητὴς τοῦ Χαλάτζογλου).
— Πολυέλεον (1371 Βατοπ.).
— Τὰ ἅπαντα (1427 Βατοπ.).

*** Δημήτριος Ἀργίτης.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (Λ 166 Λαύρας).

*** Δημήτριος Δοκιανός** (μαθητὴς τοῦ Κουκουζέλη).
— Κοινωνικὰ (Θ 154 Λαύρας).
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (Λ 166 Λαύρας. 46 Βλατέων. 1473 Βατοπ.).
— Καλοφωνικὰ μαθήματα (1277 Βατοπ.).

*** Δημήτριος Δομέστικος.**
— Εἱρμοὺς καλοφωνικοὺς (1373 Βατοπ. Μ 16 Λαύρας).

*** Δημήτριος Μιτυληναῖος Πλουμαρίτης.**
— Κοινωνικὰ (Θ 154 Λαύρας).

*** Δημήτριος Συναδηνὸς ἱερεύς.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (1473 Βατοπ.).

*** Δημήτριος Ταμίας Πρωτοψάλτης Κρήτης.**
— Μαθήματα (Η 136 Λαύρας).

*** Δημήτριος Ὑδριώτης.**
— Χερουβικὰ (Ι 88 φ. 300-310 Λαύρα).
Περὶ τοῦ Δημητρίου Ὑδριώτου ὁ τοῦ Κώδικος γραφεὺς Σωφρόνιος προηγούμενος τῆς Λαύρας (1808) σημειοῖ τοὺς ἑξῆς στίχους (φ. 310).

« Αὐτὸς ὁ φαεινὸς ἀστὴρ εἰς τὴν ἀνατολήν του
ὅλα τὰ ἄστρα τὰ λαμπρὰ φέρ' εἰς ὑποταγήν του
κ' ἐκεῖνα ποῦ μὲ ἔπαρσιν σ' αὐτοῦ τὴν ἀπουσίαν
λάμπουσι καὶ φωτοβολοῦν εὐθὺς ἡ παρουσία
αὐτοῦ τὰ κάμνει ὡς νεκρὰ χωρὶς ν' ἄχουν νοῦρι
καὶ τότε πλέον φαίνεται σ' ὅλα τους τὸ κουσοῦρι
ὅλας τὰς ὡραιότητας τῶν λοιπῶν τὰς σκοτίζει
κ' ἀμόρφους καὶ οὐτιδανοὺς αὐτὰς τὰς σχηματίζει ·
οὕτω καὶ σὺ εἰς τὸν χορὸν μεταξὺ τῶν ὡραίων
τὸ πρόσωπόν σου τὸ λαμπρὸν μαρμαρυγὰς τ' ὡραῖον
καὶ καθὼς δὲν ἐλέγοντο φωτοειδεῖς ἀστέρες
τὰ ἄστρα ἂν δὲν κρύπτετο ὁ ἥλιος ταῖς ἑσπέραις
οὕτω ἂν δὲν ἐκρύπτουσουν καὶ σὴ ἡ ὡραιότης
τῶν λοιπῶν ἐλογίζετο μία μηδαμηνότης ·
ὅμως τὸ κρύψιμον σ' αὐτὸ ποῦ εἶναι ἡ αἰτία
ἡ ὡραιότης τῶν λοιπῶν ἐν ὑπερηφανία
νὰ λάμπῃ τοῦτο εἰς ἐμὲ πρόξενον εὐθυμίας
κ' ἀκαταπαύστων στεναγμῶν εἶναι καὶ δυστυχίας. »
(Κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν Σπυρίδωνος μοναχοῦ Λαυριώτου).

*** Διονύσιος Ἡρακλείας.**
— Χερουβικὰ (Θ 162, Ι 189 Λαύρας).

*** Διονύσιος μοναχός** (ἐν Κώδ. Βατοπ.).

*** Δοκιανός.**
— Θεοτοκία (Ι 79 Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (Λ 166 Λαύρας).
— Κατανυκτικὰ καὶ στίχοι (1414 Βατοπ.).

*** Δούκας ὁ Λαοσυνάκτης.**
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικὰ (1277 Βατοπ.).

*** Δούκας ὁ Συρόπουλος.**
— Χερουβικὰ (Θ 162 · Ι 184 Λαύρας).

*** Δυσικός.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (Λ 166 Λαύρας).

*** Εὐνοῦχος πρωτοψάλτης ὁ Φιλανθρωπινός.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (1498 Βατοπ.).

*** Εὐστάθιος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων.**
— Χερουβικὰ (Θ 162 Λαύρας).

Ἐφραὶμ Καρίας.

Ζαφείριος Ζαφειρόπουλος.
— Δοξολογίας (Μ 25 Λαύρας).
Ζαχαρίας πρωτοψάλτης Κυζίκου (ἐν Κώδ. 1427 Βατοπ.).
Ζαχαρίας ὁ Χανεντές (ἐν Κώδ. 1427 Βατοπ.).

*** Θεοδόσιος.**
— Μαθήματα (Ι 189 Λαύρας).
*** Θεόδουλος ἱερομόναχος.**
— Μαθήματα καλοφωνικά (1277 Βατοπ.).
Θεόδουλος μοναχὸς ἁγιορείτης.
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).
— Ἀλληλουάριον (Θ 162 · Θ 152 · Ι 184 Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).
— Προκείμενα ἀργὰ μετὰ κρατημάτων ψαλλόμενα εἰς τὰς ἀγρυπνίας (Μ 22 φ. 14β Λαύρας).
*** Θεόδωρος Ἀργυρόπουλος.**
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι 79 Λαύρας).
*** Θεόδωρος Ἀδριανουπολίτης.**
— Περὶ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι 79 Λαύρας).
*** Θεόδωρος Γακρᾶς.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).
Θεόδωρος Ἀγαλλιανός.
— Μαθήματα Καλοφωνικά (1277 Βατοπ.).
— Διάφορα (1308 Βατοπ. Τοῦ Γαλλιανοῦ).
Θεόδωρος Γλαβᾶς (ἢ Κλαβᾶς).
— Μαθηματάριον καὶ ἀναγραμματισμούς (Ι 184 Λαύρας).
— Θεοτοκία (1402 Βατοπ.).
*** Θεόδωρος Δομέστικος Καλλικρατείας.**
— Κοινωνικὰ (Θ 154 · Ι 184 Λαύρας).
*** Θεόδωρος Ἐκδότης.**
— Νῦν αἱ δυνάμεις (1300 φ. 1 Βατοπ.).
Θεόδωρος Θαλασσινός.
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (1498 Βατοπ.).
*** Θεόδωρος Κορώνης.**
— Διάφορα (L 36 Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης).
*** Θεόδωρος μοναχὸς δομέστικος τῶν Μαγκάνων.**
— Στιχηρὰ Καλοφωνικὰ (1473 Βατοπ.).
*** Θεόδωρος πρωτοσπαθάριος** (ἐν Κώδ. Βατοπ.).

Θεόδωρος ὁ Στουδίτης.
*** Θεόδωρος Συκεώτης.**
— Δοξαστικά (1325 Βατοπ.).
Θεόδωρος Φωκαεύς.
— Νῦν αἱ δυνάμεις (Μ 22 φ. 159α Λαύρας).
— Πολυέλεον (1372 Βατοπ.).
— Χερουβικά (1400 Βατοπ.).
— Ἀνοιξαντάρια (1400 Βατοπ.).
Θεοφάνης Καρύκης πατριάρχης Κ/πόλεως ὁ ἐξ Ἀθηνῶν.
— Χερουβικά (Θ 153 φ. 296 Λαύρας).
— Ποίημα νάϊ καλούμενον (Θ 153 φ. 337 Λαύρας).
— Ἀλληλουάριον (Θ 162 Λαύρας).
— Κρατήματα (Ι 184 Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικά (1277 Βατοπ.).
— Θεοτοκία (1402 Βατοπ.).
Θεοφάνης ὁ Γραπτός.
Θεοφύλακτος Δομέστικος Ἀργυρόπουλος.
— Κοινωνικά (Θ 154 · Ι 184 Λαύρας).
— Θεοτοκία (Ι 79 Λαύρας · 1277 Βατοπ.).
— Ἀντίφωνα εἰς ἑορτὰς ἁγίων (Ι 184 Λαύρας).
Θωμᾶς ἱερεὺς Ραιδεστινός.
— Περὶ σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης (Η 141 Λαύρας).

Ἰάκωβος ἐπίσκοπος Σίδης.
— Δοξολογίαν (Ι 165 Λαύρας).
Ἰάκωβος πρωτοψάλτης τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
— Ἐκλογὴν πολυελέου (Θ 157 φ. 63 Λαύρας).
— Πασαπνοάριον κατ' ἦχον (Θ 157 σ. 220 Λαύρας. 1370 Βατοπ.).
— Τὰ ια' ἑωθινά (Θ 157 σ. 248 Λαύρας · 1336 Βατοπ.).
— Δοξολογίας (Θ 157 σ. 278 · Ι 176 · Μ 48 Λαύρας · 1371 · 1376 · 1399 Βατοπ.).
— Ἀγαπήσω σε (Θ 157 σ. 581 Λαύρας).
— Σύνθεμα γράμματα καὶ μέλος κὺρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου προσφωνηθέντα τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Κυρίῳ Ἀνθίμῳ ἐπὶ τῷ ψάλλεσθαι καθ' ἣν ἐκτελεῖ ἡ αὐτοῦ μακαριότης λαμπρὰν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀνθίμου (Ι 88 φ. 289 Λαύρας).
— Δοξαστικὰ κατ' ἦχον — Δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ ἄλλα τινα Ἰδιόμελα Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκθέ-

σεων. Στιχηρῶν τε καὶ εἱρμολογικῶν παρὰ κὺρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου φιλομούσῳ γνώμῃ κινηθέντος πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας (Ι **176** φ. 367. Ι **182**. Κ **136**. Μ **18**. Μ **44**. Μ **92** Λαύρας. **1254** φ. 82α. **1346**. **1347**. **1349**. **1357**. **1359**. **1426** Βατοπ.).
— Κεκραγάρια (**88** Βλατέων. Μ **48** Λαύρας. **1426** Βατ.).
— Κοινωνικά (**88** Βλατέων).
— Εἱρμοὺς καλοφωνικοὺς (**1373** Βατοπ. Μ **16** Λαύρας).
— Ἱερὰ ἀπηχήματα (**1427** Βατοπ.).

*** Ἰγνάτιος ἱερομόναχος.**
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).

Ἱερεμίας Χαλκηδόνος (ἐν Κώδ. **1427** Βατοπ.).

Ἰκασία μοναχή.

Ἰωακεὶμ Ἀλαμπάσης ὁ Βιζύης.
— Χερουβικά (Θ **153** φ. 295 Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).

*** Ἰωακεὶμ ἱερομόναχος Κλαύδιος.**
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).

*** Ἰωακεὶμ μοναχός.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας).

*** Ἰωακεὶμ Ρόδιος** μαθητὴς Ἰωάννου πρωτοψάλτου (ἐν Κώδ. **1427** Βατοπ.).

*** Ἰωαννίκιος Βατοπαιδινός.**
— Ἀνοιξαντάρια (**1511** Βατοπ.).

Ἰωάννης Βατάτζης.
— Ἀντίφωνα εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου (Ι **184** Λαύρας).

Ἰωάννης ὁ Γλυκύς.
— Κοντάκιον ψαλλόμενον τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ποίημα τοῦ πρωτοψάλτου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκῆ (Θ **200** φ. 1-8. Μ **24** φ. 95α Λαύρας).
— Ἀντίφωνα εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν ἁγίων (Ι **184** Λαύρας).
— Τὰ ια' ἑωθινά· μέλος καὶ σύνθεσις Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως· ἐξηγήθησαν δὲ παρὰ τοῦ κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας κυρίου Κυρίλλου (Ε **103** φ. 101-149. Θ **153** Λαύρας).
— Χερουβικὸν λεγόμενον Δυσικόν (Ι **184** Λαύρας).
— Στιχηρά (**46** Βλατέων. **1473**. **1498** Βατοπ.).
— Μαθήματα Καλοφωνικά (**1277** Βατοπ.).
— Κρατήματα (**1416** Βατοπ.).

Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.
(Εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ σώζεται ἐν τῷ **1437** Βατοπεδινῷ Κώδικι).
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Ἀρχὴ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης εἶτα τῆς μετροφωνίας Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Ι **174**. Μ **45** φ. 9 Λαύρας).
— Ἐρωταποκρίσεις τῆς παπαδικῆς τέχνης περὶ σημαδίων καὶ τόνων καὶ φωνῶν καὶ πνευμάτων καὶ κρατημάτων καὶ παραλλαγῶν καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ διαλαμβάνουσι (Λ **165**. Κ **175** φ. 1 Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικά (**1277** Βατοπ.).
— Θεοτοκία (**1402** Βατοπ.).
— Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον (Θ **197** φ. 109α Λαύρας).
— Ρόδον τὸ ἀμάραντον (Θ **197** φ. 110α Λαύρας).
— Κεκραγάρια (**1399** Βατοπ.).

Ἰωάννης Δομέστικος ὁ Ξηρός.
— Θετταλικόν (Ι **184** Λαύρας).
— Μέθοδον ἁγιορειτικὴν ὀκτάηχον. Ἀββᾶς ἀββᾶν ὑπήντησε νουθεσία πρὸς τοὺς μαθητάς (Ι **184** Λαύρας).
— Μέθοδον τῆς καλοφωνίας καὶ συνθέσεως (Ι **184** Λαύρας).
— Μέθοδον τῶν νενανισμάτων καὶ τερεντισμάτων (Ι **184** Λαύρας).

Ἰωάννης Δούκας Λαοσυνάκτης ἁγιοσοφίτης.
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας).

Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Πλουσιαδινός.
(Ὁ Γεώργιος Παπαδόπουλος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ « Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς » σ. 258 λέγει ὅτι ὁ Πλουσιαδινὸς οὗτος Ἰωάννης καλεῖται καὶ Κουκουμᾶς. Τούτῳ ἑπόμενος παραθέτω ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου Κουκουμᾶ τοῦ μαΐστορος ἀπαντῶντα ἐν τοῖς Κώδιξιν ἔργα αὐτοῦ).
— Ἀλληλουάριον (Θ **162** Λαύρας).
— Ἄξιον καὶ δίκαιον (Θ **162** φ. 342 Λαύρας).
— Περὶ σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης (Η **141** Λαύρας Κ **172** Λαύρας. Ἰωάννου τοῦ Πλουσίου).
— Ἀναγραμματισμούς (Ι **90** Λαύρας).
— Νουθεσίαν πρὸς τοὺς μαθητάς (Μ **45** Λαύρας).

— Μεθοδον τῆς καλοφωνίας.
— Μεθοδικὴν παραλλαγὴν (Κ 188 Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικά (1277 Βατοπ.).
Τὰ ἀνωτέρω φέρονται ἐπ' ὀνοματι Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαδινοῦ· τὰ δὲ ἑπόμενα ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου Κουκουμᾶ τοῦ μαΐστορος).
— Πολυέλεος (Ι 100 Λαύρας (ἐκ τῶν ἐν τῷ Κώδ. τούτῳ ἀπαντώντων πολυελέων ὁ μὲν καλεῖται Λατρινός, ὁ δὲ τετράστιχος, καὶ ἄλλος Κουκουμᾶς) Ι 184 φ. 88. Κ 188 Λαύρας. 1497 φ. 365^α Βατοπ.).
— Μέγας ἑσπερινός (Ι 184 Λαύρας).
— Ἀναγραμματισμοί (Θ 207 φ. 48^α Λαύρας).
— Εἱρμοὶ καλοφωνικοί (1497 Βατοπ.).

Ἰωάννης Λαμπαδάριος ὁ Κλαδᾶς.
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας. 46 Βλατέων).
— Θεοτοκία (Θ 207 φ. 372. Ι 79 Λαύρας. 1402 Βατοπ.).
— « Ἀκάθιστος ποιηθεῖσα παρὰ Κυροῦ Ἰωάννου Λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ μιμούμενος κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν παλαιὰν ὡς αὐτὸς γράφει » (Ι 150 φ. 4-119. Κ 186 Λαύρας. 1431. 1432. 1433. 1526. Βατοπ.).
— Μαθήματα μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).
— Χερουβικά (Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ καὶ εὐαγοῦς τοῦ βασιλικοῦ κλήρου Ι 184 Λαύρας).
— Ἀνοιξαντάρια (46 Βλατέων).
— Καλοφωνικὰ μαθήματα (1277 Βατοπ.).
— Τὰ ια' ἑωθινά (1363. 1371 Βατοπ.).
— Κρατήματα (1316 Βατοπ.).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (46 Βλατέων. 1498 Βατοπ.).
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι 79 Λαύρας).
— Στίχοι Ἰωάννου Λάσκαρη τοῦ Συρπαγάνου μελισθέντες παρὰ Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (1414 Βατοπ.).

*** Ιωάννης Λαμπαδάριος Πατακαλῶν (;)**
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).

Ἰωάννης μαΐστωρ ὁ Κουκουζέλης.
— Θεοτοκία κατ' ἦχον (Θ 153 φ. 321 Λαύρας. 1402 Βατοπ.).
— Ἄνωθεν οἱ προφῆται (Θ 157 σ. 335 Λαύρας).
— Σημάδιά τινα τῆς μουσικῆς· ὀκτάηχον (Θ 197 φ. 309. Ι 74. Κ 188. Μ 45 Λαύρας. 1437 Βατοπ.).
— Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἀναγραμματισμῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ποιηθέντων παρὰ κυροῦ Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλη καὶ ἄλλων, οἷον τοῦ Κορώνη (φ. 46), Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (φ. 48), τοῦ Μαγουλᾶ (φ. 75), Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ ἁγιορείτου (φ. 77), Μιχαὴλ τοῦ Μεσοποταμίτου (φ. 89) (Θ 207 Λαύρας).
— Κράτημα· « τοῦτο τὸ μέλος ἔνι κράτημα τοῦ μαΐστορος γεγόμενον βιολλ (;), τὰ δὲ γράμματα ἅπερ ὁρᾷς πρὸς αὐτὸ γεγόνασιν διὰ στίχων παρὰ τοῦ Λαμπαδαρίου δι' ὁρισμοῦ καὶ ζητήσεως τοῦ ἁγίου πατριάρχου κυροῦ Ματθαίου ». (Θ 207 φ. 165^α).
— « Ποίημα λεγόμενον ἐθνικὸν καὶ μαργαριτικὸν τοῦ μαΐστορος τῶν μαϊστόρων » (Θ 207 φ. 357^α Λαύρας).
— Περὶ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας (Ι 79 Λαύρας).
— Κοντάκιον καὶ Οἶκοι τῆς Ἀκαθίστου (Ι 150 φ. 1-4 Λαύρας. 1433 Βατοπ.).
— « Ἀρχὴ τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ μέχρι συμπληρώσεως τῆς θείας λειτουργίας παρὰ Ἰωάννου Κουκουζέλη » (Ι 175 Λαύρας. 1495 Βατοπ.).
— Εἱρμοὶ καλοφωνικοί (Ἄνωθεν οἱ προφῆται — Ἔφριξε γῆ — Ἐσείσθησαν λαοί. Ι 171 Λαύρας).
— Ἀνοιξαντάρια (Ι 171 Λαύρας. 1372. 1399 Βατοπ.).
— Ἡ βουλγάρα (Ι 171 φ. 1-181. Ι 184 Λαύρας).
— Ἀναγραμματισμὸς ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀρτοκλασίαν (Ι 184 φ. 37 Λαύρας).
— Ἐγκώμια εἰς τὴν Θεοτόκον (Ε φ. 65 Λαύρας).
— Χερουβικὸν Παλατιανόν (Ι 184 Λαύρας. 46 Βλατέων).
— Κρατήματα (Ι 147 Λαύρας. 1416 Βατοπ.).
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθέντα παρὰ τοῦ μαΐστρου Κουκουζέλη (Ε 158. Κ 134 Λαύρας. 1473. 1498 Βατοπ.).
— Κατανυκτικὰ καὶ στίχοι (1414 Βατοπ.).

*** Ἰωάννης ὁ Κρής.**
— Λόγον ἀγαθόν (1399 Βατοπ.).
— Δογματικὰ Θεοτοκία (16) Ἰωάννου Λαμπαδαρίου διδασκάλου τῶν διδασκάλων (1497 φ. 271^β Βατοπ.).
— Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος (1497 φ. 389^α Βατοπ.).

Ἰωάννης Λάσκαρης ὁ Πιγωνίτης.
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).

Ἰωάννης μοναχός.

Ἰωάννης Οὐρανιώτης πρωτοψάλτης.
— Κοινωνικὰ (Θ 154. Ι 184 Λαύρας).
— Πασαπνοάρια (Θ 157 σ. 162 Λαύρας).
— Ἀλληλουάριον (Θ 157 σ. 359 Λαύρας).
— Ἀγαπήσω σε Κύριε (Θ 157 σ. 574 Λαύρας).
— Μάθημα εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον τὸν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ὀλύμπου σύνθεσις Ἰωάννου πρωτοψάλτου (Ι 88 φ. 254 Λαύρας).
— Εἱρμοὶ καλοφωνικοί (1373 Βατοπ. Μ 16 Λαύρας).
— Ἱερὰ ἀπηχήματα Ἰωάννου πρωτοψάλτου (1417 Βατοπ.).

Ἰωάννης πρωτοψάλτης Ραιδεστοῦ (μαθητὴς Ἰωάννου πρωτοψάλτου).
— Πασαπνοάρια (1399 Βατοπ.).

*** Ἰωάννης διάκονος ὁ Σγουρόπουλος.**
— Κοινωνικά (Θ 154. Ι 184 Λαύρας).

*** Ἰωάννης Σουράνος.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).

*** Ἰωάννης Φωκᾶς.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (1498 Βατοπ.).

*** Ιωάννης Χελιδώνης.**
— Ἀλληλουάριον (Θ 162 Λαύρας).

*** Ἰωάννης Χρυσοβέργης** (ἀνεψιὸς καὶ μαθητὴς Ἀναστασίου Χρυσοβέργη).
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).

*** Ἰωάννης Χουτωβέργης** (ἴσως ὁ ἀνωτέρω Χρυσοβέργης κατὰ παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος).
— Μαθήματα τῆς θείας λειτουργίας (1310 Βατοπ.).

*** Ἰωάσαφ μοναχὸς Βατοπαιδινός.**
— Στιχηρὰ Καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).
— Θεοτοκία (1402 Βατοπ.).

*** Ἰωάσαφ μοναχός ὁ νέος Κουκουζέλης** (ἴσως ὁ ἀνωτέρω Βατοπαιδινὸς).
— Λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων (Θ 154 Λαύρας).
— Εἱρμολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ · «.ἐκαλλωπίσθη δὲ μικρὸν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς εὐτελοῦς Ἰωάσαφ τοῦ νέου Κουκουζέλη (Κ 158 Λαύρας).
— Ἠχήματα κατ' ἦχον — Δοχὰς ψαλλομένας τῇ ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου καὶ εἰς ἑτέρας δεσποτικὰς ἑορτάς (Κ 164 φ. 201-217 Λαύρας).
— Προσόμοια κατ' ἦχον (Κ 164 φ. 233 Λαύρας).
— Μαθηματάριον καὶ ἀναγραμματισμοὺς (Ι 184 Λαύρας).

*** Ἰωσὴφ Βατοπαιδινός.**
— Μάθημα εἰς τὴν ἁγίαν Ζώνην (1322 Βατοπ.).

*** Ιωσὴφ Σκευοφύλαξ** (ἐν Κώδ. Βατοπ.).

*** Κάλλιστος ὁ παλαιός** (ἐν 1427 Βατοπ.).

Κάλλιστος ὁ ἐκ Νικαίας (1427 Βατοπ.).

Κάλλιστος ἱερομόναχος.
— Κοινωνικὸν ἐξηγηθὲν παρὰ Θεοδούλου (Θ 154 Λαύρας).
— Ἐν Κώδ. Ι 189 εὕρηται μάθημα Καλλίστου ἱερομονάχου ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Μαρτζηνάνου τῆς Οὐγκροβλαχίας.

*** Καματηρός.**
— Ἀναγραμματισμούς (Ι 94 Λαύρας).

*** Καμπάνης.**
— Μέθοδον τῆς μετροφωνίας · πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Πλουσιαδινοῦ (Ι 184. Μ 45 Λαύρας).
— Τιμιωτέραν λεγομένην ἁγιορείτικην ψαλλομένων ἐν παννυχίοις καὶ ἐν τραπέζαις (1414 Βατοπ.).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (1498 Βατοπ.).

*** Καρβουναριώτης.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας. 1498 Βατοπ.).

*** Κελαδινός.**
— Θεοτοκία (Ι 79 Λαύρας).

*** Κλήμης ἱερομόναχος ἁγιορείτης Μιτυληναῖος.**
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).
— Χερουβικά (Θ 162. Ι 184 Λαύρας).
— Πασαπνοάρια κατ' ἦχον (Ι 184 Λαύρας).
— Ὀκτάηχον ἥτις καὶ ὑμνωδικὸν ὑπ' αὐτοῦ ὠνομάσθη (Ι 184 Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικά (1277 Βατοπ.).
— Θεοτοκία (1402 Βατοπ.).

*** Κλουβᾶς.**
— Θεοτοκία (Ι 79 Λαύρας).

*** Κλωσᾶς.**
— Ἀναγραμματισμούς (Ι 89 Λαύρας).

Κορνήλιος μοναχὸς ἁγιορείτης.
— Πολυέλεον (Ι 184 Λαύρας).
— Στιχηρὰ ἀνατολικά (1498 Βατοπ.).

*** Κορνήλιος μοναχὸς Σιναΐτης.**
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι 79 Λαύρας).
— Ἀναγραμματισμούς (Ι 89 Λαύρας).
— Πολυέλεον (46 Βλατέων).

Κοσμᾶς ἁγιοπολίτης ὁ καὶ ποιητής.

*** Κοσμᾶς ὁ Βεστήτωρ** (ἐν Κώδ. **1427** Βατοπ.).

*** Κοσμᾶς Δοχειαρίτης.**
— Ἀλληλουάριον (Μ **25** Λαύρας).
— Δύναμις σύντομον (Μ **25** Λαύρας).

*** Κοσμᾶς Ἰβηρίτης.**
— Λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων (Θ **154** Λαύρας).

*** Κοσμᾶς ὁ Μακεδών.**
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Χερουβικά (Θ **162** Λαύρας).

*** Κοσμᾶς ὁ Χίος** (σύγχρονος τοῦ Δανιὴλ καὶ Πέτρου · ἐν Κώδ. **1427** Βατοπ.).

Κυπριανὸς μελῳδὸς καὶ ποιητής.

*** Κύριλλος Ἰβηρίτης Μιτυληναῖος.**
— Τὰ ιϛ' Δογματικὰ τῆς Ὀκτωήχου (Μ **45** Λαύρας).

Κύριλλος πρώην Τήνου ὁ Μαρμαρινός.
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Πολυέλεον (**1421** Βατοπ.).

Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ἀγχιάλου.
— Τιμιωτέραν ὀκτάηχον (Θ **153** φ. 378α Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Χερουβικά (Θ **162** Λαύρας).
— Κρατήματα (**1416** Βατοπ.).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (**1473** Βατοπ.).

*** Κωνσταντῖνος πρεσβύτερος ὁ Γαυρᾶς.**
— Κοινωνικὸν « ποτήριον σωτηρίου » (Ι **78** Λαύρας).

Κωνσταντῖνος αὐτοκράτωρ.

*** Κωνσταντῖνος Καμπᾶς.**
— Μάθημα καλοφωνικόν (Ι **189** Λαύρας).

*** Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς.**
— Πολυέλεον (Θ **153** Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Ἀλληλουάρια κατ' ἦχον (Ι **184** Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας. **1473**. **1498** Βατοπ.).
— Θεοτοκία (**1402** Βατοπ.).
— Ἀναγραμματισμούς (Θ **207** φ. 75α Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικά (**1277** Βατοπ. Κωνσταντίνου Μάγου (οὕτως ἐν τῷ Κώδ.).
— Κρατήματα (**1416** Βατοπ.).

*** Κωνσταντῖνος πρωτοψάλτης.**
— Χερουβικά (Μ **19** Λαύρας).
— Δοξολογίαν (Μ **19** Λαύρας).

*** Κωνσταντῖνος Μερκούρης ὁ Λαοσυνάκτης.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (**1498** Βατοπ.).

*** Κωνσταντῖνος Μοσχιανός.**
— Κοινωνικά (**46** Βλατέων).

*** Κωστῆς.**
— Κοινωνικὰ τῶν Κυριακῶν (Μ **22** φ. 43α Λαύρας).

Λάσκαρης Πηγωνίτης.
— Κοινωνικά (Ι **184** Λαύρας).

Λέων Ἀλμυριώτης.
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (**1473**. **1498** Βατοπ.).

Λέων ὁ Μαΐστωρ.
— Δοξαστικά (**1325** Βατοπ.).

Λέων ὁ σοφός (ποιητὴς καὶ μελῳδός).

Λογγῖνος μοναχός.
— Λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων (Θ **154** Λαύρας).
— Κοινωνικά (Ι **184** Λαύρας. **46** Βλατέων).

*** Λουλούτζης.**
— Τὴν τιμιωτέραν — καθεῖλε δυνάστας (Ι **184** Λαύρας).

*** Μαλαχίας μοναχός.**
— Κράτημα εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου (Θ **154** φ. 396 Λαύρας).

Μανουὴλ Ἀγαλλιανός Δομέστικος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
— Ἀλληλουάριον (Θ **162** Λαύρας).
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι **79** Λαύρας).
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας).
— Πολυέλεον (**46** Βλατέων).

*** Μανουὴλ Ἀργυρόπουλος.**
— Κοινωνικὰ (Θ **154**. Ι **184** Λαύρας).
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας).

*** Μανουὴλ Βλατερὸς ἢ Βλατυρὸς Θεσσαλονικεύς.**
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Χερουβικά (Ι **184** Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικά (**1277** Βατοπ.).

Μανουὴλ Γαζῆς ὁ Δεινός.
— Πασαπνοάρια (Ι **184** φ. 151 Λαύρας).
— Τὸ « πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν » ποίημα Γαζῆ τοῦ Λαμπαδαρίου (Θ **162** φ. 340α Λαύρας).

Μανουὴλ Γούτας ὁ Θεσσαλονικεύς.
— Κοινωνικὰ (Θ **154** Λαύρας).

Μανουὴλ ὁ Θηβαῖος.
— Διάφορα (L **36** Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης).
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (**1498** Βατοπ.).
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι **79** Λαύρας).
— Ἀντίφωνα εἰς ἑορτὰς ἁγίων (Ι **184** Λαύρας).

*** Μανουὴλ ἱερεύς.**
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι **79** Λαύρας).
— Θεοτοκία (Ι **79** Λαύρας).
— Ἀναγραμματισμούς (Ι **89** Λαύρας).

Μανουὴλ ὁ Κορώνης (υἱὸς τοῦ Ξένου Κορώνη).
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι **79** Λαύρας).

*** Μανουὴλ Κούρτεσης.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (Λ **166** Λαύρας).

Μανουὴλ Μανουγρᾶς (ἐν Κώδ. **1427** Βατοπ.).

Μανουὴλ ὁ μέγας ῥήτωρ.
— Δοξολογίαν (Ι **184** Λαύρας).

*** Μανουὴλ ὁ Λαμπαδάριος.**
— Οἴκους τῆς Ἀκαθίστου (Κ **188** Λαύρας).

*** Μανουὴλ Πλαγιάτης πρωτοψάλτης Θεσσαλονίκης.**
— Ἐμελοποίησε τὸν εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον Κανόνα τοῦ Πορφυρογεννήτου Κωνσταντίνου (ἦχος β' Δεῦτε λαοί « Ῥεῖθρα ζωῆς ῥέοντα ἐκ τῆς κοιλίας σου ». Ι **185** φ. 289^{α} Λαύρας).

*** Μανουὴλ ὁ Σπανός.**
— Διάφορα (L **36** Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης).

Μανουὴλ Φωκιανός (ἐν Κώδ. **1427** Βατοπ.).

Μανουὴλ ὁ Χρυσάφης ὁ Λαμπαδάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.
(Τὰ ἐν τοῖς Κώδιξιν ἀπαντῶντα μέλη ὅσα δὲν φέρουσι τὴν προσθήκην « Χρυσάφου τοῦ νέου » ἀναγράφω εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἁλώσεως Λαμπαδάριον τῆς ἁγίας Σοφίας).
— Ἀσματικά (**1356** Βατοπ.).
— Πολυέλεον (ἦχος δ' Θ **153** Λαύρας).
— Κοινωνικὰ (Θ **153**. Θ **154** Λαύρας).
— Μάθημα εἰς δοξολογίαν τῆς ἁγίας τριάδος (Θ **172** φ. 103 Λαύρας).
— Ἀναγραμματισμούς (Η **138**. Ι **92** φ. 82^{α} Λαύρας· ἔνθα περὶ τοῦ Μανουὴλ σημειοῦνται τάδε :
« Ἐκ τῆς χάριτος τοῦ μεταμορφωθέντος
ὁ χαριτόπνους αὐλὸς χαριτωνύμου
ᾄδει μέλος εὔηχον εἰς δόξαν τούτου. »
— Εἱρμοὺς καλοφωνικοὺς (Ι **172** Λαύρας. **46** Βλατέων).
— Ἀλληλουάρια κατ' ἦχον (Ι **184** Λαύρας).
— Μάθημα εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων οὗ τὰ γράμματα εἰσὶ Θεοφίλου βασιλέως τὸ δὲ μέλος Μανουὴλ μαΐστορος τοῦ Χρυσάφη (Ι **189** φ. 378 Λαύρας).
— Ἀνοιξαντάρια (**46** Βλατέων).
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ **46** Βλατέων. **1473**. **1475** (τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ) · **1484** Βατοπ. Στιχηράριον Γερμανοῦ μοναχοῦ τοῦ Λατβοῦ καλλωπισθὲν παρὰ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη).
— Κρατήματα κατ' ἦχον (**1343**. **1416** Βατοπ.).
— Καλοφωνικὰ μαθήματα (**1277** Βατοπ.).
— Μάθημα εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας μετὰ κρατήματος (Λ **141** Λαύρας).
— Οἴκους τῆς Ἀκαθίστου (**1433** Βατοπ.).
— Δοξαστικά (**1325** Βατοπ.).
Εἰς Ἐμμανουὴλ τὸν διδάσκαλον ἀποδίδεται καὶ ὕμνος παίων (Μ **16** Λαύρας).

Μανουὴλ Χρυσάφης ὁ νέος πρωτοψάλτης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.
— Δοξολογίας (Θ **153** Λαύρας). (Χρυσάφου τοῦ νέου).
— Χερουβικά (Θ **153** Λαύρας. Χρυσάφου Πρωτοψάλτου τῆς Μ. ἐκκλησίας. **1268**. **1279** Βατοπ.).
— Μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὴν μνήμην τῶν ὁσίων πατέρων τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσει διαλαμψάντων κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου ἦχος πλ. δ' « Προσδέχου παναγία τριάς » (Θ **158** φ. 286-289 Λαύρας).
— Μάθημα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ποίημα Χρυσάφου τοῦ νέου (Θ **160** φ. 26-29^{β} Λαύρας).
— Ἐγκώμιον εἰς ἀρχιερέα « τὰ μὲν γράμματα τοῦ Σηρίγου, τὸ δὲ μέλος Χρυσάφου » (Θ **168** φ. 545 Λαύρας).
— Ἀνθολόγιον Στιχηρῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθέντων παρὰ κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου (Θ **172** Λαύρας. Κ **169**. Κ **170**. Κ **175** φ. 33^{α} Λαύρας. **1472** Βατοπ.).
— « Ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων Στιχηρῶν καὶ Κεκραγαρίων παρὰ Χρυσάφου πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας » (Ι **171**. **172**. Ε **131** Λαύρας. Ι **144** φ. 10^{α} Λαύρας **1274** Βατοπ.).

— Μαθηματάριον ὄρθρου καὶ λειτουργίας · ἐν τέλει μάθημα εἰς τοὺς ὁσίους πατέρας τοὺς ἐν Ἄθῳ καὶ Δοξαστικὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων (Ι **171** Λαύρας).
— Ἀναστασιματάριον (**1260**. **1261**. **1262**. **1263**. **1264**. **1265**. **1266**. **1449** Βατοπ.).
— Ἄμωμον (**1263** Βατοπ.).
— Κοινωνικά (**1268** Βατοπ.).
— Πολυελέους (**1272** φ. 86 Βατοπ.).
— Ἐγκώμιον εἰς ἀρχιερέα (Θ **168** ρ. 545α Λαύρας).
— Μάθημα εἰς δοξολογίαν τῆς ἁγίας Τριάδος (Θ **197** φ. 103α Λαύρας).
— Κεκραγάρια, Δογματικὰ καὶ Πασαπνοάρια (Ι **171** φ. 19α Λαύρας). Δογματικὰ κατ' ἦχον (Μ **47** Λαύρας. **1363**. **1370**. **1371**. Βατ.). Κεκραγάρια καὶ ἀναστάσιμα (**1267** Βατοπ.).

*** Μανουτρᾶς ὁ Γοτθίας.**
— Στιχηρὰ Καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας).

*** Μαριανός.**
— Ἀναγραμματισμοὺς (Ι 89 Λαύρας) · ἐν φ. 25β τοῦ Κώδ. σημειοῦται : καὶ πληρουμένου τούτου λέγει ὁ μονοφωνάρης εἰς ἦχον α' « Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου... καὶ εὐθὺς καλοφωνίζει ὁ Δομέστικος τοῦτο μετὰ ἐπιφωνήματος ».
— Διάφορα (L **36** Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης).

*** Μᾶρκος ὁ Εὐγενικὸς ὁ ἐκ τῆς τῶν Ξανθοπούλων.**

Τὸν Μᾶρκον τοῦτον τὸν Εὐγενικὸν ἐξέλαβον πάντες ὡς τὸν περιώνυμον τῆς Ἐφέσου ποιμενάρχην καὶ ἀπέδωκαν εἰς αὐτὸν καὶ μουσικῆς χαρίσματα διὰ τὸν λόγον τῆς ὁμωνυμίας · ἀλλ' οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων καὶ σημειοῦται πάντοτε ὡς ἱερομόναχος, ἐκεῖνος δὲ ἐκ τῆς Μονῆς καὶ Μαγγάνων · καὶ ὅπου ἀπαντῶσιν ἔργα αὐτοῦ σημειοῦνται διὰ τοῦ « μητροπολίτου Ἐφέσου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ » καίτοι τὰ ἔργα ταῦτα ἐγράφησαν καθ' ὃν χρόνον οὔπω ἦν μητροπολίτης Ἐφέσου · τὰ δὲ ἐν τοῖς μουσικοῖς Κώδιξι ἀπαντῶντα μέλη δηλοῦνται μόνον διὰ τοῦ ὀνόματος « Μάρκου ἱερομονάχου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων ». Ἡ προσθήκη « τοῦ ἐκ τῶν Ξανθοπούλων » ἡ πάντοτε συνοδεύουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἱερομονάχου Μάρκου δὲν εἶναι ὅλως τυχαία, ἀλλὰ γίνεται πρὸς διάκρισιν τοῦ διασήμου Μάρκου τοῦ Ἐφέσου πρὸς ὃν ἴσως εἶχε καὶ συγγένειάν τινα ὁ ἱερομόναχος Εὐγενικός, ὁ ἐκ τῶν Ξανθοπούλων. Εἰς τὰ ποιητικὰ ἔργα τοῦ Μάρκου τοῦ Ἐφέσου τὰ γραφέντα καθ' ὃν ἔτι χρόνον ἦν ἱερομόναχος ἐν τῇ τῶν Μαγγάνων Μονῇ φέρεται πάντοτε ὁ τίτλος τοῦ μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, ὅστις δὲν θὰ ἔλιπε πάντως καὶ εἰς μελωδήματα αὐτοῦ ἂν τοιαῦτα ὑπῆρχον.

Εἰς τὸν ἱερομόναχον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικὸν ἀποδίδονται τὰ ἑξῆς μουσικὰ ἔργα :
— Κοινωνικά (Θ **154** Λαύρας).
— Χερουβικά (Θ **162**. Ι **184** Λαύρας).
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας).
— Στιχηρὰ Καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας. **1473** Βατοπ.).
— Μαθήματα Καλοφωνικά (**1277** Βατοπ.).
— Κατανυκτικὰ καὶ στίχοι (**1414** Βατοπ.).
— Κρατήματα (**1416** Βατοπ.).

*** Μᾶρκος μητροπολίτης Κορίνθου.**
— Κοινωνικά (Ι **184** Λαύρας).
— Στιχηρὰ Καλοφωνικά (Λ **166** Λαύρας).

Ματθαῖος Βατοπαιδινός.
— Μακάριος ἀνήρ (Θ **160** φ. 1-9 Λαύρας. **1400** Βατοπ.).
— Μαθηματάριον χρονικὸν διαφόρων ποιητῶν ἐξηγηθὲν παρὰ Ματθαίου Βατοπαιδινοῦ (Θ **174** Λαύρας. **1423** Βατοπ.).
— Μάθημα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου (**1321** Βατοπ.).
— Δοξαστικὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Γερμανοῦ νέων Πατρῶν ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ γραφέως Ματθαίου (**1400** Βατοπ.).
— Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος (**1400** Βατοπ.).
— Στιχηρὰ ἰδιόμελα μελοποιηθέντα παρὰ Ματθαίου Βατοπαιδινοῦ ὡς ψάλλονται ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀγρυπνίαις τοῦ ἁγίου Ὄρους καὶ καλλωπισθέντα κατὰ τὸν νέον τρόπου παρὰ Σπυρίδωνος μοναχοῦ Θεσσαλονικέως ἐν ἔτει 1808 (**1500** Βατοπ.).

Μεθόδιος πατριάρχης Κ/πόλεως.

*** Μελέτιος ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος.**
— Χερουβικὰ κατ' ἦχον (**88** Βλατέων).

*** Μελέτιος ἱερομόναχος Σιναΐτης ὁ Κρής.**
— Πασαπνοάρια (Θ **157** σ. 170 Λαύρας. Μ **48** Λαύρας).
— Εἱρμοὺς Καλοφωνικούς (Ι **88** Λαύρας. **1373** Βατοπ. Θ **153**. Μ **16** Λαύρας).

Μελέτιος ὁ Σισανίου.
— Δοξολογίαν (Μ **25** Λαύρας).

Μελέτιος μοναχός.
— Μαθήματα τοῦ πρωτοψάλτου Δανιὴλ ἐξηγηθέντα κατὰ τὴν αὐτοῦ παράδοσιν παρ'

ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς Μελετίου καὶ θεωρηθέντα παρὰ τοῦ μουσικωτάτου μου διδασκάλου Ἰωαννικίου (1365 Βατοπ.).

*** Μελχισεδὲκ ἱεροδιάκονος.**
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).
— Χερουβικά (Θ 162 Λαύρας).

Μελχισεδὲκ ἐπίσκοπος Ραιδεστοῦ.
— Δοξολογίαν (Θ 153. Ι 184 Λαύρας. 1454 Βατοπ.).

*** Μητροφάνης ὁ Καρύκης.**
— Διάφορα (1308 Βατοπ.).

*** Μιχαὴλ Ἀμοιρούτζης.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).

Μιχαὴλ Δομέστικος ὁ Ἀνανεώτης.
— « Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ψαλλόμενος τῇ Παρασκευῇ τῆς μέσης ἑβδομάδος κατὰ ᾱδ· ποιηθὲν ὑπὸ διαφόρων ἀρχαίων διδασκάλων τὸ παρὸν ποίημα Μιχαὴλ Δομεστίκου τοῦ Ἀνανεώτου » (Θ 200 φ. 8-164 Λαύρας).
— Ἀντίφωνα εἰς μνήμας ἁγίων (Ι 184 Λαύρας).
— Τοῦ Δομεστίκου κὺρ Μιχαὴλ τοῦ Δρακον^{πρ}΄ (;) Ἡ Ἀκάθιστος τὸ « τῇ ὑπερμάχῳ » καὶ τὸ « ἄγγελος πρωτοστάτης » μέχρι τοῦ « κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα » (221 φ. 166ᵅ Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων).

*** Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Κουκουλᾶς.**
— Κοινωνικά (Θ 154 Ι 184 Λαύρας).

*** Μιχαὴλ ὁ ἐκ Φύκνας.**
— Μαθήματα μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).

*** Μιχαὴλ Μεσοποταμίτης.**
— Ἀναγραμματισμούς (Θ 207 φ. 89 Λαύρας).

*** Μιχαὴλ ὁ Μυστάκων.**
— Στιχηρὰ Καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας).

*** Μιχαὴλ τῆς Πατζάδος.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας. 1473 Βατοπ.).

*** Μιχαὴλ Φιλίππου ὁ Θεσσαλονικεύς.**
— « Ἀνθολογία περιέχουσα μερικὰ Χερουβικὰ καὶ Κοινωνικὰ καὶ ἄλλα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου συντεθεῖσα παρ' ἐμοῦ Μιχαὴλ Φιλίππου Θεσσαλονικέως 1824 Ἰανουαρίου 27 ». (Κ 142 Λαύρας).

*** Μοσχιανός.**
— Μαθήματα καλοφωνικά (1277 Βατοπ.).

*** Μυστικός.**
— Θεοτοκία (Ι 79 Λαύρας).

Ναθαναὴλ μητροπολίτης Νικαίας ὁ Κρής.
— Κοινωνικά (Θ 154. Ι 184 Λαύρας).

*** Νεκτάριος ἱερομόναχος ὁ Γρημάνης** (ἐκ Μιτυλήνης).
— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).
— Χερουβικά (Θ 162 Λαύρας).

*** Νεκτάριος ὁ Χιλλίδης.**
— Μάθημα καλοφωνικόν (Ι 189 Λαύρας).

*** Νήφων ὁ Δομέστικος** (ἐν Κωδ. 1427 Βατοπ.).

*** Νικηφόρος Δοχειαρίτης.**
— Λόγον ἀγαθόν (Μ 22 φ. 152ᵅ Λαύρας).

Νικηφόρος ἱερομόναχος ὁ Ἠθικός.
— Περὶ σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης (Ι 79. Η 141 Λαύρας).
— Θεοτοκία τοῦ Ξανθοπούλου, τὸ δὲ μέλος τοῦ Ἠθικοῦ (Ι 79 Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ 154 φ. 149 Λαύρας).
— Ἆσμα ψαλλόμενον εἰς τὸ ἀντίδωρον (Θ 154 Λαύρας).
— Ἀναγραμματισμούς (Ι 89 Λαύρας).
— Ἀντίφωνα εἰς μνήμας ἁγίων (Ι 184 Λαύρας).
— Χερουβικά (Ι 184 Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας. 46 Βλατέων. 1473. 1498 Βατοπ.).
— Κρατήματα (1416 Βατοπ.).

*** Νικόλαος Ἀδριανουπολίτης** (ἐν Κωδ. 1427 Βατοπ.).

*** Νικόλαος Ἀσὰν ὁ Κύπριος.**
— Κοινωνικά (Θ 154. Ι 184 Λαύρας).

Νικόλαος ὁ Δομέστικος (Ἐν Κώδ. 1427 Βατοπ.).

*** Νικόλαος Κλαβᾶς.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (1473 Βατοπ.).

*** Νικόλαος ὁ Κάλλιστος.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικά (Λ 166 Λαύρας. 1473 Βατοπ.).

*** Νικόλαος Σμύρνης.**
— Κοινωνικὰ εἰς μνήμας ἁγίων (Μ 25 Λαύρας).

*** Νικόλαος Τραμουτάνης πρωτοψάλτης Ρόδου** (ἐν Κώδ. 1427 Βατοπ.).

*** Νίκων μοναχὸς καὶ πρωτοστάτωρ.**
— Διάφορα (L 36 Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης).
— Πολυέλεον (46 Βλατέων).

Ξένος ὁ Κορώνης πρωτοψάλτης τῆς ἁγίας Σοφίας (ὅστις μετωνομάσθη Ξενοφῶν).
— Δύναμις (Θ **153** φ. 201 Λαύρας).
— Κοινωνικὰ (Θ **154** Λαύρας).
— Θεοτοκία (Ξένου αὐταδέλφου τοῦ Κορώνη (Ι **79** Λαύρας. **1402** Βατοπ.).
— Μέθοδον Στιχηραρίου (Ι **184**. Ε **128** φ. 19 Λαύρας).
— Κρατήματα κατ' ἦχον (Ε **34** φ. 107-158 Λαύρας. **1416** Βατοπ.).
— Χερουβικὰ (**46** Βλατέων).
— Μαθήματα καλοφωνικὰ (**1277** Βατοπ.).
— Ἀναγραμματισμοὺς (Θ **207** φ. 46α Λαύρας).
— Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη (Μ **22** φ. 111 Λαύρας).
— Κατανυκτικὰ (**1414** Βατοπ.).
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (**1473**. **1498** Βατοπ. **46** Βλατέων).
— Ἐν Κώδ. Κ **188** Λαύρας εὕρηται « Μέθοδος πανθαύματος Ξένου τοῦ Κορώνη — ἑτέρα μέθοδος τοῦ αὐτοῦ λίαν ἐπωφελὴς — Ἑτέρα μέθοδος τῶν νεανισμάτων καὶ τερερουτισμάτων τοῦ αὐτοῦ.

Περὶ τῆς Μεθόδου τοῦ Ξένου Κορώνη ὁ Ἰωάννης Κλαδᾶς ὁ Λαμπαδάριος γράφει τάδε: (Κῶδ. Ι **184** Λαύρας. Ε **34** φ. 87α Λαύρας).

« Ἐπωφελὴς μέθοδος ἡ τοῦ Κορώνη κρατημάτων φέρουσα χειρονομίας εἰς ἦχον τερπνὸν τοῦ πλαγίου δευτέρου καὶ νενανὼ δέματος ἠκριβωμένου· ἥδιστον καὶ γὰρ τοῦ νενανὼ τὸ μέλος ὡς ἡ τέχνη δείκνυσι τῆς μελουργίας· τὰ γὰρ ἄλλα δέματα τῶν ὀκτὼ ἤχων τοῦ πρώτου φημὶ καὶ καθεξῆς τῶν ἄλλων δένουσι καὶ λύουσιν ἐντέχνως πάνυ τὴν μεταβολὴν ὡς ἐν βραχεῖ δεικνύντες· τὸ δὲ νενανὼ ἐκτεταμένον μέλος ὑπὲρ τοὺς ὀκτὼ ἔννατος ἦχος πέλει. »

Ξηρὸς (Ἰωάννης) (ἴδ. καὶ Ἰωάννης Ξηρός).
— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι **79** Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικὰ (**1277** Βατοπ.).

* Ὀνούφριος ὁ Βυζάντιος.
— Δοξολογίαν μελοποιηθεῖσαν κατ' αἴτησιν τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς Ἠλία Τανταλίδου 1855 Ἀπριλίῳ μηνί (εἰς ἦχον α'. Θ **157** σ. 938 Λαύρας).
— Μαθήματα τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι **184** Λαύρας).
— Ἀνοιξαντάρια (**46** Βλατέων).

Παγκράτιος ἱερομόναχος Δομέστικος Ἰβήρων.
— Λειτουργικὰ (Θ **162** Λαύρας).
— Χερουβικὰ (Ι **184** Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικὰ (**1277** Βατοπ.).
— Κοινωνικὰ (Ι **184** Λαύρας).

Παΐσιος ἱερομόναχος.
— Ἀλληλουάριον (Θ **162** Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικὰ (**1277** Βατοπ.).

Παΐσιος μοναχός.
— Χερουβικὰ (Ι **184** Λαύρας).

Παναγιώτης Χαλάτζογλους πρωτοψάλτης τῆς Μ. ἐκκλησίας.
— Εἱρμοὺς καλοφωνικοὺς (Ι **88** φ. 263α. Μ **16** Λαύρας. **1373**. **1455** Βατοπ.).

*** Παναγιώτης Προυσαεύς.**
— Ἄξιον ἐστὶν (Μ **25** Λαύρας).

*** Πανάρετος Χαλάτζογλου.**
— Εἱρμοὺς καλοφωνικοὺς (Ι **88** Λαύρας).

Παπαδόπουλος.
— Μαθηματάριον (Η **138** Λαύρας).

Παρθένιος.
— Ἄγγελος πρωτοστάτης (**1301** Βατοπ.).

*** Παῦλος ἱερεύς.**
— Χερουβικὰ (Θ **153** φ. 297 Λαύρας).
— Κοινωνικὰ (Θ **154** Λαύρας).

Πέτρος Γλυκὺς ὁ Βυζάντιος ὁ Μπερεκέτης.
— « Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἁπάντων ποιημάτων τοῦ μουσικωτάτου κὺρ Πέτρου Εὐτυχέως τοῦ Κωνσταντινοπολίτου ὅστις τουρκιστὶ ὀνομάζεται Μπερεκέτης. Πολυέλεος σύντομος καὶ τερπνὸς « Δοῦλοι Κύριον ». Δοξολογίαι κλπ. (Η **112**. Κ **175**. Κ **185** (Κὺρ Πέτρου μελῳδοῦ τοῦ Βυζαντιαίου τοῦ ἐπιλεγομένου Μπερεκέτου. Θ **153** φ. 1-7. Μ **48** Λαύρας. **1279**. Βατοπ.).
— Κοινωνικὰ (Θ **153** φ. 273 Λαύρας. Θ **157**. Μ **25** Λαύρας).
— Ἐν βυθῷ κατέστρωσε· πολυέλεος (λέγετος) Θ **157** σ. 780 Λαύρας. Ἕτερον κράτημα σ. 789. Ἕτερον τετράφωνον· « τὴν σὴν εἰρήνην » σ. 794).
— Ἀλληλουάριον σύντομον (Θ **157** σ. 822 Λαύρας).
— « Τὰ ποιήματα ὅλα τοῦ κὺρ Πέτρου Μπερεκέτη » μέλη τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας « εἱρμοὶ ἔντεχνοι καὶ γλυκύτατοι » (Θ **198** Λαύρας).

— Μαθήματα καλοφωνικά (1277 Βατοπ. Είρμοὶ καλοφωνικοὶ (Κ 173. Λαύρας. 1445. 1455 Βατοπ. Μαθηματάριον ποίημα Πέτρου Ι 184 φ. 568 Λαύρας. 1373. 1382. 1388. 1406. Βατοπ. Θ 153 Λαύρας).
— Θεοτόκε παρθένε (Μ 48 Λαύρας).
— Χερουβικά (Μ 48 Λαύρας. Θ 157 σ. 374. Θ 153 Λαύρας).
— Πολυελέους (Ι 184 φ. 502α Λαύρας).
— Ἀναγραμματισμούς (Ι 184 Λαύρας).
— Ἐγκώμιον πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα τῆς Μοσχοβίας · οἱ μὲν λόγοι ποίημα κὺρ Κράλη ἱερέως, τὸ δὲ μέλος Πέτρου (Ι 184 σ. 540 Λαύρας).
— Δοξολογίαν τετράφωνον (Θ 157 σ. 311 Λαύρας · καὶ ἄλλας 1460 Βατ.).
— Ἄμωμον (1291 Βατοπ.).
— Μακάριος ἀνὴρ (1400 Βατοπ.).
— Κεκραγάρια (1405 Βατοπ.).
— Ἀσματικὰ κατ' ἦχον (Λ 170 φ. 122α Λαύρας).
— Κράτημα ναγμὲς ὁμοῦ μὲ τὸ πεστράφη — ἕτερον μουσκάλη ὀνομαζόμενον (Ι 184 Λαύρας).
— Εἱρμοὺς καλοφωνικούς. Κράλη ἱερομονάχου ποίησις καὶ Πέτρου μελοποίησις (Θ 153 Λαύρας).

*** Πέτρος Ἐφέσιος.**

— Χερουβικόν (Μ 22 φ. 52α Λαύρας).

Πέτρος Πελοποννήσιος Λαμπαδάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

— Εὐλογητάρια (Θ 157 φ. 4α Λαύρας).
— Πασαπνοάριον τὸ μέγιστον (Θ 157 σ. 176 Λαύρας).
— Τιμιωτέρας (Θ 157 σ. 211 Λαύρας).
— Εἰσοδικὸν τῆς λαμπρᾶς — τρισάγιον ἀργόν — ὅσοι εἰς Χριστὸν (Θ 157 σ. 351-53 Λαύρας).
— Δόξα σοι Κύριε (Θ 157 σ. 360 Λαύρας).
— Τὰ εἰς λειτουργίας ἀρχιερατικὰς καὶ χειροτονίας — εἰσοδικὸν σύντομον — δύναμις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν (Θ 157 σ. 360-64 Λαύρας).
— Κοινωνικά (Θ 157 σ. 675, 683, 707, 717, 736, 759 καὶ Θ 154 Λαύρας. Λ 151 Λαύρας. Μ 19 Λαύρας. 1525 Βατοπ.).
— Ἰδιόμελα τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς (Θ 157 σ. 891 Λαύρας).
— « Ἀνθολογία Στιχηραρίου περιέχουσα πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ Δοξαστικὰ τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν καὶ ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων ἅπερ συνετέθησαν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου Λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κὺρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου δι' ἰδίαν τε καὶ κοινὴν ὠφέλειαν (Θ 158 φ. 57-223 Λαύρας. Ι 176 φ. 5α. Ι 177 Λαύρας. 1252 φ. 56. 1253 φ. 69α 1254 φ. 37α Βατοπ.).
— Καταβασίας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἔτι δὲ καὶ τοῦ Τριῳδίου καὶ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος οἱ Κανόνες (Θ 158 φ. 223β-270 Λαύρας. Μ 15 Λαύρας. 1405, 2 Βατοπ. 1406, 3 (τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ) Βατοπ. 1411. 1412. 1413 Βατοπ. 1430 Βατ.).
— Αὐτόμελα προσόμοια καὶ ἰδιόμελα Καθίσματα (Θ 158 φ. 270-284 Λαύρας).
— Κεκραγάρια (1259. 1263. 1266. Βατοπ. Ι 176 φ. 339 Λαύρας).
— Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν (Θ 157 φ. 354-55 Λαύρας).
— Τρισάγιον τοῦ βήματος — Δύναμις (Θ 157 Λαύρας).
— Ἐξήγησιν τοῦ μεγάλου ἴσου (Ι 176 φ. 1 Λαύρας).
— Δογματικὰ τῆς ὀκταήχου καὶ Πασαπνοάρια (Ι 176 Λαύρας).
— Ἀνοιξαντάρια διαφόρων ποιητῶν ἐξηγηθέντα παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου (Ε 104 φ. 159-227 Λαύρας).
— Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς σύνθεσις Πέτρου Λαμπαδαρίου Πελοποννησίου (Ε 104 φ. 227-49 Λαύρας).
— Ἀναστασιματάριον (1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, Βατοπ. Ι 152 Λαύρας. 1376, 3 Βατοπ.).
— Εἱρμολόγιον (1254 φ. 232α. 1373. 1376, 1. 1393. 1384. 1391. 1392. 1394. 1397, 3. 1398 Βατοπ. Μ 16 Λαύρας).
— Τὰ ια' ἑωθινά (1255 Βατοπ.).
— Χερουβικά (1280. 1376, 4. 1460, 4. Βατοπ.).
— Διάφορα (Ι 88 Λαύρας).
— Δοξολογίας κατ' ἦχον συντόμους 1253 φ. 55α. 1356 Βατοπ. Μ 22 Λαύρας).
— Δοξαστάριον (Κ 187 Λαύρας. 1252 φ. 56. 1254 φ. 37 1340 Βατοπ. 1345. 1351. 1358).
— Μακάριος ἀνὴρ (1399, 2. 1400, 1. Βατοπ.).
— Ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας (1376, 2 Βατοπ.).
— « Μέγας ἑσπερινὸς ποιηθεὶς ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν καὶ ἐξηγηθεὶς παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου » (1426, 3 Βατοπ.).
— Τὰ ἅπαντα (1427 Βατοπ.).

Πέτρος ὁ Βυζάντιος ὁ Φυγᾶς.
— Χερουβικὰ (Μ 48 Λαύρας. 88 Βλατέων).
— Κοινωνικὰ (Μ 48 Λαύρας).
— Τροπάρια τῆς μεγάλης ἑβδομάδος (88 Βλατέων).

Πλαγίτης.
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (Λ 166 Λαύρας).

*** Πράσινος.**
— Κρατήματα κατ' ἦχον (Ι 184 Λαύρας. 1416 Βατοπ.).
— Θεοτοκία (1402 Βατοπ.).

*** Σεραφεὶμ διδάσκαλος καὶ προηγούμενος Λαύρας ἐκ Μιτυλήνης.**
— Μάθημα ὡραῖον εἰς τὴν ἔνδοξον ἑορτὴν τῶν Βαΐων (Θ 159 φ. 636α Λαύρας) — ἕτερον εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον (Θ 159 φ. 636β-641 Λαύρας) — ἕτερον εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου (Θ 159 φ. 341-343 Λαύρας).
— Κοινωνικὰ (Θ 154 Λαύρας).
(Ὁ Σεραφεὶμ οὗτος τυγχάνει γραφεὺς πολλῶν μουσικῶν Κωδίκων τῆς Λαύρας · ἴδ. Γραφεῖς Κωδίκων τοῦ ἀνὰ χεῖρας Καταλόγου τῆς Λαύρας).

Σέργιος ἁγιοπολίτης.

Σέργιος Λογοθέτης (ἐν Κώδ. 1427 Βατοπ.).

*** Σοῦτζος Ποστέλνικος.**
— Μακὰμ (κείμενον καὶ μέλος. Μ 16 Λαύρας).

*** Σπυρίδων Βατοπαιδινός.**
— Μαθήματα προσόμοια (1372 Βατοπ.).

*** Σπυρίδων μοναχὸς Θεσσαλονικεύς.**
— Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου (1503 Βατοπ.) — Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου (1504 Βατοπ.) — Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Φεβρουαρίου, Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου (1505 Βατοπ.) — Στιχηρὰ ἰδιόμελα Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου μηνὸς (1506 Βατοπ.).

*** Σταμενίτζης.**
— Ἀναγραμματισμοὺς (Ι 89 Λαύρας).

*** Στέφανος Ξηροποταμινός.**
— Χερουβικὰ (1421 Βατοπ.).

Στέφανος Σαββαΐτης.

Στυλιανὸς ἱερεύς.
— Μαθήματα μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικὰ (1277 Βατοπ.).

*** Συμεὼν ἀρχιμανδρίτης Βατοπαιδινός.**
— « Μάθημα εἰς τὴν ἁγίαν Ζώνην ψαλλόμενον, οἱ μὲν λόγοι κυρίου Ἰωσὴφ Βατοπαιδινοῦ, τὸ δὲ μέλος ἐκλογὴ ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Συμεὼν τῆς αὐτῆς μονῆς (Θ 165 φ. 211 Λαύρας) — Ἕτερον μάθημα εἰς τὴν ἁγίαν Ζώνην (αὐτόθι) · λόγοι τοῦ κὺρ Ἰωσήφ, τὸ δὲ μέλος ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν. « Ἐν τῇ καταθέσει Ζώνη σεπτὴ ράνον οὐρανόθεν τὴν χάριν σου τοῖς μελῳδοῦσι τὰ θαυμάσια πιστῶς καὶ ἐκτελοῦσι πάντοτε πόθῳ καὶ χαρᾷ τὴν σὴν πανήγυριν » (καὶ 1322 Βατοπ.).
— Ἕτερον μάθημα εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον. « Θεῖοι τοῦ λόγου μαθηταὶ Πέτρε σοφὲ καὶ Παῦλε ἀκτῖνες παμφαέστατοι τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ἵπποι ταράξαντες θαλάσσας ἀπιστίας... οἱ μὲν λόγοι Γρηγορίου Καλέργη τοῦ Βατοπαιδινοῦ, τὸ δὲ μέλος ὑπὸ διαφόρων ποιητῶν » (Θ 165 Λαύρας).

*** Συμεὼν ὁ Λαοσυνάκτης τῆς ἁγίας Σοφίας.**
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (1498 Βατοπ.).

*** Συμεὼν ὁ Ψηρίτζης.**
— Ἀναγραμματισμοὺς (Ι 94 Λαύρας).
— Στιχηρὰ καλοφωνικὰ (Λ 166 Λαύρας).
— Διάφορα (1308 Βατοπ.).

*** Σιμονοπετρίτης.**
— Ἄξιόν ἐστιν (Μ 25 Λαύρας).

*** Συνέσιος Ἰβηρίτης.**
— Δοξολογίας (Κ 142. Μ 22 φ. 106 Λαύρας).
— Μακάριος ἀνὴρ (Μ 22 Λαύρας).
— Πολυέλεον (Μ 22 φ. 65 Λαύρας).
— Ἐπὶ σοὶ χαίρει (Μ 22 φ. 114β Λαύρας).
— Μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἀρχαγγέλων (Μ 22 φ. 142β Λαύρας).

Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων.

*** Τζακνόπουλος (Ἰωάννης ;)**
— Ἀναγραμματισμοὺς (Ι 89 Λαύρας).
— Μαθήματα μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).
— Μαθήματα καλοφωνικὰ (1277 Βατοπ.).
— Διάφορα (L 36 Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης. Ἰωάννου Τζακονοπούλου).

*** Τζάκωνας.**
— Διάφορα (L 36 Sup. Ἀμβροσιανῆς Βιβλιοθήκης).

*** Ὑάκινθος.**

— Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου « Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα · χαῖρε ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα · τοῦ Ὑακίνθου · ἦχος βαρύς (221 Coislin φ. 166α Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων).

*** Ὑπάτιος καθηγητὴς ὁ νέος Χρυσάφης.**

— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας).

*** Φακρασῆς.**

— Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου · ἀπὸ τοῦ « Χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις » μέχρι τοῦ « καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς » ἦχος πλ. α' (221 Coislin φ. 166α Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων).

*** Φαρδικούκης.**

— Θεοτοκία (Ι 79 Λαύρας).

*** Φιλάρετος ἱερομόναχος Λαυριώτης.**

— Κοινωνικά (Θ 154 Λαύρας. 1379 Βατοπ.).

Φίλιππος Γαβαλᾶς (ἐν Κώδ. 1427 Βατοπ.).

*** Φυτητής.**

— Μαθήματα (1254 φ. 294 Βατοπ.).

Φωκᾶς Δομέστικος.

— Κοινωνικά (Θ 154. Ι 184 Λαύρας).

*** Φωκᾶς Λαμπαδάριος.**

— Θεοτοκία (1402 Βατοπ.).

*** Φωκᾶς ὁ Λαοσυνάκτης.**

— Θεοτοκία (Ι 79 Λαύρας).

Φώτιος πατριάρχης Κ/πόλεως.

*** Χαλιβούρης.**

— Μαθήματα μεγάλου ἑσπερινοῦ (Ι 184 Λαύρας).

— Μακάριος ἀνήρ (46 Βλατέων).

— Χερουβικά (46 Βλατέων).

— Μαθήματα καλοφωνικά (1277 Βατοπ.).

Χουρμούζης ἱερεύς.

— Εἱρμοὺς καλοφωνικούς (Θ 153 Λαύρας).

— Πολυέλεον (Θ 157 σ. 101, 126. Μ 48 Λαύρας. 1298 Βατοπ.).

— Δοξολογίαν (λέγεται) (Θ 157 σ. 315 Λαύρας).

— Τυπικά (λέγεται) (Θ 157 σ. 342 Λαύρας).

— Χερουβικὰ τῆς ἑβδομάδος (Θ 157 σ. 515, 560 Λαύρας).

Χριστοφόρος ὁ Μυστάκων.

— Περὶ σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης (Ι 79 Λαύρας).

— Ἀναγραμματισμούς (Ι 89 Λαύρας).

— Πολυέλεον (Ι 184 Λαύρας. 46 Βλατέων).

— Κοινωνικά (Θ 157 σ. 694, 715 Λαύρας).

— Κρατήματα (Θ 157 σ. 792 · ρόδον τὸ ἀμάραντον σ. 799 Ι 184. Μ 48 Λαύρας).

— Κεκραγάρια σύντομα (Μ 22 φ. 54 Λαύρας).

— Ἀνοιξαντάρια (Μ 48 Λαύρας).

— Δοξαστικὰ τῶν ἀποστίχων κατ' ἐκλογὴν τῶν κυριωτέρων ἑορτῶν (1348 Βατοπ.).

Χρύσανθος ἱερομόναχος ὁ Κύπριος.

— Δογματικὰ κατ' ἦχον (Μ 46 Λαύρας).

*** Χρύσανθος πρωτοψάλτης ὁ νέος.**

— Στιχηράριον καλόφωνον τοῦ ὅλου χρόνου (1514 Βατοπ.).

Σημείωσις : Ἐν τῷ Κώδ. Θ 178 τῆς Λαύρας εὕρηνται αἱ εἰκόνες τῶν ἑξῆς μουσικοδιδασκάλων. Πέτρου τοῦ Φυγάδος, Δανιὴλ Λαμπαδαρίου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου, Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Χρυσάφου τοῦ νέου, Πέτρου Μπερεκέτου, Πέτρου Πελοποννησίου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Βαλασίου ἱερέως καὶ Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν.

Σημείωσις ἑτέρα : Εἰς τὰ περὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ τοῦ ἐκ τῶν Ξανθοπούλων ἀνωτέρω λεχθέντα ἀνάγκη νὰ προστεθῇ καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ Μᾶρκος οὗτος κατὰ τὸν Κώδ. 238 τῆς ἐν Μιτυλήνῃ Μονῆς τοῦ Λειμῶνος (ἴδ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως Μαυρογορδ. Βιβλιοθ. τομ. Α σελ. 115) εἶνε ὁ ὕστερον γενόμενος μητροπολίτης Κορίνθου. Εὐχερὲς δὲ τὸ τοιοῦτον νὰ διαπιστωθῇ διὰ τῆς παραβολῆς τῶν μουσικῶν ἔργων τῶν δύο Μάρκων (ἅτινα ἴδε ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ).

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων μουσικῶν συνθετῶν εὕρηνται καὶ ἄλλα τινὰ ὀνόματα (περὶ ὧν ἴδε Μαυρογδάτειον Βιβλιοθ. σ. 115 καὶ 202-5).

Α

ΠΙΝΑΞ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

ΥΠΟ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ

Α

Γ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

Β'

ΚΩΔΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΩΝ ΚΤΗΤΟΡΕΣ

ΚΩΔΙΚΩΝ ΑΦΙΕΡΩΤΑΙ

Ε′

ΚΩΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΕΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Κῶδ. **4** (εἰκόνας 4). **7** (εἰκ. 3). **8** (εἰκ. 4). **9** (εἰκ. 5). **11** (εἰκ. 4). **12** (εἰκ. 4). **13** (εἰκ. 7). **15** (εἰκ. 4). **17** (εἰκ. 3.) **21** (εἰκ. 4). **23** (εἰκ. 3). **25** (εἰκ. 3.) **45** (εἰκ. 4). **46** (εἰκ. 4). **54** (εἰκ. 1). **58** (εἰκ. 1). **60** (εἰκ. 4). **66** (εἰκ. 4). **68** (εἰκ. 4). **75** (εἰκ. 5). **86** (εἰκ. 4 ἐν τῷ Κώδ. καὶ ἄλλας ἐν τῇ ὤᾳ). **92** (εἰκ. 1). **97** (εἰκ. 3). **104** (εἰκ. 4). **106** (εἰκ. 4). **111** (εἰκ. 4). **113** (εἰκ. 4). **118** (εἰκ. 4). **127** (εἰκ. 2). **131** (εἰκ. 1). **138** (εἰκ. 5 . **144** (εἰκ. 2). **145** (εἰκ. 2). **146** (εἰκ. 23). **220** (εἰκ. 40). **231** (εἰκ. 1). **422** (εἰκ. 1). **427** (εἰκ. 14). **449** (εἰκ. 2). **540** (εἰκ. 3). **547** (εἰκ. 2). **584** (εἰκ. 2). **602** (εἰκ. 4). **673** (εἰκ. 85). **671** (εἰκ 3). **833** (εἰκ. 8). **954** (εἰκ. 1). **1130** (εἰκ. 4.) **1232** (εἰκ. 1.) **1457** (εἰκ. 2). **1477** (εἰκ. 3). **1486** (εἰκ. 10). **1521** (εἰκ. 1). **1549** (εἰκ. 4). **1563** (εἰκ. 1). **1613** (εἰκ. 1). **1643** (εἰκ. 1 . **1655** (εἰκ. 49). **1656** (εἰκ. 3). **1657** (εἰκ. 12). **1673** (εἰκ. 1). **1711** (εἰκ. 1). **1692** (εἰκ. 3). **1745** (εἰκ. 1). **1882** (εἰκ. 1). **1954** (εἰκ. 4). **1958** (εἰκ. 1).

ΣΤ′

ΚΩΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΕΣ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Κῶδ. 2. 6*[1]. 7*. 9*. 10*. 19*. 23*. 25*. 29*. 31*. 32*. 35*. 37*. 42*. 43*. 44. 51. 52*. 57*. 58*. 61*. 63*. 67*. 71*. 81*. 91*. 92*. 93*. 99*. 100*. 103*. 104*. 105*. 106*. 111*. 113*. 116*. 119*. 128*. 135*. 143*. 144*. 146*. 157*. 174*. 184*. 190*. 191*. 192*. 204*. 205*. 206*. 207*. 209*. 214*. 217*. 221. 222*. 225*. 227. 228. 230*. 231*. 232*. 234*. 236*. 241*. 246. 247*. 257*. 269. 285*. 305*. 308*. 321*. 328*. 331*. 332*. 333*. 339*. 346*. 352*. 355*. 358*. 362*. 363*. 365*. 366*. 368*. 371. 376*. 399*. 403*. 417*. 420*. 422*. 425*. 426*. 429*. 430. 431*. 438*. 440*. 445*. 446*. 447. 449. 451*. 452*. 453*. 458*. 466. 467. 470*. 472. 500*. 503. 511. 514*. 534*. 536*. 545. 546. 579*. 584*. 586*. 600*. 602*. 607*. 616. 625*. 627*. 628*. 644*. 690*. 691*. 758*. 775. 777*. 780. 800*. 857. 863*. 886*. 887. 895*. 899. 914. 920. 929. 953*. 954. 964. 965. 989*. 1019*. 1076. 1084. 1085*. 1086*. 1092*. 1095*. 1098*. 1100*. 1111*. 1112*. 1113*. 1118*. 1120*. 1124*. 1140*. 1143. 1155*. 1185*. 1195*. 1198*. 1199*. 1211*. 1215. 1217*. 1280*. 1309*. 1312. 1316. 1318. 1323*. 1328. 1331*. 1340. 1341*. 1342*. 1343. 1348. 1350. 1351. 1359*. 1366*. 1380*. 1384*. 1403*. 1406*. 1412*. 1417. 1422. 1445. 1456. 1466. 1470. 1476. 1479*. 1484. 1494. 1497. 1502*. 1517. 1521. 1524. 1525. 1540*. 1545. 1565. 1573. 1576. 1582. 1585. 1586. 1587. 1590. 1591*. 1603. 1628*. 1653. 1668. 1671. 1717. 1723. 1688. 1704. 1745. 1749. 1760. 1784. 1796. 1797. 1801. 1807. 1827*. 1839. 1846*. 1848*. 1857. 1862*. 1873. 1878. 1882. 1891. 1895. 1901*. 1913. 1915. 1916. 1918. 1923*. 1933*. 1945*. 1956*. 1959*. 1975. 1976. 1985. 2017. 2046. 2087. 2106. 2108. 2110.

Ζ′

ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΑ

Κῶδ. **26** (δύο μόνον φύλλα). **158**. **246**. (δύο φύλλα). **269**. **284**. **308**. **908** (δύο φύλλα). **1969** (τὰ φυλλα 303-312). **1311** (ἓν ἡμίφυλλον). **1893**.

1. Τῶν φερόντων ἀστερίσκον ἀριθμῶν τὰ σημειώματα ἐδημοσιεύθησαν ὑπ' ἐμοῦ ἐν « Γρηγορίῳ Παλαμᾷ » ἔτος Α′ σ. 49 κ. ἑ.

Η΄

ΚΩΔΙΚΕΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΗΜΕΝΟΙ

Έτος	Κώδ.	Έτος	Κώδ.	Έτος	Κώδ.
970	**157**	1370	**1932**	1584	**1607**
984	**446**	1377	**1262**	1587	**597. 1286.**
987	**451**	1383	**609**	1588	**1540**
992	**19**	1385	**91. 1863.**	1592	**583**
995	**371**	1394	**1594**	1594	**1682**
1005	**192**	1399	**133**	1598	**691. 1567.**
1015	**138**	1401	**1830**	1600	**319. 1204. 1219.**
1032	**53**	1403	**1729**		**1301**
1040	**426**	1406	**807. 1571.**	1601	**999. 1603. 2071.**
1047	**6. 259.**	1421	**1187**	1602	**1106. 1194. 1215.**
1057	**423**	1425	**915. 994. 1584.**	1603	**586**
1075	**190**		**1882**	1604	**850. 2082.**
1084	**146**	1426	**906**	1605	**1891**
1095	**1827**	1435	**1155. 1959.**	1606	**1494. 1510. 1614.**
1098	**61**	1436	**635. 651.**	1608	**558. 811. 1855.**
1118	**58**	1438	**1583**	1612	**1007. 1728. 1895.**
1200	**71**	1440	**1873**	1613	**531. 1097. 2041.**
1270	**35**	1449	**1591**	1614	**1491. 2080.**
1271	**1665. 2214.**	1456	**912**	1615	**527**
1290	**43**	1457	**738. 1841.**	1616	**2063**
1292	**184**	1467	**545**	1617	**1525**
1302	**135**	1475	**950**	1618	**1107**
1303	**339**	1479	**1477**	1619	**550. 853.**
1304	**54**	1480	**9**	1621	**483. 1116. 1892.**
1305	**221. 1410.**	1501	**1545**	1622	**1650**
1312	**900. 1009.**	1514	**2087**	1623	**874**
1314	**1919**	1518	**1400**	1624	**579. 972. 1484.**
1317	**99**	1519	**554**		**1957. 2108.**
1318	**1487**	1522	**1941**	1627	**650**
1320	**209. 1336. 1469.**	1536	**953**	1628	**806. 1845.**
1324	**505. 627.**	1538	**911**	1629	**528**
1326	**709**	1539	**903**	1630	**1464**
1327	**362. 1285.**	1540	**1548**	1631	**904**
1330	**236**	1541	**536**	1632	**1330**
1331	**363. 831.**	1543	**485**	1633	**1820**
1332	**881**	1545	**949**	1634	**778. 1351.**
1333	**46**	1546	**940**	1635	**1406. 1964.**
1337	**10. 1080.**	1548	**1347. 1593.**	1637	**1812**
1338	**1071**	1551	**1098**	1638	**540. 1622.**
1341	**1284**	1555	**1637**	1639	**1202**
1342	**67. 1582.**	1556	**670**	1640	**804. 1189.**
1343	**1011**	1557	**1641**	1641	**711. 1852.**
1351	**143**	1560	**1462. 1513.**	1642	**1079. 1303. 1497.**
1355	**1618**	1561	**757. 918.**		**1865. 1902.**
1357	**368**	1563	**1527. 1572.**	1644	**1754**
1358	**933. 936.**	1567	**1224**	1645	**1306**
1362	**1149**	1571	**1321**	1646	**652**
1363	**1154**	1572	**674. 1316.**	1647	**628. 996.**
1367	**113**	1578	**1569**	1648	**700. 1542. 1920.**
1369	**1399**	1579	**207**	1650	**1742. 2075.**

Έτος	Κώδ.	Έτος	Κώδ.	Έτος	Κώδ.
1651	752. 1529.	1730	1303. 1352.	1789	1782
1652	1365	1731	1349	1791	1731. 1866.
1653	538. 1914. 1954.	1732	1374. 1961.	1797	2052
1654	805. 826. 1333.	1733	594. 1372. 2109.	1798	2027
	1958.	1734	1375. 1496. 1680.	1799	1974. 1975.
1655	563. 851. 976.	1735	649. 882. 1373.	1802	1982. 2014. 2019.
	1160. 1482.	1736	2028	1803	587
1656	1560	1737	1599	1808	1172
1658	1296	1738	1757	1809	1025
1659	543	1740	521. 1890.	1810	1466
1661	557	1741	590. 2040.	1811	2018
1662	1200. 1943.	1742	1414. 2073.	1812	1766. 2093.
1664	556. 1550.	1744	1350. 1754.	1815	1040
1665	787. 1109. 1299.	1745	802. 2001.	1816	1992
1666	1197. 1420. 1685.	1748	960. 1086.	1817	983
1667	1752	1750	779. 1062. 1675.	1821	1181
1668	1966		2033.	1824	877. 1429. 1720.
1669	1150. 1678.	1752	1521. 1553.		1738. 1828.
1670	1192. 1408. 1825.	1753	2003. 2067.	1826	2009
1671	1537	1754	1546. 2060.	1828	1180
1675	833	1755	824. 825. 1175.	1830	1709
1676	471. 566. 1693.		1842. 1506. 1562.	1831	1904
1677	113.		1331. 1963. 2065.	1832	768. 1737. 1980.
1678	977. 1507.		2066. 2084.	1833	1995
1680	478. 766. 1898.	1756	1033. 1478. 1962.	1834	1704
1682	1231		2057.	1835	1986
1683	568	1757	1732. 1842. 1851.	1837	1983
1684	1357		1948. 1996. 2064.	1840	686
1685	1312. 1701.	1758	1279. 1538. 1813.	1841	2092
1687	968		1979. 1999.	1843	1968
1689	2010	1760	1419. 2056.	1844	1708. 2103.
1690	959	1761	582. 1271.	1845	1997
1692	1492	1762	1790	1848	1984. 1989. 2100.
1693	1473	1763	990. 1076.	1849	1971
1694	951. 1908.	1765	1265. 1272.	1850	1993
1695	910	1766	1029	1853	1774
1696	1309	1767	1120. 1384. 1862.	1857	816
1697	1119		1915.	1858	1969
1698	808. 1006.	1769	689. 764. 1030.	1859	1972
1700	1156. 1256. 1717.	1770	1304	1860	1712
1702	1669	1771	511	1863	1800. 2078.
1705	622. 1253.	1772	681. 1248. 1772.	1864	1796
1706	898. 1899. 2055.	1773	1988.	1865	1793
1708	875. 1093. 1945.		1544	1866	1797. 2053.
1709	562	1774	810	1873	2096. 2099.
1712	1523	1775	1302. 1470.	1875	815
1715	1034. 1755.	1776	1648	1878	2072
1717	788. 1683.	1777	698. 1118. 1455.	1880	2025. 2047.
1718	1456. 1630.	1779	1289. 1929.	1882	1801
1720	1422. 2070.	1780	1421. 2054.	1883	1802
1721	1857	1782	1179. 1811. 1991.	1891	2005
1722	2068. 2106.	1783	1047	1895	1990
1723	699. 1068. 1886.	1785	620	1896	1788
1725	1847	1786	1016	1906	2095
1728	1379. 1784.	1787	1355. 1424.	1911	2048
1729	1547. 1856.	1788	688. 1024.		

Θ΄

ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΛΑΥΡΑΣ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΡΓΑ
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ

Α΄

Ἐκδόσεις Αὐτοτελεῖς

1) **Ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ,** ἐκ χειρογράφου τῆς ἐν Βιέννῃ Αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκης Σελ. κη΄ 508. ἐν Τεργέστῃ 1904.

2) **Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ τὸ κήρυγμα αὐτοῦ.** Σελ. 34. ἐν Τεργέστῃ 1904.

3) **Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ, εἰς τὰς ἀπορίας τῆς θείας Γραφῆς** · Βιβλιοθ. Μαρασλῆ τόμ. Α΄ Σελ. 740.

4) **Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ, εἰς τὰς ἀπορίας τῆς θείας Γραφῆς** τόμ. Β΄ Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1911. Σελ. 500.

5) **Λεξικὸν τῆς Καινῆς Διαθήκης** · ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1910. Σελ. 943.

6) **Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου, Ἐπιστολαὶ καὶ Μῦθοι** · ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1910. Σελ. 233.

7) **Πανδέκτη Νικολάου Καρατζᾶ,** Λογοθέτου Γενικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1910 Σελ. 111.

8) **Ἀρχὴ καὶ σύστασις τῆς ἐν Λειψίᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος** · ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1910. Σελ. 16.

9) **Εὐαγγέλιον Μαρίας τῆς Παλαιολογίνας** · ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1911. Σελ. 84.

10) **Ὁ ἐν Βιέννῃ Ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου** · ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1912. Σελ. 302.

11) **Ρωμανὸς ὁ Μελῳδὸς καὶ ἡ Ἀκάθιστος** · ἐν Θεσσαλονίκῃ 1917 σελ. 64.

12) **Πρακτικὰ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ συγκληθείσης συνελεύσεως τῶν ἱεραρχῶν τῆς Ν. Ἑλλάδος** · ἐν Θεσσαλονίκῃ 1917. σελ. 125.

13) **Κατάλογος τῶν Ἀρχείων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης** (ἐν χειρογράφῳ σχήματ. 4 ἐκ σελ. 800 περίπου · ἀπόκειται ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης).

14) **Εὑρετήριον τῶν ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν Ἀρχείων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καταγεγραμμένων ἐγγράφων.** Ἐν Θεσσαλονίκῃ 1919. σελ. 25.

15) **Κατάλογος τῶν ἐν τῇ Μονῇ Βλατέων** (Τσαούς-Μοναστῆρι) **Ἀποκειμένων Κωδίκων** · ἐν Θεσσαλονίκῃ 1918. σελ. 143.

16) **Κατάλογος τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βατοπεδίου ἀποκειμένων Κωδίκων** (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γέροντος Ἀρκαδίου Βατοπεδινοῦ). Angers (France) Société Française d'Imprimerie et de Publicité, 1924. σελ. 280 (εἰς σχῆμα 4ον).

17) **Ἁγιορειτικῶν Κωδίκων κατάλοιπα.** Angers (France) Société Française d'Imprimerie et de Publicité, 1925 (μετὰ Παραρτήματος περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελογράφων. Ανατύπωσις ἐκ τῆς ἐμῆς Ἁγιορειτικῆς Βιβλιοθήκης Τεῦχος Β, Γ'.).

18) **Ἀποκαλυπτικά.** Ἐν Ἀθήναις 1925 α) ὁ ἀριθμὸς τοῦ θηρίου τῆς Ἀποκαλύψεως. β) ἡ μετρικὴ μορφὴ τῆς Ἀποκαλύψεως. γ) Τὸ κείμενον τῆς Ἀποκαλύψεως ἐν ρυθμῷ. Τὰ δύο πρῶτα μέρη ἀνετυπώθησαν ἐκ τῆς « Θεολογίας » τομ. Α καὶ Β' σ. 300 κ. ἑ.

Παραγματεῖα καὶ ἄρθρα εἰς διάφορα Περιοδικά.

Β'

Ἐπιστημονικαὶ Πραγματεῖαι καὶ Ἄρθρα εἰς Περιοδικὰ καὶ Ἐφημερίδας

19) **Γαβριὴλ ὁ Καλονᾶς** (ἐν « Ἐκκλησιαστικῷ Φάρῳ » τομ. Γ' 1909).

20) **Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Παΐσιος** (Ἐκκληστικ. Φάρος τομ. Γ' 1909).

21) **Ὁ μέγας Χαρτοφύλαξ καὶ Διδάσκαλος Γεώργιος Σπαντωνῆς** (Ἐκκλ. Φάρος τομ. Γ' 1909).

22) **Γράμμα τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυπριανοῦ** (Ἐκκλ. Φάρος τομ. Γ' 1909).

23) **Ἡ διάβασις τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης** (Πάνταινος τομ. Α' 1908).

24) **Περὶ Σαμαρείας καὶ Σαμαρειτῶν** (Πάνταινος τόμ. Α' 1908).

25) **Ἡ φιλοπατρία τοῦ ἑλληνικοῦ Κλήρου** (Πάνταινος τομ. Α' 1908).

26) **Κεφάλαια νομικά** (Πάνταινος τομ. Α' 1908).

27) **Ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου** (Ἐκκλ. Φάρος τομ. Δ' 1909).

28) **Ἀνέκδοτα Γράμματα Μελετίου τοῦ Πηγᾶ** (Ἐκκλ. Φάρος τομ. Δ' 1909).

29 **Πατριαρχικὰ Γράμματα** (Ἐκκλ. Φάρος τόμ. ς' 1910).

30) **Περὶ τῶν μητροπόλεων τῶν ὑποκειμένων τῷ θρόνῳ τῆς Κ/πόλεως** (Ἐκκλ. Φάρος τομ. ς' 1910).

31) **Ἡ ἀνθρωπίνη ἀστάθεια** (Πάνταινος τομ. Β 1910).

32) **Ἐκ τῶν συμμίκτων Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων, νόμοι πολιτικοί** (Πάνταινος τομ. Β' 1910).

33) **Ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Κάλλιστος ὡς ἐκκλησιαστικός ρήτωρ** (Ἐκκλ. Φάρος τομ. Η' 1911).

34) **Λόγος ἐνθρονιστικός** (Πάνταινος τομ. Α 1908).

35) **Ἡ ἐν Βόννῃ ἔκδοσις τοῦ Χρονικοῦ Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ** (Νέα Σιὼν τομ. Ε' 1907).

36) **Εἷς ἄγνωστος Κῶδιξ τῶν δογματικῶν Κεφαλαίων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** (Νέα Σιὼν τομ. Ε' 1907).

37) **Ὁ ἱερὸς Πολύκαρπος ἐπίσκοπος Σμύρνης** (Ἱερὸς Πολύκαρπος τομ. Α τεῦχος Α, Β, Γ' κ. ἑ).

38) **Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ Ψαλμὸς εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα** (ἐκ « Γρηγορίῳ Παλαμᾷ » τομ. Α σ. 31).

39) **Γράμμα τοῦ Θεσσαλονίκης Γαβριὴλ ἐπιδικάζον δύο χωρία τῆς ἐπισκοπῆς Ἀρδαμερίου τῷ ἐπισκόπῳ Λιτῆς καὶ Ρεντίνης** (Γρηγ. Παλαμ. τομ. Α. σ. 40).

40) **Ἁγιορειτικῶν Κωδίκων σημειώματα** (Γρηγ. Παλαμ. τόμ. Α. σ. 49, 145, 374, 413, 457, 561, 617, 755 τ. Β σ. 167).

41) **Σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας** (Γρηγ. Παλαμ. τομ. Α; σ. 63).

42) **Σχέσεις Ἀρχιρραβινείας καὶ μητροπόλεως Θεσσαλονίκης** · Α) Γράμμα Ἀρχιρραβίνου Θεσ/κης Μείρ. Β) Γράμμα μητροπολίτου Θεσ/κης Γενναδίου. Γ) Γράμμα ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Γεωργίου Ἀβέρωφ. Δ) Γράμμα τοῦ ἀρχιρραβίνου πρὸς τὸν Θεσ/κης (Γρηγ. Παλαμ. τομ. Α; σ. 80).

43) **Ἡ γυναικεία δύναμις καὶ δρᾶσις** (Γρηγ. Παλαμ. τομ. Α. σ. 110).

44) **Τὸ ἀνάθεμα** (κατὰ τοῦ Βενιζέλου) (Γρηγ. Παλαμ. Α' σ. 117).

45) **Ὁ ναὸς τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Παρασκευῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ** (Γρηγ. Παλαμ. τόμ. Α σελ. 128).

46) **Ἡ συνέλευσις τῶν ἱεραρχῶν** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 134, 178).

47) **Ὁ Σερρῶν Ἀπόστολος** (Νεκρολογία) (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α' σελ. 139).

48) **Ὁ Ἐλασσῶνος Νεόφυτος** (Νεκρολογία) (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 142).

49) **Τὰ ἐγκαίνια τῶν Προτύπων ἱδρυμάτων** (ἐν Θεσ/κῃ) (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 226).

50) **Ἡμέρα ἀγώνων καὶ δόξης** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 281).

51) **Ἀπατηλὸν ὄνειρον** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 284).

52) **Ἐκκλησία καὶ πολιτεία. Σκέψεις καὶ πόθοι** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 433).

53) **Ὁ βασιλικὸς Πολυχρονισμός** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 473).

54) **Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἐπισκόπων ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 483).

55) **Ἀνάθεμα καὶ Κατάθεμα** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 491).

56) **Ἐρήμωσις** (Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ πυρκαϊά) (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 532).

57) **Τὸ ἐν Ἀθήναις ἀνώτατον πνευματικὸν δικαστήριον** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 569, 666, 689, 772).

58) **Ἡ ἑορτὴ τῶν τριῶν ἐπετείων** ἐν Ἀθήναις (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 681).

59) **Ἐπιμνημόσυνος τελετή** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 792).

60) **Ἑωθινὸν σάλπισμα ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 5).

61) **Ἐκκλησιαστικὴ ἀνασκόπησις** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 9).

62) **Θεοφύλακτος ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β' σελ. 82).

63) **Ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς μονῆς Βατοπεδίου ἔγγραφα περὶ τῆς ἐν Βερροίᾳ μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β' σελ. 84).

64) **Ὑπὲρ τοῦ ἐρειπωθέντος ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 136).

65) **Τὸ Καθῆκον τῆς Ἐκκλησίας** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 145).

66) **Ἡ περὶ ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν ἀπόπειρα τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐπισκοπικῆς ἐκκλησίας** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 209).

67) **Ἡ ἱερὰ κάρα τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 264).

68) **Τὸ μονύδριον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 311).

69) **Τὰ παθήματα τῆς Σιωνίτιδος ἐκκλησίας** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Α σελ. 375).

70) **Τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ἀρχιερατικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν μονῶν τῶν Ν. Χωρῶν** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 515).

71) **Ἵδρυσις ἱερατικῆς Σχολῆς ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 524).

72) **Ἡ ἱερὰ μονὴ τῆς ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 546, 594, 670. τ. Δ σελ. 277, 297, 426).

73) **Μεγάλη Βατοπεδινὴ δωρεά** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 568).

74) **Βιβλιογραφία** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 705).

75) **Τὰ εὑρισκόμενα Μάρκου τοῦ Ἐφέσου ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Βατοπεδίου** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Β σελ. 734).

76) **Ἑωθινὸν ᾆσμα ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Γ σ. 5).

77) **Φιλολογικά** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Γ σελ. 57).

78) **Βιβλιογραφία** (Κριτικὴ εἰς τὸ ἔργον τοῦ μητροπολίτου Δράμας Ἀγαθαγγέλου περὶ τῆς μονῆς Εἰκοσιφοινίσσης) (Γρηγ. Παλαμ. τ. Γ' σελ. 92).

79) **Πλὰξ ἐπιτύμβιος** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Γ σελ. 129).

80) **Νέα βιβλία** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Γ' σελ. 197).

81) **Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου** (Γρηγ. Παλαμ. τ. Δ σελ. 554).

82) **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν γέννησιν** τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Νέος Ποιμὴν ἔτος Γ' σελ. 23).

83) **Γράμμα τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ Μελετίῳ** περὶ τῆς ποιητικῆς μορφῆς τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου (Ν. Ποιμὴν ἔτος Δ' σ. 2).

84) **Ἡ τελετὴ τοῦ ἁγίου Εὐχελαίου κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα** (Ν. Ποιμὴν ἔτος Ε' σελ. 384).

85) **Ἡ τελετὴ τῆς γονυκλισίας τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα** (Ν. Ποιμὴν ἔτος Ε' σελ. 223).

86) **Ἡ τελετὴ τοῦ Γάμου κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα** (Ἐκκλ. Ἀλήθεια ἔτος ΜΓ' Ἀριθ. 16 σελ. 125).

87) **Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἐπισκόπου κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα** (Ν. Ποιμὴν ἔτος Ε' σελ. 451).

88) **Ἀκολουθία τοῦ προσχήματος τῶν μοναχῶν καὶ εὐχαὶ κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα** (Ν. Ποιμὴν ἔτος Ε' σελ. 485).

89) **Τὰ Χριστούγεννα τοῦ ἀσκητοῦ** (Ἐφημερὶς « Μακεδονία » Θεσ/κης τῆς 25 Δεκεμ. τοῦ 1922)

90) **Τὸ ναΐδριον τοῦ ἁγίου Νέστορος ἐν Θ/κῃ καὶ τὸ στάδιον** (Μακεδονία Ἀριθ. 3931, 3932. 15 Φεβρουαρίου 1923. καὶ 1 Μαρτίου).

91) **Ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου** (Μακεδονία Ἀριθ. 3943, 3944, τῆς 12 καὶ 13 Μαρτίου 1923).

92) **Εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Μάρνη** (Μακεδονία Ἀριθ. 3956 τῆς 25 Μαρτίου 1923).

93) **Ἡ δύναμις τοῦ κηρύγματος** (Μακεδονία Ἀριθ. 3965 τῆς 3 Ἀπριλίου 1923).

94) **Ἡ Μονὴ τοῦ Λατόμου ἢ τῶν Λατόμων ἐν Θεσσαλονίκῃ** (Μακεδονία Ἀριθ. 3988 τῆς 29 Ἀπριλίου 1923).

95) **Ὁ τάφος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου** (Μακεδονία Ἀριθ. 3993-3996 · τῆς 5, 6, 7, 8 Μαΐου 1923).

96) **Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς αἰχμάλωτος τῶν Τούρκων** (Μακεδονία Ἀριθ. 4034-4047 τῆς 13, 14, 15, 18, 20, 24, 26 Ἰουνίου 1923).

97) **Τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ** (Ἀνάπλασις Ἀριθ. 2 1924 σελ. 35 · ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Σ.)

98) **Ἡ ἐκκλησιαστικὴ λυρικὴ ποίησις ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ αἱ δημοσιευθεῖσαι τρεῖς σχετικαὶ Συλλογαὶ** (Κριτικὴ τῶν Συλλογῶν Γεωργίου Σωτηριάδου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Δ. Ι. Κουϊμουτσοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Τριπόλει Διδασκαλείου καὶ Χ. Ι. Παπαϊωάννου Δ. Θ.) (ἐκκλ. Φάρος τομ. ΙΕ' 1916 τεῦχος ριέ ριζ' ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Σ.).

99) **Τὰ δίκαια τῶν μητροπόλεων κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα** (Θεολογία τόμ. Β' τεῦχος Γ' σ. 282 · ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Σ. Ε).

100) **Χαριλάου Ι. Παπαϊωάννου, τὸ τέλος τοῦ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγελίου** (Θεολογία τόμ. Β σελ. 297 · ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Σ. Ε.).

101) **Κερκυραϊκὸν προικοσύμφωνον τοῦ ΙΕ' αἰῶνος** (Θεολογία τόμος Γ' τεῦχος Α σελ. 47 ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Σ. Ε.).

102) **Περὶ Δάφνης καὶ δενδρολιβάνου** (Λαϊκὴ Παράδοσις · ἐν Λαογραφικῷ Δελτίῳ Ἀθηνῶν Τομ. Β' ἔτος 1910 σ. 479-81).

IMPRIMÉ PAR LA
SOCIÉTÉ FRANÇAISE
D'IMPRIMERIE ET
DE PUBLICITÉ
4, RUE GARNIER,
ANGERS (FRANCE)
MAI 1925